SUURI ILOSANOMA

Toivo Koilo

A. SAARISALON UUSI TESTAMENTTI

Uusi Testamentti -38

finbible.fi / pyhakirja.fi

UUSI TESTAMENTTI / TOIVO KOILO

ILOSANOMA MATTEUKSEN MUKAAN

JEESUKSEN KRISTUKSEN ESIVANHEMMAT

1 Jeesuksen Kristuksen – Daavidin pojan, Aabrahamin pojan sukuluettelo.
2 Aabraham sai Iisakin, Iisak sai Jaakobin. Jaakob sai Juudan ja tämän veljet,

3 Juuda sai Faareen ja Seran Taamarista. Faares sai Esromin, Esrom sai Aramin.

4 Aram sai Aminadabin, Aminadab sai Nahassonin, Nahasson sai Salmonin.

5 Salmon sai Booan Raahabista, Booas sai Oobedin Ruutista, Oobed sai Iisain,

6 Iisai sai Daavidin, kuninkaan. (Kuningas) Daavid sai Salomon Uurian vaimosta,

7 Salomo sai Rehabeamin, Rehabeam sai Abian, Abia sai Aasan,

AAPELI SAARISALON UUSI TESTAMENTTI

MATTEUKSEN EVANKELIO

1 Luku

1. Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aaprahamin pojan, syntykirja.
2. Aaprahamille syntyi Iisak, Iisakille syntyi Jaako, Jaakolle syntyi Juuda ja hänen veljensä.
3. Juudalle syntyi Faares ja Sera Taamarista. Faareelle syntyi Esrom, Esromille syntyi Aram.
4. Aramille syntyi Aminadab, Aminadabille syntyi Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon.
5. Salmonille syntyi Booas Raahabista, Booaalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi Iisai.
6. Iisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta.
7. Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa.

-38 UUSI TESTAMENTTI

Matteuksen evankeliumi

1 Luku

1Jeesuksen Kristuksen, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan, syntykirja.
2 Aabrahamille syntyi Iisak, Iisakille syntyi Jaakob, Jaakobille syntyi Juuda ja tämän veljet;
3 Juudalle syntyi Faares ja Sera Taamarista, Faareelle syntyi Esrom, Esromille syntyi Aram;
4 Aramille syntyi Aminadab, Aminadabille syntyi Nahasson, Nahassonille syntyi Salmon;
5 Salmonille syntyi Booas Raahabista, Booaalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi Iisai;
6 Iisaille syntyi Daavid, kuningas. Daavidille syntyi Salomo Uurian vaimosta;
7 Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, Abialle syntyi Aasa;

8 Aasa sai Joosafatin, Joosafat sai Jooramin, Jooram sai Ussian,
9 Ussia sai Jootamin, Jootam sai Aahaan, Aahaa sai Hiskian,
10 Hiskia sai Manassen, Manasse sai Aamonin, Aamon sai Joosian.

11 Joosia sai Jekonjan ja hänen veljensä Babyloniin siirtamisen aikoina.

12 Babyloniin siirtämisen jälkeen Jekonja sai Sealtielin, Sealtiel sai Serubbaabelin,

13 Serubbaabel sai Abiudin, Abiud sai Eljakimin, Eljakim sai Asorin,

14 Asor sai Saadokin, Saadok sai Akimin, Akim sai Eliudin,
15 Eliud sai Eleasarin, Eleasar sai Mattanin, Mattan sai Jaakobin,
16 Jaakob sai Joosefin, sen Marian miehen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.
17 Näin kaikki sukupolvet Aabrahamista Daavidiin ovat neljätoista polvea ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen neljätoista polvea.

8. Aasalle syntyi Joosafat, Joosafatille syntyi Jooram, Jooramille syntyi Ussia.
9. Ussialle syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia.
10. Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille syntyi Joosia.
11. Joosialle syntyi Joojakim. Joojakimille syntyi Jekonja ja hänen veljensä Baabeliin siirtämisen aikoina.
12. Baabeliin siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille syntyi Serubbaabel.
13. Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille syntyi Asor.
14. Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim, Akimille syntyi Eliud.
15. Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaako.
16. Jaakolle syntyi Jooseppi, sen Marian mies, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.
17. Näin ovat kaikki sukupolvet Aaprahamista Daavidiin neljätoista polvea, Daavidista Baabeliin siirtämiseen neljätoista polvea ja Baabeliin siirtämisestä Kristukseen

8 Aasalle syntyi Joosafat, Joosafatille syntyi Jooram, Jooramille syntyi Ussia;
9 Ussialle syntyi Jootam, Jootamille syntyi Aahas, Aahaalle syntyi Hiskia;
10 Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Aamon, Aamonille syntyi Joosia;

11 Joosialle syntyi Jekonja ja tämän veljet Babyloniin siirtämisen aikoina.

12 Babyloniin siirtämisen jälkeen Jekonjalle syntyi Sealtiel, Sealtielille syntyi Serubbaabel;
13 Serubbaabelille syntyi Abiud, Abiudille syntyi Eljakim, Eljakimille syntyi Asor;
14 Asorille syntyi Saadok, Saadokille syntyi Akim, Akimille syntyi Eliud;
15 Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, Mattanille syntyi Jaakob;
16 Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, hänen, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Kristukseksi.
17 Näin on sukupolvia Aabrahamista Daavidiin kaikkiaan neljätoista polvea, ja Daavidista Babyloniin siirtämiseen neljätoista polvea, ja Babyloniin siirtämisestä Kristukseen asti neljätoista

neljätoista polvea.

polvea.

JEESUKSEN KRISTUKSEN SYNTYMÄ

18 Jeesuksen Kristuksen syntymä oli näin: Hänen äitinsä Marian ollessa kihlattuna Josefille havaittiin hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaan Pyhästä Hengestä.
19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas eikä halunnut saattaa häntä häpeään, hän aikoi salaisesti hylätä hänet,

20 Mutta hänen tätä ajatellessaan, katso, Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa sanoen: ”Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, vaimoasi, sillä se mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.
21 Hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava Hänelle nimi Jeesus, sillä Hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.”
22 Mutta tämä kaikki on tapahtunut jotta toteutuisi mitä Herra on puhunut profeetan välityksellä joka sanoo:
23 ”Katso neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan ja Hänelle annetaan nimi

18. Jeesuksen Kristuksen syntymä oli näin: Kun äitinsä Maria oli kihlattu Joosepille, huomattiin hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana Pyhästä Hengestä.
19. Miehensä Jooseppi oli hurskas eikä tahtonut saattaa häntä häpeään, vaan aikoi salaisesti hylätä hänet.

20. Kun tätä ajatteli, katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli sanoen: “Jooseppi, Daavidin poika, älä pelkää ottaa luoksesi Mariaa, morsiantasi, sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.
21. Hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava Hänelle nimi Jeesus, sillä Hän on vapahtava kansansa heidän synneistään.”
22. Tämä kaikki on tapahtunut, jotta täyttyisi, minkä Herra on puhunut profeetan kautta sanoen:
23. “Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava

18 Jeesuksen Kristuksen syntyminen oli näin. Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, huomattiin hänen ennen heidän yhteenmenoaan olevan raskaana Pyhästä Hengestä.
19 Mutta kun Joosef, hänen miehensä, oli hurskas, ja koska hän ei tahtonut saattaa häntä häpeään, aikoi hän salaisesti hyljätä hänet.
20 Mutta kun hän tätä ajatteli, niin katso, hänelle ilmestyi unessa Herran enkeli, joka sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa tykösi Mariaa, vaimoasi; sillä se, mikä hänessä on siinnyt, on Pyhästä Hengestä.
21 Ja hän on synnyttävä pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Jeesus, sillä hän on vapahtava kansansa heidän synneistänsä."
22 Tämä kaikki on tapahtunut, että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo:
23 Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava

Immanuel”. mikä käännettynä on ”Jumala kanssamme”.
24 Herättyään unesta Joosef teki niin kuin Herran enkeli oli häntä käskenyt ja otti luokseen vaimonsa
25 eikä yhtynyt häneen ennen kuin hän oli synnyttänyt pojan (esikoisensa). Ja hän antoi Hänelle nimen Jeesus.

ITÄMAAN VIISAAT

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, Katso, tietäjiä tuli itämailta Jerusalemiin,
2 ja he sanoivat: ”Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä näimme Hänen tähtensä itämailla, ja tulimme osoittamaan Hänelle kunnioitusta”

3 Sen kuullessaan kuningas Herodes hämmästyi ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
4 Ja kutsuttuaan koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet hän kyseli heiltä missä Kristus oli syntyvä.
5 He sanoivat hänelle: ”Juudean Beetlehemissä, sillä näin on kirjoitettu

nimi Immanuel”, joka käännettynä on ‘Jumala kanssamme’.
24. Herättyään unesta Jooseppi teki niin kuin Herran enkeli oli häntä käskenyt ja otti morsiamensa luokseen
25. eikä yhtynyt häneen, kunnes tämä oli synnyttänyt pojan, esikoisensa, ja antoi Hänelle nimen Jeesus.

2 Luku

1. Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeen aikana, katso, tietäjiä tuli itämailta Jerusalemiin
2. sanoen: “Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Olemme nähneet Hänen tähtensä itämailla ja tulimme Häntä kumartamaan.”
3. Kuullessaan sen kuningas Herodes hämmästyi ja kanssaan koko Jerusalem.
4. Kutsuttuaan koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä.
5. Sanoivat hänelle: “Juudean Beetlehemissä”, sillä näin on profeetta

nimi Immanuel, mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.
24 Herättyään unesta Joosef teki, niinkuin Herran enkeli oli käskenyt hänen tehdä, ja otti vaimonsa tykönsä
25 eikä yhtynyt häneen, ennenkuin hän oli synnyttänyt pojan. Ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

2 Luku

1 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Beetlehemissä kuningas Herodeksen aikana, niin katso, tietäjiä tuli itäisiltä mailta Jerusalemiin,
2 ja he sanoivat: "Missä on se äsken syntynyt juutalaisten kuningas? Sillä me näimme hänen tähtensä itäisillä mailla ja olemme tulleet häntä kumartamaan."

3 Kun kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyi hän ja koko Jerusalem hänen kanssaan.
4 Ja hän kokosi kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kyseli heiltä, missä Kristus oli syntyvä.
5 He sanoivat hänelle: "Juudean Beetlehemissä; sillä näin on kirjoitettu

profeetan välityksellä:
6 Sinä Beetlehem, Juudan maa, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta lähtee hallitsija, joka kaitsee kansaani Israelia’.”

7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjän luokseen ja tutkiskeli heiltä tarkoin tähden ilmestymisaikaa.
8 Ja hän lähetti heidät Beetlemiin sanoen: ”Menkää ja kyselkää tarkasti pienokaista, ja kun Hänet löydätte ilmoittakaa minulle jotta minäkin tulisin soittamaan Hänelle kunnioitusta.”
9 Kuunneltuaan kuningasta he lähtivät matkaan. Ja katso, tähti jonka he olivat nähneet itämailla, kulki heidän edellään kunnes pysähtyi tultuaan sen paikan päälle, jossa pienokainen oli.

10 Nähdessään tähden he ilahtuivat sangen suuresti.
11 Niin he menivät huoneeseen ja löysivät pienokaisen ja Marian, hänen äitinsä. Maahan heittäytyen he osoittivat Hänelle kunnioitusta, avasivat aarteensa ja antoivat Hänelle lahjoja, kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

kirjoittanut:
6. ‘Sinä Beetlehem, Juudan maa, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee kansaani Israelia.’”
7. Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät luoksensa ja tutkisteli heiltä tarkoin tähden ilmestymisaikaa.
8. Lähettäen heidät Beetlehemiin sanoi: “Menkää ja kyselkää tarkasti lasta, ja kun löydätte, ilmoittakaa minulle, jotta minäkin tulisin Häntä kumartamaan.”

9. Kuultuaan kuningasta lähtivät matkaan. Katso, tähti, jonka olivat itämailla nähneet, kulki heidän edellänsä, kunnes tultuaan pysähtyi sen paikan päälle, jossa lapsi oli.

10. Nähdessään tähden ihastuivat ylen suuresti.
11. Niin menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, Hänen äitinsä. Heittäysivät maahan ja kumarsivat Häntä, avasivat aarteensa ja antoivat Hänelle lahjoja, kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

profeetan kautta:
6 'Ja sinä Beetlehem, sinä Juudan seutu, et suinkaan ole vähäisin Juudan ruhtinasten joukossa, sillä sinusta on lähtevä hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia'."
7 Silloin Herodes kutsui salaa tietäjät tykönsä ja tutkiskeli heiltä tarkoin, mihin aikaan tähti oli ilmestynyt.
8 Ja hän lähetti heidät Beetlehemiin sanoen: "Menkää ja tiedustelkaa tarkasti lasta; ja kun sen löydätte, niin ilmoittakaa minulle, että minäkin tulisin häntä kumartamaan".
9 Kuultuaan kuninkaan sanat he lähtivät matkalle; ja katso, tähti, jonka he olivat itäisillä mailla nähneet, kulki heidän edellään, kunnes se tuli sen paikan päälle, jossa lapsi oli, ja pysähtyi siihen.
10 Nähdessään tähden he ihastuivat ylen suuresti.
11 Niin he menivät huoneeseen ja näkivät lapsen ynnä Marian, hänen äitinsä. Ja he lankesivat maahan ja kumarsivat häntä, avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa ja suitsuketta ja mirhaa.

12 Saatuaan Jumalalta unessa käskyn olla palaamatta Herodeksen luo he menivät toista tietä omaan maahansa.

12. Saatuaan unessa Jumalalta käskyn olla palaamatta Herodeen luo menivät toista tietä omaan maahansa.

12 Ja Jumala kielsi heitä unessa Herodeksen tykö palaamasta, ja he menivät toista tietä takaisin omaan maahansa.

PAKO EGYPTIIN

13 Heidän mentyään, katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi pienokainen ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä siihen asti kun sinulle sanon, sillä Herodes aikoo etsiä pienokaista surmatakseen Hänet.

14 Niin hän nousi, otti yöllä mukaansa pienokaisen ja Hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15 Siellä hän oli Herodeksen kuolemaan asti jotta toteutuisi mitä Herra oli puhunut profeetan välityksellä, joka sanoo: ”Egyptistä minä kutsuin poikani.”

13. Heidän mentyään, katso, Herran enkeli ilmestyy Joosepille yöllä unessa sanoen: “Nouse, ota lapsi ja äitinsä ja pakene Egyptiin. Ole siellä, kunnes sinulle sanon. Sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen Hänet.”

14. Niin nousi, otti yöllä lapsen ja Hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15. Oli siellä Herodeen kuolemaan asti, jotta täyttyisi, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: “Egyptistä kutsuin poikani.”

13 Mutta kun he olivat menneet, niin katso, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin, ja ole siellä siihen asti, kuin minä sinulle sanon; sillä Herodes on etsivä lasta surmatakseen hänet".

14 Niin hän nousi, otti yöllä lapsen ja hänen äitinsä ja lähti Egyptiin.

15 Ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti; että kävisi toteen, minkä Herra on puhunut profeetan kautta, joka sanoo: "Egyptistä minä kutsuin poikani".

BEETLEHEMIN LASTEN SURMA

16 Silloin Herodes – nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet – vihastui suuresti ja lähetti tappamaan kaikki

16. Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui sangen kovin, lähetti ja tappoi kaikki

16 Silloin Herodes, nähtyään, että tietäjät olivat hänet pettäneet, vihastui kovin ja lähetti tappamaan kaikki

Beetlehemin ja sen ympäristön kaksivuotiaat ja nuoremmat poikalapset se ajan mukaan, jonka hän oli tietäjiltä tarkoin tiedustellut.
17 Silloin toteutui mitä profeetta Jeremia oli puhunut sanoen: ”
18 Ääni kuuluu Raamassa, (valitus) itku ja iso parku. Raakel itkee lapsiaan eikä halua tulla lohdutetuksi, koska heitä ei ole.”

kaksivuotiaat ja nuoremmat poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä sen ajan mukaan, jota oli tarkoin tietäjiltä tutkistellut.
17. Silloin täyttyi, minkä profeetta Jeremia on puhunut sanoen:
18. “Ääni kuului Raamasta, valitus, itku ja iso parku. Lapsiansa itkevä Raakel ei tahtonut lohtua, koska heitä ei ole.”

poikalapset Beetlehemistä ja koko sen ympäristöstä, kaksivuotiaat ja nuoremmat, sen mukaan kuin hän oli aikaa tietäjiltä tarkoin tiedustellut.
17 Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo:
18 Ääni kuuluu Raamasta, itku ja iso parku; Raakel itkee lapsiansa eikä lohdutuksesta huoli, kun heitä ei enää ole.

MUUTTO NASARETIIN

19 Mutta Herodeksen kuoltua, katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä
20 ja sanoi: ”Nouse, ota mukaasi pienokainen ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka tavoittelivat pienokaisen henkeä.
21 Niin hän nousi, otti mukaansa pienokaisen ja Hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.
22 Mutta kuultuaan että Arkelaus hallitsee Juudeaa isänsä Herodeksen sijasta hän pelkäsi mennä sinne. Ja saatuaan Jumalalta unessa käskyn hän vetäytyi Galilean tienoille.

19. Kun Herodes oli kuollut, katso, Herran enkeli ilmestyy unessa Joosepille Egyptissä
20. sanoen: “Nouse, ota lapsi ja äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä.”
21. Niin nousi, otti lapsen ja Hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22. Mutta kuullessaan, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeen sijasta, pelkäsi mennä sinne. Saatuaan unessa Jumalalta käskyn lähti Galilean alueille.

19 Mutta kun Herodes oli kuollut, niin katso, Herran enkeli ilmestyi unessa Joosefille Egyptissä
20 ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne ovat kuolleet, jotka väijyivät lapsen henkeä".
21 Niin hän nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan.

22 Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen jälkeen, niin hän pelkäsi mennä sinne. Ja hän sai unessa Jumalalta käskyn ja lähti Galilean alueelle.

23 Sinne tultuaan hän asettui Nasaret-nimiseen kaupunkiin, jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeettain välityksellä: ”Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.”

23. Tuli ja asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret, jotta täyttyisi, mikä profeettain kautta on puhuttu: “Häntä kutsutaan Nasaretilaiseksi.”

23 Ja sinne tultuaan hän asettui asumaan kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret; että kävisi toteen, mikä profeettain kautta on puhuttu: "Hän on kutsuttava Nasaretilaiseksi".

JOHANNES KASTAJA ESIINTYY

1 Niinä päivinä Johannes Kastaja tuli ja saarnasi Juudean autiomaassa
2 ja sanoi: ”Muuttakaa mielenne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”
3 Sillä hän on se josta profeetta Jesaja puhui sanoen: ”Huutavan ääni kuuluu autiomaassa: Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi.
4 Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö, ja hänen ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja.

5 Silloin vaelsi hänen luokseen Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö,
6 ja hän kastoi heidät Jordanissa heidän tunnustaessaan syntinsä.
7 Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan ”hänen kasteelleen” hän sanoi heille: ”Kyykäärmeitten sikiöt,

3 Luku

1. Niinä päivinä tulee Johannes Kastaja saarnaten Juudean erämaassa
2. ja sanoen: “Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”
3. Sillä hän on se, josta profeetta Jesaja puhuu sanoen: “Huutavan ääni erämaassa: ‘Valmistakaa Herran tie, tehkää polkunsa suoriksi.’”
4. Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillä nahkavyö, ja ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja.
5. Silloin vaelsi tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö.
6. Kastoi heidät Jordanissa heidän tunnustaessaan syntinsä.
7. Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan hänen kasteellensa sanoi heille:

3 Luku

1 Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa
2 ja sanoi: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle".
3 Sillä hän on se, josta profeetta Esaias puhuu sanoen: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'."
4 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hänen ruokanaan oli heinäsirkat ja metsähunaja.
5 Silloin vaelsi hänen tykönsä Jerusalem ja koko Juudea ja kaikki Jordanin ympäristö,
6 ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.
7 Mutta nähdessään paljon fariseuksia ja saddukeuksia tulevan kasteelle hän sanoi heille: "Te kyykäärmeitten sikiöt,

JEESUS KASTETAAN

13 Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen luo hänen kastettavakseen.

14 Mutta Johannes esteli Häntä sanoen: ”Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun luokseni.”
15 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: ” Salli nyt, sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus. ”Silloin hän salli näin Hänelle.
16 Tultuaan kastetuksi Jeesus nousi heti vedestä, ja katso, taivaat aukenivat (Hänelle), ja Johannes näki Jumalan Hengen tulevan alas niin kuin kyyhkysen ja laskeutuvan Hänen päälleen.

17 Ja katso, taivaista kuului ääni joka sanoi: ”Tämä on minun rakas Poikani johon olen mielistynyt.”

JEESUSTA KIUSATAAN.

1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös autiomaahan paholaisen kiusattavaksi.
2 Paastottuaan neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Hänen tuli lopulta

13. Silloin Jeesus tulee Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.
14. Mutta Johannes esteli Häntä sanoen: “Minun tarvitsee saada Sinulta kaste, ja Sinä tulet minun tyköni!”
15. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: “Salli nyt, sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus.” Silloin hän sallii Hänet.
16. Tultuaan kastetuksi Jeesus nousi heti vedestä, ja katso, taivaat aukenivat Hänelle ja Johannes näki Jumalan Hengen tulevan alas niin kuin kyyhkysen ja laskeuvan Hänen päällensä.
17. Ja katso, ääni taivaista sanoi: “Tämä on rakas Poikani, johon olen mielistynyt.”

4 Luku

1. Sitten Henki vei Jeesuksen erämaahan perkeleen kiusattavaksi.
2. Paastottuaan neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Hänen tuli

13 Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen tykö hänen kastettavakseen.
14 Mutta tämä esteli häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta kaste, ja sinä tulet minun tyköni!"
15 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Salli nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus". Silloin hän salli sen hänelle.
16 Kun Jeesus oli kastettu, nousi hän kohta vedestä, ja katso, taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen tulevan alas niinkuin kyyhkysen ja laskeutuvan hänen päällensä.

17 Ja katso, taivaista kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt".

4 Luku

1 Sitten Henki vei Jeesuksen ylös erämaahan perkeleen kiusattavaksi.
2 Ja kun Jeesus oli paastonnut neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä

nälkä.
3 Niin kiusaaja tuli Hänen luokseen ja sanoi [Hänelle]: ”Jos sinä olet Jumalan Poika, käske näitten kivien muuttua leiviksi.”
4 Mutta Hän vastasi ja sanoi: ”On kirjoitettu: Ihminen ei elä ainoastaan leivästä vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.”
5 Silloin paholainen otti Hänet kanssaan pyhään kaupunkiin ja asetti Hänet pyhäkön harjalle
6 ja sanoi Hänelle: ”Jos olet Jumalan Poika, heittäydy alas, sillä on kirjoitettu: ”Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja: ”He kantavat sinua käsillään jottet jalkaasi kiveen loukkaisi.”

7 Jeesus sanoi hänelle: ”On myös kirjoitettu: ”Älä kiusaa Herraa Jumalaasi.”

8 Vielä paholainen otti Hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle ja näytti Hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niitten loiston
9 ja sanoi Hänelle: ”Tämän kaiken annan sinulle jos maahan heittäytyen kunnioitat minua.”

lopulta nälkä.
3. Niin kiusaaja tuli Hänen luoksensa ja sanoi: “Jos olet Jumalan Poika, käske näitten kivien muuttua leiviksi.”

4. Mutta vastasi ja sanoi: “On kirjoitettu: ‘Ihminen ei elä ainoasti leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Jumalan suusta.’”
5. Silloin perkele ottaa Hänet kanssaan pyhään kaupunkiin ja asettaa Hänet pyhäkön harjalle,
6. ja sanoo Hänelle: “Jos olet Jumalan Poika, heittäy alas, sillä on kirjoitettu: ‘Antaa enkeleilleen käskyn Sinusta’ ja: ‘Kantavat Sinua käsillä, jottet jalkaasi kiveen loukkaisi.’”

7. Jeesus sanoi hänelle: “On myös kirjoitettu: ‘Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.’”
8. Vielä perkele ottaa Hänet kanssaan hyvin korkealle vuorelle ja näyttää Hänelle kaikki mailman valtakunnat ja niitten loiston,
9. ja sanoo Hänelle: “Tämän kaiken annan Sinulle, jos maahan lankeat ja palvot minua.”

yötä, tuli hänen lopulta nälkä.
3 Silloin kiusaaja tuli hänen luoksensa ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin käske näiden kivien muuttua leiviksi".
4 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee'."
5 Silloin perkele otti hänet kanssansa pyhään kaupunkiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle
6 ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas; sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta', ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'."
7 Jeesus sanoi hänelle: "Taas on kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."
8 Taas perkele otti hänet kanssansa sangen korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston
9 ja sanoi hänelle: "Tämän kaiken minä annan sinulle, jos lankeat maahan ja kumarrat minua".

10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: ”Mene taakseni, saatana, sillä on kirjoitettu: ”Kunnioita Herraa Jumalaasi ja palvele ainoastaan Häntä”.

11 Silloin paholainen jätti Hänet, ja katso, enkeleitä tuli Hänen luokseen ja palveli Häntä.

JEESUS ASETTUU KAPERNAUMIIN

12 Mutta kuultuaan että Johannes oli pantu vankilaan Jeesus vetäytyi Galileaan.

13 Hän jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla. Sebulonin ja Naftalin alueella,
14 jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo:
15 ”Sebulonin ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuolla puolen, pakanain Galilea –

16 kansa joka istuu pimeässä, näkee suuren valon, ja niille jotka istuvat kuoleman maassa ja varjossa, koittaa valo.”
17 Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: ”Muuttakaa

10. Silloin Jeesus sanoo hänelle: “Mene pois, saatana, sillä on kirjoitettu: ‘Herraa, Jumalaasi palvo ja palvele ainoasti Häntä.’”

11. Silloin perkele jättää Hänet, ja katso, enkeleitä tuli ja palveli Häntä.

12. Mutta kuultuaan, että Johannes oli pantu vankilaan, Jeesus lähti Galileaan.

13. Jätettyään Nasaretin meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueilla,
14. jotta täyttyisi, mikä on puhuttu profeetta Jesajan kautta, joka sanoo:
15. “Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuolla puolen, pakanain Galilea

16. - kansa, joka istuu pimeässä - näki suuren valon, ja niille, jotka asuivat kuoleman maassa ja varjossa, koitti valo.”
17. Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan:

10 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, saatana; sillä kirjoitettu on: 'Herraa, sinun Jumalaasi, pitää sinun kumartaman ja häntä ainoata palveleman'."
11 Silloin perkele jätti hänet; ja katso, enkeleitä tuli hänen tykönsä, ja he tekivät hänelle palvelusta.

12 Mutta kun Jeesus kuuli, että Johannes oli pantu vankeuteen, poistui hän Galileaan.
13 Ja hän jätti Nasaretin ja meni asumaan Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella;
14 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo:
15 Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren tie, Jordanin tuonpuoleinen maa, pakanain Galilea-
16 kansa, joka pimeydessä istui, näki suuren valkeuden, ja jotka istuivat kuoleman maassa ja varjossa, niille koitti valkeus."
17 Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: "Tehkää

mielenne, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

“Kääntykää, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle".

ENSIMMÄISET OPETUSLAPSET

18 Kulkiessaan Galilean järven rantaa Jeesus näki kaksi veljestä, Simonin jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia.
19 Hän sanoi heille: ”Seuratkaa minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia.”

20 Niin he jättivät heti verkot ja seurasivat Häntä.
21 Käytyään siitä eteenpäin Hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon, ja Hän kutsui heidät.

22 Heti he jättivät veneen ja isänsä ja seurasivat Häntä.

18. Kulkiessaan Galilean järven rantaa näki kaksi veljestä, Simeonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Anteron, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen, olivat näet kalastajia.
19. Sanoo heille: “Seuratkaa Minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia.”

20. Jättivät heti verkot ja seurasivat Häntä.
21. Käytyään siitä eteenpäin näki toiset kaksi veljestä, Jaakon, Sepeteuksen pojan ja hänen veljensä Johanneksen, venheessä isänsä Sepeteuksen kanssa kunnostamassa verkkojaan. Kutsui heidät.

22. Jättivät heti venheen ja isänsä ja seurasivat Häntä.

18 Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja Andreaan, hänen veljensä, heittämässä verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia.
19 Ja hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia".
20 Niin he jättivät kohta verkot ja seurasivat häntä.
21 Ja käydessään siitä eteenpäin hän näki toiset kaksi veljestä, Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, venheessä isänsä Sebedeuksen kanssa laittamassa verkkojaan kuntoon; ja hän kutsui heidät.
22 Niin he jättivät kohta venheen ja isänsä ja seurasivat häntä.

JEESUS PARANTAA SAIRAITA

23 Jeesus kierteli koko Galileassa

23. Jeesus kierteli kautta koko Galilean

23 Ja hän kierteli kautta koko Galilean

opettaen heidän synagogissaan ja saarnaten valtakunnan ilosanomaa sekä parantaen kaikkia sairauksia ja kaikkea raihnautta kansan keskellä.

24 Hänen maineensa levisi koko Syyriaan, ja Hänen luokseen tuotiin kaikki sairaat, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat (ja) riivatut sekä kuunvaihetautiset ja halvaantuneet, ja Hän paransi heidät.
25 Häntä seurasi suuret kansanjoukot Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

VUORISAARNA

1 Nähdessään kansanjoukot Hän nousi vuorella, ja kun Hän oli istuutunut, tulivat Hänen opetuslapsensa Hänen luokseen.

2 Niin Hän avasi suunsa ja opetti heitä sanoen

AUTUAITA OVAT . . .

3 Autuaita ovat hengessä köyhät, sillä

opettaen heidän kokoushuoneissaan ja saarnaten valtakunnan evankeliota ja parantaen kaikkia sairauksia ja kaikkea raihnautta, mitä kansassa oli.

24. Maineensa levisi koko Syyriaan ja toivat tykönsä kaikki sairaat, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvaantuneet, ja paransi heidät.

25. Häntä seurasi suuret kansajoukot Galileasta ja Dekapoliista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Luku

1. Nähdessään kansajoukot Hän nousi vuorelle, ja kun oli istuutunut, tulivat opetuslapsensa tykönsä.

2. Niin avasi suunsa ja opetti heitä sanoen:

3. “Onnellisia hengessä köyhät, sillä

ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta, mitä kansassa oli.
24 Ja maine hänestä levisi koko Syyriaan, ja hänen luoksensa tuotiin kaikki sairastavaiset, monenlaisten tautien ja vaivojen rasittamat, riivatut, kuunvaihetautiset ja halvatut; ja hän paransi heidät.
25 Ja häntä seurasi suuri kansan paljous Galileasta ja Dekapolista ja Jerusalemista ja Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Luku

1 Kun hän näki kansanjoukot, nousi hän vuorelle; ja kun hän oli istuutunut, tulivat hänen opetuslapsensa hänen tykönsä.
2 Niin hän avasi suunsa ja opetti heitä ja sanoi:

3 Autuaita ovat hengellisesti köyhät,

heidän on taivasten valtakunta.
4 Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
5 Autuaita ovat sävyisät, sillä he saavat periä maan.
6 Autuaita ovat ne jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä he tulevat ravituiksi.
7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

10 Autuaita ovat ne joita vanhurskauden vuoksi vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.
11 Autuaita olette kun ihmiset minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.
12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja jotka olivat ennen teitä.

heidän on taivasten valtakunta.
4. Onnellisia murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
5. Onnellisia sävyisät, sillä he saavat periä maan.
6. Onnellisia ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.
7. Onnellisia laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
8. Onnellisia sydämeltään puhtaat, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9. Onnellisia rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi.

10. Onnellisia ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.
11. Onnellisia olette, kun ihmiset Minun tähteni solvaavat ja vainoavat teitä ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.
12. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

sillä heidän on taivasten valtakunta.
4 Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen.
5 Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat maan periä.
6 Autuaita ovat ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan.
7 Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden.
8 Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan.
9 Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman.
10 Autuaita ovat ne, joita vanhurskauden tähden vainotaan, sillä heidän on taivasten valtakunta.
11 Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista pahaa.
12 Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

SUOLA JA VALO

13 ”Te olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se suolataan? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.

14 Te olette maailman valo. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki kätkeytyä.

15 Eikä lamppua sytytetä ja laiteta vakan alle vaan lampunjalkaan, ja se loistaa kaikille huoneessa oleville.
16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, jotta he näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät isäänne joka on taivaissa.

13. Olette maan suola. Mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se suolataan? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.
14. Olette mailman valo. Ei voi vuorella oleva kaupunki piiloutua,

15. eivätkä sytytä lamppua ja pane sitä vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja se loistaa kaikille huoneessa oleville.
16. Niin loistakoon valonne ihmisten edessä, jotta näkisivät hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäänne, joka on taivaissa.

13 Te olette maan suola; mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei enää kelpaa mihinkään muuhun kuin pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi.
14 Te olette maailman valkeus. Ei voi ylhäällä vuorella oleva kaupunki olla kätkössä;
15 eikä lamppua sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkaan, ja niin se loistaa kaikille huoneessa oleville.
16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäänne, joka on taivaissa.

LAIN TÄYTTÄMINEN

17 ”Älkää luulko, että olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan, En ole tullut kumoamaan vaan täyttämään.

18 Sillä totisesti sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain eikä ainoakaan piirto ennen kuin kaikki on toteutunut.

17. Älkää luulko, että olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan. En ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.

18. Sillä totisesti sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa yksikään kirjain eikä yksikään piirto, kunnes kaikki on tapahtunut.

17 Älkää luulko, että minä olen tullut lakia tai profeettoja kumoamaan; en minä ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään.
18 Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennenkuin kaikki on tapahtunut.

19 Joka siis kumoaa yhden näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä tullaan kutsumaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka tekee ja opettaa niitten mukaan, sitä tullaan kutsumaan suureksi taivasten valtakunnassa.
20 Sillä minä sanon teille: jollei vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineitten ja fariseusten, ette totisesti pääse taivasten valtakuntaan.”

19. Joka siis kumoaa yhden näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavoin opettaa ihmisiä, sitä tullaan kutsumaan pienimmäksi taivasten valtakunnassa. Mutta joka tekee ja opettaa niitten mukaan, sitä tullaan kutsumaan suureksi taivasten valtakunnassa.
20. Sillä sanon teille: ellei vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineitten ja fariseusten, ette totisesti pääse taivasten valtakuntaan.

19 Sentähden, joka purkaa yhdenkään näistä pienimmistä käskyistä ja sillä tavalla opettaa ihmisiä, se pitää pienimmäksi taivasten valtakunnassa kutsuttaman; mutta joka niitä noudattaa ja niin opettaa, se pitää kutsuttaman suureksi taivasten valtakunnassa.
20 Sillä minä sanon teille: ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan.

VIHASTUMISESTA

21 Olette kuulleet sanotun vanhoille: ”Älä tapa”, ja: ”Joka tappaa ansaitsee tuomion”
22 Mutta minä sanon teille: jokainen joka (syyttä) vihastuu veljeensä, ansaitsee tuomion; ja joka sanoo veljelleen: Senkin höynä, ansaitsee suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: ”Sinä hullu”, ansaitsee helvetin tulen. 23 Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat että veljelläsi on jotain sinua vastaan,"
23 Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat että veljelläsi on jotain sinua

21. Olette kuulleet sanotun vanhoille: ‘Älä tapa’ ja: ‘Joka tappaa, ansaitsee tuomion.’
22. Mutta Minä sanon teille: jokainen, joka kantaa vihaa veljeänsä vastaan, ansaitsee tuomion; ja joka sanoo veljelleen: ‘Sinä tyhjänpäiväinen’, ansaitsee suuren neuvoston tuomion, ja joka sanoo: ‘Sinä hullu’, ansaitsee helvetin tulen.

23. Jos siis tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin

21 Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa', ja: 'Joka tappaa, se on ansainnut oikeuden tuomion'.
22 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut oikeuden tuomion; ja joka sanoo veljelleen: 'Sinä tyhjänpäiväinen', on ansainnut suuren neuvoston tuomion; ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen.

23 Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on

vastaan,
24 jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja mene ensin sopimaan veljesi kanssa ja tule sitten uhraamaan lahjasi.
25 Sovi pian riitapuolesi kanssa niin kauan kuin olet hänen kanssa tiellä, jottei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarilla ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalla ja jottei sinua heitettäisi vankilaan.
26 Totisesti sanon sinulle: sieltä et pääse ennen kuin maksat viimeisen pennosen.”

sinua vastaan,
24. jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja mene ensin ja sovi veljesi kanssa, ja tule sitten ja uhraa lahjasi.
25. Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa niin kauan kuin olet hänen kanssaan tiellä, jottei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille ja tuomari antaisi sinua palvelijalle ja sinua heitettäisi vankilaan.
26. Totisesti sanon sinulle: et pääse sieltä, ennen kuin maksat viimeisenkin rovon.

jotakin sinua vastaan,
24 niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.
25 Suostu pian sopimaan riitapuolesi kanssa, niin kauan kuin vielä olet hänen kanssaan tiellä, ettei riitapuolesi vetäisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei sinua pantaisi vankeuteen.
26 Totisesti minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon.

AVIORIKOKSESTA JA AVIOEROSTA

27 Olette kuulleet sanotun (vanhoille): ”Älä tee aviorikosta.
28 Mutta minä sanon teille: jokainen joka katsoo vierasta vaimoa niin että alkaa himoita häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan.

29 Mutta jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi, sillä sinulle on hyväksi, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.

27. Olette kuulleet sanotun: ‘Älä tee aviorikosta.’
28. Mutta Minä sanon teille: jokainen, joka katsoo toisen vaimoa himoitakseen häntä, on jo sydämessään tehnyt aviorikoksen kanssaan.
29. Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. Sillä sinulle on hyväksi, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.

27 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin'.
28 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten häntä, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssansa.

29 Jos sinun oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin.

30 Ja jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi, sillä sinulle on hyväksi että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.
31 On sanottu: ”Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.
32 Mutta minä sanon teille: (jokainen) joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden vuoksi, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hyljätyn, tekee aviorikoksen.”

30. Jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi. Sillä sinulle on hyväksi, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan eikä koko ruumistasi heitetä helvettiin.
31. On myös sanottu: ‘Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.’
32. Mutta Minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden tähden, saattaa hänet tekemään aviorikoksen, ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.

30 Ja jos sinun oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä luotasi; sillä parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin.
31 On sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan'.
32 Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyn, tekee huorin.

VANNOMISESTA

33 Vielä olette kuulleet sanotun vanhoille: ”Älä vanno väärin vaan täytä Herralle valasi.
34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,
35 älkää maan kautta, sillä se on Hänen jalkainsa astinlauta, älkääkä Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki.
36 Älä myöskään vanno pääsi kautta, sillä et voi yhtään hiusta tehdä valkeaksi tai mustaksi.

33. Vielä olette kuulleet sanotun vanhoille: ‘Älä vanno väärin, vaan täytä Herralle valasi.’
34. Mutta Minä sanon teille, ettei tule ensinkään vannoa, ei taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,
35. ei maan kautta, sillä se on jalkainsa astinlauta, ei Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki.
36. Älä myöskään vanno pääsi kautta, sillä et voi yhtään hiusta tehdä valkeaksi tai mustaksi,

33 Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä vanno väärin', ja: 'Täytä Herralle valasi'.
34 Mutta minä sanon teille: älkää ensinkään vannoko, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin,
35 Älkääkä maan kautta, sillä se on hänen jalkojensa astinlauta, älkää myöskään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki;
36 Äläkä vanno pääsi kautta, sillä et sinä voi yhtäkään hiusta tehdä valkeaksi etkä mustaksi;

37 Olkoon sen sijaan puheenne: On, on, ei, ei, sillä mikä menee tämän yli, on paha.

37. vaan olkoon puheenne: ‘On, on’, ‘ei, ei’, sillä mikä on tämän yli, on paholaisesta.

37 vaan olkoon teidän puheenne: 'On, on', tahi: 'ei, ei'. Mitä siihen lisätään, se on pahasta.

KOSTAMISESTA

38 ”Olette kuulleet sanovan: ”Silmä silmästä ja hammas hampaasta.
39 Mutta minä sanon teille: ”älkää tehkö pahantahtoiselle vastarintaa. Vaan sille joka lyö sinua oikealle poskellesi, käännä toinenkin.
40 Ja sille joka tahtoo käydä oikeutta kanssasi ja ottaa ihokkaasi, jätä vaippasikin.
41 Sen kanssa joka pakottaa sinut kulkemaan yhden virstan, kulje kaksi.

42 Anna sille joka sinulta anoo, äläkä käänny pois siitä joka tahtoo lainata sinulta.”

38. Olette kuulleet sanotun: ‘Silmä silmästä, hammas hampaasta.’
39. Mutta Minä sanon teille, ettei tule vastustaa pahaa, vaan sille, joka lyö sinua oikealle poskelle, käännä toinenkin,
40. ja sille, joka tahtoo käydä kanssasi oikeutta ja ottaa ihokkaasi, suo vaippasikin.
41. Sen kanssa, joka pakottaa sinut yhden virstan matkalle, kulje kaksi.

42. Anna sinulta anovalle, äläkä käänny pois siitä, joka tahtoo lainata sinulta.

38 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta'.
39 Mutta minä sanon teille: älkää tehkö pahalle vastarintaa; vaan jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin;
40 ja jos joku tahtoo sinun kanssasi käydä oikeutta ja ottaa ihokkaasi, anna hänen saada vaippasikin;
41 ja jos joku pakottaa sinua yhden virstan matkalle, kulje hänen kanssaan kaksi.
42 Anna sille, joka sinulta anoo, äläkä käännä selkääsi sille, joka sinulta lainaa pyytää.

VIHOLLISEN RAKASTAMISESTA

43 ”Olette kuulleet sanotun: Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi.

44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa

43. Olette kuulleet sanotun: ‘Rakasta lähimäistäsi’ ja: ‘Vihaa vihollistasi.’

44. Mutta Minä sanon teille: rakastakaa

43 Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi'.
44 Mutta minä sanon teille: rakastakaa

vihollisianne, (siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille jotka vihaavat teitä) ja rukoilkaa niitten puolesta jotka (parjaavat ja) vainoavat teitä,
45 jotta olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa, sillä Hän antaa aurinkonsa nousta sekä pahoille että hyville ja antaa sataa sekä vanhurskaille että väärille.

46 Sillä jos rakastatte niitä jotka rakastavat teitä, mikä palkka teillä siitä on? Eivätkö veronkantajatkin tee samoin?

47 Ja jos käytte tervehtimässä ainoastaan veljiänne, mitä erinomaista teette? Eivätkö veronkantajatkin tee samoin?

48 Olkaa täydelliset niin kuin Isänne joka on taivaissa, on täydellinen.

vihollisianne, siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat, ja rukoilkaa niitten puolesta, jotka teitä parjaavat ja vainoavat,
45. jotta olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa, sillä antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvillekin ja antaa sataa niin vanhurskaille kuin väärillekin.

46. Sillä jos rakastatte teitä rakastavia, mikä palkka teillä on? Eivätkö veronkantajatkin tee samoin?

47. Jos käytte tervehtimässä vain veljiänne, mitä erinomaista teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?

48. Olkaa siis täydelliset niin kuin Isänne, joka on taivaissa, on täydellinen.”

vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat,

45 että olisitte Isänne lapsia, joka on taivaissa; sillä hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillekin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin.
46 Sillä jos te rakastatte niitä, jotka teitä rakastavat, mikä palkka teille siitä on tuleva? Eivätkö publikaanitkin tee samoin?
47 Ja jos te osoitatte ystävällisyyttä ainoastaan veljillenne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin?
48 Olkaa siis te täydelliset, niinkuin teidän taivaallinen Isänne täydellinen on."

ALMUJEN ANTAMISESTA

1 Varokaa harjoittamasta hyväntekeväisyyttänne ihmisten edessä, jotta he näkisivät teidät. Muuten ette saa palkkaa Isältänne joka on taivaissa.
2 Kun siis annat almua, älä soitata torvea

6 Luku

1. “Kavahtakaa antamasta almuja ihmisten edessä, jotta näkevät. Muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.
2. Kun siis annat almua, älä soitata

6 Luku

1 Kavahtakaa, ettette harjoita vanhurskauttanne ihmisten nähden, että he teitä katselisivat; muutoin ette saa palkkaa Isältänne, joka on taivaissa.
2 Sentähden, kun annat almuja, älä

edelläsi niin kuin tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla jotta ihmiset heitä ylistäisivät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

3 Vaan kun sinä annat almua, älköön vasen kätesi tietäkö mitä oikea kätesi tekee,
4 jotta almusi olisi salassa, ja Isäsi joka näkee salassa, maksaa (itse) sinulle (julkisesti)."

RUKOILEMISESTA

5 "Kun rukoilet, älä ole niin kuin tekopyhät, sillä he rukoilevat mielellään seisoen synagogissa ja katujen kulmissa jotta ihmiset heidät näkisivät. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

6 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa, ja Isäsi joka salassa näkee, maksaa sinulle (julkisesti).
7 Rukoillessanne älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, sillä he luulevat että heitä kuullaan heidän monisanaisuutensa vuoksi.

torvea edelläsi niin kuin ulkokullatut tekevät kokoushuoneissa ja kujilla, jotta ihmiset heitä ylistäisivät. Totisesti sanon teille: ovat saaneet palkkansa.

3. Vaan kun annat almua, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,
4. jotta almusi olisi salassa, ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa itse sinulle julkisesti.

5. Kun rukoilet, älä ole niin kuin ulkokullatut. Nämä mielellään rukoilevat seisoen kokoushuoneissa ja katujen kulmissa, jotta ihmiset katselisivat heitä. Totisesti sanon teille: ovat saaneet palkkansa.
6. Vaan kun rukoilet, mene kammioosi, sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa, ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.
7. Rukoillessanne älkää tyhjiä hokeko niin kuin pakanat, sillä luulevat, että heitä monien sanojensa tähden kuullaan.

soitata torvea edelläsi, niinkuin ulkokullatut tekevät synagoogissa ja kaduilla saadakseen ylistystä ihmisiltä. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
3 Vaan kun sinä almua annat, älköön vasen kätesi tietäkö, mitä oikea kätesi tekee,
4 että almusi olisi salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.

5 Ja kun rukoilette, älkää olko niinkuin ulkokullatut; sillä he mielellään seisovat ja rukoilevat synagoogissa ja katujen kulmissa, että ihmiset heidät näkisivät. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
6 Vaan sinä, kun rukoilet, mene kammioosi ja sulje ovesi ja rukoile Isääsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.
7 Ja kun rukoilette, niin älkää tyhjiä hokeko niinkuin pakanat, jotka luulevat, että heitä heidän monisanaisuutensa tähden kuullaan.

8 Älkää olko heidän kaltaisiaan, sillä Isänne tietää, mitä te tarvitsette, ennen kuin Häneltä anotte.

9 Rukoilkaa te siis näin: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi.
10 Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaissa.
11 Anna meille tänään jokapäiväinen leipämme
12 ja anna meille anteeksi velkamme niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme.
13 Äläkä saata meitä kiusaukseen vaan päästä meidät pahasta.

14 Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia ikuisesti. Aamen. Sillä jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa niin myös taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi.
15 Mutta jollette te anna ihmisille anteeksi (heidän rikkomuksiaan), ei Isännekään anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

8. Älkää siis olko heidän kaltaisiaan, sillä Isänne tietää, mitä tarvitsette, ennen kuin Häneltä anotte.

9. Rukoilkaa siis näin: ‘Isämme, jokat olet taivaissa, pyhitettäköön nimesi,

10. tulkoon valtakuntasi, täytettäköön tahtosi myös maassa niin kuin taivaassa,
11. anna meille tuleva leipämme tänään
12. ja anna velkamme anteeksi niin kuin mekin olemme antaneet velallisillemme,
13. äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta, sillä Sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iäti. Aamen.’
14. Sillä jos annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin myös taivaallinen Isänne antaa teille anteeksi,

15. mutta ellette anna ihmisille anteeksi heidän rikkomuksiaan, ei Isännekään anna teille anteeksi rikkomuksianne.

8 Älkää siis olko heidän kaltaisiaan; sillä teidän Isänne kyllä tietää, mitä te tarvitsette, ennenkuin häneltä anottekaan.
9 Rukoilkaa siis te näin: Isä meidän, joka olet taivaissa! Pyhitetty olkoon sinun nimesi;
10 tulkoon sinun valtakuntasi; tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;
11 anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme;
12 ja anna meille meidän velkamme anteeksi, niinkuin mekin annamme anteeksi meidän velallisillemme;
13 Äläkä saata meitä kiusaukseen; vaan päästä meidät pahasta, sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Amen.
14 Sillä jos te annatte anteeksi ihmisille heidän rikkomuksensa, niin teidän taivaallinen Isänne myös antaa teille anteeksi;

15 mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, niin ei myöskään teidän Isänne anna anteeksi teidän rikkomuksianne.

PAASTOAMISESTA

16 Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin tekopyhät, sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.

17 Vaan kun sinä paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi
18 jotteivät ihmiset näkisi sinun paastoavan, vaan Isäsi joka on salassa, ja Isäsi joka salassa näkee, maksaa sinulle (julkisesti)."

16. Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä niin kuin ulkokullatut, sillä tekevät kasvonsa surkeiksi, jotta ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti sanon teille: ovat saaneet palkkansa.
17. Vaan kun paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi,
18. jotteivät ihmiset näkisi sinun paastoavan, vaan Isäsi, joka on salassa, ja Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.

16 Ja kun paastoatte, älkää olko synkännäköisiä niinkuin ulkokullatut; sillä he tekevät kasvonsa surkeiksi, että ihmiset näkisivät heidän paastoavan. Totisesti minä sanon teille: he ovat saaneet palkkansa.
17 Vaan kun sinä paastoat, niin voitele pääsi ja pese kasvosi,
18 etteivät paastoamistasi näkisi ihmiset, vaan sinun Isäsi, joka on salassa; ja sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle.

PAASTOAMISESTA

19 Alkää kootko itsellenne aarteita maan päälle missä koi ja ruoste tärvelee ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat,
20 vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen missä ei koi eikä ruoste tärvele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään eivätkä varasta.
21 Sillä missä *aarteenne on, siellä on myös sydämenne* oleva."

19. Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelee ja missä varkaat murtauvat sisään ja varastavat,
20. vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste turmele ja missä varkaat eivät murtau sisään eivätkä varasta.
21. Sillä missä aarteesi on, siinä on myös sydämesi oleva.

19 Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste raiskaa ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat.
20 Vaan kootkaa itsellenne aarteita taivaaseen, missä ei koi eikä ruoste raiskaa ja missä eivät varkaat murtaudu sisään eivätkä varasta.
21 Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sinun sydämesi.

SILMÄN MERKITYS

22 Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, koko ruumiisi on oleva valaistu.
23 Mutta jos silmäsi on viallinen, koko ruumiisi on oleva pimeä. Jos siis se valo joka on sinussa, on pimeää, kuinka suuri onkaan pimeä!"

22. Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, on koko ruumiisi tuleva valaistuksi.
23. Mutta jos silmäsi on paha, koko ruumiisi on oleva pimeä. Jos siis valo, joka on sinussa, on pimeää, kuinka suuri onkaan pimeä!

22 Silmä on ruumiin lamppu. Jos siis silmäsi on terve, niin koko sinun ruumiisi on valaistu.
23 Mutta jos silmäsi on viallinen, niin koko ruumiisi on pimeä. Jos siis se valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan pimeys!

AJALLISISTA TARPEISTA

24 Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Sillä hän joko vihaa toista ja rakastaa toista tai liittyy toiseen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja rikkautta*.

25 Sen vuoksi sanon teille: alkaa murehtiko hengestänne, mitä söisitte ja* mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?
26 Katsokaa taivaan lintuja: ne eivät kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne'?

24. Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Sillä joko vihaa yhtä ja rakastaa toista tai liittyy yhteen ja halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa ja rahaa.
25. Sen tähden sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, tai ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne. Eikö henki ole ruokaa enempi ja ruumis vaatteita?

26. Katsokaa taivaan lintuja: eivät kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö ole paljoa arvokkaammat kuin ne?

24 Ei kukaan voi palvella kahta herraa; sillä hän on joko tätä vihaava ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä ja toista halveksiva. Ette voi palvella Jumalaa ja mammonaa.
25 Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?
26 Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa aittoihin, ja teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljoa suurempiarvoiset kuin ne?

27 Mutta kuka teistä voi murehtimalla lisätä mitään ikäänsä'?
28 Ja mitä murehditte vaatteista? Katsokaa vainion kukkia, kuinka ne kasvavat; ne eivät tee työtä eivätkä kehrää."
29 Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
30 Jos siis Jumala näin vaatettaa vainion ruohon joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa ennemmin teitä, vähäuskoiset?
31 Älkää siis murehtiko sanoen: ”Mitä söisimme?” tai: ”Mitä joisimme? tai: ”Mihin pukeutuisimme?
32 Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän tätä kaikkea tarvitsevan.

33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin myös tämä kaikki annetaan teille lisäksi.
34 Älkää siis murehtiko huomisesta, sillä huominen murehtii itsestään. Päivälle riittää vaivansa.”

27. Kuka teistä voi murehtimisella lisätä kasvuansa yhden kyynärän?
28. Mitä murehditte vaatteista? Katsokaa vainion kukkia, kuinka kasvavat: eivät työtä tee eivätkä kehrää.
29. Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
30. Jos siis Jumala näin vaatettaa vainion ruohon, joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa ennemmin teitä, vähäuskoiset?
31. Älkää siis murehtiko sanoen: ‘Mitä söisimme?’ tai: ‘Mitä joisimme?’ tai: ‘Mihin pukeutuisimme?’
32. Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän tätä kaikkea tarvitsevan.

33. Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttansa, niin tämä kaikki teille lisätään.

34. Älkää siis murehtiko huomisesta, sillä huominen murehtii itsestään. Kylliksi päivälle vaivansa.”

27 Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?
28 Ja mitä te murehditte vaatteista? Katselkaa kedon kukkia, kuinka ne kasvavat; eivät ne työtä tee eivätkä kehrää.
29 Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
30 Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, eikö paljoa ennemmin teitä, te vähäuskoiset?
31 Älkää siis murehtiko sanoen: 'Mitä me syömme?' tahi: 'Mitä me juomme?' tahi: 'Millä me itsemme vaatetamme?'
32 Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne kyllä tietää teidän kaikkea tätä tarvitsevan.
33 Vaan etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskauttansa, niin myös kaikki tämä teille annetaan.

34 Älkää siis murehtiko huomisesta päivästä, sillä huominen päivä pitää murheen itsestään. Riittää kullekin päivälle oma vaivansa."

TUOMITSEMISESTA

1 Älkää tuomitko, jottei teitä tuomittaisi,

2 sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä tuomitaan teidät, ja millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille (takaisin).
3 Kuinka näet roskan joka on veljesi silmässä etkä huomaa hirttä joka on omassa silmässäsi?
4 Tai kuinka voit sanoa veljellesi: Annas, minä otan pois roskan silmästäsi, ja katso hirsi on omassa silmässäsi?
5 Tekopyhä, ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi ottaa pois roskan veljesi silmästä.”

7 Luku

1. “Älkää tuomitko, jottei teitä tuomittaisi,
2. sillä millä tuomiolla tuomitsette, tuomitaan teidät, ja millä mitalla mittaatte, mitataan teille.
3. Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, etkä huomaa malkaa, joka on omassa silmässäsi?
4. Tai kuinka sanot veljellesi: ‘Annas otan pois rikan silmästäsi’, ja katso, malka on omassa silmässäsi?
5. Ulkokullattu, heitä ensin malka pois omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi ottaa rikan pois veljesi silmästä.

7 Luku

1 Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi;

2 sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan; ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan.
3 Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?
4 Taikka kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Annas, minä otan rikan silmästäsi', ja katso, malka on omassa silmässäsi?
5 Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, ja sitten sinä näet ottaa rikan veljesi silmästä.

PYHÄN VARJELEMISESTA

6 Älkää antako pyhää koirille älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä”

6. Älkää antako pyhää koirille älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, jotteivät tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä.

6 Älkää antako pyhää koirille, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi ja repisi teitä.

RUKOUKSEEN VASTATAAN

7 ”Anokaa, niin teille annetaan; etsikää,

7. Anokaa, niin teille annetaan, etsikää,

7 Anokaa, niin teille annetaan; etsikää,

niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan."
8 Sillä jokainen anova saa ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.
9 Vai kuka teistä on ihminen joka antaa pojalleen kiven kun tämä pyytää häneltä leipää.
10 tai kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?
11 Jos siis te jotka olette pahoja, osaatte antaa hyviä lahjoja lapsillenne, kuinka paljoa ennemmin Isänne, joka on taivaissa, antaa hyvää niille jotka Häneltä anovat.”

niin löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan.
8. Sillä jokainen anova saa ja etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.
9. Vai kuka teistä on ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää,
10. tai kun pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?
11. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin Isänne, joka on taivaissa, antaa hyvää niille, jotka Häneltä anovat.

niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
8 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
9 Vai kuka teistä on se ihminen, joka antaa pojallensa kiven, kun tämä pyytää häneltä leipää,
10 taikka, kun hän pyytää kalaa, antaa hänelle käärmeen?
11 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin teidän Isänne, joka on taivaissa, antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!

LAKI JA PROFEETAT

12 ”Sen vuoksi, kaikki mitä tahdotte ihmisten tekevän teille tehkää tekin samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.”"

12. Sen tähden, kaikki, mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää tekin samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.

12 Sentähden, kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat.

KAKSI TIETÄ

13 ”Menkää sisälle ahtaasta portista, sillä se portti on avara ja se tie leveä joka vie sisälle kadotukseen, ja paljon on niitä

13. Menkää ahtaasta portista sisälle, sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on,

13 Menkää ahtaasta portista sisälle. Sillä se portti on avara ja tie lavea, joka vie kadotukseen, ja monta on,

jotka käyvät siitä sisälle.
14 Sillä se portti on ahdas ja se tie kaita joka vie elämään, ja harvat ovat ne jotka sen löytävät.”

jotka siitä sisälle menevät.
14. Sillä ahdas on se portti ja kaita se tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

jotka siitä sisälle menevät;
14 mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

VÄÄRÄT PROFEETAT

15 ”Varokaa vääriä profeettoja jotka tulevat luoksenne lammasten vaatteissa mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.

16 Tunnette heidät hedelmistään. Ei kai orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä mutta huono puu tekee huonoja hedelmiä.
18 Ei hyvä puu voi tehdä huonoja hedelmiä eikä huono puu voi tehdä hyviä hedelmiä.
19 Jokainen puu joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
20 Niin tunnette heidät siis hedelmistään.”

15. Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat luoksenne lammasten vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia.
16. Hedelmistään tunnette heidät. Ei orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?

17. Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta kelvoton puu tekee pahoja hedelmiä.
18. Ei saata hyvä puu tehdä pahoja hedelmiä eikä kelvoton puu tehdä hyviä hedelmiä.
19. Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
20. Niin tunnette siis heidät hedelmistään.

15 Kavahtakaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lammastenvaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevaisia susia.
16 Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota viinirypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita?
17 Näin jokainen hyvä puu tekee hyviä hedelmiä, mutta huono puu tekee pahoja hedelmiä.
18 Ei saata hyvä puu kasvaa pahoja hedelmiä eikä huono puu kasvaa hyviä hedelmiä.
19 Jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen.
20 Niin te siis tunnette heidät heidän hedelmistään.

SANAT JA TEOT

21 ”Ei jokainen joka sanoo minulle: Herra, Herra! pääse taivasten valtakuntaan, vaan se joka tekee taivaallisen Isäni tahdon.

22 Moni sanoo minulle sinä päivänä: Herra, Herra, emmekö sinun nimessäsi profetoineet ja sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimessäsi tehneet monta voimatekoa?”

23 Silloin lausun heille julki: ’En ole koskaan hyväksynyt teitä. Menkää pois luotani, te laittomuuden tekijät.’ ”

21. Ei jokainen, joka sanoo Minulle: ‘Herra, Herra’, pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee taivaissa olevan Isäni tahdon.
22. Moni sanoo Minulle sinä päivänä: ‘Herra, Herra, emmekö Sinun nimessäsi ennustaneet ja Sinun nimessäsi ajaneet ulos riivaajia ja Sinun nimessäsi tehneet monta voimatekoa?’

23. Silloin lausun heille julki: ‘En ole koskaan teitä tunnustanut. Menkää pois luotani, te laittomuuden tekijät.’

21 Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra!', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon.
22 Moni sanoo minulle sinä päivänä: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimesi kautta ennustaneet ja sinun nimesi kautta ajaneet ulos riivaajia ja sinun nimesi kautta tehneet monta voimallista tekoa?'
23 Ja silloin minä lausun heille julki: 'Minä en ole koskaan teitä tuntenut; menkää pois minun tyköäni, te laittomuuden tekijät'.

ERILAISET PERUSTUKSET

24 Sen vuoksi on jokainen joka kuulee nämä sanani ja tekee niitten mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen joka rakensi talonsa kalliolle.

25 Rankkasade lankesi ja virrat tulivat ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli perustettu kalliolle.

24. Sen tähden on jokainen, joka kuulee nämä sanani ja tekee niitten mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle.

25. Rankkasade lankesi ja virrat tulivat ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle perustettu.

24 Sentähden on jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, verrattava ymmärtäväiseen mieheen, joka huoneensa kalliolle rakensi.
25 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä huonetta vastaan, mutta se ei sortunut, sillä se oli kalliolle

26 Mutta jokainen joka kuule nämä sanani eikä tee niitten mukaan, on verrattava tyhmään mieheen joka rakensi talonsa hiekalle.
27 Rankkasade lankesi ja virrat tulivat ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.”

26. Mutta jokainen, joka kuulee nämä sanani eikä tee niitten mukaan, on verrattava mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle.
27. Rankkasade lankesi ja virrat tulivat ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri.”

perustettu.
26 Ja jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattava tyhmään mieheen, joka huoneensa hiekalle rakensi.
27 Ja rankkasade lankesi, ja virrat tulvivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksähtivät sitä huonetta vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri."

VUORISAARNAN VAIKUTUS

28 Kun Jeesus lopetti nämä puheet, kansanjoukot olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan,
29 sillä Hän opetti heitä niin kuin se jolla on valta eikä niin kuin kirjanoppineet.

28. Kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansajoukot hämmästyneitä Hänen opetuksestaan,
29. sillä opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

28 Ja kun Jeesus lopetti nämä puheet, olivat kansanjoukot hämmästyksissään hänen opetuksestansa,
29 sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin heidän kirjanoppineensa.

PITAALISEN PUHDISTUMINEN

1 Hänen astuessaan alas vuorelta Häntä seurasi suuret kansanjoukot.
2 Ja katso, pitaalinen mies tuli ja kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: ”Herra, jos tahdot, voit puhdistaa minut.”

3 Ojentaen kätensä Jeesus kosketti häntä

8 Luku

1.Kun astui alas vuorelta, seurasi Häntä suuret kansajoukot.
2. Katso, pitalinen mies tuli ja kumartui maahan Hänen eteensä sanoen: “Herra, jos tahdot, voit puhdistaa minut.”
3. Ojentaen kätensä Jeesus kosketti

8 Luku

1 Kun hän astui alas vuorelta, seurasi häntä suuri kansan paljous.
2 Ja katso, tuli pitalinen mies ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".
3 Niin hän ojensi kätensä, kosketti

ja sanoi: ”Minä tahdon, puhdistu.” Ja heti hän puhdistui pitaalistaan.
4 Niin Jeesus sanoi hänelle: ”Katsot ettet puhu tästä kenellekään vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa lahja jonka Mooses on säätänyt – heille todistukseksi.”

häntä sanoen: “Minä tahdon, puhdistu.” Ja heti puhdistui pitalistaan.
4. Jeesus sanoo hänelle: “Katso, ettet puhu kellekään, vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille.”

häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta hän puhdistui pitalistaan.
4 Ja Jeesus sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään; vaan mene ja näytä itsesi papille, ja uhraa lahja, jonka Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".

SADANPÄÄMIEHEN PALVELIJAN PARANTAMINEN

5 Jeesuksen saavuttua Kapernaumiin Hänen luoksensa tuli sadanpäämies ja rukoili Häntä
6 ja sanoi: ”Herra, palvelijani makaa kotona halvautuneena, kovissa vaivoissa. ”

7 Jeesus sanoi hänelle: ”Minä tulen ja parannan hänet.”
8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: ”Herra, en ole sen arvoinen että astuisit kattoni alle, vaan sano ainoastaan sana, niin palvelijani paranee.

9 Sillä minäkin olen vallan alainen (ihminen), ja minulla on sotamiehiä alaisinani. Sanon toiselle: ”Mene”, ja hän menee, ja toiselle: ”Tule”, ja hän tulee, ja

5. Kun saapui Kapernaumiin, tuli tykönsä sadanpäämies ja rukoili Häntä

6. sanoen: “Herra, palvelijani on maannut kotona halvaantuneena kovissa vaivoissa.”
7. Niin Jeesus sanoo hänelle: “Minä tulen ja parannan hänet.”
8. Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: “Herra, en ole sen arvoinen, että astuisit kattoni alle, vaan sano ainoasti sanalla, niin palvelijani paranee.
9. Sillä olen itsekin vallan alainen ihminen ja minulla on sotamiehiä alaisinani, ja sanon tälle: ‘Mene’, ja menee, toiselle: ‘Tule’, ja tulee ja

5 Ja kun hän saapui Kapernaumiin, tuli hänen tykönsä sadanpäämies ja rukoili häntä
6 ja sanoi: "Herra, minun palvelijani makaa kotona halvattuna ja on kovissa vaivoissa".
7 Hän sanoi hänelle: "Minä tulen ja parannan hänet".
8 Mutta sadanpäämies vastasi ja sanoi: "Herra, en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle; vaan sano ainoastaan sana, niin minun palvelijani paranee.
9 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alainen, ja minulla on sotamiehiä käskyni alaisina, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule',

palvelijalleni: ”Tee tämä”, ja hän tekee.”

10 Sen kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille jotka [Häntä] seurasivat: ”Totisesti sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa.

11 Mutta sanon teille, että monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa,
12 kun valtakunnan lapset heitetään äärimmäiseen pimeään. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.”
13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: ”Mene. Niin kuin uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Ja hänen palvelijansa parani sillä hetkenä.

PIETARIN ANOPPI JA MONET MUUT PARANEVAT

14 Tullessaan Pietarin kotiin Jeesus näki hänen anoppinsa makaavan kuumeisena.

15 Niin Hän kosketti hänen kättänsä, ja kuume lähti hänestä, ja hän nousi ja palveli heitä.

palvelijalleni: ‘Tee tämä’, ja tekee.”

10. Kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka Häntä seurasivat: “Totisesti sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa.

11. Mutta sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioivat Aaprahamin ja Iisakin ja Jaakon kanssa taivasten valtakunnassa,
12. mutta valtakunnan lapset heitetään äärimäiseen pimeään. Siellä on itku ja hammasten kiristys.”
13. Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: “Mene. Niin kuin uskot, niin sinulle tapahtukoon.” Ja palvelija parani sillä hetkellä.

14. Tullessaan Pietarin kotiin Jeesus näki hänen anoppinsa makaavan ja olevan kuumeessa.
15. Niin Jeesus kosketti hänen kättänsä, ja kuume lähti hänestä, ja hän nousi ja palveli Häntä.

ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

10 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli ja sanoi niille, jotka häntä seurasivat: "Totisesti minä sanon teille: en ole kenelläkään Israelissa löytänyt näin suurta uskoa.
11 Ja minä sanon teille: monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioitsevat Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa;
12 mutta valtakunnan lapset heitetään ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."
13 Ja Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene. Niinkuin sinä uskot, niin sinulle tapahtukoon." Ja palvelija parani sillä hetkellä.

14 Kun Jeesus tuli Pietarin kotiin, näki hän hänen anoppinsa makaavan sairaana kuumeessa.
15 Niin hän koski tämän käteen, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja palveli häntä.

16 Mutta illan tultua tuotiin Hänen luokseen monta riivattua. Ja Hän ajoi henget ulos sanalla ja paransi kaikki sairaat,
17 jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo: ”Hän otti pois sairautemme ja kantoi tautimme.”

16. Mutta illan tultua toivat Hänen tykönsä monta riivattua. Ajoi henget ulos sanalla ja paransi kaikki sairaat,

17. jotta täyttyisi, mikä on puhuttu profeetta Jesajan kautta, joka sanoo: “Hän otti sairautemme ja kantoi tautimme.”

16 Mutta illan tultua tuotiin hänen tykönsä monta riivattua. Ja hän ajoi henget ulos sanalla, ja kaikki sairaat hän paransi;
17 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo: "Hän otti päällensä meidän sairautemme ja kantoi meidän tautimme".

OPETUSLASTEN OSA

18 Nähdessään suuret kansanjoukot ympärillään Jeesus käski lähteä toiselle rannalle.
19 Niin muuan kirjanoppinut tuli ja sanoi Hänelle: ”Opettaja, seuraan sinua mihin tahansa menet.”
20 Jeesus sanoi hänelle: ”Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi.”
21 Ja toinen Hänen opetuslapsistaan sanoi Hänelle: ”Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”

22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: ”Seuraa minua, ja anna kuolleitten haudata

18. Nähdessään paljon kansaa ympärillään Jeesus käski lähteä toiselle rannalle.
19. Niin muuan kirjanoppinut tuli ja sanoi Hänelle: “Opettaja, seuraan Sinua, mihin ikinä menet.”
20. Jeesus sanoi hänelle: “Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi.”
21. Toinen opetuslapsistaan sanoi Hänelle: “Opettaja, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni.”

22. Mutta Jeesus sanoi hänelle: “Seuraa sinä Minua ja anna kuolleitten

18 Mutta kun Jeesus näki paljon kansaa ympärillään, käski hän lähteä toiselle rannalle.
19 Ja eräs kirjanoppinut tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".
20 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi".
21 Ja eräs toinen hänen opetuslapsistaan sanoi hänelle: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".
22 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Seuraa sinä minua, ja anna kuolleitten haudata

kuolleensa.”

haudata kuolleensa.”

kuolleensa".

MYRSKYN ASETTAMINEN

23 Kun Hän astui veneeseen Hänen opetuslapsensa seurasivat Häntä.
24 Ja katso, järvellä nousi ankara myrsky, niin että vene peittyi aaltoihin. Mutta Hän nukkui.
25 Niin Hänen opetuslapsensa menivät herättämään Hänet sanoen: ”Herra, pelasta meidät, me hukumme”
26 Hän sanoi heille: ”Miksi olette pelkureja, vähäuskoiset?” Sitten Hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyyni.
27 Niin ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: ”Millainen tämä on kun sekä tuulet että järvi tottelevat Häntä?”

23. Kun astui venheeseen, opetuslapsensa seurasivat Häntä.
24. Katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin, mutta Hän nukkui.
25. Niin opetuslapset menivät ja herättivät Hänet sanoen: “Herra, auta, me hukumme.”
26. Sanoi heille: “Miksi olette pelkureja, vähäuskoiset?” Sitten nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven.

27. Ihmiset ihmettelivät sanoen: “Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri Häntä tottelevat?”

23 Ja hän astui venheeseen, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.
24 Ja katso, järvellä nousi kova myrsky, niin että venhe peittyi aaltoihin; mutta hän nukkui.
25 Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Herra, auta, me hukumme".

26 Hän sanoi heille: "Te vähäuskoiset, miksi olette pelkureita?" Silloin hän nousi ja nuhteli tuulia ja järveä, ja tuli aivan tyven.
27 Ja ihmiset ihmettelivät ja sanoivat: "Millainen tämä on, kun sekä tuulet että meri häntä tottelevat?"

RIIVATUT JA SIKALAUMA

28 Hänen tultuaan toiselle rannalle gergesalaisten alueelle Häntä vastaan tuli kaksi hautaluolista lähtenyttä riivattua, kovin raivoisina, niin ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

28. Kun saapui toiselle rannalle gerasalaisten alueelle, Häntä vastaan tuli kaksi riivattua, jotka olivat lähteneet hautaluolista ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä.

28 Kun hän tuli toiselle rannalle, gadaralaisten alueelle, tuli häntä vastaan kaksi riivattua, jotka olivat haudoista lähteneet ja olivat kovin raivoisia, niin ettei kukaan voinut sitä tietä kulkea.

29 Ja katso, he huusivat sanoen: ”Miksi meihin puutut, (Jeesus,) Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?”

30 Mutta etäällä heistä kävi iso sikalauma laitumella.
31 Niin riivaajat pyysivät Häntä sanoen: ”Jos ajat meidät ulos, salli meidän mennä sikalaumaan.”
32 Hän sanoi niille: ”Menkää.” Lähdettyään ulos ne menivät sikalaumaan. Ja katso, koko sikalauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja kuoli veteen.

33 Mutta paimentajat pakenivat ja mentyään kaupunkiin kertoivat kaiken, myös en mikä koski riivattuja.

34 Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan, ja nähdessään Hänet he pyysivät että Hän lähtisi heidän alueiltaan.

HALVAUTUNEEN PARANTAMINEN

1 Astuttuaan veneeseen Hän kulki yli järven ja tuli omaan kaupunkiinsa.

29. Katso, huusivat sanoen: “Mitä meillä ja Sinulla on yhteistä, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?”

30. Etäällä heistä kävi iso sikolauma laitumella.
31. Niin riivaajat pyysivät Häntä, sanoen: “Jos ajat meidät ulos, niin lähetä meidät sikolaumaan.”
32. Sanoi heille: “Menkää.” Silloin lähtivät ja menivät sikoihin. Katso, koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja kuoli veteen.

33. Mutta paimentajat pakenivat ja menivät kaupunkiin kertoen kaiken, myös riivatuista.

34. Katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan ja nähdessään Hänet pyysivät Häntä menemään pois heidän alueeltaan.

9 Luku

1.Hän astui venheeseen, meni toiselle rannalle ja tuli omaan kaupunkiinsa.

29 Ja katso, he huusivat sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, sinä Jumalan Poika? Oletko tullut tänne vaivaamaan meitä ennen aikaa?"
30 Ja etäällä heistä kävi suuri sikalauma laitumella.
31 Niin riivaajahenget pyysivät häntä sanoen: "Jos ajat meidät pois, niin lähetä meidät sikalaumaan".
32 Ja hän sanoi niille: "Menkää". Silloin ne lähtivät heistä ja menivät sikoihin. Ja katso, koko lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui veteen.
33 Mutta paimentajat pakenivat; ja he menivät kaupunkiin ja ilmoittivat kaikki, myöskin sen, miten riivattujen oli käynyt.
34 Ja katso, koko kaupunki lähti Jeesusta vastaan; ja kun he hänet näkivät, pyysivät he häntä menemään pois heidän alueeltaan.

9 Luku

1 Ja hän astui venheeseen, meni jälleen toiselle rannalle ja tuli omaan

2 Ja katso, Hänen luokseen tuotiin halvautunut mies joka makasi vuoteella. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvautuneelle: ”Poikani, ole turvallisella mielellä, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.”
3 Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: ”Tämä rienaa.”

4 Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: ”Miksi ajattelette pahaa sydämessänne?
5 Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: ”Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut vai sanoa: ”Nouse ja käy”?
6 Mutta tietääksenne että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” – sitten Hän sanoi halvautuneelle: ”Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”
7 Niin tämä nousi ja meni kotiinsa.
8 Sen nähdessään kansanjoukot ihmettelivät ja ylistivät Jumalaa joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

2. Katso, toivat Hänen tykönsä halvaantuneen, joka makasi vuoteella. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvaantuneelle: “Poika, ole turvallisella mielellä, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut.”
3. Katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: “Tämä rienaa.”

4. Ymmärtäen heidän ajatuksensa Jeesus sanoo: “Miksi ajattelette pahaa sydämessänne?
5. Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: ‘Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut’ vai sanoa: ‘Nouse ja käy’?
6. Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi” - sitten sanoo halvaantuneelle: “Nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”
7. Niin tämä nousi ja lähti kotiinsa.
8. Nähdessään sen kansajoukot ihmettelivät ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut ihmisille sellaisen vallan.

kaupunkiinsa.
2 Ja katso, hänen tykönsä tuotiin halvattu mies, joka makasi vuoteella. Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, ole turvallisella mielellä; sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi".
3 Ja katso, muutamat kirjanoppineista sanoivat mielessään: "Tämä pilkkaa Jumalaa".
4 Mutta Jeesus ymmärsi heidän ajatuksensa ja sanoi: "Miksi te ajattelette pahaa sydämessänne?
5 Sillä kumpi on helpompaa, sanoako: 'Sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?
6 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi halvatulle-"nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."
7 Ja hän nousi ja lähti kotiinsa.
8 Mutta kun kansanjoukot sen näkivät, peljästyivät he ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut senkaltaisen vallan ihmisille.

MATTEUKSEN KUTSUMINEN

9 Sieltä eteenpäin kulkiessaan Jeesus näki tulliasemalla istumassa miehen nimeltä Matteus ja sanoi hänelle: ”Seuraa minua.” Niin tämä nousi ja seurasi Häntä.

10 Hänen aterioidessaan Matteuksen kotona, katso, monta veronkantajaa ja syntistä tuli ja aterioi Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa.

11 Sen nähdessään fariseukset sanoivat Hänen opetuslapsilleen: ”Miksi opettajanne syö veronkantajain ja syntisten kanssa?”

12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, Hän sanoi heille: ”Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat.
13 Mutta menkää ja oppikaa mitä merkitsee: ”Laupeutta minä haluan enkä uhria. ”Sillä minä en ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä (mielenmuutokseen).”

9. Sieltä ohi kulkiessaan Jeesus näki tulliasemalla istumassa miehen, jonka nimi oli Matteus, ja sanoo hänelle: “Seuraa Minua.” Niin tämä nousi ja seurasi Häntä.
10. Kun Hän oli aterialla tämän kotona, niin katso, tuli monta veronkantajaa ja syntistä aterioimaan Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa.
11. Nähdessään tämän fariseukset sanoivat Hänen opetuslapsillensa: “Miksi opettajanne syö veronkantajien ja syntisten kanssa?”
12. Mutta kuullessaan Jeesus sanoi heille: “Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.
13. Mutta menkää ja oppikaa, mitä on: ‘Laupeutta Minä tahdon enkä uhria.’ Sillä en ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä.”

9 Ja sieltä kulkiessaan ohi Jeesus näki miehen, jonka nimi oli Matteus, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä.
10 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, niin katso, tuli monta publikaania ja syntistä, ja he aterioivat Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa.

11 Ja kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Miksi teidän opettajanne syö publikaanien ja syntisten kanssa?"
12 Mutta kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.
13 Mutta menkää ja oppikaa, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria'. Sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

PAASTO

14 Silloin Johanneksen opetuslapset

14. Silloin tulivat tykönsä Johanneksen

14 Silloin Johanneksen opetuslapset

tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: ”Miksi me ja fariseukset paastoamme paljon, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”
15 Jeesus sanoi heille: ”Eivät kai häävieraat voi surra niin kauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.
16 Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen, sillä sen täytetilkku repii vaatetta ja reikä tulee pahemmaksi.

17 Eikä uutta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin. Muuten leilit pakahtuvat ja viini vuotaa pois ja leilit turmeltuvat. Vaan uusi viini lasketaan uusiin leileihin, ja molemmat säilyvät.”

opetuslapset sanoen: “Miksi me ja fariseukset paastoamme paljon, mutta Sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”
15. Jeesus sanoi heille: “Eivät häävieraat voi surra niin kauan kuin ylkä on heidän kanssaan. Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin paastoavat.
16. Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen, sillä sen täytetilkku repii vaatteesta ja reikä tulee pahemmaksi.

17. Eivätkä laske nuorta viiniä vanhoihin leileihin - muutoin leilit pakahtuvat ja viini vuotaa ja leilit turmeltuvat - vaan laskevat nuoren viinin uusiin leileihin, ja molemmat säilyvät.”

tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Me ja fariseukset paastoamme paljon; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
15 Niin Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi surra, niinkauan kuin ylkä on heidän kanssaan? Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.
16 Ei kukaan pane vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaippaan, sillä semmoinen täytetilkku repii palasen vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi.
17 Eikä nuorta viiniä lasketa vanhoihin nahkaleileihin; muutoin leilit pakahtuvat, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini lasketaan uusiin leileihin, ja niin molemmat säilyvät."

KUOLLEEN HERÄTTÄMINEN JA VERITAUTINEN NAINEN

18 Hänen tätä heille puhuessaan, katso, muuan päämies tuli ja kumartui maahan Hänen eteensä ja sanoi: ”Tyttäreni kuoli juuri, mutta tule ja pane kätesi hänen päälleen, niin hän virkoaa eloon.”

18. Hänen tätä heille puhuessaan, katso, muuan päämies tuli ja kumartui Hänen eteensä sanoen: “Tyttäreni teki juuri loppuaan, mutta tule ja pane kätesi päällensä, niin virkoaa.”

18 Kun hän tätä heille puhui, niin katso, eräs päämies tuli ja kumartui maahan hänen eteensä ja sanoi: "Minun tyttäreni kuoli juuri ikään, mutta tule ja pane kätesi hänen päällensä, niin hän

19 Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsineen.
20 Katso, nainen joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenvuotoa, lähestyi takaa ja kosketti Hänen vaippansa tupsua.

21 Sillä hän sanoi mielessään: ”Jos vain kosketan Hänen vaippaansa, tulen terveeksi.”
22 Jeesus kääntyi ja nähdessään hänet sanoi: ”Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; uskosi on sinut pelastanut.” Ja sillä hetkellä nainen parani. "

23 Tullessaan päämiehen talolle ja nähdessään huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon
24 Jeesus sanoi heille: ”Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu.” Niin he nauroivat Hänelle
25 Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos. Hän meni sisälle ja tarttui hänen käteensä. Ja tyttö nousi
26 Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.

19. Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsinensa.
20. Katso, nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua, lähestyi takaa ja kosketti Hänen vaippansa tupsua,
21. sillä sanoi itsekseen: “Jos vain saan koskettaa Hänen vaippaansa, tulen terveeksi.”
22. Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: “Ole turvallisella mielellä, tytär, uskosi on sinut pelastanut.” Ja siitä hetkestä nainen tuli terveeksi.

23. Tullessaan päämiehen taloon ja nähdessään huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon
24. Jeesus sanoi heille: “Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu.” Nauroivat Häntä.
25. Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, Hän meni sisälle ja tarttui hänen käteensä. Ja tyttö nousi.
26. Ja tämä sanoma levisi koko siihen maahan.

virkoaa eloon".
19 Niin Jeesus nousi ja seurasi häntä opetuslapsinensa.
20 Ja katso, nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta, tuli takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua.
21 Sillä hän sanoi itsekseen: "Jos vain saan koskettaa hänen vaippaansa, niin minä tulen terveeksi".
22 Silloin Jeesus kääntyi, näki hänet ja sanoi: "Tyttäreni, ole turvallisella mielellä; sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi". Ja sillä hetkellä nainen tuli terveeksi.
23 Ja kun Jeesus tuli päämiehen taloon ja näki huilunsoittajat ja hälisevän väkijoukon,
24 sanoi hän: "Menkää pois, sillä tyttö ei ole kuollut, vaan nukkuu". Niin he nauroivat häntä.
25 Mutta kun väkijoukko oli ajettu ulos, meni hän sisälle ja tarttui hänen käteensä; ja tyttö nousi.
26 Ja sanoma tästä levisi koko siihen maahan.

KAKSI SOKEAA

27 Kun Jeesus kulki sieltä, Häntä seurasi kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: ”Daavidin poika, armahda meitä!”

28 Hänen mentyään sokeat tulivat Hänen luokseen, ja Jeesus sanoi heille: ”Uskotteko että voin tehdä sen?” He sanoivat Hänelle: ”Uskomme, Herra.”

29 Silloin Hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: ”Tapahtukoon teille uskonne mukaan.”
30 Niin heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus puhutteli heitä ankarasti ja sanoi: ”Katsokaa ettei kukaan saa tätä tietää.”

31 Muuta mentyään pois he levittivät sanomaa Hänestä koko siinä maassa.

27. Kun Jeesus kulki sieltä, Häntä seurasi kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: “Armahda meitä, Daavidin Poika.”

28. Hänen mentyään huoneeseen sokeat tulivat Hänen tykönsä ja Jeesus sanoo heille: “Uskotteko, että voin sen tehdä?” Sanoivat Hänelle: “Kyllä, Herra.”

29. Silloin kosketti heidän silmiänsä sanoen: “Tapahtukoon teille uskonne mukaan.”
30. Niin silmänsä aukenivat. Jeesus puhutteli heitä ankarasti sanoen: “Katsokaa, ettei kukaan saa tietää”

31. Mutta menivät pois ja levittivät sanomaa Hänestä koko siihen maahan.

27 Ja kun Jeesus kulki sieltä, seurasi häntä kaksi sokeaa huutaen ja sanoen: "Daavidin poika, armahda meitä".

28 Ja hänen mentyänsä huoneeseen sokeat tulivat hänen tykönsä; ja Jeesus sanoi heille: "Uskotteko, että minä voin sen tehdä?" He sanoivat hänelle: "Uskomme, Herra".
29 Silloin hän kosketti heidän silmiänsä ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne mukaan".
30 Ja heidän silmänsä aukenivat. Ja Jeesus varoitti heitä vakavasti sanoen: "Katsokaa, ettei kukaan saa tästä tietää".
31 Mutta he menivät pois ja levittivät sanomaa hänestä koko siihen maahan.

MYKKÄ RIIVATTU

32 Näitten mentyä, katso, Hänen luokseen tuotiin mykkä mies joka oli riivattu.

33 Kun riivattu oli ajettu ulos, mykkä puhui, ja kansa ihmetteli ja sanoi:

32. Näitten mentyä, katso, toivat Hänelle mykän miehen, joka oli riivattu.

33. Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen:

32 Ja katso, näiden lähdettyä tuotiin hänen tykönsä mykkä mies, joka oli riivattu.
33 Ja kun riivaaja oli ajettu ulos, niin mykkä puhui, ja kansa ihmetteli sanoen:

”Tällaista ei ole Israelissa koskaan nähty.”
34 Mutta fariseukset sanoivat: ”Riivaajain päämiehen avulla Hän ajaa ulos riivaajia.”

“Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty.”
34. Mutta fariseukset sanoivat: “Riivaajain päämiehen avulla ajaa ulos riivaajia.”

"Tällaista ei ole Israelissa ikinä nähty".
34 Mutta fariseukset sanoivat: "Riivaajain päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia".

JEESUS SÄÄLII KANSAA

35 Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät opettaen heidän synagoogissaan ja julistaen valtakunnan ilosanomaa ja parantaen tauteja ja kaikkea raihnautta (kansan keskellä).
36 Nähdessään kansanjoukot Hänen tuli heitä sääli, koska he olivat nääntyneet ja hylätyt niin kuin lampaat joilla ei ole paimenta.
37 Niin Hän sanoi opetuslapsilleen: ”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.
38 Rukoilkaa siis elon Herraa että Hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.”

35. Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät opettaen heidän kokoushuoneissaan ja saarnaten valtakunnan evankeliota ja parantaen kaikkia tauteja ja kaikkea raihnautta.
36. Nähdessään kansajoukot Hänen tuli heitä sääli, koska olivat nääntyneet ja hylätyt “niin kuin lampaat, joilla ei ole paimenta”.
37. Niin sanoo opetuslapsillensa: “Eloa paljo, mutta työmiehet harvat.
38. Rukoilkaa siis elon Herraa, että lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.”

35 Ja Jeesus vaelsi kaikki kaupungit ja kylät ja opetti heidän synagoogissaan ja saarnasi valtakunnan evankeliumia ja paransi kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.
36 Ja nähdessään kansanjoukot hänen tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljätyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta.
37 Silloin hän sanoi opetuslapsillensa: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.
38 Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa."

APOSTOLIEN LÄHETTÄMINEN

1 Hän kutsui luokseen kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan, niin että he voivat ajaa ne ulos ja parantaa kaikkia tauteja ja kaikkea raihnautta.

10 Luku

1.Hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan, niin että voivat ajaa ne ulos ja parantaa kaikkia tauteja ja kaikkea raihnautta.

10 Luku

1 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikkinaisia tauteja ja kaikkinaista raihnautta.

2 Nämä ovat kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen Simon, jota kutsutaan Pietariksi, ja hänen veljensä Andreas; Jaakob, Sebedeuksen poika, ja hänen veljensä Johannes;"

3 Filippus ja Bartholomeus; Tuomas ja veronkantaja Matteus; Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus lisänimeltä Taddeus;"
4 Simon kiivailija ja Juudas Iskariot, joka kavalsi Hänet.
5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti. Hän käski heitä sanoen: ”Älkää menkö pakanain tielle älkääkä astuko samarialaisten kaupunkiin,

2. Nämä ovat niitten kahdentoista apostolin nimet: ensimäinen Simeon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja veljensä Antero; Sepeteuksen poika Jaako ja veljensä Johannes;

3. Vilppu ja Bartolomeus; Tuomas ja veronkantaja Matteus; Alfeuksen poika Jaako ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus;
4. Simeon Kiivailija ja Juudas Iskariot, joka Hänet kavalsi.
5. Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: “Älkää menkö pakanain tielle älkääkä astuko samarialaisten kaupunkiin,

2 Ja nämä ovat niiden kahdentoista apostolin nimet: ensimmäinen oli Simon, jota kutsuttiin Pietariksi, ja Andreas, hänen veljensä, sitten Jaakob Sebedeuksen poika, ja Johannes, hänen veljensä,
3 Filippus ja Bartolomeus, Tuomas ja Matteus, publikaani, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Lebbeus, lisänimeltä Taddeus,
4 Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, sama, joka hänet kavalsi.
5 Nämä kaksitoista Jeesus lähetti ja käski heitä sanoen: "Älköön tienne viekö pakanain luokse, älkääkä menkö mihinkään samarialaisten kaupunkiin,

APOSTOLIEN TEHTÄVÄ

6 vaan menkää pikemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten luo.
7 Menkää ja saarnatkaa sanoen: ”Taivasten valtakunta on tullut lähelle.”

8 Parantakaa sairaista, puhdistakaa pitaalisia, herättäkää kuolleita, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.
9 Älkää varustako itsellenne kultaa tai

6. vaan menkää pikemmin Israelin huoneen eksyneitten lammasten tykö.
7. Menkää ja saarnatkaa sanoen: ‘Taivasten valtakunta on tullut lähelle.’

8. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.
9. Älkää varustako kultaa tai hopeaa

6 vaan menkää ennemmin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö.
7 Ja missä kuljette, saarnatkaa ja sanokaa: 'Taivasten valtakunta on tullut lähelle'.
8 Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.
9 Älkää varustako itsellenne kultaa,

hopeaa tai vaskea vöihinne.

10 älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä älkääkä sauvaa, sillä työmies on ruokansa ansainnut.

11 Mihin tahansa kaupunkiin tai kylään tulettekin, tiedustelkaa kuka on arvollinen, ja jääkää sinne kunnes lähdette pois.

12 Tullessanne taloon tervehtikää sitä.

13 Jos talo on arvollinen, tulkoon sille rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon rauhanne teille."

14 Jos kuka ei ota teitä vastaan eikä kuuntele sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.
15 Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.”

VAINOT TULEVAT

16 Katso, lähetän teidän kuin lampaat

tai vaskea vöihinne,

10. älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä älkääkä sauvaa, sillä työmies on ruokansa arvoinen.
11. Mihin kaupunkiin tai kylään tulette, ottakaa selvä, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää sinne, kunnes lähdette pois.

12. Taloon tullessanne tervehtikää sitä sanoen: ‘Rauha tälle huoneelle!’
13. Jos talo on arvollinen, tulkoon sille rauhanne; mutta jos ei ole arvollinen, palatkoon rauhanne teille.

14. Jos joku ei ota teitä vastaan eikä kuuntele sanojanne, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja puistakaa tomu jaloistanne.
15. Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.

16. Katso, lähetän teidät kuin lampaat

älkää hopeata älkääkä vaskea vyöhönne,
10 Älkää laukkua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä, älkääkä sauvaa; sillä työmies on ruokansa ansainnut.

11 Ja mihin kaupunkiin tai kylään te tulettekin, tiedustelkaa, kuka siellä on arvollinen, ja jääkää hänen luokseen, kunnes sieltä lähdette.
12 Ja tullessanne taloon tervehtikää sitä.
13 Ja jos talo on arvollinen, tulkoon sille teidän rauhanne; mutta jos se ei ole arvollinen, palatkoon teidän rauhanne teille takaisin.
14 Ja missä teitä ei oteta vastaan eikä teidän sanojanne kuulla, lähtekää pois siitä talosta tai siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne.
15 Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sen kaupungin.

16 Katso, minä lähetän teidät niinkuin

susien keskelle. Olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset.

17 Mutta varokaa ihmisiä, sillä he luovuttavat teitä oikeusistuimille ja synagoogissaan he ruoskivat teitä.
18 ja teitä viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni todistukseksi heille ja pakanoille.
19 Mutta kun he luovuttavat teitä, älkää murehtiko miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sinä hetkenä mitä teidän tulee puhua.

20 Sillä ette te ole puhumassa vaan Isänne Henki joka puhuu teissä
21 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja luovuttavat heidät kuolemaan
22 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

23 Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen, sillä totisesti sanon teille: ette ennätä suoriutua kaikista Israelin kaupungeista

sutten keskelle. Olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset.
17. Kavahtakaa ihmisiä, sillä luovuttavat teitä tuomioistuimille ja kokoushuoneissa ruoskivat teitä,
18. ja teitä kuljetetaan maaherrain ja kuninkaitten eteen Minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille.
19. Mutta kun luovuttavat teitä, älkää huolehtiko, miten tai mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän tulee puhua.

20. Sillä ette te ole puhumassa, vaan Isänne Henki, se puhuu teissä.
21. Veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsen, ja lapset nousevat vanhempia vastaan ja antavat heidät alttiiksi kuolemalle,
22. ja te tulette kaikkien vihattaviksi Minun nimeni tähden. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi.
23. Kun vainoavat teitä yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Sillä totisesti sanon teille: ette ennätä loppuun käydä Israelin kaupunkeja,

lampaat susien keskelle; olkaa siis älykkäät kuin käärmeet ja viattomat kuin kyyhkyset.
17 Kavahtakaa ihmisiä, sillä he vetävät teidät oikeuksiin, ja synagoogissaan he teitä ruoskivat;
18 ja teidät viedään maaherrain ja kuningasten eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille.
19 Mutta kun he vetävät teitä oikeuteen, älkää huolehtiko siitä, miten tahi mitä puhuisitte, sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on puhuminen.
20 Sillä ette te itse puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.
21 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja isä lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiansa vastaan ja tappavat heidät.
22 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.
23 Ja kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen; sillä totisesti minä sanon teille: te ette ehdi loppuun käydä Israelin kaupunkeja,

ennen kuin Ihmisen Poika tulee.
24 Opetuslapsi ei ole opettajaansa parempi eikä palvelija isäntäänsä parempi.

25 Opetuslapselle riittää että hänen käy niin kuin opettajansa ja palvelijan kuin isäntänsä. Jos he ovat sanoneet perheenisäntää beelsebuliksi, kuinka paljoa enemmän hänen perheväkeään.”

ennen kuin Ihmisen Poika tulee.
24. Opetuslapsi ei ole opettajan yläpuolella, eikä palvelija isäntänsä yläpuolella.
25. Kylliksi opetuslapselle, että on kuin opettajansa, ja palvelija kuin isäntänsä. Jos ovat sanoneet perheenisäntää Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän perheväkeänsä!

ennenkuin Ihmisen Poika tulee.
24 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi, eikä palvelija parempi isäntäänsä.
25 Opetuslapselle riittää, että hänelle käy niinkuin hänen opettajalleen, ja palvelijalle, että hänelle käy niinkuin hänen isännälleen. Jos he perheenisäntää ovat sanoneet Beelsebuliksi, kuinka paljoa enemmän hänen perheväkeään!

KETÄ ON PELÄTTÄVÄ

26 Älkää siis pelätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä mikä ei tule paljastetuksi, eikä salattua mikä ei tule tunnetuksi.

27 Minkä sanon teille pimeässä, se puhukaa valossa, ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.
28 Älkää pelätkö niitä jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua, vaan pelätkää ennemmin Häntä joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.
29 Eikö kahta varpusta myydä yhteen

26. Älkää siis pelätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
27. Minkä sanon teille pimeässä, se puhukaa valossa, ja minkä korvaan knulette, se julistakaa katoilta.

28. Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua, vaan ennemmin pelätkää Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvetissä.
29. Eikö kahta varpusta myydä yhteen

26 Älkää siis peljätkö heitä. Sillä ei ole mitään peitettyä, mitä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
27 Minkä minä sanon teille pimeässä, se puhukaa päivän valossa. Ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, se julistakaa katoilta.
28 Älkääkä peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, mutta eivät voi tappaa sielua; vaan ennemmin peljätkää häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin.
29 Eikö kahta varpusta myydä yhteen

assiin (raha)? Eikä yksikään niistä putoa maahan ellei Isänne salli.
30 Ovatpa kaikki päänne hiuksetkin luetut.

31 Älkää siis pelätkö; olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta."

ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan ilman Isäänne.
30. Ovatpa kaikki päänne hiuksetkin luetut.
31. Älkää siis pelätkö. Olette arvokkaammat kuin monta varpusta.

ropoon? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta.
30 Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki luetut.
31 Älkää siis peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

JEESUKSEN TUNNUSTAMINEN

32 Sen vuoksi, jokaisen joka tunnustaa minut ihmisten edessä, tunnustan minäkin Isäni edessä joka on taivaissa.

33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, hänet minäkin kiellän Isäni edessä joka on taivaissa.”

32. Sen tähden jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, Minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.
33. Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, sen Minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

32 Sentähden, jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minäkin tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa.
33 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, sen minäkin kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

EI RAUHAA VAAN MIEKKA

34 Älkää luulko että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En ole tullut tuomaan rauhaa vaan miekan.
35 Sillä olen tullut nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiään vastaan ja miniän anoppiaan vastaan.

36 ja ihmisen vihamiehiä tulevat olemaan hänen perhekuntalaisensa.

34. Älkää luulko, että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.
35. Sillä olen tullut nostamaan pojan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan,

36. ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen perhekuntalaisensa.

34 Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en ole tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan.
35 Sillä minä olen tullut 'nostamaan pojan riitaan isäänsä vastaan ja tyttären äitiänsä vastaan ja miniän anoppiansa vastaan;
36 ja ihmisen vihamiehiksi tulevat hänen omat perhekuntalaisensa'.

37 Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen, ja joka rakastaa poikaansa tai tytärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle kelvollinen,
38 ja joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle kelvollinen.
39 Joka löytää elämänsä, menettää sen, ja joka menettää elämänsä minun tähteni, löytää sen.”

37. Joka rakastaa isää tai äitiä enemmän kuin Minua, ei ole Minulle sovelias, ja joka rakastaa poikaa tai tytärtä enemmän kuin Minua, ei ole Minulle sovelias,
38. ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa Minua, ei ole Minulle sovelias.
39. Joka löytää elämänsä, hukuttaa sen, ja joka hukuttaa elämänsä Minun tähteni, löytää sen.

37 Joka rakastaa isäänsä taikka äitiänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias; ja joka rakastaa poikaansa taikka tytärtänsä enemmän kuin minua, se ei ole minulle sovelias;
38 ja joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias.
39 Joka löytää elämänsä, kadottaa sen; ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.

HYVÄN TEON PALKKA

40 ”Joka ottaa luokseen teidät, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen Hänet joka on minut lähettänyt.
41 Joka profeetan ottaa luokseen profeetan nimen vuoksi, saa profeetan palkan, ja joka vanhurskaan ottaa luokseen vanhurskaan nimen vuoksi, saa vanhurskaan palkan.
42 Kuka tahansa antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi ainoastaan opetuslapsen nimen vuoksi, totisesti sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille.”

40. Joka ottaa tykönsä teidät, ottaa tykönsä Minut, ja joka ottaa tykönsä Minut, ottaa tykönsä Hänet, joka Minut lähetti.
41. Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan, ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.
42. Kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä juotavaksi vain opetuslapsen nimen tähden, totisesti sanon teille: ei jää palkkaansa vaille.”

40 Joka ottaa tykönsä teidät, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa minut tykönsä, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt.
41 Joka profeetan ottaa tykönsä profeetan nimen tähden, saa profeetan palkan; ja joka vanhurskaan ottaa tykönsä vanhurskaan nimen tähden, saa vanhurskaan palkan.
42 Ja kuka hyvänsä antaa yhdelle näistä pienistä maljallisen kylmää vettä, hänen juodaksensa, opetuslapsen nimen tähden, totisesti minä sanon teille: hän ei jää palkkaansa vaille."

JOHANNES KASTAJA

1 Kun Jeesus oli päättänyt käskyjen antamisen kahdelletoista opetuslapselleen Hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.

2 Kuultuaan vankilassa Kristuksen teot Johannes lähetti kaksi opetuslastaan

3 sanomaan Hänelle: ”Oletko sinä sen tuleva vai pitääkö meidän odottaa toista?”

4 Jeesus vastasi sanoen heille: ”Menkää ja kertokaa Johannekselle mitä kuulette ja näette.
5 Sokeat saavat näkönsä ja rammat kävelevät, pitaaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleita herätetään ja köyhille julistetaan ilosanomaa.
6 Ja autuas on se joka ei loukkaannu minuun.”
7 Heidän mentyään Jeesus alkoi puhua kansalle Johanneksesta: ”Mitä läksitte autiomaahan katsomaan? Ruokoako jota tuuli huojuttaa?

8 Vai mitä läksitte autiomaahan

11 Luku

1.Päätettyään käskyjen antamisen kahdelletoista opetuslapsellensa Jeesus lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.

2. Kuultuaan vankilassa Kristuksen teot Johannes lähetti kaksi opetuslastaan

3. ja sanoi Hänelle: “Oletko Sinä se tuleva vai pitääkö meidän toista vartoman?”
4. Jeesus vastasi sanoen heille: “Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:
5. sokeat saavat näkönsä ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat ja kuurot kuulevat, kuolleita herätetään ja köyhille julistetaan evankelio.
6. Autuas se, joka ei loukkaannu Minuun.”
7. Heidän mentyään Jeesus alkoi puhua kansalle Johanneksesta: “Mitä läksitte erämaahan katselemaan? Ruokoa, jota tuuli huojuttaa?

8. Vai mitä läksitte katsomaan?

11 Luku

1 Ja kun Jeesus oli antanut kahdelletoista opetuslapselleen kaikki nämä käskyt, niin hän lähti sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupunkeihinsa.
2 Mutta kun Johannes vankilassa ollessaan kuuli Kristuksen teot, lähetti hän opetuslapsiansa
3 sanomaan hänelle: "Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö meidän toista odottaman?"
4 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette:
5 sokeat saavat näkönsä, ja rammat kävelevät, pitaliset puhdistuvat, ja kuurot kuulevat, ja kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan evankeliumia.
6 Ja autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."
7 Kun he olivat menneet, rupesi Jeesus puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?
8 Vai mitä lähditte katsomaan?

katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin pukeutunutta? Katso, hienoihin pukeutuvat on kuningasten palatseissa.

9 Vai mitä läksitte katsomaan? Profeettaako? Niin, sanon teille, ja suurempaa kuin profeettaa.
10 (Sillä) tämä on se josta on kirjoitettu: ”Katso, lähetän edelläsi enkelini joka valmistaa tiesi eteesi.”

11 Totisesti sanon teille: ei ole vaimoista syntyneiden joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja. Mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.
12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on hyökkäysten kohteena, ja hyökkääjät riistävät sen itselleen.
13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti.
14 Ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia joka on tuleva.
15 Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!”

16 ”Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se on poikasten kaltainen

Ihmistä, hienoihin vaatteisiin pukeunutta? Katso, hienoihin vaatteisiin pukeuneet ovat kuninkaitten palatseissa.
9. Vai mitä läksitte katsomaan? Profeettaa? Kyllä, sanon teille, ja enemmän kuin profeetta.
10. Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: ‘Katso, lähetän enkelini edellesi valmistamaan tiesi eteesi.’

11. Totisesti sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten seasta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja, mutta vähempi taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.
12. Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on hyökkäysten kohteena ja hyökkääjät ottavat sen väkisin.
13. Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti.
14. Jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elia, joka on tuleva.
15. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon.
16. Mutta mihin vertaan tämän sukupolven? On lasten kaltainen, jotka

Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienopukuiset ovat kuningasten kartanoissa.

9 Vai mitä te lähditte? Profeettaako katsomaan? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.
10 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.
11 Totisesti minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukosta noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän.
12 Mutta Johannes Kastajan päivistä tähän asti hyökätään taivasten valtakuntaa vastaan, ja hyökkääjät tempaavat sen itselleen.
13 Sillä kaikki profeetat ja laki ovat ennustaneet Johannekseen asti;
14 ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva.
15 Jolla on korvat, se kuulkoon.

16 Mutta mihin minä vertaan tämän sukupolven? Se on lasten kaltainen,

jotka istuvat toreilla ja huutavat tovereilleen
17 sanoen: ”Soitimme teille huilua ettekä te tanssineet, lauloimme (teille) itkuvirsiä ettekä valittaneet.”
18 Sillä Johannes tuli, ei syö eikä juo, ja he sanovat: ”Hänessä on riivaaja.”

19 Ihmisen Poika tuli, syö ja juo, ja he sanovat: ”Katso, syömäri ja viininjuoja, veronkantajain ja syntisten ystävä!” Ja viisaus on lastensa puolelta oikeaksi tunnustettu.”

istuvat toreilla ja huutavat tovereilleen

17. sanoen: ‘Soitimme teille huilua ettekä tanssineet, veisasimme teille itkuvirsiä ettekä valittaneet.’
18. Sillä Johannes tuli, ei syönyt eikä juonut, ja sanovat: ‘Hänessä on riivaaja.’
19. Ihmisen Poika tuli, syö ja juo, ja sanovat: ‘Katso syömäriä ja viininjuojaa, veronkantajain ja syntisten ystävää!’ Ja viisaus on lastensa puolelta oikeaksi osoitettu.”

jotka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen
17 sanoen: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasimme itkuvirsiä, ja te ette valittaneet'.
18 Sillä Johannes tuli, hän ei syö eikä juo, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja'.
19 Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!' Ja viisaus on oikeaksi näytetty teoissansa."

VOI-HUUTO ERÄILLE KAUPUNGEILLE

20 Sitten Hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa Hänen useimmat voimatekonsa olivat tapahtuneet, siitä että ne eivät olleet muuttaneet mieltänsä.

21 Voi sinua Korasin, voi sinua Beetsaida. Sillä jos ne voimateot jotka teissä ovat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa muuttaneet mielensä.

22 Mutta minä sanon teille: Tyyron ja

20. Sitten Hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat voimatekonsa olivat tapahtuneet, sillä eivät olleet kääntyneet:

21. “Voi sinua Korasin! Voi sinua Beetsaida! Sillä jos ne voimateot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa tulleet kääntymykseen.
22. Mutta sanon teille: Tyyron ja

20 Sitten hän rupesi nuhtelemaan niitä kaupunkeja, joissa useimmat hänen voimalliset tekonsa olivat tapahtuneet, siitä, etteivät ne olleet tehneet parannusta:
21 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet teissä, olisivat tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa tehneet parannuksen.
22 Mutta minä sanon teille: Tyyron ja

Siidonin on tuomiopäivänä helpompi kuin teidän.
23 Ja sinä Kapernaum joka olet korotettu taivaaseen saakka! Tuonelaan asti sinut syöstään alas. Sillä jos ne voimateot jotka sinussa ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Sodomassa, ei olisi seisonut tähän päivään asti.

24 Mutta minä sanon teille: ”Sodoman maan on tuomiopäivänä helpompi kuin sinun.”

LAPSENMIELISTEN OSA

25 Siihen aikaan Jeesus alkoi puhua ja sanoi: ”Ylistän sinua Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmaissut ne lapsenmielisille.

26 Niin, Isä, sillä näin oli hyvä tahtosi.”

27 Kaikki on Isäni antanut minulle. Eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja kenelle Poika tahtoo Hänet ilmaista.”

Siidonin on tuomiopäivänä helpompi kuin teidän.
23. Sinä Kapernaum, joka olet korotettu hamaan taivaaseen! Hamaan tuonelaan sinut syöstään alas. Sillä jos ne voimateot, jotka sinussa ovat tapahtuneet, olisivat tapahtuneet Sodomassa, se olisi seisonut tähän päivään asti.

24. Mutta sanon teille: Sodoman maan on tuomiopäivänä helpompi kuin sinun.”

25. Siihen aikaan Jeesus rupesi puhumaan sanoen: “Ylistän Sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmaissut ne lapsenmielisille.
26. Niin Isä, sillä näin oli hyvä tahtosi.

27. Kaikki on Isä antanut Minulle, eikä kukaan muu täysin tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja kelle Poika tahtoo ilmaista.

Siidonin on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin teidän.
23 Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas. Sillä jos ne voimalliset teot, jotka ovat tapahtuneet sinussa, olisivat tapahtuneet Sodomassa, niin se seisoisi vielä tänäkin päivänä.
24 Mutta minä sanon teille: Sodoman maan on tuomiopäivänä oleva helpompi kuin sinun."

25 Siihen aikaan Jeesus johtui puhumaan sanoen: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille.
26 Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.
27 Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne Poikaa kuin Isä, eikä Isää tunne kukaan muu kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo

hänet ilmoittaa.

TULKAA MINUN LUOKSENI

28 Tulkaa minun luokseni, kaikki työtä tekevät ja raskautetut, niin minä annan teille levon.
29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta – sillä minä olen lempeä ja nöyrä sydämeltä – niin löydätte levon sielullenne.
30 Sillä minun ikeeni on sovelias ja minun kuormani kevyt.”

28. Tulkaa Minun tyköni, kaikki työtätekevät ja raskautetut, niin annan teille levon.
29. Ottakaa ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltä, niin löydätte levon sieluillenne.
30. Sillä ikeeni on sovelias ja kuormani keveä.”

28 Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.
29 Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne.
30 Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on keveä."

LEPOPÄIVÄN PITÄMISESTÄ

1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioitten halki. Hänen opetuslapsensa olivat nälissään ja rupesivat katkomaan ja syömään tähkäpäitä.

2 Sen nähdessään fariseukset sanoivat Hänelle: ”Katso, opetuslapsesi tekevät mitä ei ole lupa tehdä sapattina.”

3 Mutta Hän sanoi heille: ”Ettekö ole lukeneet mitä Daavid teki kun hän ja hänen seuralaisensa olivat nälissään,

12 Luku

1.Siihen aikaan Jeesus sapattina kulki viljavainioitten halki. Opetuslapsensa olivat nälissään ja rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.

2. Nähdessään sanoivat fariseukset Hänelle: “Katso, opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapattina.”

3. Mutta sanoi heille: “Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja seuralaisensa olivat nälissään,

12 Luku

1 Siihen aikaan Jeesus kulki sapattina viljavainioiden halki; ja hänen opetuslastensa oli nälkä, ja he rupesivat katkomaan tähkäpäitä ja syömään.
2 Mutta kun fariseukset sen näkivät, sanoivat he hänelle: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät, mitä ei ole lupa tehdä sapattina".
3 Niin hän sanoi heille: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,

4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ja söi näkyleivät, jota hänen ja hänen seuralaistensa ei ollut lupa syödä vaan ainoastaan pappien?

5 Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat syyttömät?
6 Mutta minä sanon teille että tässä on pyhäkköä suurempi.
7 Mutta jos olisitte tienneet mitä merkitsee: ”Laupeutta minä haluan enemmän kuin uhria, ette olisi tuominneet syyttömiä.
8 Sillä Ihmisen Poika on (myös) sapatin Herra.”

KUIVUNUT KÄSI PARANEE

9 Lähdettyään sieltä Hän meni heidän synagoogaansa.
10 Katso, siellä oli mies jonka käsi oli kuivettunut. Nostaakseen syytteen Häntä vastaan he kysyivät Häneltä sanoen: ”Onko lupa sapattina parantaa?”

11 Mutta Hän sanoi heille: ”Kuka teistä on mies jolla on yksi lammas, ja jos se

4. kuinka meni Jumalan huoneeseen ja söi näkyleivät, joita hänen ja seuralaistensa ei ollut lupa syödä, vaan ainoasti pappien?

5. Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin, mutta ovat syyttömät?
6. Mutta Minä sanon teille: tässä on pyhäkköä suurempi.
7. Mutta jos olisitte tienneet, mitä on: ‘Laupeutta Minä tahdon enkä uhria’, ette olisi tuominneet syyttömiä.

8. Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra.”

9. Lähti sieltä ja meni heidän kokoushuoneeseensa.
10. Katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Kysyivät Häneltä sanoen: “Onko lupa sapattina parantaa?” nostaakseen syytteen Häntä vastaan.

11. Mutta sanoi heille: “Kuka teistä on ihminen, jolla on yksi lammas ja jos se

4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, ja kuinka he söivät näkyleivät, joita ei hänen eikä hänen seuralaistensa ollut lupa syödä, vaan ainoastaan pappien?
5 Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit sapattina pyhäkössä rikkovat sapatin ja ovat kuitenkin syyttömät?
6 Mutta minä sanon teille: tässä on se, joka on pyhäkköä suurempi.
7 Mutta jos tietäisitte, mitä tämä on: 'Laupeutta minä tahdon enkä uhria', niin te ette tuomitsisi syyttömiä.

8 Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra."

9 Ja hän lähti sieltä ja tuli heidän synagoogaansa.
10 Ja katso, siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut. Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Onko luvallista sapattina parantaa?" voidaksensa nostaa syytteen häntä vastaan.
11 Niin hän sanoi heille: "Kuka teistä on se mies, joka ei, jos hänen ainoa

sapattina putoaa kuoppaan, ei tartu siihen ja nosta sitä ylös?
12 Kuinka paljoa suurempiarvoinen onkaan ihminen kuin lammas! Sen vuoksi on lupa sapattina tehdä hyvää.”

13 Sitten Hän sanoi miehelle: ”Ojenna kätesi!” Tämä ojensi, ja se tuli jälleen terveeksi niin kuin toinen.
14 Mutta lähdettyään ulos fariseukset pitivät neuvoa Häntä vastaan, miten Hänet surmaisivat.

sapattina putoaa kuoppaan, ei tartu siihen ja nosta sitä ylös?
12. Kuinka paljoa arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Sen tähden on lupa tehdä sapattina hyvää.”

13. Sitten sanoo miehelle: “Ojenna kätesi.” Ojensi, ja se tuli jälleen terveeksi niin kuin toinen.
14. Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvoa Häntä vastaan surmatakseen Hänet.

lampaansa putoaa sapattina kuoppaan, tartu siihen ja nosta sitä ylös?
12 Kuinka paljon suurempiarvoinen onkaan ihminen kuin lammas! Sentähden on lupa tehdä sapattina hyvää."
13 Sitten hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi!" Ja hän ojensi; ja se tuli entiselleen, terveeksi niinkuin toinenkin.
14 Niin fariseukset lähtivät ulos ja pitivät neuvoa häntä vastaan, surmataksensa hänet.

HERRAN VALITTU PALVELIJA

15 Huomatessaan sen Jeesus vetäytyi sieltä. Häntä seurasi suuret kansanjoukot, ja Hän paransi heidät kaikki.

16 Mutta Hän kielsi heitä saattamasta Häntä julki,
17 jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeetta Jesajan välityksellä, joka sanoo:
18 ”Katso, Palvelijani, jonka olen valinnut, rakkaani, johon sieluni on mielistynyt. Minä panen Henkeni Häneen, ja Hän on julistava pakanoille oikeuden.

15. Huomatessaan sen Jeesus vetäytyi sieltä. Häntä seurasi suuret kansajoukot, ja Hän paransi heidät kaikki.
16. Mutta kielsi heitä saattamasta Häntä julki,
17. jotta täyttyisi, mikä on puhuttu profeetta Jesajan kautta, joka sanoo:
18. “Katso, palvelijani, jonka olen valinnut, rakkaani, johon sieluni on mielistynyt. Minä lasken Henkeni päällensä ja Hän on julistava pakanoille oikeuden.

15 Mutta kun Jeesus huomasi sen, väistyi hän sieltä pois. Ja monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki,
16 ja hän varoitti vakavasti heitä saattamasta häntä julki;
17 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetta Esaiaan kautta, joka sanoo:
18 Katso, minun palvelijani, jonka minä olen valinnut, minun rakkaani, johon minun sieluni on mielistynyt; minä panen Henkeni häneen, ja hän on saattava oikeuden sanomaa pakanoille.

19 Hän ei riitele eikä huuda, eikä kukaan kuule Hänen ääntänsä kaduilla.
20 Särkynyttä ruokohuilua Hän ei muserra eikä sammuta suitsevaa lampunsydäntä, kunnes saattaa oikeuden voittoon,

21 Ja Hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa”

19. Ei riitele eikä huuda eikä kukaan kuule Hänen ääntänsä toreilla.
20. Särjettyä ruokohuilua ei muserra eikä suitsevaa lampunsydäntä sammuta, kunnes saattaa oikeuden voittoon.
21. Hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa.”

19 Ei hän riitele eikä huuda, ei hänen ääntänsä kuule kukaan kaduilla.
20 Särjettyä ruokoa hän ei muserra, ja suitsevaista kynttilänsydäntä hän ei sammuta, kunnes hän saattaa oikeuden voittoon.
21 Ja hänen nimeensä pakanat panevat toivonsa."

BEELSEBULIN AVULLAKO?

22 Silloin Hänen luokseen tuotiin riivattu mies joka oli sokea ja mykkä. Hän paransi hänet niin että (sokea ja) mykkä sekä puhui että näki.
23 Kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: ”Eiköhän tämä ole Daavidin poika?”
24 Mutta sen kuullessaan fariseukset sanoivat: ”Tämä ei aja riivaajia ulos muuta kuin beelsebulin, riivaajain päämiehen avulla.”
25 Mutta Jeesus tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: ”Jokainen valtakunta joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

26 Jos saatana ajaa ulos saatanan, hän

22. Silloin Hänen tykönsä tuotiin riivattu, joka oli sokea ja mykkä, ja Jeesus paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki.
23. Kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: “Eikö tämä ole Daavidin Poika?”
24. Mutta kuullessaan fariseukset sanoivat: “Tämä ei aja riivaajia ulos muuta kuin Beelsebulin, riivaajain päämiehen voimalla.”
25. Tietäen heidän ajatuksensa Jeesus sanoi heille: “Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.

26. Jos saatana ajaa ulos saatanan,

22 Silloin tuotiin hänen tykönsä riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja hän paransi hänet, niin että mykkä puhui ja näki.
23 Ja kaikki kansa hämmästyi ja sanoi: "Eiköhän tämä ole Daavidin poika?"
24 Mutta kun fariseukset sen kuulivat, sanoivat he: "Tämä ei aja riivaajia ulos kenenkään muun kuin Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla".
25 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, eikä mikään kaupunki tai talo, joka riitautuu itsensä kanssa, pysy pystyssä.
26 Jos nyt saatana ajaa ulos saatanan,

on riitautunut itsensä kanssa. Miten hänen valtakuntansa pysyy siis pystyssä?

27 Jos minä beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla lapsenne ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan tuomarejanne.

28 Mutta jos minä Jumalan Hengen avulla ajan ulos riivaajia, niin Jumalan valtakunta on tullut luoksenne.”

29 Tai kuinka kukaan voi mennä vahvan miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan ellei hän ensin sido sitä vahvaa? Sitten hän ryöstää hänen talonsa.

30 Joka ei ole kanssani, on minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hän hajoittaa.
31 Sen vuoksi sanon teille: jokainen synti ja rienaus annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen rienausta ei anneta (ihmisille) anteeksi.
32 Ja jokainen joka sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi, mutta sille joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei anneta anteeksi, ei tässä maailmanajassa

hän on riitautunut itsensä kanssa. Kuinka siis valtakuntansa pysyy pystyssä?
27. Jos Minä Beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla lapsenne ajavat niitä ulos? Sen tähden tulevat olemaan tuomarejanne.

28. Mutta jos Minä Jumalan Hengen avulla ajan ulos riivaajia, niin Jumalan valtakunta on ennättänyt luoksenne.

29. Kuinka kukaan voi mennä väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitansa, ellei ensin kahlitse väkevää? Sitten ryöstää hänen talonsa.

30. Joka ei ole kanssani, on Minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hajoittaa.
31. Sen tähden sanon teille: jokainen synti ja rienaus annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen rienaamista ei anneta ihmisille anteeksi.
32. Jokaiselle, joka puhuu sanan Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi. Mutta sille, joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei anneta anteeksi, ei

niin hän on riitautunut itsensä kanssa; kuinka siis hänen valtakuntansa pysyy pystyssä?
27 Ja jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Niinpä he tulevat olemaan teidän tuomarinne.
28 Mutta jos minä Jumalan Hengen voimalla ajan ulos riivaajia, niin on Jumalan valtakunta tullut teidän tykönne.
29 Taikka kuinka voi kukaan tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaroitansa, ellei hän ensin sido sitä väkevää? Vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.
30 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.
31 Sentähden minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka annetaan ihmisille anteeksi, mutta Hengen pilkkaamista ei anteeksi anneta.
32 Ja jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi; mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei

eikä tulevassa.”

tässä ajassa eikä tulevassa.

anteeksi anneta, ei tässä maailmassa eikä tulevassa.

HYVÄ JA HUONO PUU

33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi ja tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi, sillä hedelmästä puu tunnetaan.
34 Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka voitte puhua hyvää kun olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

35 Hyvä ihminen tuo (sydämensä) hyvästä aarrekammiosta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahasta aarrekammiosta esille pahaa.
36 Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta ihmiset puhuvat, heidän on tehtävä tili tuomiopäivänä.

37 Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

33. Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi tai tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi, sillä hedelmästä puu tunnetaan.
34. Kyykäärmeitten sikiöt, kuinka saatatte hyvää puhua, kun olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.
35. Hyvä ihminen tuo hyvästä aarrekammiosta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahasta aarrekammiosta esille pahaa.
36. Mutta sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, heidän on tehtävä tili tuomiopäivänä.
37. Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi.”

33 Joko tehkää puu hyväksi ja sen hedelmä hyväksi, tahi tehkää puu huonoksi ja sen hedelmä huonoksi; sillä hedelmästä puu tunnetaan.
34 Te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te saattaisitte hyvää puhua, kun itse olette pahoja? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.
35 Hyvä ihminen tuo hyvän runsaudesta esille hyvää, ja paha ihminen tuo pahan runsaudesta esille pahaa.
36 Mutta minä sanon teille: jokaisesta turhasta sanasta, minkä ihmiset puhuvat, pitää heidän tekemän tili tuomiopäivänä.
37 Sillä sanoistasi sinut julistetaan vanhurskaaksi, ja sanoistasi sinut tuomitaan syylliseksi."

MERKKIÄ VAADITAAN

38 Silloin muutamat kirjanoppineista ja

38. Silloin muutamat kirjanoppineet ja

38 Silloin muutamat kirjanoppineista ja

fariseuksista vastasivat [Hänelle] sanoen: ”Opettaja, haluamme nähdä sinulta merkin.
39 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: ”Paha ja avion rikkova sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä, paitsi profeetta Joonan merkki.

40 Sillä niin kuin Joona oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.

41 Niiniven miehet nousevat tuomiolle. Sillä he muuttivat mielensä Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on Joonaa suurempi.

42 Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja koituu sille tuomioksi. Sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on Salomoa suurempi.”

fariseukset vastasivat Hänelle sanoen: “Opettaja, haluamme nähdä Sinulta merkin.”
39. Mutta vastasi ja sanoi heille: “Paha ja avionrikkoja sukupolvi vaatii merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä paitsi profeetta Joonan merkki.

40. Sillä niin kuin Joona oli merihirviön vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on Ihmisen Poika oleva maan sydämessä kolme päivää ja kolme yötä.
41. Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen. Sillä kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä Joonaa suurempi.

42. Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsee sen, sillä tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä Salomoa suurempi.

fariseuksista vastasivat hänelle sanoen: "Opettaja, me tahdomme nähdä sinulta merkin".
39 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki.
40 Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

41 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.
42 Etelän kuningatar on heräjävä tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuleva sille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo.

HUOLETTOMUUDEN VAARA

43 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeksii vedettömiä paikkoja ja etsii leposijaan, eikä löydä.
44 Silloin se sanoo: ”Palaan huoneeseeni josta läksin. Tultuaan se tapaa sen tyhjänä [ja] lakaistuna ja kaunistettuna.

45 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempaa, ja tulevat sisälle ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset. Näin käy myös tälle pahalla sukupolvelle.”

43. Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeksii kuivia paikkoja, etsien leposijaa, löytämättä sitä.
44. Silloin sanoo: ‘Palaan huoneeseeni, josta läksin.’ Tultuaan tapaa sen tyhjänä, lakaistuna ja kaunistettuna.

45. Silloin menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempaa, ja sisälle tultuaan asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimäiset. Näin käy myös tälle pahalle sukupolvelle.”

43 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa, eikä löydä.
44 Silloin se sanoo: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'. Ja kun se tulee, tapaa se huoneen tyhjänä ja lakaistuna ja kaunistettuna.
45 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset. Niin käy myös tälle pahalle sukupolvelle."

SYVÄLLISEMPI SUKULAISUUS

46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona tahtoen puhutella Häntä.

47 Niin joku sanoi Hänelle: ”Katso, äitisi ja veljesi seisovat ulkona tahtoen puhutella sinua.”
48 Mutta Hän vastasi ja sanoi sille joka puhui Hänelle: ”Kuka on äitini ja ketkä

46. Hänen puhuessaan kansalle, katso, äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona tahtoen puhutella Häntä.

47. Niin joku sanoi Hänelle: “Katso, äitisi ja veljesi seisovat ulkona tahtoen puhutella Sinua.”
48. Mutta vastasi ja sanoi sille, joka Hänelle puhui: “Kuka on äitini, ja ketkä

46 Hänen vielä puhuessaan kansalle, katso, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona, tahtoen häntä puhutella.
47 Niin joku sanoi hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat sinua puhutella".
48 Mutta hän vastasi ja sanoi sille, joka sen hänelle ilmoitti: "Kuka on

ovat veljeni?”

49 Ja ojentaen kätensä opetuslapsiaan kohti Hän sanoi: ”Katso, äitini ja veljeni!

50 Sillä jokainen joka tekee taivaallisen Isäni tahdon, on veljeni ja sisareni ja äitini.”

VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

1 Sinä päivänä Jeesus talosta lähdettyään istuutui järven rannalle.
2 Hänen luokseen kokoontui suuret kansanjoukot, niin että Hän astui veneeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoi rannalla.
3 Ja Hän puhui heille paljon vertauksin ja sanoi: ”Katso, kylväjä lähti kylvämään.

4 Hänen kylväessään toiset siemenet putosivat tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät ne.
55 Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljoa maata, ja ne nousivat heti oraalle koska niillä ei ollut syvää maata.
6 Mutta auringon noustua ne paahtuivat,

ovat veljeni?”

49. Ojentaen kätensä opetuslastensa puoleen sanoi: “Katso, äitini ja veljeni!

50. Sillä jokainen, joka tekee taivaissa olevan Isäni tahdon, on veljeni ja sisareni ja äitini.”

13 Luku

1.Sinä päivänä Jeesus lähti kotoa ja istuutui järven rannalle.
2. Hänen tykönsä kokoontui paljo kansaa, niin että Hän astui venheeseen istuakseen, ja kaikki kansa seisoi rannalla.
3. Puhui heille paljo vertauksin sanoen: “Katso, kylväjä lähti kylvämään.

4. Hänen kylväessään toiset putosivat tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät ne.
5. Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljoa maata, ja nousivat heti oraalle, koska niillä ei ollut syvää maata.
6. Mutta auringon noustua ne

minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?"
49 Ja hän ojensi kätensä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni!
50 Sillä jokainen, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon, on minun veljeni ja sisareni ja äitini."

13 Luku

1 Sinä päivänä Jeesus lähti asunnostaan ja istui järven rannalle.
2 Ja hänen tykönsä kokoontui paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istuutui, ja kaikki kansa seisoi rannalla.
3 Ja hän puhui heille paljon vertauksilla ja sanoi: "Katso, kylväjä meni kylvämään.
4 Ja hänen kylväessään putosivat muutamat siemenet tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne.
5 Toiset putosivat kallioperälle, jossa niillä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat kohta oraalle, kun niillä ei ollut syvää maata.
6 Mutta auringon noustua ne

ja niillä ei ollut juurta, ne kuivettuivat.

7 Toiset taas putosivat orjantappuroihin ja orjantappurat nousivat ja tukahduttivat ne.

8 Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat sadon, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää.
9 Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!”

paahtuivat, ja kun ei ollut juurta, kuivettuivat.
7. Toiset putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne.
8. Toiset putosivat hyvään maahan ja tekivät hedelmän, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä.

9. Jolla on korvat kuulla, kuulkoon.”

paahtuivat, ja kun niillä ei ollut juurta, niin ne kuivettuivat.
7 Toiset taas putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat ne.
8 Ja toiset putosivat hyvään maahan ja antoivat sadon, mitkä sata, mitkä kuusikymmentä, mitkä kolmekymmentä jyvää.
9 Jolla on korvat, se kuulkoon."

VERTAUSTEN TARKOITUS

10 Niin opetuslapset tulivat ja sanoivat Hänelle: ”Miksi puhut heille vertauksin?”

11 Hänen vastasi ja sanoi (heille): ”Koska teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet mutta heidän ei ole annettu.
12 Jolla näet on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin mikä hänellä on."
13 Sen vuoksi puhun heille vertauksin, koska he näkevinä eivät näe ja kuulevina eivät kuule eivätkä ymmärrä.

10. Niin opetuslapsensa tulivat ja sanoivat Hänelle: “Miksi puhut heille vertauksin?”
11. Vastasi ja sanoi heille: “Koska teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.
12. Jolla näet on, sille annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.
13. Sen tähden puhun heille vertauksin, koska näkevinä eivät näe ja kuulevina eivät kuule eivätkä ymmärrä.

10 Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja sanoivat hänelle: "Minkätähden sinä puhut heille vertauksilla?"
11 Hän vastasi ja sanoi: "Sentähden, että teidän on annettu tuntea taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heidän ei ole annettu.
12 Sillä sille, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on.
13 Sentähden minä puhun heille vertauksilla, että he näkevin silmin eivät näe ja kuulevin korvin eivät kuule, eivätkä ymmärrä.

14 Heissä toteutuu se Jesajan ennustus joka sanoo: ”Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö ja näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.
15 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he vaivoin kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, jotteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.”

16 Mutta autuaat teidän silmänne, koska he näkevät ja korvanne, koska ne kuulevat!
17 Sillä totisesti sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä mitä te näette eivätkä ole nähneet, ja kuulla mitä te kuulette eivätkä ole kuulleet.”

14. Heissä käy toteen Jesajan ennustus, joka sanoo: ‘Kuulemalla kuulette ettekä ymmärrä, näkemällä näette ettekä käsitä.
15. Sillä turtunut on tämän kansan sydän ja korvilla työläästi kuulevat; silmänsä ovat ummistaneet, jotteivät näkisi silmillä, eivätkä kuulisi korvilla, eivät ymmärtäisi sydämellä eivätkä kääntyisi ja jotten Minä heitä parantaisi.’
16. Mutta onnelliset teidän silmänne, koska näkevät, ja korvanne, koska kuulevat.
17. Sillä totisesti sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat hartaasti halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.

14 Ja heissä käy toteen Esaiaan ennustus, joka sanoo: 'Kuulemalla kuulkaa, älkääkä ymmärtäkö, ja näkemällä nähkää, älkääkä käsittäkö.
15 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, etteivät he näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'
16 Mutta autuaat ovat teidän silmänne, koska ne näkevät, ja teidän korvanne, koska ne kuulevat.
17 Sillä totisesti minä sanon teille: monet profeetat ja vanhurskaat ovat halunneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet.

KYLVÄJÄVERTAUKSEN SELITYS

18 Kuulkaa siis vertaus kylväjästä.
19 Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, tulee paha ja tempaa pois sen mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä kuvaa sitä joka kylvettiin tien viereen.

18. Kuulkaa siis vertaus kylväjästä:
19. Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, tulee paholainen ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien viereen.

18 Kuulkaa siis te vertaus kylväjästä:
19 Kun joku kuulee valtakunnan sanan eikä ymmärrä, niin tulee paha ja tempaa pois sen, mikä hänen sydämeensä kylvettiin. Tämä on se, mikä kylvettiin tien oheen.

20 Mikä kallioperälle kylvettiin kuvaa sitä joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan.
21 Mutta hänellä ei juurta itsessään vaan hän on epävakaa. Kun tulee ahdistus tai vaino sanan vuoksi, hän heti lankeaa pois.

22 Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, kuvaa sitä joka kuulee sanan, mutta tämän maailmanajan huoli ja rikkauden viettelys tukahuttaa sanan, ja hänestä tulee hedelmätön.
23 Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin kuvaa sitä joka kuulee ja ymmärtää sanan. Hän siis tuottaa sadon ja antaa mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä jyvää.”

20. Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan.
21. Mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan on hetkellinen. Kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, heti lankeaa pois.

22. Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta tämän mailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttaa sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.
23. Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää. Hän siis tuottaa satoa ja tekee, mikä sata, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä.”

20 Mikä kallioperälle kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja heti ottaa sen ilolla vastaan;
21 mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää ainoastaan jonkun aikaa, ja kun tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin hän heti lankeaa pois.
22 Mikä taas orjantappuroihin kylvettiin, on se, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huoli ja rikkauden viettelys tukahuttavat sanan, ja hän jää hedelmättömäksi.
23 Mutta mikä hyvään maahan kylvettiin, on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen ja myös tuottaa hedelmän ja tekee, mikä sata jyvää, mikä kuusikymmentä, mikä kolmekymmentä."

VERTAUS LUSTEESTA

24 Toisen vertauksen Hän esitti heille sanoen: "Taivasten valtakunnan on kuin miehen joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa,"
25 Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta vehnän

24. Toisen vertauksen esitti heille sanoen: “Taivasten valtakunnan käy kuin miehen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.
25. Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun

24 Toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on verrattava mieheen, joka kylvi hyvän siemenen peltoonsa.
25 Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihamiehensä tuli ja kylvi lustetta nisun

sekaan ja meni pois.
26 Kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin.
27 Niin isännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt hyvää siementä peltoosi? Kuinka siinä sitten on lustetta?'
28 Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies tehnyt.' Niin palvelijat sanoivat Hänelle: 'Tahdotko sitten että menemme kokoamaan sen?'
29 Mutta hän sanoi: 'En, jottette lustetta kootessanne nyhtäisi vehnää sen mukana.

30 Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonkorjuuseen asti, ja elonaikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta vehnä korjatkaa aittaani.' "

VERTAUKSET SINAPINSIEMENESTÄ JA HAPATUKSESTA

31 Toisen vertauksen Hän esitti heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen jonka mies otti ja kylvi peltoonsa."

sekaan ja meni pois.
26. Kun laiho kasvoi ja tuotti satoa, silloin lustekin tuli näkyviin.
27. Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: ‘Herra, etkö kylvänyt hyvää siementä peltoosi? Kuinka siinä sitten on lustetta?’
28. Sanoi heille: ‘Sen on vihamies tehnyt.’ Niin palvelijat sanoivat hänelle: ‘Tahdotko sitten, että menemme ja kokoamme sen?’
29. Mutta sanoi: ‘En, jottette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin.
30. Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti, ja elonaikana sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se nippuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa aittaani.’”

31. Toisen vertauksen esitti heille sanoen: “Taivasten valtakunta on sinapin siemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

sekaan ja meni pois.
26 Ja kun laiho kasvoi ja teki hedelmää, silloin lustekin tuli näkyviin.
27 Niin perheenisännän palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt peltoosi hyvää siementä? Mistä siihen sitten on tullut lustetta?'
28 Hän sanoi heille: 'Sen on vihamies tehnyt'. Niin palvelijat sanoivat hänelle: 'Tahdotko, että menemme ja kokoamme sen?'
29 Mutta hän sanoi: 'En, ettette lustetta kootessanne nyhtäisi sen mukana nisuakin.
30 Antakaa molempain kasvaa yhdessä elonleikkuuseen asti; ja elonaikana minä sanon leikkuumiehille: Kootkaa ensin luste ja sitokaa se kimppuihin poltettavaksi, mutta nisu korjatkaa minun aittaani.'"

31 Vielä toisen vertauksen hän puhui heille sanoen: "Taivasten valtakunta on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa.

32 Se on vähäisin kaikista siemenistä, mutta kun se on kasvanut, se on muita vihanneskasveja suurempi, ja muuttuu puuksi niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."
33 Toisen vertauksen Hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakkaan* jauhoja kunnes kaikki happani."

32. Se on kaikkia siemeniä pienempi, mutta kun on kasvanut, se on vihanneskasveja suurempi ja muuttuu puuksi taivaan lintujen tulla ja tehdä pesänsä sen oksille.”
33. Toisen vertauksen puhui heille: “Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakkaan jauhoja, kunnes kaikki happani.”

32 Se on kaikista siemenistä pienin, mutta kun se on kasvanut, on se suurin vihanneskasveista ja tulee puuksi, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."
33 Taas toisen vertauksen hän puhui heille: "Taivasten valtakunta on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani".

VERTAUSTEN PERUSTELU

34 Kaiken tämän Jeesus puhui kansalle vertauksin eikä hän puhunut heille [mitään] ilman vertausta,
35 jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeetan välityksellä, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi sitä mikä on ollut salattuna maailman perustamisesta asti."

34. Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksin, ja ilman vertausta ei puhunut heille mitään,
35. jotta täyttyisi, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: “Minä avaan suuni vertauksiin, tuon ilmi sen, mikä on ollut salattuna mailman perustamisesta asti.”

34 Tämän kaiken Jeesus puhui kansalle vertauksilla, ja ilman vertausta hän ei puhunut heille mitään;
35 että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo: "Minä avaan suuni vertauksiin, minä tuon ilmi sen, mikä on ollut salassa maailman perustamisesta asti".

LUSTEVERTAUKSEN SELITYS

36 Laskettuaan sitten kansanjoukot luotaan Jeesus meni huoneeseen. Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille vertaus pellon

36. Sitten laski luotaan kansajoukot ja meni kotiin. Opetuslapsensa tulivat tykönsä sanoen: “Selitä meille vertaus pellon lusteesta.”

36 Sitten hän laski luotaan kansanjoukot ja meni asuntoonsa. Ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Selitä meille

lusteesta."
37 Hän vastasi sanoen heille: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika."
38 Pelto on maailma. Hyvä siemen on valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset.
39 Vihamies joka ne kylvi, on paholainen. Elonaika on tämän maailmanajan täyttyminen, ja leikkuumiehet ovat enkelit.
40 Niin kuin siis lusteet kootaan ja tulessa poltetaan, niin tapahtuu (tämän) maailmanajan täyttymisessä.
41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat Hänen valtakunnastaan kaikki viettelijät* ja ne jotka harjoittavat laittomuutta,
42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys.

43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat (kuulla), hän kuulkoon!"

VERTAUKSET AARTEESTA, HELMESTÄ JA NUOTASTA

44 (Vielä) taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen jonka mies

37. Vastasi sanoen heille: “Joka kylvää hyvän siemenen, on Ihmisen Poika.
38. Pelto on mailma. Hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta luste ovat paholaisen lapset.
39. Vihamies, joka ne kylvi, on perkele. Elonleikkuu on mailmanajan täyttymys, ja leikkuumiehet ovat enkelit.
40. Niin kuin siis luste kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu ajan täyttymyksessä.
41. Ihmisen Poika lähettää enkelinsä ja kokoavat Hänen valtakunnastaan kaikki viettelijät ja ne, jotka tekevät laittomuutta,
42. ja heittävät heidät tulipätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys.

43. Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niin kuin aurinko. Jolla on korvat kuulla, kuulkoon.

44. Vielä taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen,

vertaus pellon lusteesta".
37 Niin hän vastasi ja sanoi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika.
38 Pelto on maailma; hyvä siemen ovat valtakunnan lapset, mutta lusteet ovat pahan lapset.
39 Vihamies, joka ne kylvi, on perkele; elonaika on maailman loppu, ja leikkuumiehet ovat enkelit.
40 Niinkuin lusteet kootaan ja tulessa poltetaan, niin on tapahtuva maailman lopussa.
41 Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaikki, jotka ovat pahennukseksi ja jotka tekevät laittomuutta,
42 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.
43 Silloin vanhurskaat loistavat Isänsä valtakunnassa niinkuin aurinko. Jolla on korvat, se kuulkoon.

44 Taivasten valtakunta on peltoon kätketyn aarteen kaltainen, jonka mies

löysi ja kätki. Ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaiken mitä hänellä oli ja osti sen pellon."
45 ”Vielä taivasten valtakunta on kauppiaan kaltainen joka etsi kauniita helmiä.
46 Löydettyään yhden kallisarvoisen heinien hän meni ja myi kaiken mitä hänellä oli, ja osti sen."
47 Vielä taivasten valtakunta on mereen heitetyn nuotan kaltainen joka kokosi kaikenlaisia kaloja.
48 Kun se tuli täyteen. he vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin mutta kelvottomat he heittivät pois.
49 Näin on tapahtuva tämän maailman ajan täyttymisessä. Enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista
50 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys."

jonka ihminen löysi ja kätki, ja siitä iloissaan menee ja myy kaiken, mitä hänellä on, ja ostaa sen pellon.
45. Vielä taivasten valtakunta on kauppiaan kaltainen, joka etsi kauniita helmiä.
46. Löydettyään yhden kallisarvoisen helmen meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.
47. Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kaloja.
48. Kun se tuli täyteen, vetivät sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta heittivät kelvottomat pois.
49. Näin on käyvä ajan täyttymyksessä. Enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista
50. ja heittävät heidät tulipätsiin. Siellä on itku ja hammasten kiristys.”

löysi ja kätki; ja siitä iloissaan hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen pellon.
45 Vielä taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsi kalliita helmiä,

46 ja löydettyään yhden kallisarvoisen helmen hän meni ja myi kaikki, mitä hänellä oli, ja osti sen.
47 Vielä taivasten valtakunta on nuotan kaltainen, joka heitettiin mereen ja kokosi kaikkinaisia kaloja.
48 Ja kun se tuli täyteen, vetivät he sen rannalle, istuutuivat ja kokosivat hyvät astioihin, mutta kelvottomat he viskasivat pois.
49 Näin on käyvä maailman lopussa; enkelit lähtevät ja erottavat pahat vanhurskaista
50 ja heittävät heidät tuliseen pätsiin; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

KIRJASIVISTYKSEN MERKITYS

51 (Jeesus sanoi heille:) "Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat Hänelle; "Olemme Herra),"

51. Jeesus sanoo heille: “Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?” Sanovat Hänelle: “Kyllä, Herra.”

51 Oletteko ymmärtäneet tämän kaiken?" He vastasivat hänelle: "Olemme".

52 Niin Hän sanoi heille: "Sen vuoksi jokainen kirjanoppinut joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi on isännän kaltainen joka tuo aarrekammioistaan esiin uutta ja vanhaa."

52. Niin sanoi heille: “Sen tähden jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, on perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa.”

52 Ja hän sanoi heille: "Niin on jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, perheenisännän kaltainen, joka tuo aarrekammiostaan esille uutta ja vanhaa".

JEESUS TORJUTAAN NASARETISSA

53 Lopetettuaan nämä vertaukset Jeesus lähti sieltä.
54 Tultuaan kotikaupunkiinsa Hän opetti heitä heidän synagoogassaan niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä Hänellä on tämä viisaus ja nämä voimateot?"

55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö Hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja Hänen veljensä Jaakob ja Joosef* ja Simon ja Juudas?
56 Ja eivätkö Hänen sisarensa ole kaikki luonamme? Mistä sitten Hänellä on tämä kaikki?"
57 Niin he loukkaantuivat Häneen. Mutta Jeesus sanoi heille; "Profeetta ei ole halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kotonaan."
58 Ja heidän epäuskonsa vuoksi Hän ei

53. Lopetettuaan nämä vertaukset Jeesus lähti sieltä.
54. Tultuaan kotikaupunkiinsa opetti heitä heidän kokoushuoneessaan, niin että hämmästyivät ja sanoivat: “Mistä Hänellä tämä viisaus ja nämä voimateot?
55. Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö äitinsä ole nimeltä Maria ja veljensä Jaako ja Jooseppi ja Simeon ja Juuda?
56. Ja eivätkö sisarensa ole kaikki luonamme? Mistä sitten Hänellä tämä kaikki?”
57. Niin loukkaantuivat Häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: “Profeetta ei ole halveksittu paitsi kotikaupungissaan ja kotonaan.”
58. Heidän epäuskonsa tähden ei

53 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, lähti hän sieltä.
54 Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan, niin että he hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä hänellä on tämä viisaus ja nämä voimalliset teot?
55 Eikö tämä ole se rakentajan poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria ja hänen veljensä Jaakob ja Joosef ja Simon ja Juudas?
56 Ja eivätkö hänen sisarensa ole kaikki meidän parissamme? Mistä sitten hänellä on tämä kaikki?"
57 Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja kodissaan".
58 Ja heidän epäuskonsa tähden hän

tehnyt siellä monta voimatekoa.

JOHANNES KASTAJAN KUOLEMA

1 Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta.
2 Hän sanoi palvelijoineen; "Se on Johannes Kastaja. Hän on noussut kuolleista, ja sen vuoksi nämä voimat vaikuttavat hänessä."
3 Sillä otettuaan Johanneksen kiinni Herodes oli sitonut hänet ja pannut vankilaan veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan vuoksi.
4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä."
5 Ja Herodes* tahtoi tappaa hänet mutta pelkäsi kansaa, koska he pitivät häntä profeettana.
6 Mutta *vietettäessä Herodeksen syntymäpäivää* Herodiaan tytär tanssi joukon keskellä, ja se miellytti Herodesta.
7 Sen vuoksi hän valalla lupasi antaa hänelle mitä tahansa hän anoisi,
8 Niin hän äitinsä yllyttämänä sanoi; "Anna minulle tässä lautasella Johannes Kastajan pää,"
9 Kuningas tuli murheelliseksi, mutta

tehnyt siellä monta voimatekoa.

14 Luku

1.Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta.
2. Sanoi palvelijoillensa: “Tämä on Johannes Kastaja. Hänet on herätetty kuolleista, ja sen tähden nämä voimat vaikuttavat Hänessä.”
3. Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankilaan veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan tähden.
4. Sillä Johannes sanoi hänelle: “Sinun ei ole lupa pitää häntä.”
5. Herodes halusi tappaa hänet, mutta pelkäsi kansaa, pitivät häntä näet profeettana.
6. Mutta Herodeen viettäessä syntymäpäiviä Herodiaan tytär tanssi keskellä ja miellytti Herodesta.
7. Sen tähden tämä valalla lupasi antaa hänelle, mitä ikinä anoisi.
8. Niin äitinsä yllyttämänä sanoo: “Anna minulle tässä lautasella Johannes Kastajan pää.”
9. Kuningas tuli murheelliseksi, mutta

ei tehnyt siellä monta voimallista tekoa.

14 Luku

1 Siihen aikaan neljännesruhtinas Herodes kuuli maineen Jeesuksesta.
2 Ja hän sanoi palvelijoilleen: "Se on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja sen tähden nämä voimat hänessä vaikuttavat".
3 Sillä Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni ja sitonut hänet ja pannut vankeuteen veljensä Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden.
4 Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Sinun ei ole lupa pitää häntä".
5 Ja Herodes olisi tahtonut tappaa Johanneksen, mutta pelkäsi kansaa, sillä he pitivät häntä profeettana.
6 Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä tuli, tanssi Herodiaan tytär heidän edessään, ja se miellytti Herodesta;
7 sentähden hän valalla vannoen lupasi antaa hänelle, mitä ikinä hän anoisi.
8 Niin hän äitinsä yllytyksestä sanoi: "Anna tuoda minulle tänne lautasella Johannes Kastajan pää".
9 Silloin kuningas tuli murheelliseksi,

valainsa ja ateriakumppanien vuoksi hän käski antaa sen.
10 Ja hän lähetti ja mestautti Johanneksen vankilassa.
11 Niin tämän pää tuotiin lautasella ja annettiin tytölle ja hän vei sen äidilleen.

12 Hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat ruumiin* ja hautasivat sen. Ja he menivät ja kertoivat asian Jeesukselle.

valainsa ja ateriatoverien tähden käski antaa sen.
10. Lähetti ja mestasi Johanneksen vankilassa.
11. Hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle ja tämä vei äidillensä.

12. Opetuslapsensa tulivat ja ottivat ruumiin ja hautasivat sen. Sitten menivät ja kertoivat Jeesukselle.

mutta valansa ja pöytävierasten tähden hän käski antaa sen.
10 Ja hän lähetti lyömään Johannekselta pään poikki vankilassa.
11 Ja hänen päänsä tuotiin lautasella ja annettiin tytölle; ja tämä vei sen äidilleen.
12 Ja hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja hautasivat hänet; ja he menivät ja ilmoittivat asian Jeesukselle.

VIIDEN TUHANNEN IHMISEN RUOKKIMINEN

13 Kun Jeesus sen kuuli, Hän lähti sieltä veneellä autioon paikkaan yksinäisyyteen. Saatuaan tämän tietää kansa lähti kaupungeista jalan Hänen jälkeensä.

14 Veneestä poistuessaan Jeesus näki paljon kansaa, ja Hänen kävi heitä sääli. Ja Hän paransi heidän sairaansa.

15 illan tultua Hänen opetuslapsensa menivät Hänen luokseen ja sanoivat: "Paikka on autio, ja aika on jo kulunut. Laske [siis] kansa luotasi jotta he menisivät kyliin ostamaan itselleen

13. Kuultuaan Jeesus lähti sieltä venheellä autioon paikkaan yksinäisyyteen, ja kansa kuultuaan lähti maitse Hänen jälkeensä kaupungeista.

14. Pois lähtiessään Jeesus näki paljon kansaa ja Hänen kävi heitä sääli, ja paransi heidän sairaansa.

15. Illan tultua opetuslapsensa menivät Hänen tykönsä sanoen: “Paikka on autio, ja aika on pitkälle kulunut. Laske kansa luotasi, jotta menisivät kyliin ostamaan itselleen ruokaa.”

13 Kun Jeesus sen kuuli, lähti hän sieltä venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen. Ja tämän kuultuaan kansa meni jalkaisin kaupungeista hänen jälkeensä.
14 Ja astuessaan maihin Jeesus näki paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, ja hän paransi heidän sairaansa.
15 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja päivä on jo pitkälle kulunut; laske siis kansa luotasi, että he menisivät kyliin

ruokaa."
16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syödä."
17 He sanoivat Hänelle: Meillä ei ole täällä kuin viisi leipää ja kaksi kalaa."

18 Mutta Hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle."
19 Käskettyään kansan asettua ruohikkoon Hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsilleen, ja opetuslapset antoivat kansalle.
20 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja he kokosivat jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.
21 Niitä jotka söivät, oli noin viisi tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

16. Mutta Jeesus sanoi heille: “Ei heidän tarvitse mennä pois. Antakaa te heille syödä.”
17. Sanovat Hänelle: “Meillä ei ole täällä kuin viisi leipää ja kaksi kalaa.”

18. Sanoi: “Tuokaa ne tänne Minulle.”

19. Käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa ja opetuslapset kansalle.

20. Kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Kokosivat jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.
21. Niitä, jotka söivät, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

ostamaan itsellensä ruokaa".
16 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ei heidän tarvitse mennä pois; antakaa te heille syödä".
17 He sanoivat hänelle: "Meillä ei ole täällä muuta kuin viisi leipää ja kaksi kalaa".
18 Mutta hän sanoi: "Tuokaa ne tänne minulle".
19 Ja hän käski kansan asettua ruohikkoon, otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi, mursi ja antoi leivät opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.

20 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, kaksitoista täyttä vakallista.
21 Ja niitä, jotka aterioivat, oli noin viisituhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

JEESUS KÄVELEE VEDEN PÄÄLLÄ

22 Mutta heti Jeesus* vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään Hänen edellään toiselle rannalle sillä aikaa kun Hän laskisi kansan

22. Heti Hän vaati opetuslapsia astumaan venheeseen ja menemään edellänsä toiselle rannalle sillä aikaa, kun laskisi kansan luotansa.

22 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa.

luotaan.
23 Laskettuaan kansa luotaan Hän nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Illan tultua Hän oli siellä yksin.
24 Mutta vene oli jo *järven keskellä* aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.
25 Neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän luokseen kävellen järven päällä.
26 Nähdessään Hänen kävelevän järven päällä opetuslapset pelästyivät ja sanoivat: "Se on aave!" ja huusivat pelosta."

27 Mutta heti Jeesus puhutteli heitä sanoen: "Olkaa turvallisella mielellä. *Minä olen*, älkää pelätkö."
28 Pietari vastasi Hänelle ja sanoi: "Herra, jos se olet sinä, käske minun tulla luoksesi vetten päällä."
29 Hän sanoi: "Tule." Astuttuaan veneestä Pietari käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen luo."
30 Mutta nähdessään (ankaran) myrskyn hän pelästyi ja alkaessaan vajota huusi sanoen: "Herra, pelasta minut."
31 Heti Jeesus kätensä* ojentaen tarttui häneen ja sanoi hänelle: ”Vähäuskoinen, miksi epäilit?”

23. Laskettuaan kansan luotaan nousi vuorelle yksinäisyyteen rukoilemaan. Kun ilta tuli, oli siellä yksinänsä.
24. Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä maasta aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.
25. Neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävellen järven päällä.
26. Nähdessään Hänen kävelevän järven päällä opetuslapset pelästyivät ja sanoivat: “Se on aave”, ja huusivat pelosta.
27. Mutta heti Jeesus puhutteli heitä sanoen: “Olkaa turvallisella mielellä. Minä olen. Älkää pelätkö.”
28. Pietari vastasi Hänelle ja sanoi: “Herra, jos olet Sinä, käske minun tulla tykösi vetten päällä.”
29. Sanoi: “Tule.” Astuen ulos venheestä Pietari käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö.
30. Mutta katsellessaan ankaraa myrskyä pelästyi, ja alkaessaan vajota huusi sanoen: “Herra, pelasta minut.”
31. Heti Jeesus ojentaen kätensä tarttui häneen ja sanoo hänelle: “Vähäuskoinen, miksi epäilit?”

23 Ja laskettuaan kansan hän nousi vuorelle yksinäisyyteen, rukoilemaan. Ja kun ilta tuli, oli hän siellä yksinänsä.
24 Mutta venhe oli jo monen vakomitan päässä maasta, aaltojen ahdistamana, sillä tuuli oli vastainen.
25 Ja neljännellä yövartiolla Jeesus tuli heidän tykönsä kävellen järven päällä.
26 Kun opetuslapset näkivät hänen kävelevän järven päällä, peljästyivät he ja sanoivat: "Se on aave", ja huusivat pelosta.
27 Mutta Jeesus puhutteli heitä kohta ja sanoi: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö".
28 Pietari vastasi hänelle ja sanoi: "Jos se olet sinä, Herra, niin käske minun tulla tykösi vettä myöten".
29 Hän sanoi: "Tule". Ja Pietari astui ulos venheestä ja käveli vetten päällä mennäkseen Jeesuksen tykö.
30 Mutta nähdessään, kuinka tuuli, hän peljästyi ja rupesi vajoamaan ja huusi sanoen: "Herra, auta minua".
31 Niin Jeesus kohta ojensi kätensä, tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Sinä vähäuskoinen, miksi epäilit?"

32 Heidän astuttuaan veneeseen tuuli asettui.
33 Niin veneessä olevat tulivat ja kumarsivat Häntä ja sanoivat: ”Totisesti sinä olet Jumalan Poika.”

JEESUS PARANTAA GENNESARETIN SAIRAITA

34 Kuljettuaan yli he tulivat Gennesaretin maahan.
35 Kun sen paikkakunnan miehet tunsivat Hänet, he lähettivät sanan koko siihen ympäristöön. Niin he toivat Hänen luokseen kaikki jotka olivat sairaita.
36 Ja he pyysivät Häneltä että vain saisivat koskettaa Hänen vaippansa tupsua, ja kaikki jotka koskettivat, paranivat.

VANHINTEN PERINNÄISSÄÄNNÖISTÄ

1 Silloin Jeesuksen luo tuli Jerusalemista kirjanoppineita ja fariseuksia ja he sanoivat: ”
2 Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissäännön? Sillä he eivät pese käsiään kun *syövät leipää."

32. Heidän astuttuaan venheeseen tuuli asettui.
33. Niin venheessä olevat kumarsivat Häntä sanoen: “Totisesti Sinä olet Jumalan Poika.”

34. Kuljettuaan yli tulivat Kinneretin maahan.
35. Tuntiessaan Hänet sen paikkakunnan miehet lähettivät sanan kaikkeen siihen ympäristöön ja toivat Hänen tykönsä kaikki sairaat.
36. Pyysivät Häneltä, että vain saisivat koskettaa Hänen vaippansa tupsua, ja ketkä koskettivat, paranivat.

15 Luku

1.Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemista Jeesuksen luo sanoen:
2. “Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissäännön? Sillä eivät pese käsiään, kun heidän pitäisi syödä

32 Ja kun he olivat astuneet venheeseen, asettui tuuli.
33 Niin venheessä-olijat kumarsivat häntä ja sanoivat: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika".

34 Ja kuljettuaan yli he tulivat maihin Gennesaretiin.
35 Ja kun sen paikkakunnan miehet tunsivat hänet, lähettivät he sanan kaikkeen ympäristöön, ja hänen tykönsä tuotiin kaikki sairaat.
36 Ja he pyysivät häneltä, että vain saisivat koskea hänen vaippansa tupsuun; ja kaikki, jotka koskivat, paranivat.

15 Luku

1 Silloin tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemista Jeesuksen luo, ja he sanoivat:
2 Miksi sinun opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? Sillä he eivät pese käsiään ruvetessaan aterialle.

3 Mutta Hän vastasi heille sanoen: "Entä miksi te rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne vuoksi?"
4 Sillä Jumala on *säätänyt sanoen*: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi? ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiään, se kuolemalla kuolkoon.'
5 mutta te sanotte: 'Joka sanoo isälleen tai äidilleen: "Mitä olisit minulta saava, on uhrilahja", sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiään.'"

6 Niin olette kumonneet Jumalan käskyn* perinnäissääntönne vuoksi.

7 Tekopyhät, hyvin Jesaja ennusti teistä sanoen:
8 Tämä kansa (lähestyy minua suullaan ja) kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta,
9 Vaan turhaan he palvelevat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.' "

10 Kutsuttuaan luokseen kansan Hän sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää."
11 Ei saastuta ihmistä se mikä Menet suuhun, vaan mikä suusta lähtee ulos, se

leipää.”
3. Mutta vastasi ja sanoi heille: “Entä miksi te rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?
4. Sillä Jumala on säätänyt: ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja: ‘Joka kiroaa isää tai äitiä, kuolkoon kuolemalla.’

5. Mutta te sanotte: ‘Joka sanoo isälle tai äidille: “Se on uhrilahja, minkä olisit minulta saanut”, sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä tai äitiänsä.’

6. Olette tehneet Jumalan käskyn tyhjäksi perinnäissäännöllänne.

7. Ulkokullatut, oikein Jesaja ennusti teistä sanoen:
8. ‘Tämä kansa kunnioittaa Minua huulillaan, mutta sydämensä on kaukana Minusta.
9. Turhaan palvelevat Minua opettaen oppeja, ihmiskäskyjä.’”

10. Kutsuen tykönsä kansan sanoi heille: “Kuulkaa ja ymmärtäkää.
11. Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suuhun, vaan mikä suusta lähtee ulos,

3 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Miksi te itse rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden?
4 Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'.
5 Mutta te sanotte: Joka sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit ollut minulta saapa, on annettu uhrilahjaksi', sen ei tarvitse kunnioittaa isäänsä eikä äitiänsä.
6 Ja niin te olette tehneet Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissääntönne tähden.
7 Te ulkokullatut, oikein teistä Esaias ennusti, sanoen:
8 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana,
9 mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'."
10 Ja hän kutsui kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa ja ymmärtäkää.
11 Ei saastuta ihmistä se, mikä menee suusta sisään; vaan mikä suusta käy

saastuttaa ihmisen."
12 Silloin *Hänen opetuslapsensa* astuivat esille ja sanoivat Hänelle: "Tiedätkö että fariseukset puheen kuullessaan loukkaantuivat?"
13 Mutta Hän vastasi sanoen: "Jokainen istutus jota taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään juurineen pois."

14 Älkää heistä välittäkö, He ovat sokeita sokeain taluttajia, Mutta jos sokea sokeaa taluttaa, lankeavat molemmat kuoppaan."

15 Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Selitä meille tämä vertaus."
16 Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä'"
17 Ettekö (vielä) käsitä että kaikki mikä tulee suuhun, mene vatsaan ja heitetään käymälään?
18 Mutta se mikä lähtee suusta ulos, tulee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen.

19 Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet varkaudet, väärät todistukset ja rienaukset.

20 Tämä on sitä mikä ihmisen saastuttaa,

se saastuttaa ihmisen."
12. Silloin opetuslapsensa tulivat ja sanoivat Hänelle: “Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?”
13. Vastasi ja sanoi: “Jokainen istutus, jota ei taivaallinen Isäni ole istuttanut, on juurineen revittävä.

14. Älkää heistä välittäkö. Ovat sokeita sokeain taluttajia. Mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin molemmat kuoppaan lankeavat.”
15. Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: “Selitä meille tämä vertaus.”
16. Jeesus sanoi: “Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?
17. Ettekö vielä käsitä, että kaikki suuhun tuleva menee vatsaan ja heitetään käymälään?
18. Mutta mikä lähtee suusta ulos, se tulee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen.
19. Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureus, varkaus, väärät todistukset, rienaukset.
20. Tämä on sitä, mikä ihmisen

ulos, se saastuttaa ihmisen."
12 Silloin opetuslapset tulivat ja sanoivat hänelle: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?"
13 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, on juurineen revittävä pois.
14 Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat."
15 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Selitä meille tämä vertaus".
16 Mutta Jeesus sanoi: "Vieläkö tekin olette ymmärtämättömiä?
17 Ettekö käsitä, että kaikki, mikä käy suusta sisään, menee vatsaan ja ulostuu?
18 Mutta mikä käy suusta ulos, se tulee sydämestä, ja se saastuttaa ihmisen.
19 Sillä sydämestä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaamiset.
20 Nämä ihmisen saastuttavat; mutta

mutta pesemättömin käsin syöminen ei ihmistä saastuta."

saastuttaa, mutta pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä.”

pesemättömin käsin syöminen ei saastuta ihmistä."

KANAANILAISEN NAISEN TYTÄR PARANEE

21 Niin Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin alueelle.
22 Katso, kanaanilainen vaimo tuli siltä alueelta ja huusi (Hänelle) sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua. riivaaja vaivaa pahasti tytärtäni."

23 Mutta Hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin Hänen opetuslapsensa tulivat ja pyysivät Häntä sanoen: "Lähetä hänet menemään, sillä hän huutaa perässämme."
24 Mutta Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muuta kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten luo."
25 Mutta vaimo tuli ja kumartui Hänen eteensä ja sanoi: "Herra, auta minua."
26 Niin Hän vastasi ja sanoi: "Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."
27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra, mutta penikatkin syövät niitä muruja jotka putoavat heidän herrainsa pöydältä."

21. Niin Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin alueille.
22. Katso, kanaanilainen vaimo tuli ulos niiltä tienoilta ja huusi Hänelle sanoen: “Herra, Daavidin Poika, armahda minua. Tyttäreni on kauheasti riivaajan vaivaama.”
23. Mutta ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin opetuslapsensa tulivat ja pyysivät Häntä sanoen: “Lähetä hänet menemään, sillä huutaa jälkeemme.”
24. Vastasi ja sanoi: “Minua ei ole lähetetty muuta kuin Israelin huoneen eksyneitten lammasten tykö.”
25. Mutta vaimo tuli ja kumarsi Häntä sanoen: “Herra, auta minua.”
26. Mutta Hän vastasi ja sanoi: “Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.”
27. Vaimo sanoi: “Niin, Herra, mutta penikatkin syövät niitä muruja, jotka herrainsa pöydältä putoavat.”

21 Ja Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Siidonin tienoille.
22 Ja katso, kanaanilainen vaimo tuli niiltä seuduilta ja huusi sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda minua. Riivaaja vaivaa kauheasti minun tytärtäni."

23 Mutta hän ei vastannut hänelle sanaakaan. Niin hänen opetuslapsensa tulivat ja rukoilivat häntä sanoen: "Päästä hänet menemään, sillä hän huutaa meidän jälkeemme".
24 Hän vastasi ja sanoi: "Minua ei ole lähetetty muitten kuin Israelin huoneen kadonneitten lammasten tykö".
25 Mutta vaimo tuli ja kumarsi häntä ja sanoi: "Herra, auta minua".
26 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille".
27 Mutta vaimo sanoi: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin niitä muruja, jotka heidän herrainsa pöydältä

28 Silloin Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: "Oi vaimo, suuri on uskosi. Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot." Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve."

28. Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: “Vaimo, suuri on uskosi. Tapahtukoon sinulle niin kuin tahdot.” Ja tytär oli siitä hetkestä terve.

putoavat".
28 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Oi vaimo, suuri on sinun uskosi, tapahtukoon sinulle, niinkuin tahdot". Ja hänen tyttärensä oli siitä hetkestä terve.

PALJON SAIRAITA PARANEE

29 Sieltä lähdettyään Jeesus tiili Galilean järven äärelle ja Hän nousi vuorelle ja istuutui sinne.
30 Hänen luoksensa tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, *sokeita, mykkiä, raajarikkoja* ja paljon muita, ja he laskivat heidät °Jeesuksen jalkain° juureen, ja Hän paransi heidät,

31 niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikot terveinä, rampain kävelevän ja sokeain näkevän. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

29. Sieltä lähdettyään Jeesus tuli Galilean järven äärelle ja noustuaan vuorelle istuutui sinne.
30. Tykönsä tuli paljo kansaa ja toivat mukanaan rampoja, raajarikkoja, sokeita, mykkiä ja paljon muita ja laskivat heidät Jeesuksen jalkain juureen, ja paransi heidät,

31. niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikot terveinä, rampain kävelevän ja sokeain näkevän, ja ylistivät Israelin Jumalaa.

29 Ja Jeesus lähti sieltä ja tuli Galilean järven rannalle; ja hän nousi vuorelle ja istui sinne.
30 Ja hänen tykönsä tuli paljon kansaa, ja he toivat mukanaan rampoja, raajarikkoja, sokeita, mykkiä ja paljon muita, ja laskivat heidät hänen jalkojensa juureen; ja hän paransi heidät,
31 niin että kansa ihmetteli nähdessään mykkäin puhuvan, raajarikkojen olevan terveitä, rampojen kävelevän ja sokeain näkevän; ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

NELJÄN TUHANNEN RUOKKIMINEN

32 Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: "Minun käy sääli kansaa, sillä he

32. Kutsuttuaan opetuslapsensa tykönsä Jeesus sanoi: “Minun käy sääli

32 Ja Jeesus kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi: "Minun käy sääliksi

ovat viipyneet jo kolme päivää luonani, eikä heillä ole mitä söisivät. Mutta en halua laskea heitä syömättöminä menemään jotteivät menehtyisi matkalla."

33 Hänen opetuslapsensa sanoivat Hänelle: "Mistä saamme autiomaassa niin paljon leipää että voimme ravita näin suuren kansanjoukon"
34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He vastasivat: "Seitsemän, ja muutamia pikku kaloja."
35 Niin Hän käski kansan asettua maahan.
36 Sitten Hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen ja opetuslapset antoivat kansalle.

37 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja he kokosivat jääneet palaset, seitsemän täyttä vasullista.
38 Niitä jotka söivät, oli neljä tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

39 Laskettuaan kansan luotaan Hän astui veneeseen ja meni Magdalan* alueelle.

kansaa, sillä viipyvät jo kolme päivää tykönäni eikä heillä ole, mitä söisivät, enkä halua laskea heitä syömättä menemään, jotteivät nääntyisi matkalla.”
33. Opetuslapsensa sanovat Hänelle: “Mistä meille erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita näin suuren kansajoukon?”
34. Jeesus sanoo heille: “Montako leipää teillä on?” Sanovat: “Seitsemän, ja muutamia pikku kaloja.”
35. Käski kansajoukkojen asettua maahan.
36. Ottaen ne seitsemän leipää ja kalat kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen ja opetuslapset kansalle.
37. Kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Keräsivät palasten tähteet, seitsemän täyttä vasullista.
38. Niitä, jotka söivät, oli neljä tuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.

39. Laskettuaan kansan luotansa astui venheeseen ja meni Magdalan alueelle.

kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää; enkä minä tahdo laskea heitä syömättä menemään, etteivät nääntyisi matkalla".
33 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Mistä me saamme täällä erämaassa niin paljon leipää, että voimme ravita noin suuren kansanjoukon?"
34 Jeesus sanoi heille: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän, ja muutamia kalasia".
35 Niin hän käski kansan asettua maahan.
36 Ja hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa, ja opetuslapset antoivat kansalle.
37 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän täyttä vasullista.
38 Ja niitä, jotka aterioivat, oli neljätuhatta miestä, paitsi naisia ja lapsia.
39 Ja laskettuaan kansan tyköänsä hän astui venheeseen ja meni Magadanin alueelle.

MERKKIÄ VAADITAAN JÄLLEEN

1 Fariseukset ja saddukeukset tulivat Jeesuksen luo ja kiusaten pyysivät Häntä näyttämään heille merkin taivaasta.

2 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Illan tultua sanotte: 'Selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa"
3 ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa synkkinä.' (Tekopyhät.) taivaan muodon osaatte arvioida mutta aikain merkkejä ette osaa.

4 Paha ja avion rikkova sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä, paitsi (profeetta) Joonan merkki." Ja Hän jätti heidät ja meni pois."

FARISEUSTEN JA SADDUKEUSTEN HAPATUS

5 Kun *Hänen opetuslapsensa* saapuivat toiselle rannalle he olivat unohtaneet ottaa leipiä mukaansa.
6 Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten

16 Luku

1.Fariseukset ja saddukeukset tulivat ja kiusaten pyysivät Häntä näyttämään heille merkin taivaasta.

2. Mutta vastasi ja sanoi heille: “Illan tullessa sanotte: ‘Selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa’
3. ja aamulla: ‘Tänään tulee myrsky, sillä taivas ruskottaa synkkänä.’ Ulkokullatut, taivaan muodon osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa.
4. Paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta merkkiä paitsi profeetta Joonan merkki.” Niin jätti heidät ja meni pois.

5. Saapuessaan toiselle rannalle opetuslapsensa olivat unhottaneet ottaa leipiä mukaansa.
6. Jeesus sanoi heille: “Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja

16 Luku

1 Ja fariseukset ja saddukeukset tulivat hänen luoksensa ja kiusasivat häntä pyytäen häntä näyttämään heille merkin taivaasta.
2 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Kun ilta tulee, sanotte te: 'Tulee selkeä ilma, sillä taivas ruskottaa',
3 ja aamulla: 'Tänään tulee rajuilma, sillä taivas ruskottaa ja on synkkä'. Taivaan muodon te osaatte arvioida, mutta aikain merkkejä ette osaa.

4 Tämä paha ja avionrikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki." Ja hän jätti heidät ja meni pois.

5 Kun opetuslapset saapuivat toiselle rannalle, olivat he unhottaneet ottaa leipää mukaansa.
6 Ja Jeesus sanoi heille: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten

hapatusta."
7 Niin he päättelivät keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipiä mukaamme."
8 Huomattuaan tämän Jeesus sanoi heille: "Vähäuskoiset, miksi ajattelette keskenänne, *ettette ottaneet* leipiä?"

9 Ettekö vielä käsitä ettekä muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen
10 ettekä niitä seitsemää leipää neljälle tuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?
11 Kuinka ette käsitä etten *sano teille leivästä: varokaa* fariseusten ja saddukeusten hapatusta

12 Silloin he ymmärsivät ettei Hän käskenyt varomaan leivän hapatusta vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

13 Tultuaan Filippuksen Kesarean alueelle Jeesus kysyi opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat (minun,) Ihmisen Pojan olevan?"
14 He vastasivat: "Jotkut Johannes

saddukeusten hapatusta.”
7. Pohtivat keskenään sanoen: “Emme ottaneet leipiä.”
8. Huomattuaan tämän Jeesus sanoi heille: “Vähäuskoiset. Miksi ajattelette keskenänne, ettette ottaneet leipiä?

9. Ettekö vielä käsitä, ettekä muista niitä viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,
10. ettekä niitä seitsemää leipää neljälle tuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?
11. Kuinka ette käsitä, etten puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta.”

12. Silloin ymmärsivät, ettei käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

13. Tultuaan Filippuksen Kesarean alueelle Jeesus kysyi opetuslapsiltaan sanoen: “Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?”
14. Sanoivat: “Jotkut Johannes

hapatusta".
7 Niin he puhuivat keskenään sanoen: "Emme ottaneet leipää mukaamme".
8 Mutta kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän: "Te vähäuskoiset, mitä puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää mukananne?
9 Ettekö vielä käsitä? Ja ettekö muista niitä viittä leipää viidelletuhannelle ja kuinka monta vakallista otitte talteen,
10 ettekä niitä seitsemää leipää neljälletuhannelle ja kuinka monta vasullista otitte talteen?
11 Kuinka te ette käsitä, etten minä puhunut teille leivästä? Vaan kavahtakaa fariseusten ja saddukeusten hapatusta."
12 Silloin he ymmärsivät, ettei hän käskenyt kavahtamaan leivän hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten oppia.

13 Kun Jeesus tuli Filippuksen Kesarean tienoille, kysyi hän opetuslapsiltaan sanoen: "Kenen ihmiset sanovat Ihmisen Pojan olevan?"
14 Niin he sanoivat: "Muutamat

Kastajan mutta toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista."

15 Hän sanoi heille: "Entä kenen te sanotte minun olevan?"
16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonan poika, sillä liha ja veri eivät ole ilmoittaneet sitä sinulle vaan minun Isäni joka on taivaissa."
18 Ja minäkin sanon sinulle: sinä olet Pietari*, mutta° tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani eivätkä tuonelan portit sitä voita.
19 Sinulle annan taivasten valtakunnan avaimet. Ja minkä sinä sidot maan päällä, on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, on oleva päästetty taivaissa."
20 Sitten Hän kielsi opetuslapsiaan kenellekään sanomasta että Hän on (Jeesus) Kristus.

Kastajan, toiset Elian, toiset taas Jeremian tai jonkun muun profeetoista.”
15. Sanoo heille: “Entä kenen te sanotte Minun olevan?”
16. Simeon Pietari vastasi ja sanoi: “Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika.”

17. Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: “Autuas olet sinä Simeon, Joonan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan Isäni, joka on taivaissa.
18. Minäkin sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita.
19. Sinulle annan taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sidot maan päällä, on oleva sidottu taivaissa, ja minkä päästät maan päällä, on oleva päästetty taivaissa.”
20. Silloin Hän kielsi opetuslapsiaan kellekään sanomasta, että Hän on Kristus.

Johannes Kastajan, toiset Eliaan, toiset taas Jeremiaan tahi jonkun muun profeetoista".
15 Hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?"
16 Simon Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika".

17 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Autuas olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä ei liha eikä veri ole sitä sinulle ilmoittanut, vaan minun Isäni, joka on taivaissa.
18 Ja minä sanon sinulle: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, ja tuonelan portit eivät sitä voita.
19 Minä olen antava sinulle taivasten valtakunnan avaimet, ja minkä sinä sidot maan päällä, se on oleva sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on oleva päästetty taivaissa."
20 Silloin hän varoitti vakavasti opetuslapsiaan kenellekään sanomasta, että hän on Kristus.

JEESUS ILMOITTAA KUOLEMANSA JA YLÖSNOUSEMISENSA

21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että Hänen on mentävä Jerusalemiin ja paljon kärsittävä vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten käsissä ja tultava tapetuksi ja kolmantena päivänä herättävä eloon.

22 Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan Häntä sanoen: "Jumala olkoon sinulle armollinen, Herra. Älköön sinulle sitä tapahtuko."
23 Mutta Hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene taakseni, saatana. Sinä olet minulle viettelykseksi*, sillä sinä et ajattele sitä mikä on Jumalan vaan sitä mikä on ihmisten."

21. Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että Hänen piti menemän Jerusalemiin ja paljon kärsimän vanhimpien ja ylipappien ja kirjanoppineitten käsissä ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman kuolleista.
22. Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja alkoi nuhdella Häntä sanoen: “Herra, Jumala olkoon Sinulle armollinen. Älköön sitä Sinulle tapahtuko.”
23. Mutta Jeesus kääntyi ja sanoi Pietarille: “Mene pois, saatana. Sinä olet Minulle pahennus, sillä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan mikä on ihmisten.”

21 Siitä lähtien Jeesus alkoi ilmoittaa opetuslapsilleen, että hänen piti menemän Jerusalemiin ja kärsimän paljon vanhimmilta ja ylipapeilta ja kirjanoppineilta ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös.

22 Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: "Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko".
23 Mutta hän kääntyi ja sanoi Pietarille: "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten".

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

24 Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Jos joku tahtoo kulkea jäljessäni, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua."

25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä,

24. Sitten Jeesus sanoi opetuslapsillensa: “Jos joku tahtoo perässäni kulkea, kieltäköön itsensä ja kantakoon ristinsä ja seuratkoon Minua.
25. Sillä joka tahtoo pelastaa

24 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.
25 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä,

menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun tähteni, löytää sen.

26 Sillä mitä ihminen hyötyy siitä jos hän saisi haltuunsa koko maailman mutta saisi vahingon sielulleen? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeltensä kanssa, ja silloin Hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.
28 Totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

1 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät yksinäisyyteen korkealle vuorelle.
2 Hänen muotonsa muuttui heidän edessään ja Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja Hänen vaatteensa tulivat valkeiksi kuin valo.

elämänsä, menettää sen, mutta joka menettää elämänsä Minun tähteni, löytää sen.
26. Sillä mitä ihminen hyötyy, vaikka voittaisi koko mailman ja saisi vahingon sielullensa? Tai mitä ihminen voi antaa sielunsa lunnaiksi?

27. Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeltensä kanssa, ja silloin Hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.
28. Totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan.”

17 Luku

1.Kuuden päivän kuluttua Jeesus ottaa Pietarin ja Jaakon ja hänen veljensä Johanneksen ja vie heidät erilleen korkealle vuorelle.
2. Hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja vaatteensa tulivat valkeiksi kuin valo.

hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen.
26 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi sielullensa vahingon? Taikka mitä voi ihminen antaa sielunsa lunnaiksi?
27 Sillä Ihmisen Poika on tuleva Isänsä kirkkaudessa enkeliensä kanssa, ja silloin hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan.
28 Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan kuninkuudessaan."

17 Luku

1 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen.
2 Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään, ja hänen kasvonsa loistivat niinkuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi niinkuin valo.

3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia jotka puhuivat Hänen kanssaan.
4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on hyvä olla tässä. Jos tahdot, teemme* tähän kolme majaa, yhden sinulle, yhden Moosekselle ja yhden Elialle." "
5 Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi, ja katso, pilvestä kuului ääni joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani johon olen mielistynyt. Kuunnelkaa Häntä."
6 Kuullessaan äänen opetuslapset heittäytyivät* kasvoilleen ja pelästyivät kovin.
7 Niin Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: "Nouskaa älkääkä pelätkö."
8 Kun he nostivat silmänsä he eivät nähneet ketään muuta kuin yksin Jeesuksen.
9 Heidän laskeutuessaan vuorelta Jeesus käski heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista."

10 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: "Miksi sitten kirjanoppineet

3. Katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elia ja puhuivat Hänen kanssaan.
4. Pietari puhui ja sanoi Jeesukselle: “Herra, meidän on hyvä olla tässä. Jos tahdot, tehkäämme tähän kolme majaa, yksi Sinulle ja yksi Moosekselle ja yksi Elialle.”
5. Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi, ja katso, pilvestä tuli ääni sanoen: “Tämä on Minun Poikani, rakastettu, johon olen mielistynyt. Kuulkaa Häntä.”
6. Kuullessaan opetuslapset heittäysivät kasvoilleen ja pelästyivät kovin.

7. Jeesus tuli luo, kosketti heitä ja sanoi: “Nouskaa älkääkä pelätkö.”

8. Kun nostivat silmänsä, eivät nähneet ketään muuta, vaan ainoasti Jeesuksen.
9. Heidän laskeutuessaan vuorelta Jeesus käski heitä sanoen: “Älkää kellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista.”
10. Opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: “Miksi sitten kirjanoppineet

3 Ja katso, heille ilmestyivät Mooses ja Elias, jotka puhuivat hänen kanssansa.
4 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden".
5 Hänen vielä puhuessaan, katso, heidät varjosi valoisa pilvi; ja katso, pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt; kuulkaa häntä".
6 Kun opetuslapset sen kuulivat, lankesivat he kasvoilleen ja peljästyivät kovin.
7 Niin Jeesus tuli heidän tykönsä, koski heihin ja sanoi: "Nouskaa, älkääkä peljätkö".
8 Ja kun he nostivat silmänsä, eivät he nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään.
9 Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta Jeesus varoitti heitä sanoen: "Älkää kenellekään kertoko tätä näkyä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista".
10 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Miksi sitten

sanovat että Elian on tultava ensin?"

11 Jeesus vastasi ja sanoi (heille): "Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaiken kohdalleen."
12 Mutta sanon teille että Elia on jo tullut eivätkä he tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle kaiken mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä heidän käsissään."
13 Silloin opetuslapset ymmärsivät että Hän puhui heille Johannes Kastajasta.

sanovat, että Elian on tultava ensin?”

11. Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaikki ennalleen.
12. Mutta sanon teille, että Elia on jo tullut eivätkä tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika on kärsivä heidän käsissään.”
13. Silloin opetuslapset ymmärsivät, että puhui heille Johannes Kastajasta.

kirjanoppineet sanovat, että Eliaan pitää tulla ensin?"
11 Jeesus vastasi ja sanoi: "Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen.

12 Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut. Mutta he eivät tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä."
13 Silloin opetuslapset ymmärsivät hänen puhuneen heille Johannes Kastajasta.

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

14 Heidän saavuttuaan kansan luo Hänen luokseen tuli mies, polvistui Hänen eteensä
15 ja sanoi: ”Herra, armahda poikaani, sillä hän kuunvaihetautinen ja kärsii kovin. Sillä usein hän kaatuu tuleen ja usein veteen.
16 Toin hänet opetuslastesi luo, mutta he eivät kyenneet parantamaan häntä.”

17 Jeesus vastasi ja sanoi: ”Voi epäuskoista ja nurjaa sukupolvea. Kuinka

14. Heidän tultuaan kansan luo meni Hänen tykönsä mies, polvistui eteensä

15. ja sanoi: “Herra, armahda poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin. Sillä usein kaatuu tuleen ja usein veteen.
16. Toin hänet opetuslastesi luo, mutta eivät voineet parantaa häntä.”

17. Jeesus vastasi ja sanoi: “Voi epäuskoinen ja nurja sukupolvi! Kuinka

14 Ja kun he saapuivat kansan luo, tuli hänen tykönsä muuan mies, polvistui hänen eteensä
15 ja sanoi: "Herra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuunvaihetautinen ja kärsii kovin; usein hän kaatuu, milloin tuleen, milloin veteen.
16 Ja minä toin hänet sinun opetuslastesi tykö, mutta he eivät voineet häntä parantaa."
17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi,

kauan minun täytyy olla kanssanne , kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne luokseni.”
18 Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja hän oli siitä hetkestä terve.

19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen luo erikseen ja sanoivat: ”Miksi me emme kyenneet ajamaan sitä ulos?”

20 Niin Jeesus vastasi heille: jos teillä olisi usko niin kuin sinapinsiemen, te sanoisitte tälle vuorelle: ”Siirry täältä tuonne”, ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdoton.

21 (21 Mutta tämä laji ei lähden ulos muuten kuin rukouksella ja paastolla.)

JEESUS PUHUU TOISTAMISEEN KÄRSIMYKSESTÄÄN

22 Heidän vaeltaessaan Galileassa Jeesus sanoi heille: ”Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin,
23 ja he tappavat Hänet, mutta kolmantena päivänä Hän herää eloon.”

kauan Minun täytyy olla kanssanne, kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne tyköni.”
18. Jeesus nuhteli sitä, ja riivaaja lähti hänestä, ja siitä hetkestä poika oli terve.
19. Tultuaan sitten Jeesuksen tykö eriksensä opetuslapset sanoivat: “Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?”

20. Jeesus sanoi heille: “Vähäisen uskonne tähden. Sillä totisesti sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapin siemenen verran, sanoisitte tälle vuorelle: ‘Siirry täältä tuonne’, ja se siirtyy eikä mikään ole teille mahdotonta.
21. Mutta tämä laji ei mene ulos muuta kuin rukouksessa ja paastossa.”

22. Heidän ollessaan koolla Galileassa Jeesus sanoi heille: “Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.
23. He tappavat Hänet, ja kolmantena päivänä nousee kuolleista.” Tulivat

kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tänne minun tyköni."
18 Ja Jeesus nuhteli riivaajaa, ja se lähti pojasta, ja poika oli siitä hetkestä terve.
19 Sitten opetuslapset menivät Jeesuksen tykö eriksensä ja sanoivat: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
20 Niin hän sanoi heille: "Teidän epäuskonne tähden; sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä tuonne', ja se siirtyisi, eikä mikään olisi teille mahdotonta".
21

22 Ja kun he yhdessä vaelsivat Galileassa, sanoi Jeesus heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin,
23 ja he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös". Ja he tulivat

Niin he tulivat kovin murheellisiksi.

JEESUS MAKSAA TEMPPELIVERON

24 Heidän saavuttuaan Kapernaumiin tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: ”Eikö opettajanne maksa temppeliveroa?”
25 Hän vastasi; ”Maksaa.” Kun hän tuli huoneeseen Jeesus ennätti ennen häntä sanoen: ”Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat kantavat tullia tai veroa, lapsiltaan vai vierailta?”"

26 Pietari vastasi Hänelle: ”Vierailta” Jeesus sanoi hänelle: ”Lapset ovat siis vapaat.
27 Mutta jottemme heitä loukkaisi, mene järvelle, heitä onki ja ota ensin nouseva kala. Avattuaan sen suun löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun ja sinun puolestasi.”

KUKA ON SUURIN?

1 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Kukahan on

kovin murheellisiksi.

24. Heidän mentyään Kapernaumiin tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: “Eikö opettajanne maksa temppeliveroa?”
25. Sanoo: “Kyllä.” Kun tuli huoneeseen, ehätti Jeesus ennen häntä sanomaan: “Mitä arvelet, Simeon? Keiltä maan kuninkaat kantavat tullia tai veroa? Lapsiltaan vai vierailta?”
26. Hänen sanoessaan: “Vierailta” Jeesus sanoi hänelle: “Lapset ovat siis vapaat.
27. Mutta jottemme heitä loukkaisi, mene järvelle ja heitä onki. Ota sitten ensin noussut kala, niin avattuasi sen suun löydät stateerin. Ota se ja anna heille Minun ja sinun puolestasi.”

18 Luku

1.Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö sanoen: “Kuka siis on

kovin murheellisiksi.

24 Ja kun he saapuivat Kapernaumiin, tulivat temppeliveron kantajat Pietarin luo ja sanoivat: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?"
25 Hän sanoi: "Maksaa". Ja kun hän tuli huoneeseen, kysyi Jeesus häneltä ensi sanaksi: "Mitä arvelet, Simon? Keiltä maan kuninkaat ottavat tullia tai veroa? Lapsiltaanko vai vierailta?"

26 Ja kun hän vastasi: "Vierailta", sanoi Jeesus hänelle: "Lapset ovat siis vapaat.
27 Mutta ettemme heitä loukkaisi, niin mene ja heitä onki järveen. Ota sitten ensiksi saamasi kala, ja kun avaat sen suun, löydät hopearahan. Ota se ja anna heille minun puolestani ja omasta puolestasi."

18 Luku

1 Sillä hetkellä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Kuka on

suurin taivasten valtakunnassa?"
2 Kutsuttuaan luokseen pienokaisen
Jeesus asetti hänet heidän keskelleen
3 ja sanoi: "Totisesti sanon teille: ellette
käänny ja tule pienokaisten kaltaisiksi,
ette pääse taivasten valtakuntaan."

4 Joka siis nöyrtyy niin kuin tämä
pienokainen, hän on suurin taivasten
valtakunnassa.
5 Ja joka ottaa luokseen yhden tällaisen
pienokaisen minun nimessäni, ottaa
luokseen minut."

VIETTELYKSISTÄ

6 Mutta joka viettelee yhden näistä
pienistä jotka uskovat minuun, sille olisi
hyväksi että iso* myllynkivi ripustettaisiin
hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin
meren syvyyteen."

7 Voi maailmaa viettelysten vuoksi!
Viettelysten täytyy näet tulla, mutta voi
sitä ihmistä, jonka vaikutuksesta viettelys
tulee!
8 Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua,
hakkaa ne* poikki ja heitä luotasi. Sinulle

suurempi taivasten valtakunnassa?”
2. Kutsuttuaan tykönsä lapsukaisen
Jeesus asetti hänet heidän keskelleen
3. ja sanoi: “Totisesti sanon teille:
ellette käänny ja tule lapsukaisten
kaltaisiksi, ette pääse taivasten
valtakuntaan.
4. Joka siis nöyrtyy niin kuin tämä
lapsukainen, hän on suurempi taivasten
valtakunnassa.
5. Joka ottaa luokseen tällaisen
lapsukaisen Minun nimessäni, ottaa
tykönsä Minut.

6. Mutta joka viettelee yhden näistä
pienistä, jotka uskovat Minuun, hänen
on parempi, että aasin väännettävä
myllynkivi ripustettaisiin hänen
kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren
syvyyteen.
7. Voi maailmaa viettelysten tähden!
Sillä viettelysten täytyy tulla, mutta voi
sitä ihmistä, jonka kautta viettelys
tulee!
8. Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua,
hakkaa se poikki ja heitä luotasi.

suurin taivasten valtakunnassa?"
2 Niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti
sen heidän keskellensä
3 ja sanoi: "Totisesti minä sanon teille:
ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi,
ette pääse taivasten valtakuntaan.

4 Sentähden, joka nöyrtyy tämän
lapsen kaltaiseksi, se on suurin
taivasten valtakunnassa.
5 Ja joka ottaa tykönsä yhden
tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni,
se ottaa tykönsä minut.

6 Mutta joka viettelee yhden näistä
pienistä, jotka uskovat minuun, sen olisi
parempi, että myllynkivi ripustettaisiin
hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin
meren syvyyteen.

7 Voi maailmaa viettelysten tähden!
Viettelysten täytyy kyllä tulla; mutta voi
sitä ihmistä, jonka kautta viettelys tulee!

8 Mutta jos sinun kätesi tai jalkasi
viettelee sinua, hakkaa se poikki ja

on parempi että °jalkapuolena tai käsipuolena° käyt elämään sisälle kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään iäiseen tuleen."

9 Jos silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. Sinulle on parempi että silmäpuolena käyt elämään sisälle kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvetin tuleen."

Parempi on sinun käsi- tai jalkapuolena käydä elämään sisälle kuin että sinut molemmat kädet tai molemmat jalat tallella heitetään iankaikkiseen tuleen.

9. Jos silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi. Parempi on sinun silmäpuolena mennä sisälle elämään kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään tulen helvettiin.

heitä luotasi; parempi on sinulle, että käsipuolena tai jalkapuolena pääset elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat kädet tai molemmat jalat tallella, heitetään iankaikkiseen tuleen.
9 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, repäise se pois ja heitä luotasi; parempi on sinun silmäpuolena mennä elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvetin tuleen.

EKSYNYT LAMMAS

10 Katsokaa ettette halveksi yhtäkään* näistä pienistä, sillä sanon teille että heidän enkelinsä taivaissa aina näkevät Isäni kasvot joka on taivaissa. "

11 (11 Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä mikä on kadonnut.)
12 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?
13 Ja jos hän sen löytää totisesti sanon teille: hän iloitsee siitä enemmän kuin

10. Katsokaa, ettette halveksi yhtä näistä pienistä, sillä sanon teille, että enkelinsä taivaissa aina näkevät Isäni kasvot, joka on taivaissa.

11. Sillä Ihmisen Poika on tullut vapahtamaan sitä, mikä on kadonnut.
12. Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä olisi sata lammasta ja yksi niistä eksyisi, eikö jätä niitä yhdeksääkymmentäyhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?
13. Jos sen löytää, totisesti sanon teille: iloitsee siitä enemmän kuin niistä

10 Katsokaa, ettette halveksu yhtäkään näistä pienistä; sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivaissa.
11

12 Mitä arvelette? Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä?
13 Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee

niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä jotka eivät olleet eksyneet.

14 Niin ei taivaallisen Isänne tahto ole että yksikään näistä pienistä hukkuisi."

yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät ole eksyneet.

14. Niin ei taivaallisen Isänne tahto ole, että yksi näistä pienistä hukkuisi.

enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet.
14 Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.

LANGENNEEN VELJEN KOHTELU

15 Jos veljesi tekee syntiä sinua vastaan, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän sinua kuulee, olet voittanut veljesi."
16 Mutta ellei hän kuule, ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, jotta jokainen asia tulisi vahvistetuksi kahden tai kolmen todistajan sanalla.
17 Mutta ellei hän heitä kuule, ilmoita seurakunnalle. Ellei hän seurakuntaakaan kuule, olkoon hän sinulle niin kuin pakana ja veronkantaja.

18 Totisesti sanon teille: kaikki minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa."

15. Mutta jos veljesi tekee syntiä sinua vastaan, mene ja nuhtele häntä kahden kesken. Jos hän sinua kuulee, olet voittanut veljesi.
16. Mutta ellei kuule, ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, ‘jotta jokainen sana vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan suulla’.
17. Ellei heitä kuule, ilmoita seurakunnalle. Ja jos ei seurakuntaakaan kuule, olkoon sinulle niin kuin pakana tai veronkantaja.

18. Totisesti sanon teille: kaikki, minkä sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.

15 Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahdenkesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.
16 Mutta jos hän ei sinua kuule, niin ota vielä yksi tai kaksi kanssasi, 'että jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla'.
17 Mutta jos hän ei kuule heitä, niin ilmoita seurakunnalle. Mutta jos hän ei seurakuntaakaan kuule, niin olkoon hän sinulle, niinkuin olisi pakana ja publikaani.
18 Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on oleva sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on oleva päästetty taivaassa.

YHTEISEN RUKOUKSEN VOIMA

19 Vielä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii mistä asiasta tahansa mitä he anovat, he saavat sen Isältäni joka on taivaissa."

20 Sillä missä kaksi tai kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä."

19. Vielä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii mistä asiasta tahansa, mitä anoisivat, niin se tulee heille Isältäni, joka on taivaissa.

20. Sillä missä kaksi tai kolme on kokoontunut nimessäni, siinä olen heidän keskellänsä.”

19 Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.
20 Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellänsä."

ANTEEKSI ANTAMISESTA

21 Silloin Pietari meni Hänen luokseen ja sanoi Hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun tulee antaa anteeksi veljelleni joka rikkoo minua vastaan, ihanko seitsemän kertaa?"
22 Jeesus vastasi hänelle: "Sanon sinulle: ei seitsemän kertaa vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän."
23 Sen vuoksi taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen joka tahtoi selvittää tilit palvelijainsa kanssa."
24 Kun hän alkoi selvityksen, tuotiin esiin eräs joka oli hänelle velkaa kymmenen tuhatta leiviskää*.

21. Silloin Pietari meni Hänen tykönsä ja sanoi: “Herra, kuinka monta kertaa veljeni rikkoo minua vastaan ja minä annan hänelle anteeksi? Ihanko seitsemän kertaa?”
22. Jeesus lausuu hänelle: “Sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.
23. Sillä taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen, joka tahtoi toimittaa tilinteon palvelijainsa kanssa.
24. Kun alkoi tilinteon, eteensä tuotiin muuan, joka oli velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

21 Silloin Pietari meni hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Herra, kuinka monta kertaa minun on annettava anteeksi veljelleni, joka rikkoo minua vastaan? Ihanko seitsemän kertaa?"
22 Jeesus vastasi hänelle: "Minä sanon sinulle: ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentä kertaa seitsemän.
23 Sentähden taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka vaati palvelijoiltansa tiliä.
24 Ja kun hän rupesi tilintekoon, tuotiin hänen eteensä eräs, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta leiviskää.

25 Mutta kun tällä ei ollut millä maksaa, määräsi hänen herransa hänet myytäväksi, samoin hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.
26 Silloin palvelija maahan heittäytyen osoitti hänelle kunnioitusta ja sanoi: '(Herra.) ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan sinulle kaiken.'
27 Niin herran kävi sääli sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi."
28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään palvelutovereistaan joka oli hänelle velkaa sata denaria*. Hän tarttui tähän, kuristi kurkusta ja sanoi: 'Maksa mitä olet (minulle) velkaa.'"
29 Silloin hänen palvelutoverinsa heittäytyi maahan (hänen jalkainsa juureen) ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin maksan sinulle (kaiken).'
30 Mutta hän ei tahtonut vaan meni ja heitti hänet vankilaan, kunnes hän maksaisi mitä oli velkaa."
31 Nähdessään mitä oli tapahtunut hänen palvelutoverinsa tulivat kovin murheellisiksi ja menivät ja kertoivat herrallensa kaiken mitä oli tapahtunut."

25. Kun hänellä ei ollut maksaa, herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.
26. Silloin palvelija heittäysi maahan ja rukoili häntä sanoen: ‘Herra, ole pitkämielinen minulle, niin maksan sinulle kaiken.’
27. Niin sen palvelijan herra säälien päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.
28. Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään palvelutovereistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria, ja tarttuen häneen kuristi kurkusta sanoen: ‘Maksa minulle velkasi.’
29. Niin palvelutoverinsa heittäysi maahan hänen jalkainsa juureen ja pyysi häntä sanoen: ‘Ole pitkämielinen minulle, niin maksan sinulle kaiken.’
30. Mutta ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankilaan, kunnes maksaisi, mitä oli velkaa.
31. Nähdessään, mitä oli tapahtunut, palvelutoverinsa tulivat kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

25 Mutta kun tällä ei ollut, millä maksaa, niin hänen herransa määräsi myytäväksi hänet ja hänen vaimonsa ja lapsensa ja kaikki, mitä hänellä oli, ja velan maksettavaksi.
26 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki'.
27 Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi.
28 Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa'.
29 Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle'.
30 Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.
31 Kun nyt hänen kanssapalvelijansa näkivät, mitä tapahtui, tulivat he kovin murheellisiksi ja menivät ja ilmoittivat herrallensa kaiken, mitä oli tapahtunut.

32 Kutsuttuaan sitten hänet luokseen hänen herransa sanoi hänelle: 'Paha palvelija! Annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska pyysit minulta.

33 Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa palvelutoveriasi niin kuin minäkin armahdin sinua?'
34 Niin hänen herransa vihastuneena antoi hänet pyövelinrenkien* käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken minkä oli hänelle velkaa."
35 Näin myös taivaallinen Isäni tekee teille ellette anna veljellenne kukin sydämestänne anteeksi (heidän rikkomuksiaan)."

32. Kutsuttuaan hänet luokseen herransa sanoo hänelle: ‘Paha palvelija. Annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska pyysit minulta.

33. Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa palvelutoveriasi niin kuin minäkin armahdin sinua?’
34. Niin herransa vihastuneena antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.
35. Näin myös taivaallinen Isäni tekee teille, ellette kukin anna sydämestänne veljellenne anteeksi.”

32 Silloin hänen herransa kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Sinä paha palvelija! Minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska sitä minulta pyysit;
33 eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niinkuin minäkin sinua armahdin?'
34 Ja hänen herransa vihastui ja antoi hänet vanginvartijan käsiin, kunnes hän maksaisi kaiken, minkä oli hänelle velkaa.
35 Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

AVIOEROSTA

1 Päätettyään nämä puheet Jeesus lähti Galileasta ja kulki Juudean alueelle Jordanin tuota puolta.

2 Suuret kansanjoukot seurasivat Häntä, ja Hän paransi heitä siellä.
3 Niin fariseuksia tuli Hänen luokseen ja he kiusasivat Häntä sanoen: "Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä syystä

19 Luku

1.Tapahtui, että Jeesus päätettyään nämä puheet lähti Galileasta ja kulki Juudean alueelle Jordanin tuolle puolen.
2. Suuret kansajoukot seurasivat Häntä, ja paransi heitä siellä.
3. Niin fariseukset tulivat luoksensa ja kiusasivat Häntä sanoen: “Onko miehen lupa hylätä vaimonsa mistä

19 Luku

1 Ja kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, lähti hän Galileasta ja kulki Jordanin tuota puolta Juudean alueelle.

2 Ja suuri kansan paljous seurasi häntä, ja hän paransi heitä siellä.
3 Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja he kiusasivat häntä sanoen: "Onko miehen lupa hyljätä vaimonsa mistä

tahansa?"
4 Hän vastasi ja sanoi (heille): "Ettekö ole lukeneet että Hän joka teki* heidät, alun perin teki heidät mieheksi ja naiseksi"
5 ja sanoi: 'Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'?
6 Niin he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

7 He sanoivat Hänelle: "Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hylätä hänet?"
8 Hän vastasi heille: "Kovan sydämenne vuoksi Mooses salli teidän hylätä vaimonne, mutta alun perin ei niin ollut."

9 Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden vuoksi ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen, ja joka menee naimisiin hylätyn kanssa, tekee
10 aviorikoksen."Hänen opetuslapsensa* sanoivat Hänelle.: "Jos näin on miehen laita vaimoon nähden, ei ole hyvä mennä naimisiin."

syystä tahansa?”
4. Vastasi ja sanoi heille: “Ettekö ole lukeneet, että Luoja alusta ‘loi heidät mieheksi ja naiseksi’
5. ja sanoi: ‘Sen tähden mies luopukoon isästä ja äidistä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi?’
6. Niin eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on pannut yhteen ikeeseen, sitä ihminen älköön erottako.”
7. Sanovat Hänelle: “Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hylätä hänet?”
8. Sanoo heille: “Kovan sydämenne tähden Mooses salli teidän hylätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut.

9. Mutta sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden tähden ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja joka nai hylätyn, tekee aviorikoksen.”

10. Opetuslapset sanovat Hänelle: “Jos näin on miehen laita vaimoon nähden, ei ole hyvä naida.”

syystä tahansa?"
4 Hän vastasi ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja jo alussa 'loi heidät mieheksi ja naiseksi'
5 ja sanoi: 'Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi'?
6 Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."
7 He sanoivat hänelle: "Miksi sitten Mooses käski antaa erokirjan ja hyljätä hänet?"
8 Hän sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut.
9 Mutta minä sanon teille: joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden ja nai toisen, se tekee huorin; ja joka nai hyljätyn, se tekee huorin."

10 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos miehen on näin laita vaimoonsa nähden, niin ei ole hyvä naida".

11 Mutta Hän sanoi heille: "Eivät kaikki omaksu tätä sanaa, vaan ne joille se on suotu."
12 Sillä on *avioon kelpaamattomia* jotka äidin kohdusta ovat siten syntyneet, ja on avioon kelpaamattomia jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi ja on avioon kelpaamattomia jotka taivasten valtakunnan vuoksi ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi tämän omaksua, se omaksukoon."

11. Sanoi heille: “Eivät kaikki sovella tätä sanaa, vaan ne, joille se on suotu.
12. Sillä on avioon kelvottomia, jotka äidin kohdusta ovat siten syntyneet, ja avioon kelvottomia, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelvottomiksi, ja avioon kelvottomia, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelvottomiksi. Joka voi tämän soveltaa, se soveltakoon.”

11 Mutta hän sanoi heille: "Ei tämä sana kaikkiin sovellu, vaan ainoastaan niihin, joille se on suotu.
12 Sillä on niitä, jotka syntymästään, äitinsä kohdusta saakka, ovat avioon kelpaamattomia, ja on niitä, jotka ihmiset ovat tehneet avioon kelpaamattomiksi, ja niitä, jotka taivasten valtakunnan tähden ovat tehneet itsensä avioon kelpaamattomiksi. Joka voi sen itseensä sovittaa, se sovittakoon."

JEESUS SIUNAA LAPSIA

13 Silloin tuotiin Hänen luokseen pienokaisia jotta Hän panisi kätensä* heidän päälleen ja rukoilisi. Mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.
14 Niin Jeesus sanoi: "Suvaitkaa pienokaisia älkääkä estäkö heitä tulemasta luokseni, sillä sellaisten on taivasten valtakunta."
15 Ja pantuaan kätensä* heidän päälleen Hän lähti sieltä.

13. Silloin tuotiin tykönsä lapsukaisia, jotta panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi. Mutta opetuslapset nuhtelivat heitä.
14. Niin Jeesus sanoi: “Sallikaa lapsukaisia, älkää estäkö heitä tulemasta tyköni, sillä sellaisten on taivasten valtakunta.”
15. Pantuaan kädet heidän päälleen lähti sieltä.

13 Silloin tuotiin hänen tykönsä lapsia, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.
14 Niin Jeesus sanoi: "Antakaa lasten olla, älkääkä estäkö heitä tulemasta minun tyköni, sillä senkaltaisten on taivasten valtakunta".
15 Ja hän pani kätensä heidän päälleen ja lähti sieltä pois.

RIKAS NUORUKAINEN

16 Katso, muuan nuorukainen tuli ja sanoi Hänelle: "(Hyvä) opettaja, mitä hyvää minun on tehtävä että saisin iäisen elämän?"
17 Jeesus* vastasi hänelle: 'Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi yksi, Jumala.° Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, pidä käskyt."

18 Nuorukainen* sanoi Hänelle: "Mitkä?" Jeesus vastasi: "Nämä: 'Älä tapa', 'Älä tee aviorikosta', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta',"
19 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi'."
20 Nuorukainen sanoi Hänelle: "Näitä kaikkia olen seurannut (nuoresta asti). Mitä minulta vielä puuttuu?"
21 Jeesus vastasi hänelle: "Jos haluat olla täydellinen, mene, myy mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa*, ja tule ja seuraa minua."

22 Mutta kuullessaan tämän sanan nuorukainen meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

16. Katso, muuan mies tuli ja sanoi Hänelle: “Hyvä Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, jotta saisin iankaikkisen elämän?”
17. Vastasi hänelle: “Miksi kysyt Minulta hyvää? Yksi on se hyvä: Jumala. Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, täytä käskyt.”

18. Sanoo Hänelle: “Mitkä?” Jeesus sanoi: “Nämä: ‘Älä tapa’, ‘Älä tee aviorikosta’, ‘Älä varasta’, ‘Älä sano väärää todistusta’,
19. ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’, ‘Rakasta lähimäistäsi niin kuin itseäsi.’”
20. Nuorukainen sanoo Hänelle: “Näitä kaikkia olen noudattanut nuoresta asti. Mitä vielä puuttuu?”
21. Jeesus sanoi hänelle: “Jos tahdot olla täydellinen, mene, myy omaisuutesi ja anna köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa, ja tule, seuraa Minua.”
22. Mutta kuullessaan tämän sanan nuorukainen meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljo omaisuutta.

16 Ja katso, eräs mies tuli ja sanoi hänelle: "Opettaja, mitä hyvää minun pitää tekemän, että minä saisin iankaikkisen elämän?"
17 Niin hän sanoi hänelle: "Miksi kysyt minulta, mikä on hyvää? On ainoastaan yksi, joka on hyvä. Mutta jos tahdot päästä elämään sisälle, niin pidä käskyt."
18 Hän sanoi hänelle: "Mitkä?" Jeesus sanoi: "Nämä: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta',
19 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'".
20 Nuorukainen sanoi hänelle: "Kaikkia niitä minä olen noudattanut; mitä minulta vielä puuttuu?"
21 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla täydellinen, niin mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua".
22 Mutta kun nuorukainen kuuli tämän sanan, meni hän pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

23 Niin Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Totisesti sanon teille: rikas pääsee vaikeasti taivasten valtakuntaan."

24 Vielä sanon teille: helpompi on kamelin mennä neulansilmän* läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."

25 Tämän kuullessaan Hänen opetuslapsensa hämmästyivät kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta mutta Jumalalle on kaikki mahdollista."

23. Jeesus sanoi opetuslapsillensa: “Totisesti sanon teille: rikas pääsee työläästi taivasten valtakuntaan.

24. Vielä sanon teille: helpompi on köyden mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”

25. Kuultuaan opetuslapsensa hämmästyivät kovin ja sanoivat: “Kuka sitten voi tulla autuaaksi?”
26. Niin Jeesus vakavasti katsoen sanoi heille: “Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

23 Silloin Jeesus sanoi opetuslapsillensa: "Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan.
24 Ja vielä minä sanon teille: helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
25 Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"
26 Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista".

JEESUKSEN SEURAAMISEN PALKKA

27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua. Mitä me siis saamme"

28 Jeesus vastasi heille: "Totisesti sanon teille: te jotka olette seuranneet minua, saatte siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, myös istua kuudellatoista valtaistuimella ja tuomita Israelin

27. Silloin Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: “Katso, me luovuimme kaikesta ja seurasimme Sinua. Mitä siis meille tulee?”
28. Jeesus sanoi heille: “Totisesti sanon teille: te, jotka olette seuranneet Minua, saatte siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, myös istua kahdellatoista

27 Silloin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua; mitä me siitä saamme?"
28 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: siinä uudestisyntymisessä, jolloin Ihmisen Poika istuu kirkkautensa valtaistuimella, saatte tekin, jotka olette minua seuranneet, istua kahdellatoista

kahtatoista sukukuntaa."

29 Jokainen joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä (tai vaimosta) tai lapsista tai pellosta minun nimeni vuoksi, saa satakertaisesti* ja perii iäisen elämän.

30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viime ensimmäisiksi "

VIINITARHAN TYÖNTEKIJÄT

1 ”Sillä taivasten valtakunta on isännän kaltainen joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.

2 Sovittuaan työmiesten kanssa denarista* päiviltä hän lähetti heidät viinitarhaansa.

3 Kun hän lähti ulos kolmannen tunnin vaiheilla* hän näki toisia seisomassa torilla joutilaina
4 ja sanoi heille: 'Menkää tekin viinitarhaan, ja mikä kohtuus on sen annan teille.
5 Niin he menivät. Taas hän lähti ulos

valtaistuimella tuomiten Israelin kahtatoista sukukuntaa.
29. Jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai vaimosta tai lapsista tai pelloista Minun nimeni tähden, saa satakertaisesti ja perii iankaikkisen elämän.
30. Mutta monet ensimäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimäisiä.”

20 Luku

1.“Sillä taivasten valtakunta on perheenisän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.
2. Sovittuaan työmiesten kanssa denarista päivältä lähetti heidät viinitarhaansa.
3. Lähtiessään ulos kolmannen tunnin vaiheilla näki toisia seisomassa torilla joutilaina
4. ja sanoi heille: ‘Menkää tekin viinitarhaan, ja mikä kohtuus on, sen annan teille.’
5. Niin menivät. Lähtiessään taas ulos

valtaistuimella ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.
29 Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, on saava monin verroin takaisin ja perivä iankaikkisen elämän.
30 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi."

20 Luku

1 Sillä taivasten valtakunta on perheenisännän kaltainen, joka varhain aamulla lähti ulos palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.
2 Ja kun hän oli sopinut työmiesten kanssa denarista päivältä, lähetti hän heidät viinitarhaansa.
3 Ja hän lähti ulos kolmannen hetken vaiheilla ja näki toisia seisomassa torilla joutilaina;
4 ja hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani, ja mikä kohtuus on, sen minä annan teille'.
5 Niin he menivät. Taas hän lähti ulos

kuudennen ja yhdeksännen tunnin vaiheilla ja teki samoin.
6 Ja kun hän meni ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla hän tapasi toisia seisomassa (joutilaina) ja sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?'
7 He vastasivat hänelle: 'Koska kuka ei ole meitä pilkannut.' Hän sanoi heille: 'Menkää tekin vie urbaani (ja mikä kohtuus on, sen saatte).'
8 Mutta illan tultua sanoi viinitarhan herra tilanhoitajana* 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti.'
9 Kun yhdennentoista tunnin vaiheilla palkatut tulivat, he saivat kukin denarin.

10 Kun ensimmäiset tulivat he luulivat saavansa enemmän, mutta hekin saivat kukin denarin.
11 Sen saatuaan he napisivat isäntää vastaan
12 ja sanoivat: 'Nämä viimeiset ovat tehneet työtä yhden tunnin, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.'

kuudennen ja yhdeksännen tunnin vaiheilla teki samoin.
6. Mennessään ulos yhdennentoista tunnin vaiheilla tapasi toisia seisomassa ja sanoo heille: ‘Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?’

7. Sanovat hänelle: ‘Kun ei kukaan ole meitä palkannut.’ Sanoo heille: ‘Menkää tekin viinitarhaan, ja mikä kohtuus on, sen saatte.’
8. Mutta illan tultua sanoo viinitarhan herra tilanhoitajalleen: ‘Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka viimeisistä alkaen ensimäisiin asti.’
9. Kun yhdennentoista tunnin vaiheilla palkatut tulivat, saivat kukin denarin.

10. Kun ensimäiset tulivat, luulivat saavansa enemmän, mutta hekin saivat kukin denarin.
11. Saatuaan napisivat perheenisäntää vastaan
12. sanoen: ‘Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain tunnin, ja sinä teit nuo vertaisiksi meille, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.’

kuudennen ja yhdeksännen hetken vaiheilla ja teki samoin.
6 Ja kun hän lähti ulos yhdennentoista hetken vaiheilla, tapasi hän vielä toisia siellä seisomassa; ja hän sanoi heille: 'Miksi seisotte täällä kaiken päivää joutilaina?'
7 He sanoivat hänelle: 'Kun ei kukaan ole meitä palkannut'. Hän sanoi heille: 'Menkää tekin minun viinitarhaani'.

8 Mutta kun ilta tuli, sanoi viinitarhan herra tilansa hoitajalle: 'Kutsu työmiehet ja maksa heille palkka, viimeisistä alkaen ensimmäisiin asti'.
9 Kun nyt tulivat ne, jotka olivat saapuneet yhdennentoista hetken vaiheilla, saivat he kukin denarin.
10 Ja kun ensimmäiset tulivat, luulivat he saavansa enemmän; mutta hekin saivat kukin denarin.
11 Kun he sen saivat, napisivat he perheen isäntää vastaan
12 ja sanoivat: 'Nämä viimeiset ovat tehneet työtä vain yhden hetken, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen'.

13 Niin hän vastasi ja sanoi yhdelle heistä: 'Ystävä, en tee sinulle väärin. Etkö sopinut kanssani denarista

14 0ta omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa niin kuin sinullekin.
15 (Vai) enkö saa tehdä omallani mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sen vuoksi että minä olen hyvä?”
16 ”Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi. (Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut)”

13. Niin vastasi ja sanoi yhdelle heistä: ‘Ystävä, en tee sinulle väärin. Etkö sopinut kanssani denarista?

14. Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa niin kuin sinullekin.
15. Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sen tähden, että minä olen hyvä?’
16. Näin viimeiset tulevat olemaan ensimäisiä ja ensimäiset viimeisiä. Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut. “

13 Niin hän vastasi eräälle heistä ja sanoi: 'Ystäväni, en minä tee sinulle vääryyttä; etkö sopinut minun kanssani denarista?
14 Ota omasi ja mene. Mutta minä tahdon tälle viimeiselle antaa saman verran kuin sinullekin.
15 Enkö saa tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi nurja sentähden, että minä olen hyvä?'
16 Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi."

JEESUS PUHUU KOLMANNEN KERRAN KUOLEMASTAAN

17 Kulkiessaan ylös Jerusalemiin Jeesus otti ne kaksitoista opetuslasta erilleen tiellä ja sanoi heille:
18 ”Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat Hänet kuolemaan.
19 He antavat Hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiin naulittavaksi, mutta kolmantena päivänä

17. Kulkiessaan ylös Jerusalemiin Jeesus otti ne kaksitoista opetuslasta erilleen tiellä ja sanoi heille:
18. “Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja tuomitsevat Hänet kuolemaan
19. ja antavat Hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja naulittavaksi ristiin, mutta kolmantena

17 Ja kun Jeesus lähti kulkemaan ylös Jerusalemiin, otti hän ne kaksitoista erilleen ja sanoi matkalla heille:
18 Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan
19 ja antavat hänet pakanoille pilkattavaksi ja ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena

Hän nousee ylös.”

päivänä nousee kuolleista.”

päivänä hän on nouseva ylös."

SEBEDEUKSEN POIKAIN TOIVOMUS

20 Silloin Sebedeuksen poikain äiti tuli poikineen Hänen luokseen, kumartui maahan ja pyysi Häneltä jotain.
21 Jeesus sanoi hänelle: ”Mitä haluat?” Tämä vastasi Hänelle: ”Sano että nämä kaksi poikaani saavat istua, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi sinun valtakunnassasi.”

22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: ”Ette käsitä mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova (tai tulla kastetuksi sillä kasteella jolla minut kastetaan)?” He sanoivat Hänelle: ”Voimme”.
23 Hän sanoi heille: ”Minun maljani te tosin juotte (ja sillä kasteella jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin). Mutta oikealla ja vasemmalla puolella istuminen ei ole minun annettavissani vaan se annetaan niille joille Isäni on sen valmistanut.”

20. Silloin Sepeteuksen poikain äiti tuli poikineen Hänen tykönsä, kumartui maahan ja pyysi Häneltä jotakin.
21. Hän sanoi hänelle: “Mitä tahdot?” Äiti sanoo Hänelle: “Käske, että nämä kaksi poikaani saavat istua, toinen oikeallasi ja toinen vasemmallasi valtakunnassasi.”

22. Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: “Ette käsitä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka Minä pian juon, tai tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla Minut kastetaan?” Sanovat Hänelle: “Voimme.”
23. Sanoo heille: “Minun maljani te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla Minut kastetaan, kastetaan teidätkin. Mutta oikeallani ja vasemmallani istuminen ei ole Minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille Isäni on sen valmistanut.”

20 Silloin Sebedeuksen poikain äiti tuli poikineen hänen tykönsä ja kumarsi häntä, aikoen anoa häneltä jotakin.
21 Niin hän sanoi vaimolle: "Mitä tahdot?" Tämä sanoi hänelle: "Sano, että nämä minun kaksi poikaani saavat istua, toinen sinun oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi, sinun valtakunnassasi".
22 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova?" He sanoivat hänelle: "Voimme".

23 Hän sanoi heille: "Minun maljani te tosin juotte, mutta minun oikealla ja vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille minun Isäni on sen valmistanut".

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

24 Sen kuultuaan ne kymmenen
närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

25 Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja
sanoi: ”Tiedätte että kansain ruhtinaat
herroina niitä hallitsevat ja mahtavat
käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

26 Niin älköön (kuitenkaan) olko teidän
keskellänne, vaan joka teidän joukossanne
tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne,

27 ja joka teistä tahtoo olla ensimmäinen
olkoon orjanne,

28 niin kuin Ihmisen Poika ei tullut
palveltavaksi. vaan palvelemaan ja
antamaan henkensä lunnaiksi monen
puolesta."

24. Kuultuaan ne kymmenen
närkästyivät näihin kahteen veljekseen.

25. Mutta kutsuttuaan heidät tykönsä
Jeesus sanoi: “Tiedätte, että kansain
ruhtinaat niitä hallitsevat ja niitten
suuret käyttävät valtaansa niitä
kohtaan.
26. Mutta niin ei ole teidän kesken,
vaan joka teidän seassanne tahtoo
tulla suureksi, olkoon palvelijanne,

27. ja joka teistä tahtoo olla
ensimäinen, olkoon orjanne;

28. niin kuin ei Ihmisen Poika tullut
palveltavaksi, vaan palvelemaan ja
antamaan henkensä lunnaiksi monen
puolesta.”

24 Kun ne kymmenen sen kuulivat,
närkästyivät he näihin kahteen
veljekseen.
25 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä
ja sanoi: "Te tiedätte, että kansojen
ruhtinaat herroina niitä hallitsevat, ja
että mahtavat käyttävät valtaansa niitä
kohtaan.
26 Näin älköön olko teillä keskenänne,
vaan joka teidän keskuudessanne
tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän
palvelijanne,
27 ja joka teidän keskuudessanne
tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon
teidän orjanne;
28 niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut
palveltavaksi, vaan palvelemaan ja
antamaan henkensä lunnaiksi monen
edestä."

KAKSI SOKEAA PARANEE

29 Heidän lähtiessään Jerikosta Häntä
seurasi suuri kansanjoukko.
30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien
vieressä. Kuullessaan Jeesuksen kulkevan

29. Heidän lähtiessään Jerikosta Häntä
seurasi suuri kansajoukko.
30. Katso, kaksi sokeaa, jotka istuivat
tien vieressä, kuulivat Jeesuksen

29 Ja heidän lähtiessään Jerikosta
seurasi häntä suuri kansan paljous.
30 Ja katso, kaksi sokeaa istui tien
vieressä; ja kun he kuulivat, että Jeesus

ohi he huusivat sanoen: "Herra, Daavidin Poika. armahda meitä."
31 Mutta kansa nuhteli heitä jotta he vaikenisivat. He huusivat kuitenkin sitä kovemmin sanoen: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä."
32 Silloin Jeesus seisahtui, kutsui heidät ja sanoi: "Mitä haluatte minun tekevän teille?"
33 He sanoivat Hänelle: "Herra, että silmämme aukenisivat."
34 Niin Jeesus säälin valtaamana kosketti heidän silmiään ja heti 'heidän silmänsä' saivat näkönsä takaisin ja he seurasivat Häntä.

kulkevan ohi ja huusivat sanoen: “Herra Daavidin Poika, armahda meitä.”
31. Mutta kansa nuhteli heitä, että vaikenisivat. Mutta huusivat sitä enemmän sanoen: “Herra, Daavidin Poika, armahda meitä.”
32. Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui heidät ja sanoi: “Mitä tahdotte Minun teille tekevän?”
33. Sanovat Hänelle: “Herra, että silmämme aukenisivat.”
34. Niin Jeesus säälin valtaamana kosketti heidän silmiään, ja heti silmänsä saivat näkönsä jälleen, ja he seurasivat Häntä.

kulki ohitse, huusivat he sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä".
31 Niin kansa nuhteli heitä saadakseen heidät vaikenemaan; mutta he huusivat sitä enemmän sanoen: "Herra, Daavidin poika, armahda meitä".
32 Silloin Jeesus seisahtui ja kutsui heidät tykönsä ja sanoi: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"
33 He sanoivat hänelle: "Herra, että meidän silmämme aukenisivat".
34 Niin Jeesuksen tuli heitä sääli, ja hän kosketti heidän silmiänsä, ja kohta he saivat näkönsä ja seurasivat häntä.

JEESUKSEN JUHLALLINEN TULO JERUSALEMIIN

1 Kun he lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Beetfageen Öljyvuorelle, niin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta
2 ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin heti tapaatte kytketyn aasin ja varsan sen kanssa. Päästäkää ne ja tuokaa minulle."
3 Jos joku sanoo teille jotain, niin vastatkaa: ”Herra tarvitsee niitä', ja heti

21 Luku

1.Kun lähestyivät Jerusalemia ja tulivat Beetfageen Öljyvuorelle, Jeesus lähetti kaksi opetuslasta
2. sanoen heille: “Menkää edessänne olevaan kylään, niin heti tapaatte kytketyn aasin ja varsan sen kanssa. Irrotettuanne tuokaa Minulle.
3. Jos joku sanoo teille jotakin, sanokaa: ‘Herra tarvitsee niitä ja

21 Luku

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Beetfageen, Öljymäelle, silloin Jeesus lähetti kaksi opetuslasta
2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen kanssa; päästäkää ne ja tuokaa minulle.
3 Ja jos joku teille jotakin sanoo, niin vastatkaa: 'Herra tarvitsee niitä'; ja

hän lähettää ne."
4 Mutta tämä kaikki tapahtuisi jotta toteutuisi mitä on puhuttu profeetan välityksellä joka sanoo: '
5 Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, kuninkaasi tulee sinulle sävyisänä ja ratsastaen aasilla, se on varsalla, työaasin varsalla.' "
6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät niin kuin Jeesus heitä käski.
7 He toivat aasintamman ja varsan ja panivat niitten selkään vaatteensa. ja Hän istuutui niitten päälle.
8 Suurin osa kansaa levitti vaatteensa tielle, ja toiset katkoivat oksia puista ja hajoittivat tielle.
9 Ja kansanjoukot jotka kävivät edellä ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu Hän joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!"
10 Kun Hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?"
11 Niin kansa sanoi: "Tämä on profeetta Jeesus, se joka on Galilean Nasaretista."

lähettää ne heti.'"
4. Mutta tämä kaikki tapahtui, jotta täyttyisi, minkä profeetta on puhunut sanoen:
5. "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, Kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja aasin, työaasin varsan selässä.'"

6. Niin opetuslapset, mentyään ja tehtyään niin kuin Jeesus heitä käski,
7. toivat aasintamman ja varsan ja panivat niitten selkään vaatteensa, ja Hän istuutui niitten päälle.
8. Enin osa kansaa levitti vaatteensa tielle, ja toiset katkoivat oksia puista ja hajoittivat tielle.
9. Kansajoukot, jotka kävivät edellä ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu Hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!"
10. Kun Hän tuli Jerusalemiin, koko kaupunki vavahti sanoen: "Kuka tämä on?"
11. Niin kansa sanoi: "Tämä on se profeetta, Jeesus Galilean Nasaretista."

kohta hän lähettää ne."
4 Mutta tämä tapahtui, että kävisi toteen, mikä on puhuttu profeetan kautta, joka sanoo:
5 Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun kuninkaasi tulee sinulle hiljaisena ja ratsastaen aasilla, ikeenalaisen aasin varsalla'.
6 Niin opetuslapset menivät ja tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt,
7 ja toivat aasintamman varsoineen ja panivat niiden selkään vaatteensa, ja hän istuutui niiden päälle.
8 Ja suurin osa kansasta levitti vaatteensa tielle, ja toiset karsivat oksia puista ja hajottivat tielle.
9 Ja kansanjoukot, jotka kulkivat hänen edellään ja jotka seurasivat, huusivat sanoen: "Hoosianna Daavidin pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa!"
10 Ja kun hän tuli Jerusalemiin, joutui koko kaupunki liikkeelle ja sanoi: "Kuka tämä on?"
11 Niin kansa sanoi: "Tämä on se profeetta, Jeesus, Galilean Nasaretista".

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

12 Sitten Jeesus meni (Jumalan) pyhäkköön. Ja Hän ajoi ulos kaikki jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.
13 Ja Hän sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huonettani on kutsuttava rukoushuoneeksi', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

12. Jeesus meni pyhäkköön ja heitti ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.
13. Puhuu heille: “On kirjoitettu: ‘Minun huoneeni kutsutaan rukoushuoneeksi’, mutta olette tehneet siitä ryövärien luolan.”

12 Ja Jeesus meni pyhäkköön; ja hän ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet.
13 Ja hän sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni pitää kutsuttaman rukoushuoneeksi', mutta te teette siitä ryövärien luolan."

KIITOS LASTEN SUUSTA

14 Hänen luokseen pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja Hän paransi heidät.

15 Mutta nähdessään ne ihmeet joita Hän teki, ja lapset jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin Pojalle", ylipapit ja kirjanoppineet suuttuivat"

16 ja sanoivat Hänelle: "Kuuletko mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus vastasi heille: "Kuulen. Ettekö ole koskaan lukeneet: 'Pienokaisten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen'?"

14. Heidän tykönsä pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja paransi heidät.

15. Mutta nähdessään ne ihmeet, joita Hän teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä sanoen: “Hoosianna Daavidin Pojalle”, ylipapit ja kirjanoppineet närkästyivät
16. ja sanoivat Hänelle: “Kuuletko, mitä nämä sanovat?” Jeesus sanoo heille: “Kyllä. Ettekö ole koskaan lukeneet: ‘Lasten ja imeväisten suusta olet valmistanut itsellesi kiitoksen?’”

14 Ja hänen tykönsä pyhäkössä tuli sokeita ja rampoja, ja hän paransi heidät.
15 Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ne ihmeet, joita hän teki, ja lapset, jotka huusivat pyhäkössä ja sanoivat: "Hoosianna Daavidin pojalle", niin he närkästyivät
16 ja sanoivat hänelle: "Kuuletko, mitä nämä sanovat?" Niin Jeesus sanoi heille: "Kuulen; ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut itsellesi kiitoksen'?"

17 Jätettyään heidät Hän meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

17. Jätettyään heidät meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

17 Ja hän jätti heidät ja meni ulos kaupungista Betaniaan ja oli siellä yötä.

VIIKUNAPUUN KIROAMINEN

18 Kun Hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, Hänen oli nälkä.
19 Nähdessään tien vieressä viikunapuun Hän meni sen luo mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä. Niin hän sanoi sille: "Älköön sinusta enää koskaan hedelmää kasvako." Ja viikunapuu kuivettui heti."
20 Sen nähdessään opetuslapset ihmettelivät sanoen: "Kuinka viikunapuu niin pian kuivettui?"
21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti sanon teille: jos teillä on uskoa ettekä epäile, ette tee ainoastaan viikunapuun ihmettä, vaan myös jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi."

22 Ja kaiken mitä anotte rukouksessa uskoen, te saatte."

18. Kun varhain aamulla palasi kaupunkiin, Hänen oli nälkä.
19. Nähdessään tien vieressä viikunapuun meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä. Niin sanoo sille: “Älköön sinusta enää ikinä hedelmää kasvako.” Ja viikunapuu kuivettui heti.
20. Nähdessään opetuslapset ihmettelivät sanoen: “Kuinka viikunapuu niin pian kuivettui?”
21. Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Totisesti sanon teille: jos teillä on uskoa ettekä epäile, ette tee ainoasti viikunapuun ihmettä, vaan myös, jos sanoisitte tälle vuorelle: ‘Kohoa ja heittäy mereen’, se tapahtuu.

22. Kaiken, mitä anotte rukouksessa uskoen, sen saatte.”

18 Kun hän varhain aamulla palasi kaupunkiin, oli hänen nälkä.
19 Ja nähdessään tien vieressä viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin pelkkiä lehtiä; ja hän sanoi sille: "Älköön sinusta ikinä enää hedelmää kasvako". Ja kohta viikunapuu kuivettui.
20 Kun opetuslapset tämän näkivät, ihmettelivät he ja sanoivat: "Kuinka viikunapuu niin äkisti kuivettui?"
21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä olisi uskoa ettekä epäilisi, niin ette ainoastaan voisi tehdä sitä, mikä viikunapuussa tapahtui, vaan vieläpä, jos sanoisitte tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', niin se tapahtuisi.
22 Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte."

MILLÄ VALLALLA?

23 Kun Hän oli mennyt pyhäkköön, tulivat Hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat Hänen luokseen ja sanoivat: ”Millä vallalla sinä teet näitä? Kuka antoi sinulle tämän vallan?”

24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: ”Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos sen minulle sanotte, minäkin sanon teille millä vallalla näitä teen.

25 Mistä Johanneksen kaste oli lähtöisin? Taivaasta vai ihmisistä?” Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: ”Jos sanomme: ’Taivaasta’, Hän sanoo meille: ’Miksi ette siis uskoneet häntä?
26 Mutta jos sanomme: ”Ihmisistä’, niin pelkäämme kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana.”
27 Sitten he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: ”Emme tiedä.” Niin Hänkin sanoi heille: ”Minäkään en sano teille millä vallalla näitä teen.”

23. Kun oli mennyt pyhäkköön, tulivat Hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat Hänen luoksensa sanoen: “Millä vallalla teet näitä? Kuka antoi Sinulle tämän vallan?”

24. Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Jos sen Minulle sanotte, Minäkin sanon teille, millä vallalla näitä teen.

25. Mistä Johanneksen kaste oli? Taivaasta vai ihmisistä?” Niin neuvottelivat keskenään sanoen: “Jos sanomme: ‘Taivaasta’, sanoo meille: ‘Miksi ette siis uskoneet häntä?’
26. Mutta jos sanomme: ‘Ihmisistä’, pelkäämme kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana.”
27. Vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: “Emme tiedä.” Niin Hänkin sanoi heille: “Minäkään en sano teille, millä vallalla näitä teen.”

23 Ja kun hän oli mennyt pyhäkköön, tulivat hänen opettaessaan ylipapit ja kansan vanhimmat hänen luoksensa ja sanoivat: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja kuka sinulle on antanut tämän vallan?"
24 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; jos te minulle siihen vastaatte, niin minäkin sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.
25 Mistä Johanneksen kaste oli? Taivaastako vai ihmisistä?" Niin he neuvottelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo meille: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
26 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin meidän täytyy peljätä kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana."
27 Ja he vastasivat Jeesukselle ja sanoivat: "Emme tiedä". Niin hänkin sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen.

KAKSI POIKAA

28 ”Mutta mitä arvelette? Miehellä oli kaksi poikaa. Hänen ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä viinitarhaani.'
29 Tämä vastasi sanoen: 'En tahdo.' Mutta jälkeen päin hän katui ja meni.
30 Sitten isä* meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi sanoen: 'Minä menen, herra, mutta ei mennyt.

31 Kumpi näistä kahdesta teki isän tahdon' He vastasivat (Hänelle): "Ensimmäinen." Jeesus sanoi heille: ”Totisesti sanon teille: veronkantajat ja portot menevä ennen teitä Jumalan valtakuntaan."
32 Sillä Johannes tuli luoksenne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta verokantajat ja portot uskoivat häntä. Ja vaikka sen näitte ette *jälkeen päin` katuneet niin että olisitte uskoneet häntä."

28. “Mitä arvelette? Miehellä oli kaksi poikaa. Meni ensimäisen luo ja sanoi: ‘Poikani, mene tänään tekemään työtä viinitarhaani.’
29. Vastasi sanoen: ‘En tahdo.’ Mutta perästäpäin katui ja meni.
30. Niin isä meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä vastasi sanoen: ‘Minä, herra’, mutta ei mennyt.

31. Kumpi näistä kahdesta teki isän tahdon?” Sanoivat Hänelle: “Ensimäinen.” Jeesus sanoo heille: “Totisesti sanon teille: veronkantajat ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.
32. Sillä Johannes tuli tykönne vanhurskauden tietä, ettekä uskoneet häntä, mutta veronkantajat ja portot uskoivat. Vaikka näitte, ette jälkeenpäin katuneet uskoaksenne häntä.

28 Mutta miten teistä on? Miehellä oli kaksi poikaa; ja hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään tekemään työtä minun viinitarhaani'.
29 Tämä vastasi ja sanoi: 'En tahdo'; mutta jäljestäpäin hän katui ja meni.
30 Niin hän meni toisen luo ja sanoi samoin. Tämä taas vastasi ja sanoi: 'Minä menen, herra', mutta ei mennytkään.
31 Kumpi näistä kahdesta teki isänsä tahdon?" He sanoivat: "Ensimmäinen". Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan.
32 Sillä Johannes tuli teidän tykönne vanhurskauden tietä, ja te ette uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat häntä; ja vaikka te sen näitte, ette jäljestäpäinkään katuneet, niin että olisitte häntä uskoneet.

PAHAT VIINITARHURIT

33 Kuulkaa toinen vertaus: Oli (muuan)

33. Kuulkaa toinen vertaus: Oli

33 Kuulkaa toinen vertaus: Oli

isäntä joka istutti viinitarhan, aitasi sen ympäriltä, kaivoi siihen viinikuurnia ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille."

34 Kun hedelmäin aika lähestyi hän lähetti palvelijoitaan viinitarhurien luo hakemaan hänelle kuuluvat hedelmät.

35 Silloin viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa*. minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät.
36 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset. ja näille he tekivät samoin.
37 Viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: ’He kunnioittavat poikaani.’
38 Mutta nähdessään pojan viinitarhurit puhuivat keskenään: ”Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet *ja ottakaamme haltuumme' hänen perintönsä.'
39 Otettuaan hänet kiinni he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat."
40 Kun siis viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?"
41 He vastasivat Hänelle: "Pahat hän

perheenisä, joka istutti viinitarhan, aitasi sen ympäriltä, kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten vuokrasi sen peltomiehille ja matkusti muille maille.
34. Kun hedelmäin aika lähestyi, lähetti palvelijoitansa peltomiesten luo perimään sen hedelmiä.

35. Peltomiehet ottivat kiinni hänen palvelijansa. Minkä pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät.
36. Vielä lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimäiset, ja näille tekivät samoin.
37. Viimein lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: ‘Kunnioittavat poikaani.’
38. Mutta nähdessään pojan peltomiehet puhuivat keskenään: ‘Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet ja omistakaamme perintönsä.’

39. Ottivat hänet kiinni, heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.
40. Kun siis viinitarhan herra tulee, mitä tekee noille peltomiehille?”
41. Sanovat Hänelle: “Pahat pahoin

perheenisäntä, joka istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.
34 Ja kun hedelmäin aika lähestyi, lähetti hän palvelijoitansa viinitarhurien luokse perimään hänelle tulevat hedelmät.
35 Mutta viinitarhurit ottivat kiinni hänen palvelijansa; minkä he pieksivät, minkä tappoivat, minkä kivittivät.
36 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita, useampia kuin ensimmäiset; ja näille he tekivät samoin.
37 Mutta viimein hän lähetti heidän luokseen poikansa sanoen: 'Minun poikaani he kavahtavat'.
38 Mutta kun viinitarhurit näkivät pojan, sanoivat he keskenänsä: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin me saamme hänen perintönsä'.

39 Ja he ottivat hänet kiinni ja heittivät ulos viinitarhasta ja tappoivat.
40 Kun viinitarhan herra tulee, mitä hän tekee noille viinitarhureille?"
41 He sanoivat hänelle: "Nuo pahat

pahoin tuhoaa, ja viinitarhan hän vuokraa toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallaan."
42 Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet Kirjoituksista: 'Se kivi jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi. Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme'?"
43 Sen vuoksi sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle joka tekee sen hedelmiä.

44 Ja joka kaatuu tähän kiveen, hän ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, hänet se murskaa."
45 Kuullessaan nämä Hänen vertauksensa ylipapit ja fariseukset ymmärsivät että Hän puhui heistä.
46 He tahtoivat ottaa Hänet kiinni mutta pelkäsivät kansanjoukkoja, koska ne pitivät Häntä profeettana.

KUNINKAALLISET HÄÄT

1 Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksin ja sanoi:
2 Taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen joka laittoi häät pojalleen."

tuhoaa ja viinitarhan vuokraa toisille peltomiehille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa.”
42. Jeesus sanoo heille: “Ettekö ole koskaan lukeneet Kirjoituksista: ‘Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi. Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme’?
43. Sen tähden sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.

44. Joka kaatuu tähän kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen murskaa.”
45. Kuullessaan Hänen vertauksensa ylipapit ja fariseukset ymmärsivät, että puhuu heistä.
46. Tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansajoukkoja, koska nämä pitivät Häntä profeettana.

22 Luku

1.Jeesus puhui heille taas vertauksin:

2. “Taivasten valtakunta on kuninkaan kaltainen, joka laittoi häät pojallensa.

hän pahoin tuhoaa ja vuokraa viinitarhan toisille viinitarhureille, jotka antavat hänelle hedelmät ajallansa".
42 Jeesus sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?
43 Sentähden minä sanon teille: Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tekee sen hedelmiä.
44 Ja joka tähän kiveen kaatuu, se ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."
45 Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat nämä hänen vertauksensa, ymmärsivät he, että hän puhui heistä.
46 Ja he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa, koska se piti häntä profeettana.

22 Luku

1 Ja Jeesus rupesi taas puhumaan heille vertauksilla ja sanoi:
2 Taivasten valtakunta on verrattava kuninkaaseen, joka laittoi häät

3 Hän lähetti palvelijoitaan kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.
4 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: "Katso, olen valmistanut ateriani. Härkäni ja syöttilääni on teurastettu ja kaikki on valmiina. Tulkaa häihin." '"
5 Mutta he eivät siitä välittäneet vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupalleen.
6 Toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat."

7 (Kuultuaan tämän) kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa."
8 Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät ovat tosin valmiit, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.
9 Menkää siis teitten risteyksiin ja kutsukaa häihin ketkä vain tapaatte.'
10 Niin nämä palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki jotka vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone täyttyi pöytävieraista."

3. Lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta eivät tahtoneet tulla.
4. Vielä lähetti toisia palvelijoita sanoen: ‘Puhukaa kutsutuille: Katso, valmistin ateriani. Härkäni ja syöttilääni on teurastettu ja kaikki on valmiina. Tulkaa häihin.’
5. Mutta eivät välittäneet, vaan menivät pois, kuka pellolleen, kuka kaupalleen.

6. Toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.
7. Kuultuaan kuningas vihastui ja lähettäen sotajoukkonsa tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.
8. Sitten sanoo palvelijoilleen: ‘Häät ovat tosin valmiit, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.
9. Menkää siis teitten risteyksiin ja kutsukaa häihin, ketkä vain tapaatte.’
10. Palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, jotka vain tapasivat, pahat ja hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

pojallensa.
3 Ja hän lähetti palvelijansa kutsumaan häihin kutsuvieraita, mutta nämä eivät tahtoneet tulla.
4 Vielä hän lähetti toisia palvelijoita lausuen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, minä olen valmistanut ateriani, minun härkäni ja syöttilääni ovat teurastetut, ja kaikki on valmiina; tulkaa häihin'.
5 Mutta he eivät siitä välittäneet, vaan menivät pois, mikä pellolleen, mikä kaupoilleen;
6 ja toiset ottivat kiinni hänen palvelijansa, pitelivät pahoin ja tappoivat.
7 Mutta kuningas vihastui ja lähetti sotajoukkonsa ja tuhosi nuo murhamiehet ja poltti heidän kaupunkinsa.
8 Sitten hän sanoi palvelijoillensa: 'Häät ovat valmistetut, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia.
9 Menkää siis teiden risteyksiin ja kutsukaa häihin, keitä tapaatte.'
10 Ja palvelijat menivät ulos teille ja kokosivat kaikki, keitä vain tapasivat, sekä pahat että hyvät, ja häähuone tuli täyteen pöytävieraita.

11 Mutta tullessaan sisään katsomaan pöytävieraita kuningas näki siellä miehen joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin."

12 Niin hän sanoi tälle: 'Ystävä, kuinka olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta tämä jäi sanattomaksi.
13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä, ja (ottakaa ja) heittäkää hänet ulos äärimmäiseen pimeään.' Siellä on itku ja hammasten kiristys.
14 Sillä monet ovat kutsutut mutta harvat valitut."

VERON MAKSAMISESTA

15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat kuinka saisivat Hänet sanoista ansaan.
16 He lähettivät Hänen luokseen lapsiaan herodilaisten kanssa *ja sanoivat*: "Opettaja, tiedämme että olet totuullinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa etkä välitä kenestäkään, sillä et katso ihmisten muotoon."

11. Tullessaan sisään pöytävieraita katsomaan kuningas näki siellä ihmisen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.
12. Sanoo hänelle: ‘Ystävä, kuinka olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?’ Mutta jäi sanattomaksi.
13. Silloin kuningas sanoi palvelijoille: ‘Sitokaa jalkansa ja kätensä, ja ottakaa ja heittäkää hänet ulos äärimäiseen pimeään.’ Siellä on itku ja hammasten kiristys.
14. Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.”

15. Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat Hänet sanoista ansaan.
16. Lähettivät Hänen luoksensa opetuslapsensa Herodeen kannattajien kanssa sanomaan: “Opettaja, tiedämme, että olet totuullinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, etkä välitä kestään, sillä et katso ihmisten muotoon.

11 Mutta kun kuningas meni katsomaan pöytävieraita, näki hän siellä miehen, joka ei ollut puettu häävaatteisiin.

12 Ja hän sanoi hänelle: 'Ystävä, kuinka sinä olet tullut tänne sisälle, vaikka sinulla ei ole häävaatteita?' Mutta hän jäi sanattomaksi.
13 Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänen jalkansa ja kätensä ja heittäkää hänet ulos pimeyteen'. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

14 Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut."

15 Silloin fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet sanoissa solmituksi.
16 Ja he lähettivät hänen luoksensa opetuslapsensa herodilaisten kanssa sanomaan: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, kenestäkään välittämättä, sillä sinä et katso henkilöön.

17 Sano siis. meille mitä arvelet: onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?"

18 Ymmärtäen heidän pahuutensa Jeesus sanoi: "Miksi kiusaatte minua, tekopyhät?"

19 Näyttäkää minulle veroraha" He ojensivat Hänelle denarin.
20 Hän sanoi heille: "Kenen tämä kuva ja päällekirjoitus on?"
21 He vastasivat (Hänelle): "Keisarin." Silloin Hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle."
22 Sen kuullessaan he ihmettelivät. Niin he jättivät Hänet ja menivät pois.

17. Sano siis meille, mitä arvelet: onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?"

18. Ymmärtäen heidän pahuutensa Jeesus sanoi: "Miksi kiusaatte Minua, ulkokullatut?
19. Näyttäkää Minulle veroraha." Ojensivat Hänelle denarin.
20. Sanoo heille: "Kenen tämä kuva ja päällekirjoitus?"
21. Sanovat Hänelle: "Keisarin." Silloin sanoo heille: "Antakaa keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle."

22. Kuultuaan ihmettelivät. Jättivät Hänet ja menivät pois.

17 Sano siis meille: miten arvelet? Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei?"
18 Mutta Jeesus ymmärsi heidän pahuutensa ja sanoi: "Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut?
19 Näyttäkää minulle veroraha." Niin he toivat hänelle denarin.
20 Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?"
21 He vastasivat: "Keisarin". Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on".
22 Kun he sen kuulivat, ihmettelivät he ja jättivät hänet ja menivät pois.

KYSYMYS YLÖSNOUSEMUKSESTA

23 Sinä päivänä Hänen luoksensa tuli saddukeuksia jotka sanoivat ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät Häneltä
24 sanoen "Opettaja, Mooses sanoi: 'Jos joku kuolee lapseton" veljensä menköön naimisiin hänen vaimonsa kanssa ja hankkikoon jälkeläisen* veljelleen.'"

23. Sinä päivänä Hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei nousemusta ole, ja kysyivät Häneltä

24. sanoen: "Opettaja, Mooses sanoi: 'Jos joku kuolee lapsetonna, veljensä naikoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen veljellensä.'

23 Sinä päivänä tuli hänen luoksensa saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä
24 sanoen: "Opettaja, Mooses on sanonut: 'Jos joku kuolee lapsetonna, niin hänen veljensä naikoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen veljelleen'.

25 Keskellämme oli seitsemän veljestä.
Ensimmäinen meni naimisiin ja kuoli. Kun
hänellä ei ollut jälkeläistä, hän jätti
vaimonsa veljelleen.
26 Samoin toinen ja kolmas —
seitsemänteen asti.
27 Viimeisenä kaikista vaimokin* kuoli.
28 Kenen vaimo noista seitsemästä hän
siis ylösnousemuksessa on oleva, sillä hän
oli kaikilla?"
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te
eksytte kun ette tunne Kirjoituksia ettekä
Jumalan voimaa."
30 Sillä ylösnousemuksessa ei oteta
vaimoa eikä mennä miehelle, vaan he
ovat kuin Jumalan enkelit taivaassa.
31 Mutta mitä tulee kuolleitten
ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet
mitä Jumala on puhunut teille sanoen:

32 ”Minä olen Aabrahamin Jumala ja
lisakin Jumala ja Jaakobin Jumala* Ei
Jumala ole kuolleitten Jumala vaan
elävien."
33 Sen kuullessaan kansa hämmästyi
Hänen oppiaan.

25. Seassamme oli seitsemän veljestä.
Ensimäinen otti vaimon ja kuoli, ja kun
hänellä ei ollut jälkeläistä, jätti
vaimonsa veljelleen.
26. Samoin myös toinen ja kolmas,
seitsemänteen asti.
27. Viimeisenä kaikista vaimokin kuoli.
28. Kelle noista seitsemästä hän siis
joutuu nousemuksessa vaimoksi? Sillä
hän oli kaikilla.”
29. Jeesus vastasi ja sanoi heille:
“Eksytte, kun ette tunne Kirjoituksia
ettekä Jumalan voimaa.
30. Sillä nousemuksessa eivät ota
vaimoa eivätkä mene miehelle, vaan
ovat kuin Jumalan enkelit taivaassa.
31. Mutta mitä tulee kuolleitten
nousemukseen, ettekö ole lukeneet,
mitä Jumala on puhunut teille sanoen:

32. ‘Minä olen Aaprahamin Jumala ja
Iisakin Jumala ja Jaakon Jumala.’ Ei
Jumala ole kuolleitten Jumala, vaan
elävien.”
33. Kuullessaan kansa hämmästyi
Hänen oppiaan.

25 Keskuudessamme oli seitsemän
veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja
kuoli; ja koska hänellä ei ollut
jälkeläistä, jätti hän vaimonsa veljelleen.
26 Niin myös toinen ja kolmas, ja
samoin kaikki seitsemän.
27 Viimeiseksi kaikista kuoli vaimo.
28 Kenen vaimo noista seitsemästä hän
siis ylösnousemuksessa on oleva? Sillä
kaikkien vaimona hän on ollut."
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Te
eksytte, koska te ette tunne kirjoituksia
ettekä Jumalan voimaa.
30 Sillä ylösnousemuksessa ei naida
eikä mennä miehelle; vaan he ovat
niinkuin enkelit taivaassa.
31 Mutta mitä kuolleitten
ylösnousemukseen tulee, ettekö ole
lukeneet, mitä Jumala on puhunut
teille, sanoen:
32 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja
Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Ei
hän ole kuolleitten Jumala, vaan
elävien."
33 Ja sen kuullessaan kansa
hämmästyi hänen oppiansa.

SUURIN KÄSKY

34 Mutta kuultuaan että Hän oli tukkinut saddukeuksilta suun. fariseukset kokoontuivat yhteen.
35 Ja muuan heistä,' lainoppinut kysyi kiusaten Häntä (ja sanoi):
36 Opettaja, mikä käsky laissa on suurin*?"
37 Jeesus sanoi hänelle: " 'Rakasta Herraa Jumalaasi kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi.'"

38 Tämä on *ensimmäinen ja suurin* käsky.
39 Toinen. tämän veroinen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'
40 'Näissä kahdessa käskyssä riippuu koko laki ja profeetat."

34. Mutta kuultuaan, että Hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, fariseukset kokoontuivat yhteen.
35. Muuan heistä, lainoppinut, kysyi kiusaten Häntä:
36. “Opettaja, mikä käsky laissa on suuri?”
37. Jeesus sanoi hänelle: “’Rakasta Herraa Jumalaasi kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi.’
38. Tämä on ensimäinen ja suuri käsky.
39. Toinen sen kaltainen on: ‘Rakasta lähimäistäsi niin kuin itseäsi.’
40. Näissä kahdessa käskyssä riippuu koko laki ja profeetat.”

34 Mutta kun fariseukset kuulivat, että hän oli tukkinut saddukeuksilta suun, kokoontuivat he yhteen;
35 ja eräs heistä, joka oli lainoppinut, kysyi häneltä kiusaten:
36 Opettaja, mikä on suurin käsky laissa?
37 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi'.
38 Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky.
39 Toinen, tämän vertainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'.
40 Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat."

KENEN POIKA KRISTUS ON?

41 Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä
42 sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika Hän on?" He vastasivat Hänelle: "Daavidin."
43 Hän sanoi heille: "Miksi Daavid sitten

41. Fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä
42. sanoen: “Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika Hän on?” Sanovat Hänelle: “Daavidin.”
43. Sanoo heille: “Miksi Daavid sitten

41 Ja fariseusten ollessa koolla Jeesus kysyi heiltä
42 sanoen: "Mitä arvelette Kristuksesta? Kenen poika hän on?" He sanoivat hänelle: "Daavidin".
43 Hän sanoi heille: "Kuinka sitten

Hengessä kutsuu Häntä Herraksi sanoen: "

44 'Herra sanoi Herralleni. Istu oikealle puolelleni kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi*.'

45 Jos siis Daavid kutsuu Häntä Herraksi, kuinka Hän on hänen poikansa?"

46 Ja kukaan ei voinut vastata Hänelle sanaakaan, eikä siitä päivästä lähtien yksikään rohjennut enää kysyä Häneltä mitään.

VAROITUS FARISEALAISUUTTA VASTAAN

1 Silloin Jeesus puhui kansanjoukoille ja opetuslapsilleen
2 sanoen: "Kirjanoppineet ja fariseukset ovat istuutuneet Mooseksen istuimelle."
3 Sen vuoksi, kaikki mitä he *käskevät teidän pitää, se pitäkää ja tehkää*. Mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat mutta eivät tee.
4 Hehän sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ihmisten harteille, mutta [itse] he eivät tahdo niitä sormellaan liikuttaa.

Hengessä kutsuu Häntä Herraksi sanoen:
44. ‘Herra sanoi Herralleni: Istu oikealleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.’

45. Jos Daavid kutsuu Häntä siis Herraksi, kuinka Hän on poikansa?”

46. Kukaan ei voinut vastata Hänelle, eikä siitä päivästä lähtien yksikään rohjennut enää kysyä Häneltä mitään.

23 Luku

1.Silloin Jeesus puhui kansajoukolle ja opetuslapsilleen
2. sanoen: “Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.
3. Sen tähden, kaikki mitä sanovat teille, se tehkää ja pitäkää. Mutta tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä sanovat, mutta eivät tee.
4. Sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ihmisten hartioille, mutta itse eivät tahdo niitä sormellaan liikuttaa.

Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi, sanoen:
44 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'.
45 Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?"
46 Ja kukaan ei voinut vastata hänelle sanaakaan; eikä siitä päivästä lähtien yksikään enää rohjennut kysyä häneltä mitään.

23 Luku

1 Silloin Jeesus puhui kansalle ja opetuslapsilleen
2 sanoen: "Mooseksen istuimella istuvat kirjanoppineet ja fariseukset.
3 Sentähden, kaikki, mitä he sanovat teille, se tehkää ja pitäkää; mutta heidän tekojensa mukaan älkää tehkö, sillä he sanovat, mutta eivät tee.
4 He sitovat kokoon raskaita ja vaikeasti kannettavia taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo niitä

5 Ja kaikki tekonsa he tekevät ihmisten katseltaviksi. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja viittojensa tupsut isoiksi.
6 He rakastavat ensimmäistä sijaa illallisilla ja ensimmäisiä istuimia synagoogissa.
7 ja tervehdyksiä toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä *'rabbi, rabbi'*.

8 Mutta teitä älköön kutsuttako rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, (Kristus,) ja te olette kaikki veljiä.
9 Isäksenne älkää myöskään kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on Isänne, Hän joka; taivaissa."
10 Älköön teitä myöskään kutsuttako mestareiksi, sillä yksi on mestarinne, Kristus.
11 Vaan suurin teistä olkoon palvelijanne.

12 Mutta joka itsensä korottaa, se alennetaan, joka itsensä alentaa, se korotetaan."

5. Kaikki tekonsa tekevät, että ihmiset näkevät. Tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi.
6. Rakastavat ensimäistä sijaa illallisilla ja ensimäistä istuinta kokoushuoneissa

7. ja tervehtimisiä toreilla ja että ihmiset kutsuvat heitä rabbiksi.

8. Mutta teitä älköön kutsuttako opettajiksi, sillä yksi on Opettajanne, Kristus, ja kaikki olette veljiä.
9. Isäksi älkää myöskään kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on Isänne, joka on taivaissa.
10. Älköön teitä myöskään kutsuttako mestareiksi, sillä yksi on Mestarinne, Kristus.
11. Vaan suurin teistä olkoon palvelijanne.
12. Joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

sormellaankaan liikuttaa.
5 Ja kaikki tekonsa he tekevät sitä varten, että ihmiset heitä katselisivat. He tekevät raamatunlausekotelonsa leveiksi ja vaippansa tupsut suuriksi
6 ja rakastavat ensimmäistä sijaa pidoissa ja etumaisia istuimia synagoogissa,
7 ja tahtovat mielellään, että heitä tervehditään toreilla, ja että ihmiset kutsuvat heitä nimellä 'rabbi'.
8 Mutta te älkää antako kutsua itseänne rabbiksi, sillä yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.
9 Ja isäksenne älkää kutsuko ketään maan päällä, sillä yksi on teidän Isänne, hän, joka on taivaissa.
10 Älkääkä antako kutsua itseänne mestareiksi, sillä yksi on teidän mestarinne, Kristus.
11 Vaan joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne.
12 Mutta joka itsensä ylentää, se alennetaan; ja joka itsensä alentaa, se ylennetään.

VOI TEITÄ, KIRJANOPPINEET JA FARISEUKSET!

13 (14)"Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse en mene sisälle ettekä salli sisälle menevien mennä sisälle." "
14 (14 (13)"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät. sillä syötte leskien talot ja rukoilette näön vuoksi pitkään. Se vuoksi saatte sitä kovemman tuomion.)"

15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä kierrätte meret ja manteret tehdäksenne yhden käännynnäiset ja kun sellainen* on syntynyt, teette hänestä helvetin lapset kahta vertaa itseänne pahemman.

16 Voi teitä, sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Joka vanno temppelin kautta, se ei ole mitään, mutta joka vannoo temppelin kullan kautta on velassa.'

17 Tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli joka kullan pyhittää?

13. Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä, kun ette itse mene sisälle ettekä salli sisälle menevien mennä.
14. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä syötte leskien talot ja rukoilette näön vuoksi pitkään. Sen tähden saatte kovemman tuomion.
15. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä kierrätte meret ja manteret tehdäksenne yhden käännynnäisen, ja kun se on tapahtunut, teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa itseänne pahemman.
16. Voi teitä, sokeat taluttajat, jotka sanotte: ‘Joka vannoo temppelin kautta, ei ole mikään, mutta joka vannoo temppelin kullan kautta, on valansa velvoittama.’
17. Tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullan pyhittää?

13 Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun suljette taivasten valtakunnan ihmisiltä! Sillä itse te ette mene sisälle, ettekä salli meneväisten sisälle mennä.
14 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun syötte leskien talot, jopa näön vuoksi pitkiä rukouksia pitäen! Sentähden saatte sitä kovemman tuomion.
15 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te kierrätte meret ja mantereet tehdäksenne yhden käännynnäisen; ja kun joku on siksi tullut, niin teette hänestä helvetin lapsen, kahta vertaa pahemman, kuin te itse olette!
16 Voi teitä, te sokeat taluttajat, jotka sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, niin hän on valaansa sidottu'!
17 Te tyhmät ja sokeat! Kumpi on suurempi, kultako vai temppeli, joka kullan pyhittää?

18 Sanotte myös: 'Joka vannoo alttarin kautta, se ei ole mitään, mutta joka vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, on velassa.'

19 (Tyhmät ja) sokeat! Kumpi on suurempi uhrilahjako vai alttari joka uhrilahjan pyhittää?
20 Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta mitä sen päällä on,
21 ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja Hänen kauttaan joka siinä asuu.
22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja Hänen kauttaan joka sillä istuu."
23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta hylkäätte sen mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä olisi pitänyt harjoittaa eikä noitakaan hylätä.

24 Te sokeat taluttajat jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!"
25 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset,

18. Sanotte myös: ‘Joka vannoo alttarin kautta, ei ole mitään, mutta joka vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, on valansa velvoittama!
19. Tyhmät ja sokeat! Kumpi suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?
20. Joka siis vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken sen päällä olevan kautta,
21. ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja siinä asuvan kautta,
22. ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja sillä istuvan kautta.
23. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä annatte kymmenykset mintusta ja tillistä ja kuminasta, mutta hylkäätte tärkeimmät laista, oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden. Näitä oli harjoitettava eikä noita hylättävä.

24. Sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin.
25. Voi teitä, kirjanoppineet ja

18 Ja: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, niin se ei ole mitään; mutta jos joku vannoo sen päällä olevan uhrilahjan kautta, niin hän on valaansa sidottu'.

19 Te sokeat! Kumpi on suurempi, uhrilahjako vai alttari, joka uhrilahjan pyhittää?
20 Sentähden, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken kautta, mitä sen päällä on.
21 Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttansa, joka siinä asuu.
22 Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttansa, joka sillä istuu.
23 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te annatte kymmenykset mintuista ja tilleistä ja kuminoista, mutta jätätte sikseen sen, mikä laissa on tärkeintä: oikeuden ja laupeuden ja uskollisuuden! Näitä tulisi noudattaa, eikä noitakaan sikseen jättää.
24 Te sokeat taluttajat, jotka siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin!
25 Voi teitä, kirjanoppineet ja

tekopyhät, sillä puhdistatte juoma-astian ja kulhon ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!

26 Sokea fariseus! Puhdista ensin juoma-astian (ja kulhon) sisäpuoli, jotta niitten ulkopuolikin tulisi puhtaaksi.”"
27 ”Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä olette valkeiksi kalkittujen hautojan kaltaiset jotka tosin ulkoa näyttävät kauniilta mutta sisältä ovat täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!

28 Niin tekin tosin ulkoa näytätte ihmisistä hurskailta mutta sisältä olette täynnä tekopyhyyttä ja laittomuutta.”

29 Voi teitä. kirjanoppineet ja fariseukset, tekopyhät, sillä rakennatte profeettain hautoja ja koristatte vanhurskasten muistomerkkejä"

30 ja sanotte: 'Jos olisimme eläneet isämme päivinä. emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettain vereen"."

31 Niin todistatte siis itsellenne että olette niitten lapsia jotka tappoivat

fariseukset, ulkokullatut, sillä puhdistatte juoma- ja ruoka-astian ulkopuolen, mutta sisältä ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä.
26. Sokea fariseus! Puhdista ensin juoma- ja ruoka-astian sisäpuoli, jotta niitten ulkopuolikin tulisi puhtaaksi.
27. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaiset, jotka ulkoa kyllä näyttävät kauniilta, mutta sisältä ovat täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa.
28. Niin tekin näytätte ihmisistä ulkoa hurskailta, mutta sisältä olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.

29. Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä rakennatte profeettain hautoja ja koristatte vanhurskasten muistomerkkejä
30. ja sanotte: ‘Jos olisimme olleet isäimme päivinä, emme olisi olleet heidän kanssaan osallisia profeettain vereen.’
31. Niin vakuutatte siis itsellenne, että olette niitten lapsia, jotka tappoivat

fariseukset, te ulkokullatut, kun te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisältä ne ovat täynnä ryöstöä ja hillittömyyttä!
26 Sinä sokea fariseus, puhdista ensin maljan sisus, että sen ulkopuolikin tulisi puhtaaksi!
27 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te olette valkeiksi kalkittujen hautojen kaltaisia: ulkoa ne kyllä näyttävät kauniilta, mutta ovat sisältä täynnä kuolleitten luita ja kaikkea saastaa!
28 Samoin tekin ulkoa kyllä näytätte ihmisten silmissä hurskailta, mutta sisältä te olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta.
29 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut, kun te rakennatte profeettain hautoja ja kaunistatte vanhurskasten hautakammioita,
30 ja sanotte: 'Jos me olisimme eläneet isäimme päivinä, emme olisi olleet osallisia heidän kanssaan profeettain vereen'!
31 Niin te siis todistatte itsestänne, että olette niiden lapsia, jotka tappoivat

profeetat.
32 Täyttäkää siis isäinne mitta.
33 Käärmeet, kyykäärmeitten sikiöt! Kuinka pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?

34 Sen vuoksi, katso, lähetän luoksenne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Heitä te tapatte ja naulitsette ristiin, heitä ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin,

35 jotta vastuullenne tulisi kaikki vanhurskas veri joka maan päällä on vuotanut vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan. Barakiaan pojan vereen asti, hänen jonka tapoitte temppelin ja alttarin välillä.
36 Totisesti sanon teille: kaikki tämä tulee tämän sukupolven vastattavaksi."

JEESUS MUREHTII JERUSALEMIN KOHTALOA

37 'Jerusalem, Jerusalem joka tapat profeetat ja kivität luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi niin kuin kana kokoaa poikasensa

profeetat.
32. Täyttäkää siis isäinne mitta.
33. Käärmeet, kyykäärmeitten sikiöt! Kuinka pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?
34. Sen tähden, katso, lähetän tykönne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamia heistä tapatte ja naulitsette ristiin, toisia heistä ruoskitte kokoushuoneissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin,
35. jotta päällenne tulisi kaikki vanhurskas veri, joka maan päällä on vuotanut vanhurskaan Aapelin verestä Sakarian, Barakian pojan vereen asti, hänen, jonka tapoitte temppelin ja alttarin välillä.
36. Totisesti sanon teille: se kaikki tulee tämän sukupolven päälle.

37. Jerusalem, Jerusalem, joka tapat profeetat ja kivität luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi niin kuin kana kokoaa

profeetat.
32 Täyttäkää siis te isäinne mitta.
33 Te käärmeet, te kyykäärmeitten sikiöt, kuinka te pääsisitte helvetin tuomiota pakoon?
34 Sentähden, katso, minä lähetän teidän tykönne profeettoja ja viisaita ja kirjanoppineita. Muutamat heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette, ja toisia heistä te ruoskitte synagoogissanne ja vainoatte kaupungista kaupunkiin;
35 että teidän päällenne tulisi kaikki se vanhurskas veri, joka maan päällä on vuodatettu vanhurskaan Aabelin verestä Sakariaan, Barakiaan pojan, vereen asti, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä.
36 Totisesti minä sanon teille: tämä kaikki on tuleva tämän sukupolven päälle.

37 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun

siipeinsä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

38 Katso, huoneenne jää teille autiona.

39 Sillä sanon teille: tästä lähin ette näe minua kunnes sanotte: 'Siunattu Hän joka tulee Herran nimessä!' "

poikasensa siipien alle, mutta ette tahtoneet.

38. Katso, huoneenne hylätään teille.

39. Sillä sanon teille: tästä lähin ette näe Minua, kunnes sanotte: ‘Siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä.’”

lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.
38 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljätyksi'.
39 Sillä minä sanon teille: tästedes te ette näe minua, ennenkuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

TEMPPELIN HÄVITTÄMINEN

1 Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois. Niin Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen näyttämään Hänelle pyhäkön rakennuksia.
2 Mutta Jeesus [vastasi ja] sanoi heille: "Ettekö näe tätä kaikkea? Totisesti sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, joka ei maahan sorru."

24 Luku

1.Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois, ja opetuslapsensa tulivat tykönsä näyttämään Hänelle pyhäkön rakennuksia.
2. Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti sanon teille: tähän ei jää kiveä kiven päälle, joka ei maahan sorru.”

24 Luku

1 Ja Jeesus lähti ulos pyhäköstä ja meni pois; ja hänen opetuslapsensa tulivat hänen tykönsä näyttämään hänelle pyhäkön rakennuksia.
2 Niin hän vastasi ja sanoi heille: "Ettekö näe näitä kaikkia? Totisesti minä sanon teille: tähän ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta."

JEESUS PUHUU VAIKEISTA AJOISTA

3 Hänen istuessaan Öljyvuorella opetuslapset tulivat luokseen erikseen ja sanoivat: "Sano meille milloin tämä tapahtuu ja mikä on tulemuksesi ja tämän maailmanajan täyttymisen, merkki."

3. Hänen istuessaan Öljyvuorella opetuslapset tulivat Hänen tykönsä yksityisesti sanoen: “Sano meille, milloin nämä tapahtuvat ja mikä on tulemuksesi ja mailmanajan

3 Ja kun hän istui Öljymäellä, tulivat opetuslapset erikseen hänen tykönsä ja sanoivat: "Sano meille: milloin se tapahtuu, ja mikä on sinun tulemuksesi ja maailman lopun merkki?"

4 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Varokaa ettei kukaan teitä eksytä."
5 Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monia.
6 Te tulette kuulemaan sodista ja sotasanomista. Katsokaa, älkää pelästykö, sillä (kaiken) tämän pitää tapahtua mutta loppu ei ole vielä.
7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja tulee nälänhätää ja (ruttoa ja) maanjäristyksiä monin paikoin.
8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua."
9 Silloin teidät annetaan vaivaan ja teitä tapetaan, ja te tulette kaikkien kansain vihattaviksi minun nimeni vuoksi.

10 Ja silloin monet lankeavat pois ja antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toisiaan.
11 Monta väärää profeettaa nousee ja he eksyttävät monta.
12 Ja sen vuoksi että laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee.

täyttymyksen merkki.”
4. Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä.
5. Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: ‘Minä olen Kristus’ ja eksyttävät monta.
6. Saatte kuulla taisteluista ja sotasanomista. Katsokaa, älkää pelästykö, sillä kaiken tämän pitää tapahtuman, mutta loppu ei ole vielä.
7. Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja tulee nälänhätää ja ruttoa ja maanjäristyksiä paikoin.
8. Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.
9. Silloin luovuttavat teitä vaivaan ja tappavat teitä, ja tulette kaikkien kansain vihattaviksi Minun nimeni tähden.
10. Silloin monet loukkaantuvat ja antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toisiaan.
11. Monta väärää profeettaa nousee ja eksyttävät monta.
12. Sen tähden, että laittomuus lisääntyy, monien rakkaus kylmenee.

4 Silloin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.
5 Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Kristus', ja he eksyttävät monta.
6 Ja te saatte kuulla sotien melskettä ja sanomia sodista; katsokaa, ettette peljästy. Sillä näin täytyy tapahtua, mutta tämä ei ole vielä loppu.
7 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan, ja nälänhätää ja maanjäristyksiä tulee monin paikoin.
8 Mutta kaikki tämä on synnytystuskien alkua.
9 Silloin teidät annetaan vaivaan, ja teitä tapetaan, ja te joudutte kaikkien kansojen vihattaviksi minun nimeni tähden.
10 Ja silloin monet lankeavat pois, ja he antavat toisensa alttiiksi ja vihaavat toinen toistaan.
11 Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta.
12 Ja sentähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus.

13 Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti. hän pelastuu,
14 Ja tämä valtakunnan ilosanoma julistetaan kaiken maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu

13. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se tulee autuaaksi.
14. Tämä valtakunnan evankelio julistetaan kaikessa mailmassa todistuksena kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.

13 Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.
14 Ja tämä valtakunnan evankeliumi pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, todistukseksi kaikille kansoille; ja sitten tulee loppu.

SUURI AHDISTUS

15 Kun siis näette hävityksen kauhistuksen josta on puhuu profeetta Danielin välityksellä, seisovan pyhässä paikassa lukija tarkatkoon —"

16 silloin ne jotka ovat Juudeassa. paetkoon vuorille;
17 joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan mitään huoneestaan*

18 ja joka on pellolla, älköön kääntykö noutamaan vaippaansa.
19 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!

20 Mutta rukoilkaa ettei pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

21 Sillä silloin on suuri ahdistus jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta

15. Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa - lukija huomatkoon -
16. silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille,
17. katolla oleva älköön astuko alas noutamaan mitään huoneestansa,

18. ja pellolla oleva älköön kääntykö noutamaan vaippaansa.
19. Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!
20. Rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.

21. Sillä silloin on suuri vaiva, jonka kaltaista ei ole ollut mailman alusta

15 Kun te siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa-joka tämän lukee, se tarkatkoon-
16 silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille;
17 joka on katolla, älköön astuko alas noutamaan, mitä hänen huoneessansa on,
18 ja joka on pellolla, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa.
19 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!
20 Mutta rukoilkaa, ettei teidän pakonne tapahtuisi talvella eikä sapattina.
21 Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman

tähän asti eikä milloinkaan tule

22 Jollei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei yksikään ihminen pelastuisi, mutta valittujen vuoksi ne päivät lyhennetään.”
23 ”Jos silloin joku sanoo teille: ”Katso, täällä on Kristus” tai ”tuolla”, älkää uskoko.
24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.
25 Katso, olen sen teille ennalta sanonut.

26 Jos siis teille sanotaan: ”Katso, Hän on autiomaassa', älkää menkö ulos, tai: 'Katso, Hän on kammioissa, älkää uskoko."

tähän asti eikä tule.

22. Ellei niitä päiviä lyhennetä, ei yksikään ihminen tule autuaaksi, mutta valittujen tähden ne lyhennetään.
23. Jos silloin joku sanoo teille: ‘Katso, täällä Kristus’ tai: ‘Tuolla’, älkää uskoko.
24. Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee ja tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin.
25. Katso, olen teille ennalta sanonut.

26. Jos siis sanoisivat teille: ‘Katso, Hän on erämaassa’, älkää menkö ulos, tai ‘Katso, Hän on kammioissa’, älkää uskoko.

alusta hamaan tähän asti eikä milloinkaan tule.
22 Ja ellei niitä päiviä olisi lyhennetty, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.
23 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tahi: 'Tuolla', niin älkää uskoko.
24 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin.
25 Katso, minä olen sen teille edeltä sanonut.
26 Sentähden, jos teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', niin älkää menkö sinne, tahi: 'Katso, hän on kammiossa', niin älkää uskoko.

IHMISEN POJAN TULEMUS

27 Sillä niin kuin salama lähtee idästä ja valaisee länteen asti, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
28 (Sillä) missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.
29 Mutta heti niitten päivien ahdistusten

27. Sillä niin kuin salama lähtee idästä ja valaisee hamaan länteen, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
28. Missä raato, sinne kotkat kokoontuvat.
29. Mutta heti niitten päivien vaivan

27 Sillä niinkuin salama leimahtaa idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus.
28 Missä raato on, sinne kotkat kokoontuvat.
29 Mutta kohta niiden päivien

jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoaan, ja tähdet putoavat taivaalta ja taivaitten voimat järkkyvät.

30 Silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat. Ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä ylen voimallisena ja kirkkaana.
31 Hän lähettää enkelinsä *pasuunan voimakkaasti soidessa*, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta taivasten ääristä niitten toisiin ääriin asti."

jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, tähdet putoavat taivaalta ja taivaitten voimat järkkyvät.

30. Silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat. Näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kunnialla.
31. Lähettää enkelinsä suurella pasunan äänellä, ja kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta taivasten ääristä hamaan niitten toisiin ääriin.

ahdistuksen jälkeen aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa, ja tähdet putoavat taivaalta, ja taivaitten voimat järkkyvät.
30 Ja silloin Ihmisen Pojan merkki näkyy taivaalla, ja silloin kaikki maan sukukunnat parkuvat; ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä suurella voimalla ja kirkkaudella.
31 Ja hän lähettää enkelinsä suuren pasunan pauhatessa, ja he kokoavat hänen valittunsa neljältä ilmalta, taivasten ääristä hamaan toisiin ääriin.

VERTAUS VIIKUNAPUUSTA

32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja saattaa lehdet puhkeamaan, te tiedätte että kesä on lähellä.
33 Niin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää et se* on lähellä, oven edessä.
34 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, kunnes kaikki tämä on tapahtunut.
35 Taivas ja maa katoavat, mutta minun

32. Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja saattaa lehdet puhkeamaan, ymmärrätte, että suvi on lähellä.
33. Niin tekin, kun näette kaiken tämän, ymmärtäkää, että Hän on lähellä, ovella.
34. Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, kunnes kaikki nämä tapahtuvat.
35. Taivas ja maa katoavat, mutta

32 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.
33 Samoin te myös, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.
34 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki nämä tapahtuvat.
35 Taivas ja maa katoavat, mutta

sanani eivät totisesti katoa."

sanani eivät totisesti katoa.

minun sanani eivät koskaan katoa.

SE PÄIVÄ YLLÄTTÄÄ

36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät ta vasten enkelitkään [ei myöskään Poika] vaan Isäni yksin.
37 Sillä niin kuin Nooan päivät, niin on Ihmisen Pojan tulemuskin oleva.
38 Sillä niin kuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedet paisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, siihen päivää asti jona Nooa meni arkkiin,
39 eivätkä tienneet kunnes vedet paisumus tuli ja vei kaikki, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.

40 Silloin on kaksi miestä pellolla, toinen otetaan ja toinen jätetään.

41 'Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä, toinen otetaan ja toinen jätetään."

36. Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit eikä Poika, vaan Isä yksin.
37. Niin kuin Nooan päivät, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.
38. Sillä niin kuin olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,
39. eivätkä tienneet, kunnes vedenpaisumus tuli ja vei kaikki, niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.

40. Silloin on kaksi miestä pellolla, toinen otetaan ja toinen jätetään.

41. Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä, toinen otetaan ja toinen jätetään.

36 Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivasten enkelit, eikä myöskään Poika, vaan Isä yksin.
37 Sillä niinkuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.
38 Sillä niinkuin ihmiset olivat niinä päivinä ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja naittivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin,
39 eivätkä tienneet, ennenkuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki; niin on myös Ihmisen Pojan tulemus oleva.
40 Silloin on kaksi miestä pellolla; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.
41 Kaksi naista on jauhamassa käsikivillä; toinen korjataan talteen, ja toinen jätetään.

VALVOKAA SIIS

42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä *millä hetkellä* Herranne tulee.

42. Valvokaa siis, sillä ette tiedä, millä hetkellä Herranne tulee.

42 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee.

43 Mutta *se ymmärtäkää* että jos isäntä tietäisi millä yövartiolla varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi murtautua taloonsa."

44 Sen vuoksi olkaa tekin valmiit, sillä hetkenä jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."

43. Mutta se ymmärtäkää, että jos perheenisäntä olisi tiennyt, millä yövartiolla varas tulee, olisi valvonut eikä sallinut murtautua taloonsa.
44. Sen tähden olkaa tekin valmiit, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

43 Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä yövartiolla varas tulee, totta hän valvoisi, eikä sallisi taloonsa murtauduttavan.
44 Sentähden olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee.

ERILAISET PALVELIJAT

45 ”Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija jonka hänen herransa on asettanut palveluväkensä ylimmäksi. Ja samaan heille ruokaa ajallansa?
46 Onnellinen se palvelija jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän.
47 Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

48 Mutta jos (se) paha palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani tulo viipyy
49 ja rupeaa lyömään palvelutovereitaan sekä syömään ja juomaan juopuneitten kanssa,
50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä jota hän ei odota, ja hetkenä jota hän ei

45. Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka herransa on asettanut palveluväkensä yläpuolelle antamaan heille ruokaa ajallansa?
46. Onnellinen se palvelija, jonka herransa tullessaan havaitsee näin tekevän.
47. Totisesti sanon teille: asettaa hänet kaiken omaisuutensa yläpuolelle.

48. Mutta jos paha palvelija sanoisi sydämessään: ‘Herrani viipyy’
49. ja rupeaisi lyömään palvelutovereitaan sekä söisi ja joisi juopuneitten kanssa,
50. niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jota hän ei varro, ja hetkenä,

45 Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen palvelija, jonka hänen herransa on asettanut pitämään huolta palvelusväestään, antamaan heille ruokaa ajallansa?
46 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!
47 Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.
48 Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy',
49 ja rupeaa lyömään kanssapalvelijoitaan ja syö ja juo juopuneiden kanssa,
50 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä,

tiedä
51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan tekopyhien joukkoon. Siellä on itku ja hammasten kiristys."

jota ei aavista,
51. ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan ulkokullattujen joukkoon. Siellä on itku ja hammasten kiristys.”

jota hän ei arvaa,
51 ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin ulkokullatuille. Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys."

VERTAUS KYMMENESTÄ NEITSYESTÄ

1 Silloin on taivasten valtakunta kymmenen neitsyen kaltainen, jotka otettuaan lamppunsa läksivät ylkää vastaan,
2 Mutta viisi heistä oli *viisasta ja viisi tyhmää*.
3 Tyhmät ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa.
4 Viisaat sen sijaan ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppuunsa.
5 Mutta yljän viipyessä kaikki torkahtivat ja nukkuivat.
6 Keskiyöllä kuului kuitenkin huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.

7 Silloin kaikki nämä neitsyet ja laittoivat lamppunsa kuntoon.
8 Niin tyhmät sanoivat viisaille: ”Antakaa meille öljyänne, sillä lamppumme sammuvat.”

25 Luku

1.“Silloin on taivasten valtakunta kymmenen neitsyen kaltainen, jotka otettuaan lamppunsa lähtivät ylkää vastaan.
2. Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta.
3. Tyhmät ottivat lamppunsa eivätkä ottaneet öljyä mukaansa.
4. Viisaat ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.
5. Yljän viipyessä kaikki torkahtivat ja nukkuivat.
6. Keskiyöllä kuului huuto: ‘Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.’

7. Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon.
8. Niin tyhmät sanoivat viisaille: ‘Antakaa meille öljyänne, sillä lamppumme sammuvat.’

25 Luku

1 Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan.
2 Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä.
3 Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa.
4 Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa.
5 Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat.
6 Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.'
7 Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon.
8 Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille: 'Antakaa meille öljyänne, sillä meidän lamppumme sammuvat'.

9 Mutta viisaat vastasivat sanoen: ”Eihän toki. Se ei riitä meille ja teille.” Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.”
10 Mutta heidän mentyään ostamaan ylkä tuli, ja ne jotka olivat valmiit menivät hänen kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.

11 Myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat sanoen: ”Herra, Herra, avaa meille.”

12 Mutta hän vastasi ja sanoi: ”Totisesti sanon teille: en tunne teitä.”
13 ”Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä (jona Ihmisen Poika tulee).”

9. Viisaat vastasivat sanoen: ‘Se ei mitenkään riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ja ostakaa itsellenne.’
10. Mutta heidän mentyään ostamaan ylkä tuli ja ne, jotka olivat valmiit, menivät kanssaan häihin, ja ovi suljettiin.
11. Myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat sanoen: ‘Herra, herra, avaa meille.’
12. Mutta vastasi ja sanoi: ‘Totisesti sanon teille: en tunnusta teitä.’
13. Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä, jona Ihmisen Poika tulee.

9 Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.'
10 Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin.
11 Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!'
12 Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä'.
13 Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä.

VERTAUS PALVELIJAIN TALOUDENHOIDOSTA

14 Sillä on niin kuin miehen joka matkusti muille maille. Här kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa.

15 Yhdelle hän antoi viisi leiviskää*, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden. kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti heti muille maille.

14. Sillä on niin kuin muille maille matkustava mies, joka kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa.
15. Yhdelle antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

14 Sillä tapahtuu, niinkuin tapahtui, kun mies matkusti muille maille: hän kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa;
15 yhdelle hän antoi viisi leiviskää, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan, ja lähti muille maille.

16 Viisi leiviskää saanut meni [kohta] ja asioi niillä ja ansaitsi* toiset viisi leiviskää.

17 Samoin myös kaksi leiviskää saanut voitti (hänkin) toiset kaksi.
18 Mutta yhden [leiviskän] saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki herransa rahan."
19 Pitkän ajan kuluttua näitten palvelijain herra palasi ja piti tilit heidän kanssaan.

20 Niin viisi leiviskää saanut tuli ja toi toiset viisi leiviskää sanoen: 'Herra, viisi leiviskää uskoit minulle katso, toiset viisi leiviskää olen (niitten lisäksi) voittanut.'

21 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olit uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.

22 Myös kaksi leiviskää saanut tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää uskoit minulle. Katso, toiset kaksi leiviskää olen (niitten lisäksi) voittanut.'

23 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä

16. Viisi leiviskää saanut meni heti ja asioi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.

17. Kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.
18. Mutta yhden saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki herransa hopearahan.
19. Pitkän ajan kuluttua näitten palvelijain herra palaa ja toimittaa tilinteon heidän kanssaan.
20. Niin viisi leiviskää saanut tuli ja toi toiset viisi leiviskää sanoen: ‘Herra, viisi leiviskää uskoit minulle. Katso, toiset viisi leiviskää olen lisäksi voittanut.’

21. Herransa sanoi hänelle: ‘Oikein, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olit uskollinen. Panen sinut paljoon. Mene herrasi iloon.’

22. Myös kaksi leiviskää saanut tuli ja sanoi: ‘Herra, kaksi leiviskää uskoit minulle. Katso, toiset kaksi olen niitten lisäksi voittanut.’

23. Herransa sanoi hänelle: ‘Oikein, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä

16 Se, joka oli saanut viisi leiviskää, meni kohta ja asioitsi niillä ja voitti toiset viisi leiviskää.
17 Samoin kaksi leiviskää saanut voitti toiset kaksi.
18 Mutta yhden leiviskän saanut meni pois ja kaivoi kuopan maahan ja kätki siihen herransa rahan.
19 Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijain herra palasi ja ryhtyi tilintekoon heidän kanssansa.
20 Silloin tuli se, joka oli saanut viisi leiviskää, ja toi toiset viisi leiviskää ja sanoi: 'Herra, viisi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset viisi leiviskää minä olen voittanut'.
21 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'
22 Myös se, joka oli saanut kaksi leiviskää, tuli ja sanoi: 'Herra, kaksi leiviskää sinä minulle uskoit, katso, toiset kaksi leiviskää minä olen voittanut'.
23 Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.

olit uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'

24 Myös yhden leiviskän saanut tuli ja sanoi: 'Herra, tunsin sinut, että olet kova mies: leikkaat sieltä mihin et ole kylvänyt ja kokoat sieltä mihin et ole siementä viskannut.

25 Niin minä peloissani menin ja kätkin leiviskäsi maahan. Katso, tässä on omasi.'

26 Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Paha ja laiska palvelija! Tiesit minun leikkaavan sieltä mihin en ole kylvänyt ja kokoavan sieltä mihin en ole viskannut.
27 Sinun olisi siis pitänyt jättää rahani rahanvaihtajille, niin tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.

28 Ottakaa sen vuoksi leiviskä häneltä pois ja antakaa sille jolla on kymmenen leiviskää.
29 Sillä jokaiselle jolla on, annetaan, ja hänellä on yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin mikä hänellä on."

olit uskollinen. Panen sinut paljoon. Mene herrasi iloon.’

24. Tuli myös yhden leiviskän saanut ja sanoi: ‘Herra, tunsin sinut, että olet kova mies: leikkaat, missä et ole kylvänyt ja kokoat, missä et ole eloa viskannut.

25. Peloissani menin ja kätkin leiviskäsi maahan. Katso, tässä on omasi.’

26. Herransa vastasi ja sanoi hänelle: ‘Paha ja laiska palvelija! Tiesit minun leikkaavan, missä en ole kylvänyt, ja kokoavan, missä en ole eloa viskannut.

27. Sinun olisi siis pitänyt jättää hopearahani rahanvaihtajille, niin tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.
28. Ottakaa sen tähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.
29. Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on yltäkyllin, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

Vähässä sinä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.'
24 Sitten myös se, joka oli saanut yhden leiviskän, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin sinut kovaksi mieheksi; sinä leikkaat sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, missä et ole eloa viskannut.
25 Ja peloissani minä menin ja kätkin sinun leiviskäsi maahan; katso, tässä on omasi.'
26 Mutta hänen herransa vastasi ja sanoi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit minun leikkaavan sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoavan sieltä, missä en ole viskannut.
27 Sinun olisi siis pitänyt jättää minun rahani rahanvaihtajille, niin minä tultuani olisin saanut omani takaisin korkoineen.
28 Ottakaa sentähden leiviskä häneltä pois ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.
29 Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija äärimmäiseen pimeään. Siellä on itku ja hammasten kiristys.'

30. Heittäkää tuo kelvoton palvelija äärimäiseen pimeään!' Siellä on itku ja hammasten kiristys.

30 Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

SUURI TUOMIOPÄIVÄ

31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki (pyhät) enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuutuu kirkkautensa valtaistuimelle,
32 ja Hänen eteensä kootaan kaikki kansat Hän erottaa ihmiset* toisistaan niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.

33 Lampaat Hän asettaa oikealle puolelleen mutta vuohet vasemmalle."
34 Sitten Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, Isäni siunatut, ottakaa haltuunne se valtakunta, joka (on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.
35 Sillä minun oli nälkä ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano ja te annoitte minulle juoda; olin muukalainen ja te otitte minut huoneeseenne;"
36 olin alaston ja te vaatetitte minut; olin sairaana ja te kävitte minua katsomassa; olin vankilassa ja te tulitte luokseni.'"

31. Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit Hänen kanssaan, silloin Hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle,
32. ja eteensä kootaan kaikki kansat. Erottaa toiset toisista niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista.

33. Lampaat asettaa oikeallensa, mutta vuohet vasemmalle.
34. Sitten Kuningas sanoo oikeallansa oleville: 'Tulkaa, Isäni siunatut, omistakaa teille mailman perustamisesta asti valmistettu valtakunta.
35. Sillä Minä isosin ja ruokitte Minua, janosin ja juotitte Minua, olin muukalainen ja otitte Minut huoneeseenne,
36. alaston ja vaatetitte Minut, sairastin ja te kävitte Minua katsomassa, olin vankilassa ja tulitte

31 Mutta kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, silloin hän istuu kirkkautensa valtaistuimelle.
32 Ja hänen eteensä kootaan kaikki kansat, ja hän erottaa toiset toisista, niinkuin paimen erottaa lampaat vuohista.
33 Ja hän asettaa lampaat oikealle puolelleen, mutta vuohet vasemmalle.
34 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti.
35 Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne;
36 minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin

37 Silloin vanhurskaat vastaavat Hänelle sanoen: 'Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?
38 Ja milloin näimme siat muukalaisena ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut ?

39 Ja milloin näimme *sinut sairaana* tai vankilassa ja tulimme luoksesi?'

40 Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti sanon teille: kaiken mitä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, olette tehneet minulle.' "

41 Sitten Hän myös sanoo vasemmalla puolella oleville: 'Menkää pois luotani, kirotut, siihen iäiseen tuleen joka on valmistettu paholaiselle ja hänen enkeleilleen.
42 Sillä minun oli nälkä ettekä te antaneet minulle syödä; minun oli jano ettekä antaneet minulle juoda;"
43 olin muukalainen ettekä ottaneet minua huoneeseenne; olin alaston ettekä vaatettaneet minua, sairaan ja vankilassa

tyköni!
37. Silloin vanhurskaat vastaavat Hänelle sanoen: ‘Herra, milloin näimme Sinut nälkäisenä ja ruokimme tai janoisena ja juotimme?
38. Ja milloin näimme Sinut muukalaisena ja otimme Sinut huoneeseemme tai alastonna ja vaatetimme?
39. Ja milloin näimme Sinut sairaana tai vankilassa ja tulimme tykösi?’

40. Niin Kuningas vastaa heille: ‘Totisesti sanon teille: kaiken, mitä olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni, olette tehneet Minulle.’
41. Sitten sanoo myös vasemmalla oleville: ‘Menkää pois luotani, kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja enkeleillensä.

42. Sillä Minä isosin ettekä ruokkineet Minua, janosin ettekä Minua juottaneet,

43. olin muukalainen ettekä ottaneet Minua huoneeseenne, alaston ettekä vaatettaneet Minua, sairas ja

vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.'
37 Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda?
38 Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut?

39 Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?'
40 Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle'.
41 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä.
42 Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä; minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda;
43 minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana

ettekä käyneet minua katsomassa.'"

44 Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastonna tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet sinua?'
45 Silloin Hän vastaa heille sanoen: 'Totisesti sanon teille: kaiken mitä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, olette jättäneet tekemättä myös minulle.'
46 Ja nämä menevät pois iäiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iäiseen elämään."

JEESUKSEN SURMAAMISESTA SOVITAAN

1 Kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, Hän sanoi opetuslapsilleen:

2 Tiedätte että kahden päivän perästä on pääsiäinen. Silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi."
3 Siihen aikaan ylipapit (ja kirjanoppineet) ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas-nimisen ylimmän papin palatsiin.
4 He sopivat että ottaisivat Jeesuksen

vankilassa ettekä käyneet Minua katsomassa.’
44. Silloin hekin vastaavat sanoen: ‘Herra, milloin näimme Sinut nälkäisenä tai janoisena tai muukalaisena tai alastonna tai sairaana tai vankilassa emmekä palvelleet Sinua?’
45. Silloin vastaa heille sanoen: ‘Totisesti sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, olette jättäneet tekemättä Minulle.’
46. Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään.”

26 Luku

1.Lopetettuaan kaikki nämä puheensa Jeesus sanoi opetuslapsilleen:

2. “Tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen ja Ihmisen Poika annetaan naulittavaksi ristiin.”
3. Silloin ylipapit ja kirjanoppineet ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylipapin palatsiin.
4. Sopivat, että ottaisivat Jeesuksen

ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.'
44 Silloin hekin vastaavat sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?'
45 Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle'.
46 Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

26 Luku

1 Ja kun Jeesus oli lopettanut kaikki nämä puheet, sanoi hän opetuslapsillensa:
2 Te tiedätte, että kahden päivän perästä on pääsiäinen; silloin Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi.
3 Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat Kaifas nimisen ylimmäisen papin palatsiin
4 ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat

kiinni kavaluudella ja tappaisivat Hänet.

5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, jottei syntyisi meteliä kansassa."

JEESUS VOIDELLAAN BETANIASSA

6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitaalisen Simonin kotona,
7 Hänen luokseen tuli nainen mukanaan alabasteripullo jossa oli kallisarvoista voiteluöljyä, minkä hän valutti Hänen päähänsä Hänen ollessaan aterialla.

8 Mutta sen nähdessään Hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat:

9 Mitä varten tämä haaskaus? "Olisihan tämän (voiteen) voinut myydä paljosta ja antaa rahat köyhille."
10 Sen huomatessaan Jeesus sanoi heille: "Miksi tuotatte mielipahaa tälle naiselle? Sillä hän teki minulle hyvän työn."

11 Köyhät teillä on aina keskellänne mutta minua teillä ei ole aina.

12 Sillä valaessaan tämän voiteen

kiinni kavaluudella ja tappaisivat.

5. Mutta sanoivat: “Ei juhlan aikana, jottei syntyisi meteliä kansassa.”

6. Kun Jeesus oli Betaniassa pitalisen Simeonin kotona,
7. tykönsä tuli nainen mukanaan alabasteripullo oikeata kallista öljyä ja valutti sen Hänen päähänsä Hänen ollessaan aterialla.

8. Mutta sen nähdessään opetuslapset närkästyivät sanoen: “Mitä varten tämä haaskaus?
9. Tämän voiteenhan olisi voinut myydä paljosta ja antaa köyhille.”

10. Huomatessaan Jeesus sanoi heille: “Miksi tuotatte mielipahaa tälle naiselle? Sillä hän teki Minulle hyvän työn.
11. Köyhät teillä on aina keskellänne, mutta Minua teillä ei ole aina.

12. Sillä valaessaan tämän öljyn

Jeesuksen kiinni kavaluudella ja tappaisivat hänet.
5 Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa".

6 Kun Jeesus oli Betaniassa pitalisen Simonin asunnossa,
7 tuli hänen luoksensa nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä kallisarvoista voidetta, minkä hän vuodatti Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla.
8 Mutta sen nähdessään hänen opetuslapsensa närkästyivät ja sanoivat: "Mitä varten tämä haaskaus?
9 Olisihan sen voinut myydä kalliista hinnasta ja antaa rahat köyhille."

10 Kun Jeesus sen huomasi, sanoi hän heille: "Miksi pahoitatte tämän naisen mieltä? Sillä hän teki hyvän työn minulle.
11 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina.
12 Sillä kun hän valoi tämän voiteen

ruumiilleni hän toimi hautaamistani varten.

13 Totisesti sanon teille: missä tahansa koko maailmassa julistetaan tätä ilosanomaa, myös se mitä hän teki, kerrotaan hänen muistoksensa."

ruumiilleni hän teki sen hautaamistani varten.
13. Totisesti sanon teille: missä tahansa koko mailmassa julistetaan tätä evankeliota, myös se, mitä hän teki, mainitaan muistoksensa.”

minun ruumiilleni, teki hän sen minun hautaamistani varten.
13 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa tätä evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä hän teki, on mainittava hänen muistoksensa."

JUUDAS TARJOUTUU KAVALTAJAKSI

14 Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo

15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä toimitan Hänet teille?" Niin he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa."
16 Siitä hetkestä lähtien hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet.

14. Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo
15. ja sanoi: “Mitä tahdotte antaa minulle, niin kavallan Hänet teille?” Maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.
16. Siitä hetkestä lähtien etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet.

14 Silloin meni yksi niistä kahdestatoista, nimeltä Juudas Iskariot, ylipappien luo
15 ja sanoi: "Mitä tahdotte antaa minulle, niin minä saatan hänet teidän käsiinne?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa.
16 Ja siitä hetkestä hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaaksensa hänet.

JEESUKSEN VIIMEINEN

17 Ensimmäisenä hapattomain leipäin päivänä tulivat opetuslapset Jeesuksen luo ja sanoivat (Hänelle): "Mihin tahdot että valmistamme pääsiäisaterian syödäksesi?"

17. Ensimäisenä hapattomain leipäin päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö sanoen Hänelle: “Mihin tahdot, että valmistamme Sinulle syötäväksi pääsiäisaterian?”

17 Mutta ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen tykö ja sanoivat: "Mihin tahdot, että valmistamme pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"

18 Hän sanoi: menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: aikani on lähellä. Sinun luonasi vietän* pääsiäistä opetuslasteni kanssa.' "

19 Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt ja valmistivat pääsiäisaterian.
20 Illan tultua Hän oli aterialla kahdentoista [opetuslapsensa kanssa.

21 Ja Heidän syödessään Hän sanoi: Totisesti sanani teille: yksi teistä kavaltaa minut."
22 Niin he tulivat kovin murheellisiksi siksi ja alkoivat, itse kukin heistä, sanoa Hänelle: "Herra en kai minä ole se?"

23 Hän vastasi ja sanoi: "Joka kanssani pistää kätensä vatiin, se kavaltaa minut."

24 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka välityksellä Ihmisen Poika kavalletaan.' Parempi olisi sille ihmiselle ettei hän olisi syntynyt."
25 Niin Juudas joka Hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä ole se ?" kai

18. Sanoi: “Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: ‘Opettaja sanoo: Aikani on lähellä. Sinun luonasi viettäisin pääsiäistä opetuslasteni kanssa.’”
19. Opetuslapset tekivät niin kuin Jeesus oli heitä käskenyt ja valmistivat pääsiäisaterian.
20. Illan tultua Hän oli aterialla niitten kahdentoista kanssa.

21. Kun söivät, sanoi: “Totisesti sanon teille: yksi teistä kavaltaa Minut.”

22. Tulivat kovin murheellisiksi ja alkoivat sanoa Hänelle: “Herra, en kai minä ole?”

23. Vastasi ja sanoi: “Joka kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa Minut.

24. Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu. Mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Hyvä olisi hänelle, jos se ihminen ei olisi syntynyt.”
25. Niin Juudas, joka Hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: “Opettaja, en kai

18 Niin hän sanoi: "Menkää kaupunkiin sen ja sen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Minun aikani on lähellä; sinun luonasi minä syön pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa'."
19 Ja opetuslapset tekivät, niinkuin Jeesus oli heitä käskenyt, ja valmistivat pääsiäislampaan.
20 Ja kun ehtoo tuli, asettui hän aterialle kahdentoista opetuslapsensa kanssa.
21 Ja heidän syödessään hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut".
22 Silloin he tulivat kovin murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "Herra, en kai minä ole se?"
23 Hän vastasi ja sanoi: "Joka minun kanssani pisti kätensä vatiin, se kavaltaa minut.
24 Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."
25 Niin Juudas, joka hänet kavalsi, vastasi ja sanoi: "Rabbi, en kai minä

sanoi hänelle: "Sinä sanoit."

minä ole?” Sanoo hänelle: “Sinä sanoit.”

ole se?" Hän sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit".

PYHÄN EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

26 Heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: "Ottakaa, syökää. Tämä on minun ruumiini."
27 Hän otti myös maljan, kiitti ja antoi heille: "Juokaa tästä jokainen,"
28 sillä tämä on minun vereni, (uuden liiton veri joka monen puolesta vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

29 Mutta sanon teille: tästä lähin en juo tätä puun antia ennen kuin sinä päivänä jona juon sitä uutena kanssanne Isäni valtakunnassa."
30 Laulettuaan kiitosvirren he lähtivät öljyvuorelle.

26. Kun söivät, Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsille ja sanoi: “Ottakaa, syökää. Tämä on Minun ruumiini.”
27. Samoin otti maljan, kiitti ja antoi heille sanoen: “Juokaa tästä jokainen,
28. sillä tämä on Minun vereni, uuden liiton veri, jonka annetaan vuotaa monen puolesta syntien anteeksiantamiseksi.
29. Mutta sanon teille: tästä lähin en juo tätä viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena kanssanne Isäni valtakunnassa.”
30. Veisattuaan kiitosvirren lähtivät Öljyvuorelle.

26 Ja heidän syödessään Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsillensa ja sanoi: "Ottakaa ja syökää; tämä on minun ruumiini".
27 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille ja sanoi: "Juokaa tästä kaikki;
28 sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka monen edestä vuodatetaan syntien anteeksiantamiseksi.

29 Ja minä sanon teille: tästedes minä en juo tätä viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa."
30 Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

31 Silloin Jeesus sanoi heille: ”Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun, sillä on kirjoitettu: ’Minä lyön paimenta ja lauman lampaat hajoitetaan.’

31. Silloin Jeesus sanoo heille: “Tänä yönä te kaikki loukkaannutte Minuun, sillä on kirjoitettu: ‘Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajoitetaan.’

31 Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki loukkaannutte minuun; sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lauman lampaat hajotetaan'.

32 Muuta herättyäni eloon menen edellänne Galileaan.”
33 Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: ”Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, minä en koskaan loukkaannu”
34 Jeesus sanoi hänelle: ”Totisesti sanon sinulle: tänä yönä ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.”

35 Pietari sanoi Hänelle: ”Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti kiellä sinua.” Samoin sanoivat myös kaikki opetuslapset.

32. Mutta noustuani kuolleista menen edellänne Galileaan.”
33. Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: “Vaikka kaikki loukkaantuvat Sinuun, minä en koskaan loukkaannu.”
34. Jeesus sanoi hänelle: “Totisesti, sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät Minut.”
35. Pietari sanoo Hänelle: “Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti kiellä Sinua.” Samoin sanoivat myös kaikki opetuslapset.

32 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."
33 Niin Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat sinuun, niin minä en koskaan loukkaannu".
34 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".
35 Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". Samoin sanoivat myös kaikki muut opetuslapset.

GETSEMANEN RUKOUSTAISTELU

36 Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane-nimiselle maatilalle ja sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa taisi sillä aikaa kun menen ja rukiinen tuolla."

37 Hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa, ja alkoi murehtia ja tulla tuskaa.).
38 Silloin Hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti. Viipykää tässä ja valvokaa kanssani."

36. Sitten Jeesus tulee heidän kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle ja sanoo opetuslapsille: “Istukaa tässä sillä aikaa, kun menen ja rukoilen tuolla.”
37. Otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sepeteuksen poikaa ja alkoi murehtia ja tulla tuskaan.
38. Silloin sanoo heille: “Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti. Viipykää tässä ja valvokaa kanssani.”

36 Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan Getsemane nimiselle maatilalle; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä menen ja rukoilen tuolla".
37 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja ne kaksi Sebedeuksen poikaa; ja hän alkoi murehtia ja tulla tuskaan.
38 Silloin hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa minun kanssani".

39 Mentyään vähän eteenpäin Hän heittäytyi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, menköön tämä malja pois minulta, mutta ei niin kuin minä tahdon vaan niin kuin sinä."

40 Sitten Hän tuli opetuslasten luo ja tapasi heidät nukkumasta. Ja Hän sanoi Pietarille: "Niin ette kyenneet yhtä hetkeä valvomaan kanssani."
41 Valvokaa ja rukoilkaa jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis mutta liha heikko."
42 Mentyään taas pois toisen kerran Hän rukoili sanoen: 'isäni. jos tämä malja ei voi mennä pois minulta sitä juomattani. tapahtukoon sinun tahtosi."

43 Tullessaan Hän tapasi heidät jälleen nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.
44 Niin Hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran sanoen samat sanat.
45 Sitten Hän tuli opetuslastensa' luo ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte. Katso, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin."

39. Mentyään vähän eteenpäin heittäysi kasvoilleen rukoillen ja sanoen: “Isäni, jos mahdollista on, menköön Minulta pois tämä malja; mutta ei niin kuin Minä tahdon, vaan niin kuin Sinä.”

40. Tulee opetuslasten tykö ja tapaa heidät nukkumasta. Sanoo Pietarille: “Niin ette voineet yhtä hetkeä valvoa kanssani.
41. Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha heikko.”
42. Taas meni pois, toisen kerran, ja rukoili sanoen: “Isäni, jos tämä malja ei voi mennä pois Minulta sitä juomattani, tapahtukoon Sinun tahtosi.”

43. Tullessaan tapaa heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.
44. Jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran sanoen samat sanat.

45. Sitten tulee opetuslastensa tykö ja sanoo heille: “Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä. Ihmisen Poika annetaan syntisten

39 Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi kasvoilleen ja rukoili sanoen: "Isäni, jos mahdollista on, niin menköön minulta pois tämä malja; ei kuitenkaan niinkuin minä tahdon, vaan niinkuin sinä".
40 Ja hän tuli opetuslasten tykö ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Niin ette siis jaksaneet yhtä hetkeä valvoa minun kanssani!
41 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."
42 Taas hän meni pois toisen kerran ja rukoili sanoen: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä minun ohitseni, minun sitä juomattani, niin tapahtukoon sinun tahtosi".
43 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi.
44 Ja hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran ja sanoi samat sanat uudestaan.
45 Sitten hän tuli opetuslasten tykö ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Katso, hetki on lähellä, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

46 Nouskaa, lähtekäämme. Katso, se on lähellä joka kavaltaa minut."

JEESUS VANGITAAN

47 Hänen vielä puhuessaan, katso, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, tuli mukanaan suuri joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekoin ja seipäin.

48 Hänen kavaltajansa oli sopinut heidän kanssaan merkiltä sanoen: "Se jota suutelen, Hän se on. Ottakaa Hänet kiinni."
49 Ja hän meni heti Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja suuteli Häntä kiihkeästi."
50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystävä, 'tätä vartenko olet täällä!" Silloin he astuivat esille ja kävivät Jeesukseen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni."
51 Ja katso, yksi Jeesuksen seurassa olevista ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.
52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä mies miekkasi paikalleen, sillä kaikki jotka

käsiin.
46. Nouskaa, lähtekäämme. Katso, se, joka kavaltaa Minut, on lähellä."

47. Hänen vielä puhuessaan, katso, Juudas, yksi niistä kahdestatoista tuli mukanaan suuri joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekoin ja seipäin.
48. Se, joka Hänet kavalsi, oli määrännyt heille merkin sanoen: "Jolle annan suuta, Hän se on. Ottakaa Hänet kiinni."
49. Heti Hänen luoksensa astuttuaan sanoo Hänelle: "Terve, Opettaja!" ja suuteli Häntä kiihkeästi.
50. Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ystävä, mitä varten olet täällä?" Silloin tulivat ja kävivät Jeesukseen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni.
51. Katso, yksi Jeesuksen seurassa olevista ojensi kätensä, veti miekkansa ja iskien ylipapin palvelijaa sivalsi häneltä korvan.
52. Silloin Jeesus sanoo hänelle: "Pistä miekkasi paikalleen, sillä kaikki, jotka

46 Nouskaa, lähtekäämme; katso, se on lähellä, joka minut kavaltaa."

47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, ja hänen kanssaan lukuisa joukko ylipappien ja kansan vanhinten luota miekat ja seipäät käsissä.
48 Ja se, joka hänet kavalsi, oli antanut heille merkin sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni".
49 Ja kohta hän meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, rabbi!" ja antoi hänelle suuta.
50 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, mitä varten sinä tänne tulit?" Silloin he tulivat Jeesuksen luo, kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.
51 Ja katso, eräs niistä, jotka olivat Jeesuksen kanssa, ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.
52 Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pistä miekkasi tuppeen; sillä kaikki, jotka

miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat."
53 Vai luuletko etten *voisi nyt rukoilla Isää ja Hän asettaisi' käytettäväkseni enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkelejä?
54 Kuinka sitten toteutuisivat kirjoitukset? Sillä näin täytyy tapahtua."

55 Sinä hetkenä Jeesus sanoi väki joukolle: "Niin kuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoin ja seipäin vangitsemaan. Joka päivä olen istunut (luonanne) opettaen pyhäkössä ettekä ole ottaneet minua kiinni."

56 Mutta tämä kaikki on tapahtunut jotta profeettain kirjoitukset toteutuisivat." Silloin kai opetuslapset jättivät Hänet ja pakenivat."

JEESUS NEUVOSTON EDESSÄ

57 Jeesuksen kiinniottajat veivät Hänet ylimmän papin Kaifaan eteen jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.
58 Mutta Pietari seurasi Häntä taampana

miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.
53. Vai luuletko, etten voisi nyt rukoilla Isääni ja Hän asettaisi heti käytettäväkseni enemmän kuin kaksitoista legionaa enkeleitä.
54. Mutta kuinka täyttyisivät Kirjoitukset, että näin pitää tapahtuman?”
55. Sillä hetkellä Jeesus sanoi kansajoukolle: “Niin kuin ryöväriä vastaan olette lähteneet Minua miekoin ja seipäin vangitsemaan. Joka päivä olen istunut tykönänne opettaen pyhäkössä, ettekä ottaneet Minua kiinni.
56. Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettain kirjoitukset täyttyisivät.” Silloin kaikki opetuslapset jättivät Hänet ja pakenivat.

57. Jeesuksen kiinniottajat veivät Hänet ylipappi Kaifaan eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.
58. Pietari seurasi Häntä taampana

miekkaan tarttuvat, ne miekkaan hukkuvat.
53 Vai luuletko, etten voisi rukoilla Isääni, niin että hän lähettäisi heti minulle enemmän kuin kaksitoista legionaa enkeleitä?
54 Mutta kuinka silloin kävisivät toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin pitää tapahtuman?"
55 Sillä hetkellä Jeesus sanoi joukolle: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan. Joka päivä minä olen istunut pyhäkössä opettamassa, ettekä ole ottaneet minua kiinni.

56 Mutta tämä kaikki on tapahtunut, että profeettain kirjoitukset kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

57 Mutta Jeesuksen kiinniottajat veivät hänet ylimmäisen papin, Kaifaan, eteen, jonne kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet.
58 Ja Pietari seurasi häntä taampana

ylimmän papin pihalle asti, ja sisälle mentyään hän istuutui palvelijain joukkoon nähdäkseen lopun.
59 Ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen Hänet,
60 mutta eivät löytäneet. (He eivät löytäneet yhtään) vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. (61) Mutta viimein tuli kaksi (väärää todistajaa)
61 ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä voin hajoittaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.' "

62 Silloin ylin pappi nousi ja sanoi Hänelle: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

63 Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylin pappi (jatkoi ja) sanoi Hänelle: "Vannotan sinua elävän Jumalan kautta että sanot meille oletko Kristus Jumalan Poika."

64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä sanoit. Mutta sanon teille: tästä lähin tulette näkemään Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

ylipapin pihalle asti ja sisälle mentyään istui palvelijain joukossa, jotta näkisi lopun.
59. Ylipapit ja vanhimmat ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa Hänet,
60. mutta eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta viimein tuli kaksi

61. sanoen: “Tämä sanoi: ‘Minä voin hajoittaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.’”

62. Silloin ylipappi nousi ja sanoi: “Etkö vastaa mitään? Mitä nämä todistavat Sinua vastaan?”

63. Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylipappi sanoi Hänelle: “Vannotan Sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko Kristus, Jumalan Poika.”

64. Jeesus sanoo hänelle: “Sinä sanoit. Mutta Minä sanon teille: tästä lähin näette Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla ja tulevan taivaan pilvien päällä.”

ylimmäisen papin esipihaan asti; ja hän meni sinne ja istui palvelijain joukkoon nähdäksensä, kuinka lopulta kävisi.
59 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet,
60 mutta eivät löytäneet, vaikka monta väärää todistajaa oli tullut esille. Mutta vihdoin tuli kaksi,

61 ja he sanoivat: "Tämä on sanonut: 'Minä voin hajottaa maahan Jumalan temppelin ja kolmessa päivässä sen rakentaa'."
62 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja sanoi hänelle: "Etkö vastaa mitään siihen, mitä nämä todistavat sinua vastaan?"
63 Mutta Jeesus oli vaiti. Niin ylimmäinen pappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Kristus, Jumalan Poika".
64 Jeesus sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanoit. Mutta minä sanon teille: tästedes te saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä."

65 Silloin ylin pappi repäisi vaatteensa sanoen: "Hän on rienannut. Mitä enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte Hänen rienauksensa."

66 Mitä arvelette?" He vastasivat sanoen "Hän on vikapää kuolemaan."
67 Silloin he sylkivät Hänen kasvoilleen ja löivät Häntä nyrkillä. Toiset taas antoivat Hänelle korvapuusteja
68 ja sanoivat "Profetoi meille, Kristus, kuka se on joka sinua löi."

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

69 Mutta Pietari istui ulkona pihalla. Silloin hänen luokseen tuli muuan palvelijatar ja sanoi: ”Sinäkin olit galilealaisen Jeesuksen seurassa.”
70 Mutta hän kiisti kaikkien edessä sanoen: ”En ymmärrä mitä sanot.”
71 Hänen mentyään sitten ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi siellä oleville: ”Tämäkin oli Jeesus Nasaretilaisen seurassa.”
72 Jälleen hän kiisti vannoen: ”En tunne sitä miestä.”
73 Hetken kuluttua tulivat siinä seisovat

65. Silloin ylipappi repäisi vaatteensa sanoen: “Hän on rienannut. Mitä enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte pilkkaamisensa.

66. Mitä arvelette?” Vastasivat sanoen: “Hän on vikapää kuolemaan.”
67. Silloin sylkivät Hänen kasvoillensa ja löivät Häntä nyrkillä. Toiset taas antoivat Hänelle korvapuusteja
68. sanoen: “Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka Sinua löi.”

69. Mutta Pietari istui ulkona pihalla. Luoksensa tuli muuan palvelijatar sanoen: “Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen seurassa.”
70. Mutta kiisti kaikkien edessä sanoen: “En ymmärrä, mitä sanot.”
71. Kun oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoo siellä oleville: “Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen seurassa.”
72. Jälleen kiisti valalla: “En tunne sitä miestä.”
73. Vähän myöhemmin tulivat lähellä

65 Silloin ylimmäinen pappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on pilkannut Jumalaa. Mitä me enää todistajia tarvitsemme? Katso, nyt kuulitte hänen pilkkaamisensa.
66 Miten teistä on?" He vastasivat sanoen: "Hän on vikapää kuolemaan".
67 Silloin he sylkivät häntä silmille ja löivät häntä nyrkillä kasvoihin; ja toiset sivalsivat häntä poskelle
68 ja sanoivat: "Profetoi meille, Kristus, kuka se on, joka sinua löi".

69 Mutta Pietari istui ulkopuolella esipihassa. Ja hänen luoksensa tuli muuan palvelijatar ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen, seurassa".
70 Mutta hän kielsi kaikkien kuullen ja sanoi: "En ymmärrä, mitä sanot".
71 Ja kun hän oli mennyt ulos portille, näki hänet toinen nainen ja sanoi sielläoleville: "Tämäkin oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, seurassa".
72 Ja taas hän kielsi valalla vannoen: "En tunne sitä miestä".
73 Vähän sen jälkeen tulivat ne, jotka

ja sanoivat Pietarille: ”Varmasti sinäkin olet heikäläisiä, sillä puhetapasikin ilmaisee sinut.”
74 Silloin hän alkoi kirota ja vannoa: ”En tunne sitä miestä.” Ja heti kukko lauloi.

75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanan, kun Hän oli sanonut (hänelle): ”Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät minut.” Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

seisseet ja sanoivat Pietarille: “Varmasti sinäkin olet heitä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut.”
74. Silloin alkoi manata ja vannoa: “En tunne sitä miestä.” Ja heti kukko lauloi.
75. Niin Pietari muisti Jeesuksen sanan, jonka oli sanonut hänelle: “Ennen kuin kukko laulaa, sinä kolmesti kiellät Minut.” Meni ulos ja itki katkerasti.

siinä seisoivat, ja sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä myös olet yksi heistä, sillä kielimurteesikin ilmaisee sinut".
74 Silloin hän rupesi sadattelemaan ja vannomaan: "En tunne sitä miestä". Ja samassa lauloi kukko.
75 Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut: "Ennenkuin kukko laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

JEESUS LUOVUTETAAN PILATUKSEN KÄSIIN

1 Aamun tultua kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaakseen Hänet.

2 He sitoivat Hänet, veivät pois ja luovuttivat Hänet maaherra (Pontius) Pilatukselle.

JUUDAAN KUOLEMA

3 Kun sitten Juudas, Hänen kavaltajansa, näki että Hänet oli tuomittu, toi hän katuen takaisin ne kolmekymmentä

27 Luku

1.Aamun tultua kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa Hänet.

2. Sitoivat Hänet, veivät pois ja antoivat Hänet maaherralle, Pontius Pilatukselle.

3. Silloin Juudas, Hänen kavaltajansa, nähtyään, että Hänet oli tuomittu, toi katuvana takaisin ne kolmekymmentä

27 Luku

1 Mutta aamun koittaessa kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat pitivät neuvoa Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet;
2 ja he sitoivat hänet ja veivät pois ja antoivat hänet maaherran, Pilatuksen, käsiin.

3 Kun Juudas, hänen kavaltajansa, näki, että hänet oli tuomittu, silloin hän katui ja toi takaisin ne kolmekymmentä

hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille
4 ja sanoi: "Tein synnin kun kavalsin viattoman veren." Mutta he sanoivat: "Mitä se meille kuuluu? Katso itse eteesi."

5 Viskattuaan hopearahat temppeliin hän lähti sieltä, meni pois ja hirtti itsensä.
6 Mutta ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat; "Ei ole luvallista panna näitä temppelirahastoon, koska ne ovat veren hinta."
7 Neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi
8 Sen vuoksi aita peltoa on tähän päivään asti kutsuttu Veripelloksi,
9 silloin toteutui mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan välityksellä joka sanoo: "He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta, jonka Israelin lapset olivat arvioineet."

10 ja antoivat ne savenvalajan pellosta* niin kuin Herra oli minua käskenyt."

hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille
4. sanoen: “Tein synnin, kun kavalsin viattoman veren.” Mutta sanoivat: “Mitä meille? Katso eteesi.”

5. Viskattuaan hopearahat temppeliin lähti, meni pois ja hirtti itsensä.
6. Otettuaan hopearahat ylipapit sanoivat: “Ei ole luvallista panna näitä temppelirahastoon, koska ovat veren hinta.”
7. Neuvoteltuaan ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisen hautausmaaksi.
8. Sen tähden sitä peltoa on tähän päivään asti kutsuttu Veripelloksi.
9. Silloin täyttyi, mikä on puhuttu profeetta Jeremian kautta, joka sanoo: “Minä otin ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvionalaisesta, jonka olivat arvioineet Israelin pojista,
10. ja annoin ne savenvalajan pellosta niin kuin Herra oli minua käskenyt.”

hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille
4 ja sanoi: "Minä tein synnin, kun kavalsin viattoman veren". Mutta he sanoivat: "Mitä se meihin koskee? Katso itse eteesi."
5 Ja hän viskasi hopearahat temppeliin, lähti sieltä, meni pois ja hirttäytyi.
6 Niin ylipapit ottivat hopearahat ja sanoivat: "Ei ole luvallista panna näitä temppelirahastoon, koska ne ovat veren hinta".
7 Ja neuvoteltuaan he ostivat niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautausmaaksi.
8 Sentähden sitä peltoa vielä tänäkin päivänä kutsutaan Veripelloksi.
9 Silloin kävi toteen, mikä on puhuttu profeetta Jeremiaan kautta, joka sanoo: "Ja he ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, hinnan siitä arvioidusta miehestä, jonka he olivat israelilaisten puolesta arvioineet,
10 ja antoivat ne savenvalajan pellosta, niinkuin Herra oli minun kauttani käskenyt".

JEESUS PILATUKSEN EDESSÄ

11 Mutta Jeesus seisoi maaherran edessä. Ja maaherra kysyi Häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus vastasi hänelle: "Sinä sanot."

12 Ja kun ylipapit ja vanhimmat Häntä syyttivät, Hän ei vastannut mitään.
13 Silloin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö kuule kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?"
14 Mutta Hän ei vastannut hänelle yhteenkään kysymykseen, niin että maaherra suuresti ihmetteli.
15 Maaherralla oli tapana juhlan aikana päästää kansalle irti yksi vanki, se jonka he tahtoivat.
16 Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltä Barabbas.
17 Heidän ollessaan nyt koolla Pilatus sanoi heille: "Kumman tahdotte että päästän teille, Barabbaan vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?"
18 Sillä hän tiesi että he kateudesta olivat luovuttaneet Hänet.
19 Mutta hänen istuessaan tuomarinistuimella hänen vaimonsa lähetti

11. Mutta Jeesus seisoi maaherran eessä. Niin maaherra kysyi Häneltä sanoen: “Oletko Sinä juutalaisten kuningas?” Jeesus sanoi hänelle: “Sinä sanoit.”
12. Ylipappien ja vanhinten syyttäessä Häntä ei vastannut mitään.
13. Silloin Pilatus sanoo Hänelle: “Etkö kuule, kuinka paljon todistavat Sinua vastaan?”
14. Mutta ei vastannut hänelle yhteenkään sanaan, niin että maaherra suuresti ihmetteli.
15. Juhlan aikana maaherra oli tavallisesti päästänyt kansalle irti yhden vangin, jonka tahtoivat.
16. Heillä oli silloin kuuluisa vanki nimeltä Barabbas.
17. Kun nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: “Kumman tahdotte, että päästän teille, Barabbaan vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?”
18. Sillä tiesi, että kateudesta olivat luovuttaneet Hänet.
19. Kun hän istui tuomarinistuimella, lähetti vaimonsa sanomaan hänelle: “Ei

11 Mutta Jeesus seisoi maaherran edessä. Ja maaherra kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Niin Jeesus sanoi: "Sinäpä sen sanot".
12 Ja kun ylipapit ja vanhimmat häntä syyttivät, ei hän mitään vastannut.
13 Silloin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö kuule, kuinka paljon he todistavat sinua vastaan?"
14 Mutta hän ei vastannut yhteenkään hänen kysymykseensä, niin että maaherra suuresti ihmetteli.
15 Oli tapana, että maaherra juhlan aikana päästi kansalle yhden vangin irti, kenenkä he tahtoivat.
16 Ja heillä oli silloin kuuluisa vanki, jota sanottiin Barabbaaksi.
17 Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?"
18 Sillä hän tiesi, että he kateudesta olivat antaneet hänet hänen käsiinsä.
19 Mutta kun hän istui tuomarinistuimella, lähetti hänen

sanomaan hänelle: "Älä ensinkään puutu tuohon vanhurskaaseen mieheen, sillä olen tänään unessa paljon kärsinyt Hänen tähtensä."
20 Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa* anomaan Barabbasta ja surmauttamaan° Jeesuksen.
21 Maaherra alkoi taas puhua ja sanoi heille: "Kumman näistä kahdesta tahdotte että päästän teille?" Niin he sanoivat: "Barabbaan."
22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle jota sanotaan Kristukseksi?" He kaikki sanoivat hänelle: "Naulittakoon ristiin!"
23 Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Naulittakoon ristiin!"

24 Nähdessään ettei mikään auta. vaan syntyy pikemmin meteli, Pilatus otti vettä ja pesi kätensä kansan edessä ja sanoi: "Olen viaton tämän (vanhurskaan) miehen vereen. Katsokaa eteenne."

25 Kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon Hänen verensä meidän vastuullemme ja lastemme vastuulle."

mitään yhteistä sinulla ja tuolla vanhurskaalla, sillä olen unessa paljon kärsinyt tähtensä.”

20. Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansajoukkoja anomaan Barabbasta ja surmaamaan Jeesuksen.
21. Maaherra alkoi taas puhua ja sanoi heille: “Kumman näistä kahdesta tahdotte, että päästän teille?” Niin sanoivat: “Barabbaan.”
22. Pilatus sanoo heille: “Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?” He kaikki sanoivat hänelle: “Naulittakoon ristiin!”
23. Niin maaherra sanoi: “Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt?” Mutta huusivat vielä enemmän sanoen: “Naulittakoon ristiin!”
24. Nähdessään, ettei mikään auta, vaan pikemminkin syntyy meteli, Pilatus otti vettä ja pesi kätensä kansan edessä sanoen: “Olen viaton tämän vanhurskaan vereen. Katsokaa te!”

25. Kaikki kansa vastasi ja sanoi: “Verensä päällemme ja lastemme päälle.”

vaimonsa hänelle sanan: "Älä puutu siihen vanhurskaaseen mieheen, sillä minä olen tänä yönä unessa paljon kärsinyt hänen tähtensä".
20 Mutta ylipapit ja vanhimmat yllyttivät kansaa anomaan Barabbasta, mutta surmauttamaan Jeesuksen.
21 Ja maaherra puhui heille ja sanoi: "Kummanko näistä kahdesta tahdotte, että minä teille päästän?" Niin he sanoivat: "Barabbaan".
22 Pilatus sanoi heille: "Mitä minun sitten on tehtävä Jeesukselle, jota sanotaan Kristukseksi?" He sanoivat kaikki: "Ristiinnaulittakoon!"
23 Niin maaherra sanoi: "Mitä pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat vielä kovemmin sanoen: "Ristiinnaulittakoon!"
24 Ja kun Pilatus näki, ettei mikään auttanut, vaan että meteli yhä yltyi, otti hän vettä ja pesi kätensä kansan nähden ja sanoi: "Viaton olen minä tämän miehen vereen. Katsokaa itse eteenne."
25 Niin kaikki kansa vastasi ja sanoi: "Tulkoon hänen verensä meidän päällemme ja meidän lastemme päälle".

26 Silloin hän päästi heille Barabbaan, mutta ruoskitti Jeesuksen ja luovutti Hänet ristiin naulittavaksi.

26. Silloin päästi heille Barabbaan, mutta ruoskittuaan luovutti Jeesuksen naulittavaksi ristiin.

26 Silloin hän päästi heille Barabbaan, mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

SOTILAAT PILKKAAVAT JEESUSTA

27 Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja kokosivat Hänen luokseen koko sotilasosaston

27. Sitten maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja kokosivat Hänen luokseen koko sotilasosaston.

27 Silloin maaherran sotamiehet veivät Jeesuksen mukanaan palatsiin ja keräsivät hänen ympärilleen koko sotilasjoukon.

28 Riisuttuaan Hänet he panivat Hänen päälleen tulipunaisen päällysvaipan.

28. Riisuttuaan Hänet panivat Hänen päällensä tulipunaisen päällysvaipan

28 Ja he riisuivat hänet ja panivat hänen päällensä tulipunaisen vaipan

29 Sitten he väänsivät orjantappuroista kruunun panivat sen Hänen päähänsä ja ruokokepin Hänen oikeaan käteensä. Polvistuen Hänen eteensä he pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas."

29. ja väännettyään orjantappuroista kruunun panivat sen Hänen päähänsä ja ruovon oikeallensa. Polvistuen Hänen eteensä pilkkasivat Häntä sanoen: “Terve, juutalaisten kuningas!”

29 ja väänsivät orjantappuroista kruunun, panivat sen hänen päähänsä ja ruovon hänen oikeaan käteensä, polvistuivat hänen eteensä ja pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!"

30 He myös sylkivät Hänen päälleen ja ottivat ruokokepin ja löivät Häntä päähän.

30. Syljettyään Hänen päällensä ottivat ruovon ja löivät Hänen päähänsä.

30 Ja he sylkivät häntä, ottivat ruovon ja löivät häntä päähän.

31 Pilkattuaan Häntä he riisuivat Häneltä päällysvaipan, pukivat Hänet Hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät Hänet pois ristiinnaulittavaksi.

31. Pilkattuaan Häntä riisuivat Häneltä päällysvaipan, pukivat Hänet Hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät naulittavaksi ristiin.

31 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä vaipan, pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät hänet pois ristiinnaulittavaksi.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

32 Pois mennessään he tapasivat

32. Pois mennessään tapasivat

32 Ja matkalla he tapasivat

kyreneläisen miehen jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan Hänen ristiään.
33 Tultuaan Golgataksi kutsutulle paikalle — se merkitsee 'pääkallonpaikka' —
34 he antoivat Hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua hapanviiniä*. Mutta maistettuaan sitä Hän ei tahtonut juoda.
35 Kun he olivat naulinneet Hänet ristiin, he arpaa heittäen jakoivat keskenään Hänen vaatteensa (jotta toteutuisi minkä profeetta on puhunut: "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät arpaa puvustani")."
36 Sitten he istuutuivat ja vartioivat Häntä siellä.
37 Ja he olivat panneet Hänen päänsä yläpuolelle Hänen syynsä kirjoitettuna: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas."

38 Silloin naulittiin Hänen kanssaan ristiin kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.
39 Mutta ohikulkijat rienasivat Häntä nyökyttäen päätään
40 ja sanoen: "Sinä joka hajoitat temppelin ja kolmessa päivässä rakennat

kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simeon. Hänet pakottivat kantamaan Hänen ristiänsä.
33. Tultuaan Golgata nimiselle paikalle, jota sanotaan Pääkallon paikaksi,
34. antoivat Hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua hapanviiniä. Mutta maistettuaan ei tahtonut juoda.
35. Naulittuaan Hänet ristiin jakoivat keskenään Hänen vaatteensa heittäen arpaa, jotta täyttyisi, minkä profeetta on puhunut: “Jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät arpaa puvustani.”

36. Istuivat ja vartioivat Häntä siellä.

37. Panivat Hänen päänsä yläpuolelle Hänen syynsä kirjoitettuna: “Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas.”

38. Silloin naulittiin ristiin kaksi ryöväriä, toinen oikealle, toinen vasemmalle.
39. Ohikulkijat rienasivat Häntä nyökyttäen päätään
40. ja sanoen: “Temppelin hajoittaja ja kolmessa päivässä rakentaja, pelasta

kyreneläisen miehen, jonka nimi oli Simon. Hänet he pakottivat kantamaan hänen ristiänsä.
33 Ja tultuaan paikalle, jota sanotaan Golgataksi-se on: pääkallon paikaksi-
34 he tarjosivat hänelle juotavaksi katkeralla nesteellä sekoitettua viiniä; mutta maistettuaan hän ei tahtonut sitä juoda.
35 Ja kun he olivat hänet ristiinnaulinneet, jakoivat he keskenään hänen vaatteensa heittäen niistä arpaa.

36 Sitten he istuutuivat ja vartioivat häntä siellä.
37 Ja he olivat panneet hänen päänsä yläpuolelle hänen syynsä julki, näin kirjoitettuna: "Tämä on Jeesus, juutalaisten kuningas".
38 Silloin ristiinnaulittiin hänen kanssansa kaksi ryöväriä, toinen oikealle ja toinen vasemmalle puolelle.
39 Ja ne, jotka kulkivat ohitse, herjasivat häntä, nyökyttivät päätänsä
40 ja sanoivat: "Sinä, joka hajotat maahan temppelin ja kolmessa päivässä

sen, *pelasta itsesi. Jos olet Jumalan Poika,* astu alas ristiltä."
41 Samoin ylipapitkin pilkaten kirjanoppineitten ja vanhinten kanssa sanoivat:
42 Toisia Hän pelasti, itseään ei voi pelastaa. (Jos) Hän on Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin uskomme Häneen.
43 Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon Jumala* nyt Hänet jos on Häneen mielistynyt. Sillä Hän on sanonut: 'Olen Jumalan Poika.' "
44 Samalla tavoin solvasivat Häntä ryöväritkin jotka olivat naulitut Hänen kanssaan ristiin.

itsesi, jos olet Jumalan poika; astu alas ristiltä.”
41. Samoin ylipapitkin pilkaten kirjanoppineiden ja vanhinten kanssa sanoivat:
42. “Toisia pelasti, itseään ei voi pelastaa. Jos on Israelin kuningas, astukoon nyt alas ristiltä, niin uskomme Häneen.
43. Hän on luottanut Jumalaan. Pelastakoon Jumala nyt Hänet, jos on Häneen mielistynyt; sillä on sanonut: ‘Olen Jumalan Poika.’”
44. Tästä syystä solvasivat Häntä ryöväritkin, jotka oli naulittu ristiin kanssaan.

sen rakennat, auta itseäsi, jos olet Jumalan Poika, ja astu alas ristiltä".
41 Samoin ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat pilkkasivat häntä ja sanoivat:
42 Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa. Onhan hän Israelin kuningas; astukoon nyt alas ristiltä, niin me uskomme häneen.
43 Hän on luottanut Jumalaan; vapahtakoon nyt Jumala hänet, jos on häneen mielistynyt; sillä hän on sanonut: 'Minä olen Jumalan Poika'."
44 Ja samalla tavalla herjasivat häntä ryöväritkin, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssansa.

JEESUKSEN KUOLEMA

45 Mutta kuudennesta tunnista* alkaen oli pimeä yli koko maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.
46 Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi kovalla äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?"

47 Sen kuullessaan jotkut siinä seisovista

45. Mutta kuudennesta tunnista alkaen oli pimeä yli kaiken maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.
46. Yhdeksännen tunnin vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: “Eli, Eli, lama sabaktani?” Se on: Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?
47. Niin jotkut siinä seisovista

45 Mutta kuudennesta hetkestä alkaen tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.
46 Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?
47 Sen kuullessaan sanoivat muutamat

sanoivat: "Hän huutaa Eliaa."

48 Muuan heistä juoksi heti ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani ruokokepin päähän ja antoi Hänelle juoda.
49 Mutta toiset sanoivat: "Annas, katsokaamme tuleeko Elia Häntä pelastamaan."
50 Niin Jeesus huusi taas kovalla äänellä ja antoi henkensä.
51 ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi ja kalliot halkesivat.
52 Myös haudat aukenivat, ja monta nukkuneitten pyhän ruumista heräsi eloon.

53 Lähdettyään haudoista he Hänen ylösnousemuksensa jälkeen tulivat pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille.

54 Mutta kun sadanpäämies ja ne jotka hänen kanssaan vartioivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja muut tapahtumat, he pelästyivät suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika."
55 Siellä oli myös monta naista taampana katsellen. Nämä olivat Galileasta

kuullessaan sanoivat: “Hän huutaa Eliaa.”
48. Muuan heistä juoksi heti ja otti sienen, täytti hapanviinillä, pani ruovon päähän ja antoi Hänelle juoda.
49. Mutta muut sanoivat: “Annas, katsomme, tuleeko Elia Häntä pelastamaan.”
50. Niin Jeesus huutaen taas suurella äänellä antoi henkensä.
51. Katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi ja kalliot halkesivat.
52. Myös haudat aukenivat ja monta nukkuneitten pyhäin ruumista nousi ylös.
53. Jättivät haudat ja tulivat Hänen nousemuksensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.

54. Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja muut tapahtumat, he pelästyivät suuresti sanoen: “Totisesti, tämä oli Jumalan Poika.”
55. Siellä oli myös monta naista taampana katsellen. Nämä olivat

niistä, jotka siinä seisoivat: "Hän huutaa Eliasta".
48 Ja kohta muuan heistä juoksi ja otti sienen, täytti sen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda.
49 Mutta muut sanoivat: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias häntä pelastamaan".
50 Niin Jeesus taas huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.
51 Ja katso, temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti, ja maa järisi, ja kalliot halkesivat,
52 ja haudat aukenivat, ja monta nukkuneiden pyhien ruumista nousi ylös.
53 Ja he lähtivät haudoistaan ja tulivat hänen ylösnousemisensa jälkeen pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monelle.
54 Mutta kun sadanpäämies ja ne, jotka hänen kanssaan vartioitsivat Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja mitä muuta tapahtui, peljästyivät he suuresti ja sanoivat: "Totisesti tämä oli Jumalan Poika".
55 Ja siellä oli monta naista, jotka olivat Galileasta seuranneet Jeesusta ja

seuranneet Jeesusta ja palvelleet Häntä.

56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Jooseen* äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti.

Galileasta seuranneet Jeesusta ja palvelleet Häntä.
56. Joukossa oli Magdalan Maria ja Maria, Jaakon ja Joosepin äiti, ja Sepeteuksen poikain äiti.

palvelleet häntä; he seisoivat taampana katselemassa.
56 Heidän joukossaan oli Maria Magdaleena ja Maria, Jaakobin ja Joosefin äiti, ja Sebedeuksen poikain äiti.

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

57 Illan tultua saapui rikas arimatialainen mies nimeltä Joosef, joka itsekin oli Jeesuksen opetuslapsi.
58 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa ruumiin*.
59 Otettuaan ruumiin Joosef kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen
60 ja pani sen uuteen hautakammioonsa jonka oli hakannut kallioon. Vieritettyään ison kiven hautakammion ovelle hän lähti pois.

61 Siellä oli myös Maria Magdaleena ja se toinen Maria jotka istuivat vastapäätä hautaa.

57. Illan tultua saapui rikas mies Arimatiasta, nimeltä Jooseppi, joka itsekin oli Jeesuksen opetuslapsi.
58. Meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa ruumiin.
59. Niin Jooseppi otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen
60. ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakannut kallioon, ja vieritettyään ison kiven hautakammion ovelle lähti pois.

61. Siellä oli myös Magdalan Maria ja toinen Maria istuen vastapäätä hautaa.

57 Mutta illan tultua saapui rikas mies, Arimatiasta kotoisin, nimeltä Joosef, joka hänkin oli Jeesuksen opetuslapsi.
58 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista. Silloin Pilatus käski antaa sen hänelle.
59 Ja Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen liinavaatteeseen
60 ja pani sen uuteen hautakammioonsa, jonka oli hakkauttanut kallioon. Ja hän vieritti suuren kiven hautakammion ovelle ja lähti pois.
61 Ja siellä olivat Maria Magdaleena ja toinen Maria, jotka istuivat vastapäätä hautaa.

HAUDAN VARTIOINTI

62 Seuraavana päivänä joka on valmistuspäivän jälkeinen*, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo
63 ja sanoivat: "Herra, muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua herään eloon.'"

64 Käske siis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, jotteivät Hänen opetuslapsensa tulisi (yöllä) Ja varastaisi Häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän on noussut kuolleista.' Niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."
65 Pilatus sanoi heille: "Teillä on vartijaväki, Menkää, vartioikaa niin tarkasti kuin kykenette."
66 Niin he menivät ja sinetöityään kiven varmistivat haudan vartijaväen avulla.

62. Seuraavana päivänä, joka on valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo
63. sanoen: “Herra, muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: ‘Kolmen päivän kuluttua nousen ylös.’

64. Käske siis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, jotteivät opetuslapsensa tulisi ja varastaisi Häntä ja sanoisi kansalle: ‘Hän on noussut kuolleista’, ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimäinen.”
65. Pilatus sanoi heille: “Teillä on vartijaväki. Menkää, vartioikaa niin tarkasti kuin kykenette.
66 Niin menivät ja sinetöityään kiven turvasivat hautaa vartijaväellä.

62 Seuraavana päivänä, joka oli valmistuspäivän jälkeinen, ylipapit ja fariseukset kokoontuivat Pilatuksen luo
63 ja sanoivat: "Herra, me muistamme sen villitsijän vielä eläessään sanoneen: 'Kolmen päivän kuluttua minä nousen ylös'.
64 Käske siis tarkasti vartioida hautaa kolmanteen päivään asti, etteivät hänen opetuslapsensa tulisi ja varastaisi häntä ja sanoisi kansalle: 'Hän nousi kuolleista', ja niin viimeinen villitys olisi pahempi kuin ensimmäinen."
65 Niin Pilatus sanoi heille: "Tuossa on vartijaväkeä, menkää, vartioikaa niin hyvin kuin taidatte".
66 Niin he menivät ja turvasivat haudan lukitsemalla kiven sinetillä ja asettamalla vartijat.

JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisen päivän koittaessa, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa.

28 Luku

1.Sapatin päätyttyä, kun viikon ensimäinen päivä koitti, tulivat Magdalan Maria ja se toinen Maria katsomaan hautaa.

28 Luku

1 Ja kun sapatti oli päättynyt ja viikon ensimmäisen päivän aamu koitti, tulivat Maria Magdaleena ja se toinen Maria katsomaan hautaa.

2 Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois (oviaukolta) ja istuutui kivelle*.
3 Hän oli näöltään niin kuin salama ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi.

4 Häntä peläten vartijat vapisivat ja kävivät kuin kuolleiksi.
5 Mutta enkeli alkoi puhua ja sanoi naisille: "Älkää te pelätkö, sillä tiedän että etsitte Jeesusta, ristiin naulittua."

6 Ei Hän ole täällä, sillä Hän on herännyt eloon, niin kuin Hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikka missä Herra* makasi.

7 Ja menkää kiireesti ja sanokaa Hänen opetuslapsilleen että Hän on herännyt kuolleista. Katso, Hän menee edellänne Galileaan. Siellä näette Hänet. Katso, minä olen sen teille sanonut."

8 Niin he lähtivät kiireesti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat kertomaan Hänen opetuslapsilleen.

9 Mutta (heidän ollessaan matkalla

2. Katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istuutui sille.

3. Oli näöltään niin kuin salama ja vaatteensa valkeat kuin lumi.

4. Häntä pelästyen vartijat vapisivat ja kävivät kuin kuolleiksi.
5. Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi: “Älkää te pelätkö, sillä tiedän, että etsitte Jeesusta, ristiin naulittua.

6. Ei Hän ole täällä, sillä on noussut kuolleista niinkuin sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, missä Herra makasi.

7. Menkää kiiruusti ja sanokaa opetuslapsillensa, että on noussut kuolleista. Katso, Hän menee edellänne Galileaan. Siellä näette Hänet. Katso, minä olen teille sanonut.”

8. Menivät kiiruusti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat kertomaan Hänen opetuslapsillensa.

9. Heidän mennessänsä kertomaan

2 Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli astui alas taivaasta, tuli ja vieritti kiven pois ja istui sille.

3 Hän oli näöltään niinkuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi.
4 Ja häntä peljästyen vartijat vapisivat ja kävivät ikäänkuin kuolleiksi.
5 Mutta enkeli puhutteli naisia ja sanoi heille: "Älkää te peljätkö; sillä minä tiedän teidän etsivän Jeesusta, joka oli ristiinnaulittu.
6 Ei hän ole täällä, sillä hän on noussut ylös, niinkuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän on maannut.
7 Ja menkää kiiruusti ja sanokaa hänen opetuslapsillensa, että hän on noussut kuolleista. Ja katso, hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä. Katso, minä olen sen teille sanonut."
8 Ja he menivät kiiruusti haudalta peloissaan ja suuresti iloiten ja juoksivat viemään sanaa hänen opetuslapsillensa.
9 Mutta katso, Jeesus tuli heitä

viemään sanaa Hänen opetuslapsilleen,) katso, Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Olkaa tervehdityt!" Niin he astuivat Hänen luokseen, tarttuivat Häntä jalkoihin ja palvoivat Häntä."

Hänen opetuslapsillensa, katso, Jeesus tuli heitä vastaan sanoen: “Terve teille!” Niin tulivat, tarttuivat Hänen jalkoihinsa ja palvoivat Häntä.

vastaan ja sanoi: "Terve teille!" Ja he menivät hänen tykönsä, syleilivät hänen jalkojaan ja kumartaen rukoilivat häntä.

10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää pelätkö. Menkää ja ilmoittakaa veljilleni että he lähtisivät Galileaan. Siellä he näkevät minut."

10. Silloin Jeesus sanoo heille: “Älkää pelätkö. Menkää ja ilmoittakaa veljilleni, että lähtisivät Galileaan, ja siellä näkevät Minut.”

10 Silloin Jeesus sanoi heille: "Älkää peljätkö; menkää ja viekää sana minun veljilleni, että he menisivät Galileaan: siellä he saavat minut nähdä".

VARTIJAT LAHJOTAAN

11 Heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken mitä oli tapahtunut.

11. Heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut.

11 Mutta heidän mennessään, katso, muutamat vartijaväestä tulivat kaupunkiin ja ilmoittivat ylipapeille kaikki, mitä oli tapahtunut.

12 Kokoonnuttuaan vanhinten kanssa nämä pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

12. Nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat runsaat rahat

12 Ja nämä kokoontuivat vanhinten kanssa ja pitivät neuvoa ja antoivat sotamiehille runsaat rahat

13 ja sanoivat: "Sanokaa että Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat Hänet meidän nukkuessamme."

13. sanoen: “Sanokaa, että Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat Hänet meidän nukkuessamme.

13 ja sanoivat: "Sanokaa, että hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja veivät hänet varkain meidän nukkuessamme.

14 Jos tämä tulee maaherran kuuluviin, me suostuttelemme hänet ja saatamme teidät huolettomiksi."

14. Jos tämä tulisi maaherran kuuluviin, me suostutamme hänet ja saatamme teidät huolettomiksi.”

14 Ja jos tämä tulee maaherran korviin, niin me lepytämme hänet ja toimitamme niin, että saatte olla huoletta."

15 Otettuaan rahat he tekivät niin kuin

15. Otettuaan rahat tekivät niin kuin

15 Niin he ottivat rahat ja tekivät,

heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken tähän päivään asti.

heitä oli neuvottu. Tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken tähän päivään asti.

niinkuin heitä oli neuvottu. Ja tätä puhetta on levitetty juutalaisten kesken, ja sitä kerrotaan vielä tänäkin päivänä.

JEESUS ANTAA LÄHETYSKÄSKYN

16 Mutta ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle jonne Jeesus oli heidät käskenyt.
17 Nähdessään Hänet he palvoivat Häntä mutta muutamat epäilivät.

18 Astuttuaan lähelle Jeesus puhui heille sanoen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä."

19 Menkää siis ja tehkää kaikkia kansoja opetuslapsiksi. Kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen

20 ja opettakaa heitä pitämään kaikki mitä minä olen teille säätänyt. Ja katso, olen kanssanne joka päivä tämän maailmanajan täyttymiseen asti." (Aamen.)"

16. Ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan vuorelle, jonne Jeesus oli heitä käskenyt.
17. Nähdessään Hänet palvoivat Häntä, mutta muutamat epäilivät.

18. Jeesus tuli ja puhui heille sanoen: “Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.

19. Menkää siis ja tehkää kaikista kansoista opetuslapsia ja kastakaa heidät Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen
20. ja opettakaa heitä pitämään kaikki, mitä olen teille käskenyt. Katso, Minä olen kanssanne joka päivä mailmanajan täyttymykseen asti.”

16 Ja ne yksitoista opetuslasta vaelsivat Galileaan sille vuorelle, jonne Jeesus oli käskenyt heidän mennä.
17 Ja kun he näkivät hänet, niin he kumartaen rukoilivat häntä, mutta muutamat epäilivät.
18 Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä.
19 Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen
20 ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."

ILOSANOMA MARKUKSEN MUKAAN

JOHANNES KASTAJA EDELLÄKÄVIJÄNÄ

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, ilosanoman alku,
2 niin kuin profeetoissa* on kirjoitettuna: "Katso, minä lähetän sanansaattajani° edelläsi. Hän valmistaa tiesi (eteesi)"

3 ja: "Huutavan ääni autiomaassa: 'Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi.' "
4 Johannes tuli ja kastoi autiomaassa ja saarnasi* mielenmuutoksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi.
5 Koko Juudean maa ja jerusalemilaiset vaelsivat hänen luokseen, ja hän kastoi kaikki Jordanin virrassa kun he tunnustivat syntinsä.

6 Johannes oli pukeutunut kamelinkarvapukuun ja hänen vyötäröllään oli nahkavyö, ja hän söi heinäsirkkoja ja metsähunajaa.
7 Hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua voimallisempi jonka kengännauhaa en ole arvollinen

MARKUKSEN EVANKELIO

1 Luku

1. Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankelion alku.
2. Niin kuin on kirjoitettuna profeetta Jesajassa: “Katso, Minä lähetän sanansaattajani edelläsi, joka valmistaa tiesi.
3. Huutavan ääni erämaassa: ‘Valmistakaa Herran tie, tehkää polkunsa suoriksi’”,
4. niin Johannes tuli ja kastoi erämaassa ja saarnasi kääntymyksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi.
5. Koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset vaelsivat hänen tykönsä, ja kastoi heidät Jordanin virrassa heidän tunnustaessaan syntinsä.
6. Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja nahkavyö vyötäröllään, ja söi heinäsirkkoja ja metsähunajaa.
7. Saarnasi sanoen: “Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka anturan paulaa en ole kelvollinen

MARKUKSEN EVANKELIUMI

1. Luku

1 Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku.
2 Niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan kirjassa: "Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava sinun tiesi".
3 Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi',
4 niin Johannes Kastaja saarnasi erämaassa parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi.
5 Ja koko Juudean maa ja kaikki jerusalemilaiset vaelsivat hänen tykönsä, ja hän kastoi heidät Jordanin virrassa, kun he tunnustivat syntinsä.

6 Ja Johanneksella oli puku kamelinkarvoista ja vyötäisillään nahkavyö; ja hän söi heinäsirkkoja ja metsähunajaa.
7 Ja hän saarnasi sanoen: "Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen

kumartuneena päästämään."
8 Minä olen kastanut teidät vedessä mutta Hän on kastava teidät 'Pyhässä Hengessä'.

kumartuneena päästämään.
8. Minä olen kastanut teidät vedessä, mutta Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä.”

maahan kumartuneena päästämään.
8 Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä."

JEESUKSEN KASTAMINEN

9 Tapahtui niinä päivinä että Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi Hänet Jordanissa.
10 Heti vedestä noustessaan 'hän näki taivasten aukeavan ja Hengen niin kuin kyyhkysen laskeutuvan °Hänen päälleen°*.

11 Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani, johon' olen mielistynyt."

9. Tapahtui niinä päivinä, että Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi Hänet Jordanissa.
10. Heti vedestä noustessaan Johannes näki taivasten aukenevan ja Hengen niin kuin kyyhkysen laskeuvan Hänen päällensä,
11. ja taivaista tuli ääni: “Sinä olet rakas Poikani, Sinuun olen mielistynyt.”

9 Ja niinä päivinä Jeesus tuli Galilean Nasaretista, ja Johannes kastoi hänet Jordanissa.
10 Ja heti, vedestä noustessaan, hän näki taivasten aukeavan ja Hengen niinkuin kyyhkysen laskeutuvan häneen.

11 Ja taivaista tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt".

JEESUSTA KIUSATAAN

12 Niin Henki heti ajoi Hänet autiomaahan.
13 Hän oli (sieltä) autiomaassa neljäkymmentä päivää saatanan kiusattavana jaa Hän oli petojen seassa, mutta enkelit palvelivat Häntä.

12. Heti Henki ajaa Hänet erämaahan.

13. Oli erämaassa neljäkymmentä päivää saatanan kiusattavana ja oli petojen seassa, ja enkelit palvelivat Häntä.

12 Kohta sen jälkeen Henki ajoi hänet erämaahan.
13 Ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, ja saatana kiusasi häntä, ja hän oli petojen seassa; ja enkelit tekivät hänelle palvelusta.

JEESUS ALKAA TOIMIA GALILEASSA

14 Mutta sen jälkeen kun Johannes oli pantu vankilaan Jeesus meni Galileaan ja saarnasi Jumalan (valtakunnan) ilosanomaa
15 ja sanoi: "Aika on täyttynyt ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle. Muuttakaa mielenne ja uskokaa ilosanoma."

14. Mutta sen jälkeen kun Johannes oli pantu vankilaan, Jeesus meni Galileaan ja saarnasi evankeliota Jumalan valtakunnasta
15. sanoen: “Aika on täyttynyt ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; kääntykää ja uskokaa evankelio.”

14 Mutta sittenkuin Johannes oli pantu vankeuteen, meni Jeesus Galileaan ja saarnasi Jumalan evankeliumia

15 ja sanoi: "Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi".

JEESUKSEN ENSIMMÄISET OPETUSLAPSET

16 Kävellessään Galilean järven rantaa Hän näki Simonin ja Andreaan, *hänen veljensä*, heittävän verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia.
17 Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua. niin teen teistä ihmisten kalastajia."

18 Heti he jättivät verkkonsa* ja seurasivat Häntä.
19 Käytyään siitä vähän matkaa Hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin veneessä laittamassa verkkoja kuntoon.

20 Heti Hän kutsui heidät; ja he

16. Kävellessään Galilean järven luona Hän näki Simeonin ja hänen veljensä Anteron heittävän verkkoa järveen, olivat näet kalastajia.
17. Jeesus sanoi heille: “Seuratkaa Minua, niin teen teistä ihmisten kalastajia.”
18. Heti jättivät verkkonsa ja seurasivat Häntä.
19. Käytyään siitä vähän matkaa näki Jaakon, Sepeteuksen pojan, ja hänen veljensä, heidätkin venheessä paikkaamassa verkkoja.

20. Heti kutsui heidät, ja seurasivat

16 Ja kulkiessaan Galilean järven rantaa hän näki Simonin ja Andreaan, Simonin veljen, heittävän verkkoa järveen; sillä he olivat kalastajia.
17 Ja Jeesus sanoi heille: "Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia".
18 Kohta he jättivät verkot ja seurasivat häntä.
19 Ja käytyään siitä vähän eteenpäin hän näki Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, hänen veljensä, heidätkin venheessä, laittamassa verkkojaan kuntoon.
20 Ja kohta hän kutsui heidät; ja he

seurasivat Häntä jättäen isänsä Sebedeuksen palkkalaisineen veneeseen."

Häntä jättäen isänsä Sepeteuksen palkkalaisineen venheeseen.

jättivät isänsä, Sebedeuksen, palkkalaisineen venheeseen ja lähtivät seuraamaan häntä.

RIIVAAJAN ULOS AJAMINEN

21 Niin he tulivat Kapernaumiin. Hän meni heti sapattina synagoogaan ja opetti.

22 He olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan, sillä Hän opetti heitä niin kuin se jolla on valta eikä niin kuin kirjanoppineet.
23 Heidän synagoogassaan oli [juuri silloin] mies jossa oli saastainen henki. Se huusi
24 sanoen: "(Voi!) *Miksi meihin puutut*, Jeesus Nasaretilainen? Tulitko meitä tuhoamaan? Tunnen sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä."

25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä."
26 Kouristaen häntä ja kovalla äänellä huutaen saastainen henki lähti hänestä.

27 Kaikki hämmästyivät niin että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? *Mikä uusi oppi tämä on? Sillä Hän käskee

21. Tulevat Kapernaumiin. Meni heti sapattina kokoushuoneeseen ja opetti.

22. Olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan, sillä opetti heitä niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin kirjanoppineet.
23. Heti heidän kokoushuoneessaan oli mies saastaisessa hengessä ja huusi

24. sanoen: “Mitä meillä ja Sinulla on yhteistä, Jeesus Nasaretilainen; tulitko meitä tuhoamaan? Tunnen Sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä.”

25. Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: “Vaikene ja tule ulos hänestä.”
26. Kouristaen häntä ja kovasti huutaen saastainen henki lähti hänestä.
27. Kaikki hämmästyivät niin, että kyselivät toisiltaan sanoen: “Mitä tämä on? Uusi oppi? Käskee vallalla

21 Ja he saapuivat Kapernaumiin; ja hän meni kohta sapattina synagoogaan ja opetti.
22 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hän opetti heitä niinkuin se, jolla valta on, eikä niinkuin kirjanoppineet.
23 Ja heidän synagoogassaan oli juuri silloin mies, jossa oli saastainen henki; ja se huusi
24 sanoen: "Mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä."
25 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä".
26 Ja saastainen henki kouristi häntä ja lähti hänestä huutaen suurella äänellä.
27 Ja he hämmästyivät kaikki, niin että kyselivät toisiltaan sanoen: "Mitä tämä on? Uusi, voimallinen oppi! Hän käskee

vallalla* saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat Häntä."
28 Niin maine Hänestä levisi heti [kaikkialle] koko Galilean ympäristöön.

saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat Häntä.”
28. Niin maine Hänestä levisi heti Galilean koko ympäristöön.

saastaisia henkiäkin, ja ne tottelevat häntä."
28 Ja hänen maineensa levisi kohta koko ympäristöön, kaikkialle Galileaan.

PIETARIN ANOPPI JA MUITA SAIRAITA PARANEE

29 Tultuaan synagoogasta he kohta menivät Jaakobin ja Johanneksen kanssa Simonin ja Andreaan taloon.

30 Mutta Simon anoppi makasi kuumeessa, ja heti he puhuivat hänestä Jeesukselle.
31 Astuttuaan hänen luokseen Hän nosti hänet ylös tai tuen häntä käteen. Heti kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

32 Mutta illan tultua, kun aurinko laski, he toivat Hänen luokseen kaikki sairaat ja riivatut,
33 ja koko kaupunki oli kokoontunut oven eteen.
34 Niin Hän paransi useita jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja monta riivaajaa Hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajain puhua, koska ne tunsivat Hänet.

29. Tultuaan kokoushuoneesta menivät heti Jaakon ja Johanneksen kanssa Simeonin ja Anteron taloon.

30. Mutta Simeonin anoppi makasi kuumeessa, ja heti puhuvat hänestä Hänelle.
31. Astuttuaan luo nosti hänet ylös tarttuen häntä käteen, ja heti kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.

32. Mutta kun ilta tuli ja aurinko laski, toivat Hänen luokseen kaikki sairaat ja riivatut,
33. ja koko kaupunki kokoontui oven eteen.
34. Hän paransi useita, joita moninaiset sairaudet vaivasivat, ja monta riivaajaa ajoi ulos eikä sallinut riivaajain puhua, koska tunsivat Hänet.

29 Ja tultuaan ulos synagoogasta he menivät kohta Simonin ja Andreaan taloon Jaakobin ja Johanneksen kanssa.
30 Ja Simonin anoppi makasi sairaana kuumeessa, ja kohta he puhuivat hänestä Jeesukselle.
31 Ja hän meni hänen luoksensa ja nosti hänet ylös, tarttuen hänen käteensä; ja kuume lähti hänestä, ja hän palveli heitä.
32 Mutta illan tultua, kun aurinko oli laskenut, tuotiin hänen tykönsä kaikki sairaat ja riivatut,
33 ja koko kaupunki oli koolla oven edessä.
34 Ja hän paransi monta, jotka sairastivat moninaisia tauteja, ja paljon riivaajia hän ajoi ulos eikä sallinut riivaajien puhua, koska ne tunsivat

hänet.

JEESUS LÄHTEE KAPERNAUMISTA

35 Noustuaan varhain kun vielä oli aivan pimeä Hän lähti ulos ja meni autioon paikkaan ja rukoili siellä.
36 Mutta Simon ja ne jotka olivat Hänen kanssaan, riensivät Hänen jälkeensä.

37 Löydettyään Hänet he sanoivat Hänelle: "Kaikki etsivät sinua.'"
38 Hän sanoi heille: "Menkäämme muuanne lähikyliin saarnatakseni sielläkin, sillä sitä varten olen tullut."

39 Ja Hän [meni ja] saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat.

35. Noustuaan ani varhain, yöllä, lähti ulos ja meni autioon paikkaan ja rukoili siellä.
36. Mutta Simeon ja ne, jotka olivat kanssaan, riensivät Hänen jälkeensä.

37. Löydettyään Hänet sanovat Hänelle: “Kaikki etsivät Sinua.”
38. Sanoo heille: “Menkäämme muuanne lähikyliin, jotta sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten olen tullut.”

39. Meni ja saarnasi koko Galilean kokoushuoneissa ja ajoi ulos riivaajia.

35 Ja varhain aamulla, kun vielä oli pimeä, hän nousi, lähti ulos ja meni autioon paikkaan; ja siellä hän rukoili.
36 Mutta Simon ja ne, jotka olivat hänen kanssaan, riensivät hänen jälkeensä;
37 ja löydettyään hänet he sanoivat hänelle: "Kaikki etsivät sinua".
38 Ja hän sanoi heille: "Menkäämme muualle, läheisiin kyliin, että minä sielläkin saarnaisin, sillä sitä varten minä olen tullut".
39 Ja hän meni ja saarnasi heidän synagoogissaan koko Galileassa ja ajoi ulos riivaajat.

PITAALINEN PARANEE

40 Hänen luokseen tuli pitaalinen mies, rukoili Häntä, polvistui (Hänen eteensä) ja sanoi Hänelle: "Jos tahdot, voit puhdistaa minut."
41 Niin Jeesus säälin valtaamana ojensi kätensä*, kosketti häntä ja sanoi hänelle:

40. Tykönsä tulee pitalinen, rukoilee Häntä polvistuen Hänen eteensä ja sanoo Hänelle: “Jos tahdot, voit puhdistaa minut.”
41. Niin Jeesuksen valtasi sääli ja ojentaen kätensä kosketti häntä ja

40 Ja hänen tykönsä tuli pitalinen mies, rukoili häntä, polvistui ja sanoi hänelle: "Jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".
41 Niin Jeesuksen kävi häntä sääliksi, ja ojentaen kätensä hän kosketti häntä

"Minä tahdon, puhdistu."

42 Heti (Hänen käskettyään) pitaali lähti hänestä ja hän puhdistui.
43 Puhuteltuaan häntä ankarasti Hän heti lähetti hänet menemään

44 ja sanoi hänelle: "Katso ettet kenellekään kerro tästä mitään vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi mitä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille."
45 Mutta mentyään tämä alkoi laajalti kertoa ja levittää tietoa asiasta, niin ettei Jeesus* voinut enää julkisesti mennä kaupunkiin, vaan oleskeli niitten ulkopuolella autioissa paikoissa. Mutta kaikkialta tultiin Hänen luokseen.

HALVAANTUNUT PARANEE

1 Muutamien päivien kuluttua Hän jälleen meni Kapernaumiin, ja saatiin tietää että Hän on kotona.
2 (Heti) kokoontui monia niin ettei ollut sijaa enää ovenkaan edessä. Ja Hän puhui heille sanaa.

sanoo hänelle: “Minä tahdon, puhdistu.”
42. Heti pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui.
43. Puhuteltuaan häntä ankarasti lähetti hänet heti luotansa ja sanoo hänelle:
44. “Katso, ettet kellekään kerro mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi, mitä Mooses määräsi, todistukseksi heille.”

45. Mutta mentyään alkoi laajalti kertoa ja levittää tietoa, niin ettei Hän voinut enää julkisesti mennä mihinkään kaupunkiin, vaan oleskeli ulkopuolella autioissa paikoissa. Silti kaikkialta tultiin tykönsä.

2 Luku

1. Kun Hän jälleen meni Kapernaumiin muutamiksi päiviksi, niin saatiin tietää, että Hän on talossa.
2. Heti kokoontui monta, niin ettei ollut sijaa enää ovellakaan, ja puhui heille sanaa.

ja sanoi hänelle: "Minä tahdon; puhdistu".
42 Ja kohta pitali lähti hänestä, ja hän puhdistui.
43 Ja varoittaen häntä ankarasti hän laski hänet heti menemään

44 ja sanoi hänelle: "Katso, ettet puhu tästä kenellekään mitään, vaan mene ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi se, minkä Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".
45 Mutta mentyään pois tämä rupesi laajalti julistamaan ja asiasta tietoa levittämään, niin ettei Jeesus enää saattanut julkisesti mennä kaupunkeihin, vaan oleskeli niiden ulkopuolella autioissa paikoissa; ja kaikkialta tultiin hänen tykönsä.

2. Luku

1 Ja muutamien päivien perästä hän taas meni Kapernaumiin; ja kun kuultiin hänen olevan kotona,
2 kokoontui paljon väkeä, niin etteivät he enää mahtuneet oven edustallekaan. Ja hän puhui heille sanaa.

3 Niin he tulivat Hänen luokseen tuoden halvautunutta neljän miehen kantamana.

4 Kun he eivät kansanjoukon vuoksi päässeet* Hänen lähelleen, he purkivat kattoa siitä missä Hän oli ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen jossa halvautunut makasi.

5 Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvautuneelle: "Poikani, syntisi *ovat (sinulle) anteeksi annetut*."
6 Mutta siellä oli istumassa joitakin kirjanoppineita ja he ajattelivat mielessään:

7 Kuinka tämä näin *rienaa?* Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi yksi, Jumala?

8 Kun Jeesus heti hengessään tunsi että he näin itsekseen ajattelivat, Hän sanoi heille: "Miksi ajattelette tätä mielessänne?"

9 Kumpi on helpompaa, sanoa halvautuneelle: *'Synnit ovat sinulle anteeksi annetut'* vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'?
10 Mutta tietääksenne että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä

3. Tulevat tykönsä ja tuovat halvaantunutta neljän kantamana.

4. Kun eivät kansajoukon läpi päässeet Hänen luoksensa, purkivat aurinkokatoksen siitä, missä Hän oli, ja kaivettuaan laskevat alas vuoteen, jossa halvaantunut makasi.

5. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoo halvaantuneelle: “Poika, syntisi ovat anteeksi annetut.”
6. Mutta siellä oli eräitä kirjanoppineita istuen ja ajatellen sydämissään:

7. “Kuinka tämä näin puhuu, rienaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi yksi, Jumala?”
8. Tuntien heti hengessään, että näin itsessään ajattelivat, Jeesus sanoi heille: “Miksi ajattelette niin sydämissänne?
9. Kumpi on helpompaa, sanoa halvaantuneelle: ‘Syntisi ovat anteeksi annetut’ vai sanoa: ‘Nouse, ota vuoteesi ja käy’?
10. Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa

3 Ja he tulivat tuoden hänen tykönsä halvattua, jota kantamassa oli neljä miestä.
4 Ja kun he väentungokselta eivät päässeet häntä tuomaan hänen tykönsä, purkivat he katon siltä kohdalta, missä hän oli, ja kaivettuaan aukon laskivat alas vuoteen, jossa halvattu makasi.
5 Kun Jeesus näki heidän uskonsa, sanoi hän halvatulle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi".
6 Mutta siellä istui muutamia kirjanoppineita, ja he ajattelivat sydämessään:
7 Kuinka tämä näin puhuu? Hän pilkkaa Jumalaa. Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?
8 Ja heti Jeesus tunsi hengessänsä, että he mielessään niin ajattelivat, ja sanoi heille: "Miksi ajattelette sellaista sydämessänne?
9 Kumpi on helpompaa, sanoako halvatulle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota vuoteesi ja käy'?
10 Mutta tietääksenne, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa

anteeksi" — Hän sanoi halvautuneelle:"

11 Minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi."
12 Niin tämä heti nousi ja otettuaan vuoteensa meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Emme ole koskaan nähneet tällaista."

syntejä anteeksi”- Hän sanoo halvaantuneelle:
11. “Minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.”
12. Nousi heti ja ottaen vuoteensa meni ulos kaikkien nähden, ja kaikki hämmästyivät ja kiittivät Jumalaa sanoen: “Emme ole koskaan nähneet tällaista.”

syntejä anteeksi, niin" -hän sanoi halvatulle-
11 minä sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja mene kotiisi.
12 Silloin hän nousi, otti kohta vuoteensa ja meni ulos kaikkien nähden, niin että kaikki hämmästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Tämänkaltaista emme ole ikinä nähneet".

LEEVIN KUTSUMINEN

13 Jälleen Hän lähti pois pitkin järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli Hänen luokseen ja Hän opetti heitä.
14 Eteenpäin kulkiessaan Hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." Niin tämä nousi ja seurasi Häntä."
15 Ja tapahtui että kun Hän aterioi hänen kotonaan, niin myös monta veronkantajaa ja syntistä aterioi Jeesuksen ja Hänen opetuslastensa kanssa. Sillä heitä oli paljon, ja he seurasivat Häntä.
16 Nähdessään Hänen syövän *veronkantajain ja syntisten kanssa

13. Taas Hän kulki järven rantaa, ja kaikki kansa tuli Hänen luoksensa ja Hän opetti heitä.
14. Ohi kulkiessaan näki Alfeuksen pojan Leevin istumassa tulliasemalla ja sanoo hänelle: “Seuraa Minua.” Niin tämä nousi ja seurasi Häntä.
15. Tapahtui Hänen aterioidessaan hänen kotonaan, että myös monta veronkantajaa ja syntistä aterioi Jeesuksen ja opetuslasten kanssa, sillä heitä oli paljo, ja seurasivat Häntä.

16. Nähdessään Hänen syövän veronkantajain ja syntisten kanssa

13 Ja taas hän lähti pois ja kulki järven rantaa. Ja kaikki kansa tuli hänen tykönsä, ja hän opetti heitä.
14 Ja ohi kulkiessaan hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istumassa tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa minua". Niin tämä nousi ja seurasi häntä.
15 Ja kun hän aterioi hänen kodissaan, aterioi myös monta publikaania ja syntistä Jeesuksen ja hänen opetuslastensa kanssa; sillä heitä oli paljon häntä seuraamassa.

16 Kun fariseusten kirjanoppineet näkivät, että hän söi syntisten ja

kirjanoppineet ja fariseukset* sanoivat Hänen opetuslapsilleen: °"Miksi Hän syö (ja juo)° veronkantajain ja syntisten kanssa?"
17 Sen kuultuaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. En ole tullut kutsumaan van hurskaita vaan syntisiä (mielenmuutokseen)."

kirjanoppineet ja fariseukset sanoivat Hänen opetuslapsillensa: “Syökö Hän veronkantajain ja syntisten kanssa?”

17. Sen kuultuaan Jeesus sanoo heille: “Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. Vanhurskaita en tullut kutsumaan, vaan syntisiä.”

publikaanien kanssa, sanoivat he hänen opetuslapsilleen: "Publikaanien ja syntistenkö kanssa hän syö?"

17 Sen kuullessaan Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

KYSYMYS PAASTOSTA

18 Johanneksen *ja fariseusten opetuslapset* paastosivat. Niin tultiin ja sanottiin Hänelle: "Miksi Johanneksen [opetuslapset] ja fariseusten opetuslapset paastoavat mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
19 Jeesus sanoi heille: "Eivät kai häävieraat voi paastota silloin kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin ylkä on heidän kanssaan he eivät voi paastota."

20 Mutta päivät tulevat jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin *minä päivinä* he paastoavat."
21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa vanhaan vaatteeseen.

18. Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Tulevat ja sanovat Hänelle: “Miksi Johanneksen ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta Sinun opetuslapsesi eivät paastoa?”
19. Jeesus sanoi heille: “Eivät kai häävieraat voi paastota silloin, kun ylkä on mukana? Niin kauan kuin ylkä on mukana, eivät voi paastota.

20. Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä paastoavat.
21. Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa

18 Ja Johanneksen opetuslapset ja fariseukset pitivät paastoa. Niin tultiin ja sanottiin hänelle: "Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat; miksi sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"
19 Jeesus sanoi heille: "Eiväthän häävieraat voi paastota silloin, kun ylkä on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on ylkä seurassaan, eivät he voi paastota.
20 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, sinä päivänä, he paastoavat.
21 Ei kukaan ompele vanuttamattomasta kankaasta paikkaa

Muuten sen uusi täytetilkku repii *vanhaa vaatetta*, ja reikä tulee pahemmaksi.

22 Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Muuten (uusi) viini pakahuttaa leilit ja viini *vuotaa pois* ja leilit turmeltuvat. Vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin."

vanhaan vaatteeseen; muutoin uusi täytetilkku repii pois vanhasta ja reikä tulee pahemmaksi.
22. Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Muutoin nuori viini pakahuttaa leilit ja viini vuotaa ja leilit turmeltuvat, vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin.”

vanhaan vaippaan; muutoin uusi täytetilkku repii palasen vanhasta vaipasta, ja reikä tulee pahemmaksi.
22 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin viini pakahuttaa leilit, ja viini menee hukkaan, ja leilit turmeltuvat; vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin."

SAPATIN PITÄMISESTÄ

23 Tapahtui että Hän sapattina kulki viljavainioitten halki, ja Hänen opetuslapsensa alkoivat tehdä tietä katkoen tähkäpäitä.
24 Niin fariseukset sanoivat Hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä mikä ei ole luvallista?"
25 Hän sanoi heille: "Oletteko koskaan lukeneet mitä Daavid teki, kun hän oli puutteessa ja nälissään, hän ja hänen seuralaisensa?"
26 Hän kun meni Jumalan huoneeseen ylipappi Abjatarin* aikana ja söi näkyleivät joita muitten ei ole lupa syödä kuin pappien, ja antoi myös niille jotka olivat hänen kanssaan."

23. Tapahtui, että Hän sapattina kulki viljavainioitten halki ja opetuslapsensa alkoivat raivata tietä katkoen tähkiä.

24. Fariseukset sanoivat Hänelle: “Katso, miksi tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?”
25. Sanoi heille: “Oletteko koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun oli puutteessa ja nälissään, hän ja seuralaisensa,
26. kuinka meni Jumalan huoneeseen ylipappi Abjatarin aikana ja söi näkyleivät, joita muitten ei ole lupa syödä kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka olivat kanssaan?”

23 Ja tapahtui, että hän sapattina kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa rupesivat kulkiessaan katkomaan tähkäpäitä.
24 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Katso, miksi he tekevät sapattina sitä, mikä ei ole luvallista?"
25 Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat puutteessa ja heidän oli nälkä,
26 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylimmäisen papin Abjatarin aikana ja söi näkyleivät, joita ei ollut lupa syödä muiden kuin pappien, ja antoi myös niille, jotka hänen kanssansa olivat?"

27 Ja Hän sanoi heille: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten."
28 Niin Ihmisen Poika on siis sapatinkin herra."

KUIVETTUNUT KÄSI PARANEE

1 Hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies jonka käsi oli kuivettunut.

2 He pitivät Häntä silmällä parantaisiko Hän hänet sapattina jotta voisivat syyttää Häntä.
3 Niin Hän sanoi miehelle jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse keskelle."
4 Heille Hän sanoi: "Onko lupa sapattina tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa henki vai tappaa?" Mutta he olivat vaiti."

5 Katsellen ympärilleen heihin vihassa, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi (niin kuin toinen)."
6 Ulos tultuaan fariseukset heti neuvottelivat herodilaisten kanssa Häntä

27. Sanoi heille: “Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.
28. Niin Ihmisen Poika on siis sapatinkin Herra.”

3 Luku

1. Meni taas kokoushuoneeseen, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut.
2. Pitivät Häntä silmällä, parantaisiko hänet sapattina, jotta voisivat syyttää Häntä.
3. Niin Hän sanoo miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: “Nouse keskelle.”
4. Sanoo heille: “Onko lupa sapattina tehdä hyvää vai tehdä pahaa, vapahtaa henki vai hukuttaa?” Mutta olivat vaiti.
5. Katsellen ympärilleen heihin vihassa, murheissaan heidän sydämensä paatumuksesta, sanoo miehelle: “Ojenna kätesi.” Niin ojensi, ja kätensä tuli jälleen terveeksi niin kuin toinen.

6. Ulos tultuaan fariseukset heti neuvottelivat herodilaisten kanssa

27 Ja hän sanoi heille: "Sapatti on asetettu ihmistä varten eikä ihminen sapattia varten.
28 Niin Ihmisen Poika siis on sapatinkin herra."

3. Luku

1 Ja hän meni taas synagoogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli kuivettunut.
2 Ja voidakseen nostaa syytteen häntä vastaan he pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän miehen sapattina.
3 Niin hän sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille".
4 Ja hän sanoi heille: "Kumpiko on luvallista sapattina: hyvääkö tehdä vai pahaa, pelastaako henki vai tappaa se?" Mutta he olivat vaiti.
5 Silloin hän katsahtaen ympärilleen loi vihassa silmänsä heihin, murheellisena heidän sydämensä paatumuksesta, ja sanoi sille miehelle: "Ojenna kätesi". Ja hän ojensi, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.
6 Ja fariseukset lähtivät ulos ja pitivät kohta herodilaisten kanssa neuvoa

vastaan, miten Hänet surmaisivat.

Häntä vastaan surmatakseen Hänet.

häntä vastaan, surmataksensa hänet.

MUITAKIN SAIRAITA PARANEE

7 Niin Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle ja Häntä seurasi paljon kansaa Galileasta ja Juudeasta

8 ja Jerusalemista ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolen. Myös Tyyron ja Siidonin ympäristöläisiä* tuli Hänen luokseen suuri joukko kuultuaan' kuinka suuria Hän teki.
9 Silloin Hän sanoi opetuslapsilleen että Hänelle olisi varattava vene väentungoksen vuoksi jotteivät he ahdistaisi Häntä.
10 Hän paransi näet monia niin että kaikki joilla oli vaivoja, tunkeutuivat Hänen luokseen koskettaakseen Häntä.

11 Ja kun saastaiset henget näkivät Hänet, ne heittäytyivät maahan Hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika."
12 Mutta Hän kielsi ankarasti niitä tekemästä Häntä tunnetuksi.

7. Niin Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja Häntä seurasi paljo kansaa Galileasta ja Juudeasta

8. ja Jerusalemista ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolen. Myös Tyyron ja Siidonin tienoilta tuli luoksensa paljo väkeä kuultuaan, kuinka suuria teki.

9. Sanoi opetuslapsilleen, että Hänelle olisi venhe varattava väentungoksen tähden, jotteivät tallaisi Häntä.

10. Paransi näet monta, niin että kaikki, joilla oli vaivoja, ryntäsivät Hänen kimppuunsa koskettaaksensa Häntä.
11. Kun saastaiset henget näkivät Hänet, ne heittäysivät maahan Hänen eteensä ja huusivat sanoen: “Sinä olet Jumalan Poika.”
12. Varoitti niitä ankarasti tekemästä Häntä tunnetuksi.

7 Mutta Jeesus vetäytyi opetuslapsineen järven rannalle, ja häntä seurasi suuri joukko kansaa Galileasta. Ja Juudeasta
8 ja Jerusalemista ja Idumeasta ja Jordanin tuolta puolen ja Tyyron ja Siidonin ympäristöltä tuli paljon kansaa hänen tykönsä, kun he kuulivat, kuinka suuria tekoja hän teki.
9 Ja hän sanoi opetuslapsillensa, että hänelle oli pidettävä venhe varalla väentungoksen tähden, etteivät he ahdistaisi häntä;
10 sillä hän paransi monta, jonka tähden kaikki, joilla oli vaivoja, tunkeutuivat hänen päälleen koskettaaksensa häntä.
11 Ja kun saastaiset henget näkivät hänet, lankesivat he maahan hänen eteensä ja huusivat sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika".
12 Ja hän varoitti ankarasti heitä saattamasta häntä julki.

JEESUS VALITSEE KAKSITOISTA OPETUSLASTA

13 Sitten Hän nousi vuorelle ja kutsui luokseen ketkä itse tahtoi, ja He menivät Hänen luokseen.
14 Niin Hän asetti kaksitoista jotta he olisivat Hänen kanssaan ja Hän lähettäisi heidät saarnaamaan,
15 ja heillä oli oleva valta* (parantaa tauteja ja) ajaa ulos riivaajia.
16 [Nämä kaksitoista Hän asetti:] Pietarin —tämän lisänimen Hän antoi Simonille —

17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, ja heille Hän antoi lisänimen Boanerges, se on 'ukkosenjylinän pojat',
18 ja Andreaan ja Hippoksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kiivailijan
19 ja Juudan Iskariotin joka myös Hänet kavalsi.

13. Nousee vuorelle ja kutsuu tykönsä, ketkä itse tahtoo, ja menivät Hänen luokseen.
14. Niin asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettääkseen heidät saarnaamaan
15. ja saamaan vallan parantaa tauteja ja ajaa ulos riivaajia.
16. Asetti nämä kaksitoista: Simeonille antoi nimen Pietari-

17. ja Sepeteuksen Jaakon ja Jaakon veljen Johanneksen - heille antoi nimen Boanerges, se on: ukkosenjylinän pojat-
18. Anteron ja Vilpun, Bartolomeuksen ja Matteuksen, Tuomaan ja Alfeuksen Jaakon, Taddeuksen ja Simeon Kiivailijan
19. sekä Juudas Iskariotin, joka myös Hänet kavalsi.

13 Ja hän nousi vuorelle ja kutsui tykönsä ne, jotka hän itse tahtoi, ja he menivät hänen tykönsä.
14 Niin hän asetti kaksitoista olemaan kanssansa ja lähettääksensä heidät saarnaamaan,
15 ja heillä oli oleva valta ajaa ulos riivaajia.
16 Ja nämä kaksitoista hän asetti: Pietarin-tämän nimen hän antoi Simonille-
17 ja Jaakobin, Sebedeuksen pojan, ja Johanneksen, Jaakobin veljen, joille hän antoi nimen Boanerges, se on: ukkosenjylinän pojat,
18 ja Andreaan ja Filippuksen ja Bartolomeuksen ja Matteuksen ja Tuomaan ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Taddeuksen ja Simon Kananeuksen
19 ja Juudas Iskariotin, saman, joka hänet kavalsi.

BEELSEBULIN AVULLAKO?

20 Niin 'he menivät* erääseen taloon. (20)

20. Tulevat taloon, ja jälleen

20 Ja hän tuli kotiin. Ja taas kokoontui

Ja jälleen kokoontui kansaa niin etteivät he voineet syödäkään.
21 Kuultuaan tämän Hänen omaisensa menivät ottamaan Häntä huostaansa, sillä he sanoivat: "Hän on järjiltään."

22 Ja kirjanoppineet jotka olivat tulleet alas Jerusalemista, sanoivat: "Hänessä on beelsebul" ja: "Riivaajain päämiehen avulla Hän ajaa ulos riivaajia"."
23 Kutsuttuaan heidät luokseen Hän puhui heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?"
24 Ja jos valtakunta riitautuu itsensä kanssa, se valtakunta ei voi pysyä pystyssä.
25 Ja jos talo riitautuu itsensä kanssa, se talo ei voi pysyä pystyssä.
26 Ja jos saatana nousee itseään vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, ei hän voi pysyä pystyssä vaan hänen loppunsa on tullut.
27 *Kukaan ei' voi tunkeutua vahvan taloon ja ryöstää hänen tavaraansa, ellei ensin sido sitä vahvaa, ja sitten hän ryöstää hänen talonsa."

28 Totisesti sanon teille että kaikki synnit

kokoontuu kansaa, niin etteivät voineet edes syödä leipää.
21. Kuultuaan tämän omaisensa menivät ottamaan Häntä huostaansa, sillä sanoivat: “Hän on järjiltään.”

22. Kirjanoppineet, jotka olivat tulleet alas Jerusalemista, sanoivat: “Hänessä on Beelsebul” ja: “Riivaajain päämiehen avulla ajaa ulos riivaajia.”
23. Kutsuttuaan heidät luoksensa sanoi heille vertauksilla: “Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?
24. Jos valtakunta riitautuu itsensä kanssa, se valtakunta ei voi pysyä pystyssä;
25. jos talo riitautuu itsensä kanssa, se talo ei voi pysyä pystyssä;
26. jos saatana nousee itseään vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, hän ei voi pysyä pystyssä, vaan loppunsa on tullut.
27. Kukaan ei voi ryöstää väkevän tavaraa tunkeutuen hänen taloonsa, ellei ensin sido väkevää, ja sitten ryöstää talonsa.

28. Totisesti, sanon teille, että kaikki

kansaa, niin etteivät he päässeet syömäänkään.
21 Kun hänen omaisensa sen kuulivat, menivät he ottamaan häntä huostaansa; sillä he sanoivat: "Hän on poissa suunniltaan".
22 Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul", ja: "Riivaajien päämiehen voimalla hän ajaa ulos riivaajia".
23 Niin hän kutsui heidät luoksensa ja sanoi heille vertauksilla: "Kuinka saatana voi ajaa ulos saatanan?
24 Ja jos jokin valtakunta riitautuu itsensä kanssa, ei se valtakunta voi pysyä pystyssä.
25 Ja jos jokin talo riitautuu itsensä kanssa, ei se talo voi pysyä pystyssä.
26 Ja jos saatana nousee itseänsä vastaan ja riitautuu itsensä kanssa, ei hän voi pysyä, vaan hänen loppunsa on tullut.
27 Eihän kukaan voi tunkeutua väkevän taloon ja ryöstää hänen tavaraansa, ellei hän ensin sido sitä väkevää; vasta sitten hän ryöstää tyhjäksi hänen talonsa.
28 Totisesti minä sanon teille: kaikki

annetaan ihmisten lapsille anteeksi, rienaamisetkin, kuinka paljon rienannevatkin.
29 Mutta joka rienaa Pyhää Henkeä, se ei ikinä saa anteeksi vaan on vikapää iäiseen tuomioon*."
30 Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki."

synnit annetaan ihmisten lapsille anteeksi, rienaamisetkin, kuinka paljon rienannevatkin,
29. mutta joka rienaa Pyhää Henkeä, ei saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää iankaikkiseen tuomioon.”
30. Sillä sanoivat: “Hänessä on saastainen henki.”

synnit annetaan ihmisten lapsille anteeksi, pilkkaamisetkin, kuinka paljon pilkannevatkin;
29 mutta joka pilkkaa Pyhää Henkeä, se ei saa ikinä anteeksi, vaan on vikapää iankaikkiseen syntiin."
30 Sillä he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki".

SYVÄLLISEMPI SUKULAISUUS

31 Niin Hänen *veljensä ja äitinsä* tulivat ja ulkona seisten lähettivät Hänen luokseen Häntä kutsumaan.
32 Hänen ympärillään istui kansanjoukko, ja he sanoivat Hänelle: "Katso, äitisi ja veljesi ulkona etsivät sinua."

33 Hän vastasi heille sanoen: "Kuka on äitini tai* ketkä veljeni?"

34 Ja katsellen ympäri niihin jotka istuivat Hänen ympärillään, Hän sanoi: "Katso, äitini ja veljeni."
35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, hän on veljeni ja sisareni ja äitini."

31. Niin äitinsä ja veljensä tulevat ja ulkona seisten lähettivät Hänen luoksensa Häntä kutsumaan.
32. Ympärillään istui kansajoukko, ja sanovat Hänelle: “Katso, äitisi ja veljesi ja sisaresi tuolla ulkona etsivät Sinua.”

33. Vastaa heille sanoen: “Kuka on äitini? Tai ketkä ovat veljeni?”

34. Ja katsellen ympäri niihin, jotka istuivat Hänen ympärillään, sanoo: “Katso, äitini ja veljeni.
35. Sillä joka tekee Jumalan tahdon, hän on veljeni ja sisareni ja äitini.”

31 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat, seisahtuivat ulkopuolelle ja lähettivät hänen luoksensa kutsumaan häntä.
32 Ja kansanjoukko istui hänen ympärillään, ja he sanoivat hänelle: "Katso, sinun äitisi ja veljesi tuolla ulkona kysyvät sinua".
33 Hän vastasi heille ja sanoi: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?"
34 Ja katsellen ympärilleen niihin, jotka istuivat hänen ympärillään, hän sanoi: "Katso, minun äitini ja veljeni!
35 Sillä joka tekee Jumalan tahdon, se on minun veljeni ja sisareni ja äitini."

VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

1 Jälleen Hän alkoi opettaa järven luona. Ja Hänen Juoksee] kokoontui suuri kansanjoukko, niin että Hän astui veneeseen ja istui siinä järvellä. Mutta kaikki kansa oli maalla järven rannalla.

2 Niin Hän opetti heitä paljon vertauksin ja sanoi heille opettaessaan:
3 Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään

4 Tapahtui hänen kylväessään että osa putosi tien viereen, ja (taivaan) linnut tulivat ja söivät sen.
5 Osa putosi kallioperälle jossa sillä ei ollut paljoa maata, ja heti se nousi oraalle koska sillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua se paahtui ja kun sillä ei ollut juurta, se kuivettui.

7 Osa putosi orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä tehnyt hedelmää.
8 Mutta osa putosi hyvään maahan, ja se nousi oraalle ja kasvoi ja teki hedelmää ja kantoi mikä kolmekymmentä, mikä

4 Luku

1. Jälleen Hän alkoi opettaa järven luona, ja tykönsä kokoontui suuri kansajoukko, niin että astui venheeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla.

2. Opetti heitä paljo vertauksin ja sanoi heille opettaessaan:
3. “Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.
4. Tapahtui hänen kylväessään, että osa putosi tien viereen, ja linnut tulivat ja söivät sen.
5. Osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljoa maata, ja heti se nousi oraalle, koska sillä ei ollut syvää maata.
6. Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, se kuivettui.

7. Osa putosi orjantappuroihin, ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä tehnyt hedelmää.
8. Osa putosi hyvään maahan ja teki hedelmän nousten oraalle ja kasvaen ja kantoi mikä kolmikymmen-, mikä

4. Luku

1 Ja hän rupesi taas opettamaan järven rannalla. Ja hänen luoksensa kokoontui hyvin paljon kansaa, jonka tähden hän astui venheeseen ja istui siinä järvellä, ja kaikki kansa oli maalla järven rannalla.
2 Ja hän opetti heitä paljon vertauksilla ja sanoi heille opettaessaan:
3 Kuulkaa! Katso, kylväjä lähti kylvämään.
4 Ja hänen kylväessään osa putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät sen.

5 Ja osa putosi kallioperälle, jossa sillä ei ollut paljon maata, ja se nousi kohta oraalle, kun sillä ei ollut syvää maata.

6 Mutta auringon noustua se paahtui, ja kun sillä ei ollut juurta, niin se kuivettui.
7 Ja osa putosi orjantappuroihin; ja orjantappurat nousivat ja tukahuttivat sen, eikä se tehnyt hedelmää.
8 Ja osa putosi hyvään maahan; ja se nousi oraalle, kasvoi ja antoi sadon ja kantoi kolmeenkymmeneen ja

kuusikymmentä ja mikä sata jyvää."

9 Ja Hän sanoi (heille): "Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

VERTAUSTEN TARKOITUS

10 Mutta kun Hän oli yksin, kysyivät ne kaksitoista ja ne jotka olivat Hänen ympärillään, Häneltä *tätä vertausta*.

11 Niin Hän sanoi heille: "Teidän on annettu ymmärtää* Jumalan valtakunnan salaisuus mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,"
12 jotta he näkemällä näkisivät eivätkä käsittäisi ja kuulemalla kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, jotteivät kääntyisi ja saisi (syntejä) anteeksi."

KYLVÄJÄVERTAUKSEN SELITYS

13 Ja Hän sanoi heille: "Ette käsitä tätä vertausta. Kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki vertaukset?"
14 Kylväjä kylvää sanan,
15 Nämä vastaavat* niitä jotka ovat tien vieressä jonne sana kylvetään, ja kun he

kuusikymmen- ja mikä satakertaisesti.”

9. Sanoi heille: “Jolla on korvat, kuulkoon.”

10. Mutta Hänen ollessaan yksin kysyivät ne, jotka olivat Hänen ympärillään, ja ne kaksitoista tätä vertausta.
11. Niin sanoi heille: “Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,
12. jotta näkemällä näkisivät eivätkä huomaisi ja kuulemalla kuulisivat eivätkä ymmärtäisi, jotteivät kääntyisi ja saisi anteeksi.”

13. Sanoo heille: “Ettekö käsitä tätä vertausta? Kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?
14. Kylväjä kylvää sanan.
15. Nämä ovat ne, jotka ovat tien vieressä, jonne sana kylvettiin, ja kun

kuuteenkymmeneen ja sataan jyvään asti."
9 Ja hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon".

10 Ja kun hän oli jäänyt yksin, niin ne, jotka olivat hänen ympärillään, ynnä ne kaksitoista kysyivät häneltä näitä vertauksia.
11 Niin hän sanoi heille: "Teille on annettu Jumalan valtakunnan salaisuus, mutta noille ulkopuolella oleville kaikki tulee vertauksissa,
12 että he näkemällä näkisivät, eivätkä huomaisi, ja kuulemalla kuulisivat, eivätkä ymmärtäisi, niin etteivät kääntyisi ja saisi anteeksi".

13 Ja hän sanoi heille: "Ette käsitä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset?
14 Kylväjä kylvää sanan.
15 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen

kuulevat, Saatana tulee heti ja ottaa pois °heidän sydämiinsä° kylvetyn sanan.

16 Nämä taas vastaavat* niin ikään niitä jotka on kylvetty kallioperälle. Sanan kuullessaan he heti ottavat sen ilolla vastaan
17 mutta heissä ei ole juurta itsessään vaan he ovat hetkellisiä. Kun sitten syntyy ahdistus tai vaino sanan vuoksi, niin he heti lankeavat pois.

18 Ja nämä* vastaavat° niitä jotka on kylvetty orjantappuroihin. He ovat niitä jotka kuuntelevat sanaa.
19 Mutta tämän maailmanajan huolet rikkauden viettelys ja muita asioita koskevat himot pääse valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.
20 Nämä taas vastaavat* niitä jotka on kylvetty hyvään maahan. kuuntelevat sanaa ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmää mikä kolmekymmentä, mikä kuusikymmentä, mikä sata jyvää."

ovat kuulleet, saatana tulee heti ja ottaa pois heidän sydämiinsä kylvetyn sanan.
16. Nämä ovat niinikään ne, jotka kylvettiin kallioperälle, jotka sanan kuultuaan heti ottivat sen ilolla vastaan,
17. mutta heissä ei ole juurta itsessään, vaan ovat hetkellisiä. Kun sitten syntyy ahdistus tai vaino sanan tähden, lankeavat heti pois.

18. Toiset taas ovat orjantappuroihin kylvettyjä; ovat niitä, jotka kuulevat sanan,
19. mutta nykyisen mailmanajan huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.

20. Nämä taas ovat ne, jotka on kylvetty hyvään maahan, jotka kuulevat sanan ja ottavat vastaan ja kantavat hedelmää, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen- ja mikä satakertaisesti.”

kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan.

16 Ja mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinikään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan,

17 mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois.
18 Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetyt; nämä ovat ne, jotka kuulevat sanan,
19 mutta maailman huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.

20 Ja mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmikymmen-,mikä kuusikymmen-,mikä satakertaisen."

VERTAUS KÄTKETYSTÄ LAMPUSTA

21 Ja Hän sanoi heille: "Ei kai *lamppua tuoda* pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eikö lampunjalkaan pantavaksi?"

22 Sillä mikään ei ole salassa paitsi tullakseen ilmi, eikä mikään ole kätkettynä paitsi tullakseen julki.

23 Jos kenellä on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

21. Sitten sanoi heille: “Ei kai lamppu tule asetettavaksi vakan alle tai vuoteen alle - eikö pantavaksi lampunjalkaan?
22. Sillä mikään ei ole salassa, paitsi tullakseen ilmi, eikä kätkettynä, paitsi tullakseen julki.

23. Jos kellä on korvat kuulla, kuulkoon.”

21 Ja hän sanoi heille: "Eihän lamppua oteta esiin, pantavaksi vakan alle tai vuoteen alle? Eiköhän lampunjalkaan pantavaksi?
22 Sillä ei mikään ole salattuna muuta varten, kuin että se tulisi ilmi, eikä kätkettynä muuta varten, kuin tullakseen julki.
23 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon."

SAAMISEN EDELLYTYS

24 Myös Hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä mitä kuuletto Millä mitalla te mittaatte, mitataan teille, vieläpä lisätään teille (jotka kuulette)."
25 Jolla näet on sille annetaan, ja jolla ei ole siltä otetaan pois sekin mikä hänellä on."

24. Sanoi heille: “Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette. Millä mitalla te mittaatte, mitataan teille ja lisätään teille.

25. Jolla siis on, sille annetaan, ja jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.”

24 Ja hän sanoi heille: "Ottakaa vaari siitä, mitä kuulette; millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan, vieläpä teille lisätäänkin.
25 Sillä sille jolla on, sille annetaan; mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mikä hänellä on."

VERTAUS SIEMENEN KASVAMISESTA

26 Vielä hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta kuin jos mies kylvää siemenen maahan,"

26. Sanoi: “Niin on Jumalan valtakunta kuin jos ihminen heittäisi siemenen maahan

26 Ja hän sanoi: "Niin on Jumalan valtakunta, kuin jos mies kylvää siemenen maahan;

27 ja hän nukkuu ja nousee yötä päivää, ja siemen kasvaa ja tekee vartta, eikä hän tiedä miten
28 Sillä itsestään maa antaa sadon, ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.
29 Mutta kun sato on kypsynyt hän lähettää heti sirpin, sillä elon aika on tullut."

27. ja nukkuisi öin ja päivin, ja siemen kasvaisi ja tekisi vartta hänen tietämättään miten.
28. Sillä itsestään maa antaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.
29. Mutta kun sato on kypsä, hän lähettää heti sirpin, sillä elon aika on tullut.”

27 ja hän nukkuu, ja hän nousee, öin ja päivin; ja siemen orastaa ja kasvaa, hän ei itse tiedä, miten.
28 Sillä itsestään maa tuottaa viljan: ensin korren, sitten tähkän, sitten täyden jyvän tähkään.
29 Mutta kun hedelmä on kypsynyt, lähettää hän kohta sinne sirpin, sillä elonaika on käsissä."

VERTAUS SINAPINSIEMENESTÄ

30 Jälleen Hän sanoi: "Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa eli millä vertauksella esittäisimme* sen?"
31 Se on niin kuin sinapinsiemen joka maahan kylvettynä on vähäisin kaikista siemenistä maan päällä.
32 Mutta kun se on kylvetty, se nousee ja tulee kaikkia vihanneskasveja suuremmaksi ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä sen varjoon pesänsä."

30. Sanoi: “Mihin vertaisimme Jumalan valtakunnan tai mitä vertausta siitä käyttäisimme?
31. Niin kuin sinapin siemeneen, joka maahan kylvettynä on pienin kaikista siemenistä maassa.
32. Mutta kun se on kylvetty, se nousee ja tulee suuremmaksi kaikkia vihanneskasveja ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä sen varjoon pesänsä.”

30 Ja hän sanoi: "Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme?
31 Se on niinkuin sinapinsiemen, joka, kun se kylvetään maahan, on pienin kaikista siemenistä maan päällä;
32 mutta kun se on kylvetty, niin se nousee ja tulee suurimmaksi kaikista vihanneskasveista ja tekee suuria oksia, niin että taivaan linnut voivat tehdä pesänsä sen varjoon."

VERTAUSTEN KÄYTTÖ

33 Monin tällaisin vertauksin Hän puhui heille sanaa sen mukaan kuin he

33. Monin tällaisin vertauksin puhui heille sanaa sitä mukaa kuin kykenivät

33 Monilla tämänkaltaisilla vertauksilla hän puhui heille sanaa, sen mukaan

kykenivät kuuntelemaan.
34 Ja ilman vertausta Hän ei puhunut heille. Mutta yksityisesti Hän selitti kaiken opetuslapsilleen.

kuuntelemaan,
34. ja ilman vertausta ei puhunut heille, mutta yksityisesti selitti kaiken opetuslapsilleen.

kuin he kykenivät kuulemaan;
34 ja ilman vertausta hän ei puhunut heille. Mutta opetuslapsillensa hän selitti kaikki, kun he olivat yksikseen.

JEESUS ASETTAA MYRSKYN

35 Sinä päivänä Hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle."

36 Laskettuaan kansan luotaan he ottava Hänet mukaansa niin kuin Hän veneessä oli. Ja muitakin veneitä oli Hänen seurassaan.
37 Niin nousi ankara myrskytuuli, ja aallot vyöryivät veneeseen niin että se* jo täyttyi.
38 Mutta Hän itse oli veneen perässä nukkuen päänalusta vasten. Niin he herättivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä että me hukumme?"
39 Herättyään Hän nuhteli tuulta ja sano järvelle: "Vaikene, ole hiljaa." Niin tuuli asettui ja tuli aivan tyyni."
40 Ja Hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelokkaita Kuinka teillä ei ole uskoa?"

35. Sinä päivänä illan tultua sanoo heille: “Lähtekäämme yli toiselle rannalle.”
36. Laskettuaan kansan luotaan ottivat Hänet mukaan niin kuin oli venheessä. Ja muitakin venheitä oli Hänen seurassaan.
37. Niin nousee kova myrskytuuli ja aallot syöksyivät venheeseen, niin että se jo täyttyi.
38. Hän oli venheen perässä nukkuen päänalusella. Herättävät Hänet ja sanovat Hänelle: “Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme.”

39. Herättyään nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: “Vaikene, ole hiljaa.” Niin tuuli asettui ja tuli aivan tyven.
40. Sanoi heille: “Miksi olette niin pelkureja? Kuinka teillä ei ole uskoa?”

35 Ja sinä päivänä hän illan tultua sanoi heille: "Lähtekäämme yli toiselle rannalle".
36 Niin he laskivat kansan luotaan ja ottivat hänet mukaansa, niinkuin hän venheessä oli; ja muitakin venheitä oli hänen seurassaan.
37 Ja nousi kova myrskytuuli, ja aallot syöksyivät venheeseen, niin että venhe jo täyttyi.
38 Ja itse hän oli peräkeulassa ja nukkui nojaten päänaluseen. Ja he herättivät hänet ja sanoivat hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?"
39 Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja sanoi järvelle: "Vaikene, ole hiljaa". Niin tuuli asettui, ja tuli aivan tyven.
40 Ja hän sanoi heille: "Miksi olette niin pelkureita? Kuinka teillä ei ole uskoa?"

41 Mutta he pelkäsivät hyvin suuresti ja sanoivat toisilleen: "Kuka tämä onkaan koska sekä tuuli että meri Häntä tottelevat?"

41. Pelästyivät ylen suuresti ja sanoivat toisilleen: “Kuka tämä onkaan, koska sekä tuuli että meri Häntä tottelevat?”

41 Ja suuri pelko valtasi heidät, ja he sanoivat toisillensa: "Kuka onkaan tämä, kun sekä tuuli että meri häntä tottelevat?"

RIIVATTU JA SIKALAUMA

5 Luku

5. Luku

1 He tulivat järven toiselle puolelle gadaralaisten* alueelle.
2 Heti Hänen noustuaan veneestä Häntä vastaan tuli hautaluolista mies jossa oli saastainen henki.
3 Hän asusti hautaluolissa eikä kukaan voinut 'enää] sitoa häntä kahleillakaan.

4 Sillä hänet oli monesti sidottu jalkanuorin ja kahlein, mutta hän oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt häntä taltuttamaan.

5 Ja hän oli aina yöt päivät, *vuorilla ja hautaluolissa* huutaen ja runnellen itseään kivillä.
6 Nähtyään Jeesuksen kaukaa hän juoksi ja kumartui maahan Hänen eteensä

7 ja huutaen kovalla äänellä sanoi: "Miksi minuun puutut* Jeesus, *Jumalan,

1. Tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle.
2. Heti Hänen venheestä noustuaan kohtasi Hänet hautaluolista mies, jossa oli saastainen henki
3. ja joka asusti hautaluolissa, eikä kukaan voinut sitoa häntä edes kahleilla.
4. Sillä hänet oli monesti sidottu jalkanuorin ja kahlein, mutta oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat eikä kukaan kyennyt häntä hillitsemään.
5. Oli aina yöt ja päivät hautaluolissa ja vuorilla huutaen ja runnellen itseään kivillä.
6. Nähtyään Jeesuksen kaukaa juoksi ja kumartui suutelemaan Hänen jalkojaan
7. ja huutaen suurella äänellä sanoi: “Mitä minulla ja Sinulla on yhteistä,

1 Ja he tulivat toiselle puolelle järveä gerasalaisten alueelle.
2 Ja kohta kun hän lähti venheestä, tuli häntä vastaan haudoista mies, joka oli saastaisen hengen vallassa.
3 Hän asusti haudoissa, eikä kukaan enää voinut häntä kahleillakaan sitoa;

4 sillä hän oli monta kertaa ollut sidottuna jalkanuoriin ja kahleisiin, mutta oli särkenyt kahleet ja katkonut jalkanuorat, eikä kukaan kyennyt häntä hillitsemään.
5 Ja hän oleskeli aina, yötä ja päivää, haudoissa ja vuorilla, huutaen ja runnellen itseään kivillä.
6 Kun hän kaukaa näki Jeesuksen, juoksi hän ja kumartui maahan hänen eteensä
7 ja huutaen suurella äänellä sanoi: "Mitä sinulla on minun kanssani

Korkeimman' Poika? Vannota sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."

8 Sillä Hän sanoi sille "Sinä saastainen henki, lähde ulos miehestä."

9 Ja Hän kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se *vastasi sanoen Hänelle*: "leegio on nimeni, sillä meitä on monta."
10 (Ja se pyysi hartaasti ettei Hän lähettäisi niitä pois alueelta.
11 Niin siellä oli lähellä vuorta suuri sikalauma laitumella.
12 Ja *kaikki riivaajahenget* pyysivät Häntä sanoen: ” Lähetä meidät sikoihin mennäksemme niihin."
13 Jeesus* antoi (heti) niille luvan. Ulos lähdettyään saastaiset henget menivät sikoihin, j lauma syöksyi jyrkänteeltä alas järveen — (niitä oli) noin kaksi tuhatta — ja ne hukkuivat järveen.
14 Mutta sikojen* paimentajat pakenivat ja kertoivat tapahtumasta kaupungissa ja maataloissa. Niin tultiin katsomaan mitä oli tapahtunut.
15 Ja he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa leegio oli ollut, istumassa

Jeesus, Korkeimman Jumalan Poika? Vannotan Sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua.”

8. Sanoi näet sille: “Tule ulos miehestä, saastainen henki.”

9. Kysyi siltä: “Mikä on nimesi?” Niin vastaa Hänelle: “Legio on nimeni, sillä meitä on monta.”
10. Pyysi Häntä hartaasti, ettei lähettäisi niitä pois paikkakunnalta.
11. Niin siellä oli lähellä vuorta suuri sikolauma laitumella.
12. Riivaajahenget pyysivät Häntä sanoen: “Lähetä meidät sikoihin mennäksemme niihin.”
13. Niin Jeesus antoi heti niille luvan. Ulos lähdettyään saastaiset henget menivät sikoihin ja lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen - noin kaksi tuhatta - ja ne hukkuivat järveen.
14. Mutta niitten paimentajat pakenivat ja kertoivat kaupungissa ja maataloissa. Niin tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut,
15. ja tulevat Jeesuksen luo ja näkevät riivatun, jossa legio oli ollut, istumassa

tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä vaivaa minua."
8 Sillä hän oli sanomaisillaan sille: "Lähde ulos miehestä, sinä saastainen henki".
9 Ja Jeesus kysyi siltä: "Mikä on nimesi?" Niin se sanoi hänelle: "Legio on minun nimeni, sillä meitä on monta".
10 Ja se pyysi pyytämällä häntä, ettei hän lähettäisi niitä pois siitä seudusta.
11 Niin siellä oli lähellä vuorta suuri sikalauma laitumella.
12 Ja ne pyysivät häntä sanoen: "Lähetä meidät sikoihin, että menisimme niihin".
13 Ja hän antoi niille luvan. Niin saastaiset henget lähtivät miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma, noin kaksituhatta sikaa, syöksyi jyrkännettä alas järveen; ja ne hukkuivat järveen.
14 Ja niiden paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa. Ja kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut.
15 Ja he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät riivatun, jossa legio oli ollut,

(ja) puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelästyivät.
16 Näille kertoivat näkijät mitä oli tapahtunut riivatulle, ja sikojen kohtalon.

17 Niin he alkoivat pyytää Häntä poistumaan heidän alueeltaan.
18 Hänen astuessaan veneeseen se riivattuna ollut pyysi Häneltä saada olla Hänen kanssaan.
19 Mutta Jeesus* ei suostunut häneen vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi omiesi luo ja kerro heille kuinka suuria Herra on sinulle tehnyt kun on armahtanut sinua."

20 Niin hän meni ja alkoi julistaa Dekapoliissa kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt. Ja kaikki ihmettelivät.

ja puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja pelästyivät.
16. Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatuille, ja sioista.

17. Alkoivat pyytää Häntä poistumaan heidän alueeltaan.
18. Hänen astuessaan venheeseen se riivattuna ollut pyysi olla Hänen kanssaan,
19. mutta Jeesus ei sallinut sitä, vaan sanoo hänelle: “Mene kotiisi omiesi luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt ja armahtanut sinua.”
20. Niin meni ja alkoi julistaa Dekapoliissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt, ja kaikki ihmettelivät.

istuvan puettuna ja täydessä ymmärryksessään; ja he peljästyivät.
16 Näille kertoivat näkijät, mitä oli tapahtunut riivatulle ja kuinka sikojen oli käynyt.
17 Ja he alkoivat pyytää häntä poistumaan heidän alueeltaan.
18 Ja hänen astuessaan venheeseen se riivattuna ollut pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan.
19 Mutta hän ei sitä sallinut, vaan sanoi hänelle: "Mene kotiisi omaistesi luo ja kerro heille, kuinka suuria tekoja Herra on sinulle tehnyt ja kuinka hän on sinua armahtanut".
20 Niin hän lähti ja rupesi Dekapolin alueella julistamaan, kuinka suuria tekoja Jeesus oli hänelle tehnyt; ja kaikki ihmettelivät.

JAIRUKSEN TYTÄR JA VERENJUOKSUA SAIRASTAVA NAINEN

21 Kun Jeesus oli veneellä kulkenut jälleen toiselle puolelle Hänen luokseen kokoontui suuri kansanjoukko, ja Hän oli järven rannalla.
22 Ja (katso,) muuan synagoogan esimies

21. Kun Jeesus oli venheellä kulkenut jälleen toiselle puolelle, Hänen luokseen kokoontui paljo kansaa, ja Hän oli järven rannalla.
22. Katso, tulee muuan kokoushuoneen

21 Kun Jeesus oli venheellä kulkenut takaisin toiselle puolelle, kokoontui paljon kansaa hänen luoksensa, ja hän oli järven rannalla.
22 Niin tuli muuan synagoogan esimies,

nimeltä Jairus tuli ja heittäytyi Hänet nähdessään Hänen jalkojensa juureen

23 ja pyysi Häntä hartaasti sanoen: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi* hänen päälleen jotta hän, tulisi terveeksi ja jäisi eloon."
24 Niin Hän meni Hänen kanssaan, ja suuri kansanjoukko seurasi Häntä, ja he tunkeilivat Hänen ympärillään.
25 Oli (muuan) nainen, jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista vuotta.

26 Hän oli paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa hyötymättä mitään vaan pikemminkin tullen huonommaksi.
27 Kuultuaan Jeesuksesta hän tuli kansanjoukossa takaapäin ja kosketti Hänen vaippaansa.
28 Sillä hän sanoi: "Jos vain kosketan Hänen vaatteitaan, tulen terveeksi."

29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsi ruumiissaan että oli parantunut vaivasta.
30 Kun Jeesus heti itsessään tunsi että Hänestä oli lähtenyt voimaa, Hän kääntyi

esimies, nimeltä Jairus, ja heittäytyy Hänet nähdessään Hänen jalkojensa juureen
23. ja pyysi Häntä hartaasti sanoen: “Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päällensä, että tulisi terveeksi ja jäisi eloon.”
24. Silloin Jeesus meni hänen kanssaan, ja suuri kansajoukko seurasi Häntä ja ahdistivat Häntä.
25. Niin nainen, jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista ajastaikaa

26. ja joka oli paljo kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa hyötymättä mitään, vaan pikemminkin tullen huonommaksi,
27. kuultuaan Jeesuksesta tuli kansajoukossa takaa ja koski Hänen vaippaansa
28. ajatellen: “Jos vain saan koskettaa Hänen vaatteitaan, tulen terveeksi.”

29. Ja heti verensä lähde kuivui ja tunsi ruumiissa, että oli parantunut vaivasta.
30. Heti Jeesus, tuntiessaan itsessään, että Hänestä oli lähtenyt voimaa,

nimeltä Jairus, ja lankesi hänet nähdessään hänen jalkojensa juureen,

23 pyysi häntä hartaasti ja sanoi: "Pieni tyttäreni on kuolemaisillaan; tule ja pane kätesi hänen päällensä, että hän tulisi terveeksi ja jäisi eloon".
24 Niin hän lähti hänen kanssansa. Ja häntä seurasi suuri kansan paljous, ja he tunkeutuivat hänen ympärilleen.
25 Ja siellä oli nainen, joka oli sairastanut verenjuoksua kaksitoista vuotta
26 ja paljon kärsinyt monen lääkärin käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa saamatta mitään apua, pikemminkin käyden huonommaksi.
27 Tämä oli kuullut Jeesuksesta ja tuli kansanjoukossa takaapäin ja koski hänen vaippaansa;
28 sillä hän sanoi: "Kunhan vain saan koskettaa edes hänen vaatteitaan, niin tulen terveeksi".
29 Ja heti hänen verensä lähde kuivui, ja hän tunsi ruumiissansa, että oli parantunut vaivastaan.
30 Ja heti kun Jeesus itsessään tunsi, että voimaa oli hänestä lähtenyt,

kansanjoukossa ja sanoi: "Kuka kosketti vaatteitani?"
31 Hänen opetuslapsensa sanoivat Hänelle: "Sinä näet kansan joukon tunkeilevan ympärilläsi ja kysyt: 'Kuka kosketti minua?' "
32 Mutta Hän katseli ympäri nähdäkseen hänet joka oli tämän tehnyt.
33 Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska tiesi mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja heittäytyi Hänen eteensä ja sanoi Hänelle koko totuuden.
34 Mutta Jeesus* sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi."

35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi on kuollut. Miksi enää vaivaat opettajaa?"
36 Mutta *kuultuaan kerrotun sanoman* Jeesus sanoi (heti) synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan!"

37 Ja Hän ei sallinut kenenkään muun tulla mukanaan paitsi Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

kääntyi kansajoukossa ja sanoi: “Kuka koski vaatteisiini?”
31. Opetuslapsensa sanoivat Hänelle: “Näet kansajoukon ahdistavan itseäsi ja kysyt: ‘Kuka koski Minuun?’”

32. Niin katseli ympäri nähdäkseen hänet, joka sen teki.
33. Mutta nainen pelkäsi ja vapisi, koska tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja heittäysi maahan Hänen eteensä ja sanoi koko totuuden.
34. Niin Hän sanoi hänelle: “Tytär, uskosi on sinut vapahtanut. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi.”

35. Hänen vielä puhuessaan tulevat kokoushuoneen esimiehen kotoa sanomaan: “Tyttäresi kuoli. Miksi enää vaivaat opettajaa?”
36. Mutta heti Jeesus, välittämättä kerrotusta sanomasta, sanoo kokoushuoneen esimiehelle: “Älä pelkää, usko vain!”
37. Eikä sallinut kenenkään muun seurata itseään paitsi Pietarin ja Jaakon ja Johanneksen, Jaakon veljen.

kääntyi hän väkijoukossa ja sanoi: "Kuka koski minun vaatteisiini?"
31 Niin hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Sinä näet kansanjoukon tungeskelevan ympärilläsi ja sanot: 'Kuka minuun koski?'"
32 Mutta hän katseli ympärilleen nähdäksensä, kuka sen oli tehnyt.
33 Niin nainen pelkäsi ja vapisi, koska hän tiesi, mitä hänelle oli tapahtunut, ja tuli ja lankesi maahan hänen eteensä ja sanoi hänelle koko totuuden.
34 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Tyttäreni, sinun uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhaan ja ole terve vaivastasi."
35 Hänen vielä puhuessaan tultiin synagoogan esimiehen kotoa sanomaan: "Tyttäresi kuoli; miksi enää opettajaa vaivaat?"
36 Mutta Jeesus ei ottanut kuullakseen, mitä puhuttiin, vaan sanoi synagoogan esimiehelle: "Älä pelkää, usko ainoastaan".
37 Ja hän ei sallinut kenenkään muun seurata mukanansa kuin Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen.

38 Niin *Hän tuli synagoogan esimiehen taloon ja* havaitsi hälinän ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia.
39 Päästyään sisään Hän sanot heille: "Mitä hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut vaan nukkuu."
40 Niin he nauroivat Hänelle. Mutta ajettuaan kaikki ulos Hän otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä seuralaisensa ja kävi sisälle sinne missä lapsi makasi.

41 Hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: "Talita kuumi*!" Se on käännettynä: 'Tyttö, sanon sinulle: herää!'"

42 Heti tyttö nousi ja käveli. Hän oli näet kaksitoistavuotias. Ja he hämmästyivät hyvin suuresti.
43 Mutta Hän kielsi heitä ankarasti *kenellekään tätä kertomasta* ja käski antaa hänelle syötävää.

NASARETILAISET HALVEKSIVAT JEESUSTA

1 Hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja Hänen opetus-lapsensa seurasivat Häntä.
2 Sapatin tultua Hän alkoi opettaa

38. Tulee kokoushuoneen esimiehen taloon ja näkee hälinän ja paljo itkeviä ja vaikeroivia.
39. Päästyään sisään sanoo heille: “Mitä hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu.”
40. Nauroivat Häntä. Mutta ajettuaan kaikki ulos Hän ottaa lapsen isän ja äidin sekä seuralaisensa ja käy sisälle sinne, missä lapsi oli,

41. ja tarttuen lapsen käteen sanoo hänelle: “Talita kuumi!” Se on käännettynä: “Tyttö, sanon sinulle: nouse!”
42. Heti tyttö nousi ja käveli. Oli näet kaksitoistavuotias. Hämmästyivät ylen suuresti.
43. Mutta Hän varoitti heitä ankarasti, ettei kukaan saisi tietää sitä, ja käski antaa hänelle syötävää.

6 Luku

1. Hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja opetuslapsensa seurasivat Häntä.
2. Sapatin tultua alkoi opettaa

38 Ja he tulivat synagoogan esimiehen taloon; ja hän näki hälisevän joukon ja ääneensä itkeviä ja vaikeroivia.
39 Ja käydessään sisään hän sanoi heille: "Mitä te hälisette ja itkette? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu."
40 Niin he nauroivat häntä. Mutta hän ajoi kaikki ulos ja otti mukaansa lapsen isän ja äidin sekä ne, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sisälle sinne, missä lapsi makasi.
41 Ja hän tarttui lapsen käteen ja sanoi hänelle: "Talita kuum!" Se on käännettynä: Tyttö, minä sanon sinulle, nouse.
42 Ja heti tyttö nousi ja käveli. Sillä hän oli kaksitoistavuotias. Ja he joutuivat suuren hämmästyksen valtaan.
43 Ja hän kielsi ankarasti heitä antamasta kenellekään tietoa tästä ja käski antaa tytölle syötävää.

6 Luku

1 Ja hän lähti sieltä ja meni kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.
2 Ja kun tuli sapatti, rupesi hän

synagoogassa. Ja monet hämmästyivät kuunnellessaan ja sanoivat: "Mistä tällä on tämä? Ja mikä on se viisaus joka on Hänelle annettu, *että niin suuria voimatekojakin tapahtuu* Hänen kättensä välityksellä?"

3 Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö Hänen sisarensa ole täällä keskellämme?" Ja he loukkaantuivat Häneen."

4 Niin Jeesus sanoi heille: "Profeetta ei ole halveksittu paitsi kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kotonaan."

5 Eikä Hän voinut tehdä siellä yhtään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä* heidän päälleen.
6 Ja Hän ihmetteli heidän epäuskoaan. Niin Hän vaelsi ympärillä olevissa kylissä opettaen.

kokoushuoneessa. Ja monet kuulijat hämmästyivät sanoen: “Mistä tällä on tämä? Ja mikä on se viisaus, joka on Hänelle annettu, että niin suuret ihmeet tapahtuvat kättensä kautta?

3. Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika, ja Jaakon ja Jooseen ja Juudan ja Simeonin veli? Eivätkö Hänen sisarensa ole täällä luonamme?” Niin loukkaantuivat Häneen.

4. Mutta Jeesus sanoi heille: “Profeetta ei ole halveksittu paitsi kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kotonaan.”
5. Eikä Hän voinut tehdä siellä yhtään voimatekoa, paitsi että paransi muutamia sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.
6. Ihmetteli heidän epäuskoaan. Vaelsi ympärillä olevissa kylissä opettaen.

opettamaan synagoogassa; ja häntä kuullessaan monet hämmästyivät ja sanoivat: "Mistä tällä on kaikki tämä, ja mikä on se viisaus, joka on hänelle annettu? Ja mitä senkaltaiset voimalliset teot, jotka tapahtuvat hänen kättensä kautta?
3 Eikö tämä ole se rakentaja, Marian poika ja Jaakobin ja Jooseen ja Juudaan ja Simonin veli? Ja eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän parissamme?" Ja he loukkaantuivat häneen.
4 Niin Jeesus sanoi heille: "Ei ole profeetta halveksittu muualla kuin kotikaupungissaan ja sukulaistensa kesken ja kodissaan".
5 Ja hän ei voinut siellä tehdä mitään voimallista tekoa, paitsi että paransi joitakuita sairaita panemalla kätensä heidän päälleen.
6 Ja hän ihmetteli heidän epäuskoansa. Ja hän vaelsi ympäristössä, kulkien kylästä kylään, ja opetti.

APOSTOLIEN LÄHETTÄMINEN

7 Hän kutsui luokseen ne kaksitoista ja

7. Kutsuu ne kaksitoista ja alkoi

7 Ja hän kutsui tykönsä ne kaksitoista

alkoi lähettää heitä kaksittain. Ja Hän antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.
8 Hän kielsi heitä ottamasta matkaan mitään paitsi pelkästään sauvan — *ei laukkua, ei leipää*, ei rahaa vyöhön,

9 kuitenkin paula-anturat jalkaan sidottuina — *eivätkä he saaneet pukea kahta ihokasta ylleen*.
10 Ja Hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, majailkaa siinä kunnes lähdette sieltä."
11 *Ketkä tahansa eivät* ota teitä vastaan eivätkä kuuntele teitä, sieltä lähtekää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta todistukseksi heille. (Totisesti sanon teille: Sodoman ja Gomorran on tuomiopäivänä helpompi kuin sen kaupungin.)"
12 Niin he lähtivät ja saarnasivat että oli tehtävä mielenmuutos.
13 Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan

8. ja kielsi heitä ottamasta matkaan mitään paitsi ainoasti sauvan; ei laukkua, ei leipää, ei rahaa vyöhön,

9. vaan paula-anturat jalassa. “Mutta älkää pukeko yllenne kahta ihokasta.”

10. Sanoi heille: “Missä ikinä tulette taloon, majailkaa siinä, kunnes lähdette sieltä.
11. Ja mikä paikka ei ota teitä vastaan eikä kuuntele teitä, sieltä menkää pois ja puistakaa tomu jalkojenne alta todistukseksi heille.”

12. Niin lähtivät ja saarnasivat, että oli käännyttävä.
13. Ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat.

ja alkoi lähettää heitä kaksittain ja antoi heille vallan saastaisia henkiä vastaan.
8 Ja hän sääti heille, etteivät saaneet ottaa matkalle muuta kuin ainoastaan sauvan; ei leipää, ei laukkua, ei rahaa vyöhönsä.
9 He saivat kuitenkin sitoa paula-anturat jalkaansa; "mutta älkää pukeko kahta ihokasta yllenne".
10 Ja hän sanoi heille: "Missä tulette taloon, jääkää siihen, kunnes lähdette pois siltä paikkakunnalta.
11 Ja missä paikassa teitä ei oteta vastaan eikä teitä kuulla, sieltä menkää pois ja pudistakaa tomu jalkojenne alta, todistukseksi heille."

12 Niin he lähtivät ja saarnasivat, että oli tehtävä parannus.
13 Ja he ajoivat ulos monta riivaajaa ja voitelivat monta sairasta öljyllä ja paransivat heidät.

JOHANNES KASTAJAN KUOLEMA

14 Kuningas Herodes kuuli Hänestä —
sillä Hänen nimensä oli tullut tunnetuksi
— ja *Herodes sanoi*: "Johannes Kastaja
on noussut kuolleista, ja sen vuoksi nämä
voimat vaikuttavat Hänessä."

15 [Mutta] toiset sanoivat: "Hän on Elia."
Toiset taas sanoivat: "Hän on profeetta
(tai) niin kuin joku* profeetoista."
16 Mutta tämän kuultuaan Herodes sanoi:
"(Hän on) Johannes jonka mestautin.
(Hän) on noussut kuolleista."
17 Sillä Herodes oli itse lähettänyt
ottamaan kiinni Johanneksen ja oli
kahlehtinut hänet vankilaan veljensä
Filippuksen vaimon Herodiaan vuoksi, sillä
Herodes* oli nainut hänet.
18 Johannes oli näet sanonut
Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää
veljesi vaimoa."
19 Niin Herodias nousi* häntä vastaan ja
tahtoi tappaa hänet mutta ei voinut.

20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta,
koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja pyhäksi
mieheksi, ja suojeli häntä, ja

14. Niin kuningas Herodes kuuli - sillä
Hänen nimensä oli tunnettu. Sanoivat:
“Johannes Kastaja on noussut
kuolleista, ja sen tähden nämä voimat
vaikuttavat Hänessä.”

15. Toiset sanoivat: “Hän on Elia.”
Toiset sanoivat: “Hän on profeetta niin
kuin yksi profeetoista.”
16. Mutta kuultuaan Herodes sanoi:
“Hän on Johannes, jonka mestautin,
hän on noussut kuolleista.”
17. Sillä Herodes oli itse lähettänyt
ottamaan kiinni Johanneksen ja oli
kahlehtinut hänet vankilaan veljensä
Filippuksen vaimon Herodiaan tähden,
sillä oli nainut hänet.
18. Johannes sanoi näet Herodeelle:
“Sinun ei ole lupa pitää veljesi
vaimoa.”
19. Ja Herodias piti vihaa häntä
vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta
ei voinut.
20. Sillä Herodes pelkäsi Johannesta,
koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja
pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä ja

14 Ja kuningas Herodes sai kuulla
hänestä, sillä hänen nimensä oli tullut
tunnetuksi, ja ihmiset sanoivat:
"Johannes Kastaja on noussut
kuolleista, ja sentähden nämä voimat
hänessä vaikuttavat".
15 Mutta toiset sanoivat: "Se on Elias";
toiset taas sanoivat: "Se on profeetta,
niinkuin joku muukin profeetoista".
16 Mutta kun Herodes sen kuuli, sanoi
hän: "Johannes, jonka minä mestautin,
on noussut kuolleista".
17 Sillä hän, Herodes, oli lähettänyt
ottamaan kiinni Johanneksen, sitonut ja
pannut hänet vankeuteen veljensä
Filippuksen vaimon, Herodiaan, tähden.
Sillä Herodes oli nainut hänet,
18 ja Johannes oli sanonut
Herodekselle: "Sinun ei ole lupa pitää
veljesi vaimoa".
19 Ja Herodias piti vihaa häntä
vastaan ja tahtoi tappaa hänet, mutta
ei voinut.
20 Sillä Herodes pelkäsi Johannesta,
koska tiesi hänet vanhurskaaksi ja
pyhäksi mieheksi, ja suojeli häntä. Ja

kuunnellessaan häntä hän *teki
moninaisia*. Ja hän kuunteli häntä
mielellään.
21 Niin tuli sopiva päivä kun Herodes
syntymäpäivänään järjesti pidot
ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja Galilean
ensimmäisille miehille.
22 Niin Herodiaan tytär tuli sisälle ja
tanssi ja [se]* miellytti Herodesta ja
hänen pöytäkumppanejaan. Silloin
kuningas sanoi tytölle: "Ano minulta mitä
tahansa haluat, niin minä annan sinulle."
23 Ja hän vannoi hänelle: "Mitä tahansa
minulta anot, sen annan sinulle, aina
puoleen valtakuntaani asti."
24 Niin tyttö* meni ulos ja sanoi äidilleen:
"Mitä minä anoisin?" Tämä vastasi:
"Johannes Kastajan päätä."
25 Niin hän meni heti kiireesti sisälle
kuninkaan luo ja pyysi sanoen: "Haluan
että nyt heti annat minulle lautasella
Johannes Kastajan pään."
26 Silloin kuningas tuli hyvin
murheelliseksi. Valansa* ja
pöytäkumppaniensa° vuoksi hän ei
tahtonut torjua häntä.
27 Ja kuningas lähetti heti henkivartijan ja
käski tuoda *Johanneksen pään*.

kuunnellessaan häntä oli suuresti
ymmällä, ja kuunteli häntä mielellään.

21. Niin tuli sovelias päivä, kun
Herodes syntymäpäivänään piti pitoja
ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja
Galilean ensimäisille.
22. Mainitun Herodiaan tytär tuli sisälle
ja tanssi, ja se miellytti Herodesta ja
hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas
sanoi tytölle: “Ano minulta, mitä ikinä
haluat, niin annan sinulle.”
23. Vannoi hänelle: “Mitä ikinä minulta
anot, sen annan sinulle aina puoleen
valtakuntaani asti.”
24. Mentyään ulos tyttö sanoi
äidillensä: “Mitä anon?” Vastasi:
“Johannes Kastajan päätä.”
25. Mentyään heti kiiruusti sisälle
kuninkaan luo pyysi sanoen: “Haluan,
että nyt heti annat minulle lautasella
Johannes Kastajan pään.”
26. Kuningas tuli hyvin murheelliseksi.
Valan ja pöytävieraitten vuoksi ei
tahtonut torjua häntä.

27. Lähettäen heti henkivartijan
kuningas käski noutaa hänen päänsä.

kun hän kuunteli häntä, tuli hän
epäröivälle mielelle monesta asiasta; ja
hän kuunteli häntä mielellään.
21 Niin tuli sopiva päivä, kun Herodes
syntymäpäivänään piti pitoja
ylimyksilleen ja sotapäälliköille ja
Galilean ensimmäisille miehille.
22 Ja Herodiaan tytär tuli sisälle ja
tanssi, ja se miellytti Herodesta ja
hänen pöytävieraitaan. Niin kuningas
sanoi tytölle: "Ano minulta, mitä ikinä
tahdot, niin minä annan sinulle".
23 Ja hän vannoi tytölle: "Mitä ikinä
minulta anot, sen minä annan sinulle,
vaikka puolet valtakuntaani".
24 Niin hän meni ulos ja sanoi
äidilleen: "Mitä minä anon?" Tämä
sanoi: "Johannes Kastajan päätä".
25 Ja hän meni kohta kiiruusti sisälle
kuninkaan luo, pyysi ja sanoi: "Minä
tahdon, että nyt heti annat minulle
lautasella Johannes Kastajan pään".
26 Silloin kuningas tuli hyvin
murheelliseksi, mutta valansa ja
pöytävierasten tähden hän ei tahtonut
hyljätä hänen pyyntöään.
27 Ja kohta kuningas lähetti
henkivartijan ja käski tuoda

28 Niin vartija meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidilleen.
29 Tämän kuultuaan hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa* ja panivat sen hautaan.

28. Mentyään tämä löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidillensä.
29. Kuultuaan sen hänen opetuslapsensa tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

Johanneksen pään.
28 Niin vartija meni ja löi häneltä pään poikki vankilassa ja toi hänen päänsä lautasella ja antoi sen tytölle, ja tyttö antoi sen äidillensä.
29 Kun hänen opetuslapsensa sen kuulivat, tulivat he ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

APOSTOLIEN PALUU

30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat Hänelle kaiken, (sekä) mitä olivat tehneet että* mitä olivat opettaneet.
31 Niin Hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levätkää vähän." Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, eikä heillä ollut aikaa syödäkään."
32 Ja he menivät veneellä autioon paikkaan yksinäisyyteen.
33 Mutta *kansa näki heidän lähtevän, ja monet tunsivat Hänet* ja riensivät sinne jalkaisin kokoon kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä (ja kerääntyivät Hänen luokseen).
34 Poistuessaan veneestä Jeesus* näki

30. Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen luo ja kertoivat Hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet.
31. Sanoo heille: “Tulkaa yksinäisyyteen autioon paikkaan ja levätkää vähän.” Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljo eikä heillä ollut aikaa syödäkään.
32. Niin menivät venheellä autioon paikkaan yksinäisyyteen.
33. Kansa näki heidän lähtevän, ja monet saivat tietää ja juoksivat sinne maitse kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä ja kokoontuivat Hänen luoksensa.
34. Poistuessaan venheestä Jeesus

30 Ja apostolit kokoontuivat Jeesuksen tykö ja kertoivat hänelle kaikki, mitä olivat tehneet ja mitä olivat opettaneet.

31 Niin hän sanoi heille: "Tulkaa te yksinäisyyteen, autioon paikkaan, ja levähtäkää vähän". Sillä tulijoita ja menijöitä oli paljon, ja heillä ei ollut aikaa syödäkään.
32 Ja he lähtivät venheellä autioon paikkaan, yksinäisyyteen.
33 Ja he näkivät heidän lähtevän, ja monet saivat siitä tiedon ja riensivät sinne jalkaisin kaikista kaupungeista ja saapuivat ennen heitä.

34 Ja astuessaan maihin hän näki

suuren kansanjoukon, ja Hänen kävi heitä sääli, koska he olivat niin kuin lampaat ilman paimenta. Ja Hän alkoi opettaa heille moninaisia.

näki paljo kansaa ja Hänen kävi heitä sääli, koska olivat niin kuin lampaat ilman paimenta, ja Hän alkoi opettaa heille moninaisia.

paljon kansaa, ja hänen kävi heitä sääliksi, koska he olivat niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta, ja hän rupesi opettamaan heille moninaisia.

VIIDEN TUHANNEN RUOKKIMINEN

35 Kun päivä oli jo pitkälle kulunut, Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on autio paikka, ja aika on jo myöhäinen."
36 Päästä heidät menemään jotta he lähtisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen (leipiä, sillä heillä ei ole mitään) syötävää."
37 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Antakaa te heille syödä." Niin he sanoivat Hänelle: "Lähdemmekö ostamaan leipiä kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syödä?"

38 Mutta Hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Saatuaan tietää he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa."
39 Ja Hän käski heidän *asettaa kaikki* aterioimaan ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

35. Kun jo oli kulunut pitkä aika, Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: “Paikka on autio, ja aika on jo myöhäinen.
36. Laske heidät luotasi, jotta menisivät ympärillä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itselleen syötävää.”

37. Mutta vastasi ja sanoi heille: “Antakaa te heille syötävää.” Niin sanoivat Hänelle: “Lähdemmekö ostamaan leipiä kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syötävää?”
38. Sanoo heille: “Montako leipää teillä on? Menkää ja katsokaa.” Saatuaan tietää sanovat: “Viisi, ja kaksi kalaa.”

39. Käski heidän asettaa kaikki aterioimaan ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

35 Ja kun päivä jo oli pitkälle kulunut, menivät hänen opetuslapsensa hänen tykönsä ja sanoivat: "Tämä paikka on autio, ja aika on jo myöhäinen;
36 laske heidät luotasi, että he menisivät ympäristöllä oleviin maataloihin ja kyliin ostamaan itsellensä syötävää".
37 Mutta hän vastasi heille ja sanoi: "Antakaa te heille syödä". Niin he sanoivat hänelle: "Lähdemmekö ostamaan leipää kahdellasadalla denarilla antaaksemme heille syödä?"

38 Mutta hän sanoi heille: "Montako leipää teillä on? Menkää katsomaan." Otettuaan siitä selvän he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa".
39 Niin hän määräsi heille, että kaikkien oli asetuttava ruokakunnittain vihantaan ruohikkoon.

40 Niin he laskeutuivat aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.
41 Otettuaan ne viisi leipää ja kaksi kalaa Hän katsoi ylös taivaaseen, siunasi ja mursi leivät ja antoi opetuslapsilleen, jotta he panisivat ne *kansan eteen*, ja ne kaksi kalaa Hän jakoi kaikille.

42 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi.
43 Sitten he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja tähteet kaloista.

44 Ja niitä jotka olivat syöneet leipiä oli (noin) viisi tuhatta miestä.

40. Laskeusivat aterioimaan ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.
41. Otettuaan ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen, kiitti ja mursi leivät ja antoi opetuslapsilleen heidän eteensä pantaviksi, ja ne kaksi kalaa jakoi kaikille.

42. Kaikki söivät ja tulivat ravituiksi.
43. Kokosivat palasia kaksitoista täyttä vakallista ja tähteet kaloista.

44. Niitä, jotka olivat syöneet leipiä, oli viisituhatta miestä.

40 Ja he laskeutuivat ryhmä ryhmän viereen, toisiin sata, toisiin viisikymmentä.
41 Ja hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ja mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi; myöskin ne kaksi kalaa hän jakoi kaikille.
42 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi.
43 Sitten he keräsivät palaset, kaksitoista täyttä vakallista, ja tähteet kaloista.
44 Ja niitä, jotka olivat syöneet näitä leipiä, oli viisituhatta miestä.

JEESUS KÄVELEE VETTEN PÄÄLLÄ

45 Kohta Hän vaati opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edellä toiselle puolelle Beetsaidaan sillä aikaa kun Hän lähettäisi kansan luotaan.

46 Hyvästeltyään heidät Hän meni vuorelle rukoilemaan.
47 Illan tultua vene oli keskellä järveä ja Hän yksin maalla.
48 Silloin* Hän näki heidän soutaessaan

45. Niin vaati heti opetuslapsiaan astumaan venheeseen ja menemään edellä toiselle puolelle Beetsaidaan, kunnes lähettäisi kansan luotansa.

46. Hyvästeltyään heidät meni vuorelle rukoilemaan.
47. Illan tullen venhe oli keskellä järveä ja Hän yksin maalla.
48. Näki heidän soutaessaan olevan

45 Ja kohta hän vaati opetuslapsiansa astumaan venheeseen ja kulkemaan edeltä toiselle rannalle, Beetsaidaan, sillä aikaa kuin hän laski kansan luotansa.
46 Ja sanottuaan heille jäähyväiset hän meni pois vuorelle rukoilemaan.
47 Ja kun ilta tuli, oli venhe keskellä järveä, ja hän oli yksinään maalla.
48 Ja kun hän näki heidän

olevan ahtaalla, sillä tuuli oli heille vastainen. (Ja) Hän tuli noin neljännellä yövartiolla heitä kohti kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitseen.

49 Mutta nähdessään Hänen kävelevän järven päällä he luulivat Hänen olevan aave ja huusivat.
50 Sillä kaikki näkivät Hänet ja pelästyivät. Mutta heti Hän puhutteli heitä ja sanoi heille: "Olkaa turvallisella mielellä. *Minä olen*. Älkää pelätkö."
51 Ja Hän nousi veneeseen heidän luokseen, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät kovin suuresti sisimmässään (ja ihmettelivät).
52 Sillä he eivät olleet leipien ihmeestä saaneet ymmärrystä, koska* heidän sydämensä oli paatunut.

GENNESARETIN SAIRAITA PARANEE

53 Kuljettuaan yli he tulivat Gennesaretin maahan ja laskivat maihin.

54 Heidän noustessaan veneestä ihmiset tunsivat Hänet heti.
55 Ja he kiersivät juosten koko sen

ahtaalla, sillä tuuli oli heille vastainen. Tulee noin neljännellä yövartiolla heitä kohti kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitseen.

49. Mutta nähdessään Hänen kävelevän järven päällä luulivat aaveeksi ja huusivat,
50. sillä kaikki näkivät Hänet ja pelästyivät. Mutta heti puhutteli heitä ja sanoo heille: “Olkaa turvallisella mielellä. Minä olen. Älkää pelätkö.”
51. Astui venheeseen heidän luoksensa, ja tuuli asettui. Mutta hämmästyivät ylen suuresti sisimmässään ja ihmettelivät.
52. Sillä eivät ymmärtäneet leivistäkään, koska sydämensä oli turtunut.

53. Kuljettuaan yli tulivat Kinneretin maahan ja laskivat maihin.

54. Heidän noustessaan venheestä tunsivat Hänet heti
55. ja juosten kiersivät koko sen

soutaessaan olevan hädässä, sillä tuuli oli heille vastainen, tuli hän neljännen yövartion vaiheilla heidän luoksensa kävellen järven päällä ja aikoi kulkea heidän ohitsensa.
49 Mutta nähdessään hänen kävelevän järven päällä he luulivat häntä aaveeksi ja rupesivat huutamaan;
50 sillä kaikki näkivät hänet ja peljästyivät. Mutta heti hän puhutteli heitä ja sanoi heille: "Olkaa turvallisella mielellä, minä se olen; älkää peljätkö".
51 Ja hän astui venheeseen heidän tykönsä, ja tuuli asettui. Niin he hämmästyivät ylen suuresti sydämessään.
52 Sillä he eivät olleet noista leivistäkään päässeet ymmärrykseen, vaan heidän sydämensä oli paatunut.

53 Ja kuljettuaan yli toiselle rannalle he tulivat Gennesaretiin ja laskivat maihin.
54 Ja heidän noustessaan venheestä kansa heti tunsi hänet;
55 ja he riensivät kiertämään koko sitä

ympäristön ja alkoivat vuoteilla kantaa sairaita sinne missä kuulivat Hänen olevan.
56 Ja missä tahansa Hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, he asettivat sairaat aukeille paikoille ja pyysivät Häneltä että nämä saisivat koskettaa edes Hänen vaippansa tupsua. Ja ketkä vain Häntä koskettivat, ne paranivat.

VANHINTEN PERINNÄISSÄÄNNÖISTÄ

1 Hänen luokseen kokoontui fariseuksia ja joitakin kirjanoppineita jotka olivat tulleet Jerusalemista.

2 Nähdessään *muutamien Hänen opetuslastensa syövän* leipää epäpyhin, se on pesemättömin käsin (,he soimasivat).
3 Eivät näet fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö elleivät huolellisesti pese käsiään seuraten vanhinten perinnäissääntöä.
4 Ja torilta tultuaan he eivät syö elleivät peseydy. On paljon muutakin mitä he ovat ottaneet seuratakseen, kuten maljain ja kannujen ja vaskiastiain (ja vuoteitten)

ympäristön ja alkoivat vuoteilla kantaa sairaita sinne, missä kuulivat Hänen olevan.
56. Missä ikinä meni kyliin tai kaupunkeihin tai maatiloihin, asettivat sairaat aukeille paikoille ja pyysivät Häneltä, että saisivat koskettaa edes Hänen vaippansa tupsua, ja ketkä vain Häneen koskettivat, paranivat.

7 Luku

1. Hänen luoksensa kokoontuivat fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista.

2. Nähtyään muutamien Hänen opetuslastensa syövän leipiä epäpyhin, se on pesemättömin käsin, he soimasivat.
3. Eivät näet fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, elleivät tarkoin pese käsiään noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,
4. ja torilta tultuaan eivät syö, elleivät pesey. On paljo muutakin, mitä ovat ottaneet noudattaakseen: maljain ja puuastiain ja vaskiastiain ja vuoteitten

paikkakuntaa ja rupesivat vuoteilla kantamaan sairaita sinne, missä kuulivat hänen olevan.
56 Ja missä vain hän meni kyliin tai kaupunkeihin tai maataloihin, asetettiin sairaat aukeille paikoille ja pyydettiin häneltä, että he saisivat koskea edes hänen vaippansa tupsuun. Ja kaikki, jotka koskivat häneen, tulivat terveiksi.

7. Luku

1 Ja fariseukset ja muutamat kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemista, kokoontuivat hänen luoksensa.
2 Ja he näkivät, että muutamat hänen opetuslapsistaan söivät leipää epäpuhtailla, se on pesemättömillä, käsillä.
3 Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,
4 ja torilta tultuaan he eivät syö, ennenkuin ovat itseään vedellä vihmoneet; ja paljon muuta on, mitä he ovat ottaneet noudattaakseen, niinkuin

pesemisiä.

5 Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Häneltä: "Mikseivät sinun opetuslapsesi vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan vaan syövät leipää pesemättömin* käsin?"
6 Mutta Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Oikein Jesaja on ennustanut teistä tekopyhistä, niin kuin on kirjoitettu: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan mutta heidän sydämensä on kaukana minusta."
7 Mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeina ihmisten käskyjä.'

8 (Sillä) te hylkäätte Jumalan käskyn ja seuraatte ihmisten perinnäissääntöä. (Kannujen ja maljain pesemisiä, ja muuta sellaista te paljon harjoitatte.)"
9 Ja Hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn seurataksenne omaa perinnäissääntöänne."

10 Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja: 'Joka herjaa isäänsä tai äitiään, se kuolemalla kuolkoon.'

pesemisiä.

5. Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysyvät Häneltä: “Mikseivät opetuslapsesi vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää pesemättömin käsin?”
6. Vastasi ja sanoi heille: “Oikein ennusti Jesaja teistä ulkokullatuista, niin kuin on kirjoitettu: ‘Tämä kansa kunnioittaa Minua huulilla, mutta sydämensä on kaukana Minusta.
7. Turhaan palvelevat Minua opettaen oppeina ihmiskäskyjä.’

8. Sillä hyläten Jumalan käskyn noudatatte ihmisten perinnäissääntöä.”

9. Sanoi heille myös: “Hyvin kumoatte Jumalan käskyn varjellaksenne omaa perinnäissääntöänne.

10. Sillä Mooses sanoi: ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ ja: ‘Joka kiroaa isää tai äitiä, kuolkoon kuolemalla.’

maljain ja kiviastiain ja vaskiastiain pesemisiä.
5 Niin fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät häneltä: "Miksi sinun opetuslapsesi eivät vaella vanhinten perinnäissäännön mukaan, vaan syövät leipää epäpuhtailla käsillä?"
6 Mutta hän sanoi heille: "Oikein Esaias on ennustanut teistä, ulkokullatuista, niinkuin kirjoitettu on: 'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on minusta kaukana;
7 mutta turhaan he palvelevat minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmiskäskyjä'.

8 Te hylkäätte Jumalan käskyn ja noudatatte ihmisten perinnäissääntöä."

9 Ja hän sanoi heille: "Hyvin te kumoatte Jumalan käskyn noudattaaksenne omaa perinnäissääntöänne.
10 Sillä Mooses on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Joka kiroaa isäänsä tai äitiänsä, sen pitää kuolemalla kuoleman'.

11 Mutta te sanotte: ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: "Se on korban" — toisin sanoen uhrilahja — "minkä olisit minulta saava" ' "
12 — ja niin te ette salli hänen enää tehdä mitään isälleen tai äidilleen.

13 Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta saman kaltaista te teette."

11. Mutta te sanotte: ‘Jos ihminen sanoo isälle tai äidille: “Se on korban” -toisin sanoen uhrilahja-, “minkä olisit minulta saanut”’,
12. niin ette salli hänen enää tehdä mitään isälleen tai äidilleen.

13. Teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette opettaneet. Ja paljo muuta samankaltaista teette.”

11 Mutta te sanotte, että jos ihminen sanoo isälleen tai äidilleen: 'Se, minkä sinä olisit saava minulta hyväksesi, on korban' -se on uhrilahja--
12 ja niin te ette enää salli hänen antaa mitään avustusta isälleen tai äidilleen.
13 Te teette Jumalan sanan tyhjäksi perinnäissäännöllänne, jonka olette säätäneet. Ja paljon muuta samankaltaista te teette."

IHMISEN SAASTUMISESTA

14 Kutsuttuaan *luokseen kaiken* kansan Hän sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää:"
15 ei mikään mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä voi häntä saastuttaa, vaan mikä lähtee hänestä* ulos, se saastuttaa ihmisen.
16 Jos kenellä on korvat kuulla, hän kuulkoon!"
17 Hänen mentyään kansan luota sisälle taloon Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sitä vertausta.
18 Niin Hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö

14. Kutsuen luokseen jälleen kansan sanoi heille: “Kuulkaa Minua kaikki ja ymmärtäkää:
15. ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä lähtee hänestä ulos, se saastuttaa ihmisen.
16. Jos kellä on korvat kuulla, kuulkoon.”
17. Kun Hän kansan luota meni taloon, opetuslapsensa kysyivät Häneltä sitä vertausta.
18. Niin sanoo heille: “Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö

14 Ja hän kutsui taas kansan tykönsä ja sanoi heille: "Kuulkaa minua kaikki ja ymmärtäkää:
15 ei mikään, mikä ihmisen ulkopuolelta menee hänen sisäänsä, voi häntä saastuttaa, vaan mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.
16 Jos jollakin on korvat kuulla, hän kuulkoon."
17 Ja kun hän kansasta erottuaan oli mennyt erääseen taloon, kysyivät hänen opetuslapsensa häneltä sitä vertausta.
18 Ja hän sanoi heille: "Niinkö ymmärtämättömiä tekin olette? Ettekö

käsitä ettei mikään ihmiseen ulkoa tuleva voi häntä saastuttaa."
19 Sillä se ei mene hänen sydämeensä vaan vatsaan ja poistuu *käymälään. °ja kaikki ruoka puhdistuu°."*"
20 Ja Hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen."
21 Sillä sisästä, ihmisten sydämestä lähtevät pahat ajatukset, *aviorikokset, haureudet*, murhat,
22 varkaudet*, ahneus, pahuus, petollisuus, hillittömyys°, pahan suonti, rienaus, ylpeys, mielettömyys.
23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen.

käsitä, ettei mikään ihmiseen ulkoa tuleva voi häntä saastuttaa,
19. sillä se ei mene sydämeen, vaan vatsaan, ja ulostuu käymälään." Näin Jeesus sanoi puhtaiksi kaikki ruuat.
20. Ja sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.
21. Sillä sisästä, ihmisen sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureus, varkaus, murhat,
22. aviorikokset, ahneus, pahuus, petos, irstaus, nurja silmä, rienaus, ylpeys, mielettömyys.
23. Kaikki tämä paha lähtee sisästä ja saastuttaa ihmisen."

käsitä, ettei mikään, mikä ulkoapäin menee ihmiseen, voi häntä saastuttaa?
19 Sillä se ei mene hänen sydämeensä, vaan vatsaan, ja ulostuu." Näin hän sanoi kaikki ruuat puhtaiksi.
20 Ja hän sanoi: "Mikä ihmisestä lähtee ulos, se saastuttaa ihmisen.
21 Sillä sisästä, ihmisten sydämestä, lähtevät pahat ajatukset, haureudet, varkaudet, murhat,
22 aviorikokset, ahneus, häijyys, petollisuus, irstaus, pahansuonti, jumalanpilkka, ylpeys, mielettömyys.
23 Kaikki tämä paha lähtee sisästä ulos ja saastuttaa ihmisen."

SYYROFOINIKIALAISEN NAISEN USKO

24 Ja Hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin rajamaille*. Hän meni [erääseen] taloon eikä tahtonut kenenkään tietävän siitä, mutta Hän ei saanut olla salassa.

25 Sillä* kun eräs vaimo jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli Hänestä, hän tuli ja heittäytyi Hänen jalkainsa juureen.
26 Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään

24. Noustuaan meni sieltä Tyyron rajamaille ja mentyään huoneeseen ei tahtonut kenenkään tietävän siitä. Mutta ei saanut pysyä salassa.

25. Kun näet vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli Hänestä, niin tuli ja heittäysi Hänen jalkainsa eteen -
26. vaimo oli kreikatar, syntyjään

24 Ja hän nousi ja lähti sieltä Tyyron ja Siidonin alueelle. Ja hän meni erääseen taloon eikä tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää; mutta hän ei saanut olla salassa,
25 vaan heti kun eräs vaimo, jonka pienessä tyttäressä oli saastainen henki, kuuli hänestä, tuli hän ja lankesi hänen jalkojensa juureen.
26 Ja se vaimo oli kreikatar, syntyään

syyrofoinikialainen. Ja hän pyysi Häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.

27 Mutta' Jeesus sanoi hänelle: "Salli ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille."
28 Mutta hän vastasi ja sanoi Hänelle: "Niin, Herra, mutta syöväthän penikatkin pöydän alla pienokaisten muruja."
29 Silloin Jeesus* sanoi hänelle: "Tämän sanan vuoksi mene. Riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi "
30 Ja mentyään kotiinsa hän havaitsi tyttären* makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen ulos.

KUUROMYKÄN PARANEMINEN

31 Sitten Jeesus* lähti jälleen Tyyron °ja Siidonin alueelta ja tuli° Dekapoliin alueen keskitse Galilean järven luo.

32 Ja Hänen luokseen tuotiin kuuro mies, vaivoin puhuva, ja he pyysivät Häntä panemaan kätensä* hänen päälleen.

33 Otettuaan hänet erilleen kansasta Hän

syyrofoinikialainen - ja pyysi Häntä ajamaan riivaajan ulos hänen tyttärestään.
27. Mutta Jeesus sanoi hänelle: “Salli ensin lasten tulla ravituiksi, sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille.”
28. Mutta vastasi ja sanoo Hänelle: “Niin, Herra, mutta penikatkin syövät pöydän alta lasten muruja.”
29. Niin sanoi hänelle: “Tämän sanan tähden mene, riivaaja on lähtenyt tyttärestäsi.”
30. Mentyään kotiinsa havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen ulos.

31. Sitten Jeesus lähti jälleen Tyyron ja Siidonin alueilta ja tuli Galilean järven luo Dekapoliin alueitten keskitse.

32. Niin tuovat luokseen kuuron, vaivoin puhuvaisen, ja pyytävät Häntä panemaan kätensä hänen päälleen.

33. Otettuaan hänet erilleen kansasta

syyrofoinikialainen; ja hän pyysi häntä ajamaan ulos riivaajan hänen tyttärestään.
27 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Anna ensin lasten tulla ravituiksi; sillä ei ole soveliasta ottaa lasten leipää ja heittää penikoille".
28 Mutta hän vastasi ja sanoi hänelle: "Niin, Herra; mutta syöväthän penikatkin pöydän alla lasten muruja".
29 Ja hän sanoi vaimolle: "Tämän sanan tähden, mene; riivaaja on lähtenyt sinun tyttärestäsi".
30 Ja vaimo meni kotiinsa ja havaitsi lapsen makaavan vuoteella ja riivaajan lähteneen hänestä.

31 Ja hän lähti jälleen Tyyron alueelta ja kulkien Siidonin kautta tuli Galilean järven ääreen Dekapolin alueen keskitse.
32 Ja hänen tykönsä tuotiin kuuro, joka oli melkein mykkä, ja he pyysivät häntä panemaan kätensä hänen päälleen.
33 Niin hän otti hänet erilleen

pani sormensa hänen korviinsa ja sylkäistyään kosketti hänen kieltään.
34 Ja katsoen ylös taivaaseen Hän huokaisi ja sanoi hänelle: "Effata", se on 'aukene'."
35 (Heti) hänen korvansa aukenivat ja hänen kielensä side irtosi, ja hän puhui selvästi.
36 Jeesus* kielsi heitä kertomasta kenellekään. Mutta mitä enemmän Hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat.

37 Ja he olivat erittäin hämmästyneitä ja sanoivat: "Hyvin Hän on kaikki tehnyt: Hän saa sekä kuurot kuulemaan että mykät puhumaan."

NELJÄN TUHANNEN RUOKKIMINEN

1 Niinä päivinä, kun (hyvin) paljon kansaa [taas] oli koolla eikä heillä ollut mitään syötävää, Jeesus* kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi heille:
2 Minun käy sääli kansaa, sillä he ovat viipyneet jo kolme päivää luonani, eikä heillä ole mitä söisivät.

3 Jos lasken heidät syömättöminä

pani sormensa hänen korviinsa ja syljettyään kosketti hänen kieltään
34. ja katsoen ylös taivaaseen huokaisi sanoen hänelle: “Effata”, se on: aukene.
35. Korvansa aukenivat ja heti kielensä irtosi siteestä, ja hän puhui selvästi.

36. Jeesus kielsi heitä, etteivät sanoisi kellekään. Mutta mitä enemmän heitä kielsi, sitä enemmän julistivat.

37. Olivat suuresti hämmästyneitä ja sanoivat: “Hyvin on kaikki tehnyt: kuurot saa kuulemaan ja mykät puhumaan.”

8 Luku

1.Niinä päivinä, kun paljo kansaa oli koolla eikä heillä ollut, mitä söisivät, Hän kutsuttuaan opetuslapsensa tykönsä sanoo heille:
2. “Minun käy sääli kansaa, sillä viipyvät jo kolme päivää tykönäni eikä heillä ole, mitä söisivät.

3. Jos lasken heidät paastoavina

kansasta, pisti sormensa hänen korviinsa, sylki ja koski hänen kieleensä
34 ja katsahti ylös taivaaseen, huokasi ja sanoi hänelle: "Effata", se on: aukene.
35 Niin hänen korvansa aukenivat, ja hänen kielensä side irtautui, ja hän puhui selkeästi.
36 Ja Jeesus kielsi heitä sitä kenellekään sanomasta; mutta mitä enemmän hän heitä kielsi, sitä enemmän he julistivat.
37 Ja ihmiset hämmästyivät ylenmäärin ja sanoivat: "Hyvin hän on kaikki tehnyt: kuurot hän saa kuulemaan ja mykät puhumaan".

8. Luku

1 Niinä päivinä, kun paljon kansaa taas oli koolla eikä heillä ollut mitään syötävää, kutsui hän opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille:
2 Minun käy sääliksi kansaa, sillä he ovat jo kolme päivää olleet minun tykönäni, eikä heillä ole mitään syötävää.
3 Sillä eivät fariseukset eivätkä ketkään

kotiinsa, he nääntyvät matkalla, sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa."

4 Hänen opetuslapsensa vastasivat Hänelle: "Mistä kukaan voi täällä autiomaassa ruokkia näitä leivillä?"
5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän."
6 Niin Hän käski kansan asettua maahan. Otettuaan ne seitsemän leipää Hän kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen jotta he panisivat ne esille, ja he panivat kansan eteen.
7 Heillä oli myös joitakin pieniä kaloja, ja siunattuaan Hän käski panna nekin esille.

8 Ja he söivät ja tulivat kylläisiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista.
9 Mutta syöjiä* oli noin neljä tuhatta. Ja Hän laski heidät luotansa.
10 Astuttuaan kohta veneeseen opetuslapsineen Hän meni Dalmanutan* alueelle.

MERKKIÄ VAADITAAN

11 Niin fariseukset tulivat ja alkoivat

kotiinsa, nääntyvät matkalla, sillä muutamat heistä ovat tulleet kaukaa.”

4. Opetuslapsensa vastasivat Hänelle: “Mistä kukaan voi näitä täällä erämaassa ruokkia leivillä?”
5. Kysyi heiltä: “Montako leipää teillä on?” Sanovat: “Seitsemän.”
6. Niin käskee kansan asettua maahan, ja otettuaan ne seitsemän leipää kiitti, mursi ja antoi opetuslapsilleen, jotta panisivat esille, ja panivat kansan eteen.
7. Heillä oli myös joitakin kalasia, ja siunattuaan käski panna nekin esille.

8. Söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten keräsivät palasten jäännökset, seitsemän vasullista.
9. Mutta syöjiä oli noin neljä tuhatta. Ja laski heidät luotansa.
10. Astuttuaan heti venheeseen opetuslapsineen meni Dalmanutan tienoille.

11. Niin fariseukset tulivat ja alkoivat

juutalaiset syö, ennenkuin ovat tarkoin pesseet kätensä, noudattaen vanhinten perinnäissääntöä,
4 Niin hänen opetuslapsensa vastasivat hänelle: "Mistä täällä erämaassa kukaan voi saada leipää näiden ravitsemiseksi?"
5 Hän kysyi heiltä: "Montako leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän".
6 Silloin hän käski kansan asettua maahan. Ja hän otti ne seitsemän leipää, kiitti, mursi ja antoi opetuslapsillensa, että he panisivat ne kansan eteen. Ja he panivat.
7 Heillä oli myös joitakuita kalasia; ja siunattuaan ne hän käski panna nekin kansan eteen.
8 Niin he söivät ja tulivat ravituiksi. Sitten he keräsivät jääneet palaset, seitsemän vasullista.
9 Ja heitä oli noin neljätuhatta. Ja hän laski heidät luotansa.
10 Ja kohta hän astui opetuslapsineen venheeseen ja meni Dalmanutan seuduille.

11 Ja fariseukset lähtivät sinne ja

väitellä Hänen kanssaan vaatien Häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten Häntä.

12 Huoaten hengessään Hän sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä."
13 Ja Hän jätti heidät, astui taas veneeseen ja meni toiselle puolelle.

väitellä Hänen kanssaan vaatien Häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten Häntä.
12. Huoaten hengessään sanoo: “Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä.”
13. Jätti heidät, astui taas venheeseen ja meni toiselle puolelle.

rupesivat väittelemään hänen kanssaan ja vaativat häneltä merkkiä taivaasta, kiusaten häntä.
12 Niin hän huokasi hengessään ja sanoi: "Miksi tämä sukupolvi vaatii merkkiä? Totisesti minä sanon teille: tälle sukupolvelle ei anneta merkkiä."
13 Ja hän jätti heidät ja astui taas venheeseen ja lähti pois toiselle rannalle.

VAROITUS HAPATUSTA VASTAAN

14 Mutta he olivat unohtaneet ottaa leipiä mukaansa, eikä heillä ollut veneessä mukanaan kuin yksi leipä.

15 Ja Hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta."
16 Niin he puhuivat keskenään *sanoen: "Meillä kun ei* ole leipiä."
17 Huomattuaan tämän Jeesus sanoi heille: "Miksi puhutte ettei teillä ole leipiä? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko sydämenne (vielä) paatunut?"

18 Teillä on silmät, ettekö näe? Ja teillä

14. Mutta olivat unohtaneet ottaa leipiä eikä heillä ollut venheessä mukana kuin yksi leipä.

15. Niin käski heitä sanoen: “Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeen hapatusta.”
16. Tuumivat keskenään sanoen: “Meillä ei ole leipiä.”
17. Huomattuaan tämän Jeesus sanoo heille: “Miksi tuumitte, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko sydämenne turtunut?

18. Teillä on silmät, ettekö näe? Ja

14 Ja he olivat unhottaneet ottaa mukaansa leipää, eikä heillä ollut muassaan venheessä enempää kuin yksi leipä.
15 Ja hän käski heitä sanoen: "Varokaa ja kavahtakaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta".
16 Niin he puhuivat keskenään siitä, ettei heillä ollut leipää.
17 Kun Jeesus huomasi sen, sanoi hän heille: "Mitä puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vielä käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut?
18 Silmät teillä on, ettekö näe? Ja

on korvat, ettekö kuule? Ja ettekö muista?
19 Kun mursin viisi leipää viidelle tuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia keräsitte?" He sanoivat Hänelle: "Kaksitoista."
20 Ja kun seitsemän [leipää] neljälle tuhannelle, kuinka monta vasun täyttä palasia keräsitte? He sanoivat: "Seitsemän." "

teillä on korvat, ettekö kuule? Ja ettekö muista?
19. Kun mursin ne viisi leipää niille viidelle tuhannelle, kuinka monta vakallista palasia keräsitte?” Sanovat Hänelle: “Kaksitoista.”
20. “Ja kun ne seitsemän niille neljälle tuhannelle, kuinka monta vasullista palasia keräsitte?” Sanovat: “Seitsemän.”

korvat teillä on, ettekö kuule? Ja ettekö muista:
19 kun minä mursin ne viisi leipää viidelletuhannelle, kuinka monta vakan täyttä palasia te keräsitte?" He sanoivat hänelle: "Kaksitoista".
20 Ja kun minä mursin ne seitsemän leipää neljälletuhannelle, kuinka monta vasun täyttä palasia te keräsitte? He sanoivat: "Seitsemän".

BEETSAIDAN SOKEA PARANEE

21 Niin Hän sanoi heille: "Kuinka ette käsitä?"*"
22 Sitten *Hän tuli* Beetsaidaan. Ja Hänen luokseen tuotiin sokea, ja he pyysivät Häntä koskettamaan häneen.
23 Tarttuen sokeaa käteen Hän talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylkäisi hänen silmiinsä, pani kätensä* hänen päälleen ja kysyi °häneltä näkikö hän mitään.°

24 Katsoen ylös tämä sanoi: "Näen käveleviä ihmisiä, koska näen niin kuin puita."
25 Sitten Hän jälleen pani kätensä* hänen silmilleen °ja kehoitti häntä katsomaan

21. Niin sanoi heille: “Ettekö vielä käsitä?”
22. Tulee Beetsaidaan. Tuovat tykönsä sokean ja pyytävät Häntä koskettamaan häneen.
23. Tarttuen sokeaa käteen talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä, pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: “Näetkö mitään?”

24. Katsoen ylös sanoo: “Näen ihmisiä, sillä näen niin kuin puitten kävelevän.”

25. Sitten Jeesus pani jälleen kätensä hänen silmilleen ja kehoitti häntä

21 Niin hän sanoi heille: "Ettekö vieläkään ymmärrä?"
22 Ja he tulivat Beetsaidaan. Ja hänen tykönsä tuotiin sokea, ja he pyysivät, että hän koskisi häneen.
23 Niin hän tarttui sokean käteen, talutti hänet kylän ulkopuolelle, sylki hänen silmiinsä ja pani kätensä hänen päälleen ja kysyi häneltä: "Näetkö mitään?"
24 Tämä katsahti ylös ja sanoi: "Näen ihmiset, sillä minä erotan käveleviä, ne ovat puiden näköisiä".
25 Sitten hän taas pani kätensä hänen silmilleen; ja nyt mies näki tarkkaan ja

ylös°. Ja hän oli parantunut ja näki kaikki selvästi.
26 Niin Jeesus* lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä mene edes kylään (äläkä kerro kenellekään kyläläiselle)."

katsomaan ylös. Niin hän parani ja näki selvästi kaikki.
26. Ja Jeesus lähetti hänet kotiinsa sanoen: “Älä edes poikkea kylään.”

oli parantunut ja näki kaikki aivan selvästi.
26 Ja hän lähetti hänet hänen kotiinsa sanoen: "Älä edes poikkea kylään".

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

27 Sitten Jeesus ja Hänen opetuslapsensa lähtivät Filippuksen Kesarean kyliin. Tiellä Hän kysyi opetuslapsiltaan sanoen heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"

28 Niin he vastasi, [Hänelle sanoen]: "Johannes Kastajan, toiset Elian ja toiset jonkun profeetoista."
29 Niin Hän *sanoi heille*: "Entä kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi Hänelle: ”Sinä olet Kristus."
30 Niin Hän varoitti heitä puhumasta kenellekään Hänestä*.

27. Jeesus ja opetuslapsensa lähtivät Filippuksen Kesarean kyliin. Tiellä kysyi opetuslapsiltaan sanoen heille: “Kenen ihmiset sanovat Minun olevan?”

28. Niin vastasivat: “Johannes Kastajan, toiset Elian ja toiset jonkun profeetoista.”
29. Kysyi heiltä: “Entä kenen te sanotte Minun olevan?” Pietari vastaa ja sanoo: “Sinä olet Kristus.”
30. Niin varoitti heitä puhumasta kellekään Hänestä.

27 Ja Jeesus lähti opetuslapsinensa Filippuksen Kesarean kyliin. Ja tiellä hän kysyi opetuslapsiltaan ja sanoi heille: "Kenen ihmiset sanovat minun olevan?"
28 He vastasivat hänelle sanoen: "Johannes Kastajan, ja toiset Eliaan, toiset taas jonkun profeetoista".
29 Niin hän kysyi heiltä: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä olet Kristus".
30 Ja hän varoitti vakavasti heitä puhumasta kenellekään hänestä.

JEESUS PUHUU KUOLEMASTAAN

31 Ja Hän alkoi opettaa heille että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiti hylkäämäksi ja tulla

31. Alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljo ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten hylkäämäksi ja tulla

31 Ja hän alkoi opettaa heille, että Ihmisen Pojan piti kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman

tapetuksi, mutta kolmen päivän kuluu Hänen pitää nousta ylös.
32 Hän puhui asian avoimesti. Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja alkoi nuhdella Häntä.
33 Mutta Hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: ”Mene taakseni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä mikä on Jumalan vaan mikä on ihmisten."

tapetuksi ja kolmen päivän kuluttua nousta kuolleista.
32. Puhui tämän sanan avoimesti. Silloin Pietari otti Hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan Häntä.
33. Mutta kääntyi ja katsoen opetuslapsiinsa nuhteli Pietaria sanoen: “Mene pois, saatana, sillä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan mikä on ihmisten.”

tapetuksi, ja kolmen päivän perästä nouseman ylös.
32 Ja tämän hän puhui peittelemättä. Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi häntä nuhtelemaan.
33 Mutta hän kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja nuhteli Pietaria sanoen: "Mene pois minun edestäni, saatana, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten".

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

34 Kutsuttuaan luokseen kansan ja opetuslapsensa Hän sanoi heille: *"Jokainen joka* tahtoo minun jäljessäni kulkea, kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua."
35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän menettää sen. Mutta joka menettää elämänsä minun ja ilosanoman vuoksi, hän pelastaa sen,
36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä vaikka hän saisi haltuun koko maailman mutta saisi vahingon sielullensa?

37 Tai* mitä ihminen voi antaa sielunsa

34. Kutsuttuaan luoksensa kansan ja opetuslapsensa sanoi heille: “Jos joku tahtoo perässäni kulkea, kieltäköön itsensä ja kantakoon ristinsä ja seuratkoon Minua.
35. Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, menettää sen. Mutta joka menettää elämänsä Minun tähteni ja evankelion tähden, pelastaa sen.
36. Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi koko mailman ja saisi vahingon sielullensa?

37. Tai mitä ihminen voi antaa

34 Ja hän kutsui tykönsä kansan ynnä opetuslapsensa ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua.
35 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun ja evankeliumin tähden, hän pelastaa sen.
36 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saisi vahingon sielullensa?
37 Sillä mitä voi ihminen antaa

lunnaiksi?
38 Sillä joka häpeää minua ja sanojani tässä avion rikkovassa ja syntisessä sukupolvessa häntä myös Ihmisen Poika häpeää tullessaan Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelten kanssa."

sielunsa lunnaiksi?
38. Sillä joka häpeää Minua ja sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika häpeää tullessaan Isänsä kirkkaudessa pyhäin enkelten kanssa.”

sielunsa lunnaiksi?
38 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani tässä avionrikkojassa ja syntisessä sukupolvessa, sitä myös Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMINEN

1 Ja Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille: ”Tässä seisovain joukossa on muutamia jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassa.”"

9 Luku

1.Hän sanoi heille: “Totisesti sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassa.”

9 Luku

1 Ja hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassansa".

JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

2 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei ainoastaan heidät erilleen korkealle vuorelle. Ja Hänen muotonsa muuttui heidän edessään.

3 Hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkeiksi (kuin lumi), jollaisiksi kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä ei voi valkaista.

2. Kuuden päivän kuluttua Jeesus ottaa Pietarin ja Jaakon ja Johanneksen ja vie heidät yksin erilleen korkealle vuorelle. Muotonsa muuttui heidän edessään.

3. Vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkeiksi kuin lumi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä saata niin valkaista.

2 Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät erilleen muista korkealle vuorelle, yksinäisyyteen. Ja hänen muotonsa muuttui heidän edessään;
3 ja hänen vaatteensa tulivat hohtaviksi, niin ylen valkoisiksi, ettei kukaan vaatteenvalkaisija maan päällä taida semmoiseksi valkaista.

4 Ja heille ilmestyi Elia ynnä Mooses, ja he puhuivat Jeesuksen kanssa.

5 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on hyvä olla tässä. Tehkäämme siis kolme majaa, yksi sinulle ja yksi Moosekselle ja yksi Elialle."

6 Sillä hän ei tiennyt mitä sanoa, koska he olivat suuresti pelästyneet.
7 Niin tuli pilvi joka varjosi heidät, ja pilvestä kuului* ääni (joka sanoi): "Tämä on minun rakas Poikani. Kuunnelkaa Häntä."
8 Ja yhtäkkiä he ympärilleen katsoessaan eivät enää nähneet ketään muuta kuin ainoastaan Jeesuksen seurassaan.

9 Mutta heidän laskeutuessaan vuorelta Hän kielsi heitä kenellekään kertomasta mitä olivat nähneet, paitsi kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.

10 Ja he pitivät sen sanan mielessään pohtien keskenään mitä kuolleista nouseminen on.
11 Niin he kysyivät Häneltä sanoen: "Kirjanoppineet sanovat että Elian on

4. Heille ilmestyivät Elia ynnä Mooses ja puhuivat Jeesuksen kanssa.

5. Niin Pietari puhuu ja sanoo Jeesukselle: “Opettaja, meidän on hyvä olla tässä. Tehkäämme siis kolme majaa, yksi Sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle.”
6. Sillä ei tiennyt, mitä sanoa, koska olivat kovin pelästyneet.
7. Niin tuli pilvi, joka varjosi heidät, ja pilvestä tuli ääni: “Tämä on Minun Poikani, rakastettu; kuulkaa Häntä.”

8. Yhtäkkiä, ympärilleen katsoessaan, eivät enää nähneet ketään muuta, vaan ainoasti Jeesuksen seurassaan.

9. Mutta heidän laskeutuessaan vuorelta Hän käski heitä, etteivät kellekään kertoisi, mitä näkivät, paitsi kun Ihmisen Poika on noussut kuolleitten joukosta.
10. Pitivät sanan mielessään kysellen toisiltaan, mitä tuo kuolleitten joukosta nouseminen on.
11. Niin kysyivät Häneltä sanoen: “Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elian

4 Ja heille ilmestyivät Elias ynnä Mooses, ja nämä puhuivat Jeesuksen kanssa.
5 Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme siis kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Eliaalle yksi".
6 Sillä hän ei tiennyt, mitä sanoa, koska he olivat peljästyksissään.
7 Ja tuli pilvi, joka peitti heidät varjoonsa, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä".
8 Ja yhtäkkiä, kun he katsahtivat ympärilleen, eivät he enää nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen, joka yksinänsä oli heidän kanssaan.
9 Ja heidän kulkiessaan alas vuorelta hän teroitti heille, etteivät kenellekään kertoisi, mitä olivat nähneet, ennenkuin vasta sitten, kun Ihmisen Poika oli noussut kuolleista.
10 Ja he pitivät mielessään sen sanan ja tutkistelivat keskenään, mitä kuolleista nouseminen oli.
11 Ja he kysyivät häneltä sanoen: "Kirjanoppineethan sanovat, että Eliaan

tultava ensin?"
12 Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten Ihmisen Pojasta on kirjoitettu että Hän on kärsivä paljon ja tuleva halveksituksi?"
13 Kuitenkin sanon teille että Elia onkin tullut, ja he tekivät hänelle kaiken mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu."

on tultava ensin?”
12. Sanoi heille: “Elia tosin tulee ensin ja asettaa kaikki ennalleen. Miten sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta? Että on kärsivä paljon ja tuleva halveksituksi.

13. Mutta teille sanon, että Elia onkin tullut, ja tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu.”

pitää tuleman ensin?"
12 Niin hän sanoi heille: "Elias tosin tulee ensin ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta kuinka sitten on kirjoitettu Ihmisen Pojasta, että hän on paljon kärsivä ja tuleva halveksituksi?
13 Mutta minä sanon teille: Elias onkin tullut, ja he tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niinkuin hänestä on kirjoitettu."

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

14 Tultuaan opetuslasten luo *Hän näki* paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.
15 Heti Hänet nähdessään koko joukko hämmästyi ja riensi Hänen luokseen tervehtimään Häntä.
16 Niin Hän kysyi kirjanoppineilta*: "Mitä väittelette heidän kanssaan?"
17 Silloin muuan mies kansanjoukosta vastasi [Hänelle] (sanoen): "Opettaja, luoksesi poikani jossa on mykkä henki."

18 Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, se paiskaa hänet maahan ja

14. Tulivat opetuslasten luo ja näkivät paljo kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.
15. Heti Hänet nähdessään koko joukko hämmästyi ja juosten luo tervehti Häntä.
16. Niin kysyi heiltä: “Mitä väittelette heidän kanssaan?”
17. Silloin yksi kansajoukosta vastasi sanoen: “Opettaja, toin luoksesi poikani, jossa on mykkä henki.

18. Missä se vain käy hänen kimppuunsa, se paiskaa hänet maahan,

14 Ja kun he tulivat opetuslasten luo, näkivät he paljon kansaa heidän ympärillään ja kirjanoppineita väittelemässä heidän kanssaan.
15 Ja kohta kun kaikki kansa hänet näki, hämmästyivät he ja riensivät hänen luoksensa ja tervehtivät häntä.
16 Ja hän kysyi heiltä: "Mitä te väittelette heidän kanssaan?"
17 Silloin vastasi eräs mies kansanjoukosta hänelle: "Opettaja, minä toin sinun tykösi poikani, jossa on mykkä henki.
18 Ja missä vain se käy hänen kimppuunsa, riuhtoo se häntä, ja

hänestä lähtee vaahto ja hän kiristelee hampaitaan, ja hän kuihtuu. Ja minä puhuin opetuslapsillesi että he ajaisivat sen ulos mutta lie eivät kyenneet."

19 Mutta Hän vastasi hänelle* sanoen: "Voi epäuskoista sukupolvea, kuinka kauan minun täytyy olla luonanne, kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet luokseni."

20 Niin he toivat hänet Hänen luokseen. Nähdessään Hänet henki heti kouristi poikaa*, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.

21 Ja Jeesus* kysyi hänen isältään: "Kuinka pitkä aika on siitä kun tätä on esiintynyt hänessä?" Hän vastasi: "Pienokaisesta asti."
22 Monesti se on heittänyt hänet sekä tuleen että vesiin tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotain voit, auta meitä ja armahda meitä."

23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Jos voit (uskoa). Kaikki on mahdollista uskovalle."

24 Heti lapsen isä huusi ja sanoi

ja hänestä lähtee vaahto ja hän kiristelee hampaitaan ja kuihtuu. Puhuin opetuslapsillesi, että ajaisivat sen ulos, mutta eivät kyenneet.”

19. Vastaa heille sanoen: “Voi epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan Minun täytyy olla luonanne, kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet tyköni.”
20. Toivat hänet Hänen tykönsä. Nähtyään Hänet henki heti kouristi häntä, ja kaatuen maahan hän kieritteli itseään ja hänestä lähti vaahto.

21. Niin kysyi hänen isältään: “Kuinka pitkä aika on kulunut siitä, kun tämä on esiintynyt hänessä?” Sanoi: “Lapsesta asti.
22. Monesti se on heittänyt hänet sekä tuleen että vesiin tuhotakseen hänet. Mutta jos jotakin voit, auta meitä ja armahda meitä.”

23. Niin Jeesus sanoi hänelle: “Jos voit. Kaikki on mahdollista uskovalle.”

24. Heti lapsen isä huusi ja sanoi

hänestä lähtee vaahto, ja hän kiristelee hampaitaan; ja hän kuihtuu. Ja minä sanoin sinun opetuslapsillesi, että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät kyenneet."
19 Hän vastasi heille sanoen: "Voi, sinä epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne? Kuinka kauan kärsiä teitä? Tuokaa hänet minun tyköni."
20 Niin he toivat hänet hänen tykönsä. Ja heti kun hän näki Jeesuksen, kouristi henki häntä, ja hän kaatui maahan, kieritteli itseään, ja hänestä lähti vaahto.
21 Ja Jeesus kysyi hänen isältään: "Kuinka kauan aikaa tätä on hänessä ollut?" Niin hän sanoi: "Pienestä pitäen.

22 Ja monesti se on heittänyt hänet milloin tuleen, milloin veteen, tuhotakseen hänet. Mutta jos sinä jotakin voit, niin armahda meitä ja auta meitä."
23 Niin Jeesus sanoi hänelle: "'Jos voit!' Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo".
24 Ja heti lapsen isä huusi ja sanoi:

(kyynelin): "Minä uskon (,Herra). Auta epäuskoani!"
25 Mutta nähdessään kansaa rientävän kokoon Jeesus nuhteli saastaista henkeä sanoen sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, käsken sinua: lähde ulos hänestä äläkä enää häneen mene."

26 Huutaen ja ankarasti häntä kouristaen se lähti ulos. Ja hän kävi kuin kuolleeksi niin että monet sanoivat: "Hän kuoli."

27 Mutta tarttuen häntä käteen Jeesus nosti häntä, ja hän nousi.
28 Kun Jeesus* oli mennyt huoneeseen Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä yksityisesti: "Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?"
29 Hän sanoi heille: "Tämä laji ei voi lähteä ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla."

kyynelin: “Minä uskon. Auta epäuskoani!”
25. Mutta nähdessään kansan juoksevan kokoon Jeesus nuhteli saastaista henkeä sanoen sille: “Mykkä ja kuuro henki, käsken sinua: tule ulos hänestä äläkä enää häneen mene.”

26. Huutaen ja ankarasti kouristaen se tuli ulos, ja hän kävi kuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: “Hän kuoli.”

27. Mutta tarttuen häntä käteen Jeesus nosti häntä, ja hän nousi.
28. Hänen mentyään huoneeseen opetuslapsensa kyselivät yksityisesti: “Miksi me emme voineet ajaa sitä ulos?
29. Sanoi heille: “Tämä laji ei voi lähteä ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla.”

"Minä uskon; auta minun epäuskoani".

25 Mutta kun Jeesus näki, että kansaa riensi sinne, nuhteli hän saastaista henkeä ja sanoi sille: "Sinä mykkä ja kuuro henki, minä käsken sinua: lähde ulos hänestä, äläkä enää häneen mene".
26 Niin se huusi ja kouristi häntä kovasti ja lähti ulos. Ja hän kävi ikäänkuin kuolleeksi, niin että monet sanoivat: "Hän kuoli".
27 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja nosti hänet ylös. Ja hän nousi.
28 Ja kun Jeesus oli mennyt huoneeseen, niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä eriksensä: "Miksi emme me voineet ajaa sitä ulos?"
29 Hän sanoi heille: "Tätä lajia ei saa lähtemään ulos muulla kuin rukouksella ja paastolla".

JEESUS PUHUU JÄLLEEN KUOLEMASTAAN

30 Sieltä lähdettyään he kulkivat Galilean kautta eikä Hän tahtonut kenenkään sitä tietävän.
31 Hän näet opetti opetuslapsiaan ja

30. Sieltä lähdettyään kulkivat Galilean kautta eikä Hän tahtonut kenenkään tietävän.
31. Opetti nimittäin opetuslapsiaan ja

30 Ja he lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean läpi; ja hän ei tahtonut, että kukaan saisi sitä tietää.
31 Sillä hän opetti opetuslapsiaan ja

sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat Hänet. Ja kun Hänet on tapettu Hän nousee *kolmantena päivänä* ylös."
32 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä puhetta ja pelkäsivät kysyä Häneltä.

sanoi heille: “Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin ja tappavat Hänet, ja kun on tapettu, Hän nousee kolmantena päivänä kuolleista.”
32. Mutta eivät ymmärtäneet sitä puhetta ja pelkäsivät Häneltä kysyä.

sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin, ja he tappavat hänet; ja kun hän on tapettu, nousee hän kolmen päivän perästä ylös".
32 Mutta he eivät käsittäneet sitä puhetta ja pelkäsivät häneltä kysyä.

KUKA ON SUURIN?

33 Ja *Hän saapui* Kapernaumiin. Huoneessa ollessaan Hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte toistenne kanssa?”"
34 Mutta he olivat vaiti, sillä he olivat tiellä puhelleet keskenään kuka on suurin.

35 Niin Hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, hän olkoon kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija."
36 Ja Hän otti pienokaisen ja asetti hänet heidän keskelleen, ja otettuaan hänet syliinsä sanoi heille:
37 Joka ottaa luokseen yhden tällaisen pienokaisen minun nimessäni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ei ota luokseen minua vaan Hänet joka on minut lähettänyt.

33. Niin saapuivat Kapernaumiin. Kotiin tultuaan kysyi heiltä: “Mistä tiellä keskustelitte?”

34. Mutta olivat vaiti, sillä olivat tiellä puhuneet keskenään siitä, kuka suurin.

35. Niin Hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoo heille: “Jos joku tahtoo olla ensimäinen, hän olkoon kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija.”
36. Otti pienen lapsen, asetti heidän keskelleen ja otettuaan hänet syliinsä sanoi heille:
37. “Joka ottaa luokseen yhden tällaisen lapsukaisen Minun nimessäni, ottaa tykönsä Minut, ja joka ottaa luokseen Minut, ei ota tykönsä Minua, vaan Hänet, joka on Minut lähettänyt.”

33 Ja he saapuivat Kapernaumiin. Ja kotiin tultuaan hän kysyi heiltä: "Mistä te tiellä keskustelitte?"

34 Mutta he olivat vaiti; sillä he olivat tiellä keskustelleet toistensa kanssa siitä, kuka oli suurin.
35 Ja hän istuutui, kutsui ne kaksitoista ja sanoi heille: "Jos joku tahtoo olla ensimmäinen, on hänen oltava kaikista viimeinen ja kaikkien palvelija".
36 Ja hän otti lapsen ja asetti sen heidän keskellensä; ja otettuaan sen syliinsä hän sanoi heille:
37 Joka ottaa tykönsä yhden tämänkaltaisen lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka minut ottaa tykönsä, se ei ota tykönsä minua, vaan hänet, joka on minut lähettänyt.

SUVAITSEVAISUUDESTA

38 Johannes (alkoi puhua ja) sanoi Hänelle: "Opettaja, me näimme erään joka ei seuraa meitä, ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi, ja kielsimme häntä, koska hän ei seuraa* meitä"
39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää kieltäkö häntä. Sillä ei ole ketä joka tekee voimateon minun nimessäni ja kohta voi puhua minusta pahaa."

40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, on puolellamme
41 Sillä joka antaa teille juotavaksi maljallisen vettä *minun nimessäni, koska* te olette Kristuksen omia, totisesti sanon teille: hän ei menetä paikkaansa."

38. Johannes puhui Hänelle: “Opettaja, näimme erään, joka ei seuraa meitä, Sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja kielsimme häntä, koska ei seuraa meitä.”
39. Mutta Jeesus sanoi: “Älkää kieltäkö häntä. Sillä ei ole ketään, joka tekee voimateon nimessäni ja kohta voi puhua pahaa Minusta.

40. Joka ei ole meitä vastaan, on puolellamme.
41. Sillä joka antaa teille juotavaksi maljallisen vettä siinä nimessä, että olette Kristuksen omia, totisesti sanon teille: hän ei menetä palkkaansa.

38 Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme erään, joka ei seuraa meitä, sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia; ja me kielsimme häntä, koska hän ei seurannut meitä".
39 Mutta Jeesus sanoi: "Älkää häntä kieltäkö; sillä ei kukaan, joka tekee voimallisen teon minun nimeeni, voi kohta sen jälkeen puhua minusta pahaa.
40 Sillä joka ei ole meitä vastaan, se on meidän puolellamme.
41 Sillä joka antaa teille juodaksenne maljallisen vettä siinä nimessä, että te olette Kristuksen omia, totisesti minä sanon teille: se ei jää palkkaansa vaille.

VIETTELYKSISTÄ

42 Joka viettelee yhden näistä pienistä jotka uskovat (minuun), hänen olisi parempi jos myllynkivi olisi pantu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen."

43 Ja jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinun käsipuolena

42. Mutta joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat, sen on parempi, että myllynkivi on hänen kaulassaan ja hänet on heitetty mereen.
43. Jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinun

42 Ja joka viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat, sen olisi parempi, että myllynkivi olisi pantu hänen kaulaansa ja hänet olisi heitetty mereen.
43 Ja jos sinun kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle,

mennä elämään sisälle kuin molemmat kädet tallella mennä helvettiin, sammumattomaan tuleen,

44 (jossa heidän matonsa kuole eikä tuli sammu).
45 Ja jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinun jalkapuolena mennä elämään sisälle kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin (sammumattomaan tuleen,

46 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu).
47 Ja jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinun mennä silmäpuolena sisälle Jumalan valtakuntaan kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään *helvetin tuleen,
48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

SUOLAN TARPEELLISUUS

49 Sillä jokainen ihminen suolataan" tulella, ja jokainen uhri suolataan suolalla."
50 Suola on hyvä. Mutta jos suola käy

käsipuolena mennä elämään sisälle kuin molemmat kätesi tallella mennä helvettiin, sammumattomaan tuleen.

44.

45. Ja jos jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinun jalkapuolena mennä elämään sisälle kuin että sinut molemmat jalat tallella heitetään helvettiin, sammumattomaan tuleen.
46.

47. Ja jos silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinun mennä silmäpuolena sisälle Jumalan valtakuntaan kuin että sinut molemmat silmät tallella heitetään helvettiin,
48. jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

49. Sillä jokainen suolataan tulella, ja jokainen uhri suolataan suolalla.

50. Suola on hyvä. Mutta jos suola käy

että käsipuolena menet elämään sisälle, kuin että, molemmat kädet tallella, joudut helvettiin, sammumattomaan tuleen.
44 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.
45 Ja jos sinun jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki. Parempi on sinulle, että jalkapuolena menet elämään sisälle, kuin että sinut, molemmat jalat tallella, heitetään helvettiin.

46 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.
47 Ja jos sinun silmäsi viettelee sinua, heitä se pois. Parempi on sinulle, että silmäpuolena menet sisälle Jumalan valtakuntaan, kuin että sinut, molemmat silmät tallella, heitetään helvettiin,
48 jossa heidän matonsa ei kuole eikä tuli sammu.

49 Sillä jokainen ihminen on tulella suolattava, ja jokainen uhri on suolalla suolattava.
50 Suola on hyvä; mutta jos suola käy

suolat lomaksi, millä sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne."

AVIOEROSTA

1 Ja Hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle Jordanin toista puolta. Jälleen kokoontui paljon kansaa Hänen luokseen, ja taas Hän tapansa mukaan opetti heitä.

2 Niin fariseuksia tuli Hänen luokseen ja kiusaten Häntä he kysyivät Häneltä, onko miehen lupa hylätä vaimonsa.
3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säätänyt?"
4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hylätä vaimon."
5 Niin Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Kovan sydämenne vuoksi hän kirjoitti teille tämän ohjeen."
6 Mutta luomakunnan alusta Jumala loi heidät mieheksi ja naiseksi.
7 Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa.

8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi. Niin

suolattomaksi, millä sen maustatte? Olkoon teillä suolaa itsessänne, ja eläkää rauhassa keskenänne.”

10 Luku

1.Hän nousee sieltä ja tulee Jordanin toista puolta Juudean alueelle. Jälleen kokoontuu paljo kansaa luoksensa, ja taas Hän tapansa mukaan opetti heitä.

2. Fariseukset tulivat Hänen luokseen ja koetellen Häntä kysyivät Häneltä, onko miehen lupa hylätä vaimo.
3. Vastasi ja sanoi heille: “Mitä Mooses on teille säätänyt?”
4. Sanoivat: “Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hylätä.”
5. Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: “Kovan sydämenne tähden kirjoitti teille tämän käskyn.
6. Mutta luomakunnan alusta Jumala ‘loi heidät mieheksi ja naiseksi.
7. Sen tähden mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.’
8. Niin eivät enää ole kaksi, vaan yksi

suolattomaksi, millä te sen maustatte? Olkoon teillä suola itsessänne, ja pitäkää keskenänne rauha."

10 Luku

1 Ja hän nousi sieltä ja tuli Juudean alueelle, kulkien Jordanin toista puolta. Ja taas kokoontui paljon kansaa hänen luoksensa, ja tapansa mukaan hän taas opetti heitä.
2 Ja fariseuksia tuli hänen luoksensa, ja kiusaten häntä he kysyivät häneltä, oliko miehen lupa hyljätä vaimonsa.
3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä Mooses on teille säätänyt?"
4 He sanoivat: "Mooses salli kirjoittaa erokirjan ja hyljätä vaimon".
5 Niin Jeesus sanoi heille: "Teidän sydämenne kovuuden tähden hän kirjoitti teille tämän säädöksen.
6 Mutta luomakunnan alusta Jumala 'on luonut heidät mieheksi ja naiseksi.
7 Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa.

8 Ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.'

he eivät enää ole kaksi vaan yksi liha.

9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä ihminen älköön erottako."

10 Ja huoneessa *Hänen opetuslapsensa* jälleen kysyivät Häneltä tätä asiaa.

11 Niin Hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen häntä vastaan."
12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, hän tekee aviorikoksen."

JEESUS SIUNAA LAPSIA

13 He toivat Hänen luokseen pienokaisia jotta Hän koskettaisi heitä. Mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia,
14 Sen nähdessään Jeesus närkästyi ja sanoi heille: "Sallikaa pienokaisten tulla luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta."

15 Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin pienokainen, se ei pääse sinne sisälle."

liha.

9. Minkä siis Jumala on pannut yhteen ikeeseen, sitä ihminen älköön erottako.”

10. Huoneessa opetuslapsensa jälleen kysyivät Häneltä tätä asiaa.

11. Niin sanoo heille: “Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen häntä vastaan,
12. ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee avioon toisen kanssa, niin tekee aviorikoksen.”

13. Toivat Hänen tykönsä lapsukaisia, jotta koskisi heihin. Niin opetuslapset nuhtelivat tuojia.
14. Mutta nähdessään Jeesus närkästyi ja sanoi heille: “Sallikaa lapsukaisten tulla tyköni. Älkää estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.

15. Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsukainen, ei pääse sinne sisälle.”

Niin eivät he enää ole kaksi, vaan yksi liha.
9 Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

10 Ja heidän mentyään huoneeseen opetuslapset taas kysyivät häneltä tätä asiaa.
11 Ja hän sanoi heille: "Joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, se tekee huorin häntä vastaan.
12 Ja jos vaimo hylkää miehensä ja menee naimisiin toisen kanssa, niin hän tekee huorin."

13 Ja he toivat hänen tykönsä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta opetuslapset nuhtelivat tuojia.
14 Mutta kun Jeesus sen näki, närkästyi hän ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.
15 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

16 Ja Hän otti heitä syliinsä, pani kätensä* heidän päälleen ja siunasi heitä.

16. Otettuaan heitä syliinsä ja pantuaan kätensä heidän päälleen siunasi heitä.

16 Ja hän otti heitä syliinsä, pani kätensä heidän päällensä ja siunasi heitä.

RIKAS NUORUKAINEN

17 Hänen mennessään tielle muuan mies riensi ulos, polvistui Hänen eteensä ja kysyi Häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä jotta perisin iäisen elämän?"

18 Mutta Jeesus sanoi 'hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi yksi, Jumala."
19 Käskyt tunnet: *'Älä tee aviorikosta', 'Älä tapa", 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä anasta', kunnioita isääsi ja äitiäsi'."
20 Mutta hän (vastasi ja) sanoi Hänelle: "Opettaja, näitä kaikkia olen seurannut nuoresta asti."
21 Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa. Tule sitten (,ota risti) ja seuraa minua."
22 Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja

17. Hänen mennessään tielle kiiruhti muuan luo, polvistui Hänen eteensä ja kysyi Häneltä: “Hyvä Opettaja, mitä minun pitää tekemän, jotta perisin iankaikkisen elämän?”
18. Jeesus sanoi hänelle: “Miksi sanot Minua hyväksi? Ei ketään hyvää paitsi yksi, Jumala.
19. Käskyt tiedät: ‘Älä tapa’, ‘Älä tee aviorikosta’, ‘Älä varasta’, ‘Älä sano väärää todistusta’, ‘Älä anasta’, ‘Kunnioita isääsi ja äitiäsi.’”
20. Mutta vastasi ja sanoi Hänelle: “Opettaja, nämä kaikki olen pitänyt nuoresta asti.”
21. Katsoen häneen Jeesus rakasti häntä ja sanoi hänelle: “Yhtä sinulta puuttuu: mene, myy, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten, ota risti ja seuraa Minua.”
22. Mutta synkistyi siitä sanasta ja

17 Ja hänen sieltä tielle mennessään juoksi muuan hänen luoksensa, polvistui hänen eteensä ja kysyi häneltä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"
18 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.
19 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tapa', 'Älä tee huorin', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Älä toiselta anasta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'."
20 Mutta hän sanoi hänelle: "Opettaja, niitä kaikkia minä olen noudattanut nuoruudestani asti".
21 Niin Jeesus katsoi häneen ja rakasti häntä ja sanoi hänelle: "Yksi sinulta puuttuu: mene, myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa; ja tule ja seuraa minua".
22 Mutta hän synkistyi siitä puheesta ja

meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

RIKKAAN PELASTUMINEN

23 Silloin Jeesus ympärilleen katsoen sanoi opetuslapsilleen: 'Kuinka vaikeasti pääsevätkään Jumalan valtakuntaan ne joilla on varakkuutta."
24 Opetuslapset hämmästyivät Hänen sanoistaan. Mutta Jeesus alkoi taas puhua ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niitten jotka luottavat varakkuuteensa, päästä Jumalan valtakuntaan!"
25 Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
26 Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat keskenään: "Kuka sitten voi pelastua?"
27 Katsoen heihin Jeesus sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle on kaikki mahdollista."

meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljo omaisuutta.

23. Silloin Jeesus ympärilleen katsoen sanoo opetuslapsillensa: “Kuinka työläästi pääsevätkään Jumalan valtakuntaan ne, joilla on tavaraa.”
24. Opetuslapset hämmästyivät Hänen sanoistaan. Mutta Jeesus alkaa taas puhua ja sanoo heille: “Lapset, kuinka työläs onkaan niitten, jotka luottavat rikkauksiinsa, päästä Jumalan valtakuntaan!
25. Helpompi on köyden mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”
26. Niin hämmästyivät yhä enemmän puhuen keskenään: “Kuka sitten voi tulla autuaaksi?”
27. Katsoen heihin vakavasti Jeesus sanoo: “Ihmisille mahdotonta, mutta ei Jumalalle, sillä Jumalalle kaikki mahdollista.”

meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

23 Silloin Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoi opetuslapsillensa: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä Jumalan valtakuntaan!"
24 Niin opetuslapset hämmästyivät hänen sanoistaan. Mutta Jeesus rupesi taas puhumaan ja sanoi heille: "Lapset, kuinka vaikea onkaan niiden, jotka luottavat tavaraansa, päästä Jumalan valtakuntaan!
25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
26 Niin he hämmästyivät yhä enemmän ja sanoivat toisillensa: "Kuka sitten voi pelastua?"
27 Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle on kaikki mahdollista".

KIELTÄYTYMISEN PALKKA

28 Niin Pietari alkoi puhua Hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua."
29 Jeesus (vastasi ja) sanoi: "Totisesti sanon teille: ei ole ketään joka minun vuokseni ja ilosanoman vuoksi on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai *isästä tai äidistä* (tai vaimosta) tai lapsista tai pelloista"
30 saamatta satakertaisesti nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja vainojen keskellä ja tulevassa maailmanajassa iäistä elämää.

31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."

28. Pietari alkoi sanoa Hänelle: “Katso, me luovuimme kaikesta ja seurasimme Sinua.”
29. Jeesus vastasi: “Totisesti sanon teille: ei ole ketään, joka Minun tähteni ja evankelion tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai vaimosta tai lapsista tai pelloista
30. saamatta satakertaisesti nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja - lisäksi vainoja - ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää.
31. Mutta monet ensimäiset tulevat olemaan viimeisiä ja viimeiset ensimäisiä.”

28 Niin Pietari rupesi puhumaan sanoen hänelle: "Katso, me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua".
29 Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista,
30 ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja peltoja, vainojen keskellä, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää.
31 Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi ja viimeiset ensimmäisiksi."

JEESUS PUHUU KOLMANNEN KERRAN KÄRSIMISESTÄÄN

32 Ja he olivat matkalla menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään. Mutta he olivat hämmästyneitä ja seurasivat* peloissaan. Otettuaan taas luokseen ne kaksitoista Hän alkoi puhua

32. Olivat matkalla ylös Jerusalemiin ja Jeesus kulki heidän edellänsä. Opetuslapset olivat hämmästyneitä, ja myös perässä tulijat pelkäsivät. Ottaen taas tykönsä ne kaksitoista alkoi

32 Ja he olivat matkalla, menossa ylös Jerusalemiin, ja Jeesus kulki heidän edellään; ja heidät valtasi hämmästys, ja ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Ja hän otti taas tykönsä ne

heille mitä Hänelle oli tapahtuva:

33 Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat Hänet kuolemaan ja antavat Hänet pakanain käsiin."
34 Ne pilkkaavat Häntä ja *ruoskivat Häntä ja sylkevät* Häntä ja tappavat Hänet. Mutta °kolmantena päivänä° Hän on nouseva ylös.

puhua heille, mitä Hänelle oli tapahtuva:
33. “Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja tuomitsevat Hänet kuolemaan ja antavat Hänet pakanain käsiin,
34. ja ne pilkkaavat Häntä ja sylkevät Hänen päällensä ja ruoskivat Häntä ja tappavat Hänet, mutta kolmantena päivänä Hän nousee kuolleista.”

kaksitoista ja rupesi heille puhumaan, mitä hänelle oli tapahtuva:
33 Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineitten käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan ja antavat hänet pakanain käsiin;
34 ja ne pilkkaavat häntä ja sylkevät häntä ja ruoskivat häntä ja tappavat hänet; ja kolmen päivän perästä hän on nouseva ylös."

KUNNIASIJAN TAVOITTELU

35 Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät Hänen luokseen ja sanoivat [Hänelle]: "Opettaja, haluamme että tekisit meille mitä [sinulta] pyydämme."

36 Hän sanoi heille: "Mitä haluatte minun tekevän teille?"
37 Niin he sanoivat Hänelle: "Anna meidän istua toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi kirkkaudessasi."

38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Ette tiedä mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan jonka minä juon, ja tulla kastetuksi sillä

35. Jaako ja Johannes, Sepeteuksen pojat, menevät Hänen luokseen ja sanovat Hänelle: “Opettaja, haluamme, että mitä tahansa anoisimme, tekisit meille.”
36. Sanoi heille: “Mitä haluatte Minun tekevän teille?”
37. Sanoivat Hänelle: “Anna meidän istua toisen oikeallasi ja toisen vasemmallasi kunniassasi.”

38. Jeesus sanoi heille: “Ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka Minä juon, ja tulla kastetuksi

35 Ja Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, menivät hänen luoksensa ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tahtoisimme, että tekisit meille, mitä sinulta anomme".
36 Hän sanoi heille: "Mitä tahdotte, että minä teille tekisin?"
37 Niin he sanoivat hänelle: "Anna meidän istua, toisen oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi, sinun kirkkaudessasi".
38 Mutta Jeesus sanoi heille: "Te ette tiedä, mitä anotte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tahi tulla

kasteella jolla minut kastetaan?"

39 He vastasivat Hänelle: "Voimme." Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin."
40 Mutta oikealla ja* vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille joille se on valmistettu."

sillä kasteella, jolla Minut kastetaan?”

39. Sanoivat Hänelle: “Voimme.” Niin Jeesus sanoi heille: “Sen maljan, jonka Minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla Minut kastetaan, kastetaan teidätkin.
40. Mutta oikeallani ja vasemmallani istuminen ei ole Minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu.”

kastetuiksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?"
39 He sanoivat hänelle: "Voimme". Niin Jeesus sanoi heille: "Sen maljan, jonka minä juon, te tosin juotte, ja sillä kasteella, jolla minut kastetaan, kastetaan teidätkin;
40 mutta minun oikealla tai vasemmalla puolellani istuminen ei ole minun annettavissani, vaan se annetaan niille, joille se on valmistettu".

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

41 Kuultuaan tämän ne kymmenen alkoivat närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen.
42 Mutta Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi heille: "Tiedätte että ne joita pidetään kansojen ruhtinaina, herroina niitä hallitsevat ja niitten mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan."

43 Mutta niin älköön olko teidän keskellänne, vaan joka teidän joukossanne tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne.

44 Ja joka teistä tahtoo tulla

41. Kuultuaan ne kymmenen alkoivat närkästyä Jaakoon ja Johannekseen.

42. Mutta kutsuttuaan heidät tykönsä Jeesus sanoo heille: “Tiedätte, että jotka katsotaan kansain ruhtinaiksi, hallitsevat niitä, ja niitten suuret käyttävät valtaansa niitä kohtaan.

43. Mutta niin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän seassanne tahtoo tulla suureksi, olkoon palvelijanne,

44. ja joka teistä tahtoo tulla

41 Kun ne kymmenen sen kuulivat, alkoivat he närkästyä Jaakobiin ja Johannekseen.
42 Mutta Jeesus kutsui heidät tykönsä ja sanoi heille: "Te tiedätte, että ne, joita kansojen ruhtinaiksi katsotaan, herroina niitä hallitsevat, ja että kansojen mahtavat käyttävät valtaansa niitä kohtaan.
43 Mutta näin ei ole teidän kesken, vaan joka teidän keskuudessanne tahtoo suureksi tulla, se olkoon teidän palvelijanne;
44 ja joka teidän keskuudessanne

ensimmäiseksi, olkoon kaikkien orja.

45 Sillä Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien puolesta.”

SOKEA BARTIMEUS SAA NÄKÖNSÄ

46 Sitten he tulivat Jerikoon. Hänen lähtiessään Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa sokea mies*, Bartimeus, Timeuksen poika, istui tien vieressä (kerjäten).
47 Kun hän kuuli että se oli Jeesus Nasaretilainen, hän alkoi huutaa ja sanoa: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua."

48 Monet nuhtelivat häntä jotta hän vaikenisi. Mutta hän huusi sitäkin enemmän: "Daavidin Poika, armahda minua."
49 Silloin Jeesus seisahtui ja *käski kutsua hänet.* Ja he kutsuivat sokean sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse. Hän kutsuu sinua."

50 Niin hän heitti vaippansa päältään,

ensimäiseksi, olkoon kaikkien orja.

45. Sillä Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen puolesta.”

46. Sitten tulevat Jerikoon. Hänen lähtiessään Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon kanssa sokea kerjäläinen Bartimeus, Timeuksen poika, istui tien ohessa.
47. Kuultuaan, että se on Jeesus Nasaretilainen, alkoi huutaa ja sanoa: “Jeesus, Daavidin poika, armahda minua.”
48. Monet nuhtelivat häntä, jotta vaikenisi, mutta huusi paljon enemmän: “Daavidin poika, armahda minua.”

49. Silloin Jeesus seisahtui ja käski kutsua hänet. Kutsuvat sokean sanoen hänelle: “Ole turvallisella mielellä, nouse, Hän kutsuu sinua.”

50. Niin heitti vaippansa yltään, nousi

tahtoo olla ensimmäinen, se olkoon kaikkien orja.
45 Sillä ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

46 Ja he tulivat Jerikoon. Ja kun hän vaelsi Jerikosta opetuslastensa ja suuren väkijoukon seuraamana, istui sokea kerjäläinen, Bartimeus, Timeuksen poika, tien vieressä.
47 Ja kun hän kuuli, että se oli Jeesus Nasaretilainen, rupesi hän huutamaan ja sanomaan: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua".
48 Ja monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan. Mutta hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua".
49 Silloin Jeesus seisahtui ja sanoi: "Kutsukaa hänet tänne". Ja he kutsuivat sokean, sanoen hänelle: "Ole turvallisella mielellä, nouse; hän kutsuu sinua".
50 Niin hän heitti vaippansa päältään,

nousi* ja tuli Jeesuksen luo.

51 Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä haluat että tekisin sinulle?" Niin sokea sanoi Hänelle: "Rabbuuni*, että saisin näköni jälleen."
52 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, uskosi on sinut pelastanut." Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi Jeesusta* tiellä."

JEESUS RATSASTAA JERUSALEMIIN

1 Kun he tulivat lähelle Jerusalemia, Beetfageen ja Betaniaan, Öljyvuorelle, Hän lähetti kaksi opetuslastaan

2 ja sanoi heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin heti sinne tultuanne tapaatte kytketyn varsan jonka selässä yksikään ihminen ei [vielä] ole istunut. Päästäkää ja tuokaa se."
3 Jos joku sanoo teille: 'Miksi teette tämän?' sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne [takaisin]'."

4 Niin he menivät ja tapasivat varsan kytkettynä oven luo ulos kujalle ja

ja tuli Jeesuksen tykö.

51. Jeesus puhuttelee häntä sanoen: “Mitä haluat, että tekisin sinulle?” Niin sokea sanoi Hänelle: “Mestarini, että saisin näköni jälleen.”
52. Niin Jeesus sanoi hänelle: “Mene, uskosi on sinut vapahtanut.” Ja heti sai näkönsä ja seurasi Häntä tiellä.

11. Luku

1 Kun lähestyvät Jerusalemia tullen Beetfageen ja Betaniaan Öljyvuorelle, lähettää kaksi opetuslastaan

2 ja sanoo heille: "Menkää edessänne olevaan kylään, niin sinne tultuanne tapaatte kytketyn varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole istunut. Päästäkää, tuokaa se.
3 Jos joku sanoisi teille: 'Miksi teette tämän?' sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen heti tänne takaisin.'"

4 Menivät ja tapasivat varsan kytkettynä ovelle, ulos kujalle, ja

kavahti seisomaan ja tuli Jeesuksen tykö.
51 Ja Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin?" Niin sokea sanoi hänelle: "Rabbuuni, että saisin näköni jälleen".
52 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun uskosi on sinut pelastanut". Ja kohta hän sai näkönsä ja seurasi häntä tiellä.

11 Luku

1 Ja kun he lähestyivät Jerusalemia, tullen Beetfageen ja Betaniaan Öljymäelle, lähetti hän kaksi opetuslastaan
2 ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, niin te kohta, kun sinne tulette, löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei yksikään ihminen vielä ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne.
3 Ja jos joku teille sanoo: 'Miksi te noin teette?', niin sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja lähettää sen kohta tänne takaisin'."
4 Niin he menivät ja löysivät oven eteen ulos kujalle sidotun varsan ja

päästivät sen.
5 Jotkut siellä seisovista sanoivat heille: "Mitä teette kun päästätte varsan?"

6 He sanoivat heille niin kuin Jeesus oli käskenyt. Silloin he jättivät heidät rauhaan.
7 Niin he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja Hän istuutui sen selkään.
8 Monet levittivät vaatteensa tielle, toiset taas katkoivat lehviä puista* (ja hajoittivat tielle).
9 Sekä ne jotka kulkivat edellä että ne jotka seurasivat huusivat (sanoen): "Hoosianna, siunattu Hän joka tulee Herran nimessä!"
10 Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta joka tulee (Herran nimessä). Hoosianna korkeuksissa!"
11 Ja Jeesus* meni sisälle Jerusalemiin ja pyhäkköön. Katseltuaan kaikkea ja koska aika oli jo myöhäinen Hän meni Betaniaan niitten kahdentoista kanssa.

VIIKUNAPUUN KIROAMINEN

12 Kun he seuraavana päivänä lähtivät

päästävät sen.
5 Jotkut siellä seisovista sanoivat heille: "Mitä teette, kun päästätte varsan?"
6 Sanoivat heille niin kuin Jeesus oli käskenyt. Niin jättivät heidät rauhaan.

7 Toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja Hän istuutui sen selkään.
8 Monet levittivät vaatteensa tielle, toiset taas katkoivat lehviä puista ja levittivät tielle.
9 Ne, jotka kulkivat edellä ja jotka seurasivat, huusivat: "Hoosianna, siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä!
10 Siunattu isämme Daavidin valtakunta, joka tulee. Hoosianna korkeuksissa!"
11 Jeesus meni sisälle Jerusalemiin ja pyhäkköön. Katseltuaan kaikkea, ja koska aika jo oli myöhäinen, meni Betaniaan niitten kahdentoista kanssa.

12 Kun seuraavana päivänä lähtivät

päästivät sen.
5 Ja muutamat niistä, jotka siellä seisoivat, sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan?"
6 Niin he sanoivat heille, niinkuin Jeesus oli käskenyt; ja he antoivat heidän mennä.
7 Ja he toivat varsan Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa sen päälle, ja hän istui sen selkään.
8 Ja monet levittivät vaatteensa tielle, ja toiset lehviä, joita katkoivat kedoilta.

9 Ja ne, jotka kulkivat edellä, ja jotka seurasivat, huusivat: "Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen!
10 Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee. Hoosianna korkeuksissa!"
11 Ja hän kulki sisälle Jerusalemiin ja meni pyhäkköön; ja katseltuaan kaikkea hän lähti niiden kahdentoista kanssa Betaniaan, sillä aika oli jo myöhäinen.

12 Kun he seuraavana päivänä lähtivät

Betaniasta, Hänen oli nälkä.
13 Nähtyään kaukaa viikunapuun* jossa oli lehtiä, Hän meni katsomaan jos ehkä löytäisi jotain siitä. Mutta tultuaan sen luo Hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunain aika.

14 Niin Jeesus lausui ja sanoi sille: "Älköön sinusta enää kukaan koskaan hedelmää syökö." Ja Hänen opetuslapsensa kuulivat sen."

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

15 Sitten he tulivat Jerusalemiin. Astuttuaan pyhäkköön Jeesus rupesi ajamaan ulos niitä jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet
16 eikä sallinut kenenkään kantaa astiaa pyhäkön kautta.
17 Ja Hän opetti sanoen heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huonettani on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

18 *Kirjanoppineet ja ylipapit* kuulivat sen

Betaniasta, Hänen oli nälkä.
13 Nähtyään kaukaa viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä. Mutta tultuaan sen luo ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunain aika.

14 Jeesus puhui sanoen sille: "Älköön sinusta enää kukaan ikinä hedelmää syökö." Ja opetuslapsensa kuulivat.

15 Sitten tulevat Jerusalemiin ja astuen pyhäkköön rupesi heittämään ulos niitä, jotka möivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet
16 eikä sallinut kenenkään kantaa astiaa pyhäkön kautta.
17 Opetti sanoen heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Huoneeni on kutsuttava kaikkien kansain rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."
18 Ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat

Betaniasta, oli hänen nälkä.
13 Ja kun hän kaukaa näki viikunapuun, jossa oli lehtiä, meni hän katsomaan, löytäisikö ehkä jotakin siitä; mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä. Sillä silloin ei ollut viikunain aika.
14 Niin hän puhui ja sanoi sille: "Älköön ikinä enää kukaan sinusta hedelmää syökö". Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

15 Ja he tulivat Jerusalemiin. Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan ulos niitä, jotka myivät ja ostivat pyhäkössä, ja kaatoi kumoon rahanvaihtajain pöydät ja kyyhkysten myyjäin istuimet,

16 eikä sallinut kenenkään kantaa mitään astiaa pyhäkön kautta.
17 Ja hän opetti ja sanoi heille: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."
18 Ja ylipapit ja kirjanoppineet kuulivat

ja miettivät miten surmata Hänet. He näet pelkäsivät Häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään Hänen opetuksestaan.

19 Mutta illan tultua *Hän meni* kaupungin ulkopuolelle.

USKON VOIMA

20 Varhain aamulla ohi kulkiessaan he näkivät viikunapuun kuivettuneen juuria myöten.
21 Niin Pietari muisti ja sanoi Hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu jonka kirosit, on kuivettunut"

22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää *usko Jumalaan."
23 (Sillä) totisesti sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen' eikä epäilisi sydämessään vaan uskoisi sen tapahtuvan mitä hän sanoo, niin [se] hänelle tapahtuisi (mitä tahansa hän sanoisi).
24 Sen vuoksi sanon teille: kaikki mitä rukoillen* anotte, uskokaa saavanne°, niin se on tuleva teille.

ja miettivät, miten surmata Hänet. Pelkäsivät näet Häntä, koska kaikki kansa hämmästyi Hänen opetustansa.

19 Illan tultua meni kaupungin ulkopuolelle.

20 Aamulla ohi kulkiessaan näkivät viikunapuun kuivuneen juurista alkaen.

21 Niin Pietari muistaen sanoo Hänelle: "Opettaja, katso, viikunapuu, jonka kirosit, on kuivunut."

22 Jeesus vastaa ja sanoo heille: "Pitäkää Jumalan usko.
23 Totisesti sanon teille: jos kuka tahansa sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäy mereen' eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, mitä sanoo, niin se hänelle tapahtuu.
24 Sen tähden sanon teille: kaikki, mitä rukoillen anotte, uskokaa saaneenne, niin se tulee teille.

sen ja miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät häntä, koska kaikki kansa oli hämmästyksissään hänen opetuksestansa.
19 Illan tultua he menivät kaupungin ulkopuolelle.

20 Ja kun he varhain aamulla kulkivat ohi, näkivät he viikunapuun kuivettuneen juuria myöten.
21 Silloin Pietari muisti Jeesuksen sanat ja sanoi hänelle: "Rabbi, katso, viikunapuu, jonka sinä kirosit, on kuivettunut".
22 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Pitäkää usko Jumalaan.
23 Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoisi sen tapahtuvan, minkä hän sanoo, niin se hänelle tapahtuisi.
24 Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te rukoilette ja anotte, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.

25 Ja kun seisotte ja rukoilette, antakaa anteeksi jos teillä on jotain jotakuta vastaan, jotta Isänne joka on taivaissa antaisi myös teille anteeksi rikkomuksenne.

25 Kun seisotte rukoillen, antakaa anteeksi, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, jotta Isänne, joka on taivaissa, antaisi myös teille anteeksi rikkomuksenne."

25 Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne."

MILLÄ VALLALLA?

26 (Mutta ellette te anna anteeksi, ei Isännekään joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.)"
27 He tulivat jälleen Jerusalemiin. Hänen kävellessään pyhäkössä tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat Hänen luokseen
28 ja sanoivat Hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? Ja* kuka on antanut sinulle vallan näitä tehdä?"
29 Mutta Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Vastatkaa minulle, niin minä sanon teille millä vallalla näitä teen."
30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä lähtöisin? Vastatkaa minulle."
31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'"

26 Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
27 Ja he tulevat jälleen Jerusalemiin. Hänen kävellessään pyhäkössä tulevat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat Hänen luoksensa
28 ja sanoivat Hänelle: "Millä vallalla näitä teet? Kuka antoi Sinulle vallan, jotta tekisit näitä?"
29 Mutta Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä sanaa. Vastatkaa Minulle, niin Minäkin sanon teille, millä vallalla näitä teen.
30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa Minulle."
31 Niin neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'

26 Mutta jos te ette anna anteeksi, niin ei Isännekään, joka on taivaissa, anna anteeksi teidän rikkomuksianne.
27 Ja he tulivat taas Jerusalemiin. Ja kun hän käveli pyhäkössä, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet ja vanhimmat hänen luoksensa
28 ja sanoivat hänelle: "Millä vallalla sinä näitä teet? Tahi kuka sinulle on antanut vallan näitä tehdä?"
29 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minä myös teen teille yhden kysymyksen; vastatkaa te minulle, niin minä sanon teille, millä vallalla minä näitä teen.
30 Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle."
31 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'

32 *Entä jos sanomme*: 'Ihmisistä'?" He pelkäsivät kansaa, sillä kaikki katsoivat että Johannes totisesti oli profeetta."

33 Niin he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Minäkään en sano teille millä vallalla näitä teen.”"

PAHAT VIINITARHURIT

1 Hän alkoi puhua heille vertauksin: "Mies istutti viinitarhan ja aitasi sen ympäriltä ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille."

2 Määräaikana hän lähetti palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmää.
3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
4 Vielä hän lähetti heidän luokseen toisen palvelijan. Häntäkin he (kivittivät ja) löivät päähän ja 'lähettivät hänet matkaan'.
5 Vielä hän lähetti toisen, ja hänet he tappoivat, monia muita — toisia he

32 Entä sanommeko: 'Ihmisistä'?" - Pelkäsivät kansaa, sillä kaikki pitivät Johannesta tosi profeettana.

33 Niin vastaavat ja sanovat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin Jeesus sanoo heille: "Minäkään en sano teille, millä vallalla näitä teen."

12. Luku

1 Alkoi puhua heille vertauksin: "Mies istutti viinitarhan ja aitasi sen ympäriltä, kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; sitten vuokrasi sen peltomiehille ja matkusti muille maille.

2 Määräaikana lähetti palvelijan peltomiesten luo perimään heiltä viinitarhan hedelmää.
3 Mutta ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
4 Vielä lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Häntäkin kolhivat päähän ja häpäisivät.
5 Vielä lähetti toisen, ja sen tappoivat, ja monia muita - toisia

32 Vai sanommeko: 'Ihmisistä'?" -sitä he kansan tähden pelkäsivät sanoa, sillä kaikkien mielestä Johannes totisesti oli profeetta.
33 Ja he vastasivat ja sanoivat Jeesukselle: "Emme tiedä". Silloin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen".

12 Luku

1 Ja hän rupesi puhumaan heille vertauksilla: "Mies istutti viinitarhan ja teki aidan sen ympärille ja kaivoi viinikuurnan ja rakensi tornin; ja hän vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille.
2 Ja kun aika tuli, lähetti hän palvelijan viinitarhurien luo perimään tarhureilta viinitarhan hedelmiä.
3 Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
4 Ja vielä hän lähetti heidän luoksensa toisen palvelijan. Ja häntä he löivät päähän ja häpäisivät.
5 Ja hän lähetti vielä toisen, ja sen he tappoivat; ja samoin useita muita: toisia

pieksivät, toisia tappoivat.
6 Niin hänellä oli vielä ainoa rakas poikansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luokseen sanoen: 'He kunnioittavat* poikaani.'
7 Mutta nuo viinitarhurit sanoivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet. niin perintö on oleva meidän.'
8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät [hänet] ulos viinitarhasta.
9 Mitä viinitarhan herra nyt tekee? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.
10 Ettekö ole lukeneet tätäkin kirjoitusta: 'Kivi jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi.
11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme'?"
12 Silloin he tahtoivat ottaa Hänet kiinni mutta pelkäsivät kansaa. Sillä he ymmärsivät että Hän oli puhunut sen vertauksen heistä. Niin he jättivät Hänet ja menivät pois.

pieksivät, toisia tappoivat.
6 Hänellä oli vielä ainoa rakas poikansa. Hänet lähetti viimeiseksi heidän luoksensa sanoen: 'Kunnioittavat poikaani.'
7 Mutta peltomiehet sanoivat keskenään: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet, ja perintö jää meille.'
8 Ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät ulos viinitarhasta.
9 Mitä siis viinitarhan herra tekee? Tulee ja tuhoaa peltomiehet ja antaa viinitarhan muille.
10 Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: 'Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi.
11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellistä silmissämme.'"
12 Silloin etsivät tilaisuutta ottaa Hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa. Sillä ymmärsivät, että puhui sen vertauksen heistä. Jättivät Hänet ja menivät pois.

he pieksivät, toisia tappoivat.
6 Vielä hänellä oli ainoa rakas poikansa. Hänet hän lähetti viimeiseksi heidän luoksensa sanoen: 'Kavahtavat kaiketi minun poikaani'.
7 Mutta viinitarhurit sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen; tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö jää meille'.
8 Ja he ottivat hänet kiinni, tappoivat ja heittivät hänet ulos viinitarhasta.
9 Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä? Hän tulee ja tuhoaa viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille.
10 Ettekö ole lukeneet tätä kirjoitusta: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi;
11 Herralta tämä on tullut ja on ihmeellinen meidän silmissämme'?"
12 Silloin he olisivat tahtoneet ottaa hänet kiinni, mutta pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut tämän vertauksen heistä. Ja he jättivät hänet ja menivät pois.

VERON MAKSAMISESTA

13 He lähettivät Hänen luokseen

13 Niin lähettivät Hänen luokseen

13 Ja he lähettivät hänen luoksensa

muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan Häntä sanoilla.
14 Nämä tulivat ja sanoivat Hänelle: "Opettaja, tiedämme että olet totuullinen etkä välitä kenestäkään, sillä et katso ihmisten muotoon vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? (15) Tuleeko meidän antaa vai eikö meidän tule antaa?"
15 Mutta Hän tunsi heidän tekopyhyytensä ja sanoi heille: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa minulle denari nähdäkseni."
16 Niin he toivat. Hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He sanoivat Hänelle: "Keisarin."
17 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Antakaa keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle." Ja he ihmettelivät Häntä (suuresti]."

KUOLLEITTEN YLÖSNOUSEMUS

18 Hänen luokseen tuli saddukeuksia jotka sanovat ettei ole ylösnousemusta. Ja he kysyivät Häneltä sanoen:

muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan Häntä sanoilla.
14 Nämä tulevat ja sanovat Hänelle: "Opettaja, tiedämme, että olet totuullinen etkä välitä kestään, sillä et katso ihmisten muotoon, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Antaisimmeko vai emme?"

15 Tuntien heidän ulkokultaisuutensa sanoi heille: "Miksi kiusaatte Minua? Tuokaa Minulle denari nähdäkseni."

16 Niin toivat. Sanoo heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tässä?" Sanoivat Hänelle: "Keisarin."
17 Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle." Ihmettelivät Häntä.

18 Luoksensa tulee saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ole nousemusta. Kysyivät Häneltä sanoen:

muutamia fariseuksia ja herodilaisia kietomaan häntä sanoilla.
14 Nämä tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että sinä olet totinen etkä välitä kenestäkään, sillä sinä et katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa. Onko luvallista antaa keisarille veroa vai ei? Tuleeko meidän antaa vai ei?"

15 Mutta hän tiesi heidän ulkokultaisuutensa ja sanoi heille: "Miksi kiusaatte minua? Tuokaa denari minun nähdäkseni."
16 Niin he toivat. Ja hän sanoi heille: "Kenen kuva ja päällekirjoitus tämä on?" He vastasivat hänelle: "Keisarin".
17 Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on". Ja he ihmettelivät häntä suuresti.

18 Ja hänen luoksensa tuli saddukeuksia, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole; ja he kysyivät häneltä sanoen:

19 Opettaja, Mooses on kirjoittanut meille: 'Jos jonkun veli kuolee jättäen jälkeensä vaimon mutta ei jätä lapsia*, niin hänen veljensä ottakoon °hänen vaimonsa ja hankkikoon jälkeläisen veljelleen.'
20 (Nyt) oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon mutta ei kuollessaan jättänyt jälkeläistä.
21 Silloin toinen otti hänet ja kuoli *eikä hänkään jättänyt* jälkeläistä. Samoin kolmas.
22 Ja ne seitsemän *ottivat hänet eivätkä* jättäneet jälkeläistä. Viimeisenä kaikista vaimokin kuoli.
23 Kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän siis joutuu ylösnousemuksessa vaimoksi, sillä hän oli niitten seitsemän vaimona?"
24 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Ettekö sen vuoksi eksy kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?"
25 Sillä kun kuolleista noustaan, ei oteta vaimoa eikä mennä miehelle, vaan he ovat kuin enkelit taivaissa.
26 Mutta mitä tulee kuolleisiin — että he heräävät eloon — ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta kertomuksessa pensaasta, kuinka Jumala puhui hänelle

19 "Opettaja, Mooses kirjoitti meille: 'Jos jonkun veli kuolee jättäen jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lapsia, niin veljensä ottakoon hänen vaimonsa ja herättäköön siemenen veljellensä.
20 Oli seitsemän veljestä. Ensimäinen otti vaimon, mutta ei kuollessaan jättänyt siementä.
21 Silloin toinen otti hänet ja kuoli eikä hänkään jättänyt siementä, samoin kolmas.
22 Ne seitsemän ottivat hänet eivätkä jättäneet siementä. Viimeisenä kaikista vaimokin kuoli.
23 Kenelle heistä hän siis joutuu nousemuksessa vaimoksi, kun nousevat, sillä seitsemällä hän oli vaimona?"
24 Jeesus sanoi heille: "Ettekö sen tähden eksy, kun ette tunne Kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?
25 Sillä kun nousevat kuolleista, eivät ota vaimoa eivätkä mene miehelle, vaan ovat kuin enkelit taivaissa.
26 Mutta mitä tulee kuolleisiin - että nousevat kuolleista - ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kuinka Jumala puhui hänelle pensaasta

19 Opettaja, Mooses on säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, joka jättää jälkeensä vaimon, mutta ei jätä lasta, niin ottakoon hän veljensä lesken ja herättäköön veljellensä siemenen'.
20 Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon, ja kun hän kuoli, ei häneltä jäänyt jälkeläistä.
21 Silloin toinen otti hänet, ja hänkin kuoli jättämättä jälkeläistä. Niin myös kolmas.
22 Samoin kävi kaikille seitsemälle: heiltä ei jäänyt jälkeläistä. Viimeiseksi kaikista vaimokin kuoli.
23 Ylösnousemuksessa siis, kun he nousevat ylös, kenelle heistä hän joutuu vaimoksi, sillä hän oli ollut kaikkien noiden seitsemän vaimona?"
24 Jeesus sanoi heille: "Ettekö te siitä syystä eksy, kun ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa?
25 Sillä kun kuolleista noustaan, ei naida eikä mennä miehelle; vaan he ovat niinkuin enkelit taivaissa.
26 Mutta mitä siihen tulee, että kuolleet nousevat ylös, ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, kertomuksessa orjantappurapensaasta,

sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'?

27 Hän ei ole kuolleitten Jumala vaan elävien (Jumala). Kovin te (siis) eksytte."

SUURIN KÄSKY

28 Silloin tuli Hänen luokseen muuan kirjanoppinut joka oli kuullut heidän keskustelevan ja huomannut Hänen vastanneen heille hyvin, ja kysyi Häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"

29 Jeesus vastasi (hänelle): "Ensimmäinen (kaikista käskyistä) on: 'Kuule, Israel! Herra, meidän Jumalamme, *Herra on yksi*,"
30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.' (Tämä on ensimmäinen käsky.)
31 Toinen, (sen veroinen) on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole näitä suurempaa muuta käskyä."
32 Kirjanoppinut sanoi Hänelle: "Oikein, opettaja, sanoit totuuden mukaan että *yksi on Jumala* ja ettei toista ole paitsi

sanoen: 'Minä olen Aaprahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakon Jumala'?

27 Hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Kovin te eksytte."

28 Silloin tuli tykönsä muuan kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän väittelevän ja huomannut Hänen vastanneen heille hyvin, ja kysyi Häneltä: "Mikä on ensimäinen kaikista käskyistä?"
29 Jeesus vastasi: "Ensimäinen on: 'Kuule, Israel! Herra, Jumalamme, Herra on yksi,

30 ja rakasta Herraa Jumalaasi kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi.'
31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole muuta suurempaa käskyä kuin nämä."
32 Kirjanoppinut sanoi Hänelle: "Oikein, Opettaja, sanoit totuuden mukaan, että yksi Hän on ja ettei

kuinka Jumala puhui hänelle sanoen: 'Minä olen Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'?
27 Ei hän ole kuolleitten Jumala, vaan elävien. Suuresti te eksytte."

28 Silloin tuli hänen luoksensa eräs kirjanoppinut, joka oli kuullut heidän keskustelunsa ja huomannut hänen hyvin vastanneen heille, ja kysyi häneltä: "Mikä on ensimmäinen kaikista käskyistä?"
29 Jeesus vastasi: "Ensimmäinen on tämä: 'Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

30 ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi'.
31 Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi'. Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä."
32 Niin kirjanoppinut sanoi hänelle: "Oikein sanoit, opettaja, totuuden mukaan, että yksi hän on, ja ettei

Hän."
33 Ja rakastaa Häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään (ja kaikesta sielustaan) ja kaikesta voimastaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit."
34 Nähdessään hänen vastaavan ymmärtävästi Jeesus sanoi hänelle: "Et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Eikä kukaan rohjennut enää kysyä Häneltä."

toista ole paitsi Hän,
33 ja rakastaa Häntä kaikesta sydämestä ja kaikesta ymmärryksestä ja kaikesta sielusta ja kaikesta voimasta ja rakastaa lähimäistä niin kuin itseä on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit."
34 Nähdessään hänen vastaavan ymmärtävästi Jeesus sanoi hänelle: "Et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Eikä kukaan rohjennut enää kysyä Häneltä.

ketään muuta ole, paitsi hän.
33 Ja rakastaa häntä kaikesta sydämestään ja kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja rakastaa lähimmäistään niinkuin itseänsä, se on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja muut uhrit."
34 Kun Jeesus näki, että hän vastasi ymmärtäväisesti, sanoi hän hänelle: "Sinä et ole kaukana Jumalan valtakunnasta". Eikä kukaan enää rohjennut häneltä kysyä.

KENEN POIKA KRISTUS ON?

35 Opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui vielä ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat että Kristus on Daavidin poika?"

36 Sanoihan Daavid itse Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi*.'

37 Daavid itse sanoo Häntä (siis) Herraksi. Kuinka Hän sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli Häntä mielellään."

35 Opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika?
36 Daavid itse sanoi Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'

37 Daavid itse sanoo Häntä siis Herraksi. Kuinka Hän on poikansa?" Suuri kansajoukko kuunteli Häntä mielellään.

35 Ja opettaessaan pyhäkössä Jeesus puhui edelleen ja sanoi: "Kuinka kirjanoppineet sanovat, että Kristus on Daavidin poika?
36 Onhan Daavid itse sanonut Pyhässä Hengessä: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle'.
37 Daavid itse sanoo häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?" Ja suuri kansanjoukko kuunteli häntä mielellään.

VAROKAA KIRJANOPPINEITA

38 Ja Hän sanoi (heille) opettaessaan: "Kavahtakaa kirjanoppineita jotka mielivät käyskennellä pitkissä vaipoissa ja tervehtimisiä toreilla"
39 ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja kutsuilla,

40 noita jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. He saavat sitä kovemman tuomion."

38 Hän sanoi heille opettaessaan: "Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka ovat mieltyneet käymään pitkissä vaipoissa ja tervehtimisiin toreilla
39 ja etumaisiin istuimiin kokoushuoneissa ja ensimäisiin sijoihin illallisilla,
40 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. He saavat kovemman tuomion."

38 Ja opettaessaan hän sanoi: "Varokaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla
39 ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa,

40 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion".

KÖYHÄN LESKIVAIMON UHRI

41 Istuen vastapäätä uhriarkkua Jeesus katseli kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon.
42 Niin tuli muuan köyhä leski ja pani kaksi ropoa* mikä on neljännes assi°.
43 Kutsuttuaan opetuslapsensa luokseen Hän sanoi heille: 'Totisesti sanon teille että tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut jotka panivat uhriarkkuun.

44 Sillä kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken mitä

41 Istuen vastapäätä uhritorvea Jeesus katseli, kuinka kansa heittää rahaa uhritorveen. Ja monet rikkaat heittivät paljon.
42 Niin tuli köyhä leski ja heitti kaksi leptaa, mikä on neljännes.
43 Kutsuttuaan opetuslapsensa tykönsä Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille, että tämä köyhä leski heitti enemmän kuin kaikki muut, jotka heittivät uhritorveen.
44 Sillä kaikki heittivät liiastaan, mutta tämä heitti puutteestaan kaiken,

41 Ja hän istui vastapäätä uhriarkkua ja katseli, kuinka kansa pani rahaa uhriarkkuun. Ja monet rikkaat panivat paljon.
42 Niin tuli köyhä leski ja pani kaksi ropoa, yhteensä muutamia pennejä.
43 Ja hän kutsui opetuslapsensa tykönsä ja sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut, jotka panivat uhriarkkuun.
44 Sillä he kaikki panivat liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan kaiken,

hänellä oli, koko elantonsa."

JEESUS PUHUU PYHÄKÖN HÄVITTÄMISESTÄ

1 Hänen mennessään ulos pyhäköstä muuan Hänen opetus.) lapsistaan sanoi Hänelle: "Opettaja, katso millaiset kivet ja millaiset rakennukset!"
2 Jeesus vastasi (ja sanoi) hänelle: "Sinä näet nämä isot rakennukset. Ei jää kiveä kiven päälle jota ei maahan murreta."

TULEVAN AHDISTUKSEN ALKU

3 Hänen istuessaan öljyvuorella vastapäätä pyhäkköä kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas Häneltä yksityisesti:
4 ”Sano meille milloin tämä tapahtuu ja mikä on merkki, kun kaikki tämä alkaa toteutua."
5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille (ja sanoi): "Varokaa ettei kukaan teitä eksytä."
6 (Sillä) monet tulevat minun nimessäni sanoen: *'Minä olen', ja he eksyttävät

mitä hänellä oli, koko elämisensä."

13. Luku

1 Hänen mennessään ulos pyhäköstä muuan opetuslapsistaan sanoo Hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset."
2 Jeesus sanoi hänelle: "Näetkö nämä isot rakennukset? Ei jää kiveä kiven päälle, joka ei maahan sorru."

3 Hänen istuessaan Öljyvuorella vastapäätä pyhäkköä Pietari ja Jaako ja Johannes ja Antero kysyivät Häneltä yksityisesti:
4 "Sano meille, milloin nämä tapahtuvat ja mikä on merkki, kun kaikki nämä alkavat toteutua."
5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: "Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä.

6 Monet tulevat nimessäni sanoen: 'Minä olen' ja eksyttävät monia.

mitä hänellä oli, koko elämisensä."

13 Luku

1 Ja kun hän meni ulos pyhäköstä, sanoi eräs hänen opetuslapsistaan hänelle: "Opettaja, katso, millaiset kivet ja millaiset rakennukset!"
2 Jeesus vastasi hänelle: "Sinä näet nämä suuret rakennukset. Niistä ei ole jäävä kiveä kiven päälle maahan jaottamatta."

3 Ja kun hän istui Öljymäellä, vastapäätä pyhäkköä, kysyivät Pietari ja Jaakob ja Johannes ja Andreas häneltä eriksensä:
4 Sano meille: milloin tämä tapahtuu, ja mikä on merkki siitä, että kaikki tämä alkaa lopullisesti toteutua?
5 Niin Jeesus rupesi puhumaan heille: "Katsokaa, ettei kukaan teitä eksytä.

6 Monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä se olen', ja he eksyttävät monta.

monia.
7 Ja kun kuulette sodista ja
sotasanomista, älkää pelästykö. (Sillä) niin
täytyy tapahtua mutta loppu ei ole vielä.

8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja
valtakunta valtakuntaa vastaan. Tulee
(myös) maanjäristyksiä monin paikoin,
tulee nälänhätää (ja levottomuuksia).
*Nämä ovat synnytystuskien alkuja."
9 Mutta ottakaa vaari itsestänne. (Sillä) he
luovuttavat teidät *tuomioistuimille, ja
synagoogissa teitä piestään. Ja* teidät
asetetaan maaherrain ja kuningasten
eteen minun vuokseni, todistukseksi heille.

10 Mutta ensin on ilosanoma saarnattava
kaikille kansoille.
11 Kun he vievät teitä ja luovuttavat
tuomittaviksi, älkää etukäteen huolehtiko
(ja miettikö) mitä puhuisitte, vaan mitä
teille sillä hetkellä annetaan, se puhukaa.
Sillä ette te ole puhumassa vaan Pyhä
Henki.
12 Veli antaa veljensä kuolemaan ja isä
lapsensa, ja lapset nousevat vanhempiaan
vastaan ja tappavat heidät.

7 Kun kuulette taisteluista ja
sotasanomista, älkää pelästykö. Näin
täytyy tapahtua, mutta ei ole vielä
loppu.
8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan
ja valtakunta valtakuntaa vastaan;
tulee maanjäristyksiä paikoin, tulee
nälänhätää ja kapinoita. Nämä ovat
synnytystuskien alkuja.
9 Mutta ottakaa vaari itsestänne.
Luovuttavat teidät tuomioistuimille, ja
teitä piestään kokoushuoneissa ja
teidät asetetaan maaherrain ja
kuningasten eteen Minun tähteni,
todistukseksi heille.
10 Mutta ensin pitää evankelio
saarnattaman kaikille kansoille.
11 Kun vievät teitä luovuttaen
tuomittaviksi, älkää etukäteen
huolehtiko, mitä puhuisitte, vaan mitä
teille sillä hetkellä annetaan, se
puhukaa. Sillä ette te ole puhumassa,
vaan Pyhä Henki.
12 Veli antaa veljen kuolemaan ja isä
lapsen, ja lapset nousevat vanhempia
vastaan ja tappavat heidät,

7 Ja kun te kuulette sotien melskettä
ja sanomia sodista, älkää peljästykö.
Näin täytyy tapahtua, mutta se ei ole
vielä loppu.
8 Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja
valtakunta valtakuntaa vastaan, tulee
maanjäristyksiä monin paikoin, tulee
nälänhätää. Tämä on synnytystuskien
alkua.
9 Mutta pitäkää te vaari itsestänne.
Teidät vedetään oikeuksiin, ja teitä
piestään synagoogissa, ja teidät
asetetaan maaherrain ja kuningasten
eteen, minun tähteni, todistukseksi
heille.
10 Ja sitä ennen pitää evankeliumi
saarnattaman kaikille kansoille.
11 Ja kun he vievät teitä ja vetävät
oikeuteen, älkää edeltäpäin huolehtiko
siitä, mitä puhuisitte; vaan mitä teille
sillä hetkellä annetaan, se puhukaa.
Sillä ette te ole puhumassa, vaan Pyhä
Henki.
12 Ja veli antaa veljensä kuolemaan ja
isä lapsensa, ja lapset nousevat
vanhempiansa vastaan ja tappavat
heidät.

13 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi minun nimeni vuoksi. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.”

13 ja te tulette kaikkien vihattaviksi Minun nimeni tähden. Mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, tulee autuaaksi.

13 Ja te joudutte kaikkien vihattaviksi minun nimeni tähden; mutta joka vahvana pysyy loppuun asti, se pelastuu.

SUURI AHDISTUS

14 ”Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen (josta profeetta Daniel on puhunut) seisovan missä ei tulisi" — lukija tarkatkoonsilloin ne jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille."
15 ja joka on katolla, älköön astuko alas (huoneeseen) älköönkä menkö noutamaan mitään kotoaan,
16 ja joka on pellolla älköön kääntykö takaisin noutamaan vaippaansa*.
17 Voi raskaita ja imettäviä minä päivinä!

18 Mutta rukoilkaa ettei pakonne tapahtuisi talvella.
19 Sillä niinä päivinä on ahdistus jonka kaltaista ei tähän asti ole ollut luomakunnan alusta jonka Jumala on luonut, eikä tule olemaan.
20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei yksikään liha pelastuisi. Mutta valittujen vuoksi jotka Hän on valinnut, Hän on

14 Kun näette hävityksen kauhistuksen, josta profeetta Daniel on puhunut, seisovan, missä ei tulisi - lukija huomatkoon - silloin Juudeassa olevat paetkoot vuorille,
15 ja katolla oleva älköön astuko alas älköönkä menkö sisään noutamaan mitään huoneestansa
16 ja pellolla oleva älköön kääntykö takaisin noutamaan vaippaansa.
17 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!
18 Rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella.
19 Sillä niinä päivinä on vaiva, jonka kaltaista ei tähän asti ole ollut hamasta luomakunnan alusta, jonka Jumala on luonut, eikä tule olemaan.
20 Ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei yksikään ihminen pelastuisi, mutta valittujen tähden, jotka on valinnut, on

14 Mutta kun näette hävityksen kauhistuksen seisovan siinä, missä ei tulisi-joka tämän lukee, se tarkatkoon-silloin ne, jotka Juudeassa ovat, paetkoot vuorille;
15 joka on katolla, älköön astuko alas älköönkä menkö sisään noutamaan mitään huoneestansa;
16 ja joka on mennyt pellolle, älköön palatko takaisin noutamaan vaippaansa.
17 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä!
18 Mutta rukoilkaa, ettei se tapahtuisi talvella.
19 Sillä niinä päivinä on oleva ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut hamasta luomakunnan alusta, jonka Jumala on luonut, tähän asti, eikä milloinkaan tule.
20 Ja ellei Herra lyhentäisi niitä päiviä, ei mikään liha pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka hän on valinnut,

lyhentänyt ne päivät.”
21 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus' tai: 'Katso, tuolla', älkää uskoko.
22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin*.
23 Vaan olkaa te varuillanne. (Katso,) olen kaiken teille ennalta sanonut."

lyhentänyt ne päivät.
21 Jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä Kristus' tai: 'Katso, tuolla', älkää uskoko.
22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee ja tekevät tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin.
23 Mutta olkaa varuillanne. Olen kaiken teille ennalta sanonut.

hän on lyhentänyt ne päivät.
21 Ja jos silloin joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Kristus', tai: 'Katso, tuolla', niin älkää uskoko.
22 Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät tunnustekoja ja ihmeitä, eksyttääkseen, jos mahdollista, valitut.
23 Mutta olkaa te varuillanne. Minä olen edeltä sanonut teille kaikki.

IHMISEN POJAN TULEMUS

24 Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee eikä kuu anna valoansa,
25 ja *taivaan tähdet putoavat* ja taivaitten voimat järkkyvät.
26 Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä ylen voimallisena ja kirkkaana.
27 Ja silloin Hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen asti.

24 Mutta niinä päivinä sen vaivan jälkeen aurinko pimenee eikä kuu anna valoansa,
25 ja taivaan tähdet putoavat, ja taivaitten voimat järkkyvät.
26 Silloin näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kunnialla.
27 Sitten lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmansuunnalta maan äärestä taivaan ääreen.

24 Mutta niinä päivinä, sen ahdistuksen jälkeen, aurinko pimenee, eikä kuu anna valoansa,
25 ja tähdet putoilevat taivaalta, ja voimat, jotka taivaissa ovat, järkkyvät.
26 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella.
27 Ja silloin hän lähettää enkelinsä ja kokoaa valittunsa neljältä ilmalta, maan äärestä hamaan taivaan ääreen.

VIIKUNAPUUN OPETUS

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on tuore ja *saattaa lehdet puhkeamaan*, te tiedätte että kesä on lähellä.
29 Niin tekin, kun näette tämän tapahtuvan tietäkää että se* on lähellä, oven edessä.
30 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa ennen kuin nämä kaikki tapahtuvat.
31 Taivas ja maa katoavat mutta minun sanani eivät (totisesti) katoa.
32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa eikä Poika vaan* Isä."

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on tuore ja lehti puhkeaa, ymmärrätte, että suvi on lähellä.
29 Niin tekin, kun näette tämän tapahtuvan, ymmärtäkää, että Hän on lähellä, ovella.
30 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta ei katoa, kunnes kaikki nämä tapahtuvat.
31 Taivas ja maa katoavat, mutta sanani eivät katoa.
32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, ei Poika, vaan Isä.

28 Mutta oppikaa viikunapuusta vertaus: Kun sen oksa jo on tuore ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte, että kesä on lähellä.
29 Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä.
30 Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennenkuin nämä kaikki tapahtuvat.
31 Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät katoa.
32 Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät enkelit taivaassa, eikä myöskään Poika, vaan ainoastaan Isä.

VALVOKAA SIIS!

33 Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä milloin se aika tulee.
34 On niin kuin muille maille matkustaneen miehen. Hän jätti talonsa, antoi palvelijoilleen vallan (ja) kullekin oman tehtävänsä ja käski myös

33 Olkaa varuillanne, valvokaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.

34 Niin kuin ihminen matkusti muille maille jättäen talonsa ja antaen palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä ja käski myös ovenvartijan

33 Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee.
34 On niinkuin muille maille matkustaneen miehen: kun hän jätti talonsa ja antoi palvelijoilleen vallan, kullekin oman tehtävänsä, käski hän

ovenvartijan valvoa.
35 Valvokaa siis, sillä ette tiedä milloin talon herra tulee, iltamyöhällä vai keskiyöllä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla,
36 jottei hän äkkiarvaamatta tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.
37 Mutta minkä sanon teille, sanon kaikille: valvokaa."

14. Luku

1 Kahden päivän perästä oli pääsiäinen ja hapattomain leipäin juhla. Niin ylipapit ja kirjanoppineet miettivät miten saisivat Hänet kavalasti kiinni otetuksi ja tapetuksi.

2 Sillä he sanoivat: "Ei juhlilla jottei syntyisi meteliä kansassa."

JEESUS VOIDELLAAN BETANIASSA

3 Kun Hän oli Betaniassa pitaalisen Simonin talossa, tuli Hänen aterialla ollessaan nainen mukanaan alabasteripullo jossa oli oikeaa kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja valutti voiteen Hänen päähänsä.

valvoa,
35 niin valvokaa, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhällä vai keskiyöllä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla,
36 ettei hän yhtäkkiä tullessaan tapaisi teitä nukkumasta.
37 Mutta minkä sanon teille, sanon kaikille: valvokaa."

14. Luku

1 Kahden päivän perästä oli pääsiäinen ja hapattomain leipäin juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, miten saisivat Hänet kavalasti kiinni otetuksi ja tapetuksi.
2 Sillä sanoivat: "Ei juhlilla, jottei syntyisi meteliä kansassa."

3 Kun oli Betaniassa pitalisen Simeonin talossa, tuli Hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo oikeata kallista nardusöljyä, ja rikkoen alabasteripullon valutti öljyn Hänen päähänsä.

myös ovenvartijan valvoa.
35 Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon herra tulee, iltamyöhälläkö vai yösydännä vai kukonlaulun aikaan vai varhain aamulla,
36 ettei hän, äkkiarvaamatta tullessaan, tapaisi teitä nukkumasta.
37 Mutta minkä minä teille sanon, sen minä sanon kaikille: valvokaa."

14 Luku

1 Niin oli kahden päivän perästä pääsiäinen ja happamattoman leivän juhla, ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet otetuksi kavaluudella kiinni ja tapetuksi.
2 Sillä he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansassa".

3 Ja kun hän oli Betaniassa, pitalisen Simonin asunnossa, tuli hänen aterialla ollessaan nainen, mukanaan alabasteripullo täynnä oikeata, kallista nardusvoidetta. Hän rikkoi alabasteripullon ja vuodatti voiteen

4 Niin oli muutamia jotka närkästyneinä sanoivat keskenään: "Mitä varten tapahtui tämä voiteen haaskaus?"

5 Olisihan tämän voiteen voinut myydä enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa ne köyhille." Ja he tiuskivat hänelle."
6 Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi tuotatte hänelle mielipahaa? Hän teki minulle hyvän työn."

7 Köyhät teillä on aina keskellänne, ja milloin haluatte voitte tehdä heille hyvää. Mutta minua teillä ei ole aina.

8 Hän *teki minkä voi* ja voiteli etukäteen ruumiini hautaamista varten.

9 Totisesti sanon teille: missä tahansa koko maailmassa julistetaan tätä ilosanomaa, myös se mitä hän teki, mainitaan hänen muistokseen."

4 Niin oli muutamia, jotka närkästyneinä sanoivat keskenään: "Mitä varten on tapahtunut tämä voiteen haaskaus?

5 Olisipa tämän voiteen voinut myydä enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa köyhille." Niin tiuskivat naiselle.
6 Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla Miksi tuotatte hänelle mielipahaa? Hän teki Minussa hyvän työn.
7 Köyhät teillä on aina keskellänne, ja milloin haluatte, voitte tehdä heille hyvää, mutta Minua teillä ei ole aina.

8 Minkä omisti, sen käytti ja voiteli etukäteen ruumiini hautaamista varten.

9 Totisesti sanon teille: missä tahansa koko mailmassa julistetaan tätä evankeliota, myös se, mitä hän teki, mainitaan muistoksensa."

hänen päähänsä.
4 Niin oli muutamia, jotka närkästyivät ja sanoivat keskenään: "Mitä varten tämä voiteen haaskaus?

5 Olisihan voinut myydä tämän voiteen enempään kuin kolmeensataan denariin ja antaa ne köyhille." Ja he toruivat häntä.
6 Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi pahoitatte hänen mieltään? Hän teki hyvän työn minulle.

7 Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää, mutta minua teillä ei ole aina.
8 Hän teki, minkä voi. Edeltäkäsin hän voiteli minun ruumiini hautaamista varten.
9 Totisesti minä sanon teille: missä ikinä kaikessa maailmassa evankeliumia saarnataan, siellä sekin, minkä tämä teki, on mainittava hänen muistoksensa."

JUUDAS TARJOUTUU KAVALTAJAKSI

10 Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Hänet heille.
11 Sen kuullessaan he ihastuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin hän mietti kuinka sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi Hänet.

10 Niin Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Hänet heille.
11 Kuultuaan ihastuivat ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niin mietti, kuinka sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi Hänet.

10 Ja Juudas Iskariot, yksi niistä kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen hänet heille.
11 Kun nämä sen kuulivat, ihastuivat he ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Ja hän mietti, kuinka hänet sopivassa tilaisuudessa kavaltaisi.

JEESUKSEN VIIMEINEN PÄÄSIÄISATERIA

12 Ensimmäisenä hapattomain leipäin päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, sanoivat Hänen opetuslapsensa Hänelle: "Mihin tahdot että menemme valmistamaan pääsiäisaterian syödäksesi?"

13 Niin Hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa. Seuratkaa häntä."
14 Ja mihin hän menee sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo: Missä on vierashuone* jossa söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'

15 Hän näyttää teille ison ylähuoneen,

12 Ensimäisenä hapattomain leipäin päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, sanoivat opetuslapsensa Hänelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan syödäksesi pääsiäisaterian?"
13 Niin lähettää kaksi opetuslastaan ja sanoo heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä.
14 Mihin tahansa menee, sanokaa isännälle: 'Opettaja sanoo: Missä on vierashuone, jossa söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'

15 Hän näyttää teille ison yläsalin,

12 Ja ensimmäisenä happamattoman leivän päivänä, kun pääsiäislammas teurastettiin, hänen opetuslapsensa sanoivat hänelle: "Mihin tahdot, että menemme valmistamaan pääsiäislampaan sinun syödäksesi?"
13 Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, niin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä.
14 Ja mihin hän menee, sen talon isännälle sanokaa: 'Opettaja sanoo: Missä on minun vierashuoneeni, syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'
15 Ja hän näyttää teille suuren

valmiiksi varustetun. Valmistakaa meille sinne."
16 Niin *Hänen opetuslapsensa* lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan kuin Hän heille sanoi. Ja he valmistivat pääsiäisaterian.
17 Illan tultua Hän saapui niitten kahdentoista kanssa.
18 Kun he olivat aterialla ja söivät Jeesus sanoi: "Totisesti sanon teille: yksi teistä — joka syö kanssani — kavaltaa minut."

19 He tulivat murheellisiksi ja rupesivat sanomaan Hänelle toinen toisensa perästä: "En kai minä?"
20 Hän (vastasi ja) sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se joka kastaa vatiin kanssani."
21 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu. Mutta voi sitä ihmistä jonka välityksellä Ihmisen Poika kavalletaan. Parempi olisi sille ihmiselle jos hän ei olisi syntynyt."

valmiiksi laitetun; valmistakaa meille sinne."
16 Opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin kuin Hän heille sanoi, ja valmistivat pääsiäisaterian.
17 Illan tultua saapuu niitten kahdentoista kanssa.
18 Kun olivat aterialla ja söivät, Jeesus sanoi: "Totisesti sanon teille: yksi teistä - joka syö kanssani - kavaltaa Minut."
19 Alkoivat tulla murheellisiksi ja sanoa Hänelle toinen toisensa perästä: "En kai minä?"
20 Hän sanoi heille: "Yksi kahdestatoista, se joka kastaa vatiin kanssani.
21 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin Hänestä on kirjoitettu. Mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Hyvä olisi hänelle, jos se ihminen ei olisi syntynyt."

huoneen yläkerrassa, valmiiksi laitetun; valmistakaa meille sinne."
16 Niin opetuslapset lähtivät ja tulivat kaupunkiin ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.
17 Ja kun ehtoo tuli, saapui hän sinne niiden kahdentoista kanssa.
18 Ja kun he olivat aterialla ja söivät, sanoi Jeesus: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut, yksi, joka syö minun kanssani".
19 He tulivat murheellisiksi ja rupesivat toinen toisensa perästä sanomaan hänelle: "En kaiketi minä?"
20 Hän sanoi heille: "Yksi teistä kahdestatoista, se, joka kastaa vatiin minun kanssani.
21 Niin, Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin hänestä on kirjoitettu, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, että hän ei olisi syntynyt."

EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

22 Heidän syödessään Jeesus otti leivän,

22 Heidän syödessään Jeesus otti

22 Ja heidän syödessään Jeesus otti

siunasi, mursi ja antoi heille sanoen: "Ottakaa (,syökää). Tämä on minun ruumiini."
23 Samoin Hän otti maljan, kiitti ja antoi heille, ja he kaikki joivat siitä.
24 Ja Hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, (uuden) liiton veri, joka monen puolesta vuodatetaan."
25 Totisesti sanon teille: en juo enää viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."
26 Ja laulettuaan kiitosvirren he lähtivät Öljyvuorelle.

leivän, siunasi, mursi ja antoi heille sanoen: "Ottakaa, syökää; tämä on Minun ruumiini."
23 Samoin otti maljan, kiitti ja antoi heille, ja kaikki joivat siitä.
24 Sanoi heille: "Tämä on Minun vereni, uuden liiton veri, monen puolesta vuodatettava.
25 Totisesti sanon teille: en juo enää viinipuun antia ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena viininä Jumalan valtakunnassa."
26 Veisattuaan kiitosvirren lähtivät Öljyvuorelle.

leivän, siunasi, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Ottakaa, tämä on minun ruumiini".
23 Ja hän otti maljan, kiitti ja antoi heille; ja he kaikki joivat siitä.
24 Ja hän sanoi heille: "Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monen edestä.
25 Totisesti minä sanon teille: minä en juo enää viinipuun antia, ennenkuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa."
26 Ja veisattuaan kiitosvirren he lähtivät Öljymäelle.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

27 Jeesus sanoi heille: "(Tänä yönä) te kaikki loukkaannutte (minuun), sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta ja lampaat hajoitetaan.'"
28 Mutta herättyäni eloon menen edellänne Galileaan."
29 Niin Pietari sanoi Hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä."
30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänään, tänä yönä, ennen kuin

27 Jeesus sanoo heille: "Kaikki loukkaannutte Minuun, sillä on kirjoitettu: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat hajoitetaan.'
28 Mutta herättyäni menen edellänne Galileaan."
29 Niin Pietari sanoi Hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuvat, en kuitenkaan minä."
30 Jeesus sanoo hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänään, tänä yönä

27 Ja Jeesus sanoi heille: "Kaikki te loukkaannutte, sillä kirjoitettu on: 'Minä lyön paimenta, ja lampaat hajotetaan'.

28 Mutta ylösnoustuani minä menen teidän edellänne Galileaan."
29 Niin Pietari sanoi hänelle: "Vaikka kaikki loukkaantuisivat, en kuitenkaan minä".
30 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänään, tänä yönä,

kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät minut."
31 Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti sinua kiellä.” Samoin sanoivat myös kaikki."

ennen kuin kukko kahdesti laulaa sinä kolmesti kiellät Minut."
31 Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en totisesti kiellä Sinua." Samoin sanoivat myös kaikki.

ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".
31 Mutta hän vakuutti vielä lujemmin: "Vaikka minun pitäisi kuolla sinun kanssasi, en sittenkään minä sinua kiellä". Ja samoin sanoivat kaikki muutkin.

JEESUS GETSEMANESSA

32 Niin he tulivat maatilalle jonka nimi on Getsemane, ja Hän sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä sillä aikaa kun minä rukoilen."
33 Ja Hän otti Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen mukaansa. Ja Hän alkoi kauhistua ja tulla tuskaan.
34 Niin Hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti. Viipykää tässä ja valvokaa."
35 Mentyään vähän eteenpäin Hän heittäytyi maahan ja rukoili, että jos on mahdollista se hetki menisi Häneltä ohi.

36 Ja Hän sanoi: "Abba, Isä, kaikki on sinulle mahdollista. Ota minulta pois tämä malja. Mutta ei mitä minä tahdon vaan mitä sinä."

32 Niin tulevat maatilalle, jonka nimi on Getsemane, ja Hän sanoo opetuslapsilleen: "Istukaa tässä, sillä aikaa kun rukoilen."
33 Ottaa Pietarin ja Jaakon ja Johanneksen mukaansa, ja alkoi kauhistua ja tulla tuskaan.
34 Sanoo heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti. Viipykää tässä ja valvokaa."
35 Meni vähän eteenpäin, heittäysi maahan ja rukoili, että jos on mahdollista, se hetki menisi Häneltä ohi,
36 ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on Sinulle mahdollista. Ota Minulta pois tämä malja. Mutta ei, mitä Minä tahdon, vaan mitä Sinä!"

32 Ja he tulivat maatilalle, jonka nimi on Getsemane; ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Istukaa tässä, sillä aikaa kuin minä rukoilen".
33 Ja hän otti mukaansa Pietarin ja Jaakobin ja Johanneksen; ja hän alkoi kauhistua ja tulla tuskaan.
34 Ja hän sanoi heille: "Minun sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; olkaa tässä ja valvokaa".
35 Ja hän meni vähän edemmäksi, lankesi maahan ja rukoili, että, jos mahdollista, se hetki menisi häneltä ohi,
36 ja sanoi: "Abba, Isä, kaikki on mahdollista sinulle; ota pois minulta tämä malja. Mutta ei, mitä minä tahdon, vaan mitä sinä!"

37 Niin Hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?"
38 Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis mutta liha heikko."
39 Hän meni jälleen pois ja rukoili sanoen samat sanat.
40 Palattuaan Hän tapasi heidät jälleen nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raukeiksi, eivätkä he tienneet mitä Hänelle vastaisivat.
41 Ja Hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää. Hetki on tullut. Katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin."

42 Nouskaa, lähtekäämme. Katso, se joka kavaltaa minut, on lähellä."

37 Tulee ja tapaa heidät nukkumasta ja sanoo Pietarille: "Simeon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?

38 Valvokaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin altis, mutta liha heikko."
39 Meni jälleen pois, rukoili sanoen samat sanat.
40 Palattuaan tapasi heidät jälleen nukkumasta, sillä silmänsä olivat käyneet raukeiksi eivätkä tienneet, mitä Hänelle vastaisivat.
41 Tulee kolmannen kerran ja sanoo heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää. Hetki on tullut. Katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.

42 Herätkää, lähtekäämme! Katso, se, joka kavaltaa Minut, on lähellä."

37 Ja hän tuli ja tapasi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Simon, nukutko? Etkö jaksanut yhtä hetkeä valvoa?
38 Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko."
39 Ja taas hän meni pois ja rukoili sanoen samat sanat.
40 Ja tullessaan hän taas tapasi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet kovin raukeiksi; ja he eivät tienneet, mitä hänelle vastaisivat.
41 Ja hän tuli kolmannen kerran ja sanoi heille: "Te nukutte vielä ja lepäätte! Jo riittää! Hetki on tullut; katso, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin.
42 Nouskaa, lähtekäämme; katso, se, joka kavaltaa minut, on lähellä."

JEESUKSEN VANGITSEMINEN

43 Heti, Hänen vielä puhuessaan, Juudas (joka oli) yksi niistä kahdestatoista, saapui ja hänen mukanaan (suuri) joukko ylipappien ja kirjanoppineitten ja vanhinten luota miekoin ja seipäin.

43 Heti Hänen vielä puhuessaan Juudas, yksi niistä kahdestatoista, saapuu ja mukanaan suuri joukko ylipappien ja kirjanoppineitten ja vanhinten luota miekoin ja seipäin.

43 Ja heti, hänen vielä puhuessaan, Juudas, yksi niistä kahdestatoista, saapui, ja hänen mukanaan joukko ylipappien ja kirjanoppineiden ja vanhinten luota, miekat ja seipäät

44 Se joka Hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä sanoen: "Se jota suutelen, Hän se on. Ottakaa Hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois."

45 Tultuaan hän heti astui Hänen luokseen ja sanoi: 'Rabbi, rabbi!"* ja suuteli Häntä kiihkeästi."
46 Silloin he kävivät Häneen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni.
47 Niin muuan lähellä seisovista veti miekan, iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.

48 Mutta Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niin kuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoin ja seipäin vangitsemaan."
49 Joka päivä olen ollut luonanne opettaen pyhäkössä ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta näin käy jotta Kirjoitukset toteutuisivat."

50 Niin he kaikki jättivät Hänet ja pakenivat.
51 Häntä seurasi muuan nuorukainen jolla oli liinavaate paljaalle iholle kietaistuna. ja

44 Joka Hänet kavalsi, oli määrännyt heille merkin sanoen: "Jolle annan suuta, Hän se on. Ottakaa Hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois."

45 Tultuaan ja Hänen luoksensa astuttuaan sanoo heti: "Opettaja!" ja suuteli Häntä kiihkeästi.
46 Silloin kävivät Häneen käsiksi ja ottivat Hänet kiinni.
47 Niin muuan seisovista veti miekan ja iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä korvan.

48 Mutta Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niin kuin ryöväriä vastaan olette lähteneet Minua miekoin ja seipäin vangitsemaan.
49 Joka päivä olin tykönänne opettaen pyhäkössä, ettekä ottaneet Minua kiinni. Mutta näin tapahtuu, jotta Kirjoitukset kävisivät toteen."

50 Niin kaikki jättivät Hänet ja pakenivat.
51 Häntä seurasi muuan nuorukainen, jolla oli liinavaate paljaalle iholle

käsissä.
44 Mutta se, joka hänet kavalsi, oli sopinut heidän kanssaan merkistä, sanoen: "Se, jolle minä suuta annan, hän se on; ottakaa hänet kiinni ja viekää tarkasti vartioituna pois".
45 Ja tultuaan hän kohta astui hänen luoksensa ja sanoi: "Rabbi!" ja antoi hänelle suuta.
46 Silloin he kävivät häneen käsiksi ja ottivat hänet kiinni.
47 Mutta eräs niistä, jotka lähellä seisoivat, veti miekkansa, iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois korvan.
48 Niin Jeesus puhui heille ja sanoi: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet minua miekoilla ja seipäillä vangitsemaan.
49 Joka päivä minä olen ollut teidän luonanne opettaen pyhäkössä, ettekä ole ottaneet minua kiinni. Mutta tämä tapahtuu, että kirjoitukset kävisivät toteen."
50 Niin he kaikki jättivät hänet ja pakenivat.
51 Ja häntä seurasi eräs nuorukainen, jolla oli ympärillään liinavaate paljaalle

nuorukaiset* ottivat hänet kiinni.

52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna (heidän käsistään).

JEESUS YLIPAPIN JA NEUVOSTON EDESSÄ

53 He veivät Jeesuksen ylimmän papin luo. Ja kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat (hänen luokseen).
54 Pietari seurasi Häntä taampana ylimmän papin pihalle asti ja istui palvelijain joukossa ja lämmitteli tulen äärellä.
55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaakseen Hänet, mutta eivät löytäneet.

56 Monet kyllä todistivat väärin Häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.
57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin Häntä vastaan sanoen:
58 Olemme kuulleet Hänen sanovan: 'Minä hajoitan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen joka ei ole käsin tehty.'

kietaistuna; ja ottavat hänet kiinni.

52 Mutta jättäen liinavaatteen pakeni heiltä alastonna.

53 Veivät Jeesuksen ylipapin luo, ja kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuvat luoksensa.

54 Pietari seurasi Häntä taampana ylipapin pihalle asti ja istui palvelijain joukossa ja lämmitteli tulen äärellä.

55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa Hänet eivätkä löytäneet.

56 Monet kyllä todistivat väärin Häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.
57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin Häntä vastaan sanoen:
58 "Olemme kuulleet Hänen sanovan: 'Minä hajoitan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka on tehty ilman

iholle heitettynä; ja he ottivat hänet kiinni.
52 Mutta hän jätti liinavaatteen ja pakeni alastonna.

53 Ja he veivät Jeesuksen ylimmäisen papin eteen, jonne kaikki ylipapit ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat.
54 Ja Pietari seurasi häntä taampana ylimmäisen papin palatsin esipihaan asti ja istui palvelijain joukkoon ja lämmitteli tulen ääressä.
55 Mutta ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusta Jeesusta vastaan tappaaksensa hänet, mutta eivät löytäneet.
56 Useat kyllä todistivat väärin häntä vastaan, mutta todistukset eivät olleet yhtäpitäviä.
57 Niin muutamat nousivat ja todistivat väärin häntä vastaan, sanoen:
58 Me olemme kuulleet hänen sanovan: 'Minä hajotan maahan tämän käsillä tehdyn temppelin ja rakennan kolmessa päivässä toisen, joka ei ole käsillä

59 Mutta näinkään heidän todistuksensa
ei ollut yhtäpitävä.
60 Silloin ylin pappi esille noustuaan kysyi
Jeesukselta sanoen: "Etkö vastaa mitään?
Mitä nämä todistavat sinua vastaan?"

61 Mutta Hän oli vaiti eikä vastannut
mitään. Taas ylin pappi kysyi Häneltä ja
sanoi Hänelle: "Oletko sinä Kristus, sen
Ylistetyn Poika?"
62 Niin Jeesus vastasi: "Minä olen*. Ja te
saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan
Voiman oikealla puolella ja tulevan
taivaan pilvissä."
63 Niin ylin pappi vaatteensa repäisten
sanoi: "Mitä enää tarvitsemme todistajia?"

64 Kuulitte rienauksen. Mitä arvelette?"
Niin he kaikki tuomitsivat Hänet vikapääksi
kuolemaan."
65 Ja muutamat alkoivat sylkeä Hänen
päällensä ja peittää Hänen kasvonsa ja
lyödä Häntä nyrkillä ja sanoa Hänelle:
"Profetoi!" Palvelijatkin *antoivat Hänelle
korvapuusteja*."

käsiä.'"
59 Mutta ei näinkään heidän
todistuksensa ollut yhtäpitävä.
60 Silloin ylipappi esille noustuaan
kysyi Jeesukselta sanoen: "Et vastaa
mitään! Mitä nämä todistavat Sinua
vastaan?"
61 Mutta oli vaiti eikä vastannut
mitään. Taas ylipappi kysyi Häneltä ja
sanoo Hänelle: "Oletko Sinä Kristus,
sen Ylistetyn Poika?"
62 Niin Jeesus sanoi: "Olen, ja te
saatte nähdä Ihmisen Pojan istuvan
Voiman oikealla ja tulevan taivaan
pilvissä."
63 Niin ylipappi repäisten vaatteensa
sanoo: "Mitä enää tarvitsemme
todistajia?
64 Kuulitte rienauksen! Mitä
arvelette?" Niin kaikki tuomitsivat Hänet
vikapääksi kuolemaan.
65 Muutamat alkoivat sylkeä Häntä ja
peittää Hänen kasvonsa ja lyödä
Häntä nyrkillä ja sanoa Hänelle:
"Profetoi!" Palvelijatkin antoivat Hänelle
korvapuusteja.

tehty'.
59 Mutta eivät näinkään heidän
todistuksensa olleet yhtäpitäviä.
60 Silloin ylimmäinen pappi nousi ja
astui esille ja kysyi Jeesukselta sanoen:
"Etkö vastaa mitään? Mitä nämä
todistavat sinua vastaan?"
61 Mutta hän oli vaiti eikä vastannut
mitään. Taas ylimmäinen pappi kysyi
häneltä ja sanoi hänelle: "Oletko sinä
Kristus, sen Ylistetyn Poika?"
62 Jeesus sanoi: "Olen; ja te saatte
nähdä Ihmisen Pojan istuvan Voiman
oikealla puolella ja tulevan taivaan
pilvissä".
63 Niin ylimmäinen pappi repäisi
vaatteensa ja sanoi: "Mitä me enää
todistajia tarvitsemme?
64 Te kuulitte hänen pilkkaamisensa.
Mitä arvelette?" Niin he kaikki
tuomitsivat hänet vikapääksi kuolemaan.
65 Ja muutamat rupesivat sylkemään
häntä ja peittivät hänen kasvonsa ja
löivät häntä nyrkillä ja sanoivat hänelle:
"Profetoi!" Oikeudenpalvelijatkin löivät
häntä poskelle.

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

66 Pietarin ollessa alhaalla pihalla tuli muuan ylimmän papin palvelijattarista

67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän sanoi häneen katsoen: "Sinäkin olit Jeesus Nasaretilaisen kanssa."

68 Mutta hän kiisti sanoen: "En tiedä enkä käsitä mitä sanot." Ja hän meni ulos esipihalle. Ja kukko lauloi."
69 Nähdessään hänet uudestaan palvelijatar alkoi sanoa lähellä seisoville: "Tämä on heikäläisiä."
70 Mutta jälleen hän kiisti. Vähän myöhemmin lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: "Varmasti sinä olet heikäläisiä, sillä olet galilealainenkin (ja puhetapasikin on samanlainen)."
71 Mutta hän alkoi kirota ja vannoa: "En tunne sitä miestä josta puhutte."

72 Ja heti kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti sanan jonka Jeesus lausui hänelle: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät." Ja *hän purskahti itkemään*."

66 Pietarin ollessa alhaalla pihalla tulee muuan ylipapin palvelijatar

67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän sanoo häneen katsoen: "Sinäkin olit Jeesus Nasaretilaisen kanssa."
68 Mutta kiisti sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot." Meni ulkopihalle, ja kukko lauloi.
69 Nähdessään hänet taas palvelijatar alkoi sanoa lähellä seisoville: "Tämä on heitä."
70 Mutta jälleen kiisti. Vähän myöhemmin taas lähellä seisseet sanoivat Pietarille: "Varmasti sinä olet heitä, sillä olet galilealainenkin ja murteesi on samanlainen."
71 Mutta alkoi manata ja vannoa: "En tunne sitä miestä, josta puhutte."

72 Heti kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti ennustuksen, jonka Jeesus lausui hänelle: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti kiellät Minut." Niin hän syöksyi ulos

66 Kun nyt Pietari oli alhaalla esipihassa, tuli sinne muuan ylimmäisen papin palvelijattarista;
67 ja nähdessään Pietarin lämmittelevän hän katsoi häneen ja sanoi: "Sinäkin olit Nasaretilaisen, tuon Jeesuksen, kanssa".
68 Mutta hän kielsi sanoen: "En tiedä enkä käsitä, mitä sanot". Ja hän meni ulos pihalle. Ja kukko lauloi.
69 Ja nähdessään hänet siellä palvelijatar rupesi taas sanomaan lähellä seisoville: "Tämä on yksi niistä".
70 Mutta hän kielsi uudestaan. Ja vähän sen jälkeen lähellä seisovat taas sanoivat Pietarille: "Totisesti, sinä olet yksi niistä, sillä olethan sinä galilealainenkin".
71 Mutta hän rupesi sadattelemaan itseänsä ja vannomaan: "En tunne sitä miestä, josta te puhutte".
72 Ja samassa kukko lauloi toisen kerran. Niin Pietari muisti Jeesuksen sanat, jotka hän oli sanonut hänelle: "Ennenkuin kukko kahdesti laulaa, sinä kolmesti minut kiellät". Ja hän ratkesi

JEESUS MAAHERRA PILATUKSEN EDESSÄ

1 Heti aamulla ylipapit pitivät neuvottelun vanhinten ja kirjanoppineitten ja koko neuvoston kanssa. He sitoivat Jeesuksen, veivät pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.

2 Niin Pilatus kysyi Häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä sanot."
3 Ja ylipapit esittivät monta syytöstä Häntä vastaan.
4 Niin Pilatus taas kysyi Häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon *he todistavat* sinua vastaan."

5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

JEESUS TUOMITAAN KUOLEMAAN

6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille irti yhden vangin, jota he anoivat.
7 Niin siellä oli eräs Barabbaaksi kutsuttu, vangittu muitten *kapinaan

itkien.

15. Luku

1 Heti aamulla ylipapit ja koko neuvosto pitivät neuvottelun vanhinten ja kirjanoppineitten kanssa. Sitoivat Jeesuksen, veivät pois ja luovuttivat Pilatuksen käsiin.
2 Niin Pilatus kysyi Häneltä: "Oletko Sinä juutalaisten kuningas?" Vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä sanot."
3 Ylipapit esittivät monta syytöstä Häntä vastaan.
4 Niin Pilatus taas kysyi Häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon todistavat Sinua vastaan."
5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

6 Juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille irti yhden vangin, jota anoivat.

7 Niin siellä oli eräs Barabbaaksi sanottu, vangittu kapinaan

itkuun.

15 Luku

1 Ja heti aamulla ylipapit ynnä vanhimmat ja kirjanoppineet ja koko neuvosto tekivät päätöksen, sitoivat Jeesuksen, veivät hänet pois ja antoivat Pilatuksen käsiin.
2 Niin Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän vastasi ja sanoi hänelle: "Sinäpä sen sanot".
3 Ja ylipapit tekivät monta syytöstä häntä vastaan.
4 Niin Pilatus taas kysyi häneltä sanoen: "Etkö vastaa mitään? Katso, kuinka paljon syytöksiä he tekevät sinua vastaan."
5 Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, niin että Pilatus ihmetteli.

6 Mutta juhlan aikana hän tavallisesti päästi heille yhden vangin irti, sen, jota he anoivat.
7 Niin siellä oli eräs mies, jota sanottiin Barabbaaksi, vangittu muiden

osallistuneitten* kanssa, jotka kapinassa
olivat tehneet murhan.
8 Ja kansa *alkoi huutaen* pyytää häntä
tekemään niin kuin hän (aina) teki heille.

9 Mutta Pilatus vastasi heille sanoen:
"Haluatteko että päästän teille juutalaisten
kuninkaan?"
10 Sillä hän ymmärsi että ylipapit olivat
kateudesta luovuttaneet Hänet.

11 Mutta ylipapit kiihottivat kansaa
anomaan että hän ennemmin päästäisi
heille Barabbaan.
12 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi:
"Mitä *tahdotte minun sitten tekevän*
Hänelle jota kutsutte juutalaisten
kuninkaaksi?"
13 Niin he taas huusivat: "Naulitse Hänet
ristiin!"
14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa
Hän sitten on tehnyt?" Mutta he huusivat
vielä enemmän: "Naulitse Hänet ristiin!"

15 Silloin Pilatus, tahtoessaan tehdä
kansalle mieliksi, päästi heille Barabbaan
mutta ruoskitti Jeesuksen ja luovutti
Hänet ristiin naulittavaksi.

osallistuneitten kanssa, jotka kapinassa
olivat tehneet murhan.
8 Ja kansa alkoi huutaen vaatia
tekemään niin kuin aina oli tehnyt
heille.
9 Mutta Pilatus vastasi heille sanoen:
"Haluatteko, että päästän teille
juutalaisten kuninkaan?"
10 Sillä tiesi, että ylipapit olivat
kateudesta luovuttaneet Hänet.

11 Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa
anomaan, että ennemmin päästäisi
heille Barabbaan.
12 Pilatus vastasi taas heille ja sanoi:
"Mitä tahdotte minun sitten tekevän
Hänelle, jota kutsutte juutalaisten
kuninkaaksi?"
13 Niin huusivat taas: "Naulitse Hänet
ristiin!"
14 Pilatus sanoi heille: "Mitä pahaa
Hän sitten on tehnyt?" Mutta huusivat
vielä enemmän: "Naulitse Hänet ristiin!"

15 Silloin Pilatus tahtoessaan toimia
kansalle mieliksi päästi heille
Barabbaan ja ruoskittuaan Jeesuksen
luovutti Hänet naulittavaksi ristiin.

kapinoitsijain kanssa, jotka kapinassa
olivat tehneet murhan.
8 Ja kansa meni sinne ylös ja rupesi
pyytämään, että hän tekisi heille,
niinkuin hänen tapansa oli.
9 Pilatus vastasi heille sanoen:
"Tahdotteko, että päästän teille
juutalaisten kuninkaan?"
10 Sillä hän tiesi, että ylipapit
kateudesta olivat antaneet hänet hänen
käsiinsä.
11 Mutta ylipapit kiihoittivat kansaa
anomaan, että hän ennemmin päästäisi
heille Barabbaan.
12 Ja Pilatus puhui taas heille ja sanoi:
"Mitä minun sitten on tehtävä hänelle,
jota te sanotte juutalaisten
kuninkaaksi?"
13 Niin he taas huusivat: "Ristiinnaulitse
hänet!"
14 Mutta Pilatus sanoi heille: "Mitä
pahaa hän sitten on tehnyt?" Mutta he
huusivat vielä kovemmin: "Ristiinnaulitse
hänet!"
15 Ja kun Pilatus tahtoi tehdä kansalle
mieliksi, päästi hän heille Barabbaan,
mutta Jeesuksen hän ruoskitti ja
luovutti ristiinnaulittavaksi.

SOTILAAT PILKKAAVAT JEESUSTA

16 Sotamiehet veivät Hänet sisälle linnaan, joka on maaherran palatsi. Ja he kutsuivat koolle koko sotilasosaston.
17 Niin he pukivat Hänet purppuravaippaan ja väännettyään orjantappurakruunun panivat sen Hänen päähänsä.
18 Sitten he alkoivat tervehtiä Häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"
19 He myös löivät Häntä päähän ruokokepillä, sylkivät Hänen päällensä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat Häntä.

20 Pilkattuaan Häntä he riisuivat Häneltä purppuravaipan ja pukivat Hänet Hänen omiin vaatteisiinsa ja veivät Hänet pois naulitakseen Hänet ristiin.

16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se on palatsiin, ja kutsuivat siihen koko sotilasosaston.
17 Pukevat Hänet purppuravaippaan ja väännettyään orjantappuraseppeleen panevat sen Hänen päähänsä.

18 Sitten alkoivat tervehtiä Häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"
19 Myös löivät Häntä päähän ruokosauvalla ja sylkivät Hänen päällensä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat Häntä.
20 Pilkattuaan Häntä riisuivat Häneltä purppuravaipan pukien Hänet Hänen omiin vaatteisiinsa, ja vievät Hänet pois naulitakseen Hänet ristiin.

16 Niin sotamiehet veivät hänet sisälle linnaan, se on palatsiin, ja kutsuivat siihen koko sotilasjoukon.
17 Ja he pukivat hänen yllensä purppuravaipan, väänsivät orjantappuroista kruunun ja panivat sen hänen päähänsä
18 ja rupesivat tervehtimään häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!"
19 Ja he löivät häntä päähän ruovolla, sylkivät häntä ja laskeutuen polvilleen kumarsivat häntä.

20 Ja kun he olivat häntä pilkanneet, riisuivat he häneltä purppuravaipan ja pukivat hänet hänen omiin vaatteisiinsa. Ja he veivät hänet pois, ristiinnaulitakseen hänet.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

21 He pakottivat erään ohi kulkevan kyreneläisen Simonin, joka tuli pellolta, Aleksanterin ja Ruufuksen isän, kantamaan Hänen ristiään.
22 Niin he veivät Hänet Golgata-nimiselle

21 Pakottavat erään ohi kulkevan kyreneläisen Simeonin, joka tulee pellolta, Aleksanterin ja Ruufuksen isän, kantamaan Hänen ristiänsä.
22 Niin vievät Hänet Golgatan

21 Ja he pakottivat erään ohikulkevan miehen, Simonin, kyreneläisen, joka tuli vainiolta, Aleksanterin ja Rufuksen isän, kantamaan hänen ristiänsä.
22 Ja he veivät hänet paikalle, jonka

paikalle, joka käännettynä on
'pääkallonpaikka'.
23 Ja he tarjosivat Hänelle (juotavaksi)
mirhalla sekoitettua viiniä, mutta Hän ei
ottanut.
24 Naulittuaan Hänet ristiin he jakoivat
keskenään Hänen vaatteensa heittäen
niistä arpaa, mitä kukin saisi.

25 Oli kolmas tunti* kun he naulitsivat
Hänet ristiin.
26 Ja päälle oli kirjoitettu Hänen syytään
osoittava kirjoitus: Juutalaisten kuningas.

27 Hänen kanssaan he naulitsivat ristiin
kaksi ryöväriä, toisen Hänen oikealle ja
toisen vasemmalle puolelleen.

28 (Niin toteutui kirjoitus joka sanoo: "Ja
Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon.")"
29 Ohikulkijat rienasivat Häntä nyökyttäen
päätään ja sanoen: "Voi sinua joka
hajoitat temppelin ja joka kolmessa
päivässä sen rakennat!"

30 Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä."
31 Samoin ylipapitkin pilkaten keskenään
kirjanoppineitten kanssa sanoivat: "Toisia

paikalle, joka käännettynä on:
pääkallon paikka.
23 Antoivat Hänelle juotavaksi
mirhalla sekoitettua viiniä, mutta ei
ottanut.
24 Naulitsevat Hänet ristiin ja jakavat
keskenään Hänen vaatteensa Heittäen
niistä arpaa, minkä kukin saisi.

25 Oli kolmas tunti, kun naulitsivat
Hänet ristiin.
26 Päälle oli piirretty Hänen syytään
osoittava kirjoitus: "Juutalaisten
kuningas."
27 Hänen kanssaan naulitsevat ristiin
kaksi ryöväriä, toisen oikealle ja toisen
vasemmalle Hänestä.

28.

29 Ohikulkijat rienasivat Häntä
nyökyttäen päätään ja sanoen: "Voi
temppelin hajoittajaa ja kolmessa
päivässä rakentajaa!

30 Pelasta itsesi ja astu alas ristiltä!"
31 Samoin ylipapitkin pilkaten
keskenään kirjanoppineitten kanssa

nimi on Golgata, se on käännettynä:
pääkallonpaikka.
23 Ja he tarjosivat hänelle mirhalla
sekoitettua viiniä, mutta hän ei sitä
ottanut.
24 Ja he ristiinnaulitsivat hänet ja
jakoivat keskenään hänen vaatteensa
heittäen niistä arpaa, mitä kukin oli
saava.
25 Oli kolmas hetki, kun he hänet
ristiinnaulitsivat.
26 Ja päällekirjoitukseksi oli merkitty
hänen syynsä: "Juutalaisten kuningas".

27 Ja he ristiinnaulitsivat hänen
kanssaan kaksi ryöväriä, toisen hänen
oikealle ja toisen hänen vasemmalle
puolellensa.
28

29 Ja ne, jotka kulkivat ohitse,
herjasivat häntä ja nyökyttivät päätään
ja sanoivat: "Voi sinua, joka hajotat
maahan temppelin ja kolmessa päivässä
sen rakennat!
30 Auta itseäsi ja astu alas ristiltä."
31 Samoin ylipapitkin ynnä
kirjanoppineet keskenään pilkkasivat

Hän pelasti, itseään ei voi pelastaa."

32 Astukoon Hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, jotta näkisimme ja uskoisimme." Myös Hänen kanssaan ristiin naulitut solvasivat Häntä."

sanoivat: "Toisia pelasti, itseään ei voi pelastaa.
32 Astukoon Hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, jotta näkisimme ja uskoisimme." Myös Hänen kanssaan ristiin naulitut solvasivat Häntä.

häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut, itseään ei voi auttaa.
32 Astukoon hän, Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että me näkisimme ja uskoisimme." Myöskin ne, jotka olivat ristiinnaulitut hänen kanssaan, herjasivat häntä.

JEESUKSEN KUOLEMA

33 Kuudennella tunnilla tuli pimeä yli kaiken maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.
34 Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä (sanoen): "Eloi, Eloi*, lama sabaktani?" joka käännettynä on *Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?"

35 Sen kuullessaan muutamat siinä seisovista sanoivat: "Katso. Hän huutaa Eliaa."
36 Niin muuan mies juoksi ja täytti sienen hapanviinillä, pani sen ruokokepin päähän ja antoi Hänelle juoda sanoen: "Annas, katsotaan, tuleeko Elia ottamaan Hänet alas."
37 Mutta Jeesus huusi kovalla äänellä ja antoi henkensä.

33 Kuudennella tunnilla tuli pimeä yli kaiken maan aina yhdeksänteen tuntiin asti.
34 Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi suurella äänellä: "Eli, Eli, lama sabaktani!", joka käännettynä on: Jumalani, Jumalani, miksi Minut hylkäsit?
35 Kuullessaan muutamat siinä seisovista sanoivat: "Katso, Hän huutaa Eliaa."
36 Muuan juoksi ja täytti sienen hapanviinillä, pani sen ruokosauvan päähän ja antoi Hänelle juoda sanoen: "Annas, katsotaan, tuleeko Elia ottamaan Hänet alas."
37 Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

33 Ja kuudennella hetkellä tuli pimeys yli kaiken maan, ja sitä kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen.
34 Ja yhdeksännellä hetkellä Jeesus huusi suurella äänellä: "Eeli, Eeli, lama sabaktani?" Se on käännettynä: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?
35 Sen kuullessaan sanoivat muutamat niistä, jotka siinä seisoivat: "Katso, hän huutaa Eliasta".
36 Ja muuan juoksi ja täytti sienen hapanviinillä, pani sen ruovon päähän ja antoi hänelle juoda sanoen: "Annas, katsokaamme, tuleeko Elias ottamaan hänet alas".
37 Mutta Jeesus huusi suurella äänellä ja antoi henkensä.

38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.
39 Mutta kun sadanpäämies joka seisoi Häntä vastapäätä, näki Hänen näin (huutaen) antavan henkensä, hän sanoi: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika."
40 Oli naisiakin taampana katselemassa, joitten joukossa oli myös Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome,
41 jotka (hekin) Hänen Galileassa ollessaan seurasivat ja palvelivat Häntä, sekä useita muita naisia jotka olivat tulleet Hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas.
39 Kun sadanpäämies, joka seisoi Häntä vastapäätä, näki Hänen näin antavan henkensä, hän sanoi: "Totisesti, tämä ihminen oli Jumalan Poika."
40 Oli myös naisia taampana katsellen, joukossa Magdalan Maria ja Maria, Jaako nuoremman ja Jooseen äiti, Salome -
41 jotka Hänen Galileassa ollessaan seurasivat ja palvelivat Häntä - sekä useita muita, jotka olivat tulleet Hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

38 Ja temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti.
39 Mutta kun sadanpäämies, joka seisoi häntä vastapäätä, näki hänen näin antavan henkensä, sanoi hän: "Totisesti tämä ihminen oli Jumalan Poika".
40 Ja siellä oli myös naisia taampaa katselemassa. Näiden joukossa olivat Maria Magdaleena ja Maria, Jaakob nuoremman ja Jooseen äiti, ja Salome,
41 jotka hänen ollessaan Galileassa olivat seuranneet ja palvelleet häntä, sekä useita muita, jotka olivat tulleet hänen kanssaan ylös Jerusalemiin.

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

42 Illan jo tultua — koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä—

43 tuli Joosef arimatialainen, arvostettu neuvoston jäsen, joka itsekin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä, meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.

44 Niin Pilatus ihmetteli oliko Hän jo

42 Illan jo tultua - koska oli valmistuspäivä, se on: sapatin aattopäivä -
43 tuli Jooseppi, hän, joka oli Arimatiasta, arvostettu neuvoston jäsen, joka itsekin vartosi Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä, meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
44 Niin Pilatus ihmetteli, oliko Hän jo

42 Ja kun jo oli tullut ilta, ja koska oli valmistuspäivä, se on sapatin aattopäivä,
43 tuli Joosef, arimatialainen, arvossapidetty neuvoston jäsen, joka hänkin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaisi mielensä ja meni sisälle Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
44 Niin Pilatus ihmetteli, oliko hän jo

kuollut. Kutsuttuaan luokseen
sadanpäämiehen hän kysyi tältä oliko Hän
jo kauan sitten kuollut.
45 Saatuaan sadanpäämieheltä tietää sen,
hän lahjoitti ruumiin Joosefille.
46 Tämä osti liinavaatteen ja otettuaan
Hänet alas kääri Hänet liinavaatteeseen ja
pani hautakammioon joka oli hakattu
kallioon. Hautakammion ovelle hän vieritti
kiven.
47 Mutta Maria Magdaleena ja Maria,
Jooseen äiti, katselivat mihin Hänet
pantiin.

JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Sapatin mentyä Maria Magdaleena ja
Maria, Jaakobin äiti ja Salome ostivat
hyvänhajuisia yrttejä mennäkseen
voitelemaan Hänet.
2 Ani varhain viikon ensimmäisenä
päivänä he tulivat haudalle auringon
noustessa.
3 He puhuivat keskenään "Kuka meille
vierittää kiven hautakammion ovelta?"

4 Katsahtaessaan ylös he näkivät että kivi
oli vieritetty pois. Se oli näet hyvin iso.

kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa
sadanpäämiehen kysyi tältä, oliko Hän
jo kauan sitten kuollut.
45 Saatuaan sadanpäämieheltä tietää
hän lahjoitti ruumiin Joosepille.
46 Ostettuaan liinavaatteen ja
otettuaan Hänet alas kääri
liinavaatteeseen ja pani hautaan, joka
oli hakattu kalliosta, ja vieritti kiven
hautakammion ovelle.
47 Mutta Magdalan Maria ja Jooseen
Maria katselivat, mihin Hänet pantiin.

16. Luku

1 Sapatin mentyä Magdalan Maria ja
Jaakon äiti Maria ja Salome ostivat
hyvänhajuisia voiteita, jotta mentyään
voitelisivat Hänet.
2 Ani varhain viikon ensimäisenä
tulevat haudalle auringon noustessa.

3 Puhuivat keskenään: "Kuka meille
vierittää kiven hautakammion ovelta?"

4 Katsahtaessaan ylös näkevät kiven
vieritetyksi. Se oli näet hyvin iso.

kuollut, ja kutsuttuaan luoksensa
sadanpäämiehen kysyi tältä, oliko hän
jo kauan sitten kuollut.
45 Ja saatuaan sadanpäämieheltä siitä
tiedon hän lahjoitti ruumiin Joosefille.
46 Tämä osti liinavaatteen ja otti hänet
alas, kääri hänet liinavaatteeseen ja
pani hautaan, joka oli hakattu kallioon,
ja vieritti kiven hautakammion ovelle.

47 Ja Maria Magdaleena ja Maria,
Jooseen äiti, katselivat, mihin hänet
pantiin.

16 Luku

1 Ja kun sapatti oli ohi, ostivat Maria
Magdaleena ja Maria, Jaakobin äiti, ja
Salome hyvänhajuisia yrttejä
mennäkseen voitelemaan häntä.
2 Ja viikon ensimmäisenä päivänä he
tulivat haudalle ani varhain, auringon
noustessa.
3 Ja he sanoivat toisilleen: "Kuka
meille vierittää kiven hautakammion
ovelta?"
4 Ja katsahtaessaan ylös he näkivät
kiven poisvieritetyksi; se oli näet hyvin

5 Astuttuaan hautakammioon he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella puettuna pitkään valkeaan vaatteeseen, ja he pelästyivät.
6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää pelästykö. Te etsitte Jeesus Nasaretilaista, ristiin naulittua. Hän on herännyt eloon. Ei Hän ole täällä. Katso, tässä on paikka johon he Hänet panivat."

7 Mutta menkää ja sanokaa Hänen opetuslapsilleen ja Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan. Siellä näette Hänet, niin kuin Hän teille sanoi.'

8 Tultuaan ulos he pakenivat (kiireesti) haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys. Eivätkä he sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

5 Astuttuaan hautakammioon näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna valkeaan vaatteeseen, ja pelästyivät.
6 Mutta sanoo heille: "Älkää pelästykö. Te etsitte Jeesusta Nasaretilaista, ristiin naulittua. Hän on noussut kuolleista eikä ole täällä. Katso, paikka, johon Hänet panivat.

7 Menkää, sanokaa opetuslapsillensa ja Pietarille: 'Hän menee edellänne Galileaan; siellä näette Hänet niin kuin teille sanoi.'"

8 Tultuaan ulos pakenivat haudalta, sillä heidät valtasi vavistus ja hämmästys eivätkä sanoneet kellekään mitään, koska pelkäsivät.

suuri.
5 Ja mentyään hautakammion sisään he näkivät nuorukaisen istuvan oikealla puolella, puettuna pitkään, valkeaan vaatteeseen; ja he peljästyivät suuresti.
6 Mutta hän sanoi heille: "Älkää peljästykö; te etsitte Jeesusta, Nasaretilaista, joka oli ristiinnaulittu. Hän on noussut ylös; ei hän ole täällä. Katso, tässä on paikka, johon he hänet panivat.
7 Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsillensa ja Pietarille: 'Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te saatte hänet nähdä, niinkuin hän teille sanoi'."
8 Niin he tulivat ulos ja pakenivat haudalta, sillä heidät oli vallannut vavistus ja hämmästys, eivätkä sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

JEESUS ILMESTYY MARIA MAGDALEENALLE

9 Noustuaan ylös varhain viikon ensimmäisenä päivänä Hän ensin ilmestyi Maria Magdaleenalle josta oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

9 Noustuaan kuolleista varhain viikon ensimäisenä Hän ensin ilmestyi Magdalan Marialle, josta oli ajanut ulos seitsemän riivaajaa.

9 Mutta ylösnousemisensa jälkeen hän varhain aamulla viikon ensimmäisenä päivänä ilmestyi ensiksi Maria Magdaleenalle, josta hän oli ajanut ulos

10 'Tämä meni ja kertoi niille jotka olivat olleet Hänen kanssaan ja nyt murehtivat ja itkivät.
11 Kuultuaan Hänen elävän ja että Maria* oli Hänet nähnyt he eivät uskoneet.

10 Tämä meni ja kertoi niille, jotka olivat olleet Hänen kanssaan ja nyt murehtivat ja itkivät.
11 Kuultuaan Hänen elävän, ja että hän oli nähnyt Hänet, eivät uskoneet.

seitsemän riivaajaa.
10 Tämä meni ja vei sanan niille, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa ja jotka nyt murehtivat ja itkivät.
11 Mutta kun he kuulivat, että hän eli ja että Maria oli hänet nähnyt, eivät he uskoneet.

JEESUS ILMESTYY KAHDELLE OPETUSLAPSELLE

12 Tämän jälkeen Hän ilmestyi toisen muotoisena kahdelle heistä heidän kävellessään maaseudulle matkaten.

13 Hekin menivät ja kertoivat muille. Nämä eivät uskoneet heitäkään.

12 Tämän jälkeen Hän ilmestyi toisen muotoisena kahdelle heistä heidän jalan vaeltaessaan maalle.

13 Menivät ja kertoivat muille. Eivät uskoneet heitäkään.

12 Ja sen jälkeen hän toisenmuotoisena ilmestyi kahdelle heistä, heidän kävellessään, matkalla maakylään.
13 Hekin menivät ja veivät sanan toisille; mutta nämä eivät uskoneet heitäkään.

JEESUS ANTAA LÄHETYSKÄSKYN

14 Myöhemmin Hän ilmestyi niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla ja nuhteli heidän epäuskoaan ja kovaa sydäntään, kun eivät uskoneet niitä jotka olivat nähneet Hänen heränneen eloon.

15 Ja Hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen

14 Myöhemmin Hän ilmestyi niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla ja nuhteli heidän epäuskoaan ja kovaa sydäntään, kun eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet Hänen nousseen,

15 ja sanoi heille: "Menkää kaikkeen

14 Vihdoin hän ilmestyi myöskin niille yhdelletoista heidän ollessaan aterialla; ja hän nuhteli heidän epäuskoaan ja heidän sydämensä kovuutta, kun he eivät olleet uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseeksi.
15 Ja hän sanoi heille: "Menkää

maailmaan ja saarnatkaa ilosanomaa kaikille luoduille."
16 Joka uskoo ja kastetaan se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.
17 Ja nämä merkit seuraavat niitä jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,

18 nostavat käsin käärmeitä ja jos juovat jotain kuolettavan, se ei heitä vahingoita; he panevat kätensä* sairasten päälle ja nämä tulevat terveeksi.”"

mailmaan ja saarnatkaa evankeliota koko luomakunnalle.
16 Ja joka uskoo ja kastetaan, tulee autuaaksi, mutta joka ei usko, tuomitaan.
17 Merkit seuraavat niitä, jotka uskovat tämän: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,
18 nostavat käsin käärmeitä, ja jos juovat jotakin kuolettavaa, se ei heitä vahingoita; panevat kätensä sairasten päälle ja nämä tulevat terveeksi."

kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.
16 Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.
17 Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä,
18 nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi."

JEESUKSEN TAIVAASEEN ASTUMINEN

19 Kun Herra [Jeesus] siis oli puhunut heille, Hänet otettiin ylös taivaaseen, ja Hän istuutui Jumalan oikealle puolelle.
20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla ja Herra vaikutti heidän kanssaan vahvistaen sanan sitä seuraavilla merkeillä.

19 Kun siis Herra Jeesus oli puhunut heille, Hänet otettiin ylös taivaaseen ja Hän istuutui Jumalan oikealle.
20 Niin lähtivät ja saarnasivat kaikkialla Herran vaikuttaessa heidän kanssaan ja vahvistaessa sanan sitä seuraavilla merkeillä.

19 Kun nyt Herra Jeesus oli puhunut heille, otettiin hänet ylös taivaaseen, ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.
20 Mutta he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssansa ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta.

ILOSANOMA LUUKKAAN MUKAAN

ALKULAUSE

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta keskellämme toteutuneista tapahtumista

2 sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet Sanan silminnäkijöitä ja palvelijoita,

3 päätin minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, kirjoittaa järjestyksessä sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,
4 jotta oppisit tuntemaan niitten asiain luotettavuuden jotka sinulle on opetettu.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ ILMOITETAAN

5 Herodeksen, Juudean kuninkaan päivinä oli muuan pappi nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä ja hänen nimensä oli Elisabet.

LUUKKAAN EVANKELIO

1. Luku

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta keskellämme toteutuneista tapahtumista

2 sen mukaan kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat olleet silminnäkijöitä ja Sanan palvelijoita,
3 päätin minäkin tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki kirjoittaa järjestyksessä sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,
4 jotta oppisit tuntemaan niitten sanain varmuuden, jotka sinulle on opetettu.

5 Juudean kuninkaan Herodeen päivinä oli muuan pappi nimeltä Sakaria, Abian osastoa. Vaimonsa oli Aaronin tyttäriä nimeltä Elisabet.

LUUKKAAN EVANKELIUMI

1 Luku

1 Koska monet ovat ryhtyneet tekemään kertomusta meidän keskuudessamme tosiksi tunnetuista tapahtumista,
2 sen mukaisesti kuin meille ovat kertoneet ne, jotka alusta asti ovat omin silmin ne nähneet ja olleet sanan palvelijoita,
3 niin olen minäkin, tarkkaan tutkittuani alusta alkaen kaikki, päättänyt kirjoittaa ne järjestyksessään sinulle, korkea-arvoinen Teofilus,
4 että oppisit tuntemaan, kuinka varmat ne asiat ovat, jotka sinulle on opetettu.

5 Herodeksen, Juudean kuninkaan, aikana oli pappi, nimeltä Sakarias, Abian osastoa. Ja hänen vaimonsa oli Aaronin tyttäriä, ja tämän nimi oli Elisabet.

6 He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä ja vaelsivat nuhteettomina kaikissa Herran käskyissä ja säännöksissä.

7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön, ja molemmat olivat käyneet iäkkäiksi.
8 Niin tapahtui *Sakariaan suorittaessa* papillisia tehtäviä osastonsa vuorolla Jumalan edessä
9 että hän pappistehtävien tavan mukaan sai arvonnassa osakseen mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.

10 Ja koko kansanjoukko oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.
11 Silloin hänelle ilmestyi Herraa enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.

12 Nähdessään hänet Sakarias hämmästyi ja hänet valtasi pelko.
13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias, sillä sinun rukouksesi on kuultu ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes."
14 Hän on sinulle iloksi ja riemuksi, ja

6 Olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen nuhteettomina kaikissa Herran käskyissä ja säännöksissä.
7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön, ja molemmat olivat elinpäivissä pitkälle ehtineet.
8 Niin tapahtui hänen suorittaessaan papin tehtäviä osastonsa vuorolla Jumalan edessä,
9 että hän pappistehtävien tavan mukaan sai arvonnassa osakseen mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.
10 Kaikki kansanpaljous oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.
11 Silloin hänelle ilmestyi Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla.

12 Nähdessään Sakaria hämmästyi, ja hänet valtasi pelko.
13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakaria, sillä rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja hänelle annat nimen Johannes.
14 Hän on sinulle iloksi ja riemuksi,

6 He olivat molemmat hurskaita Jumalan edessä, vaeltaen kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä nuhteettomina.
7 Mutta heillä ei ollut lasta, sillä Elisabet oli hedelmätön; ja he olivat molemmat tulleet iällisiksi.
8 Niin tapahtui, kun hänen osastonsa palvelusvuoro tuli ja hän toimitti papillisia tehtäviä Jumalan edessä,
9 että hän tavanmukaisessa pappistehtävien arpomisessa sai osaksensa mennä Herran temppeliin suitsuttamaan.
10 Ja kaikki kansa oli suitsuttamisen aikana ulkopuolella rukoilemassa.

11 Silloin ilmestyi hänelle Herran enkeli seisoen suitsutusalttarin oikealla puolella.
12 Ja hänet nähdessään Sakarias hämmästyi, ja hänet valtasi pelko.
13 Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias; sillä sinun rukouksesi on kuultu, ja vaimosi Elisabet on synnyttävä sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimi Johannes.
14 Ja hän on oleva sinulle iloksi ja

monet iloitsevat hänen syntymästään.

15 Sillä hän on oleva suuri Herran
edessä. Hän ei juo viiniä eikä väkijuomaa,
ja hän on oleva täytetty Pyhällä Hengellä
jo äitinsä kohdusta asti.
16 Hän kääntää monet Israelin lapsista
Herran, heidän Jumalansa puoleen.

17 Ja hän käy Hänen edellään Elian
hengessä ja voimassa kääntääkseen isien
sydämet lasten puoleen ja
tottelemattomat vanhurskasten
mielenlaatuun, Herralle toimittaakseen
valmistetun kansan."
18 Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka
tämän ymmärrän? Sillä olen vanha mies,
ja vaimoni on käynyt iäkkääksi."

19 enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Olen
Gabriel joka seison Jumalan edessä, ja
minut on lähetetty puhumaan sinulle ja
julistamaan sinulle tämä ilosanoma."

20 Katso, sinä tulet mykäksi etkä kykene
puhumaan siihen päivään asti jona tämä
tapahtuu, koska et uskonut sanojani jotka
toteutuvat aikanaan."

ja monet iloitsevat hänen
syntymästään.
15 Sillä hän on suuri Herran edessä.
Viiniä ja väkijuomaa ei juo ja on
täynnä Pyhää Henkeä hamasta äitinsä
kohdusta.
16 Hän kääntää monet Israelin pojat
Herran, heidän Jumalansa, tykö

17 ja käy Hänen edellänsä Elian
hengessä ja voimassa, kääntääksensä
isien sydämet lasten puoleen ja
tottelemattomat vanhurskasten
mielenlaatuun, Herralle toimittaakseen
valmistetun kansan."
18 Niin Sakaria sanoi enkelille:
"Kuinka tämän ymmärrän? Sillä olen
vanha mies, ja vaimoni on
elinpäivissään pitkälle ehtinyt."
19 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle:
"Olen Gabriel, Jumalan edessä
seisonut, ja minut on lähetetty
puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle
tämä ilosanoma.
20 Katso, tulet mykäksi etkä kykene
puhumaan siihen päivään asti, jona
tämä tapahtuu, koska et uskonut
sanojani, jotka täyttyvät aikanansa."

riemuksi, ja monet iloitsevat hänen
syntymisestään.
15 Sillä hän on oleva suuri Herran
edessä; viiniä ja väkijuomaa hän ei juo,
ja hän on oleva täytetty Pyhällä
Hengellä hamasta äitinsä kohdusta.
16 Ja hän kääntää monta Israelin
lapsista Herran, heidän Jumalansa,
tykö.
17 Ja hän käy hänen edellään Eliaan
hengessä ja voimassa, kääntääksensä
isien sydämet lasten puoleen ja
tottelemattomat vanhurskasten
mielenlaatuun, näin Herralle
toimittaaksensa valmistetun kansan."
18 Niin Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka
minä tämän käsittäisin? Sillä minä olen
vanha, ja minun vaimoni on iälliseksi
tullut."
19 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle:
"Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan
edessä, ja minä olen lähetetty
puhumaan sinulle ja julistamaan sinulle
tämän ilosanoman.
20 Ja katso, sinä tulet mykäksi etkä
kykene mitään puhumaan siihen
päivään saakka, jona tämä tapahtuu,
sentähden ettet uskonut minun

sanojani, jotka käyvät aikanansa toteen."

21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta ja he ihmettelivät hänen temppelissä viipymistään.
22 Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille. Niin he ymmärsivät että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoili heille ja jäi mykäksi.

23 Kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet hän meni kotiinsa.
24 Näitten päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, ja hän sanoi.
25 Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä jolloin Hän katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen.

21 Kansa oli vartomassa Sakariaa, ja ihmettelivät hänen viipymistään temppelissä.
22 Mutta ulos tullessaan ei kyennyt puhumaan heille. Silloin ymmärsivät, että oli nähnyt näyn temppelissä. Hän viittoili heille ja jäi mykäksi.

23 Kun virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni kotiinsa.
24 Näitten päivien jälkeen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta sanoen:

25 "Näin on Herra tehnyt minulle päivinä, jolloin katsoi puoleeni poistaakseen minusta ihmisten ylenkatseen."

21 Ja kansa oli odottamassa Sakariasta, ja he ihmettelivät, että hän niin kauan viipyi temppelissä.
22 Mutta ulos tullessaan hän ei kyennyt puhumaan heille; silloin he ymmärsivät, että hän oli nähnyt näyn temppelissä. Ja hän viittoi heille ja jäi mykäksi.
23 Ja kun hänen virkatoimensa päivät olivat päättyneet, meni hän kotiinsa.
24 Ja niiden päiväin perästä Elisabet, hänen vaimonsa, tuli raskaaksi ja pysytteli salassa viisi kuukautta, sanoen:

25 Näin on Herra tehnyt minulle niinä päivinä, jolloin hän katsoi minun puoleeni poistaaksensa minusta ihmisten ylenkatseen.

JEESUKSEN SYNTYMÄ ILMOITETAAN

26 Kuudentena kuukautena Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin jonka nimi on Nasaret,
27 neitsyen luo joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin suvusta, ja

26 Kuudentena kuukautena Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,
27 neitsyen luo, kihlattu Jooseppi nimiselle miehelle Daavidin suvusta, ja

26 Kuudentena kuukautena sen jälkeen Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, jonka nimi on Nasaret,
27 neitsyen tykö, joka oli kihlattu Joosef nimiselle miehelle Daavidin

neitsyen nimi oli Maria.
28 Tullessaan sisälle hänen luokseen
enkeli sanoi: "Ole tervehditty, sinä
armoitettu! Herra kanssasi. (Siunattu sinä
vaimojen joukossa.)"
29 Mutta (nähdessään enkelin) hän
hämmästyi kovin *hänen puheestaan* ja
mietti mitä tämä tervehdys mahtoi
merkitä.
30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää,
Maria, sillä olet saanut armon Jumalan
edessä."
31 Katso, tulet raskaaksi ja synnytät
pojan, ja *sinun on annettava Hänelle
nimi* Jeesus.
32 Hän on oleva suuri ja Häntä kutsutaan
Korkeimman Pojaksi, ja Herra Jumala
antaa Hänelle Daavidin, Hänen isänsä,
valtaistuimen.
33 Hän hallitsee Jaakobin huonetta
ikuisesti*, eikä Hänen valtakunnallaan ole
loppua."

34 Mutta Maria sanoi enkelille: "Kuinka
tämä tapahtuu koska en miehestä tiedä'!"

35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle: "Pyhä
Henki tulee päällesi ia Korkeimman voima

neitsyen nimi Maria.
28 Tullessaan sisälle hänen tykönsä
enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra
kanssasi. Siunattu sinä vaimojen
joukossa."
29 Mutta nähdessään hämmästyi
kovin hänen puheestaan ja mietti, mitä
tämä tervehdys oli.

30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä
pelkää, Maria, sillä olet saanut armon
Jumalan edessä.
31 Katso, tulet raskaaksi ja synnytät
pojan ja annat Hänelle nimen Jeesus.

32 Hän on oleva suuri, ja Häntä
kutsutaan Korkeimman Pojaksi, ja
Herra Jumala antaa Hänelle Daavidin,
Hänen isänsä valtaistuimen.
33 Hän hallitsee Jaakon huonetta iäti,
eikä valtakunnallansa ole loppua."

34 Mutta Maria sanoi enkelille:
"Kuinka tämä tapahtuu, koska en
miehestä tiedä?"
35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle:
"Pyhä Henki tulee päällesi, ja

suvusta; ja neitsyen nimi oli Maria.
28 Ja tullessaan sisälle hänen tykönsä
enkeli sanoi: "Terve, armoitettu! Herra
olkoon sinun kanssasi."

29 Mutta hän hämmästyi suuresti siitä
puheesta ja mietti, mitä tämä tervehdys
mahtoi tarkoittaa.

30 Niin enkeli sanoi hänelle: "Älä
pelkää, Maria; sillä sinä olet saanut
armon Jumalan edessä.
31 Ja katso, sinä tulet raskaaksi ja
synnytät pojan, ja sinun on annettava
hänelle nimi Jeesus.
32 Hän on oleva suuri, ja hänet pitää
kutsuttaman Korkeimman Pojaksi, ja
Herra Jumala antaa hänelle Daavidin,
hänen isänsä, valtaistuimen,
33 ja hän on oleva Jaakobin huoneen
kuningas iankaikkisesti, ja hänen
valtakunnallansa ei pidä loppua
oleman."
34 Niin Maria sanoi enkelille: "Kuinka
tämä voi tapahtua, kun minä en
miehestä mitään tiedä?"
35 Enkeli vastasi ja sanoi hänelle:
"Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja

varjoaa sinut. Sen vuoksi myös se pyhä
mikä syntyy, on oleva nimeltään Jumalan
Poika."
36 Katso, sukulaisesi Elisabet on myös
tullut raskaaksi ja kantaa poikaa vanhalla
iällään, ja tämä on kuudes kuukausi
hänelle jota sanottiin hedelmättömäksi,

37 sillä Jumalalle ei mikään ole
mahdotonta.”
38 Niin Maria sanoi: ”Katso, olen Herran
palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi
mukaan.” Ja enkeli lähti hänen luotaan.

Korkeimman voima varjoaa sinut. Sen
tähden myös se Pyhä, mikä syntyy,
kutsutaan Jumalan Pojaksi.
36 Katso, sukulaisesi Elisabet,
hänellekin sikisi poika vanhalla iällänsä,
ja tämä on kuudes kuukausi hänellä,
jota sanottiin hedelmättömäksi,

37 sillä Jumalalle ei mikään ole
mahdotonta."
38 Niin Maria sanoi: "Katso, Herran
palvelijatar. Tapahtukoon minulle sanasi
mukaan." Ja enkeli lähti hänen
tyköänsä.

Korkeimman voima varjoaa sinut;
sentähden myös se pyhä, mikä syntyy,
pitää kutsuttaman Jumalan Pojaksi.
36 Ja katso, sinun sukulaisesi Elisabet,
hänkin kantaa kohdussaan poikaa
vanhalla iällään, ja tämä on kuudes
kuukausi hänellä, jota sanottiin
hedelmättömäksi;
37 sillä Jumalalle ei mikään ole
mahdotonta."
38 Silloin Maria sanoi: "Katso, minä
olen Herran palvelijatar; tapahtukoon
minulle sinun sanasi mukaan". Ja enkeli
lähti hänen tyköänsä.

MARIA VIERAILEE ELISABETHIN LUONA

39 Niinä päivinä Maria nousi ja lähti
kiireesti vuorimaahan erääseen Juudan
kaupunkiin
40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti
Elisabetia.
41 Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen,
pienoinen hypähti hänen kohdussaan ja
Elisabet täyttyi Pyhänä Hengellä.

42 Niin hän puhkesi puhumaan kovalla
äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen

39 Niinä päivinä Maria nousi ja meni
syvissä mietteissä vuorimaahan
erääseen Juudan kaupunkiin
40 ja kävi sisälle Sakarian kotiin ja
tervehti Elisabetia.
41 Kun Elisabet kuuli Marian
tervehdyksen, lapsi hypähti hänen
kohdussaan, ja Elisabet täyttyi Pyhällä
Hengellä.
42 Puhkesi puhumaan suurella äänellä
ja sanoi: "Siunattu sinä vaimojen

39 Niinä päivinä Maria nousi ja kulki
kiiruusti vuorimaahan erääseen Juudan
kaupunkiin
40 ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti
Elisabetia.
41 Ja kun Elisabet kuuli Marian
tervehdyksen, hypähti lapsi hänen
kohdussansa; ja Elisabet täytettiin
Pyhällä Hengellä.
42 Ja hän puhkesi puhumaan suurella
äänellä ja sanoi: "Siunattu sinä

joukossa ja siunattu kohtusi hedelmä!"

43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä että Herrani äiti tulee luokseni'?

44 Sillä katso, kun tervehdyksesi ääni tuli korviini. hypähti pienoinen ilosta kohdussani.
45 Autuas hän joka uskoi, sillä se on toteutuva minkä Herra on hänelle ilmoittanut."

MARIAN YLISTYSLAULU

46 Niin Maria sanoi: "Sieluni ylistää Herraa"
47 ja henkeni on riemuinnut Jumalassa, Vapahtajassani.
48 Sillä Hän katsoi palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästä lähin kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi.

49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja pyhä on Hänen nimensä.
50 Hänen laupeutensa kuuluu polvelta polveen niille jotka Häntä pelkäävät.

51 Hän on osoittanut voimansa

joukossa, ja siunattu kohtusi hedelmä!

43 Kuinka tämä minulle, että Herrani äiti tulee tyköni?

44 Sillä katso, kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, hypähti lapsi ilosta kohdussani.
45 Onnellinen hän, joka uskoi, sillä on tuleva täyttymys sille, minkä Herra on hänelle ilmoittanut."

46 Niin Maria sanoi: "Sieluni ylistää Herraa,
47 ja henkeni on riemuinnut Jumalassa, Vapahtajassani,
48 sillä Hän katsoi palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästä lähin kaikki sukupolvet ylistävät minua onnelliseksi.

49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria. Pyhä on nimensä,
50 laupeutensa polvesta polveen Häntä pelkääväisille!

51 Hän osoitti voimansa

vaimojen joukossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!
43 Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun tyköni?
44 Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilosta minun kohdussani.
45 Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!"

46 Ja Maria sanoi: "Minun sieluni suuresti ylistää Herraa,
47 ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta, vapahtajastani;
48 sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki sukupolvet ylistävät minua autuaaksi.
49 Sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria, ja hänen nimensä on pyhä,
50 ja hänen laupeutensa pysyy polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät.
51 Hän on osoittanut voimansa

käsivarrellaan, Hän on hajoittanut ne
joitten sydämessä oli ylpeät ajatukset.
52 Hän on kukistanut valtiaat
valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.
53 Nälkäiset Hän on täyttänyt hyvyyksillä,
ja rikkaat Hän on lähettänyt tyhjinä pois.

54 Hän on ottanut huomaansa
palvelijansa Israelin muistaakseen
laupeuttaan
56 Aabrahamia ja hänen jälkeläisiään
kohtaan iäti', niin kuin Hän on puhunut
isillemme."
56 Ja Maria viipyi hänen luonaan noin
kolme kuukautta ja palasi kotiinsa.

käsivarrellaan, hajoitti ne, jotka
sydämensä ajatuksessa ylpeät.
52 Kukisti valtiaat valtaistuimilta ja
korotti alhaiset,
53 nälkäiset täytti hyvyyksillä ja
rikkaat lähetti tyhjinä pois,

54 otti huomaansa lapsensa Israelin,
muistaaksensa laupeutta

55 Aaprahamia ja hänen siementänsä
kohtaan iäti, niin kuin puhui isillemme."

56 Maria viipyi hänen luonaan noin
kolme kuukautta ja palasi kotiinsa.

käsivarrellaan; hän on hajottanut ne,
joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.
52 Hän on kukistanut valtiaat
valtaistuimilta ja korottanut alhaiset.
53 Nälkäiset hän on täyttänyt
hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt
tyhjinä pois.
54 Hän on ottanut huomaansa
palvelijansa Israelin, muistaaksensa
laupeuttaan
55 Aabrahamia ja hänen siementänsä
kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on
meidän isillemme puhunut."
56 Ja Maria oli hänen tykönänsä noin
kolme kuukautta ja palasi jälleen
kotiinsa.

JOHANNES KASTAJAN SYNTYMÄ

57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika
tuli, ja hän synnytti pojan.
58 Hänen naapurinsa ja sukulaisensa
kuulivat että Herra oli osoittanut hänelle
suuren laupeutensa, ja he iloitsivat hänen
kanssaan.
59 Kahdeksantena päivänä he tulivat
ympärileikkauttamaan pienokaista ja
kutsuivat häntä hänen isänsä mukaan

57 Mutta Elisabetin synnyttämisen
aika tuli, ja synnytti pojan.
58 Naapurinsa ja sukulaisensa
kuulivat, että Herra oli osoittanut
laupeutensa suureksi häntä kohtaan ja
iloitsivat kanssaan.
59 Kahdeksantena päivänä tulivat
leikkaamaan lasta ja kutsuivat häntä
isänsä mukaan Sakariaksi.

57 Mutta Elisabetin synnyttämisen aika
tuli; ja hän synnytti pojan.
58 Ja kun hänen naapurinsa ja
sukulaisensa kuulivat, että Herra oli
tehnyt hänelle suuren laupeuden,
iloitsivat he hänen kanssansa.
59 Ja kahdeksantena päivänä he tulivat
ympärileikkaamaan lasta ja tahtoivat
antaa hänelle hänen isänsä mukaan

Sakariaaksi.
60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: ”Ei vaan hänen nimensä on oleva Johannes."
61 He sanoivat hänelle: "Sukulaisissasi ei ole ketään jota kutsutaan sillä nimellä."

62 Sitten he viittoilivat hänen isälleen miksi hän haluaisi häntä kutsuttavan

63 Pyydettyään taulun hän kirjoitti vastaten: "Johannes on hänen nimensä." Ja kaikki ihmettelivät."
64 Heti hänen suunsa aukeni ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui ylistäen Jumalaa.
65 Niin tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuville ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.
66 Kaikki jotka niistä kuulivat, panivat ne mieleensä sanoen: "Mitä tästä pienokaisesta mahtaa tulla?" Ja Herran käsi oli hänen kanssaan."

SAKARIAAN ENNUSTUS

67 Sakarias, hänen isänsä, täyttyi Pyhällä

60 Mutta äitinsä vastasi ja sanoi: :'Ei, vaan nimensä on Johannes."

61 Sanoivat hänelle: "Sukulaisissasi ei ole ketään, jota kutsutaan sillä nimellä."
62 Sitten viittoilivat hänen isälleen, miksi tahtoisi häntä kutsuttavan.

63 Pyydettyään taulun kirjoitti sanoen: "Johannes on nimensä", ja kaikki ihmettelivät.
64 Heti hänen suunsa ja kielensä aukeni, ja hän puhui ylistäen Jumalaa.

65 Niin tuli pelko kaikille ympärillä asuville, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista.

66 Kaikki, jotka niistä kuulivat, panivat ne mieleensä sanoen: "Mitä tästä lapsukaisesta tullee?" Ja Herran käsi oli hänen kanssaan.

67 Isänsä Sakaria täyttyi Pyhällä

nimen Sakarias.
60 Mutta hänen äitinsä vastasi ja sanoi: "Ei suinkaan, vaan hänen nimensä on oleva Johannes".
61 Niin he sanoivat hänelle: "Eihän sinun suvussasi ole ketään, jolla on se nimi".
62 Ja he kysyivät viittomalla lapsen isältä, minkä nimen hän tahtoi hänelle annettavaksi.
63 Niin hän pyysi taulun ja kirjoitti siihen nämä sanat: "Johannes on hänen nimensä". Ja kaikki ihmettelivät.
64 Ja kohta hänen suunsa aukeni, ja hänen kielensä vapautui, ja hän puhui kiittäen Jumalaa.
65 Ja tuli pelko kaikille heidän ympärillään asuvaisille, ja koko Juudean vuorimaassa puhuttiin kaikista näistä tapahtumista;
66 ja kaikki, jotka niistä kuulivat, panivat ne mieleensä ja sanoivat: "Mikähän tästä lapsesta tulee?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssansa.

67 Ja Sakarias, hänen isänsä, täytettiin

Hengellä ja ennusti sanoen:

68 Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä Hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen.
69 Hän on kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneessa
70 — niin kuin Hän on puhunut pyhäin profeettainsa suulla (jotka ovat olleet) muinaisuudesta asti —
71 pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niitten kädestä jotka vihaavat meitä,
72 osoittaakseen laupeutta isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa,

73 sen valan jonka Hän vannoi isällemme Aabrahamille
74 suodakseen meidän (74) vihollistemme kädestä pelastettuina pelkäämättä palvella Häntä
75 pyhyydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.

76 Ja sinä, pienokainen, sinua kutsutaan Korkeimman profeetaksi. sillä sinä käyt Herran kasvojen edellä valmistaaksesi Hänen teitään,

Hengellä ja ennusti sanoen:

68 "Ylistetty Herra, Israelin Jumala, sillä katsoi kansansa puoleen ja valmisti lunastuksen
69 ja kohotti meille autuuden sarven palvelijansa Daavidin huoneessa
70 - niin kuin puhui hamasta ikiajoista pyhäin profeettainsa suun kautta -,
71 valmisti pelastuksen vihollisistamme ja kaikkien meitä vihaavain käsistä,
72 tehdäkseen laupeuden isillemme ja muistaaksensa pyhän liittonsa,

73 valan, jonka vannoi isällemme Aaprahamille,
74 antaaksensa meidän pelkäämättä palvella Häntä - vihollistemme kädestä pelastettuina -
75 pyhyydessä ja vanhurskaudessa Hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.
76 Sinä lapsukainen, sinua kutsutaan Korkeimman profeetaksi, sillä sinä käyt Herran kasvojen edellä valmistaaksesi teitään,

Pyhällä Hengellä, ja hän ennusti sanoen:
68 Kiitetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on katsonut kansansa puoleen ja valmistanut sille lunastuksen
69 ja kohottanut meille pelastuksen sarven palvelijansa Daavidin huoneesta
70 -niinkuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhäin profeettainsa suun kautta-
71 pelastukseksi vihollisistamme ja kaikkien niiden kädestä, jotka meitä vihaavat,
72 tehdäkseen laupeuden meidän isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa,
73 sen valan, jonka hän vannoi Aabrahamille, meidän isällemme;
74 suodakseen meidän, vapahdettuina vihollistemme kädestä, pelkäämättä palvella häntä
75 pyhyydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään kaikkina elinpäivinämme.
76 Ja sinä, lapsukainen, olet kutsuttava Korkeimman profeetaksi, sillä sinä olet käyvä Herran edellä valmistaaksesi hänen teitään,

77 jotta antaisit hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksi saamisessa
78 Jumalamme sydämellisen laupeuden vuoksi, jonka ansiosta puoleemme on katsonut koitto korkeudesta

79 loistaakseen pimeässä ja kuoleman varjossa istuville ja ohjatakseen jalkamme rauhan tielle." "
80 Ja pienokainen kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli autiomaissa siihen päivään asti jona esiintyi Israelille.

JEESUKSEN SYNTYMÄ

1 Tapahtui niinä päivinä että keisari Augustukselta kävi käsky koko maailman verollepanosta.
2 Tämä ensimmäinen verollepano tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.

3 Niin kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.
4 Myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, joka oli nimeltään Beetlehem

77 antaaksesi kansalleen autuuden tuntemisen syntiensä anteeksi saamisessa
78 Jumalamme sydämellisen laupeuden vuoksi, jonka kautta puoleemme katsoi koitto korkeudesta

79 loistaakseen pimeässä ja kuoleman varjossa asuville ja ohjatakseen jalkamme rauhan tielle."
80 Lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä ja oli erämaassa Israelille esiintymisensä päivään asti.

2. Luku

1 Tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky koko mailman verollepanosta.
2 Tämä ensimäinen verollepano tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.
3 Niin kaikki menivät verolle pantaviksi kukin omaan kaupunkiinsa.
4 Myös Jooseppi lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista ylös Juudeaan Daavidin kaupunkiin, joka on nimeltä

77 antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksisaamisessa,
78 meidän Jumalamme sydämellisen laupeuden tähden, jonka kautta meidän puoleemme katsoo aamun koitto korkeudesta,
79 loistaen meille, jotka istumme pimeydessä ja kuoleman varjossa, ja ohjaten meidän jalkamme rauhan tielle."
80 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä. Ja hän oli erämaassa siihen päivään asti, jona hän oli astuva Israelin eteen.

2 Luku

1 Ja tapahtui niinä päivinä, että keisari Augustukselta kävi käsky, että kaikki maailma oli verolle pantava.
2 Tämä verollepano oli ensimmäinen ja tapahtui Kyreniuksen ollessa Syyrian maaherrana.
3 Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa.
4 Niin Joosefkin lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, ylös Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on

— koska hän oli Daavidin huonetta — ja sukua —
5 verolle pantavaksi Marian, kihlatun vaimonsa kanssa, joka oli raskaana.
6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan että hänen synnyttämisensä aika tuli

7 Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi Hänet ja pani seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

Beetlehem, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua,
5 verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa kanssa, joka oli raskaana.
6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että synnyttämisensä päivät täyttyivät,
7 ja synnytti pojan, esikoisensa ja kapaloi Hänet ja pani seimeen, koska heille ei ollut sijaa vierashuoneessa.

Beetlehem, hän kun oli Daavidin huonetta ja sukua,
5 verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana.
6 Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli.

7 Ja hän synnytti pojan, esikoisensa, ja kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

PAIMENET JA ENKELIT

8 Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

9 Ja katso, Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he pelästyivät suuresti.

10 Mutta enkeli sanoi heille: ”Älkää pelätkö, sillä katso, julistan teille hyvän sanoman, suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle;"
11 teille on tänä päivänä Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja joka Kristus, Herra.
12 Ja tämä on teille merkkinä: te tapaatte pienokaisen kapaloituna [ja]

8 Sillä paikkakunnalla oli taivasalla paimenia, jotka vartioivat yöllä laumaansa.
9 Niin heille ilmestyi Herran enkeli ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillänsä, ja pelästyivät suuresti.
10 Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää pelätkö, sillä julistan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:

11 teille on tänä päivänä Daavidin kaupungissa syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra.
12 Tämä teille merkkinä: tapaatte lapsukaisen kapaloituna ja seimessä

8 Ja sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa.

9 Niin heidän edessään seisoi Herran enkeli, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti.
10 Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö; sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle:
11 teille on tänä päivänä syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa.
12 Ja tämä on teille merkkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä

seimessä makaamassa.”
13 Yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat.
14 ”Kunnia Jumalalle korkeuksissa ja maassa rauha, ihmiselle Jumalan mielisuosio. ”
15 Ja tapahtui että kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin paimenet puhuivat toisilleen: ”Menkäämme toki Beetlehemiin katsomaan sitä mikä on tapahtunut, minkä Herra meille ilmoitti.”

16 Niin he menivät kiirehtien ja tapasivat sekä Marian että Joosefin ja pienoisen seimessä makaavana.
17 Nähtyään tämän he levittivät tietoa sanomasta joka oli puhuttu heille tästä pienokaisesta.
18 Kaikki jotka kuulivat, ihmettelivät sitä mitä paimenet heille puhuivat.

19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat tutkistellen niitä sydämessään.

20 Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta mitä olivat kuulleet ja nähneet sen mukaan kuin

makaamassa."
13 Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaan sotaväkeä ylistäen Jumalaa ja sanoen:
14 "Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha hyväntahtoisten ihmisten kesken."
15 Enkelten mentyä heidän luotaan taivaaseen, paimenet puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Beetlehemiin ja katsokaamme sitä, mikä on tapahtunut, minkä Herra meille ilmoitti."
16 Niin menivät kiiruhtaen ja löysivät sekä Marian että Joosepin ja lapsukaisen seimessä makaamassa.
17 Nähtyään ilmoittivat sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta.

18 Kaikki, jotka kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.

19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat mieleensä tutkistellen niitä sydämessään.
20 Niin paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, mitä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin

makaamassa."
13 Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, ja he ylistivät Jumalaa ja sanoivat:
14 Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto!
15 Ja kun enkelit olivat menneet paimenten luota taivaaseen, niin nämä puhuivat toisillensa: "Menkäämme nyt Beetlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra meille ilmoitti".
16 Ja he menivät kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä.
17 Ja kun he tämän olivat nähneet, ilmoittivat he sen sanan, joka oli puhuttu heille tästä lapsesta.
18 Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät sitä, mitä paimenet heille puhuivat.
19 Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessänsä.

20 Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, sen mukaan kuin

heille oli puhuttu.
21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja pienokainen oli ympärileikattava, niin Hänelle annettiin nimi Jeesus, jonka enkeli oli Hänelle antanut ennen Hänen sikiämistään kohdussa.

heille oli puhuttu.
21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut Hänen leikkaamistaan varten, niin Hänelle annettiin nimi Jeesus, jonka enkeli oli Hänelle antanut ennen Hänen sikiämistään kohdussa.

heille oli puhuttu.
21 Kun sitten kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, annettiin hänelle nimi Jeesus, jonka enkeli oli hänelle antanut, ennenkuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

JEESUS VIEDÄÄN PYHÄKKÖÖN

22 Kun hänen* puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, he veivät Hänet ylös Jerusalemiin asettaakseen Hänet Herran eteen

23 — niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli joka avaa äidin kohdun, kutsuttakoon 'Herralle pyhitetyksi' " —"
24 ja uhratakseen, niin kuin Herran laissa on sanottu, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

22 Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat päättyneet, veivät Hänet ylös Jerusalemiin asetettavaksi Herran eteen
23 - niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: "Jokainen kohdun avaava miehenpuoli on oleva nimeltä 'Herralle pyhä'" -
24 ja uhratakseen niin kuin Herran laissa on sanottu parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

22 Ja kun heidän puhdistuspäivänsä, Mooseksen lain mukaan, olivat täyttyneet, veivät he hänet ylös Jerusalemiin asettaaksensa hänet Herran eteen
23 -niinkuin on kirjoitettuna Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidinkohdun, luettakoon Herralle pyhitetyksi" -
24 ja uhrataksensa, niinkuin Herran laissa on säädetty, parin metsäkyyhkysiä tai kaksi kyyhkysenpoikaa.

SIMEONIN ODOTUS TÄYTTYY

25 Katso, Jerusalemissa oli mies nimeltä Simeon, ja tämä mies oli nuhteeton ja

25 Katso, Jerusalemissa oli mies nimeltä Simeon, ja tämä hurskas ja

25 Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; hän oli hurskas ja

hurskas ja hän odotti Israelin lohdutusta. Hänen päällään oli Pyhä Henki.

26 Ja hänelle Pyhä Henki oli ilmoittanut ettei hän näe kuolemaa, ennen kuin näkisi Herran Kristuksen*.

27 Hän tuli *Hengen johtamana* pyhäkköön. Vanhempien kantaessa Jeesus-pienokaista sisälle tehdäkseen Hänelle lain mukaisella tavalla
28 hänkin otti Hänet syliinsä, kiitti Jumalaa ja sanoi:
29 Herra, nyt lasket palvelijasi rauhassa menemään, sanasi mukaan,
30 sillä silmäni ovat nähneet autuutesi.

31 jonka olet valmistanut kaikkien kansojen silmäin edessä.
32 valon joka on ilmestykseksi pakanoille ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille."

33 Joosef ja Hänen* äitinsä ihmettelivät sitä mitä Hänestä sanottiin.

34 Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, Hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja nousemukseksi monille

jumalinen mies vartoi Israelin lohtua. Hänen päällänsä oli Pyhä Henki.

26 Hänelle oli Pyhä Henki ilmoittanut, ettei näe kuolemaa ennen kuin näkisi Herran Kristuksen.

27 Tuli Hengen johdattamana pyhäkköön. Vanhempien kantaessa Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen Hänelle lain totutun tavan mukaan,
28 hänkin otti Hänet syliinsä, kiitti Jumalaa ja sanoi:
29 "Herra, nyt lasket palvelijasi rauhassa menemään sanasi mukaan,
30 sillä silmäni ovat nähneet autuutesi,
31 jonka olet valmistanut kaikkien kansojen edessä -
32 valon ilmestykseksi pakanoille ja kunniaksi kansallesi Israelille."

33 Jooseppi ja Hänen äitinsä ihmettelivät sitä, mitä Hänestä sanottiin.
34 Simeon siunasi heitä ja sanoi Hänen äidillensä Marialle: "Katso, tämä on pantu lankeemiseksi ja

jumalinen mies, joka odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällänsä.
26 Ja Pyhä Henki oli hänelle ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennenkuin oli nähnyt Herran Voidellun.
27 Ja hän tuli Hengen vaikutuksesta pyhäkköön. Ja kun vanhemmat toivat Jeesus-lasta sisälle tehdäkseen hänelle, niinkuin tapa oli lain mukaan,
28 otti hänkin hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:
29 Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan;
30 sillä minun silmäni ovat nähneet sinun autuutesi,
31 jonka sinä olet valmistanut kaikkien kansojen nähdä,
32 valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanoille, ja kirkkaudeksi kansallesi Israelille."
33 Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin.

34 Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu lankeemukseksi ja

Israelissa ja merkiksi jota vastaan puhutaan —"
35 ja sinunkin sielusi läpi on miekka käyvä — jotta monien sydämen ajatukset tulisivat ilmi."

nousemiseksi monille Israelissa ja merkiksi, jota vastaan puhutaan
35 - ja sinunkin sielusi läpi on miekka käyvä - jotta monien sydänten ajatukset tulisivat ilmi."

nousemukseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan
35 -ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä-että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi".

NAISPROFEETTA HANNA

36 Oli naisprofeetta Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli käynyt iäkkääksi elettyään neitsyydestään lähtien seitsemän vuotta miehensä kanssa

37 ja oli leski, (noin) kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä vaan palveli Jumalaa paastoin ja rukouksin yötä päivää

38 Juuri sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui Hänestä kaikille jotka *Jerusalemissa odottivat* lunastusta.

36 Oli naisprofeetta Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli pitkälle ehtinyt monissa elinpäivissä, elettyään neitsyydestään lähtien seitsemän ajastaikaa miehen kanssa,
37 ja oli leski, noin kahdeksankymmenen neljän ajastajan ikäinen, eikä poistunut pyhäköstä, vaan palveli paastoin ja rukouksin yötä päivää.
38 Sillä hetkellä hän astui esiin, ylisti Jumalaa ja puhui Hänestä kaikille, jotka vartoivat lunastusta Jerusalemissa.

36 Ja oli naisprofeetta, Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa. Hän oli jo tullut iälliseksi. Mentyään neitsyenä naimisiin hän oli elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta,
37 ja oli nyt leski, kahdeksankymmenen neljän vuoden ikäinen. Hän ei poistunut pyhäköstä, vaan palveli siellä Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää.

38 Ja juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, ylisti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

PALUU NASARETIN

39 Täytettyään kaiken Herran lain mukaan he palasivat Galileaan, kaupunkiinsa

39 Täytettyään kaiken Herran lain mukaan palasivat Galileaan,

39 Ja täytettyään kaiken, mikä Herran lain mukaan oli tehtävä, he palasivat

Nasaretiin.
40 Ja pienokainen kasvoi ja vahvistui (hengessä) ollen täynnä viisautta, ja Jumalan armo oli Hänen päällään.

kaupunkiinsa Nasaretiin.
40 Lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä, täyttyen viisaudella, ja Jumalan armo oli päällänsä.

Galileaan, kaupunkiinsa Nasaretiin.
40 Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällänsä.

JEESUS-POIKA PYHÄKÖSSÄ

41 Hänen vanhempansa vaelsivat vuosittain Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.
42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he vaelsivat ylös (Jerusalemiin) juhlan tavan mukaan.
43 Heidän vietettyään päivät loppuun jäi Jeesus-poika Jerusalemiin heidän lähtiessään paluumatkalle eivätkä *Joosef ja Hänen äitinsä* huomanneet sitä.
44 arvellen Hänen olevan matkaseurueessa he kulkivat päivänmatkan ja etsivät Häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.
45 Kun eivät löytäneet (Häntä) he palasivat Jerusalemiin Häntä etsimään.
46 Kolmen päivän kuluttua he löysivät Hänet pyhäköstä istumassa opettajain keskellä, ja Hän kuunteli heitä ja kyseli heiltä.
47 Kaikki Häntä kuuntelevat ihmettelivät Hänen ymmärrystään ja vastauksiaan.

41 Vanhempansa vaelsivat vuosittain Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.
42 Hänen ollessaan kahdentoistavuotias nousivat Jerusalemiin juhlan tavan mukaan.
43 Heidän vietettyään loppuun juhlapäivät ja palatessaan poika Jeesus jäi Jerusalemiin, eivätkä vanhempansa huomanneet.
44 Arvellen Hänen olevan matkaseurueessa kulkivat päivämatkan ja etsivät Häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta.
45 Kun eivät löytäneet, palasivat Jerusalemiin etsien Häntä.
46 Kolmen päivän kuluttua löysivät Hänet pyhäköstä istumassa opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.
47 Kaikki Häntä kuuntelevat ihmettelivät Hänen ymmärrystänsä ja

41 Ja hänen vanhempansa matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhlille.
42 Hänen ollessaan kaksitoistavuotias he niinikään vaelsivat ylös sinne juhlan tavan mukaan.
43 Ja kun ne päivät olivat kuluneet ja he lähtivät kotiin, jäi poikanen Jeesus Jerusalemiin, eivätkä hänen vanhempansa sitä huomanneet.
44 He luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivänmatkan ja etsivät häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta;
45 mutta kun eivät löytäneet, palasivat he Jerusalemiin etsien häntä.
46 Ja kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet pyhäköstä, jossa hän istui opettajain keskellä kuunnellen heitä ja kysellen heiltä.
47 Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystänsä ja

48 Hänet nähdessään *Hänen vanhempansa* hämmästyivät ja Hänen äitinsä sanoi Hänelle: "Lapsi, miksi olet meille näin tehnyt? Katso, isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."

49 Hän sanoi heille: "Mitä minua olette etsineet? Ettekö tienneet että minun täytyy olla niissä mitkä Isäni ovat?"

50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa jonka Hän heille puhui.
51 Niin Hän kulki alas heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja Hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.
52 Mutta Jeesus varttui viisaudessa ja kasvussa* ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

JOHANNES KASTAJAN SAARNA

1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännesruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan

vastauksiansa.
48 Hänet nähdessään hämmästyivät ja äitinsä sanoi Hänelle: "Lapsi, miksi teit meille näin? Katso, isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet Sinua."

49 Sanoi heille: "Miksi Minua haitte? Ettekö ole tienneet, että Minun tulee olla Isäni toimissa?"

50 Mutta eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka heille puhui.
51 Niin kulki alas heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.
52 Mutta Jeesus varttui viisaudessa ja kasvussa ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3. Luku

1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuonna, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännysruhtinaana ja veljensä Filippus Iturean ja Trakonitiinmaan

vastauksiansa.
48 Ja hänet nähdessään hänen vanhempansa hämmästyivät, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi meille näin teit? Katso, sinun isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua."
49 Niin hän sanoi heille: "Mitä te minua etsitte? Ettekö tienneet, että minun pitää niissä oleman, mitkä minun Isäni ovat?"
50 Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui.
51 Ja hän lähti heidän kanssansa ja tuli Nasaretiin ja oli heille alamainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä.
52 Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Luku

1 Viidentenätoista keisari Tiberiuksen hallitusvuotena, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana ja Herodes Galilean neljännysruhtinaana ja hänen veljensä Filippus Iturean ja

neljännesruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännesruhtinaana,
2 kun Hannas ja Kaifas olivat ylipappeina, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, autiomaassa.

3 Hän vaelsi kaikessa Jordanin ympäristössä saarnaten mielenmuutoksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi,

4 niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa, hänen, joka sanoo: "Huutavan ääni autiomaassa: 'Valmistakaa Herran tie, tehkää Hänen polkunsa suoriksi."
5 Kaikki laaksot täytettäköön ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi,

6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden'."
7 Niin hän sanoi kansalle joka meni hänen kastettavakseen: "Kyykäärmeitten sikiöt, kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa?"
8 Tehkää siis mielenmuutoksen mukaisia hedelmiä älkääkä alkako sanoa mielessänne: 'Meillä on isänä Aabraham',

neljännysruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännysruhtinaana,
2 kun Hannas ja Kaifas oli ylipappina, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakarian pojalle, erämaassa.

3 Hän vaelsi kaikessa Jordanin ympäristössä saarnaten kääntymyksen kastetta syntien anteeksi saamiseksi

4 niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa, sanoen: "Huutavan ääni erämaassa: 'Valmistakaa Herran tie, tehkää polkunsa suoriksi.
5 Kaikki laaksot täyttyvät, ja jokainen vuori ja kukkula alenee, ja mutkaiset tulevat suoriksi, ja koleikkoiset tasaisiksi teiksi,
6 ja kaikki liha näkee Jumalan autuuden.'"
7 Niin sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Kyykäärmeitten sikiöt, kuka neuvoi teitä pakenemaan tulevaa vihaa?
8 Tehkää siis kääntymyksen soveliaita hedelmiä älkääkä alkako sanoa mielessänne: 'Meillä on isänä

Trakonitiinmaan neljännysruhtinaana ja Lysanias Abilenen neljännysruhtinaana,
2 siihen aikaan kun Hannas oli ylimmäisenä pappina, ynnä myös Kaifas, tuli Jumalan sana Johannekselle, Sakariaan pojalle, erämaassa.
3 Ja hän vaelsi kaikissa seuduissa Jordanin varrella ja saarnasi parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi,
4 niinkuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää polut hänelle tasaisiksi'.
5 Kaikki laaksot täytettäköön, ja kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon, ja mutkat tulkoot suoriksi ja koleikot tasaisiksi teiksi,
6 ja kaikki liha on näkevä Jumalan autuuden."
7 Niin hän sanoi kansalle, joka vaelsi hänen kastettavakseen: "Te kyykäärmeitten sikiöt, kuka on teitä neuvonut pakenemaan tulevaista vihaa?
8 Tehkää sentähden parannuksen soveliaita hedelmiä, älkääkä ruvetko sanomaan mielessänne: 'Onhan meillä

sillä sanon teille että Jumala voi näistä
kivistä herättää lapsia Aabrahamille.

9 Jo on myös kirves pantu puitten
juurelle. Niin jokainen puu joka ei tee
hyvää hedelmää, hakataan pois ja
heitetään tuleen."
10 Kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä
meidän siis on tehtävä?"
11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla on
kaksi ihokasta, antakoon toisen sille jolla
ei ole yhtään, ja jolla on ruokaa tehköön
samoin."
12 Niin tuli myös veronkantajia
kastettaviksi ja he sanoivat hänelle:
"Opettaja, mitä meidän on tehtävä?"

13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko
enempää kuin mitä teille on määrätty."
14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä
sanoen: "Entä mitä meidän on tehtävä?"
Hän sanoi heille: "Älkää kiskoko
keneltäkään älkääkä harjoittako kiristystä
vaan tyytykää palkkaanne."
15 Mutta kun kansa odotti ja kaikki
ajattelivat sydämessään Johanneksesta
eikö hän ehkä ollut Kristus,

Aabraham', sillä sanon teille, että
Jumala voi näistä kivistä herättää
lapsia Aaprahamille.
9 Jo on myös kirves pantu puitten
juurelle. Jokainen puu, joka ei siis tee
hyvää hedelmää, hakataan pois ja
heitetään tuleen."
10 Kansa kysyi häneltä sanoen: "Mitä
meidän on siis tekeminen?"
11 Vastasi ja sanoi heille: "Jolla on
kaksi ihokasta, antakoon toisen ilman
olevalle, ja jolla on ruokaa, tehköön
samoin."
12 Niin tuli myös veronkantajia
kastettavaksi, ja sanoivat hänelle:
"Opettaja, mitä meidän pitää
tekemän?"
13 Sanoi heille: "Älkää vaatiko
enempää kuin mitä teille on määrätty."
14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä
sanoen: "Entä mitä meidän on
tehtävä?" Sanoi heille: "Älkää kiskoko
keltään älkääkä harjoittako kiristystä,
vaan tyytykää palkkaanne."
15 Mutta kun kansa vartoi ja kaikki
ajattelivat sydämessään Johanneksesta,
eikö hän ollut Kristus,

isänä Aabraham', sillä minä sanon
teille, että Jumala voi näistä kivistä
herättää lapsia Aabrahamille.
9 Jo on myös kirves pantu puitten
juurelle; jokainen puu, joka ei tee hyvää
hedelmää, siis hakataan pois ja
heitetään tuleen."
10 Ja kansa kysyi häneltä sanoen:
"Mitä meidän siis pitää tekemän?"
11 Hän vastasi ja sanoi heille: "Jolla
on kaksi ihokasta, antakoon toisen sille,
joka on ilman; ja jolla on ruokaa,
tehköön samoin".
12 Niin tuli myös publikaaneja
kastettaviksi, ja he sanoivat hänelle:
"Opettaja, mitä meidän pitää tekemän?"

13 Hän sanoi heille: "Älkää vaatiko
enempää, kuin mikä teille on säädetty".
14 Myös sotamiehet kysyivät häneltä
sanoen: "Mitäs meidän pitää tekemän?"
Ja hän sanoi heille: "Älkää kiskoko
keneltäkään älkääkä kiristäkö, vaan
tyytykää palkkaanne".
15 Mutta kun kansa yhä odotti ja
kaikki ajattelivat sydämessään
Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut
Kristus,

16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta tulee minua voimallisempi jonka kengännauhaakaan en ole arvollinen päästämään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa."
17 Hänellä on viskimensä kädessään ja Hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa vehnän aittaansa mutta ruumenet Hän polttaa sammumattomassa tulessa."

18 Paljon hän näin jakoi muitakin kehoituksia ja julisti ilosanomaa kansalle.

19 Mutta kun neljännesruhtinas Herodes sai häneltä nuhteita veljensä vaimon Herodiaan vuoksi ja kaiken sen pahan vuoksi mitä Herodes oli tehnyt,

20 niin hän kaiken lisäksi teki senkin että sulki Johanneksen vankilaan.

16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta tulee minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan en ole arvollinen päästämään. Hän kastaa teidät Pyhässä Hengessä ja tulessa.
17 Hänellä on viskimensä kädessään, ja puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet polttaa sammumattomassa tulessa."
18 Paljon muuta kehoittaen julisti evankeliota kansalle.

19 Mutta kun neljännysruhtinas Herodes sai häneltä nuhteita veljensä vaimon Herodiaan vuoksi ja kaiken sen pahan vuoksi, mitä Herodes oli tehnyt,

20 niin kaiken lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankilaan.

16 niin Johannes vastasi kaikille sanoen: "Minä kastan teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.
17 Hänellä on viskimensä kädessään, ja hän puhdistaa puimatanterensa ja kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet hän polttaa sammumattomassa tulessa."

18 Antaen myös monia muita kehoituksia hän julisti kansalle evankeliumia.
19 Mutta kun Herodes, neljännysruhtinas, sai häneltä nuhteita veljensä vaimon, Herodiaan, tähden ja kaiken sen pahan tähden, mitä hän, Herodes, oli tehnyt,
20 niin hän kaiken muun lisäksi teki senkin, että sulki Johanneksen vankeuteen.

JEESUKSEN KASTAMINEN

21 Kun kaikkea kansaa kastettiin ja Jeesus oli kastettu ja rukoili, tapahtui että taivas aukeni

21 Kun kaikkea kansaa kastettiin ja Jeesuskin oli kastettu ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

21 Kun siis kaikkea kansaa kastettiin ja myöskin Jeesus oli saanut kasteen ja rukoili, niin tapahtui, että taivas aukeni

22 ja Pyhä Henki laskeutui Hänen päällensä ruumiillisessa hahmossa niin kuin kyyhkynen ja taivaasta tuli ääni (joka sanoi): "Sinä olet minun rakas Poikani. Sinuun olen mielistynyt."

22 ja Pyhä Henki laskeusi Hänen päällensä ruumiillisessa hahmossa niin kuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet rakas Poikani. Sinuun olen mielistynyt."

22 ja Pyhä Henki laskeutui hänen päällensä ruumiillisessa muodossa, niinkuin kyyhkynen, ja taivaasta tuli ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt".

JEESUKSEN SUKULUETTELO

23 Hän, Jeesus, oli aloittaessaan toimintansa noin kolmikymmenvuotias ja oli niin kuin luultiin Joosefin poika, tämä Eelin,
24 edelleen Mattatin, Leevin, Melkin, Jannan*, Joosefin,
25 Mattatiaan, Aamoksen, Naahumin, Eslin, Naggain,

26 Maahatin, Mattatiaan, *Semein, Joosefin, Juudan*,

27 Johannaan*, Reesan, Serubbaabelin, Salatielin°, Neerin,

28 Melkin, Addin, Koosamin, El-modamin*, Eerin,
29 Jooseen*, Elieserin, Joorimin, Mattatin, Leevin,

23 Hän, Jeesus oli aloittaessaan toimintansa noin kolmekymmenvuotias ja niin kuin luultiin Joosepin poika, tämä Eelin,
24 edelleen Mattatin, Leevin, Melkin, Jannain, Joosepin,
25 Mattatiaan, Aamoksen, Naahumin, Eslin, Naggain,

26 Maahatin, Mattatiaan, Semeinin, Joosekin, Joodan,

27 Joohananin, Reesan, Serubbaabelin, Sealtielin, Neerin,

28 Melkin, Addin, Koosamin, Elmadamin, Eerin,
29 Jeesuksen, Elieserin, Joorimin, Mattatin, Leevin,

23 Ja hän, Jeesus, oli alottaessaan vaikutuksensa noin kolmenkymmenen vuoden vanha, ja oli, niinkuin luultiin, Joosefin poika. Joosef oli Eelin poika,
24 Eeli Mattatin, tämä Leevin, tämä Melkin, tämä Jannain, tämä Joosefin,
25 tämä Mattatiaan, tämä Aamoksen, tämä Naahumin, tämä Eslin, tämä Naggain,
26 tämä Maahatin, tämä Mattatiaan, tämä Semeinin, tämä Joosekin, tämä Joodan,
27 tämä Johananin, tämä Reesan, tämä Serubbaabelin, tämä Sealtielin, tämä Neerin,
28 tämä Melkin, tämä Addin, tämä Koosamin, tämä Elmadamin, tämä Eerin,
29 tämä Jeesuksen, tämä Elieserin, tämä Joorimin, tämä Mattatin, tämä Leevin,

30 Simeonin, Juudan, Joosefin, Joonanin*, Eliakimin,

31 Melean, Mainanin*, Mattatan, Naatanin, Daavidin,

32 Iisain, Oobedin, Booaan, Salmonin*, Nahassonin,

33 Aminadabin, Aramin*, Esronin°, Faareen, Juudan,

34 Jaakobin, Iisakin, Aabrahamin, Taaran, Naahorin,

35 Sarukin*, Ragaun, Faalekin, Eberin, Saalan,

36 Kainanin*, Arfaksadin, Seemin, Nooan, Laamekin,

37 Metusalan, Eenokin, Jaaredin*, Mahalalelin, Kainanin°,

38 Enoksen, Seetin, Aadamin, Jumalan.

30 Simeonin, Juudan, Joosepin, Joonamin, Eliakimin,

31 Melean, Mennan, Mattatan, Naatanin, Daavidin,

32 Iisain, Oobedin, Booaan, Saalan, Nahassonin,

33 Aminadabin, Adminin, Arnin, Esromin, Faareen, Juudan,

34 Jaakon, Iisakin, Aaprahamin, Taaran, Naahorin,

35 Serukin, Ragaun, Faalekin, Eberin, Saalan,

36 Kainamin, Arfaksadin, Seemin, Nooan, Laamekin,

37 Metusalan, Eenokin, Jaaretin, Mahalalelin, Kainamin,

38 Enoksen, Seetin, Aatamin, Jumalan.

30 tämä Simeonin, tämä Juudan, tämä Joosefin, tämä Joonamin, tämä Eliakimin,

31 tämä Melean, tämä Mennan, tämä Mattatan, tämä Naatanin, tämä Daavidin,

32 tämä Iisain, tämä Oobedin, tämä Booaan, tämä Saalan, tämä Nahassonin,

33 tämä Aminadabin, tämä Adminin, tämä Arnin, tämä Esromin, tämä Faareen, tämä Juudan,

34 tämä Jaakobin, tämä Iisakin, tämä Aabrahamin, tämä Taaran, tämä Naahorin,

35 tämä Serukin, tämä Ragaun, tämä Faalekin, tämä Eberin, tämä Saalan,

36 tämä Kainamin, tämä Arfaksadin, tämä Seemin, tämä Nooan, tämä Laamekin,

37 tämä Metusalan, tämä Eenokin, tämä Jaaretin, tämä Mahalalelin, tämä Keenanin,

38 tämä Enoksen, tämä Seetin, tämä Aadamin, tämä Jumalan.

JEESUKSEN KIUSAUS

1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta, ja ja Henki kuljetti Häntä autiomaassa
2 neljäkymmentä päivää paholaisen kiusattavana. Eikä Hän niinä päivinä syönyt mitään. Mutta niitten päätyttyä Hänen (lopulta) oli nälkä.
3 Niin paholainen sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, sano tälle kivelle että se muuttuisi leiväksi."
4 Jeesus vastasi (sanoen) hänelle: "On kirjoitettu: 'Ihminen ei elä ainoastaan leivästä (vaan jokaisesta Jumalan sanasta).' "
5 vietyään Hänet korkealle vuorelle paholainen näytti Hänelle tuokiossa kaikki maailman valtakunnat.
6 Ja paholainen sanoi Hänelle: "Sinulle annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen kenelle haluan."
7 Jos siis osoitat kunnioitusta edessäni, kaikki on sinun."
8 Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: "(Mene taakseni, saatana, sillä) on kirjoitettu:

4. Luku

1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta, ja Henki kuljetti Häntä erämaassa
2 perkeleen kiusattavana neljäkymmentä päivää, eikä Hän niinä päivinä syönyt mitään. Mutta niitten päätyttyä Hänen oli nälkä.
3 Niin perkele sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, sano tälle kivelle, että se muuttuisi leiväksi."
4 Jeesus vastasi sanoen hänelle: "On kirjoitettu: 'Ihminen ei elä ainoasti leivästä.'"

5 Vietyään Hänet korkealle perkele näytti Hänelle ajan rahtusessa kaikki mailman valtakunnat.
6 Niin perkele sanoi Hänelle: "Sinulle annan kaiken tämän valtapiirin ja niitten loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kelle haluan.
7 Sinä siis, jos palvot edessäni, kaikki on Sinun."
8 Jeesus vastasi hänelle ja sanoi: "On kirjoitettu: 'Palvo Herraa Jumalaasi

4 Luku

1 Sitten Jeesus täynnä Pyhää Henkeä palasi Jordanilta; ja Henki kuljetti häntä erämaassa,
2 ja perkele kiusasi häntä neljäkymmentä päivää. Eikä hän syönyt mitään niinä päivinä, mutta kun ne olivat päättyneet, tuli hänen nälkä.
3 Niin perkele sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin sano tälle kivelle, että se muuttuu leiväksi".
4 Jeesus vastasi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä'."

5 Ja perkele vei hänet korkealle vuorelle ja näytti hänelle yhdessä tuokiossa kaikki maailman valtakunnat
6 ja sanoi hänelle: "Sinulle minä annan kaiken tämän valtapiirin ja sen loiston, sillä minun haltuuni se on annettu, ja minä annan sen, kenelle tahdon.

7 Jos sinä siis kumarrut minun eteeni, niin tämä kaikki on oleva sinun."
8 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Kirjoitettu on: 'Sinun pitää kumartaman

'Kunnioita Herraa, Jumalaasi, ja palvele *ainoastaan Häntä*'."
9 Niin hän vei Hänet Jerusalemiin ja asetti Hänet pyhäkön harjalle ja sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäydy tästä alas,"
10 Sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta että he varjelevat sinua'
11 ja: 'He kantavat sinua käsillään ettet jalkaasi kiveen loukkaisi.' "
12 Jeesus vastasi sanoen hänelle: "On sanottu: 'Älä kiusaa Herraa, Jumalaasi.' "

13 Lopetettuaan kaiken kiusaamisen paholainen poistui Hänen luotaan ajaksi.

ja palvele ainoasti Häntä.'"

9 Niin vei Hänet Jerusalemiin ja asetti pyhäkön harjalle ja sanoi Hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäy tästä alas,

10 sillä on kirjoitettu: 'Antaa enkeleilleen käskyn Sinusta varjella Sinua'
11 ja: 'Kantavat Sinua käsillä, jottet jalkaasi kiveen loukkaisi.'"
12 Jeesus vastasi sanoen hänelle: "On sanottu: 'Älä kiusaa Herraa Jumalaasi.'"
13 Lopetettuaan kaiken kiusaamisen perkele poistui Hänen luotaan määräajaksi.

Herraa, sinun Jumalaasi, ja häntä ainoata palveleman'."
9 Niin hän vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet pyhäkön harjalle ja sanoi hänelle: "Jos sinä olet Jumalan Poika, niin heittäydy tästä alas;
10 sillä kirjoitettu on: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, että he varjelevat sinua',
11 ja: 'He kantavat sinua käsillänsä, ettet jalkaasi kiveen loukkaisi'."
12 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sanottu on: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi'."
13 Ja kun oli kaiken kiusattavansa kiusannut, poistui perkele hänen luotaan ajaksi.

JEESUS ALKAA TOIMINTANSA

14 Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.
15 Niin Hän opetti heidän synagoogissaan, ja kaikki ylistivät Häntä.

14 Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan, ja sanoma Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.
15 Opetti heidän kokoushuoneissaan, ja kaikki ylistivät Häntä.

14 Ja Jeesus palasi Hengen voimassa Galileaan; ja sanoma hänestä levisi kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.
15 Ja hän opetti heidän synagoogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

JEESUS TORJUTAAN NASARETISSA

16 Sitten Hän saapui Nasaretiin jossa Hänet oli kasvatettu, ja Ihan tapansa mukaan sapattina synagoogaan ja nousi lukemaan
17 Hänelle annettiin profeetta Jesajan kirja. Käärittyään kirjan auki Hän löysi paikan jossa oli kirjoitettuna:

18 ”Herran Henki on minun päälläni, sillä Hän on voidellut minut julistamaan ilosanomaa köyhille, Hän on lähettänyt minut (parantamaan sydämeltään särkyneitä), saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, päästämään sorretut vapauteen,
19 julistamaan Herran otollista vuotta."

20 Käärittyään kirjan kokoon ja annettuaan sen takaisin palvelijalle Hän istuutui, ja kaikkien synagoogassa olevain silmät olivat Häneen kiinnitetyt.
21 Niin Hän alkoi puhua heille: "Tänään tämä kirjoitus on toteutunut teidän kuunnellessanne*."
22 Kaikki todistivat Hänen puolestaan ja ihmettelivät niitä armon sanoja jotka

16 Sitten saapui Nasaretiin, jossa oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapattina kokoushuoneeseen ja nousi lukemaan.
17 Hänelle annettiin profeetta Jesajan kirjakäärö. Käärittyään kirjan auki löysi paikan, jossa oli kirjoitettuna:

18 "Herran Henki on päälläni, sillä Hän on voidellut Minut julistamaan evankeliota köyhille, on lähettänyt Minut parantamaan sydämeltä särkyneitä, kuuluttamaan vangituille vapautusta ja sokeille näön saamista, päästämään sorretut vapauteen,
19 kuuluttamaan Herran otollista vuotta."
20 Käärittyään kirjan kokoon ja annettuaan takaisin palvelijalle istuutui, ja kaikkien kokoushuoneessa olevain silmät olivat Häneen kiinnitetyt.
21 Niin alkoi puhua heille: "Tänään tämä kirjoitus on täyttynyt kuultenne."

22 Kaikki todistivat Hänen puolestaan ja ihmettelivät niitä armon sanoja,

16 Ja hän saapui Nasaretiin, jossa hänet oli kasvatettu, ja meni tapansa mukaan sapatinpäivänä synagoogaan ja nousi lukemaan.
17 Niin hänelle annettiin profeetta Esaiaan kirja, ja kun hän avasi kirjan, löysi hän sen paikan, jossa oli kirjoitettuna:
18 Herran Henki on minun päälläni, sillä hän on voidellut minut julistamaan evankeliumia köyhille; hän on lähettänyt minut saarnaamaan vangituille vapautusta ja sokeille näkönsä saamista, päästämään sorretut vapauteen,
4

20 Ja käärittyään kirjan kokoon hän antoi sen palvelijalle ja istuutui; ja kaikkien synagoogassa olevien silmät olivat häneen kiinnitetyt.
21 Niin hän rupesi puhumaan heille: "Tänä päivänä tämä kirjoitus on käynyt toteen teidän korvainne kuullen".
22 Ja kaikki lausuivat hänestä hyvän todistuksen ja ihmettelivät niitä armon

lähtivät Hänen suustaan, ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?"

23 Hän sanoi heille: "Varmaan aiotte sanoa minulle tämän lauselman: 'Parantaja, paranna itsesi; tee täällä kotikaupungissasikin niin suuria kuin olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.' "
24 Ja Hän sanoi: "Totisesti sanon teille: ei kukaan profeetta ole suosittu kotikaupungissaan."
25 Sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Elian aikana Israelissa kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta, niin että suuri nälkä tuli koko maahan,
26 eikä Eliaa lähetetty kenenkään heidän luokseen vaan ainoastaan leskivaimon luo Siidonin Sareptaan.

27 Oli myös monta pitaalista Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä ketään heistä puhdistettu vaan ainoastaan Naeman*, syyrialainen."
28 Kuullessaan tämän kaikki synagoogassa olevat tulivat raivoa täyteen

jotka lähtivät Hänen suustaan, ja sanoivat: "Eikö tämä ole Joosepin poika?"
23 Niin sanoi heille: "Varmaan sanotte Minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi', 'tee täälläkin kotikaupungissasi niin suuria kuin olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa.'"
24 Mutta sanoi: "Totisesti, sanon teille: ei kukaan profeetta ole suosittu kotikaupungissaan.
25 Sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Elian aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme ajastaikaa ja kuusi kuukautta, niin että suuri nälkä tuli koko maahan,
26 eikä Eliaa lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoasti leskivaimon tykö Siidonin Sareptaan.

27 Oli myös monta pitalista Israelissa profeetta Elisan aikana eikä kukaan heistä puhdistunut, vaan ainoasti Naeman, syyrialainen."
28 Kuultuaan tämän kaikki kokoushuoneessa olevat tulivat raivoa täyteen

sanoja, jotka hänen suustansa lähtivät; ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Joosefin poika?"
23 Niin hän sanoi heille: "Kaiketi aiotte sanoa minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi'; 'tee täälläkin, kotikaupungissasi, niitä suuria tekoja, joita olemme kuulleet tapahtuneen Kapernaumissa'."
24 Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ei kukaan profeetta ole otollinen kotikaupungissaan.
25 Minä sanon teille totuudessa: monta leskeä oli Eliaan aikana Israelissa, kun taivas oli suljettuna kolme vuotta ja kuusi kuukautta ja suuri nälkä tuli kaikkeen maahan,
26 eikä Eliasta lähetetty kenenkään tykö heistä, vaan ainoastaan leskivaimon tykö Siidonin-maan Sareptaan.
27 Ja monta pitalista miestä oli Israelissa profeetta Elisan aikana, eikä kukaan heistä tullut puhdistetuksi, vaan ainoastaan Naiman, syyrialainen."
28 Tämän kuullessaan kaikki, jotka olivat synagoogassa, tulivat kiukkua täyteen

29 ja nousivat ja ajoivat Hänet ulos kaupungista ja veivät Hänet sen vuoren jyrkänteelle asti jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen Hänet alas.

30 Mutta Hän meni pois kulkien heidän keskitsensä.

29 ja nousivat ja ajoivat Hänet ulos kaupungista ja veivät sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen Hänet alas.
30 Mutta meni pois kulkien heidän keskitsensä.

29 ja nousivat ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet sen vuoren jyrkänteelle asti, jolle heidän kaupunkinsa oli rakennettu, syöstäkseen hänet alas.
30 Mutta hän lähti pois käyden heidän keskitsensä.

RIIVAAJAN ULOS AJAMINEN

31 Niin Hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa* sapattina.
32 He olivat hämmästyksissään Hänen opetuksestaan, sillä Hänen puheessaan oli voimaa.
33 Synagoogassa oli mies jossa oli saastaisen riivaajan henki, ja se huusi kovalla äänellä
34 (sanoen): "Voi, *miksi meihin puutut*, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Tunnen sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä."

35 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja tule ulos hänestä." Heitettyään hänet heidän keskelleen riivaaja lähti hänestä häntä yhtään vahingoittamatta."

31 Niin meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin ja opetti heitä sapattina.
32 Hämmästyivät Hänen opetuksestansa. Puhui näet vallalla.

33 Kokoushuoneessa oli ihminen, jossa saastaisen riivaajan henki, ja huusi suurella äänellä:
34 "Voi, mitä meillä ja Sinulla on yhteistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Tunnen Sinut, kuka olet, Jumalan Pyhä."

35 Niin Jeesus nuhteli sitä sanoen: "Vaikene ja tule ulos hänestä." Viskattuaan hänet kansan keskelle riivaaja tuli ulos hänestä häntä yhtään

31 Ja hän meni alas Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja opetti kansaa sapattina.
32 Ja he olivat hämmästyksissään hänen opetuksestansa, sillä hänen puheessansa oli voima.
33 Ja synagoogassa oli mies, jossa oli saastaisen riivaajan henki. Tämä huusi suurella äänellä:
34 Voi, mitä sinulla on meidän kanssamme tekemistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut meitä tuhoamaan? Minä tunnen sinut, kuka olet, sinä Jumalan Pyhä.
35 Niin Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Vaikene ja lähde hänestä". Ja riivaaja viskasi hänet maahan heidän keskelleen ja lähti hänestä, häntä ollenkaan

36 Hämmästys valtasi kaikki, ja he puhuivat toisilleen sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä Hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?"
37 Niin maine Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.

vahingoittamatta.
36 Hämmästys valtasi kaikki, ja keskustelivat toistensa kanssa sanoen: "Mitä tämä puhe, sillä käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja tulevat ulos?"
37 Niin maine Hänestä levisi kaikkialle ympäristöön.

vahingoittamatta.
36 Ja heidät kaikki valtasi hämmästys, ja he puhuivat keskenään sanoen: "Mitä tämä puhe on, sillä hän käskee vallalla ja voimalla saastaisia henkiä, ja ne lähtevät ulos?"
37 Ja maine hänestä levisi kaikkialle ympäristön seutuihin.

PIETARIN ANOPPI JA MUITA PARANEE

38 Ja Hän nousi ja meni synagoogasta Simonin kotiin. Mutta Simonin anoppi oli ankaran kuumeen vaivaamana. Niin he rukoilivat Jeesusta* hänen puolestaan.

39 Kumartuen hänen ylitsensä Hän nuhteli kuumetta ja se lähti hänestä. Heti hän nousi ja palveli heitä.

40 Auringon laskiessa kaikki joilla oli moninaisten tautien vaivaamia, toivat ne Hänen luokseen. Pannen kätensä* heidän itsekunkin päälle Hän paransi heidät.

41 Monista lähtivät myös riivaajat ulos huutaen ja sanoen: "Sinä olet (Kristus,) Jumalan Poika." Mutta Hän nuhteli niitä

38 Noustuaan ulos kokoushuoneesta astui Simeonin kotiin, ja Simeonin anoppi oli ankaran kuumeen vaivaamana. Niin rukoilivat Häntä hänen puolestaan.
39 Kumartuen ylitsensä nuhteli kuumetta, ja se jätti hänet. Heti vaimo nousi ja palveli heitä.

40 Auringon laskiessa kaikki, joilla oli moninaisten tautien vaivaamia, toivat ne Hänen luoksensa. Pantuaan kätensä heidän itsekunkin päälle paransi heidät.

41 Monista lähtivät myös riivaajat ulos huutaen ja sanoen: "Sinä olet Kristus, Jumalan Poika." Mutta nuhteli

38 Niin hän nousi ja meni synagoogasta Simonin kotiin. Ja Simonin anoppi sairasti kovaa kuumetta, ja he rukoilivat Jeesusta hänen puolestansa.
39 Niin hän meni ja kumartui hänen ylitsensä ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä; ja heti vaimo nousi ja palveli heitä.
40 Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita, mikä missäkin taudissa, veivät ne hänen tykönsä. Ja hän pani kätensä heidän itsekunkin päälle ja paransi heidät.
41 Myös lähtivät riivaajat ulos monesta, huutaen ja sanoen: "Sinä olet Jumalan Poika!" Mutta hän nuhteli niitä eikä

eikä sallinut niitten puhua, koska ne tiesivät Hänen olevan Kristus."

JEESUS LAAJENTAA TYÖALAANSA

42 Päivän tultua Hän lähti pois ja meni autioon paikkaan. Mutta kansa etsi Häntä ja tuli Hänen luokseen, ja he estelivät Häntä lähtemästä heidän luotaan.

43 Mutta Hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa ilosanomaa Jumalan valtakunnasta, sillä sitä varten olen lähetetty."
44 Niin Hän saarnasi Galilean synagoogissa."

JEESUKSEN ENSIMMÄISET OPETUSLAPSET

1 Kun kansa tunkeili Hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa ja Hän seisoi Gennesaretin järven rannalla,

2 niin Hän näki kaksi venettä olevan järven rannassa. Mutta kalastajat olivat lähteneet niistä ja huuhtoivat verkkoja.

3 Hän astui *toiseen veneeseen* joka oli

niitä eikä sallinut niitten puhua, koska tiesivät Hänen olevan Kristus.

42 Päivän tultua lähti pois ja meni autioon paikkaan. Mutta kansa etsi Häntä ja tuli luokseen, ja pidättivät Häntä lähtemästä luotansa.

43 Mutta sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakuntaa, sillä sitä varten olen lähetetty."
44 Niin saarnasi Galilean kokoushuoneissa.

5. Luku

1 Tapahtui, että Hän seisoi Kinneretin järven rannalla kansan tunkeillessa Hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa.
2 Silloin näki kaksi venhettä seisomassa järven rannassa, mutta kalastajat olivat lähteneet niistä ja huuhtoivat verkkoja.
3 Astuen toiseen venheistä, joka oli

sallinut niiden puhua, koska ne tiesivät hänen olevan Kristuksen.

42 Ja päivän tultua hän lähti pois ja meni autioon paikkaan; mutta kansa etsi häntä, ja saavuttuaan hänen luokseen he pidättelivät häntä lähtemästä heidän luotansa.
43 Mutta hän sanoi heille: "Minun tulee muillekin kaupungeille julistaa Jumalan valtakunnan evankeliumia, sillä sitä varten minä olen lähetetty".
44 Ja hän saarnasi Galilean synagoogissa.

5 Luku

1 Kun kansa tunkeutui hänen ympärilleen kuulemaan Jumalan sanaa ja hän seisoi Gennesaretin järven rannalla,
2 niin hän näki järven rannassa kaksi venhettä; mutta kalastajat olivat niistä lähteneet ja huuhtoivat verkkojaan.

3 Ja hän astui toiseen niistä, joka oli

Simonin, ja pyysi tätä viemään sen vähän matkaa maasta; ja Hän istuutui ja opetti kansaa' veneestä."
4 Mutta puhumasta lakattuaan Hän sanoi Simonille. "Vie syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle."
5 Simon vastasi ia sanot Hänelle: "Mestari, koko yön olemme tehneet työtä emmekä ole saaneet mitään. Mutta sinun käskystäsi heitän verkon*

6 Tämän tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeili*.
7 Niin he viittasivat toisessa veneessä oleville tovereilleen että nämä tulisivat heitä auttamaan, ja he tulivat. Niin he täyttivät molemmat veneet niin että ne olivat uppoamaisillaan.
8 Tämän nähdessään Simon Pietari heittäytyi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois luotani, Herra, sillä olen syntinen mies."
9 Sillä kalansaaliin vuoksi jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki jotka olivat hänen kanssaan,

10 samoin myös Jaakobin ja

Simeonin, pyysi tätä viemään vähän matkaa maasta ja istuutui ja opetti kansaa venheestä.
4 Puhumasta lakattuaan sanoi Simeonille: "Viekää syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle."
5 Simeon vastasi ja sanoi: "Mestari, koko yön työtä tehtyämme emme ole saaneet mitään, mutta Sinun käskystäsi heitän verkon."

6 Tämän tehtyään saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja verkkonsa repeilivät.
7 Viittasivat toisessa venheessä oleville tovereille, että tulisivat heitä auttamaan. Niin tulivat - ja täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.
8 Nähdessään Simeon Pietari heittäysi Jeesuksen polvien eteen sanoen: "Mene pois tyköäni, Herra, sillä olen syntinen mies."
9 Sillä kalansaaliin tähden, jonka olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki kanssaan olevat,

10 samoin myös Jaakon ja

Simonin, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkaa maasta; ja hän istui ja opetti kansaa venheestä.
4 Mutta puhumasta lakattuaan hän sanoi Simonille: "Vie venhe syvälle ja heittäkää verkkonne apajalle".
5 Niin Simon vastasi ja sanoi hänelle: "Mestari, koko yön me olemme tehneet työtä emmekä ole mitään saaneet; mutta sinun käskystäsi minä heitän verkot".
6 Ja sen tehtyään he saivat kierretyksi suuren joukon kaloja, ja heidän verkkonsa repeilivät.
7 Niin he viittasivat toisessa venheessä oleville tovereilleen, että nämä tulisivat auttamaan heitä; ja he tulivat. Ja he täyttivät molemmat venheet, niin että ne olivat uppoamaisillaan.
8 Kun Simon Pietari sen näki, lankesi hän Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois minun tyköäni, Herra, sillä minä olen syntinen ihminen".
9 Sillä kalansaaliin tähden, jonka he olivat saaneet, oli hämmästys vallannut hänet ja kaikki ne, jotka olivat hänen kanssaan,
10 ja samoin myös Simonin

Johanneksen, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppaneja. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästä lähin saat saaliiksi ihmisiä."
11 Ja vietyään veneet maihin he jättivät kaiken ja seurasivat Häntä.

Johanneksen, Sepeteuksen pojat, jotka olivat Simeonin kumppaneita. Mutta Jeesus sanoi Simeonille: "Älä pelkää, tästä lähin saat saaliiksi ihmisiä."
11 Vietyään venheet maihin ja jätettyään kaiken seurasivat Häntä.

kalastuskumppanit, Jaakobin ja Johanneksen, Sebedeuksen pojat. Mutta Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää, tästedes sinä saat saaliiksi ihmisiä".
11 Ja he veivät venheet maihin, jättivät kaikki ja seurasivat häntä.

PITAALISAIRAS PARANEE

12 Ja katso, kun Hän oli eräässä kaupungissa, tapahtui että mies kokonaan pitaalissa, Jeesuksen nähdessään heittäytyi kasvoilleen ja rukoili Häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, sinä voit minut puhdistaa."
13 Niin Hän ojensi kätensä* ja kosketti häntä sanoen: "Minä tahdon, puhdistu." Ja heti pitaali lähti hänestä."
14 Ja Hän kielsi häntä kenellekään puhumasta: "Mene kuitenkin ja näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi niin kuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille."
15 Mutta sanoma Hänestä levisi vielä enemmän, ja suuret kansanjoukot kokoontuivat kuuntelemaan ja parantuakseen (Hänen avullaan) vaivoistaan.

12 Kun Hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, mies täynnä pitalia nähdessään Jeesuksen heittäysi kasvoilleen ja rukoili Häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, Sinä voit minut puhdistaa."
13 Niin Jeesus ojensi kätensä ja kosketti häntä sanoen: "Minä tahdon, puhdistu." Ja heti pitali lähti hänestä.
14 Jeesus kielsi häntä kellekään puhumasta: "Vaan mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistumisestasi niin kuin Mooses sääsi, todistukseksi heille."

15 Mutta sanoma Hänestä levisi vielä enemmän, ja suuret kansajoukot kokoontuivat kuuntelemaan ja parantuakseen Hänen kauttansa vaivoistaan.

12 Ja kun hän oli eräässä kaupungissa, niin katso, siellä oli mies, yltänsä pitalissa. Ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja rukoili häntä sanoen: "Herra, jos tahdot, niin sinä voit minut puhdistaa".
13 Niin hän ojensi kätensä, kosketti häntä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu". Ja kohta pitali lähti hänestä.
14 Ja hän kielsi häntä siitä kenellekään puhumasta ja sanoi: "Mene, näytä itsesi papille, ja uhraa puhdistumisestasi, niinkuin Mooses on säätänyt, todistukseksi heille".
15 Mutta sanoma hänestä levisi vielä enemmän; ja paljon kansaa kokoontui kuulemaan häntä ja parantuakseen vaivoistansa.

16 Mutta Hän vetäytyi autioihin paikkoihin ja rukoili.

HALVAUTUNUT PARANEE

17 Eräänä päivänä tapahtui että Hän opetti ja siinä istui fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista. Ja Herran voima ilmeni °parantaen sairaita*°.
18 Ja katso, miehet kantoivat vuoteella miestä joka oli halvautunut, ja koettivat viedä hänet sisään ja asettaa *Jeesuksen eteen*.
19 Kun he eivät keksineet mitä tietä veisivät hänet sisälle kansanjoukon välitse, he nousivat katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi joukon keskelle Jeesuksen eteen.
20 Nähdessään heidän uskonsa Hän sanoi: "Ihminen, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut."
21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ajatella ja sanoivat: "Kuka tämä on joka rienaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?"

16 Mutta vetäytyi autioihin paikkoihin ja rukoili.

17 Eräänä päivänä tapahtui, että opetti ja oli istumassa fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista, ja Herran voima oli parantamassa heitä.
18 Katso, miehet toivat vuoteella ihmistä, joka oli halvaantunut, ja koettivat kantaa hänet sisään ja asettaa Hänen eteensä.
19 Kun eivät keksineet, miten veisivät hänet sisälle väentungoksen läpi, nousivat katolle ja laskivat hänet pikku vuoteen kanssa tiilikaton kautta keskelle Jeesuksen eteen.
20 Nähdessään heidän uskonsa sanoi: "Ihminen, syntisi ovat sinulle anteeksi annetut."
21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat ajatella sanoen: "Kuka tämä on, joka puhuu rienausta? Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?"

16 Mutta hän vetäytyi pois ja oleskeli erämaassa ja rukoili.

17 Ja eräänä päivänä, kun hän opetti, istui siinä fariseuksia ja lainopettajia, joita oli tullut kaikista Galilean ja Juudean kylistä ja Jerusalemista; ja Herran voima vaikutti, niin että hän paransi sairaat.
18 Ja katso, muutamat miehet kantoivat vuoteella miestä, joka oli halvattu; ja he koettivat viedä hänet sisään ja asettaa Jeesuksen eteen.
19 Ja kun he väentungokselta eivät saaneet viedyksi häntä sisään muuta tietä, nousivat he katolle ja laskivat hänet vuoteineen tiilikaton läpi heidän keskellensä Jeesuksen eteen.
20 Ja nähdessään heidän uskonsa hän sanoi: "Ihminen, sinun syntisi ovat sinulle anteeksi annetut".
21 Niin kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat ajattelemaan ja sanomaan: "Kuka tämä on, joka puhuu Jumalan pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi, paitsi Jumala yksin?"

22 Kun Jeesus tiesi heidän ajatuksensa
Hän vastasi ja sanoi heille: "Mitä
ajattelette sydämessänne?"
23 Kumpi on helpompaa, sanoako: 'Syntisi
ovat sinulle anteeksi annetut' vai sanoa:
'Nouse ja käy'?
24 Mutta tietääksenne että Ihmisen Pojalla
on valta maan päällä antaa syntejä
anteeksi" — Hän sanoi halvautuneelle —
"sanon sinulle: nouse, ota vuoteesi ja
mene kotiisi."
25 Heti hän nousi heidän nähtensä, otti
vuoteen jolla oli maannut, ja lähti kotiinsa
ylistäen Jumalaa.

26 Hämmästys valtasi kaikki ja he ylistivät
Jumalaa. He täyttyivät myös pelolla ja
sanoivat: "Olemme tänään nähneet
ihmeellisiä."

22 Tietäen heidän ajatuksensa Jeesus
vastasi ja sanoi heille: "Mitä ajattelette
sydämessänne?
23 Kumpi on helpompaa, sanoako:
'Syntisi ovat sinulle anteeksi annetut'
vai sanoa: 'Nouse ja käy'?
24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen
Pojalla on valta maan päällä antaa
syntejä anteeksi" - Hän sanoi
halvaantuneelle - "sanon sinulle: nouse,
ota vuoteesi ja mene kotiisi."
25 Heti nousi heidän nähtensä, otti
vuoteen, jolla oli maannut ja lähti
kotiinsa ylistäen Jumalaa.

26 Hämmästys valtasi kaikki ja
ylistivät Jumalaa. Täyttyivät myös
pelolla ja sanoivat: "Olemme tänään
nähneet ihmeellisiä."

22 Mutta kun Jeesus tiesi heidän
ajatuksensa, vastasi hän ja sanoi heille:
"Mitä te ajattelette sydämessänne?
23 Kumpi on helpompaa, sanoako:
'Sinun syntisi ovat sinulle anteeksi
annetut', vai sanoa: 'Nouse ja käy'?
24 Mutta tietääksenne, että Ihmisen
Pojalla on valta maan päällä antaa
syntejä anteeksi," -hän sanoi halvatulle-
"minä sanon sinulle: nouse, ota
vuoteesi ja mene kotiisi."
25 Ja kohta hän nousi heidän
nähtensä, otti vuoteen, jolla oli
maannut, ja lähti kotiinsa ylistäen
Jumalaa.
26 Ja heidät kaikki valtasi hämmästys,
ja he ylistivät Jumalaa; ja pelkoa
täynnä he sanoivat: "Me olemme
tänään nähneet ihmeellisiä".

LEEVIN KUTSUMINEN

27 Sen jälkeen Hän lähti pois ja näki
veronkantajan nimeltä Leevi istumassa
tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa
minua."
28 Jättäen kaikki tämä nousi ja seurasi
Häntä.

27 Sen jälkeen Hän lähti pois ja näki
veronkantajan, nimeltä Leevi, istumassa
tulliasemalla ja sanoi hänelle: "Seuraa
Minua."
28 Jättäen kaikki tämä nousi ja
seurasi Häntä.

27 Ja sen jälkeen hän lähti sieltä ja
näki tulliasemalla istumassa publikaanin,
jonka nimi oli Leevi, ja sanoi hänelle:
"Seuraa minua".
28 Niin tämä jätti kaikki, nousi ja
seurasi häntä.

29 Ja Leevi valmisti Hänelle suuret pidot kotonaan, ja oli suuri joukko veronkantajia ja muita aterioimassa heidän kanssaan.

30 Niin *heidän kirjanoppineensa ja fariseukset* nurisivat Hänen opetuslapsilleen sanoen: "Miksi te syötte ja juotte veronkantajain ja syntisten kanssa?"
31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat."

32 En ole tullut kutsumaan vanhurskaita vaan syntisiä mielenmuutokseen."

29 Leevi valmisti Hänelle suuret pidot kotonaan, ja oli suuri joukko veronkantajia ja muita aterioimassa heidän kanssaan.
30 Niin heidän kirjanoppineensa ja fariseukset nurisivat Hänen opetuslapsillensa sanoen: "Miksi syötte ja juotte veronkantajain ja syntisten kanssa?"
31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.
32 En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä kääntymykseen."

29 Ja Leevi valmisti hänelle suuret pidot kodissaan; ja siellä oli suuri joukko publikaaneja ja muita aterioimassa heidän kanssaan.
30 Niin fariseukset ja heidän kirjanoppineensa napisivat hänen opetuslapsiansa vastaan ja sanoivat: "Miksi te syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?"
31 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat.

32 En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen."

PAASTOKYSYMYS

33 Niin he sanoivat Hänelle: "(Miksi) Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseuksetkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja *juovat?'"
34 Hän' sanoi heille: Ette kai voi panna häävieraita paastoamaan kun ylkä on heidän kanssaan?
35 Mutta päivät tulevat jolloin ylkä otetaan heiltä pois. Silloin, niinä päivinä

33 Niin sanoivat Hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta Sinun syövät ja juovat?"
34 Sanoi heille: "Ette voi panna häävieraita paastoamaan, kun ylkä on heidän kanssaan?
35 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, silloin, niinä

33 Niin he sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat usein ja pitävät rukouksia, samoin fariseustenkin, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat".
34 Jeesus sanoi heille: "Ettehän voi vaatia häävieraita paastoamaan silloin, kun ylkä on heidän kanssaan?
35 Mutta päivät tulevat, jolloin ylkä otetaan heiltä pois, ja silloin, niinä

he paastoavat."
36 Hän puhui heille myös vertauksen: "Ei kukaan panee uudesta vaatteesta paikkaa° vanhaan vaatteeseen: muuten hän leikkaa rikki myös uuden eikä uudesta saatu paikka sovi vanhaan."

37 Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin nahkaleileihin, muuten uusi viini pakahuttaa leilit ja se vuotaa pois ja leilit turmeltuvat.
38 Vaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin (ja molemmat säilyvät).
39 Eikä kukaan vanhaa juotuaan halua (heti) uutta, sillä hän sanoo: 'Vanha on parempaa*'."

LEPOPÄIVÄN VIETTÄMINEN

1 Tapahtui jälkisapattina* että Hän kulki viljavainioitten halki, ja Hänen opetuslapsensa katkoivat tähkiä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.
2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat (heille): "Miksi teette mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"
3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet mitä Daavid teki, kun

päivinä paastoavat."
36 Puhui heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta vaatteesta paikkaa ja pane vanhaan vaatteeseen. Muutoin leikkaa rikki uuden, eikä vanhaan sovi paikka joka on uudesta.

37 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin. Muutoin nuori viini pakahuttaa leilit, ja itse vuotaa, ja leilit turmeltuvat.
38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin.
39 Eikä kukaan vanhaa juotuaan halua uutta, sillä sanoo: 'Vanha on parempaa.'"

6 Luku

1 Tapahtui sapattina, että Hän kulki viljavainioitten halki ja opetuslapsensa katkoivat tähkiä ja söivät käsissä hiertäen.
2 Silloin muutamat fariseukset sanoivat heille: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"
3 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki,

päivinä, he paastoavat."
36 Ja hän sanoi heille myös vertauksen: "Ei kukaan leikkaa uudesta vaipasta paikkaa ja pane vanhaan vaippaan; muutoin hän rikkoo uuden vaipan, eikä uudesta vaipasta otettu paikka vanhaan sovi.
37 Eikä kukaan laske nuorta viiniä vanhoihin nahkaleileihin; muutoin nuori viini pakahuttaa leilit, ja viini juoksee maahan, ja leilit turmeltuvat.
38 Vaan nuori viini on laskettava uusiin leileihin.
39 Eikä kukaan, joka juo vanhaa viiniä, halua nuorta, sillä hän sanoo: 'Vanha on hyvää'."

6 Luku

1 Niin tapahtui eräänä sapattina, että hän kulki viljavainioiden halki, ja hänen opetuslapsensa katkoivat tähkäpäitä, hiersivät niitä käsissään ja söivät.
2 Silloin muutamat fariseuksista sanoivat: "Miksi teette, mitä ei ole lupa tehdä sapattina?"
3 Mutta Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki,

oli nälissään, hän ja ne jotka olivat hänen kanssaan?"
4 Hän kun meni Jumalan huoneeseen ja otti näkyleivät ja söi — niitä joita muitten ei ole lupa syödä kuin ainoastaan pappien — ja antoi myös niille jotka olivat hänen kanssaan."
5 Ja Hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on myös sapatin herra."

kun oli nälissään, hän ja seuralaisensa,

4 kuinka meni Jumalan huoneeseen, otti ja söi näkyleivät - joita muitten ei ole lupa syödä kuin ainoasti pappien - ja antoi seuralaisilleenkin?"

5 Sitten sanoi heille: "Ihmisen Poika on myös sapatin Herra."

kun hänen ja hänen seuralaistensa oli nälkä,
4 kuinka hän meni Jumalan huoneeseen, otti näkyleivät ja söi ja antoi seuralaisilleenkin, vaikkei niitä ollut lupa syödä muiden kuin ainoastaan pappien?"
5 Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra".

MIES JOLLA OLI KUIVETTUNUT KÄSI

6 Toisena sapattina Hän meni synagoogaan ja opetti. Siellä oli mies jonka oikea käsi oli kuivettunut.
7 Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Häntä silmällä parantaisiko Hän sapattina, jotta keksisivät syytöksen Häntä vastaan.

8 Mutta Hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle jolla oli kuivettunut käsi: "Nouse ja astu keskelle." Tämä nousi ja astui."
9 Niin Jeesus sanoi heille: "Kysyn teiltä: kumpi on luvallista sapattina, tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa elämä vai hukuttaa?"
10 Katsellen ympärilleen heihin kaikkiin

6 Toisena sapattina meni kokoushuoneeseen ja opetti. Siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.
7 Kirjanoppineet ja fariseukset pitivät Häntä silmällä, parantaisiko sapattina, jotta keksisivät syytöksen Häntä vastaan.
8 Mutta tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jolla oli kuivettunut käsi: "Nouse ja astu keskelle." Nousi ja astui.
9 Niin Jeesus sanoi heille: "Kysyn teiltä: mikä on lavallista sapattina, tehdä hyvää vai tehdä pahaa, pelastaa elämä vai hukuttaa?"
10 Katsellen ympärilleen heihin

6 Ja toisena sapattina hän meni synagoogaan ja opetti; ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli kuivettunut.
7 Ja keksiäkseen jotakin, mistä häntä syyttäisivät, kirjanoppineet ja fariseukset pitivät häntä silmällä, parantaisiko hän sapattina.
8 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jonka käsi oli kuivettunut: "Nouse ja astu esille". Ja hän nousi ja astui esille.
9 Niin Jeesus sanoi heille: "Minä kysyn teiltä: kumpi on luvallista sapattina: hyvääkö tehdä, vai tehdä pahaa, pelastaako henki, vai hukuttaa?"
10 Ja hän katsoi ympärilleen heihin

Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän teki niin, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi (niin kuin toinen)."
11 Mutta he joutuivat suunniltaan ja puhuivat keskenään mitä tekisivät Jeesukselle.

kaikkiin sanoi hänelle: "Ojenna kätesi." Teki niin ja kätensä tuli jälleen terveeksi.
11 Mutta vimmastuivat mielettömästi ja puhuivat keskenään, mitä tekisivät Jeesukselle.

kaikkiin ja sanoi miehelle: "Ojenna kätesi". Mies teki niin, ja hänen kätensä tuli jälleen terveeksi.
11 Mutta he vimmastuivat kovin ja puhelivat keskenään, mitä heidän olisi tehtävä Jeesukselle.

KAHDENTOISTA OPETUSLAPSEN VALINTA

12 Niin tapahtui niinä päivinä että Hän lähti vuorelle rukoilemaan ja vietti koko yön rukoillen Jumalaa.
13 Päivän tultua Hän kutsui luokseen opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista joita Hän kutsui myös apostoleiksi:

14 Simonin jolle Hän antoi myös nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, Jaakobin ja Johanneksen, Filippuksen ja Bartolomeuksen,
15 Matteuksen ja Tuomaan, Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,
16 Juudaan, Jaakobin veljen*, ja Juudas Iskariotin josta (kuitenkin) tuli kavaltaja.

12 Niin tapahtui niinä päivinä, että lähti vuorelle rukoilemaan ja oli koko yön Jumalan rukouksissa.
13 Päivän tultua kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, jotka myös nimitti apostoleiksi:
14 Simeonin, jolle antoi myös nimen Pietari, ja Anteron, hänen veljensä, Jaakon ja Johanneksen, Vilpun ja Bartolomeuksen,
15 Matteuksen ja Tuomaan, Alfeuksen Jaakon ja Simeonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,
16 Jaakon Juudan ja Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja.

12 Niin tapahtui niinä päivinä, että hän lähti vuorelle rukoilemaan; ja hän oli siellä kaiken yötä rukoillen Jumalaa.
13 Ja päivän tultua hän kutsui tykönsä opetuslapsensa ja valitsi heistä kaksitoista, joille hän myös antoi apostolin nimen:
14 Simonin, jolle hän myös antoi nimen Pietari, ja Andreaan, hänen veljensä, ja Jaakobin ja Johanneksen, ja Filippuksen ja Bartolomeuksen,
15 ja Matteuksen ja Tuomaan, ja Jaakobin, Alfeuksen pojan, ja Simonin, jota kutsuttiin Kiivailijaksi,
16 ja Juudaan, Jaakobin pojan, sekä Juudas Iskariotin, josta tuli kavaltaja.

SUUREN KANSANJOUKON AUTTAMINEN

17 Astuttuaan alas heidän kanssaan Hän seisahtui laakealle paikalle, samoin [suuri] joukko Hänen opetuslapsiaan ja suuri kansanpaljous kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. He tulivat kuuntelemaan Häntä ja parantuakseen sairauksistaan,

18 samoin saastaisten henkien vaivaamat (ja he) paranivat.
19 Ja kaikki kansa pyrki koskettamaan Häntä. sillä Hänestä lähti voima, ja se paransi kaikki.

17 Astuttuaan alas heidän kanssaan seisoi laakealla paikalla, samoin joukko opetuslapsiaan ja suuri kansan paljous kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. Nämä tulivat kuuntelemaan Häntä ja parantuakseen sairauksistaan,

18 samoin saastaisten henkien vaivaamat, ja paranivat.
19 Kaikki kansa pyrki koskettamaan Häntä, sillä voima lähti Hänestä ja paransi kaikki.

17 Ja hän astui alas heidän kanssaan ja seisahtui lakealle paikalle; ja siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja paljon kansaa kaikesta Juudeasta ja Jerusalemista ja Tyyron ja Siidonin rantamaasta. Nämä olivat saapuneet kuulemaan häntä ja parantuakseen taudeistansa.
18 Ja myös ne, jotka olivat saastaisten henkien vaivaamia, tulivat terveiksi.
19 Ja kaikki kansa tahtoi päästä koskettamaan häntä, koska hänestä lähti voima, joka paransi kaikki.

AUTUAAT JA ONNETTOMAT

20 Hän nosti silmänsä opetuslasten puoleen ja sanoi:

21 Autuaita te joitten nyt on nälkä, sillä teidät ravitaan. Autuaita te jotka nyt itkette, sillä te tulette nauramaan.
22 Autuaita olette kun ihmiset vihaavat teitä ja kun he erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja

20 Mutta Jeesus nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Onnellisia köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.
21 Onnellisia nyt isoavaiset, sillä teidät ravitaan. Onnellisia nyt itkeväiset, sillä tulette nauramaan.
22 Onnellisia olette, kun ihmiset vihaavat teitä ja kun erottavat teidät ja herjaavat ja heittävät ulos nimenne

20 Ja hän nosti silmänsä opetuslastensa puoleen ja sanoi: "Autuaita olette te, köyhät, sillä teidän on Jumalan valtakunta.
21 Autuaita te, jotka nyt isoatte, sillä teidät ravitaan! Autuaita te, jotka nyt itkette, sillä te saatte nauraa!
22 Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja

hylkäävät nimenne niin kuin pahan —
Ihmisen Pojan vuoksi.
23 Riemuitkaa sinä päivänä ja hyppikää
ilosta, sillä katso, teidän palkkanne on
suuri taivaassa. Sillä niin tekivät heidän
isänsä profeetoille.
24 Mutta voi teitä, rikkaat, sillä olette
saaneet lohdutuksenne!
25 Voi teitä jotka [nyt] olette kylläiset,
sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä jotka
nyt nauratte, sillä joudutte murehtimaan ja
itkemään!
26 Voi teitä kun kaikki ihmiset puhuvat
teistä hyvää, sillä MM tekevät heidän
isänsä väärille profeetoille!"

niin kuin pahan - Ihmisen Pojan
tähden.
23 Ilahtukaa sinä päivänä ja hyppikää
riemusta, sillä katso, palkkanne suuri
taivaassa. Niin tekivät isänsä
profeetoille.
24 Mutta voi teitä rikkaat, sillä olette
saaneet lohtunne.
25 Voi teitä, jotka olette ravitut, sillä
tulette isoamaan. Voi teitä, jotka nyt
nauratte, sillä tulette murehtimaan ja
itkemään.
26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset
puhuvat teistä kauniisti, sillä niin
tekivät isänsä väärille profeetoille.

pyyhkivät pois teidän nimenne ikäänkuin
jonkin pahan Ihmisen Pojan tähden.
23 Iloitkaa sinä päivänä, riemuun
ratketkaa; sillä katso, teidän palkkanne
on suuri taivaassa; sillä näin tekivät
heidän isänsä profeetoille.
24 Mutta voi teitä, te rikkaat, sillä te
olette jo saaneet lohdutuksenne!
25 Voi teitä, jotka nyt olette kylläiset,
sillä teidän on oleva nälkä! Voi teitä,
jotka nyt nauratte, sillä te saatte
murehtia ja itkeä!
26 Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat
teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän
isänsä väärille profeetoille.

VIHOLLISTEN RAKASTAMISESTA

27 Mutta teille jotka kuulette minä sanon:
rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää
niille jotka teitä vihaavat.
28 Siunatkaa niitä jotka teitä kiroavat,
rukoilkaa niitten puolesta jotka teitä
parjaavat.
29 Sille joka sinua lyö poskelle. tarjoa
myös toinen, ja siltä joka ottaa sinulta
vaipan, älä kiellä ihokastasikaan

27 Teille taas, jotka kuulette, sanon:
Rakastakaa vihollisianne. Tehkää hyvää
teitä vihaaville.
28 Siunatkaa teitä kiroavia, rukoilkaa
teitä parjaavien puolesta.

29 Sille, joka sinua lyö poskelle,
tarjoa myös toinen, ja siltä, joka ottaa
sinulta vaipan, älä kiellä
ihokastasikaan.

27 Mutta teille, jotka kuulette, minä
sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää
hyvää niille, jotka teitä vihaavat,
28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat,
rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä
parjaavat.
29 Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa
hänelle toinenkin, ja jos joku ottaa
sinulta vaipan, älä häneltä kiellä
ihokastasikaan.

30 Anna jokaiselle joka sinulta anoo,
äläkä vaadi takaisin siltä joka omaasi
ottaa.
31 Niin kuin tahdotte ihmisten tekevän
teille, tehkää tekin samoin heille.

32 Jos rakastatte niitä jotka teitä
rakastavat, mikä kiitos teille siitä tulee?
Myös syntiset rakastavat niitä jotka heitä
rakastavat.
33 Ja jos teette hyvää niille jotka teille
hyvää tekevät, mikä kiitos teille siitä
tulee? Sillä syntisetkin tekevät samoin*
34 Jos lainaatte niille joilta toivotte
saavanne takaisin, mikä kiitos teille siitä
tulee? Syntisetkin lainaavat syntisille
saadakseen saman verran takaisin.

35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja
tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta
mitään takaisin, niin teidän palkkanne on
suuri ja te tulette Korkeimman lapsiksi,
sillä Hän on hyvä kiittämättömille ja
pahoille.
36 Olkaa (siis) armahtavaisia niin kuin
(myös) Isänne on armahtavainen."

30 Anna jokaiselle sinulta anovalle
äläkä tiukkaa ottavalta takaisin omaasi.

31 Niin kuin tahdotte ihmisten
tekevän teille, tehkää tekin samoin
heille.
32 Jos rakastatte teitä rakastavia,
mikä kiitos se teille on? Myös syntiset
rakastavat heitä rakastavia.

33 Jos teette hyvää
hyväntekijöillenne, mikä kiitos se teille
on? Sillä syntisetkin tekevät samoin.
34 Jos lainaatte niille, joilta toivotte
saavanne takaisin, mikä kiitos se teille
on? Syntisetkin lainaavat syntisille,
jotta saisivat tasan takaisin.

35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja
tehkää hyvää ja lainatkaa toivomatta
mitään takaisin. Niin palkkanne on
suuri ja tulette Korkeimman pojiksi,
joka on hyvä kiittämättömille ja
pahoille.
36 Olkaa siis armahtavaisia niin kuin
Isännekin on armahtavainen.

30 Anna jokaiselle, joka sinulta anoo,
äläkä vaadi takaisin siltä, joka sinun
omaasi ottaa.
31 Ja niinkuin te tahdotte ihmisten
teille tekevän, niin tehkää tekin heille.

32 Ja jos te rakastatte niitä, jotka teitä
rakastavat, mitä kiitosta teille siitä
tulee? Rakastavathan syntisetkin niitä,
jotka heitä rakastavat.
33 Ja jos teette hyvää niille, jotka teille
hyvää tekevät, mitä kiitosta teille siitä
tulee? Niinhän syntisetkin tekevät.
34 Ja jos te lainaatte niille, joilta
toivotte saavanne takaisin, mitä kiitosta
teille siitä tulee? Syntisetkin lainaavat
syntisille saadakseen saman verran
takaisin.
35 Vaan rakastakaa vihollisianne ja
tehkää hyvää ja lainatkaa, toivomatta
saavanne mitään takaisin; niin teidän
palkkanne on oleva suuri, ja te tulette
Korkeimman lapsiksi, sillä hän on hyvä
kiittämättömille ja pahoille.
36 Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän
Isänne on armahtavainen.

TUOMITSEMISESTA

37 Älkää tuomitko, niin ei teitäkään tuomita. Älkää tuomiota langettako, niin ei teillekään tuomiota langeteta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan."

38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, ravistettu ja kukkurainen annetaan helmaanne. Millä mitalla te siis mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

39 Hän puhui heille myös vertauksen: "Ei kai sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat putoa kuoppaan?"
40 Opetuslapsi ei ole opettajaansa parempi, mutta täysin oppineena jokainen on niin kuin opettajansa."
41 Mutta kuinka näet roskan joka on veljesi silmässä etkä huomaa hirttä joka on omassa silmässäsi?"
42 (Tai) kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veli, annas minä otan pois roskan joka on silmässäsi', etkä itse näe hirttä omassa silmässäsi? Tekopyhä, heitä ensin pois hirsi omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi ottaa pois roskan joka on veljesi

37 Älkää oikeuteen haastako, niin ei teitä oikeuteen haasteta. Älkää tuomitko, niin ei teitä tuomita. Antakaa anteeksi, niin saatte anteeksi.

38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, ravistettu ja kukkurainen annetaan helmaanne. Millä mitalla siis mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."

39 Puhui heille myös vertauksen: "Ei kai sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat putoa kuoppaan?
40 Opetuslapsi ei ole opettajansa yläpuolella, mutta valmistuttuaan jokainen on niin kuin opettajansa.
41 Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, etkä huomaa malkaa, joka on omassa silmässäsi?
42 Kuinka saatat sanoa veljelles: Veli, annas, otan pois rikan, joka silmässäsi', etkä itse näe malkaa omassa silmässäsi? Ulkokullattu, heitä ensin pois malka omasta silmästäsi ja sitten näet selvästi ottaa pois rikan

37 Älkääkä tuomiko, niin ei teitäkään tuomita; älkää kadotustuomiota lausuko, niin ei teillekään kadotustuomiota lausuta. Antakaa anteeksi, niin teillekin anteeksi annetaan.
38 Antakaa, niin teille annetaan. Hyvä mitta, sullottu, pudistettu ja kukkurainen, annetaan teidän helmaanne; sillä millä mitalla te mittaatte, sillä mitataan teille takaisin."
39 Hän sanoi heille myös vertauksen: "Eihän sokea voi sokeaa taluttaa? Eivätkö molemmat lankea kuoppaan?
40 Ei ole opetuslapsi opettajaansa parempi; täysin oppineena jokainen on oleva niinkuin hänen opettajansa.
41 Kuinka näet rikan, joka on veljesi silmässä, mutta et huomaa malkaa omassa silmässäsi?
42 Kuinka saatat sanoa veljellesi: 'Veljeni, annas, minä otan pois rikan, joka on silmässäsi', sinä, joka et näe malkaa omassa silmässäsi? Sinä ulkokullattu, ota ensin malka omasta silmästäsi, sitten sinä näet ottaa pois

silmässä."

veljesi silmästä.

rikan, joka on veljesi silmässä.

HEDELMISTÄ PUU TUNNETAAN

43 Sillä ei ole hyvää puuta joka tekee huonon hedelmän eikä huonoa puuta joka tekee hyvän hedelmän."
44 Jokainen puu tunnetaan siis omasta hedelmästään, sillä ei orjantappuroista koota viikunoita eikä orjanruusupensaasta korjata viinirypäleitä.

45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä aarrekammiosta esiin hyvää ja paha ihminen tuo (sydämensä) pahasta (aarrekammiosta) esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä hänen suunsa puhuu."

43 Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän.
44 Jokainen puu tunnetaan omasta hedelmästään, sillä ei orjantappuroista koota viikunoita eikä orjanruusupensaasta korjata viinirypäleitä.
45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvästä aarrekammiosta esiin hyvää, ja paha ihminen sydämensä pahasta esiin pahaa, sillä sydämen kyllyydestä suunsa puhuu.

43 Sillä ei ole hyvää puuta, joka tekee huonon hedelmän, eikä taas huonoa puuta, joka tekee hyvän hedelmän;
44 sillä jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Eihän viikunoita koota orjantappuroista, eikä viinirypäleitä korjata orjanruusupensaasta.

45 Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvän runsaudesta esiin hyvää, ja paha tuo pahastansa esiin pahaa; sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.

ERILAISET TALON RAKENTAJAT

46 Miksi kutsutte minua nimellä, Herra, Herra' ettekä tee mitä sanon?
47 Jokainen joka tulee luokseni ja kuulee sanani ja tekee niitten mukaan — minä osoitan teille kenen kaltainen hän on.

48 Hän on miehen kaltainen joka taloa

46 Miksi kutsutte Minua: 'Herra, Herra' ettekä tee, mitä sanon?
47 Jokainen, joka tulee tyköni ja kuulee sanani ja tekee ne - Minä osoitan teille, kenen kaltainen on.

48 On taloa rakentavan miehen

46 Miksi te huudatte minulle: 'Herra, Herra!' ettekä tee, mitä minä sanon?
47 Jokainen, joka tulee minun tyköni ja kuulee minun sanani ja tekee niiden mukaan-minä osoitan teille, kenen kaltainen hän on.
48 Hän on miehen kaltainen, joka

rakentaessaan kaivoi ja meni syvälle ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tulva tuli, virta syöksähti sitä taloa vastaan mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli *kalliolle perustettu*.
49 Mutta joka kuulee eikä tee, hän on miehen kaltainen joka perustusta tekemättä rakensi talon maan päälle. Virta syöksähti sitä vastaan ja heti se sortui, ja sen talon kukistuminen oli suuri.

kaltainen, joka kaivoi ja kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle. Kun sitten tulva tuli, virta syöksähti sitä taloa vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvin rakennettu.
49 Mutta joka kuulee eikä tee, on miehen kaltainen, joka ilman perustusta rakensi talon maan päälle. Virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen talon kukistuminen oli suuri."

huonetta rakentaessaan kaivoi syvään ja laski perustuksen kalliolle; kun sitten tulva tuli, syöksähti virta sitä huonetta vastaan, mutta ei voinut sitä horjuttaa, sillä se oli hyvästi rakennettu.
49 Mutta joka kuulee eikä tee, se on miehen kaltainen, joka perustusta panematta rakensi huoneensa maan pinnalle; ja virta syöksähti sitä vastaan, ja heti se sortui, ja sen huoneen kukistuminen oli suuri."

SADANPÄÄMIEHEN PALVELIJA PARANEE

1 Päätettyään kansan kuullen kaikki nämä puheensa Hän meni Kapernaumiin.

2 Erään sadanpäämiehen palvelija jota hän piti arvossa, oli sairaana kuolemaisillaan.

3 Kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti Hänen luokseen juutalaisten vanhimpia ja pyysi Häntä tulemaan ja parantamaan hänen palvelijansa.
4 Tultuaan Jeesuksen luo he pyysivät Häntä hartaasti sanoen: "Hän ansaitsee että suot hänelle tämän,"

7. Luku

1 Päätettyään kansan kuullen kaikki nämä puheensa Hän meni Kapernaumiin.
2 Erään sadanpäämiehen palvelija, joka oli tälle arvokas, sairasti ja oli kuolemaisillaan.

3 Kuultuaan Jeesuksesta lähetti luoksensa juutalaisten vanhimpia pyytäen Häntä, että tulisi parantamaan hänen palvelijansa.
4 Tultuaan Jeesuksen luo nämä pyysivät Häntä hartaasti sanoen: "Hän on sen arvoinen, että suot hänelle

7 Luku

1 Kun hän oli kansan kuullen kaikki nämä puheensa puhunut, meni hän Kapernaumiin.
2 Ja eräällä sadanpäämiehellä oli palvelija, joka sairasti ja oli kuolemaisillaan ja jota hän piti suuressa arvossa.
3 Ja kuultuaan Jeesuksesta hän lähetti juutalaisten vanhimpia hänen tykönsä ja pyysi, että hän tulisi parantamaan hänen palvelijansa.
4 Kun nämä saapuivat Jeesuksen tykö, pyysivät he häntä hartaasti ja sanoivat: "Hän ansaitsee, että teet hänelle

5 sillä hän rakastaa kansaamme ja on rakentanut meille synagoogan."

6 Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Kun Hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäämies lähetti (Hänen luokseen) ystäviä sanomaan Hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en ole sen arvoinen että astuisit kattoni alle."
7 Sen vuoksi en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan luoksesi. vaan sano sana niin palvelijani paranee.

8 Sillä minäkin olen vallan alaiseksi asetettu mies, ja minulla on sotamiehiä alaisinani. Sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."

9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä ja kääntyen kansan puoleen joka Häntä seurasi, sanoi: "Sanon teille etten ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."

10 Taloon palatessaan lähetetty tapasivat (sairaana olleen) palvelijan terveenä.

tämän,
5 sillä rakastaa kansaamme ja on rakentanut meille kokoushuoneen."

6 Niin Jeesus lähti heidän kanssaan. Kun Hän ei enää ollut kaukana talosta, sadanpäämies lähetti ystäviä sanomaan Hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en ole sen arvoinen, että astuisit kattoni alle.
7 Sen tähden en katsonut itseäni arvolliseksi tulemaan luoksesi, vaan sano sanalla, niin palvelijani paranee.

8 Sillä minäkin olen vallan alle asetettu ihminen, ja minulla on sotamiehiä alaisinani ja sanon tälle: 'Mene', ja menee, ja toiselle: 'Tule', ja tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja tekee.
9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä ja kääntyen kansan puoleen, joka Häntä seurasi, sanoi: "Sanon teille, etten Israelissakaan ole löytänyt näin suurta uskoa."
10 Taloon palatessaan lähetetyt tapasivat palvelijan terveenä.

tämän;
5 sillä hän rakastaa meidän kansaamme, ja hän on rakentanut meille synagoogan".
6 Niin Jeesus lähti heidän kanssansa. Mutta kun hän ei enää ollut kaukana talosta, lähetti sadanpäämies ystäviänsä sanomaan hänelle: "Herra, älä vaivaa itseäsi, sillä en minä ole sen arvoinen, että tulisit minun kattoni alle;
7 sentähden en katsonutkaan itseäni arvolliseksi tulemaan sinun luoksesi; vaan sano sana, niin minun palvelijani paranee.
8 Sillä minä itsekin olen toisen vallan alaiseksi asetettu, ja minulla on sotamiehiä käskettävinäni, ja minä sanon tälle: 'Mene', ja hän menee, ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee, ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee."
9 Tämän kuultuaan Jeesus ihmetteli häntä, kääntyi ja sanoi kansalle, joka häntä seurasi: "Minä sanon teille: en ole Israelissakaan löytänyt näin suurta uskoa."
10 Ja taloon palatessaan lähettilät tapasivat palvelijan terveenä.

NAININ LESKEN POIKA HERÄÄ KUOLLEISTA

11 Seuraavana päivänä* tapahtui että Hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja Hänen kanssaan °vaelsi (paljon) Hänen opetuslapsiaan° ja suuri kansanjoukko.
12 Hänen lähestyessään kaupungin porttia, katso, kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainoaa poikaa. Äiti* oli leski. Ja hänen kanssaan oli paljon kaupungin kansaa.
13 Nähdessään hänet Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke."
14 Astuen luo Hän kosketti paareja ja kantajat pysähtyivät. Niin Hän sanoi: "Nuorukainen, sanon sinulle: nouse."

15 Kuollut nousi istualleen ja alkoi puhua. Ja Hän antoi hänet hänen äidilleen.

16 Niin heidät kaikki valtasi pelko ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut keskellemme" ja: "Jumala on katsonut kansansa puoleen"."

17 Tämä sanoma Hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkialle ympäristöön.

11 Sen jälkeen Hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja kanssaan vaelsi paljo opetuslapsiaan ynnä suuri kansajoukko.
12 Hänen lähestyessään kaupungin porttia, katso, kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista poikaa. Äiti oli leski, ja mukanaan oli paljo kaupungin kansaa.
13 Nähtyään hänet Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke."
14 Astuttuaan luo kosketti paareja ja kantajat seisahtuivat. Lausui: "Nuorukainen, sanon sinulle: nouse."

15 Kuollut nousi istualleen ja alkoi puhua, ja Jeesus antoi hänet hänen äidillensä.
16 Niin kaikki pelästyivät ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut keskellemme" ja: "Jumala on katsonut kansansa puoleen."

17 Tämä sanoma Hänestä levisi koko Juudeaan ja koko ympäristöön.

11 Sen jälkeen hän vaelsi Nain nimiseen kaupunkiin, ja hänen kanssaan vaelsivat hänen opetuslapsensa ynnä suuri kansanjoukko.
12 Kun hän nyt lähestyi kaupungin porttia, katso, silloin kannettiin ulos kuollutta, äitinsä ainokaista poikaa. Ja äiti oli leski, ja hänen kanssaan kulki paljon kaupungin kansaa.
13 Ja hänet nähdessään Herra armahti häntä ja sanoi hänelle: "Älä itke".
14 Ja hän meni ja kosketti paareja; niin kantajat seisahtuivat. Ja hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle: nouse."
15 Niin kuollut nousi istualleen ja rupesi puhumaan. Ja hän antoi hänet hänen äidillensä.
16 Ja heidät kaikki valtasi pelko, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Suuri profeetta on noussut meidän keskellemme", ja: "Jumala on katsonut kansansa puoleen".
17 Ja tämä puhe hänestä levisi koko Juudeaan ja kaikkiin ympärillä oleviin seutuihin.

JOHANNES KASTAJA

18 Johannekselle kertoivat hänen
opetuslapsensa kaikesta tästä.
19 Kutsuttuaan luokseen kaksi
opetuslastaan Johannes lähetti heidät
Jeesuksen* luo kysymään: "Oletko sinä se
tuleva vai pitääkö meidän toista odottaa?"

20 Tultuaan Hänen luokseen miehet
sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt
meidät luoksesi kysymään: 'Oletko sinä se
tuleva vai pitääkö meidän toista odottaa?'
"
21 (Mutta) juuri sillä hetkellä Hän paransi
monia sairauksista ja vaivoista ja pahoista
hengistä, ja monelle sokealle Hän antoi
näön.
22 Niin Jeesus* vastasi ja sanoi heille:
"Menkää ja kertokaa Johannekselle mitä
olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat
näön, rammat kävelevät, pitaaliset
puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleita
herätetään, köyhille julistetaan
ilosanomaa."
23 Ja autuas on se joka ei loukkaannu
minuun."
24 Johanneksen lähettiläitten mentyä Hän

18 Johannekselle kertoivat hänen
opetuslapsensa kaikesta tästä.
19 Kutsuttuaan luoksensa kaksi
opetuslastaan Johannes lähetti nämä
Herran tykö kysymään: "Oletko Sinä se
tuleva, vai pitääkö meidän toista
vartoman?"
20 Tultuaan Hänen luoksensa miehet
sanoivat: "Johannes Kastaja lähetti
meidät tykösi sanoen: 'Oletko Sinä se
tuleva, vai pitääkö meidän toista
vartoman?'"
21 Sillä hetkellä Hän paransi monia
sairauksista ja vitsauksista ja pahoista
hengistä ja antoi monelle sokealle
näön.
22 Niin vastasi ja sanoi heille:
"Menkää ja kertokaa Johannekselle,
mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat
saavat jälleen näkönsä, rammat
kävelevät, pitaliset puhdistuvat, kuurot
kuulevat, kuolleet herätetään, köyhille
julistetaan evankeliota.
23 Onnellinen se, joka ei loukkaannu
Minuun."
24 Johanneksen lähettilästen mentyä

18 Ja Johannekselle kertoivat hänen
opetuslapsensa tästä kaikesta.
19 Niin Johannes kutsui luoksensa
opetuslapsistaan kaksi ja lähetti heidät
Herran tykö kysymään: "Oletko sinä se
tuleva, vai pitääkö meidän toista
odottaman?"
20 Miehet saapuivat hänen tykönsä ja
sanoivat: "Johannes Kastaja on
lähettänyt meidät sinun tykösi ja kysyy:
'Oletko sinä se tuleva, vai pitääkö
meidän toista odottaman?'"
21 Sillä hetkellä hän juuri paransi
useita taudeista ja vitsauksista ja
pahoista hengistä, ja monelle sokealle
hän antoi näön.
22 Niin hän vastasi ja sanoi heille:
"Menkää ja kertokaa Johannekselle,
mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat
saavat näkönsä, rammat kävelevät,
pitaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat,
kuolleet herätetään, köyhille julistetaan
evankeliumia.
23 Ja autuas on se, joka ei
loukkaannu minuun."
24 Kun Johanneksen lähettilät olivat

alkoi puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä läksitte autiomaahan katselemaan? Ruokoako jota tuuli huojuttaa?"

25 Vai mitä läksitte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, hienoissa vaatteissa ja ylellisesti esiintyvät ovat kuningasten linnoissa.

26 Vai mitä läksitte katsomaan? Profeettaako? Niin, sanon teille, ja suurempaa kuin profeetta.
27 Tämä on se josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän sanansaattajani edelläsi, ja hän on valmistava tiesi eteesi.'

28 (Sillä) sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa suurempaa (profeettaa) kuin Johannes (Kastaja). Mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän."
29 Kaikki kansa joka kuunteli Johannesta*, veronkantajatkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi kastattamalla itsensä Johanneksen kasteella.
30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät tyhjäksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet Johannekselta

Hän alkoi puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä läksitte erämaahan katselemaan? Ruokoa, jota tuuli huojuttaa?
25 Vai mitä läksitte katsomaan? Ihmistä, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, koreavaatteiset ja ylellisesti elävät ovat kuningasten linnoissa.

26 Vai mitä läksitte katsomaan? Profeettaa? Kyllä, sanon teille, ja enemmän kuin profeetta.
27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, enkelini lähetän edellesi valmistamaan tiesi eteesi.'

28 Sanon teille: ei ole vaimoista syntyneissä suurempaa kuin Johannes Kastaja Mutta vähempi Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän."

29 Kaikki kansa, joka kuuli, veronkantajatkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja kastattivat itsensä Johanneksen kasteella.
30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät tyhjäksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet häneltä

menneet, rupesi hän puhumaan kansalle Johanneksesta: "Mitä te lähditte erämaahan katselemaan? Ruokoako, jota tuuli huojuttaa?
25 Vai mitä lähditte katsomaan? Ihmistäkö, hienoihin vaatteisiin puettua? Katso, ne jotka koreissa vaatteissa käyvät ja herkullisesti elävät, ne ovat kuningasten linnoissa.
26 Vai mitä lähditte katsomaan? Profeettaako? Totisesti, minä sanon teille: hän on enemmän kuin profeetta.
27 Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän enkelini sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.
28 Minä sanon teille: ei ole vaimoista syntyneitten joukossa yhtäkään suurempaa kuin Johannes; mutta vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän.
29 Ja kaikki kansa, joka häntä kuuli, publikaanitkin, tunnustivat Jumalan vanhurskaaksi ja antoivat kastaa itsensä Johanneksen kasteella.
30 Mutta fariseukset ja lainoppineet tekivät turhaksi Jumalan aivoituksen heitä kohtaan eivätkä ottaneet

kastetta.
31 (Niin Herra sanoi) ”Mihin siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat?
32 He ovat pienokaisten kaltaisia jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen sanoen: ”Soitimme teille huilua ettekä tanssineet, lauloimme teille itkuvirsiä ettekä itkeneet.”
33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: ”Hänessä on riivaaja.”
34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: ”Katso, syömäri ja viininjuoja, veronkantajain ja syntisten ystävä.”

35 Ja viisaus on kaikkien lasten puolelta oikeaksi tunnustettu.

JEESUKSEN JALKOJEN VOITELEMINEN

36 Muuan fariseus pyysi Häntä syömään kanssaan, ja Hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterioimaan.
37 Katso, kaupungissa oli nainen joka oli synnin harjoittaja. Saatuaan tietää Hänen olevan aterialla fariseuksen talossa hän toi alabasteripullon jossa oli voiteluöljyä.

kastetta.
31 "Mihin siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia ovat?
32 Ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen sanoen: 'Soitimme teille huilua ettekä tanssineet, veisasimme teille itkuvirsiä ettekä itkeneet.'
33 Sillä Johannes Kastaja tuli, ei syönyt leipää eikä juonut viiniä, ja sanotte: 'Hänessä on riivaaja.'
34 Ihmisen Poika tuli, syö ja juo, ja sanotte: 'Katso ihmistä, syömäriä ja viininjuojaa, veronkantajain ja syntisten ystävää.'
35 Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta oikeaksi osoitettu."

36 Muuan fariseus pyysi Häntä syömään kanssaan, ja meni fariseuksen taloon ja asettui aterioimaan.
37 Katso, kaupungissa oli nainen, joka oli syntinen, ja saatuaan tietää Hänen olevan aterialla fariseuksen talossa toi alabasteripullon täynnä

Johannekselta kastetta.
31 Mihin minä siis vertaan tämän sukupolven ihmiset, ja kenen kaltaisia he ovat?
32 He ovat lasten kaltaisia, jotka istuvat torilla ja huutavat toisilleen ja sanovat: 'Me soitimme teille huilua, ja te ette karkeloineet; me veisasimme itkuvirsiä, ja te ette itkeneet'.
33 Sillä Johannes Kastaja on tullut, ei syö leipää eikä juo viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on riivaaja'.
34 Ihmisen Poika on tullut, syö ja juo, ja te sanotte: 'Katso syömäriä ja viininjuojaa, publikaanien ja syntisten ystävää!'
35 Ja viisaus on kaikkien lastensa puolelta oikeaksi näytetty."

36 Niin eräs fariseuksista pyysi häntä ruualle kanssaan; ja hän meni fariseuksen taloon ja asettui aterialle.
37 Ja katso, siinä kaupungissa oli nainen, joka eli syntisesti; ja kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen talossa, toi hän

38 Seisoen takana Hänen jalkojensa luona hän alkoi itkien kastella Hänen jalkojaan kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli Hänen jalkojaan ja voiteli voiteella.

39 Mutta tämän nähdessään fariseus joka oli kutsunut Hänet, ajatteli itsekseen sanoen: "Jos tämä olisi profeetta Hän tietäisi mikä ja millainen tuo nainen on joka Häneen koskee —että hän on synnin harjoittaja."

KAKSI VELALLISTA

40 Niin Jeesus puhutteli häntä sanoen: "Simon, minulla on jotain sanomista sinulle." Hän lausui: "Opettaja. sano "
41 ”Eräällä lainanantajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.
42 Kun heillä ei ollut millä maksaa hän antoi molemmille anteeksi (Sano) kumpi heistä rakastaa siis häntä enemmän."

43 Simon vastasi sanoen: ”Luulen että se jolle hän antoi enemmän anteeksi.” Niin

voiteluöljyä
38 ja asettuen taakse Hänen jalkainsa viereen alkoi itkien kastella Hänen jalkojaan kyynelillänsä ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli Hänen jalkojaan ja voiteli öljyllä.

39 Mutta nähdessään fariseus, joka oli kutsunut Hänet, ajatteli itsekseen sanoen: "Jos tämä olisi profeetta, Hän tietäisi, mikä ja millainen tuo nainen, joka Häneen koskee: että se on syntinen."

40 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simeon, Minulla on jotakin sanomista sinulle." Virkkoi: "Opettaja, sano."
41 "Lainanantajalla oli kaksi velallista. Toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.
42 Kun heillä ei ollut maksaa, antoi molemmille anteeksi. Sano, kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"

43 Simeon vastasi sanoen: "Luullakseni se, jolle antoi enemmän

alabasteripullon täynnä hajuvoidetta
38 ja asettui hänen taakseen hänen jalkojensa kohdalle, itki ja rupesi kastelemaan hänen jalkojansa kyynelillään ja kuivasi ne päänsä hiuksilla ja suuteli hänen jalkojaan ja voiteli ne hajuvoiteella.
39 Mutta kun fariseus, joka oli hänet kutsunut, sen näki, ajatteli hän mielessään näin: "Jos tämä olisi profeetta, tietäisi hän, mikä ja millainen tuo nainen on, joka häneen koskee: että hän on syntinen."

40 Niin Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Simon, minulla on jotakin sanomista sinulle". Hän virkkoi: "Opettaja, sano". -
41 Lainanantajalla oli kaksi velallista; toinen oli velkaa viisisataa denaria, toinen viisikymmentä.
42 Kun heillä ei ollut, millä maksaa, antoi hän molemmille velan anteeksi. Kumpi heistä siis rakastaa häntä enemmän?"
43 Simon vastasi ja sanoi: "Minun mielestäni se, jolle hän antoi enemmän

Hän sanoi hänelle: ”oikein ratkaisit.”

44 Naiseen kääntyen Hän sanoi Simonille: ”Näetkö tämän naisen? Tulin taloosi. Et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään jalkani ja kuivasi ne ”päänsä hiuksilla”.

45 Sinä et antanut minulle suudelmaa mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti. kun tulin sisään.

46 Sinä et voidellut päätäni öljyllä mutta tämä voiteli jalkani voiteluöljyllä.

47 48 Sen vuoksi sanon sinulle: hänen monet syntinsä ovat anteeksi annetut, niin että hän rakasti paljon. Mutta jolle vähän anteeksi annetaan se rakastaa vähän."

48 Sitten Hän sanoi naiselle*: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut."
49 Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan itsekseen: "Kuka tämä on joka synnitkin anteeksi antaa'?"
50 Mutta Hän sanoi naiselle: "Uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan."

anteeksi." Sanoi hänelle: "Oikein ratkaisit."
44 Naiseen kääntyen sanoi Simeonille: "Näetkö tämän naisen? Tulin taloosi. Et antanut vettä jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillä jalkani ja kuivasi hiuksillaan.

45 Et antanut Minulle suuta, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti, kun tulin sisään.

46 Et voidellut päätäni öljyllä, mutta tämä voiteli jalkani hajuvoiteella.

47 Sen tähden sanon sinulle: hänen monet syntinsä ovat anteeksi annetut; sen tähden rakasti paljon. Mutta jolle vähä anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."
48 Sitten sanoi naiselle: "Syntisi ovat anteeksi annetut."
49 Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan itsekseen: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?"
50 Mutta Hän sanoi naiselle: "Uskosi on sinut vapahtanut. Mene rauhaan."

anteeksi". Hän sanoi hänelle: "Oikein sinä ratkaisit".
44 Ja naiseen kääntyen hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin sinun taloosi; et sinä antanut vettä minun jaloilleni, mutta tämä kasteli kyynelillään minun jalkani ja kuivasi ne hiuksillaan.
45 Et sinä antanut minulle suudelmaa, mutta tämä ei ole lakannut suutelemasta minun jalkojani siitä asti, kuin tulin sisään.
46 Et sinä voidellut öljyllä minun päätäni, mutta tämä voiteli hajuvoiteella minun jalkani.
47 Sentähden minä sanon sinulle: tämän paljot synnit ovat anteeksi annetut: hänhän näet rakasti paljon; mutta jolle vähän anteeksi annetaan, se rakastaa vähän."
48 Sitten hän sanoi naiselle: "Sinun syntisi ovat anteeksi annetut".
49 Niin ateriakumppanit rupesivat ajattelemaan mielessänsä: "Kuka tämä on, joka synnitkin anteeksi antaa?"
50 Mutta hän sanoi naiselle: "Sinun uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan".

JEESUSTA PALVELLEITA NAISIA

1 Sen jälkeen tapahtui että Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään saarnaten ja julistaen ilosanomaa Jumalan valtakunnasta. Ja ne kaksitoista olivat Hänen kanssaan.
2 samoin joitakin naisia jotka olivat parannetut pahoista hengiltä ja sairauksista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos,
3 ja Johanna, Herodeksen tilanhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita jotka palvelivat Häntä* varoillaan.

VERTAUS KYLVÄJÄSTÄ

4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kaikista kaupungeista meni Hänen luokseen, Hän puhui vertausta käyttäen:
5 kylväjä lähti kylvämään siementänsä. Hänen kylväessään osa putosi tien viereen, ja se tallautui ja taivaan linnut söivät sen.
6 Osa putosi kalliolle ja noustuaan oraalle se kuivettui kun sillä ei ollut

8 Luku

1 Sen jälkeen tapahtui, että Hän vaelsi kaupunkeja ja kyliä saarnaten ja julistaen Jumalan valtakuntaa, ja ne kaksitoista kanssaan

2 sekä muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja sairauksista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos,
3 ja Johanna, Herodeen tilanhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat Häntä varoistaan.

4 Kun paljo kansaa kokoontui ja kaikista kaupungeista mentiin luoksensa, Hän puhui vertauksella:
5 "Kylväjä lähti kylvämään siementänsä. Kylväessään osa putosi tien viereen ja se tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.
6 Osa putosi kalliolle ja noustuaan oraalle se kuivettui, kun sillä ei ollut

8 Luku

1 Ja sen jälkeen hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja saarnasi ja julisti Jumalan valtakunnan evankeliumia; ja ne kaksitoista olivat hänen kanssansa,
2 niin myös muutamia naisia, jotka olivat parannetut pahoista hengistä ja taudeista: Maria, Magdaleenaksi kutsuttu, josta seitsemän riivaajaa oli lähtenyt ulos,
3 ja Johanna, Herodeksen taloudenhoitajan Kuusaan vaimo, ja Susanna ja useita muita, jotka palvelivat heitä varoillansa.

4 Kun paljon kansaa kokoontui ja ihmisiä kulki joka kaupungista hänen tykönsä, puhui hän vertauksella:
5 Kylväjä meni kylvämään siementänsä. Ja hänen kylväessään putosi osa tien oheen ja tallautui, ja taivaan linnut söivät sen.
6 Ja osa putosi kalliolle, ja oraalle noustuaan se kuivettui, kun sillä ei ollut

kosteutta.
7 Osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen.
8 Mutta osa putosi hyvään maahan ja nousi oraalle ja teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan Hän huusi: "Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!”"

kosteutta.
7 Osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahduttivat sen.
8 Osa putosi hyvään maahan ja noustuaan oraalle teki satakertaisen hedelmän." Tämän sanottuaan huusi: "Jolla on korvat kuulla, kuulkoon."

kosteutta.
7 Ja osa putosi orjantappurain sekaan, ja orjantappurat kasvoivat mukana ja tukahuttivat sen.
8 Ja osa putosi hyvään maahan, kasvoi ja teki satakertaisen hedelmän. Tämän sanottuaan hän lausui suurella äänellä: ""Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon""."

VERTAUKSEN SELITYS

9 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä (sanoen): ”Mitä tämä vertaus merkitsee?”
10 Hän sanoi: ”Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille puhun vertauksin jotta he näkevinä eivät näkisi ja kuulevina eivät ymmärtäisi."

11 Vertaus on tämä: Siemen on Jumalan sana.
12 Jotka tien viereen putosivat *kuvaavat niitä* jotka kuulevat; sitten paholainen tulee ja ottaa pois sanan heidän sydämestään jotteivät he uskoisi pelastuakseen."
13 Jotka kaltiolle putosivat *kuvaavat niitä* jotka kuullessaan ottavat sanan

9 Opetuslapset kysyivät Häneltä: "Mitä tämä vertaus lienee?"
10 Sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille vertauksissa, jotta näkevinä eivät näkisi ja kuulevina eivät ymmärtäisi.

11 Vertaus on tämä: Siemen on Jumalan sana.
12 Jotka tien ohessa, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa pois sanan heidän sydämestään, jotteivät uskovina tulisi autuaiksi.

13 Jotka kalliolla, ovat ne, jotka kuullessaan ottavat sanan ilolla

9 Niin hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä, mitä tämä vertaus merkitsi.
10 Hän sanoi: "Teidän on annettu tuntea Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille ne esitetään vertauksissa, että he, vaikka näkevät, eivät näkisi, ja vaikka kuulevat, eivät ymmärtäisi.
11 Vertaus on tämä: siemen on Jumalan sana.
12 Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, jotka kuulevat, mutta sitten perkele tulee ja ottaa sanan pois heidän sydämestään, etteivät he uskoisi ja pelastuisi.
13 Ja mitkä kalliolle putosivat, ovat ne, jotka kuullessaan sanan ottavat sen

ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta.
He uskovat joksikin aikaa ja kiusauksen
hetkellä luopuvat.
14 Mikä taas orjantappuroihin putosi
kuvaa niitä jotka kuulevat, mutta
vaeltaessaan tukehtuvat elämän huoliin,
rikkauteen ja nautintoihin eivätkä tuota
kypsää hedelmää.
15 Mutta mikä hyvään maahan putosi,
kuvaa niitä jotka kuultuaan säilyttävät
sanan jalossa ja hyvässä sydämessä ja
kantavat hedelmän kärsivällisyydessä."

vastaan, mutta heillä ei ole juurta:
uskovat ajaksi ja kiusauksen hetkellä
luopuvat.
14 Mikä taas orjantappuroihin putosi,
ovat ne, jotka kuulevat, mutta
vaeltaessaan tukehtuvat elämän huoliin,
rikkauteen ja nautintoihin eivätkä
kanna kypsää hedelmää.
15 Mutta mikä hyvään maahan, ovat
niitä, jotka kuultuansa säilyttävät sanan
jalossa ja hyvässä sydämessä ja
kantavat hedelmän kärsivällisinä.

ilolla vastaan, mutta joilla ei ole juurta:
ainoastaan ajaksi he uskovat ja
kiusauksen hetkellä luopuvat.
14 Mikä taas orjantappuroihin putosi,
ne ovat ne, jotka kuulevat, mutta
vaeltaessaan tukehtuvat tämän elämän
huoliin, rikkauteen ja hekumoihin,
eivätkä tuota kypsää hedelmää.
15 Mutta mikä hyvään maahan putosi,
ne ovat ne, jotka sanan kuultuansa
säilyttävät sen vilpittömässä ja hyvässä
sydämessä ja tuottavat hedelmän
kärsivällisyydessä.

LAMPUN OIKEA PAIKKA

16 Ei kukaan joka on sytyttänyt lampun,
peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle
vaan asettaa sen lampunjalkaan jotta
sisälle tulijat näkisivät valon.

17 Sillä ei ole salattua mikä ei tule ilmi,
eikä kätkettyä mikä ei tule tunnetuksi ja
joudu valoon.
18 Ottakaa siis vaari kuinka kuulette.
Jolla näet on, sille annetaan, ja jolla ei
ole, siltä otetaan pois sekin minkä hän
luulee omistavansa."

16 Ei kukaan, joka on sytyttänyt
lampun, peitä sitä astialla tai pane
vuoteen alle, vaan asettaa
lampunjalkaan, jotta sisälletulijat
näkisivät valon.
17 Sillä ei ole salattua, mikä ei tule
ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei tule
tunnetuksi ja astu valoon.
18 Ottakaa siis vaari, kuinka kuulette.
Jolla näet on, sille annetaan, ja jolla
ei ole, siltä otetaan pois sekin, minkä
luulee omistavansa."

16 Ei kukaan joka sytyttää lampun,
peitä sitä astialla tai pane vuoteen alle,
vaan panee sen lampunjalkaan, että
sisälletulijat näkisivät valon.

17 Sillä ei ole mitään salattua, mikä ei
tule ilmi, eikä kätkettyä, mikä ei tule
tunnetuksi ja joudu päivän valoon.
18 Katsokaa siis, miten kuulette; sillä
sille, jolla on, annetaan, mutta siltä,
jolla ei ole, otetaan pois sekin, minkä
hän luulee itsellään olevan."

KORKEAMPI SUKULAISUUS

19 Hänen äitinsä ja veljensä tulivat Hänen luokseen mutta eivät väentungokselta päässeet Häntä tapaamaan.

20 Hänelle kerrottiin (sanoen): "Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinut."
21 Mutta Hän vastasi ja sanoi heille: "Äitini ja veljeni ovat nämä jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen mukaan."

19 Äitinsä ja veljensä tulivat luoksensa, mutta eivät väentungokselta päässeet Häntä tapaamaan.

20 Hänelle kerrottiin: "Äitisi ja veljesi seisovat ulkona tahtoen nähdä Sinut."

21 Mutta vastasi ja sanoi heille: "Äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja toteuttavat sen."

19 Ja hänen äitinsä ja veljensä tulivat häntä tapaamaan, mutta eivät väentungokselta päässeet hänen tykönsä.
20 Niin hänelle ilmoitettiin: "Sinun äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja tahtovat nähdä sinua".
21 Mutta hän vastasi ja sanoi heille: "Minun äitini ja veljeni ovat nämä, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sen mukaan tekevät".

JEESUS ASETTAA MYRSKYN

22 Tapahtui eräänä päivänä että Hän astui opetuslapsineen veneeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen." Niin he lähtivät vesille."
23 Mutta heidän purjehtiessaan Hän nukahti. Ja alas järvelle syöksyi myrskytuuli ja *vene täyttyi* vedellä, ja he olivat vaarassa.
24 Niin he menivät ja herättivät Hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukumme!" Herättyään Hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat ja tuli tyyni."

22 Tapahtui eräänä päivänä, että Hän astui opetuslapsinensa venheeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen", ja lähtivät.
23 Mutta heidän purjehtiessaan Hän nukahti. Niin alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja he kastuivat vedestä ja olivat vaarassa.
24 Niin menivät ja herättivät Hänet sanoen: "Mestari, Mestari, me hukumme." Herättyään nuhteli tuulta ja veden aallokkoa. Ne asettuivat, ja tuli

22 Niin tapahtui eräänä päivänä, että hän astui opetuslapsinensa venheeseen ja sanoi heille: "Menkäämme järven tuolle puolen". Ja he lähtivät vesille.
23 Ja heidän purjehtiessaan hän nukkui. Mutta alas järvelle syöksyi myrskytuuli, ja venhe tuli vettä täyteen, ja he olivat vaarassa.
24 Niin he menivät ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, me hukumme!" Ja herättyään hän nuhteli tuulta ja veden aallokkoa; ja ne

25 Ja Hän sanoi heille: "Missä on uskonne?" Mutta he pelkäsivät ja ihmettelivät sanoen toisilleen: "Kuka tämä onkaan kun Hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat Häntä?"

tyven.
25 Sanoi heille: "Missä on uskonne?" Mutta pelkäsivät ja ihmettelivät sanoen toisilleen: "Kuka tämä onkaan, kun käskee tuuliakin ja vettä, ja ne tottelevat Häntä?"

asettuivat, ja tuli tyven.
25 Ja hän sanoi heille: "Missä on teidän uskonne?" Mutta pelko oli vallannut heidät, ja he ihmettelivät, sanoen toisilleen: "Kuka onkaan tämä, kun hän käskee sekä tuulia että vettä, ja ne tottelevat häntä?"

RIIVATTU JA SIKALAUMA

26 Niin he purjehtivat gadaralaisten* alueelle joka on Galilean vastapäätä.
27 Kun Hän nousi maihin tuli Häntä vastaan kaupungista muuan mies jossa oli *kauan aikaa ollut riivaajia. Hän ei* pukenut ylleen vaatetta eikä asunut huoneessa vaan hautaluolissa.
28 Nähtyään Jeesuksen hän huutaen heittäytyi Hänen eteensä ja sanoi kovalla äänellä: "Miksi minuun puutut*, Jeesus, Jumalan, Korkeimman Poika? Rukoilen sinua: älä vaivaa minua."

29 Hän oli näet käskemäisillään saastaista henkeä lähtemään ulos miehestä. Sillä pitkät ajat se oli raastanut häntä mukanaan. Häntä oli vartioitu sidottuna kahleilla ja jalkanuorilla. Mutta hän oli

26 Niin purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on Galileaa vastapäätä.
27 Kun Hän nousi maihin, tuli kaupungista vastaan muuan mies, jossa oli riivaajia. Hän ei ollut pitkään aikaan pukenut ylleen vaatetta eikä asunut huoneessa, vaan hautaluolissa.
28 Nähtyään Jeesuksen heittäysi huutaen maahan Hänen eteensä ja sanoi suurella äänellä: "Mitä minulla ja Sinulla on yhteistä, Jeesus, Korkeimman Jumalan Poika? Rukoilen Sinua: älä vaivaa minua."
29 Hän oli näet käskemässä saastaista henkeä lähtemään ulos miehestä. Sillä pitkät ajat se oli raastanut häntä mukanaan. Hänet oli sidottu kahleilla ja jalkanuorilla, ja oli

26 Ja he purjehtivat gerasalaisten alueelle, joka on vastapäätä Galileaa.
27 Ja kun hän oli noussut maihin, tuli häntä vastaan kaupungista mies, jossa oli riivaajia; ja hän ei ollut pitkään aikaan pukenut vaatteita ylleen eikä asunut huoneessa, vaan haudoissa.
28 Kun hän näki Jeesuksen, parkaisi hän ja lankesi maahan hänen eteensä ja huusi suurella äänellä: "Mitä sinulla on minun kanssani tekemistä, Jeesus, Jumalan, Korkeimman, Poika? Minä rukoilen sinua: älä minua vaivaa."
29 Sillä hän oli käskemäisillään saastaista henkeä menemään ulos siitä miehestä. Sillä pitkät ajat se oli temponut häntä mukaansa; hänet oli sidottu kahleisiin ja jalkanuoriin, ja

katkonut siteet, ja riivaaja oli kuljettanut hänet autioihin paikkoihin.

30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Se vastasi: "leegio", sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen."

31 Ja ne pyysivät Häntä ettei Hän käskisi niitä menemään syvyyteen.
32 Siellä oli suuri sikalauma vuorella laitumella, ja riivaajat* pyysivät Häntä että Hän antaisi niille luvan mennä sikoihin°, ja Hän antoi niille luvan.

33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

34 Nähtyään mitä oli tapahtunut paimentajat pakenivat ja (menivät ja) kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.
35 Niin ihmiset* tulivat katsomaan mitä oli tapahtunut ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkain juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä, ja he pelkäsivät.
36 Ja* (myös) silminnäkijät kertoivat heille

vartioituna. Mutta oli katkonut siteet, ja riivaaja oli kuljettanut hänet autioihin paikkoihin.
30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Se sanoi: "Legio." Sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen.
31 Pyysivät Häntä, ettei käskisi niitä menemään syvyyteen.
32 Siellä oli suuri sikolauma vuorella laitumella, ja pyysivät Häntä, että antaisi niille luvan mennä niihin, ja antoi niille.

33 Riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

34 Nähtyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat kaupungissa ja maataloissa.
35 Niin tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut, ja tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkain juuressa, puettuna ja täydessä järjessä, ja pelkäsivät.
36 Näkijät kertoivat heille, kuinka

häntä oli vartioitu, mutta hän oli katkaissut siteet ja kulkeutunut riivaajan ajamana erämaihin.
30 Niin Jeesus kysyi siltä sanoen: "Mikä on nimesi?" Hän vastasi: "Legio"; sillä monta riivaajaa oli mennyt häneen.

31 Ja ne pyysivät häntä, ettei hän käskisi heidän mennä syvyyteen.
32 Niin siellä oli vuorella suuri sikalauma laitumella; ja ne pyysivät häntä, että hän antaisi heille luvan mennä sikoihin. Ja hän antoi niille luvan.
33 Niin riivaajat lähtivät ulos miehestä ja menivät sikoihin. Silloin lauma syöksyi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.
34 Mutta nähtyään, mitä oli tapahtunut, paimentajat pakenivat ja kertoivat siitä kaupungissa ja maataloissa.
35 Niin kansa lähti katsomaan, mitä oli tapahtunut, ja he tulivat Jeesuksen luo ja tapasivat miehen, josta riivaajat olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa puettuna ja täydessä ymmärryksessä; ja he peljästyivät.
36 Mutta silminnäkijät kertoivat heille,

kuinka riivattu oli tullut terveeksi.
37 Ja koko gadaralaisten* seutukunnan kansa pyysi Häntä poistumaan heidän luotaan, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Astuttuaan veneeseen Hän meni takaisin.
38 Mutta mies josta riivaajat olivat lähteneet ulos, pyysi Häneltä saada olla Hänen kanssaan. Jeesus lähetti hänet kuitenkin luotaan sanoen:
39 Palaa kotiisi ja kerro kuinka suuria Jumala on tehnyt sinulle. Niin hän meni julistaen kaikkialla kaupungissa kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt."

riivattu oli tullut terveeksi.
37 Koko gerasalaisten seutukunnan ympäristön kansa pyysi Häntä poistumaan luotansa, sillä suuri pelko oli vallannut heidät. Astuttuaan venheeseen Hän palasi.
38 Mies, josta riivaajat olivat lähteneet ulos, pyysi Häneltä lupaa olla kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa sanoen:
39 "Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria Jumala on tehnyt sinulle." Niin meni julistaen kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria Jeesus oli hänelle tehnyt.

kuinka riivattu oli tullut terveeksi.
37 Ja koko gerasalaisten seutukunnan kansa pyysi häntä poistumaan heidän luotansa, sillä suuri pelko oli vallannut heidät; niin hän astui venheeseen ja palasi takaisin.
38 Ja mies, josta riivaajat olivat lähteneet, pyysi häneltä saada olla hänen kanssaan. Mutta Jeesus lähetti hänet luotansa sanoen:
39 Palaja kotiisi ja kerro, kuinka suuria töitä Jumala on sinulle tehnyt. Ja hän meni ja julisti kaikkialla kaupungissa, kuinka suuria töitä Jeesus oli hänelle tehnyt.

JAIRUKSEN TYTÄR JA VERENJUOKSUA SAIRASTAVA NAINEN

40 Jeesuksen palatessa kansa otti Hänet vastaan, sillä kaikki odottivat Häntä.

41 Katso, tuli mies nimeltä Jairus, ja hän oli synagoogan esimies. Heittäytyen Jeesuksen jalkain juureen hän pyysi Häntä tulemaan kotiinsa.
42 Hänellä oli näet ainoa tytär, noin kaksitoistavuotias, ja tämä oli

40 Kun Jeesus palasi, kansa otti Hänet vastaan, sillä kaikki vartoivat Häntä.
41 Katso, tuli mies nimeltä Jairus, kokoushuoneen esimies. Heittäytyen Jeesuksen jalkain juureen pyysi Häntä tulemaan kotiinsa.
42 Hänellä näet ainoa tytär, noin kaksitoistavuotias, oli kuolemaisillaan.

40 Kun Jeesus palasi, oli kansa häntä vastassa; sillä kaikki odottivat häntä.

41 Ja katso, silloin tuli mies, nimeltä Jairus, joka oli synagoogan esimies. Ja hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja pyysi häntä tulemaan kotiinsa,
42 sillä hänellä oli tytär, ainoa lapsi, noin kaksitoistavuotias, ja se oli

kuolemaisillaan. Mutta Hänen mennessään kansanjoukko ahdisti Häntä.
43 Ja oli nainen jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista vuotta. Hän oli lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa kenenkään voimatta häntä parantaa.

44 Takaa lähestyen hän kosketti Hänen vaippansa tupsua; ja heti hänen verenjuoksunsa asettui."
45 Niin Jeesus sanoi: "Kuka minua kosketti?" Kaikkien kieltäessä sanoi Pietari ja ne jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, kansanjoukko ahdistaa ja pusertaa sinua (ja sinä sanot: 'Kuka minua kosketti?')"
46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku minua kosketti, sillä tunsin voimaa lähtevän minusta."
47 Nähtyään ettei ollut salassa, nainen tuli vavisten, heittäytyi Hänen eteensä ja kertoi kaiken kansan edessä miksi hän kosketti Häntä ja kuinka hän parani heti.

48 Niin Hän sanoi hänelle: "(Ole turvallisella mielellä,) tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhaan."

Mutta Hänen mennessään kansajoukko ahdisti Häntä.
43 Silloin nainen, jolla oli ollut verenjuoksu kaksitoista ajastaikaa ja joka oli lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa kenenkään voimatta häntä parantaa,
44 lähestyi takaa ja koski Hänen vaippansa tupsuun, ja heti verenjuoksunsa asettui.
45 Niin Jeesus sanoi: "Kuka Minuun koski?" Kaikkien kieltäessä sanoi Pietari: "Mestari, väentungos ahdistaa ja painaa Sinua."

46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku Minuun koski, sillä tunsin voiman lähtevän Minusta."
47 Nähtyään, ettei ollut salassa, nainen tuli vavisten, ja heittäytyen Hänen eteensä kertoi kaiken kansan edessä, miksi koski Häneen ja kuinka parani heti.

48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Tytär, uskosi on sinut vapahtanut. Mene rauhaan."

kuolemaisillaan. Mutta hänen sinne mennessään väentungos ahdisti häntä.
43 Ja siellä oli nainen, joka kaksitoista vuotta oli sairastanut verenjuoksua ja lääkäreille kuluttanut kaiken omaisuutensa, eikä kukaan ollut voinut häntä parantaa.
44 Tämä lähestyi takaapäin ja kosketti hänen vaippansa tupsua, ja heti hänen verenjuoksunsa asettui.
45 Ja Jeesus sanoi: "Kuka minuun koski?" Mutta kun kaikki kielsivät, sanoi Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssaan: "Mestari, väentungos ahdistaa ja pusertaa sinua".

46 Mutta Jeesus sanoi: "Joku minuun koski; sillä minä tunsin, että voimaa lähti minusta".
47 Kun nainen näki, ettei hän pysynyt salassa, tuli hän vavisten, lankesi hänen eteensä ja ilmoitti kaiken kansan kuullen, mistä syystä hän oli koskenut häneen ja kuinka hän oli kohta tullut terveeksi.
48 Niin hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on sinut pelastanut; mene rauhaan".

49 Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa* ja sanoi (hänelle): "Tyttäresi on kuollut. Älä [enää] vaivaa opettajaa."
50 Kuultuaan tämän Jeesus lausui hänelle (sanoen): "Älä pelkää. Usko ainoastaan, niin hän paranee."
51 Mutta tultuaan taloon Hän ei sallinut kenenkään astua sisälle [kanssaan] paitsi Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin.
52 Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä*. Mutta Jeesus° sanoi: "Älkää itkekö, [sillä] hän ei ole kuollut vaan nukkuu."
53 Niin he nauroivat Hänelle koska tiesivät tytön* kuolleen.
54 Mutta Hän (lähetti kaikki ulos. Sitten Hän) tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, herää!"
55 Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti. Ja Jeesus* käski antaa hänelle syötävää.
56 Niin hänen vanhempansa hämmästyivät. Mutta Hän kielsi heitä kenellekään kertomasta tapahtunutta.

49 Hänen vielä puhuessaan tulee joku kokoushuoneen esimiehen kotoa sanoen hänelle: "Tyttäresi on kuollut. Älä vaivaa Opettajaa."
50 Kuultuaan Jeesus vastasi hänelle: "Älä pelkää. Usko ainoasti, niin paranee."
51 Tultuaan taloon Hän ei sallinut kenenkään astua sisälle, paitsi Pietarin ja Johanneksen ja Jaakon sekä lapsen isän ja äidin.
52 Kaikki itkivät ja vaikeroivat häntä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö. Hän ei ole kuollut, vaan nukkuu."
53 Nauroivat Häntä tietäen tytön kuolleeksi.
54 Mutta Jeesus tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, nouse!"
55 Niin henkensä palasi, ja hän nousi heti. Jeesus käski antaa hänelle syötävää.
56 Vanhempansa hämmästyivät. Mutta Hän kielsi heitä kellekään sanomasta. mitä oli tapahtunut.

49 Hänen vielä puhuessaan tuli joku synagoogan esimiehen kotoa ja sanoi: "Tyttäresi on kuollut; älä enää opettajaa vaivaa".
50 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää; usko ainoastaan, niin hän paranee".
51 Ja kun hän tuli taloon, ei hän sallinut kenenkään muun käydä sisälle kanssaan kuin Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin.
52 Ja kaikki itkivät ja vaikeroivat tyttöä. Mutta Jeesus sanoi: "Älkää itkekö, sillä hän ei ole kuollut, vaan nukkuu".
53 Niin he nauroivat häntä, tietäen tytön kuolleeksi.
54 Mutta hän tarttui hänen käteensä ja huusi sanoen: "Lapsi, nouse!"
55 Niin hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti ylös; ja Jeesus käski antaa hänelle syötävää.
56 Ja hänen vanhempansa hämmästyivät; mutta Jeesus kielsi heitä kenellekään sanomasta, mitä oli tapahtunut.

APOSTOLIN LÄHETTÄMINEN

1 Kutsuttuaan kokoon ne kaksitoista (opetuslastaan) Hän antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja tautien parantamista varten.
2 Sitten Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.
3 Hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa, älköönkä kellään olko kahta ihokasta."
4 Mihin tahansa taloon tulette, siihen jääkää ja siitä lähtekää.
5 Ketkä tahansa eivät ota teitä vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne todistukseksi heitä vastaan."
6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen ilosanomaa ja parantaen sairaita kaikkialla.

HERODES HÄMMÄSTYY

7 Neljännesruhtinas Herodes sai tietää kaiken mitä *Hän teki* ja oli ymmällään, sillä jotkut sanoivat: "Johannes on

9. Luku

1 Kutsuttuaan kokoon ne kaksitoista Hän antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja parantaa tauteja.
2 Niin lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.
3 Sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, eikä rahaa. Älköön kellään olko kahta ihokasta.
4 Mihin taloon tulette, siihen jääkää ja siitä lähtekää.
5 Kutka eivät ota teitä vastaan, lähtekää pois siitä kaupungista ja puistakaa tomu jaloistanne todistuksena heitä vastaan."
6 Lähtivät ja kulkivat kyliä julistaen evankeliota ja parantaen kaikkialla.

7 Neljännysruhtinas Herodes sai tietää kaiken, mitä tapahtui, ja oli ymmällä, sillä jotkut sanoivat:

9 Luku

1 Niin hän kutsui kokoon ne kaksitoista ja antoi heille voiman ja vallan kaikkia riivaajia vastaan ja voiman parantaa tauteja.
2 Ja hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita.
3 Ja hän sanoi heille: "Älkää ottako mitään matkalle, ei sauvaa, ei laukkua, ei leipää, ei rahaa, älköön myös kenelläkään olko kahta ihokasta.
4 Ja mihin taloon tulette, siihen jääkää, ja siitä lähtekää matkallenne.
5 Ja missä eivät ota teitä vastaan, siitä kaupungista lähtekää pois, ja pudistakaa tomu jaloistanne, todistukseksi heitä vastaan."
6 Niin he lähtivät ja kulkivat kylästä kylään julistaen evankeliumia ja parantaen sairaita kaikkialla.

7 Ja neljännysruhtinas Herodes sai kuulla kaikki, mitä tapahtui, eikä tiennyt, mitä ajatella; sillä muutamat sanoivat:

noussut kuolleista","
8 jotkut taas: "Elia on ilmestynyt", ja toiset: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös"."
9 Mutta Herodes sanoi: "Johanneksen olen mestauttanut*. Mutta kuka tämä on josta kuulen tällaista." Ja hän pyrki näkemään Hänet."

"Johannes on noussut kuolleista",
8 mutta jotkut: "Elia on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista profeetoista on noussut."
9 Mutta Herodes sanoi: "Johanneksen olen mestannut. Mutta kuka tämä on, josta kuulen tällaista?" Ja pyrki näkemään Häntä.

"Johannes on noussut kuolleista",
8 mutta toiset: "Elias on ilmestynyt", toiset taas: "Joku vanhoista profeetoista on noussut ylös".
9 Ja Herodes sanoi: "Johanneksen minä olen mestauttanut; mutta kuka tämä on, josta minä tuollaista kuulen?" Ja hän etsi tilaisuutta saadakseen nähdä hänet.

VIIDEN TUHANNEN MIEHEN RUOKKIMINEN

10 Ja kun apostolit palasivat he kertoivat Hänelle kaiken mitä olivat tehneet. Niin Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen Beetsaida-*nimisen kaupungin lähelle autioon paikkaan*.
11 Saatuaan sen tietää kansa seurasi Häntä. Hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne jotka parantamista tarvitsivat.

12 Mutta päivä alkoi laskea. Ja ne kaksitoista tulivat ja sanoivat Hänelle: "Lähetä kansa luotasi, jotta he mentyään ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin voisivat majoittua ja saisivat ravintoa, sillä olemme täällä autiossa paikassa."

10 Palattuaan apostolit kertoivat Hänelle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen Beetsaida nimiseen kaupunkiin.
11 Saatuaan tietää kansa seurasi Häntä. Otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi ne, jotka parantamista tarvitsivat.

12 Mutta päivä alkoi laskea, ja ne kaksitoista tulivat ja sanoivat Hänelle: "Laske kansa luotasi, jotta mentyään ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin majoittuisivat ja saisivat ravintoa, sillä olemme täällä autiossa paikassa."

10 Ja apostolit palasivat ja kertoivat Jeesukselle kaikki, mitä olivat tehneet. Niin hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksinäisyyteen lähelle Beetsaida nimistä kaupunkia.
11 Mutta kun kansa sai sen tietää, seurasivat he häntä; ja hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja teki terveiksi ne, jotka parantamista tarvitsivat.
12 Ja päivä alkoi laskea. Niin ne kaksitoista tulivat ja sanoivat hänelle: "Laske kansa luotasi, että he menisivät ympärillä oleviin kyliin ja maataloihin majoittumaan ja saamaan ravintoa, sillä täällä me olemme autiossa paikassa".

13 Mutta Hän sanoi heille: "Antakaa te heille syötävää." Niin he sanoivat "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, jollemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle."
14 Silla heitä oli noin viisi tuhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, kuhunkin (noin) viisikymmentä."

15 He tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.
16 Otettuaan ne viisi leipää ja kaksi kalaa. Hän katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne, mursi ja antoi opetuslapsille kansan eteen pantaviksi.
17 Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Ja koottiin heiltä tähteeksi jääneet palaset, kaksitoista vakallista.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

18 Tapahtui Hänen ollessaan yksinään rukoilemassa, etta Hänen opetuslapsensa olivat Hänen kanssaan. Niin Hän kysyi heiltä sanoen: "Kenen kansa sanoo minun olevan?"

13 Sanoi heille: "Antakaa te heille syötävää." Niin sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme mene ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle."
14 Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin sanoi opetuslapsillensa: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, kuhunkin viisikymmentä."
15 Tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.
16 Ottaen ne viisi leipää ja kaksi kalaa katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne, mursi ja antoi opetuslapsille kansan eteen pantaviksi.
17 Kaikki söivät ja tulivat ravituiksi. Koottiin heiltä jääneet palaset, kaksitoista vakallista.

18 Tapahtui Hänen ollessaan yksin rukoilemassa, että opetuslapsensa kokoontuivat Hänen luokseen ja kysyi heiltä sanoen: "Kenen kansa sanoo Minun olevan?"

13 Mutta hän sanoi heille: "Antakaa te heille syödä". Niin he sanoivat: "Meillä ei ole enempää kuin viisi leipää ja kaksi kalaa, ellemme lähde ostamaan ruokaa kaikelle tälle kansalle".
14 Sillä heitä oli noin viisituhatta miestä. Niin hän sanoi opetuslapsilleen: "Asettakaa heidät aterioimaan ruokakunnittain, noin viisikymmentä kuhunkin".
15 Ja he tekivät niin ja asettivat kaikki aterioimaan.
16 Niin hän otti ne viisi leipää ja kaksi kalaa, katsoi ylös taivaaseen ja siunasi ne ja mursi ja antoi opetuslapsilleen kansan eteen pantaviksi.
17 Ja kaikki söivät ja tulivat ravituiksi; ja heiltä jääneet tähteet kerättiin, kaksitoista vakallista palasia.

18 Ja tapahtui, kun hän oli yksinäisessä paikassa rukoilemassa ja hänen opetuslapsensa olivat hänen kanssaan, että hän kysyi heiltä ja sanoi: "Kenen kansa sanoo minun olevan?"

19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Elian, toiset taas että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös."
20 Hän sanoi heille: "Entä kenen te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi noen: "Sinä olet Jumalan Kristus."

19 Vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Elian, toiset taas, että joku vanhoista profeetoista on noussut."
20 Sanoi heille: "Entä kenen te sanotte Minun olevan?" Pietari vastasi sanoen: "Jumalan Kristuksen."

19 He vastasivat sanoen: "Johannes Kastajan, mutta toiset Eliaan, toiset taas sanovat, että joku vanhoista profeetoista on noussut ylös".
20 Niin hän sanoi heille: "Kenenkä te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi ja sanoi: "Sinä olet Jumalan Kristus".

JEESUS PUHUU KÄRSIMISESTÄÄN

21 Varoittaen heitä Hän kielsi kenellekään puhumasta
22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljon ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten hylkäämäksi ja tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä Hänen pitää herätä eloon."

21 Varoittaen heitä Hän kielsi kellekään tätä puhumasta
22 sanoen: "Ihmisen Pojan täytyy kärsiä paljo ja joutua vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineitten hylkäämäksi ja tulla tapetuksi ja kolmantena päivänä nousta kuolleista."

21 Niin hän vakavasti varoittaen kielsi heitä kenellekään tästä puhumasta
22 ja sanoi: "Ihmisen Pojan pitää kärsimän paljon ja joutuman vanhinten ja ylipappien ja kirjanoppineiden hyljittäväksi ja tuleman tapetuksi ja kolmantena päivänä nouseman ylös".

ITSENSÄ KIELTÄMISESTÄ

23 Niin Hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo jäljessäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä joka päivä ja seuratkoon minua."
24 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun vuokseni, hän pelastaa sen.

23 Niin sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo perässäni kulkea, kieltäköön itsensä ja kantakoon ristinsä joka päivä ja seuratkoon Minua.
24 Sillä se, joka tahtoo pelastaa elämänsä, menettää sen. Mutta joka menettää elämänsä Minun tähteni, pelastaa sen.

23 Ja hän sanoi kaikille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.
24 Sillä joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän pelastaa sen.

25 Sillä mitä ihminen hyötyy jos hän saa haltuunsa koko maailman mutta tuhoaa itsensä tai joutuu turmioon?

26 Joka siis häpeää minua ja sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää tullessaan omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelten kirkkaudessa.
27 Mutta totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia jotka eivät maista kuolemaan ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan.”

JEESUKSEN KIRKASTUMINEN

28 Noin kahdeksan päivää tämän puheen jälkeen tapahtui että Hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.
29 Hänen rukoillessaan Hänen kasvojensa näkö muuttui ja Hänen vaatteensa olivat säteilevän valkeat
30 Katso, Hänen kanssaan puhui kaksi miestä jotka olivat Mooses ja Elia.

31 He näyttäytyivät kirkkaudessa ja puhuivat Hänen pois menostaan jonka Hän oli toteuttava Jerusalemissa.

25 Sillä mitä ihminen hyötyisi, vaikka voittaisi omakseen koko mailman, mutta hukuttaisi tai tuhoaisi itsensä?

26 Joka siis häpeää Minua ja sanojani, sitä Ihmisen Poika häpeää tullessaan omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelten kirkkaudessa.
27 Mutta totisesti sanon teille: tässä seisovain joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

28 Noin kahdeksan päivää näitten sanojen jälkeen otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakon ja nousi vuorelle rukoilemaan.
29 Hänen rukoillessaan kasvojensa muoto oli toinen ja pukunsa valkea ja säteilevä.
30 Katso, kanssaan puhui kaksi miestä, jotka olivat Mooses ja Elia,

31 jotka ilmestyivät kirkkaudessa ja puhuivat Hänen poismenostaan, jonka oli toteuttava Jerusalemissa.

25 Sillä mitä se hyödyttää ihmistä, vaikka hän voittaisi omaksensa koko maailman, mutta saattaisi itsensä kadotukseen tai turmioon?
26 Sillä joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä Ihmisen Poika on häpeävä, kun hän tulee omassa ja Isänsä ja pyhäin enkelien kirkkaudessa.
27 Totisesti minä sanon teille: tässä seisovien joukossa on muutamia, jotka eivät maista kuolemaa, ennenkuin näkevät Jumalan valtakunnan."

28 Noin kahdeksan päivää sen jälkeen kuin hän oli tämän puhunut, hän otti mukaansa Pietarin ja Johanneksen ja Jaakobin ja nousi vuorelle rukoilemaan.
29 Ja hänen rukoillessaan hänen kasvojensa näkö muuttui, ja hänen vaatteensa tulivat säteilevän valkoisiksi.
30 Ja katso, hänen kanssaan puhui kaksi miestä, ja ne olivat Mooses ja Elias.
31 He näkyivät kirkkaudessa ja puhuivat hänen poismenostansa, jonka hän oli saattava täytäntöön

32 Mutta Pietari ja ne jotka olivat hänen kanssaan, olivat unen raskauttamia. Herättyään he näkivät Hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä jotka seisoivat Hänen luonaan.

33 Kun nämä olivat eroamassa Hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: "Mestari, meidän on hyvä olla tässä. Tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi." Eikä hän käsittänyt mitä sanoi."
34 Hänen näin puhuessaan tuli pilvi ja varjosi heidät, mutta he pelästyivät *näitten joutuessa* pilveen.
35 Ja pilvestä kuului ääni joka sanoi: "Tämä on minun *rakas Poikani*, Häntä kuunnelkaa."
36 Ja äänen kuuluessa Jeesuksen havaittiin olevan yksin. Ja he vaikenivat siitä eivätkä niinä päivinä kertoneet kenellekään mitään siitä mitä olivat nähneet.

JEESUS PARANTAA RIIVATUN POJAN

37 Kun he seuraavana päivänä menivät

32 Pietari ja ne, jotka olivat kanssaan, olivat unen raskauttamia. Mutta herättyään näkivät Hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat vieressä.

33 Kun nämä olivat eroamassa Hänestä, Pietari sanoi Jeesukselle: "Mestari, meidän on hyvä olla tässä; tehkäämme kolme majaa, Sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi" - tietämättä, mitä sanoo.
34 Hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja varjosi heidät, mutta pelästyivät joutuessaan pilveen.
35 Pilvestä kuului ääni sanoen: "Tämä on Minun Poikani, se valittu. Häntä kuulkaa."
36 Äänen kuuluessa Jeesus nähtiin yksin. Vaikenivat eivätkä niinä päivinä kellekään kertoneet mitään siitä, mitä olivat nähneet.

37 Kun seuraavana päivänä menivät

Jerusalemissa.
32 Mutta Pietari ja ne, jotka olivat hänen kanssansa, olivat unen raskauttamia; mutta kun he siitä heräsivät, näkivät he hänen kirkkautensa ja ne kaksi miestä, jotka seisoivat hänen luonansa.
33 Ja kun nämä olivat eroamassa hänestä, sanoi Pietari Jeesukselle: "Mestari, meidän on tässä hyvä olla; tehkäämme kolme majaa, sinulle yksi ja Moosekselle yksi ja Elialle yksi". Mutta hän ei tiennyt, mitä sanoi.
34 Ja hänen tätä sanoessaan tuli pilvi ja peitti heidät varjoonsa; ja he peljästyivät joutuessaan pilveen.
35 Ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, se valittu; kuulkaa häntä".
36 Ja äänen kuuluessa he huomasivat Jeesuksen olevan yksin. Ja he olivat siitä vaiti eivätkä niinä päivinä ilmoittaneet kenellekään mitään siitä, mitä olivat nähneet.

37 Kun he seuraavana päivänä menivät

alas vuorelta, tuli paljon kansaa Häntä vastaan.
38 Katso, muuan mies huusi kansanjoukosta sanoen: "Opettaja, rukoilen sinua, katsahda poikani puoleen, sillä hän on ainokaiseni."
39 Ja katso, henki tarttuu häneen, ja yhtäkkiä hän huutaa, ja se kouristaa häntä niin että vaahto lähtee ja vaivoin se poistuu hänestä runnellen häntä.

40 Pyysin opetuslapsiasi että he ajaisivat sen ulos, mutta he eivät voineet."

41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi epäuskoista ja nurjaa sukupolvea! Kuinka kauan minun täytyy olla luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."

42 Vielä hänen tullessaankin riivaaja paiskasi hänet maahan ja kouristi häntä. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isälleen.
43 ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kaikkien ihmetellessä kaikkea mitä Jeesus teki Hän sanoi opetuslapsilleen:

alas vuorelta, tuli paljo kansaa Häntä vastaan.
38 Katso, muuan mies huusi kansajoukosta sanoen: "Opettaja, rukoilen Sinua, katso poikani puoleen, sillä on ainokaiseni.
39 Katso, henki ottaa hänet, ja yhtäkkiä hän huutaa, ja se kouristaa häntä vaahdottaen ja vaivoin poistuu hänestä runnellen häntä.

40 Pyysin opetuslapsiasi, että ajaisivat sen ulos, mutta eivät voineet."

41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi epäuskoinen ja nurja sukupolvi. Kuinka kauan Minun täytyy olla luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."

42 Vielä hänen tullessaankin riivaaja repi häntä ja kouristi. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin isällensä.

43 Kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta jokaisen ihmetellessä kaikkea, mitä Jeesus teki, Hän sanoi opetuslapsilleen:

alas vuorelta, tuli paljon kansaa häntä vastaan.
38 Ja katso, kansanjoukosta huusi eräs mies sanoen: "Opettaja, minä rukoilen sinua, katsahda minun poikani puoleen, sillä hän on minun ainokaiseni;
39 ja katso, hänen kimppuunsa käy henki, ja heti hän parkaisee, ja se kouristaa häntä, niin että vaahto lähtee; ja vaivoin se hänestä poistuu, runnellen häntä.
40 Ja minä pyysin sinun opetuslapsiasi ajamaan sitä ulos, mutta he eivät voineet."
41 Jeesus vastasi ja sanoi: "Voi, sinä epäuskoinen ja nurja sukupolvi; kuinka kauan minun täytyy olla teidän luonanne ja kärsiä teitä? Tuo poikasi tänne."
42 Ja vielä pojan tullessakin riivaaja repi häntä ja kouristi kovin. Mutta Jeesus nuhteli saastaista henkeä ja paransi pojan ja antoi hänet takaisin hänen isällensä.
43 Ja kaikki hämmästyivät Jumalan valtasuuruutta. Mutta kun kaikki ihmettelivät kaikkea sitä, mitä Jeesus teki, sanoi hän opetuslapsillensa:

JEESUS PUHUU JÄLLEEN KÄRSIMISESTÄÄN

44 ”Ottakaa korviinne nämä sanat, sillä Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin."

45 He eivät kuitenkaan käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä salassa niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he arkailivat kysyä Häneltä sen puheen johdosta.

44 "Ottakaa korviinne nämä sanat, sillä Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin."

45 Eivät kuitenkaan käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, etteivät sitä ymmärtäneet, ja pelkäsivät kysyä Häneltä siitä puheesta.

44 Ottakaa korviinne nämä sanat: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin.

45 Mutta he eivät käsittäneet tätä puhetta, ja se oli heiltä peitetty, niin etteivät he sitä ymmärtäneet, ja he pelkäsivät kysyä häneltä, mitä se puhe oli.

KUKA ON SUURIN?

46 Heissä heräsi ajatus kuka heistä mahtoi olla suurin.
47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, Hän otti pienokaisen ja asetti hänet viereensä
48 ja sanoi heille: "Joka ottaa luokseen tämän pienokaisen minun nimeeni, ottaa luokseen minut, ja joka ottaa luokseen minut, ottaa luokseen Hänet joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, hän on (oleva) suuri."

46 Niin heissä syntyi ajatus, kuka heistä olisi suurin.
47 Tietäen heidän sydämensä ajatuksen Jeesus otti lapsukaisen ja asetti sen viereensä
48 ja sanoi heille: "Joka ottaa vastaan tämän lapsukaisen Minun nimeeni, ottaa Minut, ja joka ottaa Minut vastaan, ottaa Hänet, joka on Minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on oleva suuri."

46 Ja heidän mieleensä tuli ajatus, kuka heistä mahtoi olla suurin.
47 Mutta kun Jeesus tiesi heidän sydämensä ajatuksen, otti hän lapsen ja asetti sen viereensä
48 ja sanoi heille: "Joka ottaa tykönsä tämän lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa tykönsä minut, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on suuri."

SUVAITSEVAISUUDESTA

49 Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, näimme erään miehen sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meitä."
50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö, sillä joka ei ole *meitä vastaan, on puolellamme*."

49 Johannes vastasi ja sanoi: "Mestari, näimme erään nimessäsi ajavan ulos riivaajia ja kielsimme häntä, koska ei seuraa meitä."

50 Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö; sillä joka ei ole teitä vastaan, on puolellanne."

49 Silloin Johannes rupesi puhumaan ja sanoi: "Mestari, me näimme erään miehen sinun nimessäsi ajavan ulos riivaajia, ja me kielsimme häntä, koska hän ei seuraa meidän mukanamme".
50 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Älkää kieltäkö; sillä joka ei ole teitä vastaan, se on teidän puolellanne".

SAMARIALAISET TORJUVAT JEESUKSEN

51 Kun Hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, tapahtui että Hän *päätti mennä* Jerusalemiin.
52 Ja Hän lähetti edellään sanansaattajia. Mentyään he tulivat erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen Hänelle sijaa.
53 Mutta Häntä ei otettu vastaan, koska Hän oli menossa Jerusalemiin.

54 Nähdessään tämän Hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sanoivat: "Herra. tahdotko että käskemme tulen langeta alas taivaasta ja hävittää heidät (niin kuin Eliakin teki)?"

51 Kun Hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, tapahtui, että Hän lujasti päätti vaeltaa Jerusalemiin.
52 Lähetti edellänsä sanansaattajia. Mentyään tulevat erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen Hänelle.
53 Mutta eivät ottaneet häntä vastaan, koska Hänen kasvonsa olivat Jerusalemiin vaeltajan.
54 Nähdessään tämän opetuslapsensa Jaako ja Johannes sanoivat: "Herra, tahdotko, että käskisimme tulen langeta alas taivaasta ja hävittää heidät?"

51 Ja kun hänen ylösottamisensa aika oli täyttymässä, käänsi hän kasvonsa Jerusalemia kohti, vaeltaaksensa sinne.
52 Ja hän lähetti edellänsä sanansaattajia; ja he lähtivät matkalle ja menivät erääseen samarialaisten kylään valmistaakseen hänelle majaa.
53 Mutta siellä ei otettu häntä vastaan, koska hän oli vaeltamassa kohti Jerusalemia.
54 Kun hänen opetuslapsensa Jaakob ja Johannes sen näkivät, sanoivat he: "Herra, tahdotko, niin sanomme, että tuli taivaasta tulkoon alas ja hävittäköön heidät?"

56 Mutta Hän kääntyi ja nuhteli heitä (sanoen: "Ette tiedä minkä hengen omat olette."
56 Sillä Ihmisen Poika ei ole tullut ihmisten sieluja tuhoamaan vaan pelastamaan.") Ja he vaelsivat toiseen kylään."

55 Mutta kääntyi ja nuhteli heitä.

56 Vaelsivat toiseen kylään.

55 Mutta hän kääntyi ja nuhteli heitä.

56 Ja he vaelsivat toiseen kylään.

JEESUKSEN SEURAAMISESTA

57 Heidän tietä kulkiessaan muuan mies sanoi Hänelle: ”(Herra,) seuraan sinua mihin tahansa menet.
58 Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole mihin päänsä kallistaisi."
59 Toiselle Hän sanoi "Seuraa minua." Niin tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni."
60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."

61 Vielä toinen sanoi: "Herra, seuraan sinua, mutta salli minun ensin sanoa jäähyväiset kotonani oleville."

57 Heidän tietä vaeltaessaan muuan sanoi Hänelle: "Seuraan Sinua, mihin ikinä menet."
58 Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin päänsä kallistaisi."
59 Toiselle sanoi: "Seuraa Minua." Niin tämä sanoi: "Salli minun ensin mennä hautaamaan isäni."
60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa."
61 Vielä toinen sanoi: "Seuraan Sinua, Herra, mutta salli minun ensin sanoa jäähyväiset kotonani oleville."

57 Ja heidän tietä vaeltaessaan eräs mies sanoi hänelle: "Minä seuraan sinua, mihin ikinä menet".
58 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole, mihin hän päänsä kallistaisi".
59 Toiselle hän sanoi: "Seuraa minua". Mutta tämä sanoi: "Herra, salli minun ensin käydä hautaamassa isäni".
60 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleitten haudata kuolleensa, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa".
61 Vielä eräs toinen sanoi: "Minä tahdon seurata sinua, Herra; mutta salli minun ensin käydä ottamassa jäähyväiset kotiväeltäni".

62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan joka on laskenut kätensä auraan ja katsoo takana oleviin, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

JEESUS LÄHETTÄÄ SEITSEMÄNKYMMENTÄ OPETUSLASTA

1 Sen jälkeen Herra valitsi myös seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan jonne itse aikoi mennä.
2 Niin* Hän sanoi heille: "Eloa on paljon mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa että Hän lähettäisi työmiehiä eloonsa."
3 Menkää, katso, lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle.
4 Älkää pitäkö mukananne kukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä.
5 Mihin tahansa taloon astutte sisälle, sanokaa ensin: 'Rauha tälle talolle!'
6 Jos siellä on rauhan lapsi, teidän rauhanne on lepäävä hänen päällään, mutta ellei ole, se palaa teille.

62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka on laskenut kätensä auraan ja katsoo takana oleviin, ole sovelias Jumalan valtakuntaan."

10. Luku

1 Sen jälkeen Herra valitsi myös seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne itse aikoi mennä.
2 Niin sanoi heille: "Eloa paljo, mutta työmiehiä vähä. Rukoilkaa siis elon Herraa, että lähettäisi työmiehiä eloonsa.
3 Menkää. Katso, lähetän teidät kuin lampaat sutten keskelle.
4 Älkää ottako kukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä älkääkä tervehtikö ketään tiellä.
5 Mihin taloon astutte sisälle, sanokaa ensin: 'Rauha tälle talolle!'
6 Jos siellä on rauhan lapsi, niin rauhanne on lepäävä päällänsä; mutta ellei, se palaa teille.

62 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Ei kukaan, joka laskee kätensä auraan ja katsoo taaksensa, ole sovelias Jumalan valtakuntaan".

10 Luku

1 Sen jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentä muuta ja lähetti heidät kaksittain edellänsä jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, jonne hän itse aikoi mennä.
2 Ja hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.
3 Menkää; katso, minä lähetän teidät niinkuin lampaat susien keskelle.
4 Älkää ottako mukaanne rahakukkaroa, älkää laukkua, älkää kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä.
5 Kun tulette johonkin taloon, niin sanokaa ensiksi: 'Rauha tälle talolle!'
6 Ja jos siellä on rauhan lapsi, niin teidän rauhanne on lepäävä hänen päällänsä; mutta jos ei ole, niin se palajaa teille.

7 Jääkää siihen taloon ja syökää ja juokaa heidän antimiaan, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.
8 Mihin tahansa kaupunkiin tulettekin ja teidät otetaan vastaan, syökää mitä eteenne pannaan.
9 Ja parantakaa siellä olevat sairaat, ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'
10 Mutta mihin tahansa kaupunkiin tulette eikä teitä oteta vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa:
11 ”Tomunkin joka kaupungistanne on tarttunut meihin*, pudistamme teille takaisin, mutta se tietäkää että Jumalan valtakunta on tullut lähellenne°.'

12 Minä sanon teille että Sodoman on sinä päivänä helpompi kuin sen kaupungin."

JEESUS NUHTELEE PAATUNEITA KAUPUNKEJA

13 ”Voi sinua Korasin! Voi sinua Beetsaida! Sillä jos ne voimateot jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat

7 Viipykää siinä talossa ja syökää ja juokaa heidän antimiaan, sillä työmies on palkkansa arvoinen. Älkää siirtykö talosta taloon.
8 Mihin kaupunkiin tulettekin ja ottavat teidät vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan
9 ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'
10 Mutta mihin kaupunkiin tulette eivätkä ota teitä vastaan, menkää sen aukeille paikoille ja sanokaa:
11 'Tomunkin, joka kaupungistanne on tarttunut meihin, puistamme teille, mutta se tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle.'

12 Sanon teille, että Sodoman on sinä päivänä helpompi kuin sen kaupungin.

13 Voi sinua Korasin! Voi sinua Beetsaida! Sillä jos ne voimateot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat

7 Ja olkaa siinä talossa ja syökää ja juokaa, mitä heillä on tarjota, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.
8 Ja mihin kaupunkiin te tulettekin, missä teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne pannaan,
9 ja parantakaa sairaat siellä ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle'.
10 Mutta kun tulette kaupunkiin, jossa teitä ei oteta vastaan, niin menkää sen kaduille ja sanokaa:
11 'Tomunkin, joka teidän kaupungistanne on jalkoihimme tarttunut, me pudistamme teille takaisin; mutta se tietäkää, että Jumalan valtakunta on tullut lähelle'.
12 Minä sanon teille: Sodoman on oleva sinä päivänä helpompi kuin sen kaupungin.

13 Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Beetsaida! Sillä jos ne voimalliset teot, jotka teissä ovat tapahtuneet, olisivat

tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa istuen muuttaneet mielensä.
14 Mutta Tyyron ja Siidonin on tuomiolla helpompi kuin teidän.
15 Ja sinä Kapernaum, *joka olet korotettu* taivaaseen saakka! Tuonelaan asti sinut syöstään alas."

16 Joka kuulee teitä, kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut. Mutta joka hylkää minut, hylkää Hänet joka on minut lähettänyt.

SEITSEMÄNKYMMENTÄ OPETUSLASTA PALAAVAT

17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi vuoksi."

18 Mutta Hän sanoi heille: "Näin saatanan lankeavan taivaasta kuin salaman."

19 Katso, annan* teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa eikä mikään ole teitä vahingoittava.

tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, ne olisivat jo aikaa sitten säkissä ja tuhassa istuen kääntyneet.
14 Tyyron ja Siidonin on tuomiolla helpompi kuin teidän.
15 Sinä Kapernaum, joka olet korotettu hamaan taivaaseen. Hamaan tuonelaan sinut syöstään alas.

16 Joka kuulee teitä, kuulee Minua, ja joka hylkää teidät, hylkää Minut. Mutta joka Minut hylkää, hylkää Hänet, joka on Minut lähettänyt."

17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset nimessäsi."
18 Mutta Hän sanoi heille: "Näin saatanan lankeavan taivaasta kuin salaman.
19 Katso, olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään vahingoita teitä.

tapahtuneet Tyyrossa ja Siidonissa, niin nämä jo aikaa sitten olisivat säkissä ja tuhassa istuen tehneet parannuksen.
14 Mutta Tyyron ja Siidonin on oleva tuomiolla helpompi kuin teidän.
15 Ja sinä, Kapernaum, korotetaankohan sinut hamaan taivaaseen? Hamaan tuonelaan on sinun astuttava alas.
16 Joka kuulee teitä, se kuulee minua, ja joka hylkää teidät, hylkää minut; mutta joka minut hylkää, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."

17 Niin ne seitsemänkymmentä palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, riivaajatkin ovat meille alamaiset sinun nimesi tähden".
18 Silloin hän sanoi heille: "Minä näin saatanan lankeavan taivaasta niinkuin salaman.
19 Katso, minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpioneja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään ole teitä vahingoittava.

20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa (pikemmin) siitä että nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."

20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa, koska nimenne on kirjoitettuna taivaissa."

20 Älkää kuitenkaan siitä iloitko, että henget ovat teille alamaiset, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaissa."

JEESUS YLISTÄÄ JUMALAA

21 Sillä hetkellä Jeesus* riemuitsi [Pyhässä] Hengessä ja sanoi: "Ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja olet ilmaissut ne lapsenmielisille. Niin Isä, sillä näin oli sinun tahtosi."
22 Kaikki on Isäni antanut minulle, eikä kukaan muu tunne kuka Poika on. kuin Isä, ja kuka Isä on, kuin Poika ja kenelle Poika tahtoo Hänet ilmaista."

23 Kääntyen opetuslasten puoleen erikseen Hän sanoi: "Autuaat ne silmät jotka näkevät mitä te näette!"
24 Sillä sanon teille että monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

21 Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Ylistän Sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja olet ilmaissut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin oli hyvä tahtosi.
22 Kaikki on Isäni antanut Minulle, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä, ja kuka Isä on, kuin Poika, ja kelle Poika tahtoo ilmaista."

23 Kääntyen opetuslasten puoleen erikseen sanoi: "Onnellisia silmät, jotka näkevät, mitä te näette.
24 Sanon näet teille, että monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

21 Sillä hetkellä hän riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä viisailta ja ymmärtäväisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Niin, Isä, sillä näin on sinulle hyväksi näkynyt.
22 Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni, eikä kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä; eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, kenelle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."
23 Ja hän kääntyi opetuslapsiinsa erikseen ja sanoi: "Autuaat ovat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette.
24 Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat ovat tahtoneet nähdä, mitä te näette, eivätkä ole nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä ole kuulleet."

IÄISEN ELÄMÄN SAAMISESTA

25 Katso, muuan lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä "Opettaja, mitä minun on tehtävä periäkseni iäisen elämän?”"
26 Hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? kuinka luet?"
27 Tämä vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi kaikesta sydämestäni ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.”"

28 Niin Hän sanoi hänelle: ”Oikein vastasit. Tee se, niin saat elää.

25 Katso, muuan lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten Häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän periäkseni iankaikkisen elämän?"
26 Sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinka luet?"
27 Vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimäistäsi niin kuin itseäsi."

28 Sanoi hänelle: "Oikein vastasit. Tee se, niin elät."

25 Ja katso, eräs lainoppinut nousi ja kysyi kiusaten häntä: "Opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"
26 Niin hän sanoi hänelle: "Mitä laissa on kirjoitettuna? Kuinkas luet?"
27 Hän vastasi ja sanoi: "Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi, ja lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".
28 Hän sanoi hänelle: "Oikein vastasit; tee se, niin sinä saat elää".

LAUPIAS SAMARIALAINEN

29 Mutta tahtoessaan näyttää vanhurskaalta hän sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on lähimmäiseni?"
30 Jeesus vastasi ja sanoi "Muuan mies vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi."

29 Mutta tahtoen näyttää vanhurskaalta sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on lähimäiseni?"
30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Muuan ihminen vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuttuaan hänet alasti ja lyötyään haavoille menivät pois jättäen puolikuolleeksi.

29 Mutta hän tahtoi näyttää olevansa vanhurskas ja sanoi Jeesukselle: "Kuka sitten on minun lähimmäiseni?"
30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Eräs mies vaelsi Jerusalemista alas Jerikoon ja joutui ryövärien käsiin, jotka riisuivat hänet alasti ja löivät haavoille ja menivät pois jättäen hänet puolikuolleeksi.

31 Niin kulki sattumalta muuan pappi alas sitä tietä ja nähdessään hänet meni ohi.

32 Samoin *paikalle osunut leeviläinenkin tuli ja näki ja meni* ohi.

33 Mutta kun muuan matkustava samarialainen tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, hänen kävi miestä sääli.

34 Astuttuaan luo hän sitoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, ja nostettuaan hänet oman juhtansa selkään vei hänet majataloon ja hoiti häntä.
35 Seuraavana aamuna hän (lähtiessään) otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle sanoen: 'Hoida häntä, ja mitä tahansa lisää kulutat maksan sinulle palatessani.'
36 Kuka (siis) näistä kolmesta näyttää mielestäsi olleen ryövärien käsiin joutuneen lähimmäinen?"

37 Hän sanoi: "Se joka osoitti hänelle laupeutta." Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee samoin."

31 Niin vaelsi sattumalta muuan pappi alas sitä tietä ja nähdessään hänet meni ohi.
32 Samoin leeviläinenkin tultuaan sille paikalle ja nähdessään meni ohi.

33 Mutta kun muuan matkustava samarialainen tuli hänen luokseen ja näki hänet, hänen kävi sääli.

34 Tultuaan lähelle sitoi hänen haavansa valuttaen öljyä ja viiniä ja nostettuaan hänet juhtansa selkään vei hänet majataloon ja hoiti häntä.

35 Seuraavana aamuna hän lähtiessään otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle sanoen: 'Hoivaa häntä, ja mitä tahansa lisää kuluttaisit, maksan sinulle palatessani.'
36 Kuka siis näistä kolmesta mielestäsi oli ryövärien käsiin joutuneen lähimäinen?"

37 Sanoi: "Se, joka osoitti hänelle sääliä." Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin."

31 Niin vaelsi sattumalta eräs pappi sitä tietä ja näki hänet ja meni ohitse.

32 Samoin leeviläinenkin: kun hän tuli sille paikalle ja näki hänet, meni hän ohitse.
33 Mutta kun eräs samarialainen, joka matkusti sitä tietä, tuli hänen kohdalleen ja näki hänet, niin hän armahti häntä.
34 Ja hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa ja vuodatti niihin öljyä ja viiniä, pani hänet juhtansa selkään ja vei hänet majataloon ja hoiti häntä.
35 Ja seuraavana aamuna hän otti esiin kaksi denaria ja antoi majatalon isännälle ja sanoi: 'Hoida häntä, ja mitä sinulta lisää kuluu, sen minä palatessani sinulle maksan'.
36 Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi osoitti olevansa sen lähimmäinen, joka oli joutunut ryövärien käsiin?"
37 Hän sanoi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta". Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin".

MARTTA JA MARIA

38 Heidän vaeltaessaan Hän meni
erääseen kylään. Niin muuan nainen
nimeltä Martta otti Hänet kotiinsa.
39 Hänellä oli sisar, Maria-niminen, joka
myös istuutui Jeesuksen* jalkojen juureen
ja kuunteli Hänen puhettaan.
40 Mutta Martta puuhasi monenlaisessa
palveluksessa; ja hän astui esiin ja sanoi:
"Herra, etkö välitä siitä että sisareni on
jättänyt minut yksin palvelemaan? Sano
siis hänelle että hän auttaisi minua."

41 Jeesus' vastasi ja sanoi hänelle:
"Martta, Martta, moninaisia sinä murehdit
ja puuhaat°,"
42 mutta *yksi on tarpeen*. Maria on
valinnut hyvän osan jota häneltä ei oteta
pois."

38 Heidän vaeltaessaan Hän meni
erääseen kylään. Niin muuan nainen
nimeltä Martta otti Hänet kotiinsa.
39 Hänellä oli sisar, Maria niminen,
joka myös Herran jalkojen juureen
istuutuen kuunteli Hänen puhettansa.
40 Mutta Martta puuhasi paljossa
tarjoilussa, tuli viereen ja sanoi: "Herra,
etkö välitä, että sisareni on jättänyt
minut yksin palvelemaan? Sano siis
hänelle, että auttaisi minua."

41 Herra vastasi ja sanoi hänelle:
"Martta, Martta, monia sinä huolehdit
ja hätäilet.
42 Mutta muutamia annoksia vain
tarvitaan tai yksi. Maria on valinnut
hyvän annoksen, jota häneltä ei oteta
pois."

38 Ja heidän vaeltaessaan hän meni
muutamaan kylään. Niin eräs nainen,
nimeltä Martta, otti hänet kotiinsa.
39 Ja hänellä oli sisar, Maria niminen,
joka asettui istumaan Herran jalkojen
juureen ja kuunteli hänen puhettansa.
40 Mutta Martta puuhasi monissa
palvelustoimissa; ja hän tuli ja sanoi:
"Herra, etkö sinä välitä mitään siitä,
että sisareni on jättänyt minut yksinäni
palvelemaan? Sano siis hänelle, että
hän minua auttaisi."
41 Herra vastasi ja sanoi hänelle:
"Martta, Martta, moninaisista sinä
huolehdit ja hätäilet,
42 mutta tarpeellisia on vähän, tahi
yksi ainoa. Maria on valinnut hyvän
osan, jota ei häneltä oteta pois."

ISÄ MEIDÄN -RUKOUS

1 Kun Hän oli eräässä paikassa
rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi muuan
Hänen opetuslapsistaan Hänelle: "Herra,
opeta meitä rukoilemaan niin kuin

11. Luku

1 Kun Hän oli eräässä paikassa
rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi
muuan opetuslapsistaan Hänelle:
"Herra, opeta meitä rukoilemaan niin

11 Luku

1 Ja kun hän oli eräässä paikassa
rukoilemassa ja oli lakannut, sanoi eräs
hänen opetuslapsistansa hänelle:
"Herra, opeta meitä rukoilemaan,

Johanneskin opetti opetuslapsiaan."

2 Niin Hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: 'Isä (meidän joka olet taivaissa), pyhitetty olkoon sinun nimesi, tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa."
3 Anna meille päivittäin jokapäiväinen* leipämme.
4 Ja anna meille syntimme anteeksi. sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta*.'

RUKOUKSEN VOIMA

5 Vielä Hän sanoi heille: "Kenellä teistä on ystävä jonka luo hän yösydännä menee ja sanoo tälle: 'Ystävä, lainaa minulle kolme leipää,"
6 sillä eräs ystäväni on tullut matkallaan luokseni eikä minulla ole mitä panen hänen eteensä',
7 'ja tämä sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä vaivaa minua. Ovi on jo suljettu ja pienokaiseni ovat kanssani vuoteessa. En

kuin Johanneskin opetti opetuslapsiaan."
2 Jeesus sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: 'Isämme, pyhitetty olkoon nimesi, tulkoon valtakuntasi, tapahtukoon tahtosi myös maassa niin kuin taivaassa,

3 anna meille joka päivä tarpeellinen leipämme,
4 ja anna meille syntimme anteeksi, sillä itsekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme, äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta."

5 Vielä sanoi heille: "Kellä teistä on ystävä, niin että menee luokseen yösydännä ja sanoo hänelle: 'Ystävä, lainaa minulle kolme leipää,
6 sillä ystäväni on tullut matkalta luokseni eikä minulla ole, mitä panna eteensä',
7 ja hän sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä vaivaa minua. Ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat kanssani vuoteessa. En

niinkuin Johanneskin opetti opetuslapsiansa".
2 Niin hän sanoi heille: "Kun rukoilette, sanokaa: Isä, pyhitetty olkoon sinun nimesi; tulkoon sinun valtakuntasi; (tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niinkuin taivaassa;)

3 anna meille joka päivä meidän jokapäiväinen leipämme;
4 ja anna meille meidän syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle velallisellemme; äläkä saata meitä kiusaukseen; (vaan päästä meidät pahasta)."

5 Ja hän sanoi heille: "Jos jollakin teistä on ystävä ja hän menee hänen luoksensa yösydännä ja sanoo hänelle: 'Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää,
6 sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä';
7 ja toinen sisältä vastaa ja sanoo: 'Älä minua vaivaa; ovi on jo suljettu, ja lapseni ovat minun kanssani vuoteessa;

voi nousta antamaan sinulle'?
8 Sanon teille: ellei hän nousekaan antamaan hänelle sen vuoksi että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin hänen hellittämättömyytensä vuoksi ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee.

9 Niin minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan: etsikää, niin löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan."
10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
11 Kuka teistä on isä joka pojan pyytäessä häneltä (leipää, antaa hänelle kiven ja jos hän pyytää) kalaa, antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,
12 tai *jos hän pyytää* munaa antaa hänelle skorpionin?
13 Jos siis te jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille jotka Häneltä anovat?"

BEELSEBULIN AVULLAKO?

14 Hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli

voi nousta antamaan sinulle.'
8 Sanon teille: ellei nousekaan antamaan hänelle sen tähden, että on ystävänsä, nousee kuitenkin hänen kestävyytensä tähden antamaan hänelle niin paljon kuin tarvitsee.

9 Minäkin sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan, etsikää, niin löydätte, kolkuttakaa, niin teille avataan.
10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
11 Jos keltä isältä joukostanne poika pyytää kalaa, ei kai kalan sijasta anna hänelle käärmettä,

12 tai jos pyytää munaa, ei kai anna hänelle skorpionia?
13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaan Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka Häneltä anovat."

14 Hän ajoi ulos riivaajaa, ja se oli

en minä voi nousta antamaan sinulle' -
8 minä sanon teille: vaikka hän ei nousekaan antamaan hänelle sentähden, että hän on hänen ystävänsä, nousee hän kuitenkin sentähden, että toinen ei hellitä, ja antaa hänelle niin paljon, kuin hän tarvitsee.
9 Niinpä minäkin sanon teille: anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan.
10 Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.
11 Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,

12 taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?
13 Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljoa ennemmin taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!"

14 Ja hän ajoi ulos riivaajan, ja se oli

mykkä. Kun riivaaja lähtenyt, tapahtui että mykkä mies puhui. ja kansa ihmetteli.

15 Mutta jotkut heistä sanoivat: "beelsebulin, riivaajain päämiehen, avulla Hän ajaa ulos riivaajia."
16 Toiset taas kiusaten vaativat Häneltä merkkiä taivaasta.
17 Mutta Hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle."
18 Ja jos saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun beelsebulin avulla ajavan ulos riivaajia.
19 Mutta jos minä beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla poikanne ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan tuomarejanne.

20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut luoksenne."
21 Kun vahva aseistautuneena vartioitsee kartanoaan, hänen omaisuutensa on turvassa.

mykkä. Kun riivaaja oli lähtenyt, tapahtui, että mykkä puhui ja kansa ihmetteli.
15 Mutta jotkut heistä sanoivat: "Beelsebulin, riivaajain päämiehen avulla Hän ajaa ulos riivaajia."
16 Toiset taas kiusaten vaativat Häneltä merkkiä taivaasta.
17 Mutta tietäen heidän ajatuksensa sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, tuhoutuu, ja talo kaatuu talon päälle.
18 Jos siis saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte Minun Beelsebulin avulla ajavan ulos riivaajia.
19 Mutta jos Minä Beelsebulin avulla ajan ulos riivaajia, kenen avulla poikanne ajavat ulos? Sen tähden he tulevat olemaan tuomarejanne.

20 Mutta jos Minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin Jumalan valtakunta on ennättänyt luoksenne.
21 Kun väkevä aseistautuneena vartioitsee kartanoaan, niin tavaransa on turvassa.

mykkä; ja kun riivaaja oli lähtenyt, niin tapahtui, että mykkä mies puhui; ja kansa ihmetteli.
15 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Beelsebulin, riivaajain päämiehen, voimalla hän ajaa ulos riivaajia".
16 Toiset taas kiusasivat häntä ja pyysivät häneltä merkkiä taivaasta.
17 Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka riitautuu itsensä kanssa, joutuu autioksi, ja talo kaatuu talon päälle.
18 Jos nyt saatanakin on riitautunut itsensä kanssa, kuinka hänen valtakuntansa pysyy pystyssä? Tehän sanotte minun Beelsebulin voimalla ajavan ulos riivaajia.
19 Mutta jos minä Beelsebulin voimalla ajan ulos riivaajia, kenenkä voimalla sitten teidän lapsenne ajavat niitä ulos? Sentähden he tulevat olemaan teidän tuomarinne.
20 Mutta jos minä Jumalan sormella ajan ulos riivaajia, niin onhan Jumalan valtakunta tullut teidän tykönne.
21 Kun väkevä aseellisena vartioitsee kartanoaan, on hänen omaisuutensa turvassa.

22 Mutta kun häntä vahvempi karkaa hänen päälleen ja voittaa hänet, niin hän ottaa kaikki hänen aseensa joihin hän turvasi ja jakaa "häneltä saamansa saaliin*."
23 Joka ei ole kanssani, on minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hän hajoittaa.

22 Mutta kun häntä väkevämpi karkaa päälle ja voittaa hänet, niin ottaa hänen aseensa, joihin turvasi, ja jakaa häneltä saaliin.

23 Joka ei ole kanssani, on Minua vastaan, ja joka ei kanssani kokoa, hajoittaa.

22 Mutta kun häntä väkevämpi karkaa hänen päällensä ja voittaa hänet, ottaa hän häneltä kaikki aseet, joihin hän luotti, ja jakaa häneltä riistämänsä saaliin.
23 Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan, ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.

VALVOMISEN TARPEELLISUUS

24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kullekin vedettömiä paikkoja etsien leposijaa, mutta kun ei löydä, se sanoo: 'Palaan huoneeseeni josta läksin.'

25 Tultuaan se tapaa sen lakaistuna ja kaunistettuna.
26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä. itseänsä pahempaa, ja sisälle tultuaan ne asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset."

24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kuljeksii kuivia paikkoja etsien leposijaa, mutta löytämättä sanoo: 'Palaan huoneeseeni, josta läksin.'
25 Tultuaan tapaa sen lakaistuna ja kaunistettuna
26 Silloin menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, itseänsä pahempia, ja sisälle tultuaan asuvat siellä. Sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimäiset."

24 Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, kuljeksii se autioita paikkoja ja etsii lepoa; ja kun ei löydä, sanoo se: 'Minä palaan huoneeseeni, josta lähdin'.
25 Ja kun se tulee, tapaa se sen lakaistuna ja kaunistettuna.
26 Silloin se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempaa kuin se itse, ja ne tulevat sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeiset tulevat pahemmiksi kuin ensimmäiset."

TODELLINEN ONNELLISUUS

27 Niin Hänen tätä puhuessaan muuan nainen korotti äänensä kansanjoukosta ja

27 Hänen tätä puhuessaan muuan nainen korotti äänensä kansa joukosta

27 Niin hänen tätä puhuessaan eräs nainen kansanjoukosta korotti äänensä

sanoi Hänelle: "Autuas se kohtu joka on kantanut sinut, ja ne rinnat joita olet imenyt!"
28 Mutta Hän sanoi: "*Pikemminkin ovat autuaita* ne jotka kuulevat Jumalan sanan ja toimivat sen mukaisesti."

ja sanoi Hänelle: "Onnellinen se kohtu, joka on kantanut Sinut, ja rinnat, joita olet imenyt."
28 Mutta Hän sanoi: "Niinpä, onnelliset, jotka kuulevat Jumalan sanan ja toteuttavat sen."

ja sanoi hänelle: "Autuas on se kohtu, joka on kantanut sinut, ja ne rinnat, joita olet imenyt".
28 Mutta hän sanoi: "Niin, autuaat ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja sitä noudattavat".

MERKIN SAAMINEN

29 Kansanjoukon kokoontuessa Hän alkoi puhua: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi. Se vaatii merkkiä. Mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin (profeetta) Joonan merkki."
30 Sillä niin kuin Joona tuli niiniveläisille merkiksi, niin on myös ihmisen Poika oleva merkkinä tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven miesten kanssa ja tulee heille tuomioksi. Sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on Salomoa suurempi.

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi. Sillä he muuttivat mielensä Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso,

29 Kansan kokoontuessa alkoi puhua: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi, vaatii merkkiä. Mutta sille ei anneta merkkiä paitsi profeetta Joonan merkki.

30 Sillä niin kuin Joona tuli niiniveläisille merkiksi, niin on Ihmisen Poika oleva tälle sukupolvelle.

31 Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven miesten kanssa ja tuomitsee heidät. Sillä tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä Salomoa suurempi.

32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen. Sillä kääntyivät Joonan saarnan vaikutuksesta, ja

29 Kun kansaa yhä kokoontui, rupesi hän puhumaan: "Tämä sukupolvi on paha sukupolvi: se tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonaan merkki.
30 Sillä niinkuin Joonas tuli niiniveläisille merkiksi, niin Ihmisen Poikakin on oleva merkkinä tälle sukupolvelle.
31 Etelän kuningatar on heräjävä tuomiolle yhdessä tämän sukupolven miesten kanssa ja tuleva heille tuomioksi; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on enempi kuin Salomo.
32 Niiniven miehet nousevat tuomiolle yhdessä tämän sukupolven kanssa ja tulevat sille tuomioksi; sillä he tekivät parannuksen Joonaan saarnan

tässä on Joonaa suurempi."

katso, tässä Joonaa suurempi.

vaikutuksesta, ja katso, tässä on enempi kuin Joonas.

RUUMIIN VALO

33 Kukaan ei lampun sytytettyään pane sitä kätköön eikä vakan alle vaan lampunjalkaan jotta sisälle tulijat näkisivät valon.
34 Silmä* on ruumiin lamppu. Kun (siis) silmäsi on terve, on (myös) koko ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, myös ruumiisi on pimeä.
35 Katso siis ettei valo joka sinussa on, ole pimeää.
36 Jos siis koko ruumiisi on valoisa eikä siinä ole yhtään pimeää osaa, se on oleva kokonaan valoisa, niin kuin lamppu valaisisi sinua kirkkaalla loisteellaan."

33 Kukaan ei sytytettyään pane lamppua kätköön eikä vakan alle, vaan lampunjalkaan, jotta sisälle tulijat näkisivät valon.
34 Silmäsi on ruumiin lamppu. Kun siis silmäsi on terve, on koko ruumiisi valaistu, mutta kun on paha, myös ruumiisi on pimeä.
35 Katso siis, ettei valo, joka on sinussa, ole pimeää.
36 Jos siis koko ruumiisi on valaistu eikä siinä ole yhtään pimeää osaa, se on kokonaan valaistu, niin kuin lamppu valaisee sinua kirkkaalla loisteella."

33 Ei kukaan, joka sytyttää lampun, pane sitä kätköön eikä vakan alle, vaan panee sen lampunjalkaan, että sisälletulijat näkisivät valon.
34 Sinun silmäsi on ruumiin lamppu. Kun silmäsi on terve, on koko sinun ruumiisi valaistu, mutta kun se on viallinen, on myös sinun ruumiisi pimeä.
35 Katso siis, ettei valo, joka sinussa on, ole pimeyttä.
36 Jos siis koko sinun ruumiisi on valoisa eikä miltään osaltaan pimeä, on se oleva kokonaan valoisa, niinkuin lampun valaistessa sinua kirkkaalla loisteellaan."

VOI TEITÄ, FARISEUKSET JA KIRJANOPPINEET

37 Mutta Hänen puhuessaan muuan fariseus pyysi Häntä aterioimaan luonaan. Niin Hän meni ja asettui aterialle.
38 Mutta fariseus ihmetteli nähdessään ettei Hän ensin peseytynyt ennen ateriaa.

37 Hänen puhuessaan muuan fariseus pyysi Häntä aterioimaan luoksensa. Niin meni ja asettui aterialle.
38 Mutta nähdessään fariseus ihmetteli, ettei Hän ensin peseytynyt

37 Hänen näin puhuessaan pyysi eräs fariseus häntä luoksensa aterioimaan; niin hän meni sinne ja asettui aterialle.
38 Mutta kun fariseus näki, ettei hän peseytynyt ennen ateriaa, ihmetteli hän.

39 Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te fariseukset puhdistatte maljan ja lautasen ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta."
40 Mielettömät, eikö Hän joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?

41 Mutta antakaa almuksi mitä on sisällä, ja katso, kaikki on teille puhdasta."

42 Voi kuitenkin teitä, fariseukset, sillä te annatte kymmenykset mintusta ja ruudusta ja kaikista vihanneskasveista mutta sivuutatte oikeuden ja *Jumalan rakkauden! Näitä olisi pitänyt harjoittaa eikä noitakaan hylätä.°
43 Voi teitä, fariseukset, sillä rakastatte ensimmäistä istuinta synagoogissa ja tervehtimisiä toreilla!

44 Voi teitä, (kirjanoppineet ja fariseukset. tekopyhät,) sillä olette kuin näkymättömät haudat eivätkä niitten päällä kävelevät ihmiset tiedä siitä. "
45 Silloin muuan lainoppineista alkoi puhua ja sanoi Hänelle: Opettaja, noin puhuen häpäiset meidätkin."

ennen ateriaa.
39 Herra sanoi hänelle: "Kyllä te fariseukset puhdistatte maljan ja lautasen ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.
40 Mielettömät, eikö se, joka teki ulkopuolen, tehnyt sisäpuoltakin?

41 Mutta antakaa almuna, mitä on sisällä, ja katso, kaikki on teille puhdasta.
42 Voi kuitenkin teitä, fariseukset, sillä annatte kymmenykset mintusta ja ruudusta ja kaikista vihanneskasveista, mutta sivuutatte oikeuden ja Jumalan rakkauden. Näitä piti tehtämän eikä noitakaan jätettämän.
43 Voi teitä, fariseukset, sillä rakastatte ensimäistä istuinta kokoushuoneissa ja tervehtimisiä toreilla.
44 Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, ulkokullatut, sillä olette merkittömäin hautain kaltaiset, eivätkä päällä kävelevät ihmiset käsitä."
45 Silloin muuan lainoppineista alkaa puhua ja sanoo Hänelle: "Opettaja, noin puhuen häpäiset meidätkin."

39 Silloin Herra sanoi hänelle: "Kyllä te, fariseukset, puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuoli teissä on täynnä ryöstöä ja pahuutta.
40 Te mielettömät, eikö se, joka on tehnyt ulkopuolen, ole tehnyt sisäpuoltakin?
41 Mutta antakaa almuksi se, mikä sisällä on; katso, silloin kaikki on teille puhdasta.
42 Mutta voi teitä, te fariseukset, kun te annatte kymmenykset mintuista ja ruuduista ja kaikenlaisista vihanneksista, mutta sivuutatte oikeuden ja Jumalan rakkauden! Näitä olisi tullut noudattaa eikä noitakaan laiminlyödä.
43 Voi teitä, te fariseukset, kun te rakastatte etumaista istuinta synagoogissa ja tervehdyksiä toreilla!

44 Voi teitä, kun te olette niinkuin merkittömät haudat, joiden päällitse ihmiset kävelevät niistä tietämättä!"

45 Silloin eräs lainoppineista rupesi puhumaan ja sanoi hänelle: "Opettaja, kun noin puhut, niin sinä häpäiset

46 Mutta lian sanoi: "Voi teitäkin, lainoppineet, sillä sälytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä itse yhdellä sormellanne koske niihin taakkoihin!"
47 Voi teitä, sillä rakennatte profeettain hautakammioita, ja isänne tappoivat heidät!
48 Niin ollen te *todistatte ja hyväksytte isäinne teot*, sillä he tappoivat profeetat' ja te rakennatte heidän hautakammioitaan.

49 Sen vuoksi Jumalan viisaus sanoikin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja heitä he tappavat ja vainoavat
50 jotta tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti,

51 Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka, hänen joka sai surmansa alttarin ja temppelin välillä. Niin, sanon teille, se vaaditaan tältä sukukunnalta."

52 Voi teitä, lainoppineet, sillä olette vieneet tiedon avaimen! Itse ette ole

46 Mutta Hän sanoi: "Voi teitäkin, lainoppineet, sillä sälytätte ihmisten kannettavaksi vaikeasti kannettavia taakkoja, ettekä itse yhdellä sormellanne koske niihin taakkoihin.
47 Voi teitä, sillä rakennatte profeettain hautoja, ja isänne tappoivat heidät.
48 Niin ollen todistatte ja hyväksytte isäinne teot, sillä he tappoivat heidät ja te rakennatte heidän hautojaan.

49 Sen tähden Jumalan viisaus sanoikin: Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamia niistä tappavat ja vainoavat,
50 jotta tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuotanut mailman alusta asti,

51 hamasta Aapelin verestä Sakarian vereen saakka, hänen, joka sai surmansa alttarin ja temppelin välillä. Niin, sanon teille, se vaaditaan tältä sukukunnalta.
52 Voi teitä, lainoppineet, sillä olette vieneet tiedon avaimen. Itse ette ole

myös meitä".
46 Mutta hän sanoi: "Voi teitäkin, te lainoppineet, kun te sälytätte ihmisten päälle vaikeasti kannettavia taakkoja ettekä itse sormellannekaan koske niihin taakkoihin!
47 Voi teitä, kun te rakennatte profeettain hautakammioita, ja teidän isänne ovat heidät tappaneet!
48 Näin te siis olette isäinne tekojen todistajia ja suostutte niihin: sillä he tappoivat profeetat, ja te rakennatte niille hautakammioita.
49 Sentähden Jumalan viisaus sanookin: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, ja muutamat niistä he tappavat ja toisia vainoavat,
50 että tältä sukukunnalta vaadittaisiin kaikkien profeettain veri, mikä on vuodatettu maailman perustamisesta asti,
51 hamasta Aabelin verestä Sakariaan vereen saakka, hänen, joka surmattiin alttarin ja temppelin välillä'. Niin, minä sanon teille, se pitää tältä sukukunnalta vaadittaman.
52 Voi teitä, te lainoppineet, kun te olette vieneet tiedon avaimen! Itse te

menneet sisälle ja sisälle meneviä olette estäneet.
53 Hänen *puhuessaan näitä heille* kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat kiivaasti nousta Häntä vastaan ja urkkia Häneltä moninaisia,
54 väijyen *Häntä ja koettaen siepata* jotain Hänen puheestaan° (jotta voisivat Häntä syyttää).

VAROITUS FARISEUSTEN HAPATUKSESTA

1 Kun tällöin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he tallasivat toisiaan, Hän alkoi puhua *ennen kaikkea* opetuslapsilleen: "Varokaa fariseusten hapatusta joka on tekopyhyyttä."

2 Mutta ei ole mitään kätkettyä mikä ei tule paljastetuksi, eikä salattua mikä ei tule tunnetuksi.
3 Sen vuoksi. kaikki mitä pimeässä olette sanoneet, kuullaan valossa, ja mitä korvaan olette kammioissa puhuneet, julistetaan katoilta."

menneet sisälle ja sisälle meneviä olette estäneet."
53 Hänen puhuessaan näitä heille kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat kovin tähtäämään Häntä ja yllyttämään Häntä puhumaan harkitsemattomasti,
54 väijyen ja koettaen saattaa Hänet suustaan ansaan, jotta voisivat syyttää Häntä.

12. Luku

1 Kun kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että tallasivat toisiaan, Hän alkoi puhua ennen kaikkea opetuslapsillensa: "Kavahtakaa fariseusten hapatusta, joka on ulkokultaisuutta.
2 Sillä ei ole mitään kätkettyä, mikä ei paljastuisi, eikä salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
3 Sen tähden kaikki, mitä pimeässä sanotte, tulee valossa kuultavaksi, ja mitä korvaan kammiossa puhutte, julistetaan katoilta.

ette ole menneet sisälle, ja sisälle meneviä te olette estäneet."
53 Ja hänen sieltä lähtiessään kirjanoppineet ja fariseukset rupesivat kovasti ahdistamaan häntä ja urkkimaan häneltä moninaisia,
54 väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan.

12 Luku

1 Kun sillä välin kansaa oli kokoontunut tuhatmäärin, niin että he polkivat toisiaan, rupesi hän puhumaan opetuslapsillensa: "Ennen kaikkea kavahtakaa fariseusten hapatusta, se on: ulkokultaisuutta.
2 Ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi.
3 Sentähden, kaikki, mitä te pimeässä sanotte, joutuu päivänvalossa kuultavaksi, ja mitä korvaan puhutte kammioissa, se katoilta julistetaan.

KETÄ ON PELÄTTÄVÄ

4 Mutta sanon teille, ystävilleni: älkää pelätkö niitä jotka tappavat ruumiin eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä
5 Vaan minä osoitan teille ketä teidän tulee pelätä: pelätkää Häntä jolla on valta tapettuaan syöstä helvettiin. Niin, sanon teille*, Häntä pelätkää.

6 Eikö viittä varpusta myydä kahteen assiin*? Eikä yksikään niistä ole Jumalan edessä unohdettu.
7 Ovatpa päänne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää (siis) pelätkö, olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta."

4 Mutta sanon teille, ystävilleni: älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.
5 Vaan osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää Häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, sanon teille: Häntä pelätkää.

6 Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon. Eikä yksikään niistä ole Jumalan edessä unhotettu.
7 Ovatpa päänne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää pelätkö. Olette arvokkaampia kuin monta varpusta.

4 Mutta minä sanon teille, ystävilleni: älkää peljätkö niitä, jotka tappavat ruumiin, eivätkä sen jälkeen voi mitään enempää tehdä.
5 Vaan minä osoitan teille, ketä teidän on pelkääminen: peljätkää häntä, jolla on valta tapettuansa syöstä helvettiin. Niin, minä sanon teille, häntä te peljätkää.
6 Eikö viittä varpusta myydä kahteen ropoon? Eikä Jumala ole yhtäkään niistä unhottanut.
7 Ovatpa teidän päänne hiuksetkin kaikki luetut. Älkää peljätkö; te olette suurempiarvoiset kuin monta varpusta.

JEESUKSEN TUNNUSTAMISESTA

8 Mutta sanon teille: jokaisen joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelten edessä.
9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelten edessä.
10 Ja jokaiselle joka sanoo sanan Ihmisen

8 Mutta sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa Minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelten edessä.
9 Mutta joka kieltää Minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelten edessä.
10 Jokaiselle, joka sanoo sanan

8 Mutta minä sanon teille: jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, myös Ihmisen Poika tunnustaa Jumalan enkelien edessä.
9 Mutta joka kieltää minut ihmisten edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä.
10 Ja jokaiselle, joka sanoo sanan

Poikaa vastaan, annetaan anteeksi. Mutta sille joka rienaa Pyhää Henkeä, ei anneta anteeksi."
11 Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja viranomaisten eteen, älkää murehtiko miten tai mitä vastaisitte puolestanne tai mitä sanoisitte,

12 sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä mitä teidän on sanottava."

AHNEUDESTA; RIKAS MIELETÖN MIES"

13 Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi Hänelle: "Opettaja. käske veljeäni jakamaan kanssani perintö."

14 Mutta Jeesus* vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on asettanut minut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"
15 Ja heille Hän sanoi: "Varokaa ja karttakaa [kaikkea] ahneutta, sillä kenenkään elämä ei edes yltäkylläisyydessä riipu hänen omaisuudestaan."
16 Hän puhui heille myös vertauksen sanoen: "Erään rikkaan miehen maa kasvoi hyvin."

Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi. Mutta sille, joka rienaa Pyhää Henkeä, ei anneta anteeksi.
11 Mutta kun vievät teitä kokoushuoneitten ja hallitusten ja viranomaisten eteen, älkää huolehtiko, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tai mitä sanoisitte,
12 sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä on sanottava."

13 Niin muuan kansajoukosta sanoi Hänelle: "Opettaja, käske veljeäni jakamaan kanssani perintö."

14 Jeesus sanoi hänelle: "Ihminen, kuka on Minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"
15 Heille sanoi: "Katsokaa, että kartatte kaikkea ahneutta, sillä ihmisen elämä ei riipu hänen tavaransa ylenpalttisesta omistamisesta."

16 Puhui heille myös vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin.

Ihmisen Poikaa vastaan, annetaan anteeksi; mutta sille, joka Pyhää Henkeä pilkkaa, ei anteeksi anneta.
11 Mutta kun he vievät teitä synagoogain ja hallitusten ja esivaltojen eteen, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä vastaisitte puolestanne tahi mitä sanoisitte;
12 sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava."

13 Niin muuan mies kansanjoukosta sanoi hänelle: "Opettaja, sano minun veljelleni, että hän jakaisi kanssani perinnön".
14 Mutta hän vastasi hänelle: "Ihminen, kuka on minut asettanut teille tuomariksi tai jakomieheksi?"
15 Ja hän sanoi heille: "Katsokaa eteenne ja kavahtakaa kaikkea ahneutta, sillä ei ihmisen elämä riipu hänen omaisuudestaan, vaikka sitä ylenpalttisesti olisi".
16 Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin.

17 Ja hän mietti itsekseen sanoen: "Mitä teen, sillä minulla ei ole mihin satoni kokoan?'"
18 Niin hän sanoi: 'Tämän teen: revin maahan aittani ja rakennan isommat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyväni,

19 ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi. Nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.'

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Mieletön, tänä yönä sielusi vaaditaan sinulta. Kenelle sitten joutuu se minkä olet hankkinut?'
21 Näin on sen joka kokoaa itselleen eikä ole rikas Jumalassa."

17 Tämä mietti itsekseen sanoen: 'Mitä teen, sillä minulla ei ole, mihin satoni kokoan?'
18 ja sanoi: 'Teen tämän: revin maahan aittani ja rakennan isommat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyväni

19 ja sanon sielulleni: 'Sielu, sinulla on paljo hyvää tallessa moneksi ajastajaksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.'
20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä vaativat sielusi sinulta. Kenelle sitten joutuu se, minkä olet varustanut?'
21 Näin se, joka kokoaa itselleen eikä ole rikas Jumalassa."

17 Niin hän mietti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?'
18 Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni;
19 ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse'.

20 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?'
21 Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rikkautta Jumalan tykönä."

MUREHTIMISESTA JA JUMALAAN LUOTTAMISESTA

22 Hän sanoi opetuslapsilleen: "Sen vuoksi sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, tai ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne."

23 Sillä Henki on enemmän kuin ruoka ja

22 Opetuslapsilleen sanoi: "Sen tähden sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, tai ruumistanne, mitä pukisitte yllenne.

23 Henki on enemmän kuin ruoka, ja

22 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Sentähden minä sanon teille: älkää murehtiko hengestänne, mitä söisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä päällenne pukisitte.
23 Sillä henki on enemmän kuin ruoka,

ruumis enemmän kuin vaatteet.
24 Katselkaa kaarneita. Eivät ne kylvä eivätkä niitä, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa, vaan Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut!
25 Kuka teistä voi murehtimisella lisätä mitään* ikäänsä'?
26 Ellette siis voi vähintäkään, miksi murehditte muusta?
27 Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat. Eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut vaatetettu niin kuin yksi niistä.
28 Jos siis Jumala näin vaatettaa vainion ruohon joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa ennemmin teidät, vähäuskoiset!

29 Älkää etsikö mitä söisitte tai mitä joisitte älkääkä olko levottomia.

30 Sillä näitä kaikkia maailman pakanat tavoittelevat. Mutta Isänne tietää että näitä tarvitsette.

31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa, niin

ruumis enemmän kuin vaatteet.
24 Katselkaa kaarneita. Eivät ne kylvä eivätkä niitä eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa, vaan Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa arvokkaammat olette kuin linnut!
25 Kuka teistä voi murehtimisella lisätä kasvuansa yhdellä kyynärällä?
26 Ellette siis voi vähintäkään, miksi surette muita?
27 Katselkaa kukkia, kuinka kasvavat. Eivät työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossaan ollut vaatetettu kuin yksi niistä.
28 Jos siis Jumala näin vaatettaa vainion ruohon, joka tänään on ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa ennemmin teitä, vähäuskoiset.

29 Älkää etsikö, mitä söisitte tai mitä joisitte, älkääkä murehtiko.

30 Sillä näitä kaikkia mailman pakanakansat tavoittelevat. Mutta Isänne tietää, että näitä tarvitsette.

31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa,

ja ruumis enemmän kuin vaatteet.
24 Katselkaa kaarneita: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa, eikä niillä ole säilytyshuonetta eikä aittaa; ja Jumala ruokkii ne. Kuinka paljoa suurempiarvoiset te olette kuin linnut!
25 Ja kuka teistä voi murehtimisellaan lisätä ikäänsä kyynäränkään vertaa?
26 Jos siis ette voi sitäkään, mikä vähintä on, mitä te murehditte muusta?
27 Katselkaa kukkia, kuinka ne kasvavat: eivät ne työtä tee eivätkä kehrää. Kuitenkin minä sanon teille: ei Salomo kaikessa loistossansa ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä.
28 Jos siis Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna uuniin heitetään, kuinka paljoa ennemmin teidät, te vähäuskoiset!
29 Älkää siis tekään etsikö, mitä söisitte ja mitä joisitte, älkääkä korkeita tavoitelko.
30 Sillä näitä kaikkia maailman pakanakansat tavoittelevat; mutta teidän Isänne kyllä tietää teidän näitä tarvitsevan.
31 Vaan etsikää Jumalan valtakuntaa,

kaikki nämä annetaan teille lisäksi.

32 Älä pelkää, pieni lauma, sillä Isänne
on nähnyt hyväksi antaa teille
valtakunnan.
33 Myykää mitä teillä on ja antakaa
almuja, tehkää itsellenne kulumattomat
kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin,
missä varas ei tule lähelle eikä koi
turmele.
34 Sillä missä aarteenne on, siellä on
myös sydämenne."

PALVELIJAN VALVOMISESTA

35 Olkoot kupeenne vyötetyt ja
lamppunne palamassa.
36 Olkaa niitten ihmisten kaltaiset jotka
herraansa odottavat, milloin hän palaa
häistä, jotta he hänen tullessaan ja
kolkuttaessaan heti hänelle avaisivat.
37 Onnellisia ne palvelijat jotka *heidän
herransa* tullessaan tapaa valvomasta!
Totisesti sanon teille: hän vyöttäytyy ja
asettaa heidät aterioimaan ja menee ja
palvelee heitä.
38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla tai
kolmannella yövartiolla ja havaitsee

niin nämä annetaan teille lisäksi.

32 Älä pelkää, pikkuinen lauma, sillä
Isällänne on hyvä tahto antaa teille
valtakunta.
33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa
almuja. Tehkää itsellenne kulumattomat
kukkarot, loppumaton aarre taivaisiin,
minne varas ei ulotu ja missä koi ei
turmele.
34 Sillä missä aarteenne on, siellä on
myös sydämenne.

35 Olkoot kupeenne vyötetyt ja
lamppunne palamassa.
36 Olkaa niitten ihmisten kaltaiset,
jotka herraansa vartovat, milloin hän
palajaa häistä, jotta hänen tullessaan
ja kolkuttaessaan heti hänelle avaisivat.
37 Onnelliset ne palvelijat, jotka herra
tullessaan tapaa valvomasta. Totisesti
sanon teille: hän vyöttäytyy ja asettaa
heidät aterioimaan ja menee ja
palvelee heitä.
38 Jos tulee toisella yövartiolla tai
kolmannella ja havaitsee näin olevan,

niin myös nämä teille annetaan sen
ohessa.
32 Älä pelkää, sinä piskuinen lauma;
sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi
antaa teille valtakunnan.
33 Myykää, mitä teillä on, ja antakaa
almuja; hankkikaa itsellenne
kulumattomat kukkarot, loppumaton
aarre taivaisiin, mihin ei varas ulotu ja
missä koi ei turmele.
34 Sillä missä teidän aarteenne on,
siellä on myös teidän sydämenne.

35 Olkoot teidän kupeenne vyötetyt ja
lamppunne palamassa;
36 ja olkaa te niiden ihmisten kaltaiset,
jotka herraansa odottavat, milloin hän
palajaa häistä, että he hänen tullessaan
ja kolkuttaessaan heti avaisivat hänelle.
37 Autuaat ne palvelijat, jotka heidän
herransa tullessaan tapaa valvomasta!
Totisesti minä sanon teille: hän
vyöttäytyy ja asettaa heidät aterioimaan
ja menee ja palvelee heitä.
38 Ja jos hän tulee toisella yövartiolla
tai kolmannella ja havaitsee heidän

heidän näin valvovan, niin onnellisia ovat ne palvelijat.
39 Mutta se ymmärtäkää että jos isäntä tietäisi millä hetkellä varas tulee, hän *valvoisi eikä* sallisi murtautua taloonsa.

40 Olkaa siis tekin valmiit, sillä hetkenä jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."

41 Niin Pietari sanoi (Hänelle): "Herra, meillekö sanot tämän vertauksen vai myös kaikille?"
42 Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija jonka hänen herransa asettaa palveluväkensä ylimmäksi antamaan heille ajallaan ruokaosan?"

43 Onnellinen se palvelija jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!
44 Totisesti sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.”

45 Mutta jos se palvelija sanoo sydämessään: ”Herrani paluu viipyy, ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan ja

onnellisia ne.

39 Mutta sen ymmärrätte, että jos perheen isäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi murtautua taloonsa.
40 Olkaa tekin siis valmiit, sillä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."
41 Niin Pietari sanoi Hänelle: "Meistäkö sanot tämän vertauksen vai kaikista?"
42 Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka herra asettaa palvelusväkensä huoltajaksi, antamaan ajallansa ruokaosan?

43 Onnellinen se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän.
44 Totisesti sanon teille: asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.

45 Mutta jos se palvelija sanoisi sydämessään: 'Herrani tulo viipyy' ja rupeaisi lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja

näin tekevän, niin autuaat ovat ne palvelijat.
39 Mutta se tietäkää: jos perheenisäntä tietäisi, millä hetkellä varas tulee, hän ei sallisi taloonsa murtauduttavan.

40 Niin olkaa tekin valmiit, sillä sinä hetkenä, jona ette luule, Ihmisen Poika tulee."
41 Niin Pietari sanoi: "Herra, meistäkö sinä sanot tämän vertauksen vai myös kaikista muista?"
42 Ja Herra sanoi: "Kuka siis on se uskollinen ja ymmärtäväinen huoneenhaltija, jonka hänen herransa asettaa pitämään huolta hänen palvelusväestään, antamaan heille ajallaan heidän ruokaosansa?
43 Autuas se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan havaitsee näin tekevän!
44 Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi.
45 Mutta jos palvelija sanoo sydämessään: 'Herrani tulo viivästyy', ja rupeaa lyömään palvelijoita ja palvelijattaria sekä syömään ja juomaan

juovuttamaan itseään,
46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota ja hetkellä jota hän ei tiedä, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan uskottomain joukkoon.
47 Ja sitä palvelijaa joka tiesi herransa tahdon mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, piestään monin lyönnein.

48 Sitä taas joka ei tiennyt, mutta teki lyöntejä ansaitsevaa, piestään muutamin lyönnein. Sillä jokaiselta jolle on paljon annettu, siltä paljon odotetaan, ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän vaaditaan."

juomaan ja juovuttamaan itseänsä,
46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jota hän ei varro ja hetkenä, jota ei aavista, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle osan uskomattomain joukkoon.
47 Mutta sitä palvelijaa, joka tiesi, mitä herransa tahtoi, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, ruoskitaan monin lyönnein.
48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki lyöntejä ansaitsevaa, ruoskitaan muutamin lyönnein. Sillä jokaiselta, jolle on paljo annettu, paljo kysytään, ja jolle on paljo uskottu, siltä enemmän vaaditaan.

ja päihdyttämään itseänsä,
46 niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei arvaa, ja hakkaa hänet kappaleiksi ja määrää hänelle saman osan kuin uskottomille.
47 Ja sitä palvelijaa, joka tiesi herransa tahdon, mutta ei tehnyt valmistuksia eikä toiminut hänen tahtonsa mukaan, rangaistaan monilla lyönneillä.

48 Sitä taas, joka ei tiennyt, mutta teki semmoista, mikä lyöntejä ansaitsee, rangaistaan vain muutamilla lyönneillä. Sillä jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan; ja jolle on paljon uskottu, siltä sitä enemmän kysytään.

TULEN HEITTÄMINEN

49 ”Tulta olen tullut heittämään maan päälle ja kuinka tahtoisinkaan että se jo olisi syttynyt!
50 Mutta olen kasteella kastettava ja kuinka olenkaan ahdistettu kunnes se on täytetty!"

49 Tulta tulin sytyttämään maan päälle, ja kuinka tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt.
50 Mutta olen kasteella kastettava, ja kuinka olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty.

49 Tulta minä olen tullut heittämään maan päälle; ja kuinka minä tahtoisinkaan, että se jo olisi syttynyt!
50 Mutta minä olen kasteella kastettava, ja kuinka minä olenkaan ahdistettu, kunnes se on täytetty!

JEESUS RIIDAN AIHEENA

51 ”Luuletteko että olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle. En, sanon teille, vaan pikemmin eripuraisuutta.
52 Sillä tästä lähin riitautuu viisi samassa talossa, kolme [joutuu riitaan] kahden kanssa ja kaksi kolmen kanssa.
53 Isä riitautuu poikansa kanssa ja poika isänsä kanssa, äiti tyttärensä kanssa ja tytär äitinsä kanssa, anoppi miniänsä kanssa ja miniä anoppinsa kanssa.”

51 Luuletteko, että tulin tuomaan maan päälle rauhaa? En, sanon teille, vaan pikemmin eripuraisuutta.
52 Sillä tästä lähin riitautuu viisi samassa talossa, kolme kahta ja kaksi kolmea vastaan.
53 Isä joutuu riitaan poikaansa ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtänsä ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi miniäänsä ja miniä anoppiansa vastaan."

51 Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan maan päälle rauhaa? Ei, sanon minä teille, vaan eripuraisuutta.
52 Sillä tästedes riitautuu viisi samassa talossa keskenään, kolme joutuu riitaan kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan,
53 isä poikaansa vastaan ja poika isäänsä vastaan, äiti tytärtänsä vastaan ja tytär äitiänsä vastaan, anoppi miniäänsä vastaan ja miniä anoppiansa vastaan."

AJAN MERKIT

54 Hän sanoi myös kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tulee."

55 Etelätuulen puhaltaessa sanotte: 'Tulee helle, ja se tulee.

56 Tekopyhät, Maan ja taivaan muodon osaatte arvioida. Mutta kuinka ette arvioi tätä aikaa?"

54 Sanoi myös kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: 'Tulee sade', ja niin tulee.

55 Etelätuulen puhaltaessa sanotte: 'Tulee helle', ja tulee.

56 Ulkokullatut! Maan ja taivaan muotoa osaatte arvioida. Mutta miksi ette arvioitse tätä aikaa?

54 Ja hän sanoi myöskin kansalle: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte kohta: 'Tulee sade'; ja niin tuleekin.
55 Ja kun näette etelätuulen puhaltavan, sanotte: 'Tulee helle'; ja niin tuleekin.
56 Te ulkokullatut, maan ja taivaan muodon te osaatte arvioida; mutta kuinka ette arvioitse tätä aikaa?

SOVINNOLLISUUDESTA

57 ”Miksi ette jo itsestänne päätä mikä on oikeaa?
58 Kun siis kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, tee tiellä voitavasi päästäksesi hänestä eroon, jottei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle ja oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankilaan.

59 Sanon sinulle: et pääse sieltä ennen kuin olet maksanut viimeisenkin rovon*."

SYYLLISYYDESTÄ

1 Siihen aikaan oli saapuvilla muutamia jotka kertoivat Hänelle niistä galilealaisista joitten veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhreihinsa.
2 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko että nämä galilealaiset olivat kaikkia muita galilealaisia syntisemmät, koska ovat kärsineet tällaista?"

3 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette muuta mieltänne, niin te kaikki

57 Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä on oikeaa?
58 Kun siis kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin tee tiellä voitavasi päästäksesi hänestä eroon, jottei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua poliisille ja poliisi heittäisi sinua vankilaan.

59 Sanon sinulle: et pääse sieltä, ennen kuin maksat viimeisenkin rovon."

13. Luku

1 Siihen aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat Hänelle niistä galilealaisista, joitten veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhreihinsa.
2 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat kaikkia muita galilealaisia syntisemmät, koska olivat kärsineet tällaista?
3 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette käänny, niin kaikki samoin

57 Miksi ette jo itsestänne päätä, mikä oikeata on?
58 Kun kuljet riitapuolesi kanssa hallitusmiehen eteen, niin tee matkalla voitavasi päästäksesi hänestä sovussa eroon, ettei hän raastaisi sinua tuomarin eteen ja tuomari antaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja ettei oikeudenpalvelija heittäisi sinua vankeuteen.
59 Minä sanon sinulle: sieltä et pääse, ennenkuin maksat viimeisenkin rovon."

13 Luku

1 Samaan aikaan oli saapuvilla muutamia, jotka kertoivat hänelle niistä galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhriensa vereen.
2 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat syntisemmät kuin kaikki muut galilealaiset, koska he saivat kärsiä tämän?
3 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te

samoin hukutte.
4 Tai ne kahdeksantoista joitten päälle torni Siiloassa kaatui tappaen heidät. Luuletteko että nämä olivat kaikkia muita Jerusalemissa asuvia ihmisiä syyllisemmät?

5 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette muuta mieltänne, niin te kaikki samoin hukutte."

hukutte.
4 Tai ne kahdeksantoista, joitten päälle torni Siiloassa kaatui tappaen heidät, luuletteko, että olivat kaikkia muita Jerusalemissa asuvia ihmisiä syntisemmät?
5 Eivät suinkaan, sanon teille, mutta ellette käänny, niin kaikki samoin hukutte."

kaikki hukutte.
4 Taikka ne kahdeksantoista, jotka saivat surmansa, kun torni Siloassa kaatui heidän päällensä, luuletteko, että he olivat syyllisemmät kuin kaikki muut ihmiset, jotka Jerusalemissa asuvat?
5 Eivät olleet, sanon minä teille, mutta ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte."

HEDELMÄTÖN VIIKUNAPUU

6 Ja Hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan. Hän tuli etsimään siitä hedelmää eikä löytänyt."

7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuonna olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta enkä ole löytänyt. Hakkaa se pois. Miksi se vielä maata laihduttaa?'

8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi, niin kauan kuin kaivan ja lannoitan maan sen ympäriltä.
9 Jospa* se °tekee hedelmää, mutta ellei,

6 Puhui myös tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan. Hän tuli etsimään siitä hedelmää eikä löytänyt.

7 Niin sanoi tarhurille: 'Katso, kolmena ajastaikana olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta enkä ole löytänyt. Hakkaa se pois. Miksi sekin maata laihduttaa?'
8 Mutta tämä vastaa ja sanoo hänelle: 'Herra, kärsi sitä vielä tämä ajastaika, kunnes kaivaisin sen ympärillä ja heittäisin lantaa,
9 jos se tekisi hedelmää tulevana.

6 Ja hän puhui tämän vertauksen: "Eräällä miehellä oli viikunapuu istutettuna viinitarhassaan; ja hän tuli etsimään hedelmää siitä, mutta ei löytänyt.
7 Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Katso, kolmena vuotena minä olen käynyt etsimässä hedelmää tästä viikunapuusta, mutta en ole löytänyt. Hakkaa se pois; mitä varten se vielä maata laihduttaa?'
8 Mutta tämä vastasi ja sanoi hänelle: 'Herra, anna sen olla vielä tämä vuosi; sillä aikaa minä kuokin ja lannoitan maan sen ympäriltä.
9 Ehkä se ensi vuonna tekee hedelmää;

hakkaa se ensi vuonna, pois°.' "

KOUKISTUNUT NAINEN PARANEE SAPATTINA

10 Hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.
11 Katso, siellä oli nainen jossa oli ollut sairauden* henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täysin kykenemätön oikaisemaan itseään.

12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luokseen ja sanoi hänelle: "Nainen, olet päässyt sairaudestasi*."

13 Ja Hän pani kätensä* hänen päälleen, ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.
14 Mutta synagoogan esimies joka närkästyi siitä että Jeesus paransi sapattina, alkoi puhua ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on joina sopii työtä tehdä. Tulkaa siis niinä päivinä parannettaviksi älkääkä sapatinpäivänä."

15 Niin* Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Tekopyhät, eikö jokainen teistä sapattina

Mutta ellei, hakkaa se pois!"

10 Hän oli opettamassa eräässä kokoushuoneessa sapattina.
11 Katso, oli nainen, jossa oli ollut sairauden henki kahdeksantoista ajastaikaa, ja oli koukistunut ja täysin kykenemätön oikaisemaan itseänsä.

12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet tykönsä ja sanoi hänelle: "Nainen, olet päässyt vaivastasi."

13 Pani kätensä hänen päällensä, ja heti nainen oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.
14 Mutta kokoushuoneen esimies närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina, ja alkoi puhua kansalle: "Kuusi päivää on, joina sopii työtä tehdä. Tulkaa siis niinä päivinä parannettavaksi älkääkä sapatinpäivänä."
15 Niin Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Ulkokullatut, eikö jokainen

mutta jos ei, niin hakkaa se pois'."

10 Ja hän oli opettamassa eräässä synagoogassa sapattina.
11 Ja katso, siellä oli nainen, jossa oli ollut heikkouden henki kahdeksantoista vuotta, ja hän oli koukistunut ja täydelleen kykenemätön oikaisemaan itseänsä.
12 Hänet nähdessään Jeesus kutsui hänet luoksensa ja sanoi hänelle: "Nainen, sinä olet päässyt heikkoudestasi",
13 ja pani kätensä hänen päälleen. Ja heti hän oikaisi itsensä suoraksi ja ylisti Jumalaa.
14 Mutta synagoogan esimies, joka närkästyi siitä, että Jeesus paransi sapattina, rupesi puhumaan ja sanoi kansalle: "Kuusi päivää on, joina tulee työtä tehdä; tulkaa siis niinä päivinä parannuttamaan itseänne, älkääkä sapatinpäivänä".
15 Mutta Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Te ulkokullatut, eikö jokainen

päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie juomaan?"
16 Eikö siis tätä joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, kahdeksantoista vuotta, olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?"

17 Hänen näin sanoessaan kaikki Hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä erinomaisista teoista joita Hän teki.

teistä sapattina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie juomaan?
16 Eikö tätä, joka on Aaprahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, kahdeksantoista ajastaikaa, olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapattina?"
17 Hänen näin sanoessaan kaikki vastustajansa häpesivät, ja koko kansa iloitsi kaikista niistä ihanista teoista, joita Hän teki.

teistä sapattina päästä härkäänsä tai aasiansa seimestä ja vie sitä juomaan?
16 Ja tätä naista, joka on Aabrahamin tytär ja jota saatana on pitänyt sidottuna, katso, jo kahdeksantoista vuotta, tätäkö ei olisi pitänyt päästää siitä siteestä sapatinpäivänä?"
17 Ja hänen näin sanoessaan kaikki hänen vastustajansa häpesivät, ja kaikki kansa iloitsi kaikista niistä ihmeellisistä teoista, joita hän teki.

SINAPINSIEMEN JA HAPATUS

18 Niin Hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta ja mihin sen vertaisin?"
19 Se on sinapinsiemenen kaltainen jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi ja siitä tuli (iso) puu. ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."

20 Taas Hän sanoi: "Mihin vertaisin Jumalan valtakunnan?"
21 Se on hapatuksen kaltainen jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

18 Niin sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin sen vertaan?
19 On sinapin siemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi ja siitä tuli iso puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."
20 Taas sanoi: "Mihin vertaan Jumalan valtakunnan?
21 On hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

18 Niin hän sanoi: "Minkä kaltainen on Jumalan valtakunta, ja mihin minä sen vertaisin?
19 Se on sinapinsiemenen kaltainen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa; ja se kasvoi, ja siitä tuli puu, ja taivaan linnut tekivät pesänsä sen oksille."

20 Ja taas hän sanoi: "Mihin minä vertaisin Jumalan valtakunnan?
21 Se on hapatuksen kaltainen, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen vakalliseen jauhoja, kunnes kaikki happani."

AHDAS OVI

22 Hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään opettaen ja kulkien Jerusalemia kohti.
23 Joku kysyi Häneltä: "Herra, onko niitä vähän jotka pelastuvat?" Niin Hän sanoi heille:"
24 ”Kilvoitelkaa päästäksenne sisälly ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon teille, yrittävät päästä sisälle mutta eivät kykene.

25 Sen jälkeen kun isäntä on noussut ja sulkenut oven ja te alatte seistä ulkona ja kolkuttaa oveen sanoen: 'Herra. (Herra,) avaa meille', hän vastaa ja sanoo teille: 'En tunne teitä. mistä olette.'

26 Silloin te alatte sanoa: ”Me söimme ja joimme sinun edessäsi, ja meidän kaduillamme sinä opetit.”

27 Mutta hän on lausuva: ”Sanon teille etten tunne teitä – mistä olette. Menkää pois luotani, kaikki te väärintekijät.'

28 Siellä on itku ja hammasten kiristys kun näette Aabrahamin ja lisakin ja

22 Hän vaelsi kaupunkeja ja kyliä ja opetti kulkien kohti Jerusalemia.

23 Joku sanoi Hänelle: "Herra, onko niitä vähä, jotka tulevat autuaiksi?" Niin sanoi heille:
24 "Kilpailkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.
25 Sen jälkeen kun perheen isäntä on noussut ja sulkenut oven ja te alatte seisoa ulkona ja kolkuttaa oveen sanoen: 'Herra, avaa meille', hän vastaa ja sanoo teille: 'En tunne teitä, mistä olette.'
26 Silloin alatte sanoa: 'Me söimme ja joimme seurassasi, ja toreillamme Sinä opetit.'

27 Mutta Hän sanoo: 'Sanon teille, etten tunne teitä, mistä olette. Menkää pois luotani, kaikki väärintekijät.'

28 Siellä on itku ja hammasten kiristys, kun näette Aaprahamin ja

22 Ja hän vaelsi kaupungista kaupunkiin ja kylästä kylään ja opetti, kulkien Jerusalemia kohti.
23 Ja joku kysyi häneltä: "Herra, onko niitä vähän, jotka pelastuvat? Niin hän sanoi heille:
24 Kilvoitelkaa päästäksenne sisälle ahtaasta ovesta, sillä monet, sanon minä teille, koettavat päästä sisälle, mutta eivät voi.
25 Sen jälkeen kuin perheenisäntä on noussut ja sulkenut oven ja te rupeatte seisomaan ulkona ja kolkuttamaan ovea sanoen: 'Herra, avaa meille', vastaa hän ja sanoo teille: 'En minä tunne teitä enkä tiedä, mistä te olette'.
26 Silloin te rupeatte sanomaan: 'Mehän söimme ja joimme sinun seurassasi, ja meidän kaduillamme sinä opetit'.
27 Mutta hän on lausuva: 'Minä sanon teille: en tiedä, mistä te olette. Menkää pois minun tyköäni, kaikki te vääryyden tekijät.'
28 Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Aabrahamin ja

Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa mutta itsenne ulos heitettyinä.

29 Ja pelastetut* saapuvat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja aterioivat Jumalan valtakunnassa
30 Katso, on viimeisiä jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä jotka tulevat viimeisiksi."

lisakin ja Jaakon ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, mutta itsenne heitettävän ulos.

29 He saapuvat idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä ja aterioitsevat Jumalan valtakunnassa.
30 Katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimäisiksi, ja on ensimäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."

lisakin ja Jaakobin ja kaikkien profeettain olevan Jumalan valtakunnassa, mutta huomaatte itsenne heitetyiksi ulos.
29 Ja tulijoita saapuu idästä ja lännestä ja pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioitsevat Jumalan valtakunnassa.
30 Ja katso, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja on ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."

HERODES, SE KETTU

31 *Samana päivänä* tuli Hänen luokseen muutamia fariseuksia, ja he sanoivat Hänelle: "Lähde ja mene pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut."
32 Hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä pääsen määräni päähän.'"
33 Kuitenkin minun pitää vaeltaa tänään ja huomenna ja seuraavana päivänä, sillä ei sovi että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa."

31 Sinä päivänä astui esille muutamia fariseuksia sanoen Hänelle: "Lähde ja mene pois täältä, sillä Herodes tahtoo tappaa Sinut."
32 Sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, Minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena pääsen määräni päähän.'
33 Kuitenkin Minun pitää vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa Jerusalemin ulkopuolella.

31 Samalla hetkellä tuli hänen luoksensa muutamia fariseuksia, ja he sanoivat hänelle: "Lähde ja mene täältä pois, sillä Herodes tahtoo tappaa sinut".
32 Niin hän sanoi heille: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Katso, minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä minä pääsen määräni päähän'.
33 Kuitenkin minun pitää vaeltaman tänään ja huomenna ja ylihuomenna, sillä ei sovi, että profeetta saa surmansa muualla kuin Jerusalemissa.

JEESUS VALITTAA JERUSALEMIN KOHTALOA

34 Jerusalem, Jerusalem, sinä joka tapat profeetat ja kivität ne jotka ovat luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi niin kuin kana poikasensa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

35 Katso, huoneenne jää teille autiona. Mutta (totisesti) sanon teille: ette näe minua ennen kuin aika tulee jolloin sanotte: 'Siunattu olkoon Hän joka tulee Herran nimessä.

34 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat luoksesi lähetetyt! Kuinka usein olen tahtonut koota lapsesi niin kuin kana siipien alle poikasensa, mutta ette tahtoneet!

35 Katso, 'huoneenne jätetään teille autioksi'. Totisesti sanon teille: ette näe Minua ennen kuin aika tulee, jolloin sanotte: 'Siunattu Hän, joka tulee Herran nimeen.'"

34 Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.
35 Katso, 'teidän huoneenne on jäävä hyljätyksi'. Mutta minä sanon teille: te ette näe minua, ennenkuin se aika tulee, jolloin te sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen'."

VESITAUTINEN MIES PARANEE SAPATTINA

1 Kun Hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiesten taloon aterioimaan, he pitivät Häntä silmällä.
2 Katso, oli muuan vesitautinen mies Hänen edessään.
3 Niin Jeesus alkoi puhua lainoppineille ja fariseuksille sanoen: "Onko lupa sapattina parantaa [vai ei]?"

4 Mutta he olivat vaiti. Niin Hän tarttui

14. Luku

1 Kun Hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon aterialle, pitivät Häntä silmällä.
2 Katso, siellä oli muuan vesitautinen ihminen Hänen edessään.
3 Niin Jeesus alkoi puhua lainoppineille ja fariseuksille sanoen: "Onko lupa sapattina parantaa vai ei?" Mutta olivat vaiti.
4 Niin tarttui häneen, paransi ja laski

14 Luku

1 Ja kun hän sapattina tuli erään fariseusten johtomiehen taloon aterialle, pitivät he häntä silmällä.
2 Ja katso, siellä oli vesitautinen mies hänen edessään.
3 Niin Jeesus rupesi puhumaan lainoppineille ja fariseuksille ja sanoi: "Onko luvallista parantaa sapattina, vai eikö?" Mutta he olivat vaiti.
4 Ja hän koski mieheen, paransi hänet

häneen, paransi hänet ja laski menemään.
5 Vielä Hän (puhui ja) sanoi heille:
"Keneltä teistä putoaa aasi' tai härkä
kaivoon niin ettei hän heti vedä sitä ylös
vaikka sapatinpäivänä?"
6 Eivätkä he kyenneet vastaamaan
(Hänelle) tähän.

menemään.
5 Heille sanoi: "Keneltä teistä putoaa
poika tai härkä kaivoon, niin ettei heti
kisko sitä ylös sapattina?"

6 Eivätkä kyenneet vastaamaan tähän.

ja laski menemään.
5 Ja hän sanoi heille: "Jos joltakin
teistä putoaa poika tai härkä kaivoon,
eikö hän heti vedä sitä ylös
sapatinpäivänäkin?"
6 Eivätkä he kyenneet vastaamaan
tähän.

ITSENSÄ ALENTAMISESTA

7 Hän puhui kutsutuille vertauksen, koska
Hän huomasi kuinka he valitsivat itselleen
ensimmäisiä sijoja, ja sanoi heille:

8 Kun joku on kutsunut sinut häihin, älä
asetu aterioimaan ensimmäiselle sijalle —
ettei hän ehkä ole kutsunut sinua
arvollisempaa.
9 Niin hän joka on sinut ja hänet
kutsunut, tulee ja sanoo sinulle: 'Anna
tälle sija', ja silloin sinä alat häveten
siirtyä viimeiselle sijalle.
10 Vaan kun sinut on kutsuttu, mene ja
asetu viimeiselle sijalle, jotta hän joka on
sinut kutsunut, tullessaan sanoisi sinulle:
'Ystävä, astu ylemmä!' Silloin sinulle tulee
kunnia [kaikkien] pöytäkumppaniesi edessä.

7 Huomatessaan, kuinka kutsutut
valitsivat itselleen ensimäisiä sijoja,
Hän puhui vertauksen sanoen heille:

8 "Kun joku on kutsunut sinut häihin,
älä asetu ensimäiselle sijalle. Ehkä hän
on kutsunut jonkun sinua
arvollisemman,
9 ja hän, joka on sinut ja hänet
kutsunut, tulee ja sanoo sinulle: 'Anna
tälle sija', ja alkaisit häveten ottaa
viimeisen sijan.
10 Vaan kun sinut on kutsuttu, mene
ja asetu viimeiselle sijalle, jotta se,
joka on sinut kutsunut, tullessaan
sanoisi sinulle: 'Ystävä, astu ylemmä.'
Silloin sinulle tulee kunnia
pöytäkumppaniesi edessä.

7 Ja huomatessaan, kuinka kutsutut
valitsivat itselleen ensimmäisiä sijoja,
hän puhui heille vertauksen ja sanoi
heille:
8 Kun joku on kutsunut sinut häihin,
älä asetu aterioimaan ensimmäiselle
sijalle; sillä, jos hän on kutsunut jonkun
sinua arvollisemman,
9 niin hän, joka on sinut ja hänet
kutsunut, ehkä tulee ja sanoo sinulle:
'Anna tälle sija', ja silloin sinä saat
häveten siirtyä viimeiselle paikalle.
10 Vaan kun olet kutsuttu, mene ja
asetu viimeiselle sijalle, ja niin on se,
joka on sinut kutsunut, sisään
tullessaan sanova sinulle: 'Ystäväni,
astu ylemmäksi'. Silloin tulee sinulle
kunnia kaikkien pöytäkumppaniesi

11 Sillä jokainen joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan."
12 Hän sanoi myös sille joka oli Hänet kutsunut: "Kun valmistat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureja jotteivät he vuorostaan taas kutsuisi sinua ja ettet saisi korvausta."

13 Vaan kun valmistat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita.
14 Niin olet onnellinen koska heillä ei ole millä korvata sinulle; sillä sinulle korvataan vanhurskasten ylösnousemuksessa.”"

11 Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, ylennetään."
12 Sanoi myös kutsujalleen: "Kun valmistat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureja, jotteivät hekin kutsuisi taas sinua ja jottet saisi korvausta.

13 Vaan kun valmistat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita.
14 Niin olet onnellinen, koska heillä ei ole maksaa sinulle. Sinulle maksetaan siis vanhurskasten nousemuksessa."

edessä.
11 Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."
12 Ja hän sanoi myös sille, joka oli hänet kutsunut: "Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureita, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua.
13 Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita;
14 niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa."

SUURET ILLALLISET

15 Kuullessaan tämän muuan pöytäkumppaneista sanoi Hänelle: "Autuas se joka on aterioiva Jumalan valtakunnassa!”"
16 Mutta Hän vastasi hänelle: "Muuan mies valmisti suuret illalliset ja kutsui monta."
17 Illallisajan tullessa hän lähetti

15 Kuullessaan tämän muuan aterioivista sanoi Hänelle: "Onnellinen se, joka syö leipää Jumalan valtakunnassa."
16 Sanoi hänelle: "Muuan mies valmisti suuret illalliset ja kutsui monta.

17 Illallisen aikana hän lähetti

15 Tämän kuullessaan eräs pöytäkumppaneista sanoi hänelle: "Autuas se, joka saa olla aterialla Jumalan valtakunnassa!"
16 Niin hän sanoi hänelle: "Eräs mies laittoi suuret illalliset ja kutsui monta.

17 Ja illallisajan tullessa hän lähetti

palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.'
18 Mutta he alkoivat kaikki yksimielisesti estellä. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Ostin pellon ja minun on mentävä sitä katsomaan. Pyydän sinua, pidä minut estyneenä.'
19 Toinen sanoi: 'Ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan. Pyydän sinua. pidä minut estyneenä.
20 Toinen taas sanoi: 'Otin vaimon ja sen vuoksi en voi tulla.'
21 Palattuaan (tämä) palvelija ilmoitti tämän herralleen. Silloin isäntä vihastuneena sanoi palvelijalleen: ”Mene kiireesti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo tänne sisälle köyhät ja raajarikot ja rammat ja sokeat.
22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty niin kuin käskit, ja vielä on tilaa.
23 Niin herra sanoi palvelijalleen: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, jotta taloni täyttyisi.

24 Sillä sanon teille ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava illallisiani.' "

palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina.'
18 Alkoivat kaikki järjestään estellä. Ensimäinen sanoi hänelle: 'Ostin pellon ja minun on mentävä sitä katsomaan. Pyydän sinua, katso minut estyneeksi.'

19 Toinen sanoi: 'Ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan. Pyydän sinua, katso minut estyneeksi.'
20 Toinen taas sanoi: 'Otin vaimon enkä sen tähden voi tulla.'
21 Tultuaan palvelija ilmoitti tämän herrallensa. Silloin isäntä vihastuneena sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin toreille ja kujille ja tuo tänne sisälle köyhät ja raajarikot ja sokeat ja rammat.'
22 Palvelija sanoi: 'Herra, on tehty niin kuin käskit, ja vielä on tilaa.'
23 Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota tulemaan sisälle, jotta taloni täyttyisi,

24 sillä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, maista illallisiani.'"

palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina'.
18 Mutta he rupesivat kaikki järjestään estelemään. Ensimmäinen sanoi hänelle: 'Minä ostin pellon, ja minun täytyy lähteä sitä katsomaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'.
19 Toinen sanoi: 'Minä ostin viisi paria härkiä ja menen niitä koettelemaan; pyydän sinua, pidä minut estettynä'.
20 Vielä toinen sanoi: 'Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla'.
21 Ja palvelija tuli takaisin ja ilmoitti herralleen tämän. Silloin isäntä vihastui ja sanoi palvelijalleen: 'Mene kiiruusti kaupungin kaduille ja kujille ja tuo köyhät ja raajarikot, sokeat ja rammat tänne sisälle'.
22 Ja palvelija sanoi: 'Herra, on tehty, minkä käskit, ja vielä on tilaa'.
23 Niin Herra sanoi palvelijalle: 'Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi;
24 sillä minä sanon teille, ettei yksikään niistä miehistä, jotka olivat kutsutut, ole maistava minun illallisiani'."

JEESUKSEN SEURAAMISEN HINTA

25 Hänen kanssaan vaelsi paljon kansaa,
ja Hän kääntyi ja sanoi heille:
26 Jos joku tulee luokseni eikä vihaa
isäänsä ja äitiään ja vaimoaan ja lapsiaan
ja veljiään ja sisariaan, vieläpä omaa
elämäänsäkin, hän ei voi olla
opetuslapseni.
27 Ja joka ei kanna ristiään ja seuraa
minua, hän ei voi olla opetuslapseni.

28 Sillä kuka teistä joka haluaa rakentaa
tornin, ei ensin istu laskemaan
kustannuksia, onko hänellä kylliksi työn
valmiiksi saattamiseen,
29 jotteivät kun hän on laskenut
perustuksen mutta ei kykene saamaan
valmiiksi, kaikki jotka sen näkevät alkaisi
pilkata häntä
30 sanoen: 'Tuo mies alkoi rakentaa
mutta ei kyennyt saamaan valmiiksi'?

31 Tai kuka kuningas joka on lähtemässä
sotimaan toista kuningasta vastaan, ei
ensin istu ja neuvottele kykeneekö hän
kymmenellä tuhannella kohtaamaan sitä
joka tulee häntä vastaan kahdella

25 Hänen kanssaan vaelsi paljo
kansaa ja Hän kääntyi sanoen heille:
26 "Jos joku tulee tyköni eikä vihaa
isäänsä ja äitiä ja vaimoa ja lapsia ja
veljiä ja sisaria, vieläpä omaa
elämäänsäkin, hän ei voi olla
opetuslapseni.
27 Ja joka ei kanna ristiänsä ja
seuraa Minua, ei voi olla opetuslapseni.

28 Sillä kuka teistä, joka haluaa
rakentaa tornin, ei ensin istu
laskemaan kustannuksia, onko hänellä,
millä saattaa työn päätökseen,
29 jotteivät, kun on pannut
perustuksen, mutta ei kykene
saattamaan valmiiksi, kaikki, jotka
näkevät, alkaisi pilkata häntä
30 sanoen: 'Tuo ihminen alkoi
rakentaa, mutta ei kyennyt saamaan
valmiiksi'?
31 Tai kuka kuningas, joka tahtoo
mennä sotimaan toista kuningasta
vastaan, ei ensin istu miettimään,
kykeneekö kymmenellä tuhannella
kohtaamaan sitä, joka tulee häntä

25 Ja hänen mukanaan kulki paljon
kansaa; ja hän kääntyi ja sanoi heille:
26 Jos joku tulee minun tyköni eikä
vihaa isäänsä ja äitiänsä ja vaimoaan
ja lapsiaan ja veljiään ja sisariaan,
vieläpä omaa elämäänsäkin, hän ei voi
olla minun opetuslapseni.
27 Ja joka ei kanna ristiänsä ja seuraa
minua, se ei voi olla minun
opetuslapseni.
28 Sillä jos joku teistä tahtoo rakentaa
tornin, eikö hän ensin istu laskemaan
kustannuksia, nähdäkseen, onko hänellä
varoja rakentaa se valmiiksi,
29 etteivät, kun hän on pannut
perustuksen, mutta ei kykene saamaan
rakennusta valmiiksi, kaikki, jotka sen
näkevät, rupeaisi pilkkaamaan häntä
30 sanoen: 'Tuo mies ryhtyi
rakentamaan, mutta ei kyennyt
saamaan valmiiksi'?
31 Tahi jos joku kuningas tahtoo
lähteä sotimaan toista kuningasta
vastaan, eikö hän ensin istu ja pidä
neuvoa, kykeneekö hän kymmenellä
tuhannella kohtaamaan sitä, joka tulee

kymmenellä tuhannella?

32 Mutta jollei kykene, hän tämän vielä kaukana ollessa lähettää lähetystön kysymään rauhan ehtoja.
33 Niin ei siis teistä yksikään joka ei luovu kaikesta mitä hänellä on, voi olla opetuslapseni."

MAUTON SUOLA

34 Suola on hyvä, mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se maustetaan?

35 Se ei kelpaa maahan eikä lantaan. Se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, hän kuulkoon!"

KADONNUT LAMMAS

1 Kaikki veronkantajat ja syntiset tulivat Hänen luokseen kuuntelemaan Häntä.

2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."

3 Niin Hän puhui heille tämän vertauksen

vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?
32 Muutoin hän vielä kaukana ollessaan lähettää lähetystön ja kysyy rauhan ehtoja.
33 Niin ei teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta omistamastaan, voi olla opetuslapseni.

34 Suola on hyvä, mutta jos suola käy mauttomaksi, millä se maustetaan?

35 Se ei kelpaa maahan eikä lantaan. Heittävät sen pois. Jolla on korvat kuulla, kuulkoon!"

15. Luku

1 Kaikki veronkantajat ja syntiset tulivat Hänen luoksensa kuulemaan Häntä.
2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."
3 Niin puhui heille tämän vertauksen

häntä vastaan kahdellakymmenellä tuhannella?
32 Ja ellei kykene, niin hän, toisen vielä ollessa kaukana, lähettää hänen luoksensa lähettiläät hieromaan rauhaa.
33 Niin ei myös teistä yksikään, joka ei luovu kaikesta, mitä hänellä on, voi olla minun opetuslapseni.

34 Suola on hyvä; mutta jos suolakin käy mauttomaksi, millä se saadaan suolaiseksi?
35 Ei se kelpaa maahan eikä lantaan; se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon!"

15 Luku

1 Ja kaikki publikaanit ja syntiset tulivat hänen tykönsä kuulemaan häntä.

2 Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat ja sanoivat: "Tämä ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan".
3 Niin hän puhui heille tämän

sanoen:
4 Kuka ihminen teistä jolla on sata lammasta mutta kadottaa niistä yhden, ei jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää autiomaahan ja mene etsimään kadonnutta kunnes sen löytää?

5 Ja löydettyään hän panee sen iloiten hartioilleen.
6 Kotiin tultuaan hän kutsuu kokoon ystävät ja naapurit ja sanoo heille: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin lampaani joka oli kadonnut.'

7 Sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä joka muuttaa mielensä kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta jotka eivät tarvitse mielenmuutosta."

sanoen:
4 "Kuka teistä on ihminen, jolla on sata lammasta, ja kun yksi niistä katoaa, ei jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes sen löytää?
5 Löydettyään panee iloiten hartioillensa.
6 Kotiin tultuaan kutsuu kokoon ystävät ja naapurit sanoen heille: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin lampaani, joka oli kadonnut.'

7 Sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka kääntyy, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät tarvitse kääntymystä.

vertauksen sanoen:
4 Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää?

5 Ja löydettyään hän panee sen hartioillensa iloiten.
6 Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut'.
7 Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

KADONNUT RAHA

8 Tai jos kenellä naisella on kymmenen hopearahaa* ja hän kadottaa yhden rahan°, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi tarkasti kunnes löytää sen?

8 Tai jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja häneltä katoaa yksi hopearaha, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi tarkasti, kunnes löytää?

8 Tahi jos jollakin naisella on kymmenen hopearahaa ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän sytytä lamppua ja lakaise huonetta ja etsi visusti, kunnes hän sen löytää?

9 Ja löydettyään hän kutsuu ystävättäret ja naapurin naiset ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin rahan*, joka oli minulta kadonnut.'

10 Samoin, sanon teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä joka muuttaa mielensä."

TUHLAAJAPOIKA

11 Hän sanoi myös: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa."
12 Nuorempi heistä sanoi isälle: 'Isä, anna minulle se osa varoista joka minulle kuuluu.' Niin hän jakoi heille omaisuuden.

13 Jonkin päivän kuluttua nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan. Siellä hän hävitti varansa eläen irstaasti.

14 Mutta kun hän oli kaiken tuhlannut, tuli koko siihen maahan kova nälkä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.
15 Niin hän meni ja liittyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

9 Löydettyään kutsuu ystävättäret ja naapurit sanoen: 'Iloitkaa kanssani, sillä löysin hopearahan, joka oli minulta kadonnut.'

10 Niin, sanon teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka kääntyy."

11 Sanoi myös: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.
12 Nuorempi heistä sanoi isälle: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, joka minulle kuuluu.' Niin jakoi heille omaisuuden.
13 Jonkin päivän kuluttua nuorempi poika kokosi kaiken ja matkusti pois kaukaiseen maahan ja hävitti siellä tavaransa eläen irstaasti.

14 Kun oli kaiken tuhlannut, tuli siihen maahan kova nälkä, ja hän alkoi kärsiä puutetta.
15 Niin meni ja liittäytyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

9 Ja löydettyään hän kutsuu kokoon ystävättärensä ja naapurinaiset ja sanoo: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin rahan, jonka olin kadottanut'.
10 Niin myös, sanon minä teille, on ilo Jumalan enkeleillä yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."

11 Vielä hän sanoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.
12 Ja nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle se osa tavaroista, mikä minulle on tuleva'. Niin hän jakoi heille omaisuutensa.
13 Eikä kulunut montakaan päivää, niin nuorempi poika kokosi kaiken omansa ja matkusti pois kaukaiseen maahan; ja siellä hän hävitti tavaransa eläen irstaasti.
14 Mutta kun hän oli kaikki tuhlannut, tuli kova nälkä koko siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta.
15 Ja hän meni ja yhtyi erääseen sen maan kansalaiseen, ja tämä lähetti hänet tiluksilleen kaitsemaan sikoja.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä joita siat söivät, mutta kukaan ei antanut hänelle."
17 Silloin hän meni itseensä sanoen: 'Kuinka monella isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää mutta minä kuolen täällä nälkään!
18 Minä nousen ja käyn isäni luo ja sanon hänelle: Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.

19 En enää ansaitse että minua pojaksesi kutsutaan. Tee minut palkkalaistesi kaltaiseksi.'
20 Ja hän nousi ja meni isänsä luo. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi ja heittäytyi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.
21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse että minua pojaksesi kutsutaan.”
22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: ”Tuokaa [pian) parhaat vaatteet ja pukekaa hänet ja pankaa sormus hänen sormeensa* ja kengät jalkaan.

16 Halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta kukaan ei antanut hänelle.
17 Meni itseensä sanoen: 'Kuinka monella isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!
18 Minä nousen ja käyn isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi.

19 En enää ansaitse, että minua pojaksesi kutsutaan. Tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'
20 Nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun vielä oli kaukana, näki isänsä hänet ja armahti häntä ja juosten heittäysi hänen kaulaansa ja suuteli häntä kiihkeästi.
21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua pojaksesi kutsutaan.'
22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet ja pankaa käteensä sormus ja kengät jalkaan.

16 Ja hän halusi täyttää vatsansa niillä palkohedelmillä, joita siat söivät, mutta niitäkään ei kukaan hänelle antanut.
17 Niin hän meni itseensä ja sanoi: 'Kuinka monella minun isäni palkkalaisella on yltäkyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!
18 Minä nousen ja menen isäni tykö ja sanon hänelle: Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi
19 enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.'
20 Ja hän nousi ja meni isänsä tykö. Mutta kun hän vielä oli kaukana, näki hänen isänsä hänet ja armahti häntä, juoksi häntä vastaan ja lankesi hänen kaulaansa ja suuteli häntä hellästi.
21 Mutta poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinun edessäsi enkä enää ansaitse, että minua sinun pojaksesi kutsutaan'.
22 Silloin isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa pian parhaat vaatteet ja pukekaa hänet niihin, ja pankaa sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa;

23 Noutakaa myös syötetty vasikka ja
teurastakaa. Niin syökäämme ja
pitäkäämme iloa.
24 Sillä tämä poikani oli kuollut ja virkosi
eloon. Hän oli kadonnut ja on löytynyt.'
Ja he alkoivat pitää iloa."

25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli
pellolla. Kun hän tuli ja lähestyi kotia, hän
kuuli soiton ja karkelon.
26 Kutsuttuaan luokseen yhden
palvelijoista hän tiedusteli mitä se oli.
27 Tämä sanoi hänelle: 'Veljesi on tullut
ja isäsi on teurastanut syötetyn vasikan
kun sai hänet terveenä takaisin.'

28 Mutta hän vihastui eikä tahtonut
mennä sisälle. Niin* hänen isänsä meni
ulos ja puhutteli häntä leppeästi.
29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälle:
'Katso, niin monta vuotta olen palvellut
sinua enkä milloinkaan ole käskyäsi
laiminlyönyt, mutta minulle et koskaan ole
antanut vohlaa pitääkseni iloa ystävieni
kanssa.

30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli, joka
on tuhlannut omaisuutesi porttojen

23 Noutakaa myös syötetty vasikka ja
teurastakaa. Niin syökäämme ja
pitäkäämme iloa.
24 Sillä tämä poikani oli kuollut ja
virkosi eloon. Oli kadonnut ja on
löytynyt.' Niin alkoivat pitää iloa.

25 Hänen vanhempi poikansa oli
pellolla, ja kun tullessaan lähestyi
kotia, kuuli soiton ja karkelon.
26 Kutsuttuaan luokseen yhden
palvelijoista kysyi, mitä se oli.
27 Tämä sanoi hänelle: 'Veljesi on
tullut, ja isäsi on teurastanut syötetyn
vasikan, kun sai hänet terveenä
takaisin.'
28 Niin vihastui eikä tahtonut mennä
sisälle. Isänsä meni siis ulos ja
puhutteli häntä leppeästi.
29 Mutta vastasi ja sanoi isälle:
'Katso, niin monta ajastaikaa olen
palvellut sinua enkä milloinkaan ole
käskyäsi laiminlyönyt, mutta minulle et
koskaan ole antanut vohlaa pitääkseni
iloa ystävieni kanssa.

30 Mutta kun tämä poikasi tuli, joka
on tuhlannut omaisuutesi porttojen

23 ja noutakaa syötetty vasikka ja
teurastakaa. Ja syökäämme ja
pitäkäämme iloa,
24 sillä tämä minun poikani oli kuollut
ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on
jälleen löytynyt.' Ja he rupesivat iloa
pitämään.
25 Mutta hänen vanhempi poikansa oli
pellolla. Ja kun hän tuli ja lähestyi
kotia, kuuli hän laulun ja karkelon.
26 Ja hän kutsui luoksensa yhden
palvelijoista ja tiedusteli, mitä se oli.
27 Tämä sanoi hänelle: 'Sinun veljesi
on tullut, ja isäsi teurastutti syötetyn
vasikan, kun sai hänet terveenä
takaisin'.
28 Niin hän vihastui eikä tahtonut
mennä sisälle; mutta hänen isänsä tuli
ulos ja puhutteli häntä leppeästi.
29 Mutta hän vastasi ja sanoi isälleen:
'Katso, niin monta vuotta minä olen
sinua palvellut enkä ole milloinkaan
sinun käskyäsi laiminlyönyt, ja
kuitenkaan et ole minulle koskaan
antanut vohlaakaan, pitääkseni iloa
ystävieni kanssa.
30 Mutta kun tämä sinun poikasi tuli,
joka on tuhlannut sinun omaisuutesi

kanssa, sinä teurastit hänelle syötetyn vasikan.'
31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, olet aina luonani, ja kaikki minun omani on sinun.
32 Mutta pitihän nyt iloita ja riemuita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on löytynyt.' "

TALOUDENHOITAJA ESIMERKKINÄ

1 Hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli muuan rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja. Hänelle kannettiin että tämä hävitti hänen omaisuuttaan."
2 Kutsuttuaan hänet hän sanoi hänelle: 'Mitä kuulenkaan sinusta? Tee tili taloudenhoidostasi, sillä et sinä enää voi hoitaa talouttani.'
3 Niin taloudenhoitaja sanoi itsekseen: 'Mitä teen, koska herrani ottaa minulta taloudenhoidon? Kaivaa en jaksa, kerjuuta häpeän.
4 Tiedän mitä teen jotta ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois taloudenhoidosta.'
5 Kutsuttuaan luokseen jokaisen herransa

kanssa, sinä teurastit hänelle syötetyn vasikan.'
31 Niin sanoi hänelle: 'Poika, olet aina luonani ja kaikki omani on sinun.

32 Mutta nyt piti iloita ja riemuita, sillä tämä veljesi oli kuollut ja virkosi eloon; oli kadonnut ja on löytynyt.'"

16 Luku

1 Puhui myös opetuslapsilleen: "Muuan mies oli rikas ja hänellä oli huoneenhaltija. Hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttaan.
2 Kutsuttuaan hänet sanoi hänelle: 'Mitä kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksestasi, sillä et enää saa hallita taloa.'
3 Niin isännöitsijä sanoi itsekseen: 'Mitä teen, sillä herrani ottaa minulta huoneenhallituksen? Kaivaa en jaksa, kerjätä häpeän.
4 Tiedän, mitä teen, jotta ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.'
5 Kutsuttuaan luokseen jokaisen

porttojen kanssa, niin hänelle sinä teurastit syötetyn vasikan.'
31 Niin hän sanoi hänelle: 'Poikani, sinä olet aina minun tykönäni, ja kaikki, mikä on minun omaani, on sinun.
32 Mutta pitihän nyt riemuita ja iloita, sillä tämä sinun veljesi oli kuollut ja virkosi eloon, hän oli kadonnut ja on jälleen löytynyt.'"

16 Luku

1 Ja hän puhui myös opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli huoneenhaltija, ja hänelle kanneltiin, että tämä hävitti hänen omaisuuttansa.
2 Ja hän kutsui hänet eteensä ja sanoi hänelle: 'Mitä minä kuulenkaan sinusta? Tee tili huoneenhallituksestasi; sillä sinä et saa enää minun huonettani hallita.'
3 Niin huoneenhaltija sanoi mielessään: 'Mitä minä teen, kun isäntäni ottaa minulta pois huoneenhallituksen? Kaivaa minä en jaksa, kerjuuta häpeän.
4 Minä tiedän, mitä teen, että ottaisivat minut taloihinsa, kun minut pannaan pois huoneenhallituksesta.'
5 Ja hän kutsui luoksensa jokaisen

velallisista hän sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko olet velkaa herralleni?'

6 Tämä vastasi: 'Sata astiaa öljyä.' Niin hän sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi ja istu ja kirjoita pian viisikymmentä:

7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko olet velkaa?' Tämä vastasi: 'Sata tynnyriä vehnää.' Hän sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi ja kirjoita kahdeksankymmentä.'

8 Mutta herra kehui väärää taloudenhoitajaa, että tämä oli menetellyt viisaasti. Sillä tämän maailmanajan lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan viisaampia kuin valon lapset."

9 Minäkin sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä *petollisella rikkaudella*, että kun °te kuolette°, he ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

PALVELIJAN USKOLLISUUS

10 Joka on vähimmässä uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka on vähimmässä väärä on paljossakin väärä.

herransa velallisista sanoi ensimäiselle: 'Paljonko olet velkaa herralleni?'

6 Vastasi: 'Sata astiaa öljyä.' Niin sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi ja istu ja kirjoita pian viisikymmentä'

7 Sitten sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko olet velkaa?' Sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja.' Hän sanoo: 'Ota velkakirjasi ja kirjoita kahdeksankymmentä.'

8 Mutta herra kehui väärää huoneenhaltijaa, koska tämä oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän mailmanajan lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan viisaampia kuin valon lapset.

9 Minäkin sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

10 Vähimmässä uskollinen on paljossakin uskollinen, ja vähimmässä väärä on paljossakin väärä.

herransa velallisista ja sanoi ensimmäiselle: 'Paljonko sinä olet velkaa minun herralleni?'

6 Tämä sanoi: 'Sata astiaa öljyä'. Niin hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, istu ja kirjoita pian viisikymmentä'.

7 Sitten hän sanoi toiselle: 'Entä sinä, paljonko sinä olet velkaa?' Tämä sanoi: 'Sata tynnyriä nisuja'. Hän sanoi hänelle: 'Tässä on velkakirjasi, kirjoita kahdeksankymmentä'.

8 Ja herra kehui väärää huoneenhaltijaa siitä, että hän oli menetellyt ovelasti. Sillä tämän maailman lapset ovat omaa sukukuntaansa kohtaan ovelampia kuin valkeuden lapset.

9 Ja minä sanon teille: tehkää itsellenne ystäviä väärällä mammonalla, että he, kun se loppuu, ottaisivat teidät iäisiin majoihin.

10 Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen, ja joka vähimmässä on väärä, on paljossakin

11 Jos ette siis ole olleet uskolliset
petollisen rikkauden hoidossa, kuka
teille uskoo oikeaa?
12 Ja ellette toisen oman suhteen ole
olleet uskolliset, kuka teille antaa teidän
omaanne?
13 Kukaan palvelija ei voi palvella kahta
herraa. Sillä hän joko vihaa toista ja
rakastaa toista tai liittyy toiseen ja
halveksii toista. Ette voi palvella Jumalaa
ja rikkautta*."

11 Jos ette siis ole olleet uskolliset
väärässä mammonassa, kuka teille
uskoo oikeaa mammonaa.
12 Ja ellette toisen omassa ole olleet
uskolliset, kuka teille antaa omaanne?

13 Kukaan palvelija ei voi palvella
kahta herraa. Sillä hän joko vihaa yhtä
ja rakastaa toista tai liittyy yhteen ja,
halveksii toista. Ette voi palvella
Jumalaa ja mammonaa."

väärä.
11 Jos siis ette ole olleet uskolliset
väärässä mammonassa, kuka teille
uskoo sitä, mikä oikeata on?
12 Ja jos ette ole olleet uskolliset
siinä, mikä on toisen omaa, kuka teille
antaa sitä, mikä teidän omaanne on?
13 Ei kukaan palvelija voi palvella kahta
herraa; sillä hän on joko tätä vihaava
ja toista rakastava, taikka tähän liittyvä
ja toista halveksiva. Ette voi palvella
Jumalaa ja mammonaa."

JEESUS OJENTAA FARISEUKSIA

14 Tämän kaiken kuulivat (myös)
fariseukset jotka olivat rahanahneita, ja he
ivasivat Häntä.
15 Niin Hän sanoi heille: "Te olette niitä
jotka tekevät itsensä vanhurskaiksi
ihmisten edessä mutta Jumala tuntee
sydämenne. Sillä mikä ihmisten kesken on
korkeaa, se on Jumalan edessä
kauhistus."
16 Laki ja profeetat olivat Johannekseen
asti. Siitä lähtien julistetaan ilosanomaa
Jumalan valtakunnasta, ja jokainen
tunkeutuu sinne väkisin.

14 Tämän kaiken kuulivat myös
fariseukset, jotka olivat rahanahneita,
ja ivasivat Häntä.
15 Sanoi heille: "Te olette niitä, jotka
tekevät itsensä vanhurskaiksi ihmisten
edessä, mutta Jumala tuntee
sydämenne. Sillä mikä ihmisille
korkeata, on Jumalalle kauhistus.

16 Laki ja profeetat Johannekseen
asti. Siitä lähtien julistetaan Jumalan
valtakuntaa, ja jokainen tunkeutuu
siihen väkisin.

14 Tämän kaiken kuulivat fariseukset,
jotka olivat rahanahneita, ja he ivasivat
häntä.
15 Ja hän sanoi heille: "Te juuri olette
ne, jotka teette itsenne vanhurskaiksi
ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee
teidän sydämenne; sillä mikä ihmisten
kesken on korkeata, se on Jumalan
edessä kauhistus.
16 Laki ja profeetat olivat
Johannekseen asti; siitä lähtien
julistetaan Jumalan valtakuntaa, ja
jokainen tunkeutuu sinne väkisin.

17 Mutta helpompi on taivaan ja maan hukkua kuin yhdenkään piirron laista hävitä."
18 Jokainen joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja (jokainen) joka nai miehensä hylkäämän. tekee aviorikoksen.

17 Mutta helpompi on taivaan ja maan hukkua kuin laista yhdenkään piirron hävitä.
18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja jokainen, joka nai miehen hylkäämän, tekee aviorikoksen.

17 Mutta ennemmin taivas ja maa katoavat, kuin yksikään lain piirto häviää.
18 Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee huorin; ja joka nai miehensä hylkäämän, tekee huorin.

RIKAS MIES JA LASARUS

19 Oli muuan rikas mies. Hän pukeutui purppuraan la hienoihin pellavavaatteisiin. iloitellen joka päivä loisteliaasti.

20 Ja eräs köyhä mies nimeltä Lasarus. joka täynnä paiseita makasi hänen ovensa edessä.'
21 Hän halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka rikkaan pöydältä putosivat. Koiratkin tulivat nuolemaan hänen paiseitaan.
22 Niin tapahtui että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänen Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.

23 Nostaessaan silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, hän näki kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen hänen

19 Oli muuan ihminen rikas ja pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin iloitellen joka päivä loisteliaasti.
20 Eräs köyhä nimeltä Lasarus oli jätetty hänen ovensa eteen paiseineen.

21 Halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka rikkaan pöydältä putosivat. Koiratkin tulivat nuolemaan hänen paiseitansa.
22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli ja enkelit veivät hänet Aaprahamin helmaan. Myös rikas kuoli ja haudattiin.

23 Kun nostaa silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näkee Aaprahamin kaukana ja Lasaruksen helmassaan.

19 Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoihin pellavavaatteisiin ja eli joka päivä ilossa loisteliaasti.
20 Mutta eräs köyhä, nimeltä Lasarus, makasi hänen ovensa edessä täynnä paiseita
21 ja halusi ravita itseään niillä muruilla, jotka putosivat rikkaan pöydältä. Ja koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitansa.
22 Niin tapahtui, että köyhä kuoli, ja enkelit veivät hänet Aabrahamin helmaan. Ja rikaskin kuoli, ja hänet haudattiin.
23 Ja kun hän nosti silmänsä tuonelassa, vaivoissa ollessaan, näki hän kaukana Aabrahamin ja Lasaruksen

helmassaan.
24 Niin hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään kieltäni, sillä kärsin tuskaa tässä liekissä.'

25 Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista että sinä sait elämäsi aikana hyväsi ja Lasarus samoin pahaa. Mutta nyt hän [täällä] saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.
26 Kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, jotta ne jotka tahtovat mennä täältä luoksenne eivät voisi, eivätkä he sieltä kulkisi yli meidän luoksemme.'

27 Mutta hän sanoi: 'Niin rukoilen siis sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon —
28 sillä minulla on viisi veljeä — todistamaan heille jotteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.'
29 [Mutta] Aabraham sanoi (hänelle): 'Heillä on Mooses ja profeetat. Kuunnelkoot heitä.'
30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham,

24 Niin huusi sanoen: 'Isä Aapraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään kieltäni, sillä kärsin tuskaa tässä liekissä.'

25 Mutta Aapraham sanoi: 'Lapsi, muista, että sait eläessäsi hyväsi ja Lasarus samoin pahan. Mutta nyt hän saa lohtua, sinä taas kärsit tuskaa.

26 Kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, jotta ne, jotka tahtovat mennä täältä luoksenne, eivät voisi, eivätkä he sieltä kulkisi yli meidän luoksemme.'

27 Hän sanoi: 'Niin rukoilen siis sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon
28 - sillä minulla on viisi veljeä - todistamaan heille, jotteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan.'
29 Aapraham sanoi hänelle: 'Heillä on Mooses ja profeetat. Kuulkoot heitä.'

30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aapraham,

hänen helmassaan.
24 Ja hän huusi sanoen: 'Isä Aabraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormensa pää veteen ja jäähdyttämään minun kieltäni, sillä minulla on kova tuska tässä liekissä!'
25 Mutta Aabraham sanoi: 'Poikani, muista, että sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samoin sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa lohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa.
26 Ja kaiken tämän lisäksi on meidän välillemme ja teidän vahvistettu suuri juopa, että ne, jotka tahtovat mennä täältä teidän luoksenne, eivät voisi, eivätkä ne, jotka siellä ovat, pääsisi yli meidän luoksemme.'
27 Hän sanoi: 'Niin minä siis rukoilen sinua, isä, että lähetät hänet isäni taloon
28 -sillä minulla on viisi veljeä- todistamaan heille, etteivät hekin joutuisi tähän vaivan paikkaan'.
29 Mutta Aabraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot niitä'.

30 Niin hän sanoi: 'Ei, isä Aabraham;

vaan jos joku kuolleista menisi heidän luokseen, he muuttaisivat mielensä.'
31 Mutta hän sanoi hänelle: 'Elleivät he kuuntele Moosesta ja profeettoja, eivät he usko vaikka joku kuolleistakin nousisi.' "

vaan jos joku kuolleista menisi heidän luoksensa, he kääntyisivät.'
31 Mutta Aapraham sanoi hänelle: 'Elleivät kuule Moosesta ja profeettoja, eivät usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi.'"

vaan jos joku kuolleista menisi heidän tykönsä, niin he tekisivät parannuksen'.
31 Mutta Aabraham sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuule Moosesta ja profeettoja, niin eivät he usko, vaikka joku kuolleistakin nousisi ylös'."

VIETTELYKSISTÄ

1 Ja Hän sanoi opetuslapsilleen: "On mahdotonta viettelysten olla tulematta, mutta voi sitä jonka vaikutuksesta ne tulevat'."
2 Hänen olisi parempi jos (iso*) myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelisi yhden näistä pienistä."

17 Luku

1 Sanoi opetuslapsilleen: "On mahdotonta viettelysten olla tulematta, mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!

2 Hänen on parempi, että hänet aasin kierron myllynkivi kaulassa heitetään mereen kuin että viettelisi yhden näistä pienistä.

17 Luku

1 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Mahdotonta on, että viettelykset jäisivät tulematta; mutta voi sitä, jonka kautta ne tulevat!
2 Hänen olisi parempi, että myllynkivi pantaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen, kuin että hän viettelee yhden näistä pienistä.

ANTEEKSIANNOSTA

3 Pitäkää vaari itsestänne! Jos veljesi tekee syntiä (sinua vastaan), nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.
4 Jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa (päivässä) kääntyy puoleesi sanoen: 'Minä kadun', niin anna hänelle anteeksi."

3 Pitäkää vaari itsestänne. Jos veljesi rikkoo, nuhtele häntä, ja jos katuu, anna hänelle anteeksi.

4 Jos seitsemästi päivässä rikkoo sinua vastaan ja seitsemästi päivässä kääntyy puoleesi sanoen: 'Minä kadun', anna hänelle anteeksi."

3 Pitäkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

4 Ja jos hän seitsemän kertaa päivässä tekee syntiä sinua vastaan ja seitsemän kertaa kääntyy sinun puoleesi ja sanoo: 'Minä kadun', niin anna hänelle

anteeksi."

LISÄÄ MEILLE USKOA

5 Apostolit sanoivat Herralle: ”Lisää meille uskoa."
6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi usko niin kuin sinapinsiemen, te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä."

5 Apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa."
6 Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapin siemenen verran, voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja asetu mereen', ja se tottelisi teitä.

5 Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa".
6 Niin Herra sanoi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenenkään verran, niin te voisitte sanoa tälle silkkiäispuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen', ja se tottelisi teitä.

PALVELIJAN OSA

7 Mutta kuka teistä jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, hänen pellolta tullessaan sanoo [tälle]: 'Käy heti aterialle'?
8 Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista *minulle ateria*, vyötä itsesi ja palvele minua sillä aikaa kun syön ja juon, ja sitten syö ja juo sinä'?
9 Ei kai hän kiitä (tuota) palvelijaa siitä kun tämä teki mitä (hänen) oli käsketty? (En luule.)
10 Niin myös te, kun olette tehneet kaiken mitä teidän on käsketty, sanokaa: 'Olemme ansiottomia palvelijoita, (sillä)

7 Mutta kuka teistä, jolla on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanoo hänelle hänen pellolta tullessaan: 'Käy heti aterialle'?
8 Eikö pikemmin sano hänelle: 'Valmista minulle, mitä söisin, vyötä itsesi ja palvele minua sillä aikaa, kun syön ja juon, ja sitten syö ja juo sinä?'
9 Saako tuo palvelija kiitosta siitä, kun teki, mitä käskettiin?

10 Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mihin teitä on käsketty, sanokaa: 'Olemme ansiottomia

7 Jos jollakin teistä on palvelija kyntämässä tai paimentamassa, sanooko hän tälle tämän tullessa pellolta: 'Käy heti aterialle'?
8 Eikö hän pikemminkin sano hänelle: 'Valmista minulle ateria, vyöttäydy ja palvele minua, sillä aikaa kuin minä syön ja juon; ja sitten syö ja juo sinä'?
9 Ei kaiketi hän kiitä palvelijaa siitä, että tämä teki, mitä oli käsketty?

10 Niin myös te, kun olette tehneet kaiken, mitä teidän on käsketty tehdä, sanokaa: 'Me olemme ansiottomia

olemme tehneet sen mitä olimme velvolliset tekemään.' "

palvelijoita, olemme tehneet vain sen, mihin olimme velvolliset.'"

palvelijoita; olemme tehneet vain sen, minkä olimme velvolliset tekemään'."

JEESUS PARANTAA KYMMENEN PITAALISTA

11 Ollessaan matkalla Jerusalemiin Hän kulki Samarian ja Galilean keskitse.

12 Kun Hän meni erääseen kylään Häntä vastaan tuli kymmenen pitaalista miestä. He jäivät seisomaan loitolle

13 ja korottivat äänensä sanoen: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"
14 Heidät nähdessään Hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille." Ja tapahtui heidän mennessään että he puhdistuivat."
15 Mutta yksi heistä — nähtyään olevansa parannettu — palasi ylistäen kovalla äänellä Jumalaa
16 ja heittäytyi kasvoilleen Hänen jalkainsa juureen kiittäen Häntä. Ja hän oli samarialainen.
17 Niin Jeesus vastasi sanoen: "Eivätkö ne kymmenen puhdistuneet? (Mutta) missä ne yhdeksän ovat?"
18 Eikö ollut* muita jotka olisivat

11 Ollessaan matkalla Jerusalemiin Hän kulki Samarian ja Galilean välistä rajaa.
12 Kun meni erääseen kylään, kohtasi kymmenen pitalista miestä, jotka seisoivat loitolla.

13 Korottivat äänen sanoen: "Jeesus, Mestari, armahda meitä."
14 Nähdessään sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille." Ja tapahtui heidän mennessään, että puhdistuivat.
15 Mutta yksi heistä - nähtyään olevansa parannettu - palasi ylistäen suurella äänellä Jumalaa
16 ja heittäysi kasvoilleen Hänen jalkainsa juureen kiittäen Häntä. Hän oli samarialainen.
17 Niin Jeesus vastasi sanoen: "Eikö kymmenen puhdistunut? Mutta missä yhdeksän?
18 Eikö tavattu muita, jotka palasivat

11 Ja kun hän oli matkalla Jerusalemiin, kulki hän Samarian ja Galilean välistä rajaa.
12 Ja hänen mennessään erääseen kylään kohtasi häntä kymmenen pitalista miestä, jotka jäivät seisomaan loitommaksi;
13 ja he korottivat äänensä ja sanoivat: "Jeesus, mestari, armahda meitä!"
14 Ja heidät nähdessään hän sanoi heille: "Menkää ja näyttäkää itsenne papeille". Ja tapahtui heidän mennessään, että he puhdistuivat.
15 Mutta yksi heistä, kun näki olevansa parannettu, palasi takaisin ja ylisti Jumalaa suurella äänellä
16 ja lankesi kasvoilleen hänen jalkojensa juureen ja kiitti häntä; ja se mies oli samarialainen.
17 Niin Jeesus vastasi ja sanoi: "Eivätkö kaikki kymmenen puhdistuneet? Missä ne yhdeksän ovat?
18 Eikö ollut muita, jotka olisivat

palanneet Jumalaa ylistämään paitsi tämä muukalainen?"
19 Sitten Hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene. Uskosi on sinut pelastanut."

Jumalaa ylistämään, paitsi tämä muukalainen!"
19 Sitten sanoi hänelle: "Nouse ja mene. Uskosi on sinut vapahtanut."

palanneet Jumalaa ylistämään, kuin tämä muukalainen?"
19 Ja hän sanoi hänelle: "Nouse ja mene; sinun uskosi on sinut pelastanut".

JUMALAN VALTAKUNNAN TULEMUS

20 Kun fariseukset kysyivät Häneltä milloin Jumalan valtakunta tulee, Hän vastasi heille sanoen: "Jumalan valtakunta ei tule havaittavalla tavalla."
21 eikä 'voida sanoa: ”Katso, täällä tai: (Katso,) tuolla.' Sillä katso, Jumalan valtakunta on keskellänne.
22 Mutta opetuslapsille Hän sanoi: "Tulee aika jolloin haluatte nähdä yhtä Ihmisen Pojan päivää ettekä näe."

23 Ja teille sanotaan: 'Katso, täällä*!' (tai:) 'Katso, tuolla°!' Älkää lähtekö älkääkä juosko perässä.
24 Sillä niin kuin salama (joka) leimahtaessaan valaisee taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika oleva päivänään.
25 Mutta sitä ennen Hänen pitää paljon kärsiä ja joutua tämän sukupolven

20 Fariseusten kysyessä Häneltä, milloin Jumalan valtakunta tulee, vastasi heille sanoen: "Ei Jumalan valtakunta nyt tule varrotulla tavalla
21 eivätkä sano: 'Katso täällä' tai: 'Tuolla', sillä katso, Jumalan kuninkuus on nyt keskellänne."
22 Opetuslapsille sanoi: "Tulee aika, jolloin halajatte nähdä yhtä Ihmisen Pojan päivää ettekä näe.

23 Sanovat teille: 'Katso, täällä' tai: 'Katso, tuolla.' Älkää menkö älkääkä juosko perässä.
24 Sillä niin kuin salama, joka leimahtaa ja valaisee taivaan äärestä taivaan ääreen, on Ihmisen Poika oleva päivänänsä.
25 Mutta sitä ennen Hänen pitää paljo kärsimän ja joutuman tämän

20 Ja kun fariseukset kysyivät häneltä, milloin Jumalan valtakunta oli tuleva, vastasi hän heille ja sanoi: "Ei Jumalan valtakunta tule nähtävällä tavalla,
21 eikä voida sanoa: 'Katso, täällä se on', tahi: 'Tuolla'; sillä katso, Jumalan valtakunta on sisällisesti teissä".
22 Ja hän sanoi opetuslapsillensa: "Tulee aika, jolloin te halajaisitte nähdä edes yhtä Ihmisen Pojan päivää, mutta ette saa nähdä.
23 Ja teille sanotaan: 'Katso, tuolla hän on!' 'Katso, täällä!' Älkää menkö sinne älkääkä juosko perässä.
24 Sillä niinkuin salaman leimaus loistaa taivaan äärestä taivaan ääreen, niin on Ihmisen Poika päivänänsä oleva.

25 Mutta sitä ennen pitää hänen kärsimän paljon ja joutuman tämän

hylkimäksi."
26 Ja niin kuin tapahtui Nooan päivinä,
niin on myös Ihmisen Pojan päivinä:
27 he söivät, joivat, naivat ja menivät
miehelle siihen päivään asti jona Nooa
meni arkkiin. Ja vedenpaisumus tuli ja
hukutti kaikki.
28 Niin myös, samoin kuin kävi Lootin
päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät,
istuttivat ja rakensivat.
29 Mutta sinä päivänä jona Loot lähti
Sodomasta, satoi taivaasta tulta ja
tulikiveä ja se tuhosi kaikki.
30 Samoin on sinä päivänä jona Ihmisen
poika ilmestyy."
31 Sinä päivänä älköön se joka on
katolla ja jonka tavarat ovat huoneessa,
astuko alas niitä noutamaan. Samoin
älköön se joka on pellolla, kääntykö
takaisin.
32 Muistakaa Lootin vaimoa!
33 Joka tahtoo pelastaa* elämänsä,
menettää sen, mutta joka sen menettää,
säilyttää sen.
34 Sanon teille: sinä yönä on kaksi
miestä yhdellä vuoteella; toinen otetaan ja
toinen jätetään."
36 Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen

sukupolven hylkimäksi.
26 Niin kuin tapahtui Nooan päivinä,
niin on myös Ihmisen Pojan päivinä:
27 söivät, joivat, naivat, menivät
miehelle - siihen päivään asti, jona
Nooa meni arkkiin. Ja vedenpaisumus
tuli ja hukutti kaikki.
28 Niin myös, samoin kuin kävi
Lootin päivinä: söivät, joivat, ostivat,
myivät, istuttivat, rakensivat,
29 mutta sinä päivänä, jona Loot
lähti Sodomasta, satoi taivaasta tulta
ja tulikiveä ja tuhosi kaikki
30 - samoin on sinä päivänä, jona
Ihmisen Poika ilmestyy.
31 Sinä päivänä älköön se, joka on
katolla ja tavaransa huoneessa, astuko
alas niitä noutamaan. Samoin älköön
se, joka on pellolla, palatko.

32 Muistakaa Lootin vaimoa.
33 Joka tahtoo säästää elämänsä,
menettää sen, mutta joka sen
menettää, säilyttää sen.
34 Sanon teille: sinä yönä on kaksi
miestä yhdellä vuoteella, toinen
otetaan, toinen jätetään.
35 Kaksi naista jauhaa yhdessä,

sukupolven hyljittäväksi.
26 Ja niinkuin kävi Nooan päivinä, niin
käy myöskin Ihmisen Pojan päivinä:
27 he söivät, joivat, naivat ja menivät
miehelle, aina siihen päivään asti, jona
Nooa meni arkkiin; ja vedenpaisumus
tuli ja hukutti heidät kaikki.
28 Niin myös, samoin kuin kävi Lootin
päivinä: he söivät, joivat, ostivat, myivät,
istuttivat ja rakensivat,
29 mutta sinä päivänä, jona Loot lähti
Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä
taivaasta, ja se hukutti heidät kaikki,
30 samoin käy sinä päivänä, jona
Ihmisen Poika ilmestyy.
31 Sinä päivänä älköön se, joka katolla
on ja jolla on tavaransa huoneessa,
astuko alas niitä noutamaan; ja älköön
myös se, joka pellolla on, palatko
takaisin.
32 Muistakaa Lootin vaimoa!
33 Joka tahtoo tallettaa elämänsä
itselleen, hän kadottaa sen; mutta joka
sen kadottaa, pelastaa sen.
34 Minä sanon teille: sinä yönä on
kaksi miestä yhdellä vuoteella; toinen
korjataan talteen, ja toinen jätetään.
35 Kaksi naista jauhaa yhdessä; toinen

otetaan ja toinen jätetään.

36 (Kaksi miestä on pellolla; toinen otetaan ja toinen jätetään.)"
37 He vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Missä, Herra?" Niin Hän sanoi heille: "Missä raato on, sinne [myös] kotkat kokoontuvat."

LESKIVAIMO JA TUOMARI

1 Hän puhui heille (myös) vertauksen siitä että [heidän] tuli aina rukoilla eikä väsyä.

2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli muuan tuomari joka ei pelännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmistä."
3 Mutta siinä kaupungissa oli (muuan) leskivaimo, ja hän meni hänen luokseen sanoen: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan.'
4 Pitkään aikaan hän ei kuitenkaan tahtonut. Mutta sitten hän sanoi itsekseen: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmistä,
5 niin kuitenkin koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, autan hänet oikeuteensa, jottei hän lopulta tulisi ja kävisi silmilleni.'

toinen otetaan, toinen jätetään.

36 Kaksi miestä on pellolla, toinen otetaan, toinen jätetään."
37 Vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Missä, Herra?" Sanoi heille: "Missä raato, sinne myös kotkat kokoontuvat."

18. Luku

1 Puhui heille myös vertauksen siitä, että heidän tulee aina rukoilla eikä väsyä,
2 sanoen: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmistä.
3 Mutta siinä kaupungissa oli leskivaimo ja meni luoksensa sanoen: 'Auta minut oikeuteeni riitapuolestani.'

4 Pitkään aikaan hän ei kuitenkaan tahtonut. Vaan sitten sanoi itsekseen: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmistä,
5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, autan hänet oikeuteensa, jottei lopulta tulisi ja

korjataan talteen, mutta toinen jätetään."
36

37 Ja he vastasivat ja sanoivat hänelle: "Missä, Herra?" Niin hän sanoi heille: "Missä raato on, sinne myös kotkat kokoontuvat".

18 Luku

1 Ja hän puhui heille vertauksen siitä, että heidän tuli aina rukoilla eikä väsyä.

2 Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei peljännyt Jumalaa eikä hävennyt ihmisiä.
3 Ja siinä kaupungissa oli leskivaimo, joka vähän väliä tuli hänen luoksensa ja sanoi: 'Auta minut oikeuteeni riitapuoltani vastaan'.
4 Mutta pitkään aikaan hän ei tahtonut. Vaan sitten hän sanoi mielessään: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä häpeä ihmisiä,
5 niin kuitenkin, koska tämä leski tuottaa minulle vaivaa, minä autan hänet oikeuteensa, ettei hän lopulta

"
6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa mitä tuo
väärä tuomari sanoo!"
7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta
valituilleen, jotka huutavat Hänen
puoleensa yöt ja päivät, ja olisi
kärsivällinen heitä kohtaan?
8 Sanon teille että Hän toimittaa heille
oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen
Poika tulee, löytäneekö Hän uskoa maan
päältä?"

kävisi silmilleni.'"
6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä
väärä tuomari sanoo.
7 Eikö sitten Jumala toimittaisi
oikeutta valituilleen, jotka huutavat
Hänen puoleensa yötä päivää -
kärsiikö heitä kauan?
8 Sanon teille, että Hän toimittaa
heille oikeuden pian. Kuitenkin,
löytäneekö Ihmisen Poika tullessaan
uskollisuutta maan päältä?"

tulisi ja kävisi minun silmilleni'."
6 Niin Herra sanoi: "Kuulkaa, mitä tuo
väärä tuomari sanoo!
7 Eikö sitten Jumala toimittaisi oikeutta
valituillensa, jotka häntä yötä päivää
avuksi huutavat, ja viivyttäisikö hän
heiltä apuansa?
8 Minä sanon teille: hän toimittaa heille
oikeuden pian. Kuitenkin, kun Ihmisen
Poika tulee, löytäneekö hän uskoa
maan päältä?"

FARISEUS JA VERONKANTAJA

9 Hän puhui myös muutamille jotka
luottivat itseensä — että ovat vanhurskaita
— ja ylenkatsoivat muita, tämän
vertauksen:
10 Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön
rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen
veronkantaja.
11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen
näin: 'Jumala, kiitän sinua etten ole niin
kuin muut ihmiset, riistäjät, väärämieliset,
avionrikkojat, enkä myöskään niin kuin tuo
veronkantaja.
12 Paastoan kahdesti viikossa, annan
kymmenykset kaikesta mitä hankin.'

9 Puhui myös muutamille, jotka
luottivat itseensä, että ovat
vanhurskaita, ja halveksivat muita,
tämän vertauksen:
10 "Kaksi miestä meni ylös
pyhäkköön rukoilemaan, toinen
fariseus, toinen veronkantaja.
11 Fariseus seisoi itsekseen ja rukoili
näin: 'Jumala, kiitän Sinua, etten ole
niin kuin muut ihmiset, riistäjät,
väärämieliset, avionrikkojat, enkä niin
kuin tuo veronkantaja.
12 Paastoan kahdesti viikossa, annan
kymmenykset kaikista tuloistani.'

9 Niin hän puhui vielä muutamille, jotka
luottivat itseensä, luullen olevansa
vanhurskaita, ja ylenkatsoivat muita,
tämän vertauksen:
10 Kaksi miestä meni ylös pyhäkköön
rukoilemaan, toinen fariseus ja toinen
publikaani.
11 Fariseus seisoi ja rukoili itsekseen
näin: 'Jumala, minä kiitän sinua, etten
minä ole niinkuin muut ihmiset, riistäjät,
väärämieliset, huorintekijät, enkä
myöskään niinkuin tuo publikaani.
12 Minä paastoan kahdesti viikossa;
minä annan kymmenykset kaikista

13 Mutta veronkantaja seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti. vaan löi rintaansa sanoen: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.'

14 Sanon teille että tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin tuo. Sillä jokainen joka itsensä korottaa, se alennetaan. mutta joka itsensä alentaa, se korotetaan."

13 Mutta veronkantaja seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa sanoen: 'Jumala, ole minulle syntiselle annollinen.'
14 Sanon teille, että tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin toinen. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, ylennetään."

tuloistani.'
13 Mutta publikaani seisoi taampana eikä edes tahtonut nostaa silmiään taivasta kohti, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen'.
14 Minä sanon teille: tämä meni kotiinsa vanhurskaampana kuin se toinen; sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään."

JEESUS SIUNAA LAPSIA

15 He toivat Hänen luoksensa myös pienokaisia jotta Hän koskettaisi heitä. Mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.
16 Jeesus kutsui kuitenkin pienokaiset* luokseen ja sanoi: "Sallikaa pienokaisten tulla luokseni älkääkä estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta."

17 Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin pienokainen, se ei pääse sinne sisälle."

15 Toivat Hänen tykönsä myös sylilapsia, jotta koskisi heihin, vaan nähdessään opetuslapset nuhtelivat heitä.
16 Mutta Jeesus kutsui heidät luoksensa ja sanoi: "Sallikaa lapsukaisten tulla tyköni älkääkä estäkö heitä, sillä sellaisten on Jumalan valtakunta.
17 Totisesti sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niin kuin lapsukainen, ei pääse siihen sisälle."

15 Ja he toivat hänen tykönsä myös pieniä lapsia, että hän koskisi heihin; mutta sen nähdessään opetuslapset nuhtelivat tuojia.
16 Mutta Jeesus kutsui lapset tykönsä ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.

17 Totisesti minä sanon teille: joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa niinkuin lapsi, se ei pääse sinne sisälle."

RIKKAAN PÄÄSEMINEN JUMALAN VALTAKUNTAAN

18 'Muuan hallitusmies kysyi Häneltä sanoen: ” Hyvä opettaja, mitä minun on tehtävä jotta perisin iäisen elämän?”

19 Jeesus vastasi hänelle: ”Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi yksi, Jumala.
20 Käskyt tunnet: 'Älä tee aviorikosta', Älä tapa', Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi."

21 Mutta hän sanoi: "Näitä kaikkia olen seurannut nuoresta asti."

22 Kuultuaan tämän Jeesus sanoi hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa*, ja tule ja seuraa minua."
23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli hyvin rikas.
24 Nähdessään hänen olevan syvästi murheissaan Jeesus sanoi: "Kuinka vaikeasti pääsevätkään Jumalan

18 Muuan hallitusmies kysyi Häneltä sanoen: "Hyvä Opettaja, mitä minun pitää tekemän, jotta perisin iankaikkisen elämän?"
19 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot Minua hyväksi? Ei kukaan hyvä paitsi yksi, Jumala.
20 Käskyt tunnet: 'Älä tee aviorikosta', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi.'"
21 Mutta sanoi: "Näitä kaikkia olen noudattanut nuoresta asti."

22 Kuultuaan tämän Jeesus sanoi hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa Minua."
23 Tämän kuullessaan tuli kovin murheelliseksi, sillä oli sangen rikas.

24 Mutta nähdessään hänen olevan hyvin murheissaan Jeesus sanoi: "Kuinka työläästi pääsevät Jumalan

18 Ja eräs hallitusmies kysyi häneltä sanoen: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tekemän, että minä iankaikkisen elämän perisin?"
19 Jeesus sanoi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä, paitsi Jumala yksin.
20 Käskyt sinä tiedät: 'Älä tee huorin', 'Älä tapa', 'Älä varasta', 'Älä sano väärää todistusta', 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi'."
21 Mutta hän sanoi: "Tätä kaikkea minä olen noudattanut nuoruudestani asti".
22 Kun Jeesus sen kuuli, sanoi hän hänelle: "Yksi sinulta vielä puuttuu: myy kaikki, mitä sinulla on, ja jakele köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaissa; ja tule ja seuraa minua".
23 Mutta tämän kuullessaan hän tuli kovin murheelliseksi, sillä hän oli sangen rikas.
24 Kun Jeesus näki hänen olevan murheissaan, sanoi hän: "Kuinka vaikea onkaan niiden, joilla on tavaraa, päästä

valtakuntaan ne joilla on varakkuutta!"
25 Sillä helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
26 Niin ne jotka sen kuulivat sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Mutta Hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, on Jumalalle mahdollista."

KIELTÄYTYMISEN PALKKA

28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, olemme luopuneet kaikesta* ja seuranneet sinua."

29 Niin Hän sanoi heille: "Totisesti sanon teille: ei ole ketään joka Jumalan valtakunnan vuoksi on luopunut talosta tai vanhemmista* tai veljistä tai vaimosta° tai lapsista"
30 eikä saisi monin verroin tässä ajassa ja tulevassa maailmanajassa iäistä elämää."

JEESUS PUHUU KOLMANNEN KERRAN KÄRSIMISESTÄÄN

31 Ja Hän otti luokseen ne kaksitoista ja

valtakuntaan ne, joilla on tavaraa!
25 Sillä helpompi on köyden mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
26 Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi tulla autuaaksi?"
27 Mutta sanoi: "Ihmisille mahdottomat ovat Jumalalle mahdollisia."

28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, kaiken omamme jätimme ja seurasimme Sinua."
29 Niin sanoi heille: "Totisesti sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta ja veljistä tai vanhemmista tai lapsista
30 eikä saisi monin verroin tässä ajassa ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää."

31 Otettuaan tykönsä ne kaksitoista

Jumalan valtakuntaan!
25 Helpompi on kamelin käydä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."
26 Niin ne, jotka sen kuulivat, sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?"

27 Mutta hän sanoi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on Jumalalle mahdollista".

28 Silloin Pietari sanoi: "Katso, me olemme luopuneet siitä, mitä meillä oli, ja seuranneet sinua".
29 Niin hän sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: ei ole ketään, joka Jumalan valtakunnan tähden on luopunut talosta tai vaimosta tai veljistä tai vanhemmista tai lapsista,
30 ja joka ei saisi monin verroin takaisin tässä ajassa, ja tulevassa maailmassa iankaikkista elämää".

31 Ja hän otti tykönsä ne kaksitoista

sanoi heille: "Katso, menemme ylös Jerusalemiin, ja on täysin toteutuva kaikki mitä profeettain välityksellä on kirjoitettu Ihmisen Pojasta."
32 Sillä Hänet annetaan pakanain käsiin, ja Häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään.
33 Ja ruoskittuaan he tappavat Hänet, ja kolmantena päivänä Hän nousee ylös."

34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä puhe oli heiltä salattu, eivätkä he käsittäneet mitä sanottiin.

sanoi heille: "Katso, menemme ylös Jerusalemiin ja on täysin toteutuva kaikki, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.
32 Sillä Hänet annetaan pakanain käsiin, ja Häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään,
33 ja ruoskittuaan tappavat Hänet, ja kolmantena päivänä Hän nousee kuolleista."
34 Mutta eivät ymmärtäneet tästä mitään. Tämä puhe oli heiltä salattu eivätkä käsittäneet, mitä puhuttiin.

ja sanoi heille: "Katso, me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki on täysin toteutuva, mitä profeettain kautta on kirjoitettu Ihmisen Pojasta.
32 Sillä hänet annetaan pakanain käsiin, ja häntä pilkataan ja häväistään ja syljetään;
33 ja ruoskittuaan he tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös."
34 Mutta he eivät ymmärtäneet tästä mitään, ja tämä puhe oli heiltä niin salattu, etteivät he käsittäneet, mitä sanottiin.

JEESUS PARANTAA SOKEAN KERJÄLÄISEN

35 Tapahtui Hänen lähestyessään Jerikoa että muuan sokea mies istui tien vieressä kerjäten.
36 Kuullessaan kansaa kulkevan ohi hän kyseli mitä se mahtoi olla.
37 He ilmoittivat hänelle Jeesus Nasaretilaisen menevän ohi.
38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!"
39 Edellä kulkijat nuhtelivat häntä jotta hän vaikenisi. Mutta hän huusi vielä

35 Tapahtui Hänen lähestyessään Jerikoa, että muuan sokea istui tien vieressä kerjäten.
36 Kuullessaan kansaa kulkevan ohi kyseli, mitä se oli.
37 Ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen menevän ohi.
38 Niin huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua."
39 Edellä kulkijat nuhtelivat häntä, jotta vaikenisi. Mutta huusi vielä

35 Ja hänen lähestyessään Jerikoa eräs sokea istui tien vieressä kerjäten.

36 Ja kuullessaan, että siitä kulki kansaa ohi, hän kyseli, mitä se oli.
37 He ilmoittivat hänelle Jeesuksen, Nasaretilaisen, menevän ohitse.
38 Niin hän huusi sanoen: "Jeesus, Daavidin poika, armahda minua!"
39 Ja edelläkulkijat nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan; mutta

enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!"
40 Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet luokseen. Hänen tultuaan lähelle Jeesus* kysyi häneltä
41 (sanoen): "Mitä haluat että tekisin sinulle?" Hän vastasi: "Herra, että saisin näköni jälleen."
42 Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi, uskosi on sinut pelastanut."

43 Heti hän sai näkönsä ja seurasi Häntä ylistäen Jumalaa. Nähdessään sen kaikki kansa kiitti Jumalaa.

SAKKEUS

1 Tultuaan Jerikoon Jeesus* kulki sen läpi.
2 Katso, oli mies nimeltä Sakkeus. Hän oli veronkantajain päämies ja oli rikas.

3 Hän koetti nähdä Jeesusta, kuka Hän on, mutta ei voinut kansalta koska oli pienikokoinen.
4 Niin hän juoksi edellä ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Hänet, sillä Hän oli kulkeva siitä ohi.

enemmän: "Daavidin Poika, armahda minua."
40 Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet luoksensa. Hänen tultuaan kysyi häneltä:
41 "Mitä haluat, että tekisin sinulle?" Sanoi: "Herra, että saisin näköni jälleen."
42 Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi, uskosi on sinut vapahtanut."

43 Heti sai näkönsä ja seurasi Häntä ylistäen Jumalaa. Nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19. Luku

1 Tultuaan Jerikoon Hän kulki sen läpi.
2 Katso, mies nimeltä Sakkeus oli veronkantajien päämies ja rikas.

3 Koetti katsoa Jeesusta, kuka Hän on, mutta ei voinut kansalta, koska oli vähäinen kooltaan.
4 Juosten edellä nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Hänet, sillä Hän oli kulkemassa siitä ohi.

hän huusi vielä enemmän: "Daavidin poika, armahda minua!"
40 Silloin Jeesus seisahtui ja käski taluttaa hänet tykönsä. Ja hänen tultuaan lähelle Jeesus kysyi häneltä:
41 Mitä tahdot, että minä sinulle tekisin? Hän sanoi: "Herra, että saisin näköni jälleen".
42 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkösi; sinun uskosi on sinut pelastanut".
43 Ja heti hän sai näkönsä ja seurasi häntä ylistäen Jumalaa. Ja sen nähdessään kaikki kansa kiitti Jumalaa.

19 Luku

1 Ja hän tuli Jerikon kaupunkiin ja kulki sen läpi.
2 Ja katso, siellä oli mies, nimeltä Sakkeus; ja hän oli publikaanien päämies ja oli rikas.
3 Ja hän koetti saada nähdä Jeesusta, kuka hän oli, mutta ei voinut kansalta, kun oli varreltansa vähäinen.
4 Niin hän juoksi edelle ja nousi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkeva siitä ohitse.

5 Tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja (näki hänet ja) sanoi hänelle: "Sakkeus, tule kiireesti alas, sillä tänään minun pitää olla sinun huoneessasi."

6 Hän tuli kiireesti alas ja otti Hänet iloiten vastaan.
7 Tämän nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luo Hän meni majailemaan."
8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani annan köyhille, ja jos keneltä olen jotain kiristänyt, annan nelinkertaisesti takaisin."

9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika."
10 Sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä mikä on kadonnut."

5 Tultuaan sille paikalle Jeesus silmätessään ylös näki hänet ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule kiiruusti alas, sillä tänään Minun pitää oleman huoneessasi."
6 Hän tuli kiiruusti alas ja otti hänet iloiten vastaan.
7 Nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luo Hän meni majailemaan."
8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani annan köyhille, ja jos keltä olen jotakin petoksella ottanut, annan nelinkertaisesti takaisin."

9 Jeesus sanoi hänelle: "Tänään on autuus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aaprahamin poika.
10 Sillä Ihmisen Poika tuli hukkunutta etsimään ja vapahtamaan."

5 Ja tultuaan sille paikalle Jeesus katsahti ylös ja sanoi hänelle: "Sakkeus, tule nopeasti alas, sillä tänään minun pitää oleman sinun huoneessasi".

6 Ja hän tuli nopeasti alas ja otti hänet iloiten vastaan.
7 Ja sen nähdessään kaikki nurisivat sanoen: "Syntisen miehen luokse hän meni majailemaan".
8 Mutta Sakkeus astui esiin ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, puolet omaisuudestani minä annan köyhille, ja jos joltakulta olen jotakin petoksella ottanut, niin annan nelinkertaisesti takaisin".
9 Niin Jeesus sanoi hänestä: "Tänään on pelastus tullut tälle huoneelle, koska hänkin on Aabrahamin poika;
10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on".

KYMMENEN LEIVISKÄÄ

11 Heidän tätä kuunnellessaan Hän puhui vielä vertauksen, koska Hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat että Jumalan

11 Heidän tätä kuunnellessaan Hän puhui vielä vertauksen, koska oli lähellä Jerusalemia ja luulivat, että

11 Ja heidän tätä kuunnellessaan hän puhui vielä vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemia ja he luulivat, että

valtakunta oli kohta ilmestyvä.
12 Niin sanoi näin: "Muuan jalosukuinen mies matkusti kaukaiseen maahan saadakseen itselleen kuninkuuden ja palatakseen."
13 Kutsuttuaan luokseen kymmenen palvelijaansa hän antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä kunnes tulen.'
14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähetystön hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tämän hallitsevan meitä.'
15 Saatuaan kuninkuuden ja palattuaan hän käski kutsua eteensä ne palvelijat joille hän oli antanut rahan, saadakseen tietää mitä kukin oli asioimisellaan hankkinut.
16 Ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää.'
17 Hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, hyvä palvelija. Koska olet ollut uskollinen vähimmässä, olkoon sinulla valta kymmeneen kaupunkiin.
18 Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää.'
19 Niin hän sanoi tällekin: 'Ja sinä,

Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä.
12 Sanoi näin: "Muuan jalosukuinen mies matkusti kaukaiseen maahan hankkiakseen itsellensä kuninkuuden ja palatakseen.
13 Kutsuttuaan kymmenen palvelijaansa antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa, kunnes tulen.'
14 Mutta kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähetystön hänen jälkeensä sanoen: 'Emme tahdo tämän hallitsevan meitä'
15 Saatuaan kuninkuuden ja palattuaan käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille oli antanut rahat, tietääkseen, mitä kukin oli asioimisella ansainnut.
16 Ensimäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää.'
17 Sanoi hänelle: 'Oikein, hyvä palvelija. Koska olet ollut uskollinen vähimmässä, hallitse kymmentä kaupunkia.'
18 Toinen tuli ja sanoi: 'Herra, leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää.'
19 Niin sanoi tälle: 'Sinäkin, hallitse

Jumalan valtakunta oli kohta ilmestyvä.
12 Hän sanoi näin: "Eräs jalosukuinen mies lähti matkalle kaukaiseen maahan saadakseen itsellensä kuninkuuden ja sitten palatakseen.
13 Ja hän kutsui luoksensa kymmenen palvelijaansa, antoi heille kymmenen leiviskää ja sanoi heille: 'Asioikaa näillä, kunnes minä tulen'.
14 Mutta hänen kansalaisensa vihasivat häntä ja lähettivät lähettiläät hänen jälkeensä sanomaan: 'Emme tahdo tätä kuninkaaksemme'.
15 Ja saatuansa kuninkuuden ja palattuansa hän käski kutsua eteensä ne palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä kukin oli asioimisellaan ansainnut.
16 Niin ensimmäinen tuli esiin ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut kymmenen leiviskää'.
17 Ja hän sanoi hänelle: 'Hyvä on, sinä hyvä palvelija; koska vähimmässä olet ollut uskollinen, niin saat vallita kymmentä kaupunkia'.
18 Ja toinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun leiviskäsi on tuottanut viisi leiviskää'.
19 Niin hän sanoi tällekin: 'Sinä, vallitse

hallitse viittä kaupunkia.' '"Vielä tuli yksi ja sanoi:"
20 Herra, katso, tässä on leiviskäsi jota olen säilyttänyt liinasessa.

21 Sillä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat mitä et ole talteen pannut ja leikkaat mitä et ole kylvänyt.'

22 (Mutta) hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, paha palvelija. Tiesit että olen ankara mies ja otan mitä en ole talteen pannut ja leikkaan mitä en ole kylvänyt.

23 Miksi et antanut rahaani pankkiin että olisin tultuani saanut periä sen korkoineen?'

24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois leiviskä ja antakaa sille jolla on kymmenen leiviskää.'

25 Mutta he sanoivat hänelle: 'Herra. hänellä on kymmenen leiviskää.'
26 'Minäpä* sanon teille että jokaiselle jolla on, annetaan, mutta siltä jolla ei ole, (häneltä) otetaan pois sekin mikä hänellä

viittä kaupunkia'

20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa.
21 Sillä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies, otat, mitä et talteen pannut, ja leikkaat, mitä et kylvänyt.'

22 Sanoi hänelle: 'Oman suusi mukaan sinut tuomitsen, paha palvelija. Tiesit, että olen ankara mies ja otan, mitä en talteen pannut, ja leikkaan, mitä en kylvänyt.

23 Miksi et antanut rahaani pankkiin, ja olisin tultuani saanut periä sen korkoineen?'

24 Sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää.'

25 Sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on kymmenen leiviskää.'
26 Sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan, mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

sinä viittä kaupunkia'.

20 Vielä tuli yksi ja sanoi: 'Herra, katso, tässä on sinun leiviskäsi, jota olen säilyttänyt liinasessa.
21 Sillä minä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies: sinä otat, mitä et ole talteen pannut, ja leikkaat, mitä et ole kylvänyt.'
22 Hän sanoi hänelle: 'Oman sanasi mukaan minä sinut tuomitsen, sinä paha palvelija. Sinä tiesit minut ankaraksi mieheksi, joka otan, mitä en ole talteen pannut, ja leikkaan, mitä en ole kylvänyt;
23 miksi et siis antanut rahojani rahanvaihtajan pöytään, että minä tultuani olisin saanut periä ne korkoineen?'
24 Ja hän sanoi vieressä seisoville: 'Ottakaa häneltä pois se leiviskä ja antakaa sille, jolla on kymmenen leiviskää'.
25 -Niin he sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen leiviskää'. -
26 'Minä sanon teille: jokaiselle, jolla on, annetaan; mutta jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mikä hänellä on.

on.
27 Mutta ne viholliseni jotka eivät tahtoneet minun hallitsevan heitä, tuokaa tänne ja teloittakaa edessäni.'"

28 Tämän sanottuaan Hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

JEESUKSEN JUHLALLINEN TULO JERUSALEMIIN

29 Ja tapahtui kun Hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa sille vuorelle jota kutsutaan Öljyvuoreksi, että Hän lähetti kaksi opetuslastaan
30 sanoen: "Menkää vastapäätä olevaan kylään. niin sinne tullessanne löydätte sidottuna varsan jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästäkää se ja tuokaa mukananne."
31 Jos joku kysyy teiltä: 'Miksi päästätte sen' sanokaa (hänelle) näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"
32 Lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan kuin Hän oli heille sanonut.
33 Heidän päästäessään varsaa, sen omistajat sanoivat heille: "Miksi päästätte varsan'?"

27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minun hallitsevan heitä, tuokaa tänne ja teloittakaa heidät edessäni!'"
28 Tämän sanottuaan Hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

29 Tullessaan lähelle Beetfagea ja Betaniaa sille vuorelle, jota kutsutaan Öljyvuoreksi, Hän lähetti kaksi opetuslastaan
30 sanoen: "Menkää vastapäätä olevaan kylään, niin sinne tullessanne löydätte sidottuna varsan, jonka selässä yksikään ihminen ei ole vielä istunut. Päästettyänne tuokaa se.
31 Jos joku kysyy teiltä: 'Miksi päästätte?' sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä.'"
32 Lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan kuin Hän oli heille sanonut.
33 Heidän päästäessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi päästätte varsan?"

27 Mutta viholliseni, jotka eivät tahtoneet minua kuninkaaksensa, tuokaa tänne ja teloittakaa minun edessäni.'"
28 Ja tämän sanottuaan hän kulki edellä vaeltaen ylös Jerusalemiin.

29 Ja tapahtui, kun hän tuli lähelle Beetfagea ja Betaniaa, sille vuorelle, jota kutsutaan Öljymäeksi, että hän lähetti kaksi opetuslastaan
30 sanoen: "Menkää edessä olevaan kylään, niin sinne tullessanne te löydätte sidottuna varsan, jonka selässä ei vielä yksikään ihminen ole istunut; päästäkää se ja tuokaa tänne.
31 Ja jos joku kysyy teiltä: 'Miksi te sen päästätte?' niin sanokaa näin: 'Herra tarvitsee sitä'."
32 Ja lähetetyt menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin hän oli heille sanonut.
33 Ja heidän päästäessään varsaa sen omistajat sanoivat heille: "Miksi te päästätte varsan?"

34 He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä."

35 Niin he veivät sen Jeesuksen luo ja heitettyään vaatteensa varsan selkään he nostivat Jeesuksen niitten päälle.
36 Hänen kulkiessaan ihmiset* levittivät vaatteensa tielle.
37 Hänen jo lähestyessään Öljyvuoren rinnettä alkoi koko opetuslasten joukko iloiten kiittää Jumalaa kovalla äänellä kaikista voimateoista joita olivat nähneet,

38 ja he sanoivat: "Siunattu Hän joka tulee, Kuningas Herran nimessä! Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"
39 Muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat Hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi."
40 Hän vastasi ja sanoi (heille): "Sanon teille että jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat."

JEESUS ITKEE JERUSALEMIA

41 Kun Hän tuli lähelle ja näki kaupungin, Hän itki sitä
42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin (edes)

34 Sanoivat: "Herra tarvitsee sitä."

35 Niin veivät sen Jeesuksen luo ja heitettyään vaatteensa varsan selkään nostivat Jeesuksen ratsaille.
36 Hänen kulkiessaan levittivät vaatteensa tielle.
37 Hänen juuri lähestyessään Öljyvuoren rinnettä alkoi koko opetuslasten joukko iloiten kiittää Jumalaa suurella äänellä kaikista voimateoista, joita olivat nähneet,

38 sanoen: "Siunattu Hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä. Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa."
39 Muutamat fariseukset kansajoukosta sanoivat Hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi."
40 Vastasi ja lausui heille: "Sanon teille: jos nämä vaikenisivat, kivet huutaisivat."

41 Tullessaan lähemmäksi ja nähdessään kaupungin itki sitä sanoen:
42 "Jospa tietäisit sinäkin tänä

34 Niin he sanoivat: "Herra tarvitsee sitä".
35 Ja he veivät sen Jeesuksen luo ja heittivät vaatteensa varsan selkään ja istuttivat Jeesuksen niiden päälle.
36 Ja hänen kulkiessaan kansa levitti vaatteensa tielle.
37 Ja kun hän jo oli lähellä, laskeutuen Öljymäen rinnettä, rupesi koko opetuslasten joukko iloiten kiittämään Jumalaa suurella äänellä kaikista voimallisista teoista, jotka he olivat nähneet,
38 sanoen: "Siunattu olkoon hän, joka tulee, Kuningas Herran nimessä; rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"
39 Ja muutamat fariseukset kansanjoukosta sanoivat hänelle: "Opettaja, nuhtele opetuslapsiasi".
40 Mutta hän vastasi ja sanoi: "Minä sanon teille: jos nämä olisivat vaiti, niin kivet huutaisivat".

41 Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä
42 ja sanoi: "Jospa tietäisit sinäkin

tänä päivänäsi* mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on salattuna silmiltäsi."
43 Sillä sinulle tulevat päivät jolloin vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta
44 ja kukistavat maan tasalle sinut lapsinesi* eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle sen vuoksi ettet tuntenut etsikkoaikaasi."

päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on salattuna silmiltäsi.
43 Sillä sinulle tulevat päivät, jolloin vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta
44 ja iskevät maahan sinut ja sinussa olevat lapsesi eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle sen tähden, ettet tuntenut etsikkoaikaasi."

tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu.
43 Sillä sinulle tulevat ne päivät, jolloin sinun vihollisesi sinut vallilla saartavat ja piirittävät sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta;
44 ja he kukistavat sinut maan tasalle ja surmaavat lapsesi, jotka sinussa ovat, eivätkä jätä sinuun kiveä kiven päälle, sentähden ettet etsikkoaikaasi tuntenut."

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

45 Mentyään pyhäkköön Hän alkoi ajaa ulos niitä jotka (siellä) myivät (ja ostivat),
46 ja sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on* rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."

47 Hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset etsivät tilaisuutta surmatakseen Hänet.
48 He eivät kuitenkaan keksineet mitä tekisivät, sillä kaikki kansa *pysytteli Hänen seurassaan* kuunnellen Häntä.

45 Mentyään pyhäkköön alkoi ajaa ulos niitä, jotka siellä myivät ja ostivat,
46 sanoen heille: "On kirjoitettu: 'Huoneeni on rukoushuone', mutta olette tehneet siitä ryövärien luolan."

47 Opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimäiset etsivät tilaisuutta surmatakseen Hänet.
48 Kuitenkaan eivät keksineet, mitä tekisivät, sillä kaikki kansa riippui Hänessä kuunnellen Häntä.

45 Ja hän meni pyhäkköön ja rupesi ajamaan myyjiä ulos
46 ja sanoi heille: "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."
47 Ja hän opetti joka päivä pyhäkössä. Mutta ylipapit ja kirjanoppineet sekä kansan ensimmäiset miettivät, miten saisivat hänet surmatuksi;
48 mutta he eivät keksineet, mitä tekisivät, sillä kaikki kansa riippui hänessä ja kuunteli häntä.

MILLÄ VALLALLA?

1 Tapahtui eräänä niistä päivistä, kun Hän opetti kanssa pyhäkössä ja julisti ilosanomaan, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat vanhinten kanssa esiin.

2 ja puhuivat Hänelle sanoen: ”Sano meille millä vallalla näitä teet tai kuka on se joka on antanut sinulle tämän vallan?"

3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä asiaa. Sanokaa minulle,"

4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä lähtöisin?"
5 Niin he neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä'?'"

6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se on varma että Johannes oli profeetta."

7 He vastasivat etteivät tienneet mistä.

8 Niin Jeesus sanoi heille: "Minäkään en sano teille millä vallalla näitä teen."

20. Luku

1 Tapahtui eräänä päivänä, kun Hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti evankeliota, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat vanhinten kanssa esiin
2 ja puhuivat Hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla näitä teet tai kuka on antanut Sinulle tämän vallan?"

3 Vastasi ja sanoi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhtä sanaa. Sanokaa Minulle:
4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"
5 Niin neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se on varma, että Johannes oli profeetta."

7 Vastasivat, etteivät tienneet, mistä.

8 Niin Jeesus sanoi heille: "Minäkään en sano teille, millä vallalla näitä

20 Luku

1 Ja tapahtui eräänä päivänä, kun hän opetti kansaa pyhäkössä ja julisti evankeliumia, että ylipapit ja kirjanoppineet astuivat yhdessä vanhinten kanssa esiin
2 ja puhuivat hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tahi kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?"
3 Hän vastasi ja sanoi heille: "Minä myös teen teille kysymyksen; sanokaa minulle:
4 oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"
5 Niin he neuvottelivat keskenänsä sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', niin hän sanoo: 'Miksi ette siis uskoneet häntä?'
6 Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', niin kaikki kansa kivittää meidät, sillä se uskoo vahvasti, että Johannes oli profeetta."
7 Ja he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.
8 Niin Jeesus sanoi heille: "Niinpä en minäkään sano teille, millä vallalla minä

teen."

näitä teen".

VÄÄRÄMIELISET VIINITARHURIT

9 Hän alkoi puhua kansalle tätä vertausta: "(Muuan) mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille pitkäksi aikaa."

10 Määräaikana hän lähetti viinitarhurien luo palvelijan että he antaisivat tälle viinitarhan hedelmiä. Mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.
11 Hän lähetti vielä toisen palvelijan, mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
12 Hän lähetti vielä kolmannen, mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos."

13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä teen? Lähetän rakkaan poikani. *Hänet nähdessään* he varmaan kavahtavat°.'
14 Mutta nähdessään hänet viinitarhurit neuvottelivat keskenään sanoen: 'Tämä on perillinen. (Tulkaa,) tappakaamme hänet jotta perintö joutuisi meille.'

9 Alkoi puhua kansalle tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen peltomiehille ja matkusti muille maille pitkäksi aikaa.

10 Määräaikana lähetti peltomiesten luo palvelijan, jotta antaisivat hänelle viinitarhan hedelmää. Mutta peltomiehet pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.
11 Lähetti vielä toisen palvelijan, mutta hänetkin pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
12 Lähetti vielä kolmannen, mutta tämänkin haavoittivat ja heittivät ulos.

13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä teen? Lähetän rakkaan poikani. Hänet nähtyään varmaan kavahtavat.'
14 Mutta hänet nähdessään peltomiehet neuvottelivat keskenään sanoen: 'Tämä on perillinen. Tappakaamme hänet, jotta perintö joutuisi meille.'

9 Ja hän rupesi puhumaan kansalle ja puhui tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan ja vuokrasi sen viinitarhureille ja matkusti muille maille kauaksi aikaa.
10 Ja ajan tullen hän lähetti palvelijan viinitarhurien luokse, että he antaisivat tälle osan viinitarhan hedelmistä; mutta viinitarhurit pieksivät hänet ja lähettivät tyhjin käsin pois.
11 Ja hän lähetti vielä toisen palvelijan; mutta hänetkin he pieksivät ja häpäisivät ja lähettivät tyhjin käsin pois.
12 Ja hän lähetti vielä kolmannen; mutta tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.
13 Niin viinitarhan herra sanoi: 'Mitä minä teen? Minä lähetän rakkaan poikani; häntä he kaiketi kavahtavat.'
14 Mutta kun viinitarhurit näkivät hänet, neuvottelivat he keskenään ja sanoivat: 'Tämä on perillinen; tappakaamme hänet, että perintö tulisi meidän omaksemme'.

15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat."Mitä viinitarhan herra siis tekee heille?
16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille. Niin he sen kuullessaan sanoivat: ""Eihän toki!""

17 Mutta katsahtaen heihin Hän sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi'?"
18 Jokainen joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."
19 *Ylipapit ja kirjanoppineet* tahtoivat sillä hetkellä käydä Häneen käsiksi mutta pelkäsivät kansaa. He näet ymmärsivät että Hän oli puhunut sen vertauksen heistä.

VERON MAKSAMISESTA

20 He vartioivat Häntä ja lähettivät hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita saadakseen Hänet kiinni jostain sanasta niin että voisivat antaa Hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

15 Heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä viinitarhan herra siis tekee heille?
16 Tulee ja tuhoaa nämä peltomiehet ja antaa viinitarhan muille." Niin kuullessaan sanoivat: "Pois se!"

17 Mutta katsahtaen heihin sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut päätöskiveksi'?
18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."
19 Kirjanoppineet ja ylipapit tahtoivat käydä Häneen sillä hetkellä käsiksi, mutta pelkäsivät kansaa. Ymmärsivät näet, että oli puhunut sen vertauksen heille.

20 Vartioivat Häntä ja lähettivät luokseen hurskaiksi tekeyviä urkkijoita, ottaakseen Hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa Hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

15 Ja he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat. Mitä nyt viinitarhan herra on tekevä heille?
16 Hän tulee ja tuhoaa nämä viinitarhurit ja antaa viinitarhan muille." Niin he sen kuullessaan sanoivat: "Pois se!"
17 Mutta hän katsahti heihin ja sanoi: "Mitä siis on tämä kirjoitus: 'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi'?
18 Jokainen, joka kaatuu siihen kiveen, ruhjoutuu, mutta jonka päälle se kaatuu, sen se murskaa."
19 Ja kirjanoppineet ja ylipapit tahtoivat ottaa hänet sillä hetkellä kiinni, mutta he pelkäsivät kansaa; sillä he ymmärsivät, että hän oli puhunut sen vertauksen heistä.

20 Ja he vartioivat häntä ja lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa hänet esivallalle ja maaherran käsiin.

21 Ne kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, tiedämme että puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa."

22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai ei?"
23 Mutta Hän havaitsi heidän kavaluutensa ja vastasi heille: "(Miksi kiusaatte minua?)"
24 Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" He (vastasivat ja) sanoivat: "Keisarin."
25 Niin Hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle."
26 Eivätkä he kyenneet saamaan Häntä puheesta kiinni kansan edessä, ja ihmetellen Hänen vastaustaan he vaikenivat.

KUOLLEITTEN YLÖSNOUSEMUKSESTA

27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia jotka väittävät ettei ole ylösnousemusta, ja he kysyivät Häneltä

28 sanoen: "Opettaja, Mooses on

21 Kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, tiedämme, että puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.

22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai ei?"
23 Mutta havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:

24 "Näyttäkää Minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on?" Vastasivat: "Keisarin."
25 Sanoi heille: "Antakaa siis keisarin oma keisarille ja Jumalan oma Jumalalle."
26 Eivät kyenneet saamaan Häntä puheesta kiinni kansan edessä, ja ihmetellen Hänen vastaustaan vaikenivat.

27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ole nousemusta, ja kysyivät Häneltä

28 sanoen: "Opettaja, Mooses kirjoitti

21 Ja ne kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa.
22 Onko meidän lupa antaa keisarille veroa vai eikö?"
23 Mutta hän havaitsi heidän kavaluutensa ja sanoi heille:

24 Näyttäkää minulle denari. Kenen kuva ja päällekirjoitus siinä on? He vastasivat: "Keisarin".
25 Niin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on".
26 Ja he eivät kyenneet saamaan häntä hänen puheestaan kiinni kansan edessä; ja he ihmettelivät hänen vastaustaan ja vaikenivat.

27 Niin astui esiin muutamia saddukeuksia, jotka väittävät, ettei ylösnousemusta ole, ja he kysyivät häneltä
28 sanoen: "Opettaja, Mooses on

kirjoittanut meille: 'Jos keneltä kuolee veli jolla on vaimo, *ja hän kuolee lapsetonna*, niin hänen veljensä ottakoon vaimon ja °hankkikoon jälkeläisen° veljelleen.'"
29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsetonna.
30 Niin toinen otti sen vaimon (ja hän kuoli lapsetonna).
31 Sitten kolmas otti hänet ja samoin (myös) kaikki seitsemän. He kuolivat eivätkä jättäneet lapsia.
32 Viimeisenä (kaikista) vaimokin kuoli.
33 Kenelle heistä hän* siis joutuu ylösnousemuksessa vaimoksi, sillä niillä seitsemällä hän oli vaimona?"

34 Jeesus (vastasi ja) sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle."
35 Mutta jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään toiseen maailmanaikaan ja ylösnousemukseen kuolleista, he eivät nai eivätkä mene miehelle.
36 Sillä he eivät enää voi kuolla, koska ovat enkelten kaltaiset, ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat

meille: 'Jos keltä kuolee veli, jolla on vaimo, ja kuolee lapsetonna, niin veljensä ottakoon vaimon ja herättäköön siemenen veljellensä.'

29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimäinen otti vaimon ja kuoli lapsetonna.
30 Niin toinen otti sen vaimon.

31 Sitten kolmas otti hänet ja samoin kaikki seitsemän. Eivät jättäneet lapsia ja kuolivat.
32 Viimeisenä kaikista vaimokin kuoli.
33 Kenelle heistä hän siis joutuu nousemuksessa vaimoksi, sillä seitsemällä hän oli vaimona?"

34 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Tämän mailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.
35 Mutta jotka on katsottu arvollisiksi pääsemään siihen mailmaan ja nousemukseen kuolleitten joukosta, eivät nai eivätkä mene miehelle.
36 Sillä eivät enää voi kuolla, koska ovat enkelten kaltaiset, ja ovat Jumalan lapsia, koska ovat

säätänyt meille: 'Jos joltakin kuolee veli, jolla on vaimo, mutta ei ole lapsia, niin ottakoon hän veljensä vaimon ja herättäköön siemenen veljelleen'.

29 Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen otti vaimon ja kuoli lapsetonna.
30 Niin toinen otti sen vaimon,

31 ja sitten kolmas, ja samoin kaikki seitsemän; ja he kuolivat jättämättä lapsia.
32 Viimeiseksi vaimokin kuoli.
33 Kenelle heistä siis tämä vaimo ylösnousemuksessa joutuu vaimoksi? Sillä kaikkien seitsemän vaimona hän oli ollut."
34 Niin Jeesus sanoi heille: "Tämän maailmanajan lapset naivat ja menevät miehelle.
35 Mutta ne, jotka on arvollisiksi nähty pääsemään toiseen maailmaan ja ylösnousemukseen kuolleista, eivät nai eivätkä mene miehelle.
36 Sillä he eivät enää voi kuolla, kun ovat enkelien kaltaisia; ja he ovat Jumalan lapsia, koska ovat

ylösnousemuksen lapsia.
37 Mutta että kuolleet heräävät, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta. kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja lisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi

38 Mutta Hän ei ole kuolleitten Jumala vaan elävien, sillä Hänelle kaikki elävät."

39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sanoit."
40 Eivätkä he enää rohjenneet kysyä Häneltä mitään.

KENEN POIKA KRISTUS ON?

41 Mutta Hän sanoi heille: "Kuinka he sanovat että Kristus on Daavidin poika?"

42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni
43 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'
44 Daavid kutsuu Häntä siis Herraksi. Kuinka Hän sitten on hänen poikansa?"

nousemuksen lapsia.
37 Että kuolleet nousevat, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aaprahamin Jumalaksi ja Iisakin Jumalaksi ja Jaakon Jumalaksi.
38 Mutta Hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien, sillä kaikki Hänelle elävät."
39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sanoit."
40 Eivät enää rohjenneet kysyä Häneltä mitään.

41 Sanoi heille: "Kuinka sanovat, että Kristus on Daavidin poika?

42 Daavid itse sanoo Salmien kirjassa: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealleni,
43 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'
44 Daavid kutsuu Häntä siis Herraksi. Kuinka Hän sitten on poikansa?"

ylösnousemuksen lapsia.
37 Mutta että kuolleet nousevat ylös, sen Mooseskin on osoittanut kertomuksessa orjantappurapensaasta, kun hän sanoo Herraa Aabrahamin Jumalaksi ja Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.
38 Mutta hän ei ole kuolleitten Jumala, vaan elävien; sillä kaikki hänelle elävät."

39 Niin muutamat kirjanoppineista vastasivat ja sanoivat: "Opettaja, oikein sinä sanoit".
40 Ja he eivät enää rohjenneet kysyä häneltä mitään.

41 Niin hän sanoi heille: "Kuinka he voivat sanoa, että Kristus on Daavidin poika?
42 Sanoohan Daavid itse psalmien kirjassa: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,
43 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'
44 Daavid siis kutsuu häntä Herraksi; kuinka hän sitten on hänen poikansa?"

VAROKAA KIRJANOPPINEITA

45 Kaiken kansan kuullen Hän sanoi opetuslapsilleen:
46 Varokaa kirjanoppineita jotka tahtovat käyskennellä pitkissä vaipoissa ja rakastavat tervehtimisiä toreilla ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja kutsuilla,

47 noita jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. He saavat sitä kovemman tuomion."

LESKIVAIMON UHRI

1 Nostaessaan katseensa Jeesus* näki rikkaitten panevan lahjojaan uhriarkkuun.
2 Ja Hän näki myös (erään) köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa*.
3 Niin Hän sanoi: "Totisesti sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut. "
4 Sillä kaikki nuo panivat liiastaan (Jumalan) uhrilahjojen joukkoon, mutta tämä pani puutteestaan koko elantonsa mikä hänellä oli."

45 Kaiken kansan kuullen sanoi opetuslapsillensa:
46 "Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka ovat mieltyneet käymään pitkissä vaipoissa ja rakastavat tervehtimisiä toreilla ja etumaisia istuimia kokoushuoneissa ja ensimäisiä sijoja illallisilla,
47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi rukoilevat pitkään. Saavat kovemman tuomion."

21. Luku

1 Katsahtaessaan Hän näki rikkaitten heittävän lahjojaan uhritorveen.
2 Näki myös köyhän lesken heittävän siihen kaksi ropoa.
3 Silloin lausui: "Totisesti sanon teille: tämä köyhä leski heitti enemmän kuin kaikki muut.
4 Sillä kaikki nuo heittivät liiastaan uhrilahjain sekaan, mutta tämä heitti puutteestaan koko elämisen, mitä hänellä oli."

45 Ja kaiken kansan kuullen hän sanoi opetuslapsillensa:
46 Kavahtakaa kirjanoppineita, jotka mielellään käyskelevät pitkissä vaipoissa ja haluavat tervehdyksiä toreilla ja etumaisia istuimia synagoogissa ja ensimmäisiä sijoja pidoissa,

47 noita, jotka syövät leskien huoneet ja näön vuoksi pitävät pitkiä rukouksia; he saavat sitä kovemman tuomion."

21 Luku

1 Ja hän katsahti ja näki rikkaiden panevan lahjoja uhriarkkuun.
2 Niin hän näki myös köyhän lesken panevan siihen kaksi ropoa.
3 Silloin hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski pani enemmän kuin kaikki muut.
4 Sillä kaikki nuo panivat lahjansa liiastaan, mutta tämä pani puutteestaan, koko elämisensä, mikä hänellä oli."

JEESUS ENNUSTAA PYHÄKÖN HÄVITYKSEN

5 Kun muutamat puhuivat pyhäköstä että se oli kaunistettu kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla, sanoi Hän:

6 Päivät tulevat jolloin tästä mitä katselette, ei jää kiveä kiven päälle maahan sortumatta."

5 Kun muutamat puhuivat pyhäköstä, että se oli kaunistettu kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla, Hän sanoi:

6 "Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei jää kiveä kiven päälle maahan sortumatta."

5 Ja kun muutamat puhuivat pyhäköstä, kuinka se oli kauniilla kivillä ja temppelilahjoilla kaunistettu, sanoi hän:
6 Päivät tulevat, jolloin tästä, mitä katselette, ei ole jäävä kiveä kiven päälle, maahan jaottamatta.

TULEVA AHDISTUS

7 Niin he kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on merkkinä kun tämä alkaa toteutua?"
8 Hän sanoi: Varokaa ettei teitä eksytetä. Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: *'Minä olen'* ja: 'Aika on lähellä.' Älkää siis menkö heidän perässään.

9 Kun kuulette sodista ja kapinoista, älkää pelästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei ole vielä heti."

10 Sitten Hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan."

7 Niin kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu?" ja: "Mikä on merkkinä, kun nämä toteutuvat?"
8 Sanoi: "Varokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monet tulevat nimessäni sanoen: 'Minä olen' ja: 'Aika on lähellä.' Älkää siis menkö perässään.

9 Kun kuulette taisteluista ja kapinoista, älkää pelästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti."
10 Sitten sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,

7 Niin he kysyivät häneltä sanoen: "Opettaja, milloin tämä sitten tapahtuu? Ja mikä on oleva merkki tämän tulemisesta?"
8 Niin hän sanoi: "Katsokaa, ettei teitä eksytetä. Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se', ja: 'Aika on lähellä'. Mutta älkää menkö heidän perässään.
9 Ja kun kuulette sotien ja kapinain melskettä, älkää peljästykö. Sillä näitten täytyy ensin tapahtua, mutta loppu ei tule vielä heti."
10 Sitten hän sanoi heille: "Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan,

11 Monin paikoin on oleva suuria
maanjäristyksiä ja *nälänhätää ja ruttoa*.
On myös pelottavia näkyjä ja suuria
merkkejä taivaalla°.
12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät
teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja
luovuttavat synagoogiin ja vankiloihin ja
vievät kuningasten ja maaherrain eteen
minun nimeni vuoksi.

13 Mutta se koituu teille todistamiseksi.
14 Pankaa siis sydämellenne ettette
etukäteen valmistaudu puolustautumaan.

15 Sillä minä annan teille puhekyvyn* ja
viisauden jota vastaan eivät ketkään
vastustajanne kykene °väittämään tai
asettumaan°.
16 Myös vanhemmat ja veljet ja sukulaiset
ja ystävät antavat teitä alttiiksi ja
tappavat joitakin teistä.
17 Ja te tulette kaikkien vihattaviksi
minun nimeni vuoksi.
18 Mutta ei hiuskaan päästänne katoa.

19 *Omistakaa elämänne kestävyytenne
avulla.*"

11 tulee suuria maanjäristyksiä ja
ruttoa ja nälänhätää monin paikoin.
On myös pelottavia näkyjä ja suuria
merkkejä taivaasta.
12 Mutta ennen tätä kaikkea käyvät
teihin käsiksi ja vainoavat ja
luovuttavat kokoushuoneisiin ja
vankiloihin ja vetävät kuningasten ja
maaherrain eteen Minun nimeni tähden.

13 Näin saatte tilaisuuden todistaa.
14 Pankaa siis sydämellenne, ettette
etukäteen valmistaudu vastaamaan
puolestanne.
15 Sillä Minä annan teille suun ja
viisauden, jota vastaan eivät ketkään
vastustajanne kykene asettumaan tai
väittämään.
16 Myös vanhemmat ja veljet ja
sukulaiset ja ystävät antavat teitä
alttiiksi ja tappavat muutamia teistä.
17 Tulette kaikkien vihattaviksi nimeni
tähden.
18 Mutta ei hiuskaan päästänne
katoa.
19 Kestävyydellä voitatte omaksi
elämänne.

11 ja tulee suuria maanjäristyksiä, tulee
ruttoa ja nälänhätää monin paikoin, ja
taivaalla on oleva peljättäviä näkyjä ja
suuria merkkejä.
12 Mutta ennen tätä kaikkea he käyvät
teihin käsiksi ja vainoavat teitä ja
vetävät teidät synagoogiin ja heittävät
vankiloihin ja vievät teidät kuningasten
ja maaherrain eteen minun nimeni
tähden.
13 Ja näin te joudutte todistamaan.
14 Pankaa siis sydämellenne, ettette
edeltäpäin huolehdi, miten te vastaatte
puolestanne.
15 Sillä minä annan teille suun ja
viisauden, jota vastaan eivät ketkään
teidän vastustajanne kykene
asettumaan tai väittämään.
16 Omat vanhemmatkin ja veljet ja
sukulaiset ja ystävät antavat teidät
alttiiksi; ja muutamia teistä tapetaan,
17 ja te joudutte kaikkien vihattaviksi
minun nimeni tähden.
18 Mutta ei hiuskarvaakaan teidän
päästänne katoa.
19 Kestäväisyydellänne te voitatte
omaksenne elämän.

JERUSALEMIN HÄVITYS

20 Mutta kun näette Jerusalemin
sotajoukkojen ympäröimänä, silloin
tietäkää että sen hävitys on lähellä.
21 Silloin Juudeassa olevat paetkoot
vuorille, ja Jerusalemissa* olevat lähteköot
pois, ja maaseudulla olevat älköot menkö
sinne.
22 Sillä ne ovat koston päiviä, jotta kaikki
toteutuisi mikä on kirjoitettu.
23 Voi raskaita ja imettäviä niinä päivinä!
Sillä suuri hätä on oleva maan päällä ja
viha tätä kansaa vastaan.
24 He kaatuvat miekan terään ja heidät
viedään vankeuteen kaikkien kansojen
sekaan. Ja Jerusalem on oleva pakanain
tallattavana kunnes pakanain ajat
täyttyvät."

20 Mutta kun näette Jerusalemin
sotajoukkojen ympäröimänä, silloin
tietäkää, että hävitys on lähellä.
21 Silloin Juudeassa olevat paetkoot
vuorille ja sen keskellä olevat
lähteköot pois ja maalla olevat älköot
menkö sinne.
22 Sillä ne ovat koston päiviä, jotta
kaikki toteutuisi, mikä on kirjoitettu.
23 Voi raskaita ja imettäviä niinä
päivinä! Sillä suuri hätä on maan
päällä ja viha tätä kansaa vastaan.
24 He kaatuvat miekan terään ja
heitä viedään vankeuteen kaikkien
pakanain sekaan. Jerusalem on
pakanain tallattavana, kunnes pakanain
ajat täyttyvät.

20 Mutta kun te näette Jerusalemin
sotajoukkojen ympäröimänä, silloin
tietäkää, että sen hävitys on lähellä.
21 Silloin ne, jotka Juudeassa ovat,
paetkoot vuorille, ja jotka ovat
kaupungissa, lähteköot sieltä pois, ja
jotka maalla ovat, älköot sinne menkö.
22 Sillä ne ovat koston päiviä, että
kaikki täyttyisi, mikä kirjoitettu on.
23 Voi raskaita ja imettäväisiä niinä
päivinä! Sillä suuri hätä on oleva maan
päällä ja viha tätä kansaa vastaan;
24 ja he kaatuvat miekan terään,
heidät viedään vangeiksi kaikkien
kansojen sekaan, ja Jerusalem on oleva
pakanain tallattavana, kunnes pakanain
ajat täyttyvät.

IHMISEN POJAN TULEMUS

25 On oleva merkkejä auringossa ja
kuussa ja tähdissä ja kansoilla
epätoivoinen ahdistus maan päällä
pauhaavan meren aallokon vuoksi.
26 Ihmiset menehtyvät pelätessään ja
odottaessaan sitä mikä maanpiiriä kohtaa,

25 On merkkejä auringossa, kuussa ja
tähdissä ja ahdistus kansoilla maan
päällä, kun ovat epätoivossa meren ja
aaltojen pauhun vuoksi.
26 Ihmiset menehtyvät pelätessään ja
vartoessaan sitä, mikä maanpiiriä

25 Ja on oleva merkit auringossa ja
kuussa ja tähdissä, ja ahdistus kansoilla
maan päällä ja epätoivo, kun meri ja
aallot pauhaavat.
26 Ja ihmiset menehtyvät peljätessään
ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä

sillä taivaitten voimat järkkyvät.
27 Silloin he näkevät Ihmisen Pojan
tulevan pilvessä ylen voimallisena ja
kirkkaana.
28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua.
rohkaiskaa* itsenne ja nostakaa päänne,
sillä vapautuksenne on lähellä."

kohtaa, sillä taivasten voimat järkkyvät.
27 Silloin näkevät Ihmisen Pojan
tulevan pilvessä suurella voimalla ja
kunnialla.
28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua,
ojentakaa itsenne ja nostakaa päänne,
sillä lunastuksenne on lähellä."

kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.
27 Ja silloin he näkevät Ihmisen Pojan
tulevan pilvessä suurella voimalla ja
kirkkaudella.
28 Mutta kun nämä alkavat tapahtua,
niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa
päänne, sillä teidän vapautuksenne on
lähellä."

VIIKUNAPUUN OPETUS

29 Hän puhui heille myös vertauksen:
"Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita."
30 Kun ne jo puhkeavat lehteen, näette ja
itsestänne ymmärrätte että kesä on jo
lähellä.
31 Samoin te myös kun näette tämän
tapahtuvan, tietäkää että Jumalan
valtakunta on lähellä.
32 Totisesti sanon teille: tämä sukukunta
ei katoa kunnes kaikki on tapahtunut.

33 Taivas ja maa katoavat mutta minun
sanani eivät katoa."

29 Puhui heille vertauksen: "Katsokaa
viikunapuuta ja kaikkia puita.
30 Kun ne jo puhkeavat lehteen,
näette ja itsestänne ymmärrätte, että
suvi on jo lähellä.
31 Niin tekin, kun näette tämän
tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan
valtakunta on lähellä.
32 Totisesti sanon teille: tämä suku
ei katoa, kunnes kaikki tapahtuu.

33 Taivas ja maa katoavat, mutta
sanani eivät katoa.

29 Ja hän puhui heille vertauksen:
"Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita.
30 Kun ne jo puhkeavat lehteen, niin
siitä te näette ja itsestänne ymmärrätte,
että kesä jo on lähellä.
31 Samoin te myös, kun näette tämän
tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan
valtakunta on lähellä.
32 Totisesti minä sanon teille: tämä
sukupolvi ei katoa, ennenkuin kaikki
tapahtuu.
33 Taivas ja maa katoavat, mutta
minun sanani eivät katoa.

VALVOKAA

34 Mutta ottakaa vaari itsestänne ettei

34 Mutta ottakaa vaari itsestänne,

34 Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei

sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous ja elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät *äkkiarvaamatta.

35 Sillä niin kuin paula se* saavuttaa kaikki jotka koko maan päällä asuvat.

36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa että *teidät katsottaisiin arvollisiksi* pakenemaan tätä kaikkea mikä on tuleva, ja seisomaan Ihmisen Pojan edessä."
37 Ja Hän opetti päivät pyhäkössä mutta öiksi Hän lähti pois ja yöpyi vuorella jota kutsutaan Öljyvuoreksi.
38 Ja kaikki kansa tuli aamuvarhaisella Hänen luokseen pyhäkköön kuuntelemaan Häntä.

KAVALTAJA JUUDAS

1 Mutta hapattomain leipäin juhla jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.
2 Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät kuinka saisivat Hänet surmatuksi, sillä he pelkäsivät kansaa.
3 Niin Saatana meni Juudaaseen jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

ettei sydämiänne raskauta kohtuuttomuus ja juoppous ja elatuksen murheet ja se päivä yllätä teitä äkkiarvaamatta niin kuin paula.
35 Sillä se saavuttaa kaikki, jotka koko maan kasvoilla asuvat.

36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, jotta voisitte paeta tätä kaikkea tulevaa ja seisoa Ihmisen Pojan edessä."
37 Opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi lähti pois ja yöpyi vuorella, jota kutsutaan Öljyvuoreksi.
38 Ja kaikki kansa tuli varhain tykönsä pyhäkköön kuuntelemaan Häntä.

22. Luku

1 Mutta hapattomain leipäin juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä.
2 Ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat Hänet surmatuksi, sillä pelkäsivät kansaa.
3 Niin saatana meni Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

teidän sydämiänne raskauta päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta
35 niinkuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat.
36 Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetaksenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen Pojan edessä."
37 Ja hän opetti päivät pyhäkössä, mutta öiksi hän lähti pois ja vietti ne vuorella, jota kutsutaan Öljymäeksi.
38 Ja kaikki kansa tuli varhain aamuisin hänen tykönsä pyhäkköön kuulemaan häntä.

22 Luku

1 Mutta happamattoman leivän juhla, jota pääsiäiseksi sanotaan, oli lähellä.
2 Ja ylipapit ja kirjanoppineet miettivät, kuinka saisivat hänet surmatuksi; sillä he pelkäsivät kansaa.
3 Niin saatana meni Juudaaseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi ja joka oli yksi niistä kahdestatoista.

4 Tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa miten kavaltaisi Hänet heille.

5 He ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa.
6 Niin hän myöntyi ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet heille *kansan huomaamatta*.

PÄÄSIÄISATERIAN VALMISTAMINEN

7 Niin tuli se hapattomain leipäin päivä jona pääsiäislammas piti uhrata.

8 Ja Hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää valmistamaan meille pääsiäisateria syödäksemme."

9 Mutta he kysyivät Häneltä: "Mihin haluat meidän valmistavan?"
10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin teitä vastaan tulee mies kantaen vesiastiaa. Seuratkaa häntä siihen taloon johon hän menee,"

11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone jossa

4 Meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten kavaltaisi Hänet heille.

5 Ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa.
6 Lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Hänet heille ilman meteliä.

7 Niin tuli hapattomain leipäin päivä, jona pääsiäislammas piti uhrattaman.

8 Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää valmistamaan meille pääsiäisateria, jotta söisimme."
9 Sanoivat Hänelle: "Mihin tahdot meidän valmistavan?"
10 Sanoi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin teitä vastaan tulee ihminen kantaen vesiastiaa. Seuratkaa häntä siihen taloon, johon menee.

11 Sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone,

4 Ja tämä meni ja puhui ylipappien ja pyhäkön vartioston päällikköjen kanssa, miten hän saattaisi hänet heidän käsiinsä.
5 Ja he ihastuivat ja sitoutuivat antamaan hänelle rahaa.
6 Ja hän lupautui ja etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen hänet heille ilman melua.

7 Niin tuli se happamattoman leivän päivistä, jona pääsiäislammas oli teurastettava.
8 Ja hän lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaa meille pääsiäislammas syödäksemme".
9 Niin he kysyivät häneltä: "Mihin tahdot, että valmistamme sen?"
10 Hän vastasi heille: "Katso, saapuessanne kaupunkiin tulee teitä vastaan mies kantaen vesiastiaa; seuratkaa häntä siihen taloon, johon hän menee,
11 ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja sanoo sinulle: Missä on vierashuone,

söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'
12 Hän näyttää teille ison varustetun yläsalin. Valmistakaa sinne."

13 He menivät ja havaitsivat niin olevan kuin Jeesus* oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

EHTOOLLISEN ASETTAMINEN

14 Kun hetki tuli asettui Hän aterialle ja *ne kaksitoista apostolia* Hänen kanssaan.
15 Hän sanoi heille: "Olen hartaasti halunnut syödä tämän pääsiäisaterian kanssanne ennen kuin kärsin."

16 Sillä sanon teille etten sitä enää syö kunnes se täysin toteutuu Jumalan valtakunnassa."
17 Niin Hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne."
18 Sillä sanon teille etten tästä lähin juo viinipuun antia kunnes Jumalan valtakunta tulee."
19 Hän otti myös leivän, kiitti, mursi ja antoi heille sanoen: "Tämä on ruumiini

jossa söisin pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?'
12 Näyttää teille ison laitetun yläsalin. Valmistakaa sinne."

13 Menivät ja havaitsivat niin kuin Hän oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäisaterian.

14 Kun hetki tuli, Hän asettui aterialle apostolien kanssa.

15 Sanoi heille: "Olen hartaasti halunnut syödä tämän pääsiäisaterian kanssanne ennen kuin kärsin,

16 sillä sanon teille, etten sitä enää syö, kunnes se täyttyy Jumalan valtakunnassa."
17 Niin otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.
18 Sillä sanon teille, etten tästä lähin juo viinipuun antia, kunnes Jumalan valtakunta tulee."
19 Otti myös leivän, kiitti, mursi ja antoi heille sanoen: "Tämä on ruumiini,

syödäkseni siinä pääsiäislampaan opetuslasteni kanssa?'
12 Niin hän näyttää teille suuren, aterioiville varustetun huoneen yläkerrassa; sinne valmistakaa."
13 Ja he menivät ja havaitsivat niin olevan, kuin Jeesus oli heille sanonut, ja valmistivat pääsiäislampaan.

14 Ja kun hetki tuli, asettui hän aterialle ja apostolit hänen kanssansa.

15 Ja hän sanoi heille: "Minä olen halajamalla halannut syödä tämän pääsiäislampaan teidän kanssanne, ennenkuin minä kärsin;
16 sillä minä sanon teille, etten minä sitä enää syö, ennenkuin sen täyttymys tapahtuu Jumalan valtakunnassa".
17 Ja hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne.
18 Sillä minä sanon teille: tästedes minä en juo viinipuun antia, ennenkuin Jumalan valtakunta tulee."
19 Ja hän otti leivän, kiitti, mursi ja antoi heille ja sanoi: "Tämä on minun

joka edestänne annetaan. Tehkää tämä minun muistokseni."

20 Samoin Hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto veressäni joka puolestanne vuodatetaan."
21 Mutta katso, kavaltajani käsi on kanssani pöydällä.
22 [Sillä] Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin määrätty on, mutta voi sitä ihmistä jonka välityksellä Hänet kavalletaan!"
23 He alkoivat kysellä keskenään kuka heistä mahtoi olla se joka oli tämän tekevä.

IHMISEN TODELLINEN SUURUUS

24 Heidän välillään syntyi myös kiista siitä kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.

25 Niin Hän sanoi heille: "Kansain kuninkaat niitä herroina hallitsevat, ja niitten valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi."

26 Mutta älkää te niin, vaan suurin teidän keskellänne olkoon niin kuin nuorin ja

joka edestänne annetaan. Tehkää tämä minun muistokseni."

20 Samoin otti maljan, aterian jälkeen, sanoen: "Tämä malja on uusi liitto veressäni, joka edestänne vuodatetaan.
21 Mutta katso, kavaltajani käsi on kanssani pöydällä.
22 Ihmisen Poika tosin menee pois niin kuin määrätty on, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Hänet kavalletaan."
23 Alkoivat kysellä keskenään, kuka heistä olisi se, joka oli tämän tekevä.

24 Heidän välillään syntyi myös kiista: kuka heistä oli katsottava suuremmaksi?
25 Niin sanoi heille: "Kansojen kuninkaat niitä herroina vallitsevat, ja niitten valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi.
26 Mutta älkää te niin, vaan suurempi teidän keskellänne olkoon niin kuin

ruumiini, joka teidän edestänne annetaan. Tehkää se minun muistokseni."
20 Samoin myös maljan, aterian jälkeen, ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka teidän edestänne vuodatetaan.
21 Mutta, katso, minun kavaltajani käsi on minun kanssani pöydällä.
22 Sillä Ihmisen Poika tosin menee pois, niinkuin säädetty on; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta hänet kavalletaan!"
23 Ja he rupesivat keskenänsä kyselemään, kuka heistä mahtoi olla se, joka oli tämän tekevä.

24 Ja heidän välillään syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi.
25 Niin hän sanoi heille: "Kansojen kuninkaat herroina niitä hallitsevat, ja niiden valtiaita sanotaan hyväntekijöiksi.

26 Mutta älkää te niin; vaan joka teidän keskuudessanne on suurin, se

johtaja niin kuin palvelija.

27 Sillä kumpi on suurempi, se joka aterioi vai se joka palvelee? Eikö se joka aterioi? Mutta minä olen keskellänne niin kuin se joka palvelee."
28 Mutta te olette pysyneet kanssani kiusauksissani.
29 Ja niin kuin Isäni on minulle säätänyt, niin minä säädän teille *kuninkaallisen vallan*,
30 jotta saatte syödä ja juoda pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla tuomitsemassa Israelin kahtatoista sukukuntaa."

nuorempi ja johtaja niin kuin palvelija.

27 Sillä kumpi on suurempi, aterioiva vai palvelija? Eikö aterioiva? Mutta minä olen keskellänne niin kuin palvelija.
28 Mutta te olette pysyneet kanssani kiusauksissani,
29 ja niin kuin Isäni on Minulle säätänyt, niin Minä säädän teille kuninkuuden,
30 jotta söisitte ja joisitte pöydässäni Minun valtakunnassani ja istuisitte valtaistuimilla tuomiten Israelin kahtatoista sukukuntaa.

olkoon niinkuin nuorin, ja johtaja niinkuin se, joka palvelee.
27 Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee.
28 Mutta te olette pysyneet minun kanssani minun kiusauksissani;
29 ja minä säädän teille, niinkuin minun Isäni on minulle säätänyt, kuninkaallisen vallan,
30 niin että te saatte syödä ja juoda minun pöydässäni minun valtakunnassani ja istua valtaistuimilla ja tuomita Israelin kahtatoista sukukuntaa.

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

31 (Herra sanoi myös:) "Simon, Simon, katso, saatana on halunnut teitä valtaansa seuloakseen teitä niin kuin vehnää."
32 Mutta olen rukoillut puolestasi että uskosi ei raukeaisi tyhjään. Ja kun kerran palaat, vahvista veljiäsi."

33 Niin Pietari* lausui Hänelle: "Herra,

31 Simeon, Simeon, katso, saatana on tavoitellut teitä itselleen seuloakseen kuin nisuja,

32 mutta rukoilin puolestasi, ettei uskosi raukeaisi tyhjään. Kun kerran palajat, vahvista veljiäsi."

33 Simeon sanoi Hänelle: "Herra,

31 Simon, Simon, katso, saatana on tavoitellut teitä valtaansa, seuloakseen teitä niinkuin nisuja;

32 mutta minä olen rukoillut sinun puolestasi, ettei sinun uskosi raukeaisi tyhjään. Ja kun sinä kerran palajat, niin vahvista veljiäsi."
33 Niin Simon sanoi hänelle: "Herra,

sinun kanssasi olen valmis menemään sekä vankilaan että kuolemaan."

34 Mutta Hän sanoi: "Sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko ennen kuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minut."

Sinun kanssasi olen valmis menemään sekä vankilaan että kuolemaan."

34 Mutta Hän lausui: "Sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko ennenkuin kolmesti kiellät tunteneesi Minua."

sinun kanssasi minä olen valmis menemään sekä vankeuteen että kuolemaan".
34 Mutta hän sanoi: "Minä sanon sinulle, Pietari: ei laula tänään kukko, ennenkuin sinä kolmesti kiellät tuntevasi minua."

JULISTAJAN MATKAVARUSTEET

35 Ja Hän sanoi heille: "Kun lähetin teidät ilman kukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään."
36 Niin Hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro. ottakoon sen mukaansa, niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan."

37 Sillä sanon teille että minussa pitää käymän toteen (myös) tämän mikä on kirjoitettu: 'Ja Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon', sillä tehtäväni on täyttymässä."

38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, taloa on kaksi miekkaa." Mutta Hän vastasi heille: "Riittää."

35 Heille sanoi: "Kun lähetin teidät ilman kukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" Sanoivat: "Ei mitään."
36 Niin sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa, niin myös laukun, Jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan.
37 Sillä sanon teille, että Minussa pitää käymän toteen tämän, mikä on kirjoitettu: 'Hänet luettiin pahantekijäin joukkoon', sillä mikä Minusta on sanottu, on täyttymässä."
38 Niin sanoivat: "Herra, katso, tässä kaksi miekkaa." Mutta sanoi heille: "Riittää."

35 Ja hän sanoi heille: "Kun minä lähetin teidät ilman rahakukkaroa ja laukkua ja kenkiä, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään".
36 Niin hän sanoi heille: "Mutta nyt, jolla on kukkaro, ottakoon sen mukaansa; niin myös laukun. Ja jolla ei ole, myyköön vaippansa ja ostakoon miekan.
37 Sillä minä sanon teille, että minussa pitää käymän toteen tämän, mikä kirjoitettu on: 'Ja hänet luettiin pahantekijäin joukkoon'. Sillä se, mikä minusta on sanottu, on täyttynyt."
38 Niin he sanoivat: "Herra, katso, tässä on kaksi miekkaa". Mutta hän vastasi heille: "Riittää".

JEESUKSEN RUKOUSTAISTELU

39 Hän meni ulos ja lähti tavan mukaan
Öljyvuorelle, ja Hänen opetuslapsensa
seurasivat Häntä.
40 Tultuaan sinne Hän sanoi heille:
"Rukoilkaa ettette joutuisi kiusaukseen."

41 Sitten Hän vetäytyi heistä noin
kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen ja
rukoili
42 sanoen: "Isä, jos tahdot, ota minulta
pois taiat' malja, mutta älköön tapahtuko
minun tahtoni vaan sinun."

43 Niin Hänelle ilmestyi taivaasta enkeli
joka vahvisti Häntä.
44 Ja kun Hän oli suuressa tuskassa Hän
rukoili yhä hartaammin, ja Hänen hikensä
oli kuin isot veripisarat jotka putosivat
makea.
45 Noustuaan rukouksesta Hän meni
opetuslastensa luo ja tapasi heidät
murheen vuoksi nukkumasta.
46 Niin Hän sanoi heille: "Miksi nukutte?
Nouskaa ja rukoilkaa jottette joutuisi
kiusaukseen."

39 Meni ulos ja lähti tavan mukaan
Öljyvuorelle, ja opetuslapsensa
seurasivat Häntä.
40 Tultuaan siihen paikkaan sanoi
heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi
kiusaukseen."
41 Vetäytyi heistä noin kivenheiton
päähän, laskeusi polvilleen ja rukoili

42 sanoen: "Isä, jos tahdot, ota
Minulta pois tämä malja, mutta älköön
tapahtuko Minun tahtoni, vaan Sinun."

43 Niin Hänelle ilmestyi taivaasta
enkeli, joka vahvisti Häntä.
44 Ollen suuressa tuskassa Hän
rukoili yhä hartaammin, ja hikensä oli
kuin isot veripisarat, jotka putosivat
maahan.
45 Noustuaan rukouksesta ja
mentyään opetuslasten luo tapasi
heidät murheen tähden nukkumasta.
46 Niin sanoi heille: "Miksi nukutte?
Nouskaa ja rukoilkaa, jottette joutuisi
kiusaukseen."

39 Ja hän meni ulos ja lähti tapansa
mukaan Öljymäelle, ja hänen
opetuslapsensa seurasivat häntä.
40 Ja tultuaan siihen paikkaan hän
sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi
kiusaukseen".
41 Ja hän vetäytyi heistä noin
kivenheiton päähän, laskeutui polvilleen
ja rukoili
42 sanoen: "Isä, jos sinä tahdot, niin
ota pois minulta tämä malja; älköön
kuitenkaan tapahtuko minun tahtoni,
vaan sinun".
43 Niin hänelle ilmestyi taivaasta enkeli,
joka vahvisti häntä.
44 Ja kun hän oli suuressa tuskassa,
rukoili hän yhä hartaammin. Ja hänen
hikensä oli niinkuin veripisarat, jotka
putosivat maahan.
45 Ja kun hän nousi rukoilemasta ja
meni opetuslastensa tykö, tapasi hän
heidät murheen tähden nukkumasta.
46 Niin hän sanoi heille: "Miksi te
nukutte? Nouskaa ja rukoilkaa, ettette
joutuisi kiusaukseen."

JEESUKSEN VANGITSEMINEN

47 Katso, Hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa. Yksi niistä kahdestatoista, se jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään ja tuli Jeesuksen luo suutelemaan Häntä.

48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suudelmallako kavallat Ihmisen Pojan?"

49 Kun Hänen ympärillään olevat näkivät mitä oli tulossa he sanoivat (Hänelle): "Herra, iskemmekö miekalla?"

50 'Ja yksi heistä iski ylimmän papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan.
51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vie* tämäkin", ja koskettaen hänen korvaansa Hän paransi hänet."
52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston ja vanhimmille jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niin kuin ryöväriä vastaan olette lähteneet miekoin ja seipäin"

53 Kun olen joka päivä ollut kanssanne

47 Katso, Hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja se, jonka nimi oli Juudas, yksi niistä kahdestatoista, kulki heidän edellään ja tuli Jeesuksen luo antamaan Hänelle suuta.

48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suun annollako kavallat Ihmisen Pojan?"
49 Kun ympärillä olevat näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat Hänelle: "Herra, iskemmekö miekalla?"

50 Yksi heistä iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan.

51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin", ja koskettaen hänen korvaansa paransi hänet.
52 Niin Jeesus sanoi vastaansa tulleille ylipapeille ja pyhäkön poliisiupseereille ja vanhimmille: "Niin kuin ryöväriä vastaan olette lähteneet miekoin ja seipäin.

53 Olen joka päivä ollut kanssanne

47 Ja katso, hänen vielä puhuessaan tuli joukko kansaa, ja yksi niistä kahdestatoista, se, jonka nimi oli Juudas, kulki heidän edellään. Ja hän tuli Jeesuksen luo antamaan hänelle suuta.
48 Mutta Jeesus sanoi hänelle: "Juudas, suunantamisellako sinä Ihmisen Pojan kavallat?"
49 Kun nyt ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tulossa, sanoivat he: "Herra, iskemmekö miekalla?"
50 Ja eräs heistä iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan.
51 Mutta Jeesus vastasi sanoen: "Sallikaa vielä tämäkin". Ja hän koski hänen korvaansa ja paransi hänet.
52 Niin Jeesus sanoi ylipapeille ja pyhäkön vartioston päälliköille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä vastaan: "Niinkuin ryöväriä vastaan te olette lähteneet miekat ja seipäät käsissä.
53 Minä olen joka päivä ollut teidän

pyhäkössä, ette ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeän valta.”

pyhäkössä ettekä ole ojentaneet kättä Minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeän valta."

kanssanne pyhäkössä, ettekä ole ojentaneet käsiänne minua vastaan. Mutta tämä on teidän hetkenne ja pimeyden valta."

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

54 Niin he ottivat Hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät Hänet ylimmäisen papin taloon. Mutta Pietari seurasi taampana.
55 Ja sytyttivät tulen keskelle pihaa ja asettuivat yhdessä istumaan ja Pietari istuutui heidän keskeensä.
56 Niin muuan palvelijatar näki hänen istuvan tulen äärellä ja katsoen häneen kiinteästi sanoi: "Tämäkin oli Hänen kanssaan."
57 Mutta hän kielsi (Hänet) sanoen: "Nainen, en tunne Häntä."
58 Hetken perästä näki äänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet heikäläisiä.” Mutta Pietari sanoi: ”Mies, en ole.”"

59 Noin tunnin kuluttua vakuutti vielä muuan toinen mies sanoen: "Totisesti nimikin oli Hänen kanssaan, sillä hänkin on galilealainen."

54 Niin ottivat Hänet kiinni ja kuljettivat ja veivät Hänet ylipapin taloon. Mutta Pietari seurasi taampana.

55 Virittivät valkean keskelle pihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istuutui heidän keskeensä.
56 Niin muuan palvelijatar näki hänen istuvan valkean äärellä ja katsoen kiinteästi häneen sanoi: "Tämäkin oli Hänen kanssaan."
57 Mutta kiisti sanoen: "Nainen, en tunne Häntä."
58 Hetken perästä näki toinen, muuan mies ja sanoi: "Sinäkin olet heitä." Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole."
59 Noin tunnin kuluttua vakuutti vielä toinen mies sanoen: "Totisesti, tämäkin oli Hänen kanssaan, sillä hänkin on galilealainen."

54 Niin he ottivat hänet kiinni ja kuljettivat pois ja veivät hänet ylimmäisen papin taloon. Ja Pietari seurasi taampana.
55 Ja he virittivät valkean keskelle esipihaa ja asettuivat yhdessä istumaan, ja Pietari istui heidän joukkoonsa.
56 Niin eräs palvelijatar, nähdessään hänen istuvan tulen ääressä, katseli häntä kiinteästi ja sanoi: "Tämäkin oli hänen kanssaan".
57 Mutta hän kielsi sanoen: "Nainen, en tunne häntä".
58 Ja hetkisen perästä näki hänet toinen, eräs mies, ja sanoi: "Sinäkin olet yksi niistä". Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ole".
59 Ja noin yhden hetken kuluttua vakuutti vielä toinen sanoen: "Totisesti, tämä oli myös hänen kanssaan; sillä onhan hän galilealainenkin".

60 Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ymmärrä mitä sanot". Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko."
61 Niin Herra kääntyi ja katsoi Pietariin. Ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka Hän oli sanonut hänelle: "Ennen kuin kukko [tänään] laulaa, sinä kolmesti minut kiellät."
62 Ja Pietari* meni ulos ja itki katkerasti.

60 Mutta Pietari sanoi: "Mies, en ymmärrä, mitä sanot." Samassa, hänen vielä puhuessaan kukko lauloi.
61 Herra kääntyi ja katsoi Pietariin, ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka sanoi hänelle: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti kiellät Minut."
62 Meni ulos ja itki katkerasti.

60 Mutta Pietari sanoi: "En ymmärrä, mies, mitä sanot". Ja samassa, hänen vielä puhuessaan, lauloi kukko.
61 Ja Herra kääntyi ja katsoi Pietariin; ja Pietari muisti Herran sanat, kuinka hän oli hänelle sanonut: "Ennenkuin kukko tänään laulaa, sinä kolmesti minut kiellät".
62 Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

JEESUS PILKATAAN JA PIESTÄÄN

63 Miehet jotka pitivät Jeesusta kiinni. pilkkasivat ja pieksivät Häntä.

64 Peitettyään Hänen silmänsä he (löivät Häntä kasvoille ja) kysyivät Häneltä sanoen: "Profetoi kuka se on joka sinua löi!"
65 Ja paljon muuta he rienaten lausuivat Hänelle.

63 Miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat Häntä ja pieksivät.

64 Sidottuaan Hänen silmänsä löivät Häntä kasvoille ja sanoivat: "Ennusta, kuka se on, joka Sinua löi!"

65 Paljon muita rienauksia lausuivat Häntä vastaan.

63 Ja miehet, jotka pitivät Jeesusta kiinni, pilkkasivat häntä ja pieksivät häntä.
64 Ja he peittivät hänen kasvonsa ja kysyivät häneltä sanoen: "Profetoi, kuka se on, joka sinua löi!"

65 Ja paljon muita herjaussanoja he puhuivat häntä vastaan.

JEESUS NEUVOSTON EDESSÄ

66 Päivän valjetessa kansan vanhimmat, sekä ylipapit että kirjanoppineet, kokoontuivat ja veivät Hänet neuvostonsa eteen

66 Päivän valjetessa kansan vanhimmat, ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät Hänet neuvostonsa eteen.

66 Ja päivän valjetessa kansan vanhimmat ja ylipapit ja kirjanoppineet kokoontuivat ja veivät hänet neuvostonsa eteen

67 ja sanoivat (67) "Jos olet Kristus, sano se meille." Hän vastasi heille: "Jos sanon teille, ette usko,"

68 ja jos kysyn, ette vastaa (minulle ettekä päästä).
69 [Mutta] tästä lähin Ihmisen Poika istuva Jumalan voiman oikealla puolella."

70 Silloin he kaikki , sanoivat: "Olet siis Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Te sanotte, että olen."
71 Niin he sanoivat: "Mitä todistusta vielä tarvitsemme? Sillä olemme itse kuulleet Hänen suustaan."

67 Lausuivat: "Jos olet Kristus, sano meille." Vastasi heille: "Jos sanon teille, ette usko.

68 Jos kysyn, ette vastaa.

69 Tästä lähin Ihmisen Poika istuu Jumalan voiman oikealla puolella."

70 Silloin kaikki sanoivat: "Olet siis Jumalan Poika?" Sanoi heille: "Te sanotte, että olen."
71 Niin sanoivat: "Mitä todistusta vielä tarvitsemme? Sillä olemme itse kuulleet Hänen suustansa."

67 ja sanoivat: "Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille". Hän vastasi heille: "Jos minä teille sanon, niin te ette usko;
68 ja jos kysyn, ette vastaa.

69 Mutta tästedes Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella."
70 Silloin he kaikki sanoivat: "Sinä siis olet Jumalan Poika?" Hän vastasi heille: "Tepä sen sanotte, että minä olen".
71 Niin he sanoivat: "Mitä me enää todistusta tarvitsemme? Sillä me itse olemme kuulleet sen hänen omasta suustansa."

JEESUS PILATUKSEN EDESSÄ

1 He nousivat koko joukko ja veivät Hänet Pilatuksen luo.
2 Ja he alkoivat syyttää Häntä sanoen: "Tämän olemme havainneet viettelevän kansaa* ja kieltävän antamasta keisarille veroja ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi."
3 Niin Pilatus kysyi Häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Hän

23. Luku

1 He nousivat koko joukko ja veivät Hänet Pilatuksen luo.
2 Alkoivat syyttää Häntä sanoen: "Tämän olemme havainneet viettelevän kansaamme ja kieltävän antamasta keisarille veroa ja sanovan itseänsä Kristukseksi, kuninkaaksi."
3 Niin Pilatus kysyi Häneltä sanoen: "Oletko juutalaisten kuningas?" Vastasi

23 Luku

1 Ja he nousivat, koko joukko, ja veivät hänet Pilatuksen eteen.
2 Ja he alkoivat syyttää häntä sanoen: "Tämän me olemme havainneet villitsevän kansaamme, kieltävän antamasta veroja keisarille ja sanovan itseään Kristukseksi, kuninkaaksi".
3 Niin Pilatus kysyi häneltä sanoen: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

vastasi hänelle ja sanoi: "Sinä sanot."

4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En löydä mitään syytä tässä miehessä."

5 Mutta he äityivät ja sanoivat: "Hän kiihottaa kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."

hänelle sanoen: "Sinä sanot."

4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En löydä mitään syytä tästä ihmisestä."

5 Mutta he yltyivät sanoen: "Hän kiihoittaa kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti."

Hän vastasi hänelle ja sanoi: "Sinäpä sen sanot".

4 Pilatus sanoi ylipapeille ja kansalle: "En minä löydä mitään syytä tässä miehessä".

5 Mutta he ahdistivat yhä enemmän ja sanoivat: "Hän yllyttää kansaa opettaen kaikkialla Juudeassa, Galileasta alkaen tänne asti".

JEESUS HERODEKSEN EDESSÄ

6 Mutta kun Pilatus *kuuli sanan Galilea*, hän kysyi oliko mies galilealainen.
7 Saatuaan tietää Hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti Hänet Herodeksen luo, kun hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.
8 Nähdessään Jeesuksen Herodes ihastui suuresti, sillä hän oli jo kauan halunnut nähdä Häntä, koska oli kuullut Hänestä (paljon), ja toivoi että näkisi Hänen tekevän jonkin ihmeen.
9 Ja hän kysyi Häneltä monin sanoin mutta Hän ei vastannut hänelle mitään.

10 Niin ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat syyttäen Häntä kiivaasti.

6 Kuultuaan Galilean Pilatus kysyi, onko mies galilealainen.
7 Saatuaan tietää Hänen olevan Herodeen hallintoalueelta lähetti Hänet Herodeen luo, kun hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.
8 Nähdessään Jeesuksen Herodes ihastui suuresti, sillä oli jo kauan halunnut nähdä Häntä, koska oli kuullut Hänestä paljo ja toivoi näkevänsä Häneltä jonkin ihmeen.
9 Kysyi Häneltä monin sanoin, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään.

10 Niin ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat syyttäen Häntä kiivaasti.

6 Mutta kun Pilatus sen kuuli, kysyi hän, oliko mies galilealainen.
7 Ja saatuaan tietää hänen olevan Herodeksen hallintoalueelta hän lähetti hänet Herodeksen eteen, joka hänkin niinä päivinä oli Jerusalemissa.
8 Kun Herodes näki Jeesuksen, ihastui hän suuresti; sillä hän oli jo kauan aikaa halunnut nähdä häntä, koska oli kuullut hänestä, ja hän toivoi saavansa nähdä häneltä jonkin ihmeen.
9 Ja hän teki Jeesukselle monia kysymyksiä; mutta tämä ei vastannut hänelle mitään.
10 Ja ylipapit ja kirjanoppineet seisoivat siinä ja syyttivät häntä

11 Mutta Herodes sotilaineen kohteli Häntä halveksivasti ja pilkkasi Häntä, puki Hänet loistavaan pukuun ja lähetti Hänet takaisin Pilatukselle.

12 Ja *Pilatus ja Herodes* tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään. He olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

JEESUS VAI BARABBAS?

13 Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan
14 ja sanoi heille: "Olette tuoneet minulle tämän miehen kansan viettelijänä, ja katso, läsnä ollessanne tutkittuani en ole havainnut tässä miehessä mitään sellaista syytä mistä Häntä syytätte,"

15 eikä Herodeskaan* — lähetinhän teidät hänen luokseen*. Ja katso, Hän ei ole tehnyt mitään mikä ansaitsee kuoleman.

16 Kuritettuani Häntä minä siis Hänet päästän." "
17 (, sillä hänen täytyi juhlassa päästää heille yksi vanki).

11 Herodes sotilaineen kohteli Häntä halveksivasti ja pilkkasi Häntä, puki Hänet loistavaan pukuun ja lähetti Hänet takaisin Pilatukselle.

12 Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään. Olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

13 Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan
14 ja sanoi heille: "Olette tuoneet minulle tämän ihmisen kansan villitsijänä, ja katso, läsnäollessanne tutkittuani en ole havainnut tässä ihmisessä syytä mihinkään, mistä Häntä syytätte,
15 eikä Herodeskaan, sillä lähetti Hänet takaisin meille. Ja katso, Hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.
16 Kuritettuani päästän siis Hänet."

17 Koska täytyi juhlassa päästää heille yksi vanki irti,

kiivaasti.
11 Mutta Herodes joukkoineen kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä; ja puetettuaan hänet loistavaan pukuun hän lähetti hänet takaisin Pilatuksen eteen.
12 Ja Herodes ja Pilatus tulivat sinä päivänä ystäviksi keskenään; he olivat näet ennen olleet toistensa vihamiehiä.

13 Niin Pilatus kutsui kokoon ylipapit ja hallitusmiehet ja kansan
14 ja sanoi heille: "Te olette tuoneet minulle tämän miehen kansan yllyttäjänä; ja katso, minä olen teidän läsnäollessanne häntä tutkinut enkä ole havainnut tätä miestä syylliseksi mihinkään, mistä te häntä syytätte,
15 eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille. Ja katso, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsee kuoleman.
16 Kuritettuani häntä minä siis hänet päästän."
17

18 Niin he huusivat kaikki yhdessä
sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä
meille Barabbas!"
19 Tämä oli heitetty vankilaan eräästä
kaupungissa syntyneestä kapinasta ja
murhasta.
20 Niin Pilatus jälleen puhutteli heitä,
koska hän halusi päästää Jeesuksen.
21 Mutta he huusivat sanoen: "Naulitse
ristiin, naulitse Hänet ristiin!"

22 Ja hän sanoi heille kolmannen kerran:
"Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt? En ole
havainnut Hänessä mitään
kuolemanrikosta. Kuristettuani minä siis
Hänet päästiin."

23 Mutta he ahdistivat häntä kovin
huudoin vaatien Jeesusta* ristiin
naulittavaksi. Ja heidän °ja ylipappien
huudot° pääsivät voitolle.
24 Niin Pilatus tuomitsi heidän
vaatimuksensa täytettäväksi.
25 Ja hän päästi (heille) irti kapinasta ja
murhasta vankilaan heitetyn jota he
vaativat, mutta Jeesuksen hän antoi
alttiiksi heidän mielivallalleen.

18 niin huusivat kaikki yhdessä
sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä
meille Barabbas."
19 Tämä oli heitetty vankilaan
kaupungissa syntyneestä kapinasta
sekä murhasta.
20 Niin Pilatus jälleen puhui heille
haluten päästää Jeesuksen.
21 Mutta huusivat sanoen: "Naulitse
ristiin, naulitse Hänet ristiin."

22 Sanoi heille kolmannen kerran:
"Mitä pahaa Hän sitten on tehnyt? En
ole havainnut Hänessä mitään
kuolemanrikosta. Kuritettuani päästän
siis Hänet."

23 Mutta ahdistivat suuriäänisesti
vaatien Häntä naulittavaksi ristiin.
Heidän huutonsa pääsivät voitolle.

24 Niin Pilatus tuomitsi heidän
vaatimuksensa täytettäväksi.
25 Päästi kapinasta ja murhasta
vankilaan heitetyn, jota vaativat, mutta
Jeesuksen antoi alttiiksi heidän
mielivallalleen.

18 Niin he huusivat kaikki yhdessä,
sanoen: "Vie pois tämä, mutta päästä
meille Barabbas!"
19 Tämä oli heitetty vankeuteen
kaupungissa tehdystä kapinasta sekä
murhasta.
20 Niin Pilatus taas puhui heille, koska
hän tahtoi päästää Jeesuksen irti.
21 Mutta he huusivat vastaan ja
sanoivat: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse
hänet!"
22 Niin hän puhui heille kolmannen
kerran: "Mitä pahaa hän sitten on
tehnyt? En ole havainnut hänessä
mitään, mistä hän ansaitsisi kuoleman.
Kuritettuani häntä minä siis hänet
päästän."
23 Mutta he ahdistivat häntä suurilla
huudoilla, vaatien Jeesusta
ristiinnaulittavaksi; ja heidän huutonsa
pääsivät voitolle.
24 Niin Pilatus tuomitsi heidän
vaatimuksensa täytettäväksi.
25 Ja hän päästi irti sen, joka
kapinasta ja murhasta oli vankeuteen
heitetty ja jota he vaativat, mutta
Jeesuksen hän antoi alttiiksi heidän
mielivallallensa.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

26 Kuljettaessaan Häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta. Hänen päälleen he panivat ristin Jeesuksen jäljessä kannettavaksi.

27 Ja Häntä seurasi suuri joukko kansaa, naisiakin jotka (myös) valittivat ja itkivät Häntä.
28 Kääntyen heihin Jeesus sanoi: "Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö vaan itkekää itseänne ja lapsianne."

29 Sillä katso, päivät tulevat jolloin sanotaan: 'Onnellisia ovat hedelmättömät ja [ne] kohdut jotka eivät ole synnyttäneet ja rinnat jotka eivät ole imettäneet.'

30 Silloin aletaan sanoa vuorille: 'Kaatukaa päällemme' ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.'
31 Sillä jos näin tehdään tuoreelle puulle, mitä tapahtuukaan kuivalle?"
32 Myös muita, kaksi pahantekijää, vietiin Hänen kanssaan surmattaviksi.

33 Kun he saapuivat paikalle jota

26 Kuljettaessaan Häntä pois saivat käsiinsä Simeonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta. Hänen päällensä panivat ristin Jeesuksen jäljessä kannettavaksi.
27 Häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät Häntä.
28 Kääntyen heihin Jeesus sanoi: "Jerusalemin tyttäret, älkää Minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.
29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Onnellisia hedelmättömät ja kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet.'

30 Silloin alkavat sanoa vuorille: 'Kaatukaa päällemme' ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät.'
31 Sillä jos näin tekevät tuoreessa puussa, mitä tapahtuukaan kuivassa?"
32 Myös muita, kaksi pahantekijää vietiin Hänen kanssaan surmattaviksi.

33 Kun saapuivat paikalle, jota

26 Ja viedessään häntä pois he saivat käsiinsä Simonin, erään kyreneläisen, joka tuli vainiolta; ja hänen olalleen he panivat ristin kannettavaksi Jeesuksen jäljessä.
27 Ja häntä seurasi suuri joukko kansaa, myös naisia, jotka valittivat ja itkivät häntä.
28 Niin Jeesus kääntyi heihin ja sanoi: "Jerusalemin tyttäret, älkää minua itkekö, vaan itkekää itseänne ja lapsianne.
29 Sillä katso, päivät tulevat, jolloin sanotaan: 'Autuaita ovat hedelmättömät ja ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja rinnat, jotka eivät ole imettäneet'.
30 Silloin ruvetaan sanomaan vuorille: 'Langetkaa meidän päällemme', ja kukkuloille: 'Peittäkää meidät'.
31 Sillä jos tämä tehdään tuoreelle puulle, mitä sitten kuivalle tapahtuu?"
32 Myös kaksi muuta, kaksi pahantekijää, vietiin hänen kanssaan surmattaviksi.
33 Ja kun saavuttiin paikalle, jota

sanotaan Pääkalloksi, he naulitsivat siellä ristiin Hänet sekä pahantekijät. toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.

34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä mitä tekevät." Mutta he jakoivat Hänen vaatteensa heittäen arpaa."

35 Kansa seisoi katsellen, ja hallitusmiehetkin ivasivat (heidän kanssaan) sanoen: "Toisia Hän pelasti, pelastakoon itsensä jos Hän on *Kristus, Jumalan* valittu."
36 Myös sotilaat pilkkasivat Häntä, menivät luo ja tarjosivat Hänelle hapanviiniä
37 sanoen: "Jos olet juutalaisten kuningas, pelasta itsesi."
38 Hänen yläpuolelleen oli myös kirjoitettu päällekirjoitus (kreikan, latinan ja heprean kirjaimin): "Tämä on juutalaisten kuningas."
39 Niin toinen siinä riippuvista pahantekijöistä rienasi Häntä (sanoen): *"Jos sinä olet Kristus,* pelasta itsesi ia meidät "
40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli häntä

sanotaan Pääkalloksi, naulitsivat siellä ristiin Hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle.

34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä anna heille anteeksi, sillä eivät tiedä, mitä tekevät." Jakoivat Hänen vaatteensa ja heittivät arpaa.

35 Kansa seisoi katsellen ja hallitusmiehetkin ivasivat heidän kanssaan sanoen: "Toisia pelasti, pelastakoon itsensä, jos on Kristus, Jumalan valittu."
36 Myös sotilaat pilkkasivat Häntä, menivät luo ja tarjosivat Hänelle hapanviiniä
37 sanoen: "Jos olet juutalaisten kuningas, pelasta itsesi."
38 Yläpuolellaan oli kirjoitus: "Tämä on juutalaisten kuningas."

39 Niin toinen riippuvista pahantekijöistä rienasi Häntä: "Jos olet Kristus, pelasta itsesi ja meidät."

40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli

sanotaan Pääkallonpaikaksi, niin siellä he ristiinnaulitsivat hänet sekä pahantekijät, toisen oikealle ja toisen vasemmalle puolelle.
34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät". Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.
35 Ja kansa seisoi ja katseli. Ja hallitusmiehetkin ivasivat häntä ja sanoivat: "Muita hän on auttanut; auttakoon itseänsä, jos hän on Jumalan Kristus, se valittu".
36 Myös sotamiehet pilkkasivat häntä, menivät hänen luoksensa ja tarjosivat hänelle hapanviiniä
37 ja sanoivat: "Jos sinä olet juutalaisten kuningas, niin auta itseäsi".
38 Oli myös hänen päänsä päällä kirjoitus: "Tämä on juutalaisten kuningas".

39 Niin toinen pahantekijöistä, jotka siinä riippuivat, herjasi häntä: "Etkö sinä ole Kristus? Auta itseäsi ja meitä."

40 Mutta toinen vastasi ja nuhteli

sanoen: "Etkö edes pelkää Jumalaa, sillä olet saman tuomion alainen'"

41 Me olemme tosin oikeudenmukaisesti, sillä saamme sen mukaan mitä olemme tehneet, mutta tämä ei ole tehnyt mitään pahaa."
42 Ja hän sanoi Jeesukselle: "Herra, muista minua kun tulet valtakuntaasi."
43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänä päivänä olet oleva kanssani paratiisissa."

häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sillä olet saman tuomion alainen?
41 Me tosin oikeudenmukaisesti, sillä saamme takaisin, mitä olemme tehneet, mutta tämä ei ole tehnyt pahaa."
42 Sanoi Jeesukselle: "Herra, muista minua, kun tulet valtakuntaasi."
43 Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti sanon sinulle: tänä päivänä olet oleva kanssani paratiisissa."

häntä sanoen: "Etkö sinä edes pelkää Jumalaa, sinä, joka olet saman rangaistuksen alainen?
41 Me tosin kärsimme oikeuden mukaan, sillä me saamme, mitä meidän tekomme ansaitsevat; mutta tämä ei ole mitään pahaa tehnyt."
42 Ja hän sanoi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi".
43 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä päivänä pitää sinun oleman minun kanssani paratiisissa."

JEESUKSEN KUOLEMA

44 Oli noin kuudes tunti*. Niin yli koko maan tuli pimeä yhdeksänteen tuntiin asti.

45 Aurinko pimeni ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.

46 Huutaen kovalla äänellä Jeesus sanoi: "Isä, sinun käsiisi annan henkeni." Sen sanottuaan Hän antoi henkensä."

47 Nähdessään mitä tapahtui sadanpäämies kunnioitti Jumalaa sanoen:

44 Oli noin kuudes tunti ja yli koko maan tuli pimeä, jota kesti hamaan yhdeksänteen tuntiin.
45 Aurinko pimeni ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.

46 Huutaen suurella äänellä Jeesus sanoi: "Isä, Sinun käsiisi annan henkeni." Sen sanottuaan antoi henkensä.
47 Nähdessään, mitä tapahtui, sadanpäämies kunnioitti Jumalaa

44 Ja oli jo noin kuudes hetki. Niin yli kaiken maan tuli pimeys, jota kesti hamaan yhdeksänteen hetkeen,
45 sillä aurinko oli pimentynyt. Ja temppelin esirippu repesi keskeltä kahtia.
46 Ja Jeesus huusi suurella äänellä ja sanoi: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni". Ja sen sanottuaan hän antoi henkensä.
47 Mutta kun sadanpäämies näki, mitä tapahtui, kunnioitti hän Jumalaa ja

"Totisesti tämä oli vanhurskas mies."

48 Kun kaikki tätä katselemaan kokoontunut kansa näki mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja *kääntyivät menemään*.
49 Mutta kaikki Hänen tuttavansa seisoivat taampana, samoin naiset jotka olivat seuranneet Häntä Galileasta, ja katselivat tätä.

JEESUKSEN HAUTAUS

50 Ja katso, oli mies nimeltä Joosef, joka oli neuvoston jäsen. hyvä ja hurskas mies, (51)eikä hän ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa.
51 Hän oli juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hänkin* odotti Jumalan valtakuntaa.

52 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
53 Otettuaan sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen ja pani Hänet kallioon hakattuun hautaan johon ei ollut vielä ketään pantu.
54 Oli valmistuspäivä, ja sapatti oli

sanoen: "Totisesti, tämä oli vanhurskas ihminen."
48 Nähtyään, mitä tapahtui, kaikki tätä katselemaan kokoontuneet joukot löivät rintoihinsa ja palasivat.

49 Mutta kaikki Hänen tuttavansa seisoivat taampana, samoin naiset, jotka olivat seuranneet Häntä Galileasta, ja katselivat tätä.

50 Katso, mies nimeltä Jooseppi, joka oli neuvoston jäsen, hyvä ja hurskas mies

51 juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja joka vartoi Jumalan valtakuntaa eikä ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa,
52 meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
53 Otettuaan sen alas, kääri sen liinavaatteeseen ja pani Hänet kallioon hakattuun hautaan, johon ei ollut vielä ketään pantu.
54 Oli valmistuspäivä ja sapatti oli

sanoi: "Totisesti, tämä oli vanhurskas mies".
48 Ja kun kaikki kansa, ne, jotka olivat kokoontuneet tätä katselemaan, näkivät, mitä tapahtui, löivät he rintoihinsa ja palasivat kukin kotiinsa.
49 Mutta kaikki hänen tuttavansa seisoivat taampana, myöskin naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta, ja katselivat tätä.

50 Ja katso, oli neuvoston jäsen, nimeltä Joosef, hyvä ja hurskas mies, joka ei ollut suostunut heidän neuvoonsa ja tekoonsa.
51 Tämä oli kotoisin juutalaisten kaupungista Arimatiasta, ja hän odotti Jumalan valtakuntaa.

52 Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista.
53 Ja otettuaan sen alas hän kääri sen liinavaatteeseen. Ja hän pani hänet hautaan, joka oli hakattu kallioon ja johon ei oltu vielä ketään pantu.
54 Ja silloin oli valmistuspäivä, ja

alkamaisillaan.
55 Myös naiset jotka olivat vaeltaneet Hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä ja katselivat hautaa ja kuinka Hänen ruumiinsa asetettiin.
56 Palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita. Mutta sapattina he lain mukaan pysyivät hiljaa.

JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle tuoden mukanaan valmistamat hyvänhajuiset yrtit ja joitakin muita oli heidän kanssaan).
2 Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi pois haudalta.
3 Mutta sisään astuttuaan he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.
4 Ja tapahtui että kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän luonaan säteilevissä vaatteissa.
5 Kun naiset* pelästyivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan, miehet° sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta?"
6 Ei Hän ole täällä, vaan Hän on

alkamaisillaan.
55 Naiset, jotka olivat vaeltaneet Hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä ja katselivat hautaa ja kuinka Hänen ruumiinsa asetettiin.
56 Palattuaan valmistivat hyvänhajuisia voiteita. Mutta sapattina pysyivät hiljaa lain käskyn mukaan.

24. Luku

1 Viikon ensimäisenä päivänä ani varhain tulivat haudalle ja toivat valmistamansa hajusteet.

2 Havaitsivat kiven vieritetyksi pois hautakammion ovelta.
3 Sisään astuttuaan eivät nähneet Herran Jeesuksen ruumista.
4 Kun olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän luonaan säteilevissä vaatteissa.
5 Naiset pelästyivät ja kumartuivat kasvoilleen maahan. Enkelit sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleitten joukosta?
6 Ei Hän ole täällä, vaan on noussut

sapatti oli alkamaisillaan.
55 Ja naiset, jotka olivat tulleet hänen kanssaan Galileasta, seurasivat jäljessä ja katselivat hautaa ja kuinka hänen ruumiinsa sinne pantiin.
56 Ja palattuaan kotiinsa he valmistivat hyvänhajuisia yrttejä ja voiteita; mutta sapatin he viettivät hiljaisuudessa lain käskyn mukaan.

24 Luku

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä ani varhain he tulivat haudalle, tuoden mukanaan valmistamansa hyvänhajuiset yrtit.
2 Ja he havaitsivat kiven vieritetyksi pois haudalta.
3 Niin he menivät sisään, mutta eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista.
4 Ja kun he olivat tästä ymmällä, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän edessään säteilevissä vaatteissa.
5 Ja he peljästyivät ja kumartuivat kasvoillensa maahan. Niin miehet sanoivat heille: "Miksi te etsitte elävää kuolleitten joukosta?
6 Ei hän ole täällä, hän on noussut

herännyt eloon. Muistakaa kuinka Hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa,
7 sanoen: 'Ihmisen Poika on annettava syntisten ihmisten käsiin ja naulittava ristiin, ja kolmantena päivänä hänen pitää nousta ylös.' "
8 Niin he muistivat Hänen sanansa.
9 Palattuaan haudalta he kertoivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.

10 Ne jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssaan.
11 Mutta näitten puheet näyttivät heistä turhilta eivätkä he uskoneet heitä.
12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja sisälle kurkistaessaan hän näki *käärinliinat erilleen pantuna*. Niin hän poistui ihmetellen itsekseen sitä mikä oli tapahtunut.

JEESUS ILMESTYY EMMAUKSEN TIELLÄ

13 Katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus-nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.

kuolleista. Muistakaa, kuinka puhui teille ollessaan vielä Galileassa
7 sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja naulittaman ristiin ja kolmantena päivänä nouseman kuolleista.'"
8 Niin muistivat Hänen sanansa.
9 Palattuaan haudalta kertoivat tämän kaiken niille yhdelletoista ja kaikille muille.
10 Ne, jotka kertoivat apostoleille tämän, olivat Magdalan Maria ja Johanna ja Jaakon Maria ja muut naiset heidän kanssaan.
11 Näitten puheet näyttivät heistä turhilta eivätkä uskoneet heitä.
12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle, ja kurkistaessaan näkee ainoasti siellä olevat käärinliinat. Niin poistui itsekseen ihmetellen tapahtunutta.

13 Katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.

ylös. Muistakaa, kuinka hän puhui teille vielä ollessaan Galileassa,
7 sanoen: 'Ihmisen Poika pitää annettaman syntisten ihmisten käsiin ja ristiinnaulittaman, ja hänen pitää kolmantena päivänä nouseman ylös'."
8 Niin he muistivat hänen sanansa.
9 Ja he palasivat haudalta ja veivät sanan tästä kaikesta niille yhdelletoista ja kaikille muille.
10 Ja ne, jotka kertoivat tämän apostoleille, olivat Maria Magdaleena ja Johanna ja Maria, Jaakobin äiti, ja muut naiset heidän kanssansa.
11 Mutta näiden puheet näyttivät heistä turhilta, eivätkä he uskoneet heitä.
12 Mutta Pietari nousi ja juoksi haudalle; ja kun hän kurkisti sisään, näki hän siellä ainoastaan käärinliinat. Ja hän meni pois ihmetellen itsekseen sitä, mikä oli tapahtunut.

13 Ja katso, kaksi heistä kulki sinä päivänä Emmaus nimiseen kylään, joka on kuudenkymmenen vakomitan päässä Jerusalemista.

14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä mikä oli tapahtunut.
15 Heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui että Jeesus itse lähestyi ja kulki heidän kanssaan.

16 Mutta heidän silmänsä olivat estyneet tuntemasta Häntä.

17 Niin Hän sanoi heille: "Mistä asioista te kävellessänne puhutte keskenänne, *ja miksi olette murheellisen näköiset?'"

18 Toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi Hänelle: "Oletko sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen joka et tiedä mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?"
19 Hän sanoi heille: "Mitä?" He vastasivat Hänelle: "Sitä mikä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, joka oli* profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä —"

20 kuinka ylipappimme ja hallitusmiehemme luovuttivat Hänet kuolemaan tuomittavaksi ja naulitsivat Hänet ristiin.

14 Puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.
15 Heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssaan.
16 Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, etteivät Häntä tunteneet.

17 Sanoi heille: "Mistä kävellessänne puhutte keskenänne?" Niin seisahtuivat murheellisen näköisinä.

18 Toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi Hänelle: "Oletko Sinä Jerusalemissa ainoa muukalainen etkä tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut"?
19 Sanoi heille: "Mitä?" Sanoivat Hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle Nasaretilaiselle, joka oli mies, profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä
20 - kuinka ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat Hänet alttiiksi kuolemantuomiolle ja naulitsivat Hänet ristiin.

14 Ja he puhelivat keskenään kaikesta tästä, mikä oli tapahtunut.
15 Ja heidän keskustellessaan ja tutkistellessaan tapahtui, että Jeesus itse lähestyi heitä ja kulki heidän kanssansa.
16 Mutta heidän silmänsä olivat pimitetyt, niin etteivät he tunteneet häntä.
17 Ja hän sanoi heille: "Mistä te siinä kävellessänne puhutte keskenänne?" Niin he seisahtuivat murheellisina muodoltansa.
18 Ja toinen heistä, nimeltä Kleopas, vastasi ja sanoi hänelle: "Oletko sinä ainoa muukalainen Jerusalemissa, joka et tiedä, mitä siellä näinä päivinä on tapahtunut?"
19 Hän sanoi heille: "Mitä?" Niin he sanoivat hänelle: "Sitä, mikä tapahtui Jeesukselle, Nasaretilaiselle, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä,

20 kuinka meidän ylipappimme ja hallitusmiehemme antoivat hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat hänet.

21 Mutta me toivoimme Hänen olevan se joka oli lunastava Israelin. Onhan kaiken tämän lisäksi (tänään) jo kolmas päivä siitä kun tämä tapahtui.

22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme hämmästyttäneet meidät. He kävivät varhain aamulla haudalla

23 eivätkä löytäneet Hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä *ilmestyksessä enkelejä* jotka sanoivat Hänen elävän.
24 Muutamat niistä jotka olivat kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan kuin naiset olivat sanoneet. Mutta Häntä he eivät nähneet."

25 Niin Hän sanoi heille: "Oi te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea mitä profeetat ovat puhuneet!"
26 Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsiä ja mennä kirkkauteensa?"

27 Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista Hän selitti heille sen mikä kaikissa kirjoituksissa koski Häntä.

21 Mutta me toivoimme, että Hän on se, joka on lunastava Israelin. Kaiken tämän lisäksi on jo kolmas päivä siitä, kun nämä tapahtuivat.

22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme hämmästyttäneet meitä. Kävivät varhain aamulla haudalla

23 eivätkä havainneet Hänen ruumistaan. Tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelten ilmestyksen, jotka sanovat Hänen elävän.
24 Muutamat niistä, jotka olivat kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat juuri niin olevan kuin naiset sanoivat. Mutta eivät nähneet Häntä."

25 Niin Jeesus sanoi heille: "Oi ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet!
26 Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja menemän kirkkauteensa?"

27 Alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista selitti heille kaikista Kirjoituksista itseään koskevat asiat.

21 Mutta me toivoimme hänen olevan sen, joka oli lunastava Israelin. Ja onhan kaiken tämän lisäksi nyt jo kolmas päivä siitä, kuin nämä tapahtuivat.
22 Ovatpa vielä muutamat naiset joukostamme saattaneet meidät hämmästyksiin. He kävivät aamulla varhain haudalla
23 eivätkä löytäneet hänen ruumistaan, ja tulivat ja sanoivat myös nähneensä enkelinäyn, ja enkelit olivat sanoneet hänen elävän.
24 Ja muutamat niistä, jotka olivat meidän kanssamme, menivät haudalle ja havaitsivat niin olevan, kuin naiset olivat sanoneet; mutta häntä he eivät nähneet."
25 Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!
26 Eikö Kristuksen pitänyt tätä kärsimän ja sitten menemän kirkkauteensa?"
27 Ja hän alkoi Mooseksesta ja kaikista profeetoista ja selitti heille, mitä hänestä oli kaikissa kirjoituksissa

28 Niin he lähestyivät kylää jonne olivat matkalla. Ja Hän oli menevinään kauemmas.
29 Mutta he vaativat Häntä sanoen: "Jää luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on [jo] laskenut." Niin Hän meni sisään viipyäkseen heidän luonaan."

30 Tapahtui kun Hän oli aterialla heidän kanssaan, että Hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille.
31 Silloin heidän silmänsä aukesivat ja he tunsivat Hänet. Ja Hän katosi heidän näkyvistään.
32 Niin he sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme ollut meissä palava kun Hän puhui meille tiellä ja kun Hän avasi meille kirjoitukset?"
33 He nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin. Ja he tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne jotka olivat heidän kanssaan.
34 Nämä sanoivat: "Herra on totisesti herännyt eloon ja on ilmestynyt Simonille."

35 He taas kertoivat mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat tunteneet Hänet

28 Lähestyivät kylää, jonne olivat matkalla. Niin Hän oli menevinään kauemmas.
29 Mutta vaativat Häntä sanoen: "Jää luoksemme, sillä ehtoo joutuu ja päivä on laskenut." Niin meni sisään viipyäkseen tykönänsä.

30 Kun oli aterialla heidän kanssaan, tapahtui, että otettuaan leivän siunasi, mursi ja antoi heille.
31 Silloin silmänsä aukenivat ja he tunsivat Hänet, ja Hän katosi heidän näkyvistään.
32 Sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun Hän puhui meille tiellä ja avasi meille Kirjoitukset?"
33 Nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssaan,
34 sanoen: "Herra on totisesti noussut kuolleista ja ilmestynyt Simeonille."
35 Itse kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka olivat tunteneet Hänet

sanottu.
28 Ja kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, niin hän oli aikovinaan kulkea edemmäksi.
29 Mutta he vaativat häntä sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä ilta joutuu ja päivä on jo laskemassa". Ja hän meni sisään ja jäi heidän luoksensa.
30 Ja tapahtui, kun hän oli aterialla heidän kanssaan, että hän otti leivän, siunasi, mursi ja antoi heille.
31 Silloin heidän silmänsä aukenivat, ja he tunsivat hänet. Ja hän katosi heidän näkyvistään.
32 Ja he sanoivat toisillensa: "Eikö sydämemme ollut meissä palava, kun hän puhui meille tiellä ja selitti meille kirjoitukset?"
33 Ja he nousivat sillä hetkellä ja palasivat Jerusalemiin ja tapasivat ne yksitoista kokoontuneina ja ne, jotka olivat heidän kanssansa.
34 Ja nämä sanoivat: "Herra on totisesti noussut ylös ja on ilmestynyt Simonille".
35 Ja itse he kertoivat, mitä oli tapahtunut tiellä ja kuinka he olivat

leivän murtamisesta.

JEESUS ILMESTYY OPETUSLAPSILLE JERUSALEMISSA

36 Heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskenään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
37 He säikähtyivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.
38 Mutta Hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet ja miksi nousee epäilyksiä sydämeenne?"
39 Katsokaa käsiäni ja jalkojani — että minä Itse olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa ja luita niin kuin näette minulla olevan."

40 Tämän sanottuaan Hän näytti heille kätensä ja jalkansa.
41 Mutta kun he ilon vuoksi eivät vielä uskoneet vaan ihmettelivät, sanoi Hän heille "Onko teillä täällä jotain syötävää'?"

42 Niin he antoivat Hänelle palasen paistettua kalaa (ja mehiläisen hunajakakkua).
43 Hän otti ja söi heidän nähtensä.

leivän murtamisesta.

36 Heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoo heille: "Rauha teille!"
37 Säikähtivät ja joutuivat pelon valtaan luullen näkevänsä hengen.
38 Mutta sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee epäilyjä sydämeenne?
39 Katsokaa käsiäni ja jalkojani, että Minä itse olen. Koskettakaa Minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa ja luita niin kuin näette Minulla olevan."

40 Tämän sanoessaan näytti heille kätensä ja jalkansa.
41 Mutta kun he ilon tähden eivät vielä uskoneet, vaan ihmettelivät, sanoi heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?"
42 Niin antoivat Hänelle palasen paistettua kalaa ja mehiläisen hunajakakkua.
43 Otti ja söi heidän nähtensä.

hänet tunteneet, kun hän mursi leivän.

36 Mutta heidän tätä puhuessaan Jeesus itse seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
37 Niin heidät valtasi säikähdys ja pelko, ja he luulivat näkevänsä hengen.
38 Mutta hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja miksi nousee sellaisia ajatuksia teidän sydämeenne?
39 Katsokaa minun käsiäni ja jalkojani ja nähkää, että minä itse tässä olen. Kosketelkaa minua ja katsokaa, sillä ei hengellä ole lihaa eikä luita, niinkuin te näette minulla olevan."
40 Ja tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja jalkansa.
41 Mutta kun he eivät vielä uskoneet, ilon tähden, vaan ihmettelivät, sanoi hän heille: "Onko teillä täällä jotakin syötävää?"
42 Niin he antoivat hänelle palasen paistettua kalaa.

43 Ja hän otti ja söi heidän nähtensä.

44 Sitten Hän sanoi heille: "Nämä ovat sanat jotka puhuin teille kun olin vielä kanssanne: Kaiken pitää käymän toteen mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa.”"

45 Silloin Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset.
46 Ja Hän sanoi heille: ”Niin on kirjoitettu ja niin Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista kolmantena päivänä,

47 ja Hänen nimessään on saarnattava mielenmuutosta ja syntien anteeksi antamista kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.
48 Ja te olette tämän todistajat.
49 Katso, lähetän teille sen minkä Isäni on luvannut. Mutta pysykää (Jerusalemin) kaupungissa, kunnes päällenne puetaan voima korkeudesta.”

JEESUKSEN TAIVAASEEN ASTUMINEN

50 Sitten Hän vei heidät pois Betaniaan saakka ja nosti kätensä ja siunasi heidät.

44 Sanoi heille: "Nämä ovat sanat, jotka puhuin teille, kun olin kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä Minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja Salmeissa."

45 Silloin avasi heidän ymmärryksensä käsittämään Kirjoitukset
46 ja sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, ja niin piti Kristuksen kärsimän ja nouseman kuolleista kolmantena päivänä
47 ja Hänen nimessään saarnattaman kääntymystä ja syntien anteeksiantamista kaikille kansoille alkaen Jerusalemista
48 Te olette tämän todistajat.
49 Katso, lähetän teille Isäni lupauksen. Mutta pysykää tässä kaupungissa, kunnes pukeutte taivaalliseen voimaan."

50 Vei heidät pois Betaniaan saakka ja nosti kätensä ja siunasi heitä.

44 Ja hän sanoi heille: "Tätä tarkoittivat minun sanani, kun minä puhuin teille ollessani vielä teidän kanssanne, että kaiken pitää käymän toteen, mikä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa ja profeetoissa ja psalmeissa".
45 Silloin hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset.
46 Ja hän sanoi heille: "Niin on kirjoitettu, että Kristus oli kärsivä ja kolmantena päivänä nouseva kuolleista,

47 ja että parannusta syntien anteeksisaamiseksi on saarnattava hänen nimessänsä kaikille kansoille, alkaen Jerusalemista.
48 Te olette tämän todistajat.
49 Ja katso, minä lähetän teille sen, jonka minun Isäni on luvannut; mutta te pysykää tässä kaupungissa, kunnes teidän päällenne puetaan voima korkeudesta."

50 Sitten hän vei heidät pois, lähes Betaniaan asti, ja nosti kätensä ja

51 Ja tapahtui että Hän siunatessaan
heitä erkani heistä, ja Hänet otettiin ylös
taivaaseen.
52 Ja he palvoivat Häntä ja palasivat
Jerusalemiin suuresti iloiten.
53 Ja he olivat alati pyhäkössä (kiittäen
ja) ylistäen Jumalaa. (Aamen.)

51 Tapahtui, että siunatessaan heitä
erkani heistä, ja Hänet otettiin ylös
taivaaseen.
52 Palvottuaan Häntä palasivat
Jerusalemiin suuresti iloiten.
53 Olivat alati pyhäkössä kiittäen ja
ylistäen Jumalaa.

siunasi heidät.
51 Ja tapahtui, että hän siunatessaan
heitä erkani heistä, ja hänet otettiin
ylös taivaaseen.
52 Ja he kumarsivat häntä ja palasivat
Jerusalemiin suuresti iloiten.
53 Ja he olivat alati pyhäkössä ja
ylistivät Jumalaa.

ILOSANOMA JOHANNEKSEN MUKAAN

SANA TULI LIHAKSI

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan
luona, ja Sana oli Jumala.
2 Hän oli alussa Jumalan luona.
3 Kaikki on syntynyt Hänen välityksellään
eikä ilman Häntä ole syntynyt mitään
mikä on syntynyt.
4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli
ihmisten valo.
5 Ja valo loistaa pimeässä *mutta pimeä
ei ole saanut sitä valtaansa*.
6 Oli mies, Jumalan lähettämä. Hänen
nimensä oli Johannes.
7 Hän tuli todistamista varten,
todistamaan valosta jotta kaikki uskoisivat
hänen *sanansa perusteella*.

JOHANNEKSEN EVANKELIO

1. Luku

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli
Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.
2 Hän oli alussa Jumalan tykönä.
3 Kaikki on syntynyt Hänen kauttansa
eikä ilman Häntä ole syntynyt mitään,
mikä on syntynyt.
4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli
ihmisten valo.
5 Valo loistaa pimeässä, mutta pimeä
ei sitä saanut valtaansa.
6 Oli Jumalan lähettämä mies,
nimensä Johannes.
7 Tuli todistamista varten
todistaakseen valosta, jotta kaikki
uskoisivat kauttansa.

JOHANNEKSEN EVANKELIUMI

1. Luku

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan
tykönä, ja Sana oli Jumala.
2 Hän oli alussa Jumalan tykönä.
3 Kaikki on saanut syntynsä hänen
kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt
mitään, mikä syntynyt on.
4 Hänessä oli elämä, ja elämä oli
ihmisten valkeus.
5 Ja valkeus loistaa pimeydessä, ja
pimeys ei sitä käsittänyt.
6 Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen
nimensä oli Johannes.
7 Hän tuli todistamaan, todistaaksensa
valkeudesta, että kaikki uskoisivat
hänen kauttansa.

8 Ei hän ollut se valo vaan hän tuli
todistamaan valosta.
9 Tosi valo joka valistaa* jokaisen
ihmisen, oli tuleva maailmaan.
10 Hän oli maailmassa, ja maailma on
syntynyt Hänen välityksellään, eikä
maailma tuntenut Häntä.
11 Hän tuli omiensa luo. eivätkä Hänen
omansa ottaneet Häntä vastaan.
12 Mutta kaikille jotka ottivat Hänet
vastaan, Hän antoi oikeuden* tulla
Jumalan lapsiksi, niille jotka uskovat
Hänen nimeensä,
13 jotka eivät ole syntyneet verestä* eikä
lihan tahdosta eikä miehen tahdosta vaan
Jumalasta.
14 Sana tuli lihaksi ja asui keskellämme.
Ja me katselimme Hänen kirkkauttansa,
sellaista kirkkautta kuin ainosyntyisellä
Pojalla on Isältä — täynnä armoa ja
totuutta.
15 Johannes todisti Hänestä ja huusi
sanoen: "Tämä on' se. josta sanoin: joka
tulee minun jälkeeni, on minua suurempi.
sillä Hän on ollut ennen minua."

16 Kaikki olemme saaneet Hänen
täydestään ja armoa armon lisäksi.

8 Ei hän ollut se valo, vaan
todistaakseen valosta.
9 Oli tosi valo, joka valistaa jokaisen
ihmisen ja joka tulee mailmaan.
10 Oli mailmassa, ja mailma on
syntynyt kauttansa eikä mailma
tuntenut Häntä.
11 Tuli omiensa tykö eivätkä omansa
ottaneet Häntä vastaan.
12 Mutta kaikille, jotka ottivat Hänet
vastaan, Hän antoi vallan tulla
Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat
Hänen nimeensä
13 - jotka eivät ole syntyneet veristä
eikä lihan tahdosta eikä miehen
tahdosta, vaan Jumalasta.
14 Sana tuli lihaksi ja asui
keskellämme. Katselimme kirkkauttansa
niin kuin Ainokaisen kirkkautta Isältä,
täynnä armoa ja totuutta.

15 Johannes todistaa Hänestä. Huusi
sanoen: "Tämä oli se, josta sanoin:
joka tulee jälkeeni, on minua suurempi,
sillä oli ennen minua."

16 Kaikki olemme saaneet
täyteydestään ja armoa armosta.

8 Ei hän ollut se valkeus, mutta hän
tuli valkeudesta todistamaan.
9 Totinen valkeus, joka valistaa
jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan.
10 Maailmassa hän oli, ja maailma on
hänen kauttaan saanut syntynsä, ja
maailma ei häntä tuntenut.
11 Hän tuli omiensa tykö, ja hänen
omansa eivät ottaneet häntä vastaan.
12 Mutta kaikille, jotka ottivat hänet
vastaan, hän antoi voiman tulla
Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat
hänen nimeensä,
13 jotka eivät ole syntyneet verestä
eikä lihan tahdosta eikä miehen
tahdosta, vaan Jumalasta.
14 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän
keskellämme, ja me katselimme hänen
kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta,
kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja
hän oli täynnä armoa ja totuutta.
15 Johannes todisti hänestä ja huusi
sanoen: "Tämä on se, josta minä
sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee,
on ollut minun edelläni, sillä hän on
ollut ennen kuin minä."
16 Ja hänen täyteydestään me kaikki
olemme saaneet, ja armoa armon

17 Sillä laki on annettu Mooseksen
välityksellä. Armo ja totuus on tullut
Jeesuksen Kristuksen välityksellä
18 Jumalaa ei kukaan ole koskaan
nähnyt. Ainosyntyinen Poika joka on
helmassa, on* Hänet ilmoittanut.

JOHANNES KASTAJAN TODISTUS

19 Tämä on Johanneksen todistus, kun
juutalaiset lähettivät [hänen luokseen]
Jerusalemista pappeja ja leeviläisiä
kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?"

20 Hän tunnusti eikä kieltänyt, ja hän
tunnusti: "En ole Kristus."
21 He kysyivät häneltä: "Mikä sitten?
Oletko Elia?" Hän sanoi: "En ole." — "Se
profeettako olet?" Hän vastasi: "En."
22 Niin he sanoivat hänelle: "Sano kuka
olet, jotta antaisimme vastauksen niille
jotka meidät lähettivät. Mitä sanot
itsestäsi?"
23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni
autiomaassa: 'Tehkää Herran tie suoraksi'
niin kuin profeetta Jesaja on sanonut."

17 Sillä laki on annettu Mooseksen
kautta, armo ja totuus on tullut
Jeesuksen Kristuksen kautta.
18 Jumalaa ei kukaan ole koskaan
nähnyt. Ainokainen Poika, joka on Isän
helmassa, Hän on ilmoittanut.

19 Tämä on Johanneksen todistus,
kun juutalaiset lähettivät Jerusalemista
hänen luoksensa pappeja ja leeviläisiä
kysymään häneltä: "Kuka olet?"

20 Tunnusti eikä kieltänyt, tunnusti:
"En ole Kristus."
21 Kysyivät häneltä: "Mikä sitten?
Oletko Elia?" Sanoo: "En ole." "Se
profeettako olet?" Vastasi: "En."
22 Niin sanoivat hänelle: "Kuka olet,
jotta antaisimme vastauksen niille,
jotka meidät lähettivät. Mitä sanot
itsestäsi?"
23 Sanoi: "Minä olen huutavan ääni
erämaassa: 'Tehkää Herran tie
suoraksi', niin kuin profeetta Jesaja on
sanonut."

päälle.
17 Sillä laki on annettu Mooseksen
kautta; armo ja totuus on tullut
Jeesuksen Kristuksen kautta.
18 Ei kukaan ole Jumalaa milloinkaan
nähnyt; ainokainen Poika, joka on Isän
helmassa, on hänet ilmoittanut.

19 Ja tämä on Johanneksen todistus,
kun juutalaiset lähettivät hänen
luoksensa Jerusalemista pappeja ja
leeviläisiä kysymään häneltä: "Kuka sinä
olet?"
20 Ja hän tunnusti eikä kieltänyt; ja
hän tunnusti: "Minä en ole Kristus".
21 Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten?
Oletko sinä Elias?" Hän sanoi: "En ole".
"Se profeettako olet?" Hän vastasi: "En".
22 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka olet,
että voisimme antaa vastauksen niille,
jotka meidät lähettivät? Mitä sanot
itsestäsi?"
23 Hän sanoi: "Minä olen huutavan
ääni erämaassa: 'Tehkää tie tasaiseksi
Herralle', niinkuin profeetta Esaias on
sanonut."

24 Lähetetyt olivat fariseuksia.
25 He kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi siis kastat jos et ole Kristus etkä Elia etkä se profeetta?"
26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedessä. Mutta keskellänne seisoo Hän jota te ette tunne."

27 Hän on se joka tulee jälkeeni (ja Hän on minua suurempi). Hänen kengännauhaansa en ole arvollinen päästämään."
28 Tämä tapahtui Betabarassa*, Jordanin tuolla puolen jossa Johannes oli kastamassa.

JUMALAN KARITSA

29 Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa joka ottaa pois maailman synnin!"
30 Tämä on se josta sanoin: minun jälkeeni tulee mies, joka on minua suurempi, sillä Hän on ollut ennen minua.

31 minä en tuntenut Häntä. Mutta sitä varten että Hän tulisi julki Israelille, olen

24 Lähetetyt olivat fariseuksia.
25 Kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi siis kastat, jos et ole Kristus etkä Elia etkä se profeetta?"
26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedessä. Mutta keskellänne seisoo Hän, jota ette tunne.
27 Hän on se, joka tulee jälkeeni ja jonka kengänpaulaa en ole arvollinen päästämään."

28 Tämä tapahtui Betaniassa Jordanin tuolla puolen, jossa Johannes oli kastamassa.

29 Seuraavana päivänä Johannes näkee Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoo: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois mailman synnin.
30 Tämä on se, josta sanoin: minun jälkeeni tulee mies, joka on minua suurempi, sillä Hän oli ennen minua.

31 En tuntenut Häntä. Mutta sitä varten, että Hän tulisi julki Israelille,

24 Ja lähetetyt olivat fariseuksia;
25 ja he kysyivät häneltä ja sanoivat hänelle: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elias etkä se profeetta?"
26 Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä; mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne.
27 Hän on se, joka tulee minun jälkeeni ja jonka kengänpaulaa minä en ole arvollinen päästämään."

28 Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolella, jossa Johannes oli kastamassa.

29 Seuraavana päivänä hän näki Jeesuksen tulevan tykönsä ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!
30 Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä'.
31 Ja minä en tuntenut häntä; mutta sitä varten, että hän tulisi julki Israelille,

tullut vedessä kastamaan."
32 Vielä Johannes todisti sanoen: "Näin Hengen laskeutuvan alas taivaasta niin kuin kyyhkysen, ja Hän jäi Hänen päällensä."
33 Ja minä en tuntenut Häntä. Mutta Hän joka lähetti minut vedessä kastamaan sanoi minulle: 'Jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän Hänen päälleen, Hän on se joka kantaa Pyhässä Hengessä.'
34 Ja minä olen nähnyt ja olen todistanut että tämä on Jumalan Poika."

olen tullut vedessä kastamaan."
32 Vielä Johannes todisti sanoen: "Olen nähnyt Hengen laskeuvan alas taivaasta kuin kyyhkysen ja jäävän Hänen päällensä.
33 En tuntenut Häntä. Mutta Hän, joka lähetti minut kastamaan, sanoi minulle: 'Jonka päälle näet Hengen laskeuvan ja jäävän Hänen päällensä, Hän on se, joka kastaa Pyhässä Hengessä.'
34 Olen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

minä olen tullut vedellä kastamaan."
32 Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.
33 Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä'.
34 Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

JEESUKSEN ENSIMMÄISET OPETUSLAPSET

35 Seuraavana päivänä Johannes jälleen seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistaan.
36 Katsoen Jeesukseen joka siinä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"

37 Ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan ja seurasivat Jeesusta.

38 Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: (39) "Mitä etsitte?"

35 Seuraavana päivänä Johannes jälleen seisoi siellä, ja kaksi opetuslapsistansa.
36 Kiinnittäen katseensa kävelevään Jeesukseen sanoo: "Katso, Jumalan Karitsa."
37 Ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen puhuvan ja seurasivat Jeesusta.

38 Kääntyessään ja nähdessään heidän seuraavan Jeesus sanoo heille:

35 Seuraavana päivänä Johannes taas seisoi siellä ja kaksi hänen opetuslapsistansa.
36 Ja kiinnittäen katseensa Jeesukseen, joka siellä käveli, hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!"
37 Ja ne kaksi opetuslasta kuulivat hänen näin puhuvan ja seurasivat Jeesusta.
38 Niin Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te

He vastasivat Hänelle: "Rabbi" — se on käännettynä 'opettaja' — "missä majailet?"

39 (40) Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa." He menivät ja näkivät missä Hän majaili, ja viipyivät Hänen luonaan sen päivän. Ja oli noin kymmenes tunti*."

40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta jotka olivat kuulleet *Johanneksen todistuksen* ja seuranneet Jeesusta°.

41 (42) Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Olemme löytäneet Messiaan" — se on käännettynä 'Kristus.'"

42 (43) Ja hän vei hänet Jeesuksen luo. Katsoen häneen Jeesus sanoi: "Sinä olet Simon, Joonaan* poika. Sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on 'Pietari'."

FILIPPUKSEN JA NATANAELIN KUTSUMINEN

43 (44) Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan. Ja Hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua."

"Mitä etsitte?" Sanovat Hänelle: "Rabbi" - se on käännettynä: opettaja - "missä majailet?"

39 Sanoo heille: "Tulkaa ja katsokaa." Menivät ja näkivät, missä majailee, ja viipyivät tykönänsä sen päivän. Oli noin kymmenes tunti.

40 Antero, Simeon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet Johannekselta ja seuranneet Häntä.

41 Tapaa aamulla varhain veljensä Simeonin ja sanoo hänelle: "Olemme löytäneet Messiaan" - se on kreikaksi käännettynä: Kristus.

42 Vei hänet Jeesuksen tykö. Kiinnittäen katseensa häneen Jeesus sanoi: "Sinä olet Simeon, Johanneksen poika. Nimesi on oleva Keefas" - joka kreikaksi käännettynä on: Pietari.

43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoo lähteä Galileaan. Tapaa Vilpun ja sanoo hänelle: "Seuraa Minua."

etsitte?" He vastasivat hänelle: "Rabbi" - se on käännettynä: opettaja-"missä sinä majailet?"

39 Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa". Niin he menivät ja näkivät, missä hän majaili, ja viipyivät hänen tykönään sen päivän. Silloin oli noin kymmenes hetki.

40 Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka olivat kuulleet, mitä Johannes sanoi, ja seuranneet Jeesusta.

41 Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan", se on käännettynä: Kristus.

42 Ja hän vei hänet Jeesuksen tykö. Jeesus kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika; sinun nimesi on oleva Keefas", joka käännettynä on Pietari.

43 Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan; ja hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua".

44 (45) Mutta Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.
45 (46) Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Olemme löytäneet sen josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan (joka on) Nasaretista."
46 (47) Natanael sanoi hänelle: "Voiko 'Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso."
47 (48) Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen ja sanoi hänestä: "Katso, oikea" israelilainen jossa ei vilppiä ole!"

48 (49) Natanael sanoi Hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua viikunapuun alla ollessasi, näin minä sinut."
49 (50) Natanael vastasi ja sanoi Hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas."
50 (52), Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä uskot sen vuoksi että sanoin sinulle: 'näin sinut viikunapuun alla.' Saat nähdä suurempia kuin nämä."

51 (52) Vielä Hän sanoi hänelle:

44 Vilppu oli Beetsaidasta, Anteron ja Pietarin kaupungista.
45 Vilppu tapaa Natanaelin ja sanoo hänelle: "Olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosepin pojan Nasaretista."
46 Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Vilppu sanoo hänelle: "Tule ja katso."
47 Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoo hänestä: "Katso, totisesti israelilainen, jossa ei vilppiä ole."
48 Natanael sanoo Hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Vilppu kutsui sinua viikunapuun alla ollessasi, näin Minä sinut."
49 Natanael vastasi Hänelle: "Opettaja, Sinä olet Jumalan Poika, Sinä olet Israelin kuningas."
50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä uskot sen tähden, että sanoin sinulle: 'Näin sinut viikunapuun alla.' Saat nähdä suurempia kuin nämä."

51 Vielä sanoo hänelle: "Totisesti,

44 Ja Filippus oli Beetsaidasta, Andreaan ja Pietarin kaupungista.
45 Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet sen, josta Mooses laissa ja profeetat ovat kirjoittaneet, Jeesuksen, Joosefin pojan, Nasaretista".
46 Natanael sanoi hänelle: "Voiko Nasaretista tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso".
47 Jeesus näki Natanaelin tulevan tykönsä ja sanoi hänestä: "Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!"

48 Natanael sanoi hänelle: "Mistä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennenkuin Filippus sinua kutsui, kun olit viikunapuun alla, näin minä sinut".
49 Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika, sinä olet Israelin kuningas".
50 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sentähden, että minä sanoin sinulle: 'minä näin sinut viikunapuun alla', sinä uskot. Sinä saat nähdä suurempia, kuin nämä ovat."
51 Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti,

"Totisesti, totisesti sanon teille: (tästä lähin) tulette näkemään taivaan Avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan Ihmisen Pojan päälle."

KAANAN HÄÄT

1 Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.

2 Myös Jeesus ja Hänen opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.
3 Viinin loppuessa sanoi Jeesuksen äiti Hänelle "Heillä ei ole viiniä."
4 Jeesus sanoi hänelle: *"Miksi minuun vetoat*, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."
5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Tehkää mitä Hän teille sanoo."
6 Siihen oli juutalaisten puhdistustavan mukaan asetettu kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.

7 Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää vesiastiat vedellä." He täyttivät ne reunoja myöten."
8 Hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää ylipalvelijalle." Niin he veivät."

totisesti sanon teille: tästä lähin näette taivaan avattuna ja Jumalan enkelten nousevan ja laskeuvan Ihmisen Pojan päälle."

2. Luku

1 Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.
2 Myös Jeesus ja opetuslapsensa oli kutsuttu häihin.
3 Viinin loppuessa Jeesuksen äiti sanoo Hänelle: "Heillä ei ole viiniä."
4 Jeesus sanoo hänelle: "Mitä Minulla ja sinulla on yhteistä, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."
5 Äitinsä sanoo palvelijoille: "Tehkää, mitä Hän teille sanoo."
6 Sinne oli juutalaisen puhdistamistavan mukaan asetettu kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.
7 Jeesus sanoo heille: "Täyttäkää vesiastiat vedellä." Täyttivät ne reunoja myöten.
8 Sanoo heille: "Ammentakaa nyt ja viekää ylipalvelijalle." Veivät.

totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelien nousevan ylös ja laskeutuvan alas Ihmisen Pojan päälle."

2. Luku

1 Ja kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä.
2 Ja myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat kutsutut häihin.
3 Ja kun viini loppui, sanoi Jeesuksen äiti hänelle: "Heillä ei ole viiniä".
4 Jeesus sanoi hänelle: "Mitä sinä tahdot minusta, vaimo? Minun aikani ei ole vielä tullut."
5 Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Mitä hän teille sanoo, se tehkää".
6 Niin oli siinä juutalaisten puhdistamistavan mukaan kuusi kivistä vesiastiaa, kukin kahden tai kolmen mitan vetoinen.
7 Jeesus sanoi heille: "Täyttäkää astiat vedellä". Ja he täyttivät ne reunoja myöten.
8 Ja hän sanoi heille: "Ammentakaa nyt ja viekää edeskäyvälle". Ja he

9 Mutta kun ylipalvelija maistoi viiniksi muuttunutta vettä eikä tiennyt mistä se oli — mutta palvelijat jotka olivat ammentaneet veden, tiesivät — kutsui ylipalvelija yljän
10 ja sanoi hänelle: "Jokainen ihminen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11 Tämän ensimmäisen tunnusteon Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmaisi kirkkautensa, ja Hänen opetuslapsensa uskoivat Häneen.
12 Sen jälkeen Hän meni alas Kapernaumiin. Hän ja Hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa. Siellä he eivät viipyneet monta päivää.

JEESUS PUHDISTAA PYHÄKÖN

13 Juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14 Hän tapasi pyhäkössä ne jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

9 Mutta kun ylipalvelija maistoi viiniksi muuttunutta vettä eikä tiennyt, mistä se on - mutta palvelijat, jotka olivat ammentaneet veden, tiesivät - kutsuu ylipalvelija yljän
10 ja sanoo hänelle: "Jokainen ihminen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11 Tämän ensimäisen tunnusteon Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmaisi kirkkautensa, ja opetuslapsensa uskoivat Häneen.
12 Sen jälkeen Hän meni alas Kapernaumiin, Hän ja äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa. Siellä eivät viipyneet monta päivää.

13 Oli lähellä juutalaisten pääsiäinen, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.

14 Tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

veivät.
9 Mutta kun edeskäypä maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä tiennyt, mistä se oli tullut-mutta palvelijat, jotka veden olivat ammentaneet, tiesivät sen-kutsui edeskäypä yljän
10 ja sanoi hänelle: "Jokainen panee ensin esille hyvän viinin ja sitten, kun juopuvat, huonomman. Sinä olet säästänyt hyvän viinin tähän asti."

11 Tämän ensimmäisen tunnustekonsa Jeesus teki Galilean Kaanassa ja ilmoitti kirkkautensa; ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.
12 Sen jälkeen hän meni alas Kapernaumiin, hän ja hänen äitinsä ja veljensä ja opetuslapsensa; ja siellä he eivät viipyneet monta päivää.

13 Ja juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
14 Niin hän tapasi pyhäkössä ne, jotka myivät härkiä ja lampaita ja kyyhkysiä, ja rahanvaihtajat istumassa.

15 Tehtyään nuorista ruoskan Hän ajoi kaikki ulos pyhäköstä, myös lampaat ja härät, ja kaasi rahanvaihtajain rahat maahan ja työnsi pöydät kumoon.

16 Kyyhkysten myyjille Hän sanoi: "Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö Isäni huoneesta kauppataloa."

17 Niin Hänen opetuslapsensa muistivat että on kirjoitettu: "Kiivaus huoneesi puolesta *on kuluttanut* minut."

18 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Minkä tunnusteon näytät meille, koska näitä teet?"

19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajoittakaa tämä temppeli. niin minä pystytän sen kolmessa päivässä."
20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu, ja sinä pystytät sen kolmessa päivässä?"
21 Mutta Hän puhui ruumiinsa temppelistä.
22 Kun Hän sitten oli noussut kuolleista. Hänen opetuslapsensa muistivat että Hän

15 Tehtyään nuorista ruoskan ajoi kaikki ulos pyhäköstä, myös lampaat ja härät, ja kaasi rahanvaihtajain rahat maahan ja työnsi pöydät kumoon.

16 Kyyhkysten myyjille sanoi: "Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö Isäni huoneesta kauppataloa"

17 Niin opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus huoneesi puolesta kuluttaa Minut."

18 Sen tähden juutalaiset alkoivat puhua ja sanoivat Hänelle: "Minkä tunnusteon näytät meille, koska näitä teet?"
19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajoittakaa tämä temppeli, niin Minä pystytän sen kolmessa päivässä."
20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi ajastaikaa on tätä temppeliä rakennettu, ja Sinä pystytät sen kolmessa päivässä?"
21 Mutta Hän puhui ruumiinsa temppelistä.
22 Kun sitten oli noussut kuolleista, opetuslapsensa muistivat, että oli

15 Ja hän teki nuorista ruoskan ja ajoi ulos pyhäköstä heidät kaikki lampaineen ja härkineen ja kaasi vaihtajain rahat maahan ja työnsi heidän pöytänsä kumoon.
16 Ja hän sanoi kyyhkysten myyjille: "Viekää pois nämä täältä. Älkää tehkö minun Isäni huonetta markkinahuoneeksi."
17 Silloin hänen opetuslapsensa muistivat, että on kirjoitettu: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut".
18 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Minkä merkin sinä näytät meille, koska näitä teet?"

19 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Hajottakaa maahan tämä temppeli, niin minä pystytän sen kolmessa päivässä".
20 Niin juutalaiset sanoivat: "Neljäkymmentä kuusi vuotta on tätä temppeliä rakennettu, ja sinäkö pystytät sen kolmessa päivässä?"
21 Mutta hän puhui ruumiinsa temppelistä.
22 Kun hän sitten oli noussut kuolleista, muistivat hänen

oli sanonut tämän (heille) ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan jonka Jeesus oli puhunut.

YKSINÄINEN JEESUS

23 Kun Hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlilla, uskoivat monet Hänen nimeensä nähdessään Hänen tunnustekonsa jotka Hän teki.
24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska Hän tunsi kaikki

25 ja koska Hän ei tarvinnut että kukaan todistaisi ihmisestä, sillä Hän tiesi itse mitä ihmisessä oli.

NIKODEEMUS JEESUKSEN LUONA

1 Oli fariseusten joukkoon kuuluva mies nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.
2 Hän tuli Jeesuksen luo yöllä ja sanoi Hänelle: "Rabbi, tiedämme että sinä olet tullut opettajaksi Jumalan lähettämänä, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan."

sanonut tämän heille, ja uskoivat Raamatun ja sanan, jonka Jeesus oli sanonut.

23 Kun oli Jerusalemissa pääsiäisenä juhlilla, uskoivat monet Hänen nimeensä nähdessään tunnusteot, jotka teki.
24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseään heille, koska tunsi kaikki

25 ja koska ei tarvinnut, että kukaan todistaisi ihmisestä, sillä tiesi itse, mitä ihmisessä oli.

3. Luku

1 Oli mies fariseusten joukosta nimeltä Nikoteemu, juutalaisten hallitusmies.
2 Tämä tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi Hänelle: "Opettaja, näemme, että Sinä olet Jumalasta tullut opettajaksi, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita Sinä teet, ellei Jumala olisi hänen kanssaan."

opetuslapsensa, että hän oli tämän sanonut; ja he uskoivat Raamatun ja sen sanan, jonka Jeesus oli sanonut.

23 Mutta kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisenä, juhlan aikana, uskoivat monet hänen nimeensä, nähdessään hänen tunnustekonsa, jotka hän teki.
24 Mutta Jeesus itse ei uskonut itseänsä heille, sentähden että hän tunsi kaikki
25 eikä tarvinnut kenenkään todistusta ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

3. Luku

1 Mutta oli mies, fariseusten joukosta, nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallitusmiehiä.
2 Hän tuli Jeesuksen tykö yöllä ja sanoi hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinun opettajaksi tulemisesi on Jumalasta, sillä ei kukaan voi tehdä niitä tunnustekoja, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssansa."

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:
"Totisesti, totisesti sanon sinulle: ellei
ihminen' synny uudesti°, hän ei voi nähdä
Jumalan valtakuntaa."
4 Nikodeemus sanoi Hänelle: "Kuinka
ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai hän
voi mennä jälleen äitinsä kohtuun ja
syntyä?"
5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti
sanon sinulle: ellei ihminen synny vedestä
ja Hengestä, hän ei päästä sisälle
Jumalan valtakuntaan."
6 Mikä lihasta on syntynyt on liha, ja
mikä Hengestä on syntynyt on henki.
7 Älä ihmettele että sanoin sinulle: teidän
täytyy syntyä uudesti*.

8 Tuuli* puhaltaa missä tahtoo, ja sinä
kuulet sen äänen mutta et tiedä mistä se
tulee ja minne se menee. Niin on jokainen
joka on Hengestä syntynyt."

9 Nikodeemus vastasi ja sanoi Hänelle:
"Miten tämä voi tapahtua?"
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä
olet Israel opettaja etkä tätä tiedä!"

11 Totisesti, totisesti sanon sinulle: me

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:
"Totisesti, totisesti sanon sinulle: ellei
joku synny ylhäältä, hän ei voi nähdä
Jumalan valtakuntaa."
4 Nikoteemu sanoo Hänelle: "Kuinka
ihminen voi vanhana syntyä? Ei kai voi
mennä jälleen äitinsä kohtuun ja
syntyä?"
5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti
sanon sinulle: ellei joku synny vedestä
ja Hengestä, hän ei voi päästä sisälle
Jumalan valtakuntaan.
6 Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja
mikä Hengestä on syntynyt, on henki.
7 Älä ihmettele, että sanoin sinulle:
teidän täytyy syntyä ylhäältä.

8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sen
äänen kuulet, mutta et tiedä, mistä se
tulee ja minne se menee. Niin on
jokainen, joka on Hengestä syntynyt."

9 Nikoteemu vastasi ja sanoi Hänelle:
"Miten tämä voi tapahtua?"
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:
"Sinä olet Israelin opettaja, etkä tätä
ymmärrä!
11 Totisesti, totisesti sanon sinulle:

3 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:
"Totisesti, totisesti minä sanon sinulle:
joka ei synny uudesti, ylhäältä, se ei
voi nähdä Jumalan valtakuntaa".
4 Nikodeemus sanoi hänelle: "Kuinka
voi ihminen vanhana syntyä? Eihän hän
voi jälleen mennä äitinsä kohtuun ja
syntyä?"
5 Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti
minä sanon sinulle: jos joku ei synny
vedestä ja Hengestä, ei hän voi päästä
sisälle Jumalan valtakuntaan.
6 Mikä lihasta on syntynyt, on liha; ja
mikä Hengestä on syntynyt, on henki.
7 Älä ihmettele, että minä sanoin
sinulle: teidän täytyy syntyä uudesti,
ylhäältä.
8 Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä
kuulet sen huminan, mutta et tiedä,
mistä se tulee ja minne se menee; niin
on jokaisen, joka on Hengestä
syntynyt."
9 Nikodeemus vastasi ja sanoi hänelle:
"Kuinka tämä voi tapahtua?"
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle:
"Sinä olet Israelin opettaja etkä tätä
tiedä!
11 Totisesti, totisesti minä sanon

puhumme mitä tiedämme ja todistamme
mitä olemme nähnet ettekä te ota
vastaan todistustamme.

12 Jos ette usko kun puhun teille
maallisista, kuinka uskotte jos puhun teille
taivaallisista
13 Kukaan ei ole noussut taivaaseen
paitsi Hän joka taivaasta tuli alas, Ihmisen
Poika joka on taivaassa."

14 Niin kuin Mooses korotti käärmeen
autiomaassa, niin on Ihmisen Poika
korotettava,
15 jottei yksikään joka Häneen uskoo,
hukkuisi vaan hänellä olisi iäinen elämä.
16 Sillä niin on Jumala maailmaa
rakastanut että Hän antoi ainosyntyisen
Poikansa, jottei yksikään joka Häneen
uskoo hukkuisi vaan hänellä olisi iäinen
elämä.
17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa
maailmaan tuomitsemaan maailmaan vaan
jotta maailma Hänen kauttaan pelastuisi.

18 Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita.
Mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska
hän ei ole uskonut Jumalan ainosyntyisen

me puhumme, mitä tiedämme, ja
todistamme, mitä olemme nähneet,
ettekä ota vastaan todistustamme.

12 Jos puhun teille maallisia ettekä
usko, kuinka uskotte, jos puhuisin teille
taivaallisia?
13 Kukaan ei ole noussut taivaaseen,
paitsi Hän, joka taivaasta tuli alas,
Ihmisen Poika.

14 Niin kuin Mooses ylensi käärmeen
erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika
ylennettämän,
15 jotta jokaisella, joka Häneen
uskoo, olisi iankaikkinen elämä.
16 Sillä niin Jumala rakasti mailmaa,
että antoi ainokaisen Poikansa, jottei
yksikään Häneen uskova hukkuisi, vaan
omistaisi iäisen elämän.

17 Ei Jumala lähettänyt Poikaansa
mailmaan tuomitsemaan mailmaa, vaan
jotta mailma Hänen kauttansa tulisi
autuaaksi.
18 Joka uskoo Häneen, sitä ei
tuomita, mutta joka ei usko, on jo
tuomittu, koska ei ole uskonut

sinulle: me puhumme, mitä tiedämme,
ja todistamme, mitä olemme nähneet,
ettekä te ota vastaan meidän
todistustamme.
12 Jos ette usko, kun minä puhun
teille maallisista, kuinka te uskoisitte,
jos minä puhun teille taivaallisista?
13 Ei kukaan ole noussut ylös
taivaaseen, paitsi hän, joka taivaasta
tuli alas, Ihmisen Poika, joka on
taivaassa.
14 Ja niinkuin Mooses ylensi käärmeen
erämaassa, niin pitää Ihmisen Poika
ylennettämän,
15 että jokaisella, joka häneen uskoo,
olisi iankaikkinen elämä.
16 Sillä niin on Jumala maailmaa
rakastanut, että hän antoi ainokaisen
Poikansa, ettei yksikään, joka häneen
uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi
iankaikkinen elämä.
17 Sillä ei Jumala lähettänyt Poikaansa
maailmaan tuomitsemaan maailmaa,
vaan sitä varten, että maailma hänen
kauttansa pelastuisi.
18 Joka uskoo häneen, sitä ei tuomita;
mutta joka ei usko, se on jo tuomittu,
koska hän ei ole uskonut Jumalan

Pojan nimeen.
19 Ja tämä on tuomio että valo on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat enemmän pimeää kuin valoa, silla heidän tekonsa olivat pahat.

20 Sillä jokainen joka tekee pahaa, vihaa valoa eikä tule valoon jotteivät hänen tekonsa paljastuisi.
21 Mutta joka tekee totuuden, tulee valoon jotta hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt.”

JOHANNES TODISTAA JÄLLEEN JEESUKSESTA

22 Tämän jälkeen Jeesus ja Hänen opetuslapsensa menivät Juudean maaseudulle*, ja siellä Hän oleskeli heidän kanssaan ja kastoi.
23 Johanneskin kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä. Ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.

24 Sillä Johannesta ei ollut vielä heitetty vankilaan.
25 Niin syntyi väittely puhdistuksesta joittenkin Johanneksen opetuslasten ja

Jumalan ainokaisen Pojan nimeen.
19 Tämä on tuomio, että valo on tullut mailmaan, ja ihmiset rakastivat enemmän pimeää kuin valoa, sillä tekonsa olivat pahat.

20 Sillä jokainen, joka tekee pahaa, vihaa valoa eikä tule valoon, jottei tekojansa paljastettaisi.
21 Mutta joka tekee totuuden, tulee valoon, jotta tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehtyjä."

22 Tämän jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maahan, ja oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.
23 Johanneskin kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljo vettä. Tulivat ja antoivat kastaa itsensä.
24 Sillä Johannesta ei ollut vielä heitetty vankilaan.
25 Niin syntyi väittelyä puhdistuksesta Johanneksen opetuslasten ja

ainokaisen Pojan nimeen.
19 Mutta tämä on tuomio, että valkeus on tullut maailmaan, ja ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valkeutta; sillä heidän tekonsa olivat pahat.
20 Sillä jokainen, joka pahaa tekee, vihaa valkeutta eikä tule valkeuteen, ettei hänen tekojansa nuhdeltaisi.
21 Mutta joka totuuden tekee, se tulee valkeuteen, että hänen tekonsa tulisivat julki, sillä ne ovat Jumalassa tehdyt."

22 Sen jälkeen Jeesus meni opetuslapsineen Juudean maaseudulle ja oleskeli siellä heidän kanssaan ja kastoi.
23 Mutta Johanneskin kastoi Ainonissa lähellä Salimia, koska siellä oli paljon vettä; ja ihmiset tulivat ja antoivat kastaa itsensä.
24 Sillä Johannesta ei vielä oltu heitetty vankeuteen.
25 Niin Johanneksen opetuslapset rupesivat väittelemään erään juutalaisen

juutalaisten* välille.
26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se joka oli kanssasi Jordanin tuolla puolen ja josta olet todistanut, katso, Hän kastaa ja kaikki menevät Hänen luokseen."

27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ihminen ei voi ottaa mitään ellei sitä ole hänelle annettu taivaasta."
28 Te itse todistatte minulle että sanoin: en ole Kristus vaan minut on lähetetty Hänen edellään.
29 Jolla on morsian se on ylkä. Mutta yljän ystävä joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä iloni on nyt tullut täydelliseksi.

30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.”

HÄN JOKA TAIVAASTA TULEE

31 ”Joka tulee ylhäältä on kaikkein suurin. Joka on lähtöisin maasta, on maasta ja puhuu maasta. Joka tulee taivaasta, on kaikkein suurin.

juutalaisten välille.
26 Tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Opettaja, se joka oli kanssasi Jordanin tuolla puolen ja josta olet todistanut, katso, Hän kastaa, ja kaikki menevät Hänen tykönsä."
27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ihminen ei voi ottaa mitään, ellei hänelle ole annettu taivaasta.
28 Te olette itse todistajani, että sanoin: 'En ole Kristus, vaan minut on lähetetty edellensä.'
29 Jolla on morsian, se on ylkä. Mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä iloni on nyt tullut täydelliseksi.
30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.

31 Joka tulee ylhäältä, on yli kaikkien. Joka lähtee maasta, on maasta ja puhuu maasta. Joka tulee taivaasta, on yli kaikkien.

kanssa puhdistuksesta.
26 Ja he tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se, joka oli sinun kanssasi Jordanin tuolla puolella ja josta sinä olet todistanut, katso, hän kastaa, ja kaikki menevät hänen tykönsä".
27 Johannes vastasi ja sanoi: "Ei ihminen voi ottaa mitään, ellei hänelle anneta taivaasta.
28 Te olette itse minun todistajani, että minä sanoin: en minä ole Kristus, vaan minä olen hänen edellänsä lähetetty.
29 Jolla on morsian, se on ylkä; mutta yljän ystävä, joka seisoo ja kuuntelee häntä, iloitsee suuresti yljän äänestä. Tämä minun iloni on nyt tullut täydelliseksi.
30 Hänen tulee kasvaa, mutta minun vähetä.

31 Hän, joka ylhäältä tulee, on yli kaikkien. Joka on syntyisin maasta, se on maasta, ja maasta on, mitä hän puhuu; hän, joka taivaasta tulee, on yli kaikkien.

32 Mitä Hän on nähnyt ja kuullut, siitä Hän todistaa eikä kukaan ota vastaan hänen todistustaan.
33 Joka ottaa vastaan Hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa että Jumala on totuullinen.
34 Sillä Hän jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja. Jumala ei näet anna Henkeä mitalla.
35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki Hänen käteensä.
36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iäinen elämä; mutta joka ei tottele Poikaa, ei ole elämää näkevä vaan Jumalan viha pysyy hänen päällään."

32 Mitä on nähnyt ja kuullut, sitä todistaa, mutta ei kukaan ota vastaan Hänen todistustansa.
33 Joka ottaa vastaan Hänen todistuksensa, vahvistaa sinetillä, että Jumala on totuullinen.
34 Sillä Hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja. Jumala ei näet anna Henkeä mitalla.
35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki Hänen käteensä.
36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä, mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä."

32 Ja mitä hän on nähnyt ja kuullut, sitä hän todistaa; ja hänen todistustansa ei kukaan ota vastaan.
33 Joka ottaa vastaan hänen todistuksensa, se sinetillä vahvistaa, että Jumala on totinen.
34 Sillä hän, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja; sillä ei Jumala anna Henkeä mitalla.
35 Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaikki hänen käteensä.
36 Joka uskoo Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä; mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällänsä."

JEESUS JA SAMARIALAINEN NAINEN

1 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen että Jeesus tekee opetuslapsiksi ja kastaa useampia kuin Johannes

2 — kuitenkaan Jeesus ei itse kastanut vaan Hänen opetuslapsensa —
3 niin Hän jätti Juudean ja meni taas Galileaan.
4 Mutta Hänen oli kuljettava Samarian

4. Luku

1 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus tekee opetuslapsiksi ja kastaa useampia kuin Johannes
2 - kuitenkaan Jeesus ei itse kastanut, vaan opetuslapsensa -,
3 niin jätti Juudean ja meni taas Galileaan.
4 Hänen oli kuljettava Samarian

4 Luku

1 Kun nyt Herra sai tietää fariseusten kuulleen, että Jeesus teki opetuslapsiksi ja kastoi useampia kuin Johannes

2 -vaikka Jeesus ei itse kastanut, vaan hänen opetuslapsensa-
3 jätti hän Juudean ja meni taas Galileaan.
4 Mutta hänen oli kuljettava Samarian

kautta.
5 Hän tuli sen vuoksi Sykar-nimisen Samarian kaupungin luo lähelle sitä maa-aluetta jonka Jaakob antoi pojalleen Joosefille.
6 Siellä oli Jaakobin lähde. Niin Jeesus matkasta väsyneenä istuutui lähteelle. Oli noin kuudes tunti.

7 Samariasta tuli nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda."
8 Hänen opetuslapsensa olivat näet lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.
9 Niin samarialainen nainen sanoi Hänelle: "Kuinka sinä joka olet juutalainen. pyydät juotavaa minulta joka olen samarialainen nainen?" Juutalaiset eivät näet seurustele samarialaisten kanssa."

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos tietäisit Jumalan lahjan ja kuka se on joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit Häneltä ja Hän antaisi sinulle elävää vettä."

11 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, ei sinulla ole edes ammennusastiaa, ja kaivo on

kautta.
5 Tulee sen tähden Sikem nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, jonka Jaako antoi pojalleen Joosepille.
6 Siellä oli Jaakon kaivo. Niin Jeesus matkasta väsyneenä istuutui kaivolle. Oli noin kuudes tunti.

7 Tulee nainen Samariasta ammentamaan vettä. Jeesus sanoo hänelle: "Anna Minulle juotavaa."
8 Opetuslapsensa olivat näet lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.
9 Niin Samarian nainen sanoo Hänelle: "Kuinka Sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, joka olen Samarian nainen?" Juutalaiset eivät näet seurustele samarialaisten kanssa.
10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos olisit tuntenut Jumalan lahjan ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna Minulle juotavaa', olisit pyytänyt Häneltä ja Hän olisi antanut sinulle elävää vettä."
11 Nainen sanoo Hänelle: "Herra, ei Sinulla ole edes ammennusastiaa, ja

kautta.
5 Niin hän tuli Sykar nimiseen Samarian kaupunkiin, joka on lähellä sitä maa-aluetta, minkä Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille.
6 Ja siellä oli Jaakobin lähde. Kun nyt Jeesus oli matkasta väsynyt, istui hän lähteen reunalle. Ja oli noin kuudes hetki.
7 Niin tuli eräs Samarian nainen ammentamaan vettä. Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juoda".
8 Sillä hänen opetuslapsensa olivat lähteneet kaupunkiin ruokaa ostamaan.
9 Niin Samarian nainen sanoi hänelle: "Kuinka sinä, joka olet juutalainen, pyydät juotavaa minulta, samarialaiselta naiselta?" Sillä juutalaiset eivät seurustele samarialaisten kanssa.

10 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos sinä tietäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juoda', niin sinä pyytäisit häneltä, ja hän antaisi sinulle elävää vettä."
11 Nainen sanoi hänelle: "Herra, eipä sinulla ole ammennusastiaa, ja kaivo on

syvä. Mistä sinulla sitten on elävä vesi?"

12 Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Jaakob joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa?"
13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen joka juo tätä vettä, janoaa jälleen."
14 Mutta joka juo sitä vettä jota minä hänelle annan, hän ei koskaan janoa; vaan se vesi jonka hänelle annan. tulee hänessä vesilähteeksi joka kumpuaa iäiseen elämään."
15 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä ettei minun tarvitsisi janota eikä tulla tänne ammentamaan."

16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne."
17 Nainen vastasi ja sanoi: "Minulla ei ole miestä." Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sanoit: 'Minulla ei ole miestä.'"

18 Sillä viisi miestä sinulla on ollut ja joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi. Sen olet puhunut totta."
19 Nainen sanoi Hänelle: "Herra, näen

kaivo on syvä. Mistä Sinulla sitten on se elävä vesi?
12 Et kai ole suurempi kuin isämme Jaako, joka antoi meille tämän kaivon ja itse joi siitä ja poikansa ja karjansa?"
13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen.
14 Mutta joka juo sitä vettä, jota Minä hänelle annan, ei ikinä janoa, vaan se vesi, jonka hänelle annan, tulee hänessä vesilähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään."
15 Nainen sanoo Hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, etten janoaisi enkä tulisi tänne ammentamaan."

16 Jeesus sanoo hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne."
17 Nainen vastasi ja sanoi: "Minulla ei ole miestä." Jeesus sanoo hänelle: "Kauniisti sanoit: 'Minulla ei ole miestä.'

18 Sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja joka sinulla nyt on, ei ole miehesi. Sen olet puhunut totta."
19 Nainen sanoo Hänelle: "Herra,

syvä; mistä sinulla sitten on se elävä vesi?
12 Et kai sinä ole suurempi kuin meidän isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä, hän itse sekä hänen poikansa ja karjansa?"
13 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen,
14 mutta joka juo sitä vettä, jota minä hänelle annan, se ei ikinä janoa; vaan se vesi, jonka minä hänelle annan, tulee hänessä sen veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään".
15 Nainen sanoi hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, ettei minun tulisi jano eikä minun tarvitsisi käydä täällä ammentamassa".
16 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule tänne".
17 Nainen vastasi ja sanoi: "Ei minulla ole miestä". Jeesus sanoi hänelle: "Oikein sinä sanoit: 'Ei minulla ole miestä',
18 sillä viisi miestä sinulla on ollut, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole sinun miehesi; siinä sanoit totuuden."
19 Nainen sanoi hänelle: "Herra, minä

että olet profeetta."
20 isämme ovat palvoneet tällä vuorella ja te sanotte että Jerusalemissa on se paika jossa tulee palvoa”

21 Jeesus sanoi hänelle: ”Nainen, usko minua! Tulee aika jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.

22 Te palvotte sitä jota ette tunne. Me palvomme sitä jonka tunnemme. Sillä pelastus tulee juutalaisten välityksellä.

23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin tosi palvojat palvovat Isää Hengessä ja totuudessa. Sillä sellaisten Isä tahtoo Häntä palvovan.
24 Jumala on Henki. Jotka Häntä palvovat, niitten tulee palvoa Hengessä ja totuudessa.”
25 Nainen sanoi Hänelle: ”Tiedän että Messias tulee, Hän jota sanotaan Kristukseksi. Kun Hän tulee, Hän ilmoittaa meille kaiken.”
26 Jeesus sanoi hänelle: ”Minä ole se, minä joka puhun sinulle.”
27 Samassa Hänen opetuslapsensa tulivat. He ihmettelivät että Hän puhui naisen

näen, että olet profeetta.
20 Isämme ovat palvoneet tällä vuorella, ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee palvoa."
21 Jeesus sanoo hänelle: "Nainen, usko Minua: tulee aika, jolloin ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.
22 Te palvotte sitä, jota ette tunne. Me palvomme sitä, jonka tunnemme. Sillä autuus on juutalaisista.

23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin tosi palvojat palvovat Isää Hengessä ja totuudessa. Sillä sellaisiksi myös Isä tahtoo palvojansa.
24 Jumala on Henki. Jotka Häntä palvovat, niitten tulee palvoa Hengessä ja totuudessa."
25 Nainen sanoo Hänelle: "Tiedän, että Messias tulee, Hän, jota sanotaan Kristukseksi. Kun tulee, ilmoittaa meille kaikki."
26 Jeesus sanoo hänelle: "MINÄ OLEN - joka sinulle puhun."
27 Samassa opetuslapsensa tulivat. Ihmettelivät, että puhui naisen kanssa.

näen, että sinä olet profeetta.
20 Meidän isämme ovat kumartaen rukoilleet tällä vuorella; ja te sanotte, että Jerusalemissa on se paikka, jossa tulee kumartaen rukoilla."
21 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, usko minua! Tulee aika, jolloin ette rukoile Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa.

22 Te kumarratte sitä, mitä ette tunne; me kumarramme sitä, minkä me tunnemme. Sillä pelastus on juutalaisista.
23 Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat rukoilevat Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita myös Isä tahtoo.
24 Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoilevat, niiden tulee rukoilla hengessä ja totuudessa."
25 Nainen sanoi hänelle: "Minä tiedän, että Messias on tuleva, hän, jota sanotaan Kristukseksi; kun hän tulee, ilmoittaa hän meille kaikki".
26 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen se, minä, joka puhun sinun kanssasi".
27 Samassa hänen opetuslapsensa tulivat; ja he ihmettelivät, että hän

kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä kysyt?" tai: "Miksi puhut hänen kanssaan?”"
28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:
29 ”Tulkaa katsomaan miestä joka on sanonut minulle kaiken mitä olen tehnyt. Eiköhän tämä ole Kristus?"
30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät Hänen luokseen.
31 Sillä välin opetuslapset pyysivät Häntä sanoen: "Rabbi. syö!"
32 Mutta Hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa josta te ette tiedä."
33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään.: "Onko joku tuonut Hänelle syötävää?"

34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on että teen lähettäjäni tahdon ja täytän Hänen tekonsa."
35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta. niin alkaa elonleikkuu'? Katso, sanon teille: nostakaa silmänne ja katsokaa vainioita, sillä ne ovat jo vaaleat elonleikkuuta varten.
36 Leikkaaja saa palkan ja kokoaa hedelmää iäiseen elämään, jotta (sekä) kylväjä että* leikkaaja iloitsisivat yhdessä

Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä kysyt?" tai: "Mitä puhut kanssaan?"

28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoo ihmisille:
29 "Tulkaa katsomaan miestä, joka sanoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Ei kai tämä ole Kristus?"
30 Niin lähtivät kaupungista ja menivät Hänen tykönsä.
31 Sillä välin opetuslapset pyysivät Häntä sanoen: "Opettaja, syö."
32 Mutta Hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa josta ette tiedä."
33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Onko joku tuonut Hänelle syötävää?"
34 Jeesus sanoo heille: "Minun ruokani on, että teen, mitä Lähettäjäni tahtoo, ja täytän tekonsa.
35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu?' Katso, sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, sillä ovat jo valkeat elonleikkuuta varten.
36 Leikkaaja saa palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja leikkaaja iloitsisivat yhtenä.

puhui naisen kanssa. Kuitenkaan ei kukaan sanonut: "Mitä pyydät?" tai: "Mitä puhelet hänen kanssaan?"
28 Niin nainen jätti vesiastiansa ja meni kaupunkiin ja sanoi ihmisille:
29 Tulkaa katsomaan miestä, joka on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt. Eihän se vain liene Kristus?
30 Niin he lähtivät kaupungista ja menivät hänen luoksensa.
31 Sillävälin opetuslapset pyysivät häntä sanoen: "Rabbi, syö!"
32 Mutta hän sanoi heille: "Minulla on syötävänä ruokaa, josta te ette tiedä".
33 Niin opetuslapset sanoivat keskenään: "Lieneekö joku tuonut hänelle syötävää?"
34 Jeesus sanoi heille: "Minun ruokani on se, että minä teen lähettäjäni tahdon ja täytän hänen tekonsa.
35 Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta, niin elonleikkuu joutuu'? Katso, minä sanon teille: nostakaa silmänne ja katselkaa vainioita, kuinka ne ovat valjenneet leikattaviksi.
36 Jo nyt saa leikkaaja palkan ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, että kylväjä ja leikkaaja

37 Sillä tässä on se sana tosi että toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.
38 Olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä josta ette ole vaivaa nähneet. Toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."

39 Mutta siitä kaupungista uskoivat monet samarialaiset Häneen naisen puheen vuoksi kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaiken mitä olen tehnyt."

40 Kun siis samarialaiset tulivat Hänen luokseen. he pyysivät Häntä viipymään heidän luonaan, ja Hän viipyi siellä kaksi päivää.
41 Ja vielä paljon useammat uskoivat Hänen sanansa vuoksi.
42 He sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi vuoksi, sillä olemme itse kuulleet ja tiedämme että tämä totisesti on (Kristus.) maailman Vapahtaja."

37 Sillä tässä on sana tosi, että toinen on kylväjä ja toinen leikkaaja.
38 Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta ette ole vaivaa nähneet. Toiset ovat nähneet vaivan, ja te olette päässeet heidän vaivansa tuloksille."
39 Siitä kaupungista uskoivat monet samarialaiset Häneen naisen puheen tähden, kun todisti: "Hän sanoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt."

40 Tultuaan sen tähden Hänen tykönsä samarialaiset pyysivät Häntä viipymään luonaan, ja viipyi siellä kaksi päivää.
41 Vielä paljon useammat uskoivat Hänen sanansa tähden.
42 Sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on mailman Vapahtaja, Kristus."

saisivat yhdessä iloita.
37 Sillä tässä on se sana tosi, että toinen on kylväjä, ja leikkaaja toinen.
38 Minä olen lähettänyt teidät leikkaamaan sitä, josta te ette ole vaivaa nähneet; toiset ovat vaivan nähneet, ja te olette päässeet heidän vaivansa hedelmille."
39 Ja monet samarialaiset siitä kaupungista uskoivat häneen naisen puheen tähden, kun tämä todisti: "Hän on sanonut minulle kaikki, mitä minä olen tehnyt".
40 Kun nyt samarialaiset tulivat hänen luoksensa, pyysivät he häntä viipymään heidän luonaan; ja hän viipyi siellä kaksi päivää.
41 Ja vielä paljoa useammat uskoivat hänen sanansa tähden,
42 ja he sanoivat naiselle: "Emme enää usko sinun puheesi tähden, sillä me itse olemme kuulleet ja tiedämme, että tämä totisesti on maailman Vapahtaja".

KUNINKAAN VIRKAMIEHEN POIKA PARANEE

43 Niitten kahden päivän kuluttua Hän lähti sieltä (ja meni) Galileaan.
44 Sillä Jeesus itse todisti ettei profeetalla ole arvoa omassa isänmaassaan.
45 Kun Hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset Hänet vastaan, koska olivat nähneet kaiken mitä Hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana. Sillä hekin olivat menneet juhlille.
46 Niin Jeesus* tuli taas Galilean Kaanaan jossa Hän oli tehnyt veden viiniksi.

47 Ja Kapernaumissa oli muuan kuninkaan virkamies jonka poika sairasti. Kuultuaan että Jeesus oli tullut Juudeasta Galileaan hän meni Hänen luokseen ja pyysi Häntä että Hän tulisi alas parantamaan hänen poikansa, sillä tämä oli kuolemaisillaan.
48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe tunnustekoja ja ihmeitä ette usko."

49 Kuninkaan virkamies sanoi Hänelle: "Herra, tule ennen kuin pienokainen

43 Niitten kahden päivän kuluttua Hän lähti sieltä ja meni Galileaan.
44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa omassa isänmaassa.
45 Kun siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset Hänet vastaan nähtyään kaiken, mitä oli tehnyt Jerusalemissa juhlilla, sillä hekin olivat menneet juhlille.
46 Niin Jeesus tuli taas Galilean Kaanaan, jossa oli tehnyt veden viiniksi. Kapernaumissa oli muuan hovimies, jonka poika sairasti.
47 Kuultuaan, että Jeesus oli tullut Juudeasta Galileaan, hän meni tykönsä ja pyysi Häntä, että tulisi alas parantamaan hänen poikansa, sillä tämä oli kuolemaisillaan.
48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näkisi tunnustekoja ja ihmeitä, ette uskoisi."
49 Hovimies sanoo Hänelle: "Herra, tule ennen kuin lapsukaiseni kuolee."

43 Mutta niiden kahden päivän kuluttua hän lähti sieltä Galileaan.
44 Sillä Jeesus itse todisti, ettei profeetalla ole arvoa omassa isiensä maassa.
45 Kun hän siis tuli Galileaan, ottivat galilealaiset hänet vastaan, koska olivat nähneet kaikki, mitä hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlan aikana; sillä hekin olivat tulleet juhlille.
46 Niin hän tuli taas Galilean Kaanaan, jossa hän oli tehnyt veden viiniksi. Ja Kapernaumissa oli eräs kuninkaan virkamies, jonka poika sairasti.
47 Kun hän kuuli Jeesuksen tulleen Juudeasta Galileaan, meni hän hänen luoksensa ja pyysi häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa; sillä tämä oli kuolemaisillaan.
48 Niin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko".

49 Kuninkaan virkamies sanoi hänelle: "Herra, tule, ennenkuin minun lapseni

kuolee."
50 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, poikasi elää." Mies uskoi sanan jonka Jeesus hänelle sanoi, ja meni."
51 Jo Hänen kulkiessaan alas hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja 'ilmoittivat sanoen: "Poikasi elää."*"
52 Niin hän kysyi heiltä aikaa milloin hän tuli paremmaksi. He sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä tunnilla kuume lähti hänestä."
53 Silloin isä ymmärsi etta se lähti sillä tunnilla jolloin Jeesus sanoi hänelle: "Poikasi elää." Ja hän itse uskoi ja koko hänen huonekuntansa."

54 Tämä taas oli toinen tunnusteko jonka Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

50 Jeesus sanoo hänelle: "Mene, poikasi elää." Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle sanoi, ja lähti matkaan.
51 Kun kulki kotiin päin, palvelijansa kohtasivat hänet ja ilmoittivat hänelle sanoen: "Lapsesi elää."
52 Niin kysyi heiltä aikaa, milloin tuli paremmaksi. Sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä tunnilla kuume lähti hänestä."
53 Silloin isä ymmärsi, että se lähti sillä tunnilla, jolloin Jeesus sanoi hänelle: "Poikasi elää." Uskoi itse ja koko huonekuntansa.

54 Tämän toisen tunnusteon Jeesus taas teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

kuolee".
50 Jeesus sanoi hänelle: "Mene, sinun poikasi elää". Ja mies uskoi sanan, jonka Jeesus sanoi hänelle, ja meni.
51 Ja jo hänen ollessaan paluumatkalla hänen palvelijansa kohtasivat hänet ja sanoivat, että hänen poikansa eli.
52 Niin hän tiedusteli heiltä, millä hetkellä hän oli alkanut toipua. Ja he sanoivat hänelle: "Eilen seitsemännellä hetkellä kuume lähti hänestä".
53 Niin isä ymmärsi, että se oli tapahtunut sillä hetkellä, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Sinun poikasi elää". Ja hän uskoi, hän ja koko hänen huonekuntansa.
54 Tämä oli taas tunnusteko, toinen, jonka Jeesus teki, tultuaan Juudeasta Galileaan.

SAIRAS BETESDAN LAMMIKOLLA

1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla. ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
2 Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko jonka nimi hepreaksi on Betesda. ja sen äärellä on viisi pylväskäytävää.

5. Luku

1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
2 Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hepreaksi on Betesda. Siinä on viisi pylväskäytävää.

5. Luku

1 Sen jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin.
2 Ja Jerusalemissa on Lammasportin luona lammikko, jonka nimi hebreankielellä on Betesda, ja sen reunalla on viisi pylväskäytävää.

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia (odottaen veden liikuttamista.
4 Ajoittain astui näet enkeli alas lammikkoon ja kuohutti veden. Joka silloin veden kuohuttamisen jälkeen ensimmäisenä astui siihen, tuli terveeksi, vaivasi häntä mikä tauti tahansa.)
5 Siellä oli muuan mies joka kolmekymmentä kahdeksan vuotta oli ollut sairaana.
6 Kun Jeesus näki hänen makaavan ja tiesi että hän jo kauan aikaa oli sairastanut, Hän sanoi hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"
7 Sairas vastasi Hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään veden ollessa kuohutettuna veisi minut lammikkoon, ja, kun olen menemässä, astuu toinen siihen ennen minua."
8 Jeesus sanoi Hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy."
9 Heti mies tuli terveeksi, otti vuoteensa ja kävi. Mutta sinä päivänä oli sapatti.

10 Sen vuoksi juutalaiset sanoivat parannetulle: "On sapatti. Ei sinun ole lupa kantaa vuodetta."

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia.

4.

5 Siellä oli muuan ihminen, joka kolmekymmentäkahdeksan ajastaikaa oli ollut sairaana.
6 Nähdessään hänen makaavan ja tietäen, että hän on jo kauan aikaa sairastanut, Jeesus sanoo hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"
7 Sairas vastasi Hänelle: "Herra, minulla ei ole ihmistä, joka veden ollessa kuohutettuna veisi minut lammikkoon, ja kun olen menemässä, astuu toinen siihen ennen minua."
8 Jeesus sanoo hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy."
9 Heti mies tuli terveeksi, otti vuoteensa ja kävi. Mutta sinä päivänä oli sapatti.
10 Sen tähden juutalaiset sanoivat parannetulle: On sapatti. Ei sinun ole lupa kantaa vuodetta."

3 Niissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja ja näivetystautisia, jotka odottivat veden liikuttamista.
4

5 Ja siellä oli mies, joka oli sairastanut kolmekymmentä kahdeksan vuotta.

6 Kun Jeesus näki hänen siinä makaavan ja tiesi hänen jo kauan aikaa sairastaneen, sanoi hän hänelle: "Tahdotko tulla terveeksi?"
7 Sairas vastasi hänelle: "Herra, minulla ei ole ketään, joka veisi minut lammikkoon, kun vesi on kuohutettu; ja kun minä olen menemässä, astuu toinen sinne ennen minua".
8 Jeesus sanoi hänelle: "Nouse, ota vuoteesi ja käy".
9 Ja mies tuli kohta terveeksi ja otti vuoteensa ja kävi. Mutta se päivä oli sapatti.
10 Sentähden juutalaiset sanoivat parannetulle: "Nyt on sapatti, eikä sinun ole lupa kantaa vuodetta".

11 Hän vastasi heille: "Hän joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy.'?"
12 (Niin) he kysyivät häneltä: "Kuka on se mies joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy'?"
13 Mutta parannettu ei tiennyt kuka se oli. Sillä Jeesus oli poistunut kun siinä paikassa oli paljon kanssa.
14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, olet tullut terveeksi. Älä enää syntiä harjoita ettei mitään pahempaa sinulle tapahtuisi."

15 Mies meni ja kertoi juutalaisille että Jeesus oli se joka oli tehnyt hänet terveeksi.
16 Sen vuoksi juutalaiset vainosivat Jeesusta (ja tavoittelivat Häntä tappaakseen), koska Hän teki sellaista sapattina.
17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Isäni tekee yhä* työtä, ja minä teen työtä."

18 Sen vuoksi juutalaiset (siis) vielä enemmän tavoittelivat Häntä tappaakseen, koska Hän ei ainoastaan kumonnut sapattia vaan myös sanoi Jumalaa

11 Vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi Ja käy.'"
12 Kysyivät häneltä: "Kuka on se ihminen, joka sanoi sinulle: 'Ota ja käy?'"
13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se on. Sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljo kansaa.
14 Sen jälkeen Jeesus tapaa hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, olet tullut terveeksi. Älä enää syntiä tee, jottei mitään pahempaa sinulle tapahtuisi."
15 Mies meni ja kertoi juutalaisille, että Jeesus on se, joka teki hänet terveeksi.
16 Sen tähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska teki sellaisia sapattina.

17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Isäni tekee työtä tähän asti, ja Minä teen työtä."
18 Sen tähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat Häntä tappaaksensa, koska ei ainoasti kumonnut sapattia, vaan myös sanoi

11 Hän vastasi heille: "Se, joka teki minut terveeksi, sanoi minulle: 'Ota vuoteesi ja käy'."
12 He kysyivät häneltä: "Kuka on se mies, joka sanoi sinulle: 'Ota vuoteesi ja käy'?"
13 Mutta parannettu ei tiennyt, kuka se oli; sillä Jeesus oli poistunut, kun siinä paikassa oli paljon kansaa.
14 Sen jälkeen Jeesus tapasi hänet pyhäkössä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet tullut terveeksi; älä enää syntiä tee, ettei sinulle jotakin pahempaa tapahtuisi".
15 Niin mies meni ja ilmoitti juutalaisille, että Jeesus oli hänet terveeksi tehnyt.
16 Ja sentähden juutalaiset vainosivat Jeesusta, koska hän semmoista teki sapattina.

17 Mutta Jeesus vastasi heille: "Minun Isäni tekee yhäti työtä, ja minä myös teen työtä".
18 Sentähden juutalaiset vielä enemmän tavoittelivat häntä tappaaksensa, kun hän ei ainoastaan kumonnut sapattia, vaan myös sanoi

Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

JEESUS JA ISÄ

19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: Poika ei voi omatahtoisesti* mitään tehdä, paitsi mitä näkee Isän tekevän. Sillä mitä tahansa Hän tekee, sitä myös Poika samoin tekee."
20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää Hänelle kaikki mitä itse tekee, ja Hän on näyttävä Hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.

21 Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi ketkä tahtoo.
22 Eihän Isäkään tuomitse ketään vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle,

23 jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa. se ei kunnioita Isää joka on Hänet lähettänyt."
24 Totisesti, totisesti sanon teille: joka kuulee sanani ja uskoo Häneen joka on

Jumalaa Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: Poika ei voi itsestään mitään tehdä, ellei näkisi Isän sitä tekevän. Sillä mitä tahansa Hän tekisi, sitä myös Poika samoin tekee.
20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää Hänelle kaikki, mitä itse tekee, ja on näyttävä Hänelle suurempia tekoja kuin nämä, jotta ihmettelisitte.

21 Sillä niin kuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä tahtoo.
22 Eikä Isä tuomitse ketään, vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle,

23 jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on Hänet lähettänyt.
24 Totisesti, totisesti sanon teille: joka kuulee sanani ja uskoo Häneen,

Jumalaa Isäksensä, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

19 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: Poika ei voi itsestänsä mitään tehdä, vaan ainoastaan sen, minkä hän näkee Isän tekevän; sillä mitä Isä tekee, sitä myös Poika samoin tekee.
20 Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaikki, mitä hän itse tekee; ja hän on näyttävä hänelle suurempia tekoja kuin nämä, niin että te ihmettelette.
21 Sillä niinkuin Isä herättää kuolleita ja tekee eläviksi, niin myös Poika tekee eläviksi, ketkä hän tahtoo.
22 Sillä Isä ei myöskään tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomion Pojalle,
23 että kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niinkuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, se ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.
24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka kuulee minun sanani ja uskoo

minut lähettänyt, sillä on iäinen elämä, eikä hän joudu tuomiolle vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.

25 Totisesti, totisesti sanon teille: tulee aika ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, he elävät*.
26 Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin Hän on antanut myös Pojalle elämän olemaan Hänessä itsessään.
27 Ja Hän on antanut Hänelle (myös) vallan tuomita, koska Hän on Ihmisen Poika.
28 Älkää ihmetelkö tätä. Sillä hetki tulee jolloin kaikki haudoissa olevat kuulevat Hänen äänensä
29 ja tulevat esiin, ne jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen."

NELJÄ JEESUKSEN TODISTAJAA

30 En voi omatahtoisesti* mitään tehdä. Niin kuin kuulen, niin tuomitsen. Ja minun tuomioni on oikea, sillä en kysy omaa

joka on Minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.
25 Totisesti, totisesti sanon teille: tulee aika, ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka kuulevat, alkavat elää.
26 Sillä niin kuin Isällä on elämä itsessään, niin antoi myös Pojalle elämän olemaan itsessään.

27 Antoi Hänelle myös vallan tuomita, koska on Ihmisen Poika.

28 Älkää ihmetelkö tätä. Sillä hetki tulee, jolloin kaikki haudassa olevat kuulevat Hänen äänensä
29 ja tulevat esiin, kaikki hyvää tehneet elämän nousemukseen, mutta pahaa tehneet tuomion nousemukseen.

30 En voi itsestäni mitään tehdä. Niin kuin kuulen, niin tuomitsen, ja tuomioni on oikea, sillä en kysy omaa tahtoani,

häneen, joka on minut lähettänyt, sillä on iankaikkinen elämä, eikä hän joudu tuomittavaksi, vaan on siirtynyt kuolemasta elämään.
25 Totisesti, totisesti minä sanon teille: aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat ne saavat elää.
26 Sillä niinkuin Isällä on elämä itsessänsä, niin hän on antanut elämän myös Pojalle, niin että myös hänellä on elämä itsessänsä.
27 Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika.

28 Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä
29 ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat pahaa tehneet, tuomion ylösnousemukseen.

30 En minä itsestäni voi mitään tehdä. Niinkuin minä kuulen, niin minä tuomitsen; ja minun tuomioni on oikea,

tahtoani vaan °Isän tahtoa, Hänen° joka on minut lähettänyt.

31 Jos todistan itsestäni, todistukseni ei ole pätevä.
32 On toinen joka todistaa minusta, ja tiedän että todistus, jonka Hän minusta todistaa, on pätevä."
33 Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti totuuden puolesta.

34 Mutta minä en ota vastaan todistusta ihmiseltä, vaan sanon tämän jotta te pelastuisitte.
35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te halusitte hetken iloitella hänen valossaan."
36 Minulla on kuitenkin suurempi todistus kuin Johanneksen. Sillä ne teot jotka Isä on antanut minulle että ne täyttäisin, itse ne teot jotka teen, todistavat minusta että Isä on minut lähettänyt.

37 Ja Isä joka on minut lähettänyt, *on itse* todistanut minusta. Ette ole koskaan kuulleet Hänen ääntään ettekä nähneet Hänen muotoaan,
38 eikä teillä ole Hänen sanaansa teissä

vaan Hänen tahtoaan, joka Minut lähetti.

31 Jos todistan itsestäni, todistukseni ei ole pätevä.
32 On toinen, joka todistaa Minusta, ja tiedän, että todistus, jonka Minusta todistaa, on pätevä.
33 Olette lähettäneet lähettiläät Johanneksen luo, ja on todistanut totuuden puolesta.
34 Mutta Minä en ota vastaan todistusta ihmiseltä, vaan sanon tämän, jotta tulisitte autuaiksi.
35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te halusitte hetken iloita hänen valossaan.
36 Minulla on suurempi todistus kuin Johanneksen. Sillä ne teot, jotka Isä antoi Minulle täyttääkseni, ne teot, jotka teen, todistavat Minusta, että Isä on Minut lähettänyt.

37 Isä, joka Minut lähetti, on itse todistanut Minusta. Ette ole koskaan kuulleet ääntänsä ettekä nähneet muotoansa
38 eikä teillä ole sanaansa teissä

sillä minä en kysy omaa tahtoani, vaan hänen tahtoaan, joka on minut lähettänyt.
31 Jos minä itsestäni todistan, ei minun todistukseni ole pätevä.
32 On toinen, joka todistaa minusta, ja minä tiedän, että se todistus, jonka hän minusta todistaa, on pätevä.
33 Te lähetitte lähettiläät Johanneksen luo, ja hän todisti sen, mikä totta on.

34 Mutta minä en ota ihmiseltä todistusta, vaan puhun tämän, että te pelastuisitte.
35 Hän oli palava ja loistava lamppu, mutta te tahdoitte ainoastaan hetken iloitella hänen valossansa.
36 Mutta minulla on todistus, joka on suurempi kuin Johanneksen; sillä ne teot, jotka Isä on antanut minun täytettävikseni, ne teot, jotka minä teen, todistavat minusta, että Isä on minut lähettänyt.
37 Ja Isä, joka on minut lähettänyt, hän on todistanut minusta. Te ette ole koskaan kuulleet hänen ääntänsä ettekä nähneet hänen muotoansa,
38 eikä teillä ole hänen sanaansa

pysyvänä, sillä ette usko sitä jonka Hän on lähettänyt."
39 Te tutkitte Kirjoituksia, sillä arvelette niissä omistavanne iäisen elämän, ja ne ovat ne jotka todistavat minusta.

40 Mutta te ette tahdo tulla minun luokseni, jotta saisitte elämän."
41 En ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

42 Mutta tunnen teidät, että teillä ei ole Jumalan rakkautta itsessänne.
43 Olen tullut Isäni nimessä ettekä te ota minua vastaan. Jos toinen tulee omassa nimessään, hänet te otatte vastaan.

44 Kuinka te voitte uskoa kun* otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa mikä tulee ainoalta° Jumalalta?

45 Älkää luulko että minä syytän Isän luona. Teillä on syyttäjä, Mooses, johon panette toivonne."

46 Sillä jos Moosesta uskoisitte, uskoisitte minua, sillä minulta hän on kirjoittanut.

pysyvänä, sillä ette usko Häntä, jonka lähetti.
39 Tutkitte Kirjoituksia, sillä arvelette niissä omistavanne iankaikkisen elämän, ja ne ovat ne, jotka todistavat Minusta,
40 mutta ette tahdo tulla Minun tyköni, jotta saisitte elämän.
41 En ota vastaan kunniaa ihmisiltä.

42 Mutta tunnen teidät, että teillä ei ole Jumalan rakkautta itsessänne.
43 Olen tullut Isäni nimessä ettekä ota Minua vastaan. Jos toinen tulisi omassa nimessään, hänet otatte vastaan.
44 Kuinka voitte uskoa, kun otatte vastaan kunniaa toisiltanne ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee ainoalta Jumalalta?

45 Älkää luulko, että Minä syytän teitä Isän tykönä. On se, joka teitä syyttää: Mooses, johon olette panneet toivonne.
46 Sillä jos uskoisitte Moosesta, uskoisitte Minua, sillä Minusta hän on kirjoittanut.

teissä pysyväisenä; sillä te ette usko sitä, jonka hän on lähettänyt.
39 Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;

40 ja te ette tahdo tulla minun tyköni, että saisitte elämän.
41 En minä ota vastaan kunniaa ihmisiltä;
42 mutta minä tunnen teidät, ettei teillä ole Jumalan rakkautta itsessänne.
43 Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.
44 Kuinka te voisitte uskoa, te, jotka otatte vastaan kunniaa toinen toiseltanne, ettekä etsi sitä kunniaa, mikä tulee häneltä, joka yksin on Jumala?
45 Älkää luulko, että minä olen syyttävä teitä Isän tykönä; teillä on syyttäjänne, Mooses, johon te panette toivonne.
46 Sillä jos te Moosesta uskoisitte, niin te uskoisitte minua; sillä minusta hän on kirjoittanut.

47 Mutta jos ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka uskoisitte minun sanojani?"

VIIDEN TUHANNEN RUOKKIMINEN

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galilean eli Tiberiaan järven tuolle puolen.
2 Häntä seurasi suuri joukko, koska he näkivät ne tunnusteot joita Hän teki sairaille*.
3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istuutui sinne opetuslapsineen.
4 Oli lähellä pääsiäinen, juutalaisten juhla.

5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan luokseen Hän sanoi Filippukselle. "Mistä ostamme leipää näitten syödä?"
6 Mutta Hän sanoi tämän koetellakseen häntä, sillä Hän tiesi itse mitä aikoi tehdä.

7 Filippus vastasi Hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät riitä heille että kukin (heistä) saisi edes vähän."

8 Muuan Hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi

47 Mutta jos ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka uskotte Minun sanojani?"

6 Luku

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galilean eli Tiberiaan järven tuolle puolen.
2 Häntä seurasi suuri kansajoukko, koska näkivät ne tunnusteot, joita teki sairaissa.
3 Jeesus nousi vuorelle ja istuutui sinne opetuslapsineen.
4 Oli lähellä pääsiäinen, juutalaisten juhla.
5 Nostaessaan nyt silmänsä ja nähdessään paljo kansaa tulevan luoksensa Jeesus sanoo Vilpulle: "Mistä ostamme leipää näitten syödä?"
6 Mutta sanoi tämän koetellakseen häntä, sillä tiesi itse, mitä aikoi tehdä.

7 Vilppu vastasi Hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät riitä heille, että kukin saisi edes vähän."

8 Muuan opetuslapsistaan, Antero, Simeon Pietarin veli sanoo Hänelle:

47 Mutta jos te ette usko hänen kirjoituksiaan, kuinka te uskoisitte minun sanojani?"

6. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus meni Galileaan, se on Tiberiaan, järven tuolle puolelle.
2 Ja häntä seurasi paljon kansaa, koska he näkivät ne tunnusteot, joita hän teki sairaille.
3 Ja Jeesus nousi vuorelle ja istui sinne opetuslapsinensa.
4 Ja pääsiäinen, juutalaisten juhla, oli lähellä.
5 Kun Jeesus nosti silmänsä ja näki paljon kansaa tulevan tykönsä, sanoi hän Filippukselle: "Mistä ostamme leipää näiden syödä?"
6 Mutta sen hän sanoi koetellakseen häntä, sillä itse hän tiesi, mitä aikoi tehdä.
7 Filippus vastasi hänelle: "Eivät kahdensadan denarin leivät heille riittäisi, niin että kukin saisi edes vähän".
8 Niin toinen hänen opetuslapsistansa, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi

Hänelle:
9 Täällä on (eräs) poikanen jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?
10 (Mutta) Jeesus sanoi: "Antakaa ihmisten asettua maahan." Siinä paikassa oli paljon ruohoa. Miehet, luvultaan noin viisi tuhatta, asettuivat siis maahan."
11 Jeesus otti leivät ja kiitettyään jakoi (opetuslapsille ja opetuslapset) aterioimaan asettuneille, samoin kaloistakin niin paljon kuin tahtoivat.
12 Kun he olivat kylläiset Hän sanoi opetuslapsilleen: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset jottei mitään joutuisi hukkaan."
13 Niin he kokosivat ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä jotka olivat aterioineet.
14 Nähtyään siis sen tunnusteon minkä Jeesus teki ihmiset sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta joka oli tuleva maailmaan."
15 Kun Jeesus nyt huomasi että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa Hänet tehdäkseen Hänet kuninkaaksi, Hän vetäytyi jälleen vuorelle, Hän yksin.

9 "Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?"
10 Jeesus sanoi: "Asettakaa ihmiset aterioimaan." Siinä paikassa oli paljo ruohoa. Miehet, luvulta noin viisi tuhatta, laskeusivat siis aterioimaan.
11 Jeesus otti leivät ja kiitettyään jakoi opetuslapsille ja opetuslapset aterialla oleville. Samoin kaloistakin niin paljon kuin tahtoivat.
12 Kun olivat ravitut, sanoo opetuslapsilleen: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, jottei mitään joutuisi hukkaan."
13 Niin kokosivat ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.
14 Nähtyään siis sen tunnusteon, minkä Jeesus teki, ihmiset sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli tuleva mailmaan."
15 Huomatessaan nyt, että aikoivat tulla ja väkisin ottaa Hänet tehdäkseen Hänet kuninkaaksi, Jeesus vetäytyi jälleen vuorelle, Hän yksin.

hänelle:
9 Täällä on poikanen, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?
10 Jeesus sanoi: "Asettakaa kansa aterioimaan". Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin miehet, luvultaan noin viisituhatta, laskeutuivat maahan.
11 Ja Jeesus otti leivät ja kiitti ja jakeli istuville; samoin kaloistakin, niin paljon kuin he tahtoivat.

12 Mutta kun he olivat ravitut, sanoi hän opetuslapsillensa: "Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan".
13 Niin he kokosivat ne ja täyttivät kaksitoista vakkaa palasilla, mitkä olivat viidestä ohraleivästä jääneet tähteeksi niiltä, jotka olivat aterioineet.
14 Kun nyt ihmiset näkivät sen tunnusteon, jonka Jeesus oli tehnyt, sanoivat he: "Tämä on totisesti se profeetta, joka oli maailmaan tuleva".
15 Kun nyt Jeesus huomasi, että he aikoivat tulla ja väkisin ottaa hänet, tehdäkseen hänet kuninkaaksi, väistyi hän taas pois vuorelle, hän yksinänsä.

JEESUS KÄVELEE VEDEN PÄÄLLÄ

16 Illan tultua Hänen opetuslapsensa menivät alas järvelle,
17 ja asetuttuaan veneeseen he lähtivät järven tuolle puolen Kapernaumiin, Oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen.

18 Ja järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.
19 Kun he olivat soutaneet noin kaksikymmentäviisi tai kolmekymmentä vakomittaa, he näkivät Jeesuksen kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle venettä, ja he pelästyivät.
20 Mutta Hän sanoi heille: "*Minä olen*. Älkää pelätkö."
21 Niin he tahtoivat ottaa Hänet veneeseen, ja kohta vene tuli siihen maahan jonne he olivat matkalla.

16 Illan tultua opetuslapsensa menivät alas järvelle
17 ja astuttuaan venheeseen lähtivät järven tuolle puolen Kapernaumiin. Oli jo tullut pimeä eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen.

18 Järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.
19 Kun olivat soutaneet noin kaksikymmentä viisi tai kolmekymmentä vakomittaa, näkevät Jeesuksen kävelevän järvellä ja tulevan lähelle venhettä, ja pelästyivät.
20 Mutta sanoo heille: "Minä olen. Älkää pelätkö."
21 Niin tahtoivat ottaa Hänet venheeseen, mutta kohta venhe tuli siihen maahan, jonne olivat matkalla.

16 Mutta kun ilta tuli, menivät hänen opetuslapsensa alas järven rantaan,
17 astuivat venheeseen ja lähtivät menemään järven toiselle puolelle, Kapernaumiin. Ja oli jo tullut pimeä, eikä Jeesus ollut vielä saapunut heidän luokseen;
18 ja järvi aaltoili ankarasti kovan tuulen puhaltaessa.
19 Kun he olivat soutaneet noin viisikolmatta tai kolmekymmentä vakomittaa, näkivät he Jeesuksen kävelevän järven päällä ja tulevan lähelle venhettä; ja he peljästyivät.
20 Mutta hän sanoi heille: "Minä se olen; älkää peljätkö".
21 Niin he tahtoivat ottaa hänet venheeseen, ja kohta venhe saapui sen maan rantaan, jonne he olivat matkalla.

KANSA ETSII JEESUSTA

22 Seuraavana päivänä kansa joka oli järven toisella puolen, huomasi* ettei siellä ollut muuta venettä paitsi se yksi (johon Hänen opetuslapsensa astuivat) ja

22 Kun kansa, joka seisoi järven toisella puolen, seuraavana päivänä näki, ettei siellä ollut muuta venhettä paitsi se yksi ja ettei Jeesus mennyt

22 Seuraavana päivänä kansa yhä vielä oli järven toisella puolella, sillä he olivat nähneet, ettei siellä ollut muuta venhettä kuin se yksi ja ettei Jeesus

ettei Jeesus ollut mennyt opetuslastensa kanssa veneeseen, vaan Hänen opetuslapsensa läksivät yksin pois.
23 Kuitenkin oli muita veneitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa jossa he söivät leipää sitten kun Herra oli lausunut kiitoksen.
24 Kun nyt kansa näki ettei Jeesus ollut siellä eivätkä Hänen opetuslapsensa, astuivat hekin veneisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta.

opetuslastensa kanssa venheeseen, vaan opetuslapsensa lähtivät yksin pois

23 - kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa söivät leipää sitten, kun Herra oli lausunut kiitoksen -
24 kun siis kansa näki, ettei Jeesus ole siellä eivätkä opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin etsien Jeesusta.

mennyt opetuslastensa kanssa venheeseen, vaan että hänen opetuslapsensa lähtivät yksinään pois.
23 Kuitenkin oli muita venheitä tullut Tiberiaasta lähelle sitä paikkaa, jossa he olivat syöneet leipää, sittenkuin Herra oli lausunut kiitoksen.
24 Kun siis kansa näki, ettei Jeesus ollut siellä eivätkä hänen opetuslapsensa, astuivat hekin venheisiin ja menivät Kapernaumiin ja etsivät Jeesusta.

ELÄMÄN LEIPÄ

25 Löydettyään Hänet järven toiselta puolelta he sanoivat Hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?"
26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: ette te minua sen vuoksi etsi että olette nähneet tunnustekoja, vaan koska söitte leipiä ja tulitte kylläisiksi."

27 Älkää hankkiko sitä ruokaa joka katoaa, vaan sitä ruokaa joka pysyy iäiseen *elämään,* jonka Ihmisen Poika antaa teille. Sillä Isä Jumala on Hänet

25 Löydettyään Hänet järven toiselta puolen sanoivat Hänelle: "Opettaja, milloin tulit tänne?"
26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: ette Minua sen tähden etsi, että näitte tunnustekoja, vaan koska söitte leipiä ja tulitte ravituiksi.

27 Älkää hankkiko katoavaa ruokaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy iankaikkiseen elämään, jonka Ihmisen Poika antaa teille. Sillä Isä Jumala on

25 Ja kun he löysivät hänet järven toiselta puolelta, sanoivat he hänelle: "Rabbi, milloin tulit tänne?"
26 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ette te minua sentähden etsi, että olette nähneet tunnustekoja, vaan sentähden, että saitte syödä niitä leipiä ja tulitte ravituiksi.
27 Älkää hankkiko sitä ruokaa, joka katoaa, vaan sitä ruokaa, joka pysyy hamaan iankaikkiseen elämään ja jonka Ihmisen Poika on teille antava; sillä

sinetillä merkinnyt."

28 Niin he sanoivat Hänelle: "Mitä meidän on tehtävä tehdäksemme Jumalan tekoja?"
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko että uskotte Häneen jonka Hän on lähettänyt."
30 Niin he sanoivat Hänelle: "Minkä tunnusteon sitten teet jotta näkisimme ja uskoisimme sinuun? Mitä teet?

31 Isämme söivät mannaa autiomaassa niin kuin on kirjoitettu: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi. "
32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: ei Mooses ole antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan Isäni antaa teille tosi leivän taivaasta."

33 Sillä Jumalan leipä on se joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän.”
34 Niin he sanoivat Hänelle: ”Herra, anna meille aina sitä leipää.”
35 Jeesus sanoi heille: ”Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni, hänen ei koskaan tule nälkä, ja joka uskoo minuun,

Hänet sinetillä merkinnyt."

28 Niin sanoivat Hänelle: "Mitä teemme tehdäksemme Jumalan tekoja?"
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että uskoisitte Häneen, jonka lähetti."
30 Sanoivat sen tähden Hänelle: "Minkä tunnusteon sitten teet, jotta näkisimme ja uskoisimme Sinuun? Mitä teet?
31 Isämme söivät mannaa erämaassa niin kuin on kirjoitettu: 'Antoi leipää taivaasta heille syötäväksi.'"
32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan Isäni antaa teille tosi leivän taivaasta.

33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa mailmalle elämän."
34 Niin sanoivat Hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää."
35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee Minun tyköni, hän ei koskaan isoa, ja joka uskoo

häneen on Isä, Jumala itse, sinettinsä painanut."
28 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä meidän pitää tekemän, että me Jumalan tekoja tekisimme?"
29 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Se on Jumalan teko, että te uskotte häneen, jonka Jumala on lähettänyt".
30 He sanoivat hänelle: "Minkä tunnusteon sinä sitten teet, että me näkisimme sen ja uskoisimme sinua? Minkä teon sinä teet?
31 Meidän isämme söivät mannaa erämaassa, niinkuin kirjoitettu on: 'Hän antoi leipää taivaasta heille syötäväksi'."
32 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei Mooses antanut teille sitä leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille taivaasta totisen leivän.
33 Sillä Jumalan leipä on se, joka tulee alas taivaasta ja antaa maailmalle elämän."
34 Niin he sanoivat hänelle: "Herra, anna meille aina sitä leipää".
35 Jeesus sanoi heille: "Minä olen elämän leipä; joka tulee minun tyköni, se ei koskaan isoa, ja joka uskoo

hänen ei koskaan tule jano.
36 Mutta olen sanonut teille että tekin olette nähneet minut ettekä usko.

37 Kaikki minkä Isä antaa minulle, tulee luokseni, ja sitä joka luokseni tulee, minä en totisesti heitä ulos.
38 Sillä olen tullut alas taivaasta, en tekemään omaa tahtoani vaan Hänen tahtonsa joka minut lähetti.
39 Ja tämä on lähettäjäni (,Isän) tahto, etten kaikista niistä jotka Hän on minulle antanut, hukkaa yhtäkään vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.
40 *Ja lähettäjäni* tahto on se, että jokaisella joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

41 Niin juutalaiset nurisivat Häntä vastaan, koska Hän sanoi: "Minä olen se leipä joka on tullut alas taivaasta."
42 Ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin tunnemme? Kuinka Hän sitten sanoo: 'Olen tullut alas taivaasta'?"

43 Niin Jeesus vastasi ja sanoi heille:

Minuun, hän ei koskaan janoa.
36 Mutta olen sanonut teille, että olette nähneet Minut ettekä usko.

37 Kaikki, minkä Isä antaa Minulle, tulee tyköni, ja sitä, joka tyköni tulee, en totisesti heitä ulos.
38 Sillä olen tullut alas taivaasta, en tehdäkseni omaa tahtoani, vaan Hänen tahtonsa, joka Minut lähetti.
39 Tämä on lähettäjäni tahto, etten kaikista niistä, jotka Minulle on antanut, hukkaisi yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.
40 Tämä on Isäni tahto, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo Häneen, olisi iankaikkinen elämä, ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä."
41 Niin juutalaiset nurisivat Häntä vastaan, koska sanoi: "Minä olen se leipä, joka tuli alas taivaasta."
42 Sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosepin poika, jonka isän ja äidin tunnemme? Kuinka sitten sanoo: 'Olen tullut alas taivaasta'?"

43 Jeesus vastasi ja sanoi heille:

minuun, se ei koskaan janoa.
36 Mutta minä olen sanonut teille, että te olette nähneet minut, ettekä kuitenkaan usko.
37 Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos.
38 Sillä minä olen tullut taivaasta, en tekemään omaa tahtoani, vaan hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt.
39 Ja minun lähettäjäni tahto on se, että minä kaikista niistä, jotka hän on minulle antanut, en kadota yhtäkään, vaan herätän heidät viimeisenä päivänä.
40 Sillä minun Isäni tahto on se, että jokaisella, joka näkee Pojan ja uskoo häneen, on iankaikkinen elämä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

41 Niin juutalaiset nurisivat häntä vastaan, koska hän sanoi: "Minä olen se leipä, joka on tullut alas taivaasta";
42 ja he sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me tunnemme? Kuinka hän sitten sanoo: 'Minä olen tullut alas taivaasta'?"
43 Jeesus vastasi ja sanoi heille:

"Älkää nurisko keskenänne."
44 Kukaan ei voi tulla luokseni, ellei Isä joka on minut lähettänyt, vedä häntä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä."

45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki olemaan Jumalan opettamia.' Jokainen (siis) joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee luokseni.
46 Ei niin että kukaan on Isää nähnyt. Ainoastaan Hän joka on Jumalasta lähtöisin, on nähnyt Isän."
47 Totisesti, totisesti sanon teille: joka uskoo (minuun), hänellä on iäinen elämä.

48 Minä olen elämän leipä.
49 Isänne söivät mannaa autiomaassa ja kuolivat.
50 Tämä on se leipä joka tulee alas taivaasta, että jokainen söisi siitä eikä kuolisi.
51 Minä olen se elävä leipä joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iäti*. Mutta se leipä jonka minä annan, on minun lihani (jonka annan) maailman elämän puolesta."
52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa meille

"Älkää nurisko keskenänne.
44 Kukaan ei voi tulla tyköni, ellei Isä, joka Minut lähetti, vedä häntä, ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä.

45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi.' Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee tyköni.
46 Ei niin, että kukaan on Isän nähnyt. Vain Hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän.
47 Totisesti, totisesti sanon teille: Minuun uskovalla on iankaikkinen elämä.
48 Minä olen elämän leipä.
49 Isänne söivät mannaa erämaassa ja kuolivat.
50 Tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että joku söisi siitä eikä kuolisi.
51 Minä olen se elävä leipä, joka tuli alas taivaasta. Jos joku söisi tätä leipää, hän eläisi iäti. Mutta se leipä, jonka Minä annan, on lihani mailman elämän puolesta."
52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi

"Älkää nurisko keskenänne.
44 Ei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, häntä vedä; ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
45 Profeetoissa on kirjoitettuna: 'Ja he tulevat kaikki Jumalan opettamiksi'. Jokainen, joka on Isältä kuullut ja oppinut, tulee minun tyköni.
46 Ei niin, että kukaan olisi Isää nähnyt; ainoastaan hän, joka on Jumalasta, on nähnyt Isän.
47 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo, sillä on iankaikkinen elämä.

48 Minä olen elämän leipä.
49 Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.
50 Mutta tämä on se leipä, joka tulee alas taivaasta, että se, joka sitä syö, ei kuolisi.
51 Minä olen se elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää iankaikkisesti. Ja se leipä, jonka minä annan, on minun lihani, maailman elämän puolesta."
52 Silloin juutalaiset riitelivät keskenään sanoen: "Kuinka tämä voi antaa lihansa

lihansa syötäväksi?"
53 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertansa, teillä ei ole elämää itsessänne."

54 Joka syö lihaani ja juo vertani, hänellä on iäinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
55 Sillä minun lihani on tosi ruoka ja minun vereni on tosi juoma.
56 Joka syö lihaani ja juo vertani, hän pysyy minussa ja minä hänessä.

57 Niin kuin Isä joka elää, on lähettänyt minut, ja minä elän Isän vuoksi, niin myös se joka minua syö, elää minun vuokseni.

58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei niin kuin isänne söivät (mannaa) ja kuolivat; joka syö tätä leipää, hän elää iäti*."
59 Tämän Hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa.

EPÄUSKOISET OPETUSLAPSET

60 Niin monet Hänen opetuslapsistaan

antaa meille lihansa syötäväksi?"
53 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo vertansa, teillä ei ole elämää itsessänne.

54 Joka syö lihaani ja juo vertani, hänellä on iankaikkinen elämä, ja Minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
55 Sillä lihani on tosi ruoka ja vereni on tosi juoma.
56 Joka syö lihaani ja juo vertani, hän pysyy Minussa ja Minä hänessä.

57 Niin kuin elävä Isä lähetti Minut ja Minä elän Isän tähden, niin myös se, joka Minua syö, elää Minun tähteni.

58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei niin kuin isänne söivät ja kuolivat. Joka syö tätä leipää, elää iäti."
59 Tämä puhui kokoushuoneessa opettaessaan Kapernaumissa.

60 Niin monet opetuslapsistaan

meille syötäväksi?"
53 Niin Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo hänen vertansa, ei teillä ole elämää itsessänne.
54 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, sillä on iankaikkinen elämä, ja minä herätän hänet viimeisenä päivänä.
55 Sillä minun lihani on totinen ruoka, ja minun vereni on totinen juoma.
56 Joka syö minun lihani ja juo minun vereni, se pysyy minussa, ja minä hänessä.
57 Niinkuin Isä, joka elää, on minut lähettänyt, ja minä elän Isän kautta, niin myös se, joka minua syö, elää minun kauttani.
58 Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän isienne: he söivät ja kuolivat; joka tätä leipää syö, se elää iankaikkisesti."
59 Tämän hän puhui synagoogassa opettaessaan Kapernaumissa.

60 Niin monet hänen opetuslapsistansa,

sen kuultuaan sanoivat: "Tämä on kova puhe. Kuka voi sitä kuunnella?"
61 Mutta kun Jeesus itsessään tiesi että Hänen opetuslapsensa nurisivat siitä, Hän sanoi heille: "Loukkaako tämä teitä?"

62 Entä jos näette Ihmisen Pojan nousevan sinne missä Hän oli ennen!

63 Henki on se joka tekee eläväksi, ei liha mitään hyödytä. Ne sanat jotka olen puhunut teille, ovat henki ja ovat elämä.

64 Mutta teissä on muutamia jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti ketkä ne olivat jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli joka oli Hänet kavaltava."

65 Niin Hän sanoi: "Sen vuoksi olen sanonut teille ettei kukaan voi tulla luokseni ellei Isäni salli sitä hänelle."

66 Tämän vuoksi monet Hänen opetuslapsistaan vetäytyivät takaisin eivätkä enää vaeltaneet Hänen kanssaan.

kuultuaan sanoivat: "Tämä on kova puhe. Kuka voi Häntä kuulla?"
61 Tietäen itsessään, että opetuslapset nurisevat siitä, Jeesus sanoi heille: "Loukkaako tämä teitä?

62 Entä, jos näkisitte Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä oli ennen?

63 Henki on se, joka tekee eläväksi, ei liha saa mitään aikaan. Ne sanat, jotka olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.
64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne ovat, jotka eivät usko, ja kuka se on, joka Hänet kavaltaa.

65 Sanoi: "Sen tähden olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla tyköni, ellei Isäni antaisi hänelle."

66 Tästä lähtien monet opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet kanssaan.

sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?"
61 Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: "Loukkaako tämä teitä?
62 Mitä sitten, jos saatte nähdä Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä hän oli ennen!
63 Henki on se, joka eläväksi tekee; ei liha mitään hyödytä. Ne sanat, jotka minä olen teille puhunut, ovat henki ja ovat elämä.
64 Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä ne olivat, jotka eivät uskoneet, ja kuka se oli, joka oli kavaltava hänet.
65 Ja hän sanoi: "Sentähden minä olen sanonut teille, ettei kukaan voi tulla minun tyköni, ellei minun Isäni sitä hänelle anna".
66 Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet hänen kanssansa.

PIETARIN TUNNUSTUS JEESUKSELLE

67 Silloin Jeesus sanoi niille
kahdelletoista: "Tahdotteko ehkä tekin
mennä pois?"
68 Niin Simon Pietari vastasi Hänelle:
"Herra, kenen luo menisimme? Sinulla on
iäisen elämän sanat,"
69 ja me uskomme ja ymmärrämme että
sinä olet *Kristus, elävän Jumalan Poika*."

70 Jeesus vastasi heille: "Enkö minä ole
valinnut teitä, te kaksitoista? Ja yksi teistä
on paholainen."
71 Mutta sen Hän sanoi *Juudas
Iskariotista, Simonin* pojasta, sillä tämä
oli Hänet kavaltava ja oli yksi niistä
kahdestatoista.

67 Niin Jeesus sanoi niille
kahdelletoista: "Tahdotteko tekin
mennä pois?"
68 Simeon Pietari vastasi Hänelle:
"Herra, kenen tykö menemme? Sinulla
on iankaikkisen elämän sanat,
69 ja olemme uskoneet ja
ymmärtäneet, että Sinä olet Jumalan
Pyhä."
70 Jeesus vastasi heille: "Enkö Minä
valinnut teidät kaksitoista? Ja yksi
teistä on perkele."
71 Mutta sen sanoi Simeonin pojasta,
Juudas Iskariotista, sillä tämä oli
Hänet kavaltava ja oli yksi niistä
kahdestatoista.

67 Niin Jeesus sanoi niille
kahdelletoista: "Tahdotteko tekin mennä
pois?"
68 Simon Pietari vastasi hänelle: "Herra,
kenen tykö me menisimme? Sinulla on
iankaikkisen elämän sanat;
69 ja me uskomme ja ymmärrämme,
että sinä olet Jumalan Pyhä."

70 Jeesus vastasi heille: "Enkö minä
ole valinnut teitä, te kaksitoista? Ja
yksi teistä on perkele."
71 Mutta sen hän sanoi Juudaasta,
Simon Iskariotin pojasta; sillä tämä oli
hänet kavaltava ja oli yksi niistä
kahdestatoista.

JEESUS JA HÄNEN VELJENSÄ

1 Sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri
Galileassa, sillä Hän ei tahtonut vaeltaa
Juudeassa, koska juutalaiset tavoittelivat
Häntä tappaakseen.
2 Mutta juutalaisten juhla, lehtimajan
juhla, oli lähellä.
3 Niin Hänen veljensä sanoivat Hänelle:

7. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri
Galileassa, sillä ei tahtonut vaeltaa
Juudeassa, koska juutalaiset
tavoittelivat Häntä tappaaksensa.
2 Mutta juutalaisten juhla,
lehtimajanjuhla oli lähellä.
3 Niin veljensä sanoivat Hänelle:

7. Luku

1 Ja sen jälkeen Jeesus vaelsi ympäri
Galileassa; sillä hän ei tahtonut vaeltaa
Juudeassa, koska juutalaiset
tavoittelivat häntä tappaaksensa.
2 Ja juutalaisten juhla, lehtimajanjuhla,
oli lähellä.
3 Niin hänen veljensä sanoivat hänelle:

"Lähde täältä ja mene Juudeaan, jotta opetuslapsesikin näkisivät tekosi joita teet."
4 Sillä ei kukaan tee mitään salassa kun tahtoo itse esiintyä julkisesti. Koska näitä teet, ilmaise itsesi maailmalle."

5 Sillä Hänen veljensäkään eivät uskoneet Häneen.
6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teidän aikanne on aina käsillä."
7 Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, koska minä todistan siitä*, että sen teot ovat pahat.
8 Menkää te ylös (näille) juhlille. Minä en vielä mene ylös näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt."
9 Sanottuaan heille tämän Hän jäi Galileaan.

"Siirry pois täältä ja mene Juudeaan, jotta opetuslapsesikin näkisivät tekosi, joita teet.
4 Sillä ei kukaan tee mitään salassa, kun tahtoo itse esiintyä julkisesti. Jos näitä tekoja teet, ilmaise itsesi mailmalle."
5 Sillä eivät veljensäkään uskoneet Häneen.
6 Niin Jeesus sanoo heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teidän aikanne on aina valmis.
7 Teitä ei mailma voi vihata, mutta Minua se vihaa, koska Minä todistan sitä vastaan, että sen teot ovat pahat.
8 Menkää te ylös juhlille. Minä en vielä mene näille juhlille, sillä Minun aikani ei ole vielä tullut."
9 Sanottuaan heille tämän jäi Galileaan.

"Lähde täältä ja mene Juudeaan, että myös sinun opetuslapsesi näkisivät sinun tekosi, joita sinä teet;
4 sillä ei kukaan, joka itse tahtoo tulla julki, tee mitään salassa. Koska sinä näitä tekoja teet, niin ilmoita itsesi maailmalle."
5 Sillä hänen veljensäkään eivät häneen uskoneet.
6 Niin Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut; mutta teille aika on aina sovelias.
7 Teitä ei maailma voi vihata, mutta minua se vihaa, sillä minä todistan siitä, että sen teot ovat pahat.
8 Menkää te ylös juhlille; minä en vielä mene näille juhlille, sillä minun aikani ei ole vielä täyttynyt.
9 Tämän hän sanoi heille ja jäi Galileaan.

JEESUS MENEE LEHTIMAJAN JUHLILLE

10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet *ylös, silloin Hänkin meni ylös juhlille*, ei julki vaan ikään kuin salaa.
11 Niin juutalaiset etsivät Häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä Hän on?"

10 Mutta kun veljensä olivat menneet ylös juhlille, silloin hänkin meni ylös, ei julki, vaan ikään kuin salaa.
11 Niin juutalaiset etsivät Häntä juhlilla ja sanoivat: "Missä Hän on?"

10 Mutta kun hänen veljensä olivat menneet juhlille, silloin hänkin meni sinne, ei julki, vaan ikäänkuin salaa.
11 Niin juutalaiset etsivät häntä juhlan aikana ja sanoivat: "Missä hän on?"

12 Ja kansanjoukoissa oli paljon kuisketta Hänestä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä." Mutta toiset sanoivat: "Ei, vaan Hän eksyttää kansan."
13 Kukaan ei juutalaispelon vuoksi kuitenkaan puhunut Hänestä julkisesti.

12 Kansajoukossa oli paljo kuisketta Hänestä. Toiset sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei, vaan eksyttää kansan."
13 Kukaan ei juutalaispelon vuoksi kuitenkaan puhunut Hänestä julkisesti.

12 Ja hänestä oli paljon kiistelyä kansassa; muutamat sanoivat: "Hän on hyvä", mutta toiset sanoivat: "Ei ole, vaan hän villitsee kansan".
13 Ei kuitenkaan kukaan puhunut hänestä julkisesti, koska he pelkäsivät juutalaisia.

JEESUKSEN OPIN ALKULÄHDE

14 Mutta kun juhlat jo olivat puolivälissä meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.

15 Niin juutalaiset ihmettelivät sanoen: "Kuinka tämä oppimattomana tuntee Kirjoitukset?"
16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun vaan Hänen joka on minut lähettänyt."
17 Jos joku tahtoo tehdä Hänen tahtonsa. hän tulee *tästä opista* tuntemaan onko se Jumalasta lähtöisin vai puhunko omiani.
18 Joka omiaan puhuu, hakee omaa kunniaansa, mutta joka hakee lähettäjänsä kunniaa, se on totuullinen eikä hänessä ole vääryyttä."

14 Mutta kun juhlat jo olivat puolivälissä, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.
15 Niin juutalaiset ihmettelivät sanoen: "Kuinka tämä oppimattomana tuntee Kirjoituksia?"
16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole Minun, vaan Hänen, joka Minut lähetti.
17 Jos joku tahtoo tehdä Hänen tahtonsa, hän tulee tästä opista tuntemaan, onko se Jumalasta, vai puhunko omiani.
18 Joka omiaan puhuu, hakee omaa kunniaansa, mutta joka hakee lähettäjänsä kunniaa, on totuullinen eikä hänessä ole vääryyttä.

14 Mutta kun jo puoli juhlaa oli kulunut, meni Jeesus ylös pyhäkköön ja opetti.
15 Niin juutalaiset ihmettelivät ja sanoivat: "Kuinka tämä osaa kirjoituksia, vaikkei ole oppia saanut?"
16 Jeesus vastasi heille ja sanoi: "Minun oppini ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt.
17 Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani.
18 Joka omiaan puhuu, se pyytää omaa kunniaansa, mutta joka pyytää lähettäjänsä kunniaa, se on totinen, eikä hänessä ole vääryyttä.

JEESUKSEN VAINOAMISESTA

19 ”Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Mutta ei kukaan teistä lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"

20 Kansa vastasi (ja sanoi): "Sinussa on riivaaja. Kuka sinua tavoittelee tappaakseen?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon tein, ja te kaikki ihmettelette"

22 (sen vuoksi). Mooses on antanut teille ympärileikkauksen – ei niin että se on Moosekselta vaan isiltä – ja te ympärileikkaatte ihmisen myös sapattina.

23 Jos ihminen sapattina saa ympärileikkauksen jottei Mooseksen lakia rikottaisi, oletteko minulle vihoissanne kun tein koko ihmisen terveeksi sapattina?

24 Älkää tuomitko näön vuoksi vaan tuomitkaa oikea tuomio.”

19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Mutta ei kukaan teistä lakia täytä. Miksi tavoittelette Minua tappaaksenne?"

20 Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja. Kuka tavoittelee Sinua tappaakseen?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon tein, ja kaikki ihmettelette.

22 Mooses on antanut teille leikkauksen - ei niin, että se on Moosekselta, vaan isiltä - ja te leikkaatte ihmisen sapattina.

23 Jos ihminen sapattina saa leikkauksen, jottei Mooseksen lakia rikottaisi, oletteko Minulle vihoissanne, kun tein koko ihmisen terveeksi sapattina?

24 Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio."

19 Eikö Mooses ole antanut teille lakia? Ja kukaan teistä ei lakia täytä. Miksi tavoittelette minua tappaaksenne?"

20 Kansa vastasi: "Sinussa on riivaaja; kuka sinua tavoittelee tappaaksensa?"

21 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Yhden teon minä tein, ja te kaikki kummastelette.

22 Mooses antoi teille ympärileikkauksen-ei niin, että se olisi Moosekselta, vaan se on isiltä-ja sapattinakin te ympärileikkaatte ihmisen.

23 Sentähden: jos ihminen saa ympärileikkauksen sapattina, ettei Mooseksen lakia rikottaisi, miksi te olette vihoissanne minulle siitä, että minä tein koko ihmisen terveeksi sapattina?

24 Älkää tuomitko näön mukaan, vaan tuomitkaa oikea tuomio."

ONKO JEESUS KRISTUS

25 Niin muutamat jerusalemilaisista

25 Niin muutamat jerusalemilaisista

25 Niin muutamat jerusalemilaisista

sanoivat: "Eikö tämä ole se jota he tavoittelevat tappaakseen?"
26 Ja katso, Hän puhuu julkisesti eivätkä he sano Hänelle mitään. Ovatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietää että tämä (totisesti) on Kristus?

27 Kuitenkin me tunnemme Hänet — mistä Hän on. Mutta kun Kristus tulee, kukaan ei tiedä mistä Hän on."
28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä kovalla äänellä ja opetti sanoen: "Te (sekä) tunnette minut että* tiedätte mistä olen. En ole kuitenkaan tullut oma-aloitteisesti°. Mutta Hän joka on minut lähettänyt, on totuullinen, ja Häntä te ette tunne."
29 (Mutta) minä tunnen Hänet koska olen Hänestä tullut, ja Hän on minut lähettänyt."
30 He pyrkivät sen vuoksi ottamaan Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi, sillä Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.
31 Mutta monet kansasta uskoivat Häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tehneekö Hän enemmän tunnustekoja kuin (nämä) mitä tämä on tehnyt?"

sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota tavoittelevat tappaaksensa?
26 Katso, Hän puhuu julkisesti eivätkä sano Hänelle mitään. Ovatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietää, että tämä on Kristus?

27 Hänet kuitenkin tunnemme, mistä on. Mutta kun Kristus tulee, kukaan ei tiedä, mistä Hän on."
28 Niin Jeesus huusi pyhäkössä opettaen ja sanoen: "Te tunnette Minut ja tiedätte, mistä olen. Itsestäni en ole tullut. Lähettäjäni on totuullinen, ja Häntä ette tunne.

29 Mutta Minä tunnen Hänet, koska olen Hänestä ja Hän lähetti Minut."

30 Pyrkivät sen tähden ottamaan Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi, sillä aikansa ei ollut vielä tullut.
31 Mutta monet kansasta uskoivat Häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tekeekö enemmän tunnustekoja kuin tämä on tehnyt?"

sanoivat: "Eikö tämä ole se, jota he tavoittelevat tappaaksensa?
26 Ja katso, hän puhuu vapaasti, eivätkä he sano hänelle mitään. Olisivatko hallitusmiehet tosiaan saaneet tietoonsa, että tämä on Kristus?
27 Kuitenkin, me tiedämme, mistä tämä on; mutta kun Kristus tulee, niin ei kukaan tiedä, mistä hän on."
28 Niin Jeesus puhui pyhäkössä suurella äänellä, opetti ja sanoi: "Te tunnette minut ja tiedätte, mistä minä olen; ja itsestäni minä en ole tullut, vaan hän, joka minut on lähettänyt, on oikea lähettäjä, ja häntä te ette tunne.
29 Minä tunnen hänet, sillä hänestä minä olen, ja hän on minut lähettänyt."

30 Niin heillä oli halu ottaa hänet kiinni; mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.
31 Mutta monet kansasta uskoivat häneen ja sanoivat: "Kun Kristus tulee, tehneekö hän enemmän tunnustekoja, kuin tämä on tehnyt?"

JEESUS YRITETÄÄN VANGITA

32 Fariseukset kuulivat kansan Hänestä näin kuiskivan. Ja *fariseukset ja ylipapit* lähettivät palvelijoita ottamaan Hänet kiinni.
33 Niin Jeesus sanoi heille: "Olen vielä vähän aikaa kanssanne. Sitten menen pois Hänen luokseen joka on minut lähettänyt."

34 Te etsitte minua ettekä löydä, ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."

35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne Hän aikoo mennä niin ettemme löydä Häntä? Ei kai Hän aio mennä *niitten luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä*, ja opettaa kreikkalaisia?"
36 Mitä tämä sana on jonka Hän sanoi: 'Te etsitte minua ettekä löydä' ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla'?"

32 Fariseukset kuulivat kansan Hänestä näin kuiskivan. Niin fariseukset ja ylipapit lähettivät palvelijoita ottamaan Hänet kiinni.
33 Sen tähden Jeesus sanoi heille: "Olen vielä vähän aikaa kanssanne. Sitten menen pois Hänen tykönsä, joka Minut lähetti.
34 Te etsitte Minua ettekä tule löytämään, ja missä Minä olen, sinne te ette voi tulla."
35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne aikoo mennä, koska emme voi löytää Häntä? Ei kai aio mennä kreikkalaisten hajaannuksen maihin ja opettaa kreikkalaisia?

36 Mitä tämä sana on, jonka sanoi: 'Te etsitte Minua ettekä tule löytämään' ja: 'Missä Minä olen, sinne te ette voi tulla?'"

32 Fariseukset kuulivat kansan näin kiistelevän hänestä; niin ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita ottamaan häntä kiinni.
33 Mutta Jeesus sanoi: "Minä olen vielä vähän aikaa teidän kanssanne, ja sitten minä menen pois hänen tykönsä, joka on minut lähettänyt.
34 Silloin te etsitte minua, mutta ette löydä; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."
35 Niin juutalaiset sanoivat keskenään: "Minne tämä aikoo mennä, koska emme voi löytää häntä? Eihän vain aikone mennä niiden luo, jotka asuvat hajallaan kreikkalaisten keskellä, ja opettaa kreikkalaisia?
36 Mitä tämä sana on, jonka hän sanoi: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä', ja: 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla'?"

ELÄVÄ VESI

37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi sanoen:

37 Juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi sanoen:

37 Mutta juhlan viimeisenä, suurena päivänä Jeesus seisoi ja huusi ja sanoi:

"Jos joku janoaa, tulkoon minun luokseni ja juokoon."
38 Joka uskoo minuun niin kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on juokseva elävän veden virrat."
39 Mutta laman Hän sanoi Hengestä jonka ne tulivat saamaan, jotka uskoivat Häneen. Sillä (Pyhä) Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei ollut vielä kirkastettu.

"Jos joku janoaa, tulkoon Minun tyköni ja juokoon.
38 Joka uskoo Minuun niin kuin Raamattu sanoo, hänen sisimmästään on vuotava elävän veden virrat."
39 Mutta tämän sanoi Hengestä, jonka ne tulivat saamaan, jotka uskovat Häneen. Sillä Pyhä Henki ei vielä ollut annettu, koska Jeesus ei ollut vielä kirkastettu.

"Jos joku janoaa, niin tulkoon minun tyköni ja juokoon.
38 Joka uskoo minuun, hänen sisimmästään on, niinkuin Raamattu sanoo, juokseva elävän veden virrat."
39 Mutta sen hän sanoi Hengestä, joka niiden piti saaman, jotka uskoivat häneen; sillä Henki ei ollut vielä tullut, koska Jeesus ei vielä ollut kirkastettu.

KANSA ON ERI MIELTÄ JEESUKSESTA

40 Niin monet* kansasta sanoivat tämän puheen kuultuaan: "Tämä on totisesti se profeetta."
41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: "Ei kai Kristus tule Galileasta?"
42 Eikö Raamattu sano että Kristus on Daavidin jälkeläisiä ja tulee Beetlehemistä, pienestä kaupungista jossa Daavid asui?"

43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta Hänen tähtensä.
44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi.

40 Niin monet kansasta sanoivat tämän puheen kuultuaan: "Tämä on totisesti se profeetta."
41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus." Mutta toiset sanoivat: "Ei kai Kristus tule Galileasta?
42 Eikö Raamattu sano, että Kristus tulee Daavidin siemenestä ja Beetlehemistä, kylästä, josta Daavid oli?"
43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta Hänen tähtensä.
44 Muutamat heistä tahtoivat ottaa Hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt Häneen käsiksi.

40 Niin muutamat kansasta, kuultuaan nämä sanat, sanoivat: "Tämä on totisesti se profeetta".
41 Toiset sanoivat: "Tämä on Kristus". Mutta toiset sanoivat: "Ei suinkaan Kristus tule Galileasta?
42 Eikö Raamattu sano, että Kristus on oleva Daavidin jälkeläisiä ja tuleva pienestä Beetlehemin kaupungista, jossa Daavid oli?"
43 Niin syntyi kansassa eripuraisuutta hänen tähtensä.
44 Ja muutamat heistä tahtoivat ottaa hänet kiinni. Mutta ei kukaan käynyt häneen käsiksi.

KANSAN JOHTAJIEN EPÄUSKO

45 Niin palvelijat tulivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet Häntä mukananne?"

46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole ihminen koskaan puhunut niin kuin se mies [puhuu]."
47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?"
48 Onko kukaan hallitusmiehistä tai fariseuksista uskonut Häneen?

49 Mutta tuo kansa joka ei tunne lakia, on kirottu."
50 Nikodeemus joka yöllä* oli tullut Hänen luokseen ja oli yksi heistä, sanoi heille:
51 Ei kai lakimme tuomitse ihmistä ellei häntä ole ensin kuulusteltu ja saatu tietää mitä hän on tehnyt'?"
52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe ettei Galileasta nouse profeettaa."
53 Ja kukin meni kotiinsa.

45 Niin palvelijat tulivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet Häntä mukananne?"
46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole ihminen koskaan puhunut niin kuin se ihminen."
47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?
48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut Häneen, tai fariseuksista?

49 Mutta tuo kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu."
50 Nikoteemu sanoo heille - se, joka meni yöllä Hänen tykönsä ja oli yksi heistä:
51 "Tuomitseeko lakimme ihmisen, ellei ole ensin kuullut häntä itseään ja saanut tietää, mitä hän tekee?"
52 Vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa."
53 Niin kukin meni kotiinsa.

45 Niin palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, ja nämä sanoivat heille: "Miksi ette tuoneet häntä tänne?"

46 Palvelijat vastasivat: "Ei ole koskaan ihminen puhunut niin, kuin se mies puhuu".
47 Niin fariseukset vastasivat heille: "Oletteko tekin eksytetyt?
48 Onko kukaan hallitusmiehistä uskonut häneen tai kukaan fariseuksista?
49 Mutta tuo kansa, joka ei lakia tunne, on kirottu."
50 Niin Nikodeemus, joka ennen oli käynyt Jeesuksen luona ja joka oli yksi heistä, sanoi heille:
51 Tuomitseeko lakimme ketään, ennenkuin häntä on kuulusteltu ja saatu tietää, mitä hän on tehnyt?
52 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki ja näe, ettei Galileasta nouse profeettaa."
53 Ja he menivät kukin kotiinsa.

AVION RIKKONUT NAINEN

1 Mutta Jeesus meni Öljyvuorelle.
2 Varhain aamulla Hän saapui jälleen pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli Hänen luokseen. Niin Hän istuutui ja opetti heitä.

3 Mutta kirjanoppineet ja fariseukset toivat Hänen luokseen aviorikoksesta kiinni otetun naisen. Asetettuaan hänet keskelle

4 he sanoivat Jeesukselle*: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä."

5 Mooses on antanut meille laissa käskyn että tuollaiset on kivitettävä. Entä mitä sinä sanot?"
6 Mutta sen he sanoivat kiusaten Häntä jotta heillä olisi mistä syyttää Häntä. Silloin Jeesus alas kumartuen kirjoitti sormellaan maahan.
7 Mutta kun he yhä kyselivät Häneltä, Hän ojensi itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, heittäköön häntä ensin kivellä."
8 Ja taas Hän alas kumartuen kirjoitti maahan.

8. Luku

1 Mutta Jeesus meni Öljyvuorelle.
2 Varhain aamulla meni jälleen pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luoksensa. Niin istuutui ja opetti heitä.

3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset tuovat luoksensa aviorikoksesta kiinni otetun naisen.

4 Asetettuaan hänet keskelle sanovat Hänelle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.
5 Mooses antoi laissa meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Entä mitä Sinä sanot?"
6 Mutta sen sanoivat kiusaten Häntä, jotta saisivat nostaa syytteen Häntä vastaan. Silloin Jeesus kumartuen kirjoitti sormella maahan.
7 Mutta kun jatkoivat Häneltä kysymistä, Hän ojentaen itsensä sanoi heille: "joka teistä on synnitön, heittäköön häntä ensin kivellä."
8 Taas kumartuen kirjoitti maahan.

8. Luku

1 Mutta Jeesus meni Öljymäelle.
2 Ja varhain aamulla hän taas saapui pyhäkköön, ja kaikki kansa tuli hänen luoksensa; ja hän istuutui ja opetti heitä.
3 Silloin kirjanoppineet ja fariseukset toivat hänen luoksensa aviorikoksesta kiinniotetun naisen, asettivat hänet keskelle
4 ja sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, tämä nainen on tavattu itse teosta, aviorikosta tekemästä.

5 Ja Mooses on laissa antanut meille käskyn, että tuommoiset on kivitettävä. Mitäs sinä sanot?"
6 Mutta sen he sanoivat kiusaten häntä, päästäkseen häntä syyttämään. Silloin Jeesus kumartui alas ja kirjoitti sormellaan maahan.
7 Mutta kun he yhä edelleen kysyivät häneltä, ojensi hän itsensä ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, se heittäköön häntä ensimmäisenä kivellä".
8 Ja taas hän kumartui alas ja kirjoitti maahan.

9 Kun he tämän kuulivat ja omatunto todisti heidät syyllisiksi, he menivät pois toinen toisensa perästä vanhimmista alkaen viimeisiin asti. Niin Jeesus jäi yksin, ja nainen joka oli seisonut joukon keskellä.

10 Kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, Hän sanoi tälle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan tuominnut sinua?"

11 Tämä vastasi: "Ei kukaan, Herra." Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää syntiä harjoita."

JEESUS ON MAAILMAN VALO

12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valo. Joka minua seuraa, hän ei ole vaeltava pimeässä, vaan hänellä on oleva elämän valo."

13 Silloin fariseukset sanoivat Hänelle: "Sinä todistat itsestäsi. Todistuksesi ei ole pätevä.”"
14 Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Vaikka

9 Kun tämän kuulivat ja omatunto todisti heidät syyllisiksi, menivät pois toinen toisensa perästä vanhimmasta alkaen viimeiseen asti. Niin Jeesus jäi yksin, ja vaimo seisoi keskellä.

10 Kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi tälle: "Nainen, missä ne ovat, syyttäjäsi? Eikö kukaan tuominnut sinua'"

11 Tämä sanoi: "Ei kukaan, Herra." Jeesus sanoi hänelle: "En Minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää syntiä tee."

12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen mailman valo. Joka Minua seuraa, se ei totisesti vaella pimeässä, vaan hänellä on elämän valo."

13 Silloin fariseukset sanoivat Hänelle: "Sinä todistat itsestäsi. Todistuksesi ei ole pätevä."

14 Jeesus vastasi ja sanoi heille:

9 Kun he tämän kuulivat ja heidän omatuntonsa todisti heidät syyllisiksi, menivät he pois, toinen toisensa perästä, vanhimmista alkaen viimeisiin asti; ja siihen jäi ainoastaan Jeesus sekä nainen, joka seisoi hänen edessään.

10 Ja kun Jeesus ojensi itsensä eikä nähnyt ketään muuta kuin naisen, sanoi hän hänelle: "Nainen, missä ne ovat, sinun syyttäjäsi? Eikö kukaan ole sinua tuominnut?"

11 Hän vastasi: "Herra, ei kukaan". Niin Jeesus sanoi hänelle: "En minäkään sinua tuomitse; mene, äläkä tästedes enää syntiä tee".

12 Niin Jeesus taas puhui heille sanoen: "Minä olen maailman valkeus; joka minua seuraa, se ei pimeydessä vaella, vaan hänellä on oleva elämän valkeus".

13 Niin fariseukset sanoivat hänelle: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevä".

14 Jeesus vastasi ja sanoi heille:

todistankin itsestäni, todistukseni on pätevä, sillä tiedän mistä olen tullut ja minne menen. Mutta te ette tiedä mistä tulen ja minne menen."

15 Te tuomitsette lihan mukaan. Minä en tuomitse ketään.
16 Ja jos minä tuomitsenkin, tuomioni on pätevä, sillä en ole yksinäni vaan minä ja Isä* joka on minut lähettänyt.

17 Laissannekin on kirjoitettuna että kahden ihmisen todistus on pätevä.

18 Minä olen se joka todistan itsestäni ja minusta todistaa Isä joka on minut lähettänyt."
19 Niin he sanoivat Hänelle: "Missä Isäsi on?" Jeesus vastasi: "Ette tunne minua ettekä Isään,. Jos tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni."

20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun luona, opettaessaan pyhäkössä. Eikä kukaan ottanut Häntä kiinni, sillä Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.

"Vaikka todistankin itsestäni, todistukseni on pätevä, sillä tiedän, mistä tulin ja minne menen, mutta te ette tiedä, mistä tulen ja minne menen.
15 Te tuomitsette lihan mukaan. Minä en tuomitse ketään.
16 Jos tuomitsen, tuomioni on pätevä, sillä en ole yksinäni, vaan Minä ja se, joka Minut lähetti.

17 Laissanne on kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.

18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja Minusta todistaa Isä, joka Minut lähetti."
19 Niin sanoivat Hänelle: "Missä on Isäsi?" Jeesus vastasi: "Ette tunne Minua ettekä Isääni. Jos tuntisitte Minut, tuntisitte myös Isäni."

20 Tämän Jeesus puhui uhritorven luona opettaen pyhäkössä. Eikä kukaan ottanut Häntä kiinni, sillä aikansa ei ollut vielä tullut.

"Vaikka minä todistankin itsestäni, on todistukseni pätevä, sillä minä tiedän, mistä minä olen tullut ja mihin minä menen; mutta te ette tiedä, mistä minä tulen, ettekä, mihin minä menen.
15 Te tuomitsette lihan mukaan; minä en tuomitse ketään.
16 Ja vaikka minä tuomitsisinkin, niin minun tuomioni olisi oikea, sillä minä en ole yksinäni, vaan minä ja hän, joka on minut lähettänyt.
17 Onhan teidän laissannekin kirjoitettuna, että kahden ihmisen todistus on pätevä.
18 Minä olen se, joka todistan itsestäni, ja minusta todistaa myös Isä, joka on minut lähettänyt."
19 Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni".
20 Nämä sanat Jeesus puhui uhriarkun ääressä, opettaessaan pyhäkössä; eikä kukaan ottanut häntä kiinni, sillä hänen hetkensä ei ollut vielä tullut.

JEESUS EI OLE TÄSTÄ MAAILMASTA

21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla."
22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai Hän tapa itseään koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla'?"

23 Hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä. Te olette tämän maailman omia, minä en ole tämän maailman oma."
24 Sen vuoksi sanoin teille että kuolette synteihinne. sillä ellette usko että *Minä olen*, te kuolette synteihinne."

25 Niin he sanoivat Hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Että* yleensä puhunkaan teille!"
26 Paljon minulla on teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa. Mutta Hän joka on minut lähettänyt, on totuullinen ja mitä olen Häneltä kuullut, sen puhun maailmalle."
27 Mutta he eivät ymmärtäneet että Hän puhui heille Isästä.

21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte Minua ja kuolette syntiinne. Mihin menen, sinne ette voi tulla."
22 Silloin juutalaiset sanoivat: "Ei kai tapa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin menen, sinne ette voi tulla'?"

23 Sanoi heille: "Te olette alhaalta, Minä olen ylhäältä. Te olette tästä mailmasta, Minä en ole tästä mailmasta.
24 Sen tähden sanon teille, että kuolette synteihinne, sillä ellette usko, että MINÄ OLEN, kuolette synteihinne."

25 Niin sanoivat Hänelle: "Kuka olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä puhunkin teille.
26 Paljo Minulla on teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta Hän, joka Minut lähetti, on totuullinen, ja mitä olen Häneltä kuullut, sen puhun mailmalle."
27 Eivät ymmärtäneet, että puhui heille Isästä.

21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette syntiinne. Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla."
22 Niin juutalaiset sanoivat: "Ei kai hän aikone tappaa itseänsä, koska sanoo: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla'?"
23 Ja hän sanoi heille: "Te olette alhaalta, minä olen ylhäältä; te olette tästä maailmasta, minä en ole tästä maailmasta.
24 Sentähden minä sanoin teille, että te kuolette synteihinne; sillä ellette usko minua siksi, joka minä olen, niin te kuolette synteihinne."
25 Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sinä olet?" Jeesus sanoi heille: "Juuri se, mitä minä puhunkin teille.
26 Paljon on minulla teistä puhuttavaa ja teissä tuomittavaa; mutta hän, joka on minut lähettänyt, on totinen, ja minkä minä olen kuullut häneltä, sen minä puhun maailman kuulla."
27 Mutta he eivät ymmärtäneet, että hän puhui heille Isästä.

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette korottaneet Ihmisen Pojan, silloin ymmärrätte että *Minä olen* ja etten omatahtoisesti tee mitään, vaan puhun tätä niin kuin Isäni on minua opettanut."

29 Hän joka on minut lähettänyt, on kanssani. Isä* ei ole jättänyt minua yksin, koska aina teen sitä mikä on Hänelle otollista."
30 Kun Hän näitä puhui, uskoivat monet Häneen.

TOTUUS TEKEE VAPAAKSI

31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille jotka uskoivat Häneen: "Jos te pysytte sanassani, niin olette totisesti minun opetuslapsiani"
32 ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi."
33 He vastasivat Hänelle: "Olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sanot: 'Te tulette vapaiksi'?" "
34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: jokainen joka syntiä harjoittaa, on synnin orja."

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin ymmärrätte, että MINÄ OLEN ja etten itsestäni tee mitään, vaan niin kuin Isä opetti Minua, sitä puhun.

29 Joka Minut lähetti, on kanssani. Ei Isä jättänyt Minua yksin, koska aina teen sitä, mikä on Hänelle otollista."

30 Kun näitä puhui, uskoivat monet Häneen.

31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka olivat alkaneet uskoa Häneen: "Jos pysytte Minun sanassani, niin totisesti olette opetuslapsiani
32 ja tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi."
33 Vastasivat Hänelle: "Olemme Aaprahamin siementä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"
34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: jokainen, joka syntiä harjoittaa, on synnin orja.

28 Niin Jeesus sanoi heille: "Kun olette ylentäneet Ihmisen Pojan, silloin te ymmärrätte, että minä olen se, joka minä olen, ja etten minä itsestäni tee mitään, vaan puhun tätä sen mukaan, kuin minun Isäni on minulle opettanut.
29 Ja hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; hän ei ole jättänyt minua yksinäni, koska minä aina teen sitä, mikä hänelle on otollista."
30 Kun hän näin puhui, uskoivat monet häneen.

31 Niin Jeesus sanoi niille juutalaisille, jotka uskoivat häneen: "Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslapsiani;
32 ja te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus on tekevä teidät vapaiksi".
33 He vastasivat hänelle: "Me olemme Aabrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orjia. Kuinka sinä sitten sanot: 'Te tulette vapaiksi'?"
34 Jeesus vastasi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja.

35 Mutta orja ei pysy talossa iäti. Poika pysyy iäti.
36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, te tulette totisesti vapaiksi.
37 Tiedän että olette Aabrahamin jälkeläisiä. Mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska sanani ei saa sijaa teissä.
38 Minä puhun mitä olen nähnyt Isäni luona. Niin tekin teette mitä olette nähneet teidän isänne luona.”

35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti.
36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, olette totisesti vapaat.
37 Tiedän, että olette Aaprahamin siementä. Mutta tavoittelette minua tappaaksenne, koska sanallani ei ole sijaa teissä.
38 Puhun, mitä olen nähnyt Isäni tykönä. Niin tekin teette, mitä olette nähneet oman isänne tykönä."

35 Mutta orja ei pysy talossa iäti; Poika pysyy iäti.
36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.
37 Minä tiedän, että te olette Aabrahamin jälkeläisiä; mutta te tavoittelette minua tappaaksenne, koska minun sanani ei saa tilaa teissä.
38 Minä puhun, mitä minä olen nähnyt Isäni tykönä; niin tekin teette, mitä olette kuulleet omalta isältänne."

ISÄNÄ PAHOLAINEN

39 He vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Meidän isämme on Aabraham." Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, tekisitte Aabrahamin tekoja."

40 Mutta nyt tavoittelette minua tappaaksenne, miestä joka on puhunut teille totuuden, jonka on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

41 Te teette isänne tekoja." (Niin) he sanoivat Hänelle: "Emme ole syntyneet haureudesta. Meillä on yksi isä, Jumala."

39 Vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Meidän isämme on Aapraham." Jeesus sanoo heille: "Jos olette Aaprahamin lapsia, tehkää Aaprahamin tekoja.

40 Mutta nyt tavoittelette Minua tappaaksenne, ihmistä, joka on puhunut teille totuuden, jonka olen kuullut Jumalalta. Niin ei Aapraham tehnyt.
41 Te teette isänne tekoja." Sanoivat Hänelle: "Emme ole syntyneet äpärinä. Meillä on yksi isä, Jumala."

39 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Aabraham on meidän isämme". Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte Aabrahamin lapsia, niin te tekisitte Aabrahamin tekoja.
40 Mutta nyt te tavoittelette minua tappaaksenne, miestä, joka on puhunut teille totuuden, jonka hän on kuullut Jumalalta. Niin ei Aabraham tehnyt.

41 Te teette isänne tekoja." He sanoivat hänelle: "Me emme ole aviorikoksesta syntyneitä; meillä on yksi Isä, Jumala".

42 (Niin) Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi Isänne, te rakastaisitte minua, sillä Jumalasta minä olen lähtenyt ja tullut. En siis ole tullut oma-aloitteisesti* vaan Hän on lähettänyt minut."
43 Miksi ette ymmärrä puhettani? Koska ette kärsi kuulla sanaani.

44 Teillä on isänä paholainen, ja te tahdotte seurata isänne himoja. Hän on ollut murhaaja alusta asti eikä hän pysy totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän puhuu valhetta, hän puhuu omiaan, sillä hän on valehtelija ja valheen* isä.
45 Mutta koska minä sanon totuuden, te ette usko minua.
46 Kuka teistä voi osoittaa minut syy-pääksi syntiin? Jos puhun totuutta, miksi ette usko minua?
47 Joka on Jumalan oma, kuulee Jumalan sanat. Sen vuoksi te ette kuule, koska ette ole Jumalan omia."

42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi isänne, rakastaisitte Minua, sillä Jumalasta Minä läksin ja olen tullut. En siis ole itsestäni tullut, vaan Hän lähetti Minut.
43 Miksi ette ymmärrä puhettani? Koska ette kärsi kuulla sanaani.

44 Te olette isästä perkeleestä ja tahdotte seurata isänne himoja. Hän oli murhaaja alusta asti eikä ole pysynyt totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun puhuu valhetta, puhuu omastaan, sillä on valhettelija ja valheen isä.
45 Mutta koska Minä sanon totuuden, ette usko Minua.
46 Kuka teistä voi osoittaa Minut syypääksi syntiin? Jos puhun totuuden, miksi ette usko Minua?
47 Joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Sen tähden ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

42 Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, niin te rakastaisitte minua, sillä minä olen Jumalasta lähtenyt ja tullut; en minä ole itsestäni tullut, vaan hän on minut lähettänyt.
43 Minkätähden te ette ymmärrä minun puhettani? Sentähden, että te ette kärsi kuulla minun sanaani.
44 Te olette isästä perkeleestä, ja isänne himoja te tahdotte noudattaa. Hän on ollut murhaaja alusta asti, ja totuudessa hän ei pysy, koska hänessä ei totuutta ole. Kun hän puhuu valhetta, niin hän puhuu omaansa, sillä hän on valhettelija ja sen isä.
45 Mutta minua te ette usko, sentähden että minä sanon totuuden.
46 Kuka teistä voi näyttää minut syypääksi syntiin? Jos minä totuutta puhun, miksi ette minua usko?
47 Joka on Jumalasta, se kuulee Jumalan sanat. Sentähden te ette kuule, koska ette ole Jumalasta."

JEESUKSEN ENNALTAOLO

48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Emmekö sano oikein — että sinä

48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat Hänelle: "Emmekö sano oikein

48 Niin juutalaiset vastasivat ja sanoivat hänelle: "Emmekö ole

olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"

49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni ja te häpäisette minua."
50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani. On Hän joka etsii ja tuomitsee.
51 Totisesti, totisesti sanon teille: jos joku pitää sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa."

52 Niin juutalaiset sanoivat Hänelle: "Nyt ymmärrämme että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.'"

53 Et kai sinä ole suurempi kuin isämme Aabraham joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet. Keneksi sinä itsesi teet?"

54 Jeesus vastasi: "Jos minä annan kunnian itselleni, kunniani ei ole mitään. Isäni on se joka antaa minulle kunnian. Hän josta sanotte: ”Hän on meidän Jumalamme’,"

55 ettekä tunne Häntä. Mutta minä

että olet samarialainen ja että Sinussa on riivaaja?"

49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan kunnioitan Isääni ja te häpäisette Minua.
50 Mutta en etsi omaa kunniaani. On se, joka etsii ja tuomitsee.
51 Totisesti, totisesti sanon teille: jos joku pitää sanani, hän ei näe kuolemaa."
52 Juutalaiset sanoivat Hänelle: "Nyt ymmärrämme, että Sinussa on riivaaja. Aapraham on kuollut ja profeetat, ja Sinä sanot: 'Jos joku pitää sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa.'

53 Et kai Sinä ole suurempi kuin isämme Aapraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet. Keneksi itsesi teet?"
54 Jeesus vastasi: "Jos annan itselleni kunnian, kunniani ei ole mitään. Isäni on se, joka antaa Minulle kunnian, Hän, josta sanotte: 'Hän on Jumalamme'

55 ettekä ole Häntä tunteneet; mutta

oikeassa, kun sanomme, että sinä olet samarialainen ja että sinussa on riivaaja?"
49 Jeesus vastasi: "Minussa ei ole riivaajaa, vaan minä kunnioitan Isääni, ja te häpäisette minua.
50 Mutta minä en etsi omaa kunniaani; yksi on, joka etsii ja tuomitsee.
51 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä näe kuolemaa."
52 Juutalaiset sanoivat hänelle: "Nyt me ymmärrämme, että sinussa on riivaaja. Aabraham on kuollut ja profeetat, ja sinä sanot: 'Jos joku pitää minun sanani, hän ei ikinä maista kuolemaa'.
53 Oletko sinä suurempi kuin isämme Aabraham, joka on kuollut? Ja profeetat ovat kuolleet; keneksi sinä itsesi teet?"
54 Jeesus vastasi: "Jos minä itse itselleni otan kunnian, niin minun kunniani ei ole mitään. Minun Isäni on se, joka minulle kunnian antaa, hän, josta te sanotte: 'Hän on meidän Jumalamme',
55 ettekä tunne häntä; mutta minä

tunnen Hänet. Ja jos sanoisin etten tunne Häntä, olisin valehtelija kuin te. Mutta minä tunnen Hänet ja pidän Hänen sanansa.
56 Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä että oli näkevä minun päiväni, ja hän näki ja iloitsi.”
57 Niin juutalaiset sanoivat Hänelle: ”Et ole vielä viisikymmenvuotias ja olet nähnyt Aabrahamin!”
58 Jeesus sanoi heille: ”Totisesti, totisesti sanon teille: Ennen kuin Aabraham syntyi, oli ”Minä olen.”
59 Silloin he poimivat kiviä heittääkseen Häntä niillä. Mutta Jeesus kätkeytyi ja lähti ulos pyhäköstä (käyden heidän keskitsensä, ja näin Hän poistui).

Minä tunnen Hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne Häntä, olisin valhettelija niin kuin te. Kuitenkin tunnen Hänet ja täytän sanansa.
56 Isänne Aapraham riemuitsi siitä, että näkisi Minun päiväni, ja näki ja iloitsi."
57 Niin juutalaiset sanoivat Hänelle: "Et ole vielä viisikymmenvuotias ja olet nähnyt Aaprahamin!"
58 Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti sanon teille: ennen Aaprahamin syntymistä MINÄ OLEN."
59 Silloin poimivat kiviä heittääkseen Häntä. Mutta Jeesus lymysi ja lähti ulos pyhäköstä.

tunnen hänet. Ja jos sanoisin, etten tunne häntä, niin minä olisin valhettelija niinkuin tekin; mutta minä tunnen hänet ja pidän hänen sanansa.
56 Aabraham, teidän isänne, riemuitsi siitä, että hän oli näkevä minun päiväni; ja hän näki sen ja iloitsi."
57 Niin juutalaiset sanoivat hänelle: "Et ole vielä viidenkymmenen vuoden vanha, ja olet nähnyt Aabrahamin!"
58 Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: ennenkuin Aabraham syntyi, olen minä ollut".
59 Silloin he poimivat kiviä heittääksensä häntä niillä; mutta Jeesus lymysi ja lähti pyhäköstä.

SYNTYMÄSOKEAN PARANEMINEN

1 Ohi kulkiessaan Hän näki syntymäsokean miehen.

2 Hänen opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: "Rabbi. kuka teki syntiä, tämä vai hänen vanhempansa, niin että hän syntyi sokeana?"
3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä

9. Luku

1 Ohi kulkiessaan Hän näki syntymäsokean miehen.

2 Opetuslapsensa kysyivät Häneltä sanoen: "Opettaja, kuka teki syntiä, tämä vai vanhempansa, niin että syntyi sokeana?."
3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt

9. Luku

1 Ja ohi kulkiessaan hän näki miehen, joka syntymästään saakka oli ollut sokea.
2 Ja hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä sanoen: "Rabbi, kuka teki syntiä, tämäkö vai hänen vanhempansa, että hänen piti sokeana syntymän?"
3 Jeesus vastasi: "Ei tämä tehnyt syntiä

eivätkä hänen vanhempansa, vaan
Jumalan tekojen piti tulla ilmi hänessä."

4 Niin kauan kuin päivä on, minun* tulee
tehdä Hänen tekojaan joka on minut
lähettänyt. Tulee yö jolloin kukaan ei voi
tehdä työtä.
5 Niin kauan kuin olen maailmassa, olen
maailmaa valo."
6 Sanottuaan tämän Hän sylki maahan,
teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan
sokean silmille.
7 Ja Hän sanoi hänelle: "Mene, peseydy
Siiloan lammikossa" — se on käännettynä
'lähetetty'. Niin hän meni ja peseytyi ja
palasi näkevänä."
8 Silloin naapurit ja ne jotka olivat
nähneet hänet ennen — että hän oli
sokea* — sanoivat: "Eikö tämä ole se
joka istui ja kerjäsi?"
9 Toiset sanoivat: "Hän se on", (mutta)
toiset [sanoivat]: "[Ei ole, vaan] hän on
hänen näköisensä." Hän sanoi "Minä se
olen."
10 Niin he sanoivat hänelle: "Kuinka
silmäsi aukenivat?"
11 Hän vastasi (ja sanoi): "[Se] mies jota
kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja

syntiä eivätkä vanhempansa, vaan jotta
Jumalan teot tulisivat ilmi hänessä.

4 Niin kauan kuin päivä on, Minun
tulee tehdä lähettäjäni tekoja. Tulee
yö, jolloin kukaan ei voi tehdä työtä.

5 Niin kauan kuin olen mailmassa,
olen mailman valo."
6 Sanottuaan tämän sylki maahan,
teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan
sokean silmille.
7 Sanoi hänelle: "Mene, pesey Siiloan
lammikossa" - se on käännettynä:
lähetetty. Niin meni ja peseysi ja palasi
näkevänä.
8 Silloin naapurit ja ne, jotka olivat
nähneet hänet ennen - että oli
kerjäläinen - sanoivat: "Eikö tämä ole
se, joka istui ja kerjäsi?"
9 Toiset sanoivat: "Hän se on", mutta
toiset sanoivat: "Ei, vaan on
näköisensä." Hän sanoi: "Minä olen."

10 Niin sanoivat hänelle: "Kuinka
silmäsi aukenivat?"
11 Vastasi ja sanoi: "Mies, jota
sanotaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja

eivätkä hänen vanhempansa, vaan
Jumalan tekojen piti tuleman hänessä
julki.
4 Niin kauan kuin päivä on, tulee
meidän tehdä hänen tekojansa, joka on
minut lähettänyt; tulee yö, jolloin ei
kukaan voi työtä tehdä.
5 Niin kauan kuin minä maailmassa
olen, olen minä maailman valkeus."
6 Tämän sanottuaan hän sylki maahan
ja teki syljestä tahtaan ja siveli tahtaan
hänen silmilleen
7 ja sanoi hänelle: "Mene ja peseydy
Siiloan lammikossa" -se on
käännettynä: lähetetty. -Niin hän meni
ja peseytyi ja palasi näkevänä.
8 Silloin naapurit ja ne, jotka ennen
olivat nähneet hänet kerjääjänä,
sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka istui
ja kerjäsi?"
9 Toiset sanoivat: "Hän se on", toiset
sanoivat: "Ei ole, vaan hän on hänen
näköisensä". Hän itse sanoi: "Minä se
olen".
10 Niin he sanoivat hänelle: "Miten
sinun silmäsi ovat auenneet?"
11 Hän vastasi: "Se mies, jota
kutsutaan Jeesukseksi, teki tahtaan ja

voiteli silmäni ja sanoi minulle: 'Mene Siiloan lammikolle ja peseydy.' Niin menin ja peseydyin ja sain näön."

12 He sanoivat hänelle: "Missä Hän on' Hän vastasi: ''En tiedä."

voiteli silmäni ja sanoi minulle: 'Mene Siiloan lammikolle ja pesey.' Mentyäni ja pestyäni itseni sain näön."

12 Sanoivat hänelle: "Missä Hän on?" Sanoo: "En tiedä."

voiteli minun silmäni ja sanoi minulle: 'Mene ja peseydy Siiloan lammikossa'; niin minä menin ja peseydyin ja sain näköni".
12 He sanoivat hänelle: "Missä hän on?" Hän vastasi: "En tiedä".

FARISEUKSET TUTKIVAT PARANEMISTA

13 He veivät hänet, entisen sokean, fariseusten luo.
14 Oli näet sapatti jona päivänä Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä.

15 Sen vuoksi vielä fariseuksetkin kysyivät häneltä miten hän sai näön. Hän sanoi heille: "Hän pani tahtaan silmilleni ja minä peseydyin ja näen."

16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta lähtöisin koska ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä sellaisia tunnustekoja?" Ja heidän keskellään oli erimielisyyttä."
17 He sanovat jälleen sokealle: "Mitä sinä sanot Hänestä koska Hän avasi silmäsi?" Hän sanoi: "Hän on profeetta."

13 Vievät hänet, ennen sokean, fariseusten luo.
14 Oli näet sapatti, jona päivänä Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä.
15 Sen tähden myös fariseukset kysyivät häneltä, miten sai näön. Sanoi heille: "Pani tahtaan silmilleni, ja minä peseysin ja näen."

16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska ei pidä sapattia." Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä sellaisia tunnustekoja?" Ja heissä oli eri mieltä.
17 Sanoivat jälleen sokealle: "Mitä sanot Hänestä, koska avasi silmäsi?" Sanoi: "Hän on profeetta."

13 Niin he veivät hänet, joka ennen oli ollut sokea, fariseusten luo.
14 Ja se päivä, jona Jeesus teki tahtaan ja avasi hänen silmänsä, oli sapatti.
15 Niin myöskin fariseukset kysyivät häneltä, miten hän oli saanut näkönsä. Ja hän sanoi heille: "Hän siveli tahtaan minun silmilleni, ja minä peseydyin, ja nyt minä näen".
16 Niin muutamat fariseuksista sanoivat: "Se mies ei ole Jumalasta, koska hän ei pidä sapattia". Toiset sanoivat: "Kuinka voi syntinen ihminen tehdä senkaltaisia tunnustekoja?" Ja he olivat keskenänsä eri mieltä.
17 Niin he taas sanoivat sokealle: "Mitä sinä sanot hänestä, koskapa hän avasi sinun silmäsi?" Ja hän sanoi: "Hän on

18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin kutsuivat näkönsä saaneen vanhemmat.

19 He kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?"

20 Hänen vanhempansa vastasivat (heille) ja sanoivat: "Tiedämme että tämä on poikamme ja että hän on sokeana syntynyt,"
21 mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä. emmekä tiedä kuka avasi hänen silmänsä. Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä, puhukoon itse puolestaan."

22 Hänen vanhempansa sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että jos joku tunnustaisi Hänet Kristukseksi, hän joutuisi synagoogasta erotetuksi.
23 Sen vuoksi hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen. kysykää häneltä."

18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että oli ollut sokea ja oli saanut näkönsä, ennen kuin kutsuivat sen vanhemmat, joka oli saanut näkönsä.
19 Kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka sitten nyt näkee?"

20 Niin vanhempansa vastasivat heille ja sanoivat: "Tiedämme, että tämä on poikamme ja että syntyi sokeana,

21 mutta kuinka nyt näkee, emme tiedä, emmekä tiedä, kuka avasi silmänsä. Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä, itse puhuu puolestaan."

22 Vanhempansa sanoivat näin, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnustaisi Hänet Kristukseksi, erotettaisiin kokoushuoneesta.

23 Sen tähden vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen, kysykää häneltä."

profeetta".
18 Mutta juutalaiset eivät uskoneet hänestä, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennenkuin kutsuivat sen näkönsä saaneen vanhemmat

19 ja kysyivät heiltä sanoen: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte sokeana syntyneen? Kuinka hän sitten nyt näkee?"
20 Hänen vanhempansa vastasivat ja sanoivat: "Me tiedämme, että tämä on meidän poikamme ja että hän on sokeana syntynyt;
21 mutta kuinka hän nyt näkee, emme tiedä; emme myöskään tiedä, kuka on avannut hänen silmänsä. Kysykää häneltä; hänellä on kyllin ikää, puhukoon itse puolestansa."
22 Näin hänen vanhempansa sanoivat, koska pelkäsivät juutalaisia. Sillä juutalaiset olivat jo sopineet keskenään, että se, joka tunnusti hänet Kristukseksi, oli erotettava synagoogasta.
23 Sentähden hänen vanhempansa sanoivat: "Hänellä on kyllin ikää, kysykää häneltä".

24 He kutsuivat siis toistamiseen miehen joka oli ollut sokea. ja sanoivat hänelle: "Anna Jumalalle kunnia. Tiedämme että se mies on syntinen."
25 Niin hän vastasi (ja sanoi): "Onko Hän syntinen, en tiedä. Yhden tiedän — että minä joka olin sokea, näen nyt."
26 Niin he sanoivat hänelle (jälleen): "Mitä Hän sinulle teki? Miten Hän avasi silmäsi?"

27 Hän vastasi heille: "Sanoin jo teille ettekä kuulleet. Miksi tahdotte taas kuulla', Tahdotteko tekin tulla Hänen opetuslapsikseen?"
28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet Hänen opetuslapsensa mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia."

29 Tiedämme että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta emme tiedä mistä tämä on."
30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä että te ette tiedä mistä Hän on. ja kuitenkin Hän avasi silmäni."
31 (Mutta) tiedämme ettei Jumala kuule syntisiä vaan jos joku on Jumalaa pelkäävä ja tekee Hänen tahtonsa, sitä

24 Kutsuivat siis toistamiseen miehen, joka oli ollut sokeana, ja sanoivat hänelle: "Anna Jumalalle kunnia. Tiedämme, että se mies on syntinen."
25 Niin vastasi: "Onko syntinen, en tiedä. Yhden tiedän: minä, joka olin sokea, näen nyt."
26 Sanoivat hänelle: "Mitä sinulle teki? Miten avasi silmäsi?"

27 Vastasi heille: "Sanoin jo teille ettekä kuulleet. Miksi tahdotte taas kuulla? Tahdotteko tekin tulla Hänen opetuslapsikseen?"
28 Niin herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet Hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.
29 Tiedämme, että Jumala on puhunut Moosekselle, mutta emme tiedä, mistä tuo on."
30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sepä tässä on ihmeellistä, ettette tiedä, mistä Hän on, ja kuitenkin avasi silmäni.
31 Mutta tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä, vaan jos joku on Jumalaa pelkääväinen ja tekee Hänen

24 Niin he kutsuivat toistamiseen miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna kunnia Jumalalle; me tiedämme, että se mies on syntinen".
25 Hän vastasi: "Onko hän syntinen, sitä en tiedä; sen vain tiedän, että minä, joka olin sokea, nyt näen".
26 Niin he sanoivat hänelle: "Mitä hän sinulle teki? Miten hän avasi sinun silmäsi?"
27 Hän vastasi heille: "Johan minä teille sanoin, ettekä te kuulleet. Miksi taas tahdotte sitä kuulla? Tahdotteko tekin ruveta hänen opetuslapsiksensa?"
28 Niin he herjasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet hänen opetuslapsensa, mutta me olemme Mooseksen opetuslapsia.

29 Me tiedämme Jumalan puhuneen Moosekselle, mutta mistä tämä on, sitä emme tiedä."
30 Mies vastasi ja sanoi heille: "Sehän tässä on ihmeellistä, että te ette tiedä, mistä hän on, ja kuitenkin hän on avannut minun silmäni.
31 Me tiedämme, ettei Jumala kuule syntisiä; vaan joka on jumalaapelkääväinen ja tekee hänen

Hän kuulee.
32 Ei ole koskaan* kuultu että joku on avannut sokeana syntyneen silmät.

33 Ellei Hän olisi Jumalasta lähtöisin. Hän ei voisi mitään tehdä.
34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: ”Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt ja opetat meitä.” Ja he ajoivat hänet ulos.

tahtonsa, sitä Hän kuulee.
32 Ei ole koskaan kuultu, että joku on avannut sokeana syntyneen silmät.

33 Ellei tämä olisi Jumalasta, ei voisi tehdä mitään."
34 Vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt ja opetat meitä." Ja ajoivat hänet ulos.

tahtonsa, sitä hän kuulee.
32 Ei ole maailman alusta kuultu, että kukaan on avannut sokeana syntyneen silmät.
33 Jos hän ei olisi Jumalasta, ei hän voisi mitään tehdä."
34 He vastasivat ja sanoivat hänelle: "Sinä olet kokonaan synneissä syntynyt, ja sinä tahdot opettaa meitä!" Ja he ajoivat hänet ulos.

HENGELLINEN SOKEUS

35 Jeesus kuuli että he olivat ajaneet hänet ulos, ja hänet tavatessaan Hän sanoi hänelle: "Uskotko Jumalan Poikaan?"
36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka Hän on että uskoisin Häneen?"
37 Jeesus sanoi hänelle: "Olet nähnytkin Hänet, ja Hän on se joka puhuu kanssasi."
38 Niin mies* sanoi: "Minä uskon, Herra", ja hän kumartui maahan Hänen eteensä."
39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, jotta ne jotka eivät näe, näkisivät, ja ne jotka näkevät, tulisivat sokeiksi."

35 Jeesus kuuli, että ajoivat hänet ulos, ja tavatessaan sanoi hänelle: "Uskotko Jumalan Poikaan?"

36 Vastasi ja sanoi: "Herra, kuka Hän on, että uskoisin Häneen?"
37 Jeesus sanoi hänelle: "Olet nähnyt Hänet, ja joka puhuu kanssasi, on Hän."
38 Mies sanoi: "Minä uskon, Herra" ja palvoi Häntä.
39 Jeesus sanoi: "Tuomioksi tulin tähän mailmaan, jotta ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi."

35 Ja Jeesus sai kuulla heidän ajaneen hänet ulos; ja hänet tavatessaan hän sanoi hänelle: "Uskotko sinä Jumalan Poikaan?"
36 Hän vastasi ja sanoi: "Herra, kuka hän on, että minä häneen uskoisin?"
37 Jeesus sanoi hänelle: "Sinä olet hänet nähnyt, ja hän on se, joka sinun kanssasi puhuu".
38 Niin hän sanoi: "Herra, minä uskon"; ja hän kumartaen rukoili häntä.
39 Ja Jeesus sanoi: "Tuomioksi minä olen tullut tähän maailmaan, että ne, jotka eivät näe, näkisivät, ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi".

40 Ne fariseukset jotka olivat Hänen kanssaan, kuulivat tämän ja sanoivat Hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"

41 Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte sokeat, teillä ei olisi syntiä. Mutta nyt te sanotte: 'Me näemme.' Sen vuoksi syntinne pysyy."

LAMMASTARHAN OVI

1 Totisesti, totisesti sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan vaan nousee sinne muualta, hän on varas ja ryöväri.

2 Mutta joka menee ovesta sisälle, hän on lammasten paimen.
3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuuntelevat hänen ääntänsä. Ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie ne ulos.
4 Laskettuaan *omat lampaansa* ulos hän käy niitten edellä ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.
5 Mutta vierasta ne eivät seuraa vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

40 Tämän kuulivat fariseuksista ne, jotka olivat Hänen mukanaan, ja sanoivat Hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"
41 Jeesus sanoi heille: "Jos olisitte sokeat, teillä ei olisi syntiä. Mutta sanotte: 'Me näemme.' Sen tähden syntinne pysyy."

10. Luku

1 "Totisesti, totisesti sanon teille: Joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri.
2 Mutta joka menee ovesta sisälle, on lammasten paimen.
3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen äänensä. Hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie ne ulos.
4 Päästettyään kaikki omansa ulos käy niitten edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä tuntevat hänen äänensä.
5 Mutta vierasta eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

40 Ja muutamat fariseukset, jotka olivat siinä häntä lähellä, kuulivat tämän ja sanoivat hänelle: "Olemmeko mekin sokeat?"
41 Jeesus sanoi heille: "Jos te olisitte sokeat, ei teillä olisi syntiä; mutta nyt te sanotte: 'Me näemme'; sentähden teidän syntinne pysyy".

10. Luku

1 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ei mene ovesta lammastarhaan, vaan nousee sinne muualta, se on varas ja ryöväri.
2 Mutta joka menee ovesta sisälle, se on lammasten paimen.
3 Hänelle ovenvartija avaa, ja lampaat kuulevat hänen ääntänsä; ja hän kutsuu omat lampaansa nimeltä ja vie heidät ulos.
4 Ja laskettuaan kaikki omansa ulos hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä, sillä ne tuntevat hänen äänensä.
5 Mutta vierasta ne eivät seuraa, vaan pakenevat häntä, koska eivät tunne vierasten ääntä."

6 Tämän kuvauksen Jeesus esitti heille
mutta he eivät ymmärtäneet mitä se oli,
mitä Hän puhui heille.
7 Niin Jeesus vielä sanoi heille: "Totisesti,
totisesti sanon teille: minä olen
lammasten ovi."
8 Kaikki jotka ovat tulleet ennen minua,
ovat varkaita ja ryövärejä. Mutta lampaat
eivät ole heitä kuunnelleet
9 Minä olen ovi. Jos joku minun kauttani
menee sisälle. hän pelastuu ja hän käy
sisälle ja käy ulos ja löytää laitumen.

10 Varas ei tule muuta kuin varastamaan
ja tappamaan ja tuhoamaan. Minä olen
tullut jotta heillä olisi elämä ja olisi
yltäkylläisyys.”

6 Tämän kuvauksen Jeesus esitti
heille, mutta eivät ymmärtäneet, mitä
se oli, jota puhui heille.
7 Niin Jeesus vielä sanoi heille:
"Totisesti, totisesti sanon teille: Minä
olen lammasten ovi.
8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen
Minua, ovat varkaita ja ryövärejä. Mutta
lampaat eivät ole heitä kuulleet.
9 Minä olen ovi. Jos joku Minun
kauttani menee sisälle, hän tulee
autuaaksi ja käy sisälle ja käy ulos ja
löytää laitumen.
10 Varas ei tule muuta kuin
varastamaan ja tappamaan ja
tuhoamaan. Minä tulin, jotta heillä olisi
elämä ja olisi yltäkyllin.

6 Tämän kuvauksen Jeesus puhui
heille; mutta he eivät ymmärtäneet,
mitä hänen puheensa tarkoitti.
7 Niin Jeesus vielä sanoi heille:
"Totisesti, totisesti minä sanon teille:
minä olen lammasten ovi.
8 Kaikki, jotka ovat tulleet ennen
minua, ovat varkaita ja ryöväreitä;
mutta lampaat eivät ole heitä kuulleet.
9 Minä olen ovi; jos joku minun
kauttani menee sisälle, niin hän
pelastuu, ja hän on käyvä sisälle ja
käyvä ulos ja löytävä laitumen.
10 Varas ei tule muuta kuin
varastamaan ja tappamaan ja
tuhoamaan. Minä olen tullut, että heillä
olisi elämä ja olisi yltäkylläisyys.

HYVÄ PAIMEN

11 ”Minä olen se hyvä paimen. Hyvä
paimen antaa henkensä Lammasten
puolesta.
12 Mutta kun palkkalainen joka ei ole
paimen ja jonka omia lampaat eivät ole,
näkee suden tulevan, hän jättää lampaat
ja pakenee. Mutta susi ryöstää *ne ja
hajoittaa lampaat'.

11 Minä olen se hyvä paimen. Hyvä
paimen antaa henkensä lammasten
puolesta.
12 Mutta palkkalainen, joka ei ole
paimen ja jonka omia lampaat eivät
ole, näkee suden tulevan ja jättää
lampaat ja pakenee. Niin susi ryöstää
ne ja hajoittaa lampaat.

11 Minä olen se hyvä paimen. Hyvä
paimen antaa henkensä lammasten
edestä.
12 Mutta palkkalainen, joka ei ole
paimen ja jonka omia lampaat eivät
ole, kun hän näkee suden tulevan, niin
hän jättää lampaat ja pakenee; ja susi
ryöstää ja hajottaa ne.

13 Palkkalainen* pakenee, koska hän on palkattu eikä välitä lampaista.
14 Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani ja omani tuntevat minut,

15 niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän. Ja minä annan henkeni lammasten puolesta.
16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät kuulu tähän lammastarhaan. Niitäkin minun tulee johdattaa. Ja ne kuuntelevat ääntäni ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen."
17 Sen vuoksi Isä rakastaa minua, koska annan henkeni jotta sen jälleen ottaisin.

18 Ei kukaan ota sitä minulta vaan minä annan sen vapaaehtoisesti*. Minulla on valta antaa se ja minulla on valta ottaa se jälleen. Sen käskyn olen saanut Isältäni."
19 Niin syntyi taas erimielisyyttä juutalaisten kesken näitten sanojen vuoksi.

20 Useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja ja Hän on järjiltään. Mitä te Häntä kuuntelette?"
21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole

13 Palkkalainen pakenee, koska on palkattu eikä välitä lampaista.
14 Minä olen se hyvä paimen ja Minä tunnen omani, ja omani tuntevat Minut

15 niin kuin Isä tuntee Minut ja Minä tunnen Isän. Ja Minä annan henkeni lammasten puolesta.
16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta. Niitäkin Minun tulee ohjata ja ne kuulevat ääneni, ja on yksi lauma, yksi paimen.
17 Sen tähden Isä rakastaa Minua, koska annan henkeni, jotta sen jälleen ottaisin.
18 Ei kukaan ota sitä Minulta, vaan Minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se ja Minulla on valta ottaa se jälleen. Sen käskyn sain Isältäni."
19 Niin syntyi taas eri mieltä juutalaisten kesken näistä sanoista.

20 Useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja ja on järjiltään. Mitä Häntä kuuntelette?"
21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole

13 Hän pakenee, sillä hän on palkattu eikä välitä lampaista.
14 Minä olen se hyvä paimen, ja minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut,
15 niinkuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä.
16 Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä lammastarhasta; myös niitä tulee minun johdattaa, ja ne saavat kuulla minun ääneni, ja on oleva yksi lauma ja yksi paimen.
17 Sentähden Isä minua rakastaa, koska minä annan henkeni, että minä sen jälleen ottaisin.
18 Ei kukaan sitä minulta ota, vaan minä annan sen itsestäni. Minulla on valta antaa se, ja minulla on valta ottaa se jälleen; sen käskyn minä olen saanut Isältäni."
19 Niin syntyi taas erimielisyys juutalaisten kesken näiden sanain tähden.
20 Ja useat heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja, ja hän on järjiltään; mitä te häntä kuuntelette?"
21 Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole

riivatun sanoja. Eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

JEESUS ON KRISTUS

22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa. ja oli talvi.
23 Jeesus käveli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.
24 Niin juutalaiset ympäröivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Kuinka kauan jännität mieltämme? Jos olet Kristus. sano se meille suoraan."

25 Jeesus vastasi heille: "Olen teille sanonut. Mitta te ette usko. Ne teot jotka teen Isäni nimessä. ne todistaa minusta."

26 Mutta te ette usko, sillä ette ole minun lampaita* (niin kuin olen teille sanonut).
27 Minun lampaani kuuntelevat minun ääntäni. ja minä tunnen ne ja ne seuraavat minua.
28 Ja minä annan heille iäisen elämän eivätkä he ikinä huku. eikä kukin ryöstä heitä minun kädestäni.
29 Isäni joka on heidät minulle antanut

riivatun sanoja. Ei riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.
23 Jeesus käyskeli pyhäkössä Salomon pylväskäytävässä.
24 Niin juutalaiset ympäröivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Kuinka kauan jännität mieltämme? Jos olet Kristus, sano meille suoraan."

25 Jeesus vastasi heille: "Olen teille sanonut, ettekä usko. Ne teot, jotka teen Isäni nimessä, ne todistavat Minusta.
26 Mutta ette usko, sillä ette ole lampaitani.

27 Lampaani kuulevat ääneni, ja Minä tunnen ne, ja ne seuraavat Minua.

28 Minä annan heille iankaikkisen elämän eivätkä totisesti huku eikä kukaan ryöstä heitä kädestäni.
29 Isäni, joka on heidät Minulle

riivatun sanoja; eihän riivaaja voi avata sokeain silmiä?"

22 Sitten oli temppelin vihkimisen muistojuhla Jerusalemissa, ja oli talvi.
23 Ja Jeesus käyskeli pyhäkössä, Salomon pylväskäytävässä.
24 Niin juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat hänelle: "Kuinka kauan sinä pidät meidän mieltämme kiihdyksissä? Jos sinä olet Kristus, niin sano se meille suoraan."
25 Jeesus vastasi heille: "Minä olen sanonut sen teille, ja te ette usko. Ne teot, joita minä teen Isäni nimessä, ne todistavat minusta.
26 Mutta te ette usko, sillä te ette ole minun lampaitani.

27 Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.
28 Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni.
29 Minun Isäni, joka on heidät minulle

on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä Isäni kädestä.

30 Minä ja Isä olemme yhtä."

JUUTALAISET TAHTOVAT KIVITTÄÄ JEESUKSEN

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääkseen Hänet.
32 Jeesus vastasi heille: "Olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa jotka ovat Isältäni*. Mikä niistä on sellainen jonka vuoksi minut kivitätte?"

33 Juutalaiset vastasivat Hänelle (sanoen): "Hyvän teon vuoksi emme sinua kivitä vaan rienauksen vuoksi, ja koska sinä joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi."

34 Jeesus vastasi heille: "Eikö laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: Te olette jumalia'?"
35 Jos Hän sanoi jumaliksi niitä joille Jumalan sana tuli — ja Raamattu ei saata kumoutua —
36 sanotteko te Hänestä jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan: 'Sinä

antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää Isäni kädestä.

30 Minä ja Isä olemme yhtä."

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä kivittääkseen Hänet.
32 Jeesus vastasi heille: "Olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa Isältä. Mistä tällaisesta teosta Minua kivitätte?"

33 Juutalaiset vastasivat Hänelle sanoen: "Hyvästä teosta emme Sinua kivitä, vaan rienauksesta ja koska Sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi."
34 Jeesus vastasi heille: "Eikö laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'?
35 Jos sanoi jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli - ja Raamattu ei saata raueta -,
36 sanotteko te siitä, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt mailmaan: 'Sinä

antanut, on suurempi kaikkia, eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä.
30 Minä ja Isä olemme yhtä."

31 Niin juutalaiset ottivat taas kiviä maasta kivittääksensä hänet.
32 Jeesus vastasi heille: "Minä olen näyttänyt teille monta hyvää tekoa, jotka ovat Isästä; mikä niistä on se, jonka tähden te tahdotte minut kivittää?"
33 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Hyvän teon tähden me emme sinua kivitä, vaan jumalanpilkan tähden, ja koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi".
34 Jeesus vastasi heille: "Eikö teidän laissanne ole kirjoitettuna: 'Minä sanoin: te olette jumalia'?
35 Jos hän sanoo jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli-ja Raamattu ei voi raueta tyhjiin-
36 niin kuinka te sanotte sille, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt

rienaat, koska sanoin: 'Olen Jumalan Poika'?

37 Ellen tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.
38 Mutta jos teen, niin vaikka ette usko minua, uskokaa teot jotta tietäisitte ja uskoisitte* että Isä on minussa ja minä Hänessä."

39 Niin he tahtoivat taas ottaa Hänet kiinni, mutta Hän lähti pois heidän käsistään.

JEESUS JORDANIN TUOLLA PUOLEN

40 Ja Hän meni jälleen Jordanin tuolle puolen siihen paikkaan jossa Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.
41 Monet tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki mitä Johannes sanoi tästä, oli totta."
42 Ja monet siellä uskoivat Häneen.

LASARUKSEN KUOLEMA

1 Eräs mies, Lasarus, Betaniasta, Marian

rienaat', koska sanoin: 'Olen Jumalan Poika'?

37 Ellen tee Isäni tekoja, älkää uskoko Minua.
38 Mutta jos teen, niin vaikka ette usko Minua, uskokaa teot, jotta tietäisitte ja uskoisitte, että Isä on Minussa ja Minä Isässä."

39 Niin tahtoivat taas ottaa Hänet kiinni, mutta lähti pois heidän käsistään.

40 Meni jälleen Jordanin tuolle puolen siihen paikkaan, jossa Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.
41 Monet tulivat tykönsä ja sanoivat: "Johannes tosin ei tehnyt yhtään tunnustekoa, mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, oli totta."
42 Niin monet siellä uskoivat Häneen.

11. Luku

1 Muuan mies, Lasarus Betaniasta,

maailmaan: 'Sinä pilkkaat Jumalaa', sentähden että minä sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika'?
37 Jos minä en tee Isäni tekoja, älkää uskoko minua.
38 Mutta jos minä niitä teen, niin, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa minun tekojani, että tulisitte tuntemaan ja ymmärtäisitte Isän olevan minussa ja minun olevan Isässä."
39 Niin he taas tahtoivat ottaa hänet kiinni, mutta hän lähti pois heidän käsistänsä.

40 Ja hän meni taas Jordanin tuolle puolelle siihen paikkaan, missä Johannes ensin kastoi, ja viipyi siellä.
41 Ja monet tulivat hänen tykönsä ja sanoivat: "Johannes ei tehnyt yhtäkään tunnustekoa; mutta kaikki, mitä Johannes sanoi tästä, on totta".
42 Ja monet siellä uskoivat häneen.

11. Luku

1 Ja eräs mies, Lasarus, Betaniasta,

ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.
2 Mutta Maria oli se joka voiteli Herran voiteluöljyllä ja pyyhki hiuksillaan Hänen jalkansa. Ja hänen veljensä Lasarus sairasti.
3 Niin sisaret lähettivät sanomaan Jeesukselle*: "Herra, katso, hän joka on sinulle rakas. sairastaa."
4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Tämä sairaus ei ole kuolemaksi vaan Jumalan kunniaksi, jotta Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi."
5 Ja Jeesus rakasti* Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.
6 Kun Hän siis kuuli hänen sairastavan Hän viipyi vielä kaksi päivää siinä paikassa missä oli.
7 Niitten kuluttua Hän sitten sanoi opetuslapsille*: "Menkäämme jälleen Juudeaan."
8 Opetuslapset sanoivat Hänelle: "Rabbi, juutalaiset yrittivät juuri kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!"
9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Jos joku vaeltaa päivällä, hän ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon."

Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.
2 Maria oli se, joka voiteli Herran voiteella ja pyyhki hiuksillaan Hänen jalkansa, ja sairas Lasarus oli veljensä.

3 Niin sisaret lähettivät Hänen tykönsä sanoen: "Herra, katso, se jota rakastat, sairastaa."
4 Kuultuaan Jeesus sanoi: "Tämä sairaus ei ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, jotta Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi."
5 Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.
6 Kuultuaan hänen siis sairastavan viipyi kaksi päivää siinä paikassa, missä oli.
7 Niitten kuluttua sanoo sitten opetuslapsille: "Menkäämme jälleen Juudeaan."
8 Opetuslapset sanovat Hänelle: "Opettaja, juutalaiset yrittivät juuri kivittää Sinut, ja taas menet sinne!"
9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Jos joku vaeltaa päivällä, ei loukkaa itseänsä, sillä näkee tämän mailman valon.

Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä, oli sairaana.
2 Ja tämä Maria oli se, joka hajuvoiteella voiteli Herran ja pyyhki hiuksillaan hänen jalkansa; ja Lasarus, joka sairasti, oli hänen veljensä.
3 Niin sisaret lähettivät Jeesukselle tämän sanan: "Herra, katso, se, joka on sinulle rakas, sairastaa".
4 Mutta sen kuultuaan Jeesus sanoi: "Ei tämä tauti ole kuolemaksi, vaan Jumalan kunniaksi, että Jumalan Poika sen kautta kirkastuisi".
5 Ja Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan ja Lasarusta.
6 Kun hän siis kuuli hänen sairastavan, viipyi hän siinä paikassa, missä hän oli, vielä kaksi päivää;
7 mutta niiden kuluttua hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme taas Juudeaan".
8 Opetuslapset sanoivat hänelle: "Rabbi, äsken juutalaiset yrittivät kivittää sinut, ja taas sinä menet sinne!"
9 Jeesus vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista hetkeä? Joka vaeltaa päivällä, se ei loukkaa itseänsä, sillä hän näkee tämän maailman valon.

10 Mutta jos joku vaeltaa yöllä, hän loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."
11 Tämän Hän puhui ja sanoi sitten heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet."

12 Niin Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Herra, jos hän nukkuu, hän paranee."

13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan, he taas luulivat Hänen puhuvan unessa nukkumisesta.
14 Sen vuoksi Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,"
15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Mutta menkäämme hänen luokseen."

16 Silloin Tuomas jota kutsuttiin Didymukseksi*, sanoi muille opetuslapsille: "Menkäämme mekin, kuollaksemme Hänen kanssaan."

JEESUS ON YLÖSNOUSEMUS JA ELÄMÄ

17 Niin Jeesus tuli ja sai tietää hänen jo neljä päivää olleen haudassa.

10 Mutta jos joku vaeltaa yöllä, loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."
11 Tämän puhui ja sanoo sitten heille: "Ystävämme Lasarus on vaipunut uneen, mutta Minä menen herättämään hänet."
12 Niin opetuslapsensa sanoivat: "Herra, jos on vaipunut uneen, niin paranee."
13 Mutta Jeesus oli puhunut hänen kuolemastaan, he taas luulivat Hänen puhuvan unen levosta.
14 Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,
15 ja iloitsen tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta uskoisitte. Mutta menkäämme tykönsä."

16 Silloin Tuomas, jota kutsuttiin Kaksoseksi, sanoi muille opetuslapsille: "Menkäämme mekin kuollaksemme kanssansa."

17 Niin Jeesus tuli ja havaitsi hänen jo neljä päivää olleen haudassa.

10 Mutta joka vaeltaa yöllä, se loukkaa itsensä, sillä ei hänessä ole valoa."

11 Näin hän puhui, ja sitten hän sanoi heille: "Ystävämme Lasarus nukkuu, mutta minä menen herättämään hänet unesta".
12 Niin opetuslapset sanoivat hänelle: "Herra, jos hän nukkuu, niin hän tulee terveeksi".
13 Mutta Jeesus puhui hänen kuolemastaan; he taas luulivat hänen puhuneen unessa-nukkumisesta.
14 Silloin Jeesus sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut,
15 ja minä iloitsen teidän tähtenne siitä, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte; mutta menkäämme hänen tykönsä".
16 Niin Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, sanoi toisille opetuslapsille: "Menkäämme mekin sinne, kuollaksemme hänen kanssansa".

17 Niin Jeesus tuli ja sai tietää, että hän jo neljä päivää oli ollut haudassa.

18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemia,
noin viidentoista vakomitan päässä.
19 Useita juutalaisia oli tullut Martan ja
Marian luo lohduttamaan heitä heidän
veljensä kuoleman vuoksi.
20 Kuullessaan että Jeesus oli tulossa
Martta meni Häntä vastaan. Mutta Maria
istui kotona.
21 Niin Martta sanoi Jeesukselle: "Herra,
jos sinä olisit ollut täällä, veljeni ei olisi
kuollut."
22 Mutta tiedän nytkin että Jumala antaa
sinulle kaiken mitä Jumalalta anot."

23 Jeesus sanoi hänelle: "Veljesi on
nouseva ylös."
24 Martta sanoi Hänelle: "Tiedän hänen
nousevan ylösnousemuksessa viimeisenä
päivänä."
25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen
ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo
minuun, hän elää vaikka olisi kuollut."
26 Eikä yksikään joka elää ja uskoo
minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"
27 Hän sanoi Hänelle: "Uskon, Herra.
Uskon että sinä olet Kristus, Jumalan
Poika, joka oli maailmaan tuleva."

18 Betania oli lähellä Jerusalemia,
noin viidentoista vakomitan päässä.
19 Useita juutalaisia oli tullut Martan
ja Marian luo lohduttamaan heitä
veljen vuoksi.
20 Kuullessaan, että Jeesus oli
tulossa, Martta meni Häntä vastaan,
mutta Maria istui kotona.
21 Niin Martta sanoi Jeesukselle:
"Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei
olisi kuollut.
22 Mutta tiedän nytkin, että Jumala
antaa Sinulle kaiken, mitä Jumalalta
anot."
23 Jeesus sanoo hänelle: "Veljesi
nousee kuolleista."
24 Martta sanoo Hänelle: "Tiedän
hänen nousevan nousemuksessa
viimeisenä päivänä."
25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen
nousemus ja elämä. Joka uskoo
Minuun, elää, vaikka olisi kuollut.
26 Ei yksikään, joka elää ja uskoo
Minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"
27 Sanoo Hänelle: "Kyllä, Herra. Olen
uskonut, että Sinä olet Kristus,
Jumalan Poika, mailmaan tuleva."

18 Ja Betania oli lähellä Jerusalemia,
noin viidentoista vakomitan päässä.
19 Ja useita juutalaisia oli tullut Martan
ja Marian luokse lohduttamaan heitä
heidän veljensä kuolemasta.
20 Kun Martta kuuli, että Jeesus oli
tulossa, meni hän häntä vastaan; mutta
Maria istui kotona.
21 Ja Martta sanoi Jeesukselle: "Herra,
jos sinä olisit ollut täällä, niin minun
veljeni ei olisi kuollut.
22 Mutta nytkin minä tiedän, että
Jumala antaa sinulle kaiken, mitä sinä
Jumalalta anot."
23 Jeesus sanoi hänelle: "Sinun veljesi
on nouseva ylös".
24 Martta sanoi hänelle: "Minä tiedän
hänen nousevan ylösnousemuksessa,
viimeisenä päivänä".
25 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen
ylösnousemus ja elämä; joka uskoo
minuun, se elää, vaikka olisi kuollut.
26 Eikä yksikään, joka elää ja uskoo
minuun, ikinä kuole. Uskotko sen?"
27 Hän sanoi hänelle: "Uskon, Herra;
minä uskon, että sinä olet Kristus,
Jumalan Poika, se, joka oli tuleva
maailmaan".

JEESUS ITKEE

28 Tämän sanottuaan hiin meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua."
29 Kun Maria sen kuuli, hän nousi nopeasti ja meni Hänen luokseen.
30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään vaan oli yhä siinä paikassa missä Martta oli Hänet kohdannut.
31 Kun nyt ne juutalaiset jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja menevän ulos, he seurasivat häntä sanoen: ”Hän menee haudalle itkemään siellä.”
32 Kun Maria siis saapui sinne missä Jeesus oli ja näki Hänet, hän heittäytyi Hänen jalkainsa juureen ja sanoi Hänelle: "Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."
33 Nähdessään hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleitten juutalaisten itkevän Jeesus järkyttyi hengessään ja joutui liikutuksen valtaan.
34 Ja Hän sanoi: "Mihin panitte hänet'?" He sanoivat Hänelle: "Herra, tule ja katso."

28 Tämän sanottuaan meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua."
29 Kuultuaan tämä nousee nopeasti ja menee Hänen tykönsä.
30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli siinä paikassa, missä Martta Hänet kohtasi.
31 Nyt ne juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa ja lohduttivat häntä, näkivät hänen nopeasti nousevan ja menevän ulos. Seurasivat häntä luullen, että menee haudalle itkemään siellä.
32 Saavuttuaan siis sinne, missä Jeesus oli, ja nähtyään Hänet Maria heittäysi Hänen jalkojensa juureen sanoen Hänelle: "Herra, jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."
33 Nähdessään hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleitten juutalaisten itkevän Jeesus järkyttyi hengessä ja vapisi liikutuksesta
34 ja sanoi: "Mihin panitte hänet?" Sanovat Hänelle: "Herra, tule ja katso."

28 Ja tämän sanottuaan hän meni ja kutsui salaa sisarensa Marian sanoen: "Opettaja on täällä ja kutsuu sinua".
29 Kun Maria sen kuuli, nousi hän nopeasti ja meni hänen luoksensa.
30 Mutta Jeesus ei ollut vielä saapunut kylään, vaan oli yhä siinä paikassa, missä Martta oli hänet kohdannut.
31 Kun nyt juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa huoneessa häntä lohduttamassa, näkivät hänen nopeasti nousevan ja lähtevän ulos, seurasivat he häntä, luullen hänen menevän haudalle, itkemään siellä.
32 Kun siis Maria saapui sinne, missä Jeesus oli, ja näki hänet, lankesi hän hänen jalkojensa eteen ja sanoi hänelle: "Herra, jos sinä olisit ollut täällä, ei minun veljeni olisi kuollut".
33 Kun Jeesus näki hänen itkevän ja hänen kanssaan tulleiden juutalaisten itkevän, joutui hän hengessään syvän liikutuksen valtaan ja vapisi;
34 ja hän sanoi: "Mihin te panitte hänet?" He sanoivat hänelle: "Herra, tule ja katso".

35 Jeesus itki.
36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli Hänelle!"
37 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö Hän joka avasi sokean silmät, voinut tehdä sitäkin ettei tämä olisi kuollut?"

35 Jeesus itki.
36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakasti häntä."
37 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö Hän, joka avasi sokean silmät, voinut tehdä niin, ettei tämä olisi kuollut?"

35 Ja Jeesus itki.
36 Niin juutalaiset sanoivat: "Katso, kuinka rakas hän oli hänelle!"
37 Mutta muutamat heistä sanoivat: "Eikö hän, joka avasi sokean silmät, olisi voinut tehdä sitäkin, ettei tämä olisi kuollut?"

LASARUKSEN HERÄTTÄMINEN

38 Niin Jeesus jälleen sisimmässään järkyttyneenä meni haudalle. Se oli luola, ja sen suulla oli kivi.
39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar, sanoi Hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on neljättä päivää kuolleena."
40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkö sanonut sinulle että jos uskoisit, näkisit Jumalan kirkkauden?"
41 Niin he ottivat pois kiven (siitä mihin kuollut oli pantu). Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, kiitän sinua että olet minua kuullut."
42 Tiesin että minua aina kuulet, mutta kansan vuoksi joka seisoo ympärillä sanoin Miriam jotta he uskoisivat sinun lähettäneen minut."

38 Niin Jeesus järkyttyy jälleen itsessänsä ja menee haudalle. Se oli luola ja sen suulla oli kivi.
39 Jeesus sanoo: "Ottakaa kivi pois." Martta, kuolleen sisar sanoo Hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä on neljättä päivää ruumiina."
40 Jeesus sanoo hänelle: "Enkö sanonut sinulle, että jos uskoisit, näkisit Jumalan kirkkauden?"
41 Niin ottivat pois kiven siitä, mihin kuollut oli pantu. Jeesus nosti silmänsä ja sanoi: "Isä, kiitän Sinua, että olet Minua kuullut.
42 Tiesin, että Minua aina kuulet, mutta kansan takia, joka seisoo ympärillä, sanoin tämän, jotta uskoisivat Sinun lähettäneen Minut."

38 Niin Jeesus joutui taas liikutuksen valtaan ja meni haudalle; ja se oli luola, ja sen suulla oli kivi.
39 Jeesus sanoi: "Ottakaa kivi pois". Martta, kuolleen sisar, sanoi hänelle: "Herra, hän haisee jo, sillä hän on ollut haudassa neljättä päivää".
40 Jeesus sanoi hänelle: "Enkö minä sanonut sinulle, että jos uskoisit, niin sinä näkisit Jumalan kirkkauden?"
41 Niin he ottivat kiven pois. Ja Jeesus loi silmänsä ylös ja sanoi: "Isä, minä kiitän sinua, että olet minua kuullut.

42 Minä kyllä tiesin, että sinä minua aina kuulet; mutta kansan tähden, joka seisoo tässä ympärillä, minä tämän sanon, että he uskoisivat sinun

43 Sen sanottuaan Hän huusi kovalla
äänellä: "Lasarus, tule ulos!"
44 Kuollut tuli ulos, jalat ja kädet siteisiin
käärittyinä, ja hänen kasvojensa ympärille
oli kääritty hikiliina. Jeesus sanoi heille:
"Päästäkää hänet ja antakaa hänen
mennä."

43 Sen sanottuaan huusi suurella
äänellä: "Lasarus, tule ulos!"
44 Kuolleena ollut tuli ulos, jalkansa
ja kätensä siteihin käärittyinä, ja
kasvojensa ympärille oli kääritty
hikiliina. Jeesus sanoo heille:
"Päästäkää hänet siteistä ja antakaa
mennä."

lähettäneen minut."
43 Ja sen sanottuansa hän huusi
suurella äänellä: "Lasarus, tule ulos!"
44 Ja kuollut tuli ulos, jalat ja kädet
siteisiin käärittyinä, ja hänen kasvojensa
ympärille oli kääritty hikiliina. Jeesus
sanoi heille: "Päästäkää hänet ja
antakaa hänen mennä".

JEESUS PÄÄTETÄÄN TAPPAA

45 Niin monet niistä juutalaisista jotka
olivat tulleet Marian luo ja nähneet mitä
Jeesus teki, uskoivat Häneen.

46 Mutta muutamat heistä menivät
fariseusten luo ja kertoivat heille mitä
Jeesus oli tehnyt.
47 48 ylipapit ja fariseukset kokosivat
neuvoston ja sanoivat: "Mitä teemme?
Sillä tämä mies tekee paljon
tunnustekoja."
48 Jos annamme Hänen näin olla, kaikki
uskovat Häneen, ja roomalaiset tulevat ja
ottavat meiltä sekä maan että kansan."

49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka oli sinä

45 Niin monet niistä juutalaisista,
jotka olivat tulleet Marian luo ja
näkivät, mitä Jeesus teki, uskoivat
Häneen.
46 Mutta muutamat heistä menivät
fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä
Jeesus oli tehnyt.
47 Silloin ylipapit ja fariseukset
kokosivat neuvoston ja sanoivat: "Mitä
teemme? Sillä tämä mies tekee paljon
tunnustekoja.
48 Jos annamme Hänen näin olla,
kaikki uskovat Häneen, ja roomalaiset
tulevat ja ottavat meiltä sekä maan
että kansan."
49 Mutta yksi heistä, Kaifas, joka oli

45 Niin useat juutalaisista, jotka olivat
tulleet Marian luokse ja nähneet, mitä
Jeesus teki, uskoivat häneen.

46 Mutta muutamat heistä menivät
fariseusten luo ja puhuivat heille, mitä
Jeesus oli tehnyt.
47 Niin ylipapit ja fariseukset kokosivat
neuvoston ja sanoivat: "Mitä me
teemme, sillä tuo mies tekee paljon
tunnustekoja?
48 Jos annamme hänen näin olla, niin
kaikki uskovat häneen, ja roomalaiset
tulevat ja ottavat meiltä sekä maan
että kansan."
49 Mutta eräs heistä, Kaifas, joka sinä

vuonna ylimpänä pappina, sanoi heille: "Te ette tiedä mitään"
50 ettekä ajattele että meille* on hyväksi että yksi ihminen kuolee kansan puolesta eikä koko kansa huku."

51 Mutta tätä hän ei sanonut omatahtoisesti*, vaan kun hän oli sinä vuonna ylimpänä pappina, hän ennusti että Jeesus oli kuoleva kansan puolesta,
52 eikä ainoastaan kansan puolesta vaan myös kootakseen yhteen hajallaan olevat Jumalan lapset.
53 Niin he siitä päivästä lähtien neuvottelivat (keskenään) tappaakseen Hänet.
54 Jeesus ei sen vuoksi vaeltanut enää julkisesti juutalaisten keskellä vaan meni sieltä autiomaan lähellä olevalle paikkakunnalle, Efraim nimiseen kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetuslapsineen.
55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä. ja monet menivät ennen pääsiäistä maaseudulta ylös Jerusalemiin puhdistamaan itsensä.
56 Niin he etsivät Jeesusta ja puhuivat keskenään pyhäkössä seisoessaan: "Mitä

sinä vuonna ylipappi, sanoi heille: "Ette tiedä mitään
50 ettekä ajattele, että meille on hyväksi, että yksi ihminen kuolisi kansan puolesta eikä koko kansakunta hukkuisi."
51 Mutta tätä ei sanonut itsestään, vaan kun oli sinä vuonna ylipappi, ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansakunnan puolesta
52 eikä ainoasti kansakunnan puolesta, vaan myös kootakseen hajoitetut Jumalan lapset yhteen.
53 Siitä päivästä lähtien tekivät siis yhteisen päätöksen tappaa Hänet.

54 Jeesus ei sen tähden enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan meni sieltä erämaan lähellä olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin, ja oleskeli siellä opetuslapsineen.
55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät ennen pääsiäistä maalta ylös Jerusalemiin puhdistamaan itsensä.
56 Niin etsivät Jeesusta ja puhuivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: "Mitä

vuonna oli ylimmäinen pappi, sanoi heille: "Te ette tiedä mitään
50 ettekä ajattele, että teille on parempi, että yksi ihminen kuolee kansan edestä, kuin että koko kansa hukkuu".
51 Mutta sitä hän ei sanonut itsestään, vaan koska hän oli sinä vuonna ylimmäinen pappi, hän ennusti, että Jeesus oli kuoleva kansan edestä,
52 eikä ainoastaan tämän kansan edestä, vaan myös kootakseen yhdeksi hajalla olevat Jumalan lapset.
53 Siitä päivästä lähtien oli heillä siis tehtynä päätös tappaa hänet.

54 Sentähden Jeesus ei enää vaeltanut julkisesti juutalaisten keskellä, vaan lähti sieltä lähellä erämaata olevaan paikkaan, Efraim nimiseen kaupunkiin; ja siellä hän oleskeli opetuslapsineen.

55 Mutta juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, ja monet menivät maaseudulta ylös Jerusalemiin ennen pääsiäisjuhlaa, puhdistamaan itsensä.
56 Ja he etsivät Jeesusta ja sanoivat toisilleen seisoessaan pyhäkössä: "Mitä

arvelette? Että Hän ei tulekaan juhlille?"
57 Mutta (sekä) ylipapit että* fariseukset olivat antaneet käskyn° että jos joku tietäisi missä Hän oli. hänen pitäisi antaa se ilmi jotta he ottaisivat Hänet kiinni.

JEESUS VOIDELLAAN BETANIASSA

1 Niin Jeesus kuusi päivää ennen pääsiäistä tuli Betaniaan jossa Lasarus asui, hän (joka oli kuollut mutta) jonka Jeesus* oli herättänyt kuolleista.
2 Niin he valmistivat Hänelle siellä aterian ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä jotka aterioivat Hänen kanssaan.

3 Silloin Maria otti naulan oikeaa kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne* hiuksillaan, ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

4 Silloin sanoi yksi Hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot (Simonin poika) joka oli Hänet kavaltava:
5 Miksei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?
6 Mutta tätä hän ei sanonut sen vuoksi

arvelette? Eikö Hän tullekaan juhlille?"
57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyn, että jos joku tietäisi, missä Hän on, antaisi ilmi, jotta ottaisivat Hänet kiinni.

12. Luku

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan, jossa asui Lasarus, jonka oli herättänyt kuolleista.

2 Niin valmistivat Hänelle siellä aterian, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka aterioivat Hänen kanssaan.
3 Silloin Maria otti naulan oikeaa kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi hiuksillaan Hänen jalkansa, ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.
4 Niin sanoo yksi Hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli Hänet kavaltava:
5 "Miksei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja annettu köyhille?"
6 Mutta tätä ei sanonut sen tähden,

arvelette? Eikö hän tullekaan juhlille?"
57 Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet käskyjä, että jos joku tietäisi, missä hän oli, hänen oli annettava se ilmi, jotta he ottaisivat hänet kiinni.

12. Luku

1 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, jossa Lasarus asui, hän, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista.
2 Siellä valmistettiin hänelle ateria, ja Martta palveli, mutta Lasarus oli yksi niistä, jotka olivat aterialla hänen kanssaan.
3 Niin Maria otti naulan oikeata, kallisarvoista nardusvoidetta ja voiteli Jeesuksen jalat ja pyyhki ne hiuksillaan; ja huone tuli täyteen voiteen tuoksua.

4 Silloin sanoi yksi hänen opetuslapsistaan, Juudas Iskariot, joka oli hänet kavaltava:
5 Miksi ei tätä voidetta myyty kolmeensataan denariin ja niitä annettu köyhille?
6 Mutta tätä hän ei sanonut sentähden,

että piti huolta köyhistä, vaan koska hän oli varas, ja kukkaro oli hänellä ja hän anasti mitä siihen oli pantu.

7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen 'olla. Hän on säilyttänyt* sen hautaamispäivääni varten."
8 Sillä köyhät teillä on aina keskenänne mutta minua teillä ei ole aina."

LASARUS PÄÄTETÄÄN TAPPAA

9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää että Hän oli siellä. Ja he tulivat, eivät ainoastaan Jeesuksen vuoksi vaan myös nähdäkseen Lasaruksen jonka Hän oli herättänyt kuolleista.
10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
11 koska monet juutalaiset hänen tähtensä menivät ja uskoivat Jeesukseen.

JEESUKSEN JUHLALLINEN TULO JERUSALEMIIN

12 Kun suuri kansanjoukko, joka oli tullut

että piti huolta köyhistä, vaan koska oli varas ja hänellä oli kukkaro ja otti pois, mitä siihen oli pantu.

7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, jotta varaisi sen hautaamispäivääni varten.
8 Sillä köyhät teillä on aina keskellänne, mutta Minua teillä ei ole aina."

9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että Hän on siellä. Tulivat, eivät ainoasti Jeesuksen tähden, vaan myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka oli herättänyt kuolleista.
10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
11 koska monet juutalaiset hänen tähtensä menivät sinne ja uskoivat Jeesukseen.

12 Kun juhlille tullut suuri

että olisi pitänyt huolta köyhistä, vaan sentähden, että hän oli varas ja että hän rahakukkaron hoitajana otti itselleen, mitä siihen oli pantu.
7 Niin Jeesus sanoi: "Anna hänen olla, että hän saisi toimittaa tämän minun hautaamispäiväni varalle.
8 Sillä köyhät teillä aina on keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina."

9 Silloin suuri joukko juutalaisia sai tietää, että hän oli siellä; ja he menivät sinne, ei ainoastaan Jeesuksen tähden, vaan myöskin nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista.
10 Mutta ylipapit päättivät tappaa Lasaruksenkin,
11 koska monet juutalaiset hänen tähtensä menivät sinne ja uskoivat Jeesukseen.

12 Seuraavana päivänä, kun suuri

juhlille, seuraavana päivänä kuuli että
Jeesus tulee Jerusalemiin,

13 he ottivat palmujen oksia ja menivät
Häntä vastaan ja huusivat: "Hoosianna,
siunattu Hän, joka tulee Herran nimessä,
Israelin kuningas!"
14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus istuutui
sen selkään niin kuin on kirjoitettu:

15 Älä pelkää, tytär Siion. Katso,
kuninkaasi tulee istuen aasin varsan
selässä.
16 Tätä Hänen opetuslapsensa eivät
aluksi ymmärtäneet. Mutta kun Jeesus oli
kirkastettu, silloin he muistivat että tämä
oli Hänestä kirjoitettu ja että he olivat
tämän Hänelle tehneet.
17 Niin kansa joka oli Hänen kanssaan,
*todisti että° Hän oli kutsunut Lasaruksen
ulos haudasta ja herättänyt hänet
kuolleista.*
18 Sen vuoksi kansa menikin Häntä
vastaan, koska he kuulivat että Hän oli
tehnyt tämän tunnusteon.
19 Niin fariseukset sanoivat keskenään:
"Näette ettette saa mitään aikaan. Katso,
maailma on mennyt Hänen perässään."

kansajoukko seuraavana päivänä kuuli,
että Jeesus tulee Jerusalemiin,

13 niin ottivat palmujen lehviä ja
menivät Häntä vastaan ja huusivat:
"Hoosianna, siunattu Hän, joka tulee
Herran nimessä, Israelin kuningas."
14 Saatuaan nuoren aasin Jeesus
istuutui sen selkään niin kuin on
kirjoitettu:
15 "Älä pelkää, tytär Siion: katso,
kuninkaasi tulee istuen aasin varsan
selässä."
16 Tätä opetuslapsensa eivät aluksi
ymmärtäneet, mutta kun Jeesus oli
kirkastettu, silloin muistivat, että tämä
oli Hänestä kirjoitettu ja että olivat
tämän Hänelle tehneet.
17 Niin kansa, joka oli Hänen
kanssaan, kun kutsui Lasaruksen ulos
haudasta ja herätti hänet kuolleista,
todisti Hänestä.
18 Sen tähden kansa menikin Häntä
vastaan, koska kuulivat tästä Hänen
tekemästään tunnusteosta.
19 Niin fariseukset sanoivat
keskenään: "Näette, ettette saa mitään
aikaan. Katso, koko mailma on mennyt

kansanjoukko, joka oli saapunut juhlille,
kuuli, että Jeesus oli tulossa
Jerusalemiin,
13 ottivat he palmupuiden oksia ja
menivät häntä vastaan ja huusivat:
"Hoosianna, siunattu olkoon hän, joka
tulee Herran nimeen, Israelin kuningas!"
14 Ja saatuansa nuoren aasin Jeesus
istui sen selkään, niinkuin kirjoitettu on:

15 Älä pelkää, tytär Siion; katso, sinun
kuninkaasi tulee istuen aasin varsan
selässä.
16 Tätä hänen opetuslapsensa eivät
aluksi ymmärtäneet; mutta kun Jeesus
oli kirkastettu, silloin he muistivat, että
tämä oli hänestä kirjoitettu ja että he
olivat tämän hänelle tehneet.
17 Niin kansa, joka oli ollut hänen
kanssansa, kun hän kutsui Lasaruksen
haudasta ja herätti hänet kuolleista,
todisti hänestä.
18 Sentähden kansa menikin häntä
vastaan, koska he kuulivat, että hän oli
tehnyt sen tunnusteon.
19 Niin fariseukset sanoivat keskenään:
"Te näette, ettette saa mitään aikaan;
katso, koko maailma juoksee hänen

Hänen perässään."

perässään".

KREIKKALAISET TAHTOVAT NÄHDÄ JEESUKSEN

20 Oli muutamia kreikkalaisia niitten joukossa jotka tulivat ylös juhlille palvomaan.
21 Niin nämä menivät Filippuksen luo joka oli Galilean Beetsaidasta ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, haluamme nähdä Jeesuksen."
22 Filippus meni ja sanoi Andreaalle, ja Andreas ja Filippus [menivät ja] sanoivat (taas) Jeesukselle.
23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut että Ihmisen Poika kirkastetaan."
24 Totisesti. totisesti sanon teille: jollei vehnän jyvä putoa maahan ja kuole, se jää yksin. mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää.
25 Joka rakastaa elämäänsä, menettää sen. Mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iäiseen elämään.

26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua, ja missä minä olen, siellä on

20 Oli muutamia kreikkalaisia niitten joukosta, jotka tulivat ylös juhlille palvomaan.
21 Nämä menivät Vilpun luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, haluamme nähdä Jeesuksen."
22 Vilppu menee ja sanoo Anterolle, ja Antero ja Vilppu menevät ja sanovat taas Jeesukselle.
23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastettaisiin.
24 Totisesti, totisesti sanon teille: ellei nisun jyvä maahan pudonneena kuole, se jää yksin, mutta jos kuolee, se tuottaa paljon hedelmää.
25 Joka elämäänsä rakastaa, menettää sen, mutta joka vihaa elämäänsä tässä mailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään.
26 Jos joku Minua palvelee, seuratkoon Minua, ja missä Minä olen,

20 Ja oli muutamia kreikkalaisia niiden joukosta, jotka tulivat ylös juhlaan rukoilemaan.
21 Nämä menivät Filippuksen luo, joka oli Galilean Beetsaidasta, ja pyysivät häntä sanoen: "Herra, me haluamme nähdä Jeesuksen".
22 Filippus meni ja sanoi sen Andreaalle; Andreas ja Filippus menivät ja sanoivat Jeesukselle.
23 Mutta Jeesus vastasi heille sanoen: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan.
24 Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos ei nisun jyvä putoa maahan ja kuole, niin se jää yksin; mutta jos se kuolee, niin se tuottaa paljon hedelmää.
25 Joka elämäänsä rakastaa, kadottaa sen; mutta joka vihaa elämäänsä tässä maailmassa, hän on säilyttävä sen iankaikkiseen elämään.
26 Jos joku minua palvelee, seuratkoon hän minua; ja missä minä olen, siellä

myös palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä."

siellä on myös palvelijani oleva. Ja jos joku Minua palvelee, Isä kunnioittaa häntä.

on myös minun palvelijani oleva. Ja jos joku minua palvelee, niin Isä on kunnioittava häntä.

IHMISEN POIKA ON YLENNETTÄVÄ

27 Nyt sieluni on järkyttynyt, ja mitä sanoisin? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin sen vuoksi olen tähän hetkeen tullut.

28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olenkin sen kirkastanut ja olen vielä kirkastava."
29 Niin kansa joka seisoi ja kuuli, sanoi ukkosen jyrisseen. Toiset sanoivat: "Enkeli puhutteli Häntä."
30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni vaan teidän tähtenne."

31 Nyt on tämän maailman tuomio. Nyt tämän maailman ruhtinas heitetään ulos.

32 Ja kun minut korotetaan maasta, vedän kaikki luokseni."
33 Mutta tämän Hän sanoi antaen tietää millaisella kuolemalla Hän oli kuoleva.

27 Nyt sieluni on järkyttynyt, ja mitä sanoisin? Isä, pelasta Minut tästä hetkestä. Kuitenkin olen sitä varten tähän hetkeen tullut.

28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Olen kirkastanut ja kirkastan vielä."
29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli, sanoi ukkosen käyneen. Toiset sanoivat: "Enkeli puhutteli Häntä."
30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut Minun tähteni, vaan teidän tähtenne.
31 Nyt on tämän mailman tuomio. Nyt tämän mailman ruhtinas heitetään ulos.
32 Ja kun Minut ylennetään maasta, vedän kaikki tyköni."
33 Mutta tämän sanoi antaen tietää, millaisella kuolemalla oli kuoleva.

27 Nyt minun sieluni on järkytetty; ja mitä pitäisi minun sanoman? Isä, pelasta minut tästä hetkestä. Kuitenkin: sitä varten minä olen tähän hetkeen tullut.
28 Isä, kirkasta nimesi!" Niin taivaasta tuli ääni: "Minä olen sen kirkastanut, ja olen sen vielä kirkastava".
29 Niin kansa, joka seisoi ja kuuli sen, sanoi ukkosen jylisseen. Toiset sanoivat: "Häntä puhutteli enkeli".
30 Jeesus vastasi ja sanoi: "Ei tämä ääni tullut minun tähteni, vaan teidän tähtenne.
31 Nyt käy tuomio tämän maailman ylitse; nyt tämän maailman ruhtinas pitää heitettämän ulos.
32 Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni."
33 Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva.

34 Kansa vastasi Hänelle: "Olemme laista kuulleet että Kristus pysyy iäti*, mutta kuinka sinä sanot että Ihmisen Poika on korotettava? Kuka on tämä Ihmisen Poika?"
35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valo on keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, jottei pimeä saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, ei tiedä minne menee."

36 Niin kauan kuin teillä valo on, uskokaa valoon jotta tulisitte valon lapsiksi." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä."

34 Kansa vastasi Hänelle: "Olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iäti, mutta kuinka sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka on tämä Ihmisen Poika?"
35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valo on keskellänne. Vaeltakaa niin kauan kuin teillä on valo, jottei pimeä saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, ei tiedä minne menee.
36 Niin kauan kuin teillä valo on, uskokaa valoon, jotta tulisitte valon lapsiksi." Tämän Jeesus puhui ja meni pois kätkeytyen heiltä.

34 Kansa vastasi hänelle: "Me olemme laista kuulleet, että Kristus pysyy iankaikkisesti; kuinka sinä sitten sanot, että Ihmisen Poika pitää ylennettämän? Kuka on se Ihmisen Poika?"
35 Niin Jeesus sanoi heille: "Vielä vähän aikaa valkeus on teidän keskuudessanne. Vaeltakaa, niin kauan kuin teillä valkeus on, ettei pimeys saisi teitä valtaansa. Joka pimeässä vaeltaa, se ei tiedä, mihin hän menee.
36 Niin kauan kuin teillä valkeus on, uskokaa valkeuteen, että te valkeuden lapsiksi tulisitte." Tämän Jeesus puhui ja meni pois ja kätkeytyi heiltä.

JUUTALAISTEN EPÄUSKO

37 Vaikka Hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, he eivät uskoneet Häneen,
38 jotta toteutuisi profeetta Jesajan sana jonka hän sanoi: "Herra, kuka on uskonut saarnaamme ja kenelle Herran käsivarsi on ilmoitettu?"
39 Sen vuoksi he eivät voineet uskoa, koska Jesaja vielä sanoi:
40 Hän on sokaissut heidän silmänsä ja

37 Vaikka oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät uskoneet Häneen,
38 jotta täyttyisi profeetta Jesajan sana, jonka sanoi: "Herra, kuka uskoo saarnamme, ja kelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"
39 Sen tähden eivät voineet uskoa, koska Jesaja vielä sanoi:
40 "Hän on sokaissut heidän silmänsä

37 Ja vaikka hän oli tehnyt niin monta tunnustekoa heidän nähtensä, eivät he uskoneet häneen,
38 että kävisi toteen profeetta Esaiaan sana, jonka hän on sanonut: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme, ja kenelle Herran käsivarsi ilmoitetaan?"
39 Sentähden he eivät voineet uskoa, koska Esaias on vielä sanonut:
40 Hän on sokaissut heidän silmänsä

paaduttanut heidän sydämensä, Jotteivät he näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi enkä minä heitä parantaisi."
41 Tämän Jesaja sanoi kun näki Hänen kirkkautensa ja puhui Hänestä.
42 Kuitenkin myös monet hallitusmiehistä uskoivat Häneen, mutta fariseusten vuoksi eivät tunnustaneet jotteivät joutuisi synagoogasta erotetuiksi.

43 Sillä he rakastivat enemmän ihmiskunniaa kuin Jumalan kunniaa.

ja turruttanut heidän sydämensä, jotteivät näkisi silmillä eivätkä ymmärtäisi sydämellä eivätkä kääntyisi enkä minä heitä parantaisi."
41 Tämän Jesaja sanoi, kun näki Hänen kirkkautensa ja puhui Hänestä.
42 Kuitenkin myös monet hallitusmiehistä uskoivat Häneen, mutta fariseusten tähden eivät tunnustaneet, jotteivät joutuisi kokoushuoneesta erotetuiksi.
43 Sillä rakastivat enemmän ihmiskunniaa kuin Jumalan kunniaa.

ja paaduttanut heidän sydämensä, että he eivät näkisi silmillään eivätkä ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.
41 Tämän Esaias sanoi, kun hän näki hänen kirkkautensa ja puhui hänestä.
42 Kuitenkin useat hallitusmiehistäkin uskoivat häneen, mutta fariseusten tähden he eivät sitä tunnustaneet, etteivät joutuisi synagoogasta erotetuiksi.
43 Sillä he rakastivat ihmiskunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa.

JEESUS JA HÄNEN SANANSA

44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, ei usko minuun vaan Häneen joka on minut lähettänyt."
45 Ja joka näkee minut, näkee Hänet joka on minut lähettänyt.
46 Olen tullut valoksi maailmaan ettei yksikään joka minuun uskoo, jäisi pimeään.
47 Jos joku kuulee minun sanani eikä usko*, niin minä en häntä tuomitse, sillä en ole tullut maailmaa tuomitsemaan vaan pelastamaan maailman.

44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo Minuun, ei usko Minuun, vaan Häneen, joka Minut lähetti,
45 ja joka näkee Minut, näkee Hänet, joka Minut lähetti.
46 Olen tullut valoksi mailmaan, jottei yksikään, joka Minuun uskoo, jäisi pimeään.
47 Jos joku kuulee sanani eikä usko, Minä en häntä tuomitse, sillä en tullut mailmaa tuomitsemaan, vaan vapahtamaan mailman.

44 Mutta Jeesus huusi ja sanoi: "Joka uskoo minuun, se ei usko minuun, vaan häneen, joka on minut lähettänyt.
45 Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.
46 Minä olen tullut valkeudeksi maailmaan, ettei yksikään, joka minuun uskoo, jäisi pimeyteen.
47 Ja jos joku kuulee minun sanani eikä niitä noudata, niin häntä en minä tuomitse; sillä en minä ole tullut maailmaa tuomitsemaan, vaan

48 Joka halveksii minua eikä ota vastaan sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.

49 Sillä en ole puhunut omiani* vaan Isä joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn mitä minun on sanottava ja mitä puhuttava. "Ja tiedän että Hänen käskynsä on iäinen elämä. Mitä siis puhun, puhun niin kuin Isä on minulle sanonut."

48 Joka halveksii Minua eikä ota vastaan sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka olen puhunut, tuomitsee hänet viimeisenä päivänä.
49 Sillä en ole puhunut omiani, vaan Isä, joka minut lähetti, antoi itse Minulle käskyn, mitä sanoisin ja mitä puhuisin.

50 Tiedän, että käskynsä on iankaikkinen elämä. Mitä siis puhun, puhun niin kuin Isä on Minulle sanonut."

pelastamaan maailman.
48 Joka katsoo minut ylen eikä ota vastaan minun sanojani, hänellä on tuomitsijansa: se sana, jonka minä olen puhunut, se on tuomitseva hänet viimeisenä päivänä.
49 Sillä en minä itsestäni ole puhunut, vaan Isä, joka on minut lähettänyt, on itse antanut minulle käskyn, mitä minun pitää sanoman ja mitä puhuman.

50 Ja minä tiedän, että hänen käskynsä on iankaikkinen elämä. Sentähden, minkä minä puhun, sen minä puhun niin, kuin Isä on minulle sanonut."

JEESUS PESEE OPETUSLASTENSA JALAT

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että Hän siirtyisi tästä maailmasta Isän luo. Hän oli rakastanut omiaan jotka olivat maailmassa, ja Hän rakasti heitä loppuun asti.

13. Luku

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että siirtyisi tästä mailmasta Isän tykö ja kun oli rakastanut omiaan, jotka olivat mailmassa, rakasti heitä loppuun asti.

13. Luku

1 Mutta ennen pääsiäisjuhlaa, kun Jeesus tiesi hetkensä tulleen, että hän oli siirtyvä tästä maailmasta Isän tykö, niin hän, joka oli rakastanut omiansa, jotka maailmassa olivat, osoitti heille rakkautta loppuun asti.

2 Ehtoollisen tultua, kun paholainen oli jo pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen että tämä kavaltaisi Jeesuksen*,
3 niin Jeesus tietäen että Isä oli antanut kaikki Hänen käsiinsä ja että Hän oli lähtenyt Jumalan luota ja oli menevä Jumalan luo,
4 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa. Otettuaan liinavaatteen Hän vyötti itsensä sillä.
5 Sitten Hän kaatoi vettä pesumaljaan ja alkoi pestä opetuslasten jalkoja ja kuivata niitä liinavaatteella jolla oli vyöttäytynyt.

6 Niin Hän tuli Simon Pietarin luo, ja tämä sanoi Hänelle: "Herra. sinäkö peset minun !aikani?"
7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä teen. sitä sinä et nyt käsitä, mutta tämän jälkeen ymmärrät."
8 Pietari sanoi Hänelle: "Et ikinä ole pesevä minun jalkojani " Jeesus vastasi hänelle: "Ellen sinua pese. sinulla ei ole osuutta kanssani."
9 Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra,. ei ainoastaan jalkojani vaan myös kädet ja pää."

2 Ehtoollisen tultua, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simeonin pojan sydämeen, että tämä kavaltaisi Hänet,
3 Jeesus tietäen, että Isä oli antanut kaikki Hänen käsiinsä ja että oli lähtenyt Jumalan tyköä ja menee Jumalan tykö,
4 nousee ehtoolliselta, riisuu vaippansa ja otettuaan liinavaatteen vyöttää itsensä sillä.
5 Sitten kastaa vettä pesumaljaan ja alkaa pestä opetuslasten jalkoja ja kuivata niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäynyt.
6 Niin tulee Simeon Pietarin luo, ja tämä sanoo Hänelle: "Herra, Sinäkö peset jalkani?"
7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä Minä teen, sitä et nyt ymmärrä, mutta tämän jälkeen ymmärrät."
8 Pietari sanoo Hänelle: "Et ikinä pese minun jalkojani." Jeesus vastasi hänelle: "Ellen sinua pese, sinulla ei ole osuutta kanssani."
9 Simeon Pietari sanoo Hänelle: "Herra, älä ainoasti jalkojani, vaan myös käteni ja pääni."

2 Ja ehtoollisella oltaessa, kun perkele jo oli pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen, että hän kavaltaisi Jeesuksen,
3 niin Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaikki hänen käsiinsä ja että hän oli lähtenyt Jumalan tyköä ja oli menevä Jumalan tykö,
4 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä.

5 Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt.
6 Niin hän tuli Simon Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?"
7 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä teen, sitä et nyt käsitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät".
8 Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani". Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kanssani".
9 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää".

10 Jeesus sanoi hänelle: "Kylpeneen tarvitse kuin pestä jalkansa, niin hän on kokonaan puhdas. Ja te olette puhtaat, mutta ette kaikki."

11 Sillä Hän tiesi kavaltajansa. Sen vuoksi Hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat."

12 Kun Hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut *vaippansa, Hän asettui jälleen aterialle ja sanoi* heille: "Ymmärrättekö mitä olen teille tehnyt?"

13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein sanotte, sillä se olen.

14 Jos siis minä, Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

15 Sillä annoin teille esikuvan jotta tekin tekisitte niin kuin minä olen teille tehnyt.

16 Totisesti, totisesti sanon teille: ei ole palvelija Herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.
17 Jos tämän tiedätte. olette autuaat jos sen teette.

10 Jeesus sanoo hänelle: "Kylpeneen ei tarvitse kuin pestä jalat, niin on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, mutta ette kaikki."

11 Sillä tiesi kavaltajansa; sen tähden sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat."

12 Pestyään siis heidän jalkansa ja otettuaan vaippansa Hän jälleen aterialle asettuen sanoi heille: "Ymmärrättekö, mitä olen teille tehnyt?

13 Te kutsutte Minua Opettajaksi ja Herraksi ja oikein sanotte, sillä se olen.

14 Jos siis Minä, Herra ja Opettaja, pesin jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.

15 Sillä annoin teille esikuvan, jotta tekin tekisitte niin kuin Minä tein teille.

16 Totisesti, totisesti sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.
17 Jos tämän käsitätte, olette onnelliset, jos sen teette.

10 Jeesus sanoi hänelle: "Joka on kylpenyt, ei tarvitse muuta, kuin että jalat pestään, ja niin hän on kokonaan puhdas; ja te olette puhtaat, ette kuitenkaan kaikki".
11 Sillä hän tiesi kavaltajansa; sentähden hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat".
12 Kun hän siis oli pessyt heidän jalkansa ja ottanut vaippansa ja taas asettunut aterialle, sanoi hän heille: "Ymmärrättekö, mitä minä olen teille tehnyt?
13 Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen.
14 Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat.
15 Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt.
16 Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi.
17 Jos te tämän tiedätte, niin olette autuaat, jos te sen teette.

18 En puhu teistä kaikista. Tiedän ketkä olen valinnut, mutta näin on jotta toteutuisi kirjoitus: 'Joka syö *leipää kanssani*, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'.
19 Jo nyt sanon sen teille, ennen kuin se tapahtuu, jotta kun se tapahtuu, uskoisitte että *Minä olen*.
20 Totisesti, totisesti sanon teille: joka ottaa vastaan sen jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan Hänet joka on minut lähettänyt."

18 En puhu teistä kaikista. Tiedän, ketkä valitsin, mutta jotta täyttyisi kirjoitus: 'Joka syö leipää kanssani, on nostanut kantapäänsä Minua vastaan.'

19 Jo nyt sanon teille, ennen sen tapahtumista, että kun se tapahtuu, uskoisitte, että MINÄ OLEN.
20 Totisesti, totisesti sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka Minä lähetän, ottaa vastaan Minut, ja joka ottaa vastaan Minut, ottaa vastaan Hänet, joka Minut lähetti."

18 En minä puhu teistä kaikista: minä tiedän, ketkä olen valinnut; mutta tämän kirjoituksen piti käymän toteen: 'Joka minun leipääni syö, on nostanut kantapäänsä minua vastaan'.
19 Jo nyt minä sanon sen teille, ennenkuin se tapahtuu, että te, kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen se.
20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan sen, jonka minä lähetän, se ottaa vastaan minut; mutta joka ottaa vastaan minut, se ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt.

JEESUS ILMOITTAA KAVALTAJANSA

21 Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut."
22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina kenestä Hän puhui.
23 Mutta eräs Hänen opetuslapsistaan, se jota Jeesus rakasti, oli aterialla nojallaan Jeesuksen syliä vasten*.
24 Niin Simon Pietari nyökkäsi hänelle *jotta tämä kysyisi kuka se mahtoi olla

21 Tämän sanottuaan Jeesus järkyttyi hengessä ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti sanon teille: yksi teistä kavaltaa Minut."
22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä puhui.
23 Muuan opetuslapsistaan, se jota Jeesus rakasti, nojasi aterialla Jeesuksen syliä vasten.
24 Niin Simeon Pietari nyökkää hänelle ja sanoo hänelle: "Sano,

21 Tämän sanottuaan Jeesus tuli järkytetyksi hengessään ja todisti ja sanoi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: yksi teistä on minut kavaltava".
22 Niin opetuslapset katsoivat toisiinsa epätietoisina, kenestä hän puhui.
23 Ja eräs hänen opetuslapsistaan, se, jota Jeesus rakasti, lepäsi aterioitaessa Jeesuksen syliä vasten.
24 Simon Pietari nyökäytti hänelle päätään ja sanoi hänelle: "Sano, kuka

josta Hän puhui.*
25 Nojautuen Jeesuksen rintaa vasten tämä sanoi Hänelle: "Herra, kuka se on?"

26 Jeesus vastasi: "Se on hän jolle *annan palan kastettuani sen*." Niin Hän kastettuaan palan antoi sen Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle."
27 Silloin, palan jälkeen, saatana meni häneen. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Mitä teet, tee pian."
28 Mutta aterioivista ei kukaan ymmärtänyt mitä varten Hän sen hänelle sanoi.
29 Sillä muutamat luulivat, koska kukkaro oli Juudaalla, että Jeesus sanoi hänelle: ”Osta mitä tarvitsemme juhlaan” tai että tämä antaisi jotain köyhille.

30 Niin hän otettuaan palan meni heti ulos, ja oli yö.

UUSI KÄSKY

31 Kun hän (siis) oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu Hänessä."

kenestä Hän puhuu."
25 Nojautuen taapäin Jeesuksen rintaa vasten tämä sanoo Hänelle: "Herra, kuka se on?"
26 Jeesus vastaa: "Se on hän, jolle Minä kastettuani annan palan." Ja kastettuaan palan antaa Juudakselle, Simeon Iskariotin pojalle.
27 Silloin saatana palan jälkeen meni häneen. Niin Jeesus sanoo hänelle: "Mitä teet, tee pian."
28 Mutta aterioivista ei kukaan ymmärtänyt, mitä varten sen hänelle sanoi,
29 sillä muutamat luulivat, koska kukkaro oli Juudaksella, että Jeesus sanoo hänelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaan" tai että antaisi jotakin köyhille.

30 Niin otettuaan palan meni heti ulos, ja oli yö.

31 Kun oli mennyt, Jeesus sanoo: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu Hänessä.

se on, josta hän puhuu".
25 Niin tämä, nojautuen Jeesuksen rintaa vasten, sanoi hänelle: "Herra, kuka se on?"
26 Jeesus vastasi: "Se on se, jolle minä kastan ja annan tämän palan". Niin hän otti palan, kastoi sen ja antoi Juudaalle, Simon Iskariotin pojalle.
27 Ja silloin, sen palan jälkeen, meni häneen saatana. Niin Jeesus sanoi hänelle: "Minkä teet, se tee pian".
28 Mutta ei kukaan aterioivista ymmärtänyt, mitä varten hän sen hänelle sanoi.
29 Sillä muutamat luulivat, koska rahakukkaro oli Juudaalla, Jeesuksen sanoneen hänelle: "Osta, mitä tarvitsemme juhlaksi", tai että hän antaisi jotakin köyhille.
30 Niin hän, otettuaan sen palan, meni kohta ulos; ja oli yö.

31 Kun hän oli mennyt ulos, sanoi Jeesus: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu hänessä.

32 Jos Jumala on kirkastettu Hänessä, kirkastaa Jumalakin Hänet itsessään ja kirkastaa Hänet pian.
33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa olen kanssanne. Te etsitte minua, ja niin kuin sanoin juutalaisille: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla', niin sanon nyt myös teille.

34 Annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen teitä rakastanut, rakastakaa tekin toisianne.

35 Siitä kaikki tuntevat että olette minun opetus-lapsiani, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

PIETARI ON KIELTÄVÄ JEESUKSEN

36 Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra, minne menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne sinä et voi minua nyt seurata mutta myöhemmin seuraat minua."
37 Pietari sanoi Hänelle: "Herra, miksen nyt voi seurata sinua? Henkeni annan puolestasi."
38 Jeesus vastasi (hänelle): "Henkesikö

32 Jos Jumala on kirkastettu Hänessä, kirkastaa Jumalakin Hänet itsessään ja kirkastaa Hänet pian.
33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa olen kanssanne. Te etsitte Minua, ja niin kuin sanoin juutalaisille: 'Minne Minä menen, sinne ette voi tulla', sanon nyt myös teille.

34 Annan teille uuden käskyn: rakastakaa toisianne. Niin kuin Minä olen teitä rakastanut, rakastakaa tekin toisianne.
35 Siitä kaikki tuntevat, että olette opetuslapsiani, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

36 Simeon Pietari sanoo Hänelle: "Herra, minne menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin Minä menen, sinne et voi Minua nyt seurata, mutta myöhemmin seuraat Minua."
37 Pietari sanoo Hänelle: "Herra, miksen nyt voi Sinua seurata? Henkeni antaisin puolestasi."
38 Jeesus vastasi hänelle: "Henkesi

32 Jos Jumala on kirkastettu hänessä, niin kirkastaa myös Jumala hänet itsessään ja kirkastaa hänet pian.
33 Lapsukaiset, vielä vähän aikaa minä olen teidän kanssanne. Te tulette minua etsimään, ja niinkuin sanoin juutalaisille: 'Mihin minä menen, sinne te ette voi tulla', niin minä sanon nyt myös teille.
34 Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut-että tekin niin rakastatte toisianne.
35 Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus."

36 Simon Pietari sanoi hänelle: "Herra, mihin sinä menet?" Jeesus vastasi hänelle: "Mihin minä menen, sinne sinä et voi nyt minua seurata, mutta vastedes olet minua seuraava".
37 Pietari sanoi hänelle: "Herra, miksi en nyt voi seurata sinua? Henkeni minä annan sinun edestäsi."
38 Jeesus vastasi: "Sinäkö annat

annat puolestani? Totisesti, totisesti sanon sinulle: ei laula kukko ennen kuin sinä kolmesti kiellät minut."

TIE ISÄN LUO

1 Älköön sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun.

2 Isäni kotona on monta asuinsijaa. Jollei niin olisi, olisin sanonut teille, [että*] menen valmistamaan teille sijaa.

3 Ja vaikka menen valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, jotta tekin olisitte siellä missä minä olen.
4 (Tiedätte) minne menen (ja) tien tiedätte." "
5 Tuomas sanoi Hänelle: "Herra, emme tiedä minne menet. kuinka sitten *voimme tietää* tien?"
6 Jeesus sanoi hänelle "Minä olen tie ja totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani."
7 Jos olisitte tunteneet minut, olisitte

annat puolestani! Totisesti, totisesti sanon sinulle: ei laula kokko ennen kuin kolmesti kiellät Minut."

14. Luku

1 "Älköön sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa Minuun.
2 Isäni kotona on monta asuinsijaa. Muutoin sanoisin teille: menen valmistamaan teille sijaa.

3 Vaikka menen valmistamaan teille sijaa, tulen takaisin ja otan teidät tyköni, jotta tekin olisitte siellä, missä Minä olen.
4 Tiedätte, minne menen, ja tien tiedätte."
5 Tuomas sanoo Hänelle: "Herra, emme tiedä, minne menet; kuinka tietäisimme tien?"
6 Jeesus sanoo hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän tykö, paitsi Minun kauttani.
7 Jos olisitte tunteneet Minut, olisitte

henkesi minun edestäni? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei laula kukko, ennenkuin sinä minut kolmesti kiellät."

14. Luku

1 Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaan, ja uskokaa minuun.
2 Minun Isäni kodissa on monta asuinsijaa. Jos ei niin olisi, sanoisinko minä teille, että minä menen valmistamaan teille sijaa?
3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.
4 Ja mihin minä menen-tien sinne te tiedätte."
5 Tuomas sanoi hänelle: "Herra, me emme tiedä, mihin sinä menet; kuinka sitten tietäisimme tien?"
6 Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen tie ja totuus ja elämä; ei kukaan tule Isän tykö muutoin kuin minun kauttani.
7 Jos te olisitte tunteneet minut, niin

tunteneet' myös Isäni. Tästä lähin tunnette Hänet, ja se olette nähneet Hänet."

8 Filippus sanoi Hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin se riittää meille."
9 Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa olen ollut kanssanne, etkä ole tuntenut minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä vielä sanot: 'Näytä meille Isä'?"

10 Etkö usko että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Niitä sanoja jotka puhun teille, en puhu omatahtoisesti, ja Isä joka pysyy minussa, (Hän) tekee teot*.

11 Uskokaa minua etta minä olen Isässä ja Isä on minussa: mutta ellette, uskokaa minua itse tekojen vuoksi."

12 Totisesti, totisesti sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja joita minä teen, ja suurempiakin kuin nämä ovat, hän on tekevä. Sillä minä menen Isäni' luo.
13 Mitä tahansa anotte minun nimessäni, sen minä teen jotta Isa kirkastettaisiin Pojassa.

tunteneet myös Isäni. Tästä lähin tunnette Hänet, ja olette nähneet Hänet."
8 Vilppu sanoo Hänelle: "Herra, näytä meille Isä, ja se riittää meille."
9 Jeesus sanoo hänelle: "Olin näin kauan kanssanne etkä ole tuntenut Minua, Vilppu! Joka on nähnyt Minut, on nähnyt Isän. Kuinka sinä siis sanot: 'Näytä meille Isä'?

10 Etkö usko, että Minä olen Isässä ja Isä on Minussa? Niitä sanoja, jotka puhun teille, en puhu itsestäni, ja Isä, joka pysyy Minussa, tekee tekonsa.

11 Uskokaa Minua, että Minä olen Isässä ja Isä Minussa, mutta ellette, uskokaa Minua itse tekojen tähden.

12 Totisesti, totisesti sanon teille: joka uskoo Minuun, myös hän tekee niitä tekoja, joita Minä teen, ja suurempiakin tekee, sillä Minä menen Isäni tykö.
13 Mitä tahansa anotte nimessäni, sen teen, jotta Isä kirkastettaisiin Pojassa.

te tuntisitte myös minun Isäni; tästälähin te tunnette hänet, ja te olette nähneet hänet."
8 Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme".
9 Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?
10 Etkö usko, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa? Niitä sanoja, jotka minä teille puhun, minä en puhu itsestäni; ja Isä, joka minussa asuu, tekee teot, jotka ovat hänen.
11 Uskokaa minua, että minä olen Isässä, ja että Isä on minussa; mutta jos ette, niin uskokaa itse tekojen tähden.
12 Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,
13 ja mitä hyvänsä te anotte minun nimessäni, sen minä teen, että Isä kirkastettaisiin Pojassa.

14 Jos anotte [minulta] jotain minun nimessäni, minä teen sen."

14 Jos anotte jotain nimessäni, Minä teen sen.

14 Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

LUPAUS PYHÄN HENGEN TULEMISESTA

15 Jos rakastatte minua, pitäkää* käskyni.

16 Ja minä olen rukoileva Isää ja Hän on antava teille toisen Puolustajan? olemaan kanssanne iäti°,
17 totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe Häntä eikä tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet, sillä Hän pysyy luonanne ja on teissä oleva.
18 En jätä teitä orvoiksi. Minä tulen luoksenne.
19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää näe minua. Mutta te näette minut. Koska minä elän, tekin elätte.

20 Sinä päivänä ymmärrätte että minä olen Isässäni ja te minussa ja minä teissä.

21 Jolla on minun käskyni ja joka pitää ne, hän on se joka minua rakastaa. Mutta joka minua rakastaa, häntä Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmaisen itseni

15 Jos rakastatte Minua, pitäkää käskyni.
16 Rukoilen Isää, ja Hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan kanssanne iäti,
17 totuuden Hengen, jota mailma ei voi ottaa vastaan, koska ei näe Häntä eikä tunne Häntä. Mutta te tunnette Hänet, sillä pysyy tykönänne ja on teissä.
18 En jätä teitä orvoiksi. Tulen tykönne.
19 Vielä vähän aikaa, eikä mailma enää näe Minua, mutta te näette Minut. Koska Minä elän, tekin elätte.

20 Sinä päivänä ymmärrätte, että Minä olen Isässäni ja te Minussa ja Minä teissä.
21 Jolla on käskyni ja joka pitää ne, hän on se, joka rakastaa Minua. Mutta joka Minua rakastaa, häntä Isäni rakastaa, ja Minä rakastan häntä ja

15 Jos te minua rakastatte, niin te pidätte minun käskyni.
16 Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,
17 totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.
18 En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tykönne.
19 Vielä vähän aikaa, niin maailma ei enää minua näe, mutta te näette minut; koska minä elän, niin tekin saatte elää.
20 Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja että te olette minussa ja minä teissä.
21 Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan

hänelle."
22 Juudas — ei Iskariot — sanoi Hänelle: "Herra, mitä on tapahtunut, niin että aiot ilmaista itsesi meille etkä maailmalle?"

23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, hän pitää sanani, ja Isäni rakastaa häntä. Ja me tulemme hänen luokseen ja asumme hänen luonaan."

24 Joka ei rakasta minua. hän ei pidä sanojani. Ja se sana jonka kuulette, ei ole minun vaan Isän joka on minut lähettänyt.”
25 ”Tämän olen teille puhunut ollessani luonanne,
26 mutta Puolustaja. Pyhä Henki, jonka isä lähettää nimessäni. Hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta mitä olen teille sanonut."

27 Rauhan jätän teille, minun rauhani annan teille. En anna teille niin kuin maailma antaa. Älköön sydämenne olko murheellinen älköönkä pelätkö.

28 Kuulitte minun sanovan teille: 'Menen

ilmaisen itseni hänelle."
22 Juuda - ei Iskariot - sanoo Hänelle: "Herra, mitä on tapahtunut, koska aiot ilmaista itsesi meille etkä mailmalle?"
23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa Minua, hän pitää sanani, ja Isäni rakastaa häntä, ja tulemme hänen tykönsä ja teemme asuinsijan tykönsä.

24 Joka ei rakasta Minua, ei pidä sanojani. Se sana, jonka kuulette, ei ole Minun, vaan Isän, joka Minut lähetti.
25 Tämän olen teille puhunut ollessani tykönänne,
26 mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää nimessäni, opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä olen teille sanonut.

27 Rauhan jätän teille, Minun rauhani annan teille. En anna teille niin kuin mailma antaa. Älköön sydämenne olko murheellinen älköönkä pelätkö.

28 Kuulitte Minun sanovan teille:

häntä ja ilmoitan itseni hänelle."
22 Juudas, ei se Iskariot, sanoi hänelle: "Herra, mistä syystä sinä aiot ilmoittaa itsesi meille etkä maailmalle?"

23 Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Jos joku rakastaa minua, niin hän pitää minun sanani, ja minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen tykönsä ja jäämme hänen tykönsä asumaan.
24 Joka ei minua rakasta, se ei pidä minun sanojani; ja se sana, jonka te kuulette, ei ole minun, vaan Isän, joka on minut lähettänyt.
25 Tämän minä olen teille puhunut ollessani teidän tykönänne.
26 Mutta Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä on lähettävä minun nimessäni, hän opettaa teille kaikki ja muistuttaa teitä kaikesta, minkä minä olen teille sanonut.
27 Rauhan minä jätän teille: minun rauhani-sen minä annan teille. En minä anna teille, niinkuin maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen älköönkä peljätkö.
28 Te kuulitte minun sanovan teille:

pois ja tulen jälleen luoksenne.' Jos rakastaisitte minua, iloitsisitte siitä että 'sanoin: 'Menen Isän luo', silla Isäni on minua suurempi.

29 Olen nyt sanonut sen teille ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte kun se tapahtuu."
30 En enää puhu paljoa kanssanne, sillä (tämän) maailman ruhtinas tulee ja minussa hänellä ei ole mitään.
31 Mutta jotta maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän niin kuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

JEESUS ON TOSI VIINIPUU

1 Minä olen tosi viinipuu ja Isäni on viinitarhuri.
2 Jokaisen minussa olevan oksan joka ei kanna hedelmää. Hän karsii pois; ja jokaisen joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa jotta se kantaisi runsaamman hedelmän."
3 Te olette jo puhtaat sen sanan vuoksi jonka olen teille puhunut."
4 Pysykää minussa, niin minä pysyn

'Menen pois ja tulen tykönne.' Jos rakastatte Minua, iloitsette siitä, että menen Isän tykö, sillä Isäni on Minua suurempi.

29 Nyt olen sanonut teille ennen kuin se tapahtuu, jotta uskoisitte, kun se tapahtuu.
30 En enää puhu paljoa kanssanne, sillä tämän mailman ruhtinas tulee, ja Minussa hänellä ei ole mitään.
31 Mutta jotta mailma ymmärtäisi Minun rakastavan Isää ja tekevän niin kuin Isä Minua käski: nouskaa, lähtekäämme täältä."

15. Luku

1 "Minä olen tosi viinipuu, ja Isäni on maan viljelijä.
2 Jokaisen Minussa olevan oksan, joka ei kanna hedelmää, Hän karsii pois, ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, Hän puhdistaa, jotta se kantaisi runsaamman hedelmän.
3 Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka olen teille puhunut.
4 Pysykää Minussa, ja Minä teissä.

'Minä menen pois ja palajan jälleen teidän tykönne'. Jos te minua rakastaisitte, niin te iloitsisitte siitä, että minä menen Isän tykö, sillä Isä on minua suurempi.
29 Ja nyt minä olen sanonut sen teille, ennenkuin se on tapahtunut, että te uskoisitte, kun se tapahtuu.
30 En minä enää puhu paljoa teidän kanssanne, sillä maailman ruhtinas tulee, ja minussa hänellä ei ole mitään.
31 Mutta että maailma ymmärtäisi minun rakastavan Isää ja tekevän, niinkuin Isä on minua käskenyt: nouskaa, lähtekäämme täältä."

15. Luku

1 Minä olen totinen viinipuu, ja minun Isäni on viinitarhuri.
2 Jokaisen oksan minussa, joka ei kanna hedelmää, hän karsii pois; ja jokaisen, joka kantaa hedelmää, hän puhdistaa, että se kantaisi runsaamman hedelmän.
3 Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka minä olen teille puhunut.
4 Pysykää minussa, niin minä pysyn

teissä. Niin kuin oksa ei voi kantaa
hedelmää itsestään ellei se pysy
viinipuussa, niin ette tekään ellette pysy
minussa.
5 Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka
pysyy minussa ja *jossa minä pysyn*, se
kantaa paljon hedelmää. Sillä ilman minua
ette voi mitään tehdä.
6 Jos joku ei pysy minussa, hänet
heitetään pois niin kuin oksa ja hän
kuivettuu, ja ne kootaan ja heitetään
tuleen, ja ne palavat.
7 Jos pysytte minussa ja minun sanani
pysyvät teissä, niin anokaa mitä ikinä
tahdotte ja te saatte sen.
8 Siinä Isäni kirkastetaan että te kannatte
paljon hedelmää ja tulette
opetuslapsikseni.
9 Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin
minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää
minun rakkaudessani.
10 Jos pidätte käskyni, pysytte
rakkaudessani, niin kuin minä olen pitänyt
Isäni käskyt ja pysyn Hänen
rakkaudessaan."
11 Tämän olen puhunut teille jotta minun
iloni pysyisi teissä ja teidän ilonne tulisi
täydelliseksi.

Niin kuin oksa ei voi kantaa hedelmää
itsestään, ellei pysy viinipuussa, niin
ette tekään, ellette pysy Minussa.

5 Minä olen viinipuu, te oksat. Joka
pysyy Minussa ja Minä hänessä, se
kantaa paljon hedelmää. Sillä ilman
Minua ette voi mitään tehdä.
6 Ellei joku pysy Minussa, hänet
heitetään pois niin kuin oksa ja
kuivettuu, ja kokoavat ne ja heittävät
tuleen, ja se palaa.
7 Jos pysytte Minussa ja sanani
pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä
tahdotte, ja se tapahtuu teille.
8 Siinä Isäni kirkastetaan, että
kannatte paljon hedelmää ja tulette
opetuslapsikseni.
9 Niin kuin Isä on rakastanut Minua,
niin Minäkin olen rakastanut teitä;
pysykää rakkaudessani.
10 Jos pidätte käskyni, pysytte
rakkaudessani niin kuin Minä olen
pitänyt Isäni käskyt ja pysyn
rakkaudessaan.
11 Tämän olen puhunut teille, jotta
Minun iloni pysyisi teissä ja ilonne
tulisi täydelliseksi.

teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa
hedelmää itsestään, ellei se pysy
viinipuussa, niin ette tekään, ellette
pysy minussa.
5 Minä olen viinipuu, te olette oksat.
Joka pysyy minussa ja jossa minä
pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä
ilman minua te ette voi mitään tehdä.
6 Jos joku ei pysy minussa, niin hänet
heitetään pois niinkuin oksa, ja hän
kuivettuu; ja ne kootaan yhteen ja
heitetään tuleen, ja ne palavat.
7 Jos te pysytte minussa ja minun
sanani pysyvät teissä, niin anokaa, mitä
ikinä tahdotte, ja te saatte sen.
8 Siinä minun Isäni kirkastetaan, että te
kannatte paljon hedelmää ja tulette
minun opetuslapsikseni.
9 Niinkuin Isä on minua rakastanut, niin
minäkin olen rakastanut teitä; pysykää
minun rakkaudessani.
10 Jos te pidätte minun käskyni, niin
te pysytte minun rakkaudessani,
niinkuin minä olen pitänyt Isäni käskyt
ja pysyn hänen rakkaudessaan.
11 Tämän minä olen teille puhunut,
että minun iloni olisi teissä ja teidän
ilonne tulisi täydelliseksi.

12 Tämä on minun käskyni, että teidän tulee rakastaa toisianne niin kuin minä olen teitä rakastanut.
13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään kuin että hän' antaa henkensä ystäväinsä puolesta.
14 Te olette ystäväni jos teette (kaiken) mitä käsken teitä tekemään.
15 En enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä mitä hänen herransa tekee. Vaan kutsun teitä ystäviksi, sillä olen ilmoittanut teille kaiken mitä olen kuullut Isältäni.

16 Te ette valinneet minua vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, jotta menisitte ja kantaisitte hedelmää ja hedelmänne pysyisi — että mitä ikinä anotte Isältä minun nimessäni, Hän antaa (sen) teille.
17 Sen käskyn annan teille että teidän tulee rakastaa toisianne."

MAAILMAN VIHAMIELISYYS

18 Jos maailma teitä vihaa, tietäkää että se on vihannut minua ennen teitä.

12 Tämä on käskyni, että rakastatte toisianne niin kuin Minä olen teitä rakastanut.
13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kellään kuin että antaa henkensä ystäväinsä puolesta.
14 Te olette ystäväni, jos teette, mitä käsken teitä.
15 En enää sano teitä palvelijoiksi - sillä palvelija ei tiedä, mitä herransa tekee - vaan kutsun teitä ystäviksi, sillä ilmoitin teille kaiken, mitä kuulin Isältäni.

16 Te ette valinneet Minua, vaan Minä valitsin teidät, ja asetin teidät, jotta menisitte ja kantaisitte hedelmää ja hedelmänne pysyisi, että mitä ikinä anoisitte Isältä Minun nimessäni, Hän antaisi teille.
17 Sen käskyn annan teille, että rakastatte toisianne.

18 Jos mailma teitä vihaa, tietäkää, että se on vihannut Minua ennen teitä.

12 Tämä on minun käskyni, että te rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.
13 Sen suurempaa rakkautta ei ole kenelläkään, kuin että hän antaa henkensä ystäväinsä edestä.
14 Te olette minun ystäväni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä.
15 En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.
16 Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että te menisitte ja kantaisitte hedelmää ja että teidän hedelmänne pysyisi: että mitä ikinä te anotte Isältä minun nimessäni, hän sen teille antaisi.
17 Sen käskyn minä teille annan, että rakastatte toisianne.

18 Jos maailma teitä vihaa, niin tietäkää, että se on vihannut minua ennen kuin teitä.

19 Jos olisitte maailman omia, maailma rakastaisi omaansa. Mutta koska ette ole maailman omia vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen vuoksi maailma teitä vihaa.
20 Muistakaa sana jonka sanoin teille: 'Palvelija ei ole herrainsa suurempi.' Jos he ovat minua vainonneet, he vainoavat teitäkin. Jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.

21 Mutta tämän kaiken he tekevät teille minun nimeni vuoksi, koska eivät tunne Häntä joka on minut lähettänyt."
22 Ellen olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä. Mutta nyt heillä ei ole mitään syntinsä puolustukseksi.

23 Joka vihaa minua, vihaa Isäänikin.

24 Ellen olisi heidän keskellään tehnyt niitä tekoja joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä. Mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että Isääni —

25 kuitenkin jotta toteutuisi sana joka on

19 Jos olisitte mailmasta, mailma rakastaisi omaansa, mutta koska ette ole mailmasta, vaan Minä valitsin teidät mailmasta, sen tähden mailma teitä vihaa.
20 Muistakaa sana, jonka sanoin teille: 'Palvelija ei ole herraansa suurempi.' Jos vainosivat Minua, vainoavat teitäkin; jos ottivat vaarin Minun sanastani, ottavat vaarin myös teidän sanastanne.

21 Mutta tämän kaiken tekevät teille nimeni tähden, koska eivät tunne Häntä, joka Minut lähetti.
22 Ellen olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä, mutta nyt heillä ei ole syntinsä puolustusta.

23 Joka vihaa Minua, vihaa Isäänikin.

24 Ellen olisi heidän keskellänsä tehnyt niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä. Mutta nyt ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä Minua että Isääni

25 - kuitenkin, jotta täyttyisi sana,

19 Jos te maailmasta olisitte, niin maailma omaansa rakastaisi; mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen teidät maailmasta valinnut, sentähden maailma teitä vihaa.
20 Muistakaa se sana, jonka minä teille sanoin: 'Ei ole palvelija herraansa suurempi'. Jos he ovat minua vainonneet, niin he teitäkin vainoavat; jos he ovat ottaneet vaarin minun sanastani, niin he ottavat vaarin teidänkin sanastanne.
21 Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt.
22 Jos minä en olisi tullut ja puhunut heille, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole, millä syntiänsä puolustaisivat.
23 Joka vihaa minua, se vihaa myös minun Isääni.
24 Jos minä en olisi tehnyt heidän keskuudessaan niitä tekoja, joita ei kukaan muu ole tehnyt, ei heillä olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja ovat vihanneet sekä minua että minun Isääni.
25 Mutta se sana oli käyvä toteen,

kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä.' "

JEESUKSESTA TODISTAMINEN

26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka lähetän teille Isän luota, totuuden Henki joka lähtee Isän luota, niin Hän todistaa minusta.
27 Ja tekin todistatte, sillä olette alusta asti olleet kansani."

VAINOIHIN VARAUTUMINEN

1 Tämän olen puhunut teille jottette loukkaantuisi.
2 He erottavat teidät synagoogista. Tuleepa aika jolloin jokainen joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.
3 Sen he tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä minua.
4 Mutta tämän olen puhunut teille, jotta kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä en ole sanonut teille alusta koska olin kanssanne.

5 Mutta nyt menen Hänen luokseen, joka

joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'Ovat vihanneet Minua syyttä.'

26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, Hän todistaa Minusta.
27 Tekin todistatte, sillä olette alusta asti kanssani."

16. Luku

1 "Tämän olen puhunut teille, jottette loukkaantuisi.
2 Erottavat teidät kokoushuoneista. Tuleepa aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.
3 Sen tekevät teille, koska eivät tunne Isää eivätkä Minua.
4 Mutta tämän olen puhunut teille, jotta kun se aika tulee, muistaisitte Minun sen teille sanoneen. Tätä en sanonut teille alusta, koska olin kanssanne.
5 Mutta nyt menen Hänen tykönsä,

joka on kirjoitettuna heidän laissaan: 'He ovat vihanneet minua syyttä'.

26 Mutta kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän tyköä, totuuden Henki, joka lähtee Isän tyköä, niin hän on todistava minusta.
27 Ja te myös todistatte, sillä te olette alusta asti olleet minun kanssani."

16. Luku

1 Tämän minä olen teille puhunut, ettette loukkaantuisi.
2 He erottavat teidät synagoogasta; ja tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teitä, luulee tekevänsä uhripalveluksen Jumalalle.
3 Ja sen he tekevät teille, koska he eivät tunne Isää eivätkä minua.
4 Mutta tämän minä olen puhunut teille, että, kun se aika tulee, te muistaisitte minun sen teille sanoneen. Tätä minä en ole sanonut teille alusta, koska minä olin teidän kansanne.
5 Mutta nyt minä menen hänen

on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: ”Minne menet?”

6 Mutta koska olen sanonut tämän teille, murhe on täyttänyt sydämenne.”

joka Minut lähetti, eikä kukaan teistä kysy Minulta: 'Minne menet?'

6 Mutta koska olen sanonut tämän teille, murhe on täyttänyt sydämenne.

tykönsä, joka on minut lähettänyt, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Mihin sinä menet?'
6 Mutta koska minä olen tämän teille puhunut, täyttää murhe teidän sydämenne.

PYHÄN HENGEN TEHTÄVÄ

7 Kuitenkin sanon teille totuuden: teille on hyväksi että menen pois. Sillä ellen minä mene pois, Puolustaja ei tule luoksenne. Mutta kun* menen, lähetän Hänet teille.

8 Ja kun Hän tulee, Hän näyttää maailmalle toteen synnin ja vanhurskauden ja tuomion:
9 synnin koska he eivät usko minuun;"
10 vanhurskauden koska minä menen Isäni* luo ettekä te enää näe minua,
11 ja tuomion koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu."
12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi sitä nyt kantaa.
13 Mutta kun Hän tulee, totuuden Henki, Hän ohjaa teidät kaikkeen totuuteen. Sillä Hän ei puhu omiaan* vaan kaiken minkä

7 Kuitenkin sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että menen pois. Sillä ellen mene pois, Puolustaja ei tule tykönne, mutta jos menen, lähetän Hänet teille.

8 Kun Hän tulee, Hän osoittaa mailmalle synnin ja vanhurskauden ja tuomion:
9 synnin, koska eivät usko Minuun,
10 vanhurskauden, koska menen Isäni tykö ettekä enää näe Minua,
11 ja tuomion, koska tämän mailman ruhtinas on tuomittu.
12 Minulla on vielä paljo sanottavaa teille, mutta ette voi sitä nyt kantaa.
13 Mutta kun Hän tulee, totuuden Henki, niin ohjaa teidät kaikkeen totuuteen. Sillä ei puhu omiaan, vaan

7 Kuitenkin minä sanon teille totuuden: teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä ellen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönne; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän.
8 Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion:
9 synnin, koska he eivät usko minuun;
10 vanhurskauden, koska minä menen Isän tykö, ettekä te enää minua näe;
11 ja tuomion, koska tämän maailman ruhtinas on tuomittu.
12 Minulla on vielä paljon sanottavaa teille, mutta te ette voi nyt sitä kantaa.
13 Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei

Hän kuulee, sen Hän puhuu, ja tulevaiset Hän teille julistaa.

14 Hän on minut kirkastava, sillä Hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.
15 Kaikki mitä Isällä on, on minun. Sen vuoksi sanoin että Hän ottaa minun omastani ja julistaa teille."

OPETUSLASTEN MURHE ON VAIHTUVA ILOON

16 Vähän aikaa, niin ette [enää] minua näe ja taas vähän aikaa, niin näette minut (sillä menen Isän luo).
17 Silloin jotkut Hänen opetuslapsistaan puhuivat keskenään: "Mitä tämä on, mitä Hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin ette minua näe ja taas vähän aikaa, niin näette minut' ja: 'Sillä menen Isän luo' ?"

18 Niin he sanoivat: "Mitä tämä on, mitä Hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä mitä Hän puhuu."
19 (Niin) Jeesus huomasi että he tahtoivat kysyä Häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö kyselette keskenänne kun sanoin: 'Vähän aikaa, niin ette näe minua ja taas

puhuu, minkä kuulee, ja tulevaiset Hän teille julistaa.

14 Hän kirkastaa Minua, sillä ottaa omastani ja julistaa teille.
15 Kaikki, mitä Isällä on, on Minun. Sen tähden sanoin, että Hän ottaa omastani ja julistaa teille.

16 Vähän aikaa, niin ette enää näe Minua, ja taas vähän aikaa, niin näette Minut."
17 Silloin muutamat opetuslapsistaan sanoivat toisillensa: "Mitä se on, mitä sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin ette näe Minua, ja taas vähän aikaa, niin näette Minut' ja: 'Sillä menen Isän tykö'?"
18 Niin sanoivat: "Mitä se on, mitä sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä puhuu."
19 Jeesus huomasi, että tahtoivat kysyä Häneltä, ja sanoi heille: "Sitäkö kyselette keskenänne, kun sanoin: 'Vähän aikaa, niin ette näe Minua, ja

ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.
14 Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.
15 Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

16 Vähän aikaa, niin te ette enää minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut."
17 Silloin muutamat hänen opetuslapsistansa sanoivat toisilleen: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo meille: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja taas vähän aikaa, niin te näette minut', ja: 'Minä menen Isän tykö'?"
18 Niin he sanoivat: "Mitä se tarkoittaa, kun hän sanoo: 'Vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän puhuu."
19 Jeesus huomasi heidän tahtovan kysyä häneltä ja sanoi heille: "Sitäkö te kyselette keskenänne, että minä sanoin: 'Vähän aikaa, niin te ette minua näe, ja

vähän aikaa, niin näette minut'?"
20 Totisesti, totisesti sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan mutta maailma on iloitseva. Te joudutte murehtimaan mutta murheenne on muuttuva iloksi.
21 Kun vaimo synnyttää, hänellä on murhe koska hänen hetkensä on tullut. Mutta kun hän on synnyttänyt pienokaisen, hän ei enää muista vaivaansa sen ilon vuoksi että ihminen on syntynyt maailmaan.
22 Niin on myös teillä nyt murhe. Mutta olen näkevä teidät jälleen ja sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä iloanne.
23 Sinä päivänä ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti sanon teille: *kaiken mitä ikinä anotte* Isältä °minun nimessäni, sen Hän on antava teille°.

24 Tähän asti ette ole anoneet mitään minun nimessäni: anokaa niin te saatte jotta ilonne olisi täydellinen."

taas vähän aikaa, niin näette Minut?'
20 Totisesti, totisesti sanon teille: tulette itkemään ja valittamaan, mutta mailma on iloitseva; tulette murehtimaan, mutta murheenne on muuttuva iloksi.
21 Kun vaimo synnyttää, hänellä on murhe, koska hetkensä on tullut. Mutta kun on synnyttänyt lapsen, ei enää muista vaivaa sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt mailmaan.

22 Niin on myös nyt teillä murhe. Mutta näen teidät jälleen, ja sydämenne on iloitseva eikä kukaan ota teiltä iloanne.
23 Sinä päivänä ette Minulta mitään kysy. Totisesti sanon teille: mitä ikinä anotte Isältä, antaa teille nimessäni.

24 Tähän asti ette ole anoneet mitään nimessäni: anokaa, niin saatte, jotta ilonne olisi täydellinen.

taas vähän aikaa, niin te näette minut'?
20 Totisesti, totisesti minä sanon teille: te joudutte itkemään ja valittamaan, mutta maailma on iloitseva; te tulette murheellisiksi, mutta teidän murheenne on muuttuva iloksi.
21 Kun vaimo synnyttää, on hänellä murhe, koska hänen hetkensä on tullut; mutta kun hän on synnyttänyt lapsen, ei hän enää muista ahdistustaan sen ilon tähden, että ihminen on syntynyt maailmaan.
22 Niin on myös teillä nyt murhe; mutta minä olen taas näkevä teidät, ja teidän sydämenne on iloitseva, eikä kukaan ota teiltä pois teidän iloanne.
23 Ja sinä päivänä te ette minulta mitään kysy. Totisesti, totisesti minä sanon teille: jos te anotte jotakin Isältä, on hän sen teille antava minun nimessäni.
24 Tähän asti te ette ole anoneet mitään minun nimessäni; anokaa, niin te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.

MINÄ OLEN VOITTANUT MAAILMAN

25 Tämän olen puhunut teille kuvauksin. Mutta tulee aika jolloin en enää puhu teille kuvauksin, vaan avoimesti julistan teille sanomaa Isästä.

26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni, enkä sano teille että olen rukoileva Isää puolestanne,

27 sillä Isä itse rakastaa teitä, koska te olette rakastaneet minua ja uskoneet minun lähteneen Jumalan luota.

28 Olen lähtenyt *Isän luota* ja tullut maailmaan. Nyt sitä vastoin jätän maailman ja menen Isän luo."
29 Hänen opetuslapsensa sanoivat (Hänelle): "Katso, nyt puhut avoimesti etkä laulu kuvausta."
30 Nyt tiedämme että sinä tiedät kaikki, etkä ole sen tarpeessa että kukaan sinulta kysyy. Sen vuoksi uskomme sinun lähteneen Jumalan luota.”
31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte."

32 Katso, tulee hetki ja on nyt tullut, jona

25 Tämän olen puhunut teille kuvauksin. Aika tulee, jolloin en enää puhu teille kuvauksin, vaan avoimesti julistan teille Isästä.

26 Sinä päivänä anotte nimessäni, enkä sano teille, että rukoilen Isää puolestanne,

27 sillä Isä itse rakastaa teitä, koska olette rakastaneet Minua ja uskoneet Minun lähteneen Jumalasta.

28 Olen lähtenyt Isästä ja tullut mailmaan; nyt jätän mailman ja menen Isän tykö."
29 Opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt puhut avoimesti etkä lausu kuvasta.
30 Nyt tiedämme, että Sinä tiedät kaikki etkä tarvitse, että kukaan Sinulta kysyy. Sen tähden uskomme Sinun Jumalasta lähteneen."
31 Jeesus vastasi heille: "Nyt uskotte.

32 Katso, tulee hetki ja on nyt, jona

25 Tämän minä olen puhunut teille kuvauksilla; mutta tulee aika, jolloin minä en puhu teille enää kuvauksilla, vaan avonaisesti julistan teille sanomaa Isästä.
26 Sinä päivänä te anotte minun nimessäni; enkä minä sano teille, että minä olen rukoileva Isää teidän edestänne;
27 sillä Isä itse rakastaa teitä, sentähden että te olette minua rakastaneet ja uskoneet minun lähteneen Jumalan tykö.
28 Minä olen lähtenyt Isästä ja tullut maailmaan; jälleen minä jätän maailman ja menen Isän tykö."
29 Hänen opetuslapsensa sanoivat: "Katso, nyt sinä puhut avonaisesti etkä käytä mitään kuvausta.
30 Nyt me tiedämme, että sinä tiedät kaikki, etkä tarvitse, että kukaan sinulta kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalan tykö lähteneen."
31 Jeesus vastasi heille: "Nyt te uskotte.
32 Katso, tulee hetki ja on jo tullut,

teidät hajoitetaan kukin taholleen ja te jätätte minut yksin. En kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on kanssani.

33 Tämän olen puhunut teille jotta teillä minussa olisi rauha. Maailmassa teillä on (oleva) ahdistus. Mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman."

JEESUKSEN RUKOUS

1 Tämän Jeesus puhui. Sitten Hän nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi jotta (myös) Poikasi kirkastaisi sinut,"
2 koska olet antanut Hänen valtaansa kaiken lihan, jotta Hän antaisi iäisen elämän kaikille, jotka sinä olet Hänelle antanut.
3 Mutta tämä on iäinen elämä että he tuntevat sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Hänet jonka olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen."
4 Olen kirkastanut sinut maan päällä, olen täyttänyt työn jonka olet antanut tehtäväkseni.
5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut luonasi

teidät hajotetaan kukin tahollensa, ja jätätte Minut yksin. En kuitenkaan ole yksin, sillä Isä on kanssani.

33 Tämän olen puhunut teille, jotta teillä Minussa olisi rauha. Mailmassa teillä on ahdistus, mutta olkaa turvallisella mielellä Minä olen voittanut mailman."

17. Luku

1 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, jotta Poikasi kirkastaisi Sinut,
2 koska annoit Hänen valtaansa kaiken lihan, jotta Hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka olet Hänelle antanut.
3 Tämä on iankaikkinen elämä, että tuntevat Sinut, ainoan tosi Jumalan, ja Hänet, jonka lähetit, Jeesuksen Kristuksen.
4 Olen kirkastanut Sinut maan päällä täyttämällä työn, jonka annoit tehtäväkseni.
5 Ja nyt, Isä, kirkasta Minut tykönäsi

jona teidät hajotetaan kukin tahollensa ja te jätätte minut yksin; en minä kuitenkaan yksin ole, sillä Isä on minun kanssani.
33 Tämän minä olen teille puhunut, että teillä olisi minussa rauha. Maailmassa teillä on ahdistus; mutta olkaa turvallisella mielellä: minä olen voittanut maailman."

17. Luku

1 Tämän Jeesus puhui ja nosti silmänsä taivasta kohti ja sanoi: "Isä, hetki on tullut, kirkasta Poikasi, että Poikasi kirkastaisi sinut;
2 koska sinä olet antanut hänen valtaansa kaiken lihan, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet hänelle antanut.
3 Mutta tämä on iankaikkinen elämä, että he tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.
4 Minä olen kirkastanut sinut maan päällä: minä olen täyttänyt sen työn, jonka sinä annoit minun tehtäväkseni.
5 Ja nyt, Isä, kirkasta sinä minut

sillä kirkkaudella joka minulla oli luonasi ennen kuin maailma oli.

6 Olen ilmoittanut nimesi ihmisille jotka *olet antanut* minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä olet antanut heidät minulle, ja he ovat ottaneet vaarin sanastasi.
7 Nyt he tietävät että kaikki minkä olet antanut minulle, on sinulta.
8 Sillä olen antanut heille ne sanat jotka sinä *olet antanut* minulle, ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun luotasi ja uskovat että sinä olet lähettänyt minut."

9 Rukoilen heidän puolestaan. En rukoile maailman puolesta vaan niitten puolesta jotka olet minulle antanut, koska he ovat sinun.
10 Kaikki minun omani ovat sinun ja sinun omasi ovat minun, ja minä olen kirkastettu heissä.
11 Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen luoksesi. Pyhä Isä, varjele *nimessäsi heidät jotka* olet minulle antanut jotta he olisivat yhtä niin kuin me°.

sillä kirkkaudella, joka Minulla oli tykönäsi ennen kuin mailma oli.

6 Olen ilmoittanut nimesi ihmisille, jotka olet antanut minulle mailmasta. He olivat Sinun ja olet antanut heidät Minulle, ja ovat ottaneet sanastasi vaarin.
7 Ovat nyt saaneet tietää, että kaikki, minkä olet antanut Minulle, on Sinulta.
8 Sillä olen antanut heille ne sanat, jotka olet antanut Minulle, ja ovat ottaneet ne vastaan ja ovat totisesti ymmärtäneet Minun lähteneen Sinun tyköäsi ja ovat uskoneet Sinun lähettäneen Minut.
9 Rukoilen heidän puolestansa. En rukoile mailman puolesta, vaan niitten puolesta, jotka olet Minulle antanut, koska ovat Sinun.
10 Kaikki Minun omani ovat Sinun, ja Sinun ovat Minun, ja Minä olen kirkastettu heissä.
11 En enää ole mailmassa, mutta he ovat mailmassa, ja Minä tulen tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka olet Minulle antanut, jotta olisivat yhtä niin kuin Me.

tykönäsi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun tykönäsi, ennenkuin maailma olikaan.
6 Minä olen ilmoittanut sinun nimesi ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun, ja sinä annoit heidät minulle, ja he ovat ottaneet sinun sanastasi vaarin.
7 Nyt he tietävät, että kaikki, minkä olet minulle antanut, on sinulta.
8 Sillä ne sanat, jotka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille; ja he ovat ottaneet ne vastaan ja tietävät totisesti minun lähteneen sinun tyköäsi ja uskovat, että sinä olet minut lähettänyt.
9 Minä rukoilen heidän edestänsä; en minä maailman edestä rukoile, vaan niiden edestä, jotka sinä olet minulle antanut, koska he ovat sinun-
10 ja kaikki minun omani ovat sinun, ja sinun omasi ovat minun-ja minä olen kirkastettu heissä.
11 Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä

12 Kun olin heidän kanssaan (maailmassa), varjelin heidät nimessäsi, *suojelin niitä jotka olet minulle antanut*, eikä heistä hukkunut kukaan paitsi kadotuksen lapsi jotta Raamattu toteutuisi.

13 Mutta nyt tulen luoksesi ja puhun tätä maailmassa jotta heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.

14 Olen antanut heille sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailman omia niin kuin minä en ole maailman oma."
15 En rukoile että ottaisit heidät pois maailmasta vaan että varjelisit heidät pahalta*.
16 He eivät ole maailman omia niin kuin minä en ole maailman oma.
17 Pyhitä heidät totuudessasi*: sinun sanasi on totuus.
18 Niin kuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, minäkin olen lähettänyt heidät maailmaan.
19 Minä pyhitän itseni heidän tähtensä jotta hekin olisivat pyhitetyt totuudessa."

12 Kun olin heidän kanssaan, varjelin heidät nimessäsi, jonka olet Minulle antanut, ja valvoin, eikä heistä hukkunut kukaan paitsi perikadon poika, jotta Raamattu täyttyisi.

13 Mutta nyt tulen tykösi ja puhun tätä mailmassa, jotta heillä olisi iloni täyttyneenä heissä itsessään.

14 Olen antanut heille sanasi, ja mailma vihaa heitä, koska eivät ole mailmasta, niin kuin Minä en ole mailmasta.
15 En rukoile, että ottaisit heidät pois mailmasta, vaan että varjelisit heidät pahasta.
16 Eivät ole mailmasta, niin kuin Minä en ole mailmasta.
17 Pyhitä heidät totuudessasi; sanasi on totuus.
18 Niin kuin Sinä lähetit Minut mailmaan, Minäkin lähetin heidät mailmaan.
19 Pyhitän itseni heidän tähtensä, jotta hekin olisivat pyhitetyt

niinkuin mekin.
12 Kun minä olin heidän kanssansa, varjelin minä heidät sinun nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, ja suojelin heitä, eikä heistä joutunut kadotetuksi yksikään muu kuin se kadotuksen lapsi, että kirjoitus kävisi toteen.
13 Mutta nyt minä tulen sinun tykösi ja puhun tätä maailmassa, että heillä olisi minun iloni täydellisenä heissä itsessään.
14 Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma vihaa heitä, koska he eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.
15 En minä rukoile, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että sinä varjelisit heidät pahasta.
16 He eivät ole maailmasta, niinkuin en minäkään maailmasta ole.
17 Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.
18 Niinkuin sinä olet lähettänyt minut maailmaan, niin olen minäkin lähettänyt heidät maailmaan;
19 ja minä pyhitän itseni heidän tähtensä, että myös he olisivat pyhitetyt

20 Mutta en rukoile ainoastaan näitten puolesta vaan myös niitten puolesta jotka heidän sanansa perusteella uskovat minuun,
21 että he kaikki olisivat yhtä, niin kuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä (yhtä) olisivat, jotta maailma uskoisi että sinä olet lähettänyt minut."
22 ”Olen antanut heille sen kirkkauden jonka sinä minulle annoit, jotta he yhtä olisivat niin kuin me olemme yhtä —

23 minä heissä ja sinä minussa — jotta he *olisivat täydellisesti yhtä' (ja) jotta maailma tietäisi° että sinä olet lähettänyt minut ja olet rakastanut heitä niin kuin olet rakastanut minua."
24 Isä, minä tahdon että missä minä olen, siellä nekin jotka olet minulle antanut, olisivat kanssani jotta näkisivät kirkkauteni jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua ennen maailman perustamista.

25 Vanhurskas Isä! Maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä olen tuntenut sinut

totuudessa.
20 En rukoile ainoasti näitten puolesta, vaan myös niitten puolesta, jotka heidän sanansa kautta uskovat Minuun,
21 että he kaikki olisivat yhtä niin kuin Sinä, Isä Minussa ja Minä Sinussa, että hekin meissä olisivat, jotta mailma uskoisi, että Sinä lähetit Minut.

22 Olen antanut heille sen kirkkauden, jonka Sinä Minulle annoit, jotta he yhtä olisivat niin kuin Me olemme yhtä,
23 Minä heissä ja Sinä Minussa, jotta olisivat täydellistyneet yhdeksi ja jotta mailma tietäisi, että Sinä lähetit Minut ja rakastit heitä niin kuin rakastit Minua.
24 Isä, tahdon, että missä Minä olen, siellä nekin, jotka olet Minulle antanut, olisivat kanssani, jotta näkisivät kirkkauteni, jonka annoit Minulle, koska rakastit Minua ennen mailman perustamista.

25 Vanhurskas Isä, mailma ei Sinua tuntenut, mutta Minä tunsin Sinut, ja

totuudessa.
20 Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,
21 että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt.
22 Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä-
23 minä heissä, ja sinä minussa-että he olisivat täydellisesti yhtä, niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut.
24 Isä, minä tahdon, että missä minä olen, siellä nekin, jotka sinä olet minulle antanut, olisivat minun kanssani, että he näkisivät minun kirkkauteni, jonka sinä olet minulle antanut, koska olet rakastanut minua jo ennen maailman perustamista.
25 Vanhurskas Isä, maailma ei ole sinua tuntenut, mutta minä tunnen

ja nämä ovat tulleet tuntemaan että sinä olet lähettänyt minut.
26 Olen tehnyt nimesi heille tunnetuksi ja teen vieläkin tunnetuksi, jotta se rakkaus jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

JEESUKSEN VANGITSEMINEN

1 Puhuttuaan tämän Jeesus lähti opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolen. Siellä oli puutarha johon Hän ja Hänen opetuslapsensa menivät.

2 Mutta myös Juudas joka Hänet kavalsi, tiesi paikan koska Jeesus ja Hänen opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.
3 Niin Juudas. otettuaan sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita. tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.
4 Silloin Jeesus joka tiesi kaiken mikä Häntä oli kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä etsitte?"
5 He vastasivat Hänelle: "Jeesus Nasaretilaista." Jeesus sanoi heille: 'Minä

nämä tulivat tuntemaan, että Sinä lähetit Minut.
26 Minä tein nimesi heille tunnetuksi ja teen vieläkin tunnetuksi, jotta rakkaus, jolla Minua rakastit, olisi heissä ja Minä heissä."

18. Luku

1 Puhuttuaan tämän Jeesus lähti opetuslastensa kanssa Kidronin puron tuolle puolen. Siellä oli puutarha, johon Hän ja opetuslapsensa menivät.

2 Mutta myös Juudas, joka oli Hänet kavaltava, tiesi paikan, koska Jeesus ja opetuslapsensa olivat usein kokoontuneet sinne.
3 Niin Juudas, otettuaan sotilasosaston sekä ylipappien ja fariseusten poliiseja, tulee sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.
4 Silloin Jeesus, tietäen kaiken, mikä Häntä oli kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä etsitte?"
5 Vastasivat Hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista." Jeesus sanoo heille:

sinut, ja nämä ovat tulleet tuntemaan, että sinä olet minut lähettänyt.
26 Ja minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen vastakin, että se rakkaus, jolla sinä olet minua rakastanut, olisi heissä ja minä olisin heissä."

18. Luku

1 Kun Jeesus oli tämän puhunut, lähti hän pois opetuslastensa kanssa Kedronin puron tuolle puolelle; siellä oli puutarha, johon hän meni opetuslapsinensa.
2 Mutta myös Juudas, joka hänet kavalsi, tiesi sen paikan, koska Jeesus ja hänen opetuslapsensa usein olivat kokoontuneet sinne.
3 Niin Juudas otti sotilasjoukon sekä ylipappien ja fariseusten palvelijoita ja tuli sinne soihdut ja lamput ja aseet mukanaan.
4 Silloin Jeesus, joka tiesi kaiken, mikä oli häntä kohtaava, astui esiin ja sanoi heille: "Ketä te etsitte?"
5 He vastasivat hänelle: "Jeesusta, Nasaretilaista". Jeesus sanoi heille:

olen.' Myös Juudas joka Hänet kavalsi, seisoi heidän kanssaan."

6 Kun Jeesus' siis sanoi heille: "Minä olen". he peräytyivät ja kaatuivat maahan."

7 Niin Hän kysyi taas heiltä: "Ketä etsitte?" He sanoivat: "Jeesus Nasaretilaista." Jeesus vastasi:"
8 Sanoin teille että minä olen. Jos siis minua etsitte, antakaa näitten mennä",

9 jotta toteutuisi sana jonka Hän oli sanonut: "En ole hukannut yhtäkään niistä jotka olet minulle antanut."

10 Niin Simon Pietari jolla oli miekka, veti sen ja löi ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan Ja palvelijan nimi oli Malkus.
11 Silloin Jeesus sanoi Pietarille: ”Pistä miekkasi tuppeen. Enkö joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?”

JEESUS YLIPAPIN EDESSÄ

12 Niin sotilasosasto ja komentaja ja

"Minä olen." Myös Juudas, joka oli Hänet kavaltava, seisoi heidän kanssaan.
6 Kun siis sanoi heille: "Minä olen", he peräytyivät ja kaatuivat maahan.

7 Niin kysyi taas heiltä: "Ketä etsitte?" Sanoivat: "Jeesusta Nasaretilaista."
8 Jeesus vastasi: "Sanoin teille, että Minä olen. Jos siis Minua etsitte, antakaa näitten mennä" -

9 jotta täyttyisi sana, jonka oli sanonut: "En ole hukannut yhtään niistä, jotka olet Minulle antanut."

10 Niin Simeon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylipapin palvelijaa ja sivalsi häneltä oikean korvan. Palvelijan nimi oli Malkus.
11 Silloin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö joisi maljaa, jonka Isä on Minulle antanut?"

12 Niin sotilasosasto ja päällikkö ja

"Minä se olen". Ja Juudas, joka hänet kavalsi, seisoi myös heidän kanssaan.

6 Kun hän siis sanoi heille: "Minä se olen", peräytyivät he ja kaatuivat maahan.
7 Niin hän taas kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta, Nasaretilaista".
8 Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, niin antakaa näiden mennä";
9 että se sana kävisi toteen, jonka hän oli sanonut: "En minä ole kadottanut ketään niistä, jotka sinä olet minulle antanut".
10 Niin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen ja iski ylimmäisen papin palvelijaa ja sivalsi häneltä pois oikean korvan; ja palvelijan nimi oli Malkus.
11 Niin Jeesus sanoi Pietarille: "Pistä miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?"

12 Niin sotilasjoukko ja päällikkö ja

juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat Hänet.
13 Ja he veivät Hänet ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja tämä oli ylimpänä pappina sinä vuonna.
14 Kaifas oli myös se joka oli neuvonut juutalaisia että on hyväksi yhden ihmisen kuolla kansan puolesta.

juutalaisten poliisit ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat Hänet.
13 Veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja tämä oli ylipappi sinä vuonna.
14 Kaifas oli myös se, joka oli neuvonut juutalaisia, että on hyväksi yhden ihmisen kuolla kansan puolesta.

juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet
13 ja veivät ensin Hannaan luo, sillä hän oli Kaifaan appi, ja Kaifas oli sinä vuonna ylimmäisenä pappina.
14 Ja Kaifas oli se, joka neuvottelussa oli juutalaisille sanonut: "On hyödyllistä, että yksi ihminen kuolee kansan edestä."

PIETARI KIELTÄÄ JEESUKSEN

15 Simon Pietari ja muuan toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Se opetuslapsi oli ylimmän papin tuttava ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylimmän papin pihaan.
16 Mutta Pietari seisoi ulkona portilla. Niin se toinen opetuslapsi joka oli ylimmän papin tuttava, meni ulos ja puhui portinvartijattarelle ja toi Pietarin sisälle.

17 Niin portinvartija-palvelijatar sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän vastasi: "En ole."

18 Mutta palvelijat ja oikeudenpalvelijat olivat tehneet hiilivalkean, koska oli kylmä,

15 Simeon Pietari ja toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Se opetuslapsi oli ylipapin tuttava ja meni Jeesuksen mukana sisälle ylipapin pihaan.
16 Mutta Pietari seisoi ulkona portilla. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttava, meni ja puhui portinvartijalle ja toi Pietarin sisälle.

17 Niin portinvartijapalvelijatar sanoo Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Vastaa: "En ole."

18 Tehtyään hiilivalkean, koska oli kylmä, palvelijat ja poliisit seisoivat

15 Ja Jeesusta seurasi Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi. Tämä opetuslapsi oli ylimmäisen papin tuttava ja meni Jeesuksen kanssa sisälle ylimmäisen papin kartanoon.
16 Mutta Pietari seisoi portilla ulkona. Niin se toinen opetuslapsi, joka oli ylimmäisen papin tuttava, meni ulos ja puhutteli portinvartijatarta ja toi Pietarin sisälle.
17 Niin palvelijatar, joka vartioi porttia, sanoi Pietarille: "Etkö sinäkin ole tuon miehen opetuslapsia?" Hän sanoi: "En ole".
18 Mutta palvelijat ja käskyläiset olivat tehneet hiilivalkean, koska oli kylmä, ja

ja seisoivat lämmittelemässä. Pietarikin seisoi heidän kanssaan lämmitellen.

lämmittelemässä. Pietarikin seisoi heidän kanssaan lämmitellen.

seisoivat ja lämmittelivät. Ja myös Pietari seisoi heidän kanssaan lämmittelemässä.

YLIPAPPI KUULUSTELEE JEESUSTA

19 Niin ylipappi kysyi Jeesukselta Hänen opetuslapsistaan ja opistaan.

20 Jeesus vastasi hänelle: "Olen julkisesti puhunut maailmalle. Olen aina opettanut synagoogassa ja pyhäkössä. jonne *juutalaiset kaikkialta* kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään."

21 Miksi kysyt minulta? Kysy niiltä jotka ovat kuulleet mitä olen puhunut heille. Katso, he tietävät mitä olen sanonut."

22 Mutta kun Jeesus oli sanonut tämän, muuan vieressä seisovista oikeudenpalvelijoista antoi Hänelle korvapuustin sanoen "Niinkö vastaat ylipapille!"
23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos puhuin pahasti, osoita se pahaksi; mutta jos puhuin oikein, miksi lyöt minua?”"

19 Niin ylipappi kysyi Jeesukselta Hänen opetuslapsistaan ja opistaan.

20 Jeesus vastasi hänelle: "Olen julkisesti puhunut mailmalle. Olen aina opettanut kokoushuoneessa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään.
21 Miksi kysyt Minulta? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä olen puhunut heille. Katso, he tietävät, mitä olen sanonut."
22 Jeesuksen sanottua tämän muuan vieressä seisovista poliiseista antoi Hänelle korvapuustin sanoen: "Niinkö vastaat ylipapille?"

23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos puhuin pahasti, näytä toteen, että pahasti; mutta jos oikein, miksi lyöt Minua?"

19 Niin ylimmäinen pappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opistaan.
20 Jeesus vastasi hänelle: "Minä olen julkisesti puhunut maailmalle; minä olen aina opettanut synagoogissa ja pyhäkössä, joihin kaikki juutalaiset kokoontuvat, enkä ole salassa puhunut mitään.
21 Miksi minulta kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut; katso, he tietävät, mitä minä olen sanonut."
22 Mutta kun Jeesus oli tämän sanonut, antoi eräs palvelija, joka seisoi vieressä, hänelle korvapuustin sanoen: "Niinkö sinä vastaat ylimmäiselle papille?"
23 Jeesus vastasi hänelle: "Jos minä pahasti puhuin, niin näytä toteen, että se on pahaa; mutta jos minä puhuin oikein, miksi minua lyöt?"

24 Niin Hannas lähetti Hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo.

PIETARI KIELTÄÄ JÄLLEEN JEESUKSEN

25 Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelemässä. Niin he sanoivat hänelle "Etkö sinäkin ole Hänen opetuslapsiaan?" Hän kiisti ja sanoi: "En ole."

26 Silloin muuan ylimmän papin palvelijoista, sen sukulainen jolta Pietari sivalsi pois korvan, sanoi: "Enkö nähnyt sinua puutarhassa Hänen kanssaan?"

27 Niin Pietari taas kiisti ja samassa lauloi kukko.

JEESUS PILATUKSEN EDESSÄ

28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin, ja oli [varhainen] aamu. Mutta itse he eivät menneet sisälle palatsiin jotteivät saastuisi vaan voisivat syödä pääsiäisaterian.
29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Minkä syytöksen esitätte tätä miestä vastaan?"

24 Niin Hannas lähetti Hänet sidottuna ylipappi Kaifaan luo.

25 Mutta Simeon Pietari seisoi lämmittelemässä. Niin sanoivat hänelle: "Etkö sinäkin ole Hänen opetuslapsiaan?" Kiisti ja sanoi: "En ole."

26 Silloin muuan ylipapin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari sivalsi korvan, sanoo: "Enkö nähnyt sinua puutarhassa Hänen kanssaan?"

27 Niin Pietari taas kiisti, ja samassa kukko lauloi.

28 Vievät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin, ja oli varhainen aamu. Eivät menneet sisälle palatsiin, jotteivät saastuisi, vaan söisivät pääsiäisaterian.

29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Minkä syytöksen esitätte tätä ihmistä vastaan?"

24 Niin Hannas lähetti hänet sidottuna ylimmäisen papin Kaifaan luo.

25 Mutta Simon Pietari seisoi lämmittelemässä. Niin he sanoivat hänelle: "Etkö sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi ja sanoi: "En ole".
26 Silloin eräs ylimmäisen papin palvelijoista, sen sukulainen, jolta Pietari oli sivaltanut korvan pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?"
27 Niin Pietari taas kielsi, ja samassa lauloi kukko.

28 Niin he veivät Jeesuksen Kaifaan luota palatsiin; ja oli varhainen aamu. Ja itse he eivät menneet sisälle palatsiin, etteivät saastuisi, vaan saattaisivat syödä pääsiäislammasta.
29 Niin Pilatus meni ulos heidän luokseen ja sanoi: "Mikä syytös ja kanne teillä on tätä miestä vastaan?"

30 He vastasivat ja sanoivat hänelle:
"Jollei Hän olisi pahantekijä emme olisi
antaneet Häntä sinun käsiisi."
31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te
Hänet ja tuomitkaa Hänet lakinne
mukaan." Niin juutalaiset sanoivat hänelle:
"Meidän ei ole lupa tappaa. ketään." —"
32 jotta toteutuisi Jeesuksen sana jonka
Hän oli sanonut antaen tietää millaisella
kuolemalla Hän oli kuoleva.

33 Niin Pilatus meni taas sisälle palatsiin
ja kutsui Jeesuksen ja sanoi Hänelle:
"Oletko sinä juutalaisten kuningas?"

34 Jeesus vastasi hänelle: "Sanotko
tämän omaehtoisesti* vai ovatko toiset
sen sinulle minusta sanoneet?"
35 Pilatus vastasi: "Olenko minä
juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit ovat
antaneet sinut minun käsiini. Mitä olet
tehnyt?"
36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni ei
kuulu tähän maailmaan. Jos kuninkuuteni
kuuluisi tähän maailmaan, palvelijani
olisivat taistelleet jottei minua olisi
annettu juutalaisten käsiin. Mutta nyt
kuninkuuteni ei kuulu tänne."

30 Vastasivat ja sanoivat hänelle:
"Ellei olisi pahantekijä, emme olisi
antaneet Häntä sinun käsiisi."
31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa
te Hänet ja tuomitkaa lakinne
mukaan." Juutalaiset sanoivat hänelle:
"Meillä ei ole lupaa tappaa ketään" -
32 jotta täyttyisi Jeesuksen sana,
jonka puhui antaen tietää, millaisella
kuolemalla oli kuoleva.

33 Niin Pilatus meni taas sisälle
palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi
Hänelle: "Oletko Sinä juutalaisten
kuningas?"
34 Jeesus vastasi hänelle: "Sanotko
tämän itsestäsi, vai sanoivatko toiset
sen sinulle Minusta?"
35 Pilatus vastasi: "Olenko minä
juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit
antoivat Sinut käsiini. Mitä olet
tehnyt?"
36 Jeesus vastasi: "Minun
kuninkuuteni ei ole tästä mailmasta.
Jos kuninkuuteni olisi tästä mailmasta,
palvelijani olisivat taistelleet, jottei
Minua olisi annettu juutalaisten käsiin.
Mutta nyt kuninkuuteni ei ole täältä."

30 He vastasivat ja sanoivat hänelle:
"Jos tämä ei olisi pahantekijä, emme
olisi antaneet häntä sinun käsiisi".
31 Niin Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te
hänet ja tuomitkaa hänet lakinne
mukaan". Juutalaiset sanoivat hänelle:
"Meidän ei ole lupa ketään tappaa";
32 että Jeesuksen sana kävisi toteen,
jonka hän oli sanonut, antaen tietää,
minkälaisella kuolemalla hän oli
kuoleva.
33 Niin Pilatus meni taas sisälle
palatsiin ja kutsui Jeesuksen ja sanoi
hänelle: "Oletko sinä juutalaisten
kuningas?"
34 Jeesus vastasi hänelle: "Itsestäsikö
sen sanot, vai ovatko muut sen sinulle
minusta sanoneet?"
35 Pilatus vastasi: "Olenko minä
juutalainen? Oma kansasi ja ylipapit
ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä
olet tehnyt?"
36 Jeesus vastasi: "Minun kuninkuuteni
ei ole tästä maailmasta; jos minun
kuninkuuteni olisi tästä maailmasta, niin
minun palvelijani olisivat taistelleet, ettei
minua olisi annettu juutalaisten käsiin;
mutta nyt minun kuninkuuteni ei ole

37 Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Sinä olet siis kuitenkin kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot että olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja sitä varten olen tullut maailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen loka on totuudesta, kuulee ääneni."

38 Pilatus sanoi Hänelle: "Mika on totuus?" Sen sanottuaan hän meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "En löydä Hänessä mitään syytä."

PILATUS KOETTAA PÄÄSTÄÄ JEESUKSEN

39 Mutta te olette tottuneet siihen että päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä. Tahdotteko siis että päästän teille juutalaisten kuninkaan''
40 Niin he kaikki taas huusivat sanoen: "Älä Häntä vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri."

19. Luku

1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja ruoskitti

37 Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Olet siis kuitenkin kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot, että olen kuningas. Sitä varten olen syntynyt ja sitä varten olen tullut mailmaan, että todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee ääneni."

38 Pilatus sanoo Hänelle: "Mikä on totuus?" Sen sanottuaan meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoo heille: "En löydä Hänessä mitään syytä.

39 Mutta teillä on tapana, että päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä. Tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"
40 Niin huusivat taas kaikki sanoen: "Älä Häntä, vaan Barabbas." Mutta Barabbas oli ryöväri.

19. Luku

1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja

täältä".
37 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Sinä siis kuitenkin olet kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinäpä sen sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja sitä varten maailmaan tullut, että minä todistaisin totuuden puolesta. Jokainen, joka on totuudesta, kuulee minun ääneni."
38 Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Ja sen sanottuaan hän taas meni ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä yhtäkään syytä.

39 Mutta te olette tottuneet siihen, että minä päästän teille yhden vangin irti pääsiäisenä; tahdotteko siis, että päästän teille juutalaisten kuninkaan?"
40 Niin he taas huusivat sanoen: "Älä häntä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli ryöväri.

19. Luku

1 Silloin Pilatus otti Jeesuksen ja

Hänet.
2 Väännettyään orjantappuroista kruunun sotilaat panivat sen Hänen päähänsä ja pukivat Hänen ylleen purppuravaipan

3 ja [tulivat Hänen luokseen ja] sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" Ja he antoivat Hänelle korvapuusteja."
4 Pilatus meni jälleen ulos ja sanoo heille: "Katso, tuon Hänet ulos teille tietääksenne etten löydä Hänessä yhtäkään syytä."

5 Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuravaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso, ihminen!"

6 Kun siis ylipapit ja palvelijat näkivät Hänet, he huusivat sanoen: "Naulitse ristiin, naulitse ristiin!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te Hänet ja naulitkaa ristiin, sillä minä en löydä Hänessä syytä."

7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lakimme* mukaan Hänen on kuoltava, koska Hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi."
8 Kuultuaan nyt tämän sanan Pilatus pelkäsi vielä enemmän.

ruoskitti Hänet.
2 Väännettyään orjantappuroista kruunun sotilaat panivat sen Hänen päähänsä ja pukivat Hänen yllensä purppuravaipan.
3 Menivät luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas" ja antoivat Hänelle korvapuusteja.
4 Pilatus meni jälleen ulos ja sanoo heille: "Katso, tuon Hänet ulos teille tietääksenne, etten löydä Hänessä yhtäkään syytä."
5 Niin Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu ja purppuravaippa yllään, ja Pilatus sanoo heille: "Katso, ihminen!"
6 Nähdessään siis Hänet ylipapit ja palvelijat huusivat sanoen: "Naulitse ristiin, naulitse ristiin." Pilatus sanoo heille: "Ottakaa te Hänet ja naulitkaa ristiin, sillä minä en löydä Hänessä syytä."
7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki ja lakimme mukaan Hänen on kuoltava, koska teki itsensä Jumalan Pojaksi."
8 Kuultuaan nyt tämän sanan Pilatus pelkäsi vielä enemmän.

ruoskitti hänet.
2 Ja sotamiehet väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen hänen päähänsä ja pukivat hänen ylleen purppuraisen vaipan
3 ja tulivat hänen luoksensa ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas"; ja he antoivat hänelle korvapuusteja.
4 Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet ulos teille, tietääksenne, etten minä löydä hänessä yhtäkään syytä".
5 Niin Jeesus tuli ulos, orjantappurakruunu päässään ja purppurainen vaippa yllään. Ja Pilatus sanoi heille: "Katso ihmistä!"
6 Kun siis ylipapit ja palvelijat näkivät hänet, huusivat he sanoen: "Ristiinnaulitse, ristiinnaulitse!" Pilatus sanoi heille: "Ottakaa te hänet ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä".
7 Juutalaiset vastasivat hänelle: "Meillä on laki, ja lain mukaan hänen pitää kuoleman, koska hän on tehnyt itsensä Jumalan Pojaksi".
8 Kun nyt Pilatus kuuli tämän sanan, pelkäsi hän vielä enemmän

9 Hän meni taas palatsiin ja sanoi
Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta
Jeesus ei vastannut hänelle."
10 Niin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö puhu
minulle? Etkö tiedä että minulla on valta
*naulita sinut ristiin ja minulla on valta
päästää sinut*?"
11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään
valtaa minuun jollei sitä olisi annettu
sinulle ylhäältä. Sen vuoksi on hänen
syntinsä suurempi joka luovutti minut
sinulle."
12 Tämän vuoksi Pilatus koetti päästää
Hänet, mutta juutalaiset huusivat sanoen:
"Jos päästät Hänet, et ole keisarin ystävä.
Jokainen joka tekee itsensä kuninkaaksi,
nousee keisaria vastaan."

9 Meni taas palatsiin ja sanoo
Jeesukselle: "Mistä olet?" Mutta Jeesus
ei antanut hänelle vastausta.
10 Niin Pilatus sanoo Hänelle: "Etkö
puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla
on valta naulita Sinut ristiin ja valta
päästää Sinut?"
11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi
valtaa Minuun, ellei sitä olisi annettu
sinulle ylhäältä. Sen tähden on sillä
suurempi synti, joka luovutti Minut
sinulle."
12 Tämän tähden Pilatus koetti
päästää Hänet, mutta juutalaiset
huusivat sanoen: "Jos päästät Hänet,
et ole keisarin ystävä. Jokainen, joka
tekee itsensä kuninkaaksi, vastustaa
keisaria."

9 ja meni taas sisälle palatsiin ja sanoi
Jeesukselle: "Mistä sinä olet?" Mutta
Jeesus ei hänelle vastannut.
10 Niin Pilatus sanoi hänelle: "Etkö
puhu minulle? Etkö tiedä, että minulla
on valta sinut päästää ja minulla on
valta sinut ristiinnaulita?"
11 Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi
mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi
annettu sinulle ylhäältä. Sentähden on
sen synti suurempi, joka jätti minut
sinun käsiisi."
12 Tämän tähden Pilatus koetti
päästää hänet irti. Mutta juutalaiset
huusivat sanoen: "Jos päästät hänet, et
ole keisarin ystävä; jokainen, joka tekee
itsensä kuninkaaksi, asettuu keisaria
vastaan".

JEESUS TUOMITAAN KUOLEMAAN

13 Kun siis Pilatus kuuli nämä sanat hän
vei Jeesuksen ulos ja istuutui
tuomarinistuimelle, paikalle jonka nimi on
Litostroton ja hepreaksi Gabbata.

14 Silloin oli pääsiäisen valmistuspäivä,
noin kuudes tunti*. Ja hän sanoi

13 Kuultuaan tämän sanan Pilatus vei
Jeesuksen ulos ja istuutui
tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi
on Litostroton, mutta hepreaksi
Gabbata.
14 Silloin oli pääsiäisen
valmistuspäivä, noin kuudes tunti, ja

13 Kun Pilatus kuuli nämä sanat, antoi
hän viedä Jeesuksen ulos ja istui
tuomarinistuimelle, paikalle, jonka nimi
on Litostroton, hebreaksi Gabbata.

14 Ja oli pääsiäisen valmistuspäivä,
noin kuudes hetki. Ja hän sanoi

juutalaiselle: "Katso, teidän kuninkaanne!"

15 Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, naulitse Hänet ristiin!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun naulittava ristiin kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta vaan keisari."
16 Silloin hän luovutti Hänet heille ristiinnaulittavaksi. Niin he ottivat Jeesuksen (ja veivät pois).

hän sanoo juutalaisille: "Katso, kuninkaanne."
15 Niin huusivat: "Vie pois, vie pois, naulitse Hänet ristiin." Pilatus sanoo heille: "Onko minun naulittava kuninkaanne ristiin?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari."
16 Sen tähden luovutti Hänet heille naulittavaksi ristiin. Niin ottivat Jeesuksen.

juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!"
15 Niin he huusivat: "Vie pois, vie pois, ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi heille: "Onko minun ristiinnaulittava teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Ei meillä ole kuningasta, vaan keisari".
16 Silloin hän luovutti hänet heille ja antoi ristiinnaulittavaksi. Ja he ottivat Jeesuksen.

JEESUS NAULITAAN RISTIIN

17 Kantaen ristiään Hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle jota heprean kielellä kutsutaan Golgataksi.

18 Siellä he naulitsivat ristiin Hänet ja Hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.
19 Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin, ja siihen oli kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas"."
20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka jossa Jeesus naulittiin ristiin, oli lähellä kaupunkia; ja

17 Kantaen ristiään Hän meni ulos Pääkallo-nimiselle paikalle, jota hepreaksi kutsutaan Golgataksi.

18 Siellä naulitsivat Hänet ristiin ja kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle ja Jeesuksen keskelle.
19 Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin, ja siihen oli kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas."
20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus naulittiin ristiin, oli lähellä

17 Ja kantaen itse omaa ristiänsä hän meni ulos niin sanotulle Pääkallonpaikalle, jota kutsutaan hebreankielellä Golgataksi.
18 Siellä he hänet ristiinnaulitsivat ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, ja Jeesuksen keskelle.
19 Ja Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen ja kiinnitti sen ristiin; ja se oli näin kirjoitettu: "Jeesus Nasaretilainen, juutalaisten kuningas".
20 Tämän päällekirjoituksen lukivat monet juutalaiset, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä

se oli kirjoitettu hepreaksi, *kreikaksi ja latinaksi*."
21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas' *vaan: 'Hän on sanonut: Olen* juutalaisten kuningas."
22 Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."
23 Naulittuaan siis Jeesuksen ristiin sotamiehet ottivat Hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osan, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.

24 Sen vuoksi he sanoivat toisilleen: "Ei revitä* sitä vaan heitetään siitä arpaa, kenen se on oleva" — jotta toteutuisi kirjoitus (joka sanoo): "He jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät arpaa puvustani." Sotamiehet tekivät siis näin."

25 Mutta Jeesuksen ristin luona seisoi Hänen äitinsä ja Hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo ja Maria Magdaleena.
26 Nähdessään siis äitinsä ja sen opetuslapsen jota Hän rakasti. seisovan

kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hepreaksi, kreikaksi ja latinaksi.
21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan: 'Tämä sanoi: Olen juutalaisten kuningas.'"
22 Pilatus vastasi: "Minkä olen kirjoittanut, sen olen kirjoittanut."
23 Naulittuaan Hänet siis ristiin sotamiehet ottivat Hänen vaatteensa ja tekivät neljä osaa, kullekin sotamiehelle yhden, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kokonaan ylhäältä asti kudottu.

24 Sanoivat sen tähden toisilleen: "Älkäämme jakako sitä, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva" -jotta täyttyisi kirjoitus: "Jakoivat keskenään vaatteeni ja heittivät puvustani arpaa." Sotamiehet tekivät siis näin.
25 Jeesuksen ristin luona seisoi äitinsä ja äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Magdalan Maria.

26 Nähdessään siis äitinsä ja sen opetuslapsen, jota rakasti, seisovan

kaupunkia; ja se oli kirjoitettu hebreaksi, latinaksi ja kreikaksi.
21 Niin juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän on sanonut: 'Minä olen juutalaisten kuningas'."
22 Pilatus vastasi: "Minkä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin".
23 Kun sotamiehet olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, ottivat he hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, kullekin sotamiehelle osansa, sekä ihokkaan. Mutta ihokas oli saumaton, kauttaaltaan ylhäältä asti kudottu.
24 Sentähden he sanoivat toisillensa: "Älkäämme leikatko sitä rikki, vaan heittäkäämme siitä arpaa, kenen se on oleva"; että tämä kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat keskenänsä minun vaatteeni ja heittivät minun puvustani arpaa". Ja sotamiehet tekivät niin.
25 Mutta Jeesuksen ristin ääressä seisoivat hänen äitinsä ja hänen äitinsä sisar ja Maria, Kloopaan vaimo, ja Maria Magdaleena.
26 Kun Jeesus näki äitinsä ja sen opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan

vieressä, Jeesus sanoi äidilleen: "Vaimo, katso, poikasi!"
27 Sitten Hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa."

vieressä Jeesus sanoo äidilleen: "Vaimo, katso, poikasi!"
27 Sitten sanoo opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi vei hänet omaan kotiinsa.

siinä vieressä, sanoi hän äidillensä: "Vaimo, katso, poikasi!"
27 Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Ja siitä hetkestä opetuslapsi otti hänet kotiinsa.

JEESUKSEN KUOLEMA

28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi että kaikki jo oli täytetty, Hän sanoi jotta Raamattu toteutuisi: "Minun on jano."
29 Oli astia hapanviiniä täynnä. Niin he täyttivät sienen hapanviinillä ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen Hänen suunsa eteen.

30 Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin Hän sanoi: "Se on täytetty" ja kallisti päänsä ja antoi henkensä."

28 Tietäen, että kaikki jo on täytetty, Jeesus sanoo sen jälkeen, jotta Raamattu täyttyisi: "Minun on jano."
29 Oli astia hapanviiniä täynnä, ja täytettyään sienen hapanviinillä ja pantuaan isopin päähän ojensivat sen Hänen suullensa.

30 Otettuaan hapanviiniä Jeesus sanoi: "Se on täytetty" ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

28 Sen jälkeen, kun Jeesus tiesi, että kaikki jo oli täytetty, sanoi hän, että kirjoitus kävisi toteen: "Minun on jano".
29 Siinä oli astia, hapanviiniä täynnä; niin he täyttivät sillä hapanviinillä sienen ja panivat sen isoppikorren päähän ja ojensivat sen hänen suunsa eteen.
30 Kun nyt Jeesus oli ottanut hapanviinin, sanoi hän: "Se on täytetty", ja kallisti päänsä ja antoi henkensä.

JEESUKSEN KYLJEN LÄVISTÄMINEN

31 Koska oli valmistuspäivä, niin juutalaiset pyysivät Pilatukselta että *ristiin naulittujen sääriluut* rikottaisiin ja heidät otettaisiin pois, jotteivät ruumiit jäisi sapatiksi ristille; sillä se sapatinpäivä oli suuri."

31 Koska oli valmistuspäivä ja jotteivät ruumiit jäisi sapatiksi ristille, sillä se sapatti oli suuri päivä, niin juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että heidän sääriluunsa rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin pois.

31 Koska silloin oli valmistuspäivä, niin-etteivät ruumiit jäisi ristille sapatiksi, sillä se sapatinpäivä oli suuri-juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että ristiinnaulittujen sääriluut rikottaisiin ja ruumiit otettaisiin alas.

32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta Hänen kanssaan ristiin naulitulta.
33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät että Hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet Hänen sääriluitaan,
34 vaan yksi sotamiehistä lävisti keihäällä Hänen kylkensä, ja heti siitä vuoti verta ja vettä.
35 Hän joka on tämän nähnyt, on todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa jotta te* uskoisitte.
36 Sillä tämä tapahtui jotta toteutuisi kirjoitus: "Älköön Häneltä luuta rikottako."

37 Toinen kirjoitus taas sanoo: "He katsovat Häneen jonka ovat lävistäneet."

32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat ensimäisen ja toisen Hänen kanssaan ristiinnaulitun sääriluut.
33 Mutta tultuaan Jeesuksen luo ja nähtyään Hänen jo kuolleen, eivät rikkoneet Hänen sääriluitansa,
34 vaan muuan sotamiehistä lävisti keihäällä Hänen kylkensä, ja heti vuoti verta ja vettä.
35 Tämän nähnyt on todistanut, ja todistuksensa on tosi, ja tietää totta puhuvansa, jotta tekin uskoisitte.

36 Sillä tämä tapahtui, jotta täyttyisi kirjoitus: "Luutansa ei rikota."

37 Toinen kirjoitus taas sanoo: "Katsovat Häneen, jonka lävistivät."

32 Niin sotamiehet tulivat ja rikkoivat sääriluut ensin toiselta ja sitten toiselta hänen kanssaan ristiinnaulitulta.
33 Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät hänet jo kuolleeksi, eivät he rikkoneet hänen luitaan,
34 vaan yksi sotamiehistä puhkaisi keihäällä hänen kylkensä, ja heti vuoti siitä verta ja vettä.
35 Ja joka sen näki, on sen todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi, ja hän tietää totta puhuvansa, että tekin uskoisitte.
36 Sillä tämä tapahtui, että kirjoitus kävisi toteen: "Älköön häneltä luuta rikottako".
37 Ja vielä sanoo toinen kirjoitus: "He luovat katseensa häneen, jonka he ovat lävistäneet".

JEESUKSEN HAUTAAMINEN

38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi vaikka salaa, juutalaispelon vuoksi, pyysi Pilatukselta että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus antoi luvan. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.

38 Mutta sen jälkeen Arimatian Jooseppi, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa juutalaispelon tähden, pyysi Pilatukselta lupaa ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus antoi luvan. Niin tuli ja otti Jeesuksen

38 Mutta sen jälkeen Joosef, arimatialainen, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, vaikka salaa, juutalaisten pelosta, pyysi Pilatukselta saada ottaa Jeesuksen ruumiin; ja Pilatus myöntyi siihen. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen

39 Tuli myös Nikodeemus joka ensi kerran oli tullut Jeesuksen luo yöllä, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.

40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hajusteitten kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.
41 Mutta sillä paikalla missä Hänet naulittiin ristiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hautakammio, johon ei vielä ketään ollut pantu.
42 Siihen he panivat nyt Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja koska hauta oli lähellä.

JEESUS ON NOUSSUT YLÖS

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois hautakammion suulla.
2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta emmekä tiedä mihin ovat Hänet

ruumiin.
39 Tuli myös Nikoteemu, joka ensi kerran tuli Jeesuksen tykö yöllä, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.
40 Niin ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hajusteitten kanssa käärinliinoihin, niin kuin juutalaisilla on tapana haudata.
41 Mutta sillä paikalla, missä Hänet naulittiin ristiin, oli puutarha ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä ketään ollut pantu.
42 Siihen panivat nyt Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja koska se hauta oli lähellä.

20. Luku

1 Mutta viikon ensimäisenä päivänä Magdalan Maria menee varhain, kun vielä on pimeä, haudalle ja näkee kiven otetuksi pois haudalta.
2 Niin rientää pois ja tulee Simeon Pietarin luo ja sen toisenopetuslapsen luo, jota Jeesus rakasti, ja sanoo heille: "Ottivat Herran pois haudasta emmekä tiedä, mihin panivat Hänet."

ruumiin.
39 Tuli myös Nikodeemus, joka ensi kerran oli yöllä tullut Jeesuksen tykö, ja toi mirhan ja aloen seosta noin sata naulaa.
40 Niin he ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen hyvänhajuisten yrttien kanssa käärinliinoihin, niinkuin juutalaisilla on tapana haudata.
41 Ja sillä paikalla, missä hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä oltu ketään pantu.
42 Siihen he nyt panivat Jeesuksen, koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja se hauta oli lähellä.

20. Luku

1 Mutta viikon ensimmäisenä päivänä Maria Magdaleena meni varhain, kun vielä oli pimeä, haudalle ja näki kiven otetuksi pois haudan suulta.
2 Niin hän riensi pois ja tuli Simon Pietarin luo ja sen toisen opetuslapsen luo, joka oli Jeesukselle rakas, ja sanoi heille: "Ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin ovat

panneet."
3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.
4 Molemmat juoksivat yhdessä mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.
5 Kumartuessaan katsomaan hän näki käärinliinain olevan siellä, mutta ei mennyt sisälle.
6 Niin Simon Pietarî tuli seuraten häntä ja meni sisälle hautakammioon ja näki käärinliinain olevan siellä
7 ja hikiliinan joka oli ollut Hänen päässään. olevan toisessa* paikassa erikseen kokoon käärittynä eikä yhdessä käärinliinain kanssa.
8 Silloin toinenkin opetuslapsi joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.
9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamatusta* että Hänen piti nousta kuolleista.
10 Niin opetuslapset palasivat kotiinsa.

3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.
4 Molemmat juoksivat yhdessä, mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä nopeammin kuin Pietari ja saapui ensin haudalle.
5 Kumartuessaan katsomaan näkee käärinliinain olevan siellä. Ei kuitenkaan mennyt sisälle.
6 Niin Simeon Pietari tulee seuraten häntä ja meni sisälle hautaan ja näkee käärinliinain olevan siellä
7 ja hikiliinan, joka oli Hänen päässään, ei yhdessä käärinliinain kanssa, vaan erillään käärittynä.

8 Silloin toinenkin opetuslapsi - joka ensimäisenä tuli haudalle - meni sisään ja näki ja uskoi,
9 sillä eivät vielä ymmärtäneet Raamatusta, että Hänen pitää nousta kuolleista.
10 Niin opetuslapset palasivat kotiinsa.

hänet panneet".
3 Niin Pietari ja se toinen opetuslapsi lähtivät ja menivät haudalle.
4 Ja he juoksivat molemmat yhdessä; mutta se toinen opetuslapsi juoksi edellä, nopeammin kuin Pietari, ja saapui ensin haudalle.
5 Ja kun hän kurkisti sisään, näki hän käärinliinat siellä; kuitenkaan hän ei mennyt sisälle.
6 Niin Simon Pietarikin tuli hänen perässään ja meni sisälle hautaan ja näki käärinliinat siellä
7 ja hikiliinan, joka oli ollut hänen päässään, ei pantuna yhteen käärinliinojen kanssa, vaan toiseen paikkaan erikseen kokoonkäärittynä.
8 Silloin toinenkin opetuslapsi, joka ensimmäisenä oli tullut haudalle, meni sisään ja näki ja uskoi.
9 Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Raamattua, että hän oli kuolleista nouseva.
10 Niin opetuslapset menivät takaisin kotiinsa.

JEESUS ILMESTYY MARIA MAGDALEENALLE

11 Mutta Maria seisoi hautakammion
luona ulkopuolella ja itki. Näin itkien hän
kurkisti hautakammioon
12 ja näki kaksi enkeliä vaikeissa
vaatteissa istuvan toisen pääpuolessa ja
toisen jalkapuolessa siinä missä
Jeesuksen ruumis oli maannut.

13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, miksi
itket?" Hän sanoi heille: "Koska ovat
ottaneet pois Herrani enkä tiedä mihin
ovat Hänet panneet."
14 Tämän sanottuaan hän kääntyi
taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä
seisovan eikä tuntenut että se oli Jeesus.

15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, miksi
itket? Ketä etsit?" Tämä luuli että Hän on
puutarhuri, ja sanoi Hänelle: "Herra, jos
sinä olet kantanut Hänet pois, niin sano
minulle mihin olet pannut Hänet, niin minä
otan Hänet."
16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria." Tämä
kääntyi ja sanoi Hänelle [hepreaksi]:
"Rabbi!", se on 'opettaja'."

11 Mutta Maria seisoi haudan luona
itkien ulkopuolella. Näin itkiessään
kumartui katsomaan hautaan
12 ja näkee kaksi enkeliä istuvan
valkeissa vaatteissa, toisen
pääpuolessa ja toisen jalkapuolessa
siinä, missä Jeesuksen ruumis oli
maannut.
13 Nämä sanovat hänelle: "Vaimo,
miksi itket?" Sanoo heille: "Koska
ottivat pois Herrani, enkä tiedä, mihin
panivat Hänet."
14 Tämän sanottuaan kääntyi taapäin
ja näkee Jeesuksen seisovan eikä
tuntenut, että se on Jeesus.

15 Jeesus sanoo hänelle: "Vaimo,
miksi itket? Ketä etsit?" Luullen Häntä
puutarhuriksi tämä sanoo Hänelle:
"Herra, jos kannoit Hänet pois, sano
minulle, mihin panit Hänet, niin minä
otan Hänet."
16 Jeesus sanoo hänelle: "Maria."
Kääntyen tämä sanoo Hänelle
hepreaksi: "Rabbuuni" - se on:
Opettaja.

11 Mutta Maria seisoi haudan edessä
ulkopuolella ja itki. Kun hän näin itki,
kurkisti hän hautaan
12 ja näki kaksi enkeliä valkeissa
vaatteissa istuvan, toisen pääpuolessa
ja toisen jalkapuolessa, siinä, missä
Jeesuksen ruumis oli maannut.

13 Nämä sanoivat hänelle: "Vaimo, mitä
itket?" Hän sanoi heille: "Ovat ottaneet
pois minun Herrani, enkä tiedä, mihin
ovat hänet panneet".
14 Tämän sanottuaan hän kääntyi
taaksepäin ja näki Jeesuksen siinä
seisovan, eikä tiennyt, että se oli
Jeesus.
15 Jeesus sanoi hänelle: "Vaimo, mitä
itket? Ketä etsit?" Tämä luuli häntä
puutarhuriksi ja sanoi hänelle: "Herra,
jos sinä olet kantanut hänet pois, sano
minulle, mihin olet hänet pannut, niin
minä otan hänet".
16 Jeesus sanoi hänelle: "Maria!" Tämä
kääntyi ja sanoi hänelle hebreankielellä:
"Rabbuuni!" se on: opettaja.

17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä koske minuun, sillä en ole vielä noussut Isäni luo, vaan mene veljieni luo ja sano heille että nousen minun Isäni luo ja teidän Isanne luo ja Jumalani luo ja teidän Jumalanne luo."

18 Maria Magdaleena meni ja kertoi opetuslapsille, että hän oh nähnyt Herran ja että Herra' oli hänelle näin sanonut.

17 Jeesus sanoo hänelle: "Älä koske Minuun, sillä en ole vielä noussut Isäni tykö; vaan mene veljieni tykö ja sano heille, että nousen Minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö ja Minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö."

18 Magdalan Maria menee kertoen opetuslapsille, että on nähnyt Herran ja että tämä puhui hänelle näin.

17 Jeesus sanoi hänelle: "Älä minuun koske, sillä en minä ole vielä mennyt ylös Isäni tykö; mutta mene minun veljieni tykö ja sano heille, että minä menen ylös, minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, ja minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö".
18 Maria Magdaleena meni ja ilmoitti opetuslapsille, että hän oli nähnyt Herran ja että Herra oli hänelle näin sanonut.

JEESUS ILMESTYY OPETUSLAPSILLE

19 Kun nyt oli ilta sinä päivänä, viikon ensimmäisenä, ja ovet juutalaispelon vuoksi olivat lukittuina siellä missä opetuslapset olivat koolla, Jeesus tuli ja seisoi keskellä ja sanoi heille: "Rauha teille!"
20 Tämän sanottuaan Hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
21 Silloin Jeesus sanoi taas heille: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, minäkin lähetän teidät."

22 Tämän sanottuaan Hän puhalsi heidän

19 Myöhään sinä päivänä, viikon ensimäisenä, ovien ollessa juutalaispelon tähden suljettuina siellä, missä opetuslapset olivat koolla, Jeesus tuli ja seisoi keskellä ja sanoo heille: "Rauha teille."
20 Tämän sanottuaan näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
21 Niin Jeesus taas sanoi heille: "Rauha teille. Niin kuin Isä on lähettänyt Minut, Minäkin lähetän teidät."
22 Tämän sanottuaan puhalsi heihin

19 Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seisoi heidän keskellään ja sanoi heille: "Rauha teille!"
20 Ja sen sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.
21 Niin Jeesus sanoi heille jälleen: "Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät."

22 Ja tämän sanottuaan hän puhalsi

päälleen ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki."
23 Joitten synnit te annatte anteeksi, niille ne *ovat anteeksi annetut*; joitten synnit te pysytätte, niille ne ovat pysytetyt°."

ja sanoo heille: "Ottakaa Pyhä Henki.

23 Joitten synnit annatte anteeksi, niille ne annetaan anteeksi; joitten synnit pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

heidän päällensä ja sanoi heille: "Ottakaa Pyhä Henki.
23 Joiden synnit te anteeksi annatte, niille ne ovat anteeksi annetut; joiden synnit te pidätätte, niille ne ovat pidätetyt."

JEESUS PUHUU TUOMAALLE

24 Mutta Tuomas* jota sanottiin Didymukseksi*, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan kun Jeesus tuli.

25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Olemme nähneet Herran." Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe Hänen käsissään naulain jälkeä ja pistä sormeani naulain jälkeen* ja pistä kättäni Hänen kylkeensä, en totisesti usko."

26 Kahdeksan päivän kuluttua Hänen opetuslapsensa olivat jälleen sisällä ja Tuomas heidän kanssaan. Jeesus tuli ovien ollessa lukittuina ja seisoi keskellä ja sanoi: "Rauha teille."

27 Sitten Hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso käsiäni, ja ojenna

24 Mutta Tuomas, jota sanotaan Kaksoseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssaan, kun Jeesus tuli.
25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Olemme nähneet Herran." Mutta sanoi heille: "Ellen näe Hänen käsissään naulain jälkeä ja pistä sormeani naulain jälkeen ja pistä kättä kylkeensä, en totisesti usko."

26 Kahdeksan päivän kuluttua Hänen opetuslapsensa olivat jälleen sisällä ja Tuomas heidän kanssaan. Jeesus tulee ovien ollessa suljettuina ja seisoi keskellä ja sanoi: "Rauha teille."

27 Sitten sanoo Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso käsiäni, ja

24 Mutta Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, yksi niistä kahdestatoista, ei ollut heidän kanssansa, kun Jeesus tuli.
25 Niin muut opetuslapset sanoivat hänelle: "Me näimme Herran". Mutta hän sanoi heille: "Ellen näe hänen käsissään naulojen jälkiä ja pistä sormeani naulojen sijoihin ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en minä usko".
26 Ja kahdeksan päivän perästä hänen opetuslapsensa taas olivat huoneessa, ja Tuomas oli heidän kanssansa. Niin Jeesus tuli, ovien ollessa lukittuina, ja seisoi heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"
27 Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Ojenna sormesi tänne ja katso minun käsiäni,

kätesi ja pistä kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen vaan uskovainen."

28 Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"
29 Jeesus sanoi hänelle: "Koska minut näit(, Tuomas), sinä uskoit. Autuaat ne jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat."

ojenna kätesi ja pistä kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen."

28 Tuomas vastasi ja sanoi Hänelle: "Herrani ja Jumalani."
29 Jeesus sanoo hänelle: "Koska olet nähnyt Minut, Tuomas, sinä olet uskonut. Onnelliset ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat."

ja ojenna kätesi ja pistä se minun kylkeeni, äläkä ole epäuskoinen, vaan uskovainen".
28 Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"
29 Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!"

JOHANNEKSEN KIRJA TARKOITUS

30 Jeesus teki opetuslastensa nähden paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan.
31 Mutta nämä ovat kirjoitetut jotta uskoisitte että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja jotta teillä *uskon perusteella* olisi elämä Hänen nimessään.

30 Paljon muitakin tunnustekoja - joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan - Jeesus teki opetuslasten nähden.
31 Mutta nämä ovat kirjoitetut, jotta uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja jotta teillä uskovina olisi elämä Hänen nimessään.

30 Paljon muitakin tunnustekoja, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan, Jeesus teki opetuslastensa nähden;
31 mutta nämä ovat kirjoitetut, että te uskoisitte, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika, ja että teillä uskon kautta olisi elämä hänen nimessänsä.

JEESUS ILMESTYY SEITSEMÄLLE OPETUSLAPSELLE

1 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsille Tiberiaan järven luona, ja Hän ilmestyi näin:
2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael joka oli

21. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven luona ja ilmestyi näin:
2 Simeon Pietari ja Tuomas, jota sanotaan Kaksoseksi, ja Natanael

21. Luku

1 Sen jälkeen Jeesus taas ilmestyi opetuslapsilleen Tiberiaan järven rannalla; ja hän ilmestyi näin:
2 Simon Pietari ja Tuomas, jota sanottiin Didymukseksi, ja Natanael,

Galilean Kaanasta ja Sebedeuksen pojat
sekä kaksi muuta Hänen opetuslapsistaan
olivat yhdessä.
3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen
kalaan." He sanoivat hänelle: "Mekin
tulemme kanssasi." [Niin] he lähtivät ja
astuivat (heti) veneeseen. mutta eivät sinä
yönä saaneet mitään."
4 Aamun jo koittaessa Jeesus seisoi
rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan
tunteneet että se oli Jeesus.
5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapsukaiset,
onko teillä mitään särvintä?" He vastasivat
Hänelle: "Ei ole."
6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko
veneen oikealle puolelle, niin saatte." Niin
he heittivät mutta eivät enää kyenneet
vetämään sitä kalojen paljouden vuoksi."

7 Silloin se opetuslapsi jota Jeesus
rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra."
Kuultuaan siis että se on Herra. Simon
Pietari vyötti vaipan ympärilleen, sillä hän
oli alusvaatteisillaan, ja hyppäsi* järveen."

8 Mutta muut opetuslapset tulivat veneellä
ja raahasivat perässään verkkoa
kaloineen, sillä he eivät olleet kaukana

Galilean Kaanasta ja Sepeteuksen pojat
ja kaksi muuta Hänen opetuslapsistaan
olivat yhdessä.
3 Simeon Pietari sanoo heille: "Menen
kalaan." Sanovat hänelle: "Mekin
tulemme kanssasi." Lähtivät ja astuivat
heti venheeseen, mutta eivät sinä yönä
saaneet mitään.
4 Aamun jo tultua Jeesus seisoi
rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan
tunteneet, että se on Jeesus.
5 Niin Jeesus sanoo heille:
"Lapsukaiset, onko teillä mitään leivän
lisää?" Vastasivat Hänelle: "Ei ole."
6 Sanoi heille: "Heittäkää verkko
venheen oikealle puolelle, niin saatte."
Niin heittivät eivätkä enää kyenneet
vetämään sitä kalojen paljouden
tähden.
7 Silloin opetuslapsi, jota Jeesus
rakasti, sanoo Pietarille: "Se on Herra."
Kuultuaan siis, että se on Herra,
Simeon Pietari vyötti vaipan
ympärilleen, sillä oli alaston, ja
heittäysi järveen.
8 Niin muut opetuslapset tulivat pikku
venheellä ja raahasivat perässään
verkkoa kaloineen, sillä eivät olleet

joka oli Galilean Kaanasta, ja
Sebedeuksen pojat sekä kaksi muuta
hänen opetuslapsistaan olivat yhdessä.
3 Simon Pietari sanoi heille: "Minä
menen kalaan". He sanoivat hänelle:
"Me lähdemme myös sinun kanssasi".
Niin he lähtivät ja astuivat venheeseen;
mutta eivät sinä yönä saaneet mitään.
4 Ja kun jo oli aamu, seisoi Jeesus
rannalla. Opetuslapset eivät kuitenkaan
tienneet, että se oli Jeesus.
5 Niin Jeesus sanoi heille: "Lapset,
onko teillä mitään syötävää?" He
vastasivat hänelle: "Ei ole".
6 Hän sanoi heille: "Heittäkää verkko
oikealle puolelle venhettä, niin saatte".
He heittivät verkon, mutta eivät
jaksaneet vetää sitä ylös kalojen
paljouden tähden.
7 Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus
rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra".
Kun Simon Pietari kuuli, että se oli
Herra, vyötti hän vaippansa ympärilleen,
sillä hän oli ilman vaatteita, ja
heittäytyi järveen.
8 Mutta muut opetuslapset tulivat
venheellä ja vetivät perässään verkkoa
kaloineen, sillä he eivät olleet maasta

maasta, vaan noin kahdensadan kyynärän päässä.
9 Kun he nyt astuivat maalle, he näkivät siellä olevan hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä leipää.
10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa niitä kaloja joita nyt saitte."
11 Niin] Simon Pietari nousi ja veti maalle verkon täynnä isoja kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin monta, verkko ei revennyt.

12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa einehtimään." Mutta kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä Häneltä: "Kuka sinä olet?” koska he tiesivät että Hän oli Herra."
13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan.
14 Tämä oli jo kolmas kerta jolloin Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen.

JEESUKSEN VIIMEISET SANAT PIETARILLE

15 Kun he olivat einehtineet sanoi Jeesus Simon Pietarille: ”Simon Joonaan* poika, rakastatko minua enemmän kuin nämä?"

kaukana maasta, vaan noin kahden sadan kyynärän päässä.
9 Kun astuivat maalle, näkevät siellä olevan hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle sekä leipää.
10 Jeesus sanoo heille: "Tuokaa niitä kaloja, joita nyt saitte."
11 Niin Simeon Pietari nousi ja veti maalle verkon täynnä isoja kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin monta, verkko ei revennyt.

12 Jeesus sanoo heille: "Tulkaa einehtimään." Mutta kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä Häneltä: "Kuka olet?" koska ymmärsivät, että se on Herra.
13 Niin Jeesus menee ja ottaa leivän ja antaa heille ja samoin kalan.
14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus kuolleista noustuaan ilmestyi opetuslapsilleen.

15 Kun olivat einehtineet, sanoo Jeesus Simeon Pietarille: "Simeon, Johanneksen poika, rakastatko Minua

kauempana kuin noin kahdensadan kyynärän päässä.
9 Kun he astuivat maalle, näkivät he siellä hiilloksen ja kalan pantuna sen päälle, sekä leipää.
10 Jeesus sanoi heille: "Tuokaa tänne niitä kaloja, joita nyt saitte".
11 Niin Simon Pietari astui venheeseen ja veti maalle verkon, täynnä suuria kaloja, sata viisikymmentä kolme. Ja vaikka niitä oli niin paljon, ei verkko revennyt.
12 Jeesus sanoi heille: "Tulkaa einehtimään". Mutta ei kukaan opetuslapsista uskaltanut kysyä häneltä: "Kuka sinä olet?", koska he tiesivät, että se oli Herra.
13 Niin Jeesus meni ja otti leivän ja antoi heille, ja samoin kalan.
14 Tämä oli jo kolmas kerta, jolloin Jeesus noustuaan kuolleista ilmestyi opetuslapsillensa.

15 Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä

Hän vastasi hänelle: ”Kyllä, Herra; sinä tiedät että minulle rakas°." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki karitsojani"

16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Joonaan* poika, rakastatko minua?" Hän vastasi Hänelle: "Kyllä, Herra, tiedät että olet minulle rakas." Jeesus° sanoi hänelle: "Kaitse lampaitani."

17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Joonaan* poika, olenko sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi kun Hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko sinulle rakas?" ja vastasi Hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; tiedät että olet minulle rakas." Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki lampaitani,"

18 Totisesti, totisesti sanon sinulle: kun olit nuorempi, vyötit itsesi ja kuljit minne tahdoit; mutta kun tulet vanhaksi, ojennat kätesi* ja toinen vyöttää sinut ja vie [sinut] minne et tahdo."

19 Mutta tämän Hän sanoi antaen tietää millaisella kuolemalla Pietari* oli

enemmän kuin nämä?" Vastaa Hänelle: "Kyllä, Herra, Sinä tiedät, että rakastan Sinua sydämestäni." Jeesus sanoo hänelle: "Ruoki karitsojani."

16 Sanoo hänelle taas toistamiseen: "Simeon, Johanneksen poika, rakastatko Minua?" Vastaa Hänelle: "Kyllä, Herra, tiedät, että rakastan Sinua sydämestäni." Sanoo hänelle: "Kaitse lampaitani."

17 Sanoo hänelle kolmannen kerran: "Simeon, Johanneksen poika, rakastatko Minua sydämestäsi?" Pietari tuli murheelliseksi, kun kolmannen kerran sanoi hänelle: "Rakastatko Minua sydämestäsi?" ja sanoi Hänelle: "Herra, Sinä tiedät kaikki; tiedät, että rakastan Sinua sydämestäni." Jeesus sanoo hänelle: "Ruoki lampaitani.

18 Totisesti, totisesti sanon sinulle: kun olit nuorempi, vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit, mutta kun vanhenet, ojennat kätesi ja toinen vyöttää sinut ja vie, minne et tahdo."

19 Mutta tämän sanoi antaen tietää, millaisella kuolemalla hän oli kirkastava

minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Ruoki minun karitsoitani".

16 Hän sanoi hänelle taas toistamiseen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi hänelle: "Rakastan, Herra; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Hän sanoi hänelle: "Kaitse minun lampaitani".

17 Hän sanoi hänelle kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, olenko minä sinulle rakas?" Pietari tuli murheelliseksi siitä, että hän kolmannen kerran sanoi hänelle: "Olenko minä sinulle rakas?" ja vastasi hänelle: "Herra, sinä tiedät kaikki; sinä tiedät, että olet minulle rakas". Jeesus sanoi hänelle: "Ruoki minun lampaitani.

18 Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuori, niin sinä vyötit itsesi ja kuljit, minne tahdoit; mutta kun vanhenet, niin sinä ojennat kätesi, ja sinut vyöttää toinen ja vie sinut, minne et tahdo."

19 Mutta sen hän sanoi antaakseen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla

kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan Hän lausui hänelle: "Seuraa minua."

Jumalaa. Ja sen sanottuaan lausuu hänelle: "Seuraa Minua."

Pietari oli kirkastava Jumalaa. Ja tämän sanottuaan hän lausui hänelle: "Seuraa minua".

JEESUS JA JOHANNES

20 Mutta Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan jota Jeesus rakasti ja joka myös ehtoollisella oli nojannut Hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka se on joka sinut kavaltaa?"
21 Hänet nähdessään Pietari sanoi Jeesukselle: "Herra. entä kuinka tämä?"

22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahtoisin hänen jäävän kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä minua."

23 Niin veljien kesken levisi sellainen* puhe ettei se opetuslapsi kuole. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle ettei hän kuole vaan: "Jos tahtoisin hänen jäävän kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

20 Käännyttyään Pietari näkee sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös ehtoollisella nojasi Hänen rintaansa vasten ja sanoi: "Herra, kuka se on, joka kavaltaa Sinut?"
21 Hänet nähdessään Pietari sanoo Jeesukselle: "Herra, entä kuinka tämä?"

22 Jeesus sanoo hänelle: "Jos tahtoisin hänen jäävän, kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu? Seuraa sinä Minua."
23 Niin veljien kesken levisi tämä puhe: "Se opetuslapsi ei kuole." Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Jos tahtoisin hänen jäävän, kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

20 Niin Pietari kääntyi ja näki sen opetuslapsen seuraavan, jota Jeesus rakasti ja joka myös oli aterioitaessa nojannut hänen rintaansa vasten ja sanonut: "Herra, kuka on sinun kavaltajasi?"
21 Kun Pietari hänet näki, sanoi hän Jeesukselle: "Herra, kuinka sitten tämän käy?"
22 Jeesus sanoi hänelle: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee? Seuraa sinä minua."
23 Niin semmoinen puhe levisi veljien keskuuteen, ettei se opetuslapsi kuole; mutta ei Jeesus sanonut hänelle, ettei hän kuole, vaan: "Jos minä tahtoisin, että hän jää tänne siihen asti, kunnes minä tulen, mitä se sinuun koskee?"

LOPPUSANAT

24 Tämä on se opetuslapsi joka todistaa

24 Tämä on se opetuslapsi, joka

24 Tämä on se opetuslapsi, joka

näistä ja on nämä kirjoittanut. Ja tiedämme että hänen todistuksensa on tosi.
25 On paljon muutakin, (kaikki) mitä Jeesus teki. Jos ne kohta kohdalta kirjoitettaisiin, luulen etteivät kirjoitettavat kirjat mahtuisi maailmaan sellaisenaan. (Aamen.)

APOSTOLIEN TEKOJA

ALKULAUSE

1 Edellisen kertomuksen kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta mitä Jeesus alkoi sekä tehdä että opettaa
2 siihen päivään asti jona Hänet otettiin ylös, sen jälkeen kun Hän Pyhän Hengen välityksellä oli antanut käskyn valitsemilleen apostoleille.
3 Heille Hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisin todistuksin osoitti elävänsä ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

todistaa näistä ja joka kirjoitti nämä, ja tiedämme, että todistuksensa on tosi.
25 On paljo muutakin, mitä Jeesus teki. Jos ne yksi kerrallaan kirjoitettaisiin, luulen, etteivät kirjoitettavat kirjat mahtuisi mailmaan.

APOSTOLIEN TEOT

1. Luku

1 Ensimäisen kertomuksen tein, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa
2 hamaan siihen päivään asti, jona Hänet otettiin ylös Hänen annettuaan valitsemilleen apostoleille Pyhän Hengen kautta käskyn.
3 Heille myös kärsimisensä jälkeen moninaisin merkein osoittautui eläväksi, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

todistaa näistä ja on nämä kirjoittanut; ja me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi.
25 On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin. luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa.

APOSTOLIEN TEOT

1. Luku

1 Edellisessä kertomuksessani kirjoitin, oi Teofilus, kaikesta, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa,
2 hamaan siihen päivään asti, jona hänet otettiin ylös, sittenkun hän Pyhän Hengen kautta oli antanut käskynsä apostoleille, jotka hän oli valinnut,
3 ja joille hän myös kärsimisensä jälkeen moninaisten epäämättömien todistusten kautta osoitti elävänsä, ilmestyen heille neljänkymmenen päivän aikana ja puhuen Jumalan valtakunnasta.

PYHÄN HENGEN LUPAUS

4 Ollessaan heidän kanssaan Hän kielsi heitä lähtemästä Jerusalemista vaan käski odottamaan Isältä sitä mikä oli luvattu, ja sanoi: "Siitä olette minulta kuulleet."

5 Sillä Johannes kastoi vedellä mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä muutamien päivien kuluttua."

4 Ollessaan koolla heidän kanssaan käski heitä olemaan lähtemättä Jerusalemista ja vartomaan Isältä sen lupauksen täyttymistä, "josta olette Minulta kuulleet.

5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä muutamien päivien kuluttua."

4 Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemista, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.
5 Sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen."

JEESUS ASTUU TAIVAASEEN

6 Niin he ollessaan koolla kysyivät Häneltä sanoen: "Herra. tälläkö ajalla rakennat jälleen Israelille valtakunnan?"

7 Hän sanoi heille: "Ei teidän tarvitse tietää aikoja tai hetkiä jotka Isä omalla vallallaan on asettanut,"

8 vaan te saatte voiman kun Pyhä Henki tulee teihin, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."

6 Niin he ollessaan koolla kysyivät Häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla rakennat jälleen Israelille valtakunnan?"

7 Sanoi heille: "Ei teidän tule tietää aikoja tai hetkiä, jotka Isä oman valtansa nojalla on asettanut,

8 vaan saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin, ja tulette olemaan Minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja maan ääriin saakka."

6 Niin he ollessansa koolla kysyivät häneltä sanoen: "Herra, tälläkö ajalla sinä jälleen rakennat Israelille valtakunnan?"
7 Hän sanoi heille: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja eikä hetkiä, jotka Isä oman valtansa voimalla on asettanut,
8 vaan, kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka".

9 Kun Hän oli tämän sanonut, Hänet kohotettiin heidän nähtensä, ja pilvi vei Hänet pois heidän näkyvistään.

10 Mutta kun he jännittyneinä katselivat taivaalle Hänen mennessään, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän luonaan valkeissa vaatteissa.
11 Nämä sanoivat: ”Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, tulee samalla tavalla kuin näitte Hänen taivaaseen menevän.”

12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta jota kutsutaan Öljyvuoreksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.

APOSTOLIN VALITSEMINEN JUUDAAN TILALLE

13 Tultuaan sisälle kaupunkiin he menivät siihen yläsaliin jossa oleskelivat sekä Pietari että *Jaakob ja Johannes* ja Andreas. Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob, Alfeuksen poika, ja Simon, kiivailija°, sekä Juudas, Jaakobin

9 Sanottuaan tämän Hän kohosi ylös heidän nähtensä ja pilvi vei Hänet pois heidän näkyvistään.

10 Kun jännittyneinä katselivat taivaalle Hänen mennessään, niin katso, kaksi miestä seisoi heidän tykönään valkeissa vaatteissa.
11 Sanoivat: "Galilean miehet, mitä seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, tulee samalla tavalla kuin näitte Hänen taivaaseen menevän."

12 Silloin palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljyvuoreksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.

13 Tultuaan kaupunkiin menivät siihen yläsaliin, jossa oleskelivat: sekä Pietari että Johannes ja Jaako ja Antero, Vilppu ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Alfeuksen Jaako ja Simeon Kiivailija sekä Jaakon Juuda.

9 Kun hän oli tämän sanonut, kohotettiin hänet ylös heidän nähtensä, ja pilvi vei hänet pois heidän näkyvistään.
10 Ja kun he katselivat taivaalle hänen mennessään, niin katso, heidän tykönänsä seisoi kaksi miestä valkeissa vaatteissa;
11 ja nämä sanoivat: "Galilean miehet, mitä te seisotte ja katsotte taivaalle? Tämä Jeesus, joka otettiin teiltä ylös taivaaseen, on tuleva samalla tavalla, kuin te näitte hänen taivaaseen menevän."
12 Silloin he palasivat Jerusalemiin vuorelta, jota kutsutaan Öljymäeksi ja joka on lähellä Jerusalemia, sapatinmatkan päässä.

13 Ja kun he olivat tulleet kaupunkiin, menivät he siihen yläsaliin, jossa he tavallisesti oleskelivat: Pietari ja Johannes ja Jaakob ja Andreas, Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus, Jaakob Alfeuksen poika ja

veli.

14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa (ja anomisessa) vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, ja Hänen veljiensä kanssa.

15 Niinä päivinä Pietari nousi opetuslasten* keskellä — koolla oli noin sata kaksikymmentä henkeä käsittävä joukko — ja sanoi:
16 Miehet, veljet, sen kirjoituksen piti käymän toteen jonka Pyhä Henki on Daavidin suulla ennalta puhunut Juudaasta, joka oli Jeesuksen kiinniottajain oppaana.
17 Sillä hänet luettiin joukkoomme, ja hän oli saanut osan tässä palvelutoimessa.

18 Hän hankki itselleen pellon vääryyden palkalla. Suistuttuaan alas hän repesi keskeltä ja kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.

19 Se tuli kaikkien Jerusalemissa asuvain tietoon, niin että sitä peltoa heidän omalla kielellään kutsutaan Akeldamaksi, se on Veripelloksi.

14 Nämä kaikki pysyivät kestävästi ja yksimielisesti rukouksessa ja anomisessa vaimojen ja Marian, Jeesuksen äidin, ja Hänen veljiensä kanssa.
15 Niinä päivinä - siellä oli noin sata kaksikymmentä henkeä käsittävä joukko - Pietari nousi veljien keskellä ja sanoi:

16 "Miehet, veljet, sen kirjoituksen piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta ennalta puhunut Juudaasta, joka rupesi niitten oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.
17 Sillä hänet luettiin joukkoomme ja oli saanut osan tässä virassa.

18 Hankki itselleen pellon rikoksesta saamallaan palkalla ja suistuttuaan alas pakahtui keskeltä, ja kaikki sisälmyksensä valuivat ulos.

19 Se tuli kaikkien Jerusalemissa asuvain tietoon, niin että sitä peltoa heidän kielellään kutsutaan Akeldamaksi, se on: Veripelloksi.

Simon, kiivailija, ja Juudas Jaakobin poika.
14 Nämä kaikki pysyivät yksimielisesti rukouksessa vaimojen kanssa ja Marian, Jeesuksen äidin, kanssa ja Jeesuksen veljien kanssa.

15 Ja niinä päivinä Pietari nousi veljien keskellä, kun oli väkeä koolla noin sata kaksikymmentä henkeä, ja sanoi:

16 Miehet, veljet, sen raamatunsanan piti käymän toteen, jonka Pyhä Henki on Daavidin suun kautta edeltä puhunut Juudaasta, joka rupesi niiden oppaaksi, jotka ottivat kiinni Jeesuksen.
17 Sillä hän oli meidän joukkoomme luettu ja oli saanut osalleen tämän viran.
18 Hän hankki itsellensä pellon väärintekonsa palkalla, ja hän suistui alas ja pakahtui keskeltä, niin että kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos.
19 Ja se tuli kaikkien Jerusalemin asukasten tietoon; ja niin sitä peltoa kutsutaan heidän kielellään Akeldamaksi, se on: Veripelloksi.

20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi älköönkä siinä asukasta olko' ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijantoimensa'."

21 Niin pitää yhden niistä miehistä jotka ovat vaeltaneet kanssamme koko sen ajan jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos keskellämme

22 Johanneksen kasteesta alkaen siihen päivään asti jona Hänet otettiin meiltä ylös, tulla kanssamme Hänen ylösnousemuksensa todistajaksi."

23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.
24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä kaikkien sydänten tuntija, osoita kumman näistä kahdesta olet valinnut"

25 saamaan sen osan tässä palvelutoimessa ja apostolinvirassa, josta Juudas väistyi pois mennäkseen omaan paikkaansa."
26 Ja he heittivät heistä arpaa. ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin

20 Sillä Salmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon talonsa autioksi älköönkä siinä asuvaista olko' ja: 'Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa.'
21 Niin pitää yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet kanssamme koko sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos keskellämme

22 Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona Hänet meiltä otettiin ylös, tuleman kanssamme Hänen nousemuksensa todistajaksi."
23 Niin asettivat esille kaksi, Joosepin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justus, ja Mattiaan.
24 Rukoilivat ja sanoivat: "Herra, Sinä kaikkien sydänten tuntija, osoita, kumman näistä kahdesta olet valinnut

25 saamaan sijan tässä palvelussa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois mennäkseen omaan paikkaansa."

26 Heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin

20 Sillä psalmien kirjassa on kirjoitettuna: 'Tulkoon hänen talonsa autioksi, älköönkä siinä asukasta olko', ja: Ottakoon toinen hänen kaitsijatoimensa'.
21 Niin pitää siis yhden niistä miehistä, jotka ovat vaeltaneet meidän kanssamme kaiken sen ajan, jona Herra Jeesus kävi sisälle ja ulos meidän tykönämme,
22 Johanneksen kasteesta alkaen hamaan siihen päivään, jona hänet meiltä otettiin ylös, tuleman hänen ylösnousemisensa todistajaksi meidän kanssamme."
23 Ja he asettivat ehdolle kaksi, Joosefin, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, lisänimeltä Justukseksi, ja Mattiaan.
24 Ja he rukoilivat ja sanoivat: "Herra, sinä, joka kaikkien sydämet tunnet, osoita, kummanko näistä kahdesta sinä olet valinnut
25 ottamaan sen paikan tässä palveluksessa ja apostolinvirassa, josta Juudas vilpistyi pois, mennäkseen omaan paikkaansa".
26 Ja he heittivät heistä arpaa, ja arpa lankesi Mattiaalle, ja hänet luettiin

yhdentoista apostolin joukkoon.

PYHÄN HENGEN VUODATUS

1 Kun helluntaipäivä oli tullut*, olivat he kaikki yksimielisesti koolla.
2 Niin taivaasta tuli yhtäkkiä humaus niin kuin ankaran tuulispään käydessä ja täytti koko huoneen koko huoneen jossa he istuivat.
3 He näkivät jakautuvia kieliä, ikään kuin tulta, ja ne laskeutuivat kukin heidän päällensä.
4 Ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan kuin Henki heille puhuttavaa antoi.
5 Jerusalemissa asui juutalaisia, hurskaita miehiä kaikista kansoista mitä taivaan alla on.

6 Kun tämä ääni kuului, kansa tuli kokoon. ja he joutuivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.
7 Ja he (kaikki) hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen (keskenään): "Katso,

yhdentoista apostolin joukkoon.

2. Luku

1 Kun helluntaipäivä oli tullut, olivat kaikki yksimielisesti koolla.
2 Taivaasta tuli yhtäkkiä humaus niin kuin ankaran tuulispään syöksyessä ja täytti koko huoneen, jossa istuivat.

3 Heille näkyi jakautuvia kieliä, ikään kuin tulta, ja ne laskeusivat heidän jokaisen päällensä.
4 Kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua muilla kielillä sen mukaan kuin Henki heille puhuttavaa antoi.
5 Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä kaikista kansoista, mitä taivaan alla on.

6 Kun tämä ääni kuului, kokoontui paljo kansaa ja tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.
7 Hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki,

niiden yhdentoista kanssa apostolien joukkoon.

2. Luku

1 Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla.
2 Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat.

3 Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle.
4 Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.
5 Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, jumalaapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on.
6 Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.
7 Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: "Katso, eivätkö nämä kaikki,

eivätkö nämä kaikki jotka puhuvat, ole galilealaisia?"
8 Kuinka me sitten jokainen kuulemme puhuttavan omalla kielellämme jonka alueella' olemme syntyneet?
9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me jotka asumme Mesopotamiassa ja Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa
10 ja Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueella ja täällä muukalaisina oleskelevat roomalaiset, sekä juutalaiset että käännynnäiset,
11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."
12 Ja he kaikki hämmästyivät ja olivat ymmällä ja sanoivat toisilleen: ”Mitä tämä onkaan?”

13 Mutta toiset sanoivat pilkaten: ”He ovat täynnä makeaa viiniä.”

jotka puhuvat, ole galilealaisia?

8 Kuinka jokainen kuulemme puhuttavan omalla kielellämme, johon olemme syntyneet?
9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja elamilaiset ja jotka asumme Mesopotamiassa ja Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa,
10 Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Libyan alueilla täällä muukalaisina oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,
11 kreettiläiset ja arabialaiset, kuulemme heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."
12 Hämmästyivät kaikki ja olivat ymmällä sanoen toisilleen: "Mitä tämä onkaan?"

13 Mutta toiset sanoivat pilkaten: "Ovat täynnä makeaa viiniä."

jotka puhuvat, ole galilealaisia?

8 Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

9 Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa ja Aasiassa,
10 Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja käännynnäiset,

11 kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja."
12 Ja he olivat kaikki hämmästyksissään eivätkä tienneet, mitä ajatella, ja sanoivat toinen toisellensa: "Mitä tämä mahtaakaan olla?"
13 Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat täynnä makeata viiniä".

PIETARIN HELLUNTAISAARNA

14 Niin Pietari astui esiin niitten yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvat, olkoon tämä teille tiettävä ja ottakaa sanani korviinne."

15 Sillä eivät nämä ole juovuksissa niin kuin luulette. Onhan vasta päivän kolmas tunti'.
16 Vaan tämä on sitä mikä on puhuttu profeetta Jooelin välityksellä:
17 Tapahtuu viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle, ja poikanne ja tyttärenne profetoivat ja nuorukaisenne näkyjä näkevät ja vanhuksenne unia uneksuvat.
18 Myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeäni, ja he profetoivat.

19 Ja minä näytän ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja suitsuavaa savua.

20 Aurinko muuttuu pimeäksi ja kuu

14 Niin Pietari astui esiin niitten yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa sanani korviinne.
15 Eivät nämä ole juovuksissa niin kuin luulette; on näet vasta päivän kolmas tunti.
16 Vaan tämä on sitä, mikä on puhuttu profeetta Jooelin kautta:
17 'Tapahtuu viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että Minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja poikanne ja tyttärenne profetoivat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät ja vanhuksenne unia uneksuvat.
18 Myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle vuodatan niinä päivinä Henkeni ja he profetoivat.

19 Annan ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupilviä.

20 Aurinko muuttuu pimeäksi ja kuu

14 Niin Pietari astui esiin niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Miehet, juutalaiset ja kaikki Jerusalemissa asuvaiset, olkoon tämä teille tiettävä, ja ottakaa minun sanani korviinne.
15 Eivät nämä ole juovuksissa, niinkuin te luulette; sillä nyt on vasta kolmas hetki päivästä.
16 Vaan tämä on se, mikä on sanottu profeetta Jooelin kautta:
17 'Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle, ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkyjä näkevät, ja vanhuksenne unia uneksuvat.
18 Ja myös palvelijaini ja palvelijattarieni päälle minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he ennustavat.
19 Ja minä annan näkyä ihmeitä ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita.
20 Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu

vereksi ennen kuin suuri ja ihana Herran päivä tulee.
21 Ja tapahtuu että jokainen joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.”

22 ”Miehet, israelilaiset, kuulkaa nämä sanat: Jeesus Nasaretilaisen, miehen jonka Jumala osoitti teille voimateoin ja ihmein ja merkein, joita Jumala Hänen välityksellään teki keskellänne, niin kuin itsekin tiedätte,

23 Hänet joka teille luovutettiin Jumalan määräämän päätöksen ja ennalta tietämisen mukaan, te jumalattomien* miesten kätten avulla (kiinni otettuanne) naulitsitte ristiin ja tapoitte.

24 Hänet Jumala herätti lopetettuaan kuoleman kivut, niin kuin ei ollutkaan mahdollista, että se olisi voinut Hänet pitää.
25 Sillä Daavid sanoo Hänestä: 'Minä näin alati edessäni Herran, sillä Hän on oikealla puolellani jotten horjahtaisi.

26 Sen vuoksi sydämeni iloitsi ja kieleni riemuitsi, vieläpä ruumiini on lepäävä

vereksi ennen kuin Herran päivä tulee, suuri ja loistava.
21 Tapahtuu, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, tulee autuaaksi.'
22 Miehet, israelilaiset, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, miehen, jonka Jumala osoitti teille voimateoin ja ihmein ja tunnusteoin, joita Jumala Hänen kauttansa teki keskellämme, niin kuin itsekin tiedätte,

23 Hänet, joka luovutettiin Jumalan määräämän päätöksen ja ennaltatietämisen mukaan, te jumalattomien miesten kätten kautta kiinni otettuanne naulitsitte ristille ja tapoitte.
24 Hänet Jumala herätti päästäen kuoleman kivuista, niin kuin ei ollutkaan mahdollista, että se olisi voinut Hänet pitää.
25 Sillä Daavid sanoo Hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä Hän on oikeallani, jotten horjahtaisi.

26 Sen tähden sydämeni iloitsi ja kieleni riemuitsi, vieläpä ruumiinikin

vereksi, ennenkuin Herran päivä tulee, se suuri ja julkinen.
21 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu.'

22 Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte,
23 hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte.

24 Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää.
25 Sillä Daavid sanoo hänestä: 'Minä näen alati edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjahtaisi.
26 Sentähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös minun

toivossa,
27 sillä sinä et jätä sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä maatumista.

28 Sinä teit minulle tiettäväksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.' "
29 Miehet, veljet, on lupa puhua teille rohkeasti mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu, ja hänen hautansa on keskellämme tänäkin päivänä.

30 Koska hän siis oli profeetta ja tiesi että Jumala oli hänelle valalla vannonut asettavansa (Kristuksen,) hänen kupeittensa hedelmän (lihan mukaan) istumaan hänen valtaistuimelleen,

31 niin hän ennalta nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, ettei *Hänen sieluansa jätetty* tuonelaan eikä Hänen lihansa nähnyt maatumista."

32 ”Tämän Jeesuksen Jumala herätti, minkä todistajia me kaikki olemme.

33 Koska Hänet siis on Jumalan *oikealla

lepää toivossa,
27 sillä Sinä et jätä sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä maatumista.
28 Sinä teit minulle tiettäväksi elämän tiet, Sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'
29 Miehet, veljet, on lupa puhua teille rohkeasti, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu, ja hautansa on keskellämme tänäkin päivänä.

30 Koska hän siis oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli hänelle valalla vannonut asettavansa hänen kupeittensa hedelmästä lihan mukaan Kristuksen istumaan hänen valtaistuimelleen,
31 niin hän ennalta nähden puhui Kristuksen nousemuksesta, sanoen, ettei Hänen sieluansa ollut jätetty tuonelaan eikä lihansa nähnyt maatumista.
32 Tämän Jeesuksen Jumala herätti, minkä todistajia me kaikki olemme.

33 Koska Hän siis on Jumalan

ruumiini on lepäävä toivossa;
27 sillä sinä et hylkää minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta.
28 Sinä teet minulle tiettäviksi elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä.'
29 Te miehet, veljet, on lupa teille rohkeasti sanoa, mitä kantaisäämme Daavidiin tulee, että hän on sekä kuollut että haudattu; onhan hänen hautansa meidän keskellämme vielä tänäkin päivänä.
30 Koska hän nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannoen hänelle luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistuimelleen,

31 niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljätyksi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta.
32 Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.
33 Koska hän siis on Jumalan oikean

kädellä* korotettu ja Hän on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, niin Hän on vuodattanut sen minkä nyt näette ja kuulette.
34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaihin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealle puolelleni,

35 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'
36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone että Jumala on tehnyt Hänet Herraksi ja Kristukseksi, tämän Jeesuksen jonka te naulitsitte ristiin."

37 Tämän kuullessaan he saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: Miehet, veljet, mitä meidän on tehtävä?"
38 Pietari vastasi heille: "Muuttakaa mielenne ja kastattakoon kukin teistä itsensä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksi saamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjan."
39 Sillä tämä lupaus kuuluu teille ja lapsillenne ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra. meidän Jumalamme, kutsuu."

oikealle kädelle korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, Hän on vuodattanut sen, minkä nyt näette ja kuulette.
34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaihin, vaan sanoo itse: 'Herra sanoi Herralleni: Istu oikealleni,

35 kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi.'
36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on tehnyt Hänet sekä Herraksi että Kristukseksi, tämän Jeesuksen, jonka te naulitsitte ristiin."
37 Kuultuaan saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän on tekeminen?"
38 Pietari sanoi heille: "Kääntykää ja kastattakoon kukin teistä itsensä Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksisaamiseksi, niin saatte Pyhän Hengen lahjan.
39 Sillä tämä lupaus kuuluu teille ja lapsillenne ja kaikille kaukana oleville, ketkä ikinä Herra, Jumalamme, kutsuu."

käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.
34 Sillä ei Daavid ole astunut ylös taivaisiin, vaan hän sanoo itse: 'Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni,
35 kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi.'
36 Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte."

37 Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?"
38 Niin Pietari sanoi heille: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.
39 Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu."

40 Myös monin muin sanoin hän vakaasti todisti ja kehoitti sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta."
41 Jotka nyt (halukkaasti) ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja sinä päivänä tuli lisää noin kolmetuhatta.

40 Myös monin muin sanoin hän vakaasti todisti ja kehoitti heitä sanoen: "Antakaa vapahtaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta."
41 Jotka nyt iloiten ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja sinä päivänä tuli lisää noin kolme tuhatta sielua.

40 Ja monilla muillakin sanoilla hän vakaasti todisti; ja hän kehoitti heitä sanoen: "Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta".
41 Jotka nyt ottivat hänen sanansa vastaan, ne kastettiin, ja niin heitä lisääntyi sinä päivänä noin kolmetuhatta sielua.

SEURAKUNNAN USKONELÄMÄ

42 He pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.

43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien välityksellä.
44 Ja kaikki uskovaiset olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.
45 He myivät maansa ja tavaransa ja jakoivat ne kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.
46 Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä, ja mursivat kodeissa leipää ja söivät ruokansa iloiten ja *vilpittömin sydämin,
47 kiittäen Jumalaa. Ja he nauttivat

42 Pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.

43 Jokaiselle sielulle tuli pelko, ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.
44 Kaikki uskovaiset olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä.
45 Myivät maansa ja tavaransa ja jakoivat ne kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.
46 Ollen alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja murtaen huoneissa leipää nauttivat ruokansa iloitsevina ja vilpittöminä sydämeltään,
47 kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken

42 Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa.
43 Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta.
44 Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä,
45 ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi.
46 Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella,
47 kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken

kaiken kansan suosiota. Ja Herra lisäsi seurakuntaan* joka päivä niitä jotka pelastuivat.

RAMPA PARANEE KAUNIIN PORTIN LUONA

1 Pietari ja Johannes menivät (yhdessä) pyhäkköön rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla*.
2 Silloin kannettiin esille erästä miestä joka oli ollut rampa äitinsä kohdusta asti. Hänet pantiin joka päivä pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.

3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen heidän ollessaan menossa pyhäkköön hän pyysi saada almua.
4 Niin Pietari katsoen häneen kiinteästi Johanneksen kanssa sanoi: "Katso meihin."
5 Tämä tarkkasi heitä odottaen saavansa heiltä jotain.
6 Mutta Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä annan sinulle: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen nimessä nouse ja käy."

kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän joukkoonsa joka päivä niitä, jotka tulivat autuaiksi.

3. Luku

1 Pietari ja Johannes olivat menossa ylös pyhäkköön rukoushetkellä, yhdeksännellä tunnilla.
2 Kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka joka päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.

3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen heidän ollessaan menossa pyhäkköön pyysi almua.
4 Niin Pietari, katsoen häneen kiinteästi Johanneksen kanssa, sanoi: "Katso meihin."
5 Tarkkasi heitä vartoen saavansa heiltä jotakin.
6 Mutta Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä annan sinulle: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, kävele!"

kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

3. Luku

1 Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä.
2 Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almua pyhäkköön meneviltä.
3 Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almua.
4 Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: "Katso meihin".
5 Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotakin saavansa.
6 Niin Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy."

7 Ja tarttuen häntä oikeaan käteen hän kohotti häntä ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat.
8 Niin hän hypähti pystyyn. seisoi ja käveli. Ja hän meni heidän kanssaan pyhäkköön kävellen ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.
9 Ja kaikki kansa näki Hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.
10 He tunsivat hänet — että hän oli se joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä — ja he tulivat täyteen hämmästystä ja ihmettelyä sen vuoksi mitä hänelle oli tapahtunut.

PIETARI SAARNAA SALOMON PYLVÄSKÄYTÄVÄSSÄ

11 Parannetun ramman pysytellessä Pietarin ja Johanneksen *seurassa kaikki kansa riensi suuresti hämmästyksissään heidän luokseen niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.
12 Sen nähdessään Pietari alkoi puhua kansalle: ”Miehet, israelilaiset miksi ihmettelette tätä tai mitä meitä noin katselette ikään kuin omalla voimallamme tai jumalisuudellamme olisimme panneet

7 Tarttuen häntä oikeaan käteen nosti häntä, ja heti jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat.
8 Kavahtaen pystyyn seisoi ja käveli ja meni heidän kanssaan pyhäkköön kävellen ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.
9 Kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa.
10 Tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä, ja tulivat täyteen hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mitä hänelle oli tapahtunut.

11 Miehen pysytellessä Pietarin ja Johanneksen seurassa kaikki kansa riensi suuresti hämmästyksissään heidän luoksensa niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.
12 Nähdessään Pietari vastasi kansalle: "Israelin miehet, miksi ihmettelette tätä tai mitä meitä noin katselette, ikään kuin omalla voimalla tai hurskaudella olisimme saaneet

7 Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat,
8 ja hän hypähti pystyyn, seisoi ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.
9 Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa;
10 ja he tunsivat hänet siksi, joka almuja saadakseen oli istunut pyhäkön Kauniin portin pielessä, ja he olivat täynnä hämmästystä ja ihmettelyä siitä, mikä hänelle oli tapahtunut.

11 Ja kun hän yhä pysyttäytyi Pietarin ja Johanneksen seurassa, riensi kaikki kansa hämmästyksen vallassa heidän luoksensa niin sanottuun Salomon pylväskäytävään.
12 Sen nähdessään Pietari rupesi puhumaan kansalle ja sanoi: "Israelin miehet, mitä te tätä ihmettelette, tai mitä te meitä noin katselette, ikäänkuin me omalla voimallamme tai

hänet kävelemään?

13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä kun tämä oli päättänyt Hänet päästää.

14 Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte että teille annettaisiin murhamies.

15 Mutta elämän alkajan te tapoitte. Hänet Jumala on kuolleista herättänyt minkä todistajia me olemme.
16 Hänen nimeensä uskomiseen nojalla on Hänen nimensä vahvistanut tämän miehen jonka te näette ja tunnette, ja usko joka tulee Jeesukselta on antanut hänelle tämän täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.
17 ”Ja nyt, veljet, tiedän että olette tietämättömyydestä toimineet niin kuin hallitusmiehennekin.
18 Mutta Jumala on näin täyttänyt sen mitä Hän on ennalta ilmoittanut kaikkien profeettainsa suulla että [Hänen] Kristuksensa* piti kärsiä.

hänet kävelemään?

13 Aaprahamin ja Iisakin ja Jaakon Jumala, isäimme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt Hänet päästää.
14 Kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin murhamies,
15 mutta elämän päämiehen tapoitte. Hänet on Jumala kuolleista herättänyt, minkä todistajia me olemme.
16 Uskon kautta Hänen nimeensä on nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka näette ja tunnette, ja usko, joka tulee Hänen kauttansa, on antanut hänelle tämän täyden terveyden kaikkien teidän nähtenne.
17 Ja nyt, veljet, tiedän, että olette tietämättöminä sen tehneet, niin kuin hallitusmiehennekin.
18 Mutta Jumala on näin täyttänyt sen, mitä ennalta on ilmoittanut kaikkien profeetainsa suun kautta, että Hänen Kristuksensa piti kärsimän.

hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään.
13 Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut Poikansa Jeesuksen, jonka te annoitte alttiiksi ja kielsitte Pilatuksen edessä, kun tämä oli päättänyt hänet päästää.
14 Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja anoitte, että teille annettaisiin murhamies,
15 mutta elämän ruhtinaan te tapoitte; hänet Jumala on herättänyt kuolleista, ja me olemme sen todistajat.
16 Ja uskon kautta hänen nimeensä on hänen nimensä vahvistanut tämän miehen, jonka te näette ja tunnette, ja usko, jonka Jeesus vaikuttaa, on hänelle antanut hänen jäsentensä terveyden kaikkien teidän nähtenne.
17 Ja nyt, veljet, minä tiedän, että te olette tietämättömyydestä sen tehneet, te niinkuin teidän hallitusmiehennekin.
18 Mutta näin on Jumala täyttänyt sen, minkä hän oli edeltä ilmoittanut kaikkien profeettain suun kautta, että nimittäin hänen Voideltunsa piti kärsimän.

19 Muuttakaa siis mielenne ja kääntykää jotta syntinne pyyhittäisiin pois,
20 Niin että Herralta* tulisivat virvoituksen ajat (20) ja Hän lähettäisi Hänet, joka on teille ennalta määrätty, 'Jeesuksen Kristuksen'.
21 Taivaan pitää Hänet tosin omistaa kaiken ennallistamisen aikoihin saakka, mistä Jumala on iäisyydestä asti puhunut (kaikkien) pyhäin profeettainsa suulla.

22 Sillä Mooses on sanonut (isille): profeetan, kaltaiseni, Herra, teidän Jumalanne herättää teille veljienne joukosta. Häntä kuulkaa kaikessa mitä Hän teille puhuu.
23 Ja tapahtuu että jokainen sielu joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.

24 Kaikki profeetat Samuelista ja hänen seuraajistaan alkaen, kaikki jotka ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.
25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isäimme kanssa sanoen Aabrahamille. ”Sinun jälkeläistesi välityksellä siunataan kaikki maan sukukunnat.”

19 Kääntykää siis ja palatkaa, jotta syntinne pyyhittäisiin pois,
20 niin että Hänen läsnäolostaan tulisivat virvoituksen ajat ja Hän lähettäisi Hänet, joka on teille ennalta määrätty, Kristuksen Jeesuksen.
21 Taivaan pitää Hänet tosin omistaman kaiken entistämisen aikaan asti, mistä Jumala on ikiajoista asti puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta.
22 Sillä Mooses sanoi isille: 'Profeetan, kaltaiseni, Herra Jumala herättää teille veljienne joukosta. Häntä kuulkaa kaikessa, mitä teille puhuu.

23 Tapahtuu, että jokainen sielu, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'
24 Kaikki profeetat Samuelista alkaen ja järjestään kaikki, jotka ovat puhuneet, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.
25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki isäimme kanssa sanoen Aaprahamille: 'Sinun siemenessäsi siunataan kaikki maan sukukunnat.'

19 Tehkää siis parannus ja kääntykää, että teidän syntinne pyyhittäisiin pois,
20 että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen.
21 Taivaan piti omistaman hänet niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen kohdallensa asetetaan, mistä Jumala on ikiajoista saakka puhunut pyhäin profeettainsa suun kautta.
22 Sillä Mooses on sanonut: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Herra Jumala on teille herättävä veljienne joukosta; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu.

23 Ja on tapahtuva, että jokainen, joka ei sitä profeettaa kuule, hävitetään kansasta.'
24 Ja kaikki profeetat Samuelista alkaen ja kaikki järjestään, jotka puhuneet ovat, ovat myös ennustaneet näitä päiviä.
25 Te olette profeettain ja sen liiton lapsia, jonka Jumala teki meidän isiemme kanssa sanoen Aabrahamille: 'Ja sinun siemenessäsi tulevat siunatuiksi kaikki maan sukukunnat'.

26 Herätettyään Poikansa (Jeesuksen) Jumala lähetti Hänet ensiksi teille, siunaamaan teitä kun käännytte kukin pahuudestanne.”

PIETARI JA JOHANNES NEUVOSTON EDESSÄ

1 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä

2 närkästyneinä siitä että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksen ylösnousemusta kuolleista.
3 Niin he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään, sillä oli jo ilta.
4 Mutta monet niistä jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteen tuhanteen.
5 Seuraavana päivänä tapahtui että heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,
6 niin myös ylipappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksanteri sekä kaikki jotka olivat ylipapillista sukua.

26 Teille ensiksi Jumala lähetti Poikansa Jeesuksen herätettyään Hänet kuolleista ja siunaa teitä, kun palaatte kukin pois pahuudestanne."

4. Luku

1 Mutta kun puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön poliisiupseeri ja saddukeukset heidän eteensä

2 närkästyneinä siitä, että opettivat kansaa ja julistivat nousemusta kuolleitten joukosta Jeesuksen kautta.
3 Kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankilaan seuraavaan päivään, sillä oli jo ehtoo.
4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteen tuhanteen.
5 Seuraavana päivänä hallitusmiehet ja vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat Jerusalemiin,

6 myös ylipappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksanteri sekä kaikki, jotka olivat ylipapillista sukua.

26 Teille ensiksi Jumala on herättänyt Poikansa ja lähettänyt hänet siunaamaan teitä, kun käännytte itsekukin pois pahuudestanne."

4. Luku

1 Mutta kun he puhuivat kansalle, astuivat papit ja pyhäkön vartioston päällikkö ja saddukeukset heidän eteensä,
2 närkästyneinä siitä, että he opettivat kansaa ja julistivat Jeesuksessa ylösnousemusta kuolleista.
3 Ja he kävivät heihin käsiksi ja panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti, sillä oli jo ehtoo.
4 Mutta monet niistä, jotka olivat kuulleet sanan, uskoivat, ja miesten luku nousi noin viiteentuhanteen.
5 Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,
6 niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat

7 Asetettuaan heidät keskelle he kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen teitte tämän?"
8 Silloin Pietari täynnä Pyhää Henkeä sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja (Israelin) vanhimmat!"
9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdyn hyvän työn vuoksi — miten hän on parantunut —

10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen voimasta, Hänen jonka te naulitsitte ristiin, mutta jonka Jumala herätti kuolleista, Hänen ansiostaan tämä seisoo edessänne terveenä.
11 Hän on 'se kivi jonka te rakentajat hylkäsitte mutta joka on tullut päätöskiveksi'.
12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa. Sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän täytyy pelastua."
13 Mutta nähdessään Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitessaan heidän olevan koulunkäymättömiä ja

7 Asetettuaan heidät keskelle kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen teitte tämän?"
8 Niin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja Israelin vanhimmat!
9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle osoitetusta hyvästä työstä, minkä kautta hän on parantunut,
10 olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, Hänen, jonka te naulitsitte ristiin, mutta jonka Jumala herätti kuolleista, Hänen kauttansa tämä seisoo edessänne terveenä.
11 Tämä on 'se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte, mutta joka on tullut päätöskiveksi'.
12 Eikä ole autuutta yhdessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jonka kautta meidän pitää tuleman autuaiksi."
13 Mutta nähdessään Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitessaan heidän olevan

ylimmäispapillista sukua.
7 Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: "Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?"
8 Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!
9 Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut,
10 niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tiettävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.
11 Hän on 'se kivi, jonka te, rakentajat, hylkäsitte, mutta joka on kulmakiveksi tullut'.
12 Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman."
13 Mutta kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja havaitsivat heidän olevan koulunkäymättömiä ja

oppimattomia miehiä he ihmettelivät. Ja he tunsivat heidät — että he olivat olleet Jeesuksen kanssa.
14 Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan he eivät kyenneet mitään vastaan väittämään,
15 vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he neuvottelivat keskenään

16 ja sanoivat: "Mitä teemme näille miehille? Sillä kaikkien Jerusalemin asukasten tiedossa on että heidän toimestaan on tapahtunut ilmeinen tunnusteko, emmekä voi sitä kiistää."
17 Mutta jottei se leviäisi laajemmalle kansaan, kieltäkäämme uhkauksin heitä enää puhumasta kenellekään ihmiselle tässä nimessä.
18 Ja kutsuttuaan heidät he kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimessä.
19 Mutta Pietari ja Johannes vastasivat ja sanoivat heille: "Päättäkää te, onko oikein Jumalan edessä kuulla enemmän teitä kuin Jumalaa;"
20 sillä me emme saata olla puhumatta siitä mitä olemme nähneet ja kuulleet."

oppimattomia maallikkoja he ihmettelivät. Tunsivat heidät niiksi, jotka olivat Jeesuksen kanssa.
14 Nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssaan eivät tainneet mitään vastaan puhua.
15 Käskettyään heidän astua ulos neuvostosta pitivät neuvoa keskenään

16 sanoen: "Mitä teemme näille miehille? Että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä voi sitä kiistää.
17 Mutta jottei se leviäisi laajemmalle kansaan, uhaten kieltäkäämme heitä enää puhumasta kellekään ihmiselle tässä nimessä."
18 Kutsuttuaan heidät kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimessä.
19 Mutta Pietari ja Johannes vastasivat ja sanoivat heille: "Päättäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla enemmän teitä kuin Jumalaa;
20 sillä emme saata olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."

oppimattomia miehiä, he ihmettelivät; ja he tunsivat heidät niiksi, jotka olivat olleet Jeesuksen kanssa.
14 Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssansa he eivät voineet mitään vastaansanoa,
15 vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa
16 ja sanoivat: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää.
17 Mutta ettei se leviäisi laajemmalle kansaan, niin kieltäkäämme ankarasti heitä enää tähän nimeen puhumasta yhdellekään ihmiselle."
18 Niin he kutsuivat heidät ja kielsivät heitä mitään puhumasta ja opettamasta Jeesuksen nimeen.
19 Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille ja sanoivat: "Päättäkää itse, onko oikein Jumalan edessä kuulla teitä enemmän kuin Jumalaa;
20 mutta me emme voi olla puhumatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet".

21 Uhattuaan heitä vielä enemmän he päästivät heidät kun eivät kansan vuoksi keksineet mitään miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä mitä oli tapahtunut.
22 Sillä se mies jossa tämä parantamisen tunnusteko oli tapahtunut, oli yli neljänkymmenen vuoden ikäinen.

USKOVAT RUKOILEVAT SUUREMPAA VOIMAA

23 Päästyään vapaiksi he menivät omiensa luo ja kertoivat kaiken mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.
24 Tämän kuultuaan he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä *olet Jumala, joka on* tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä niissä on."
25 °Sinä* olet palvelijasi Daavidin suulla° puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?

26 Maan kuninkaat nousevat ja hallitusmiehet kokoontuvat yhteen Herraa vastaan ja Hänen Kristustansa* vastaan.'

21 Uhattuaan heitä vielä enemmän päästivät heidät, koska eivät kansan tähden keksineet mitään, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä oli tapahtunut.
22 Yli neljänkymmenen oli näet vuosilta se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut.

23 Päästyään vapaiksi menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.
24 Kuultuaan korottivat yksimielisesti äänen Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, Sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!
25 Olet Pyhän Hengen ja isämme Daavidin, palvelijasi, suun kautta puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?
26 Maan kuninkaat nousevat ja hallitusmiehet kokoontuvat yhteen Herraa ja Hänen Kristustaan vastaan.'

21 Niin he uhkasivat heitä vielä enemmän ja päästivät heidät, koska eivät kansan tähden keksineet, miten rangaista heitä, sillä kaikki ylistivät Jumalaa siitä, mitä tapahtunut oli.
22 Sillä sivu neljänkymmenen oli jo vuosiltaan se mies, jossa tämä parantumisen ihme oli tapahtunut.

23 Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.
24 Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on!
25 Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?
26 Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herraa ja hänen Voideltuansa vastaan.'

27 Sillä totisesti kokoontuivat tässä kaupungissa pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa

28 tekemään kaiken minkä valtasi* ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.
29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja salli palvelijaisi täysin rohkeasti puhua sanaasi

30 samalla kun ojennat kätesi parantamaan ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu pyhän Poikasi* Jeesuksen nimessä."
31 Heidän rukoiltuaan vapisi se paikka jossa he olivat koolla, ja he kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

27 Sillä totisesti kokoontuivat tässä kaupungissa pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa

28 tekemään kaiken, minkä kätesi ja päätöksesi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.
29 Nyt, Herra, katso uhkauksiansa ja salli palvelijaisi täysin rohkeasti puhua sanaasi,

30 kun ojennat kätesi parantamaan, ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta."
31 Heidän rukoiltuaan järähti paikka, jossa olivat koolla, ja kaikki täyttyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

27 Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa,
28 tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltämäärännyt tapahtuvaksi.
29 Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;
30 ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta."
31 Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

OMAISUUDEN YHTEYS

32 Uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu, eikä kukaan sanonut omakseen mitään siitä mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä.

32 Uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu eikä kukaan sanonut omakseen mitään omistamaansa, vaan kaikki oli heille

32 Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan

33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

34 Eikä heissä ollut ketään puutteen alaista; sillä kaikki joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan"
35 ja panivat apostolien jalkain juureen. Ja jokaiselle jaettiin sen mukaan kuin kukin tarvitsi.
36 Myös Jooses* jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi — se on käännettynä 'kehoituksen poika' — leeviläinen, syntyään kyproslainen,
37 jolla oli pelto, myi sen ja toi rahasumman ja pani sen apostolien jalkain juureen.

yhteistä.
33 Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen nousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.
34 Eikä seassaan ollut ketään puutteenalaista, sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan
35 ja panivat apostolien jalkain juureen, ja jokaiselle jaettiin sen mukaan kuin hän tarvitsi.
36 Niinpä Jooseppi, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi - se on käännettynä: kehoituksen poika - leeviläinen, syntyään kyprolainen,
37 myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani apostolien jalkain juureen.

kaikki oli heillä yhteistä.
33 Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.
34 Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenalaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan
35 ja panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi.
36 Niinpä Joosef, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi-se on käännettynä: kehoittaja-leeviläinen, syntyisin Kyprosta,
37 myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

ANANIAS JA SAFIIRA

1 Mutta muuan mies nimeltä Ananias ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilan.
2 Ja mies kätki vaimonsa tieten osat noista ja toi tietyn osan ja pani apostolien jalkani eteen.
3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi on

5. Luku

1 Mutta muuan mies, nimeltä Ananias, ja vaimonsa Safiira myi maatilan,
2 ja mies kätki vaimonsa tieten osan hinnasta ja toi osan ja pani apostolien jalkain eteen.
3 Mutta Pietari sanoi: "Miksi on

5. Luku

1 Mutta eräs mies, nimeltä Ananias, ja hänen vaimonsa Safiira myivät maatilan,
2 ja mies kätki vaimonsa tieten osan hinnasta, ja osan hän toi ja pani apostolien jalkojen eteen.
3 Mutta Pietari sanoi: "Ananias, miksi

Saatana täyttänyt sydämesi niin että valehtelit Pyhälle Hengelle ja kätkit osan maatilan hinnasta?"
4 Eikö se sellaisenaan* ollut sinun ja eikö myynnin jälkeen hinta ollut vallassasi? Miksi päätit sydämessäsi tämän teon? Et ole valhetellut ihmisille vaan Jumalalle."

5 Kuultuaan nämä sanat Ananias kaatui maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki jotka sen kuulivat.

6 Niin nuoret miehet nousivat ja peittivät hänet, kantoivat pois ja hautasivat.

7 Noin kolmen tunnin kuluttua tuli hänen vaimonsakin sisään tietämättä mitä oli tapahtunut.
8 Pietari sanoi hänelle: "Sano minulle: niin paljostako te myitte maatilan?" Tämä vastasi: ”Kyllä, niin paljosta."

9 Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette sopineet Herran Hengen kiusaamisesta? Katso, niitten jalat, jotka hautasivat miehesi, ovat oven takana ja he kantavat sinut pois."

saatana täyttänyt sydämesi, niin että valehtelit Pyhälle Hengelle ja kätkit osan maatilan hinnasta?
4 Eikö se sellaisenaan ollut sinun, ja eikö myytynä hinta ollut vallassasi? Miksi päätit sydämessäsi tällaisen teon? Et ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle."
5 Kuultuaan nämä sanat Ananias kaatui maahan ja heitti henkensä. Suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.
6 Niin nuoremmat miehet nousivat ja peittivät hänet, kantoivat pois ja hautasivat.
7 Noin kolmen tunnin kuluttua tuli vaimonsakin sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.
8 Pietari sanoi hänelle: "Sano minulle: siihenkö hintaan myitte maatilan?" Tämä vastasi: "Kyllä, siihen hintaan."

9 Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette sopineet Jumalan Hengen kiusaamisesta? Katso, niitten jalat, jotka hautasivat miehesi, ovat ovella, ja he kantavat sinut pois."

on saatana täyttänyt sinun sydämesi, niin että koetit pettää Pyhää Henkeä ja kätkit osan maatilan hinnasta?
4 Eikö se myymätönnä ollut sinun omasi, ja eikö myynnin jälkeenkin sen hinta ollut sinun? Miksi päätit sydämessäsi tämän tehdä? Et sinä ole valhetellut ihmisille, vaan Jumalalle."
5 Kun Ananias kuuli nämä sanat, kaatui hän maahan ja heitti henkensä. Ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka sen kuulivat.
6 Ja nuoret miehet nousivat ja korjasivat hänet ja kantoivat hänet pois ja hautasivat.
7 Noin kolmen hetken kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään eikä tiennyt, mitä oli tapahtunut.
8 Niin Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle: siihenkö hintaan te myitte maatilan?" Hän vastasi: "Kyllä, juuri siihen hintaan".
9 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Miksi olette yksissä neuvoin käyneet kiusaamaan Herran Henkeä? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat sinun miehesi, ovat oven takana, ja he kantavat sinutkin pois."

10 Niin hän kaatui heti hänen jalkainsa eteen ja heitti henkensä. Tultuaan sisään nuorukaiset tapasivat hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänen miehensä viereen.

11 Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne jotka tämän kuulivat.

APOSTOLIT TEKEVÄT TUNNUSTEKOJA

12 Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa paljoa tunnustekoja ja ihmeitä, ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla sano. Salomon pylväskäytävässä.
13 Muista ei kukaan rohjennut heihin liittyä, mutta kansa kiitteli heitä.

14 Ja yhä enemmän lisääntyi niitä jotka uskoivat Herraan. — joukoittain sekä miehiä että naisia —
15 niin että sairaita kannettiin kaduille ja pantiin vuoteille ja paareille jotka Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.
16 Myös ympärillä olevista kaupungeista kokoontui paljon kansaa Jerusalemiin, ja

10 Niin hän kaatui heti hänen jalkainsa eteen ja heitti henkensä. Tultuaan sisään nuorukaiset tapasivat hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänen miehensä viereen.

11 Suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat.

12 Apostolien kätten kautta tapahtui kansassa paljo tunnustekoja ja ihmeitä, ja olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.
13 Muista ei kukaan rohjennut heihin liittyä, mutta kansa ylisti heitä.

14 Herralle lisääntyi uskovaisia yhä enemmän, sekä miehiä että naisia suuret joukot,
15 niin että kannettiin sairaita aukeille paikoille ja pantiin vuoteille ja paareille, jotta Pietarin kulkiessa edes varjo sattuisi johonkuhun heistä.
16 Myös ympärillä olevista kaupungeista kokoontui paljo kansaa

10 Niin hän heti kaatui hänen jalkojensa eteen ja heitti henkensä; ja kun nuorukaiset tulivat sisään, tapasivat he hänet kuolleena, kantoivat pois ja hautasivat hänet hänen miehensä viereen.
11 Ja suuri pelko valtasi koko seurakunnan ja kaikki ne, jotka tämän kuulivat.

12 Ja apostolien kätten kautta tapahtui kansassa monta tunnustekoa ja ihmettä; ja he olivat kaikki yksimielisesti koolla Salomon pylväskäytävässä.
13 Eikä muista kukaan uskaltanut heihin liittyä, mutta kansa piti heitä suuressa kunniassa.
14 Ja yhä enemmän karttui niitä, jotka uskoivat Herraan, sekä miehiä että naisia suuret joukot.
15 Kannettiinpa sairaita kaduillekin ja pantiin vuoteille ja paareille, että Pietarin kulkiessa edes hänen varjonsa sattuisi johonkuhun heistä.
16 Myöskin kaupungeista Jerusalemin ympäriltä tuli paljon kansaa, ja he

he toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, jotka kaikki parannettiin.

Jerusalemiin, ja toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki parannettiin.

toivat sairaita ja saastaisten henkien vaivaamia, ja ne kaikki tulivat parannetuiksi.

PIETARI JA JOHANNES JÄLLEEN NEUVOSTON EDESSÄ

17 Silloin nousi ylin pappi ja kaikki jotka olivat hänen puolellaan, se on saddukeusten puolue, ja he tulivat vihaa täyteen.
18 Niin he kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankilaan.

19 Mutta Herran enkeli avasi yöllä vankilan ovet ja vietyään heidät ulos sanoi:
20 Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa kansalle pyhäkössä kaikki tämän elämän sanat.
21 Sen kuultuaan he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Mutta ylin pappi tuli esille ja ne jotka olivat hänen puolellaan ja kutsuivat koolle neuvoston ja israelilaisten koko vanhimpiin kokouksen ja lähettivät vankilaan noutamaan heitä.
22 Mutta oikeudenpalvelijat eivät tultuaan

17 Silloin nousi ylipappi ja kaikki seuralaisensa - joka on saddukeusten puolue - ja tulivat vihaa täyteen,

18 kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen.
19 Mutta Herran enkeli avasi yöllä vankilan ovet ja vietyään heidät ulos sanoi:
20 "Menkää, astukaa esiin pyhäkössä ja puhukaa kansalle kaikki tämän elämän sanat."
21 Kuultuaan menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Mutta ylipappi ja seuralaisensa tulivat ja kutsuivat koolle neuvoston ja koko Israelin lasten vanhinten kokouksen ja lähettivät vankilaan noutamaan heitä.

22 Mutta poliisit eivät tultuaan

17 Silloin nousi ylimmäinen pappi ja kaikki, jotka olivat hänen puolellansa, saddukeusten lahko, ja he tulivat kiihkoa täyteen
18 ja kävivät käsiksi apostoleihin ja panivat heidät yleiseen vankihuoneeseen.
19 Mutta yöllä avasi Herran enkeli vankilan ovet ja vei heidät ulos ja sanoi:
20 Menkää ja astukaa esiin ja puhukaa pyhäkössä kansalle kaikki tämän elämän sanat.
21 Sen kuultuansa he menivät päivän koittaessa pyhäkköön ja opettivat. Niin saapui ylimmäinen pappi ja ne, jotka olivat hänen puolellansa, ja he kutsuivat koolle neuvoston ja israelilaisten vanhinten kokouksen; ja he lähettivät noutamaan heitä vankilasta.
22 Mutta kun oikeudenpalvelijat tulivat

löytäneet heitä vankilasta vaan palasivat ja kertoivat

23 sanoen: "Vankilan me kyllä totesimme hyvin tarkoin suljetuksi ja vartijain seisovan (ulkopuolella) ovien edessä, mutta avattuamme emme sisältä ketään löytäneet."
24 Kuultuaan nämä sanat sekä (ylin pappi ja) pyhäkön vartioston päällikkö että ylipapit hämmästelivät heidän tähtensä, mitä siitä mahtoi seurata.
25 Niin joku tuli ja kertoi heille (sanoen): "Katso, ne miehet jotka panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa."

26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja haki heidät, ei väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.
27 Niin he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylin pappi kuulusteli heitä
28 ja sanoi: "Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja* katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opillanne ja aiotte saattaa meidät vastuuseen tuon miehen verestä."

löytäneet heitä vankilasta, vaan palattuaan kertoivat

23 sanoen: "Vankilan kyllä huomasimme hyvin tarkoin suljetuksi ja vartijain seisovan ulkopuolella ovien edessä, mutta avattuamme emme sisältä ketään löytäneet."
24 Kuultuaan nämä sanat pyhäkön poliisiupseeri ja ylipapit olivat ymmällä heistä kysellen, mitä siitä saattoi tulla.

25 Niin joku tuli ja kertoi heille sanoen: "Katso, ne miehet, jotka panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa."
26 Silloin upseeri meni poliisien kanssa ja nouti heidät, ei väkisin, sillä pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.

27 Tuotuaan asettivat heidät neuvoston eteen. Ylipappi kuulusteli heitä
28 sanoen: "Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opillanne ja aiotte saattaa päällemme tuon miehen veren."

vankilaan, eivät he löytäneet heitä sieltä, vaan palasivat takaisin ja kertoivat,
23 sanoen: "Vankilan me kyllä huomasimme hyvin tarkasti suljetuksi ja vartijat seisomassa ovien edessä; mutta kun avasimme, emme sisältä ketään löytäneet".
24 Kun pyhäkön vartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat nämä sanat, eivät he tienneet, mitä heistä ajatella ja mitä tästä tulisi.
25 Niin tuli joku ja kertoi heille: "Katso, ne miehet, jotka te panitte vankilaan, seisovat pyhäkössä ja opettavat kansaa".
26 Silloin päällikkö meni oikeudenpalvelijain kanssa ja nouti heidät; ei kuitenkaan väkisin, sillä he pelkäsivät, että kansa heidät kivittäisi.
27 Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä
28 ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen

29 Mutta Pietari ja muut apostolit
vastasivat ja sanoivat: "Jumalaa täytyy
totella enemmän kuin ihmisiä."
30 Isäimme Jumala on herättänyt
Jeesuksen jonka te ripustitte puuhun ja
surmasitte.
31 Hänet on Jumala *oikealla kädellään
korottanut* Päämieheksi ja Vapahtajaksi,
antamaan Israelille mielenmuutosta ja
syntien anteeksiantoa.

32 Me olemme *Hänen todistajansa
näitten asiain puolesta* niin myös Pyhä
Henki jonka Jumala on antanut niille jotka
Häntä tottelevat."
33 Kun he tämän kuulivat, heitä viilsi, ja
he päättivät* tappaa heidät.

34 Mutta neuvostossa nousi muuan
fariseus nimeltä Gamaliel, kaiken kansan
arvostama lain opettaja, ja käski viedä
apostolit* vähäksi aikaa ulos.
35 Sitten hän sanoi neuvostolle: "Miehet,
israelilaiset, varokaa mitä mielitte tehdä
näille miehille."
36 Sillä ennen näitä päiviä nousi Teudas
sanoen jotain olevansa, ja häneen liittyi

29 Mutta Pietari ja muut apostolit
vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee
totella Jumalaa kuin ihmisiä.
30 Isäimme Jumala on herättänyt
Jeesuksen, jonka te puuhun
ripustettuanne surmasitte.
31 Jumala on tämän päämiehen ja
Vapahtajan korottanut oikealla
kädellään antamaan Israelille
kääntymystä ja syntien
anteeksiantamusta.
32 Me olemme Hänen todistajansa
näissä asioissa, samoin Pyhä Henki,
jonka Jumala on antanut niille, jotka
Häntä tottelevat."
33 Kuultuaan raivostuivat ja päättivät
tappaa heidät.

34 Mutta neuvostossa nousi muuan
fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja,
jota koko kansa piti arvossa, ja käski
viedä apostolit vähäksi aikaa ulos.
35 Sitten sanoi neuvostolle: "Miehet,
israelilaiset, kavahtakaa, mitä mielitte
tehdä näille miehille.
36 Sillä ennen näitä päiviä nousi
Teudas sanoen jotakin olevansa, ja

veren".
29 Mutta Pietari ja muut apostolit
vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee
totella Jumalaa kuin ihmisiä.
30 Meidän isiemme Jumala on
herättänyt Jeesuksen, jonka te ripustitte
puuhun ja surmasitte.
31 Hänet on Jumala oikealla
kädellänsä korottanut Päämieheksi ja
Vapahtajaksi, antamaan Israelille
parannusta ja syntien
anteeksiantamusta.
32 Ja me olemme kaiken tämän
todistajat, niin myös Pyhä Henki, jonka
Jumala on antanut niille, jotka häntä
tottelevat."
33 Kun he sen kuulivat, viilsi se heidän
sydäntänsä, ja he tahtoivat tappaa
heidät.
34 Mutta neuvostossa nousi eräs
fariseus, nimeltä Gamaliel, lainopettaja,
jota koko kansa piti arvossa, ja hän
käski viedä miehet vähäksi aikaa ulos.
35 Sitten hän sanoi neuvostolle:
"Israelin miehet, kavahtakaa, mitä aiotte
tehdä näille miehille.
36 Sillä ennen näitä päiviä nousi
Teudas, sanoen jokin olevansa, ja

joukko miehiä, noin neljäsataa. Hänet surmattiin, ja kaikki jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin ja he menettivät merkityksensä.
37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli (paljon) kansaa luopumaan puolelleen. Hänkin hukkui, ja kaikki jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin.

38 Ja nyt sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä alkuisin, se raukeaa tyhjiin.

39 Mutta jos se on Jumalasta lähtöisin, ette voi sitä' kukistaa. Ettei teitä vain havaittaisi Jumalaa vastaan taisteleviksi!"

40 Niin he olivat hänelle kuuliaiset. Kutsuttuaan apostolit sisään he pieksivät heitä ja kielsivät puhumasta Jeesuksen nimessä ja laskivat heidät menemään.

41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Hänen nimensä vuoksi.

häneen liittyi joukko miehiä, noin neljäsataa. Hänet tapettiin ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin ja joutuivat häviöön.
37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verolle panon päivinä ja vietteli paljon kansaa siirtymään puolellensa. Hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajoitettiin.
38 Nyt sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla. Sillä jos tämä hanke eli teko on ihmisistä, niin se raukeaa tyhjään,

39 mutta jos se on Jumalasta, ette voi heitä kukistaa. Ettei teitä vain havaittaisi Jumalaa vastaan taisteleviksi!"
40 Suostuivat häneen. Kutsuivat apostolit sisään ja pieksettyään kielsivät puhumasta Jeesuksen nimessä ja päästivät heidät menemään.

41 Niin lähtivät pois neuvostosta iloiten siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Hänen nimensä tähden.

häneen liittyi noin neljäsataa miestä; hänet tapettiin, ja kaikki, jotka olivat häneen suostuneet, hajotettiin, ja he joutuivat häviöön.
37 Hänen jälkeensä nousi Juudas, galilealainen, verollepanon päivinä ja vietteli kansaa luopumaan puolellensa; hänkin hukkui, ja kaikki, jotka olivat suostuneet häneen, hajotettiin.

38 Ja nyt minä sanon teille: pysykää erillänne näistä miehistä ja antakaa heidän olla; sillä jos tämä hanke eli tämä teko on ihmisistä, niin se tyhjään raukeaa;
39 mutta jos se on Jumalasta, niin te ette voi heitä kukistaa. Varokaa, ettei teitä ehkä havaittaisi sotiviksi itse Jumalaa vastaan."
40 Niin he noudattivat hänen neuvoansa. Ja he kutsuivat apostolit sisään ja pieksättivät heitä ja kielsivät heitä puhumasta Jeesuksen nimeen ja päästivät heidät menemään.
41 Niin he lähtivät pois neuvostosta iloissaan siitä, että olivat katsotut arvollisiksi kärsimään häväistystä Jeesuksen nimen tähden.

42 Eivätkä he lakanneet joka päivä pyhäkössä ja kodeissa opettamasta ja julistamasta ilosanomaa *Jeesuksesta Kristuksesta*.

TYÖNJAKO VELJIEN KESKEN

1 Niinä päivinä kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa heprealaisia vastaan, koska heidän leskiään syrjäytettiin jokapäiväisessä avustuksessa.
2 Kutsuttuaan luokseen opetuslasten joukon ne kaksitoista sanoivat: "Meidän ei sovi laiminlyödä Jumalan sanaa toimittaaksemme pöytäpalvelua."

3 Valitkaa siis, veljet, keskeltänne seitsemän miestä, hyvän todistuksen omaavia, täynnä (Pyhää) Henkeä ja viisautta, asettaaksemme heidät tähän toimeen.
4 Mutta me pysymme rukouksessa ja sanan palvelussa."
5 Se puhe kelpasi koko joukolle. Ja he valitsivat Stefanuksen, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja

42 Eivätkä lakanneet joka päivä pyhäkössä ja huoneissa opettamasta ja julistamasta hyvää sanomaa Jeesuksesta Kristuksesta.

6. Luku

1 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa heprealaisia vastaan, koska heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa.
2 Kutsuttuaan kokoon opetuslasten joukon ne kaksitoista sanoivat: "Ei ole soveliasta, että laiminlyömme Jumalan sanan toimittamalla pöytäpalvelua.

3 Valitkaa siis, veljet, keskeltänne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Pyhää Henkeä ja viisautta täynnä. Heidät asetamme tähän toimeen.
4 Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palvelussa."
5 Se puhe kelpasi koko joukolle. Valitsivat Tapanin, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Vilpun ja Prokoroksen ja Nikanorin ja Timonin ja

42 Eivätkä he lakanneet, vaan opettivat joka päivä pyhäkössä ja kodeissa ja julistivat evankeliumia Kristuksesta Jeesuksesta.

6. Luku

1 Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa.
2 Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta.
3 Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen.
4 Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa."
5 Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja

Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen.

6 Heidät he asettivat apostolien eteen, ja rukoiltuaan nämä panivat kätensä heidän päälleen.
7 Niin Jumalan sana menestyi ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Myös suuri joukko pappeja oli uskolle kuuliaisia.

STEFANUS VIEDÄÄN NEUVOSTON ETEEN

8 Stefanus, täynnä uskoa* ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan keskellä.
9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreneläisten ja aleksandrialaisten synagoogasta sekä niistä jotka olivat Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa.

10 Mutta he eivät kyenneet vastustamaan sitä viisautta ja henkeä jolla hän puhui.

11 Silloin he hankkivat salaa miehiä jotka sanoivat: "Olemme kuulleet hänen puhuvan rienaavia sanoja Moosesta ja

Parmenaan ja Nikolaoksen, antiokilaisen käännynnäisen,

6 jotka asettivat apostolien eteen, ja rukoiltuaan nämä panivat kätensä heidän päällensä.
7 Niin Jumalan sana menestyi ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Iso joukko pappejakin tuli uskolle kuuliaisiksi.

8 Tapani, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansan seassa.
9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreneläisten ja aleksandrialaisten kokoushuoneesta sekä niistä, jotka olivat Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Tapanin kanssa,

10 mutta eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla puhui.
11 Silloin hankkivat salaa miehiä sanomaan: "Olemme kuulleet hänen puhuvan rienaavia sanoja Moosesta ja

Nikanorin ja Timonin ja Parmenaan ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen,
6 ja asettivat heidät apostolien eteen, ja nämä rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä.
7 Ja Jumalan sana menestyi, ja opetuslasten luku lisääntyi suuresti Jerusalemissa. Ja lukuisa joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

8 Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa.
9 Niin nousi muutamia niin kutsutusta libertiinien ja kyreniläisten ja aleksandrialaisten synagoogasta sekä niiden joukosta, jotka olivat Kilikiasta ja Aasiasta, väittelemään Stefanuksen kanssa,
10 mutta he eivät kyenneet pitämään puoliaan sitä viisautta ja henkeä vastaan, jolla hän puhui.
11 Silloin he salaa hankkivat miehiä sanomaan: "Me olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkasanoja Moosesta ja

Jumalaa vastaan."
12 Ja he kiihottivat kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet. Niin he astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.
13 Ja he asettivat vääriä todistajia jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta (rienaavia sanoja) tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan,"
14 sillä olemme kuulleet hänen sanovan että tuo* Jeesus Nasaretilainen on hävittävä tämän paikan ja muuttava ne säännökset jotka Mooses on meille antanut."

15 Kaikki jotka neuvostossa istuivat, kiinnittivät katseensa häneen ja näkivät hänen kasvojensa olevan niin kuin enkelin kasvot.

STEFANUKSEN PUHE

1 Niin ylin pappi sanoi: "Onko asia niin?"

2 Hän vastasi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa ennen Harraniin

Jumalaa vastaan."
12 Niin yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuen esiin raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.
13 Asettivat vääriä todistajia sanomaan: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta rienaavia sanoja tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan,
14 sillä olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajoittava maahan tämän paikan ja muuttavan ne säännöt, jotka Mooses on meille antanut."
15 Kaikki, jotka neuvostossa istuivat, katsoivat kiinteästi häneen ja näkivät hänen kasvojensa olevan niin kuin enkelin kasvot.

7. Luku

1 Niin ylipappi sanoi: "Onko asia siis niin?"
2 Tapani sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi isällemme Aaprahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa ennen

Jumalaa vastaan".
12 Ja he yllyttivät kansan ja vanhimmat ja kirjanoppineet ja astuivat esiin, raastoivat hänet mukaansa ja veivät neuvoston eteen.
13 Ja he toivat esiin vääriä todistajia, jotka sanoivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa vastaan ja lakia vastaan;
14 sillä me olemme kuulleet hänen sanovan, että Jeesus, tuo Nasaretilainen, on hajottava maahan tämän paikan ja muuttava ne säädökset, jotka Mooses on meille antanut".
15 Ja kaikki, jotka neuvostossa istuivat, loivat katseensa häneen, ja hänen kasvonsa olivat heistä niinkuin enkelin kasvot.

7. Luku

1 Niin ylimmäinen pappi sanoi: "Onko niin?"
2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin

asettumistaan"
3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan jonka minä sinulle osoitan.'
4 Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asui Harranissa. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, Jumala* siirsi hänet tähän maahan jossa te nyt asutte.

5 Eikä Hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi hänen lapsetonna ollessaan antaa sen hänen ja hänen jälkeläistensä omaksi hänen jälkeensä.
6 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja ne tekevät heidät orjiksi ja sortavat heitä neljäsataa vuotta.

7 Mutta sen kansakunnan jonka orjiksi ne joutuvat, minä tuomitsen', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät pois ja palvelevat minua tässä paikassa'.

8 Ja Hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton, ja niin *Aabraham sai* Iisakin ja ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja Iisak sai Jaakobin ja Jaakob

Harraniin asettumistaan
3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka sinulle osoitan.'
4 Silloin lähti kaldealaisten maasta ja asui Harranissa, ja hänen isänsä kuoleman jälkeen Jumala siirsi hänet tähän maahan, jossa nyt asutte,

5 eikä antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi, hänen vielä lapsena ollessaan, antaa sen hänen siemenensä omaksi hänen jälkeensä.
6 Jumala puhui näin: 'Jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla. Ja tekevät heidät orjiksi ja sortavat heitä neljäsataa ajastaikaa.

7 Sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, Minä tuomitsen', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen lähtevät sieltä ja palvelevat Minua tässä paikassa.'

8 Antoi hänelle leikkauksen liiton, ja niin Aaprahamille syntyi Iisak, ja leikkasi hänet kahdeksantena päivänä, ja Iisakille syntyi Jaako ja Jaakolle ne

hän oli asettunut asumaan Harraniin,
3 ja sanoi hänelle: 'Lähde maastasi ja suvustasi ja mene siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan'.
4 Silloin hän lähti kaldealaisten maasta ja asettui asumaan Harraniin. Ja kun hänen isänsä oli kuollut, siirsi Jumala hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte.
5 Eikä hän antanut hänelle siinä perintöosaa, ei jalan leveyttäkään, vaan lupasi, Aabrahamin vielä lapsetonna ollessa, antaa sen hänelle ja hänen siemenelleen hänen jälkeensä.
6 Ja Jumala puhui näin: 'Hänen jälkeläisensä tulevat olemaan muukalaisina vieraalla maalla, ja siellä ne tekevät heidät orjiksensa ja sortavat heitä neljäsataa vuotta;
7 ja sen kansan, jonka orjiksi he tulevat, minä olen tuomitseva', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he lähtevät sieltä ja palvelevat minua tässä paikassa'.
8 Ja hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton; ja niin Aabrahamille syntyi Iisak, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena

ne kaksitoista kantaisää."

9 Kantaisät kadehtivat kuitenkin Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan
10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. Ja Hän antoi hänelle armoa ja viisautta faraon, Egyptin kuninkaan, edessä. Ja tämä asetti hänet Egyptin ja koko talonsa haltijaksi."
11 ”Niin tuli nälänhätä koko *Egyptin maahan* ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä isämme löytäneet ravintoa.
12 Mutta kuultuaan Egyptissä olevaan viljaa Jaakob lähetti isämme sinne ensimmäisen kerran.
13 Toisella kerralla Joosefin veljet tunsivat hänet, ja Joosefin suku tuli faraon tietoon.
14 Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa*, seitsemänkymmentä viisi henkeä.

15 Silloin Jaakob meni alas Egyptiin ja kuoli, hän ja isämme.
16 Ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan jonka Aabraham oli rahalla* ostanut °Sikemin Emmorin

kaksitoista kantaisää.

9 Kantaisät vihasivat Jooseppia ja möivät hänet Egyptiin, mutta Jumala oli hänen kanssaan
10 ja pelasti hänet kaikista vaivoista ja antoi hänelle armoa ja viisautta faraon, Egyptin kuninkaan, edessä, ja tämä pani hänet Egyptin ja koko huoneensa haltijaksi.
11 Tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä isämme löytäneet ravintoa.
12 Mutta kuultuaan Egyptissä olevan viljaa Jaako lähetti isämme sinne ensimäisen kerran.
13 Toisella kerralla veljet tunsivat Joosepin, ja Joosepin suku tuli faraon tietoon.
14 Niin Jooseppi lähetti kutsumaan luoksensa isänsä Jaakon ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä.
15 Silloin Jaako meni alas Egyptiin ja kuoli, hän ja isämme,
16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Aapraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta

päivänä, ja Iisakille syntyi Jaakob, ja Jaakobille ne kaksitoista kantaisää.
9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa
10 ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistansa. Ja hän antoi hänelle armon ja viisauden faraon, Egyptin kuninkaan, edessä; ja tämä pani hänet Egyptin ja kaiken huoneensa haltijaksi.
11 Ja tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin ja suuri vaiva, eivätkä meidän isämme saaneet mistään ravintoa.
12 Mutta kun Jaakob kuuli Egyptissä olevan viljaa, lähetti hän meidän isämme sinne ensimmäisen kerran.
13 Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän.
14 Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä.
15 Ja Jaakob meni Egyptiin ja kuoli siellä, niin myös kuolivat isämme,
16 ja heidät siirrettiin Sikemiin ja pantiin siihen hautaan, jonka Aabraham oli rahalla ostanut Emmorin lapsilta

lapsilta°."
17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen
lupauksen aika, jonka Jumala oli
vannonut* Aabrahamille, kasvoi kansa ja
lisääntyi Egyptissä,
18 kunnes [Egyptiä hallitsemaan] nousi
toinen kuningas joka ei tuntenut Joosefia.

19 Tämä kohteli kavalasti kansaamme ja
sorti isiämme ja sai heidät panemaan
heitteille pienoisensa jotteivät ne jäisi
eloon."
20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän oli
Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin kolme
kuukautta isänsä kotona.
21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille,
faraon tytär otti hänet ja kasvatti hänet
pojaksensa.
22 Moosekselle opetettiin kaikkea
egyptiläisten viisautta, ja hän oli
voimallinen sanoissa ja teoissa."
23 Kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä
vuotta nousi hänen sydämeensä ajatus
mennä katsomaan veljiään, Israelin lapsia.

24 Nähdessään eräälle heistä tehtävän
vääryyttä hän puolusti tätä ja kosti
pahoinpidellyn puolesta tappaen

Sikemissä.
17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi
sen lupauksen aika, jonka Jumala oli
antanut Aaprahamille, kasvoi kansa ja
lisääntyi Egyptissä,
18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi
toinen kuningas, joka ei ollut tuntenut
Jooseppia.
19 Tämä kohteli kavalasti kansaamme
ja sorti isiämme saattaen heidät
panemaan heitteille pienokaisensa,
jotteivät jäisi eloon.
20 Siihen aikaan syntyi Mooses ja oli
Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin
kolme kuukautta isänsä kotona.
21 Heitteille pantuna faraon tytär otti
hänet ja kasvatti hänet pojaksensa.

22 Mooses opetettiin kaikkeen
egyptiläiseen viisauteen, ja oli
voimallinen sanoissa ja teoissa.
23 Kun oli nelikymmenvuotias, nousi
sydämeensä ajatus mennä katsomaan
veljiään, Israelin lapsia.

24 Nähdessään eräälle heistä
tehtävän vääryyttä puolusti häntä ja
kosti piestyn puolesta tappaen

Sikemissä.
17 Mutta sitä mukaa kuin lähestyi sen
lupauksen aika, jonka Jumala oli
Aabrahamille antanut, kasvoi kansa ja
lisääntyi Egyptissä,
18 kunnes Egyptiä hallitsemaan nousi
toinen kuningas, joka ei Joosefista
mitään tiennyt.
19 Tämä kohteli kavalasti meidän
kansaamme ja sorti meidän isiämme ja
pakotti heidät panemaan heitteille
pienet lapsensa, etteivät ne jäisi eloon.
20 Siihen aikaan syntyi Mooses, ja hän
oli Jumalalle otollinen. Häntä elätettiin
kolme kuukautta isänsä kodissa.
21 Mutta kun hänet oli pantu heitteille,
otti faraon tytär hänet ja kasvatti hänet
pojaksensa.
22 Ja Mooses kasvatettiin kaikkeen
egyptiläisten viisauteen, ja hän oli
voimallinen sanoissa ja teoissa.
23 Mutta kun hän oli täyttänyt
neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen
sydämessään ajatus mennä katsomaan
veljiänsä, israelilaisia.
24 Ja nähdessään eräälle heistä
vääryyttä tehtävän hän puolusti häntä
ja kosti pahoinpidellyn puolesta ja löi

egyptiläisen.
25 Hän luuli näet veljiensä ymmärtävän
että Jumala hänen avullaan* antaa heille
pelastuksen. Mutta he eivät ymmärtäneet.

26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi
heidän luokseen kun he riitelivät, ja
kehoitti heitä sovintoon sanoen: 'Miehet,
te olette veljiä. Miksi teette toisillenne
vääryyttä?'
27 Mutta se joka teki lähimmäiselleen
vääryyttä, työnsi hänet pois sanoen: 'Kuka
on asettanut sinut päämieheksemme ja
tuomariksemme?
28 Aiotko tappaa minut niin kuin eilen
tapoit egyptiläisen?'
29 Tämän puheen vuoksi Mooses pakeni
ja oli muukalaisena Midianin maassa, ja
siellä hän sai* kaksi poikaa."

30 Neljänkymmenen vuoden kuluttua
hänelle ilmestyi Siinain vuoren
autiomaassa (Herran) enkeli
orjantappurapensaan tulenliekissä.
31 Sen nähdessään Mooses ihmetteli
näkyä, ja kun hän tuli lähelle
katselemaan, *hänelle tuli* Herran ääni:

egyptiläisen.
25 Luuli näet veljiensä ymmärtävän,
että Jumala hänen kätensä kautta
antaa heille pelastuksen. Mutta eivät
ymmärtäneet.
26 Seuraavana päivänä astui heidän
luokseen, kun riitelivät, ja hartaasti
kehoitti heitä sovintoon sanoen:
'Miehet, olette veljiä. Miksi teette
toisillenne vääryyttä?'
27 Mutta se, joka teki lähimmäiselle
vääryyttä, työnsi hänet pois sanoen:
'Kuka on asettanut sinut
päämieheksemme ja tuomariksemme?
28 Aiotko tappaa minut, niin kuin
eilen tapoit egyptiläisen?'
29 Tämän puheen vuosi Mooses
pakeni ja oli muukalaisena Midianin
maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi
poikaa.
30 Neljänkymmenen ajastajan kuluttua
hänelle ilmestyi Siinain vuoren
erämaassa Herran enkeli
orjantappurapensaan tuliliekissä.
31 Nähdessään Mooses ihmetteli
näkyä ja kun tuli lähelle katselemaan,
hänelle kuului Herran ääni:

egyptiläisen kuoliaaksi.
25 Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän,
että Jumala hänen kätensä kautta oli
antava heille pelastuksen; mutta he
eivät sitä ymmärtäneet.
26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi
heidän luoksensa, heidän riidellessään,
ja koetti saada heitä sopimaan sanoen:
'Tehän olette veljiä, miehet; miksi teette
vääryyttä toisillenne?'
27 Mutta se, joka teki lähimmäisellensä
vääryyttä, työnsi hänet pois ja sanoi:
'Kuka on asettanut sinut meidän
päämieheksemme ja tuomariksemme?
28 Aiotko tappaa minutkin, niinkuin
eilen tapoit egyptiläisen?'
29 Tämän puheen tähden Mooses
pakeni ja oli muukalaisena Midianin
maassa, ja siellä hänelle syntyi kaksi
poikaa.
30 Ja kun neljäkymmentä vuotta oli
kulunut, ilmestyi hänelle Siinain vuoren
erämaassa enkeli palavan
orjantappurapensaan liekissä.
31 Kun Mooses sen näki, ihmetteli hän
tätä näkyä; ja kun hän meni tarkemmin
katsomaan, kuului Herran ääni, joka
sanoi:

32 Minä olen isäisi Jumala, Aabrahamin (Jumala) ja Iisakin (Jumala) ja Jaakobin Jumala.' Niin Mooses alkoi vapista eikä rohjennut katsella.
33 Mutta Herra sanoi hänelle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka jossa seisot, on pyhä maa."
34 Olen näkemällä nähnyt kansani sorron Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa. ja olen astunut alas pelastamaan heidät. Tule siis nyt, minä lähetän sinut Egyptiin.' "
35 Tämän Mooseksen jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka on asettanut sinut päämieheksi ja tuomariksi?' hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin välityksellä* joka ilmestyi hänelle orjantappurapensaassa.

36 Hän vei heidät ulos tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja autiomaassa neljänkymmenen vuoden aikana.
37 Tämä on se Mooses joka sanoi Israelin lapsille: 'Profeetan, kaltaiseni, herättää *Herra, teidän Jumalanne.' teille veljienne joukosta. (Häntä kuunnelkaa.)'
38 Hän on se joka autiomaassa oli

32 'Minä, isäisi Jumala, Aaprahamin Jumala ja Iisakin Jumala ja Jaakon Jumala.' Niin Mooses alkoi vavista eikä rohjennut katsella.
33 Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.
34 Olen näkemällä nähnyt kansani sorron Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa ja olen astunut alas vapauttamaan heidät. Tule siis nyt, Minä lähetän sinut Egyptiin.'
35 Tämän Mooseksen, jonka kielsivät sanoen: 'Kuka on asettanut sinut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja vapauttajaksi sen enkelin käden kautta, joka hänelle oli ilmestynyt orjantappurapensaassa.
36 Hän johti heidät ulos tehtyään ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenenä ajastaikana.
37 Tämä on se Mooses, joka sanoi Israelin lapsille: 'Profeetan, kaltaiseni, herättää Herra, Jumalanne, teille veljienne joukosta.'
38 Hän on se, joka erämaassa oli

32 'Minä olen sinun isiesi Jumala, Aabrahamin ja Iisakin ja Jaakobin Jumala'. Niin Mooses alkoi vapista eikä tohtinut katsoa sinne.
33 Mutta Herra sanoi hänelle: 'Riisu kengät jalastasi; sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa.
34 Minä olen nähnyt kansani kurjuuden Egyptissä ja kuullut heidän huokauksensa, ja minä olen astunut alas vapauttamaan heidät. Ja nyt, tule tänne, minä lähetän sinut Egyptiin.'
35 Tämän Mooseksen, jonka he kielsivät sanoen: 'Kuka sinut on asettanut päämieheksi ja tuomariksi?', hänet Jumala lähetti päämieheksi ja lunastajaksi sen enkelin kautta, joka hänelle orjantappurapensaassa oli ilmestynyt.
36 Hän johdatti heidät sieltä pois, tehden ihmeitä ja tunnustekoja Egyptin maassa ja Punaisessa meressä ja erämaassa neljänäkymmenenä vuotena.
37 Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Profeetan, minun kaltaiseni, Jumala on teille herättävä teidän veljienne joukosta'.
38 Hän on se, joka seurakunnassa,

seurakunnassa enkelin kanssa — joka puhui hänelle Siiman vuorella — ja isäimme kanssa. Hän sai eläviä sanoja meille annettavaksi.
39 Hänelle eivät isämme tahtoneet olla kuuliaisia vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessään Egyptiin

40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia jotka käyvät edellämme, sillä emme tiedä mitä on tapahtunut tälle Moosekselle, hänelle joka johti meidät ulos Egyptin maasta.'
41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhrin epäjumalalle ja iloitsivat kättensä töistä.
42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja jätti heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa niin kuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko minulle teurasuhreja ja muita uhreja autiomaassa neljänkymmenen vuoden aikana, te Israelin huone?
43 Te kannoitte Molokin majaa ja Remfan-jumalanne tähteä, niitä kuvia jotka olitte tehneet palvoaksenne niitä. Niinpä* minä siirrän teidät Babylonin tuolle puolen.' "

seurakunnassa enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja isäimme kanssa. Sai eläviä sanoja meille annettavaksi.
39 Hänelle eivät isämme tahtoneet olla kuuliaisia, vaan työnsivät pois ja kääntyivät sydämessään Egyptiin,

40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka käyvät edellämme, sillä emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johti meidät ulos Egyptin maasta.'
41 Tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhrin epäjumalalle ja riemuitsivat kättensä töistä.
42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja jätti heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niin kuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko Minulle teurasuhreja ja muita uhreja erämaassa neljänäkymmenenä ajastaikana, Israelin huone?
43 Kannoitte Moolokin majaa ja Romfa-jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka olitte tehneet palvoaksenne niitä. Minä siirrän teidät Baabelin tuolle puolen.'

erämaassa, oli enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja oli myös isiemme kanssa; ja hän sai eläviä sanoja meille annettaviksi.
39 Mutta häntä meidän isämme eivät tahtoneet totella, vaan työnsivät hänet pois ja kääntyivät sydämessänsä jälleen Egyptiin,
40 sanoen Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka käyvät meidän edellämme, sillä me emme tiedä, mitä on tapahtunut Moosekselle, hänelle, joka johdatti meidät Egyptin maasta'.
41 Ja he tekivät niinä päivinä vasikan ja toivat uhreja epäjumalalleen ja riemuitsivat kättensä töistä.
42 Mutta Jumala kääntyi heistä pois ja hylkäsi heidät palvelemaan taivaan sotajoukkoa, niinkuin on kirjoitettu profeettain kirjassa: 'Toitteko te teurasuhreja ja muita uhreja minulle erämaassa neljänäkymmenenä vuotena, te, Israelin heimo?
43 Ette; vaan te kannoitte Molokin majaa ja Romfa jumalan tähteä, niitä kuvia, jotka te olitte tehneet kumarrettaviksenne. Sentähden minä siirrän teidät toiselle puolelle Babylonin.'

44 Todistuksen maja oli isillämme autiomaassa niin kuin Hän joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen mallin mukaan minkä Mooses* oli nähnyt.
45 Isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat Joosuan kanssa maahan* vallatessaan sen niiltä pakanoilta jotka Jumala karkoitti isiemme tieltä — Daavidin päiviin asti.

46 Hän sai armon Jumalan edessä ja pyysi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle,

47 Mutta Salomo Hänelle huoneen rakensi.
48 Korkein ei kuitenkaan asu käsin tehdyissä temppeleissä* niin kuin profeetta sanoo:
49 'Taivas on valtaistuimeni ja maa jalkaini astinlauta. Millaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä olisi leposijani?

50 Eikö käteni ole tehnyt tätä kaikkea?' "

51 ”Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te vastustatte

44 Todistuksen maja oli isillämme erämaassa niin kuin Hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi sen kuvan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.
45 Isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat sen Joosuan mukana valloittaessaan maan niiltä pakanilta, jotka Jumala karkoitti isäimme tieltä - Daavidin päiviin asti,

46 joka sai armon Jumalan edessä ja anoi, että saisi suunnitella majan Jaakon Jumalalle.
47 Mutta Salomo Hänelle huoneen rakensi.
48 Korkein ei kuitenkaan asu käsin valmistetuissa huoneissa, niin kuin profeetta sanoo:
49 'Taivas on valtaistuimeni ja maa jalkaini astinlauta. Millaisen huoneen Minulle rakennatte, sanoo Herra, tai mikä on leposijani?

50 Eikö käteni ole tehnyt tätä kaikkea?'
51 Niskurit ja leikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te

44 Todistuksen maja oli meidän isillämme erämaassa, niinkuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi, sen kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt.
45 Ja meidän isämme ottivat sen perintönä vastaan ja toivat sen Joosuan johdolla maahan, minkä he valtasivat pakanoilta, jotka Jumala karkoitti meidän isiemme tieltä. Näin oli Daavidin päiviin saakka.
46 Hän sai armon Jumalan edessä ja anoi, että hän saisi valmistaa majan Jaakobin Jumalalle.
47 Mutta Salomo hänelle huoneen rakensi.
48 Korkein ei kuitenkaan asu käsillä tehdyissä huoneissa; sillä näin sanoo profeetta:
49 'Taivas on minun valtaistuimeni ja maa minun jalkojeni astinlauta; minkäkaltaisen huoneen te minulle rakentaisitte, sanoo Herra, tai mikä paikka olisi minun leposijani?
50 Eikö minun käteni ole tätä kaikkea tehnyt?'
51 Te niskurit ja ympärileikkaamattomat sydämeltä ja korvilta, aina te

Pyhää Henkeä! Niin kuin isänne, niin tekin.

52 Ketä profeetoista eivät isänne vainonneet? He tappoivat ne jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,
53 te jotka enkelten toimesta saitte lain ettekä sitä pitäneet, "

vastustatte Pyhää Henkeä - niin kuin isänne, niin tekin.
52 Ketä profeetoista eivät isänne vainonneet? Tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajia ja murhaajia teistä nyt on tullut,
53 teistä, jotka enkelten toimesta saitte lain ettekä sitä pitäneet."

vastustatte Pyhää Henkeä-niinkuin teidän isänne, niin tekin.
52 Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,
53 te, jotka enkelien toimen kautta saitte lain, mutta ette sitä pitäneet."

STEFANUKSEN KUOLEMA

54 Kun he tämän kuulivat, heidän sydäntään viilsi, ja he kiristelivät hänelle hampaitaan.
55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän kiinnitti katseensa taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella.
56 Ja hän sanoi: "Katso, näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella."
57 Mutta huutaen kovalla äänellä he tukkivat korvansa ja ryntäsivät kaikki yhdessä hänen päälleen.
58 Ja he ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat viittansa Saulus-nimisen nuorukaisen jalkain

54 Kun tämän kuulivat, vihloi heidän sydäntään ja kiristelivät hänelle hampaita.
55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä katsoi kiinteästi taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla.
56 Sanoi: "Katso, näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla."
57 Huutaen suurella äänellä tukkivat korvansa ja ryntäsivät kaikki yhtenä hänen päällensä.
58 Ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Todistajat riisuivat viittansa Saul nimisen nuorukaisen jalkain

54 Mutta kun he tämän kuulivat, viilsi se heidän sydäntänsä, ja he kiristelivät hänelle hampaitansa.
55 Mutta täynnä Pyhää Henkeä hän loi katseensa taivaaseen päin ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella
56 ja sanoi: "Katso, minä näen taivaat auenneina ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella".
57 Niin he huusivat suurella äänellä ja tukkivat korvansa ja karkasivat kaikki yhdessä hänen päällensä
58 ja ajoivat hänet ulos kaupungista ja kivittivät. Ja todistajat riisuivat vaippansa Saulus nimisen nuorukaisen

juureen.
59 Niin he kivittivät Stefanuksen joka rukoili sanoen: "Herra Jeesus, ota henkeni!"
60 Ja laskeutuen polvilleen hän huusi kovalla äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä.' " Sen sanottuaan hän nukkui pois."

Myös Saulus hyväksyi hänen surmaamisensa.

ALKUSEURAKUNTAA VAINOTAAN

1 Sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan. Ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia paitsi apostolit.

2 Ja muutamat hurskaat miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät suuret valittajaiset hänen tähtensä.
3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa kulkien talosta taloon; ja hän raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankilaan."

4 Ne jotka näin olivat hajaantuneet,

juureen.
59 Niin kivittivät Tapanin, joka rukoili sanoen: "Herra Jeesus, ota henkeni!"

60 Laskeutuen polvilleen huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Sen sanottuaan nukkui pois.

8. Luku

1 Myös Saul hyväksyi hänen surmaamisensa. Sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemissa olevaa seurakuntaa vastaan, ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.
2 Muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Tapanin ja pitivät suuret valittajaiset hänen tähtensä.
3 Mutta Saul raateli seurakuntaa kulkien talosta taloon ja raastaen ulos miehiä ja naisia panetti vankilaan.

4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet,

jalkojen juureen.
59 Ja niin he kivittivät Stefanuksen, joka rukoili ja sanoi: "Herra Jeesus, ota minun henkeni!"
60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

8. Luku

1 Myös Saulus hyväksyi Stefanuksen surmaamisen. Ja sinä päivänä nousi suuri vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan; ja kaikki hajaantuivat ympäri Juudean ja Samarian paikkakuntia, paitsi apostolit.
2 Ja muutamat jumalaapelkääväiset miehet hautasivat Stefanuksen ja pitivät hänelle suuret valittajaiset.
3 Mutta Saulus raateli seurakuntaa, kulki talosta taloon ja raastoi ulos miehiä ja naisia ja panetti heidät vankeuteen.
4 Ne, jotka näin olivat hajaantuneet,

vaelsivat paikasta toiseen julistaen ilosanomaa Sanasta.

vaelsivat paikasta toiseen julistaen evankelion Sanaa.

vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa.

FILIPPUS SAMARIASSA

5 Filippus meni alas Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.

5 Vilppu meni alas erääseen Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.

5 Ja Filippus meni Samarian kaupunkiin ja saarnasi heille Kristusta.

6 Kansa otti yksimielisesti vaarin siitä mitä Filippus puhui, kun he kuuntelivat häntä ja näkivät ne tunnusteot joita hän teki.

6 Kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Vilppu puhui, kun kuulivat ja näkivät ne tunnusteot, joita teki.

6 Ja kansa otti yksimielisesti vaarin siitä, mitä Filippus puhui, kun he kuulivat hänen sanansa ja näkivät ne tunnusteot, jotka hän teki.

7 Sillä monista joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen kovalla äänellä, ja moni halvautunut ja rampa parani.

7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä, ja moni halvaantunut ja rampa parani.

7 Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ne lähtivät pois huutaen suurella äänellä; ja moni halvattu ja rampa parani.

8 Niin syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

8 Syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

8 Ja syntyi suuri ilo siinä kaupungissa.

NOITA SIMON

9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri.

9 Mutta ennestään oli siellä muuan mies, nimeltä Simeon, joka harjoitti taikuutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri.

9 Mutta ennestään oli kaupungissa muuan mies, nimeltä Simon, joka harjoitti noituutta ja hämmästytti Samarian kansaa sanoen olevansa jokin suuri;

10 Häntä kuuntelivat kaikki pienistä suureen, sanoen: "Tämä on *Jumalan suuri voima*?"

10 Häntä kuuntelivat kaikki, pienestä suureen, sanoen: "Tämä on se suuri Jumalan voima."

10 ja häntä kuuntelivat kaikki, pienet ja suuret, ja sanoivat: "Tämä mies on se Jumalan voima, jota kutsutaan

11 Ja he kuuntelivat häntä koska hän kauan aikaa oli noituuksilla heitä hämmästyttänyt.
12 Mutta kun he uskoivat Filippusta joka julisti ilosanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he antoivat kastaa itsensä, sekä miehet että naiset.
13 Myös Simon itse uskoi ja kasteen saatuaan hän pysytteli Filippuksen seurassa. Ja hän hämmästyi nähdessään ihmeitä ja voimatekoja tapahtuvan.

11 Kuuntelivat häntä, koska kauan aikaa oli taikurina heitä hämmästyttänyt.
12 Mutta kun uskoivat Vilppua, joka julisti evankeliota Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, heidät kastettiin, sekä miehet että naiset.
13 Simeon itsekin uskoi ja kasteen saatuansa pysytteli Vilpun seurassa. Hämmästyi nähdessään ihmeitä ja suuria voimatekoja.

'suureksi'".
11 Ja he kuuntelivat häntä sentähden, että hän kauan aikaa oli noituuksillaan heitä hämmästyttänyt.
12 Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.
13 Ja Simon itsekin uskoi, ja kasteen saatuansa hän pysytteli Filippuksen seurassa; ja nähdessään ihmeitä ja suuria, voimallisia tekoja hän hämmästyi.

PIETARI JA JOHANNES SAMARIASSA

14 Mutta kun apostolit jotka olivat Jerusalemissa, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan. he lähettivät heidän luokseen Pietarin ja Johanneksen.

15 Tultuaan alas nämä rukoilivat heidän puolestaan että he saisivat Pyhän Hengen.

16 sillä Hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen

14 Kun Jerusalemissa apostolit kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen.
15 Tultuaan alas nämä rukoilivat heidän puolestaan, että saisivat Pyhän Hengen,
16 sillä Hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan olivat ainoasti kastetut Herran Jeesuksen nimeen.

14 Mutta kun apostolit, jotka olivat Jerusalemissa, kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, lähettivät he heidän tykönsä Pietarin ja Johanneksen.
15 Ja tultuaan sinne nämä rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen;
16 sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen

nimeen.
17 Silloin he panivat kätensä* heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen.
18 Mutta nähtyään että (Pyhä) Henki annettiin apostolien kätteli päällepanemisen välityksellä Simon tarjosi heille rahaa
19 sanoen: "Antakaa minullekin se valta että kenen päälle käteni panen, se saa Pyhän Hengen."
20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi kanssasi kadotukseen, koska arvelit Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa."

21 Ei sinulla ole osaa eikä erää tähän sanaan, sillä sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
22 Muuta siis mielesi tämän pahuutesi suhteen ja rukoile Jumalaa — jospa sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

23 Sillä näen sinun olevan katkeruuden sapen vallassa ja vääryyden siteessä."

24 Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te puolestani Herraa ettei minulle tapahtuisi mitään siitä mitä olette sanoneet."

17 Silloin panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.
18 Mutta nähtyään, että Pyhä Henki annettiin apostolien kättenpäällepanemisen kautta, Simeon tarjosi heille rahaa
19 sanoen: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle käteni panen, se saa Pyhän Hengen."
20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi mukanasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.
21 Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
22 Käänny siis tästä pahasta ja rukoile Herraa - jos ehkä sydämesi ajatus annetaan sinulle anteeksi.

23 Sillä näen sinun olevan katkeruuden sapessa ja vääryyden siteessä."
24 Simeon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa puolestani Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä olette sanoneet."

nimeen.
17 Silloin he panivat kätensä heidän päällensä, ja he saivat Pyhän Hengen.
18 Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa

19 ja sanoi: "Antakaa minullekin se valta, että kenen päälle minä käteni panen, se saa Pyhän Hengen".
20 Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menkööt rahasi sinun kanssasi kadotukseen, koska luulet Jumalan lahjan olevan rahalla saatavissa.
21 Ei sinulla ole osaa eikä arpaa tähän sanaan, sillä sinun sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä.
22 Tee siis parannus ja käänny tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa-jos ehkä vielä sinun sydämesi ajatus sinulle anteeksi annetaan.
23 Sillä minä näen sinun olevan täynnä katkeruuden sappea ja kiinni vääryyden siteissä."
24 Niin Simon vastasi ja sanoi: "Rukoilkaa te minun edestäni Herraa, ettei minulle tapahtuisi mitään siitä, mitä te olette sanoneet".

25 Todistettuaan ja Herran sanaa puhuttuaan he palasivat Jerusalemiin. Ja he julistivat ilosanomaa monessa samarialaisten kylässä.

25 Todistettuaan ja Herran sanaa puhuttuaan apostolit palasivat Jerusalemiin ja julistivat evankeliota monessa Samarian kylässä.

25 Ja kun he olivat todistaneet ja Herran sanaa puhuneet, palasivat he Jerusalemiin ja julistivat evankeliumia monessa Samarian kylässä.

FILIPPUS JA ETIOPIAN HOVIHERRA

26 Mutta Herran enkeli puhui Filippukselle sanoen: "Nouse ja mene etelään päin sille tielle joka vie Jerusalemista alas Gassaan*. Se on autio."

27 Niin hän nousi ja meni. Ja katso, oli etiopialainen mies, hoviherra*, etiopialaisten kuningattaren Kandaken mahtimies joka oli koko hänen aarteistonsa hoitaja. Hän oli tullut Jerusalemiin palvomaan
28 ja oli paluumatkalla. Istuen vaunuissaan hän luki profeetta Jesajaa.
29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja."
30 Juostuaan luo Filippus kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: "Ymmärrätkö myös mitä luet?"
31 Tämä vastasi: "Kuinka voisin ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja istuutumaan

26 Mutta Herran enkeli puhui Vilpulle sanoen: "Nouse ja mene etelään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gasaan. Se on autio."

27 Nousi ja meni. Katso, etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren, kandaken arvovaltainen hoviherra ja koko hänen aarteistonsa hoitaja oli tullut Jerusalemiin palvomaan

28 ja oli paluumatkalla ja istui vaunuissaan lukien profeetta Jesajaa.
29 Niin Henki sanoi Vilpulle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja."
30 Juostuaan luo Vilppu kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"
31 Tämä sanoi: "Kuinka voisin, ellei kukaan minua opastaisi?" Pyysi Vilppua nousemaan ja istumaan viereensä.

26 Mutta Filippukselle puhui Herran enkeli sanoen: "Nouse ja mene puolipäivään päin sille tielle, joka vie Jerusalemista alas Gassaan ja on autio".
27 Ja hän nousi ja lähti. Ja katso, siellä kulki etiopialainen mies, Etiopian kuningattaren Kandaken hoviherra, mahtava mies ja koko hänen aarteistonsa hoitaja; hän oli tullut Jerusalemiin rukoilemaan
28 ja oli nyt paluumatkalla ja istui vaunuissaan ja luki profeetta Esaiasta.
29 Niin Henki sanoi Filippukselle: "Käy luo ja pysyttele lähellä noita vaunuja".
30 Niin Filippus juoksi luo ja kuuli hänen lukevan profeetta Esaiasta ja sanoi: "Ymmärrätkö myös, mitä luet?"
31 Niin hän sanoi: "Kuinka minä voisin ymmärtää, ellei kukaan minua opasta?" Ja hän pyysi Filippusta nousemaan ja

viereensä."
32 Se raamatunkohta jota hän luki, oli tämä: "Niin kuin lammas Hänet vietiin teuraaksi ja niin kuin karitsa keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei Hän suutansa avaa."
33 Hänen alentumisensa vuoksi Hänen tuomionsa otettiin pois. Ja kuka tekee selkoa Hänen suvustaan? Sillä Hänen elämänsä otetaan pois maan päältä."
34 Hoviherra puhui Filippukselle sanoen: "Pyydän sinua: kenestä profeetta sanoo tämän, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"

35 Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle ilosanomaa Jeesuksesta.
36 Tietä matkatessaan he tulivat erään veden ääreen, ja hoviherra sanoi: "Katso, vettä. Mikä estää kastamasta minua?"

37 (Filippus sanoi: "Jos uskot koko sydämestäni, se käy päinsä." Hän vastasi ja sanoi: "Minä uskon että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.")"
38 Niin hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus* kastoi hänet.

32 Se kirjoitus, jota luki, oli tämä: "Niin kuin lammas Hänet vietiin teurastettavaksi, ja niin kuin karitsa keritsijänsä edessä on ääneti, niin ei suutansa avaa.
33 Hänen alentumisensa kautta tuomionsa otettiin pois. Kuka tekee selkoa hänen suvustaan? Sillä elämänsä otettiin pois maan päältä."
34 Hoviherra puhui Vilpulle sanoen: "Pyydän sinua: kenestä profeetta sanoo tämän, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"
35 Niin Vilppu avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliota Jeesuksesta.
36 Tietä kulkiessaan tulivat veden ääreen, ja hoviherra sanoo: "Katso, vettä. Mikä estää kastamasta minua?"

37 Vilppu sanoi: "Jos uskot koko sydämestäsi, se käy päinsä." Vastasi ja sanoi: "Minä uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika."
38 Käski pysäyttää vaunut, ja astuivat kumpikin veteen, sekä Vilppu että hoviherra, ja Vilppu kastoi hänet.

istumaan viereensä.
32 Ja se kirjoitus, jota hän luki, oli tämä: "Niinkuin lammas hänet viedään teuraaksi; ja niinkuin karitsa on ääneti keritsijänsä edessä, niin ei hänkään suutansa avaa.
33 Hänen alentumisensa kautta hänen tuomionsa otetaan pois. Kuka kertoo hänen syntyperänsä? Sillä hänen elämänsä otetaan pois maan päältä."
34 Ja hoviherra kysyi Filippukselta sanoen: "Minä pyydän sinua: sano, kenestä profeetta puhuu näin, itsestäänkö vai jostakin toisesta?"
35 Niin Filippus avasi suunsa ja lähtien tästä kirjoituksesta julisti hänelle evankeliumia Jeesuksesta.
36 Ja kulkiessaan tietä he tulivat veden ääreen; ja hoviherra sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää kastamasta minua?"
37

38 Ja hän käski pysäyttää vaunut, ja he astuivat kumpikin veteen, sekä Filippus että hoviherra, ja Filippus kastoi

39 Heidän noustuaan vedestä Herran Henki tempasi pois Filippuksen eikä hoviherra häntä enää nähnyt, sillä hän jatkoi matkaansa iloiten.

40 Mutta Filippus tavattiin Asdodissa. Ja hän vaelsi ympäri ja julisti ilosanomaa kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

SAULUKSEN KÄÄNTYMYS

1 Mutta Saulus huokui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan. Mentyään ylimmän papin luo
2 hän pyysi tältä kirjeitä Damaskon synagoogille, jotta jos hän löytäisi joitakin sillä tiellä olevia, sekä miehiä että naisia, hän toisi heidät sidottuina Jerusalemiin.

3 Mutta tapahtui että hän matkustaessaan lähestyi Damaskoa. Yhtäkkiä leimahti hänen ympärillään valo taivaasta.

4 Hän kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

39 Kun astuivat ylös vedestä, Herran Henki tempaisi pois Vilpun eikä hoviherra häntä enää nähnyt, vaan jatkoi matkaansa iloiten.

40 Mutta Vilppu tavattiin Asotissa ja vaelsi ympäri ja julisti evankeliota kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

9. Luku

1 Mutta Saul puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan. Meni ylipapin luo
2 pyytäen häneltä kirjeitä Damaskon kokoushuoneille, jotta jos löytäisi joitakin tämän tien vaeltajia, miehiä tai naisia, toisi kahleissa Jerusalemiin.

3 Tapahtui, kun matkustaessaan lähestyi Damaskoa, että yhtäkkiä leimahti ympärillään valo taivaasta.

4 Kaatui maahan ja kuuli äänen sanovan hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

hänet.
39 Ja kun he olivat astuneet ylös vedestä, tempasi Herran Henki Filippuksen pois, eikä hoviherra häntä enää nähnyt. Ja hän jatkoi matkaansa iloiten.
40 Mutta Filippus tavattiin Asdodissa; ja hän vaelsi ympäri ja julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes tuli Kesareaan.

9. Luku

1 Mutta Saulus puuskui yhä uhkaa ja murhaa Herran opetuslapsia vastaan ja meni ylimmäisen papin luo
2 ja pyysi häneltä kirjeitä Damaskon synagoogille, että keitä hän vain löytäisi sen tien vaeltajia, miehiä tai naisia, ne hän saisi tuoda sidottuina Jerusalemiin.
3 Ja kun hän oli matkalla, tapahtui hänen lähestyessään Damaskoa, että yhtäkkiä valo taivaasta leimahti hänen ympärillänsä;
4 ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"

5 Niin hän sanoi: "Kuka olet, Herra?" Hän vastasi: "Olen Jeesus, jota sinä vainoat. (Työlästä on sinun potkia tutkainta vastaan."
6 Vavisten ja hämmästyneenä hän sanoi: "Herra, mitä tahdot minun tekevän?" Herra vastasi hänelle:) "Nouse* ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan mitä sinun on tehtävä."
7 Miehet jotka matkustivat hänen kanssaan, seisoivat sanatonna. He kuulivat kyllä äänen mutta eivät ketään nähneet.

8 Niin Saulus nousi maasta. Mutta kun hänen silmänsä aukenivat, hän ei nähnyt mitään. Ja kädestä taluttaen he veivät hänet Damaskoon.
9 Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut.

SAULUS DAMASKOSSA

10 Damaskossa oli muuan opetuslapsi nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Tämä vastasi: "Katso, *tässä olen*, Herra."
11 Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle jota sanotaan Suoraksi ja

5 Sanoi: "Kuka olet, Herra?" Herra sanoi: "Olen Jeesus, jota vainoat.Työlästä on sinun potkia tutkainta vastaan."
6 Vavisten ja hämmästyneenä sanoi: "Herra, mitä tahdot minun tekevän?" Herra sanoi hänelle:" Nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän."
7 Miehet, jotka matkustivat hänen kanssaan, seisoivat mykistyneinä. Kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet.
8 Niin Saul nousi maasta, mutta silmäinsä auettua ei nähnyt mitään, vaan veivät hänet Damaskoon taluttaen kädestä.
9 Oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut.

10 Damaskossa oli muuan opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Tämä sanoi: "Katso, minä, Herra."
11 Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan

5 Hän sanoi: "Kuka olet, herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.

6 Mutta nouse ja mene kaupunkiin, niin sinulle sanotaan, mitä sinun pitää tekemän."

7 Ja miehet, jotka matkustivat hänen kanssansa, seisoivat mykistyneinä: he kuulivat kyllä äänen, mutta eivät ketään nähneet.
8 Niin Saulus nousi maasta; mutta kun hän avasi silmänsä, ei hän nähnyt mitään, vaan he taluttivat häntä kädestä ja veivät hänet Damaskoon.
9 Ja hän oli kolme päivää näkemätönnä, ei syönyt eikä juonut.

10 Ja Damaskossa oli eräs opetuslapsi, nimeltä Ananias. Hänelle Herra sanoi näyssä: "Ananias!" Hän vastasi: "Katso, tässä olen, Herra".
11 Niin Herra sanoi hänelle: "Nouse ja mene sille kadulle, jota sanotaan

kysy Juudaan talosta Saulus-nimistä tarsolaista, sillä katso, hän rukoilee."

12 Hän on nähnyt näyssä miehen nimeltä Ananias tulevan sisälle ja panevan kätensä* hänen päälleen jotta hän saisi näkönsä jälleen."
13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, olen kuullut monelta siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt pyhillesi Jerusalemissa."
14 Täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus panna kahleisiin kaikki jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat."
15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minulle valittu ase kantamaan nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen."
16 Sillä tahdon näyttää hänelle kuinka paljon hänen pitää kärsiä nimeni vuoksi."

17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen ja pantuaan kätensä* hänen päälleen hän sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut — Jeesus joka ilmestyi sinulle tiellä jota tulit — jotta saisit näkösi jälleen ja täyttyisit Pyhällä Hengellä."

Suoraksi, ja kysy Juudan talosta Saul nimistä tarsolaista. Sillä katso, hän rukoilee.
12 On nähnyt näyssä miehen, nimeltä Ananias, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, jotta saisi näön."
13 Ananias vastasi: "Herra, olen kuullut monelta siitä miehestä, kuinka paljon pahaa on tehnyt pyhillesi Jerusalemissa.
14 Täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus kahlita kaikki, jotka nimeäsi avuksi huutavat."
15 Herra sanoi hänelle: "Mene, hän on Minulle valittu ase kantamaan nimeäni pakanain ja kuninkaitten ja Israelin lasten eteen.
16 Sillä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljo hänen pitää kärsimän nimeni tähden."
17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen ja pantuaan kätensä hänen päälleen sanoi: "Saul, veli, Herra lähetti minut - Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit - jotta näkisit jälleen ja täyttyisit Pyhällä Hengellä."

Suoraksi kaduksi, ja kysy Juudaan talosta Saulus nimistä tarsolaista miestä. Sillä katso, hän rukoilee;
12 ja hän on nähnyt näyssä miehen, Ananias nimisen, tulevan sisälle ja panevan kätensä hänen päällensä, että hän saisi näkönsä jälleen."
13 Mutta Ananias vastasi: "Herra, minä olen monelta kuullut siitä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhillesi Jerusalemissa;
14 ja täälläkin hänellä on ylipapeilta valtuus vangita kaikki, jotka sinun nimeäsi avuksi huutavat".
15 Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene; sillä hän on minulle valittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain ja kuningasten ja Israelin lasten eteen.
16 Sillä minä tahdon näyttää hänelle, kuinka paljon hänen pitää kärsimän minun nimeni tähden."
17 Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: "Veljeni Saul, Herra lähetti minut-Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit-että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä".

18 Heti putosivat hänen silmistään ikään kuin suomukset, ja (kohta) hän sai näkönsä jälleen. Sitten hän nousi ja hänet kastettiin.
19 Ja ruokaa nautittuaan hän vahvistui.

18 Heti putosivat silmistään ikään kuin suomukset, ja sai kohta näkönsä ja noustuaan kastettiin.

19 Nautittuaan ruokaa voimistui. Ja Saul oli Damaskon opetuslasten seurassa joitakin päiviä.

18 Ja heti putosivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.

19 Ja kun hän nautti ruokaa, niin hän vahvistui. Ja hän oli opetuslasten seurassa Damaskossa jonkun aikaa.

SAULUS SAARNAA DAMASKOSSA

Saulus* oli opetuslasten seurassa Damaskossa joitakin päiviä.

20 Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Kristusta* — että Hän on Jumalan Poika.

21 Kaikki jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se joka tuhosi Jerusalemissa ne jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne sitä varten että veisi heidät kahleissa ylipappien käsiin?"
22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäessään toteen että Jeesus on Kristus.

20 Saarnasi kohta kokoushuoneissa Kristusta - että Hän on Jumalan Poika.

21 Kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka tuhosi Jerusalemissa ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? On tullut tänne sitä varten, että veisi heidät kahleissa ylipappien käsiin."
22 Mutta Saul sai enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että tämä Jeesus on Kristus.

20 Ja kohta hän saarnasi synagoogissa Jeesusta, julistaen, että hän on Jumalan Poika.
21 Ja kaikki, jotka kuulivat, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se, joka Jerusalemissa tuhosi ne, jotka tätä nimeä avuksi huutavat? Ja eikö hän ole tullut tänne viedäksensä ne vangittuina ylipappien käsiin?"
22 Mutta Saulus sai yhä enemmän voimaa ja saattoi Damaskossa asuvat juutalaiset ymmälle näyttäen toteen, että Jeesus on Kristus.

SAULUS PAKENEE DAMASKOSTA

23 Useitten päivien kuluttua juutalaiset tekivät yhteisen päätöksen tappaa hänet.

24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. He vartioivat porttejakin yöt päivät tappaakseen hänet.

25 Mutta opetuslapset ottivat hänet yöllä ja laskivat alas muurin kautta vasussa riiputtaen.

23 Monen päivän kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaakseen hänet.
24 Mutta salahankkeensa tuli Saulin tietoon. Vartioivat porttejakin yötä päivää tappaakseen hänet.

25 Mutta opetuslapset ottivat hänet yöllä ja laskivat muurilta riiputtaen alas vasussa.

23 Ja pitkän ajan kuluttua juutalaiset pitivät keskenään neuvoa tappaaksensa hänet.
24 Mutta heidän salahankkeensa tuli Sauluksen tietoon. Ja he vartioivat porttejakin yöt päivät, saadakseen hänet tapetuksi.
25 Mutta hänen opetuslapsensa ottivat hänet yöllä, päästivät hänet muurin aukosta ja laskivat alas vasussa.

SAULUS JERUSALEMISSA

26 Tultuaan Jerusalemiin Saulus* yritti liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä eivätkä uskoneet että hän oli opetuslapsi.
27 Mutta Barnabas otti hänet huomaansa ja vei apostolien luo ja kertoi heille miten Saulus* tiellä oli nähnyt Herran ja että Herra° oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.
28 Niin hän oli heidän kanssaan käyden sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhuen rohkeasti Herran (Jeesuksen) nimessä.

26 Tultuaan Jerusalemiin Saul yritti liittyä opetuslapsiin, mutta kaikki pelkäsivät häntä, uskomatta, että on opetuslapsi.
27 Mutta Barnabas otti hänet huomaansa ja vei apostolien tykö ja kertoi heille, miten hän tiellä oli nähnyt Herran ja Hän oli puhunut hänelle ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti puhunut Jeesuksen nimessä.
28 Niin Saul oli heidän kanssaan ja kävi sisälle ja ulos Jerusalemissa ja puhui rohkeasti Herran nimessä.

26 Ja kun hän oli tullut Jerusalemiin, yritti hän liittyä opetuslapsiin; mutta he kaikki pelkäsivät häntä, koska eivät uskoneet, että hän oli opetuslapsi.
27 Mutta Barnabas otti hänet turviinsa ja vei hänet apostolien tykö ja kertoi heille, kuinka Saulus tiellä oli nähnyt Herran, ja että Herra oli puhunut hänelle, ja kuinka hän Damaskossa oli rohkeasti julistanut Jeesuksen nimeä.
28 Ja niin hän kävi heidän keskuudessaan sisälle ja ulos Jerusalemissa ja julisti rohkeasti Herran

29 Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta he koettivat tappaa hänet.

30 Saatuaan tietää sen veljet veivät hänet alas Kesareaan ja lähettivät hänet Tarsoon.
31 Niin oli seurakunnilla* rauha koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa, ja °ne lisääntyivät° Pyhän Hengen rohkaisevasta vaikutuksesta, rakentuen ja vaeltaen Herran pelossa.

AINEAS PARANEE

32 Tapahtui että Pietari, kiertäessään kaikkien kautta, tuli myös niitten pyhien luo jotka asuivat Lyddassa.

33 Siellä hän tapasi erään Aineas-nimisen miehen joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessa ja oli halvautunut.
34 Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja korjaa vuoteesi." Ja hän nousi heti."
35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

29 Puhui ja väitteli hellenistien kanssa, mutta koettivat tappaa hänet.

30 Sen huomattuaan veljet veivät hänet alas Kesareaan ja lähettivät hänet Tarsoon.
31 Niin oli seurakunnalla kautta koko Juudean ja Galilean ja Samarian rauha, ja rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen rohkaisusta.

32 Tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien kautta, tuli myös niitten pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.

33 Tapasi siellä Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan ajastaikaa oli maannut vuoteessa ja oli halvaantunut.
34 Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja korjaa vuoteesi."
35 Nousi heti. Kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran tykö.

nimeä.
29 Ja hän puhui ja väitteli hellenistien kanssa; mutta he koettivat tappaa hänet.
30 Kun veljet sen huomasivat, veivät he hänet Kesareaan ja lähettivät hänet sieltä Tarsoon.
31 Niin oli nyt seurakunnalla koko Juudeassa ja Galileassa ja Samariassa rauha; ja se rakentui ja vaelsi Herran pelossa ja lisääntyi Pyhän Hengen virvoittavasta vaikutuksesta.

32 Ja tapahtui, että Pietari, kiertäessään kaikkien luona, tuli myöskin niiden pyhien tykö, jotka asuivat Lyddassa.
33 Siellä hän tapasi Aineas nimisen miehen, joka kahdeksan vuotta oli maannut vuoteessaan ja oli halvattu.
34 Ja Pietari sanoi hänelle: "Aineas, Jeesus Kristus parantaa sinut; nouse ja korjaa vuoteesi". Ja kohta hän nousi.
35 Ja kaikki Lyddan ja Saaronin asukkaat näkivät hänet; ja he kääntyivät Herran tykö.

PIETARI HERÄTTÄÄ TABITAN KUOLLEISTA

36 Mutta Joppessa oli eräs naisopetuslapsi nimeltä Tabita mikä käännettynä on Dorkas*. Hän oli täysin omistautunut hyviin töihin ja almujen antamiseen.
37 Niinä päivinä tapahtui että hän sairastuttuaan kuoli. Pestyään hänet he panivat hänet yläsaliin.
38 Koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kuultuaan Pietarin olevan siellä, lähettivät hänen luokseen kaksi miestä pyytämään *että hän viivyttelemättä tulisi heidän luokseen*.
39 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Hänen saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin. Ja hänen luokseen tulivat kaikki lesket itkien ja näytellen kaikkia ihokkaita ja vaatteita joita Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.

40 Mutta Pietari lähetti kaikki ulos, laskeutui polvilleen ja rukoili. Kääntyen ruumiin puoleen hän sanoi: "Tabita, nouse!" Niin tämä avasi silmänsä ja nähdessään Pietarin nousi istumaan."

36 Mutta Jopessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettynä on Dorkas. Hän oli täynnä hyviä töitä ja laupeutta, joita harjoitti.

37 Tapahtui niinä päivinä, että sairastui ja kuoli. Pestyään panivat hänet yläsaliin.
38 Koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset kuultuaan Pietarin olevan siellä lähettivät luokseen kaksi miestä pyytämään, ettei viivyttelisi tulemasta heidän tykönsä.
39 Pietari nousi ja meni heidän kanssaan. Hänen saavuttuaan veivät yläsaliin. Luokseen tulivat kaikki lesket itkien ja näytellen ihokkaita ja viittoja, joita Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.

40 Käskettyään kaikki ulos Pietari laskeutui polvilleen ja rukoili. Kääntyen ruumiin puoleen sanoi: "Tabita, nouse!" Tämä avasi silmänsä ja nähdessään Pietarin nousi istumaan.

36 Mutta Joppessa oli naisopetuslapsi, nimeltä Tabita, mikä kreikaksi käännettynä on: Dorkas; hän teki paljon hyviä töitä ja antoi runsaasti almuja.

37 Ja tapahtui niinä päivinä, että hän sairastui ja kuoli; ja he pesivät hänet ja panivat yläsaliin.
38 Ja koska Lydda oli lähellä Joppea, niin opetuslapset, kun kuulivat Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luoksensa pyytämään: "Tule viipymättä meidän tykömme".
39 Niin Pietari nousi ja meni heidän kanssansa. Ja hänen sinne saavuttuaan he veivät hänet yläsaliin, ja kaikki lesket tulivat hänen luoksensa itkien ja näytellen hänelle ihokkaita ja vaippoja, joita Dorkas oli tehnyt, ollessaan heidän kanssansa.
40 Mutta Pietari toimitti kaikki ulos ja laskeutui polvilleen ja rukoili; ja hän kääntyi ruumiin puoleen ja sanoi: "Tabita, nouse ylös!" Niin tämä avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin hän nousi istumaan.

41 Pietari* ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan. Sitten hän kutsui pyhät ja lesket ja osoitti hänen elävän.

42 Se tuli tunnetuksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.
43 Ja Pietari* viipyi useita päiviä Joppessa erään nahkuri Simonin luona.

KORNELIUS KUTSUU PIETARIN

1 Kesareassa oli muuan mies nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin sanotussa italialaisessa sotaväenosastossa,
2 hurskas ja Jumalaa pelkäävä, samoin kuin koko hänen perhekuntansakin. Ja hän antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.
3 Hän näki selvästi näyssä noin yhdeksännellä tunnilla* päivästä Jumalan enkelin joka tuli hänen luokseen ja sanoi hänelle: "Kornelius!"
4 Tämä kiinnitti katseensa häneen ja sanoi pelästyneenä: "Mikä on, herra?" Niin enkeli* vastasi hänelle: "Rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoon Jumalan edessä."
5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen

41 Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan, kutsui pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä esille.

42 Se tuli tunnetuksi kautta koko Jopen ja monet uskoivat Herraan.
43 Pietari viipyi useita päiviä Jopessa erään nahkuri Simeonin luona.

10. Luku

1 Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin sanotussa italialaisessa sotaväenosastossa,
2 hurskas ja jumalaapelkääväinen - niin kuin koko perhekuntansakin - antaen paljon almuja kansalle ja rukoillen alati Jumalaa.
3 Näki selvästi näyssä noin yhdeksännellä tunnilla päivästä Jumalan enkelin tulevan luoksensa ja sanovan hänelle: "Kornelius!"
4 Tämä katsoi kiinteästi häneen ja sanoi pelästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Rukouksesi ja almusi ovat nousseet muistoon Jumalan edessä.
5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen

41 Ja Pietari ojensi hänelle kätensä ja nosti hänet seisomaan ja kutsui sisään pyhät ja lesket ja asetti hänet elävänä heidän eteensä.
42 Ja se tuli tiedoksi koko Joppessa, ja monet uskoivat Herraan.
43 Ja Pietari viipyi Joppessa jonkun aikaa erään nahkuri Simonin luona.

10. Luku

1 Ja Kesareassa oli mies, nimeltä Kornelius, sadanpäämies niin kutsutussa italialaisessa sotaväenosastossa.
2 Hän oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niinkuin koko hänen perhekuntansakin, ja antoi paljon almuja kansalle ja rukoili alati Jumalaa.
3 Hän näki selvästi näyssä, noin yhdeksännellä hetkellä päivästä, Jumalan enkelin, joka tuli sisään hänen tykönsä ja sanoi hänelle: "Kornelius!"
4 Tämä loi katseensa häneen ja sanoi peljästyneenä: "Mikä on, Herra?" Enkeli sanoi hänelle: "Sinun rukouksesi ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
5 Niin lähetä nyt miehiä Joppeen

hakemaan [eräs] Simon jota Pietariksi kutsutaan.
6 Hän majailee (erään) nahkuri Simonin luona jonka talo on meren rannalla. (Hän sanoo sinulle mitä sinun on tehtävä.)"
7 Kun enkeli joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, tämä kutsui kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen niistä jotka alati olivat hänen luonaan.
8 Kerrottuaan heille kaiken hän lähetti heidät Joppeen.
9 Kun he seuraavana päivänä olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi noin kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.
10 Mutta hänen tuli nälkä ja hän halusi syödä. Ruokaa valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.
11 Ja hän näki taivaan avoinna ja jonkin astian tulevan alas (luokseen) ikään kuin ison liinavaatteen, neljästä kulmasta (sidotun ja) laskettavan alas maahan.
12 Siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia (ja petoja) ja matelijoita ja taivaan lintuja.

13 Ja hänelle tuli ääni: "Nouse Pietari, teurasta ja syö."
14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan,

noutamaan eräs Simeon, jota myös Pietariksi kutsutaan.
6 Hän majailee nahkuri Simeonin luona, jonka talo on meren rannalla."

7 Kun enkeli, joka häntä puhutteli, oli mennyt pois, tämä kutsui kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen niistä, jotka alati olivat hänen luonaan.
8 Kertoi heille kaiken ja lähetti heidät Joppeen.
9 Kun seuraavana päivänä olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, Pietari nousi noin kuudennen tunnin vaiheilla katolle rukoilemaan.
10 Hänen tuli nälkä ja halusi ruokaa. Mutta kun sitä valmistivat, joutui hurmoksiin.
11 Näkee taivaan avoinna ja tulevan alas astian - ikään kuin suuren liinavaatteen, neljästä kulmasta laskettuna maahan.
12 Siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.
13 Hänelle tuli ääni: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö."
14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan,

noutamaan eräs Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan;
6 hän majailee nahkuri Simonin luona, jonka talo on meren rannalla."

7 Ja kun enkeli, joka Korneliusta puhutteli, oli mennyt pois, kutsui tämä kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotamiehen uskollisimpiensa joukosta
8 ja kertoi heille kaikki ja lähetti heidät Joppeen.
9 Ja seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestyivät kaupunkia, nousi Pietari noin kuudennen hetken vaiheilla katolle rukoilemaan.
10 Ja hänen tuli nälkä, ja hän halusi ruokaa. Mutta sitä valmistettaessa hän joutui hurmoksiin.
11 Ja hän näki taivaan avoinna ja tulevan alas astian, ikäänkuin suuren liinavaatteen, joka neljästä kulmastaan laskettiin maahan.
12 Ja siinä oli kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja matelijoita ja taivaan lintuja.
13 Ja tuli ääni, joka sanoi hänelle: "Nouse, Pietari, teurasta ja syö".
14 Mutta Pietari sanoi: "En suinkaan,

Herra, sillä en ole koskaan syönyt mitään epäpyhää tai saastaista."
15 Taas tuli hänelle toistamiseen ääni: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi."

16 Tämä tapahtui kolmesti. Sitten astia otettiin takaisin* ylös taivaaseen.
17 Kun Pietari mielessään oli ymmällä siitä mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet jotka Kornelius oli lähettänyt, olivat kyselemällä löytäneet Simonin talon ja seisoivat portilla.
18 He tiedustelivat huutaen majailiko siellä Simon jota kutsuttiin Pietariksi.

19 Mutta kun Pietari mietti näkyä sanoi Henki hänelle: "Katso, kolme* miestä etsii sinua."
20 Niin nouse ja käy alas ja mene .arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt."
21 Pietari meni alas miesten luo (jotka Kornelius oli lähettänyt hänen luokseen) ja sanoi: "Katso, minä olen se jota etsitte. Mistä syystä olette tulleet?"

Herra, sillä en ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista."
15 Taas tuli hänelle toistamiseen ääni: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi."

16 Tämä tapahtui kolmesti; kohta astia otettiin ylös taivaaseen.
17 Kun Pietari mielessään oli ymmällä siitä, mitä näkemänsä näky voisi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simeonin talon, seisoivat portilla
18 ja kysyivät kuuluvalla äänellä: "Majaileeko täällä Simeon, jota myös Pietariksi kutsutaan?"
19 Kun Pietari mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kolme miestä etsii sinua.
20 Niin nouse, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä Minä olen heidät lähettänyt."
21 Pietari meni alas miesten tykö, jotka Kornelius oli lähettänyt hänen luokseen, ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota etsitte. Mitä varten olette tulleet?"

Herra; sillä en minä ole ikinä syönyt mitään epäpyhää enkä saastaista".
15 Ja taas ääni sanoi hänelle toistamiseen: "Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi".
16 Tämä tapahtui kolme kertaa; sitten astia otettiin kohta ylös taivaaseen.
17 Ja kun Pietari oli epätietoinen siitä, mitä hänen näkemänsä näky mahtoi merkitä, niin katso, ne miehet, jotka Kornelius oli lähettänyt ja jotka kyselemällä olivat löytäneet Simonin talon, seisoivat portilla
18 ja tiedustelivat kuuluvalla äänellä, majailiko siellä Simon, jota myös Pietariksi kutsuttiin.
19 Kun Pietari yhä mietti tuota näkyä, sanoi Henki hänelle: "Katso, kaksi miestä etsii sinua;
20 niin nouse nyt, astu alas ja mene arvelematta heidän kanssaan, sillä minä olen heidät lähettänyt".
21 Niin Pietari meni alas miesten tykö ja sanoi: "Katso, minä olen se, jota te etsitte; mitä varten te olette tulleet?"

22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkäävä mies, josta koko juutalaiskansa todistaa hyvää, on saanut pyhältä enkeliltä ilmestyksessä käskyn lähettää hakemaan sinut kotiinsa ja kuunnella sanomaasi."

23 Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainaan. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamia veljiä Joppesta meni hänen mukanaan.
24 Seuraavana päivänä he saapuivat Kesareaan. Kornelius odotti heitä, ja hän oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.
25 Pietarin astuessa sisään Kornelius meni häntä vastaan, heittäytyi hänen jalkainsa juureen ja osoitti kunnioitusta.

26 Mutta Pietari nosti hänet seisaalleen sanoen: "Nouse, minäkin olen ihminen."
27 Puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla.
28 Hän sanoi heille: "Tiedätte että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä hänen luokseen. Mutta minulle Jumala on

22 Sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja jumalaapelkääväinen mies, josta koko juutalaiskansa todistaa, on saanut pyhältä enkeliltä ilmestyksessä käskyn haettaa sinut kotiinsa kuullakseen sanomaasi."
23 Niin kutsui heidät sisään ja piti vierainaan. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamia veljiä Jopesta meni kanssaan.
24 Sen jälkeisenä päivänä saapuivat Kesareaan. Kornelius vartoi heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.
25 Pietarin astuessa sisään Kornelius meni häntä vastaan, heittäysi jalkain juureen ja osoitti kunnioitusta.

26 Mutta Pietari nosti hänet sanoen: "Nouse, minäkin olen ihminen."
27 Puhellen kanssaan meni sisään ja tapaa monta koolla.
28 Sanoi heille: "Tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä luokseen. Mutta minulle Jumala

22 He sanoivat: "Sadanpäämies Kornelius, hurskas ja Jumalaa pelkääväinen mies, josta koko Juudan kansa todistaa hyvää, on pyhältä enkeliltä ilmestyksessä saanut käskyn haettaa sinut kotiinsa ja kuulla, mitä sinulla on sanottavaa".
23 Niin hän kutsui heidät sisään ja piti heitä vierainansa. Seuraavana päivänä Pietari nousi ja lähti heidän kanssaan, ja muutamat veljet Joppesta seurasivat hänen mukanaan.
24 Ja sen jälkeisenä päivänä he saapuivat Kesareaan; ja Kornelius odotti heitä ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja lähimmät ystävänsä.
25 Ja kun Pietari oli astumassa sisään, meni Kornelius häntä vastaan, lankesi hänen jalkojensa juureen ja kumartui maahan.
26 Mutta Pietari nosti hänet ylös sanoen: "Nouse; minäkin olen ihminen".
27 Ja puhellen hänen kanssaan hän meni sisään ja tapasi monta koolla.
28 Ja hän sanoi heille: "Te tiedätte, että on luvatonta juutalaisen miehen seurustella vierasheimoisen kanssa tai mennä hänen tykönsä; mutta minulle

osoittanut etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi tai saastaiseksi."

29 Sen vuoksi tulinkin vastaan sanomatta kun minua lähetettiin hakemaan. Kysyn siis mitä varten lähetitte minua noutamaan."
30 Kornelius vastasi: "Neljä päivää sitten (olin paastossa) tähän hetkeen asti ja rukoilin kotonani yhdeksännellä tunnilla. Ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa"
31 ja sanoi: 'Kornelius, rukouksesi on kuultu ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
32 Lähetä siis Joppeen ja kutsu luoksesi Simon jota kutsutaan Pietariksi. Hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla. (Tultuaan hän puhuu sinulle.)'
33 Lähetin sen vuoksi heti sinulle sanan, ja teit hyvin kun tulit. Nyt olemme siis kaikki tässä Jumalan edessä kuullaksemme kaiken mitä Jumala* on käskenyt sinun puhua."

PIETARI SAARNAA KORNELIUKSEN KOTONA

34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi: "Nyt

on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi.

29 Sen tähden tulinkin vastaansanomatta, kutsun saatuani. Kysyn siis, mitä varten lähetitte minua hakemaan."
30 Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten olin paastossa tähän hetkeen asti ja rukoilin kotonani yhdeksännellä tunnilla, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa
31 ja sanoi: 'Kornelius, rukouksesi on kuultu, ja almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
32 Lähetä siis Joppeen ja kutsu tykösi Simeon, jota Pietariksi kutsutaan. Hän majailee nahkuri Simeonin talossa meren rannalla.'
33 Lähetin sen tähden heti sinulle sanan, ja teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis kaikki tässä Jumalan edessä kuullaksemme kaiken, mitä Jumala on sinulle käskenyt."

34 Niin Pietari avasi suun ja sanoi:

Jumala on osoittanut, etten saa sanoa ketään ihmistä epäpyhäksi enkä saastaiseksi.
29 Sentähden minä vastaansanomatta tulinkin, kun minua noudettiin. Ja nyt minä kysyn: mitä varten te olette minut noutaneet?"
30 Ja Kornelius sanoi: "Neljä päivää sitten, juuri tähän aikaan päivästä, minä kotonani rukoilin tällä yhdeksännellä hetkellä, ja katso, edessäni seisoi mies loistavissa vaatteissa
31 ja sanoi: 'Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja sinun almusi ovat tulleet muistoon Jumalan edessä.
32 Niin lähetä nyt Joppeen ja kutsu tykösi Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan; hän majailee nahkuri Simonin talossa meren rannalla.'
33 Sentähden minä lähetin heti sinulle sanan, ja sinä teit hyvin, kun tulit. Nyt olemme siis tässä kaikki Jumalan edessä, kuullaksemme kaiken, mitä Herra on käskenyt sinun puhua."

34 Niin Pietari avasi suunsa ja sanoi:

totisesti käsitän ettei Jumala katso henkilöön,"
35 vaan Hänelle on otollinen jokaisessa kansassa se joka Häntä pelkää ja harjoittaa vanhurskautta.
36 Sen sanan jonka Hän lähetti Israelin lapsille julistaen ilosanomaa rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa — Hän on kaikkien Herra! —
37 sen sanoman joka alkaen Galileasta on levinnyt yli koko Juudean sen kasteen jälkeen jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte:
38 kuinka Jumala voiteli Pyhällä Hengellä ja voimalla Jeesuksen Nasaretilaisen, Hänet joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki paholaisen vaivaamat, sillä Jumala oli Hänen kanssaan.

39 Me olemme kaiken sen todistajat mitä Hän teki sekä juutalaisten maassa että Jerusalemissa. Hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.
40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi Hänen ilmestyä
41 ei kaikelle kansalle vaan Jumalan ennalta valitsemille todistajille, meille jotka söimme ja joimme Hänen kanssaan sen

"Nyt totisesti käsitän, ettei Jumala ole henkilöön katsoja,
35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka Häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on Hänelle otollinen.
36 Sen sanan, jonka lähetti Israelin lapsille julistaen evankeliota rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa - Hän on kaikkien Herra -
37 sen sanan, joka alkaen Galileasta on levinnyt kautta koko Juudean sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen tunnette:
38 kuinka Jumala oli Pyhällä Hengellä ja voimalla voidellut Jeesuksen, Nasaretilaisen, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen vaivaamat, sillä Jumala oli kanssaan.

39 Me olemme kaiken sen todistajat, mitä Hän teki sekä juutalaisten maassa että Jerusalemissa. Hänet puuhun ripustettuaan tappoivat.
40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi Hänen ilmestyä,
41 ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme Hänen

"Nyt minä totisesti käsitän, ettei Jumala katso henkilöön,
35 vaan että jokaisessa kansassa se, joka häntä pelkää ja tekee vanhurskautta, on hänelle otollinen.
36 Sen sanan, jonka hän lähetti Israelin lapsille, julistaen evankeliumia rauhasta Jeesuksessa Kristuksessa, joka on kaikkien Herra,
37 sen sanan, joka lähtien Galileasta on levinnyt koko Juudeaan, sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi, sen te tiedätte;
38 te tiedätte, kuinka Jumala Pyhällä Hengellä ja voimalla oli voidellut Jeesuksen Nasaretilaisen, hänet, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää ja paransi kaikki perkeleen valtaan joutuneet; sillä Jumala oli hänen kanssansa.
39 Ja me olemme kaiken sen todistajat, mitä hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa; ja hänet he ripustivat puuhun ja tappoivat.
40 Hänet Jumala herätti kolmantena päivänä ja antoi hänen ilmestyä,
41 ei kaikelle kansalle, vaan Jumalan ennen valitsemille todistajille, meille, jotka söimme ja joimme hänen

jälkeen kun Hän oli noussut kuolleista.

42 Hän käski meitä saarnaamaan kansalle ja todistamaan että Hän on se jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.
43 Hänestä kaikki profeetat todistavat että jokainen joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimessään.

kanssaan sen jälkeen, kun oli noussut kuolleista.
42 Käski meitä saarnaamaan kansalle ja todistamaan, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.
43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo Häneen, saa synnit anteeksi Hänen nimensä kautta."

kanssaan sen jälkeen, kuin hän oli kuolleista noussut.
42 Ja hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.
43 Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta."

PAKANAT SAAVAT PYHÄN HENGEN

44 Kun Pietari vielä puhui näitä sanoja tuli Pyhä Henki kaikkiin jotka puheen kuulivat.
45 Niin kaikki ne uskovaiset jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät että Pyhän Hengen lahja oli vuodatettu myös pakanoihin.

46 Sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:
47 Ei kai kukaan voi *kieltää kastamasta vedessä°* näitä jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?
48 Ja hän käski kastaa heidät Herran*

44 Kun Pietari vielä puhui näitä sanoja, laskeusi Pyhä Henki kaikkiin, jotka puheen kuulivat.
45 Niin kaikki ne uskovaiset, jotka olivat leikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät, että Pyhän Hengen lahja oli vuodatettu myös pakaniin,
46 sillä kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:
47 "Kuka voi evätä vettä, jottei kastettaisi näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin?"
48 Käski kastaa heidät Herran

44 Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.
45 Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin,

46 sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:
47 Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?
48 Ja hän käski kastaa heidät

nimessä. Silloin he pyysivät häntä viipymään joitakin päiviä.

PIETARI PUOLUSTAA PAKANAIN KASTAMISTA

1 Apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.
2 Kun Pietari meni ylös Jerusalemiin kiistelivät ympärileikatut hänen kanssaan
3 sanoen: "Olet käynyt ympärileikkaamattomain miesten luona ja syönyt heidän kanssaan."
4 Mutta Pietari alkoi selittää heille järjestyksessä ja sanoi:
5 Olin Joppen kaupungissa rukoilemassa. Silloin näin hurmoksissa näyn, jonkin astian laskeutuvan ikään kuin ison liinavaatteen, joka neljästä kulmasta laskettiin alas taivaasta, ja se tuli minuun asti.
6 Katsellessani sitä jännittyneenä huomasin ja näin siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.
7 Kuulin myös äänen sanovan minulle: 'Nouse Pietari, teurasta ja syö.'

Jeesuksen Kristuksen nimessä. Silloin pyysivät häntä viipymään joitakin päiviä.

11. Luku

1 Apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.
2 Kun Pietari meni ylös Jerusalemiin, kiistelivät leikatut hänen kanssaan
3 sanoen: "Olet käynyt leikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssaan."
4 Niin Pietari alkoi selittää heille järjestyksessään sanoen:
5 "Olin Jopen kaupungissa ja rukoilin. Näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, niin kuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmasta laskettiin taivaasta, ja se tuli minuun asti.

6 Katseltuani sitä huomasin ja näin siinä kaikkinaisia maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.
7 Kuulin myös äänen sanovan minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta ja

Jeesuksen Kristuksen nimeen. Silloin he pyysivät häntä viipymään siellä muutamia päiviä.

11. Luku

1 Ja apostolit ja veljet ympäri Juudeaa kuulivat, että pakanatkin olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan.
2 Ja kun Pietari tuli Jerusalemiin, ahdistelivat ympärileikatut häntä
3 sanoen: "Sinä olet käynyt ympärileikkaamattomien miesten luona ja syönyt heidän kanssansa".
4 Niin Pietari selitti heille alusta alkaen asiat järjestänsä ja sanoi:
5 Minä olin Joppen kaupungissa ja rukoilin; silloin minä näin hurmoksissa näyn: tuli alas astia, ikäänkuin suuri liinavaate, joka neljästä kulmastaan laskettiin taivaasta, ja se tuli aivan minun eteeni.
6 Ja kun minä katsoin sitä tarkasti, näin minä siinä maan nelijalkaisia ja petoja ja matelijoita ja taivaan lintuja.
7 Ja minä kuulin myös äänen, joka sanoi minulle: 'Nouse, Pietari, teurasta

8 Mutta sanoin: 'En suinkaan, Herra, sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan suuhuni tullut.'

9 Niin ääni puhui (minulle) toistamiseen taivaasta: 'Minkä Jumala on puhdistanut sitä älä sinä sano epäpyhäksi.'

10 Tämä tapahtui kolmesti. Sitten kaikki vedettiin takaisin ylös taivaaseen.

11 Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä jossa olin*, kolme miestä jotka oli Kesareasta lähetetty luokseni.

12 Ja Henki käski minun arvelematta mennä heidän kanssaan, ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani. Niin menimme sen miehen taloon.

13 Ja hän kertoi meille kuinka oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan (hänelle): 'Lähetä (miehiä) Joppeen hakemaan Simon jota kutsutaan Pietariksi.
14 Hän puhuu sinulle sanoja *joita seuraamalla* pelastut sinä ja koko

syö.'
8 Mutta sanoin: 'En suinkaan, Herra, sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan suuhuni tullut.'

9 Niin vastasi ääni toistamiseen taivaasta: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sano epäpyhäksi.'

10 Tämä tapahtui kolmesti; sitten kaikki otettiin takaisin ylös taivaaseen.

11 Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä, jossa olin, kolme miestä, jotka oli Kesareasta lähetetty luokseni.

12 Henki käski minun arvelematta mennä heidän kanssaan, ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät kanssani, ja menimme sen miehen taloon.

13 Hän kertoi meille, kuinka oli nähnyt enkelin seisovan huoneessa ja sanovan hänelle: 'Lähetä miehiä Joppeen noutamaan Simeon, jota Pietariksi kutsutaan.
14 Puhuu sinulle sanoja, joitten kautta pelastut, sinä ja koko

ja syö'.
8 Mutta minä sanoin: 'En suinkaan, Herra; sillä ei mitään epäpyhää eikä saastaista ole koskaan minun suuhuni tullut'.
9 Niin vastasi ääni taivaasta toistamiseen ja sanoi: 'Minkä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi'.
10 Ja tämä tapahtui kolme kertaa; sitten vedettiin kaikki taas ylös taivaaseen.
11 Ja katso, samassa seisoi sen talon edessä, jossa me olimme, kolme miestä, jotka Kesareasta oli lähetetty minun luokseni.
12 Ja Henki käski minun mennä arvelematta heidän kanssansa; ja myös nämä kuusi veljeä lähtivät minun kanssani. Me menimme sen miehen taloon,
13 ja hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin seisovan hänen huoneessaan ja sanovan: 'Lähetä Joppeen noutamaan Simon, jota myös Pietariksi kutsutaan;
14 hän on puhuva sinulle sanoja, joiden kautta sinä pelastut, ja koko

perhekuntasi.'
15 Kun sitten rupesin puhumaan tuli Pyhä Henki heihin niin kuin alussa meihinkin.

16 Niin muistin Herran sanan, kuinka Hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.'

17 Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin uskottuamme Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä kyetäkseni estämään Jumalaa?"

18 Tämän kuultuaan he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on Jumala siis antanut pakanoillekin mielenmuutoksen elämäksi."

ANTIOKIAN SEURAKUNTA SYNTYY

19 Ne jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi joka oli syntynyt Stefanuksen takia, vaelsivat ympäri aina Foinikiaan ja Kyprokseen ja Antiokiaan asti, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.

20 Heidän joukossaan oli kuitenkin

perhekuntasi.'
15 Kun sitten rupesin puhumaan, laskeusi Pyhä Henki heihin niin kuin alussa meihinkin.
16 Silloin muistin Herran sanan, kuinka sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhässä Hengessä.'
17 Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin uskottuamme Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä kyetäkseni estämään Jumalaa?"
18 Tämän kuultuaan vaikenivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanillekin antanut kääntymyksen elämäksi."

19 Ne, jotka olivat hajaantuneet sen vaivan vuoksi, joka oli syntynyt Tapanin tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoasti juutalaisille.

20 Mutta niitten seassa oli muutamia

sinun perhekuntasi'.
15 Ja kun minä rupesin puhumaan, tuli Pyhä Henki heidän päällensä, niinkuin alussa meidänkin päällemme.
16 Silloin minä muistin Herran sanan, jonka hän sanoi: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä'.
17 Koska siis Jumala antoi yhtäläisen lahjan heille kuin meillekin, kun olimme uskoneet Herraan Jeesukseen Kristukseen, niin mikä olin minä voidakseni estää Jumalaa?"
18 Tämän kuultuansa he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Niin on siis Jumala pakanoillekin antanut parannuksen elämäksi".

19 Ne, jotka olivat hajaantuneet sen ahdingon vuoksi, joka oli syntynyt Stefanuksen tähden, vaelsivat ympäri hamaan Foinikiaan ja Kyproon ja Antiokiaan saakka, mutta eivät puhuneet sanaa muille kuin ainoastaan juutalaisille.
20 Heidän joukossaan oli kuitenkin

muutamia kyproslaisia ja kyreneläisiä
miehiä jotka Antiokiaan tultuaan puhuivat
hellenisteille* julistaen ilosanomaa
Herrasta Jeesuksesta.
21 Herran käsi oli heidän kanssaan, ja
suuri joukko* uskoi ja kääntyi Herran
puoleen.
22 Sanoma heistä tuli Jerusalemin
seurakunnan korviin, ja he lähettivät
Barnabaan (menemään) Antiokiaan.
23 Kun hän saapui ja näki Jumalan
armon, hän iloitsi ja kehoitti kaikkia
sydämen päätöksellä pysymään Herrassa.

24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä
Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle
lisääntyi paljon kansaa.
25 Sitten Barnabas* lähti Tarsoon
etsimään Saulusta. Löydettyään hänet hän
toi hänet Antiokiaan.
26 Ja he olivat yhdessä kokonaisen
vuoden seurakunnassa ja opettivat suurta
joukkoa. Ja ensimmäiseksi Antiokiassa
ruvettiin opetuslapsia nimittämään
kristityiksi.

kyprolaisia ja kyreneläisiä miehiä, jotka
Antiokiaan tultuaan puhuivat
kreikkalaisille julistaen evankeliota
Herrasta Jeesuksesta.
21 Herran käsi oli heidän kanssaan,
ja suuri joukko uskoi ja kääntyi Herran
tykö.
22 Sanoma heistä tuli Jerusalemin
seurakunnan korviin, ja lähettivät
Barnabaan Antiokiaan.
23 Saapuessaan sinne ja nähdessään
Jumalan armon hän iloitsi ja kehoitti
kaikkia vakain sydämin pysymään
Herrassa.
24 Barnabas oli hyvä mies ja täynnä
Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle
kääntyi paljo kansaa.
25 Sitten lähti Tarsoon etsimään
Saulia. Löydettyään toi hänet
Antiokiaan,
26 ja olivat yhdessä kokonaisen
ajastajan seurakunnassa ja opettivat
paljoa kansaa. Antiokiassa ruvettiin
opetuslapsia ensiksi nimittämään
kristityiksi.

muutamia kyprolaisia ja kyreneläisiä
miehiä, jotka, tultuaan Antiokiaan,
puhuivat kreikkalaisillekin ja julistivat
evankeliumia Herrasta Jeesuksesta.
21 Ja Herran käsi oli heidän
kanssansa, ja suuri oli se joukko, joka
uskoi ja kääntyi Herran puoleen.
22 Ja sanoma heistä tuli Jerusalemin
seurakunnan korviin, ja he lähettivät
Barnabaan Antiokiaan.
23 Ja kun hän saapui sinne ja näki
Jumalan armon, niin hän iloitsi ja
kehoitti kaikkia vakaalla sydämellä
pysymään Herrassa.
24 Sillä hän oli hyvä mies ja täynnä
Pyhää Henkeä ja uskoa. Ja Herralle
lisääntyi paljon kansaa.
25 Niin hän lähti Tarsoon etsimään
Saulusta, ja kun hän oli hänet löytänyt,
toi hän hänet Antiokiaan.
26 Ja he vaikuttivat yhdessä
kokonaisen vuoden seurakunnassa, ja
niitä oli paljon, jotka saivat heiltä
opetusta; ja Antiokiassa ruvettiin
opetuslapsia ensiksi nimittämään
kristityiksi.

ANTIOKIALAISET AUTTAVAT JUUDEAN USKOVIA

27 Niinä päivinä tuli profeettoja
Jerusalemista alas Antiokiaan,
28 Muuan heistä nimeltä Agabus nousi ja
ilmaisi Hengen vaikutuksesta että oli
tuleva suuri nälänhätä koko maailmaan.
Se tulikin (keisari) Klaudiuksen aikana.

29 Niin opetuslapset — jokainen heistä —
päättivät lähettää avustusta Juudeassa
asuville veljille sen mukaan kuin kullakin
oli varoja.
30 Sen he tekivätkin lähettäen avustuksen
vanhimmille Barnabaan ja Sauluksen
välityksellä

27 Siihen aikaan tuli profeettoja
Jerusalemista alas Antiokiaan.
28 Muuan heistä, nimeltä Agabus,
nousi ja ilmaisi Hengen kautta, että oli
tuleva suuri nälänhätä kaikkeen
mailmaan. Se tulikin keisari
Klaudiuksen aikana.
29 Niin opetuslapset päättivät kukin
varojensa mukaan lähettää avustusta
Juudeassa asuville veljille.

30 Niin tekivätkin lähettäen sen
vanhimmille Barnabaan ja Saulin kätten
kautta.

27 Siihen aikaan tuli profeettoja
Jerusalemista Antiokiaan.
28 Ja eräs heistä, nimeltä Agabus,
nousi ja antoi Hengen vaikutuksesta
tiedoksi, että oli tuleva suuri nälkä
kaikkeen maailmaan; ja se tulikin
Klaudiuksen aikana.
29 Niin opetuslapset päättivät kukin
varojensa mukaan lähettää avustusta
Juudeassa asuville veljille.

30 Ja niin he tekivätkin ja lähettivät
sen vanhimmille Barnabaan ja
Sauluksen kätten kautta.

JAAKOB MESTATAAN JA PIETARI VANGITAAN

1 Siihen aikaan kuningas Herodes kävi
käsiksi muutamiin seurakunnan jäseniin
rääkätäkseen heitä.
2 Ja hän mestautti* miekalla Jaakobin,
Johanneksen veljen.
3 Nähtyään sen olevan juutalaisille
mieleen hän vangitsi lisäksi Pietarinkin.

12. Luku

1 Siihen aikaan kuningas Herodes iski
kätensä muutamiin seurakunnan
jäseniin rääkätäkseen heitä.
2 Mestasi miekalla Jaakon,
Johanneksen veljen.
3 Nähtyään sen miellyttävän
juutalaisia kahlitsi lisäksi Pietarinkin.

12. Luku

1 Siihen aikaan kuningas Herodes otatti
muutamia seurakunnan jäseniä kiinni
kiduttaaksensa heitä.
2 Ja hän mestautti miekalla Jaakobin,
Johanneksen veljen.
3 Ja kun hän näki sen olevan
juutalaisille mieleen, niin hän sen lisäksi

Silloin oli hapattomain leipäin päivät.

4 Otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankilaan. Jätettyään hänet neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi hän aikoi pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.
5 Pietaria säilytettiin siis vankilassa mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

PIETARI VAPAUTUU VANKILASTA

6 Mutta kun Herodeksella oli aikomus asettaa hänet tuomioistuimen eteen niin Pietari nukkui edellisenä* yönä kahden sotamiehen välissä sidottuna kaksilla kahleilla, ja vartijat vartioivat oven edessä vankilaa.
7 Ja katso, Herran enkeli seisoi hänen vieressään ja huoneessa loisti valo. Sysäten Pietaria kylkeen hän .herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään."
8 Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido sannikkaat jalkaasi." Hän teki niin. Enkeli* sanoi vielä hänelle: "Ota vaippasi yllesi ja seuraa minua."

Silloin oli hapattomain leipäin päivät.

4 Otettuaan hänet kiinni pani vankilaan jättäen hänet neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi ja aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.
5 Pietaria säilytettiin siis vankilassa, mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen puolestaan.

6 Yöllä, jolloin Herodeella oli aikomus asettaa hänet esille, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksin kahlein, ja vartijat vartioivat oven edessä vankilaa.

7 Katso, Herran enkeli seisoi vieressä ja huoneessa loisti valo. Sysäten Pietaria kylkeen enkeli herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat käsistään.
8 Enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja solmi paula-anturat jalkaasi." Teki niin. Sanoo vielä hänelle: "Heitä viittä yllesi ja seuraa minua."

vangitutti Pietarinkin. Silloin olivat happamattoman leivän päivät.
4 Ja otettuaan hänet kiinni hän pani hänet vankeuteen ja jätti neljän nelimiehisen sotilasvartioston vartioitavaksi, aikoen pääsiäisen jälkeen asettaa hänet kansan eteen.
5 Niin pidettiin siis Pietaria vankeudessa; mutta seurakunta rukoili lakkaamatta Jumalaa hänen edestänsä.

6 Ja yöllä sitä päivää vasten, jona Herodeksella oli aikomus viedä hänet oikeuden eteen, Pietari nukkui kahden sotamiehen välissä, sidottuna kaksilla kahleilla; ja vartijat vartioitsivat oven edessä vankilaa.
7 Ja katso, hänen edessään seisoi Herran enkeli, ja huoneessa loisti valo, ja enkeli sysäsi Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti!" Ja kahleet putosivat hänen käsistään.
8 Ja enkeli sanoi hänelle: "Vyötä itsesi ja sido paula-anturat jalkaasi". Ja hän teki niin. Vielä enkeli sanoi hänelle: "Heitä vaippa yllesi ja seuraa minua".

9 Niin Pietari* lähti ja seurasi häntä
mutta ei tiennyt, että se mikä enkelin
toimesta tapahtui, oli totta vaan luuli
näkevänsä näyn.
10 Kuljettuaan ensimmäisen ja toisen
vartion läpi he tulivat rautaportille joka vei
kaupunkiin. Se aukeni heille itsestään, ja
käytyään ulos he kulkivat eteenpäin
erästä katua, ja kohta enkeli erosi
hänestä.
11 Toinnuttuaan Pietari sanoi: "Nyt tiedän
totisesti että Herra lähetti enkelinsä ja
pelasti minut Herodeksen käsistä ja
kaikesta mitä juutalaiskansa odotti."

12 Päästyään siitä selville hän meni
Marian, sen Johanneksen äidin talolle,
jota Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli
monta koolla rukoilemassa.

13 Pietarin kolkutettua portin oveen, tuli
palvelijatar nimeltä Rode kuulostamaan.

14 Tunnettuaan Pietarin äänen hän ei
ilossaan avannut ovea vaan juoksi sisään
ja kertoi Pietarin seisovan portin takana.

15 Mutta he sanoivat hänelle: "Sinä

9 Lähti ja seurasi häntä, mutta ei
tiennyt, että se, mikä enkelin toimesta
tapahtui, on totta, vaan luuli
näkevänsä näyn.
10 Kuljettuaan ensimäisen ja toisen
vartion läpi tulivat rautaportille, joka
vie kaupunkiin. Se aukeni heille
itsestään, ja menivät ulos ja kulkivat
eteenpäin muuatta katua, ja yhtäkkiä
enkeli erkani hänestä.
11 Toinnuttuaan Pietari sanoi: "Nyt
tiedän totisesti, että Herra lähetti
enkelinsä ja pelasti minut Herodeen
käsistä ja kaikesta, mitä juutalaiskansa
vartoi."
12 Päästyään siitä selville meni
Marian, sen Johanneksen äidin talolle,
jota myös Markukseksi kutsutaan. Siellä
oli monta koolla rukoilemassa.

13 Pietarin kolkutettua portin oveen
tuli palvelijatar, nimeltä Rode,
kuulostamaan.
14 Tunnettuaan Pietarin äänen ei
ilossaan avannut porttia, vaan juoksi
sisään ja kertoi Pietarin seisovan
portin takana.
15 Mutta sanoivat hänelle: "Sinä

9 Ja Pietari lähti ja seurasi häntä,
mutta ei tiennyt, että se, mikä enkelin
vaikutuksesta tapahtui, oli totta, vaan
luuli näkevänsä näyn.
10 Ja he kulkivat läpi ensimmäisen
vartion ja toisen ja tulivat rautaportille,
joka vei kaupunkiin. Se aukeni heille
itsestään, ja he menivät ulos ja kulkivat
eteenpäin muutamaa katua; ja yhtäkkiä
enkeli erkani hänestä.
11 Kun Pietari tointui, sanoi hän: "Nyt
minä totisesti tiedän, että Herra on
lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut
Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä
Juudan kansa odotti".
12 Ja päästyään siitä selville hän kulki
kohti Marian, Johanneksen äidin, taloa,
sen Johanneksen, jota myös
Markukseksi kutsuttiin. Siellä oli monta
koolla rukoilemassa.
13 Ja kun Pietari kolkutti eteisen ovea,
tuli siihen palvelijatar, nimeltä Rode,
kuulostamaan;
14 ja tunnettuaan Pietarin äänen hän
ilossansa ei avannut eteistä vaan juoksi
sisään ja kertoi Pietarin seisovan portin
takana.
15 He sanoivat hänelle: "Sinä hourit".

hourit." Hän väitti kuitenkin varmasti niin olevan. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä."
16 Mutta Pietari kolkutti yhä, ja avattuaan he näkivät hänet ja hämmästyivät.

17 Viitattuaan kädellään heitä vaikenemaan hän kertoi heille kuinka Herra vei hänet ulos vankilasta. Ja hän sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille." Sitten hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan."
18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä miten Pietarin olikaan käynyt.
19 Ja kun Herodes oli etsinyt häntä, eikä löytänyt, hän tutki vartijoita ja käski kuljettaa heidät pois rangaistaviksi. Ja mentyään Juudeasta alas Kesareaan hän oleskeli siellä.

hourit." Mutta väitti varmasti niin olevan. Niin sanoivat: "Se on enkelinsä."
16 Mutta Pietari kolkutti yhä, ja avattuaan näkivät hänet ja hämmästyivät.
17 Viitattuaan kädellä heitä vaikenemaan kertoi heille, kuinka Herra vei hänet ulos vankilasta. Sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakolle ja veljille." Lähti pois ja meni toiseen paikkaan.

18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.
19 Haettuaan häntä, kuitenkaan löytämättä, Herodes tutki vartijoita ja käski kuljettaa pois mestattaviksi. Mentyään Juudeasta alas Kesareaan oleskeli siellä.

Mutta hän vakuutti puheensa todeksi. Niin he sanoivat: "Se on hänen enkelinsä".
16 Mutta Pietari kolkutti yhä; ja kun he avasivat, näkivät he hänet ja hämmästyivät.
17 Niin hän viittasi kädellään heitä vaikenemaan ja kertoi heille, kuinka Herra oli vienyt hänet ulos vankeudesta, ja sanoi: "Ilmoittakaa tämä Jaakobille ja veljille". Ja hän lähti pois ja meni toiseen paikkaan.
18 Mutta kun päivä koitti, tuli sotamiehille kova hätä siitä, mihin Pietari oli joutunut.
19 Ja kun Herodes oli haettanut häntä eikä löytänyt, tutki hän vartijoita ja käski viedä heidät rangaistaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja oleskeli siellä.

HERODEKSEN KUOLEMA

20 Herodes oli vihoissaan tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta he tulivat yksimielisesti hänen luokseen ja suostuteltuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, he anoivat rauhaa. Sillä

20 Herodes oli vihoissaan tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta tulivat yksimielisesti hänen luoksensa ja taivutettuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan, anoivat

20 Ja Herodes oli vihoissansa tyyrolaisille ja siidonilaisille. Mutta nämä tulivat yksissä neuvoin hänen luoksensa, ja suostutettuaan puolelleen Blastuksen, kuninkaan kamaripalvelijan,

heidän alueensa sai elatuksen kuninkaan maasta.

21 Niin Herodes määräpäivänä kuninkaalliseen pukuun pukeutuneena istuutui istuimelleen ja piti heille puheen.

22 Silloin kansa huusi: "Jumalan ääni eikä ihmisen!"
23 Mutta häntä löi heti Herran enkeli, koska hän ei antanut kunniaa Jumalalle. Ja matojen syömänä hän heitti henkensä.

24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

BARNABAS JA SAULUS PALAAVAT JERUSALEMISTA

25 Toimitettuaan palvelustehtävän Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemista ottaen mukaan (myös) Johanneksen jota Markukseksi kutsuttiin.

rauhaa, sillä heidän maakuntansa sai elatuksen kuninkaan maasta.

21 Niin Herodes määräpäivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istuutui tuomarinistuimelle ja piti heille puheen.

22 Silloin kansa huusi: "Jumalan ääni eikä ihmisen."

23 Heti löi häntä Herran enkeli, koska ei antanut kunniaa Jumalalle, ja matojen syömänä heitti henkensä.

24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

25 Toimitettuaan palvelustehtävän Barnabas ja Saul palasivat Jerusalemista ottaen mukaan Johanneksen, jota Markukseksi kutsuttiin.

he anoivat rauhaa; sillä heidän maakuntansa sai elatuksensa kuninkaan maasta.

21 Niin Herodes määrättynä päivänä pukeutui kuninkaalliseen pukuun, istui istuimelleen ja piti heille puheen;

22 siihen kansa huusi: "Jumalan ääni, eikä ihmisen!"

23 Mutta heti löi häntä Herran enkeli, sentähden ettei hän antanut kunniaa Jumalalle; ja madot söivät hänet, ja hän heitti henkensä.

24 Mutta Jumalan sana menestyi ja levisi.

25 Ja Barnabas ja Saulus palasivat Jerusalemista toimitettuansa avustustehtävän ja toivat sieltä mukanaan Johanneksen, jota myös Markukseksi kutsuttiin.

BARNABAS JA SAULUS LÄHETETÄÄN MATKAAN

1 Antiokian seurakunnassa oli (joitakin) profeettoja opettajia: Barnabas ja Simeon jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännesruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.

2 Heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa nyt minulle (sekä) Barnabas että* Saulus siihen työhön johon olen heidät kutsunut."
3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen ja päästivät heidät menemään.

BARNABAS JA SAULUS KYPROKSESSA

4 Niin he menivät Pyhän Hengen lähettäminä alas Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokseen.
5 Tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagoogissa, ja heillä oli myös Johannes palvelijana.

6 Kuljettuaan kautta koko saaren

13. Luku

1 Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Luukios, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeen kasvatuskumppani, ja Saul.
2 Heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa Minulle Barnabas ja Saul siihen työhön, johon olen heidät kutsunut."
3 Silloin he paastottuaan ja rukoiltuaan panivat kätensä heidän päälleen ja päästivät menemään.

4 Niin menivät Pyhän Hengen lähettäminä alas Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.
5 Tultuaan Salamiiseen julistivat Jumalan sanaa juutalaisten kokoushuoneissa, ja heillä oli Johannes palvelijana.
6 Vaellettuaan kautta koko saaren

13. Luku

1 Ja Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas ja Simeon, jota kutsuttiin Nigeriksi, ja Lukius, kyreneläinen, ja Manaen, neljännysruhtinas Herodeksen kasvinkumppani, ja Saulus.
2 Ja heidän toimittaessaan palvelusta Herralle ja paastotessaan Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saulus siihen työhön, johon minä olen heidät kutsunut".
3 Silloin he paastosivat ja rukoilivat ja panivat kätensä heidän päällensä ja laskivat heidät menemään.

4 Niin he Pyhän Hengen lähettäminä menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyproon.
5 Ja tultuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagoogissa, ja heillä oli mukanaan myös Johannes, palvelijana.
6 Ja kun he olivat vaeltaneet kautta

Pafokseen asti he tapasivat erään noidan ja väärän profeetan, juutalaisen jonka nimi oli Barjeesus.

7 Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen luona joka oli älykäs mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8 Mutta Elymas, noita — sillä niin tulkitaan hänen nimensä — vastusti heitä koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.
9 Niin Saulus, *toiselta nimeltään* Paavali, täynnä Pyhää Henkeä kiinnitti katseensa häneen
10 ja sanoi: "Voi sinua, Paholaisen sikiötä, kaiken vanhurskauden vihollista, joka olet täynnä kaikkea vilppiä ja kaikkea pahuutta, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?"
11 Nyt, katso, Herran käsi on päälläsi ja tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa määräaikaan saakka." Heti hänen päälleen lankesi synkkä pimeys, ja hän kävi ympäri etsien taluttajaa."

12 Nähtyään mitä oli tapahtunut

Pafoon asti tapasivat erään juutalaisen tietäjän ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus.

7 Oleskeli käskynhaltijan Sergios Pauloksen luona, joka oli älykäs mies. Tämä kutsui luokseen Barnabaan ja Saulin ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8 Mutta Elimas, noita - sillä niin tulkitaan nimensä - vastusti heitä koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.
9 Niin Saul, joka myös on nimeltä Paavali, täynnä Pyhää Henkeä katsoi tiukasti häneen ja sanoi:
10 "Voi sinua, perkeleen sikiötä, kaiken vanhurskauden vihollista, täynnä kaikkea vilppiä ja kavaluutta, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?
11 Nyt, katso, Herran käsi on päälläsi ja tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa määräaikaan saakka." Heti päällensä lankesi kaihi ja pimeä. Kävi ympäri etsien taluttajaa.

12 Nähtyään, mitä oli tapahtunut,

koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profeetan, jonka nimi oli Barjeesus.
7 Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.
8 Mutta Elymas, noita-sillä niin tulkitaan hänen nimensä-vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9 Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen
10 ja sanoi: "Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?
11 Ja nyt, katso, Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä aurinkoa näe säädettyyn aikaan asti." Ja heti lankesi hänen päällensä synkeys ja pimeys, ja hän kävi ympäri ja etsi taluttajaa.
12 Kun nyt käskynhaltija näki, mitä oli

käskynhaltija uskoi ihmetellen Herran oppia.

käskynhaltija uskoi ihmetellen Herran oppia.

tapahtunut, niin hän uskoi, ihmetellen Herran oppia.

PAAVALI JA BARNABAS PISIDIAN ANTIOKIASSA

13 Kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Patoksesta he tulivat Pamfylian Pergeen. Mutta Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.
14 He taas kulkivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Ja he menivät sapatinpäivänä synagoogaan ja istuutuivat.
15 Kun lakia ja profeettoja oli luettu lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle niin puhukaa."

13 Kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat Pamfylian Pergeen. Erottuaan heistä Johannes palasi Jerusalemiin.
14 Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan. Menivät sapatinpäivänä kokoushuoneeseen ja istuutuivat.
15 Kun lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät kokoushuoneen esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa."

13 Ja kun Paavali seuralaisineen oli purjehtinut Pafosta, tulivat he Pamfylian Pergeen; siellä Johannes erosi heistä ja palasi Jerusalemiin.
14 Mutta he vaelsivat Pergestä eteenpäin ja saapuivat Pisidian Antiokiaan; ja he menivät synagoogaan sapatinpäivänä ja istuutuivat.
15 Ja sittenkuin lakia ja profeettoja oli luettu, lähettivät synagoogan esimiehet sanomaan heille: "Miehet, veljet, jos teillä on jokin kehoituksen sana kansalle, niin puhukaa".

PAAVALI SAARNAA

16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Miehet' israelilaiset ja te jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaa!"
17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi isämme ja korotti kansan *muukalaisuuden aikana* Egyptin maassa

16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellä ja sanoi: "Miehet, israelilaiset ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaa!
17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi isämme ja korotti tämän kansan sen ollessa muukalaisena Egyptin

16 Niin Paavali nousi ja viittasi kädellään ja sanoi: "Te Israelin miehet ja te, jotka Jumalaa pelkäätte, kuulkaa!
17 Tämän Israelin kansan Jumala valitsi meidän isämme ja korotti tämän kansan, heidän muukalaisina ollessaan

ja vei heidät sieltä ulos kohotetulla
käsivarrella.
18 Noin neljänkymmenen vuoden ajan
Hän kärsi heidän tapojaan autiomaassa.
19 Ja hävitettyään Kanaanin maasta
seitsemän kansaa Hän jakoi niitten maan
heille arvalla*.
20 *Tämän jälkeen — noin neljäsataa
viisikymmentä vuotta myöhemmin — Hän*
antoi tuomareja profeetta Samueliin asti.

21 Sitten he anoivat kuningasta, ja
Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan,
miehen Benjaminin sukukunnasta,
neljäksikymmeneksi vuodeksi.
22 Pantuaan hänet viralta Hän heräsi.
heille kuninkaaksi Daavidin josta Hän
myös todisti sanoen: 'Olen löytänyt
Daavidin, Iisain pojan, sydämeni mukaisen
miehen joka täyttää kaiken tahtoni.' "

23 Tämän jälkeläisistä Jumala
lupauksensa mukaan herätti* Jeesuksen
Israelille Vapahtajaksi,
24 sitten kun Johannes ennen Hänen
esiintymistään oli saarnannut
mielenmuutoksen kastetta kaikelle Israelin
kansalle.

maassa, ja vei heidät sieltä ulos
kohotetulla käsivarrella.
18 Noin neljäkymmentä vuotta kärsi
heidän tapojansa erämaassa.
19 Hävitettyään Kanaanin maasta
seitsemän kansaa jakoi niitten maan
heille perinnöksi.
20 Tämän jälkeen - noin neljäsataa
viisikymmentä ajastaikaa myöhemmin -
antoi tuomareja profeetta Samueliin
asti.
21 Sitten anoivat kuningasta ja
Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan,
miehen Benjaminin sukukunnasta,
neljäksikymmeneksi ajastajaksi.
22 Pantuaan hänet viralta herätti
heille kuninkaaksi Daavidin, josta myös
todisti sanoen: 'Olen löytänyt Daavidin,
Iisain pojan, sydämeni mukaisen
miehen, joka täyttää kaiken tahtoni.'

23 Tämän siemenestä Jumala
lupauksen mukaan herätti Israelille
Vapahtajan, Jeesuksen,
24 sitten kun Johannes ennen Hänen
esiintymistään oli saarnannut
kääntymyksen kastetta kaikelle Israelin
kansalle.

Egyptin maassa, ja vei heidät sieltä
ulos kohotetulla käsivarrella,
18 ja hän kärsi heidän tapojansa noin
neljäkymmentä vuotta erämaassa
19 ja hävitti seitsemän kansaa
Kanaanin maasta ja jakoi niiden maan
heille perinnöksi.
20 Näin kului noin neljäsataa
viisikymmentä vuotta. Sen jälkeen hän
antoi heille tuomareita profeetta
Samueliin saakka.
21 Ja sitten he anoivat kuningasta, ja
Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan,
miehen Benjaminin sukukunnasta,
neljäksikymmeneksi vuodeksi.
22 Mutta hän pani hänet viralta ja
herätti heille kuninkaaksi Daavidin, josta
hän myös todisti ja sanoi: 'Minä olen
löytänyt Daavidin, Iisain pojan,
sydämeni mukaisen miehen, joka on
tekevä kaikessa minun tahtoni'.
23 Tämän jälkeläisistä on Jumala
lupauksensa mukaan antanut tulla
Jeesuksen Israelille Vapahtajaksi,
24 sittenkuin Johannes ennen hänen
tuloansa oli saarnannut parannuksen
kastetta kaikelle Israelin kansalle.

25 Päättäessään elämän juoksuaan
Johannes sanoi: *'Kenen luulette minun
olevan? En ole Hän.* Mutta katso, jälkeeni
tulee Hän jonka kenkiä en ole arvollinen
jalasta riisumaan.' "
26 Miehet, veljet, Aabrahamin suvun lapset
ja ne teistä jotka pelkäätte Jumalaa,
teille* on tämän pelastuksen sana
lähetetty.
27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja
heidän hallitusmiehensä eivät tunteneet
Jeesusta*, niin he Hänet tuomitessaan
myös toteuttivat profeettain sanat joita
joka sapatti luetaan.

28 Vaikka he eivät löytäneet Hänestä
mitään kuolemanrikosta, he pyysivät
Pilatukselta että Hänet surmattaisiin.

29 Ja täytettyään kaiken mitä Hänestä oli
kirjoitettu he ottivat Hänet alas puusta ja
panivat hautaan.
30 Mutta Jumala herätti Hänet kuolleista.

31 Ja Hän ilmestyi useina päivinä niille
jotka Hänen kanssaan olivat tulleet
Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat
Hänen todistajansa kansan edessä.

25 Ollessaan juoksunsa lopulla
Johannes sanoi: 'En ole se, joksi
minua luulette, mutta katso, jälkeeni
tulee Hän, jonka kenkiä en ole
arvollinen jaloista riisumaan.'
26 Miehet, veljet, Aaprahamin suvun
lapset ja ne teistä, jotka pelkäätte
Jumalaa, teille on tämän autuuden
sana lähetetty.
27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat
ja heidän hallitusmiehensä eivät
tunteneet Häntä eivätkä profeetain
sanoja, joita joka sapatti luetaan, niin
Hänet tuomitessaan toteuttivat heidän
sanansa.
28 Löytämättä mitään kuoleman
ansaitsevaa anoivat Pilatukselta, että
Hänet surmattaisiin.

29 Täytettyään kaiken, mitä Hänestä
oli kirjoitettu, ottivat Hänet alas puusta
ja panivat hautaan.
30 Mutta Jumala herätti Hänet
kuolleista.
31 Ilmestyi useina päivinä niille, jotka
kanssaan olivat tulleet Galileasta
Jerusalemiin ja jotka nyt ovat
todistajansa kansan edessä.

25 Mutta kun Johannes oli juoksunsa
päättävä, sanoi hän: 'En minä ole se,
joksi minua luulette; mutta katso, minun
jälkeeni tulee se, jonka kenkiä minä en
ole arvollinen jaloista riisumaan'.
26 Miehet, veljet, te Aabrahamin suvun
lapset, ja te, jotka Jumalaa pelkäätte,
meille on tämän pelastuksen sana
lähetetty.
27 Sillä koska Jerusalemin asukkaat ja
heidän hallitusmiehensä eivät Jeesusta
tunteneet, niin he tuomitessaan hänet
myös toteuttivat profeettain sanat, joita
kunakin sapattina luetaan;

28 ja vaikka he eivät löytäneet mitään,
mistä hän olisi kuoleman ansainnut,
anoivat he Pilatukselta, että hänet
surmattaisiin.
29 Ja kun he olivat täyttäneet kaiken,
mikä hänestä on kirjoitettu, ottivat he
hänet alas puusta ja panivat hautaan.
30 Mutta Jumala herätti hänet
kuolleista.
31 Ja hän ilmestyi useina päivinä niille,
jotka olivat tulleet hänen kanssansa
Galileasta Jerusalemiin ja jotka nyt ovat
hänen todistajansa kansan edessä.

32 Me julistamme teille ilosanomaa isille annetusta lupauksesta, että Jumala on sen täyttänyt 'meille, heidän lapsilleen* herättämällä Jeesuksen,

33 niin kuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä olen sinut synnyttänyt.

34 Ja että Hän herätti Hänet kuolleista niin ettei Hän enää palaa maatumiseen, siitä Hän on sanonut näin: 'Annan teille Daavidin saamat varmat pyhät lupaukset,'

35 Sen vuoksi Hän myös toisaalla sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä maatumista:

36 Sillä palveltuaan omaa sukupolveansa Jumalan tahdon mukaan Daavid nukkui pois ja otettiin isäinsä luo, ja hän näki maatumisen.
37 Mutta Hän jonka Jumala herätti, ei nähnyt maatumista.
38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että Hänen ansiostaan julistetaan teille syntien anteeksianto.

39 Ja Hänessä jokainen joka uskoo,

32 Julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isillemme annetun lupauksen täyttänyt meille, heidän lapsillensa, herättämällä Jeesuksen,
33 niin kuin myös toisessa salmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet Poikani, tänä päivänä Minä sinut synnytin.'

34 Ja että herätti Hänet kuolleista, niin ettei Hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä sanoi näin: 'Annan teille Daavidin saamat luotettavat pyhät lupaukset.'
35 Sen tähden myös toisaalla sanoo: 'Et salli Pyhäsi nähdä maatumista.'

36 Sillä palveltuaan omaa sukukuntaansa Jumalan tahdon mukaan Daavid nukkui pois ja otettiin isäinsä tykö ja näki maatumisen.
37 Mutta Hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt maatumista.
38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että Hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus
39 ja että jokainen, joka uskoo,

32 Ja me julistamme teille sen hyvän sanoman, että Jumala on isille annetun lupauksen täyttänyt meidän lapsillemme, herättäen Jeesuksen,

33 niinkuin myös toisessa psalmissa on kirjoitettu: 'Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt'.
34 Ja että hän herätti hänet kuolleista, niin ettei hän enää palaja katoavaisuuteen, siitä hän on sanonut näin: 'Minä annan teille pyhät ja lujat Daavidin armot'.
35 Sentähden hän myös toisessa paikassa sanoo: 'Sinä et salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta'.
36 Sillä kun Daavid oli aikanansa Jumalan tahtoa palvellut, nukkui hän ja tuli otetuksi isiensä tykö ja näki katoavaisuuden.
37 Mutta hän, jonka Jumala herätti, ei nähnyt katoavaisuutta.
38 Olkoon siis teille tiettävä, miehet ja veljet, että hänen kauttansa julistetaan teille syntien anteeksiantamus

39 ja että jokainen, joka uskoo, tulee

vanhurskautetaan kaiken sen suhteen, minkä suhteen ette voineet Mooseksen lain nojalla vanhurskautua.

40 Varokaa siis ettei teitä kohtaa se mikä on puhuttu profeetoissa:
41 'Katsokaa, halveksijat ja ihmetelkää ja hukkukaa, sillä teen teidän päivinänne teon, teon jota ette totisesti uskoisi jos joku sen teille kertoisi.' "
42 *Juutalaisten mentyä ulos synagoogasta pakanat* pyysivät seuraavana sapattina puhumaan heille näitä asioita.
43 Synagoogaväen hajaannuttua seurasivat monet juutalaiset ja Jumalaa pelkäävät käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

APOSTOLIT KÄÄNTYVÄT PAKANAIN PUOLEEN

44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuuntelemaan Jumalan sanaa.
45 Mutta nähdessään kansanjoukot

tunnustetaan Hänessä vanhurskaaksi kaikesta, mistä ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskautua.

40 Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:
41 'Katsokaa, halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa, sillä teon teen päivinänne, teon, jota ette totisesti uskoisi, jos joku sen teille kertoisi.'"
42 Juutalaisten mentyä ulos kokoushuoneesta pakanat pyysivät tulevana sapattina puhumaan heille niitä sanoja.
43 Kun kokoushuoneen väki hajaantui, seurasivat monet juutalaiset ja jumaliset käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat pysymään Jumalan armossa.

44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa.
45 Mutta nähdessään kansajoukot

hänessä vanhurskaaksi, vapaaksi kaikesta, mistä te ette voineet Mooseksen lain kautta vanhurskaiksi tulla.
40 Kavahtakaa siis, ettei teitä kohtaa se, mikä on puhuttu profeetoissa:
41 'Katsokaa, te halveksijat, ja ihmetelkää ja hukkukaa; sillä minä teen teidän päivinänne teon, teon, jota ette uskoisi, jos joku sen kertoisi teille'."
42 Kun he lähtivät ulos, pyydettiin heitä puhumaan näitä asioita tulevanakin sapattina.

43 Kun synagoogasta hajaannuttiin, seurasivat monet juutalaiset ja jumalaapelkääväiset käännynnäiset Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehoittivat heitä pysymään Jumalan armossa.

44 Seuraavana sapattina kokoontui lähes koko kaupunki kuulemaan Jumalan sanaa.
45 Mutta nähdessään kansanjoukot

juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät (torjuen ja) rienaten Paavalin puheita vastaan.
46 Paavali ja Barnabas puhuivat kuitenkin rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne iäisen elämän arvoisiksi, niin katso, me käännymme pakanain puoleen."

47 Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Olen pannut sinut pakanain valoksi jotta olisit pelastukseksi maan ääriin saakka.' "

48 Sen kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki jotka olivat säädetyt iäiseen elämään.

49 Ja Herran sanaa levitettiin kautta koko seudun.
50 Mutta juutalaiset yllyttivät Jumalaa pelkääviä (ja) ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostattivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueeltaan.

51 Mutta he pudistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät herjaten Paavalin puheita vastaan.
46 Puhuen rohkeasti Paavali ja Barnabas sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava, mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne iankaikkisen elämän arvoisiksi, niin katso, käännymme pakanain puoleen.
47 Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Olen pannut sinut pakanain valoksi, jotta olisit autuudeksi maan ääriin saakka.'"
48 Kuullessaan pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka oli säätty iankaikkiseen elämään.
49 Ja Herran sanaa levitettiin kautta koko maakunnan.
50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalisia ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan ja ajoivat heidät pois alueiltansa.

51 Niin puistivat tomun jaloistaan heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

juutalaiset tulivat kiihkoa täyteen ja väittelivät Paavalin puheita vastaan ja herjasivat.
46 Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti ja sanoivat: "Teille oli Jumalan sana ensiksi puhuttava; mutta koska te työnnätte sen luotanne ettekä katso itseänne mahdollisiksi iankaikkiseen elämään, niin katso, me käännymme pakanain puoleen.
47 Sillä näin on Herra meitä käskenyt: 'Minä olen pannut sinut pakanain valkeudeksi, että sinä olisit pelastukseksi maan ääriin asti'."
48 Sen kuullessansa pakanat iloitsivat ja ylistivät Herran sanaa ja uskoivat, kaikki, jotka olivat säädetyt iankaikkiseen elämään.
49 Ja Herran sanaa levitettiin kaikkeen siihen maakuntaan.
50 Mutta juutalaiset yllyttivät jumalaapelkääväisiä ylhäisiä naisia ja kaupungin ensimmäisiä miehiä ja nostivat vainon Paavalia ja Barnabasta vastaan, ja ne ajoivat heidät pois alueiltansa.
51 Niin he pudistivat tomun jaloistansa heitä vastaan ja menivät Ikonioniin.

52 Ja opetuslapset täyttyivät ilolla ja Pyhänä Hengellä.

PAAVALI JA BARNABAS IKONIONISSA

1 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.
2 Mutta uskomattomat* juutalaiset yllyttivät ja kiihottivat pakanain mieltä veljiä vastaan.
3 Niin he viipyivät kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti luottaen Herraan joka todisti armonsa sanan puolesta antamalla tapahtua tunnustekola ja ihmeitä heidän kättensä välityksellä.
4 Ja kaupungin asukkaat jakautuivat, toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.
5 Mutta kun sekä pakanat että juutalaiset päämiehineen aikoivat ruveta pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,
6 he sen huomattuaan pakenivat Lykaonian kaupunkeihin Lystraan ja Derbeen ja ympäristöön.
7 Ja siellä he julistivat ilosanomaa.

52 Mutta opetuslapset täyttyivät ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14. Luku

1 Ikonionissa menivät samoin juutalaisten kokoushuoneeseen ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.
2 Mutta uskomattomat juutalaiset yllyttivät ja kiihoittivat pakanain mieltä veljiä vastaan.
3 Niin viipyivät kauan aikaa puhuen rohkeasti Herrassa, joka todisti armonsa sanan puolesta antamalla tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.
4 Kaupungin väestö jakautui, toiset olivat juutalaisten, toiset taas apostolien puolella.
5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset päällysmiehineen ryntäsivät pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,
6 he sen huomattuaan pakenivat Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja ympäristöön.
7 Siellä julistivat evankeliota.

52 Ja opetuslapset tulivat täytetyiksi ilolla ja Pyhällä Hengellä.

14. Luku

1 Ikonionissa he samoin menivät juutalaisten synagoogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskoi.
2 Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskoneet, yllyttivät ja kiihdyttivät pakanain mieltä veljiä vastaan.
3 Niin he oleskelivat siellä kauan aikaa ja puhuivat rohkeasti, luottaen Herraan, joka armonsa sanan todistukseksi antoi tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä heidän kättensä kautta.
4 Ja kaupungin väestö jakaantui: toiset olivat juutalaisten puolella, toiset taas apostolien puolella.
5 Mutta kun pakanat ja juutalaiset ynnä heidän hallitusmiehensä mielivät ryhtyä pahoinpitelemään ja kivittämään heitä,
6 ja he sen huomasivat, pakenivat he Lykaonian kaupunkeihin, Lystraan ja Derbeen, ja niiden ympäristöön.
7 Ja siellä he julistivat evankeliumia.

PAAVALI JA BARNABAS LYSTRASSA

8 Lystrassa istui eräs mies, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta asti eikä ollut ikinä kävellyt.

9 Hän kuunteli Paavalin puhuessa. Tämä kiinnitti katseensa häneen ja nähdessään hänellä olevan uskoa terveeksi tulemiseen,

10 hän sanoi kovalla äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi." Ja hän hypähti pystyyn ja käveli."
11 Nähdessään mitä Paavali teki kansa korotti äänensä ja sanoi lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmisten kaltaisina astuneet alas luoksemme."

12 Barnabasta he kutsuivat Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli johtavana puhujana.
13 Ja *heidän kaupunkinsa* edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.
14 Sen kuultuaan apostolit Barnabas ja Paavali repäisivät vaatteensa, juoksivat [ulos] kansanjoukkoon ja huusivat

8 Lystrassa asui mies, hervoton jaloista ja rampa hamasta äitinsä kohdusta eikä ollut ikinä kävellyt.

9 Kuunteli Paavalin puhuessa. Kun tämä katsoi kiinteästi häneen ja näki hänellä olevan uskon tulla autuaaksi,

10 sanoi suurella äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi." Kavahti ylös ja käveli.
11 Nähdessään, mitä Paavali teki, kansa korotti äänensä ja sanoi lykaonian kielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas luoksemme."
12 Barnabasta sanoivat Seuksi ja Paavalia Hermeeksi, koska tämä oli johtajana puhumisessa.
13 Heidän kaupunkinsa edessä olevan Seun pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.
14 Kuultuaan sen apostolit Barnabas ja Paavali repäisivät vaatteensa, juoksivat kansanjoukkoon ja huusivat

8 Ja Lystrassa oli mies, joka istui siellä, hervoton jaloistaan ja rampa äitinsä kohdusta saakka, eikä ollut koskaan kävellyt.
9 Hän kuunteli Paavalin puhetta. Ja kun Paavali loi katseensa häneen ja näki hänellä olevan uskon, että hän voi tulla terveeksi,
10 sanoi hän suurella äänellä: "Nouse pystyyn jaloillesi". Ja hän kavahti ylös ja käveli.
11 Kun kansa näki, mitä Paavali oli tehnyt, korottivat he äänensä ja sanoivat lykaoniankielellä: "Jumalat ovat ihmishahmossa astuneet alas meidän luoksemme".
12 Ja he sanoivat Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermeeksi, koska hän oli se, joka puhui.
13 Ja kaupungin edustalla olevan Zeuksen temppelin pappi toi härkiä ja seppeleitä porttien eteen ja tahtoi väkijoukon kanssa uhrata.
14 Mutta kun apostolit Barnabas ja Paavali sen kuulivat, repäisivät he vaatteensa ja juoksivat ulos

15 sanoen: "Miehet, miksi teette tämän?
Mekin olemme ihmisiä, saman luontoisia
kuin te, ja julistamme teille ilosanomaa,
jotta kääntyisitte noista turhista jumalista
elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt
taivaan ja maan ja meren ja kaikki mitä
niissä on."

16 Menneitten sukupolvien aikana Hän on
sallinut kaikkien pakanain kulkea omia
teitään.
17 Kuitenkaan Hän ei ole jättänyt
todistamatta itsestään tehdessään hyvää
ja antaessaan meille* sateita taivaasta ja
hedelmällisiä aikoja ja ravitessaan
sydämemme° ruualla ja ilolla."

18 Näin puhuen he vaivoin saivat kansan
hillityksi uhraamasta heille.
19 Mutta Antiokiasta ja Ikonionista tuli
juutalaisia, ja suostutettuaan kansan ja
kivitettyään Paavalia he raahasivat hänet
kaupungin ulkopuolelle arvellen hänen
kuolleen.
20 Mutta kun opetuslapset olivat
kokoontuneet hänen ympärilleen, hän
nousi ja meni kaupunkiin.

sanoen:
15 "Miehet, miksi teette tämän? Mekin
olemme ihmisiä, saman luontoisia kuin
te, ja julistamme teille evankeliota,
jotta kääntyisitte noista turhista elävän
Jumalan tykö, joka on tehnyt taivaan
ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä
on.

16 Menneitten sukupolvien aikana
Hän on sallinut kaikkien pakanain
vaeltaa omia teitänsä.
17 Kuitenkaan Hän ei ole jättänyt
itseään ilman todistusta, tehden hyvää
ja antaen teille sateita taivaasta ja
hedelmällisiä aikoja ja täyttäen
sydämenne ruualla ja ilolla."

18 Näin puhuen saivat vaivoin kansan
hillityksi uhraamasta heille.
19 Mutta sinne tuli Antiokiasta ja
Ikonionista juutalaisia. Yllyttivät kansaa
ja kivittivät Paavalia ja raastoivat hänet
kaupungin ulkopuolelle arvellen hänen
kuolleen.
20 Mutta kun opetuslapset olivat
kokoontuneet hänen ympärilleen, hän
nousi ja meni kaupunkiin. Seuraavana

kansanjoukkoon, huusivat
15 ja sanoivat: "Miehet, miksi te näin
teette? Mekin olemme ihmisiä, yhtä
vajavaisia kuin te, ja julistamme teille
evankeliumia, että te kääntyisitte noista
turhista jumalista elävän Jumalan
puoleen, joka on tehnyt taivaan ja
maan ja meren ja kaikki, mitä niissä
on.
16 Menneitten sukupolvien aikoina hän
on sallinut kaikkien pakanain vaeltaa
omia teitänsä;
17 ja kuitenkaan hän ei ole ollut
antamatta todistusta itsestään, sillä hän
on tehnyt teille hyvää, antaen teille
taivaasta sateita ja hedelmällisiä aikoja
ja raviten teidän sydämenne ruualla ja
ilolla."
18 Näin puhuen he vaivoin saivat
kansan hillityksi uhraamasta heille.
19 Mutta sinne tuli Antiokiasta ja
Ikonionista juutalaisia, ja he suostuttivat
kansan puolellensa ja kivittivät Paavalia
ja raastoivat hänet kaupungin
ulkopuolelle, luullen hänet kuolleeksi.
20 Mutta kun opetuslapset olivat
kokoontuneet hänen ympärilleen, nousi
hän ja meni kaupunkiin. Ja seuraavana

päivänä lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

APOSTOLIT LÄHTEVÄT PALUUMATKALLE

Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

21 Julistettuaan sillekin kaupungille ilosanomaa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan,
22 ja he vahvistivat opetuslasten sieluja ja rohkaisivat heitä pysymään uskossa ja muistamaan että meidän pitää monen ahdistuksen kautta mennä sisälle Jumalan valtakuntaan.
23 Valittuaan heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa he paastoten rukoilivat ja jättivät heidät Herran haltuun, johon he uskoivat.

24 Kuljettuaan Pisidian läpi he tulivat Pamfyliaan.
25 Ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät alas Attaliaan.
26 Sieltä he purjehtivat Antiokiaan josta he olivat lähteneet Jumalan armon

21 Julistettuaan sillekin kaupungille evankeliota ja saatuaan monta opetuslapsiksi palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan
22 vahvistaen opetuslasten sieluja ja kehoittaen heitä pysymään uskossa ja muistamaan, että meidän pitää monen vaivan kautta menemän sisälle Jumalan valtakuntaan.
23 Valittuaan heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa he paastoten ja rukoiltuaan jättivät heidät Herran haltuun, johon nyt olivat päässeet uskomaan.
24 Kuljettuaan Pisidian läpi tulivat Pamfyliaan,
25 ja julistettuaan sanaa Pergessä menivät alas Attaliaan.
26 Sieltä purjehtivat Antiokiaan, josta heidät oli annettu Jumalan armon

21 Ja julistettuaan evankeliumia siinä kaupungissa ja tehtyään monta opetuslapsiksi he palasivat Lystraan ja Ikonioniin ja Antiokiaan
22 ja vahvistivat opetuslasten sieluja ja kehoittivat heitä pysymään uskossa ja sanoivat: "Monen ahdistuksen kautta meidän pitää menemän sisälle Jumalan valtakuntaan".
23 Ja kun he olivat valinneet heille vanhimmat jokaisessa seurakunnassa, niin he rukoillen ja paastoten jättivät heidät Herran haltuun, johon he nyt uskoivat.
24 Ja he kulkivat läpi Pisidian ja tulivat Pamfyliaan;
25 ja julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan.
26 Ja sieltä he purjehtivat Antiokiaan, josta he olivat lähteneet, annettuina

haltuun uskottuina sitä työtä varten jonka he olivat saattaneet päätökseen.
27 Saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat kaiken mitä Jumala oli tehnyt heidän välityksellään ja että Hän oli pakanoille avannut uskon oven.

28 Ja he viipyivät (siellä) pitkän aikaa opetuslasten luona.

PAKANAKRISTITYT JA MOOSEKSEN LAKI

1 Juudeasta tuli alas muutamia jotka opettivat veljiä: "Jollette ympärileikkauta itseänne Mooseksen säännön mukaan, ette voi pelastua."
2 Kun Paavalilla ja Barnabaalla sen vuoksi oli melkoinen riita ja väittely heidän kanssaan, päätettiin että Paavali ja Barnabas ja muutamia muita heistä menee tämän riitakysymyksen vuoksi ylös Jerusalemiin apostolien ja vanhinten luo.

3 Niin he seurakunnan matkaan varustamina kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain kääntymyksestä. Ja he tuottivat suuren ilon kaikille veljille.

haltuun sitä työtä varten, jonka olivat suorittaneet.
27 Saavuttuaan kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat kaiken, mitä Jumala oli tehnyt heidän kauttansa ja että oli pakanille avannut uskon oven.

28 Viipyivät siellä pitkän aikaa opetuslasten tykönä.

15. Luku

1 Juudeasta tuli alas muutamia, jotka opettivat veljiä: "Jollette leikkauta itseänne Mooseksen säännön mukaan, ette voi tulla autuaiksi."
2 Kun Paavalilla ja Barnabaalla sen vuoksi oli melkoinen riita ja väittely heidän kanssaan, päättivät, että Paavali ja Barnabas ja muutamia muita heistä menee tämän riitakysymyksen tähden ylös Jerusalemiin apostolien ja vanhinten tykö.
3 Niin he seurakunnan matkaan varustamina kulkivat Foinikian ja Samarian kautta kertoen pakanain kääntymyksestä ja tuottivat suuren ilon kaikille veljille.

Jumalan armon haltuun sitä työtä varten, jonka he nyt olivat suorittaneet.
27 Ja sinne saavuttuaan he kutsuivat seurakunnan koolle ja kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän kanssansa ja tehnyt suuria ja kuinka hän oli avannut pakanoille uskon oven.
28 Ja he viipyivät pitkän aikaa opetuslasten tykönä.

15. Luku

1 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkauta itseänne, niinkuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua".
2 Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten tykö Jerusalemiin.
3 Niin seurakunta varusti heidät matkalle, ja he kulkivat Foinikian ja Samarian kautta ja kertoivat pakanain kääntymyksestä ja ilahuttivat sillä suuresti kaikkia veljiä.

4 Heidän saavuttuaan Jerusalemiin
seurakunta ja apostolit ja vanhimmat
ottivat heidät vastaan, ja he kertoivat
kaiken mitä Jumala oli tehnyt heidän
välityksellään.
5 Mutta fariseusten lahkosta nousi
muutamia jotka uskoivat ja he sanoivat :
"Heidät on ympärileikattava ja heitä on
käskettävä pitämään Mooseksen laki."

4 Kun saapuivat Jerusalemiin, niin
seurakunta ja apostolit ja vanhimmat
ottivat heidät vastaan. Ja nämä
kertoivat kaiken, mitä Jumala oli
tehnyt keidän kauttansa.
5 Mutta fariseusten lahkosta nousi
muutamia uskoon tulleita sanoen:
"Heidät on leikattava ja velvoitettava
pitämään Mooseksen laki."

4 Ja kun he saapuivat Jerusalemiin,
niin seurakunta ja apostolit ja
vanhimmat ottivat heidät vastaan; ja he
kertoivat, kuinka Jumala oli ollut heidän
kanssansa ja tehnyt suuria.
5 Mutta fariseusten lahkosta nousivat
muutamat, jotka olivat tulleet uskoon,
ja sanoivat: "Heidät on ympärileikattava
ja heitä on käskettävä noudattamaan
Mooseksen lakia".

JERUSALEMIN NEUVOTTELUKOKOUS

6 Niin apostolit ja vanhimmat
kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.
7 Kun oli ollut paljon väittelyä Pietari
nousi ja sanoi heille: "Miehet, veljet,
tiedätte että Jumala jo kauan aikaa sitten
teki keskellämme* sen valinnan että
pakanat minun suustani kuulisivat
ilosanoman sanan ja tulisivat uskoon."

8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti
heidän puolestaan antaen heille Pyhän
Hengen samoin kuin meillekin
9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän ja
heidän kesken puhdistaessaan heidän
sydämensä uskolla.

6 Niin apostolit ja vanhimmat
kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.
7 Kun oli paljo väittelyä, Pietari nousi
ja sanoi heille: "Miehet, veljet, tiedätte,
että Jumala jo kauan aikaa sitten teki
keskellänne sen valinnan, että pakanat
minun suuni kautta kuulisivat
evankelion ja uskoisivat.

8 Jumala, sydänten tuntija, todisti
heidän puolestaan antaen heille Pyhän
Hengen samoin kuin meillekin
9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän
ja heidän kesken puhastaessaan
heidän sydämensä uskolla.

6 Niin apostolit ja vanhimmat
kokoontuivat tutkimaan tätä asiaa.
7 Ja kun oli paljon väitelty, nousi
Pietari ja sanoi heille: "Miehet, veljet, te
tiedätte, että Jumala jo kauan aikaa
sitten teki teidän keskuudessanne sen
valinnan, että pakanat minun suustani
saisivat kuulla evankeliumin sanan ja
tulisivat uskoon.
8 Ja Jumala, sydänten tuntija, todisti
heidän puolestansa, antaen heille Pyhän
Hengen samoinkuin meillekin.
9 eikä tehnyt mitään erotusta meidän
ja heidän kesken, sillä hän puhdisti
heidän sydämensä uskolla.

10 Miksi kiusaatte nyt siis Jumalaa koettaessanne panna opetuslasten niskaan ikeen jota eivät isämme emmekä mekään ole kyenneet kantamaan?
11 Mutta Herran Jeesuksen (Kristuksen) armon avulla me uskomme pelastuvamme samalla tavalla kuin hekin."
12 Niin koko joukko vaikeni ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia jotka kertoivat kuinka paljon tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskellä heidän välityksellään.

13 Kun he olivat vaienneet, Jaakob puhui sanoen: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!"

14 Simeon on kertonut kuinka Jumala ensi kerran *näki hyväksi ottaa* pakanoista kansan nimelleen.

15 Tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, niin kuin on kirjoitettu:

16 'Sen jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan, rakennan taas sen rauniot ja pystytän sen uudestaan
17 jotta jäljelle jääneet ihmiset etsisivät

10 Miksi kiusaatte nyt siis Jumalaa, jotta opetuslasten niskaan pantaisiin ies, jota eivät isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?
11 Mutta Herran Jeesuksen armon kautta uskomme tulevamme autuaiksi samalla tapaa kuin hekin."
12 Niin koko joukko vaikeni ja kuunteli Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskellä heidän kauttansa.

13 Kun olivat lakanneet puhumasta, Jaako vastasi sanoen: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!
14 Simeon kertoi, kuinka Jumala ensi kerran tuli ottamaan pakanista kansan nimellensä.

15 Tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, niin kuin on kirjoitettu:
16 'Sen jälkeen palajan ja rakennan entiselleen Daavidin sortuneen majan; rakennan jälleen sen rauniot ja pystytän sen jälleen,
17 jotta jäljelle jääneet ihmiset

10 Miksi te siis nyt kiusaatte Jumalaa ja tahdotte panna opetuslasten niskaan ikeen, jota eivät meidän isämme emmekä mekään ole jaksaneet kantaa?
11 Mutta me uskomme Herran Jeesuksen armon kautta pelastuvamme, samalla tapaa kuin hekin."
12 Niin koko joukko vaikeni, ja he kuuntelivat Barnabasta ja Paavalia, jotka kertoivat, kuinka suuria tunnustekoja ja ihmeitä Jumala oli tehnyt pakanain keskuudessa heidän kauttansa.
13 Kun he olivat lakanneet puhumasta, lausui Jaakob: "Miehet, veljet, kuulkaa minua!
14 Simeon on kertonut, kuinka Jumala ensi kerran katsoi pakanain puoleen ottaakseen heistä kansan omalle nimellensä.
15 Ja tämän kanssa pitävät yhtä profeettain sanat, sillä näin on kirjoitettu:
16 'Sen jälkeen minä palajan ja pystytän jälleen Daavidin sortuneen majan; minä korjaan sen repeämät ja nostan sen jälleen pystyyn,
17 että jäljelle jääneet ihmiset etsisivät

Herraa ja kaikki pakanat jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra joka tämän (kaiken) *tekee.'
18 Jumalalle ovat kaikki Hänen tekonsa tunnetut* iäisyydestä asti."
19 Sen vuoksi olen sitä mieltä ettei tule rasittaa niitä jotka pakanuudesta* kääntyvät Jumalan puoleen,

20 vaan heille on kirjoitettava että pitää karttaa epäjumalien saastaa ja haureutta ja tukehtumalla kuollutta ja verta.

21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista joka kaupungissa julistajansa, kun häntä joka sapatti synagoogissa luetaan."

etsisivät Herraa ja kaikki pakanat, jotka ovat Minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee,
18 mikä on tunnettu ikiajoista.'

19 Sen tähden olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanista kääntyvät Jumalan tykö,

20 vaan heille kirjoitettakoon, että pitää karttaa epäjumalien saastaa ja haureutta ja tukehtunutta ja verta.

21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista joka kaupungissa julistajansa, kun häntä joka sapatti kokoushuoneissa luetaan."

Herraa, ynnä kaikki pakanat, jotka ovat minun nimiini otetut, sanoo Herra, joka tämän tekee,
18 mikä on ollut tunnettua hamasta ikiajoista'.
19 Sentähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen,
20 vaan heille kirjoitettakoon, että heidän pitää karttaman epäjumalien saastuttamaa ja haureutta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, sekä verta.
21 Sillä Mooseksella on ammoisista ajoista asti joka kaupungissa julistajansa; luetaanhan häntä synagoogissa jokaisena sapattina."

APOSTOLIEN KIRJE PAKANAKRISTITYILLE

22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi lähettää valittuja miehiä joukostaan Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, nämä johtavat miehet veljien joukosta.

22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta katsoivat hyväksi lähettää muutamia valittuja miehiä joukostaan Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa.

22 Silloin apostolit ja vanhimmat ja koko seurakunta näkivät hyväksi valita keskuudestaan muutamia miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan mukana, nimittäin Juudaan, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaan, jotka olivat johtavia miehiä veljien joukossa;

23 Ja he kirjoittivat heidän mukaansa
tämän kirjeen: "Apostolit ja °vanhimmat ja
veljet tervehtivät niitä pakanuudesta
kääntyneitä veljiä jotka ovat Antiokiassa ja
Syyriassa ja Kilikiassa."

24 Koska olemme kuulleet että muutamat
meistä lähteneet joille emme ole käskyä
antaneet, ovat tehneet teidät puheillaan
levottomiksi ja saattaneet sielunne
hämminkiin (sanoen että tulee
ympärileikkauttaa itsensä ja pitää laki),
25 niin olemme yksimielisiksi päästyämme
nähneet hyväksi *lähettää luoksenne
valittuja miehiä* rakkaittemme Barnabaan
ja Paavalin mukana,

26 miesten jotka ovat panneet henkensä
alttiiksi Herramme Jeesuksen Kristuksen
nimen vuoksi.
27 Lähetämme siis Juudaan ja Silaan
jotka myös suullisesti ilmoittavat saman.

28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme
nähneet hyväksi ettei päällenne tule
panna suurempaa kuormaa kuin nämä
välttämättömät:
29 että kartatte epäjumalille uhrattua ja

23 Kirjoittivat heidän matkaansa näin:
"Apostolit ja vanhimmat ja veljet
tervehtivät niitä pakanista kääntyneitä
veljiä, jotka ovat Antioikiassa ja
Syyriassa ja Kilikiassa.

24 Koska olemme kuulleet, että
muutamat meistä lähteneet, joille
emme ole käskyä antaneet, ovat
tehneet teidät puheilla levottomiksi ja
saattaneet sielunne hämmennyksiin,

25 niin olemme yksimielisiksi
päästyämme nähneet hyväksi lähettää
tykönne valittuja miehiä rakkaittemme
Barnabaan ja Paavalin mukana,

26 miehiä, jotka ovat panneet
henkensä alttiiksi Herramme Jeesuksen
Kristuksen nimen tähden.
27 Olemme siis lähettäneet Juudan ja
Silaan, jotka myös suullisesti
ilmoittavat saman.
28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme
nähneet hyväksi, ettei päällenne tule
panna suurempaa kuormaa kuin nämä
välttämättömät:
29 että kartatte epäjumalille uhrattua

23 ja kirjoittivat heidän mukaansa näin
kuuluvan kirjeen: "Me apostolit ja
vanhimmat, teidän veljenne, lähetämme
teille, pakanuudesta kääntyneille veljille
Antiokiassa ja Syyriassa ja Kilikiassa,
tervehdyksen.
24 Koska olemme kuulleet, että
muutamat meistä lähteneet, joille emme
ole mitään käskyä antaneet, ovat
puheillaan tehneet teidät levottomiksi ja
saattaneet teidän sielunne
hämmennyksiin,
25 niin me olemme yksimielisesti
nähneet hyväksi valita miehiä ja
lähettää heidät teidän tykönne
rakkaiden veljiemme Barnabaan ja
Paavalin kanssa,
26 jotka ovat panneet henkensä alttiiksi
meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen
nimen tähden.
27 Me lähetämme siis Juudaan ja
Silaan, jotka myös suusanalla
ilmoittavat teille saman.
28 Sillä Pyhä Henki ja me olemme
nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne
ole pantava enempää kuormaa kuin
nämä välttämättömät:
29 että kartatte epäjumalille uhrattua ja

verta ja tukehtumalla kuollutta ja haureutta. Näitä karttamalla teette hyvin. Jääkää hyvästi."
30 Niin he matkaan lähetettyinä tulivat Antiokiaan ja kutsuttuaan koolle seurakunnan antoivat kirjeen.

31 Luettuaan sen nämä iloitsivat tästä lohdutuksesta.
32 Ja Juudas ja Silas jotka itsekin olivat profeettoja, kehoittivat ja vahvistivat veljiä monin sanoin.
33 Heidän viivyttyään jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa menemään *apostolien luo*.

34 (Silas näki kuitenkin hyväksi pysyä siellä.)
35 Mutta Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen monien muittenkin kanssa ilosanomaa Herran sanasta.

PAAVALI JA BARNABAS EROAVAT TOISISTAAN

36 Mutta joittenkin päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle. "Mennään

ja verta ja tukehtunutta ja haureutta. Näitä välttämällä teette hyvin. Jääkää hyvästi."
30 Niin he matkaan lähetettyinä tulivat Antiokiaan ja kutsuttuaan koolle opetuslasten joukon antoivat kirjeen.

31 Luettuaan nämä iloitsivat tästä rohkaisusta.
32 Juuda ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehoittivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat.
33 Heidän viivyttyään siellä jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa menemään niitten tykö, jotka olivat heidät lähettäneet.
34 Mutta Silas päätti pysyä siellä.

35 Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen useain muittenkin kanssa Herran sanaa.

36 Mutta joittenkin päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle:

verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta. Jos te näitä vältätte, niin teidän käy hyvin. Jääkää hyvästi!"
30 Niin heidät lähetettiin matkalle, ja he tulivat Antiokiaan; siellä he kutsuivat koolle seurakunnan ja antoivat heille kirjeen.
31 Ja kun he olivat sen lukeneet, iloitsivat he tästä lohdutuksesta.
32 Ja Juudas ja Silas, jotka itsekin olivat profeettoja, kehoittivat veljiä monin sanoin ja vahvistivat heitä.
33 Ja heidän viivyttyään siellä jonkin aikaa veljet laskivat heidät rauhassa palaamaan niiden tykö, jotka olivat heidät lähettäneet.
34

35 Ja Paavali ja Barnabas viipyivät Antiokiassa opettaen ja julistaen useiden muidenkin kanssa Herran sanaa.

36 Mutta muutamien päivien kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle:

takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiämme, miten he voivat."

37 Niin Barnabas päätti* ottaa mukaansa Johanneksen° jota Markukseksi kutsuttiin,

38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta mukaan häntä joka Pamfyliassa oli luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.
39 Niin syntyi kiivas väittely, niin että he erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaan Markuksen ja purjehti Kyprokseen.

40 Mutta Paavali valitsi Silaan ja lähti matkaan veljien jättäessä hänet Jumalan* armon haltuun.
41 Ja hän vaelsi kautta Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

TIMOTEUKSESTA TULEE PAAVALIN TYÖTOVERI

1 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Katso, siellä oli muuan opetuslapsi nimeltä Timoteus, (erään) uskovan juutalaisvaimon poika, mutta isä

"Menkäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiämme, miten voivat."
37 Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksen, jota kutsutaan Markukseksi.
38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta mukaan häntä, joka Pamfyliassa oli luopunut heistä eikä ollut lähtenyt heidän kanssaan työhön.
39 Sen tähden syntyi kiivas väittely, niin että erosivat toisistaan. Barnabas otti mukaan Markuksen ja purjehti Kyproon.
40 Mutta Paavali valitsi Silaan ja lähti matkaan veljien jättäessä hänet Herran armon haltuun.
41 Vaelsi kautta Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

16. Luku

1 Saapui myös Derbeen ja Lystraan. Katso, siellä oli muuan opetuslapsi, nimeltä Timoteus, uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta isä oli

"Lähtekäämme takaisin kaikkiin niihin kaupunkeihin, joissa olemme julistaneet Herran sanaa, katsomaan veljiä, miten heidän on".
37 Niin Barnabas tahtoi ottaa mukaan Johanneksenkin, jota kutsuttiin Markukseksi.
38 Mutta Paavali katsoi oikeaksi olla ottamatta häntä mukaan, koska hän oli luopunut heistä Pamfyliassa eikä ollut heidän kanssaan lähtenyt työhön.
39 Ja he kiivastuivat niin, että erkanivat toisistaan, ja Barnabas otti mukaansa Markuksen ja purjehti Kyproon.

40 Mutta Paavali valitsi Silaan, ja veljet jättivät hänet Herran armon haltuun, ja hän lähti matkalle.
41 Ja hän vaelsi läpi Syyrian ja Kilikian vahvistaen seurakuntia.

16. Luku

1 Niin hän saapui myös Derbeen ja Lystraan. Ja katso, siellä oli eräs opetuslapsi, nimeltä Timoteus, joka oli uskovaisen juutalaisvaimon poika, mutta

oli kreikkalainen.
2 Hänestä Lystrassa ja Ikonionissa olevat veljet todistivat hyvää.
3 Paavali tahtoi hänen lähtevän kanssaan matkalle ja otti ja ympärileikkasi hänet juutalaisten vuoksi, joita oli niillä paikkakunnilla. Sillä kaikki tiesivät että hänen isänsä oli kreikkalainen.
4 Sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista toiseen, he antoivat heille seurattavaksi apostolien ja Jerusalemin vanhimpien vahvistamat säännökset.

5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja kasvoivat päivittäin määrällisesti.

kreikkalainen.
2 Hänestä Lystrassa ja Ikoniassa olevat veljet todistivat hyvää.
3 Paavali tahtoi hänet mukaansa matkalle ja otti ja leikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla, sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.
4 Sitä mukaa kuin vaelsivat kaupungista toiseen antoivat heille seurattavaksi apostolien ja Jerusalemin vanhimpain määräämät säännökset.

5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja jäsenten luku lisääntyi päivittäin.

isä oli kreikkalainen.
2 Hänestä veljet, jotka olivat Lystrassa ja Ikonionissa, todistivat hyvää.
3 Paavali tahtoi häntä mukaansa matkalle ja otti hänet ja ympärileikkasi hänet juutalaisten tähden, joita oli niillä paikkakunnilla; sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen.
4 Ja sitä mukaa kuin he vaelsivat kaupungista kaupunkiin, antoivat he heille noudatettaviksi ne säädökset, jotka apostolit ja Jerusalemin vanhimmat olivat hyväksyneet.
5 Niin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja saivat päivä päivältä yhä enemmän jäseniä.

PAAVALI SAA KUTSUN MAKEDONIAAN

6 Kuljettuaan Frygian ja Galatian maan kautta — sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa —
7 he yrittivät Mysiaan tultuaan lähteä Bityniaan mutta [Jeesuksen] Henki ei sallinut heille sitä.

8 Kuljettuaan Mysian ohi he menivät alas Trooaaseen.

6 Kuljettuaan Frygian ja Galatian maan kautta, Pyhän Hengen estäessä heitä julistamasta sanaa Aasiassa,
7 yrittivät Mysiaan tultuaan lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heille sitä.

8 Niin vaelsivat ohi Mysian ja menivät alas Trooaaseen.

6 Ja he kulkivat Frygian ja Galatian maan kautta, sillä Pyhä Henki esti heitä julistamasta sanaa Aasiassa.
7 Ja tultuaan Mysian kohdalle he yrittivät lähteä Bityniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän sitä tehdä.
8 Niin he vaelsivat ohi Mysian ja menivät Trooaaseen.

9 Yöllä Paavali näki näyn: muuan makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä."
10 Kun hän oli nähnyt näyn mielimme heti lähteä Makedoniaan sillä käsitimme että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan heille ilosanomaa.

9 Yöllä Paavali näki näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä."
10 Kun oli nähnyt näyn, mielimme heti lähteä Makedoniaan käsittäen, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliota.

9 Ja Paavali näki yöllä näyn: makedonialainen mies seisoi ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä".
10 Ja kun hän oli nähnyt sen näyn, niin me kohta tahdoimme päästä lähtemään Makedoniaan, sillä me käsitimme, että Jumala oli kutsunut meitä julistamaan heille evankeliumia.

LYYDIAN KÄÄNTYMYS

11 Purjehdittuamme nyt Trooaasta kuljimme suoraan Samotrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliin

12 ja sieltä Filippiin, joka on tärkein kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa viivyimme joitakin päiviä.

13 Sapatinpäivinä menimme kaupungin [portin] ulkopuolelle, joen rannalle, jossa tavanmukaisesti oli rukouspaikka, ja istuimme ja puhuimme kokoontuneille naisille.
14 Muuan Lyydia-niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista, Jumalaa pelkäävä

11 Purjehdittuamme Trooaasta kuljimme suoraan Samotrakeen ja seuraavana päivänä Neapoliin

12 ja sieltä Filippiin, joka on tärkein kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa viivyimme joitakin päiviä.

13 Sapatinpäivänä menimme portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme ja puhuimme kokoontuneille naisille.
14 Muuan Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista,

11 Kun nyt olimme purjehtineet Trooaasta, kuljimme suoraan Samotrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin,
12 ja sieltä Filippiin, joka on ensimmäinen kaupunki siinä osassa Makedoniaa, siirtokunta. Siinä kaupungissa me viivyimme muutamia päiviä.
13 Ja sapatinpäivänä me menimme kaupungin portin ulkopuolelle, joen rannalle, jossa arvelimme olevan rukouspaikan, ja istuimme sinne ja puhuimme kokoontuneille naisille.
14 Ja eräs Lyydia niminen purppuranmyyjä Tyatiran kaupungista,

nainen, oli kuulemassa. Ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä mitä Paavali puhui.

15 Kun hänet ja hänen huonekuntansa oli kastettu, hän pyysi sanoen: "Jos pidätte minua Herraan uskovana, niin tulkaa kotiini majailemaan: Ja hän vaati meitä."

jumalaapelkääväinen nainen, oli kuulemassa. Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.
15 Kun hänet ja huonekuntansa oli kastettu, pyysi sanoen: "Jos olette pitäneet minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa kotiini ja viipykää." Niin vaati meitä.

jumalaapelkääväinen nainen, oli kuulemassa; ja Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vaarin siitä, mitä Paavali puhui.
15 Ja kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, pyysi hän meitä sanoen: "Jos te pidätte minua Herraan uskovaisena, niin tulkaa minun kotiini ja majailkaa siellä". Ja hän vaati meitä.

TIETÄJÄHENKIEN PALVELIJATAR

16 Ja tapahtui meidän ollessamme menossa rukouspaikalle että vastaamme tuli muuan palvelijatar, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamisellaan tuotti paljon tuloja isännilleen.
17 Paavalia ja meitä seuraten hän huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien."
18 Tätä hän teki monta päivää. Mutta Paavali kiusaantui, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä käsken sinun lähteä hänestä." Ja se lähti samalla hetkellä."

16 Tapahtui ollessamme menossa rukoilemaan, että vastaamme tuli palvelijatar, jossa oli tietäjähenki ja joka ennustamisellaan tuotti paljon tuloja isännilleen.
17 Seuraten Paavalia ja meitä huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat meille autuuden tien."
18 Tätä teki monta päivää. Mutta Paavali kiusaantui ja kääntyen hengen puoleen sanoi: "Jeesuksen Kristuksen nimessä käsken sinun lähteä hänestä." Lähti samalla hetkellä.

16 Ja tapahtui meidän mennessämme rukouspaikkaan, että meitä vastaan tuli eräs palvelijatar, jossa oli tietäjähenki ja joka tuotti paljon tuloja isännilleen ennustamisellaan.
17 Hän seurasi Paavalia ja meitä ja huusi sanoen: "Nämä miehet ovat korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien".
18 Ja tätä hän teki monta päivää. Mutta se vaivasi Paavalia, ja hän kääntyi ja sanoi hengelle: "Jeesuksen Kristuksen nimessä minä käsken sinun lähteä hänestä". Ja se lähti sillä hetkellä.

PAAVALIN JA SILAAN VANKILAMATKA

19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät
että tulojen toivo oli heiltä mennyt, he
ottivat Paavalin ja Silaan kiinni ja vetivät
heidät torille hallitusmiesten eteen.

20 Vietyään heidät päällikköjen eteen he
sanoivat: "Nämä miehet jotka ovat
juutalaisia, saattavat kaupunkimme
hämminkiin."
21 He opettavat tapoja joita meidän ei
ole lupa omaksua eikä seurata koska
olemme roomalaisia.
22 Myös kansa nousi heitä vastaan, ja
revittyään heiltä vaatteet päälliköt käskivät
lyödä heitä raipoilla.
23 Annettuaan heille monia lyöntejä he
heittivät heidät vankilaan käskien
vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä heitti
heidät sisimpään vankilaan ja pani heidät
jalkapuuhun.
25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja Silas
rukoillen lauloivat kiitosvirttä Jumalalle, ja
vangit kuuntelivat heitä.

19 Mutta kun isäntänsä näkivät, että
tulojen toivo oli heiltä mennyt, ottivat
Paavalin ja Silaan kiinni ja veivät torille
hallitusmiesten eteen.

20 Vietyänsä heidät poliisiupseerien
eteen sanoivat: "Nämä miehet, jotka
ovat juutalaisia, järkyttävät
kaupunkiamme,
21 opettavat tapoja, joita meidän ei
ole lupa omaksua eikä seurata, koska
olemme roomalaisia."
22 Myös kansa nousi heitä vastaan,
ja revittyään heiltä vaatteet
poliisiupseerit käskivät piestä heitä.
23 Annettuaan heille monia lyöntejä
heittivät vankilaan käskien
vanginvartijan tarkasti vartioida heitä.

24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä
heitti heidät sisimpään vankilaan ja
kiinnitti heidän jalkansa puuhun.
25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja
Silas rukoillen veisasivat ylistystä
Jumalalle, ja vangit kuuntelivat heitä.

19 Mutta kun hänen isäntänsä näkivät,
että tulojen toivo oli heiltä kadonnut,
ottivat he Paavalin ja Silaan kiinni ja
vetivät heidät torille hallitusmiesten
eteen.
20 Ja vietyänsä heidät päällikköjen
eteen he sanoivat: "Nämä miehet
häiritsevät meidän kaupunkimme
rauhaa; he ovat juutalaisia
21 ja opettavat tapoja, joita meidän ei
ole lupa omaksua eikä noudattaa,
koska me olemme roomalaisia".
22 Ja kansakin nousi heitä vastaan, ja
päälliköt revittivät heiltä vaatteet ja
käskivät lyödä heitä raipoilla.
23 Ja kun olivat heitä paljon
pieksättäneet, heittivät he heidät
vankeuteen ja käskivät vanginvartijan
tarkasti vartioida heitä.
24 Sellaisen käskyn saatuaan tämä
heitti heidät sisimpään vankihuoneeseen
ja pani heidät jalkapuuhun.
25 Mutta keskiyön aikaan Paavali ja
Silas olivat rukouksissa ja veisasivat
ylistystä Jumalalle; ja vangit kuuntelivat
heitä.

26 Yhtäkkiä syntyi suuri maanjäristys, niin
että vankilan perustukset järkkyivät, ja heti
kaikki ovet aukenivat Ja kaikkien kahleet
irtautuivat.

27 Herättyään ja nähtyään vankilan ovien
olevan auki vanginvartija veti miekkansa ja
aikoi surmata itsensä luullen vankien
karanneen.
28 Mutta Paavali huusi kovalla äänellä
sanoen: ”Älä tee itsellesi mitään pahaa,
sillä olemme kaikki täällä.”
29 Pyydettyään valoja hän juoksi sisälle ja
heittäytyi vavisten Paavalin ja Silaan
eteen.
30 Ja hän vei heidät ulos ja sanoi:
”Herrat, mitä minun pitää tehdä jotta
pelastuisin?"
31 He sanoivat: "Usko Herraan
Jeesukseen Kristukseen, niin pelastin sinä
ja perhekuntasi."
32 Ja he puhuivat Herran* sanaa hänelle
ja kaikille jotka olivat hänen talossaan

33 Niin hän otti heidät mukaansa samalla
yön tunnilla ja pesi heidän haavansa. Ja
hänet ja kaikki hänen omaisensa kastettiin
heti.

26 Yhtäkkiä syntyi suuri maanjäristys,
niin että vankilan perustukset
järkkyivät. Samassa kaikki ovet
aukenivat ja kaikkien kahleet
irtautuivat.
27 Niin vartija heräsi ja nähdessään
vankilan ovien olevan auki veti miekan
ja aikoi surmata itsensä luullen vankien
karanneen.
28 Mutta Paavali huusi suurella
äänellä sanoen: "Älä tee itsellesi
pahaa, sillä olemme kaikki täällä."
29 Pyysi valoja, juoksi sisälle ja
heittäysi vavisten Paavalin ja Silaan
jalkojen eteen.
30 Vietyään heidät ulos sanoi:
"Herrat, mitä minun pitää tekemän,
jotta tulisin autuaaksi?"
31 Sanoivat: "Usko Herraan
Jeesukseen Kristukseen, niin tulet
autuaaksi, sinä ja perhekuntasi."
32 Puhuivat hänelle Herran sanaa ja
kaikille, jotka olivat hänen
huoneessaan.
33 Otti heidät mukaansa samalla yön
tunnilla ja pesi haavat. Ja hänet ja
kaikki omaisensa kastettiin heti.

26 Silloin tapahtui yhtäkkiä suuri
maanjäristys, niin että vankilan
perustukset järkkyivät, ja samassa kaikki
ovet aukenivat, ja kaikkien kahleet
irtautuivat.
27 Kun vanginvartija heräsi ja näki
vankilan ovien olevan auki, veti hän
miekkansa ja aikoi surmata itsensä,
luullen vankien karanneen.
28 Mutta Paavali huusi suurella äänellä
sanoen: "Älä tee itsellesi mitään pahaa,
sillä me kaikki olemme täällä".
29 Niin hän pyysi valoa, juoksi sisälle
ja lankesi vavisten Paavalin ja Silaan
eteen.
30 Ja hän vei heidät ulos ja sanoi:
"Herrat, mitä minun pitää tekemän, että
minä pelastuisin?"
31 Niin he sanoivat: "Usko Herraan
Jeesukseen, niin sinä pelastut, niin
myös sinun perhekuntasi".
32 Ja he puhuivat Jumalan sanaa
hänelle ynnä kaikille, jotka hänen
kodissansa olivat.
33 Ja hän otti heidät mukaansa
samalla yön hetkellä ja pesi heidän
haavansa, ja hänet ja kaikki hänen
omaisensa kastettiin kohta.

34 Vietyään heidät ylös kotiinsa hän pani esille ruokaa ja riemuitsi koko perhekuntansa kanssa kun oli tullut Jumalaan uskovaksi.
35 Mutta päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet."
36 Niin vanginvartija toi Paavalille tämän sanoman: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan että teidät on päästettävä irti. Lähtekää siis nyt ulos ja poistukaa rauhassa."
37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, ilman tuomiota, ruoskineet meitä jotka olemme Rooman kansalaisia, ja heittäneet vankilaan, ja nyt he ajaisivat meidät salaa ulos? Ei suinkaan, vaan tulkoot itse ja vieköot meidät ulos.”"

38 0ikeudenpalvelijat kertoivat nämä sanat päälliköille. Niin nämä pelästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia.
39 Ja he tulivat ja puhuttelivat heitä leppeästi, ja vietyään heidät ulos he pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.
40 Lähdettyään vankilasta he menivät Lyydian luo. Ja nähtyään veljet he rohkaisivat heitä ja menivät pois.

34 Vei heidät kotiinsa, pani esille ruokaa ja riemuitsi koko perheen kanssa tultuaan Jumalaan uskovaksi.

35 Päivän tultua poliisiupseerit lähettivät lainpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet."
36 Vartija kertoi nämä sanat Paavalille: "Poliisiupseerit ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja poistukaa rauhassa."
37 Mutta Paavali sanoi heille: "Ovat julkisesti, ilman tuomiota ruoskineet meitä, jotka olemme roomalaisia miehiä, ja heittäneet vankilaan ja nyt ajaisivat salaa meidät tiehemme! Ei suinkaan, vaan tulkoot itse ja vieköot meidät ulos."
38 Lainpalvelijat kertoivat ne sanat poliisiupseereille. Nämä pelästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia.
39 Tulivat ja puhuttelivat heitä leppeästi ja vietyään ulos pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.
40 Niin lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian tykö. Nähtyään veljet he lohduttivat heitä ja menivät pois.

34 Ja hän vei heidät ylös asuntoonsa, laittoi heille aterian ja riemuitsi siitä, että hän ja koko hänen perheensä oli tullut Jumalaan uskovaksi.
35 Päivän tultua päälliköt lähettivät oikeudenpalvelijat sanomaan: "Päästä irti ne miehet".
36 Niin vanginvartija ilmoitti tämän Paavalille sanoen: "Päälliköt ovat lähettäneet sanan, että teidät on päästettävä irti; lähtekää siis nyt ulos ja menkää rauhassa".
37 Mutta Paavali sanoi heille: "He ovat julkisesti, vieläpä ilman tuomiota, ruoskineet meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja ovat heittäneet meidät vankeuteen; ja nytkö he salaa ajaisivat meidät tiehemme! Ei niin, vaan tulkoot itse ja vieköot meidät ulos."
38 Ja oikeudenpalvelijat kertoivat ne sanat päälliköille; niin nämä peljästyivät kuullessaan heidän olevan roomalaisia,
39 ja he tulivat ja suostuttelivat heitä ja veivät heidät ulos ja pyysivät heitä lähtemään pois kaupungista.
40 Niin he lähtivät vankilasta ja menivät Lyydian tykö; ja nähtyään veljet ja rohkaistuaan heitä he lähtivät pois.

TESSALONIKAN METELI

1 He matkasivat Amfipoliin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan jossa oli juutalaisten synagooga.

2 Tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan Kirjoitusten pohjalta
3 selittäen ja osoittaen että Kristuksen piti kärsiä ja nousta kuolleista. Ja hän sanoi: "Tämä Jeesus jota minä teille julistan, on Kristus."
4 Muutamat heistä uskoivat ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko Jumalaa pelkääviä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.
5 Mutta (uskomattomat) juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä vetelehtijöitä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon luo ja etsivät heitä kansan eteen vietäviksi.
6 Mutta kun he eivät heitä löytäneet, he raastoivat Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja

17. Luku

1 Matkattuaan Amfipoliin ja Apollonian kautta tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten kokoushuone.

2 Tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luokseen ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssaan lähtien Kirjoituksista,
3 selittäen ja osoittaen, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus."
4 Muutamat heistä uskoivat ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.
5 Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat mukaansa muutamia pahanilkisiä vetelehtijöitä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. Asettuivat Jaasonin talon eteen ja hakivat Paavalia ja Silasta kansan eteen vietäviksi.
6 Mutta kun eivät heitä löytäneet, raastoivat Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja

17. Luku

1 Ja he matkustivat Amfipolin ja Apollonian kautta ja tulivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagooga.
2 Ja tapansa mukaan Paavali meni sisälle heidän luoksensa ja keskusteli kolmena sapattina heidän kanssansa, lähtien kirjoituksista,
3 selitti ne ja osoitti, että Kristuksen piti kärsimän ja nouseman kuolleista, ja sanoi: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus".
4 Ja muutamat heistä tulivat uskoon ja liittyivät Paavaliin ja Silaaseen, niin myös suuri joukko jumalaapelkääväisiä kreikkalaisia sekä useat ylhäiset naiset.
5 Mutta juutalaiset joutuivat kiihkoon ja ottivat avukseen muutamia pahanilkisiä miehiä joutoväestä, haalivat kansaa kokoon ja nostivat kaupungissa metelin. He asettuivat Jaasonin talon edustalle ja hakivat Paavalia ja Silasta viedäkseen heidät kansan eteen.
6 Mutta kun he eivät heitä löytäneet, raastoivat he Jaasonin ja muutamia veljiä kaupungin hallitusmiesten eteen ja

huusivat: "Nuo koko maailman kiihoittajat ovat tännekin tulleet."
7 Heidät Jaason on ottanut vastaan. Nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia sanoen toisen, Jeesuksen, olevan kuningas.”
8 ja he saattoivat hämminkiin kansan ja kaupungin hallitusmiehet, jotka tämän kuulivat.
9 Mutta otettuaan takuun Jaasonilta ja muilta he päästivät heidät.

PAAVALI JA SILAS BEREASSA

10 Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten sekä Paavalin että Silaan Bereaan. Sinne saavuttuaan he menivät juutalaisten synagoogaan.
11 Nämä olivat jalompia kuin ne jotka olivat Tessalonikassa. He ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin.

12 Ja monet heistä uskoivat, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.
13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää että Paavali Bereassakin

huusivat: "Nuo koko mailman kiihoittajat ovat tännekin tulleet.
7 Heidät Jaason on ottanut vastaan. Nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia sanoen toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan."
8 Saattoivat levottomiksi kansan ja kaupungin hallitusmiehet, kun nämä sen kuulivat.
9 Otettuaan takauksen Jaasonilta ja muilta päästivät heidät.

10 Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Saavuttuaan menivät juutalaisten kokoushuoneeseen.
11 Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikassa olevat. Ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä Kirjoituksia, oliko asia niin.

12 Niin monet heistä uskoivat, samoin useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.
13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin

huusivat: "Nuo koko maailman villitsijät ovat tännekin tulleet,
7 ja heidät Jaason on ottanut vastaan; ja nämä kaikki tekevät vastoin keisarin asetuksia, sanoen erään toisen, Jeesuksen, olevan kuninkaan".
8 Kun kansa ja hallitusmiehet tämän kuulivat, tulivat he levottomiksi.

9 Ja nämä ottivat takauksen Jaasonilta ja muilta ja päästivät heidät.

10 Mutta veljet lähettivät heti yötä myöten Paavalin ja Silaan Bereaan. Ja kun he olivat saapuneet sinne, menivät he juutalaisten synagoogaan.
11 Nämä olivat jalompia kuin Tessalonikan juutalaiset; he ottivat sanan vastaan hyvin halukkaasti ja tutkivat joka päivä kirjoituksia, oliko asia niin.
12 Ja monet heistä uskoivat, niin myös useat ylhäiset kreikkalaiset naiset ja miehet.
13 Mutta kun Tessalonikan juutalaiset saivat tietää, että Paavali Bereassakin

julisti Jumalan sanaa, he tulivat sinnekin taivuttamaan [ja kiihottamaan] kansaa.

14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään merenrantaan. Mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan*.

15 Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan Silasta ja Timoteusta varten käskyn mitä pikimmin tulla hänen luokseen he lähtivät pois.

julisti Jumalan sanaa, tulivat sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa.

14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan, mutta sekä Silas että Timoteus jäivät sinne.

15 Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa lähtivät sieltä pois.

julisti Jumalan sanaa, tulivat he sinnekin yllyttämään ja kiihoittamaan kansaa.
14 Silloin veljet heti lähettivät Paavalin menemään meren rantaan; mutta sekä Silas että Timoteus jäivät Bereaan.

15 Ja Paavalin saattajat veivät hänet Ateenaan saakka, ja saatuaan vietäväksi Silaalle ja Timoteukselle käskyn mitä pikimmin tulla hänen luoksensa, he lähtivät sieltä pois.

PAAVALI ATEENASSA

16 Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki kaupungin olevan täynnä epäjumalan kuvia.
17 Niin hän keskusteli synagoogassa juutalaisten ja Jumalaa pelkäävien kanssa ja torilla joka päivä niitten kanssa jotka sattuivat olemaan siellä.

18 Mutta muutamat epikuurolaiset ja stoalaiset filosofit ryhtyivät väittelemään hänen kanssaan. Toiset sanoivat: "Mitä tuo lavertelija haluaa sanoa?" Toiset taas:

16 Mutta Paavalin vartoessa heitä Ateenassa henkensä hänessä kiivastui, kun näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.

17 Niin keskusteli kokoushuoneessa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa ja torilla joka päivä niitten kanssa, jotka sattuivat hänet tapaamaan.

18 Muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssaan. Toiset sanoivat: "Mitä tuo lavertelija halunnee sanoa?" Toiset

16 Mutta Paavalin odottaessa heitä Ateenassa hänen henkensä hänessä kiivastui, kun hän näki, että kaupunki oli täynnä epäjumalankuvia.
17 Niin hän keskusteli synagoogassa juutalaisten ja jumalaapelkääväisten kanssa ja torilla joka päivä niiden kanssa, joita hän siellä tapasi.

18 Ja muutamat epikurolaiset ja stoalaiset filosofit väittelivät hänen kanssansa; ja toiset sanoivat: "Mitähän tuo lavertelija oikein tahtoo sanoa?"

"Näkyy olevan vieraitten jumalain julistaja", koska hän julisti heille ilosanomaa Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta."

19 Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Saammeko tietää mikä se uusi oppi on, jota esität?"

20 Sillä tuot joitakin outoja asioita kuullaksemme. Tahdomme siis tietää mitä nämä merkitsevät."
21 Kaikki ateenalaiset ja kaupungissa oleskelevat muukalaiset kuluttivat näet aikansa ainoastaan jonkin uuden puhumiseen ja kuulemiseen.

PAAVALI PUHUU AREIOPAGILLA

22 Astuen Areiopagin keskelle Paavali sanoi: ''Ateenan miehet, näen teidät kaikessa hyvin uskonnollisiksi.

23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin johon oli kirjoitettu: ”Tuntemattomalla jumalalle”. Josta te siis palvelette vaikka ette tunne, Häntä minä teille julistan.

taas: "Näkyy olevan vierasten jumalain julistaja", koska julisti heille evankeliota Jeesuksesta ja nousemuksesta.

19 Ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Saammeko tietää, mikä se uusi oppi on, jota esität?

20 Tuot näet joitakin outoja asioita korvaimme kuulla. Tahdomme siis tietää, mitä nuo asiat ovat."
21 Ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei näet ollut aikaa muuhun kuin jotakin uutta puhumaan ja kuulemaan.

22 Astuen Areiopagin keskelle Paavali sanoi: "Ateenan miehet! Näen teidät kaikessa hyvin uskonnollisiksi.

23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani pyhiä paikkojanne löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle.' Jota te siis tuntematta palvelette, Häntä minä teille julistan.

Toiset taas sanoivat: "Näkyy olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän julisti heille evankeliumia Jeesuksesta ja ylösnousemuksesta.
19 Ja he ottivat hänet ja veivät Areiopagille ja sanoivat: "Voimmeko saada tietää, mikä se uusi oppi on, jota sinä ilmoitat?
20 Sillä outoja asioita sinä tuot meidän korvaimme kuulla. Me siis tahdomme tietää, mitä ne oikein ovat."
21 Sillä ateenalaisilla ja siellä oleskelevilla muukalaisilla ei kenelläkään ollut aikaa muuhun kuin uutta puhumaan ja uutta kuulemaan.

22 Niin Paavali astui keskelle Areiopagia ja sanoi: "Ateenan miehet, minä näen kaikesta, että te suuresti kunnioitatte jumalia.
23 Sillä kävellessäni ympäri ja katsellessani teidän pyhiä paikkojanne minä löysin myös alttarin, johon oli kirjoitettu: 'Tuntemattomalle jumalalle'. Mitä te siis tuntemattanne palvelette, sen minä teille ilmoitan.

24 Jumala joka on tehnyt maailman ja
kaikki mitä siinä on. Hän joka on taivaan
ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä
temppeleissä,
25 eikä Häntä ihmiskäsin palvella niin kuin
Hän jotain tarvitsisi, sillä Hän itse antaa
kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

26 Hän on yhdestä ainoasta (verestä)
tehnyt koko ihmiskunnan asumaan kaikella
maankamaralla ja on säätänyt heille
(ennalta) määrätyt ajat ja heidän
asumisensa rajat,
27 jotta he etsisivät Jumalaa jos ehkä
hapuilemalla löytäisivät Hänet. Ja
kuitenkaan Hän ei ole kaukana
yhdestäkään meistä.
28 Sillä Hänessä me elämme ja liikumme
ja olemme, niin kuin myös muutamat
teidän runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä
me olemme myös Hänen sukuansa.' "

29 Koska siis olemme Jumalan sukua,
emme saa luulla että jumaluus on saman
kaltainen kuin kulta tai hopea tai kivi,
inhimillisen taiteen ja ajatuksen luomus.

30 Noita tietämättömyyden aikoja Jumala

24 Jumala, joka teki mailman ja
kaikki, mitä siinä on, Hän, joka on
taivaan ja maan Herra, ei asu käsin
tehdyissä temmppeleissä,
25 eikä Häntä ihmiskäsin palvella niin
kuin jotakin tarvitsisi, sillä Hän antaa
kaikille elämän ja hengen ja kaiken.

26 Hän teki yhdestä verestä koko
ihmiskunnan asumaan kaikkea
maanpiiriä, säätäen heille ennalta
määrätyt ajat ja asumisensa rajat
Jumalan etsimistä varten,
27 jos ehkä hapuilisivat Häntä ja
löytäisivät, vaikka ei ole kaukana
yhdestäkään meistä;

28 sillä Hänessä me elämme ja
liikumme ja olemme, niin kuin
muutamat runoilijoistannekin ovat
sanoneet: 'Sillä Hänen sukuansakin
olemme.'
29 Koska siis olemme Jumalan sukua,
emme saa luulla, että Jumalan olemus
on saman kaltainen kuin kulta tai
hopea tai jalokivi, taiteen ja
ihmisajatuksen luoma kuvanveistos.
30 Kääntäen katseensa noista

24 Jumala, joka on tehnyt maailman ja
kaikki, mitä siinä on, hän, joka on
taivaan ja maan Herra, ei asu käsillä
tehdyissä temppeleissä,
25 eikä häntä voida ihmisten käsillä
palvella, ikäänkuin hän jotakin tarvitsisi,
hän, joka itse antaa kaikille elämän ja
hengen ja kaiken.
26 Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun
yhdestä ainoasta asumaan kaikkea
maanpiiriä ja on säätänyt heille
määrätyt ajat ja heidän asumisensa
rajat,
27 että he etsisivät Jumalaa, jos ehkä
voisivat hapuilemalla hänet löytää-
hänet, joka kuitenkaan ei ole kaukana
yhdestäkään meistä;
28 sillä hänessä me elämme ja
liikumme ja olemme, niinkuin myös
muutamat teidän runoilijoistanne ovat
sanoneet: 'Sillä me olemme myös
hänen sukuansa'.
29 Koska me siis olemme Jumalan
sukua, emme saa luulla, että jumaluus
on samankaltainen kuin kulta tai hopea
tai kivi, sellainen kuin inhimillisen
taiteen ja ajatuksen kuvailema.
30 Noita tietämättömyyden aikoja

on tosin kärsinyt, mutta nyt Hän *käskee kaikkia ihmisiä kaikkialla muuttamaan* mielensä.
31 Sillä Hän on säätänyt päivän jona Hän on määräämänsä miehen avulla tuomitseva maailman vanhurskaudessa, ja Hän on antanut kaikille siitä takeen herättämällä Hänet kuolleista."

32 Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Haluamme vielä toistekin kuulla sinulta tästä."
33 Niin Paavali lähti heidän keskeltään.

34 Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja uskoivat. Niitten joukossa oli myös Dionysios, Areiopagin jäsen, myös nainen nimeltä Damaris ja muita heidän kanssaan.

PAAVALI KORINTOSSA

1 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.
2 Siellä hän tapasi erään äsken Italiasta tulleen Akylas-nimisen juutalaisen, syntyään pontolaisen ja hänen vaimonsa

tietämättömyyden ajoista Jumala käskee nyt kaikkia ihmisiä kaikkialla kääntymään,
31 sillä on säätänyt päivän, jona on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa miehen kautta, jonka on määrännyt, antaen kaikille takuun herättämällä Hänet kuolleista."

32 Kuullessaan kuolleitten nousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Haluamme vielä kuunnella sinua tässä asiassa."
33 Niin Paavali lähti heidän keskeltään.
34 Mutta muutamat miehet liittyivät häneen ja uskoivat. Niitten joukossa oli Dionysios, Areiopagin jäsen, ja nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssaan.

18. Luku

1 Sen jälkeen Paavali vetäytyi Ateenasta ja meni Korinttoon.
2 Tapasi siellä erään äsken Italiasta tulleen Akilas nimisen juutalaisen, syntyään pontolaisen, ja hänen

Jumala on kärsinyt, mutta nyt hän tekee tiettäväksi, että kaikkien ihmisten kaikkialla on tehtävä parannus.
31 Sillä hän on säätänyt päivän, jona hän on tuomitseva maanpiirin vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän siihen on määrännyt; ja hän on antanut kaikille siitä vakuuden, herättämällä hänet kuolleista."
32 Kuullessaan kuolleitten ylösnousemuksesta toiset ivasivat, toiset taas sanoivat: "Me tahdomme kuulla sinulta tästä vielä toistekin".
33 Ja niin Paavali lähti heidän keskeltänsä.
34 Mutta muutamat liittyivät häneen ja uskoivat; niiden joukossa oli Dionysius, Areiopagin jäsen, ja eräs nainen, nimeltä Damaris, sekä muita heidän kanssansa.

18. Luku

1 Sen jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja meni Korinttoon.
2 Siellä hän tapasi erään Akylas nimisen juutalaisen, joka oli Pontosta syntyisin ja äsken tullut Italiasta, ja

Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen.

3 Kun hänellä* oli sama ammatti, hän jäi heidän luokseen ja *teki työtä*); sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä."

4 Ja hän keskusteli synagoogassa joka sapatti ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.
5 Kun sekä Silas että Timoteus tulivat alas Makedoniasta Paavali oli *hengessään ahdistettu* todistaessaan juutalaisille että Jeesus on Kristus.

6 Mutta kun he vastustivat ja rienasivat pudisti hän vaatteitaan ja sanoi heille: *"Vastatkaa itse verestänne!* Viatonna minä tästä lähin menen pakanain luo."

7 Lähdettyään sieltä hän tuli erään [Titius] Justus nimisen Jumalaa pelkäävän miehen taloon. Hänen talonsa oli aivan synagoogan vieressä.
8 Mutta synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan. Myös monet korinttolaiset jotka

vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Paavali meni heidän luokseen.
3 Kun hänellä oli sama ammatti, jäi heidän luokseen ja teki työtä; olivat ammatiltaan teltantekijöitä.

4 Keskusteli kokoushuoneessa joka sapatti ja taivutti sekä juutalaisia että kreikkalaisia.
5 Kun Silas ja Timoteus tulivat alas Makedoniasta, Paavali oli kokonaan kiinni sanan julistamisessa todistaessaan juutalaisille Jeesuksen Kristukseksi.
6 Kun he siis vastustivat ja herjasivat, puisti hän vaatteitansa ja sanoi heille: "Verenne päänne päälle! Viatonna menen tästä lähin pakanain tykö."

7 Lähti sieltä ja tuli erään Titius Justus nimisen jumalaapelkääväisen miehen taloon. Talonsa oli aivan kokoushuoneen vieressä.
8 Mutta kokoushuoneen esimies Krispos ja koko perhekuntansa uskoivat Herraan. Myös monet kuuntelevat

hänen vaimonsa Priskillan. Klaudius oli näet käskenyt kaikkien juutalaisten poistua Roomasta. Ja Paavali meni heidän luoksensa.
3 Ja kun hänellä oli sama ammatti kuin heillä, jäi hän heidän luoksensa, ja he tekivät työtä yhdessä; sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä.
4 Ja hän keskusteli synagoogassa jokaisena sapattina ja sai sekä juutalaisia että kreikkalaisia uskomaan.
5 Ja kun Silas ja Timoteus tulivat Makedoniasta, oli Paavali kokonaan antautunut sanan julistamiseen ja todisti juutalaisille, että Jeesus on Kristus.
6 Mutta kun he vastustivat ja herjasivat, pudisti hän vaatteitansa ja sanoi heille: "Tulkoon teidän verenne oman päänne päälle! Viaton olen minä; tästedes minä menen pakanain tykö."
7 Ja hän lähti sieltä ja meni erään Titius Justus nimisen jumalaapelkääväisen miehen tykö, jonka talo oli aivan synagoogan vieressä.
8 Mutta synagoogan esimies Krispus ja koko hänen perhekuntansa uskoivat Herraan; ja myöskin monet

kuuntelivat, uskoivat ja heidät kastettiin.

9 Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää vaan puhu äläkä vaikene,"

10 sillä minä olen kanssasi eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa."
11 Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskellään Jumalan sanaa.

KÄSKYNHALTIJA GALLION JA PAAVALI

12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomarinistuimen eteen
13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lain vastaisesti."

14 Mutta kun Paavali aikoi avata suunsa sanoi Gallion juutalaisille: "Jos tämä (nyt) olisi jokin rikos tai häijy ilkityö, olisin syystä kärsinyt kuunnella teitä, oi juutalaiset."
15 Mutta jos on riitakysymys* opista ja

korinttolaiset uskoivat ja kastettiin.

9 Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu äläkä vaikene,

10 sillä Minä olen kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä Minulla on paljo kansaa tässä kaupungissa."
11 Niin viipyi heidän keskellään ajastajan ja kuusi kuukautta opettaen Jumalan sanaa.

12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen
13 sanoen: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa vastoin lakia."

14 Mutta kun Paavali aikoi avata suunsa, sanoi Gallion juutalaisille: "Jos oli kysymyksessä jokin rikos tai häijy ilkityö, voisin kärsivällisesti kuunnella teitä, oi juutalaiset.
15 Mutta kun on kysymys opista ja

korinttolaiset, jotka olivat kuulemassa, uskoivat, ja heidät kastettiin.
9 Ja Herra sanoi yöllä näyssä Paavalille: "Älä pelkää, vaan puhu, äläkä vaikene,
10 sillä minä olen sinun kanssasi, eikä kukaan ole ryhtyvä sinuun tehdäkseen sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa".
11 Niin hän viipyi siellä vuoden ja kuusi kuukautta opettaen heidän keskuudessaan Jumalan sanaa.

12 Mutta Gallionin ollessa Akaian käskynhaltijana juutalaiset yksimielisesti nousivat Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen
13 ja sanoivat: "Tämä viettelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lainvastaisella tavalla".
14 Ja kun Paavali aikoi avata suunsa, sanoi Gallion juutalaisille: "Jos olisi tehty rikos tai häijy ilkityö, olisi kohtuullista, että minä kärsivällisesti kuuntelisin teitä, juutalaiset.
15 Mutta jos teillä on riitakysymyksiä

nimistä ja teidän laistanne, katsokaa itse eteenne, (sillä) minä en tahdo olla niitten tuomarina."
16 Ja hän ajoi heidät pois tuomarinistuimen edestä.
17 Niin kaikki (kreikkalaiset) ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomarinistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

nimistä ja teidän laistanne, huolehtikaa itse, sillä minä en tahdo olla niitten tuomarina."
16 Ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.
17 Niin kaikki kreikkalaiset ottivat kiinni Soosteneen, kokoushuoneen esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

opista ja nimistä ja teidän laistanne, olkoot ne teidän huolenanne; niiden tuomari minä en tahdo olla."
16 Ja hän ajoi heidät pois tuomioistuimen edestä.
17 Niin he kaikki ottivat kiinni Soosteneen, synagoogan esimiehen, ja löivät häntä tuomioistuimen edessä, eikä Gallion välittänyt siitä mitään.

PAAVALI PALAA SYYRIAN ANTIOKIAAN

18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä useita päiviä. Jätettyään veljille hyvästit hän purjehti Syyriaan ja hän** mukanaan Priskilla ja Akylas. Hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.
19 Ja *hän tuli Efesoon ja* jätti heidät sinne. Itse hän meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.
20 He pyysivät häntä viipymään kauemmin (luonaan) mutta hän ei suostunut,
21 vaan jätti heille hyvästit sanoen: "(Minun täytyy välttämättä viettää tuleva juhla Jerusalemissa. Mutta) palaan jälleen luoksenne jos Jumala suo. Niin hän

18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä useita päiviä. Jätti sitten veljille hyvästit ja purjehti Syyriaan mukanaan Priskilla ja Akilas. Oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hänellä oli lupaus.
19 Tuli Efesoon ja jätti heidät sinne. Itse meni kokoushuoneeseen ja keskusteli juutalaisten kanssa.
20 Pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta ei suostunut,
21 vaan jätti heille hyvästit sanoen: "Palaan luoksenne, jos Jumala suo." Niin purjehti Efesosta.

18 Mutta Paavali viipyi siellä vielä jonkun aikaa; sitten hän sanoi veljille jäähyväiset ja purjehti Syyriaan, mukanansa Priskilla ja Akylas; hän oli leikkauttanut tukkansa Kenkreassa, sillä hän oli tehnyt lupauksen.
19 Ja he saapuivat Efesoon; sinne hän jätti heidät. Ja hän meni synagoogaan ja keskusteli juutalaisten kanssa.
20 Ja he pyysivät häntä viipymään kauemmin, mutta hän ei suostunut,
21 vaan sanoi heille jäähyväiset ja lausui: "Minä palaan jälleen teidän tykönne, jos Jumala suo". Ja hän lähti purjehtimaan Efesosta.

purjehti Efesosta."
22 Noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja tervehdittyään seurakuntaa meni alas Antiokiaan.

23 Viivyttvään siellä jonkin aikaa hän lähti matkaan kulkien järjestään kautta Galatian maan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

22 Noustuaan maihin Kesareassa vaelsi ylös Jerusalemiin, tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Antiokiaan.
23 Viivyttyään jonkin aikaa lähti matkaan kulkien järjestään kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

22 Ja noustuaan maihin Kesareassa hän vaelsi ylös Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa ja meni sitten alas Antiokiaan.
23 Kun hän oli viettänyt siellä jonkun aikaa, lähti hän matkalle ja kulki järjestään kautta Galatian maakunnan ja Frygian, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

APOLLOS EFESOSSA

24 Efesoon saapui muuan juutalainen nimeltä Apollos, syntyään aleksandrialainen, kaunopuheinen mies ja taitava kirjoituksissa.
25 Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hengessä palavana hän puhui ja opetti tarkoin Herrasta*, mutta tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen.
26 Ja hän alkoi rohkeasti puhua synagoogassa. Mutta kuunneltuaan häntä *Akylas ja Priskilla* ottivat hänet luokseen ja selittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.
27 Kun hän tahtoi mennä Akaiaan veljet kirjoittivat opetuslapsille kehoittaen heitä

24 Efesoon saapui muuan juutalainen, nimeltä Apollo, syntyään aleksandrialainen, kaunopuheinen mies ja väkevä Kirjoituksissa.
25 Hänelle oli opetettu Herran tie, ja hengessä palavana puhui ja opetti tarkoin Jeesuksesta tuntien ainoasti Johanneksen kasteen.
26 Alkoi rohkeasti puhua kokoushuoneessa. Mutta kuunneltuaan häntä Priskilla ja Akilas ottivat hänet luokseen ja selittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.
27 Kun tahtoi mennä Akaiaan, veljet kirjoittivat opetuslapsille kehoittaen

24 Ja Efesoon saapui eräs juutalainen, nimeltä Apollos, syntyisin Aleksandriasta, puhetaitoinen mies ja väkevä raamatuissa.
25 Tälle oli opetettu Herran tie, ja hän puhui palavana hengessä ja opetti tarkoin Jeesuksesta, mutta tunsi ainoastaan Johanneksen kasteen.
26 Hän rupesi rohkeasti puhumaan synagoogassa. Mutta kun Priskilla ja Akylas olivat häntä kuunnelleet, ottivat he hänet luokseen ja selvittivät hänelle tarkemmin Jumalan tien.
27 Ja kun hän tahtoi mennä Akaiaan, niin veljet kehoittivat häntä siihen ja

ottamaan hänet vastaan. Sinne saavuttuaan hän armon avulla oli suureksi avuksi uskoon tulleille.

28 Sillä voimallisesti hän julkisesti kumosi juutalaisten väitteet osoittaen Kirjoitusten avulla että Jeesus on Kristus.

PAAVALI EFESOSSA

1 Kun Apollos oli Korintossa tapahtui että Paavali kuljettuaan läpi ylämaakuntien tuli Efesoon ja tapasi muutamia opetuslapsia

2 Hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen kun tulitte uskoon?" He vastasivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet onko Pyhää Henkeä olemassakaan."

3 Hän sanoi (heille): "Millä teidät sitten on kastettu?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella."
4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi mielenmuutoksen kasteella kehoittaen kansaa uskomaan Häneen joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on (Kristukseen) Jeesukseen."

heitä vastaanottamaan hänet. Saavuttuaan oli armon kautta suureksi avuksi uskoon tulleille.

28 Kumosi näet voimallisesti julkisesti juutalaisten väitteet osoittaen Kirjoituksista, että Jeesus on Kristus.

19. Luku

1 Kun Apollo oli Korintossa, tapahtui, että Paavali kuljettuaan läpi ylämaakuntien tuli Efesoon ja tapasi muutamia opetuslapsia.
2 Sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" Sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, onko Pyhää Henkeä."

3 Sanoi heille: "Millä teidät sitten on kastettu?" Sanoivat: "Johanneksen kasteella."
4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi kääntymyksen kasteella sanoen kansalle, että uskoisivat Häneen, joka tulee hänen jälkeensä, se on: Jeesukseen."

kirjoittivat opetuslapsille, että nämä ottaisivat hänet vastaan. Ja sinne saavuttuaan hän armon kautta oli suureksi hyödyksi uskoon tulleille.
28 Sillä hän kumosi suurella voimalla julkisesti juutalaisten väitteet ja näytti kirjoituksista toteen, että Jeesus on Kristus.

19. Luku

1 Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.
2 Ja hän sanoi heille: "Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?" Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan".
3 Ja hän sanoi: "Millä kasteella te sitten olette kastetut?" He vastasivat: "Johanneksen kasteella".
4 Niin Paavali sanoi: "Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen".

5 Sen kuultuaan he kastattivat itsensä Herran Jeesuksen nimeen.
6 Paavalin pantua kätensä* heidän päälleen tuli Pyhä Henki heihin, ja he puhuivat kielillä ja profetoivat.

7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista henkeä.
8 Ja hän meni synagoogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan, keskustellen ja koettaen saada heidät puhuen vakuuttuneiksi Jumalan *valtakuntaa koskevista asioista*.
9 Mutta kun muutamat paatuivat eivätkä uskoneet vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän vetäytyi pois heistä ja vei opetuslapset erilleen ja kävi päivittäin keskusteluja (erään) Tyrannuksen koulussa.

10 Sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset kuulivat Herran (Jeesuksen) sanan.
11 Ja Jumala teki ylen suuria voimatekoja Paavalin kätten kautta,
12 niin että vieläpä hikiliinoja tai esivaatteita hänen iholtaan vietiin

5 Kuultuaan ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.
6 Paavalin pantua kätensä heidän päälleen Pyhä Henki tuli heidän päällensä, ja puhuivat kielillä ja ennustivat.
7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.
8 Meni kokoushuoneeseen ja puhui rohkeasti kolme kuukautta keskustellen vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

9 Mutta kun muutamat paatuivat eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin pois mentyään erotti opetuslapset heistä keskustellen päivittäin Tirannoksen koulussa.

10 Sitä kesti kaksi ajastaikaa, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset kuulivat sanoman Herrasta Jeesuksesta.
11 Jumala teki erinomaisia voimatekoja Paavalin kätten kautta,
12 niin että vieläpä liinoja ja vaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle,

5 Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.
6 Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat.
7 Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.
8 Ja hän meni synagoogaan, ja kolmen kuukauden ajan hän puhui heidän kanssansa rohkeasti ja vakuuttavasti Jumalan valtakunnasta.

9 Mutta kun muutamat paaduttivat itsensä eivätkä uskoneet, vaan puhuivat pahaa Herran tiestä kansan edessä, niin hän meni pois heidän luotaan ja erotti opetuslapset heistä ja piti joka päivä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.
10 Ja sitä kesti kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, saivat kuulla Herran sanan.
11 Ja Jumala teki ylen voimallisia tekoja Paavalin kätten kautta,
12 niin että vieläpä hikiliinoja ja esivaatteita hänen iholtansa vietiin

sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget kaikkosivat (heistä).

SKEUAAN POJAT

13 Myös muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat alkoivat mainita Herran Jeesuksen nimeä niitten kohdalla joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Vannotamme* teitä sen Jeesuksen nimessä jota Paavali julistaa."

14 Oli myös *juutalaisen ylipapin Skeuaan joitakin poikia, seitsemän miestä* jotka näin tekivät.
15 Mutta paha henki vastasi [heille] ja sanoi: "Jeesuksen tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"

16 Ja se mies jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät* ja pahoinpiteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä huoneesta.

17 Tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä ylistettiin.

ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat.

13 Myös muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat alkoivat mainita Herran Jeesuksen nimeä niitten yli, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Vannotamme teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa."
14 Niitä, jotka näin tekivät, oli myös juutalaisen ylipapin Skeuaan seitsemän poikaa;
15 mutta paha henki vastasi ja sanoi heille: "Jeesuksen tunnen ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"

16 Ja se ihminen, jossa paha henki oli, karkasi heidän päälleen, voitti heidät kaikki ja runteli heitä, niin että alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä huoneesta.

17 Tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimeä

sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.

13 Myöskin muutamat kuljeksivat juutalaiset loitsijat rupesivat lausumaan Herran Jeesuksen nimeä niiden ylitse, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä vannotan teitä sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa".
14 Ja niiden joukossa, jotka näin tekivät, oli myös erään juutalaisen ylipapin, Skeuaan, seitsemän poikaa;
15 mutta paha henki vastasi heille sanoen: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin minä tiedän, mutta keitä te olette?"
16 Ja se mies, jossa paha henki oli, karkasi heidän kimppuunsa, voitti heidät toisen toisensa perästä ja runteli heitä, niin että he alastomina ja haavoitettuina pakenivat siitä huoneesta.
17 Ja tämän saivat tietää kaikki Efeson asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset; ja heidät kaikki valtasi pelko, ja Herran Jeesuksen nimeä

18 Monet niistä jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.
19 Samoin useat niistä jotka olivat harjoittaneet taikoja, kantoivat kirjat kokoon ja polttivat kaikkien nähden. Niitten arvo laskettiin ja havaittiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa*.

20 Näin *Herran sana voimallisesti* menestyi ja osoittautui väkeväksi.

PAAVALIN MATKASUUNNITELMA

21 Kun tämä kaikki oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti Makedonian ja Akaian kautta kuljettuaan matkata Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun on nähtävä myös Rooma."

22 Lähetettyään Makedoniaan kaksi niistä jotka häntä palvelivat, nimittäin Timoteuksen ja Erastuksen, hän jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

ylistettiin suuresti.
18 Monet niistä, jotka uskoivat, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.
19 Samoin useat niistä, jotka olivat harjoittaneet taikoja, kantoivat kirjat kokoon ja polttivat kaikkien nähden. Laskivat niitten arvon ja havaitsivat sen olevan viisikymmentätuhatta hopearahaa.
20 Näin Herran voimasta sanan kasvoi ja vahvistui.

21 Kun tämä kaikki oli tapahtunut, Paavali hengessä päätti Makedonian ja Akaian kautta kuljettuaan matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää näkemän myös Rooma."

22 Lähetettyään Makedoniaan kaksi niistä, jotka häntä palvelivat, Timoteuksen ja Erastuksen, jäi joksikin aikaa Aasiaan.

ylistettiin suuresti.
18 Ja monet niistä, jotka olivat tulleet uskoon, menivät ja tunnustivat ja ilmoittivat tekonsa.
19 Ja useat niistä, jotka olivat taikuutta harjoittaneet, kantoivat kirjansa kokoon ja polttivat ne kaikkien nähden; ja kun niiden arvo laskettiin yhteen, huomattiin sen olevan viisikymmentä tuhatta hopearahaa.
20 Näin Herran sana voimallisesti kasvoi ja vahvistui.

21 Kun kaikki tämä oli tapahtunut, niin Paavali hengessä päätti kulkea Makedonian ja Akaian kautta ja matkustaa Jerusalemiin ja sanoi: "Käytyäni siellä minun pitää nähdä myös Rooma".
22 Ja hän lähetti Makedoniaan kaksi apumiehistänsä, Timoteuksen ja Erastuksen, mutta jäi itse joksikin aikaa Aasiaan.

EFESON MELLAKKA

23 Tähän aikaan syntyi suuri melu siitä tiestä.
24 Sillä muuan hopeaseppä nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeisia Artemiin temppelejä, hankki käsityöläisille melkoisia tuloja.
25 Kutsuttuaan koolle heidät ja muut sellaista työtä tekevät hän sanoi: "Miehet, tiedätte että meillä on hyvä toimeentulo tästä työstä."
26 Mutta näette ja kuulette että tämä Paavali on ei ainoastaan Efesossa vaan melkein koko Aasiassa uskotellen vietellyt paljon kansaa sanoen, etteivät ne ole jumalia jotka ovat käsin tehtyjä.

27 Nyt ei ainoastaan meidän työmme* ole vaarassa tulla halveksituksi, vaan myös että suuren Artemis-jumalattaren temppeli katsotaan tyhjän arvoiseksi ja että myös hänen mahtavuutensa kukistuu, hänen jota koko Aasia ja koko maailma palvelee."
28 Sen kuultuaan he tulivat vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

23 Tähän aikaan syntyi suuri melu siitä tiestä.
24 Muuan hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä, hankki näet käsityöläisille melkoisia tuloja.
25 Kutsuttuaan koolle heidät ja muut sellaista työtä tekevät sanoi heille: "Miehet, tiedätte, että toimeentulomme riippuu tästä työstä.
26 Mutta näette ja kuulette, että tämä Paavali on, ei ainoasti Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, yllytellen vietellyt paljon kansaa sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka ovat käsin tehtyjä.
27 Nyt ei ainoasti meidän asiamme ole vaarassa tulla halveksituksi, vaan myös, että suuren Artemis jumalattaren temppeli katsotaan tyhjän arvoiseksi ja että hänen mahtavuutensa kukistuu, hänen, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."
28 Kuultuaan tulivat vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

23 Tähän aikaan syntyi sangen suuri melu siitä tiestä.
24 Sillä eräs hopeaseppä, nimeltä Demetrius, joka valmisti hopeaisia Artemiin temppeleitä, hankki sillä ammattilaisille melkoisia tuloja.
25 Hän kutsui kokoon nämä sekä muut, jotka sellaista työtä tekivät, ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meillä on hyvä toimeentulomme tästä työstä;
26 mutta nyt te näette ja kuulette, että tuo Paavali on, ei ainoastaan Efesossa, vaan melkein koko Aasiassa, uskotellut ja vietellyt paljon kansaa, sanoen, etteivät ne ole jumalia, jotka käsillä tehdään.
27 Ja nyt uhkaa se vaara, että ei ainoastaan tämä meidän elinkeinomme joudu halveksituksi, vaan myöskin, että suuren Artemis jumalattaren temppeliä ei pidetä minäkään ja että hän menettää mahtavuutensa, hän, jota koko Aasia ja koko maanpiiri palvelee."
28 Kun he sen kuulivat, tulivat he vihaa täyteen ja huusivat sanoen: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

29 Ja koko kaupunki joutui sekasorron valtaan. Ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan temmaten mukaansa makedonialaiset Gaiuksen ja Aristarkuksen, Paavalin matkatoverit.

30 Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sallineet sitä.
31 Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.

32 Niin toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen eivätkä useimmat tienneet minkä vuoksi olivat tulleet kokoon.
33 Ja joukosta vedettiin esille Aleksanteri jota juutalaiset työnsivät esiin. Niin Aleksanteri viittasi kädellään ja tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.

34 Mutta huomattuaan että hän on juutalainen, he rupesivat kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

29 Koko kaupunki tuli täyteen sekasortoa ja ryntäsivät kaikki yhtenä näytelmäpaikkaan temmaten mukaan makedonialaiset Gaiuksen ja Aristarkuksen, Paavalin matkatoverit.

30 Kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, opetuslapset eivät sitä sallineet.
31 Myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät hartaasti, ettei menisi näytelmäpaikkaan.
32 Niin toiset huusivat sitä, toiset tätä, sillä kokous oli sekasortoinen eivätkä useimmat tienneet, minkä tähden olivat tulleet kokoon.
33 Vetivät joukosta esille Aleksanterin, jota juutalaiset työnsivät esiin. Niin Aleksanteri viittasi kädellä ja tahtoi pitää puolustuspuheen kansalle.

34 Huomattuaan, että on juutalainen, rupesivat kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

29 Ja koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät kaikki yhdessä näytelmäpaikkaan ja tempasivat mukaansa Gaiuksen ja Aristarkuksen, kaksi makedonialaista, jotka olivat Paavalin matkatovereita.
30 Ja kun Paavali tahtoi mennä kansanjoukkoon, eivät opetuslapset sitä sallineet.
31 Ja myös muutamat Aasian hallitusmiehistä, jotka olivat hänen ystäviään, lähettivät hänelle sanan ja pyysivät, ettei hän menisi näytelmäpaikkaan.
32 Ja he huusivat, mikä mitäkin; sillä kokous oli sekasortoinen, ja useimmat eivät tienneet, minkätähden he olivat tulleet kokoon.
33 Silloin vedettiin joukosta esille Aleksander, jota juutalaiset työnsivät esiin; niin Aleksander viittasi kädellään merkiksi, että hän tahtoi pitää puolustuspuheen kansan edessä.
34 Mutta kun he huomasivat, että hän oli juutalainen, rupesivat he kaikki yhteen ääneen huutamaan ja kirkuivat noin kaksi hetkeä: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

35 Mutta kun kaupungin sihteeri oli saanut kansan rauhoittumaan, hän sanoi: ”Miehet, efesolaiset! Kuka on se mies joka ei tiedä että efesolaisten kaupunki on suuren *Artemis-jumalattaren* temppelin ja taivaasta* pudonneen kuvan vaalija?

36 Koska tämä siis on kiistämätöntä, teidän tulee pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.
37 Olette kuitenkin tuoneet mukananne nimiä miehet jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä jumalatartanne* pilkanneet.
38 Jos siis Demetriuksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on aihetta jotakuta vastaan, niin sitä varten istutaan oikeutta ja on käskynhaltijoita. Vetäkööt toisensa oikeuteen.

39 Mutta jos tavoittelette jotain muuta, ratkaistakoon se laillisessa kansankokouksessa.
40 Sillä olemmehan vaarassa tämän päivän vuoksi joutua syytteeseen kapinasta. eikä ole mitään perustetta jonka nojalla voisimme esittää selityksen tästä mellakasta."

35 Mutta saatuaan kansan rauhoittumaan sihteeri sanoo: "Efeson miehet, kuka on se ihminen, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemis jumalattaren temppelin ja hänen Seun luota pudonneen kuvansa vaalija?
36 Koska tämä on kiistämätöntä, tulee teidän pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.
37 Olette kuljettaneet mukananne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole jumalatartanne pilkanneet.
38 Jos siis Demetriuksella ja häneen liittyneillä käsityöläisillä on aihetta jotakuta vastaan, niin istutaan oikeutta ja on käskynhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen.

39 Mutta jos tavoittelette jotakin muuta, ratkaistakoon se laillisessa kansankokouksessa.
40 Sillä mekin olemme vaarassa tämän päivän tähden joutua syytteeseen jopa kapinasta, eikä ole mitään syytä, jonka voisimme esittää tämän mellakan puolustuksena.

35 Mutta kun kaupungin kansleri oli saanut kansan rauhoittumaan, sanoi hän: "Efeson miehet, onko ketään, joka ei tiedä, että efesolaisten kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vaalija?

36 Koska ei kukaan voi tätä kieltää, tulee teidän siis pysyä rauhallisina eikä tehdä mitään harkitsematonta.
37 Te olette kuitenkin tuoneet tänne nämä miehet, jotka eivät ole temppelin ryöstäjiä eivätkä ole meidän jumalatartamme pilkanneet.
38 Jos siis Demetriuksella ja hänen ammattiveljillänsä on riita-asiaa jotakuta vastaan, niin pidetäänhän oikeudenistuntoja ja onhan käskynhaltijoita; vetäkööt toisensa oikeuteen.
39 Ja jos teillä on vielä jotakin muuta vaadittavaa, niin ratkaistakoon asia laillisessa kansankokouksessa.
40 Sillä tämänpäiväisen tapahtuman tähden me olemme vaarassa joutua syytteeseen jopa kapinasta, vaikkei mitään aihetta olekaan; ja silloin me emme voi vastata tästä mellakasta."

41 Näin puhuen hän hajoitti kokouksen.

PAAVALIN MATKA MAKEDONIAAN JA KREIKKAAN

1 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luokseen. [Rohkaistuaan heitä] hän jätti hyvästit ja lähti matkaamaan Makedoniaan.

2 Kuljettuaan niitten paikkakuntien läpi ja rohkaistuaan heitä monin sanoin hän tuli Kreikkaan.
3 Siellä hän viipyi kolme kuukautta. Juutalaisten tehtyä häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan purjehtia Syyriaan, heräsi hänessä ajatus palata Makedonian kautta.

4 Häntä seurasivat (Aasiaan saakka) berealainen Soopater [, Pyrruksen poika,] ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.
5 Mentyään edeltä nämä odottivat meitä Trooassa.
6 Mutta me purjehdimme hapattomain

41 Näin puhuen hajoitti kokouksen.

20. Luku

1 Kun meteli oli asettunut, Paavali kutsui opetuslapset luoksensa. Kehoitettuaan heitä jätti hyvästit ja lähti matkustamaan Makedoniaan.

2 Kuljettuaan niitten paikkakuntain läpi ja kehoitettuaan heitä monin sanoin tuli Kreikkaan.
3 Oleskeli siellä kolme kuukautta. Juutalaisten tehtyä häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan purjehtia Syyriaan heräsi hänessä ajatus palata Makedonian kautta.

4 Häntä seurasivat Aasiaan saakka berealainen Soopeter, Pyrroksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikos ja Trofimos.
5 Mentyään edellä nämä vartoivat meitä Trooaassa.
6 Mutta me purjehdimme hapattomain

41 Näin puhuen hän sai kokouksen hajaantumaan.

20. Luku

1 Kun meteli oli asettunut, kutsui Paavali opetuslapset luoksensa; ja rohkaistuaan heitä hän jätti heidät hyvästi ja lähti matkustamaan Makedoniaan.
2 Ja kuljettuaan niiden paikkakuntien läpi ja puhuttuaan siellä monta kehoituksen sanaa hän tuli Kreikkaan.
3 Siellä hän oleskeli kolme kuukautta. Ja kun juutalaiset olivat tehneet häntä vastaan salahankkeen hänen aikoessaan lähteä meritse Syyriaan, päätti hän tehdä paluumatkansa Makedonian kautta.
4 Ja häntä seurasivat berealainen Soopater, Pyrruksen poika, ja tessalonikalaisista Aristarkus ja Sekundus, derbeläinen Gaius, Timoteus sekä aasialaiset Tykikus ja Trofimus.
5 Nämä menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa;
6 mutta me purjehdimme

leipäin juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luokseen Trooaaseen jossa viivyimme seitsemän päivää.

leipäin juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidessä päivässä heidän luokseen Trooaaseen, jossa viivyimme seitsemän päivää.

happamattoman leivän juhlan jälkeen Filippistä ja tulimme viidentenä päivänä heidän luoksensa Trooaaseen ja viivyimme siellä seitsemän päivää.

EUTYKUS

7 Kun *opetuslapset olivat* viikon ensimmäisenä päivänä kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssaan ja jatkoi puhetta keskiyöhön saakka.
8 Ja yläsalissa jossa *he olivat* koolla, oli monta lamppua palamassa.
9 Mutta muuan nuorukainen nimeltä Eutykus istui ikkunalla sikeään uneen vaipuneena, kun Paavali puhui kauan. Unen valtaamassa hän putosi kolmannesta kerroksesta alas ja hänet nostettiin ylös kuolleena.
10 Mutta mentyään alas Paavali heittäytyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: ”Älkää olko levottomia, sillä hänen henkensä on hänessä.”
11 Niin hän meni ylös, mursi leipää ja söi. Hän puhui kauan, päivän koittoon

7 Viikon ensimäisenä päivänä, kun olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssaan ja jatkoi puhetta keskiyöhön saakka.
8 Monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa olimme koolla.
9 Niin muuan nuorukainen, nimeltä Eutikos, istui ikkunalla vaipuen sikeään uneen, kun Paavali puhui kauan, ja uneen vaipuneena putosi kolmannesta kerroksesta alas ja nostettiin kuolleena.

10 Mutta mentyään alas Paavali laskihe hänen päälleen, kiersi kätensä ympärille ja sanoi: "Älkää olko levottomia, sillä hänen henkensä on hänessä."
11 Meni ylös, mursi leipää ja söi. Puheli kauan, päivän koittoon asti, ja

7 Ja kun viikon ensimmäisenä päivänä olimme kokoontuneet murtamaan leipää, niin Paavali, joka seuraavana päivänä aikoi matkustaa pois, keskusteli heidän kanssansa ja pitkitti puhettaan puoliyöhön saakka.
8 Ja monta lamppua oli palamassa yläsalissa, jossa me olimme koolla.
9 Niin eräs nuorukainen, nimeltä Eutykus, istui ikkunalla, ja kun Paavalin puhe kesti niin kauan, vaipui hän sikeään uneen ja putosi unen vallassa kolmannesta kerroksesta maahan; ja hänet nostettiin ylös kuolleena.
10 Mutta Paavali meni alas, heittäytyi hänen ylitsensä, kiersi kätensä hänen ympärilleen ja sanoi: "Älkää hätäilkö, sillä hänessä on vielä henki".

11 Niin hän meni jälleen ylös, mursi leipää ja söi; ja hän puhui kauan

asti, ja lähti sitten matkaan.

12 Mutta he veivät pojan elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

MATKA TROOASTA MILETOON

13 Mentyämme edeltä nousimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt aikoen itse kulkea jalan.

14 Kun hän yhtyi meihin Assossa otimme hänet laivaan ja tulimme Mityleneen.

15 Purjehdittuamme sieltä saavuimme seuraavana päivänä Kion kohdalle ja toisena* päivänä purjehdimme Samoon. (Viivyttyämme Trogyllionissa) tulimme seuraavana päivänä Miletoon.
16 Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efeson ohi jottei tulisi kuluttaneeksi aikaa Aasiassa, sillä hän kiirehti ollakseen, jos se oli hänelle mahdollista, helluntaipäivänä Jerusalemissa.

lähti sitten matkaan.

12 Toivat pojan elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

13 Mutta me menimme edellä laivalle ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä oli niin määrännyt aikoen itse kulkea jalan.

14 Kun yhtyi meihin Assossa, toimme hänet laivaan ja tulimme Mitileneen.

15 Purjehdittuamme sieltä saavuimme seuraavana päivänä Kion kohdalle ja toisena päivänä laskimme Samoon. Seuraavana päivänä tulimme Miletoon.

16 Paavali oli näet päättänyt purjehtia Efeson ohi, jottei tulisi kuluttaneeksi aikaa Aasiassa, sillä kiiruhti ollakseen - mikäli hänelle mahdollista - helluntaipäivänä Jerusalemissa.

heidän kanssansa, päivän koittoon asti, ja lähti sitten matkalle.
12 Ja he veivät pojan sieltä elävänä ja tulivat suuresti lohdutetuiksi.

13 Mutta me menimme edeltäpäin ja astuimme laivaan ja purjehdimme Assoon. Sieltä aioimme ottaa Paavalin laivaan, sillä hän oli niin määrännyt, aikoen itse kulkea maitse.
14 Ja kun hän yhtyi meihin Assossa, otimme hänet laivaan ja kuljimme Mityleneen.
15 Sieltä me purjehdimme ja saavuimme toisena päivänä Kion kohdalle; seuraavana päivänä laskimme Samoon ja tulimme sen jälkeisenä päivänä Miletoon.
16 Sillä Paavali oli päättänyt purjehtia Efeson ohitse, ettei häneltä kuluisi aikaa Aasiassa; sillä hän kiiruhti joutuakseen, jos suinkin mahdollista, helluntaiksi Jerusalemiin.

EFESON VANHIMPIEN HYVÄSTELY

17 Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui luokseen seurakunnan vanhimmat.

18 Heidän saavuttuaan hänen luokseen hän sanoi heille: "Tiedätte kuinka ensimmäisestä päivästä lähtien jona tulin Aasiaan, olen kaiken aikaa ollut kanssanne."
19 palvellen Herraa kaikessa nöyränä ja (monin) kyynelin, koettelemuksissa jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeitten vuoksi,

20 kuinka en ole salannut mitään julistaessani teille sitä mikä on hyödyllistä ja opettaessani teitä julkisesti ja huone huoneelta.
21 Olen vakaasti julistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille mielenmuutosta Jumalan suhteen ja uskoa Herraamme Jeesukseen Kristukseen."

22 Mutta nyt, katso, matkustan hengessä sidottuna Jerusalemiin tietämättä mitä minulle siellä tapahtuu,
23 paitsi että Pyhä Henki joka

17 Miletosta lähetti sanan Efesoon ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat.

18 Heidän saavuttuaan tykönsä sanoi heille: "Tiedätte, kuinka ensimäisestä päivästä asti, jona Aasiaan tulin, olen kaiken aikaa ollut kanssanne

19 palvellen Herraa kaikessa nöyränä ja monin kyynelin ja koettelemuksin, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeitten tähden,

20 kuinka en ole vetäynyt pois julistamasta teille kaikkea, mistä on hyötyä, ja opettamasta teitä julkisesti ja huone huoneelta,
21 vakaasti todistaen sekä juutalaisille että kreikkalaisille kääntymyksestä Jumalan puoleen ja uskosta Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

22 Mutta katso, nyt matkustan hengessä sidottuna Jerusalemiin tietämättä, mikä minua siellä kohtaa,
23 paitsi että Pyhä Henki joka

17 Mutta Miletosta hän lähetti sanan Efesoon ja kutsui tykönsä seurakunnan vanhimmat.
18 Ja kun he saapuivat hänen tykönsä, sanoi hän heille: "Te tiedätte ensimmäisestä päivästä asti, kun minä Aasiaan tulin, miten minä kaiken aikaa olen ollut teidän kanssanne;
19 kuinka minä olen palvellut Herraa kaikella nöyryydellä ja kyynelillä, koettelemuksissa, jotka ovat kohdanneet minua juutalaisten salahankkeiden tähden;
20 kuinka minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille sitä, mikä hyödyllistä on, ja opettamasta teitä sekä julkisesti että huone huoneelta,
21 vaan olen todistanut sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannusta kääntymyksessä Jumalan puoleen ja uskoa meidän Herraamme Jeesukseen Kristukseen.
22 Ja nyt, katso, minä matkustan, sidottuna hengessä, Jerusalemiin, enkä tiedä, mikä minua siellä kohtaa.
23 Sen vain tiedän, että Pyhä Henki

kaupungissa todistaa minulle sanoen että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.

24 Mutta en (mistään välitä enkä) pidä henkeäni itselleni kalliina* jotta (iloiten) täyttäisin juoksuni ja sen viran jonka Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon ilosanoman todistamisen.”

25 ”Ja nyt, katso, tiedän ettei kasvojani enää näe kukaan teistä joitten keskellä olen vaeltanut saarnaten Jumalan valtakuntaa.

26 Sen vuoksi todistan teille tänä päivänä että olen viaton kaikkien vereen.

27 Sillä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan päätöstä.”

28 Ottakaa siis vaari itsestänne ja koko laumasta johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa jonka Hän omalla verellään on itselleen ansainnut.

29 Sillä tiedän (sen) että lähtöni jälkeen keskellenne tulee julmia susia jotka eivät

kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja vaivat minua vartovat.

24 Mutta en mistään välitä enkä pidä henkeäni itselleni kalliina, iloiten täyttääkseni juoksuni ja sen viran, jonka Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankelion todistamisen.

25 Nyt, katso, tiedän, ettette enää näe kasvojani, ei yksikään teistä, joitten keskellä olen vaeltanut saarnaten Jumalan valtakuntaa.

26 Sen tähden todistan teille tänä päivänä, että olen viaton kaikkeen vereen.

27 Sillä en ole vetäynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan neuvoa.

28 Ottakaa siis vaari itsestänne ja koko laumasta, johon Pyhä Henki on pannut teidät kaitsijoiksi, paimentamaan Jumalan seurakuntaa, jonka omalla verellään on itselleen ansainnut.

29 Sillä tiedän, että lähtöni jälkeen keskellenne tulee julmia susia, jotka

jokaisessa kaupungissa todistaa minulle ja sanoo, että kahleet ja ahdistukset minua odottavat.

24 En minä kuitenkaan pidä henkeäni itselleni minkään arvoisena, kunhan vain täytän juoksuni ja sen viran, jonka minä Herralta Jeesukselta olen saanut: Jumalan armon evankeliumin todistamisen.

25 Ja nyt, katso, minä tiedän, ettette enää saa nähdä minun kasvojani, ei kukaan teistä, joiden keskuudessa minä olen vaeltanut ja saarnannut valtakuntaa.

26 Sentähden minä todistan teille tänä päivänä, että minä olen viaton kaikkien vereen.

27 Sillä minä en ole vetäytynyt pois julistamasta teille kaikkea Jumalan tahtoa.

28 Ottakaa siis itsestänne vaari ja kaikesta laumasta, johon Pyhä Henki on teidät pannut kaitsijoiksi, paimentamaan Herran seurakuntaa, jonka hän omalla verellänsä on itselleen ansainnut.

29 Minä tiedän, että minun lähtöni jälkeen teidän keskuuteenne tulee

laumaa säästä.
30 Ja omasta joukostanne nousee miehiä jotka puhuvat väärää puhetta vetääkseen opetuslapset mukaansa.

31 Valvokaa siis, muistaen että kolmeen vuoteen en ole lakannut yötä päivää kyynelin neuvomasta itse kutakin.”

32 Ja nyt uskon teidät (,veljet,) Jumalan ja Hänen armonsa* sanan haltuun, Hänen joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

33 En ole halunnut kenenkään hopeaa tai kultaa tai vaatteita.
34 (vaan) tiedätte itse että nämä käteni ovat palvelleet minun ja seuralaisteni tarpeita.
35 Olen teille kaikessa osoittanut että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa Herran Jeesuksen sanat — että Hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'
36 Tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssaan.
37 Kaikki itkivät haikeasti, heittäytyivät

eivät laumaa säästä.
30 Omasta joukostanne nousee miehiä, jotka puhuvat väärää puhetta vetääkseen opetuslapset mukaansa.

31 Valvokaa siis, muistaen, että kolmeen vuoteen en ole lakannut yötä päivää kyynelin neuvomasta itsekutakin.

32 Ja nyt jätän teidät Jumalan ja armonsa sanan haltuun, Hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.

33 En ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita,
34 vaan tiedätte itse, että nämä käteni ovat palvelleet minun ja seuralaisteni tarpeiksi.
35 Kaikki asiat näytin teille, että näin ponnistellen tulee huolehtia heikoista ja muistaa Herran Jeesuksen sanat - että itse sanoi: 'Onnellisempaa on antaa kuin ottaa.'"
36 Tämän sanottuaan polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssaan.
37 Kaikki itkivät haikeasti, heittäysivät

julmia susia, jotka eivät laumaa säästä,
30 ja teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka väärää puhetta puhuvat, vetääkseen opetuslapset mukaansa.
31 Valvokaa sentähden ja muistakaa, että minä olen kolme vuotta lakkaamatta yötä ja päivää kyynelin neuvonut teitä itsekutakin.
32 Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, hänen, joka on voimallinen rakentamaan teitä ja antamaan teille perintöosan kaikkien pyhitettyjen joukossa.
33 En minä ole halunnut kenenkään hopeata tai kultaa tai vaatteita;
34 te tiedätte itse, että nämä minun käteni ovat työllänsä hankkineet, mitä minä ja seuralaiseni olemme tarvinneet.
35 Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa'."
36 Ja tämän sanottuaan hän polvistui ja rukoili kaikkien heidän kanssansa.
37 Ja he ratkesivat kaikki haikeasti

Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä rakkaasti.
38 Eniten heitä suretti se sana jonka hän oli sanonut, etteivät he enää näkisi hänen kasvojaan. Ja he saattoivat hänet laivaan.

PAAVALI TYYROSSA

1 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet vesille, tulimme suoraan kuljettuamme Koosiin*, seuraavana päivänä Rodokseen* ja sieltä Pataraan.
2 Tavattuamme laivan joka oli menossa Foinikiaan nousimme siihen ja läksimme purjehtimaan.
3 Saatuamme Kyproksen näkyviimme ja jätettyämme sen vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja laskimme maihin Tyyrossa, sillä siellä oli laivan määrä purkaa lasti.

4 Tavattuamme opetuslapset viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta he kehoittivat Paavalia olemaan menemättä (ylös) Jerusalemiin.

5 Mutta vietettyämme loppuun ne päivät läksimme matkaan ja kaikki saattoivat

Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä kiihkeästi.
38 Eniten heitä suretti se sana, jonka oli sanonut, etteivät enää tule näkemään hänen kasvojaan. Saattoivat hänet laivaan.

21. Luku

1 Kun erottuamme heistä olimme purjehtineet, laskimme suoraan ja tulimme Koosiin, seuraavana päivänä Rodokseen ja sieltä Pataraan.
2 Tavattuamme laivan, joka oli menossa Foinikiaan, astuimme siihen ja läksimme purjehtimaan.
3 Saatuamme Kypron näkyviimme ja jätettyämme sen vasemmalle purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa, sillä siellä oli laivan määrä purkaa lastinsa.
4 Tavattuamme opetuslapset viivyimme siellä seitsemän päivää. Hengen vaikutuksesta kehoittivat Paavalia olemaan menemättä Jerusalemiin.
5 Mutta vietettyämme loppuun ne päivät läksimme matkaan ja kaikki

itkemään ja lankesivat Paavalin kaulaan ja suutelivat häntä,
38 ja enimmän suretti heitä se sana, jonka hän oli sanonut, etteivät he enää saisi nähdä hänen kasvojansa. Ja he saattoivat hänet laivaan.

21. Luku

1 Kun olimme eronneet heistä ja lähteneet purjehtimaan, laskimme suoraan Koossaareen ja seuraavana päivänä Rodoon ja sieltä Pataraan.
2 Siellä tapasimme Foinikiaan menevän laivan, astuimme siihen ja lähdimme purjehtimaan.
3 Ja kun Kypro rupesi näkymään ja oli jäänyt meistä vasemmalle, purjehdimme Syyriaan ja nousimme maihin Tyyrossa; siellä näet laivan oli määrä purkaa lastinsa.
4 Ja tavattuamme opetuslapset me viivyimme siellä seitsemän päivää. Ja Hengen vaikutuksesta he varoittivat Paavalia menemästä Jerusalemiin.

5 Mutta kun olimme viettäneet loppuun ne päivät, lähdimme matkalle, ja kaikki

meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka, Rannalla laskeuduimme polvillemme ja rukoilimme.

6 Jätettyämme toisillemme hyvästit astuimme laivaan, ja he palasivat koteihinsa.

PAAVALI KESAREASSA

7 Päätimme purjehduksen saavuttuamme Tyyrosta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivyimme päivän heidän luonaan.

8 Mutta seuraavana päivänä läksimme (Paavali seuralaisineen) matkaan ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Filippuksen kotiin — hän oli yksi niistä seitsemästä — ja jäimme hänen luokseen.
9 Hänellä oli neljä profetoivaa tytärtä, neitsyttä.
10 Kun viivyimme useita päiviä, Juudeasta tuli muuan profeetta nimeltä Agabus.

11 Tultuaan luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen

saattoivat meitä vaimoineen ja lapsineen kaupungin ulkopuolelle saakka. Rannalla laskeusimme polvillemme ja rukoilimme.
6 Jätettyämme toisillemme hyvästit astuimme laivaan, ja palasivat koteihinsa.

7 Purjehtimisemme päätteeksi saavuimme Tyyrosta Ptolemaikseen. Tervehdimme veljiä ja viivyimme päivän luonansa.

8 Seuraavana päivänä läksimme matkaan ja tulimme Kesareaan. Menimme evankelista Vilpun kotiin - hän oli yksi niistä seitsemästä - ja jäimme tykönsä.
9 Hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, jotka profetoivat.
10 Viipyessämme useita päiviä Juudeasta tuli muuan profeetta, nimeltä Agabos.
11 Tultuaan luoksemme otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä Henki: 'Sen

saattoivat vaimoineen ja lapsineen meitä kaupungin ulkopuolelle saakka. Ja me laskeuduimme rannalla polvillemme ja rukoilimme;
6 ja sanottuamme jäähyväiset toisillemme astuimme laivaan, ja he palasivat kotiinsa.

7 Tyyrosta me saavuimme Ptolemaikseen, ja siihen päättyi purjehduksemme. Ja me tervehdimme veljiä siellä ja viivyimme päivän heidän luonansa.
8 Mutta seuraavana päivänä me lähdimme sieltä ja tulimme Kesareaan, jossa menimme evankelista Filippuksen tykö, joka oli yksi niistä seitsemästä, ja jäimme hänen tykönsä.
9 Ja hänellä oli neljä tytärtä, neitsyttä, joilla oli profetoimisen lahja.
10 Siellä me viivyimme useita päiviä. Niin tuli sinne Juudeasta eräs profeetta, nimeltä Agabus.
11 Ja tultuaan meidän luoksemme hän otti Paavalin vyön, sitoi sillä jalkansa ja kätensä ja lausui: "Näin sanoo Pyhä

miehen jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.' "
12 Tämän kuultuamme pyysimme sekä me että paikkakuntalaiset ettei hän menisi Jerusalemiin.
13 *Mutta Paavali vastasi*: "Mitä teette kun itkette ja särjette sydäntäni! Sillä olen valmis en ainoastaan sidottavaksi vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen vuoksi."

14 Kun hän ei taipunut, rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."

miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin.'"
12 Kuultuamme tämän pyysimme sekä me että paikalliset veljet, ettei menisi Jerusalemiin.
13 Mutta Paavali vastasi: "Mitä teette, kun itkette ja särjette sydäntäni? Sillä olen valmis, en ainoasti sidottavaksi, vaan myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden."

14 Kun ei taipunut, niin rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."

Henki: 'Sen miehen, jonka vyö tämä on, juutalaiset näin sitovat Jerusalemissa ja antavat pakanain käsiin'."
12 Kun sen kuulimme, pyysimme, sekä me että ne, jotka siellä asuivat, ettei hän menisi Jerusalemiin.
13 Silloin Paavali vastasi ja sanoi: "Mitä te teette, kun itkette ja särjette minun sydäntäni. Sillä minä olen valmis, en ainoastaan käymään sidottavaksi vaan myöskin kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden."
14 Ja kun hän ei taipunut, niin me rauhoituimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto".

TULO JERUSALEMIIN

15 Niitten päivien jälkeen varustauduimme matkaan ja menimme ylös Jerusalemiin.

16 Kanssamme lähti myös opetuslapsia Kesareasta ja he veivät meidät erään vanhan opetuslapsen, kyproslaisen Mnasonin luo, majaillaksemme hänen luonaan.
17 Saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

15 Niitten päivien jälkeen satuloimme ratsut ja menimme ylös Jerusalemiin.

16 Kanssamme lähti opetuslapsia Kesareasta ja veivät meidät erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin luo, siellä majaillaksemme.

17 Saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

15 Niiden päivien kuluttua me hankkiuduimme ja menimme ylös Jerusalemiin.
16 Ja meidän kanssamme tuli myös opetuslapsia Kesareasta, jotka veivät meidät majapaikkaamme, erään vanhan opetuslapsen, kyprolaisen Mnasonin, tykö.
17 Ja saavuttuamme Jerusalemiin veljet ottivat meidät iloiten vastaan.

JUUTALAISKRISTITTYJEN LAINALAISUUS

18 Seuraavana päivänä Paavali meni kanssamme Jaakobin luo, ja kaikki vanhimmat tulivat koolle.

19 Tervehdittyään heitä hän kertoi juurta jaksain mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskellä.

20 Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa. Ja he sanoivat Paavalille*: "Näet, veli, kuinka monia tuhansia juutalaisia on tullut uskoon ja he kaikki ovat lainkiivailijoita."

21 Mutta heille on kerrottu sinusta että opetat kaikille pakanain seassa asuville juutalaisille luopumista Mooseksesta sanoen ettei heidän pidä ympärileikata lapsiaan eikä vaeltaa säännösten mukaan.

22 Miten siis on? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.
23 Tee siis tämä minkä sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä joilla on lupaus täytettävänä.

18 Seuraavana päivänä Paavali meni kanssamme Jaakon tykö, ja kaikki vanhimmat tulivat koolle.

19 Tervehdittyään heitä kertoi kohta kohdalta, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskellä.

20 Kuultuaan ylistivät Jumalaa. Sanoivat hänelle: "Näet, veli, kuinka tavattoman suuri joukko juutalaisia on tullut uskoon, ja kaikki ovat lainkiivailijoita.

21 Heille on kerrottu sinusta, että opetat kaikille pakanain seassa asuville juutalaisille luopumusta Mooseksesta, sanoen, ettei heidän pidä leikata lapsia eikä vaeltaa säännösten mukaan.

22 Miten siis on? Varmasti saavat kuulla sinun tulleen.

23 Tee siis tämä, minkä sinulle sanomme: Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.

18 Seuraavana päivänä Paavali meni meidän kanssamme Jaakobin tykö, ja kaikki vanhimmat tulivat sinne saapuville.
19 Ja kun hän oli heitä tervehtinyt, kertoi hän kohta kohdalta kaikki, mitä Jumala hänen palveluksensa kautta oli tehnyt pakanain keskuudessa.
20 Sen kuultuaan he ylistivät Jumalaa ja sanoivat Paavalille: "Sinä näet, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on tullut uskoon, ja he ovat kaikki lainkiivailijoita.
21 Mutta heille on kerrottu sinusta, että sinä opetat kaikkia pakanain seassa asuvia juutalaisia luopumaan Mooseksesta ja kiellät heitä ympärileikkaamasta lapsiaan ja vaeltamasta säädettyjen tapojen mukaan.
22 Mitä siis on tehtävä? Varmaankin on suuri joukko kokoontuva, sillä he saavat kuulla sinun tulleen.
23 Tee siis tämä, minkä me nyt sinulle sanomme. Meillä on täällä neljä miestä, joilla on lupaus täytettävänä.

24 Ota heidät luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan jotta he saisivat ajattaa tukkansa. Niin kaikki saavat tietää ettei ole mitään perää siinä mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinä itsekin vaellat lakia seuraten.

25 Mutta uskoon tulleista pakanoista olemme päättäneet ja kirjoittaneet (ettei heidän tarvitse pitää mitään sellaista, paitsi) että heidän tulee sekä karttaa epäjumalille uhrattua verta että tukehtumalla kuollutta ja haureutta."
26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, hän meni pyhäkköön ilmoittaen puhdistumispäivien päättymisen — kunnes heidän kunkin puolesta oli tuotu uhri.

24 Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssaan ja maksa kulut heidän puolestaan, jotta saisivat ajattaa tukkansa. Sillä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinä vaellat lakia täyttäen.

25 Mutta uskoon tulleista pakanista olemme päättäneet ja kirjoittaneet, ettei heidän tarvitse muuta kuin karttaa epäjumalille uhrattua ja verta ja tukehtunutta ja haureutta."

26 Silloin Paavali otti nuo miehet luokseen ja kun seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni pyhäkköön ilmoittaen puhdistumispäivien päättymisen ajan - kunnes heidän kunkin puolesta oli tuotu uhri.

24 Ota ne luoksesi ja puhdista itsesi heidän kanssansa ja maksa kulut heidän puolestaan, että he saisivat leikkauttaa tukkansa; siitä kaikki huomaavat, ettei ole mitään perää siinä, mitä heille on kerrottu sinusta, vaan että sinäkin vaellat lain mukaan ja noudatat sitä.
25 Mutta uskoon tulleista pakanoista me olemme päättäneet ja kirjoittaneet, että heidän on välttäminen epäjumalille uhrattua ja verta ja lihaa, josta ei veri ole laskettu, ja haureutta."

26 Silloin Paavali otti ne miehet luokseen, ja kun hän seuraavana päivänä oli puhdistanut itsensä heidän kanssaan, meni hän pyhäkköön ja ilmoitti, milloin heidän puhdistumispäivänsä tulisivat päättymään, jota ennen heidän kunkin edestä oli tuotava uhri.

PAAVALI OTETAAN KIINNI PYHÄKÖSSÄ

27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä, kiihottivat

27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta olevat juutalaiset hänet pyhäkössä,

27 Mutta kun ne seitsemän päivää olivat päättymässä, näkivät Aasiasta tulleet juutalaiset hänet pyhäkössä,

kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi

28 ja huusivat: "Miehet, israelilaiset, auttakaa! Tämä on se mies joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa tuonut kreikkalaisiakin pyhäkköön ja saastuttanut tämän pyhän paikan."

29 He olivat näet ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat Paavalin tuoneen hänet pyhäkköön.
30 Ja koko kaupunki joutui liikkeelle ja kansaa juoksi kokoon. Otettuaan Paavalin kiinni he raahasivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.
31 Mutta kun he tahtoivat tappaa hänet, tuli sotaväenosaston komentajalle tieto että koko Jerusalem oli kuohuksissa.

32 Tämä otti heti mukaansa sotamiehiä ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luokseen. Nähtyään komentajan ja sotamiehet he lakkasivat lyömästä Paavalia.
33 Silloin komentaja astui esiin, otti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla kahleilla

kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi huutaen:
28 "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä tätä kansaa ja lakia ja paikkaa vastaan, ompa tuonut kreikkalaisiakin pyhäkköön ja saastuttanut tämän pyhän paikan."

29 Olivat näet ennen nähneet efesolaisen Trofimoksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat Paavalin tuoneen hänet pyhäkköön.
30 Niin koko kaupunki joutui liikkeelle ja väkeä juoksi kokoon. Otettuaan Paavalin kiinni raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.
31 Mutta kun tahtoivat tappaa hänet, tuli sotaväenosaston komentajalle sana, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.
32 Tämä otti heti mukaan sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Nähtyään komentajan ja sotilaat he lakkasivat lyömästä Paavalia.
33 Astuen esiin komentaja otatti hänet kiinni ja käski sitoa kaksin

kiihoittivat kaiken kansan ja kävivät häneen käsiksi
28 ja huusivat: "Israelin miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka kaikkialla opettaa kaikkia ihmisiä meidän kansaamme ja lakiamme ja tätä paikkaa vastaan, onpa vielä tuonut kreikkalaisia pyhäkköönkin ja saastuttanut tämän pyhän paikan."
29 Sillä he olivat ennen nähneet efesolaisen Trofimuksen kaupungilla hänen kanssaan ja luulivat, että Paavali oli tuonut hänet pyhäkköön.
30 Ja koko kaupunki tuli liikkeelle, ja väkeä juoksi kokoon; ja he ottivat Paavalin kiinni, raastoivat hänet ulos pyhäköstä, ja heti portit suljettiin.
31 Ja kun he tahtoivat hänet tappaa, sai sotaväenosaston päällikkö sanan, että koko Jerusalem oli kuohuksissa.

32 Tämä otti heti paikalla mukaansa sotilaita ja sadanpäämiehiä ja riensi alas heidän luoksensa. Kun he näkivät päällikön ja sotilaat, lakkasivat he lyömästä Paavalia.
33 Silloin päällikkö astui esiin, otatti hänet kiinni ja käski sitoa hänet kaksilla

ja kysyi kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.
34 Mutta kansanjoukossa huusivat toiset sitä, toiset tätä. Kun hän ei melun vuoksi saanut varmaa tietoa, käski hän kuljettaa hänet kasarmiin.

35 Paavalin tultua portaille tapahtui niin että sotamiehet kantoivat häntä kansan väkivallan vuoksi,
36 Sillä suuri väkijoukko seurasi perässä huutaen: "Vie pois hänet!"

PAAVALI PUOLUSTAUTUU KANSAN EDESSÄ

37 Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin hän sanoi komentajalle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotain?" Niin tämä sanoi: "Osaatko kreikkaa?"

38 Etkö siis olekaan se egyptiläinen joka ennen näitä päiviä teki kapinan ja vei autiomaahan ne neljätuhatta murhamiestä*?"
39 Niin Paavali sanoi: "Olen juutalainen mies, Tarson, Kilikian tunnetun kaupungin kansalainen. Pyydän sinua, salli minun

kahlein ja kysyi, kuka oli ja mitä oli tehnyt.
34 Mutta kansajoukossa huusivat toiset sitä, toiset tätä. Kun ei melun tähden saanut varmaa tietoa, käski kuljettaa hänet kasarmiin.

35 Paavalin tultua portaille sotamiehet kantoivat häntä kansan väkivallan tähden,
36 sillä suuri väkijoukko seurasi perässä huutaen: "Vie pois hänet!"

37 Kun Paavalia oltiin viemässä sisälle kasarmiin, hän sanoi komentajalle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä sanoi: "Osaatko kreikkaa?
38 Etkö siis olekaan se egyptiläinen, joka ennen näitä päiviä kiihoitti kapinaan ja vei erämaahan ne neljätuhatta sikarilaista?"
39 Niin Paavali sanoi: "Olen juutalainen mies, Kilikian tunnetun kaupungin, Tarson, kansalainen. Pyydän

kahleilla ja kysyi, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.
34 Mutta kansanjoukosta huusivat toiset sitä, toiset tätä. Ja koska hän melun tähden ei voinut saada varmaa selkoa, käski hän viedä hänet kasarmiin.
35 Ja kun Paavali tuli portaille, täytyi sotamiesten kantaa häntä kansan väkivallan tähden;
36 sillä suuri kansanpaljous seurasi perässä ja huusi: "Vie pois hänet!"

37 Ja kun oltiin kuljettamassa Paavalia sisälle kasarmiin, sanoi hän päällikölle: "Onko minun lupa sanoa sinulle jotakin?" Niin tämä sanoi: "Osaatko sinä siis kreikkaa?
38 Etkö sitten olekaan se egyptiläinen, joka hiljakkoin villitsi ne neljätuhatta murhamiestä ja vei heidät erämaahan?"

39 Niin Paavali sanoi: "Minä olen juutalainen mies, Tarson, tunnetun Kilikian kaupungin, kansalainen; pyydän

puhua kansalle."
40 Kun hän salli, niin Paavali portailla seisoen viittasi kädellään kansalle. ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus hän puhui heille heprean kielellä sanoen:

22. Luku

1 Miehet, veljet ja isät, kuulkaa mitä nyt puolustuksekseni teille sanon.
2 Kuultuaan hänen puhuvan heille heprean kielellä he kävivät vielä hiljaisemmiksi. Niin hän sanoi:
3 Olen juutalainen mies, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa Gamalielin jalkain juuressa, tarkasti isien lain mukaan opetettuna, ja kiivailin Jumalan puolesta niin kuin tekin kaikki tänä päivänä teette.

4 Vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankiloihin sekä miehiä että naisia,
5 niin kuin myös ylin pappi voi minusta todistaa ja kaikki vanhimmat. Saatuani heiltä myös kirjeitä veljille matkustin Damaskoon kuljettaakseni nekin jotka

sinua, salli minun puhua kansalle."
40 Kun hän salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellä kansalle, ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui heprean kielellä sanoen:

22. Luku

1 "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa nyt puolustuspuhettani, jonka teille esitän."
2 Kuultuaan hänen puhuvan heille heprean kielellä vaikenivat vielä enemmän. Niin sanoo:
3 "Olen juutalainen mies, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa Gamalielin jalkain juuressa, tarkasti isäin lain mukaan opetettu, ja olin Jumalan puolesta kiivaileva, niin kuin te kaikki olette tänä päivänä.
4 Vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankiloihin sekä miehiä että naisia,
5 niin kuin myös ylipappi minusta todistaa ja kaikki vanhimmat. Saatuani heiltä myös kirjeitä veljille matkustin Damaskoon kuljettaakseni nekin, jotka

sinua, salli minun puhua kansalle".
40 Ja kun hän sen salli, niin Paavali, seisoen portailla, viittasi kädellään kansalle; ja kun oli syntynyt syvä hiljaisuus, puhui hän heille hebreankielellä ja sanoi:

22. Luku

1 Miehet, veljet ja isät, kuulkaa, mitä minä nyt teille puolustuksekseni puhun.
2 Kun he kuulivat hänen puhuvan heille hebreankielellä, syntyi vielä suurempi hiljaisuus. Ja hän sanoi:
3 Minä olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvatettu tässä kaupungissa ja Gamalielin jalkojen juuressa opetettu tarkkaan noudattamaan isien lakia; ja minä kiivailin Jumalan puolesta, niinkuin te kaikki tänä päivänä kiivailette.
4 Ja minä vainosin tätä tietä aina kuolemaan asti, sitoen ja heittäen vankeuteen sekä miehiä että naisia,
5 niinkuin myös ylimmäinen pappi voi minusta todistaa, ja kaikki vanhimmat. Minä sain heiltä myös kirjeitä veljille Damaskoon, ja minä matkustin sinne

siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi."

siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

tuodakseni nekin, jotka siellä olivat, sidottuina Jerusalemiin rangaistaviksi.

PAAVALI KERTOO KÄÄNTYMYKSESTÄÄN

6 Mutta ollessani matkalla ja lähestyessäni Damaskoa tapahtui minulle että keskipäivän aikaan leimahti taivaasta yhtäkkiä voimakas valo ympärilleni.
7 Kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'
8 Niin vastasin: 'Kuka olet, Herra?' Hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen jota sinä vainoat.'

9 Seuralaiseni näkivät kyllä valon (ja pelästyivät) mutta eivät kuulleet Hänen ääntään joka puhui minulle.
10 Niin minä sanoin: 'Herra, mitä minun on tehtävä?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki mikä sinulle on tehtäväksi määrätty.'
11 Koska sen valon kirkkauden vuoksi en nähnyt, tulin Damaskoon seuralaisteni taluttamana."

6 Niin tapahtui, kun matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo ympärilläni.
7 Vaivuin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat Minua?'
8 Niin vastasin: 'Kuka olet, Herra?' Sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota vainoat.'

9 Seuralaiseni näkivät kyllä valon ja pelästyivät, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.
10 Sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä on tehtäväksesi määrätty.'
11 Koska sen valon kirkkauden tähden en nähnyt, tulin Damaskoon seuralaisteni taluttamana.

6 Niin tapahtui, kun minä matkalla ollessani lähestyin Damaskoa, että keskipäivän aikaan yhtäkkiä taivaasta leimahti suuri valo minun ympärilläni;
7 ja minä kaaduin maahan ja kuulin äänen sanovan minulle: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'
8 Niin minä vastasin: 'Kuka olet, herra?' Ja hän sanoi minulle: 'Minä olen Jeesus Nasaretilainen, jota sinä vainoat'.
9 Ja minun seuralaiseni näkivät kyllä valon, mutta eivät kuulleet sen ääntä, joka minulle puhui.
10 Ja minä sanoin: 'Herra, mitä minun pitää tekemän?' Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskoon, niin siellä sinulle sanotaan kaikki, mikä sinulle on tehtäväksi asetettu'.
11 Ja kun minä sen valon kirkkaudesta tulin näkemättömäksi, taluttivat seuralaiseni minua kädestä, ja niin minä tulin Damaskoon.

12 Niin muuan Ananias, lain mukaan
hurskas mies, josta kaikki siellä asuvat
juutalaiset todistavat hyvää,
13 tuli luokseni, astui eteeni ja sanoi
minulle: 'Veli Saul, *näe jälleen*.' Ja sillä
hetkellä °näin jälleen ja katsoin° häneen.

14 Ja hän sanoi: 'Isäimme Jumala on
valinnut sinut tuntemaan tahtonsa ja
näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan
Hänen suunsa äänen.

15 Sillä sinä olet oleva Hänen
todistajansa kaikkien ihmisten edessä, sen
todistaja mitä olet nähnyt ja kuullut.

16 Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse ja anna
kastaa itsesi ja pestä pois syntisi huutaen
avuksi *Herran nimeä*."

PAAVALI LÄHETETÄÄN PAKANAIN LUO

17 Jerusalemiin palattuani tapahtui että
pyhäkössä rukoillessani jouduin hurmoksiin

18 ja näin Hänet. Ja Hän sanoi minulle:
'Riennä ja mene pian pois Jerusalemista,
sillä he eivät ota vastaan todistustasi

12 Niin muuan Ananias, lain mukaan
hurskas mies, josta kaikki siellä asuvat
juutalaiset todistivat hyvää,
13 tuli luokseni, astui esiin ja sanoi
minulle: 'Saul, veli, saa näkösi jälleen.'
Ja sillä hetkellä katsoin ylös häneen.

14 Sanoi: 'Isäimme Jumala on
valinnut sinut tuntemaan tahtonsa ja
näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan
suunsa äänen,

15 sillä sinä olet oleva todistajansa
kaikkien ihmisten edessä siinä, mitä
olet nähnyt ja kuullut.

16 Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse,
anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi
avuksi huutaen Herran nimeä.'

17 Jerusalemiin palattuani tapahtui,
että pyhäkössä rukoillessani menin
hurmoksiin
18 ja näin Hänet, ja sanoi minulle:
'Riennä ja mene pian pois
Jerusalemista, sillä eivät ota vastaan

12 Ja eräs mies, hurskas lain mukaan,
nimeltä Ananias, josta kaikki siellä
asuvat juutalaiset todistivat hyvää,
13 tuli minun tyköni, astui eteeni ja
sanoi minulle: 'Saul, veljeni, saa näkösi
jälleen'. Ja sillä hetkellä minä sain
näköni ja katsoin häneen.
14 Niin hän sanoi: 'Meidän isiemme
Jumala on valinnut sinut tuntemaan
hänen tahtonsa ja näkemään
Vanhurskaan ja kuulemaan hänen
suunsa äänen;
15 sillä sinä olet oleva hänen
todistajansa kaikkien ihmisten edessä,
sen todistaja, mitä olet nähnyt ja
kuullut.
16 Ja nyt, mitä viivyttelet? Nouse,
huuda avuksi hänen nimeänsä ja anna
kastaa itsesi ja pestä pois syntisi.'

17 Kun olin palannut Jerusalemiin,
tapahtui minun rukoillessani pyhäkössä,
että minä jouduin hurmoksiin
18 ja näin hänet. Ja hän sanoi minulle:
'Riennä ja lähde pian pois
Jerusalemista, sillä he eivät ota vastaan

minusta.'
19 Niin minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse että panin vankilaan ja ruoskin jokaisessa synagoogassa niitä jotka uskoivat sinuun.
20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä hyväksyen (hänen surmaamisensa) ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'
21 Ja Hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain luo."

todistustasi Minusta.'
19 Sanoin: 'Herra, tietävät itse, että panin vankilaan ja ruoskin jokaisessa kokoushuoneessa niitä, jotka uskoivat Sinuun.
20 Ja kun Tapanin, todistajasi veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin surmaamisensa ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'
21 Sanoi minulle: 'Mene, sillä Minä lähetän sinut kauas pakanain luo.'"

sinun todistustasi minusta'.
19 Ja minä sanoin: 'Herra, he tietävät itse, että minä panin vankeuteen ja ruoskitin jokaisessa synagoogassa niitä, jotka uskoivat sinuun.
20 Ja kun Stefanuksen, sinun todistajasi, veri vuodatettiin, olin minäkin läsnä, hyväksyin sen ja vartioin hänen surmaajainsa vaatteita.'
21 Ja hän sanoi minulle: 'Mene, sillä minä lähetän sinut kauas pakanain tykö'."

PAAVALI VETOAA ROOMAN KANSALAISUUTEEN

22 He kuuntelivat häntä tähän sanaan asti. Sitten he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää."
23 Kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan
24 käski komentaja kuljettaa hänet kasarmiin ja määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi saadakseen tietää mistä syystä he hänelle niin huusivat.
25 Mutta kun *he olivat oikaisseet* hänet ruoskittavaksi sanoi Paavali siinä

22 Kuuntelivat häntä tähän sanaan asti. Korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hänen sovi elää."
23 Kun huusivat ja heittelivät vaatteita ja viskoivat tomua ilmaan,
24 käski komentaja kuljettaa hänet kasarmiin ja määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi, jotta saisi tietää, mistä syystä hänelle niin huusivat.
25 Mutta kun olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä

22 Tähän sanaan asti he kuuntelivat häntä; mutta silloin he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois maan päältä tuommoinen! Sillä ei hän saa elää."
23 Ja kun he huusivat ja heittelivät vaatteitaan ja viskoivat tomua ilmaan,
24 käski päällikkö viedä hänet kasarmiin, ja saadakseen tietää, mistä syystä he niin hänelle huusivat, hän määräsi hänet ruoskimalla tutkittavaksi.
25 Mutta kun he olivat oikaisseet hänet ruoskittavaksi, sanoi Paavali siinä

seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista. vieläpä ilman tuomiota?"
26 Tämän kuultuaan sadanpäämies meni ilmoittamaan komentajalle ja sanoi:

27 Katso mitä aiot tehdä, sillä tämä* mies on roomalainen.” Tultuaan Paavalin luo komentaja sanoi hänelle: "Sano minulle oletko roomalainen.” Hän vastasi: "Olen."
28 Komentaja sanoi: "Minä olen paljolla rahalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden." Niin Paavali sanoi: "Mutta minä olen syntynytkin roomalaisena."
29 Silloin ne joitten piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Myös komentaja pelästyi saatuaan tietää että hän oli roomalainen, ja koska oli sitonut hänet.

PAAVALI PUOLUSTAUTUU NEUVOSTON EDESSÄ

30 Mutta seuraavana päivänä, kun komentaja halusi varmasti tietää mistä

seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?"
26 Kuultuaan sadanpäämies meni ilmoittamaan komentajalle ja sanoi: "Katso, mitä aiot tehdä, sillä tämä mies on roomalainen."
27 Tultuaan komentaja sanoi hänelle: "Sano minulle, oletko roomalainen." Vastasi: "Olen."

28 Niin komentaja sanoi: "Minä olen paljolla rahalla hankkinut tämän kansalaisoikeuden." Paavali sanoi: "Mutta minä olin syntyessäni roomalainen."
29 Silloin ne, joitten piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotansa. Myös komentaja pelästyi saatuaan tietää, että on roomalainen ja koska oli sitonut hänet.

30 Seuraavana päivänä päästi hänet siteistä ja tahtoessaan varmasti tietää,

seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko teidän lupa ruoskia Rooman kansalaista, vieläpä ilman tuomiota?"
26 Kun sadanpäämies sen kuuli, meni hän päällikölle ilmoittamaan ja sanoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman kansalainen."
27 Niin päällikkö meni Paavalin luo ja sanoi hänelle: "Sano minulle: oletko sinä Rooman kansalainen?" Hän vastasi: "Olen".

28 Niin päällikkö sanoi: "Minä olen paljolla rahalla hankkinut itselleni tämän kansalaisoikeuden". Paavali sanoi: "Mutta minulla se on syntymästäni asti".

29 Silloin ne, joiden piti häntä tutkia, lähtivät heti hänen luotaan. Ja myös päällikkö peljästyi saatuaan tietää, että Paavali oli Rooman kansalainen, kun oli sidottanut hänet.

30 Mutta seuraavana päivänä, koska hän tahtoi saada varman tiedon, mistä

juutalaiset häntä syyttivät, hän päästi hänet siteistä ja käski ylipappien ja koko *heidän neuvostonsa* kokoontua. Hän vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23. Luku

1 Niin Paavali katsoi kiinteästi neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, olen tähän asti vaeltanut Jumalan edessä omatunto täysin puhtaana."

2 Mutta ylin pappi Ananias käski hänen lähellään seisovia lyömään häntä vasten suuta.
3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, valkeaksi kalkittu seinä. Istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyömään minua?"
4 Niin ne jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko Jumalan ylintä pappia?"

5 Paavali vastasi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylin pappi; sillä on kirjoitettu: 'Kansasi ruhtinasta älä solvaa!' "

mistä juutalaiset häntä syyttivät, käski ylipappien ja koko heidän neuvostonsa kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti heidän eteensä.

23. Luku

1 Niin Paavali katsoi kiinteästi neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, olen tähän päivään asti vaeltanut Jumalan edessä täysin puhtaalla omallatunnolla."
2 Mutta ylipappi Hananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta.
3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, valkeaksi kalkittu seinä. Istutko tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyömään minua?"
4 Niin ne, jotka seisoivat vieressä sanoivat: "Herjaatko Jumalan ylipappia?"
5 Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että on ylipappi; sillä on kirjoitettu: 'Kansasi ruhtinasta älä solvaa.'"

juutalaiset häntä syyttivät, päästi hän hänet siteistä ja käski ylipappien ja koko neuvoston kokoontua, vei Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23. Luku

1 Niin Paavali loi katseensa neuvostoon ja sanoi: "Miehet, veljet, minä olen kaikessa hyvällä omallatunnolla vaeltanut Jumalan edessä tähän päivään asti".
2 Mutta ylimmäinen pappi Ananias käski lähellä seisovia lyömään häntä vasten suuta.
3 Silloin Paavali sanoi hänelle: "Jumala on lyövä sinua, sinä valkeaksi kalkittu seinä; istutko sinä tuomitsemassa minua lain mukaan ja käsket vastoin lakia lyödä minua?"
4 Niin ne, jotka seisoivat lähellä, sanoivat: "Herjaatko sinä Jumalan ylimmäistä pappia?"
5 Ja Paavali sanoi: "En tiennyt, veljet, että hän on ylimmäinen pappi; sillä kirjoitettu on: 'Kansasi ruhtinasta älä kiroa'".

6 Mutta kun Paavali tiesi osan heistä
olevan saddukeuksia ja toisen fariseuksia,
hän huusi neuvoston edessä: "Miehet,
veljet, olen fariseus, *fariseuksen poika*.
°Kuolleitten ylösnousemustoivon° vuoksi
olen tuomittavana."

7 Kun hän oli tämän sanonut, nousi riita
fariseusten ja saddukeusten kesken, ja
joukko jakautui.
8 Sillä saddukeukset sanovat ettei ole
ylösnousemusta, ei enkeliä eikä henkeä,
mutta fariseukset tunnustavat molemmat.

9 Syntyi suuri huuto, ja muutamat
fariseusten puolueen kirjanoppineet
nousivat kiivaasti väittelemään sanoen:
"Emme huomaa mitään pahaa tässä
miehessä. Entä jos henki tai enkeli on
hänelle puhunut? (Älkäämme taistelko
Jumalaa vastaan.)"
10 Kun nousi suuri riita, komentaja
pelkäsi että he repisivät Paavalin
kappaleiksi ja käski sotaväenosaston
astua alas ja temmata hänet heidän
keskenään Ja kuljettaa kasarmiin.
11 Mutta seuraavana yönä Herra seisoi
hänen luonaan ja sanoi: "Ole turvallisella

6 Mutta tietäen osan heistä olevan
saddukeuksia ja toisen fariseuksia
Paavali huusi neuvoston edessä:
"Miehet, veljet, olen fariseus,
fariseuksen poika; toivon ja kuolleitten
nousemuksen tähden olen
tuomittavana."
7 Kun oli tämän sanonut, nousi riita
fariseusten ja saddukeusten kesken, ja
joukko jakautui.
8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei
ole nousemusta, ei enkeliä eikä
henkeä, mutta fariseukset tunnustavat
molemmat.
9 Syntyi suuri huuto, ja fariseusten
puolueen kirjanoppineet nousivat
väittelemään sanoen: "Emme huomaa
mitään pahaa tässä miehessä. Entä jos
henki tai enkeli on hänelle puhunut?
Älkäämme taistelko Jumalaa vastaan."

10 Kun nousi suuri riita, pelkäsi
komentaja, että repisivät Paavalin
kappaleiksi, ja käski sotaväen astua
alas ja temmata hänet heidän
keskeltään ja kuljettaa kasarmiin.
11 Mutta seuraavana yönä Herra
seisoi hänen tykönään ja sanoi: "Ole

6 Mutta koska Paavali tiesi osan heistä
olevan saddukeuksia ja toisen osan
fariseuksia, huusi hän neuvoston
edessä: "Miehet, veljet, minä olen
fariseus, fariseusten jälkeläinen; toivon
ja kuolleitten ylösnousemuksen tähden
minä olen tuomittavana".
7 Tuskin hän oli tämän sanonut, niin
nousi riita fariseusten ja saddukeusten
kesken, ja kokous jakautui.
8 Sillä saddukeukset sanovat, ettei
ylösnousemusta ole, ei enkeliä eikä
henkeä, mutta fariseukset tunnustavat
kumpaisetkin.
9 Ja syntyi suuri huuto, ja muutamat
kirjanoppineet fariseusten puolueesta
nousivat ja väittelivät kiivaasti ja
sanoivat: "Emme löydä mitään pahaa
tässä miehessä; entäpä jos henki tai
enkeli on hänelle puhunut?"

10 Ja kun riita yhä kiihtyi, pelkäsi
päällikkö, että he repisivät Paavalin
kappaleiksi, ja käski sotaväen tulla alas
ja temmata hänet heidän keskeltään ja
viedä hänet kasarmiin.
11 Mutta seuraavana yönä Herra seisoi
Paavalin tykönä ja sanoi: "Ole

mielellä, (Paavali,) sillä niin kuin olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaa myös Roomassa."

turvallisella mielellä, sillä niin kuin olet todistanut Minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää myös Roomassa todistaman."

turvallisella mielellä, sillä niinkuin sinä olet todistanut minusta Jerusalemissa, niin sinun pitää todistaman minusta myös Roomassa".

JUUTALAISTEN SALALIITTO PAAVALIA VASTAAN

12 Mutta päivän tultua (eräät) juutalaiset *lyöttäytyivät yhteen* ja sitoutuivat kirouksen uhalla, sanoen olevansa syömättä ja juomatta kunnes olivat tappaneet Paavalin.
13 Niitä oli yli neljänkymmenen jotka solmivat tämän valaliiton.
14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Olemme kirouksen uhalla sitoutuneet olemaan maistamatta mitään ennen kuin olemme tappaneet Paavalin."

15 Tehkää nyt siis neuvoston kanssa komentajalle ilmianto, jotta hän toisi hänet (huomenna) alas luoksenne ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta olemme valmiit tappamaan hänet ennen kuin hän tulee perille*."
16 Mutta kun Paavalin sisaren poika kuuli

12 Mutta päivän tultua eräät juutalaiset tekivät salaliiton. Sitoutuivat kirouksen uhalla, luvaten olla syömättä ja juomatta, kunnes tappaisivat Paavalin.
13 Niitä oli yli neljänkymmenen, jotka solmivat tämän valaliiton.
14 Menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme maista mitään ennen kuin olemme tappaneet Paavalin.
15 Esittäkää nyt siis komentajalle ja neuvostolle, että toisi hänet huomenna alas luoksenne ikään kuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiansa. Olemme valmiit tappamaan hänet ennen kuin lähestyy."

16 Mutta Paavalin sisaren poika, joka

12 Mutta päivän tultua juutalaiset tekivät salaliiton ja vannoivat valan, etteivät söisi eivätkä joisi, ennenkuin olivat tappaneet Paavalin.

13 Ja niitä oli viidettäkymmentä miestä, jotka yhtyivät tähän valaan.
14 He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Me olemme kirouksen uhalla vannoneet, ettemme mitään maista, ennenkuin olemme tappaneet Paavalin.
15 Pyytäkää te siis nyt yhdessä neuvoston kanssa päälliköltä, että hän toisi hänet alas teidän luoksenne, ikäänkuin aikoisitte tarkemmin tutkia hänen asiaansa. Mutta me olemme valmiit tappamaan hänet, ennenkuin hän pääsee perille."
16 Mutta Paavalin sisarenpoika, joka oli

väijytyksestä, hän tuli kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti asian Paavalille.

17 Silloin Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäämiehistä ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen komentajan luo, sillä hänellä on jotain hänelle ilmoitettavaa."

18 Niin tämä otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan luoksesi tämän nuorukaisen jolla on jotain puhuttavaa sinulle."

19 Niin komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet erilleen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?"
20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet pyytää sinulta että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon ikään kuin *he aikoisivat* vielä tarkemmin kysellä jotain hänestä."
21 Mutta älä sinä suostu heihin, sillä heitä on enemmän kuin neljäkymmentä miestä väijymässä häntä. He ovat kirouksen uhalla sitoutuneet olemaan syömättä ja juomatta ennen kuin ovat tappaneet hänet. Ja he ovat nyt valmiina

oli kuullut väijytyksestä, tuli sinne, meni sisälle kasarmiin ja ilmoitti sen Paavalille.
17 Paavali kutsui luokseen yhden sadanpäämiehistä ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen komentajan luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa."
18 Niin otti hänet mukaansa, vei komentajan luo ja sanoo: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle:"

19 Niin komentaja tarttui hänen käteensä, vei hänet erilleen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?"
20 Sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikään kuin aikoisivat vielä tarkemmin kysellä hänestä.
21 Mutta älä suostu heihin, sillä heitä on enemmän kuin neljäkymmentä miestä väijymässä häntä ja ovat kirouksen uhalla vannoneet, etteivät syö eivätkä juo ennen kuin ovat tappaneet hänet. Ovat nyt valmiina

saanut kuulla väijytyksestä, saapui kasarmille, meni sisälle ja ilmoitti sen Paavalille.
17 Niin Paavali kutsui luoksensa erään sadanpäämiehen ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen päällikön luo, sillä hänellä on jotakin hänelle ilmoitettavaa".

18 Niin hän otti hänet mukaansa, vei hänet päällikön luo ja sanoi: "Vanki Paavali kutsui minut luokseen ja pyysi tuomaan sinun luoksesi tämän nuorukaisen, jolla on jotakin puhuttavaa sinulle".
19 Niin päällikkö tarttui hänen käteensä, vei hänet erikseen ja kysyi: "Mitä sinulla on minulle ilmoitettavaa?"
20 Hän sanoi: "Juutalaiset ovat päättäneet anoa sinulta, että huomenna veisit Paavalin alas neuvostoon, ikäänkuin aikoisit vielä tarkemmin tutkia hänen asiaansa.
21 Mutta älä sinä siihen suostu, sillä viidettäkymmentä miestä heidän joukostaan on häntä väijymässä, ja he ovat vannoneet valan, etteivät syö eivätkä juo, ennenkuin ovat tappaneet hänet. Ja nyt he ovat valmiina ja

odottaen sinulta suostumusta."
22 Niin komentaja päästi nuorukaisen menemään ja kielsi häntä: "Älä paljasta kenellekään että olet ilmaissut tämän minulle." "

vartoen suostumustasi."
22 Niin komentaja päästi nuorukaisen menemään ja kielsi: "Älä virka kellekään, että olet ilmaissut tämän minulle."

odottavat sinun suostumustasi."
22 Niin päällikkö päästi nuorukaisen menemään ja sanoi hänelle: "Älä virka kenellekään, että olet ilmaissut tämän minulle".

PAAVALI VIEDÄÄN KESAREAAN

23 Kutsuttuaan luokseen tietyt kaksi sadanpäämiestä hän sanoi: "Pitäkää yön kolmannesta tunnista* lähtien valmiina kaksisataa sotamiestä lähtemään Kesareaan asti ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä."

24 Varatkaa myös ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumattomana maaherra Feeliksin luo."
25 Ja hän kirjoitti näin kuuluvan kirjeen:

26 Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherraa Feeliksiä.
27 Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja olivat vähällä tappaa. Niin menin sinne sotaväen kanssa ja pelastin hänet saatuani tietää että hän on roomalainen.

23 Kutsuttuaan luokseen kaksi sadanpäämiestä sanoi: "Pitäkää yön kolmannesta tunnista lähtien valmiina kaksisataa sotamiestä lähtemään Kesareaan asti ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksi sataa keihäsmiestä.
24 Varatkaa myös ratsuja, jotta pantuaan Paavalin ratsaille veisivät hänet turvattuna maaherra Feeliksin luo."
25 Kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:

26 "Klaudius Lysias tervehtii korkea-arvoista maaherra Feeliksiä.
27 Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja olivat vähällä tappaa. Menin sinne sotaväen kanssa ja pelastin hänet saatuani tietää, että on roomalainen.

23 Sitten hän kutsui luoksensa kaksi sadanpäämiestä ja sanoi heille: "Pitäkää yön kolmannesta hetkestä lähtien kaksisataa sotamiestä valmiina lähtemään Kesareaan ja seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä,
24 ja varatkaa ratsuja pannaksenne Paavalin ratsaille ja viedäksenne hänet vahingoittumatonna maaherra Feeliksin luo".
25 Ja hän kirjoitti kirjeen, joka kuului näin:
26 Klaudius Lysias lausuu tervehdyksen korkea-arvoiselle maaherralle Feeliksille.
27 Tämän miehen ottivat juutalaiset kiinni ja olivat vähällä hänet tappaa; silloin minä tulin saapuville sotaväen kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Rooman

28 Koska halusin tietää mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet alas heidän neuvostoonsa.
29 Havaitsin häntä syytettävän heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei hän ollut syytteessä mistään mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

30 Kun minulle ilmaistiin että miestä vastaan on tekeillä (juutalaisten) salahanke, lähetin hänet heti luoksesi käskettyäni myös syyttäjiä esittämään sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi. (Jää hyvästi.)"
31 Niin sotamiehet saamansa käskyn mukaan ottivat Paavalin ja veivät yötä myöten Antipatrikseen.
32 Jätettyään seuraavana päivänä ratsumiehet jatkamaan matkaa hänen kanssaan he palasivat kasarmiin.

33 Kun nämä tulivat, he antoivat kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.
34 Kirjeen luettuaan maaherra* kysyi mistä maakunnasta hän oli, ja saatuaan tietää että hän on Kilikiasta,

28 Koska halusin tietää, mistä asiasta häntä syyttivät, vein hänet alas heidän neuvostonsa eteen.
29 Havaitsin häntä syytettävän heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut syytteessä mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.

30 Kun minulle ilmaistiin, että miestä vastaan on tekeillä juutalaisten salahanke, lähetin hänet heti luoksesi käskettyäni myös syyttäjiä sanomaan sanottavansa häntä vastaan edessäsi."

31 Niin sotamiehet saamansa käskyn mukaan ottivat Paavalin ja veivät yötä myöten Antipatrikseen.
32 Seuraavana päivänä antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa ja palasivat itse kasarmiin.

33 Tultuaan Kesareaan nämä antoivat kirjeen maaherralle ja veivät Paavalin hänen eteensä.
34 Luettuaan maaherra kysyi, mistä maakunnasta Paavali on, ja saatuaan tietää, että on Kilikiasta,

kansalainen.
28 Ja koska tahdoin tietää, mistä asiasta he häntä syyttivät, vein hänet heidän neuvostoonsa
29 ja havaitsin, että häntä syytettiin heidän lakiaan koskevista riitakysymyksistä, mutta ettei ollut kannetta mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet.
30 Mutta kun minulle on annettu ilmi, että miestä vastaan on tekeillä salahanke, lähetän hänet nyt heti sinun luoksesi; olen myös kehoittanut hänen syyttäjiään sanomaan sanottavansa häntä vastaan sinun edessäsi."
31 Niin sotamiehet, saamansa käskyn mukaan, ottivat Paavalin ja veivät hänet yötä myöten Antipatrikseen.
32 Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan matkaa, mutta itse he palasivat kasarmiin.
33 Kun ratsumiehet tulivat Kesareaan, antoivat he kirjeen maaherralle ja veivät myös Paavalin hänen eteensä.
34 Luettuaan kirjeen hän kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli; ja saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta,

35 hän sanoi: "Kuulustelen sinua kun syyttäjäsikin saapuvat." Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa."

PAAVALIA SYYTETÄÄN FEELIKSIN EDESSÄ

1 Viiden päivän kuluttua ylin pappi Ananias meni alas muutamien vanhinten ja erään asianajaja Tertulluksen kanssa, ja he esittivät maaherralle syytteen Paavalia vastaan.

2 Kun hänet oli kutsuttu esille Tertullus alkoi syyttää sanoen:
3 Runsasta rauhaa olemme kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet osaksemme, ja sinun huolenpidostasi on tehty parannuksia tämän kansan hyväksi. Sen kaikin puolin ja kaikkialla mitä kiitollisimmin tunnustamme.

4 Mutta jotten kauemmin sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuuntelemaan.
5 Olemme näet havainneet tämän miehen rutoksi ja metelinnostajaksi kaikkien koko maailman juutalaisten keskellä ja

35 sanoi: "Kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat." Käski vartioida häntä linnassa.

24. Luku

1 Viiden päivän kuluttua ylipappi Hananias meni alas eräitten vanhinten ja erään asianajaja Tertulluksen kanssa, ja ilmaisivat maaherralle syytteen Paavalia vastaan.

2 Kun hänet oli tuotu esille, alkoi Tertullus syyttää sanoen:
3 "Runsasta rauhaa olemme kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia ja huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi. Sen kaikin puolin ja kaikkialla suuresti kiitollisina tunnustamme.

4 Mutta jotten kauemmin sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä lempeänä kuuntelemaan.
5 Olemme näet havainneet tämän miehen rutoksi ja metelinnostajaksi kaikkien mailman juutalaisten keskellä

35 hän sanoi: "Minä kuulustelen sinua, kun syyttäjäsikin saapuvat". Ja hän käski vartioida häntä Herodeksen linnassa.

24. Luku

1 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni sinne alas muutamien vanhinten ja erään asianajajan, Tertulluksen, kanssa, ja he ilmoittivat maaherralle syyttävänsä Paavalia.
2 Ja kun Paavali oli kutsuttu esille, rupesi Tertullus syyttämään ja sanoi:
3 Runsasta rauhaa me olemme sinun kauttasi, korkea-arvoinen Feeliks, saaneet nauttia, ja sinun huolenpidostasi on parannuksia aikaansaatu tämän kansan hyväksi, sen me kaikin puolin ja kaikkialla ja kaikella kiitollisuudella tunnustamme.
4 Mutta etten aivan kauan sinua viivyttäisi, pyydän sinua hetkisen meitä suosiollisesti kuulemaan.
5 Me olemme havainneet, että tämä mies on ruttotauti ja metelinnostaja kaikkien koko maailman juutalaisten

nasaretilaisten lahkon päämieheksi.

6 Hän on yrittänyt pyhäkönkin saastuttaa. Niin otimme hänet kiinni (ja tahdoimme tuomita lakimme mukaan.
7 Mutta komentaja Lysias tuli ja suurta väkivaltaa käyttäen vei hänet käsistämme

8 ja käski hänen syyttäjäinsä tulla luoksesi.) Voit häneltä itse tutkimalla saada tietää kaiken sen mistä häntä syytämme."
9 Myös juutalaiset *olivat samaa mieltä* väittäen asian niin olevan.

PAAVALI PUOLUSTAUTUU FEELIKSIN EDESSÄ

10 Mutta Paavali vastasi, maaherran viitattua hänelle että hän puhuisi: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun *sitä rohkeammin* asiani puolesta."
11 Sillä voit saada tietää ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä kun menin Jerusalemiin palvomaan.
12 Eivät he ole tavanneet minua

ja nasaretilaisten lahkon päämieheksi.

6 On koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Niin otimme hänet kiinni ja tahdoimme tuomita lakimme mukaan.
7 Mutta komentaja Lysias tuli ja vei hänet ankaran väkivaltaisesti pois käsistämme käskien hänen syyttäjäinsä tulla luoksesi.
8 Voit häneltä itse tutkimalla saada tietää kaiken sen, mistä häntä syytämme."

9 Muutkin juutalaiset yhtyivät siihen väittäen asian niin olevan.

10 Mutta Paavali vastasi maaherran viitattua hänelle, että puhuisi: "Koska tiedän sinun monta ajastaikaa olleen tämän kansan tuomarina, puhun sitä rohkeammin asiani puolesta.
11 Voit saada tietää, ettei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin palvomaan.
12 Eivät ole tavanneet minua

keskuudessa ja nasaretilaisten lahkon päämies,
6 ja hän on koettanut pyhäkönkin saastuttaa. Sentähden me otimme hänet kiinni.
7

8 Voit itse häntä tutkimalla saada tietää kaiken, mistä me häntä syytämme."

9 Ja myös juutalaiset yhtyivät syyttämään häntä ja väittivät asian niin olevan.

10 Paavali vastasi, kun maaherra oli viitannut, että hän sai puhua: "Koska tiedän sinun monta vuotta olleen tämän kansan tuomarina, puhun luottamuksella asiani puolesta.
11 Niinkuin voit saada tietää, ei ole kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin Jerusalemiin rukoilemaan.
12 Eivät he ole tavanneet minua

pyhäkössä kenenkään kanssa
väittelemästä eikä yllyttämästä kansaa
mellakkaan synagoogissa tai kaupungilla

13 eivätkä voi näyttää sinulle toteen sitä
mistä minua nyt syyttävät.

14 Mutta sen sinulle tunnustan että minä
sen tien mukaan jota he sanovat lahkoksi,
niin palvelen isäini Jumalaa että uskon
kaiken mitä on kirjoitettu laissa ja
profeetoissa,
15 ja että minulla on Jumalaan se toivo
jonka nämä itsekin omaksuvat, että on
oleva (kuolleitten) ylösnousemus, sekä
vanhurskasten että vääräin.
16 Sen vuoksi myös ahkeroin että minulla
aina olisi loukkaamaton omatunto
Jumalan ja ihmisten edessä.
17 Niin tulin monien vuosien kuluttua
tuomaan almuja kansalleni, ja uhreja.

18 Näissä toimissa muutamat Aasiasta
tulleet juutalaiset tapasivat minut
puhdistautuneena pyhäkössä, eikä ollut
väentungosta tai meteliä.
19 Heidän pitäisi nyt olla saapuvilla
edessäni ja syyttää jos heillä olisi jotain

pyhäkössä kenenkään kanssa
väittelemästä eikä nostattamasta
kansaa mellakkaan kokoushuoneissa
tai kaupungilla,
13 eivätkä voi näyttää sinulle toteen
sitä, mistä minua nyt syyttävät.

14 Mutta sen sinulle tunnustan, että
minä sillä tiellä, jota he sanovat
lahkoksi, niin palvelen isäini Jumalaa,
että uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna
laissa ja profeetoissa,
15 ja että minulla on se toivo
Jumalaan, että on oleva kuolleitten
nousemus, jota he itsekin vartovat,
sekä vanhurskasten että vääräin.
16 Sen tähden myös ahkeroin, että
minulla olisi aina loukkaamaton
omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.
17 Niin tulin monen ajastajan kuluttua
tuomaan almuja kansalleni ja uhreja.

18 Näissä toimissani muutamat
Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat
minut puhdistautuneena pyhäkössä,
eikä ollut ruuhkaa eikä meteliä.
19 Heidän pitäisi nyt olla täällä
edessäsi ja syyttää, jos heillä olisi

kenenkään kanssa väittelemästä eikä
väentungoksia aikaansaamasta, ei
pyhäkössä, ei synagoogissa eikä
kaupungilla,
13 eivätkä myöskään voi näyttää sinulle
toteen sitä, mistä he nyt minua
syyttävät.
14 Mutta sen minä sinulle tunnustan,
että minä sitä tietä vaeltaen, jota he
lahkoksi sanovat, niin palvelen isieni
Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä
on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa,
15 ja pidän sen toivon Jumalaan, että
on oleva ylösnousemus, jota nämä
itsekin odottavat, sekä vanhurskasten
että vääräin.
16 Sentähden minä myös ahkeroitsen,
että minulla aina olisi loukkaamaton
omatunto Jumalan ja ihmisten edessä.
17 Niin minä nyt useampien vuosien
kuluttua tulin tuomaan almuja
kansalleni ja toimittamaan uhreja.
18 Näitä toimittaessani muutamat
Aasiasta tulleet juutalaiset tapasivat
minut puhdistautuneena pyhäkössä, eikä
ollut mitään väentungosta tai meteliä;
19 heidän tulisi nyt olla saapuvilla
sinun edessäsi ja syyttää, jos heillä

minua vastaan.
20 Tai sanokoot nämä tässä *jos huomasivat minussa jotain rikollista* kun seisoin neuvoston edessä

21 — paitsi mitä tulee tähän yhteen lauseeseen jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleitten ylösnousemuksen vuoksi olen tänään tuomittavananne'."
22 Mutta (kuultuaan tämän) Feeliks joka oli hyvin tarkkaan perillä tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa tuonnemmaksi sanoen: "Kun komentaja Lysias tulee alas, tutkin asianne."

jotakin minua vastaan.
20 Tai sanokoot nämä läsnäolevat, jos huomasivat minussa jotakin rikollista, kun seisoin neuvoston edessä,
21 paitsi mitä tulee tähän ainoaan lauseeseen, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleitten nousemuksen tähden olen tänään tuomittavananne.'"
22 Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa tuonemmaksi sanoen: "Kun komentaja Lysias tulee alas, tutkin asiaanne."

olisi jotakin minua vastaan.
20 Tai sanokoot nämä läsnäolevat, mitä rikollista he minussa huomasivat, kun minä seisoin neuvoston edessä;

21 jollei siksi luettane tätä ainoata lausetta, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Kuolleitten ylösnousemuksen tähden minä tänään olen teidän tuomittavananne'."
22 Mutta Feeliks, jolla oli hyvin tarkka tieto tästä tiestä, lykkäsi heidän asiansa toistaiseksi, sanoen: "Kun päällikkö Lysias tulee tänne, tutkin minä teidän asianne".

PAAVALIN VANKEUS

23 Hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna sallien lievennystä ja estämättä ketään hänen omaisistaan palvelemasta häntä (tai tulemasta hänen luokseen).
24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen [Jeesukseen].

23 Käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna sallien lievennystä ja estämättä ketään hänen läheisistään palvelemasta häntä.

24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli häntä, kun puhui uskosta Kristukseen Jeesukseen.

23 Ja hän käski sadanpäämiehen pitää Paavalia vartioituna, mutta lievässä vankeudessa, estämättä ketään hänen omaisistaan tekemästä hänelle palvelusta.
24 Muutamien päivien kuluttua Feeliks tuli vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen, haetti Paavalin ja kuunteli hänen puhettaan uskosta Kristukseen Jeesukseen.

25 Mutta kun hän puhui vanhurskaudesta ja itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, niin Feeliks pelästyi ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois mutta kun saan sopivan ajan, kutsutan sinut."

26 Mutta samalla hän myös toivoi että Paavali antaisi hänelle rahaa (jotta hän päästäisi hänet), minkä vuoksi hän myös useammin haetti hänet ja puheli hänen kanssaan.
27 Mutta kahden vuoden kuluttua Feeliks sai seuraajakseen Porkius Festuksen. Ja kun Feeliks pyrki saavuttamaan juutalaisten suosiota hän jätti Paavalin kahleisiin.

PAAVALI MAAHERRA FESTUKSEN EDESSÄ

1 Tultuaan sitten maakuntaansa Festus meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2 Niin *ylin pappi* ja juutalaisten ensimmäiset miehet esittivät hänelle syytteen Paavalia vastaan ja pyysivät häneltä
3 ja anoivat sitä suosiota *Paavalin

25 Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, niin Feeliks pelästyneenä vastasi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsun sinut."
26 Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän myös usein haetti hänet ja puheli kanssansa.

27 Mutta kahden ajastajan kuluttua Feeliks sai seuraajaksi Porkius Festuksen. Tavoitellessaan juutalaisten suosiota Feeliks jätti Paavalin kahleihin.

25. Luku

1 Tultuaan siis maakuntaan Festus meni kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.

2 Niin ylipapit ja juutalaisten ensimäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä
3 anoen sitä suosiota itselleen häntä

25 Mutta kun Paavali puhui vanhurskaudesta ja itsensähillitsemisestä ja tulevasta tuomiosta, peljästyi Feeliks ja sanoi: "Mene tällä haavaa pois, mutta kun minulle sopii, kutsutan sinut taas".
26 Sen ohessa hän myös toivoi saavansa Paavalilta rahaa, jonka tähden hän useita kertoja haetti hänet luokseen ja puheli hänen kanssansa.

27 Mutta kahden vuoden kuluttua Porkius Festus tuli Feeliksin sijaan; ja kun Feeliks tavoitteli juutalaisten suosiota, jätti hän Paavalin kahleisiin.

25. Luku

1 Kun nyt Festus oli astunut maaherranvirkaan, meni hän kolmen päivän kuluttua Kesareasta ylös Jerusalemiin.
2 Niin ylipapit ja juutalaisten ensimmäiset miehet ilmoittivat hänelle syyttävänsä Paavalia ja pyysivät häneltä

3 ja anoivat sitä suosionosoitusta

turmioksi* että hän haettaisi hänet Jerusalemiin. Sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

4 Niin Festus vastasi että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi pian lähteä sinne.
5 Tulkoot siis johtomiehenne kanssani alas, hän sanoi, "ja jos siinä miehessä on jotain, syyttäköot häntä."

6 Viivyttyään heidän luonaan *toista kymmentä* päivää hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin.

7 Hänen saavuttuaan asettuivat ne juutalaiset jotka olivat tulleet alas Jerusalemista, hänen ympärilleen ja esittivät monia ja raskaita syytöksiä (Paavalia vastaan), joita eivät kyenneet näyttämään toteen.
8 Hän* vastasi puolustuksekseen: "En ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan."

9 Niin Festus joka pyrki saavuttamaan

vastaan, että haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.

4 Silloin Festus vastasi, että Paavalia säilytetään vankina Kesareassa ja että itse aikoi pian lähteä sinne.
5 "Tulkoot siis johtomiehenne", hän sanoo, "myös alas, ja jos siinä miehessä on jotakin, syyttäköot häntä."

6 Viivyttyään heidän luonansa ainoasti kahdeksan tai kymmenen päivää meni alas Kesareaan. Istuutui seuraavana päivänä tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin.

7 Kun oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet alas Jerusalemista, hänen ympärilleen ja esittivät monia raskaita syytöksiä Paavalia vastaan, joita eivät kyenneet näyttämään toteen,
8 sillä Paavali vastasi puolustuksekseen: "En ole rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan."
9 Niin Festus, joka tavoitteli

itsellensä, Paavalia vastaan, että hän haettaisi hänet Jerusalemiin; sillä he valmistivat väijytystä tappaakseen hänet tiellä.
4 Mutta Festus vastasi, että Paavalia pidettiin vartioituna Kesareassa ja että hän itse aikoi piakkoin lähteä sinne.
5 Ja hän lisäsi: "Tulkoot siis teidän johtomiehenne minun mukanani sinne alas, ja jos siinä miehessä on jotakin väärää, syyttäköot häntä".
6 Ja viivyttyään heidän luonansa ainoastaan kahdeksan tai kymmenen päivää hän meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istui tuomarinistuimelle ja käski tuoda Paavalin eteensä.
7 Ja kun hän oli saapunut, asettuivat ne juutalaiset, jotka olivat tulleet Jerusalemista, hänen ympärilleen ja tekivät useita ja raskaita syytöksiä, joita he eivät kuitenkaan kyenneet näyttämään toteen;
8 sillä Paavali torjui syytökset ja sanoi: "Minä en ole mitään rikkonut juutalaisten lakia enkä pyhäkköä enkä keisaria vastaan".
9 Niin Festus, joka tavoitteli juutalaisten

juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä ylös Jerusalemiin käymään siellä oikeutta edessäni tästä asiasta?"
10 Mutta Paavali sanoi: "Seison keisarin tuomarinistuimen edessä, jossa minut tuomittakoon. Juutalaisille en ole mitään vääryyttä tehnyt niin kuin sinäkin aivan hyvin tiedät."
11 Jos kuitenkin olen väärintekijä ja olen tehnyt jotain kuoleman ansaitsevaa, en pyri pääsemään kuolemasta. Mutta jos siinä mistä nämä minua syyttävät, ei ole perää, niin kukaan ei voi luovuttaa minua heille. Vetoan keisariin."

12 Silloin Festus neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen olet menevä."

PAAVALI AGRIPPAN JA BERNIKEN EDESSÄ

13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.
14 Kun he viipyivät siellä useita päiviä, esitti Festus Paavalin asian kuninkaalle

juutalaisten suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin käymään siellä oikeutta edessäni tässä asiassa?"
10 Mutta Paavali sanoi: "Seison keisarin tuomioistuimen edessä ja siinä minut tuomittakoon. Juutalaisille en ole mitään vääryyttä tehnyt, niin kuin sinäkin aivan hyvin tiedät.
11 Jos näet olen väärintekijä ja olen tehnyt jotakin kuoleman ansaitsevaa, en pyri pääsemään kuolemasta. Mutta jos se, mistä nämä syyttävät minua, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Vetoan keisariin."
12 Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin olet vedonnut, keisarin eteen olet menevä."

13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat alas Kesareaan tervehtimään Festusta.
14 Kun viipyivät siellä useita päiviä, esitti Festus Paavalin asian kuninkaalle

suosiota, vastasi Paavalille ja sanoi: "Tahdotko lähteä Jerusalemiin ja siellä vastata näihin syytöksiin minun edessäni?"
10 Mutta Paavali sanoi: "Minä seison keisarin tuomioistuimen edessä, ja sen edessä minut tuomittakoon. Juutalaisia vastaan en ole mitään rikkonut, niinkuin sinäkin aivan hyvin tiedät.
11 Vaan jos muuten olen rikkonut ja tehnyt jotakin, mikä ansaitsee kuoleman, en pyri pääsemään kuolemasta; mutta jos se, mistä nämä minua syyttävät, on perätöntä, niin ei kukaan voi luovuttaa minua heille. Minä vetoan keisariin."
12 Silloin Festus, neuvoteltuaan neuvoskuntansa kanssa, vastasi: "Keisariin sinä olet vedonnut, niinpä mene keisarin eteen".

13 Muutamien päivien kuluttua kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan tervehtimään Festusta.
14 Ja kun he viipyivät siellä useampia päiviä, kertoi Festus Paavalin asian

sanoen: "On muuan mies jonka Feeliks on jättänyt vangiksi."

15 Ollessani Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat esittivät syytteen vaatien hänelle rangaistusta*.

16 Vastasin heille ettei roomalaisten tapana ole luovuttaa ketään (tuhon omaksi) ennen kuin syytetty on kasvokkain syyttäjäinsä kanssa ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.
17 Kun he siis olivat kokoontuneet tänne, niin viipymättä seuraavana päivänä istuuduin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen.
18 Astuttuaan esiin syyttäjät eivät esittäneet häntä vastaan yhtään niistä syytöksistä joita olin arvellut,

19 vaan heillä oli häntä vastaan joitakin riitakysymyksiä omasta uskonnostaan ja jostain Jeesuksesta joka oli kuollut mutta jonka Paavali väitti elävän.

20 Kun olin epätietoinen tämän asian tutkimisesta, kysyin tahtoiko hän lähteä

sanoen: "On mies, vanki, jonka Feeliks on jättänyt.

15 Ollessani Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä pyytäen hänelle rangaistusta.
16 Vastasin heille: 'Ei ole roomalaisten tapana antaa ketään alttiiksi tuholle, ennen kuin syytetty on kasvokkain syyttäjäinsä kanssa ja on saanut tilaisuuden puolustautua syytöstä vastaan.'
17 Kun siis olivat kokoontuneet tänne, niin viivyttelemättä seuraavana päivänä istuusin tuomarinistuimelle ja käskin saattaa miehen eteeni.
18 Astuttuaan esiin syyttäjät eivät esittäneet häntä vastaan yhtään sellaista syytöstä, jota luulin pahaksi,

19 vaan heillä oli häntä vastaan joitakin riitakysymyksiä omasta uskonnostaan ja jostakin Jeesuksesta, joka on kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.
20 Kun olin epätietoinen tämän asian tutkimisesta, kysyin, tahtoiko hän

kuninkaalle ja sanoi: "Täällä on eräs mies, jonka Feeliks on jättänyt vankeuteen;
15 käydessäni Jerusalemissa juutalaisten ylipapit ja vanhimmat ilmoittivat syyttävänsä häntä ja pyysivät, että hänet tuomittaisiin.
16 Mutta minä vastasin heille: 'Ei ole roomalaisten tapa antaa ketään alttiiksi, ennenkuin syytetty on asetettu vastakkain syyttäjäinsä kanssa ja on saanut puolustautua syytöstä vastaan'.

17 Kun he olivat kokoontuneet tänne, niin minä viivyttelemättä seuraavana päivänä istuin tuomarinistuimelle ja käskin tuoda miehen eteeni.
18 Mutta kun hänen syyttäjänsä seisoivat hänen ympärillään, eivät he syyttäneet häntä mistään sellaisesta rikoksesta, kuin minä olin odottanut,
19 vaan heillä oli häntä vastaan riitaa joistakin heidän uskonasioistaan ja jostakin Jeesuksesta, joka oli kuollut, mutta jonka Paavali väitti elävän.

20 Ja kun olin epätietoinen, miten tällainen asia oli tutkittava, kysyin,

Jerusalemiin ja siellä käydä oikeutta tästä asiasta.
21 Mutta kun Paavali esitti vetoomuksen
että hänet oli säilytettävä majesteetin
tutkittavaksi, käskin vartioida häntä kunnes
lähetän hänet keisarin eteen."

22 Niin Agrippa sanoi Festukselle:
"Minäkin haluaisin kuulla sitä miestä."
Tämä vastasi: "Huomenna olet kuuleva
häntä."
23 Kun siis Agrippa ja Bernike olivat
seuraavana päivänä tulleet suuresti
komeillen ja menneet oikeussaliin
komentajien ja kaupungin ylhäisten
miesten kanssa, niin Paavali tuotiin sinne
Festuksen käskystä.
24 Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja
kaikki miehet jotka kanssamme olette
läsnä, näette hänet jonka vuoksi koko
juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa
että täällä on kääntynyt puoleeni huutaen
ettei hänen sovi enää elää."

25 Mutta huomattuani ettei hän ole
tehnyt mitään kuoleman ansaitsevaa, ja
kun hän itsekin vetosi majesteettiin, päätin

mennä Jerusalemiin ja siellä käydä
oikeutta tässä asiassa.
21 Mutta kun Paavali vetosi, että
hänet on säilytettävä majesteetin
tutkittavaksi, käskin vartioida häntä,
kunnes lähetän hänet keisarin eteen."

22 Niin Agrippa sanoi Festukselle:
"Minäkin haluaisin kuulla sitä miestä."
Vastasi: "Huomenna kuulet häntä."

23 Agrippa ja Bernike tulivat siis
seuraavana päivänä, suuresti komeillen,
ja menivät oikeussaliin upseerien ja
kaupungin ylhäisten miesten kanssa, ja
Paavali tuotiin Festuksen käskystä.

24 Festus sanoo: "Kuningas Agrippa
ja kaikki miehet, jotka kanssamme
olette läsnä, näette hänet, jonka
tähden koko juutalaisten joukko sekä
Jerusalemissa että täällä on kääntynyt
puoleeni huutaen, ettei hänen sovi
enää elää.

25 Mutta huomattuani, ettei ollut
tehnyt mitään kuoleman ansaitsevaa, ja
kun hän itsekin vetosi majesteettiin,

tahtoiko hän mennä Jerusalemiin ja
siellä vastata näihin syytöksiin.
21 Mutta kun Paavali vetosi ja vaati,
että hänet oli säilytettävä majesteetin
tutkittavaksi, käskin minä vartioida
häntä, kunnes lähetän hänet keisarin
eteen."
22 Niin Agrippa sanoi Festukselle:
"Minäkin tahtoisin kuulla sitä miestä".
Tämä sanoi: "Huomenna saat kuulla
häntä".
23 Seuraavana päivänä Agrippa ja
Bernike tulivat suurella komeudella ja
menivät oikeussaliin päällikköjen ja
kaupungin ylhäisten miesten kanssa; ja
Paavali tuotiin Festuksen käskystä
sinne.
24 Ja Festus sanoi: "Kuningas Agrippa
ja kaikki muut, jotka meidän
kanssamme olette läsnä, tässä näette
sen miehen, jonka tähden koko
juutalaisten joukko sekä Jerusalemissa
että täällä on ahdistanut minua
huutaen, ettei hänen pidä enää saaman
elää.
25 Minä kuitenkin huomasin, ettei hän
ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi
kuoleman; mutta kun hän itse vetosi

lähettää hänet sinne."

26 Mitään varmaa minulla ei ole hänestä herralleni kirjoitettavaa. Sen vuoksi toin hänet eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, jotta minulla kuulustelun tapahduttua Olisi jotain kirjoitettavaa.

27 Sillä minusta näyttää typerältä lähettää vanki antamatta samalla tietää häneen kohdistettuja syytöksiä."

PAAVALI PUOLUSTAUTUU AGRIPPAN EDESSÄ

1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustuksekseen:"
2 Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun saan edessäsi tänä päivänä puolustautua kaikkea sitä vastaan mistä juutalaiset minua syyttävät,
3 varsinkin koska olet sekä juutalaisten kaikkien tapojen että riitakysymysten tuntija. Sen vuoksi pyydän sinua kärsivällisesti kuuntelemaan minua.”

päätin lähettää hänet sinne.

26 Mitään varmaa minulla ei ole hänestä hallitsijalle kirjoitettavaa. Sen vuoksi toin hänet eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, jotta minulla tutkinnon jälkeen olisi jotakin kirjoitettavaa.
27 Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

26. Luku

1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi." Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustuksekseen:
2 "Tunnen itseni onnelliseksi, kuningas Agrippa, kun saan edessäsi tänä päivänä puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät,
3 varsinkin, koska olet juutalaisten kaikkien tapojen ja riitakysymysten tuntija. Sen vuoksi pyydän sinua kärsivällisesti minua kuuntelemaan.

majesteettiin, niin minä päätin lähettää hänet sinne.
26 Mitään varmaa minulla ei kuitenkaan ole, mitä hänestä herralleni kirjoittaisin. Sen vuoksi tuotin hänet teidän eteenne ja varsinkin sinun eteesi, kuningas Agrippa, että minulla tutkinnon tapahduttua olisi, mitä kirjoittaa.
27 Sillä mielettömältä näyttää minusta lähettää vanki, antamatta samalla tietää häntä vastaan tehtyjä syytöksiä."

26. Luku

1 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinun on lupa puhua puolestasi". Silloin Paavali ojensi kätensä ja lausui puolustuksekseen:
2 Pidän itseäni onnellisena, kuningas Agrippa, kun sinun edessäsi tänä päivänä saan puolustautua kaikesta siitä, mistä juutalaiset minua syyttävät,
3 olletikin, koska sinä tarkkaan tunnet kaikki juutalaisten tavat ja riitakysymykset. Sentähden pyydän sinua kärsivällisesti minua kuulemaan.

4 Kaikki juutalaiset tuntevat varmasti nuoruudestani asti elämäni, joka alusta lähtien on kulunut kansani keskellä [ja] Jerusalemissa.
5 He tuntevat minut ennestään — jos tahtovat todistaa — että minä uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt fariseuksena.

6 Nyt seison tuomittavana sen lupauksen herättämän toivon vuoksi jonka Jumala on antanut isillemme

7 ja jonka toteutumisen kaksitoista sukukuntaamme yötä päivää lakkaamatta Jumalaa palvellen toivovat kokevansa. Tämän toivon vuoksi, kuningas (Agrippa), juutalaiset minua syyttävät.

8 Miksi teistä on uskomatonta että Jumala herättää kuolleet?"
9 Luulin minäkin että minun tuli kiihkeästi vastustaa Jeesus Nasaretilaisen nimeä.

10 Niin teinkin Jerusalemissa. Suljin paljon pyhiä vankiloihin saatuani ylipapeilta valtuuden, ja kun heitä tapettiin, äänestin sen puolesta.

4 Kaikki juutalaiset tuntevat siis elämäni nuoresta asti, koska alusta alkaen olen liikkunut kansani keskellä Jerusalemissa.
5 Tuntevat minut ennestään, jos tahtovat todistaa, että uskontomme ankarimman lahkon mukaan elin fariseuksena.

6 Nyt seison tuomittavana sen tähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on antanut isille
7 ja jonka toteutumiseen kaksitoista sukukuntaamme yötä ja päivää herkeämättä Jumalaa palvellen toivovat pääsevänsä. Tämän toivon tähden, kuningas Agrippa, juutalaiset minua syyttävät.
8 Miksi teistä on uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?
9 Luulinpa minäkin, että minun tuli paljon toimia Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan.
10 Niin teinkin Jerusalemissa. Suljin paljon pyhiä vankiloihin saatuani ylipapeilta vallan, ja kun heitä tapettiin, äänestin puolesta.

4 Kaikki juutalaiset tuntevat minun elämäni nuoruudestani asti, koska alusta alkaen olen elänyt kansani keskuudessa ja Jerusalemissa.
5 He tuntevat minut jo entuudestaan, jos tahtovat sen todistaa, että minä meidän uskontomme ankarimman lahkon mukaan olen elänyt fariseuksena.
6 Ja nyt minä seison oikeuden edessä sentähden, että panen toivoni siihen lupaukseen, jonka Jumala on meidän isillemme antanut
7 ja jonka meidän kaksitoista sukukuntaamme, yötä ja päivää herkeämättä palvellen Jumalaa, toivovat heille toteutuvan; tämän toivon tähden, kuningas, juutalaiset minua syyttävät.

8 Miksi on teistä uskomatonta, että Jumala herättää kuolleet?
9 Luulin minäkin, että minun tuli paljon taistella Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä vastaan,
10 ja niin minä teinkin Jerusalemissa. Paljon pyhiä minä suljin vankiloihin, saatuani ylipapeilta siihen valtuuden, ja kun heitä tapettiin, annoin minä ääneni

11 Kaikissa synagoogissa yritin rankaisemalla usein pakottaa heitä rienaamaan. Raivotessani ylen määrin heitä vastaan vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka."

11 Kaikissa kokoushuoneissa koetin rankaisemalla usein pakottaa heitä rienaamaan. Raivotessani ylenmäärin heitä vastaan vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.

sen puolesta.
11 Ja kaikkialla synagoogissa minä usein koetin rankaisemalla pakottaa heitä herjaamaan Jeesusta, ja menin niin pitkälle vimmassani heitä vastaan, että vainosin heitä aina ulkomaan kaupunkeihin saakka.

PAAVALI KERTOO KÄÄNTYMYKSESTÄÄN

12 Kun näissä aikeissa matkustin (myös) Damaskoon ylipappien valtuutuksen ja toimeksiannon nojalla,
13 näin, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon loistetta kirkkaamman, loistavan minun ja matkatoverieni ympärillä.

14 Kaaduimme kaikki maahan ja kuulin äänen puhuvan minulle (ja sanovan) heprean kielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Vaikea sinun on potkia tutkainta vastaan.'
15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, Herra?' Ja Hän* vastasi: 'Olen Jeesus jota sinä vainoat.
16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi. Sillä sitä varten olen sinulle ilmestynyt että

12 Kun näissä aikeissa matkustin Damaskoon, mukanani ylipappien valtuus ja suostumus,
13 näin, kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon loistetta kirkkaamman, loistavan minun ja matkatoverieni ympärillä.

14 Vaivuimme kaikki maahan, ja kuulin äänen puhuvan minulle heprean kielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työlästä on sinun potkia tutkainta vastaan.'
15 Niin sanoin: "Kuka olet, Herra?' Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota vainoat.
16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi. Sillä sitä varten ilmestyin sinulle, että

12 Kun näissä asioissa matkustin Damaskoon ylipappien valtuudella ja suostumuksella,
13 näin minä, oi kuningas, tiellä keskellä päivää taivaasta valon, auringon paistetta kirkkaamman, leimahtavan minun ja matkatoverieni ympärillä,
14 ja me kaaduimme kaikki maahan, ja minä kuulin äänen sanovan minulle hebreankielellä: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Työläs on sinun potkia tutkainta vastaan.'
15 Niin minä sanoin: 'Kuka olet, herra?' Ja Herra sanoi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat.
16 Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä sitä varten minä olen sinulle ilmestynyt,

asettaisin sinut palvelijakseni, sekä sen todistajaksi *mitä olet* nähnyt että sen °mitä varten° olen sinulle ilmestyvä.

17 Pelastan sinut tämän kansan sekä pakanain käsistä, joitten luo (nyt) sinut lähetän
18 avaamaan heidän silmänsä, jotta he kääntyisivät pimeästä valoon ja saatanan vallasta Jumalan puoleen saadakseen synnit anteeksi ja perintöosan niitten joukossa jotka ovat pyhitetyt uskossa minuun.'"

PAAVALI TOIVOO AGRIPPAN KÄÄNTYMYSTÄ

19 Sen vuoksi, kuningas Agrippa, en ollut tottelematon taivaalliselle näylle

20 vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, sitten* koko Juudean maalle ja pakanoille että heidän on muutettava mielensä ja käännyttävä Jumalan puoleen tekemällä mielenmuutoksen mukaisia tekoja.
21 Tämän vuoksi juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät surmata.

asettaisin sinut palvelijaksi ja sen todistajaksi, mitä varten Minut näit ja mitä varten sinulle vielä ilmestyn,

17 pelastaen sinut tämän kansan sekä pakanain käsistä, joitten luo nyt sinut lähetän
18 avaamaan silmänsä, jotta kääntyisivät pimeästä valoon ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat synnit anteeksi ja perintöosan niitten joukossa, jotka ovat pyhitetyt uskon kautta Minuun.'

19 Sen tähden, kuningas Agrippa, en ollut tottelematon taivaalliselle näylle,

20 vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, sitten koko Juudean maalle ja pakanille kääntymystä ja palaamista Jumalan puoleen tekemällä kääntymyksen mukaisia tekoja.
21 Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät

että asettaisin sinut palvelijakseni ja sen todistajaksi, mitä varten sinä olet minut nähnyt, niin myös sen, mitä varten minä sinulle vastedes ilmestyn.
17 Ja minä pelastan sinut sekä oman kansasi että pakanain käsistä, joitten tykö minä sinut lähetän
18 avaamaan heidän silmänsä, että he kääntyisivät pimeydestä valkeuteen ja saatanan vallasta Jumalan tykö ja saisivat uskomalla minuun synnit anteeksi ja perintöosan pyhitettyjen joukossa.'

19 Sentähden, kuningas Agrippa, minä en voinut olla tottelematta taivaallista näkyä,
20 vaan saarnasin ensin sekä Damaskon että Jerusalemin asukkaille, ja sitten koko Juudean maalle ja pakanoille parannusta ja kääntymystä Jumalan puoleen, ja että he tekisivät parannuksen soveliaita tekoja.
21 Tämän tähden juutalaiset ottivat minut kiinni pyhäkössä ja yrittivät

22 Jumalan avulla jota nyt tähän päivään
asti olen saanut, seison todistamassa
sekä pienille että suurille puhumatta
muuta kuin mitä sekä profeetat että
Mooses ovat sanoneet tulevan
tapahtumaan:
23 että Kristuksen piti kärsiä ja kuolleitten
ylösnousemuksen esikoisena julistaa
valoa* tälle kansalle ja° pakanoille."

24 Hänen näin puolustautuessaan sanoi
Festus kovalla äänellä: "Olet hullu, Paavali.
Suuri oppi tekee sinut hulluksi."

25 Mutta hän* sanoi: "En ole hullu,
korkea-arvoinen Festus, vaan puhun
totuuden ja järjen sanoja."
26 Kuningas näet tietää nämä, minkä
vuoksi puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä en
usko minkään näistä olevan häneltä
salassa, koska nämä eivät ole missään
syrjäsopessa tapahtuneet.

27 Uskotko, kuningas Agrippa, profeettoja?
Tiedän että uskot."
28 Niin Agrippa sanoi Paavalille: "Vähällä

surmata.
22 Jumalan avun saaneena olen siis
tähän päivään asti seisonut
todistamassa sekä pienille että suurille,
puhumatta muuta kuin mitä sekä
profeetat että Mooses ovat sanoneet
tulevan tapahtumaan,
23 että Kristuksen pitää kärsimän ja
ensimäisenä kuolleitten joukosta
nousseena julistaman valoa tälle
kansalle ja pakanille."

24 Hänen näin puolustautuessaan
sanoi Festus suurella äänellä: "Olet
hullu, Paavali, paljot kirjoitukset
hulluttavat sinut."
25 Mutta Paavali sanoo: "En ole hullu,
korkea-arvoinen Festus, vaan puhun
totuuden ja terveen järjen sanoja.
26 Kuningas kyllä tietää nämä, minkä
vuoksi puhunkin hänelle rohkeasti. Sillä
en usko minkään näistä olevan häneltä
salassa, koska nämä eivät ole missään
syrjäsopessa tehtyjä.

27 Uskotko, kuningas Agrippa,
profeettoja? Tiedän, että uskot."
28 Niin Agrippa sanoi Paavalille:

surmata minut.
22 Mutta Jumalan avulla, jota olen
saanut tähän päivään asti, minä seison
ja todistan sekä pienille että suurille,
enkä puhu mitään muuta, kuin minkä
profeetat ja Mooses ovat sanoneet
tulevan tapahtumaan,
23 että nimittäin Kristuksen piti
kärsimän ja kuolleitten
ylösnousemuksen esikoisena julistaman
valkeutta sekä tälle kansalle että
pakanoille."
24 Mutta kun hän näin puolustautui,
sanoi Festus suurella äänellä: "Sinä olet
hullu, Paavali, suuri oppi hulluttaa
sinut".
25 Mutta Paavali sanoi: "En ole hullu,
korkea-arvoinen Festus, vaan puhun
totuuden ja toimen sanoja.
26 Kuningas kyllä nämä tietää, jonka
tähden minä puhunkin hänelle
rohkeasti. Sillä minä en usko minkään
näistä asioista olevan häneltä salassa;
eiväthän nämä ole missään
syrjäsopessa tapahtuneet.
27 Uskotko, kuningas Agrippa,
profeettoja? Minä tiedän, että uskot."
28 Niin Agrippa sanoi Paavalille:

*suostuttelet minua tulemaan' kristityksi."

29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalan edessä että *joko vähällä tai paljolla et ainoastaan sinä vaan myös kaikki jotka minua tänään kuuntelevat tulisivat sellaisiksi kuin minä olen näitä kahleita lukuun ottamatta."
30 (Hänen näin sanottuaan) kuningas nousi ja maaherra Og Bernike sekä ne jotka istuivat heidän kanssaan.
31 Mennessään he puhuivat keskenään sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet."

32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää vapaaksi ellei* hän olisi vedonnut keisariin."

PAAVALIN ROOMAN-MATKA

1 Kun oli päätetty että meidän piti purjehtia Italiaan, annettiin sekä Paavali että muutamat muut vangit Julius-nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun.

2 Astuttuamme adramytteiolaiseen laivaan

"Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi."
29 Mutta Paavali sanoi: "Joko vähällä tai paljolla - toivoisin Jumalan edessä, ettet ainoasti sinä, vaan myös kaikki, jotka minua tänään kuuntelevat, tulisivat sellaisiksi kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta."
30 Hänen näin sanottuaan kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssaan.
31 Mennessään puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä ihminen ei harjoita mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet."
32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, ellei olisi vedonnut keisariin."

27. Luku

1 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun.
2 Astuttuamme adramittiläiseen

"Vähälläpä luulet taivuttavasi minut kristityksi".
29 Mutta Paavali sanoi: "Toivoisin Jumalalta, että, olipa vähällä tai paljolla, et ainoastaan sinä, vaan myös kaikki te, jotka minua tänään kuulette, tulisitte semmoisiksi, kuin minä olen, näitä kahleita lukuunottamatta".
30 Niin kuningas nousi ja maaherra ja Bernike sekä ne, jotka istuivat heidän kanssansa.
31 Ja mennessään he puhuivat keskenänsä sanoen: "Tämä mies ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai kahleet".
32 Ja Agrippa sanoi Festukselle: "Tämän miehen olisi voinut päästää irti, jos hän ei olisi vedonnut keisariin".

27. Luku

1 Kun oli päätetty, että meidän oli purjehtiminen Italiaan, annettiin Paavali ja muutamat muut vangit erään Julius nimisen, keisarilliseen sotaväenosastoon kuuluvan sadanpäämiehen haltuun.

2 Ja me astuimme adramyttiläiseen

jonka oli tarkoitus purjehtia pitkin Aasian rannikkoa*, läksimme merelle, ja kanssamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.
3 Seuraavana päivänä laskimme maihin Siidonissa. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo hoitoa saamaan.
4 Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme Kyproksen suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.
5 Purjehdittuamme Kilikian ja Pamfylian kohdalla olevan meren yli tulimme Lykian Myrraan.
6 Tavattuaan siellä aleksandrialaisen laivan joka oli purjehtimassa Italiaan, sadanpäämies siirsi meidät siihen.

7 Purjehdittuamme hitaasti monta päivää ja päästyämme vaivoin Knidoksen luo, tuulen estäessä meitä, purjehdimme Salmonen ohi Kreetan suojaan.

8 Kuljettuamme vaivoin sen liki saavuimme erääseen paikkaan jonka nimi oli Kauniit satamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

laivaan, jonka oli määrä purjehtia pitkin Aasian paikkakuntia, läksimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkos, makedonialainen Tessalonikasta.
3 Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystävien luo hoitoa saamaan.
4 Laskettuamme sieltä merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.
5 Purjehdittuamme Kilikian ja Pamfylian meren yli tulimme Lykian Myrraan.
6 Tavattuaan siellä aleksandrialaisen laivan, joka oli purjehtimassa Italiaan, sadanpäämies antoi meidän nousta siihen.
7 Purjehdittuamme hitaasti monta päivää ja päästyämme, tuulen meitä estäessä, vaivoin Knidon luo purjehdimme Salmonen oli Kreetan suojaan.
8 Kuljettuamme vaivoin sen vieritse saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit satamat ja jonka lähellä oli Lasaian kaupunki.

laivaan, jonka oli määrä purjehtia Aasian rannikkopaikkoihin, ja lähdimme merelle, ja seurassamme oli Aristarkus, makedonialainen Tessalonikasta.
3 Seuraavana päivänä laskimme Siidoniin. Ja Julius kohteli Paavalia ystävällisesti ja salli hänen mennä ystäviensä luo hoitoa saamaan.
4 Ja sieltä laskettuamme merelle purjehdimme Kypron suojaan, koska tuulet olivat vastaiset.
5 Ja kun olimme merta purjehtien sivuuttaneet Kilikian ja Pamfylian, tulimme Myrraan, joka on Lykiassa.
6 Siellä sadanpäämies tapasi aleksandrialaisen laivan, jonka oli määrä purjehtia Italiaan, ja siirsi meidät siihen.
7 Ja monta päivää me purjehdimme hitaasti ja pääsimme vaivoin Knidon kohdalle. Ja kun tuulelta emme päässeet sinne, purjehdimme Salmonen nenitse Kreetan suojaan.
8 Ja vaivoin kuljettuamme liki sen rantaa saavuimme erääseen paikkaan, jonka nimi oli Kauniit Satamat ja jonka lähellä Lasaian kaupunki oli.

PAAVALI VAROITTAA MYRSKYSTÄ

9 Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen oli jo vaarallista, sillä paaston aikakin oli jo ohi*, Paavali varoitti

10 ja sanoi heille: "Miehet, näen että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja hyvin vahingolliseksi ei ainoastaan lastille ja laivalle vaan myös hengellemme."

11 Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja.
12 Koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, useimmat olivat sitä mieltä että heidän oli purjehdittava sieltä jotta ehkä voisivat päästä talvehtimaan Foiniksiin, Kreetan satamaan joka antaa lounaaseen ja luoteeseen.

13 Kun etelätuuli alkoi lievästi puhaltaa, he luulivat pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat liki Kreetaa.

9 Kun paljo aikaa oli kulunut ja purjehtiminen oli jo vaarallista, sillä paaston aikakin oli jo ohi, varoitti Paavali sanoen heille:
10 "Miehet, näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja turmiolliseksi ei ainoasti lastille ja laivalle, vaan myös hengellemme."

11 Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja kapteenia kuin Paavalin sanoja.
12 Koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli lähteminen myös sieltä, jotta ehkä voisivat päästä talvehtimaan Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen.
13 Kun etelätuuli alkoi lievästi puhaltaa, luulivat pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat liki Kreetaa.

9 Mutta kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen jo oli vaarallista, sillä paastonaikakin oli jo ohi, varoitti Paavali heitä
10 ja sanoi: "Miehet, minä näen, että purjehtiminen käy vaivalloiseksi ja vaaralliseksi, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengellemme".
11 Mutta sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivanisäntää kuin Paavalin sanoja.
12 Ja koska satama oli sopimaton talvehtimiseen, olivat useimmat sitä mieltä, että heidän oli sieltä lähdettävä, voidakseen ehkä päästä talvehtimaan Foiniksiin, erääseen Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.
13 Ja kun etelätuuli alkoi puhaltaa, luulivat he pääsevänsä tarkoituksensa perille, nostivat ankkurin ja kulkivat aivan likitse Kreetaa.

RAJU MYRSKY

14 mutta ennen pitkää syöksyi saarta* pitkin alas raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.
15 Kun laiva tempautui mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sikseen ja olimme tuuliajolla.
16 Päästyämme erään pienen, Klauda-nimisen saaren suojaan, kykenimme töin tuskin saamaan veneen haltuumme.
17 Nostettuaan sen ylös he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat köysiä laivan ympäri. Kun he pelkäsivät ajautuvansa Syrttiin, he laskivat alas purjeet, ja niin he ajelehtivat.
18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, he heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.
19 Kolmantena päivänä viskasimme* omin käsin menemään laivan kaluston.
20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.
21 Kun oli kauan oltu syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Oi miehet, olisi pitänyt totella minua eikä

14 Mutta ennen pitkää syöksyi sen päälle raju tuuli, niin sanottu kaakkoismyrsky.
15 Kun laiva tempautui mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa joutuen tuuliajolle.
16 Päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan saimme töin tuskin venheen korjuuseen.
17 Otettuaan sen ylös ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat köysiä laivan laitoihin. Peläten ajautuvansa Syrttiin laskivat alas purjeet ja niin ajelehtivat.
18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät seuraavana päivänä lastia mereen.
19 Kolmantena päivänä viskasimme omin käsin laivan kaluston.
20 Kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi viimein kaikki pelastumisen toivo.
21 Kun oli kauan oltu syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Olisi pitänyt, oi miehet, totella

14 Mutta ennen pitkää syöksyi saaren päällitse raju tuuli, niin sanottu koillismyrsky.
15 Kun laiva ryöstäytyi sen mukaan eikä voinut nousta tuuleen, jätimme sen valtoihinsa ja jouduimme tuuliajolle.
16 Ja päästyämme erään pienen, Klauda nimisen saaren suojaan me töintuskin saimme venheen korjuuseen.
17 Vedettyään sen ylös he ryhtyivät varokeinoihin ja sitoivat laivan ympäri köysiä, ja kun pelkäsivät ajautuvansa Syrtteihin, laskivat he purjeet alas, ja niin he ajelehtivat.
18 Mutta kun rajuilma ankarasti ahdisti meitä, heittivät he seuraavana päivänä lastia mereen,
19 ja kolmantena päivänä he omin käsin viskasivat mereen laivan kaluston.
20 Mutta kun ei aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja kova myrsky painoi, katosi meiltä viimein kaikki pelastumisen toivo.
21 Kun oli oltu kauan syömättä, niin Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt

lähteä Kreetasta, jotta olisi säästytty tästä vaivasta ja vahingosta."

22 Mutta nyt kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä menetä henkeään, ainoastaan laiva tuhoutuu.
23 Sillä tänä yönä seisoi luonani sen Jumalan enkeli, jonka oma olen ja jota palvelen,

24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Keisarin eteen pitää sinun astua. Ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki jotka kanssasi purjehtivat.'
25 Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet, sillä uskon Jumalaan — että niin tapahtuu kuin minulle on puhuttu.

26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua."
27 Kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, niin merimiehet keskiyön aikaan arvelivat lähestyvänsä Jotain maata.
28 Luodattuaan he saivat tulokseksi kaksikymmentä syitä, ja vähän matkaa kuljettuaan ja taas luodattuaan saivat

minua eikä lähteä Kreetasta ja niin välttää tämä vaiva ja turmio.

22 Mutta nyt kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä huku, ainoasti laiva.

23 Sillä tänä yönä seisoi tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma olen ja jota palvelen,

24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen pitää sinun astuman, ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka kanssasi purjehtivat.'
25 Olkaa siis rohkealla mielellä, miehet; sillä uskon Jumalaan, että niin tapahtuu kuin minulle on puhuttu.

26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy ajautua."
27 Kun tuli neljästoista yö ajelehtiessamme Adrianmerellä, niin merimiehet keskiyön aikaan arvelivat lähestyvänsä jotakin maata.
28 Kun luotasivat, totesivat syvyyttä kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan luotasivat taas ja totesivat

noudattaa minun neuvoani eikä lähteä Kreetasta; siten olisitte säästyneet tästä vaivasta ja vahingosta.
22 Mutta nyt minä kehoitan teitä olemaan rohkealla mielellä, sillä ei yksikään teistä huku, ainoastaan laiva hukkuu.
23 Sillä tänä yönä seisoi minun tykönäni sen Jumalan enkeli, jonka oma minä olen ja jota minä myös palvelen,
24 ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali, keisarin eteen sinun pitää menemän; ja katso, Jumala on lahjoittanut sinulle kaikki, jotka sinun kanssasi purjehtivat'.
25 Olkaa sentähden rohkealla mielellä, miehet; sillä minulla on se usko Jumalaan, että niin käy, kuin minulle on puhuttu.
26 Mutta jollekin saarelle meidän täytyy viskautua."
27 Ja kun tuli neljästoista yö meidän ajelehtiessamme Adrianmerellä, tuntui merimiehistä keskiyön aikaan, että lähestyttiin jotakin maata.
28 Ja luodattuaan he huomasivat syvyyden olevan kaksikymmentä syltä, ja vähän matkaa kuljettuaan he taas

tulokseksi viisitoista syitä.

29 Kun he pelkäsivät ajautuvansa* karille, he heittivät laivan perästä neljä ankkuria ja toivoivat päivän koittavan.

30 Mutta merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat veneen mereen tekosyynä että muka aikoivat keulasta laskea ankkureja.
31 Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotamiehille: "Jolleivät nuo pysy laivassa ette voi pelastua."

32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki veneen köydet ja päästivät sen ajelehtimaan.
33 Vähän ennen päivän koittoa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa sanoen: "Tänään olette neljättätoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään nauttineet."
34 Sen vuoksi kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on teille pelastukseksi. Sillä ei keneltäkään teistä ole hiuskarvakaan päästä putoava."

35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja

viisitoista syltä.

29 Peläten ajautuvansa karille laskivat laivan perästä neljä ankkuria ja toivoivat päivän koittavan.

30 Mutta kun merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat venheen vesille tekosyynä, että muka aikoivat keulasta laskea ankkureja,
31 niin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotamiehille: "Elleivät nuo pysy laivassa, ette voi pelastua."
32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki venheen nuorat ja päästivät sen menemään.
33 Vähän ennen päivän koittoa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa sanoen: "Tänään olette jo neljättätoista päivää syömättä vartoneet ettekä ole mitään ottaneet.
34 Sen vuoksi kehoitan teitä ottamaan ruokaa, sillä se on teille pelastukseksi. Ei keltään teistä ole hiuskarvaakaan päästä putoava."

35 Tämän sanottuaan otti leivän ja

luotasivat ja huomasivat syvyyden viideksitoista syleksi.
29 Ja kun he pelkäsivät meidän viskautuvan karille, laskivat he laivan perästä neljä ankkuria ja odottivat ikävöiden päivän tuloa.
30 Mutta merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat venheen mereen sillä tekosyyllä, että muka aikoivat keulapuolesta viedä ulos ankkureita.
31 Silloin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Jos nuo eivät pysy laivassa, niin te ette voi pelastua".
32 Silloin sotamiehet hakkasivat poikki venheen köydet ja päästivät sen menemään.
33 Vähää ennen päivän tuloa Paavali kehoitti kaikkia nauttimaan ruokaa, sanoen: "Tänään olette jo neljättätoista päivää odottaneet ja olleet syömättä ettekä ole mitään ravintoa ottaneet.
34 Sentähden minä kehoitan teitä nauttimaan ruokaa, sillä se on tarpeen meidän pelastuaksemme; sillä ei yhdeltäkään teistä ole hiuskarvaakaan päästä katoava."
35 Tämän sanottuaan hän otti leivän ja

kiitti Jumalaa kaikkien edessä, mursi ja rupesi syömään.
36 Niin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.
37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.
38 Syötyään ruokaa kyllikseen he kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi ja rupesi syömään.
36 Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.
37 Meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.
38 Syötyään ruokaa kyllin kevensivät laivaa heittämällä viljan mereen.

kiitti Jumalaa kaikkien nähden, mursi ja rupesi syömään.
36 Silloin kaikki tulivat rohkealle mielelle ja ottivat hekin ruokaa.
37 Ja meitä oli laivassa kaikkiaan kaksisataa seitsemänkymmentä kuusi henkeä.
38 Ja kun he olivat tulleet ravituiksi, kevensivät he laivaa heittämällä viljan mereen.

HAAKSIRIKKO

39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata. Mutta he huomasivat erään lahden jossa olevaan rantaan päättivät antaa laivan ajautua mikäli pystyivät.
40 He hakkasivat ankkurit irti ja jättivät ne mereen päästäen samalla peräsinten köydet. Ja nostettuaan keulapurjeen tuuleen he ohjasivat rantaa kohti.

41 Mutta he joutuivat ulkokarille ja antoivat aluksen törmätä siihen. Keula tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi mutta perä hajosi aaltojen voimasta.

39 Päivän tultua eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jonka rannalle päättivät laskea laivan, jos kykenisivät.
40 Hakkasivat ankkurit poikki ja jättivät mereen, päästivät samalla peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.
41 Mutta joutuivat kahden meren väliselle matalalle paikalle ja antoivat aluksen törmätä siihen. Keulapuoli tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen voimasta.

39 Päivän tultua he eivät tunteneet maata, mutta huomasivat lahden, jossa oli sopiva ranta; siihen he päättivät, jos mahdollista, laskea laivan.
40 Ja he hakkasivat ankkuriköydet poikki ja jättivät ankkurit mereen; samalla he päästivät peräsinten nuorat, nostivat keulapurjeen tuuleen ja ohjasivat rantaa kohti.
41 Mutta he joutuivat riutalle ja antoivat laivan törmätä siihen; keulapuoli tarttui kiinni ja jäi liikkumattomaksi, mutta peräpuoli hajosi aaltojen voimasta.

42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit jottei kukaan pääsisi uimalla pakoon.
43 Mutta sadanpäämies joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoisten ensin heittäytyä mereen ja mennä maihin

44 ja muitten minkä lautojen varassa, minkä laivan kappaleilla. Ja niin kaikki pelastuivat maalle.

PAAVALI MALTAN SAARELLA

1 Pelastuttuaan he saivat* sitten tietää että saaren nimi oli Melite°.

2 Muukalaiset osoittivat meille suurta ystävällisyyttä. Sillä he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki luokseen alkaneen sateen ja kylmän vuoksi.

3 Mutta kun Paavali kokosi kimpun risuja ja pani nuotioon, tuli kyykäärme kuuman vuoksi esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.

4 Nähdessään elukan riippuvan kiinni hänen kädessään muukalaiset sanoivat

42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, jottei kukaan pääsisi uimalla karkuun.
43 Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoiset ensin heittäytymään mereen ja menemään maihin
44 ja muut, mitkä lautojen varassa, mitkä laivankappaleilla. Niin tapahtui, että kaikki pelastuivat maalle.

28. Luku

1 Pelastuttuaan saivat tietää, että saaren nimi oli Melite.

2 Muukalaiset osoittivat heille suurta ystävällisyyttä, sytyttivät näet nuotion ja ottivat meidät kaikki luoksensa alkaneen sateen ja kylmän tähden.

3 Mutta kun Paavali kokosi kasan risuja ja pani nuotioon, tuli kyykäärme kuuman vuoksi esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.
4 Nähdessään elukan riippuvan kiinni hänen kädessään muukalaiset sanoivat

42 Niin sotamiehillä oli aikomus tappaa vangit, ettei kukaan pääsisi uimalla karkuun.
43 Mutta sadanpäämies, joka tahtoi pelastaa Paavalin, esti heidät siitä aikeesta ja käski uimataitoisten ensiksi heittäytyä veteen ja lähteä maihin

44 ja sitten muiden, minkä laudoilla, minkä laivankappaleilla. Ja näin kaikki pelastuivat maalle.

28. Luku

1 Kun olimme pelastuneet, niin me sitten saimme tietää, että saaren nimi oli Melite.
2 Ja sen asukkaat osoittivat meille suurta ystävällisyyttä: he sytyttivät nuotion ja ottivat meidät kaikki sen ääreen, kun oli ruvennut satamaan ja oli kylmä.
3 Mutta Paavali kokosi kasan risuja, ja kun hän pani ne nuotioon, tuli kyykäärme kuumuuden tähden esiin ja kävi kiinni hänen käteensä.
4 Kun asukkaat näkivät tuon elukan riippuvan kiinni hänen kädessään,

toisilleen: ”Varmaan tuo mies on murhaaja jonka *oikeuden jumalatar* ei sallinut elää vaikka hän pelastuikin merestä."

5 Niin hän pudisti elukan tuleen eikä kärsinyt mitään vahinkoa.
6 He odottivat hänen ajettuvan tai äkkiä kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kauan odotettuaan ja nähtyään ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, he muuttivat mielensä ja sanoivat hänen olevan jumala.

7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti kolme päivää ystävällisesti vierainaan.
8 Publiuksen isä makasi kuumeen ja punataudin vaivaamana. Paavali meni hänen luokseen, rukoili, pani kätensä* hänen päälleen ja paransi hänet.

9 Kun nyt tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.
10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa ja merelle lähtiessämme he panivat mukaan tarpeellista.

toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, jonka Kostotar ei sallinut elää, vaikka pelastuikin merestä."

5 Silloin puisti elukan tuleen eikä kärsinyt vahinkoa.
6 Vartoivat hänen ajettuvan tai äkkiä kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kauan varrottuaan ja nähtyään, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.
7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Otti meidät vastaan ja piti kolme päivää ystävällisesti vierainansa.
8 Publiuksen isä makasi kuumeessa punatautisena. Paavali meni hänen luoksensa, rukoili, pani kätensä hänen päällensä ja paransi hänet.

9 Kun siis tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin saarella olevat sairaat, ja heidät parannettiin.
10 Osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa ja merelle lähtiessä panivat mukaan tarpeellista.

sanoivat he toisilleen: "Varmaan tuo mies on murhaaja, koska kostotar ei sallinut hänen elää, vaikka hän pelastuikin merestä".
5 Mutta hän pudisti elukan tuleen, eikä hänelle tullut mitään vahinkoa.
6 Ja he odottivat hänen ajettuvan tai äkisti kaatuvan kuolleena maahan. Mutta kun he olivat kauan odottaneet ja näkivät, ettei hänelle mitään pahaa tapahtunut, muuttivat he mielensä ja sanoivat hänen olevan jumalan.
7 Lähellä sitä paikkaa oli saaren ensimmäisellä miehellä, jonka nimi oli Publius, maatiloja. Hän otti meidät vastaan ja piti meitä ystävällisesti kolme päivää vierainansa.
8 Ja Publiuksen isä makasi sairaana kuumeessa ja punataudissa; ja Paavali meni hänen luoksensa, rukoili ja pani kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.
9 Kun tämä oli tapahtunut, tulivat muutkin sairaat, mitä saarella oli, ja heidät parannettiin.
10 He osoittivat meille myös monin tavoin kunniaa, ja lähtiessämme merelle he panivat mukaan, mitä tarvitsimme.

PAAVALI SAAPUU ROOMAAN

11 Kolmen kuukauden kuluttua purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli tunnusmerkkinä Kastor ja Polluks.

12 Laskettuamme maihin Syrakuusassa viivyimme siellä kolme päivää.

13 Sieltä kierreltyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän kuluttua nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.
14 Siellä tapasimme veljiä, ja meitä kehoitettiin viipymään heidän luonaan seitsemän päivää. Sitten läksimme Roomaan.
15 Sieltä veljet, kuultuaan meistä, tulivat meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaehen saakka. Heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

16 Roomaan tultuamme (sadanpäämies luovutti vangit kaartin komentajalle. Mutta) Paavalin sallittiin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

11 Kolmen kuukauden kuluttua purjehdimme aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksen kuva.
12 Laskettuamme maihin Sirakusassa viivyimme siellä kolme päivää.

13 Sieltä kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.
14 Siellä tapasimme veljiä, ja meitä kehoitettiin viipymään tykönään seitsemän päivää. Sitten läksimme Roomaan.
15 Sieltä veljet, kuultuaan meistä, tulivat meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Taberneehen saakka. Heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.
16 Roomaan tultuamme Paavalin sallittiin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

11 Kolmen kuukauden kuluttua me purjehdimme sieltä aleksandrialaisessa laivassa, joka oli talvehtinut saarella ja jolla oli merkkinä Kastorin ja Polluksin kuva.
12 Ja me laskimme maihin Syrakuusassa ja viivyimme siellä kolme päivää,
13 ja sieltä me kierrettyämme saavuimme Reegioniin, ja kun yhden päivän perästä nousi etelätuuli, tulimme seuraavana päivänä Puteoliin.
14 Siellä tapasimme veljiä, jotka pyysivät meitä viipymään heidän tykönänsä seitsemän päivää. Ja sitten me lähdimme Roomaan.
15 Ja kun veljet siellä saivat kuulla meistä, tulivat he meitä vastaan Appii Forumiin ja Tres Tabernaen kohdalle saakka; ja heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.
16 Ja kun tulimme Roomaan, sallittiin Paavalin asua erikseen häntä vartioivan sotamiehen kanssa.

PAAVALI PUHUU ROOMAN JUUTALAISTEN KANSSA

17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten ensimmäiset. Heidän kokoonnuttuaan hän sanoi heille: "Miehet, veljet! Vaikken ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemista vankina roomalaisten käsiin."

18 Tutkittuaan minua he tahtoivat päästää minut vapaaksi, koska tunnollani* ei ollut mitään kuolemanrikosta.

19 Mutta kun juutalaiset puhuivat vastaan, minun oli pakko vedota keisariin — ei niin että minulla olisi jotain kannetta kansaani vastaan.
20 Tästä syystä kutsuin siis teidät nähdäkseni ja puhutellakseni teitä, sillä Israelin toivon vuoksi kannan tätä kahletta.
21 Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinusta kirjeitä Juudean maalta eikä kukaan veljistä ole saavuttuaan ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa."

17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle juutalaisten ensimäiset. Heidän kokoonnuttuaan sanoi heille: "Miehet, veljet! Vaikken ole mitään tehnyt kansaamme tai isäimme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemissa vankina roomalaisten käsiin.
18 Tutkittuaan tahtoivat päästää minut irti, koska minussa ei ollut mitään kuolemanrikosta.

19 Mutta kun juutalaiset puhuivat vastaan, minun oli pakko vedota keisariin - ei niin kuin minulla olisi jotain kannetta kansaani vastaan.
20 Tästä syystä kutsuin nyt teidät nähdäkseni ja puhutellakseni teitä, sillä Israelin toivon tähden olen tässä kahleessa."
21 Niin sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet sinusta kirjeitä Juudean maalta eikä kukaan veli ole saavuttuaan ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

17 Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui kokoon juutalaisten ensimmäiset. Ja kun he olivat kokoontuneet, sanoi hän heille: "Miehet, veljet! Vaikka en ole mitään tehnyt kansaamme tai isiemme tapoja vastaan, annettiin minut kuitenkin Jerusalemista vankina roomalaisten käsiin.
18 Ja kun he olivat minua tutkineet, tahtoivat he päästää minut irti, koska en ollut tehnyt mitään kuoleman rikosta.
19 Mutta kun juutalaiset sitä vastustivat, oli minun pakko vedota keisariin; ei kuitenkaan niin, että minulla olisi mitään kannetta kansaani vastaan.
20 Tästä syystä minä nyt olen kutsunut teidät, saadakseni nähdä ja puhutella teitä; sillä Israelin toivon tähden minä kannan tätä kahletta."
21 Niin he sanoivat hänelle: "Emme ole saaneet kirjeitä sinusta Juudean maalta, eikä kukaan tänne saapunut veli ole ilmoittanut eikä puhunut sinusta mitään pahaa.

22 Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta mitä ajattelet, sillä tästä lahkosta on tiedossamme että sitä vastaan kaikkialla väitetään."

23 Mutta kun he olivat määränneet hänelle päivän, tuli vielä useampia hänen luokseen majapaikkaan. Näille hän, lähtökohtanaan sekä Mooseksen laki että profeetat, aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti, todistaen Jumalan valtakunnasta ja koettaen saada heidät vakuuttuneiksi *Jeesusta koskevista asioista*.
24 Puhuttu sana saikin toiset vakuuttuneiksi mutta toiset eivät uskoneet.

25 Mutta kun he olivat keskenään erimielisiä, he erosivat Paavalin lausuessa ainoastaan yhden toteamuksen: "Oikein on Pyhä Henki puhunut isillemme* profeetta Jesajan välityksellä"

26 sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulette ettekä ymmärrä, ja näkemällä näette ettekä käsitä.

27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he ovat vaivoin kuulleet ja

22 Katsomme kuitenkin oikeaksi kuulla sinulta, mitä ajattelet, sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään."

23 Määräsivät hänelle päivän, ja tuli vielä useampia hänen luoksensa majapaikkaan. Näille hän aamusta iltaan saakka selitti Mooseksen laista ja profeetoista julistaen Jumalan valtakuntaa ja kehoittaen uskomaan Jeesukseen.

24 Niin puhuttu sana sai toiset uskomaan, mutta toiset eivät uskoneet.

25 Ollen keskenään erimieliset erosivat, Paavalin sanoessa ainoasti nämä sanat: "Oikein Pyhä Henki puhui isillemme Jesaja profeetan kautta sanoen:

26 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulette ettekä ymmärrä, näkemällä näette ettekä käsitä.

27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvilla työläästi kuulevat.

22 Katsomme kuitenkin syytä olevan kuulla sinulta, mitä sinun mielessäsi on; sillä tästä lahkosta on meillä tiedossamme, että sitä vastaan kaikkialla kiistetään."
23 Ja he määräsivät hänelle päivän, ja silloin tuli heitä vielä useampia hänen luoksensa majapaikkaan. Ja näille hän aamuvarhaisesta iltaan saakka selitti ja todisti Jumalan valtakunnasta, lähtien Mooseksen laista ja profeetoista, saadakseen heidät vakuutetuiksi Jeesuksesta.
24 Niin se, mitä sanottiin, sai toiset vakuutetuiksi, mutta toiset eivät uskoneet.
25 Ja kun he olivat keskenään erimielisiä, erosivat he toisistaan, Paavalin sanoessa ainoastaan nämä sanat: "Oikein on Pyhä Henki puhunut profeetta Esaiaan kautta teidän isillenne,
26 sanoen: 'Mene tämän kansan luo ja sano: Kuulemalla kuulkaa älkääkä ymmärtäkö, näkemällä nähkää älkääkä käsittäkö.
27 Sillä paatunut on tämän kansan sydän, ja korvillaan he työläästi

silmänsä he ovat ummistaneet, jotteivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'

28 Olkoon siis teille tiettävä että Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille, ja he kuuntelevat." "
29 (Kun hän oli tämän puhunut lähtivät juutalaiset pois väitellen paljon keskenään.)

PAAVALI JULISTAA ILOSANOMAA ROOMASSA

30 Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki jotka hänen luokseen tulivat.
31 Hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herraa Jeesusta Kristusta koskevia asioita kaikella rohkeudella, esteettömästi.

Silmänsä ovat ummistaneet, etteivät näkisi silmillä, eivätkä kuulisi korvilla eivätkä ymmärtäisi sydämellä eivätkä kääntyisi ja etten Minä heitä parantaisi.'
28 Olkoon siis teille tiettävä, että Jumalan autuus on lähetetty pakanille, ja kuulevat."
29 Kun oli tämän puhunut, lähtivät juutalaiset pois väitellen paljo keskenään.

30 Paavali asui vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka tykönsä tulivat.

31 Julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista täysin rohkeasti ja esteettä.

kuulevat, ja silmänsä he ovat ummistaneet, että he eivät näkisi silmillään, eivät kuulisi korvillaan, eivät ymmärtäisi sydämellään eivätkä kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.'
28 Olkoon siis teille tiettävä, että tämä Jumalan pelastussanoma on lähetetty pakanoille; ja he kuulevat sen."
29

30 Ja Paavali asui omassa vuokra-asunnossaan kaksi täyttä vuotta ja otti vastaan kaikki, jotka hänen tykönsä tulivat;
31 ja hän julisti Jumalan valtakuntaa ja opetti Herran Jeesuksen Kristuksen tuntemista kaikella rohkeudella, kenenkään estämättä.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan ilosanomaa varten,
2 jonka Hän ennalta on luvannut profeettainsa välityksellä pyhissä Kirjoituksissa
3 Pojastaan — joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin jälkeläisestä

4 ja pyhyyden Hengen puolesta *kuolleista nousemisen* perusteella voimallisesti° osoitettu Jumalan Pojaksi — Jeesuksesta Kristuksesta, Herrastamme.
5 Hänen vaikutuksestaan olemme saaneet armon ja apostolinviran jotta syntyisi uskon kuuliaisuus Hänen nimeänsä kohtaan kaikissa kansoissa*,
6 joitten joukossa olette tekin Jeesuksen Kristuksen kutsumat.
7 Armo ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta teille kaikille Roomassa asuville Jumalan rakastamille, kutsutuille pyhille.

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu Jumalan evankeliota varten,
2 jonka Hän ennalta on luvannut profeettainsa kautta pyhissä Kirjoituksissa,
3 Hänen Pojastaan - joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä
4 ja pyhyyden Hengen puolesta kuolleitten nousemuksen kautta voimassa osoitettu Jumalan Pojaksi - Jeesuksesta Kristuksesta, Herrastamme,
5 jonka kautta olemme saaneet armon ja apostolinviran uskon kuuliaisuudeksi Hänen nimeänsä kohtaan kaikissa kansoissa,
6 joitten joukossa olette tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat:
7 kaikille Roomassa oleville Jumalan rakastamille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

PAAVALIN KIRJE ROOMALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen palvelija, kutsuttu apostoli, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia,
2 jonka Jumala on edeltä luvannut profeettainsa kautta pyhissä kirjoituksissa,
3 hänen Pojastansa-joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin siemenestä

4 ja pyhyyden hengen puolesta kuolleistanousemisen kautta asetettu Jumalan Pojaksi voimassa-Jeesuksesta Kristuksesta, meidän Herrastamme,
5 jonka kautta me olemme saaneet armon ja apostolinviran, että syntyisi uskon kuuliaisuus hänen nimeänsä kohtaan kaikissa pakanakansoissa,
6 joihin tekin, Jeesuksen Kristuksen kutsumat, kuulutte:
7 kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

PAAVALI HALUAISI KÄYDÄ ROOMASSA

8 Ensinnä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen nimessä teidän kaikkien vuoksi, koska uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.
9 Sillä Jumala jota hengessäni palvelen Hänen Poikansa ilosanoman julistajana, on todistajani, kuinka lakkaamatta muistelen teitä
10 aina rukouksissani anoen että jos mahdollista lopultakin Jumalan tahdosta onnistuisin tulemaan luoksenne.
11 Sillä ikävöin nähdä teitä antaakseni teille jonkin hengellisen lahjan jotta vahvistuisitte,
12 se on jotta keskellänne yhdessä virkistyisin* yhteisestä uskostamme, sekä teidän että minun.
13 En myöskään tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä että monesti olen päättänyt tulla luoksenne saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskellänne niin kuin muittenkin pakanain keskellä, mutta olen ollut estynyt tähän asti.

14 Olen velassa sekä kreikkalaisille että

8 Ensinnä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskonne mainitaan kaikessa mailmassa.
9 Sillä Jumala, jota hengessäni palvelen Poikansa evankeliossa, on todistajani, kuinka lakkaamatta muistelen teitä,
10 aina rukouksissani anoen, että lopultakin Jumalan tahdosta onnistuisin tulemaan tykönne.
11 Sillä ikävöin nähdä teitä antaakseni teille jonkin hengellisen lahjan, jotta vahvistuisitte,
12 se on: yhdessä virkistyäkseni luonanne yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.
13 En myöskään tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä siitä, että monesti olen päättänyt tulla tykönne saadakseni jonkin hedelmän myös teidän keskellänne niin kuin muittenkin pakanain keskellä, mutta minua on estetty tähän asti.
14 Olen velassa sekä kreikkalaisille

8 Ensiksikin minä kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teidän kaikkien tähden, koska teidän uskoanne mainitaan kaikessa maailmassa.
9 Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,
10 aina rukouksissani anoen, että minä jo vihdoinkin, jos Jumala tahtoo, pääsisin tulemaan teidän tykönne.
11 Sillä minä ikävöitsen teitä nähdä, voidakseni antaa teille jonkun hengellisen lahjan, että te vahvistuisitte,
12 se on, että me yhdessä ollessamme virkistyisimme yhteisestä uskostamme, teidän ja minun.
13 Ja minä en tahdo, veljet, teiltä salata, että jo monesti olen päättänyt tulla teidän tykönne saadakseni jonkin hedelmän teidänkin keskuudestanne, niinkuin muidenkin pakanain, mutta olen ollut estetty tähän saakka.

14 Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille

barbaareille*, sekä viisaille että tyhmille.

15 Mitä minuun tulee olen siis altis julistamaan ilosanomaa myös teille Roomassa asuville.

ILOSANOMAN VOIMA

16 En näet häpeä (Kristuksen) ilosanomaa, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle uskovalle, sekä juutalaiselle ensin että kreikkalaiselle.
17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

JUMALATON MENO

18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta ihmisten kaikkea jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niitten jotka vääryydellä pimittävät totuuden,

19 koska se mikä Jumalasta on tiettävissä, on ilmeistä heidän keskellään. Jumala on sen näet heille ilmoittanut.

että barbaareille, sekä viisaille että ymmärtämättömille.
15 Minulla on siis alttiutta julistaa evankeliota myös teille, roomalaisille.

16 En näet häpeä evankeliota, sillä se on Jumalan voima autuudeksi jokaiselle uskovalle, juutalaiselle ensin ja myös kreikkalaiselle.
17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta ihmisten kaikkea jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan - niitten, jotka pitävät totuuden vääryydessä -
19 koska se, mikä Jumalasta on tiettävissä, on ilmeistä heidän keskellään; Jumala on sen näet heille ilmoittanut.

ja tyhmille minä olen velassa;

15 omasta puolestani minä siis olen altis teillekin, Roomassa asuvaisille, julistamaan evankeliumia.

16 Sillä minä en häpeä evankeliumia; sillä se on Jumalan voima, itsekullekin uskovalle pelastukseksi, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle.
17 Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niinkuin kirjoitettu on: "Vanhurskas on elävä uskosta".

18 Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, niiden, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,

19 sentähden että se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heidän keskuudessaan; sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.

20 Sillä Hänen näkymättömät
ominaisuutensa — sekä Hänen iäinen
voimansa että jumaluutensa — ovat
Hänen teoissaan tarkattuina maailman
luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät he
ole puolustettavissa,
21 koska he — vaikka ovat tunteneet
Jumalan — eivät ole Häntä Jumalana
kunnioittaneet eivätkä kiittäneet. Sen
sijaan he ovat käyneet ajatuksiltaan
turhamaisiksi, ja heidän ymmärtämätön
sydämensä on pimentynyt.
22 Kehuessaan viisaita olevansa he ovat
tyhmistyneet
23 ja ovat katoamattoman Jumalan
kirkkauden vaihtaneet katoavan ihmisen ja
lintujen ja nelijalkaisten ja matelevaisten
kuvan hahmoon.
24 Sen vuoksi Jumala onkin* heidät
heidän sydämensä himoissa jättänyt
saastaisuuteen, häpäisemään keskenään°
omat ruumiinsa,
25 nuo jotka ovat vaihtaneet Jumalan
totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja
palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa
joka on ylistetty ikuisesti*. Aamen.

26 Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät

20 Sillä Hänen näkymätön
olemuksensa, nimittäin iankaikkinen
voimansa ja jumaluutensa, on mailman
luomisesta asti ymmärrettäviksi
tehtyjen tekojen kautta nähtävänä,
jotteivät olisi puolustettavissa,
21 koska he tuntien Jumalan eivät
ole Häntä Jumalana kunnioittaneet
eivätkä kiittäneet, vaan ovat
ajatuksiltaan turhistuneet ja
ymmärtämätön sydämensä on
pimentynyt.
22 Kehuessaan viisaita olevansa ovat
tyhmistyneet
23 ja ovat katoamattoman Jumalan
kirkkauden vaihtaneet katoavan ihmisen
ja lintujen ja nelijalkaisten ja
matelevaisten kuvan hahmoon.
24 Sen tähden Jumala onkin jättänyt
heidät sydäntensä himoissa
ruumistensa keskinäisen häpäisemisen
saastaan -
25 nuo, jotka ovat vaihtaneet
Jumalan totuuden valheeseen ja ovat
kunnioittaneet ja palvelleet luotua
enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty
iäti, totisesti.
26 Sen tähden Jumala on jättänyt

20 Sillä hänen näkymätön olemuksensa,
hänen iankaikkinen voimansa ja
jumalallisuutensa, ovat, kun niitä hänen
teoissansa tarkataan, maailman
luomisesta asti nähtävinä, niin etteivät
he voi millään itseänsä puolustaa,
21 koska he, vaikka ovat tunteneet
Jumalan, eivät ole häntä Jumalana
kunnioittaneet eivätkä kiittäneet, vaan
ovat ajatuksiltansa turhistuneet, ja
heidän ymmärtämätön sydämensä on
pimentynyt.
22 Kehuessaan viisaita olevansa he
ovat tyhmiksi tulleet
23 ja ovat katoamattoman Jumalan
kirkkauden muuttaneet katoavaisen
ihmisen ja lintujen ja nelijalkaisten ja
matelevaisten kuvan kaltaiseksi.
24 Sentähden Jumala on heidät, heidän
sydämensä himoissa, hyljännyt
saastaisuuteen, häpäisemään itse omat
ruumiinsa,
25 nuo, jotka ovat vaihtaneet Jumalan
totuuden valheeseen ja kunnioittaneet
ja palvelleet luotua enemmän kuin
Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti,
amen.
26 Sentähden Jumala on hyljännyt

häpeällisten himojen valtaan, sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen.

27 Ja samoin miespuoletkin luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa ovat kiimassaan syttyneet toisiinsa harjoittaen miespuolet miespuolten kanssa riettautta ja ovat saaneet itseensä villityksestään sen palkan joka piti saada.

28 Ja niin kuin he eivät pitäneet hyvänä Jumalan tuntemista, niin Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan, tekemään sopimattomia.

29 He ovat täynnä kaikkea vääryyttä, (haureutta,) pahuutta. ahneutta, ilkeyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta. pahansuontia.
30 He ovat korvaankuiskuttelijoita, (30) Panettelijoita, Jumalaa vihaavia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,
31 ymmärtämättömiä, epäluotettavia, rakkaudettomia, (epäsopuisia,) säälimättömiä.

heidät häpeällisiin himoihin, sillä heidän naisensa ovat vaihtaneet luonnollisen tavan luonnonvastaiseen;

27 samoin miehetkin, luopuen luonnollisesta tavasta naisten kanssa, ovat kiimassaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet miehet miesten kanssa riettautta ja saaneet itseensä villityksensä vaatiman palkan.

28 Niin kuin eivät pitäneet hyvänä Jumalan tuntemista, niin Jumala jätti heidät kelvottomaan mieleen, tekemään sopimattomia.

29 Ovat täynnä kaikkea vääryyttä, haureutta, pahuutta, ahneutta, ilkeyttä; täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahansuontia;
30 ovat juoruilijoita, panettelijoita, Jumalan vihaamia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmille tottelemattomia,

31 ymmärtämättömiä, epäluotettavia, vailla rakkautta, armottomia,

heidät häpeällisiin himoihin; sillä heidän naispuolensa ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen;
27 samoin miespuoletkin, luopuen luonnollisesta yhteydestä naispuolen kanssa, ovat kiimoissaan syttyneet toisiinsa ja harjoittaneet, miespuolet miespuolten kanssa, riettautta ja villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä saada piti.
28 Ja niinkuin heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, niin Jumala hylkäsi heidät heidän kelvottoman mielensä valtaan, tekemään sopimattomia.
29 He ovat täynnänsä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta, häijyyttä, täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta, pahanilkisyyttä;
30 ovat korvaankuiskuttelijoita, panettelijoita, Jumalaa vihaavaisia, väkivaltaisia, ylpeitä, kerskailijoita, pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia,
31 vailla ymmärrystä, luotettavuutta, rakkautta ja laupeutta;

32 Vaikka he tuntevat Jumalan säännöksen, että sellaisten harjoittajat ansaitsevat kuoleman, he eivät ainoastaan itse niitä harjoita vaan myös antavat hyväksymisensä niitten harjoittajille.

JUMALAN VANHURSKAUS

1 Sen vuoksi sinä, oi ihminen — jokainen joka tuomitsee — et ole puolustettavissa. Sillä siinä missä tuomitset toisen, tuomitset itsesi, koska sinä joka tuomitset, harjoitat samoja tekoja.

2 Mutta tiedämme että Jumalan tuomio on totuudenmukainen niille jotka sellaisia harjoittavat.
3 Vai luuletko, oi ihminen, joka tuomitset niitä jotka sellaisia harjoittavat ja itse niitä harjoitat, että vältät Jumalan tuomion?

4 Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkautta tietämättä että Jumalan hyvyys ohjaa sinua mielenmuutokseen?
5 Mutta kovuutesi ja katumattoman sydämesi vuoksi kartutat itsellesi vihaa

32 jotka tuntien Jumalan vanhurskaan säännön, että sellaisten harjoittajat ansaitsevat kuoleman, eivät ainoasti tee niitä, vaan myös mieltyvät niihin, jotka niitä harjoittavat.

2. Luku

1 Sen vuoksi sinä, oi ihminen - jokainen tuomitseva - et ole puolustettavissa, sillä siinä, missä tuomitset toisen, tuomitset itsesi, sillä sinä, joka tuomitset, harjoitat samaa.

2 Mutta tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka sellaisia harjoittavat.
3 Vai luuletko, oi ihminen, joka tuomitset niitä, jotka sellaisia harjoittavat ja itse niitä teet, että vältät Jumalan tuomion?
4 Vai halveksitko Hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkautta, tietämättä, että Jumalan hyvyys johtaa sinua kääntymykseen?
5 Kovuutesi ja katumattoman sydämesi tähden kartutat itsellesi vihaa

32 jotka, vaikka tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka senkaltaisia tekevät, ovat kuoleman ansainneet, eivät ainoastaan itse niitä tee, vaan vieläpä osoittavat hyväksymistä niille, jotka niitä tekevät.

2. Luku

1 Sentähden sinä, oi ihminen, et voi millään itseäsi puolustaa, olitpa kuka hyvänsä, joka tuomitset. Sillä mistä toista tuomitset, siihen sinä itsesi syypääksi tuomitset, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja tekoja.
2 Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio on totuuden mukainen niille, jotka senkaltaista tekevät.
3 Vai luuletko, ihminen, sinä, joka tuomitset niitä, jotka senkaltaisia tekevät, ja itse samoja teet, että sinä vältät Jumalan tuomion?
4 Vai halveksitko hänen hyvyytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?
5 Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat

vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi.

6 Hän antaa kullekin hänen tekojensa mukaan:
7 niille jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iäisen elämän,

8 mutta niille jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta vaan tottelevat vääryyttä, tulee kiivaus ja viha.

9 Vaiva ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa harjoittaa, sekä juutalaisen ensin että kreikkalaisen,
10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle joka harjoittaa sitä mikä hyvä on, sekä juutalaiselle ensin että kreikkalaiselle.
11 Sillä Jumala ei katso henkilöön.

12 Sillä kaikki jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan.

13 Eivät näet lain kuulijat ole vanhurskaita

vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,

6 Hänen, 'joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan':
7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän,
8 mutta niille, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus.

9 Vaiva ja tuska jokaisen pahaa harjoittavan ihmisen sielulle, juutalaisen ensin, sitten kreikkalaisen,
10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle hyvää tekevälle, juutalaiselle ensin, sitten kreikkalaiselle.

11 Jumalassa ei näet ole henkilöön katsomista.
12 Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, lailla tuomitaan.

13 Eivät näet lain kuulijat ole

päällesi vihaa vihan ja Jumalan vanhurskaan tuomion ilmestymisen päiväksi,
6 hänen, "joka antaa kullekin hänen tekojensa mukaan":
7 niille, jotka hyvässä työssä kestävinä etsivät kirkkautta ja kunniaa ja katoamattomuutta, iankaikkisen elämän,

8 mutta niiden osaksi, jotka ovat itsekkäitä eivätkä tottele totuutta, vaan tottelevat vääryyttä, tulee viha ja kiivastus.
9 Tuska ja ahdistus jokaisen ihmisen sielulle, joka pahaa tekee, juutalaisen ensin, sitten myös kreikkalaisen;
10 mutta kirkkaus ja kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee sitä, mikä hyvä on, juutalaiselle ensin, sitten myös kreikkalaiselle!
11 Sillä Jumala ei katso henkilöön.

12 Sillä kaikki, jotka ilman lakia ovat syntiä tehneet, ne myös ilman lakia hukkuvat, ja kaikki, jotka lain alaisina ovat syntiä tehneet, ne lain mukaan tuomitaan;
13 sillä eivät lain kuulijat ole

Jumalan edessä, vaan lain seuraajat vanhurskautetaan.
14 Sillä kun pakanat joilla ei ole lakia, luonnostaan harjoittavat lain tekoja. niin he joilla ei lakia ole, ovat itselleen lakina.

15 Nuo jotka osoittavat lain teon olevan kirjoitettuna heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa todistaa ja ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä
16 Minä päivänä jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen välityksellä minun ilosanomani mukaan.

JUUTALAISET JA LAKI

17 Katso,* sinua kutsutaan juutalaiseksi ja sinä luotat lakiin ja kerskaat Jumalasta

18 ja tunnet Jumalan tahdon ja laissa opetettuna tutkit mikä parasta on,

19 ja luulet olevasi sokeain taluttaja, pimeässä olevain valo,

20 ymmärtämättömäin kasvattaja,

vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain tekijät vanhurskautetaan.
14 Kun pakanat, joilla ei ole lakia, luonnostaan harjoittavat lain tekoja, he ilman lakia ollen ovat itselleen lakina,

15 nuo, jotka osoittavat lain teon olevan kirjoitettuna sydämiinsä, kun omatuntonsa todistaa mukana ja ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä
16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Jeesuksen Kristuksen kautta minun evankelioni mukaan.

17 Mutta jos sinua sanotaan juutalaiseksi ja luotat lakiin ja kerskaat Jumalasta ja
18 tunnet, mitä Jumala tahtoo, ja laissa opetettavana tutkit tärkeimmät

19 ja luulet olevasi sokeain taluttaja, pimeässä olevain valo,

20 ymmärtämättömäin kasvattaja,

vanhurskaita Jumalan edessä, vaan lain noudattajat vanhurskautetaan.
14 Sillä kun pakanat, joilla ei lakia ole, luonnostansa tekevät, mitä laki vaatii, niin he, vaikka heillä ei lakia ole, ovat itse itsellensä laki
15 ja osoittavat, että lain teot ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, kun heidän omatuntonsa myötä-todistaa ja heidän ajatuksensa keskenään syyttävät tai myös puolustavat heitä-
16 sinä päivänä, jona Jumala on tuomitseva ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, minun evankeliumini mukaan.

17 Mutta jos sinä kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja Jumala on sinun kerskauksesi
18 ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on,
19 ja luulet kykeneväsi olemaan sokeain taluttaja, pimeydessä olevien valkeus,
20 ymmärtämättömien kasvattaja,

alaikäisten opettaja, sinulla kun on laissa tiedon ja totuuden muoto.
21 *Sinäkö siis* joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat ettei saa varastaa, varastat;"
22 joka sanot ettei saa tehdä aviorikosta, teet aviorikoksen; joka kauhistut epäjumalia, ryöstät temppelistä;"

23 joka laista kerskaat, häpäiset lain rikkomisella Jumalaa?
24 Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimeä rienataan pakanain keskellä", niin kuin on kirjoitettu."
25 Ympärileikkaus kyllä hyödyttää jos seuraat lakia, mutta jos olet lainrikkoja, on ympärileikkauksesi tullut ympärileikkaamattomuudeksi.
26 Jos siis ympärileikkaamaton seuraa lain säännöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuuttaan lueta ympärileikkaukseksi?
27 Luonnostaan ympärileikkaamaton joka täyttää lain, tuomitsee sinut joka lain kirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lain rikkoja.
28 Sillä ei se ole juutalainen joka ulkonaisesti on juutalainen, eikä

alaikäisten opettaja, sinulla kun on laissa tiedon ja totuuden muoto,
21 niin sinä, joka toista opetat, etkö itseäsi opeta; varastatko sinä, joka julistat, ettei saa varastaa;
22 teetkö aviorikoksen sinä, joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta; ryöstätkö temppelistä sinä, joka kauhistut epäjumalia;
23 häpäisetkö lain rikkomisella Jumalaa sinä, joka laista kerskaat?
24 Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niin kuin kirjoitettu on.
25 Leikkaus kyllä hyödyttää, jos pidät lain, mutta jos olet lain rikkoja, on leikkauksesi tullut leikkaamattomuudeksi.
26 Jos siis leikkaamaton seuraa lain säännöksiä, eikö hänen leikkaamattomuuttaan lueta leikkaukseksi?
27 Luonnostaan leikkaamaton, joka täyttää lain, tuomitsee sinut, lain kirjaimesta ja leikkauksesta osallisen lainrikkojan.
28 Sillä juutalainen ei ole näkyvässä, eikä leikkaus näkyvässä, lihassa,

alaikäisten opettaja, sinulla kun laissa on tiedon ja totuuden muoto:
21 niin sinäkö, joka toista opetat, et itseäsi opeta; joka julistat, ettei saa varastaa, itse varastat;
22 joka sanot, ettei saa tehdä huorin, itse teet huorin; joka kauhistut epäjumalia, kuitenkin olet temppelin ryöstäjä;
23 joka laista kerskaat, häväiset lainrikkomisella Jumalaa?
24 Sillä "teidän tähtenne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanain seassa", niinkuin kirjoitettu on.
25 Ympärileikkaus kyllä on hyödyllinen, jos sinä lakia noudatat; mutta jos olet lainrikkoja, niin sinun ympärileikkauksesi on tullut ympärileikkaamattomuudeksi.
26 Jos siis ympärileikkaamaton noudattaa lain säädöksiä, eikö hänen ympärileikkaamattomuutensa ole luettava ympärileikkaukseksi?
27 Ja luonnostaan ympärileikkaamaton, joka täyttää lain, on tuomitseva sinut, joka lainkirjaiminesi ja ympärileikkauksinesi olet lainrikkoja.
28 Sillä ei se ole juutalainen, joka vain ulkonaisesti on juutalainen, eikä

ympärileikkaus se joka tapahtuu ulkonaisesti lihassa,
29 vaan se on juutalainen joka sisimmässään on juutalainen, ja oikea on sydämen ympärileikkaus Hengessä. ei kirjaimen mukaan, ja hän saa kiitoksensa ei ihmisiltä vaan Jumalalta.

29 vaan juutalainen on salassa, ja sydämen leikkaus tapahtuu Hengessä, ei kirjaimessa - sen kiitos tulee Jumalalta eikä ihmisiltä.

ympärileikkaus se, joka ulkonaisesti lihassa tapahtuu;
29 vaan se on juutalainen, joka sisällisesti on juutalainen, ja oikea ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus Hengessä, ei kirjaimessa; ja hän saa kiitoksensa, ei ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3. Luku

1 Mikä siis on juutalaisten etu tai mikä ympärileikkauksen hyöty?
2 Suuri kaikin tavoin. Kuitenkin ennen kaikkea se että heille on uskottu Jumalan sanat.

JUMALAN VANHURSKAUS

3 Miten siis on? Jos jotkut ovat olleet uskottomia. ei kai heidän uskottomuutensa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?

4 Eihän toki! Olkoon Jumala totuullinen mutta jokainen ihminen valehtelija, niin kuin on kirjoitettu: "Jotta sinä osoittautuisit vanhurskaaksi sanoissasi ja voittaisit kun kanssasi käydään oikeutta.”"

3. Luku

1 Mikä siis juutalaisen etuus tai mikä leikkauksen hyöty?
2 Suuri kaikin tavoin. Ennen kaikkea, että heille on uskottu Jumalan sanat.

3 Entä jos jotkut ovat olleet epäuskoisia? Ei kai epäuskonsa tee Jumalan uskollisuutta tyhjäksi?

4 Pois se! Olkoon Jumala totuullinen ja jokainen ihminen valhettelija, niin kuin on kirjoitettu: "Jotta Sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja voittaisit, kun kanssasi oikeutta

3. Luku

1 Mitä etuuksia on siis juutalaisilla, tai mitä hyötyä ympärileikkauksesta?
2 Paljonkin, kaikin tavoin; ennen kaikkea se, että heille on uskottu, mitä Jumala on puhunut.

3 Mutta kuinka? Jos jotkut ovat olleet epäuskoisia, ei kaiketi heidän epäuskonsa ole Jumalan uskollisuutta tyhjäksi tekevä?
4 Pois se! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhettelija, niinkuin kirjoitettu on: "Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja että voittaisit, kun sinun kanssasi

5 Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä sanomme? Ei kai Jumala ole väärä kun osoittaa vihansa! Puhun ihmisen tavoin.

6 Eihän toki! Kuinka sitten Jumala tuomitsisi maailman?
7 Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni vuoksi on tullut ylenpalttiseksi Hänen kirkkaudekseen, miksi minutkin vielä syntisenä tuomitaan?
8 Emmekö toimisi niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut sanovat meidän lausuvan: "Tehkäämme pahaa jotta siitä hyvää tulisi"? Niitten tuomio on oikea."

EI OLE YHTÄÄN VANHURSKASTA

9 Kuinka siis on? Olemmeko paremmat? Emme lainkaan. Sillä olemme juuri esittäneet syytöksen, että kaikki, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, ovat synnin alaisina,
10 niin kuin on kirjoitettu: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoaakaan,"
11 ei ole ymmärtävää, ei ole ketään joka

käydään."
5 Mutta jos meidän vääryytemme osoittaa Jumalan vanhurskauden, mitä sanomme? Ei kai Jumala ole väärä, kun tuo esiin vihan? Puhun ihmisen tavoin.
6 Pois se! Kuinka sitten Jumala tuomitsee mailman?
7 Sillä jos Jumalan totuus minun valheeni kautta on ylenpalttinen Hänen kirkkaudekseen, miksi minutkin vielä syntisenä tuomitaan?
8 Emmekö tekisi pahaa, jotta hyvää tulisi, niin kuin meistä herjaten puhutaan ja niin kuin jotkut väittävät meidän sanovan? Onko niitten arviointi oikea?

9 Kuinka siis? Olemmeko paremmat? Emme lainkaan. Sillä olemme juuri osoittaneet kaikkien, sekä juutalaisten että kreikkalaisten, olevan synnin alla,

10 niin kuin on kirjoitettu: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoaakaan,
11 ei ole ymmärtäväistä, ei ole

oikeutta käydään".
5 Mutta jos meidän vääryytemme tuo ilmi Jumalan vanhurskauden, mitä me siihen sanomme? Ei kaiketi Jumala ole väärä, kun hän rankaisee vihassansa? Minä puhun ihmisten tavalla.
6 Pois se! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman?
7 Sillä jos Jumalan totuus tulee minun valheeni kautta selvemmin julki hänen kirkkaudekseen, miksi sitten minutkin vielä syntisenä tuomitaan?
8 Ja miksi emme tekisi, niinkuin herjaten syyttävät meidän tekevän ja niinkuin muutamat väittävät meidän sanovan: "Tehkäämme pahaa, että siitä hyvää tulisi"? Niiden tuomio on oikea.

9 Miten siis on? Olemmeko me parempia? Emme suinkaan. Mehän olemme edellä osoittaneet, että kaikki, niin hyvin juutalaiset kuin kreikkalaiset, ovat synnin alla,
10 niinkuin kirjoitettu on: "Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan,
11 ei ole ketään ymmärtäväistä, ei

etsii Jumalaa.
12 Kaikki ovat poikenneet pois, yhdessä käyneet kelvottomiksi. Ei ole sitä joka harjoittaa hyvää, ei ole yhtä ainoaa.

13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta. Kielellään he pettävät. Kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla.
14 Heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.
15 Heidän jalkansa ovat nopeat verta vuodattamaan.
16 Hävitys ja kurjuus on heidän teillään,

17 eivätkä he tunne rauhan tietä.
18 Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."
19 Mutta tiedämme että kaiken mitä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, jotta jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä,

20 koska yksikään liha ei Hänen edessään tule vanhurskaaksi lain teoista, sillä lain kautta tulee synnin tunto.

Jumalaa etsiväistä.
12 Kaikki ovat poikenneet pois, yhtenä käyneet kelvottomiksi; ei ole hyvän tekijää, ei ole yhtä ainoaa.

13 Kurkkunsa on avoin hauta, kielellään pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on huultensa alla,
14 suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.
15 Jalkansa ovat nopeat verta vuodattamaan,
16 hävitys ja kurjuus on heidän teillään
17 eivätkä tunne rauhan tietä.
18 Ei ole Jumalan pelko silmäinsä edessä."
19 Mutta tiedämme, että kaiken, mitä laki sanoo, se puhuu lain alaisille, jotta jokainen suu tukittaisiin ja koko mailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä,
20 koska yksikään liha ei Hänen edessään tule vanhurskaaksi lain teoista, sillä lain kautta tulee synnin tunto.

ketään, joka etsii Jumalaa;
12 kaikki ovat poikenneet pois, kaikki tyynni kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee sitä, mikä hyvä on, ei yhden yhtäkään.
13 Heidän kurkkunsa on avoin hauta, kielellänsä he pettävät, kyykäärmeen myrkkyä on heidän huultensa alla;
14 heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta.
15 Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta,
16 hävitys ja kurjuus on heidän teillänsä,
17 ja rauhan tietä he eivät tunne.
18 Ei ole Jumalan pelko heidän silmäinsä edessä."
19 Mutta me tiedämme, että kaiken, minkä laki sanoo, sen se puhuu lain alaisille, että jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä;
20 sentähden, ettei mikään liha tule hänen edessään vanhurskaaksi lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.

VANHURSKAS USKON KAUTTA

21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia —
22 nimittäin 'Jeesuksen Kristuksen uskon' perusteella tuleva Jumalan vanhurskaus

23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta
24 ja heidät vanhurskautetaan lahjaksi Hänen armostaan sen lunastuksen perusteella joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
25 Hänet Jumala on Hänen verensä ansiosta asettanut uskolla omistettavaksi armoistuimeksi vanhurskautensa osoituksena, koska oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit

26 jumalallisen kärsivällisyytensä vuoksi, ja vanhurskautensa osoituksena nykyajassa, ollakseen itse vanhurskas ja vanhurskauttaakseen sen *jolla on Jeesuksen usko*.
27 Missä siis on kerskaus? Se on suljettu pois. Minkä lain nojalla? Tekojenko? Ei,

21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia,
22 nimittäin Jumalan vanhurskaus Jeesuksen Kristuksen uskon kautta kaikkiin, jotka uskovat. Ei siis ole erotusta.
23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla,
24 ja heidät vanhurskautetaan lahjaksi Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
25 jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta Hänen veressään, vanhurskautensa osoituksena, koska jumalaisessa kärsivällisyydessä oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit
26 osoittaakseen vanhurskautensa nykyajassa, niin että Hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, joka on Jeesuksen uskoa.

27 Missä siis kerskaus? Suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojenko? Ei, vaan

21 Mutta nyt Jumalan vanhurskaus, josta laki ja profeetat todistavat, on ilmoitettu ilman lakia,
22 se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen tulee kaikkiin ja kaikille, jotka uskovat; sillä ei ole yhtään erotusta.
23 Sillä kaikki ovat syntiä tehneet ja ovat Jumalan kirkkautta vailla
24 ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
25 jonka Jumala on asettanut armoistuimeksi uskon kautta hänen vereensä, osoittaaksensa vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit

26 jumalallisessa kärsivällisyydessään, osoittaaksensa vanhurskauttaan nykyajassa, sitä, että hän itse on vanhurskas ja vanhurskauttaa sen, jolla on usko Jeesukseen.
27 Missä siis on kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta?

vaan uskon lain nojalla.

28 Päätämme siis että ihminen vanhurskautetaan uskon nojalla, ilman lain tekoja.
29 Vai onko Hän vain juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,
30 koskapa on yksi Jumala joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskon perusteella ja ympärileikkaamattomat uskon nojalla.
31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon nojalla? Emme toki! Vaan me vahvistamme lain.

AABRAHAMIN ESIMERKKI

1 Mitä siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?

2 Jos näet Aabraham on tekojen perusteella vanhurskautettu, hänellä on kerskaamista mutta ei Jumalan edessä.

3 Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi."

uskon lain kautta.

28 Päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskolla, ilman lain tekoja.
29 Onko Jumala vain juutalaisten? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,

30 koskapa on yksi Jumala, joka vanhurskauttaa leikatut uskosta ja leikkaamattomat uskon kautta.

31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan vahvistamme lain.

4. Luku

1 Mitä siis sanomme esi-isämme Aaprahamin saavuttaneen lihan mukaan?
2 Jos näet Aapraham on teoista tullut vanhurskaaksi, hänellä on kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä.
3 Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aapraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi."

Tekojenko lain? Ei, vaan uskon lain kautta.
28 Niin päätämme siis, että ihminen vanhurskautetaan uskon kautta, ilman lain tekoja.
29 Vai onko Jumala yksistään juutalaisten Jumala? Eikö pakanainkin? On pakanainkin,
30 koskapa Jumala on yksi, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat uskon kautta.

31 Teemmekö siis lain mitättömäksi uskon kautta? Pois se! Vaan me vahvistamme lain.

4. Luku

1 Mitä me siis sanomme esi-isämme Aabrahamin saavuttaneen lihan mukaan?
2 Sillä jos Aabraham on teoista vanhurskautettu, on hänellä kerskaamista, mutta ei Jumalan edessä.

3 Sillä mitä Raamattu sanoo? "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi".

4 Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa
armosta vaan ansiosta.
5 Sille taas joka ei töitä tee, vaan uskoo
Häneen joka vanhurskauttaa
jumalattoman, luetaan hänen uskonsa
vanhurskaudeksi,
6 niin kuin Daavidkin puhuu sen ihmisen
autuaaksi ylistämisestä jolle Jumala lukee
vanhurskauden ilman tekoja:

7 Autuaat ne joitten rikkomukset ovat
anteeksi annetut ja joitten synnit ovat
peitetyt!
8 Autuas se mies jolle Herra ei lue
syntiä!"
9 Koskeeko sitten tämä autuaaksi
ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja vai
myös ympärileikkaamattomia?
Sanommehan että Aabrahamille luettiin
usko vanhurskaudeksi.
10 Miten se sitten luettiin? Hänen
ollessaan ympärileikattuna vai
ympärileikkaamatonna? Ei ympärileikattuna
vaan ympärileikkaamatonna.

11 Mutta hän sai ympärileikkauksen
merkin sen uskonvanhurskauden sinettinä
joka hänellä oli ympärileikkaamatonna,

4 Mutta työtä tekevälle ei lueta
palkkaa armosta, vaan ansiosta.
5 Sille, joka ei työtä tee, vaan uskoo
Häneen, joka vanhurskauttaa
jumalattoman, luetaan uskonsa
vanhurskaudeksi,
6 niin kuin Daavidkin puhuu sen
ihmisen autuaaksi julistamisesta, jolle
Jumala lukee vanhurskauden ilman
tekoja:
7 "Autuaat ne, joitten rikkomukset
ovat anteeksi annetut ja joitten synnit
ovat peitetyt!
8 Autuas se, jolle Herra ei lue syntiä!"

9 Koskeeko sitten tämä autuaaksi
julistaminen leikattuja vai myös
leikkaamattomia? Sanomme näet:
"Aaprahamille luettiin usko
vanhurskaudeksi."
10 Miten se sitten luettiin, leikattuna
ollen vai leikkaamatonna? Ei leikattuna,
vaan leikkaamatonna,

11 Hän sai leikkauksen merkin sen
uskon vanhurskauden sinettinä, joka
hänellä oli leikkaamatonna, ollakseen

4 Mutta töitä tekevälle ei lueta palkkaa
armosta, vaan ansiosta,
5 mutta joka ei töitä tee, vaan uskoo
häneen, joka vanhurskauttaa
jumalattoman, sille luetaan hänen
uskonsa vanhurskaudeksi;
6 niinkuin myös Daavid ylistää
autuaaksi sitä ihmistä, jolle Jumala
lukee vanhurskauden ilman tekoja:

7 Autuaat ne, joiden rikokset ovat
anteeksi annetut ja joiden synnit ovat
peitetyt!
8 Autuas se mies, jolle Herra ei lue
syntiä!"
9 Koskeeko sitten tämä autuaaksi
ylistäminen ainoastaan ympärileikattuja,
vai eikö ympärileikkaamattomiakin?
Sanommehan: "Aabrahamille luettiin
usko vanhurskaudeksi".
10 Kuinka se sitten siksi luettiin? Hänen
ollessaanko ympärileikattuna vai
ympärileikkaamatonna? Ei
ympärileikattuna, vaan
ympärileikkaamatonna.
11 Ja hän sai ympärileikkauksen merkin
sen uskonvanhurskauden sinetiksi, joka
hänellä oli ympärileikkaamatonna, että

ollakseen kaikkien niitten isä jotka ympärileikkaamatonna uskovat. jotta vanhurskaus heillekin luettaisiin,
12 ja ympärileikattujen isä, niitten jotka eivät ainoastaan ole ympärileikatut, vaan myös (niitten jotka) vaeltavat sen uskon jälkiä joka isällämme Aabrahamilla oli ympärileikkaamatonna.

kaikkien niitten isä, jotka leikkaamatonna uskovat, jotta vanhurskaus heillekin luettaisiin,
12 ja leikattujen isä niille, jotka eivät ainoasti ole leikatut, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä isällämme Aaprahamilla oli jo leikkaamatonna.

hänestä tulisi kaikkien isä, jotka ympärileikkaamattomina uskovat, niin että vanhurskaus heillekin luettaisiin;
12 ja että hänestä tulisi myöskin ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan myös vaeltavat sen uskon jälkiä, mikä meidän isällämme Aabrahamilla oli jo ympärileikkaamatonna.

AABRAHAMILLE ANNETTU LUPAUS

13 Sillä lupaus että Aabraham oli oleva maailman perillinen, ei tullut hänelle eikä hänen jälkeläisilleen lain perusteella vaan uskonvanhurskauden nojalla.
14 Jos näet lain seuraajat ovat perillisiä, niin usko on tehty tehottomaksi ja lupaus rauennut.
15 Sillä laki saa aikaan vihaa. *Missä näet* lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.
16 Sen vuoksi se perustuu uskoon että se olisi armoa, jotta lupaus olisi luja kaikille jälkeläisille, ei ainoastaan lakia seuraaville vaan myös niille *joilla on Aabrahamin usko*, hänen joka on meidän kaikkien isä —

13 Sillä lupaus, että Aapraham oli oleva mailman perillinen, ei tullut hänelle eikä siemenelleen lain kautta, vaan uskon vanhurskauden kautta.
14 Jos näet ne, jotka turvautuvat lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tehty tehottomaksi ja lupaus rauennut.
15 Sillä laki saa aikaan vihaa. Missä näet lakia ei ole, ei ole rikkomustakaan.
16 Sen tähden perintä on uskosta, että se olisi armosta, jotta lupaus olisi luja kaikelle siemenelle, ei ainoasti lakiin turvautuvalle, vaan myös Aaprahamin uskoa olevalle, hänen, joka on meidän kaikkien isä -

13 Sillä se lupaus, että Aabraham oli perivä maailman, ei tullut hänelle eikä hänen siemenelleen lain kautta, vaan uskonvanhurskauden kautta.
14 Sillä jos ne, jotka pitäytyvät lakiin, ovat perillisiä, niin usko on tyhjäksi tehty ja lupaus käynyt mitättömäksi.
15 Sillä laki saa aikaan vihaa; mutta missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomustakaan.
16 Sentähden se on uskosta, että se olisi armosta; että lupaus pysyisi lujana kaikelle siemenelle, ei ainoastaan sille, joka pitäytyy lakiin, vaan myös sille, jolla on Aabrahamin usko, hänen, joka on meidän kaikkien isä

17 niin kuin on kirjoitettu: "Olen asettanut
sinut monien kansojen isäksi" — sen
Jumalan edessä johon hän uskoi ja joka
tekee kuolleet eläviksi ja kutsuu
olemattomat *ikään kuin ne olisivat*."

18 Vastoin toivoa Aabraham* toivon
perusteella uskoi tulevansa monien
kansojen isäksi sen mukaan mitä on
sanottu: "Niin on jälkeläisiäsi oleva."
19 Hän ei ollut heikko uskossa *eikä
kiinnittänyt huomiota kuolettuneeseen
ruumiiseensa — hän oli jo noin
satavuotias — ja Saaran kohdun
kuolettumiseen*,
20 eikä hän epäuskoisena* epäillyt
Jumalan lupausta vaan vahvistui uskon
avulla, antaen kunnian Jumalalle,
21 ja oli täysin varma siitä että minkä
Jumala* on luvannut, sen Hän voi myös
täyttää.
22 Sen vuoksi se luettiinkin hänelle
vanhurskaudeksi.
23 Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä
ole kirjoitettu että se hänelle luettiin,
24 vaan myös meidän tähtemme joille se
luetaan, meille jotka uskomme Häneen
joka herätti kuolleista Jeesuksen, meidän

17 niin kuin on kirjoitettu: "Monen
kansan isäksi olen sinut asettanut" -
sen Jumalan edessä, johon hän uskoi
ja joka kuolleet eläviksi tekee ja
kutsuu olemattomat olemaan.

18 Vastoin toivoa Aapraham toivossa
uskoi tulevansa monien kansain isäksi
sen mukaan, mitä on sanottu: "Niin on
siemenesi oleva."
19 Olematta uskossa heikko ei
ottanut huomioon kuolettunutta
ruumistaan - oli jo noin satavuotias -
ja Saaran kuolettunutta kohtua

20 eikä epäuskolla epäillyt Jumalan
lupausta, vaan vahvistui uskolla, antaen
kunnian Jumalalle
21 täysin varmana siitä, että minkä
Jumala on luvannut, sen Hän voi myös
täyttää.
22 Sen vuoksi se luettiinkin hänelle
vanhurskaudeksi.
23 Mutta ei ainoasti hänen tähtensä
ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,
24 vaan myös meidän tähtemme,
joille se luetaan, niille, jotka uskovat
Häneen, joka kuolleista herätti

17 -niinkuin kirjoitettu on: "Monen
kansan isäksi minä olen sinut
asettanut" -sen Jumalan edessä, johon
hän uskoi ja joka kuolleet eläviksi tekee
ja kutsuu olemattomat, ikäänkuin ne
olisivat.
18 Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa
ollut, ja uskoi tulevansa monen kansan
isäksi, tämän sanan mukaan: "Niin on
sinun jälkeläistesi luku oleva",
19 eikä hän heikontunut uskossansa,
vaikka näki, että hänen ruumiinsa oli
kuolettunut-sillä hän oli jo noin
satavuotias-ja että Saaran kohtu oli
kuolettunut;
20 mutta Jumalan lupausta hän ei
epäuskossa epäillyt, vaan vahvistui
uskossa, antaen kunnian Jumalalle,
21 ja oli täysin varma siitä, että minkä
Jumala on luvannut, sen hän voi myös
täyttää.
22 Sentähden se luettiinkin hänelle
vanhurskaudeksi.
23 Mutta ei ainoastaan hänen tähtensä
ole kirjoitettu, että se hänelle luettiin,
24 vaan myös meidän tähtemme, joille
se on luettava, kun uskomme häneen,
joka kuolleista herätti Jeesuksen,

Herramme,
25 joka on alttiiksi annettu rikkomustemme vuoksi ja herätetty eloon vanhurskauttamisemme vuoksi.

VANHURSKAUTUKSEN SEURAUS

1 Koska siis olemme uskon perusteella vanhurskautetut, meillä on rauha Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta,
2 jonka avulla olemme myös uskossa saaneet pääsyn tähän armoon jossa olemme* ja kerskaamme Jumalan kirkkauden toivossa°.

3 Eikä ainoastaan niin vaan kerskaamme myös ahdistuksissa tietäen että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä

4 mutta kärsivällisyys koeteltua mieltä ja koeteltu mieli toivoa

5 Mutta toivo ei saata häpeään, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen välityksellä joka on meille annettu.

Jeesuksen, Herramme,
25 joka on alttiiksi annettu rikkomustemme tähden ja herätetty vanhurskauttamisemme tähden.

5. Luku

1 Koska siis olemme uskosta vanhurskautetut, meillä on rauha Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
2 jonka kautta meillä on myös ollut uskossa pääsy tähän armoon, jossa seisomme ja kerskaamme Jumalan kirkkauden toivossa.

3 Eikä ainoasti niin, vaan kerskaamme myös ahdistuksissa, tietäen, että ahdistus saa aikaan kestävyyttä,

4 kestävyys koeteltua mieltä ja koeteltu mieli toivoa,

5 mutta toivo ei saata häpeään, sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

meidän Herramme,
25 joka on alttiiksi annettu meidän rikostemme tähden ja kuolleista herätetty meidän vanhurskauttamisemme tähden.

5. Luku

1 Koska me siis olemme uskosta vanhurskaiksi tulleet, niin meillä on rauha Jumalan kanssa meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
2 jonka kautta myös olemme uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa me nyt olemme, ja meidän kerskauksemme on Jumalan kirkkauden toivo.
3 Eikä ainoastaan se, vaan meidän kerskauksenamme ovat myös ahdistukset, sillä me tiedämme, että ahdistus saa aikaan kärsivällisyyttä,
4 mutta kärsivällisyys koettelemuksen kestämistä, ja koettelemuksen kestäminen toivoa;
5 mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

JUMALAN RAKKAUS KRISTUKSESSA

6 Sillä ollessamme vielä heikot Kristus
kuoli oikeaan aikaan jumalattomain
puolesta.
7 Tuskinpa kukaan kuolee vanhurskaan
puolesta, vaikka joku ehkä rohkenisikin
kuolla hyvän puolesta.

8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa
meitä kohtaan siinä että Kristus, kun me
vielä olimme syntisiä, kuoli puolestamme.

9 Paljoa ennemmin me siis nyt kun
olemme vanhurskautetut Hänen veressään,
pelastumme Hänen ansiostaan vihasta.

10 Sillä jos vihamiehinä ollessamme
tulimme sovitetuiksi Jumalan kanssa
Hänen Poikansa kuoleman ansiosta, paljoa
ennemmin me, kun olemme sovitetut,
pelastumme Hänen elämänsä perusteella*.

11 Eikä ainoastaan niin, vaan me vieläpä
kerskaamme Jumalassa Herramme
Jeesuksen Kristuksen nimessä, jonka
ansiosta nyt olemme sovituksen saaneet.

6 Sillä ollessamme vielä heikot Kristus
kuoli oikeaan aikaan jumalattomain
puolesta.
7 Tuskinpa kukaan kuolee
vanhurskaan puolesta, vaikka joku ehkä
rohkenisikin kuolla hyvän puolesta.

8 Mutta Jumala ylistää rakkauttansa
meitä kohtaan siinä, että Kristus vielä
syntisiä ollessamme kuoli puolestamme.

9 Paljoa ennemmin me siis, kun nyt
olemme vanhurskautetut Hänen
veressään, pelastumme kauttansa
vihasta.
10 Sillä jos vihollisia ollessamme
tulimme sovitetuiksi Jumalan kanssa
Poikansa kuoleman kautta, paljoa
ennemmin me sovitettuina tulemme
elämässään autuaiksi.

11 Eikä ainoasti niin, vaan vieläpä
kerskaamme Jumalassa Herramme
Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka
kautta nyt olemme saaneet sovituksen.

6 Sillä meidän vielä ollessamme heikot
kuoli Kristus oikeaan aikaan
jumalattomien edestä.
7 Tuskinpa kukaan käy kuolemaan
jonkun vanhurskaan edestä; hyvän
edestä joku mahdollisesti uskaltaa
kuolla.
8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa
meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun
me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän
edestämme.
9 Paljoa ennemmin me siis nyt, kun
olemme vanhurskautetut hänen
veressään, pelastumme hänen
kauttansa vihasta.
10 Sillä jos me silloin, kun vielä olimme
Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi
hänen kanssaan hänen Poikansa
kuoleman kautta, paljoa ennemmin me
pelastumme hänen elämänsä kautta
nyt, kun olemme sovitetut;
11 emmekä ainoastaan sovitetut, vaan
vieläpä on Jumala meidän
kerskauksemme meidän Herramme
Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka
kautta me nyt olemme sovituksen

saaneet.

KUOLEMA AADAMISSA, ELÄMÄ KRISTUKSESSA

12 Sen vuoksi, niin kuin yhden ihmisen toimesta synti tuli maailmaan ja synnin mukana kuolema, niin kuolema on tullut kaikkiin ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet.
13 Sillä synti oli maailmassa myös lakiin asti, mutta syntiä ei lueta missä lakia ei ole.
14 Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin jotka eivät olleet tehneet syntiä samanlaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva joka oli tuleva.
15 Mutta armolahja ei ole niin kuin lankeemus. Sillä jos yhden ihmisen lankeemuksen vuoksi monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen armon perusteella runsaana tullut monien osaksi.

16 Eikä lahja ole niin kuin yhden synnintekijän vuoksi saatu osa. Sillä

12 Sen tähden, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli mailmaan ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkiin ihmisiin, koska kaikki ovat syntiä tehneet.
13 Sillä synti oli mailmassa lakiin asti, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole.
14 Kuitenkin kuolema hallitsi Aatamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet tehneet syntiä Aatamin rikkomuksen tavoin, hänen, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.
15 Mutta armolahja ei ole niin kuin rikkomus. Sillä jos yhden ihmisen lankeemuksen tähden monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut noitten monien osaksi.
16 Eikä lahja ole niin kuin yhden synnintekijän kautta saatu osa. Sillä

12 Sentähden, niinkuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, niin kuolema on tullut kaikkien ihmisten osaksi, koska kaikki ovat syntiä tehneet-
13 sillä jo ennen lakiakin oli synti maailmassa, mutta syntiä ei lueta, missä lakia ei ole;
14 kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti niitäkin, jotka eivät olleet syntiä tehneet samankaltaisella rikkomuksella kuin Aadam, joka on sen esikuva, joka oli tuleva.
15 Mutta armolahjan laita ei ole sama kuin lankeemuksen; sillä joskin yhden lankeemuksesta monet ovat kuolleet, niin paljoa enemmän on Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta ylenpalttisesti tullut monien osaksi.

16 Eikä lahjan laita ole, niinkuin on sen, mikä tuli yhden synnintekijän

yhdestä lankeemuksesta seurasi
kadotustuomio, mutta armolahja tuli
monien rikkomusten vuoksi
vanhurskautukseksi.
17 Sillä jos yhden ihmisen lankeemuksen
takia kuolema on hallinnut yhden vuoksi,
paljoa enemmän ne jotka runsaana saavat
armon ja vanhurskauden lahjan, tulevat
elämässä hallitsemaan yhden, Jeesuksen
Kristuksen ansiosta.

18 Niin kuin siis yhden ihmisen lankeemus
koitui kaikille ihmisille kadotukseksi, niin
myös yhden ihmisen vanhurskaudenteko
koitui kaikille ihmisille elämän
vanhurskauttamiseksi.

19 Sillä niin kuin yhden ihmisen
tottelemattomuuden vuoksi monet ovat
tulleet syntisiksi, niin myös yhden ihmisen
kuuliaisuuden ansiosta monet tulevat
vanhurskaiksi.
20 Mutta laki tuli väliin jotta rikkomus
suurenisi. Missä taas synti on suureksi
tullut, siinä armo on tullut ylen runsaaksi,

21 jotta niin kuin synti on hallinnut
kuolemassa, samoin armokin hallitsisi

tuomio tuli yhdestä kadotukseksi,
mutta armolahja monesta
rikkomuksesta vanhurskauttamiseksi.

17 Sillä jos yhden ihmisen
lankeemuksen vuoksi kuolema on
hallinnut yhden kautta, paljoa
enemmän ne, jotka runsaana saavat
armon sekä vanhurskauden lahjan,
hallitsevat elämässä yhden, Jeesuksen
Kristuksen kautta.
18 Niin kuin siis yhden lankeemuksen
kautta tuomio tuli kaikille ihmisille
kadotukseksi, niin myös yhden
vanhurskaan teon kautta armolahja tuli
kaikille ihmisille elämän
vanhurskauttamiseksi.
19 Sillä niin kuin yhden ihmisen
tottelemattomuuden kautta monet ovat
tulleet syntisiksi, niin myös yhden
ihmisen kuuliaisuuden kautta monet
tulevat vanhurskaiksi.
20 Mutta laki tuli siihen, jotta
rikkomus suurenisi. Missä taas synti on
suureksi tullut, siinä armo on tullut
ylenpalttiseksi,
21 jotta niin kuin synti on hallinnut
kuolemassa, samoin armokin hallitsisi

kautta; sillä tuomio tuli yhdestä
ihmisestä kadotukseksi, mutta armolahja
tulee monesta rikkomuksesta
vanhurskauttamiseksi.
17 Ja jos yhden ihmisen lankeemuksen
tähden kuolema on hallinnut yhden
kautta, niin paljoa enemmän ne, jotka
saavat armon ja vanhurskauden lahjan
runsauden, tulevat elämässä
hallitsemaan yhden, Jeesuksen
Kristuksen, kautta. -
18 Niinpä siis, samoin kuin yhden
ihmisen lankeemus on koitunut kaikille
ihmisille kadotukseksi, niin myös yhden
ihmisen vanhurskauden teko koituu
kaikille ihmisille elämän
vanhurskauttamiseksi;
19 sillä niinkuin yhden ihmisen
tottelemattomuuden kautta monet ovat
joutuneet syntisiksi, niin myös yhden
kuuliaisuuden kautta monet tulevat
vanhurskaiksi.
20 Mutta laki tuli väliin, että rikkomus
suureksi tulisi; mutta missä synti on
suureksi tullut, siinä armo on tullut
ylenpalttiseksi,
21 että niinkuin synti on hallinnut
kuolemassa, samoin armokin hallitsisi

vanhurskauden avulla päämääränä iäinen elämä Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme ansiosta.

SYNNILLE KUOLLEET

1 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä jotta armo tulisi suureksi?
2 Eihän toki! Me jotka olemme kuolleet synnille, kuinka siinä vielä eläisimme?

3 Vai ettekö tiedä että kaikki jotka olemme Kristukseen Jeesukseen kastetut, olemme Hänen kuolemaansa kastetut?

4 Olemme siis yhdessä Hänen kanssaan haudatut kasteessa kuolemaan, jotta niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden voimasta, niin meidänkin tulee vaeltaa uudessa elämässä.

5 Jos siis olemme yhteen kasvaneita *samanlaisessa kuolemassa kuin minkä Hän koki*, niin tulemme olemaan myös samanlaisessa ylösnousemuksessa.
6 Tiedämme sen että vanha ihmisemme on Hänen kanssaan naulittu ristiin, jotta

vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, Herramme, kautta.

6. Luku

1 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, jotta armo suurenisi?
2 Pois se! Me, jotka olemme kuolleet synnille, kuinka siinä vielä eläisimme?

3 Vai ettekö tiedä, että kaikki, jotka olemme Kristukseen Jeesukseen kastetut, olemme kuolemaansa kastetut?
4 Olemme siis yhtenä kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, jotta niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, niin mekin vaeltaisimme uudessa elämässä.

5 Sillä jos olemme yhteen kasvaneita kuolemansa kaltaisuuteen, niin tulemme olemaan samoin nousemuksensa,

6 tietäen sen, että vanha ihmisemme on kanssaan naulittu ristiin, jotta

vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

6. Luku

1 Mitä siis sanomme? Onko meidän pysyttävä synnissä, että armo suureksi tulisi?
2 Pois se! Me, jotka olemme kuolleet pois synnistä, kuinka me vielä eläisimme siinä?
3 Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme hänen kuolemaansa kastetut?
4 Niin olemme siis yhdessä hänen kanssaan haudatut kasteen kautta kuolemaan, että niinkuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, samoin pitää meidänkin uudessa elämässä vaeltaman.
5 Sillä jos me olemme hänen kanssaan yhteenkasvaneita yhtäläisessä kuolemassa, niin olemme samoin myös yhtäläisessä ylösnousemuksessa,
6 kun tiedämme sen, että meidän vanha ihmisemme on hänen kanssaan

synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi.

7 Sillä joka on kuollut, on vanhurskautunut pois synnistä.
8 Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin uskomme että saamme myös elää Hänen kanssaan,
9 tietäen ettei Kristus kuolleista herätettynä enää kuole, kuolema ei Häntä enää vallitse.
10 Sillä minkä Hän kuoli, sen Hän kerta kaikkiaan kuoli synnille; mutta minkä Hän elää, sen Hän elää Jumalalle."

11 Niin tekin *pitäkää totena että olette synnille kuolleet mutta elätte Jumalalle* Kristuksessa Jeesuksessa (, Herrassamme).
12 Älköön siis synti hallitko kuolevaisessa ruumiissanne niin että tottelette 'syntiä* himoineen°,
13 älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne Jumalalle niin kuin kuolleista eläviksi tulleina, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.
14 Synti ei ole näet teitä vallitseva, sillä ette ole lain alaisia vaan armon alaisia.

synnin ruumis kukistettaisiin, jottemme enää syntiä palvelisi.

7 Sillä joka on kuollut, on vanhurskautunut pois synnistä.
8 Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin uskomme, että myös tulemme elämään kanssaan,
9 tietäen, ettei Kristus, kuolleista herätettynä, enää kuole; kuolema ei Häntä enää vallitse.
10 Sillä minkä kuoli, sen kerta kaikkiaan kuoli synnille; mutta minkä elää, sen elää Jumalalle.

11 Niin tekin pitäkää totena, että olette synnille kuolleet, mutta elätte Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa.
12 Älköön siis synti hallitko kuolevaisessa ruumiissanne totellaksenne sen himoja,
13 älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne niin kuin kuolleista eläviksi tulleina Jumalalle ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.
14 Sillä synti ei ole teitä vallitseva, koska ette ole lain alla, vaan armon

ristiinnaulittu, että synnin ruumis kukistettaisiin, niin ettemme enää syntiä palvelisi;
7 sillä joka on kuollut, se on vanhurskautunut pois synnistä.
8 Mutta jos olemme kuolleet Kristuksen kanssa, niin me uskomme saavamme myös elää hänen kanssaan,
9 tietäen, että Kristus, sittenkuin hänet kuolleista herätettiin, ei enää kuole: kuolema ei enää häntä vallitse.
10 Sillä minkä hän kuoli, sen hän kerta kaikkiaan kuoli pois synnistä; mutta minkä hän elää, sen hän elää Jumalalle.
11 Niin tekin pitäkää itsenne synnille kuolleina, mutta Jumalalle elävinä Kristuksessa Jeesuksessa.
12 Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille,
13 Älkääkä antako jäseniänne vääryyden aseiksi synnille, vaan antakaa itsenne, kuolleista eläviksi tulleina, Jumalalle, ja jäsenenne vanhurskauden aseiksi Jumalalle.
14 Sillä synnin ei pidä teitä vallitseman, koska ette ole lain alla, vaan armon

alla.

alla.

VANHURSKAUDEN PALVELIJOITA

15 Kuinka siis on? Tekisimmekö syntiä koska emme ole lain alaisia vaan armon alaisia? Eihän toki!
16 Ettekö tiedä että kenen palvelijoiksi te antaudutte kuuliaisuuteen, sen palvelijoita olette jota tottelette, joko synnin, kuolemaksi, tai kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi.
17 Mutta kiitos Jumalalle, sillä te olitte synnin palvelijoita mutta olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle jonka haltuun olette uskotut.

18 Ja synnistä vapautettuina te olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi.

19 Puhun ihmisen tavalla lihanne heikkouden vuoksi. Sillä niin kuin olette antaneet jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita, olitte

15 Kuinka siis? Tekisimmekö syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!
16 Ettekö tiedä, että kelle antautte palvelijoiksi, kuuliaisuuteen, sen palvelijoita olette, jota tottelette, joko synnin, kuolemaksi, tai kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi.
17 Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka olitte synnin palvelijoita, olette nyt sydämestänne kuuliaiset sille opin muodolle, jonka haltuun olette uskotut,

18 ja synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi.

19 Puhun ihmistavoin lihanne heikkouden vuoksi. Sillä niin kuin ennen annoitte jäsenenne saastan ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.

20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita,

15 Kuinka siis on? Saammeko tehdä syntiä, koska emme ole lain alla, vaan armon alla? Pois se!
16 Ettekö tiedä, että kenen palvelijoiksi, ketä tottelemaan, te antaudutte, sen palvelijoita te olette, jota te tottelette, joko synnin palvelijoita, kuolemaksi, tahi kuuliaisuuden, vanhurskaudeksi?
17 Mutta kiitos Jumalalle, että te, jotka ennen olitte synnin palvelijoita, nyt olette tulleet sydämestänne kuuliaisiksi sille opin muodolle, jonka johtoon te olette annetut,
18 ja että te synnistä vapautettuina olette tulleet vanhurskauden palvelijoiksi!
19 Minä puhun ihmisten tavalla teidän lihanne heikkouden tähden. Sillä niinkuin te ennen annoitte jäsenenne saastaisuuden ja laittomuuden palvelijoiksi laittomuuteen, niin antakaa nyt jäsenenne vanhurskauden palvelijoiksi pyhitykseen.
20 Sillä kun olitte synnin palvelijoita,

vapaat vanhurskaudesta.
21 Minkä hedelmän silloin *saittekaan siitä mitä nyt häpeätte?* Sillä sen loppu on kuolema.
22 Mutta nyt kun olette vapautetut synnistä ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, teidän hedelmänne on pyhitys, ja loppuna on iäinen elämä.
23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iäinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

AVIOLIITTO VERTAUSKUVANA

1 Vai ettekö tiedä, veljet — puhun näet lain tunteville — että laki vallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?
2 Laki sitoo siis naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä. Mutta jos mies kuolee. vaimo* on irti °miehen laista°.

3 Niinpä hän siis saa avionrikkojan nimen jos miehensä eläessä menee toiselle miehelle. Mutta jos mies kuolee, hän on vapaa siitä laista.

olitte vapaat vanhurskaudesta.
21 Mikä hedelmä teillä siis silloin oli siitä, mitä nyt häpeätte? Sillä sen loppu on kuolema.
22 Mutta nyt kun olette vapautetut synnistä ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, teillä on hedelmänne pyhitykseen ja loppuna iankaikkinen elämä.
23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

7. Luku

1 Ettekö tiedä, veljet, - puhun lain tunteville - että laki vallitsee ihmistä niin kauan kuin hän elää?
2 Sillä naitu vaimo on lailla sidottu elossa olevaan mieheensä: mutta jos mies kuolee, hän on irti miehen laista.

3 Niinpä hän siis saa avionrikkojan nimen, jos miehen eläessä menee toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, hän on vapaa laista, niin ettei toiselle miehelle menneenä ole avionrikkoja.

niin te olitte vapaat vanhurskaudesta.
21 Minkä hedelmän te siitä silloin saitte? Sen, jota te nyt häpeätte. Sillä sen loppu on kuolema.
22 Mutta nyt, kun olette synnistä vapautetut ja Jumalan palvelijoiksi tulleet, on teidän hedelmänne pyhitys, ja sen loppu on iankaikkinen elämä.
23 Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

7. Luku

1 Vai ettekö tiedä, veljet-minä puhun lain tunteville-että laki vallitsee ihmistä, niin kauan kuin hän elää?
2 Niinpä sitoo laki naidun vaimon hänen elossa olevaan mieheensä; mutta jos mies kuolee, on vaimo irti tästä miehen laista.
3 Sentähden hän saa avionrikkojan nimen, jos miehensä eläessä antautuu toiselle miehelle; mutta jos mies kuolee, on hän vapaa siitä laista, niin ettei hän ole avionrikkoja, jos menee toiselle miehelle.

4 Niin on teidätkin, veljeni, kuoletettu lain suhteen Kristuksen ruumiin perusteella tullaksemme toisen omiksi, Hänen joka on kuolleista herätetty, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle.
5 Sillä kun olimme lihan vallassa, niin syntien himot jotka laki herätti, vaikuttivat jäsenissämme niin että kannoimme hedelmää kuolemalle.

6 Mutta nyt olemme irti laista ja olemme kuolleet sille mikä piti meitä vankina*, niin että palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

LAKI JA SYNTI

7 Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Eihän toki! Mutta en olisi tullut tuntemaan syntiä muuten kuin lain avulla. Sillä en olisi tiennyt himostakaan ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse."
8 Mutta otettuaan käskystä aiheen synti herätti minussa kaikenlaisia himoja; sillä ilman lakia synti on kuollut."

9 Elin ennen ilman lakia mutta käskyn

4 Niin on teidätkin, veljeni, kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, kuuluaksenne toiselle, joka on kuolleista herätetty, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle.
5 Sillä kun olimme lihassa, niin syntien himot, jotka tulevat lain kautta, vaikuttivat jäsenissämme, niin että kannoimme hedelmää kuolemalle.

6 Mutta nyt olemme irti laista kuoltuamme siinä, missä meitä pidettiin kiinni, niin että palvelemme Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

7 Mitä siis sanomme? Lakiko syntiä? Pois se! Mutta en tuntenut syntiä muuten kuin lain kautta; en olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse."
8 Mutta otettuaan käskystä aiheen synti sai minussa aikaan kaikenlaista himoa; sillä ilman lakia synti on kuollut.
9 Elin ennen ilman lakia, mutta

4 Niin, veljeni, teidätkin on kuoletettu laista Kristuksen ruumiin kautta, tullaksenne toisen omiksi, hänen, joka on kuolleista herätetty, että me kantaisimme hedelmää Jumalalle.
5 Sillä kun olimme lihan vallassa, niin synnin himot, jotka laki herättää, vaikuttivat meidän jäsenissämme, niin että me kannoimme hedelmää kuolemalle,
6 mutta nyt me olemme irti laista ja kuolleet pois siitä, mikä meidät piti vankeina, niin että me palvelemme Jumalaa Hengen uudessa tilassa emmekä kirjaimen vanhassa.

7 Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Pois se! Mutta syntiä en olisi tullut tuntemaan muuten kuin lain kautta; sillä en minä olisi tiennyt himosta, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse".
8 Mutta kun synti otti käskysanasta aiheen, herätti se minussa kaikkinaisia himoja; sillä ilman lakia on synti kuollut.
9 Minä elin ennen ilman lakia; mutta

tultua synti virkosi eloon

10 ja minä kuolin. (10) Niin kävi ilmi että käsky joka oli annettu minulle elämäksi, oli kuolemaksi.
11 Sillä otettuaan käskystä aiheen synti petti ja kuoletti minut sen avulla.

12 Niin on laki kuitenkin pyhä ja käsky pyhä, vanhurskas ja hyvä.
13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Eihän toki. Vaan synti jotta se synniksi nähtäisiin, tuotti minulle hyvän välityksellä kuoleman, jotta synti käskyn vuoksi tulisi ylenmäärin synnilliseksi.

IHMISEN KAHTALAINEN LUONTO

14 Sillä tiedämme että laki on hengellinen mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaiseksi.
15 En näet käsitä mitä teen. Sillä en tee sitä mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä teen.

16 Mutta jos teen mitä en tahdo, myönnän laille että se on hyvä.

käskyn tultua synti virkosi ja minä kuolin.
10 Kävi ilmi, että käsky, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin kuolemaksi.

11 Mutta otettuaan käskystä aiheen synti petti minut ja tappoi minut sen kautta.
12 Niin on laki kuitenkin pyhä ja käsky pyhä ja vanhurskas ja hyvä.
13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, jotta se synniksi nähtäisiin, tuotti minulle hyvän kautta kuoleman, jotta synti käskyn kautta tulisi ylenmäärin synnilliseksi.

14 Sillä tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alle.
15 En näet käsitä, mitä saan aikaan; sillä en harjoita sitä, mitä tahdon, vaan mitä vihaan, sitä teen.

16 Mutta jos teen, mitä en tahdo, myönnän laille, että se on hyvä.

kun käskysana tuli, niin synti virkosi,

10 ja minä kuolin. Niin kävi ilmi, että käskysana, joka oli oleva minulle elämäksi, olikin minulle kuolemaksi.
11 Sillä kun synti otti käskysanasta aiheen, petti se minut ja kuoletti minut käskysanan kautta.
12 Niin, laki on kuitenkin pyhä ja käskysana pyhä, vanhurskas ja hyvä.
13 Onko siis hyvä tullut minulle kuolemaksi? Pois se! Vaan synti, että se synniksi nähtäisiin, on hyvän kautta tuottanut minulle kuoleman, että synti tulisi ylenmäärin synnilliseksi käskysanan kautta.

14 Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen.
15 Sillä minä en tunne omakseni sitä, mitä teen; sillä minä en toteuta sitä, mitä tahdon, vaan mitä minä vihaan, sitä minä teen.
16 Mutta jos minä teen sitä, mitä en tahdo, niin minä myönnän, että laki on

17 Niin en nyt enää minä saa sitä aikaan
vaan synti joka minussa asuu.
18 Sillä tiedän ettei minussa, se on
lihassani, ole mitään hyvää. Tahto minulla
näet on mutta hyvän 'toteuttamiseen en
pysty*.
19 Sillä en tee sitä hyvää mitä tahdon,
vaan teen sitä pahaa mitä en tahdo.

20 Jos siis teen sitä mitä en tahdo, niin
en enää minä saa sitä aikaan vaan synti
joka minussa asuu.
21 Huomaan siis itsessäni sen lain, minä
joka haluan hyvää tehdä. että paha on
minussa.
22 Sillä sisäisen ihmisen puolesta yhdyn
ilolla Jumalan lakiin.
23 Mutta jäsenissäni näen toisen lain joka
sotii mieleni lakia vastaan ja pitää minut
vangittuna synnin laissa joka on
jäsenissäni.

24 Minä kurja ihminen! Kuka pelastaa
minut tästä kuoleman ruumiista?

25 Kiitän Jumalaa Jeesuksen Kristuksen,
Herramme nimessä. Niinpä minä siis

17 Niin en nyt enää minä saa sitä
aikaan, vaan synti, joka minussa asuu.
18 Sillä tiedän, ettei minussa, se on
lihassani, asu hyvää. Tahto minulla
näet on, mutta hyvän aikaansaamiseen
en pysty.
19 Sillä en tee sitä hyvää, mitä
tahdon, vaan harjoitan sitä pahaa,
mitä en tahdo.
20 Jos siis teen sitä, mitä en tahdo,
niin en enää itse saa sitä aikaan, vaan
synti, joka minussa asuu.
21 Huomaan siis itsessäni, minä, joka
tahdon hyvää tehdä, sen lain, että
paha on minussa.
22 Sisäisen ihmisen puolesta yhdyn
näet ilolla Jumalan lakiin,
23 mutta jäsenissäni näen toisen lain,
joka sotii mieleni lakia vastaan, kietoen
minut synnin lakiin, joka on jäsenissäni.

24 Minä viheliäinen ihminen, kuka
pelastaa minut tämän kuoleman
ruumiista?
25 Kiitos Jumalalle Jeesuksen
Kristuksen, Herramme, kautta. Niinpä

hyvä.
17 Niin en nyt enää tee sitä minä,
vaan synti, joka minussa asuu.
18 Sillä minä tiedän, ettei minussa, se
on minun lihassani, asu mitään hyvää.
Tahto minulla kyllä on, mutta voimaa
hyvän toteuttamiseen ei;
19 sillä sitä hyvää, mitä minä tahdon,
minä en tee, vaan sitä pahaa, mitä en
tahdo, minä teen.
20 Jos minä siis teen sitä, mitä en
tahdo, niin sen tekijä en enää ole
minä, vaan synti, joka minussa asuu.
21 Niin huomaan siis itsessäni, minä,
joka tahdon hyvää tehdä, sen lain, että
paha riippuu minussa kiinni;
22 sillä sisällisen ihmiseni puolesta
minä ilolla yhdyn Jumalan lakiin,
23 mutta jäsenissäni minä näen toisen
lain, joka sotii minun mieleni lakia
vastaan ja pitää minut vangittuna
synnin laissa, joka minun jäsenissäni
on.
24 Minä viheliäinen ihminen, kuka
pelastaa minut tästä kuoleman
ruumiista?
25 Kiitos Jumalalle Jeesuksen
Kristuksen, meidän Herramme, kautta!

tällaisenani palvelen mielellä Jumalan lakia mutta lihalla synnin lakia.

ELÄMÄ HENGESSÄ

1 Nyt ei siis ole mitään kadotusta* niille jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa (jotka eivät vaella lihan mukaan vaan Hengen mukaan).
2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut minut* synnin ja kuoleman laista.

3 Sillä mikä laille oli mahdotonta koska se lihan vuoksi oli heikko, sen Jumala teki kun lähetti oman Poikansa syntisen lihan hahmossa ja synnin vuoksi. Hän tuomitsi synnin

4 jotta lain vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan vaan Hengen mukaan.
5 Sillä ne jotka elävät lihan mukaan, mielivät sitä mikä lihan on, mutta ne jotka elävät Hengen mukaan, sitä mikä Hengen on.
6 Sillä lihan mieli on kuolema mutta

minä siis itse palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

8. Luku

1 Nyt ei siis ole mitään kadotusta niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa.

2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.
3 Sillä mikä lain oli mahdotonta, koska se lihan kautta oli heikko, sen Jumala teki, kun lähetti oman Poikansa synnin lihan kaltaisena ja synnin tähden ja tuomitsi synnin lihassa,

4 jotta lain vaatimus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen mukaan.
5 Sillä ne, jotka ovat lihan mukaan, mielivät sitä, mikä lihan on, ja ne, jotka ovat Hengen mukaan, sitä, mikä Hengen on.
6 Sillä lihan mieli on kuolemaa, mutta

Niin minä siis tämmöisenäni palvelen mielellä Jumalan lakia, mutta lihalla synnin lakia.

8. Luku

1 Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.

2 Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.

3 Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa,
4 että lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen.
5 Sillä niillä, jotka elävät lihan mukaan, on lihan mieli, mutta niillä, jotka elävät Hengen mukaan, on Hengen mieli.

6 Sillä lihan mieli on kuolema, mutta

Hengen mieli on elämä ja rauha,
7 sen vuoksi että lihan mieli on
vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se ei
alistu Jumalan lain alaiseksi eikä se
voikaan.
8 Jotka *lihan vallassa* ovat, eivät voi
olla Jumalalle otollisia.
9 Mutta te ette ole *lihan vallassa* vaan
Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu
teissä. Mutta jos kenellä ei ole Kristuksen
Henkeä, se ei ole Hänen omansa.

10 Mutta jos Kristus on teissä. niin ruumis
tosin on kuollut synnin vuoksi, mutta
henki on elämää vanhurskauden vuoksi.

11 Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen joka
herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä,
niin Hän joka herätti kuolleista Kristuksen
[Jeesuksen], on tekevä eläviksi myös
kuolevaiset ruumiinne Henkensä
välityksellä joka teissä asuu.
12 Niin siis, veljet, emme ole velassa
lihalle, lihan mukaan elääksemme.

13 Jos näet lihan mukaan elätte, teidän
on kuoltava, mutta jos Hengellä kuoletatte
ruumiin teot, saatte elää.

Hengen mieli elämää ja rauhaa,
7 sen tähden, että lihan mieli on
vihollisuutta Jumalaa vastaan, sillä se
ei alistu Jumalan lain alle eikä se
voikaan.
8 Jotka lihassa ovat, eivät voi olla
Jumalalle mieliksi.
9 Mutta te ette ole lihassa, vaan
Hengessä, jos vain Jumalan Henki
asuu teissä. Mutta jos kellä ei ole
Kristuksen Henkeä, se ei ole Hänen
omansa.
10 Mutta jos Kristus on teissä, ruumis
tosin on kuollut synnin tähden, mutta
henki on elämää vanhurskauden
tähden.
11 Jos nyt Hänen Henkensä, Hänen,
joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu
teissä, niin Hän, joka herätti kuolleista
Kristuksen Jeesuksen, on eläväksi
tekevä myös kuolevaiset ruumiinne
Henkensä kautta, joka teissä asuu.
12 Niin siis, veljet, olemme velallisia,
emme lihalle, lihan mukaan
elääksemme.
13 Jos näet lihan mukaan elätte,
teidän on kuoltava, mutta jos Hengellä
kuoletatte ruumiin teot, olette elävä.

hengen mieli on elämä ja rauha;
7 sentähden että lihan mieli on
vihollisuus Jumalaa vastaan, sillä se ei
alistu Jumalan lain alle, eikä se
voikaan.
8 Jotka lihan vallassa ovat, ne eivät
voi olla Jumalalle otolliset.
9 Mutta te ette ole lihan vallassa, vaan
Hengen, jos kerran Jumalan Henki
teissä asuu. Mutta jolla ei ole
Kristuksen Henkeä, se ei ole hänen
omansa.
10 Mutta jos Kristus on teissä, niin
ruumis tosin on kuollut synnin tähden,
mutta henki on elämä vanhurskauden
tähden.
11 Jos nyt hänen Henkensä, hänen,
joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu
teissä, niin hän, joka herätti kuolleista
Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä
myös teidän kuolevaiset ruumiinne
Henkensä kautta, joka teissä asuu.
12 Niin me siis, veljet, olemme velassa,
mutta emme lihalle, lihan mukaan
elääksemme.
13 Sillä jos te lihan mukaan elätte,
pitää teidän kuoleman; mutta jos te
Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin

saatte elää.

JUMALAN LAPSEUS

14 Sillä kaikki joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.
15 Ette näet ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan olette saaneet lapseuden hengen jossa huudamme: "Abba, Isä! "
16 Henki itse todistaa henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

17 Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä ja Kristuksen yhteisperillisiä, jos kerran yhdessä kärsimme jotta yhdessä kirkastuisimmekin.

14 Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.
15 Ette näet ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne vielä pelossa, vaan olette saaneet lapseuden hengen, jossa huudamme: "Abba, Isä!"
16 Henki itse todistaa henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia.

17 Mutta jos lapsia, olemme myös perillisiä, Jumalan perillisiä ja perillisiä Kristuksen kanssa, jos vain yhtenä kärsimme, jotta yhtenä kirkastuisimmekin.

14 Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.
15 Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!"
16 Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.
17 Mutta jos olemme lapsia, niin olemme myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yhdessä hänen kanssaan kärsimme, että me yhdessä myös kirkastuisimme.

TULEVA KIRKKAUS

18 Päätän näet että nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavissa siihen kirkkauteen joka on ilmestyvä meihin.

19 Sillä luomakunta odottaa hartaasti ikävöiden' Jumalan lasten ilmestymistä.

18 Päätän näet, että nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.
19 Sillä luomakunnan harras ikävöiminen vartoo Jumalan lasten

18 Sillä minä päätän, että tämän nykyisen ajan kärsimykset eivät ole verrattavat siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä meihin.
19 Sillä luomakunnan harras ikävöitseminen odottaa Jumalan lasten

20 Luomakunta on näet alistettu
katoavaisuuteen — ei vapaaehtoisesti vaan
alistajan toimesta — toivon varaan,

21 koska itse luomakuntakin tulee
vapautetuksi turmeluksen orjuudesta
Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.
22 Sillä tiedämme että koko luomakunta
yhdessä huokaa ja tuntee yhdessä
synnytystuskaa tähän asti,

23 eikä ainoastaan se vaan myös me itse
joilla on Hengen esikoislahja, mekin itse
huokaamme sisimmässämme odottaen
lapseksiottoa, ruumiimme lunastusta.

24 Sillä toivossa olemme pelastetut, mutta
toivo jonka näkee toteutuneen, ei ole
toivo. Sillä miksi kukaan toivoo sitä minkä
näkee?
25 Mutta jos toivomme mitä emme näe,
niin odotamme kärsivällisesti.

26 Samoin myös Henki auttaa
heikkouttamme. Sillä emme tiedä mitä
meidän on rukoiltava niin kuin tulee
rukoilla, mutta Henki itse rukoilee

ilmestymistä.
20 Luomakunta on näet alistettu
katoavaisuuteen - ei vapaaehtoisesti,
vaan alistajan kautta - toivon varaan,

21 jotta myös itse luomakunta tulee
vapautetuksi turmeluksen orjuudesta
Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.
22 Sillä tiedämme, että koko
luomakunta yhtenä sekä huokaa että
on synnytystuskissa hamaan tähän
asti,
23 eikä ainoasti se, vaan myös me
itse, joilla on Hengen esikoislahja,
mekin huokaamme itsessämme vartoen
lapseksiottoa, ruumiimme lunastusta.

24 Sillä toivossa olemme tulleet
autuaiksi. Mutta näkyvä toivo ei ole
toivo. Miksi kukaan toivoo sitä, minkä
näkee?
25 Mutta jos toivomme, mitä emme
näe, varromme kärsivällisesti.

26 Samoin myös Henki auttaa
heikkouttamme. Sillä emme tiedä, mitä
meidän olisi rukoiltava niin kuin tulisi,
mutta Henki itse rukoilee puolestamme

ilmestymistä.
20 Sillä luomakunta on alistettu
katoavaisuuden alle-ei omasta
tahdostaan, vaan alistajan-kuitenkin
toivon varaan,
21 koska itse luomakuntakin on tuleva
vapautetuksi turmeluksen orjuudesta
Jumalan lasten kirkkauden vapauteen.
22 Sillä me tiedämme, että koko
luomakunta yhdessä huokaa ja on
synnytystuskissa hamaan tähän asti;

23 eikä ainoastaan se, vaan myös me,
joilla on Hengen esikoislahja, mekin
huokaamme sisimmässämme, odottaen
lapseksi-ottamista, meidän ruumiimme
lunastusta.
24 Sillä toivossa me olemme pelastetut,
mutta toivo, jonka näkee täyttyneen, ei
ole mikään toivo; kuinka kukaan sitä
toivoo, minkä näkee?
25 Mutta jos toivomme, mitä emme
näe, niin me odotamme sitä
kärsivällisyydellä.
26 Samoin myös Henki auttaa meidän
heikkouttamme. Sillä me emme tiedä,
mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin
rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee

puolestamme sanomattoman' huokauksin.

27 Mutta sydänten tutkija tietää mikä Hengen mieli on, sillä Henki* rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien puolesta.

28 Mutta tiedämme että kaikki yhdessä vaikuttaa niitten hyväksi jotka Jumalaa rakastavat, niitten jotka *Hänen aivoituksensa* mukaan ovat kutsutut.

29 Sillä ne jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotta Hän olisi esikoinen monien veljien joukossa.

30 Mutta jotka Hän on ennalta määrännyt, ne Hän on myös kutsunut, ja jotka Hän on kutsunut, ne Hän on myös vanhurskauttanut. Mutta jotka Hän on vanhurskauttanut, ne Hän on myös kirkastanut.

JUMALAN RAKKAUS

31 Mitä siis tähän sanomme? Jos Jumala on puolellamme. kuka voi olla meitä vastaan?

sanattomin huokauksin.

27 Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Hän rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhäin puolesta.

28 Mutta tiedämme, että kaikki yhtenä vaikuttaa niitten hyväksi, jotka Jumalaa rakastavat, niitten, jotka aivoituksen mukaan ovat kutsunut.

29 Sillä ne, jotka Hän on ennalta tuntenut, Hän on myös ennalta määrännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, jotta Hän olisi esikko monien veljien joukossa;

30 mutta jotka on ennalta määrännyt, ne on myös kutsunut, ja jotka on kutsunut, ne on myös vanhurskauttanut; mutta jotka on vanhurskauttanut, ne on myös kirkastanut.

31 Mitä siis tähän sanomme? Jos Jumala on puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

27 Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.

28 Mutta me tiedämme, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumalaa rakastavat, niiden, jotka hänen aivoituksensa mukaan ovat kutsutut.

29 Sillä ne, jotka hän on edeltätuntenut, hän on myös edeltämäärännyt Poikansa kuvan kaltaisiksi, että hän olisi esikoinen monien veljien joukossa;

30 mutta jotka hän on edeltämäärännyt, ne hän on myös kutsunut; ja jotka hän on kutsunut, ne hän on myös vanhurskauttanut; mutta jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut.

31 Mitä me siis tähän sanomme? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan?

32 Hän joka ei säästänyt omaa
Poikaansakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi
meidän kaikkien puolesta. kuinka Hän ei
lahjoittaisi meille kaikkea muutakin Hänen
kanssaan?
33 Kuka *voi syyttää* Jumalan valittuja?
Jumala on se joka vanhurskauttaa.

34 Kuka on se joka tuomitsee? Kristus
[Jeesus] on se joka on kuollut, vieläpä
herätettykin. Ja Hän on Jumalan oikealla
puolella. Hän myös rukoilee puolestamme.

35 Mikä 'voi erottaa' meidät Kristuksen
rakkaudesta? Vaiva vai ahdistus vai vaino
vai nälkä vai alastomuus vai vaara vai
miekka?
36 Niin kuin on kirjoitettu: "Sinun tähtesi
meitä surmataan kaiken päivää; meitä
pidetään teuraslampaina."
37 Mutta näissä kaikissa saavutamme
mitä loistavimman voiton Hänen avullaan
joka on meitä rakastanut.
38 Sillä olen varma siitä ettei kuolema
eikä elämä, eivät enkelit, eivät henkivallat,
eivät *voimat, eivät nykyiset, eivät
tulevaiset',
39 ei korkeus, ei syvyys eikä mikään muu

32 Hän, joka ei säästänyt omaa
Poikaansakaan, vaan antoi Hänet
alttiiksi meidän kaikkien puolesta,
kuinka ei lahjoittaisi meille kaikkea
muutakin Hänen kanssaan?
33 Kuka on syyttävä Jumalan
valittuja? Jumala on se, joka
vanhurskauttaa.
34 Kuka on se, joka tuomitsee?
Kristus Jeesus on se, joka on kuollut,
vieläpä herätettykin, ja on Jumalan
oikealla, ja myös rukoilee
puolestamme.
35 Mikä on erottava meidät
Kristuksen rakkaudesta? Vaiva, vai
ahdistus, vai vaino, vai nälkä, vai
alastomuus, vai vaara, vai miekka?
36 Niin kuin on kirjoitettu: "Sinun
tähtesi meitä surmataan kaiken päivää;
meidät on katsottu teuraslampaiksi."
37 Mutta näissä kaikissa olemme
enemmän kuin voittajia Hänen
kauttaan, joka on meitä rakastanut.
38 Sillä olen varma siitä, ettei
kuolema eikä elämä, eivät enkelit, eivät
henkivallat, eivät nykyiset, eivät
tulevaiset, eivät voimat,
39 ei korkeus, ei syvyys eikä mikään

32 Hän, joka ei säästänyt omaa
Poikaansakaan, vaan antoi hänet
alttiiksi kaikkien meidän edestämme,
kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea
muutakin hänen kanssansa?
33 Kuka voi syyttää Jumalan valittuja?
Jumala on se, joka vanhurskauttaa.

34 Kuka voi tuomita kadotukseen?
Kristus Jeesus on se, joka on kuollut,
onpa vielä herätettykin, ja hän on
Jumalan oikealla puolella, ja hän myös
rukoilee meidän edestämme.
35 Kuka voi meidät erottaa Kristuksen
rakkaudesta? Tuskako, vai ahdistus, vai
vaino, vai nälkä, vai alastomuus, vai
vaara, vai miekka?
36 Niinkuin kirjoitettu on: "Sinun tähtesi
meitä surmataan kaiken päivää; meitä
pidetään teuraslampaina".
37 Mutta näissä kaikissa me saamme
jalon voiton hänen kauttansa, joka
meitä on rakastanut.
38 Sillä minä olen varma siitä, ettei
kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä
henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset,
ei voimat,
39 ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään

luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta joka on Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

PAAVALI MUREHTII ISRAELIN USKOTTOMUUTTA

1 Sanon totuuden Kristuksessa, en valehtele — omatuntoni todistaa sen minulle Pyhässä Hengessä —
2 että minulla on suuri murhe ja ainainen tuska sydämessäni,
3 sillä toivoisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni, lihanmukaisten sukulaisteni, hyväksi.
4 He ovat israelilaisia, heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset.

5 Heidän ovat isät ja heistä on Kristus lihan puolesta. Hän joka on kaiken vallitsija, Jumala, ylistetty ikuisesti*, aamen.

JUMALAN LUPAUKSET OVAT VOIMASSA

6 Ei kuitenkaan niin että Jumalan sana olisi menettänyt arvonsa. Sillä eivät kaikki

muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

9. Luku

1 Sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele - omatuntoni todistaa minulle Pyhässä Hengessä -
2 että minulla on syvä murhe ja ainainen tuska sydämessäni.
3 Sillä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni, lihan mukaisten sukulaisteni, hyväksi.
4 Ovat israelilaisia, heidän on lapseksiotto ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset,
5 heidän ovat isät ja heistä on Kristus lihan puolesta, Hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iäti, totisesti!

6 Ei kuitenkaan niin, että Jumalan sana on käynyt tehottomaksi. Sillä

muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9. Luku

1 Minä sanon totuuden Kristuksessa, en valhettele-sen todistaa minulle omatuntoni Pyhässä Hengessä-
2 että minulla on suuri murhe ja ainainen kipu sydämessäni.
3 Sillä minä soisin itse olevani kirottu pois Kristuksesta veljieni hyväksi, jotka ovat minun sukulaisiani lihan puolesta,
4 ovat israelilaisia: heidän on lapseus ja kirkkaus ja liitot ja lain antaminen ja jumalanpalvelus ja lupaukset;

5 heidän ovat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, hän, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti, amen!

6 Mutta ei niin, että Jumalan sana olisi harhaan mennyt. Sillä eivät kaikki ne,

ne jotka ovat Israelista, ole Israel,

7 eivätkä kaikki lapsia sen vuoksi että ovat Aabrahamin jälkeläisiä, vaan *"Iisakista sinä saat jälkeläiset"*,"
8 se on: eivät ne jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset luetaan jälkeläisiksi.

9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "tähän aikaan tulevana vuonna minä palaan, ja Saaralla on oleva poika.”"
10 Eikä ainoastaan näin, vaan myös Rebekan ollessa raskaana yhdestä, isästämme Iisakista.

11 sillä lapset eivät olleet vielä syntyneetkään eivätkä tehneet mitään hyvää tai pahaa, mutta jotta Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi ei tekojen vuoksi vaan kutsujan vuoksi,

12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa",
13 niin kuin on kirjoitettu: "Jaakobia minä rakastin mutta Eesauta vihasin."

eivät kaikki ne, jotka ovat Israelista, ole Israel,
7 eivät kaikki lapsia sen tähden, että ovat Aaprahamin siementä, vaan: "Iisakissa nimitetään sinulle siemen",
8 se on: lihan lapset, ne eivät ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset luetaan siemeneksi.

9 Sillä lupauksen sana kuului: "Tähän aikaan tulen, ja Saaralla on poika."

10 Eikä ainoasti niin, vaan myös Rebekka oli tullut raskaaksi yhdestä, isästämme Iisakista.

11 Kun eivät olleet vielä syntyneetkään eivätkä tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin - jotta Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen, vaan kutsujan tähden -

12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa",
13 niin kuin on kirjoitettu: "Jaakoa rakastin, Eesauta vihasin."

jotka ovat Israelista, ole silti Israel,

7 eivät kaikki ole lapsia sentähden, että ovat Aabrahamin siementä, vaan: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset";
8 se on: eivät ne, jotka lihan puolesta ovat lapsia, ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset, ne luetaan siemeneksi.
9 Sillä lupauksen sana oli tämä: "Minä palaan tulevana vuonna tähän aikaan, ja silloin Saaralla on oleva poika".
10 Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme Iisakista;
11 ja ennenkuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennenkuin olivat tehneet mitään, hyvää tai pahaa, niin- että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden-
12 sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa",
13 niinkuin kirjoitettu on: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin".

JUMALA EI OLE VÄÄRÄMIELINEN

14 Mitä siis sanomme? Ei kai Jumalassa ole vääryyttä? Eihän toki!
15 Sillä Moosekselle Hän sanoo: "Olen armahtava ketä armahdan ja säälivä ketä säälin."

16 Niin se ei siis riipu siitä joka tahtoo eikä siitä joka juoksee vaan Jumalasta joka armahtaa.
17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten nostin sinut esiin jotta osoittaisin sinussa voimani ja jotta nimeäni julistettaisiin kaiken maan päällä."

18 Niin Hän siis armahtaa kenet tahtoo ja paaduttaa kenet tahtoo.

14 Mitä siis sanomme? Ei kai Jumalassa ole vääryyttä? Pois se!
15 Sillä Moosekselle Hän sanoo: "Olen armahtava, ketä armahdan, ja säälivä, ketä säälin."

16 Niin se ei siis ole sen teko, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka armahtaa.
17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten nostin sinut esiin, jotta osoittaisin sinussa voimani ja jotta nimeäni julistettaisiin kaikessa maassa."
18 Niin Hän siis armahtaa, kenet tahtoo, ja kovettaa, kenet tahtoo.

14 Mitä siis sanomme? Ei kaiketi Jumalassa ole vääryyttä? Pois se!
15 Sillä Moosekselle hän sanoo: "Minä olen armollinen, kenelle olen armollinen, ja armahdan, ketä armahdan".
16 Niin se ei siis ole sen vallassa, joka tahtoo, eikä sen, joka juoksee, vaan Jumalan, joka on armollinen.
17 Sillä Raamattu sanoo faraolle: "Juuri sitä varten minä nostin sinut esiin, että näyttäisin sinussa voimani ja että minun nimeni julistettaisiin kaiken maan päällä".
18 Niin hän siis on armollinen, kenelle tahtoo, ja paaduttaa, kenen tahtoo.

JUMALAN TAHDON TOTEUTUMINEN

19 Sinä sanot nyt minulle: "Miksi Hän vielä moittii? *Sillä kuka* °voi vastustaa° Hänen tahtoaan?"
20 Niinpä, oi ihminen, mikä sinä olet joka väität Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälleen: "Miksi minut näin teit?"

19 Sinä sanot nyt minulle: "Miksi Hän vielä soimaa? Sillä kuka seisoo Hänen tahtoansa vastaan?"
20 Niinpä, oi ihminen, mikä sinä olet, joka väität Jumalaa vastaan? Ei kai tehty sano tekijälle: "Miksi teit minut tällaiseksi?"

19 Sinä kaiketi sanot minulle: "Miksi hän sitten vielä soimaa? Sillä kuka voi vastustaa hänen tahtoansa?"
20 Niinpä niin, oi ihminen, mutta mikä sinä olet riitelemään Jumalaa vastaan? Ei kaiketi tehty sano tekijälleen: "Miksi minusta tällaisen teit?"

21 Vai eikö savenvalajalla ole valta
saveen tehdäkseen samasta seoksesta
toisen astian jaloon ja toisen halpaan
käyttöön?
22 Entä jos Jumala, tahtoessaan osoittaa
vihaansa ja tehdä voimansa tiettäväksi, on
suurella pitkämielisyydellä kärsinyt häviöön
valmiita vihan astioita

23 tehdäkseen samalla tiettäväksi
kirkkautensa runsauden laupeuden
astioissa, jotka Hän on ennalta
valmistanut kirkkauteen?
24 *Niitä olemme me* jotka Hän on myös
kutsunut, ei ainoastaan juutalaisista vaan
myös pakanoista,
25 niin kuin Hän myös *Hoosean kirjassa*
sanoo: "Olen kutsuva kansakseni sen joka
ei ollut kansani ja rakkaakseni° sen joka
ei ollut rakkaani."

26 Ja on tapahtuva että siinä paikassa
jossa heille sanottiin: 'Te ette ole
kansani', siinä heitä kutsutaan elävän
Jumalan lapsiksi."
27 Mutta Jesaja huudahtaa Israelista:
"Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin
meren hiekka, niin pelastuu vain jäännös."

21 Vai eikö savenvalajalla ole valta
tehdä saven samasta seoksesta toinen
astia jaloon, toinen halpaan käyttöön?

22 Entä jos Jumala tahtoessaan
osoittaa vihaa ja tehdä voimansa
tiettäväksi on ylen pitkämielisesti
kärsinyt vihan astioita, häviöön
valmistettuja,
23 ja näin tekisi suuren kirkkautensa
tiettäväksi laupeuden astioissa, jotka
on ennalta valmistanut kirkkauteen,

24 meissä, jotka myös on kutsunut, ei
ainoasti juutalaisista, vaan myös
pakanista,
25 niin kuin myös Hooseassa sanoo:
"Olen kutsuva kansakseni sen, joka ei
ollut kansani, ja rakkaaksi sen, joka ei
ollut rakastettu.

26 On tapahtuva, että paikassa, jossa
heille sanottiin: 'Ette ole lapsiani', siinä
heitä kutsutaan elävän Jumalan
lapsiksi."
27 Mutta Jesaja huutaa Israelista:
"Vaikka Israelin lasten luku olisi kuin
meren hiekka, niin vain jäännös tulee

21 Vai eikö savenvalajalla ole valta
tehdä samasta savensa seoksesta
toinen astia jaloa, toinen halpaa
käyttöä varten?
22 Entä jos Jumala, vaikka hän tahtoo
näyttää vihansa ja tehdä voimansa
tiettäväksi, on suurella pitkämielisyydellä
kärsinyt vihan astioita, jotka olivat
valmiit häviöön,
23 ja on tehnyt sen saattaakseen
kirkkautensa runsauden ilmi laupeuden
astioissa, jotka hän on
edeltävalmistanut kirkkauteen?
24 Ja sellaisiksi hän myös on kutsunut
meidät, ei ainoastaan juutalaisista, vaan
myös pakanoista,
25 niinkuin hän myös Hoosean kirjassa
sanoo: "Minä olen kutsuva kansakseni
sen, joka ei ollut minun kansani, ja
rakkaakseni sen, joka ei ollut minun
rakkaani.
26 Ja on tapahtuva, että siinä
paikassa, jossa heille on sanottu: 'Te
ette ole minun kansani', siinä heitä
kutsutaan elävän Jumalan lapsiksi."
27 Mutta Esaias huudahtaa Israelista:
"Vaikka Israelin lapset olisivat luvultaan
kuin meren hiekka, niin pelastuu heistä

28 Sillä *Herra toteuttaa joutuisasti° tuomiopäätöksensä, vanhurskaudessa koska Hän on toimittava nopean selvityksen maan päällä*."
29 Niin kuin Jesaja myös on ennalta sanonut: "Jollei Herra Sebaot olisi jättänyt meille jälkeläisiä, meistä olisi tullut niin kuin Sodoma ja olisimme käyneet Gomorran kaltaisiksi."

autuaaksi.
28 Sillä Herra toteuttaa ja jouduttaa sanan vanhurskaudessa, koska on tekevä lyhyen tilin maan päällä."

29 Niin kuin Jesaja myös on aikaisemmin sanonut: "Jollei sotajoukkojen Herra olisi jättänyt meille siementä, meistä olisi tullut niin kuin Sodoma ja olisimme käyneet Gomorran kaltaisiksi."

vain jäännös.
28 Sillä sanansa on Herra toteuttava maan päällä lopullisesti ja rutosti."

29 Niinkuin Esaias myös on ennustanut: "Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille siementä, niin meidän olisi käynyt niinkuin Sodoman, ja me olisimme tulleet Gomorran kaltaisiksi".

ISRAELIN EPÄONNISTUMINEN

30 Mitä siis sanomme? Että pakanat jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat vanhurskauden saavuttaneet, mutta sen vanhurskauden joka tulee uskon perusteella.
31 Sen sijaan Israel joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole vanhurskauden* lakia saavuttanut.
32 Miksi? Koska perustana ei ollut usko vaan ikään kuin (lain) teot. Sillä he loukkaantuivat loukkauskiveen,

30 Mitä siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoittele vanhurskautta, ovat vanhurskauden saavuttaneet, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta.
31 Mutta Israel, joka tavoittelee vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.
32 Miksi? Koska se ei tapahtunut uskosta, vaan ikään kuin teoista. Sillä he loukkautuivat loukkauskiveen,

33 niin kuin on kirjoitettu: "Katso, panen Siioniin loukkauskiven ja

30 Mitä me siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, mutta sen vanhurskauden, joka tulee uskosta;
31 mutta Israel, joka tavoitteli vanhurskauden lakia, ei ole sitä lakia saavuttanut.
32 Minkätähden? Sentähden, ettei se tapahtunut uskosta, vaan ikäänkuin teoista; sillä he loukkautuivat loukkauskiveen,
33 niinkuin kirjoitettu on: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja

kompastuksen kallion, eikä yksikään, joka Häneen uskoo, joudu häpeään."

kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu".

10. Luku

10. Luku

10. Luku

33 niin kuin on kirjoitettu: "Katso, minä panen Siioniin loukkauskiven ja kompastuksen kallion, ja (yksikään) joka Häneen uskoo, ei häpeään joudu."

1 Veljet, toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa *Israelin puolesta* että he pelastuisivat.
2 Sillä todistan heistä että heillä on kiivaus Jumalan puolesta mutta ei tiedon mukaan.
3 Kun he näet eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, he eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.
4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle uskovalle*.

1 Veljet, oman sydämeni halu ja rukous Jumalan puoleen Israelin tähden on, että pääsisivät autuuteen.
2 Sillä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei oikean tiedon mukaan.
3 Kun näet eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät ole alistuneet Jumalan vanhurskauteen.
4 Sillä Kristus on lain päämäärä vanhurskaudeksi jokaiselle uskovalle.

1 Veljet, minä toivon sydämestäni ja rukoilen Jumalaa heidän edestänsä, että he pelastuisivat.
2 Sillä minä todistan heistä, että heillä on kiivaus Jumalan puolesta, mutta ei taidon mukaan;
3 sillä kun he eivät tunne Jumalan vanhurskautta, vaan koettavat pystyttää omaa vanhurskauttaan, eivät he ole alistuneet Jumalan vanhurskauden alle.
4 Sillä Kristus on lain loppu, vanhurskaudeksi jokaiselle, joka uskoo.

PELASTUS KUULUU KAIKILLE

5 Mooses kyllä kirjoittaa siitä vanhurskaudesta joka perustuu lakiin, että "ihminen joka *ne pitää, on niistä* elävä".

6 Mutta uskon perusteella tuleva

5 Mooses kyllä kirjoittaa siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että "ihminen, joka sen pitää, on siinä elävä",
6 mutta uskosta tuleva vanhurskaus

5 Kirjoittaahan Mooses siitä vanhurskaudesta, joka laista tulee, että ihminen, joka sen täyttää, on siitä elävä.
6 Mutta se vanhurskaus, joka uskosta

vanhurskaus sanoo näin: "Älä sano
sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?' "
nimittäin* tuoma Kristusta alas,"
7 tai: 'Kuka astuu alas
syvyyteen?'nimittäin. nostamaan Kristusta
kuolleista."
8 Mutta mitä se sanoo? – ”Sana on sinua
lähellä, suussasi ja sydämessäsi"; se on
se uskon jota me saarnamme."

9 Jos sinä näet suullasi tunnustat
Jeesuksen Herraksi ja uskoo
sydämessäsi että Jumala on Hänet
kuolleista herättänyt, niin pelastut,
10 sillä sydämellä uskoen tullaan
vanhurskaaksi ja suulla tunnustaen
pelastutaan.
11 Raamattu näet sanoo: "Ei yksikään
joka Häneen uskoo, joudu häpeään."

12 Ei siis ole eroa juutalaisen ja
kreikkalaisen välillä, sillä sama *kaikkien
Herra on* rikas antaja kaikkia kohtaan
jotka Häntä avuksi huutavat.
13 Sillä jokainen joka avuksi huutaa
Herran nimeä, pelastuu.
14 Mutta kuinka he huutavat avuksi Häntä
johon eivät ole uskoneet? Ja kuinka he

sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi:
Kuka nousee taivaaseen? Se on
Kristuksen alas tuomista.
7 Tai: Kuka astuu alas syvyyteen? Se
on Kristuksen kuolleista nostamista."

8 Mutta mitä sanoo? "Sana on sinua
lähellä, suussasi ja sydämessäsi." Se
on se uskon sana, jota saarnaamme.

9 Jos näet suullasi tunnustat Herran
Jeesuksen ja uskot sydämessäsi että
Jumala on Hänet herättänyt kuolleista,
niin tulet autuaaksi,
10 sillä sydämellä uskotaan
vanhurskaudeksi ja suulla tunnustetaan
autuudeksi.
11 Raamattu näet sanoo: "Ei
yksikään, joka Häneen uskoo, joudu
häpeään."

12 Ei siis ole erotusta juutalaisen ja
kreikkalaisen välillä, sillä sama kaikkien
Herra on rikas kaikkia kohtaan, jotka
Häntä avuksi huutavat.
13 Sillä "jokainen, joka avuksi huutaa
Herran nimeä, tulee autuaaksi".
14 Mutta kuinka huutavat avuksi
Häntä, johon eivät ole uskoneet? Ja

tulee, sanoo näin: "Älä sano
sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?"
se on: tuomaan Kristusta alas,
7 tahi: "Kuka astuu alas syvyyteen?" se
on: nostamaan Kristusta kuolleista.

8 Mutta mitä se sanoo? "Sana on
sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun
sydämessäsi"; se on se uskon sana,
jota me saarnaamme.
9 Sillä jos sinä tunnustat suullasi
Jeesuksen Herraksi ja uskot
sydämessäsi, että Jumala on hänet
kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;
10 sillä sydämen uskolla tullaan
vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella
pelastutaan.
11 Sanoohan Raamattu: "Ei yksikään,
joka häneen uskoo, joudu häpeään".

12 Tässä ei ole erotusta juutalaisen
eikä kreikkalaisen välillä; sillä yksi ja
sama on kaikkien Herra, rikas antaja
kaikille, jotka häntä avuksi huutavat.
13 Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi
Herran nimeä, pelastuu".
14 Mutta kuinka he huutavat avuksensa
sitä, johon eivät usko? Ja kuinka he

uskovat* Häneen josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he kuulevat° ilman julistajaa?

15 Ja kuinka *kukaan° julistaa ellei ketään* lähetetä? Niin kuin on kirjoitettu: "Kuinka suloiset ovat niitten jalat jotka julistavat (ilosanomaa rauhasta, niitten jotka julistavat) hyvää sanomaa."
16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia ilosanomalle. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoo saamamme?"

17 Usko tulee siis saarnasta* mutta saarna° Jumalan sanan perusteella.
18 Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Totta kai. "Heidän äänensä on kulkenut kaikkeen maahan ja heidän sanansa maailman ääriin asti."
19 Mutta minä kysyn: eikö Israel ole tiennyt? Ensiksi Mooses sanoo: "Minä sytytän teidät kiivauteen kansan vuoksi joka ei ole kansa, vihoitan teidät ymmärtämättömän kansan vuoksi."

20 Ja Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne jotka eivät minua etsineet; olen ilmestynyt niille jotka eivät minua kysyneet."

kuinka uskovat Häneen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka kuulevat ilman julistajaa?
15 Ja kuinka julistavat, ellei heitä lähetetä? Niin kuin on kirjoitettu: "Kuinka suloiset niitten jalat, jotka julistavat hyvää sanomaa."

16 Mutta eivät kaikki olleet kuuliaiset evankeliolle. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka uskoi saarnaamme?"

17 Usko tulee siis saarnasta, mutta saarna Kristuksen sanan kautta.
18 Mutta sanon: eivätkö ole kuulleet? Kyllä ovat. "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja sanansa mailman ääriin asti."
19 Kuitenkin sanon: eikö Israel ole tiennyt? Ensin Mooses sanoo: "Minä yllytän teitä kiivauteen kansan kautta, joka ei ole kansa, kiihoitan teitä ymmärtämättömän kansan kautta."

20 Jesaja on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsi; olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysy."

voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole julistajaa?
15 Ja kuinka kukaan voi julistaa, ellei ketään lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka hyvää sanomaa julistavat!"

16 Mutta eivät kaikki ole olleet kuuliaisia evankeliumille. Sillä Esaias sanoo: "Herra, kuka uskoo meidän saarnamme?"
17 Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan kautta.
18 Mutta minä kysyn: eivätkö he ole kuulleet? Kyllä ovat: "Heidän äänensä on kulkenut kaikkiin maihin, ja heidän sanansa maan piirin ääriin".
19 Minä kysyn: eikö Israelilla ole ollut siitä tietoa? Ensiksi jo Mooses sanoo: "Minä herätän teidän kiivautenne kansan kautta, joka ei ole kansa, ymmärtämättömän kansan kautta minä teitä kiihoitan".
20 Ja Esaias on rohkea ja sanoo: "Minut ovat löytäneet ne, jotka eivät minua etsineet; minä olen ilmestynyt niille, jotka eivät minua kysyneet".

21 Mutta Israelista Hän sanoo: "Koko päivän olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohti."

ISRAELIN VÄLIAIKAINEN HYLKÄÄMINEN

1 Sanon siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Eihän toki! Sillä minäkin olen israelilainen, Aabrahamin jälkeläinen, Benjaminin sukukuntaa.

2 Ei Jumala ole hylännyt kansaansa jonka Hän on ennalta tuntenut. Vai ettekö tiedä mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliasta, kuinka hän kääntyy Jumalan puoleen Israelia vastaan (sanoen):
3 Herra, he ovat tappaneet profeettasi ja hajoittaneet alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät henkeäni?"

4 Mutta mitä jumalallinen vastaus sanoo hänelle? "Olen jättänyt itselleni seitsemän tuhatta miestä jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."
5 Niin on siis nykyaikanakin jäännös armon valinnan mukaan.

21 Mutta Israelille sanoo: "Koko päivän olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja vastaan väittävää kansaa kohtaan."

11. Luku

1 Sanon siis: ei kai Jumala ole hylännyt kansaansa? Pois se! Sillä minäkin olen israelilainen, Aaprahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.

2 Ei Jumala ole hylännyt kansaansa, jonka on ennalta tuntenut. Ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Eliasta, kuinka hän kääntyy Jumalan puoleen Israelia vastaan:
3 "Herra, ovat tappaneet profeettasi ja hajoittaneet alttarisi. Minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja tavoittelevat henkeäni"?
4 Mutta mitä Jumalan vastaus sanoo hänelle? "Olen jättänyt itselleni seitsemän tuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."
5 Niin on siis nykyaikanakin ollut jäännös armon valinnan mukaan.

21 Mutta Israelista hän sanoo: "Koko päivän minä olen ojentanut käsiäni tottelematonta ja uppiniskaista kansaa kohden".

11. Luku

1 Minä sanon siis: ei kaiketi Jumala ole hyljännyt kansaansa? Pois se! Sillä olenhan minäkin israelilainen, Aabrahamin siementä, Benjaminin sukukuntaa.
2 Ei Jumala ole hyljännyt kansaansa, jonka hän on edeltätuntenut. Vai ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo kertomuksessa Eliaasta, kuinka hän Jumalan edessä syyttää Israelia:
3 Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi, ja minä yksin olen jäänyt jäljelle, ja he väijyvät minun henkeäni?
4 Mutta mitä sanoo hänelle Jumalan vastaus? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemäntuhatta miestä, jotka eivät ole notkistaneet polvea Baalille."
5 Samoin on nyt tänäkin aikana olemassa jäännös armon valinnan mukaan.

6 Mutta jos valinta perustuu armoon, se ei enää perustu tekoihin, sillä muuten armo ei enää ole armo (mutta jos tekoihin, se ei ole enää armoa, sillä muuten teko ei enää ole teko).
7 Kuinka siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat saavuttaneet, ja muut ovat paatuneet,
8 niin kuin on kirjoitettu: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät jotteivät näkisi ja korvat jotteivät kuulisi —tähän päivään asti."
9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi."
10 Soetkoot heidän silmänsä jotteivät he näkisi ja paina aina heidän selkänsä kumaraan."

6 Mutta jos se on armosta, niin ei enää teoista, muuten armo ei enää ole armo.

7 Kuinka siis? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat saavuttaneet ja muut ovat paatuneet,
8 niin kuin on kirjoitettu: "Jumala on antanut heille syvän unen hengen, silmät, etteivät näe, ja korvat, etteivät kuule - tähän päivään asti."
9 Daavid sanoo: "Tulkoon pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi,
10 soetkoot silmänsä, jotteivät näkisi, ja paina aina selkänsä kumaraan."

6 Mutta jos valinta on armosta, niin se ei ole enää teoista, sillä silloin armo ei enää olisikaan armo.

7 Miten siis on? Mitä Israel tavoittelee, sitä se ei ole saavuttanut, mutta valitut ovat sen saavuttaneet; muut ovat paatuneet,
8 niinkuin kirjoitettu on: "Jumala on antanut heille uneliaisuuden hengen, silmät, etteivät he näkisi, ja korvat, etteivät he kuulisi, tähän päivään asti".
9 Ja Daavid sanoo: "Tulkoon heidän pöytänsä heille paulaksi ja ansaksi ja lankeemukseksi ja kostoksi,
10 soetkoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi; ja paina yhäti heidän selkänsä kumaraan".

PAKANAIN PELASTUMINEN

11 Sanon siis: eivät kai he ole kompastuneet sitä varten että lankeaisivat? Eihän toki! Vaan heidän lankeemuksensa vuoksi tuli pakanoille pelastus, sytyttämään juutalaiset* kiivauteen.

11 Sanon siis: ovatko kompastuneet, jotta kaatuisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pakanille autuus sytyttämään heitä kiivauteen.

11 Minä siis sanon: eivät kaiketi he ole sitä varten kompastuneet, että lankeaisivat? Pois se! Vaan heidän lankeemuksensa kautta tuli pelastus pakanoille, että he itse syttyisivät kiivauteen.

12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailman rikkaus ja heidän vajautensa pakanain rikkaus, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!

13 Puhun näet teille, pakanoille. Koska olen pakanain apostoli, kunnioitan virkaani,
14 sytyttääkseni jos mahdollista kiivauteen heimolaisiani* ja pelastaakseni muutamia heistä.

15 Sillä jos heidän hylkäämisensä on *maailmalle sovitukseksi*, mitä heidän hyväksymisensä on muuta kuin elämä kuolleista?
16 Jos nimittäin uutisleipä on pyhä, on koko taikinakin, ja jos juuri on pyhä, ovat oksatkin.
17 Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä joka olet *villiä öljypuuta*, olet oksastettu niitten oikeain joukkoon ja olet tullut osalliseksi öljypuun °juuresta ja mehevyydestä°,

18 niin älä ylpeile oksia vastaan. Mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta vaan juuri sinua.

12 Mutta jos lankeemuksensa on mailman rikkaus ja vajautensa pakanain rikkaus, kuinka paljoa enemmän runsautensa!

13 Puhun näet teille, pakanille. Koska olen pakanain apostoli, kunnioitan virkaani,
14 sytyttääkseni jollakin tavoin kiivauteen lihani heimolaiset ja vapahtaakseni edes muutamia heistä.

15 Sillä jos hylkäämisensä on mailman sovitus, mitä armoihin otto muuta kuin elämä kuolleista?

16 Jos nimittäin esikko on pyhä, on koko taikinakin, ja jos juuri on pyhä, ovat oksatkin.
17 Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu niitten joukkoon ja olet päässyt niitten kanssa osalliseksi öljypuun juuresta ja mehusta,
18 niin älä kerskaa oksia vastaan; mutta jos kerskaat, niin et sinä kannata juurta, vaan juuri sinua.

12 Mutta jos heidän lankeemuksensa on maailmalle rikkaudeksi ja heidän vajautensa pakanoille rikkaudeksi, kuinka paljoa enemmän heidän täyteytensä!
13 Teille, pakanoille, minä sanon: Koska olen pakanain apostoli, pidän minä virkaani kunniassa,
14 sytyttääkseni, jos mahdollista, kiivauteen niitä, jotka ovat minun heimolaisiani, ja pelastaakseni edes muutamia heistä.
15 Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailmalle sovitukseksi, mitä heidän armoihin-ottamisensa on muuta kuin elämä kuolleista?
16 Mutta jos uutisleipä on pyhä, niin on myös koko taikina, ja jos juuri on pyhä, niin ovat myös oksat.
17 Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta,
18 niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri

19 Sinä sanot nyt: "Ne oksat taitettiin pois jotta minut oksastettaisiin."

20 Oikein. Epäuskon vuoksi ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskon avulla. Älä ylpeile vaan pelkää.
21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, (ehkä) Hän ei ole säästävä sinuakaan.
22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta — ankaruutta langenneita kohtaan ja hyvyyttä sinua kohtaan jos pysyt Hänen hyvyydessään; muuten sinutkin hakataan pois."

23 Mutta nuokin, jos eivät jää epäuskoonsa, oksastetaan, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.

24 Sillä jos sinä olet hakattu pois luontonsa puolesta villistä öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä, jotka ovat luonnollisia oksia, oksastetaan omaan Öljypuuhunsa!

19 Sanot nyt: "Ne oksat taitettiin pois, jotta minut oksastettaisiin."

20 Oikein. Epäuskon tähden ne taitettiin pois, ja sinä pysyt uskon kautta. Älä ylpeile, vaan pelkää,
21 sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ehkei ole säästävä sinuakaan.
22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: ankaruutta langenneita kohtaan ja hyvyyttä sinua kohtaan, jos pysyt hyvyydessään; muuten sinutkin hakataan pois.

23 Mutta nuokin, jos eivät jää epäuskoonsa, oksastetaan, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.

24 Sillä jos sinä olet hakattu pois luonnollisesta metsäöljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset oksat oksastetaan omaan öljypuuhunsa!

kannattaa sinua.
19 Sinä kaiketi sanonet: "Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin".
20 Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä, vaan pelkää.
21 Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävä sinuakaan.
22 Katso siis Jumalan hyvyyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyyttänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvyydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois.
23 Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen.
24 Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljypuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa!

ISRAELIN PELASTUMINEN

25 En näet halua, veljet — jottette olisi itsessänne viisaita — teidän olevan tietämättömiä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on tullut sisälle.

26 Niin koko Israel on pelastuva, niin kuin on kirjoitettu: "Pelastaja tulee Siionista, (ja) Hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista."
27 Ja tämä on liittoni heidän kanssaan kun otan pois heidän syntinsä."

28 Ilosanoman kannalta he tosin ovat vihollisia teidän tähtenne mutta valinnan kannalta rakastettuja isien vuoksi.

29 Jumalan armolahjat ja kutsu ovat näet peruuttamattomat.
30 Sillä niin kuin tekin* ennen olitte Jumalalle tottelemattomia mutta nyt olette saaneet armon näitten tottelemattomuuden vuoksi,
31 niin nämäkin ovat nyt olleet tottelemattomia jotta myös he teille*

25 En näet halua, veljet - jottette olisi itsessänne viisaita - teidän olevan tietämättömiä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi aikaa tavannut paatumus hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on tullut sisälle.

26 Niin koko Israel on tuleva autuaaksi, niin kuin on kirjoitettu: "Pelastaja tulee Siionista ja Hän poistaa jumalattoman menon Jaakosta.
27 Tämä on liittoni heille, kun otan pois syntinsä."

28 Evankelion kannalta he tosin ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta rakastettuja isien tähden.
29 Sillä Jumalan armolahjat ja kutsumus ovat peruuttamattomat.
30 Niin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näitten tottelemattomuuden kautta,
31 niin nämäkin ovat olleet tottelemattomia, jotta myös he teille

25 Sillä minä en tahdo, veljet-ettette olisi oman viisautenne varassa-pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus-hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut,
26 ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: "Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista.
27 Ja tämä on oleva minun liittoni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä."
28 Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden.
29 Sillä ei Jumala armolahjojansa ja kutsumistansa kadu.
30 Samoin kuin te ennen olitte Jumalalle tottelemattomia, mutta nyt olette saaneet laupeuden näiden tottelemattomuuden kautta,
31 samoin nämäkin nyt ovat olleet tottelemattomia, että myös he teille

tulleen armon vuoksi [nyt] saisivat armon.

32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen jotta Hän kaikkia armahtaisi.

JUMALAN YLISTYS

33 Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat Hänen tuomionsa ja käsittämättömät Hänen tiensä!
34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut Hänen neuvonantajansa?

35 Tai kuka on ensin antanut Hänelle, ja se olisi tälle korvattava?
36 Sillä kaikki on alkuisin Hänestä ja Hänen vaikutuksestaan ja Hänen tähtensä. Hänelle kunnia ikuisesti*! Aamen.

UUSI ELÄMÄ

1 Jumalan laupeuden vuoksi kehoitan siis teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi hengellisenä* jumalanpalveluksenanne.

tulleen laupeuden kautta nyt saisivat laupeuden.
32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, jotta kaikkia armahtaisi.

33 Oi Jumalan rikkauden, viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat tuomionsa ja käsittämättömät tiensä!
34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut neuvonantajansa?
35 Tai kuka on ensin antanut Hänelle, ja se olisi Hänelle korvattava?
36 Sillä Hänestä ja Hänen kauttansa ja Häneen on kaikki. Hänelle kunnia iäti. Totisesti.

12. Luku

1 Jumalan laupeuden kautta kehoitan siis teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi, toimelliseen jumalanpalvelukseen.

tulleen armahtamisen kautta nyt saisivat laupeuden.
32 Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että hän kaikkia armahtaisi.

33 Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!
34 Sillä kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa?
35 Tai kuka on ensin antanut hänelle jotakin, joka olisi tälle korvattava?
36 Sillä hänestä ja hänen kauttansa ja häneen on kaikki; hänelle kunnia iankaikkisesti! Amen.

12. Luku

1 Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

2 Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen avulla tutkiaksenne mikä on Jumalan hyvä ja otollinen ja täydellinen tahto.

2 Älkää mukautuko tämän mailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan hyvä ja otollinen ja täydellinen tahto.

2 Älkääkä mukautuko tämän maailmanajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

ARMOLAHJOJEN OIKEA KÄYTTÖ

3 Sillä sen armon perusteella joka on minulle annettu, kehoitan jokaista joka on joukossanne, olemaan ajattelematta itsessään enempää kuin sopii ajatella, vaan ajattelemaan vaatimattomasti, sen mukaan kuin Jumala on kullekin uskon määrän jakanut.
4 Sillä niin kuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,
5 niin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa ja kukin toistemme jäseniä.

6 Mutta meillä on erilaisia armolahjoja meille annetun armon mukaan: *jos kenellä on* profetoimisen lahja, käyttäköön sitä uskon määrän mukaan,

7 tai virka, valvokoon virassaan, opettaja opettamisessaan

3 Sillä sen armon kautta, joka on minulle annettu, kehoitan jokaista, joka on joukossanne, olemaan ajattelematta itsestään enempää kuin tulee ajatella, vaan ajattelemaan vaatimattomasti, niin kuin Jumala on kullekin uskonmäärän jakanut.
4 Sillä niin kuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,
5 niin me monet olemme yksi ruumis Kristuksessa ja kukin toistemme jäseniä.
6 Meillä on erilaisia armolahjoja meille annetun armon mukaan: joko profetoimisen lahja, uskon määrän mukaan,

7 tai virka uskollisena virassa tai opettaja opettamisessa

3 Sillä sen armon kautta, mikä minulle on annettu, minä sanon teille jokaiselle, ettei tule ajatella itsestänsä enempää, kuin ajatella sopii, vaan ajatella kohtuullisesti, sen uskonmäärän mukaan, minkä Jumala on kullekin suonut.
4 Sillä niinkuin meillä yhdessä ruumiissa on monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole sama tehtävä,
5 niin me, vaikka meitä on monta, olemme yksi ruumis Kristuksessa, mutta itsekukin olemme toistemme jäseniä;
6 ja meillä on erilaisia armolahjoja sen armon mukaan, mikä meille on annettu; jos jollakin on profetoimisen lahja, käyttäköön sitä sen mukaan, kuin hänellä uskoa on;
7 Jos virka, pitäköön virastaan vaarin; jos joku opettaa, olkoon uskollinen

8 ja kehoittaja kehoittamisessaan; antaja toimikoon vilpittömästi, johtaja innokkaasti, laupeuden harjoittaja iloiten."

8 tai kehoittaja kehoittamisessa, antaja hyvyydessä, johtaja innossa, laupeuden harjoittaja ilossa.

opettamisessaan;
8 jos kehoittaa, niin kehoittamisessaan; joka antaa, antakoon vakaasta sydämestä; joka on johtaja, johtakoon toimellisesti; joka laupeutta harjoittaa, tehköön sen iloiten.

KRISTILLISEN ELÄMÄN SÄÄNTÖJÄ

9 Olkoon rakkaus vilpitön. Kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.
10 Veljesrakkaudessa olkaa helläsydämiset toisianne kohtaan; kunnioittamisessa käykää toistenne edellä."

11 Älkää olko innossa veltot. Olkaa Hengessä palavat. Palvelkaa Herraa.

12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät.

13 0ttakaa osaa pyhien tarpeisiin, tavoitelkaa vieraanvaraisuutta.
14 Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa älkääkä kirotko.
15 Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.
16 Olkaa samaa mieltä keskenänne. Älkää

9 Olkoon rakkaus vilpitön. Kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.
10 Veljesrakkaudessa olkaa helläsydämiset toisianne kohtaan; kunnioittamisessa kulkekaa toistenne edellä.
11 Älkää harrastuksessa olko laiskat; olkaa Hengessä palavat; palvelkaa Herraa.
12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät.
13 Ottakaa osaa pyhien tarpeisiin, harjoittakaa vieraanvaraisuutta.
14 Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa älkääkä kirotko.
15 Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.
16 Olkaa samaa mieltä toisianne

9 Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.
10 Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.
11 Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa.
12 Olkaa toivossa iloiset, ahdistuksessa kärsivälliset, rukouksessa kestävät.

13 Pitäkää pyhien tarpeet ominanne; harrastakaa vieraanvaraisuutta.
14 Siunatkaa vainoojianne, siunatkaa, älkääkä kirotko.
15 Iloitkaa iloitsevien kanssa, itkekää itkevien kanssa.
16 Olkaa keskenänne yksimieliset. Älkää

korkeita mielikö vaan *liittykää nöyrien joukkoon*. Älkää olko itsessänne viisaita.

17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa hyvää kaikkien ihmisten edessä.
18 Jos mahdollista — mikäli teistä riippuu — eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
19 Älkää itse kostako, rakkaat, vaan antakaa sija Jumalan vihalle, silti on kirjoitettu: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra."
20 Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä; jos hänellä on jano, juota häntä. Sillä näin tekemällä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle."
21 Älä salli pahan voittaa itseäsi, vaan voita sinä paha hyvällä.

kohtaan. Älkää korkeita mielikö, vaan liittykää nöyriin. Älkää olko itsessänne viisaita.
17 Älkää kellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa hyvää kaikkien ihmisten edessä.
18 Jos mahdollista - tämä sanottakoon teistä - eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
19 Älkää itse kostako, rakkaat, vaan antakaa sija Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra."
20 Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä; jos hänellä on jano, juota häntä. Sillä näin tehden kokoat tulisia hiiliä päänsä päälle."
21 Älköön paha sinua voittako, vaan voita sinä paha hyvällä.

korkeita mielitelkö, vaan tyytykää alhaisiin oloihin. Älkää olko itsemielestänne viisaita.
17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.
18 Jos mahdollista on ja mikäli teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien ihmisten kanssa.
19 Älkää itse kostako, rakkaani, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä kirjoitettu on: "Minun on kosto, minä olen maksava, sanoo Herra".
20 Vaan "jos vihamiehelläsi on nälkä, ruoki häntä, jos hänellä on jano, juota häntä, sillä näin tehden sinä kokoat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle".
21 Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

ESIVALTAAN ALISTUMINEN

1 Olkoon jokainen ihminen* alamainen hallitseville° viranomaisille. Sillä ei ole muuta esivaltaa kuin Jumalalta. Ne jotka ovat (viranomaisina), ovat Jumalan asettamat.

13. Luku

1 Olkoon jokainen sielu alamainen hallitseville viranomaisille. Sillä ei ole esivaltaa muuta kuin Jumalalta. Vallassa olevat viranomaiset ovat Jumalan asettamat.

13. Luku

1 Jokainen olkoon alamainen sille esivallalle, jonka vallan alla hän on. Sillä ei ole esivaltaa muutoin kuin Jumalalta; ne, jotka ovat, ovat Jumalan asettamat.

2 Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, se vastustaa Jumalan säätämystä. Mutta ne jotka vastustavat, aiheuttavat itselleen tuomion.

3 Hallitusmiehet eivät näet ole hyvien tekojen pelkona vaan pahojen. Jos siis haluat olla esivaltaa pelkäämättä, tee hyvää, niin saat siltä kiitoksen.

4 Sillä se on Jumalan palvelija sinulle hyväksi. Mutta jos teet pahaa, niin pelkää, sillä se ei turhaan miekkaa kanna, koska se on Jumalan palvelija, kostaja *sen rankaisemiseksi* joka pahaa tekee.

5 Siksi täytyy olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen* vuoksi vaan myös omantunnon vuoksi.
6 Sen vuoksi te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelijoita jotka ahkeroivat juuri sitä varten.
7 Antakaa (siis) jokaiselle velvollisuuden mukaan: vero kenelle vero kuuluu, tulli kenelle tulli, pelko kenelle pelko, kunnia kenelle kunnia kuuluu.

2 Joka siis asettuu esivaltaa vastaan, se vastustaa Jumalan säätämystä, mutta vastustajat tuottavat itselleen tuomion.

3 Hallitusmiehet eivät näet ole hyvien tekojen pelkona, vaan pahojen. Jos siis haluat olla esivaltaa pelkäämättä, tee hyvää, niin saat siltä kiitoksen.

4 Sillä se on Jumalan palvelija sinulle hyväksi. Mutta jos teet pahaa, pelkää; sillä se ei turhaan miekkaa kanna, koska on Jumalan palvelija, kostaja tuomioksi sille, joka pahaa harjoittaa.

5 Siksi täytyy olla alamainen, ei ainoasti vihan vuoksi, vaan myös omantunnon tähden.
6 Sen vuoksi verojakin maksatte, sillä ovat Jumalan palvelijoita, omistautuen juuri siihen.
7 Olkaa siis velvolliset kaikille: vero, kelle vero, tulli, kelle tulli, pelko, kelle pelko, kunnia, kelle kunnia.

2 Sentähden, joka asettuu esivaltaa vastaan, se nousee Jumalan säätämystä vastaan; mutta jotka nousevat vastaan, tuottavat itsellensä tuomion.
3 Sillä hallitusmiehet eivät ole niiden pelkona, jotka tekevät hyvää, vaan niiden, jotka tekevät pahaa. Jos siis tahdot olla esivaltaa pelkäämättä, niin tee sitä, mikä hyvää on, ja sinä saat siltä kiitoksen;
4 sillä se on Jumalan palvelija, sinulle hyväksi. Mutta jos pahaa teet, niin pelkää; sillä se ei miekkaa turhaan kanna, koska se on Jumalan palvelija, kostaja sen rankaisemiseksi, joka pahaa tekee.
5 Siksi tulee olla alamainen, ei ainoastaan rangaistuksen tähden, vaan myös omantunnon tähden.
6 Sentähdenhän te verojakin maksatte. Sillä he ovat Jumalan palvelusmiehiä, ahkeroiden virassansa juuri sitä varten.
7 Antakaa kaikille, mitä annettava on: kenelle vero, sille vero, kenelle tulli, sille tulli, kenelle pelko, sille pelko, kenelle kunnia, sille kunnia.

VELJELLISESTÄ RAKKAUDESTA

8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa paitsi rakkautta toisianne kohtaan. Sillä joka toista rakastaa, on lain täyttänyt.

9 Sillä tämä: "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", ("Älä sano väärää todistusta",) "Älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältyy tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."
10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle pahaa. Rakkaus on siis lain täyttämistä.

8 Älkää olko kellekään mitään velkaa, paitsi toistenne rakastamisessa; sillä joka toista rakastaa, on täyttänyt lain.

9 Sillä tämä: "Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä himoitse" ja mikä muu käsky tahansa sisältyy tähän sanaan: "Rakasta lähimäistäsi niin kuin itseäsi."
10 Rakkaus ei tee lähimäiselle pahaa. Rakkaus on siis lain täyttämys.

8 Älkää olko kenellekään mitään velkaa, muuta kuin että toisianne rakastatte; sillä joka toistansa rakastaa, se on lain täyttänyt.
9 Sillä nämä: "Älä tee huorin, älä tapa, älä varasta, älä himoitse", ja mikä muu käsky tahansa, ne sisältyvät kaikki tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".
10 Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa. Sentähden on rakkaus lain täyttämys.

KRISTUKSEN PÄIVÄ ON LÄHELLÄ

11 Tämän sanon* koska tunnemme° ajan, että jo on hetki meidän unesta nousta, sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin kun tulimme uskoon.

12 Yö on pitkälle kulunut ja päivä on lähellä. Pankaamme siis pois pimeän teot ja pukeutukaamme valon varuksiin.

13 Vaeltakaamme kunniallisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa*,

11 Tehkää tämä tuntiessanne ajan, että jo on hetki unestanne nousta, sillä autuus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun tulimme uskoon.

12 Yö on pitkälle kulunut ja päivä on tullut lähelle. Pankaamme siis pois pimeän teot ja pukeukaamme valon varuksiin.
13 Vaeltakaamme säällisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja

11 Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.
12 Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.
13 Vaeltakaamme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäyksissä ja

ei haureudessa ja irstailussa, ei riidassa ja kateudessa,
14 vaan pukeutukaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, älkääkä pitäkö lihasta huolta himojen hyväksi.

VELJIEN TUOMITSEMISESTA

1 Heikkouskoista. hoivatkaa väittelemättä mielipiteistä.
2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen joka on heikko, syö vihanneksia.
3 Joka syö älköön halveksiko sitä joka ei syö, ja joka ei syö älköön tuomitko sitä joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.
4 Kuka sinä olet joka tuomitset vieraan palvelijaa? Oman Herransa* edessä hän seisoo tai kaatuu. Mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Jumala° on voi-mallinen pitämään hänet pystyssä.
5 Toinen pitää päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä. Kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.
6 Joka ajattelee tiettyä päivää, ajattelee Herran vuoksi (ja joka ei ajattele tiettyä

juomingeissa, ei haureudessa ja irstailussa, ei torassa ja kateudessa,
14 vaan pukeukaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, älkääkä pitäkö lihasta huolta himoihin.

14. Luku

1 Uskossa heikkoa hoivatkaa - ei mielipiteitten arvostelemista varten.
2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.
3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö, ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.
4 Kuka sinä olet, joka tuomitset toisen palvelijaa? Omalle isännälleen hän seisoo tai kaatuu. Kuitenkin on pysyvä pystyssä, sillä Jumala on voimallinen pitämään hänet pystyssä.
5 Toinen pitää päivän toista päivää parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.
6 Joka arvostaa päivää, arvostaa sen Herralle. Joka syö, syö Herralle, sillä

juomingeissa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa,
14 vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

14. Luku

1 Heikkouskoista hoivatkaa, rupeamatta väittelemään mielipiteistä.
2 Toinen uskoo saavansa syödä kaikkea, mutta toinen, joka on heikko, syö vihanneksia.
3 Joka syö, älköön halveksiko sitä, joka ei syö; ja joka ei syö, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on ottanut hänet hoivaansa.
4 Mikä sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Oman isäntänsä edessä hän seisoo tai kaatuu; mutta hän on pysyvä pystyssä, sillä Herra on voimallinen hänet pystyssä pitämään.
5 Toinen pitää yhden päivän toista parempana, toinen pitää kaikki päivät yhtä hyvinä; kukin olkoon omassa mielessään täysin varma.
6 Joka valikoi päiviä, se valikoi Herran tähden; ja joka syö, se syö Herran

päivää, on Herran vuoksi ajattelematta).
Joka syö, syö Herran vuoksi, sillä hän
kiittää Jumalaa; ja joka ei syö, on Herran
vuoksi syömättä ja kiittää Jumalaa."
7 Sillä ei kukaan meistä elä itselleen eikä
kukaan kuole itselleen.
8 Jos näet elämme, elämme Herralle, ja
jos kuolemme, kuolemme Herralle.
Elämmepä siis tai kuolemme, olemme
Herran omat.

9 Sillä sitä varten Kristus kuoli (ja nousi)
ja virkosi* eloon jotta Hän olisi sekä
kuolleitten että elävien Herra.
10 Mutta sinä, miksi tuomitset veljeäsi?
Tai sinä, miksi halveksit veljeäsi? Sillä
kaikki me joudumme seisomaan
Kristuksen* tuomioistuimen edessä.

11 On näet kirjoitettu: "Minä elän, sanoo
Herra, niin että minun edessäni on
jokainen polvi notkistuva ja jokainen kieli
on ylistävä Jumalaa."

12 Niin on siis jokainen meistä tekevä
Jumalalle tilin itsestään.

hän kiittää Jumalaa, ja joka ei syö, on
Herralle syömättä ja kiittää Jumalaa.

7 Sillä ei kukaan meistä elä itselleen,
eikä kukaan kuole itselleen.
8 Jos näet elämme, elämme Herralle,
ja jos kuolemme, kuolemme Herralle.
Elämmepä siis tai kuolemme, olemme
Herran.

9 Sillä sitä varten Kristus kuoli ja
virkosi eloon, jotta olisi sekä
kuolleitten että elävien Herra.
10 Mutta sinä, miksi tuomitset
veljeäsi? Tai sinä, miksi halveksit
veljeäsi? Sillä kaikki tulemme
seisomaan Jumalan tuomioistuimen
edessä.
11 On näet kirjoitettu: "Minä elän,
sanoo Herra, niin että edessäni on
jokainen polvi notkistuva ja jokainen
kieli on ylistävä Jumalaa."

12 Niin on siis jokainen meistä tekevä
tilin itsestään.

tähden, sillä hän kiittää Jumalaa; ja
joka ei syö, se on Herran tähden
syömättä ja kiittää Jumalaa.

7 Sillä ei kukaan meistä elä itsellensä,
eikä kukaan kuole itsellensä.
8 Jos me elämme, niin elämme
Herralle, ja jos kuolemme, niin
kuolemme Herralle. Sentähden,
elimmepä tai kuolimme, niin me
olemme Herran omat.
9 Sillä sitä varten Kristus kuoli ja
heräsi eloon, että hän olisi sekä
kuolleitten että elävien Herra.
10 Mutta sinä, minkätähden sinä
tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen,
minkätähden sinä halveksit veljeäsi?
Sillä kaikki meidät asetetaan Jumalan
tuomioistuimen eteen.
11 Sillä kirjoitettu on: "Niin totta kuin
minä elän, sanoo Herra, minun
edessäni pitää jokaisen polven
notkistuman ja jokaisen kielen ylistämän
Jumalaa".
12 Niin on siis meidän jokaisen tehtävä
Jumalalle tili itsestämme.

VELJIEN LOUKKAAMINEN

13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko vaan päättäkää pikemmin olla asettamatta veljellenne loukkauskiveä tai viettelystä.
14 Tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa ettei mikään ole itsessään epäpyhää; ainoastaan sille joka pitää jotain epäpyhänä, sille se on epäpyhää."

15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi vuoksi, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä jonka puolesta Kristus on kuollut.
16 Älkää siis antako teidän hyvänne joutua herjattavaksi,
17 Sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.

18 Joka siis tässä suhteessa palvelee Kristusta, se on Jumalalle sovelias ja ihmisille otollinen.
19 Niin tavoitelkaamme siis sitä mikä saa aikaan rauhaa ja keskinäistä rakentumista.

13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla asettamatta veljelle loukkauskiveä tai viettelystä.
14 Tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole itsessään epäpyhää, paitsi sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille on epäpyhää.
15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi vuoksi, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka puolesta Kristus on kuollut.
16 Älköön siis hyvänne joutuko herjattavaksi,
17 sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.
18 Joka siis näissä palvelee Kristusta, on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen.
19 Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä koituu rauhaksi ja keskinäiseksi rakentumiseksi.

13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.
14 Minä tiedän ja olen varma Herrassa Jeesuksessa, ettei mikään ole epäpyhää itsessään; vaan ainoastaan sille, joka pitää jotakin epäpyhänä, sille se on epäpyhää.
15 Mutta jos veljesi tulee murheelliseksi ruokasi tähden, niin sinä et enää vaella rakkauden mukaan. Älä saata ruuallasi turmioon sitä, jonka edestä Kristus on kuollut.
16 Älkää siis antako sen hyvän, mikä teillä on, joutua herjattavaksi;
17 sillä ei Jumalan valtakunta ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta ja rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.
18 Joka tässä kohden palvelee Kristusta, se on Jumalalle otollinen ja ihmisille kelvollinen.
19 Niin tavoitelkaamme siis sitä, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumistamme.

20 Älä ruuan vuoksi turmele Jumalan
työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta
sille ihmiselle joka syö *loukkaukseksi
joutuen*, se on pahaa.
21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja viiniä
juomatta ja karttaa sitä mistä veljesi
loukkaantuu tai missä hän lankeaa tai on
heikko.
22 *Onko sinulla usko? Pidä se itselläsi
Jumalan edessä. * Onnellinen se joka ei
tuomitse itseään siitä minkä katsoo
oikeaksi.
23 Mutta joka epäröi, on tuomittu jos
syö, koska syöminen ei perustu uskoon.
Sillä kaikki mikä ei perustu uskoon, on
syntiä.

POIS ITSEKKYYS

1 Mutta meidän, vahvojen, on kannettava
heikkojen vajavuuksia eikä oltava
itsellemme mieliksi.
2 Olkoon (siis) kukin meistä
lähimmäiselleen mieliksi, hänen hyväkseen,
rakentumista varten.
3 Sillä Kristuskaan ei ollut itselleen
mieliksi vaan niin kuin on kirjoitettu:
"Niitten herjaukset jotka sinua herjaavat,

20 Älä ruuan tähden turmele Jumalan
työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta
sille ihmiselle, joka syö loukkaukseksi,
se on pahaa.
21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja
viiniä juomatta ja tekemättä sitä, missä
veljesi kompastuu.

22 Säilytä usko, joka sinulla on
itsessäsi Jumalan edessä. Onnellinen
se, joka ei tuomitse itseään siitä,
minkä katsoo oikeaksi.
23 Mutta joka epäröi, on tuomittu, jos
syö, koska se ei ole uskosta, sillä
kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

15. Luku

1 Mutta meidän, vahvojen, tulee
kantaa heikkojen vajavuuksia eikä olla
itsellemme mieliksi.
2 Olkoon kukin meistä lähimäiselle
mieliksi, hyväksi, rakentumista varten.

3 Sillä Kristuskaan ei ollut itselleen
mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu:
"Sinua herjaavaisten herjaukset ovat

20 Älä ruuan tähden turmele Jumalan
työtä. Kaikki tosin on puhdasta, mutta
sille ihmiselle, joka syö tuntoansa
loukaten, se on pahaa.
21 Hyvä on olla lihaa syömättä ja
viiniä juomatta ja karttaa sitä, mistä
veljesi loukkaantuu tai joutuu
lankeemukseen tai heikoksi tulee.
22 Pidä sinä itselläsi Jumalan edessä
se usko, mikä sinulla on. Onnellinen on
se, joka ei tuomitse itseään siitä, minkä
hän oikeaksi havaitsee;
23 mutta joka epäröi ja kuitenkin syö,
on tuomittu, koska se ei tapahdu
uskosta; sillä kaikki, mikä ei ole
uskosta, on syntiä.

15. Luku

1 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa
heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää
itsellemme mieliksi.
2 Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen
mieliksi hänen parhaaksensa, että hän
rakentuisi.
3 Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä
mieliksi, vaan niinkuin kirjoitettu on:
"Niiden herjaukset, jotka sinua

ovat sattuneet minuun."
4 Sillä kaikki mikä ennen on kirjoitettu, on (ennalta) kirjoitettu meille opiksi, jotta meillä kärsivällisyyden ja Kirjoitusten lohdutuksen perusteella olisi toivo.

5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teidän olla samaa mieltä keskenänne Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,
6 jotta yksimielisesti, yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

ILOSANOMA PAKANOILLE

7 Hoivatkaa siis toisianne niin kuin Kristuskin on meitä* hoivannut Jumalan kunniaksi.
8 Sillä minä sanon että (Jeesus) Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden vuoksi vahvistaakseen isien saamat lupaukset
9 ja jotta pakanat laupeuden vuoksi ylistäisivät Jumalaa, niin kuin on kirjoitettu: "Sen vuoksi ylistän sinua pakanain keskellä ja laulan kiitosta nimellesi."

sattuneet Minuun."
4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on ennalta kirjoitettu meille opiksi, jotta meillä kärsivällisyyden ja Kirjoitusten lohdutuksen kautta olisi toivo.
5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teidän olla samaa mieltä keskenänne Kristuksen Jeesuksen mukaan,
6 jotta yksimielisesti yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää.

7 Hoivatkaa siis toisianne, niin kuin Kristuskin on meitä hoivannut Jumalan kunniaksi.
8 Sillä minä sanon, että Kristus on tullut leikkauksen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden isille annettujen lupausten vahvistamiseksi
9 ja jotta pakanat laupeuden tähden ylistäisivät Jumalaa, niin kuin on kirjoitettu: "Sen tähden ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta nimellesi."

herjaavat, ovat sattuneet minuun".
4 Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo.

5 Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,
6 niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää.

7 Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.
8 Sillä minä sanon, että Kristus on tullut ympärileikattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset,
9 mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niinkuin kirjoitettu on: "Sentähden minä ylistän sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta sinun nimellesi".

10 Ja Hän* sanoo vielä: "Riemuitkaa,
pakanat, Hänen kansansa kanssa"
11 ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki
pakanat, ja *ylistäkää Häntä, kaikki*
kansat."
12 Ja vielä Jesaja sanoo: "On tuleva
lisain juurivesa ja Hän joka nousee
hallitsemaan pakanoita. Häneen pakanat
panevat toivonsa."
13 Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät
kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, jotta
olisitte runsain määrin osalliset toivosta
Pyhän Hengen voimassa.

10 Kirjoitus sanoo vielä: "Riemuitkaa,
pakanat, kansansa kanssa"
11 ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki
pakanat, ja ylistäkää Häntä, kaikki
kansat."
12 Myös Jesaja sanoo: "On oleva
lisain juurivesa, ja Hän nousee
hallitsemaan pakania. Häneen pakanat
panevat toivonsa."
13 Mutta toivon Jumala täyttäköön
teidät kaikella ilolla ja rauhalla
uskossa, jotta teillä olisi runsas toivo
Pyhän Hengen voimassa.

10 Ja vielä on sanottu: "Riemuitkaa, te
pakanat, hänen kansansa kanssa".
11 Ja taas: "Kiittäkää Herraa, kaikki
pakanat, ja ylistäköot häntä kaikki
kansat".
12 Ja myös Esaias sanoo: "On tuleva
lisain juurivesa, hän, joka nousee
hallitsemaan pakanoita; häneen pakanat
panevat toivonsa".
13 Mutta toivon Jumala täyttäköön
teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa,
niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän
Hengen voiman kautta.

PAAVALI PERUSTELEE TOIMINTAANSA

14 Veljeni, olen itsekin varma teistä että
myös te itse olette täynnä hyvyyttä, teillä
on ylen runsaasti kaikkinaista tietoa ja
kykenette neuvomaan toisianne.

15 Kuitenkin olen kirjoittanut teille (veljet)
osin melko rohkeasti, jälleen
muistuttaakseni teitä sen armon nojalla
minkä Jumala on minulle antanut,

16 että olisin *Jeesuksen Kristuksen*
palvelija pakanain keskellä suorittaessani

14 Veljeni, minä itsekin olen kyllä
varma teistä, että myös te olette
täynnä hyvyyttä, ollen täynnä
kaikkinaista tietoa ja kyeten myös
neuvomaan toisianne.
15 Sitä rohkeammin olen siis teille
paikoin kirjoittanut, uudestaan
muistuttaakseni teitä sen armon
kautta, minkä Jumala on minulle
antanut,
16 ollakseni Kristuksen Jeesuksen
palvelija pakanain keskellä, toimittaen

14 Veljeni, minä kyllä olen varma teistä,
että te jo ilmankin olette täynnä
hyvyyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että
myös kykenette neuvomaan toinen
toistanne.
15 Kuitenkin olen paikka paikoin
jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut,
uudestaan muistuttaakseni teille näitä
asioita, sen armon kautta, jonka
Jumala on minulle antanut
16 sitä varten, että minä olisin
Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanain

Jumalan ilosanoman papillista palvelua, jotta pakarista tulisi otollinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

17 Minulla on siis kerskausta Kristuksessa Jeesuksessa siinä mikä koskee Jumalaa.

18 Sillä en rohkene puhua muusta kuin siitä mitä Kristus sanalla ja teolla on välityksellä saanut aikaan pakanain kuuliaisuudeksi,

19 tunnustekojen ja ihmeitten voimalla, Jumalan* Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemista alkaen kaikkialla Illyrikoniin saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen ilosanoman julistamisen.

20 Näin olen pitänyt kunnianani julistaa ilosanomaa siellä missä Kristusta ei ole mainittu, jotten rakentaisi toisen perustukselle,

21 vaan niin kuin on kirjoitettu: "Joille ei ole julistettu Hänestä, ne *saavat nähdä*, ja jotka eivät ole kuulleet, ne °saavat ymmärtää°."
22 Sen vuoksi olenkin niin usein ollut

Jumalan evankelion pappispalvelua, jotta pakanista tulisi otollinen, Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.

17 Minulla on siis kerskausta Kristuksessa Jeesuksessa siinä, mikä Jumalalle kuuluu,
18 sillä en rohkene puhua mitään siitä, mitä Kristus ei kauttani ole sanalla ja teolla pakanain kuuliaisuudeksi vaikuttanut

19 tunnustekojen ja ihmeitten voimalla, Hengen voimalla, niin että Jerusalemista alkaen ja ympäriinsä Illyrikoon saakka olen saattanut päätökseen Kristuksen evankelion julistamisen.
20 Näin olen pitänyt kunniana julistaa evankeliota siellä, missä Kristuksen nimeä ei ole mainittu, jotten rakentaisi toisen perustukselle,

21 vaan niin kuin on kirjoitettu: "Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, näkevät, ja jotka eivät ole kuulleet, ymmärtävät."
22 Sen vuoksi olinkin usein estynyt

keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri.
17 Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa;
18 sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaisiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla,
19 tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemista ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen,
20 ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä, missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle,
21 vaan niinkuin kirjoitettu on: "Ne, joille ei ole julistettu hänestä, saavat hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät".
22 Sentähden olenkin niin usein ollut

estynyt tulemasta luoksenne.

tulemasta tykönne.

estetty tulemasta teidän tykönne.

PAAVALI SUUNNITTELEE ROOMAN-MATKAA

23 Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun minulla jo monena vuotena on ollut halu tulla luoksenne,
24 niin minä, kun Espanjaan matkustan, tulen luoksenne. Sillä toivon sitä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän auttavan minua sinne, saatuani ensin vähän nauttia seurastanne.

25 Mutta nyt matkustan Jerusalemiin pyhiä palvellen.
26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat nähneet hyväksi toimittaa jonkin yhteisen lahjan Jerusalemissa asuvien pyhien köyhille.

27 He ovat siis nähneet tämän hyväksi, ja he ovat heille velassa. Sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset palvelemaan heitä maallisilla.

28 Suoritettuani siis tämän tehtävän ja vietyäni heille varmennettuna tämän

23 Mutta koska minulle nyt ei ole enää tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla luoksenne,
24 niin minä, jos Espanjaan matkustan, tulen tykönne, sillä toivon ohi matkustavana näkeväni teidät ja teidän auttavan minua sinne, kun ensin vähän saisin iloita seurastanne.

25 Mutta nyt matkustan Jerusalemiin pyhiä palvellen.
26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat nähneet hyväksi toimittaa jonkin yhteydenosoituksen Jerusalemin pyhien köyhille.
27 Ovat siis nähneet hyväksi ja ovat heille velassa, sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisestä hyvästään, niin he puolestaan ovat velvolliset palvelemaan näitä maallisissa.
28 Suoritettuani siis tämän tehtävän ja varmistettuani heille tämän

23 Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tykönne,
24 niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustaessani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne.
25 Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta.
26 Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä.
27 Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla.
28 Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt,

hedelmän lähden kauttanne Espanjaan.
29 Tiedän että tullessani luoksenne tulen Kristuksen (ilosanoman) täydellinen siunaus mukanani.
30 Mutta kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Hengen rakkauteen vedoten taistelemaan kanssani rukoilemalla puolestani Jumalaa,

31 että varjeltuisin Juudean uskottomilta ja että Jerusalemia varten hankkimani avustus olisi pyhille otollinen,

32 niin että minä Jumalan tahdosta ilolla saapuisin luoksenne ja virkistyisin seurassanne.
33 Mutta rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne! Aamen.

HENKILÖKOHTAISIA TERVEISIÄ

1 Suljen suosioonne sisaremme Foiben joka on Kenkrean seurakunnan palvelija,

2 että otatte hänet vastaan Herrassa pyhien arvon mukaisesti ja autatte häntä missä tahansa asiassa hän teitä tarvitsee. Sillä hänkin on ollut apuna monille,

hedelmän menen kauttanne Espanjaan,
29 ja tiedän, että tullessani tykönne tulen Kristuksen täysi siunaus mukanani.
30 Mutta kehoitan teitä Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta taistelemaan kanssani rukouksissa puolestani Jumalan edessä,
31 jotta pelastuisin Juudean uskottomien käsistä ja että Jerusalemia varten toimittamani palvelus olisi pyhille otollinen,
32 niin että minä Jumalan tahdon kautta ilolla saapuisin tykönne ja virkistyisin seurassanne.
33 Rauhan Jumala kaikkien teidän kanssanne! Totisesti.

16. Luku

1 Suljen suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkreassa olevan seurakunnan palvelijatar,
2 että otatte hänet vastaan Herrassa niin kuin pyhien sopii ja autatte häntä, missä tahansa asiassa hän teitä tarvitsee; sillä hänkin on ollut avuksi

lähden teidän kauttanne Hispaniaan;
29 ja minä tiedän, että tullessani teidän tykönne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukanani.
30 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa,
31 että minä pelastuisin joutumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemia varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen,
32 niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tykönne ja virkistyisin teidän seurassanne.
33 Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen.

16. Luku

1 Minä suljen teidän suosioonne sisaremme Foiben, joka on Kenkrean seurakunnan palvelija,
2 että otatte hänet vastaan Herrassa, niinkuin pyhien sopii, ja autatte häntä kaikessa, missä hän teitä tarvitsee; sillä hän on ollut monelle avuksi ja myöskin

minulle itsellenikin.
3 Tervehtikää Priskillaa* ja Akylasta, työtoverejani Kristuksessa Jeesuksessa —

4 jotka minun henkeni puolesta ovat panneet alttiiksi oman kaulansa ja joita en ainoastaan minä kiitä vaan myös kaikki pakanain seurakunnat —
5 sekä seurakuntaa joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehtikää Epainetusta, minulle rakasta, joka on Akaian* esikoinen Kristukselle.
6 Tervehtikää Mariaa joka on nähnyt paljon vaivaa tähtemme*.
7 Tervehtikää Andronikusta ja Juniasta, heimolaisiani ja vankitoverejani, jotka ovat huomattuja apostolien keskellä ja jotka ovat jo ennen minua olleet Kristuksessa.

8 Tervehtikää Ampliasta*, minulle Herrassa rakasta.
9 Tervehtikää Urbanusta, työtoveriamme Kristuksessa, ja Stakysta, minulle rakasta.

10 Tervehtikää Apellesta, koetuksen kestänyttä Kristuksessa. Tervehtikää Aristobuluksen huonekuntaa.

monille, minulle itsellenikin.
3 Tervehtikää Priskillaa ja Akilasta, työtovereitani Kristuksessa Jeesuksessa,
4 -jotka minun henkeni puolesta ovat panneet alttiiksi oman kaulansa, joita en ainoasti minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat -
5 sekä seurakuntaa, joka kokoontuu heidän talossaan. Tervehtikää Epainetosta, minulle rakasta, joka on Aasian esikoinen Kristukselle.
6 Tervehtikää Mariaa, joka on nähnyt paljon vaivaa tähtenne.
7 Tervehtikää Andronikosta ja Juniasta, heimolaisiani ja vankitovereitani, jotka ovat huomattuja apostolien keskellä ja jotka ovat jo ennen minua olleet Kristuksessa.
8 Tervehtikää Ampliasta, minulle Herrassa rakasta.
9 Tervehtikää Urbanusta, työtoveriamme Kristuksessa, ja Stakista, minulle rakasta.
10 Tervehtikää Apellesta, koetuksen kestänyttä Kristuksessa. Tervehtikää Aristobuloksen huonekuntaa.

minulle.
3 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle, työkumppaneilleni Kristuksessa Jeesuksessa,
4 jotka minun henkeni puolesta ovat panneet oman kaulansa alttiiksi ja joita en ainoastaan minä kiitä, vaan myös kaikki pakanain seurakunnat,
5 ja seurakunnalle, joka kokoontuu heidän kodissansa. Tervehdys Epainetukselle, rakkaalleni, joka on Aasian ensi hedelmä Kristukselle.
6 Tervehdys Marialle, joka on nähnyt paljon vaivaa teidän tähtenne.
7 Tervehdys Andronikukselle ja Juniaalle, heimolaisilleni ja vankeustovereilleni, joilla on suuri arvo apostolien joukossa ja jotka jo ennen minua ovat olleet Kristuksessa.
8 Tervehdys Ampliatukselle, rakkaalleni Herrassa.
9 Tervehdys Urbanukselle, meidän työtoverillemme Kristuksessa, ja Stakykselle, rakkaalleni.
10 Tervehdys Apelleelle, koetuksenkestäneelle Kristuksessa. Tervehdys Aristobuluksen perhekuntalaisille.

11 Tervehtikää Herodionia, heimolaistani. Tervehtikää niitä Narkissuksen huonekuntalaisia jotka ovat Herrassa.

12 Tervehtikää Tryfainaa ja Tryfosaa jotka näkevä vaivaa Herrassa. Tervehtikää Persistä, rakastettua, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13 Tervehtikää Ruufusta, valittu Herrassa, ja hänen äitiänsä — ja minun.

14 Tervehtikää Asynkritusta, Flegonia, Hermasta*, Patrohasta Hermestä° ja veljiä jotka ovat heidän kanssaan.
15 Tervehtikä Filologusta ja Juliaa, Neereusta ja hänen sisartaan ja Olympa ja kaikkia pyhiä jotka ovat heidän kanssaan.
16 Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristul sen seurakunnat tervehtivät teitä.

VAROITUKSEN SANA

17 Mutta kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta vastoin sitä

11 Tervehtikää Herodionia, heimolaistani. Tervehtikää niitä Narkissoksen huonekuntalaisia, jotka ovat Herrassa.
12 Tervehtikää Tryfainaa ja Tryfosaa, jotka näkevät vaivaa Herrassa. Tervehtikää Persistä, rakastettua, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.

13 Tervehtikää Ruufusta, valittua Herrassa, ja hänen äitiänsä ja minun.

14 Tervehtikää Asinkritosta, Flegonia, Hermestä, Patrobasta, Hermasta ja veljiä, jotka ovat heidän kanssaan.
15 Tervehtikää Filologosta ja Juliaa, Neereusta ja sisartaan ja Olimpaa ja kaikkia pyhiä, jotka ovat heidän kanssaan.
16 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

17 Mutta kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta

11 Tervehdys Herodionille, heimolaiselleni. Tervehdys Narkissuksen perhekuntalaisille, jotka ovat Herrassa.

12 Tervehdys Tryfainalle ja Tryfosalle, jotka ovat nähneet vaivaa Herrassa. Tervehdys Persikselle, rakkaalle sisarelle, joka on nähnyt paljon vaivaa Herrassa.
13 Tervehdys Rufukselle, valitulle Herrassa, ja hänen äidilleen, joka on kuin äiti minullekin.
14 Tervehdys Asynkritukselle, Flegonille, Hermeelle, Patrobaalle, Hermaalle ja veljille, jotka ovat heidän kanssansa.
15 Tervehdys Filologukselle ja Julialle, Nereukselle ja hänen sisarelleen ja Olympaalle ja kaikille pyhille, jotka ovat heidän kanssansa.
16 Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla. Kaikki Kristuksen seurakunnat tervehtivät teitä.

17 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, pitämään silmällä niitä, jotka saavat aikaan erimielisyyttä ja pahennusta

oppia jonka olette omaksuneet.
Vetäytykää pois heistä.
18 Sillä sellaiset eivät palvele Herraamme (Jeesusta) Kristusta vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät *suloisella puheella ja ylistyksellä* vilpittömien sydämet.

19 Teidän kuuliaisuutenne on näet tullut kaikkien tietoon. Iloitsen sen vuoksi teistä. Tahtoisin teidän kuitenkin olevan viisaita hyvään mutta taitamattomia pahaa.

20 Mutta rauhan Jumala on pian musertava saatanan jalkain alle. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kanssani. (Aamen.)

LISÄÄ TERVEISIÄ

21 Teitä tervehtivät Timoteus, työtoverini, ja heimolaiseni Luukius ja Jaason ja Soosipater.
22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus

vastoin sitä oppia, jonka olette saaneet; vetäytykää pois heistä.
18 Sillä sellaiset eivät palvele Herraamme Jeesusta Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja pettävät suloisella puheella ja ylistyksellä vilpittömien sydämet.
19 Sillä kuuliaisuutenne on tullut kaikkien tietoon; sen tähden iloitsen teistä. Mutta tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään ja taitamattomia pahaan.
20 Mutta rauhan Jumala on pian musertava saatanan jalkainne alle. Herramme Jeesuksen Kristuksen armo kanssanne!

21 Teitä tervehtivät Timoteus, työtoverini, ja heimolaiseni Luukios, Jaason ja Soosipater.
22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, tervehdin teitä Herrassa.

23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus

vastoin sitä oppia, jonka te olette saaneet; vetäytykää pois heistä.
18 Sillä sellaiset eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omaa vatsaansa, ja he pettävät suloisilla sanoilla ja kauniilla puheilla vilpittömien sydämet.
19 Onhan teidän kuuliaisuutenne tullut kaikkien tietoon; sentähden minä iloitsen teistä, mutta minä tahtoisin teidän olevan viisaita hyvään, mutta taitamattomia pahaan.
20 Ja rauhan Jumala on pian musertava saatanan teidän jalkojenne alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.

21 Teitä tervehtivät Timoteus, minun työtoverini, ja heimolaiseni Lukius, Jaason ja Soosipater.
22 Minä Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, sanon teille tervehdyksen Herrassa.
23 Gaius, minun ja koko seurakunnan majanantaja, tervehtii teitä. Erastus, kaupungin rahainhoitaja, ja veli Kvartus

tervehtivät teitä.
24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne! Aamen.

YLISTYS JUMALALLE

25 Mutta Hänelle joka voi teitä vahvistaa minun ilosanomani ja Jeesuksen Kristuksen saaman mukaan, sen salaisuuden ilmestymisen mukaan josta kautta ikuisten aikojen on vaiettu,

26 mutta joka nyt on tuotu ilmi ja profeetallisten kirjoitusten välityksellä iäisen Jumalan käskystä tehty tiettäväksi kaikille kansoille jotta syntyisi uskon kuuliaisuus,
27 Hänelle, ainoalle viisaalle Jumalalle, ikuisesti* kunnia Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

TERVEHDYS JA KIITOS

1 Paavali, Jumalan tahdosta kutsuttu

tervehtivät teitä.
24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo kaikkien teidän kanssanne! Totisesti.

25 Mutta Hänelle, joka voi teitä vahvistaa minun evankelioni ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan - sen salaisuuden ilmoituksen mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,
26 mutta nyt on tuotu ilmi ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuutta varten -
27 Jumalalle, ainoalle viisaalle, Hänelle iäti kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen

tervehtivät teitä.
24 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne. Amen.

25 Mutta hänen, joka voi teitä vahvistaa minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen saarnan mukaan, sen ilmoitetun salaisuuden mukaan, joka kautta ikuisten aikojen on ollut ilmoittamatta,
26 mutta joka nyt on julkisaatettu ja profeetallisten kirjoitusten kautta iankaikkisen Jumalan käskystä tiettäväksi tehty kaikille kansoille uskon kuuliaisuuden aikaansaamiseksi,
27 Jumalan, ainoan viisaan, olkoon kunnia Jeesuksen Kristuksen kautta, aina ja iankaikkisesti. Amen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen kutsuttu

Jeesuksen Kristuksen apostoli, ja veli Soostenes
2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ynnä kaikille jotka avuksi huutavat Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä joka paikassa — sekä heidän että meidän.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
4 Kiitän Jumalaani aina tähtenne Jumalan armosta joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,

5 että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,
6 koska todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu
7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä.

8 Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, ollaksenne nuhteettomat Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä.

kutsuttu apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Soostenes
2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, kutsutuille pyhille ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä joka paikassa, sekä heidän että meidän.
3 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
4 Kiitän Jumalaani aina tähtenne Jumalan armosta, teille Kristuksessa Jeesuksessa annetusta,

5 että kaikessa olette rikastuneet Hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,
6 sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,
7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa vartoessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.
8 Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti nuhteettomina Herramme Jeesuksen Kristuksen päivään.

apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Soostenes
2 Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle, Kristuksessa Jeesuksessa pyhitetyille, jotka ovat kutsutut ja pyhät, ynnä kaikille, jotka avuksi huutavat meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä kaikissa paikkakunnissa, niin omissaan kuin meidänkin.
3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!
4 Minä kiitän Jumalaani aina teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa,
5 että kaikessa olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa,
6 sen mukaan kuin todistus Kristuksesta on teissä vahvistettu,
7 niin ettei teiltä mitään puutu missään armolahjassa, teidän odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestystä.
8 Hän on myös vahvistava teitä loppuun asti, niin että te olette nuhteettomat meidän Herramme

9 Jumala on uskollinen, Hän jonka tahdosta* olette kutsutut Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

HAJAANNUSTA SEURAKUNNASSA

10 Mutta kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että kaikki puhuisitte samaa ja ettei keskellänne olisi eripuraisuutta vaan olisitte täysin yhtä samanmielisinä ja samoin ajatellen.

11 Sillä Kloen perhekunta on minulle ilmoittanut teistä, veljeni, että keskellänne on riitoja.
12 Tarkoitan sitä että kukin teistä lausuu kantansa: "Minä olen Paavalin kannalla", "Minä Apolloksen", "Minä Keefaan" ja "Minä Kristuksen"."

13 Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavali ole naulittu ristiin puolestanne? Vai oletteko kastetut Paavalin nimeen?

14 Kiitän Jumalaa etten ole kastanut

9 Jumala on uskollinen, Hän, jonka kautta olette kutsutut Poikansa Jeesuksen Kristuksen, Herramme, yhteyteen.

10 Kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen kautta, että kaikki puhuisitte samoin eikä seassanne olisi eripuraisuutta, vaan olisitte täysin yhtä samassa mielessä ja samassa käsityksessä.

11 Sillä Kloen väen kautta on minulle ilmoitettu teistä, veljeni, että keskellänne on riitoja.
12 Tarkoitan sitä, että kukin teistä sanoo: "Minä olen Paavalin", "Minä Apollon", "Minä Keefaan" ja "Minä Kristuksen".

13 Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavali ole naulittu ristiin puolestanne? Vai oletteko kastetut Paavalin nimeen?

14 Kiitän Jumalaa, etten ole kastanut

Jeesuksen Kristuksen päivänä.
9 Jumala on uskollinen, hän, jonka kautta te olette kutsutut hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, yhteyteen.

10 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus.
11 Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.
12 Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".
13 Onko Kristus jaettu? Ei kaiketi Paavali ole ristiinnaulittu teidän edestänne? Vai oletteko te kastetut Paavalin nimeen?
14 Minä kiitän Jumalaa, etten ole

teistä ketään paitsi Krispuksen ja Gaiuksen,
15 ettei kukaan sanoisi että *olen kastanut omaan nimeeni
16 Kastoin tosin Stefanaankin perhekunnan. Sitten en tiedä olenko ketään muuta kastanut.
17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan vaan julistamaan ilosanomaa — ei puheen viisaudella jottei Kristuksen risti kävisi turhaksi.

teistä ketään paitsi Krispon ja Gaiuksen,
15 ettei kukaan saattaisi sanoa, että olen kastanut omaan nimeeni.
16 Kastoin Stefanaankin perhekunnan. Sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.
17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliota julistamaan - ei puheen viisaudella, jottei Kristuksen risti kävisi turhaksi.

kastanut teistä ketään muita kuin Krispuksen ja Gaiuksen,
15 niin ettei kukaan saata sanoa, että te olette minun nimeeni kastetut.
16 Kastoinhan tosin Stefanaankin perhekunnan; sitten en tiedä, olenko ketään muuta kastanut.
17 Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan evankeliumia julistamaan-ei puheen viisaudella, ettei Kristuksen risti menisi mitättömäksi.

RISTIN MERKITYS

18 Sillä sana rististä on hullutus niille jotka joutuvat kadotukseen, mutta meille jotka pelastumme, se on Jumalan voima.

19 On näet kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden ja teen ymmärtäväisten ymmärryksen mitättömäksi."
20 Missä on viisas? Missä kirjanoppinut? Missä tämän maailmanajan älyniekka? Eikö Jumala ole tehnyt (tämän) maailman viisautta hullutukseksi?

21 Sillä koska maailma Jumalan viisauden vuoksi ei viisauden avulla tuntenut

18 Sillä sana rististä on kadotukseen joutuville hullutus, mutta meille autuaaksi tuleville se on Jumalan voima.
19 On näet kirjoitettu: "Viisasten viisauden hävitän ja ymmärtäväisten ymmärryksen teen mitättömäksi."
20 Missä on viisas? Missä kirjanoppinut? Missä tämän maailmanajan väittelijä? Eikö Jumala ole tehnyt tämän mailman viisautta hulluksi?
21 Sillä koska mailma Jumalan viisaudessa ei viisauden avulla tuntenut

18 Sillä sana rististä on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima.
19 Onhan kirjoitettu: "Minä hävitän viisasten viisauden, ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä teen mitättömäksi".
20 Missä ovat viisaat? Missä kirjanoppineet? Missä tämän maailman älyniekat? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hullutukseksi?

21 Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla

Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saaman hullutuksen avulla pelastaa ne jotka uskovat.
22 Mutta kun siis juutalaiset vaativat tunnustekoa* ja kreikkalaiset etsivät viisautta,
23 niin me saarnaamme ristiin naulittua Kristusta juutalaisille pahennuksena ja kreikkalaisille* hullutuksena,
24 mutta niille jotka ovat kutsutut, sekä juutalaisille että kreikkalaisille, Kristusta Jumalan voimana ja Jumalan viisautena.

25 Jumalan hulluus on näet ihmisiä viisaampi, ja Jumalan heikkous on ihmisiä voimallisempi.
26 Sillä katsokaa, veljet, kutsumistanne: ei ole monta *ihmisten mielestä* viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,

27 vaan Jumala on valinnut maailman mielestä tyhmät saattaakseen viisaat häpeään, ja Jumala on valinnut maailman mielestä heikot saattaakseen voimakkaat häpeään,

28 ja Jumala on valinnut maailman mielestä halpasukuiset ja halveksitut (ja)

Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnan hullutuksen kautta tehdä autuaiksi ne, jotka uskovat.
22 Kun siis juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,
23 niin me saarnaamme ristiin naulittua Kristusta, juutalaisille pahennusta ja kreikkalaisille hullutusta,
24 mutta niille, jotka ovat kutsutut, - sekä juutalaisille että kreikkalaisille - Kristusta, Jumalan voimaa ja Jumalan viisautta.
25 Jumalan hulluus on näet ihmisiä viisaampi, ja Jumalan heikkous on ihmisiä väkevämpi.
26 Sillä te näette, veljet, kutsumisenne, ettei ole monta lihan mukaan viisasta, ei monta voimallista, ei monta jalosukuista,
27 vaan Jumala valitsi mailman tyhmät saattaakseen viisaat häpeään, ja Jumala valitsi mailman heikot saattaakseen väkevät häpeään,

28 ja Jumala valitsi mailman halpasukuiset ja halveksitut ja

tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat,
22 koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,
23 me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,
24 mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.
25 Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset.
26 Sillä katsokaa, veljet, omaa kutsumistanne: ei ole monta inhimillisesti viisasta, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista,
27 vaan sen, mikä on hulluutta maailmalle, sen Jumala valitsi saattaaksensa viisaat häpeään, ja sen, mikä on heikkoa maailmassa, sen Jumala valitsi saattaaksensa sen, mikä väkevää on, häpeään,
28 ja sen, mikä maailmassa on halpasukuista ja halveksittua, sen

mitättömät* hylätäkseen ne jotka jotain ovat,

29 jottei mikään liha kerskaisi *Hänen edessään*.
30 Mutta *Hänen armostaan* te olette Kristuksessa Jeesuksessa joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, 'jotta — niin kuin on kirjoitettu
31 — joka kerskaa, se kerskatkoon Herrassa"."

SANOMA RISTIINNAULISTUSTA KRISTUKSESTA

1 Niin minä, tullessani luoksenne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

2 Sillä olin päättänyt teidän keskellänne olla tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen, ja Hänet ristiin naulittuna.
3 Olin luonanne heikkona ja pelossa ja suuressa vavistuksessa,

arvottomat tehdäkseen arvolliset mitättömiksi,

29 jottei mikään liha kerskaisi Jumalan edessä.
30 Mutta Hänestä olette te Kristuksessa Jeesuksessa, josta on tullut meille viisaus Jumalalta ja vanhurskaus ja pyhitys ja lunastus,

31 jotta niin kuin on kirjoitettu "kerskaileva kerskatkoon Herrassa".

2. Luku

1 Niin minä tullessani tykönne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.

2 Sillä olin päättänyt teidän keskellänne olla tuntematta mitään muuta kuin Jeesuksen Kristuksen ja Hänet ristiin naulittuna.
3 Olin tykönänne heikkona ja pelon ja suuren vavistuksen vallassa

Jumala valitsi, sen, joka ei mitään ole, tehdäksensä mitättömäksi sen, joka jotakin on,
29 ettei mikään liha voisi kerskata Jumalan edessä.
30 Mutta hänestä on teidän olemisenne Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille viisaudeksi Jumalalta ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi,

31 että kävisi, niinkuin kirjoitettu on: "Joka kerskaa, sen kerskauksena olkoon Herra".

2. Luku

1 Niinpä, kun minä tulin teidän tykönne, veljet, en tullut puheen tai viisauden loistolla teille Jumalan todistusta julistamaan.
2 Sillä minä olin päättänyt olla teidän tykönänne tuntematta mitään muuta paitsi Jeesuksen Kristuksen, ja hänet ristiinnaulittuna.
3 Ja ollessani teidän tykönänne minä olin heikkouden vallassa ja pelossa ja

4 eikä puheeni ja saamani ollut kiehtovia (inhimillisen) viisauden sanoja vaan Hengen ja voiman osoittamista,
5 jottei uskonne olisi ihmisten viisauden vaan Jumalan voiman varassa.

4 eikä puheeni ja saarnani ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,
5 jottei uskonne olisi ihmisten viisauden, vaan Jumalan voiman varassa.

suuressa vavistuksessa,
4 ja minun puheeni ja saarnani ei ollut kiehtovia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoittamista,
5 ettei teidän uskonne perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan.

JUMALAN VIISAUS

6 Kuitenkin puhumme viisautta täydellisten seurassa mutta emme tämän maailmanajan viisautta emmekä tämän maailmanajan hallitsijain jotka katoavat,

7 vaan puhumme Jumalan viisautta salaisuutena, sitä kätkettyä, jonka Jumala on ennalta määrännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme,

8 sitä jota ei kukaan tämän maailmanajan hallitsijoista ole tuntenut — sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa naulinneet ristiin —
9 vaan niin kuin on kirjoitettu: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut eikä ihmisen sydämeen noussut, minkä Jumala on valmistanut niille jotka Häntä

6 Kuitenkin puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän mailmanajan viisautta emmekä tämän mailmanajan hallitsijain, jotka katoavat,
7 vaan puhumme salaisuuteen kätkettyä Jumalan viisautta, jonka Jumala ennalta määräsi ennen mailmanaikoja kirkkaudeksemme

8 ja jota ei kukaan tämän mailmanajan hallitsijoista ole tuntenut - sillä jos olisivat tunteneet, eivät olisi kirkkauden Herraa naulinneet ristiin -
9 vaan niin kuin on kirjoitettu: "Mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut eikä ihmisen sydämeen tullut, mutta minkä Jumala on valmistanut niille,

6 Kuitenkin me puhumme viisautta täydellisten seurassa, mutta emme tämän maailman viisautta emmekä tämän maailman valtiasten, jotka kukistuvat,
7 vaan me puhumme salattua Jumalan viisautta, sitä kätkettyä, jonka Jumala on edeltämäärännyt ennen maailmanaikoja meidän kirkkaudeksemme,
8 sitä, jota ei kukaan tämän maailman valtiaista ole tuntenut-sillä jos he olisivat sen tunteneet, eivät he olisi kirkkauden Herraa ristiinnaulinneet-
9 vaan, niinkuin kirjoitettu on: "mitä silmä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydämeen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille,

rakastavat”.”
10 Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä välityksellä. Henki näet tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

11 Sillä kuka ihminen tietää mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki joka hänessä on? Samoin ei myöskään kukaan tiedä mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.
12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä vaan sen Hengen joka on Jumalasta lähtöisin, tietääksemme mitä Jumala on meille lahjoittanut.
13 Siitä me myös puhumme, emme ihmisviisauden opettamin sanoin vaan (Pyhän) Hengen opettamin, selittäen hengelliset hengellisesti.
14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se tutkistellaan hengellisesti.
15 Sen sijaan hengellinen ihminen tutkistelee kaikkea, mutta häntä itseään ei kukaan pätevästi tutkistele.
16 Sillä "kuka on tuntenut Herran mielen, kuka* neuvoisi Häntä?” Mutta meillä on

jotka Häntä rakastavat",
10 sillä meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta. Henki näet tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin./
11 Sillä kuka ihmisistä tietää ihmisen asiat paitsi ihmisen henki, joka on hänessä. Samoin ei myöskään kukaan tiedä Jumalan asioita paitsi Jumalan Henki.
12 Mutta me emme saaneet mailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, tunteaksemme, mitä Jumala on meille lahjoittanut,
13 josta myös puhumme, emme ihmisviisauden opettamin sanoin, vaan Hengen opettamin, arvostellen hengelliset hengellisillä.
14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on, sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se arvostellaan hengellisesti.
15 Sitävastoin hengellinen ihminen kyllä arvostelee kaikkea, mutta häntä ei kukaan voi arvostella.
16 Sillä "kuka on tuntenut Herran mielen, niin että neuvoo Häntä?" Mutta

jotka häntä rakastavat".
10 Mutta meille Jumala on sen ilmoittanut Henkensä kautta, sillä Henki tutkii kaikki, Jumalan syvyydetkin.

11 Sillä kuka ihminen tietää, mitä ihmisessä on, paitsi ihmisen henki, joka hänessä on? Samoin ei myös kukaan tiedä, mitä Jumalassa on, paitsi Jumalan Henki.
12 Mutta me emme ole saaneet maailman henkeä, vaan sen Hengen, joka on Jumalasta, että tietäisimme, mitä Jumala on meille lahjoittanut;
13 ja siitä me myös puhumme, emme inhimillisen viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, selittäen hengelliset hengellisesti.
14 Mutta luonnollinen ihminen ei ota vastaan sitä, mikä Jumalan Hengen on; sillä se on hänelle hullutus, eikä hän voi sitä ymmärtää, koska se on tutkisteltava hengellisesti.
15 Hengellinen ihminen sitä vastoin tutkistelee kaiken, mutta häntä itseään ei kukaan kykene tutkistelemaan.
16 Sillä: "kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa

Kristuksen mieli."

KORINTTOLAISTEN LIHALLISUUS

1 Minä en siis, veljet, voinut puhua teille niin kuin hengellisille vaan niin kuin lihallisille, niin kuin pienokaisille Kristuksessa.
2 Maitoa juotin teille enkä* antanut ruokaa, sillä ette silloin sitä sietäneet ettekä vielä nytkään siedä.
3 Olette näet vielä lihallisia. Sillä kun keskellänne on kateutta ja riitaa (ja erimielisyyttä), ettekö ole lihallisia ja vaella ihmisen tavoin?
4 Sillä kun joku sanoo: "Minä olen Paavalin" ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö ole lihallisia*?"

5 Mikä siis Paavali* on? Ja mikä Apollos'? (Vain) palvelijoita joitten avulla olette tulleet uskoon, ja niin kuin Herra kummallekin on suonut.

6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.
7 Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä

meillä on Kristuksen mieli.

3. Luku

1 En minäkään, veljet, voinut puhua teille niin kuin hengellisille, vaan niin kuin lihallisille, niin kuin lapsille Kristuksessa.
2 Maitoa juotin teille, en antanut ruokaa, sillä ette silloin kyenneet ettekä vielä nyt kykene sitä syömään.
3 Olette näet vielä lihallisia. Sillä missä keskellänne on kateutta ja riitaa, ettekö siinä ole lihallisia ja vaella ihmisen tavoin?
4 Sillä kun joku sanoo: "Minä olen Paavalin" ja toinen: "Minä Apollon", ettekö ole ihmisten kaltaisia?

5 Mikä Apollo siis on? Ja mikä Paavali? Vain palvelijoita, joitten kautta tulitte uskoon, ja niin kuin Herra soi kullekin.

6 Minä istutin, Apollo kasteli, mutta Jumala antoi kasvun.
7 Niin ei siis istuttaja ole mitään eikä

häntä?" Mutta meillä on Kristuksen mieli.

3. Luku

1 Niinpä, veljet, minun ei käynyt puhuminen teille niinkuin hengellisille, vaan niinkuin lihallisille, niinkuin pienille lapsille Kristuksessa.
2 Maitoa minä juotin teille, en antanut ruokaa, sillä sitä ette silloin sietäneet, ettekä vielä nytkään siedä;
3 olettehan vielä lihallisia. Sillä kun keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö silloin ole lihallisia ja vaella ihmisten tavoin?
4 Kun toinen sanoo: "Minä olen Paavalin puolta", ja toinen: "Minä olen Apolloksen", ettekö silloin ole niinkuin ihmiset ainakin?
5 Mikä Apollos sitten on? Ja mikä Paavali on? Palvelijoita, joiden kautta te olette tulleet uskoviksi, palvelijoita sen kykynsä mukaan, minkä Herra on heille kullekin antanut.
6 Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala on antanut kasvun.
7 Niin ei siis istuttaja ole mitään, eikä

kastelijakaan vaan Jumala joka antaa kasvun.
8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; molemmat saavat kuitenkin oman palkkansa oman työnsä mukaan"
9 Sillä me olemme Jumalan työtovereja. Te olette Jumalan viljelysmaa, Jumalan rakennus.

kastelija, vaan Jumala, joka antaa kasvun.
8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yksi, ja kukin saa oman palkkansa oman työnsä mukaan.
9 Sillä me olemme Jumalan työtovereita, te olette Jumalan viljelysmaa, Jumalan rakennus.

kastelijakaan, vaan Jumala, joka kasvun antaa.
8 Mutta istuttaja ja kastelija ovat yhtä; kuitenkin on kumpikin saava oman palkkansa oman työnsä mukaan.
9 Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan viljelysmaa, olette Jumalan rakennus.

RAKENTAJAN VASTUU

10 Sen Jumalan armon mukaan joka on minulle annettu, olen taitavan rakentajan tavoin laskenut perustuksen ja toinen sille rakentaa. Mutta katsokoon kukin kuinka sille rakentaa.

11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi laskea kuin joka on pantu, ja se on Jeesus Kristus.
12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle joko kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,

13 on kunkin työ tuleva näkyviin. Sillä se päivä on saattava sen ilmi koska se tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva millainen kunkin työ on.

10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, olen taitavan rakentajan tavoin laskenut perustuksen, ja toinen sille rakentaa. Mutta katsokoon kukin, kuinka sille rakentaa.

11 Sillä toista perustusta ei kukaan voi laskea jo lasketun lisäksi, joka on Jeesus Kristus.
12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle kultaa, hopeaa, jalokiviä, puuta, heinää, olkea,

13 on kunkin teko tuleva ilmi, sillä se päivä paljastaa, koska se tulessa ilmestyy, ja tuli koettelee, millainen kunkin teko on.

10 Sen Jumalan armon mukaan, joka on minulle annettu, minä olen taitavan rakentajan tavoin pannut perustuksen, ja toinen sille rakentaa, mutta katsokoon kukin, kuinka hän sille rakentaa.
11 Sillä muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus.
12 Mutta jos joku rakentaa tälle perustukselle, rakensipa kullasta, hopeasta, jalokivistä, puusta, heinistä tai oljista,
13 niin kunkin teko on tuleva näkyviin; sillä sen on saattava ilmi se päivä, joka tulessa ilmestyy, ja tuli on koetteleva, minkälainen kunkin teko on.

14 Jos jonkun työ, jonka hän on sille
rakentanut, kestää, hän on saava palkan.
15 Jos jonkun työ palaa, hän joutuu
vahinkoon mutta pelastuu itse, kuitenkin
ikään kuin tulen läpi.

16 Ettekö tiedä että te olette Jumalan
temppeli ja että Jumalan Henki asuu
teistä?
17 Jos joku turmelee Jumalan temppelin,
Jumala turmelee hänet. Sillä Jumalan
temppeli on pyhä, ja sellaisia te olette.

18 Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos
joku teistä ajattelee olevansa viisas tässä
maailmanajassa, tulkoon hän tyhmäksi
jotta hänestä tulisi viisas.

19 Sillä tämän maailman viisaus on
hullutusta Jumalan edessä. On näet
kirjoitettu:

20 Hän vangitsee viisaat heidän
viekkauteensa" ja vielä: "Herra tuntee
viisasten ajatukset — että ne ovat turhat."
21 Älköön siis kukaan kerskatko ihmisistä,
sillä kaikki on teidän,
22 sekä Paavali että Apollos ja Keefas ja

14 Jos jonkun rakentama teko
kestää, hän on saava palkan.
15 Jos jonkun teko palaa, hän kärsii
tappion, mutta tulee itse autuaaksi,
kuitenkin ikään kuin tulen läpi.

16 Ettekö tiedä, että olette Jumalan
temppeli ja Jumalan Henki asuu
teissä?
17 Jos joku turmelee Jumalan
temppelin, Jumala turmelee hänet. Sillä
Jumalan temppeli on pyhä, ja sellaisia
olette.
18 Älköön kukaan pettäkö itseään.
Jos joku teistä ajattelee olevansa
viisas tässä mailmanajassa, tulkoon
tyhmäksi tullakseen viisaaksi.

19 Sillä tämän mailman viisaus on
tyhmyyttä Jumalan edessä. On näet
kirjoitettu: "Hän ottaa viisaat kiinni
heidän kavaluudessaan"
20 ja vielä: "Herra tuntee viisasten
ajatukset - että ne ovat turhat."

21 Älköön siis kukaan kerskatko
ihmisistä, sillä kaikki on teidän,
22 sekä Paavali että Apollo ja Keefas

14 Jos jonkun tekemä rakennus kestää,
on hän saava palkan;
15 mutta jos jonkun tekemä palaa,
joutuu hän vahinkoon; mutta hän itse
on pelastuva, kuitenkin ikäänkuin tulen
läpi.
16 Ettekö tiedä, että te olette Jumalan
temppeli ja että Jumalan Henki asuu
teissä?
17 Jos joku turmelee Jumalan
temppelin, on Jumala turmeleva hänet;
sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja
sellaisia te olette.
18 Älköön kukaan pettäkö itseään. Jos
joku teidän joukossanne luulee
olevansa viisas tässä maailmassa,
tulkoon hän tyhmäksi, että hänestä
tulisi viisas.
19 Sillä tämän maailman viisaus on
hullutus Jumalan silmissä. Sillä
kirjoitettu on: "Hän vangitsee viisaat
heidän viekkauteensa";
20 ja vielä: "Herra tuntee viisasten
ajatukset, hän tietää ne turhiksi".

21 Älköön siis kukaan kerskatko
ihmisistä; sillä kaikki on teidän,
22 teidän on Paavali ja Apollos ja

maailma ja elämä ja kuolema ja nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän.

23 Mutta te olette Kristuksen ja Kristus on Jumalan.

APOSTOLIN VAIKEA ASEMA

1 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.
2 *Mutta sitä* huoneenhaltijoilta muuten° vaaditaan että kukin havaitaan uskolliseksi.
3 Minulle merkitsee kuitenkin varsin vähän että te minua tuomitsette tai jokin inhimillinen tuomioistuin*. En itsekään tuomitse itseäni,
4 sillä *tunnollani ei ole mitään*. En kuitenkaan sen vuoksi ole vanhurskautettu. Mutta tuomitsijani on Herra.

5 Älkää siis tuomitko mitään ennen aikaa, ennen kuin Herra tulee, joka myös tuo valoon pimeän kätköt ja saattaa ilmi sydänten aivoitukset, ja silloin kullekin tulee kiitos Jumalalta.

ja mailma ja elämä ja kuolema ja nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän,

23 mutta te Kristuksen ja Kristus Jumalan.

4. Luku

1 Pitäköön siis ihminen meitä Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.
2 Mutta sitä nyt huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että kukin havaitaan uskolliseksi.
3 Mutta minusta on vähäisin asia, että te minut tuomitsette tai jokin inhimillinen tuomion päivä.

4 Enpä itsekään tuomitse itseäni, sillä en ole tietoinen mistään itseäni vastaan, mutta en siinä ole vanhurskautettu, vaan tuomarini on Herra.
5 Älkää siis tuomitko mitään ennen aikaa, ennen kuin Herra tulee, joka tuo valoon pimeän kätköt ja saattaa ilmi sydänten aivoitukset, ja silloin kullekin tulee kiitos Jumalalta.

Keefas, teidän on maailma ja elämä ja kuolema, nykyiset ja tulevaiset, kaikki on teidän.
23 Mutta te olette Kristuksen, ja Kristus on Jumalan.

4. Luku

1 Niin pitäköön jokainen meitä Kristuksen käskyläisinä ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina.
2 Sitä tässä huoneenhaltijoilta ennen muuta vaaditaan, että heidät havaitaan uskollisiksi.
3 Mutta siitä minä hyvin vähän välitän, että te minua tuomitsette tai joku inhimillinen oikeus; en minä itsekään tuomitse itseäni,
4 sillä ei minulla ole mitään tunnollani, mutta en minä silti ole vanhurskautettu, vaan minun tuomitsijani on Herra.

5 Älkää sentähden lausuko mitään tuomiota, ennenkuin aika on, ennenkuin Herra tulee, joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset; ja silloin kukin

6 Mutta tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen teidän tähtenne, jotta meistä *oppisitte olemaan ajattelematta* yli sen mitä on kirjoitettu — ettette pöyhkeilisi kuka kunkin puolesta toista vastaan.
7 Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on jota et ole saanut? Mutta jos sinäkin olet saanut, miksi kerskaat ikään kuin et olisi saanut?

8 Te olette jo ravitut, olette jo rikastuneet, olette ilman meitä alkaneet hallita. Jospa olisittekin alkaneet hallita jotta mekin alkaisimme hallita kanssanne!

9 Minusta näet näyttää että Jumala on asettanut meidät apostolit viimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi, Sillä meistä on tullut maailmalle näytelmä, sekä enkeleille että ihmisille.

10 Me olemme tyhmiä Kristuksen vuoksi, mutta te viisaita Kristuksessa; me heikkoja, mutta te voimakkaita; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja."

6 Mutta tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apolloon teidän tähtenne, jotta meistä oppisitte olemaan ajattelematta enempää kuin on kirjoitettu, ettette pöyhkeilisi yksi yhden puolesta toista vastaan.
7 Sillä kuka asettaa sinut etusijalle? Mitä sinulla on, jota et ole saanut? Mutta jos sinäkin olet saanut, miksi kerskaat ikään kuin et olisi saanut?

8 Olette muka jo ravitut, olette jo rikastuneet, olette ilman meitä hallinneet. Jospa olettekin hallinneet, jotta mekin hallitsisimme kanssanne.

9 Minusta näet näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit viimeisiksi, ikään kuin kuolemaan tuomituiksi, sillä meistä on tullut mailmalle näytelmä, sekä enkeleille että ihmisille.
10 Me olemme tyhmiä Kristuksen tähden, mutta te viisaita Kristuksessa; me heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

saa kiitoksensa Jumalalta.
6 Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan.
7 Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut? Mutta jos olet sen saanut, niin miksi kerskaat, ikäänkuin se ei olisi saatua?
8 Te olette jo ravitut, teistä on tullut jo rikkaita, ilman meitä teistä on tullut kuninkaita! Kunpa teistä olisikin tullut kuninkaita, niin että mekin pääsisimme kuninkaiksi teidän kanssanne!
9 Sillä minusta näyttää, että Jumala on asettanut meidät apostolit vihoviimeisiksi, ikäänkuin kuolemaan tuomituiksi; meistä on tullut kaiken maailman katseltava, sekä enkelien että ihmisten,
10 me olemme houkkia Kristuksen tähden, mutta te älykkäitä Kristuksessa, me olemme heikkoja, mutta te väkeviä; te kunnioitettuja, mutta me halveksittuja.

11 Vielä nytkin olemme sekä nälissämme
että janoissamme, olemme alasti ja
piestävinä, kuljemme kodittomina

12 ja näemme vaivaa omin käsin työtä
tehden. Kun meitä herjataan, me
siunaamme; kun meitä vainotaan, me
kestämme;"
13 kun meitä häväistään*, me
puhuttelemme ystävällisesti. Meistä on
tullut ikään kuin maailman kuonaa,
kaikkien hylkyjä tähän asti.

11 Tähän hetkeen asti olemme sekä
nälissämme että janoissamme, olemme
alasti ja piestävinä, kuljemme kotia
vailla
12 ja näemme vaivaa omin käsin
työtä tehden. Herjattuina siunaamme,
vainottuina olemme kärsivällisiä,
häväistyinä puhumme leppeästi.
13 Meistä on tullut ikään kuin
mailman hylky, kaikkien tunkio, tähän
asti.

11 Vielä tänäkin hetkenä me kärsimme
sekä nälkää että janoa, olemme alasti,
meitä piestään, ja me kuljemme
kodittomina,
12 me näemme vaivaa tehden työtä
omin käsin. Meitä herjataan, mutta me
siunaamme; meitä vainotaan, mutta me
kestämme;
13 meitä parjataan, mutta me
puhumme leppeästi; meistä on tullut
kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien
hylkimiä, aina tähän päivään asti.

ISÄLLINEN KEHOITUKSEN SANA

14 En kirjoita tätä teitä nolatakseni vaan
neuvon* niin kuin rakkaita lapsiani.
15 Sillä vaikka teillä olisi kymmenen
tuhatta kasvattajaa Kristuksessa, ei teillä
kuitenkaan ole monta isää, sillä minä
teidät synnytin ilosanoman avulla
Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Kehoitan siis teitä: olkaa minun
seuraajiani.
17 [Juuri] sen vuoksi lähetin teille
Timoteuksen joka on rakas ja uskollinen
poikani Herrassa. Hän muistuttaa teille

14 En kirjoita tätä teitä häväistäkseni,
vaan neuvon kuin rakkaita lapsiani.
15 Sillä vaikka teillä olisi kymmenen
tuhatta kasvattajaa Kristuksessa, ei
kuitenkaan monta isää, sillä minä
teidät synnytin evankelion kautta
Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Kehoitan siis teitä: olkaa minun
seuraajiani.
17 Juuri sen tähden lähetin teille
Timoteuksen, joka on rakas ja
uskollinen poikani Herrassa. Hän

14 En kirjoita tätä häväistäkseni teitä,
vaan niinkuin rakkaita lapsiani neuvoen.
15 Sillä vaikka teillä olisi
kymmenentuhatta kasvattajaa
Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan
ole monta isää; sillä minä teidät
synnytin evankeliumin kautta
Kristuksessa Jeesuksessa.
16 Kehoitan siis teitä: olkaa minun
seuraajiani.
17 Juuri sentähden minä lähetin teille
Timoteuksen, joka on minun rakas ja
uskollinen poikani Herrassa; hän on

minun teistäni jotka ovat Kristuksessa [Jeesuksessa] sen mukaan kuin kaikkialla joka seurakunnassa opetan.

18 Muutamat ovat tulleet pöyhkeiksi ikään kuin en tulisikaan luoksenne.

19 Mutta tulen pian luoksenne jos Herra tahtoo, ja otan selvän en noitten pöyhkeitten sanoista vaan voimasta.

20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa vaan voimassa.
21 Mitä haluatte? Tulenko luoksenne vitsa mukanani vai rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

EPÄSIVEELLISYYS ON TUOMITTAVAA

1 Yleensä kuuluu keskellänne olevan haureutta, vieläpä sellaista haureutta jota ei mainita* edes pakanain kesken, niin että joku pitää isänsä vaimoa.

2 Ja te olette käyneet pöyhkeiksi ettekä ole pikemminkin murehtineet, jotta keskeltänne poistettaisiin se joka tuollaisen teon on tehnyt.

muistuttaa teitä vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, niin kuin kaikkialla joka seurakunnassa opetan.

18 Muutamat ovat paisuneet ikään kuin en tulisikaan luoksenne.

19 Mutta tulen pian tykönne, jos Herra tahtoo, ja otan selvän, en noitten paisuneitten sanoista, vaan voimasta.
20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.
21 Mitä tahdotte? Tulenko luoksenne vitsa mukanani vai rakkaudessa ja sävyisässä hengessä?

5. Luku

1 Yleensä kuuluu teillä olevan haureutta, vieläpä sellaista haureutta, jota ei ole pakanilla, niin että joku pitää isän vaimoa.

2 Te olette lisäksi paisuneet ettekä pikemmin murehtineet, jotta keskeltänne poistettaisiin se, joka tuollaisen teon on tehnyt.

muistuttava teitä minun vaelluksestani Kristuksessa Jeesuksessa, sen mukaan kuin minä kaikkialla, joka seurakunnassa, opetan.
18 Muutamat teistä ovat paisuneet pöyhkeiksi, aivan niinkuin minä en tulisikaan teidän tykönne.
19 Mutta minä tulen pian teidän tykönne, jos Herra tahtoo, ja silloin minä otan selon, en noiden pöyhkeiden sanoista, vaan voimasta.
20 Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan voimassa.
21 Kummanko tahdotte? Tulenko luoksenne vitsa kädessä vaiko rakkaudessa ja sävyisyyden hengessä?

5. Luku

1 Yleensä kuuluu, että teidän keskuudessanne harjoitetaan haureutta, jopa semmoista haureutta, jota ei ole pakanainkaan keskuudessa, että eräskin pitää isänsä vaimoa.
2 Ja te olette paisuneet pöyhkeiksi! Eikö teidän pikemminkin olisi pitänyt tulla murheellisiksi, että se, joka on tuommoisen teon tehnyt, poistettaisiin

3 Sillä minä, tosin ruumiillisesti poissa olevana mutta hengessä läsnä olevana, olen jo niin kuin läsnä olevana langettanut tuomion hänestä joka tällä tavoin on tehnyt.
4 Sitten kun te ja minun henkeni ynnä Herramme Jeesuksen (Kristuksen) voima olemme tulleet yhteen, on Herramme Jeesuksen (Kristuksen) nimessä
5 sellainen mies annettava Saatanan haltuun lihan turmioksi jotta henki pelastuisi Herran (Jeesuksen) päivänä.

6 Kerskaamisenne ei ole hyvä. Ettekö tiedä että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?
7 Puhdistakaa (siis) pois vanha hapatus jotta olisitte uusi taikina, niin kuin olette hapattomat, sillä onhan pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu (puolestamme).
8 Juhlikaamme siis ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa vaan puhtauden ja totuuden hapattomuudessa.

9 Kirjoitin teille kirjeessäni ettette

3 Sillä minä - ruumiillisesti poissa olevana, mutta hengessä läsnä olevana - olen jo niin kuin läsnä olevana päättänyt, että hänet, joka tämän on tehnyt
4 - Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, sitten kun te ja minun henkeni olemme tulleet yhteen ynnä Herramme Jeesuksen voima -
5 annetaan sellaisena saatanan haltuun lihan turmioksi, jotta henki vapahtuisi Herran päivänä.

6 Kerskaamisenne ei ole hyvä. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?
7 Puhdistakaa siis pois vanha hapatus, jotta olisitte uusi taikina, niin kuin olette hapattomat, sillä myös pääsiäislampaamme Kristus teurastettiin puolestamme.
8 Juhlikaamme siis, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden hapattomuudessa.
9 Kirjoitin teille kirjeessä, ettette

teidän keskuudestanne?
3 Sillä minä, joka tosin ruumiillisesti olen poissa, mutta hengessä kuitenkin läsnä, olen jo, niinkuin läsnäollen, puolestani päättänyt, että se, joka tuommoisen teon on tehnyt, on
4 -sittenkuin olemme, te ja minun henkeni ynnä meidän Herramme Jeesuksen voima, tulleet yhteen-

5 Herran Jeesuksen nimessä hyljättävä saatanan haltuun lihan turmioksi, että hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä.
6 Ei ole hyvä, että kerskaatte. Ettekö tiedä, että vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan?
7 Peratkaa pois vanha hapatus, että teistä tulisi uusi taikina, niinkuin te olettekin happamattomat; sillä onhan meidän pääsiäislampaamme, Kristus, teurastettu.
8 Viettäkäämme siis juhlaa, ei vanhassa hapatuksessa eikä ilkeyden ja pahuuden hapatuksessa, vaan puhtauden ja totuuden happamattomuudessa.

9 Minä kirjoitin teille kirjeessäni, ettette

seurustelisi haureellisten kanssa —
10 ei yleensä tämän maailman
haureellisten tai ahneitten tai anastajain
tai epäjumalanpalvelijain, koska teidän
silloin pitäisi lähteä pois maailmasta.

11 Vaan kirjoitin siis teille että jos joku
veljeksi kutsuttu on haureellinen tai ahne
tai epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai
juomari tai anastaja, te ette seurustelisi
ettekä söisikään sellaisen kanssa.

12 Sillä mitä minulle kuuluu tuomita
(myös) ulkopuolella olevia? Ettekö tekin
tuomitse sisäpuolella olevia?

13 Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee
Jumala. "Poistakaa keskeltänne se joka on
paha."

USKOVAIN OIKEUDENKÄYNNIT

1 Rohkeneeko kukaan teistä jolla on
oikeusasia toista vastaan, käydä oikeutta
vääräin edessä eikä pyhäin edessä?

2 [Vai] ettekö tiedä että pyhät tulevat
tuomitsemaan maailman? Ja jos te

seurustelisi haureellisten kanssa,
10 ei yleensä tämän mailman
haureellisten tai ahneitten tai
anastajain tai epäjumalanpalvelijain,
koska teidän silloin pitäisi lähteä pois
mailmasta,
11 vaan kirjoitin nyt teille, että jos
joku veljeksi mainittu on haureellinen
tai ahne tai epäjumalanpalvelija tai
pilkkaaja tai juomari tai anastaja, ette
seurustelisi ettekä söisikään sellaisen
kanssa.
12 Sillä mitä minulle kuuluu tuomita
ulkopuolella olevia? Ettekö tuomitse
sisäpuolella olevia?

13 Mutta ulkopuolella olevat
tuomitsee Jumala. "Poistakaa paha
ihminen keskeltänne."

6. Luku

1 Rohkeneeko joku teistä, jolla on
asia toista vastaan, käydä oikeutta
väärien edessä eikä pyhien edessä?

2 Ettekö tiedä, että pyhät tulevat
tuomitsemaan mailman? Jos te

seurustelisi huorintekijäin kanssa;
10 en tarkoittanut yleensä tämän
maailman huorintekijöitä tai ahneita tai
anastajia tai epäjumalanpalvelijoita, sillä
silloinhan teidän täytyisi lähteä pois
maailmasta.
11 Vaan minä kirjoitin teille, että jos
joku, jota kutsutaan veljeksi, on
huorintekijä tai ahne tai
epäjumalanpalvelija tai pilkkaaja tai
juomari tai anastaja, te ette seurustelisi
ettekä söisikään semmoisen kanssa.
12 Sillä onko minun asiani tuomita
niitä, jotka ovat ulkopuolella? Ettekö
tekin tuomitse vain niitä, jotka ovat
sisäpuolella?
13 Mutta ulkopuolella olevat tuomitsee
Jumala. "Poistakaa keskuudestanne se,
joka on paha."

6. Luku

1 Kuinka rohkenee kukaan teistä, jolla
on riita-asia toisen kanssa, käydä
oikeutta vääräin edessä? Miksei pyhien
edessä?
2 Vai ettekö tiedä, että pyhät tulevat
maailman tuomitsemaan? Ja jos te

tuomitsette maailman, oletteko arvottomat ratkaisemaan vähäpätöisiä riita-asioita?

3 Ettekö tiedä että me tulemme tuomitsemaan enkelejä, emmekö sitten maallisia asioita?
4 Kun teillä siis on maallisia riita-asioita, niin te asetatte tuomareiksi ne jotka ovat seurakunnassa halveksittuja.

5 Puhun teille häpeäksi. Eikö sitten keskellänne ole yhtään ainoaa viisasta joka kykenee ratkaisemaan veljiensä* välillä?
6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, ja tämä tapahtuu uskottomain edessä!

7 Teille on (näin) jo yleensä vaurioksi että käytte oikeutta keskenänne. Miksette pikemmin kärsi vääryyttä? Miksette pikemmin anna riistää itseltänne?

8 Sen sijaan te teette vääryyttä ja riistätte, ja tämän teette veljillenne,.
9 Vai ettekö tiedä etteivät väärät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, eivät hekumoitsijat,

tuomitsette mailman, ettekö kelpaa ratkaisemaan vähäpätöisiä asioita?

3 Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia?
4 Jos teillä siis on maallisia riita-asioita, nekö te asetatte istumaan tuomareina, jotka ovat seurakunnan halveksimia?
5 Puhun teille häpeäksi. Eikö siis keskellänne ole yhtään viisasta, joka kykenee ratkaisemaan veljensä ja toisen välillä?
6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa ja tämä tapahtuu uskottomain edessä.
7 Teille on näin jo yleensä vaurioksi, että käräjöitte keskenänne. Miksette pikemmin kärsi vääryyttä? Miksette pikemmin anna riistää itseltänne?

8 Sen sijaan harjoitatte vääryyttä ja riistoa, vieläpä veljiä kohtaan.
9 Vai ettekö tiedä, etteivät väärät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät haureelliset, eivät epäjumalan palvelijat, eivät

tuomitsette maailman, niin ettekö kelpaa ratkaisemaan aivan vähäpätöisiä asioita?
3 Ettekö tiedä, että me tulemme tuomitsemaan enkeleitä, emmekö sitten maallisia asioita?
4 Jos teillä siis on maallisia asioita ratkaistavina, nekö te asetatte tuomareiksi, jotka ovat halveksittuja seurakunnassa?
5 Teidän häpeäksenne minä tämän sanon. Eikö teidän joukossanne sitten ole yhtäkään viisasta, joka voisi ratkaista veljien välin?
6 Vaan veli käy oikeutta veljen kanssa, vieläpä uskottomain edessä!

7 Teille on jo yleensä vaurioksi, että käräjöitte keskenänne. Miksi ette ennemmin salli tehdä vääryyttä itsellenne? Miksi ette ennemmin anna riistää omaanne?
8 Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja riistätte toisen omaa, vieläpä veljien.
9 Vai ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei

eivätkä miehimykset,

10 eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät pilkkaajat eivätkä anastajat peri Jumalan valtakuntaa.
11 Ja sellaisia jotkut teistä olivat, mutta olette antaneet pestä itsenne, olette myös pyhitetyt, olette vieläpä vanhurskautetut Herran* Jeesuksen [Kristuksen] nimessä ja Jumalamme Hengessä.

12

RUUMIS PYHITETTÄKÖÖN HERRALLE

13 Ruuat ovat vatsaa varten ja vatsa ruokia varten, mutta Jumala tekee lopun sekä tästä että näistä. Mutta ruumis ei ole haureutta varten vaan Herraa varten ja Herra ruumista varten.

14 Jumala on herättänyt Herran ja on herättävä teidät* voimallaan.

15 Ettekö tiedä että ruumiinne ovat

avionrikkojat, eivät hekumoitsijat eivätkä miehimykset,
10 eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät pilkkaajat eivätkä anastajat peri Jumalan valtakuntaa.
11 Näitä te jotkut olitte, mutta olette antaneet pestä itsenne, mutta olette pyhitetyt, mutta olette vanhurskautetut Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja Jumalamme Hengessä.

12 Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyväksi. Kaikki on minulle luvallista, mutta mikään ei minua vallitse.

13 Ruuat vatsaa varten ja vatsa ruokia varten, mutta Jumala tekee lopun sekä näistä että tuosta. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten.
14 Jumala on herättänyt kuolleista Herran ja herättää meidät voimallansa.

15 Ettekö tiedä, että ruumiinne ovat

hekumoitsijat eikä miehimykset,

10 eivät varkaat, ei ahneet, ei juomarit, ei pilkkaajat eivätkä anastajat saa periä Jumalan valtakuntaa.
11 Ja tuommoisia te olitte, jotkut teistä; mutta te olette vastaanottaneet peson, te olette pyhitetyt, te olette vanhurskautetut meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä.
12 Kaikki on minulle luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; kaikki on minulle luvallista, mutta minä en saa antaa minkään itseäni vallita.

13 Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten; ja Jumala on tekevä lopun niin toisesta kuin toisestakin. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten;
14 ja Jumala, joka herätti kuolleista Herran, on herättävä meidätkin voimallansa.
15 Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne

Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis
Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton
jäseniksi? Eihän toki!
16 Vai ettekö tiedä että joka yhtyy
porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan?
"Sillä ne kaksi", sanoo Hän, "tulevat
yhdeksi lihaksi."
17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi
henki Hänen kanssaan.
18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti
mitä tahansa ihminen tekee, on ruumiin
ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja
tekee syntiä omaa ruumistansa vastaan.

19 Vai ettekö tiedä että ruumiinne on sen
Pyhän Hengen temppeli joka teissä asuu,
joka teillä on Jumalalta, ettekä te ole
itsenne omat?

20 Sillä te olette kalliilla hinnalla ostetut.
Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne (ja
hengessänne jotka ovat Jumalan).

AVIOLIITON ONGELMA

1 Mutta mitä siihen tulee mistä (minulle)
kirjoititte, niin hyvä on miehen olla
naiseen ryhtymättä.

Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis
Kristuksen jäsenet ja tekisin porton
jäseniksi? Pois se!
16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy
porttoon, on yksi ruumis hänen
kanssaan? "Sillä ne kaksi", sanoo Hän,
"tulevat yhdeksi lihaksi."
17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi
henki Hänen kanssaan.
18 Paetkaa haureutta. Kaikki synti,
mitä ihminen harjoittaa, on ruumiin
ulkopuolella, mutta haureuden
harjoittaja tekee syntiä omaa
ruumistansa vastaan.
19 Vai ettekö tiedä, että ruumiinne
on sen Pyhän Hengen temppeli, joka
teissä on Jumalalta, ettekä ole itsenne
omat?

20 Sillä te olette hinnalla ostetut.
Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.

7. Luku

1 Mutta mitä tulee siihen, josta
minulle kirjoititte: hyvä on miehen olla
naiseen ryhtymättä.

ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis
Kristuksen jäsenet ja tekisin ne porton
jäseniksi? Pois se!
16 Vai ettekö tiedä, että joka yhtyy
porttoon, tulee yhdeksi ruumiiksi hänen
kanssaan? Onhan sanottu: "Ne kaksi
tulevat yhdeksi lihaksi".
17 Mutta joka yhtyy Herraan, on yksi
henki hänen kanssaan.
18 Paetkaa haureutta. Kaikki muu synti,
mitä ikinä ihminen tekee, on ruumiin
ulkopuolella; mutta haureuden
harjoittaja tekee syntiä omaa
ruumistansa vastaan.
19 Vai ettekö tiedä, että teidän
ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli,
joka Henki teissä on ja jonka te olette
saaneet Jumalalta, ja ettette ole
itsenne omat?
20 Sillä te olette kalliisti ostetut.
Kirkastakaa siis Jumala ruumiissanne.

7. Luku

1 Mutta mitä siihen tulee, mistä
kirjoititte, niin hyvä on miehelle olla
naiseen ryhtymättä;

2 Mutta haureuden syntien vuoksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa ja kullakin naisella olkoon oma aviomiehensä.

3 *Osoittakoon mies vaimolleen velvollisuutenaan olevaa auliutta ja samoin myös vaimo miehelleen.
4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan vaan miehen; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan vaan vaimon."

5 Älkää *vetäytykö pois toisistanne* paitsi ehkä sopimuksesta ajaksi, jotta olisitte vapaat (paastoon ja) rukoukseen, ja tulisitte sitten taas yhteen, jottei saatana teitä kiusaisi hillittömyytenne vuoksi.

6 Mutta tämän sanon myönnytyksenä, en käskynä.
7 Sillä toivoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin, mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä niin, toisella näin.
8 Naimattomille ja leskivaimoille taas sanon: heille on hyvä jos pysyvät niin kuin minäkin.
9 Jos kuitenkaan eivät hillitse itseään,

2 Mutta haureuden syntien vuoksi pitäköön kukin mies oman vaimonsa, ja kukin nainen oman aviomiehensä.

3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoa kohtaan, ja samoin vaimo miestä kohtaan.
4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa vallassaan, vaan miehen; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa vallassaan, vaan vaimon.
5 Älkää riistäkö toisiltanne oikeutta, paitsi sopimuksesta ajaksi, jotta olisitte vapaat paastoon ja rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, jottei saatana teitä kiusaisi hillittömyytenne tähden.
6 Mutta tämän sanon myönnytyksenä, en käskynä.
7 Sillä tahtoisin kaikkien ihmisten olevan niin kuin minäkin, mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä niin, toisella näin.
8 Mutta naimattomille ja leskivaimoille sanon: heille on hyvä, jos pysyisivät niin kuin minäkin.
9 Jos kuitenkaan eivät hillitse itseään,

2 mutta haureuden syntien välttämiseksi olkoon kullakin miehellä oma vaimonsa, ja kullakin naisella aviomiehensä.
3 Täyttäköön mies velvollisuutensa vaimoansa kohtaan, ja samoin vaimo miestänsä kohtaan.
4 Vaimon ruumis ei ole hänen omassa, vaan hänen miehensä vallassa; samoin ei miehenkään ruumis ole hänen omassa, vaan vaimon vallassa.

5 Älkää vetäytykö pois toisistanne, paitsi ehkä keskinäisestä sopimuksesta joksikin ajaksi, niin että olisitte vapaat rukoukseen ja sitten taas tulisitte yhteen, ettei saatana teitä kiusaisi teidän hillittömyytenne tähden.
6 Mutta tämän minä sanon myönnytyksenä, en käskynä.
7 Soisin kaikkien ihmisten olevan niinkuin minäkin; mutta kullakin on oma lahjansa Jumalalta, yhdellä yksi, toisella toinen.
8 Naimattomille ja leskille minä taas sanon: heille on hyvä, jos pysyvät sellaisina kuin minäkin;
9 mutta jos eivät voi itseään hillitä, niin

menkööt naimisiin, sillä parempi on
mennä naimisiin kuin palaa.
10 Mutta naimisissa oleville annan käskyn
— en minä vaan Herra — ettei vaimo saa
erota miehestään.

11 Mutta jos eroaakin, pysyköön
naimatonna tai sopikoon miehensä
kanssa. Eikä mies saa hylätä vaimoaan.

12 Muille taas sanon minä eikä Herra: jos
jollakin veljellä on uskomaton vaimo, ja
tämä suostuu asumaan hänen kanssaan,
älköön mies* häntä hylätkö.

13 Samoin älköön vaimo jolla' on
uskomaton mies, ja tämä suostuu
asumaan hänen kanssaan, hylätkö häntä°.

14 Sillä uskomaton mies on pyhitetty
vaimonsa vuoksi, ja uskomaton vaimo on
pyhitetty miehensä vuoksi. Muutenhan
lapsenne ovat saastaisia* mutta nyt he
ovat pyhiä.

15 Mutta jos uskomaton eroaa, erotkoon.
Veli tai sisar ei ole sellaisissa tapauksissa
orjallisesti sidottu, vaan Jumala on

menkööt naimisiin, sillä parempi on
avioitua kuin palaa.
10 Mutta aviossa olevia käsken, en
minä, vaan Herra, ettei vaimo saa
erota miehestä,

11 mutta jos eroaakin, pysyköön
naimatonna tai sopikoon miehen
kanssa; eikä mies saa hylätä vaimoa.

12 Muille taas sanon minä eikä
Herra: jos kellä veljellä on uskomaton
vaimo ja tämä suostuu asumaan
hänen kanssaan, älköön tätä hylätkö.

13 Samoin älköön vaimo, jolla on
uskomaton mies, ja tämä suostuu
asumaan kanssaan, hylätkö miestä.

14 Sillä uskomaton mies on pyhitetty
vaimon kautta ja uskomaton vaimo on
pyhitetty veljen kautta; muuten
lapsenne ovat epäpuhtaita, mutta nyt
ovat pyhiä.

15 Mutta jos uskomaton eroaa,
erotkoon; veli tai sisar ei sellaisissa
tapauksissa ole orjuutettu, vaan

menkööt naimisiin; sillä parempi on
naida kuin palaa.
10 Mutta naimisissa oleville minä
julistan, en kuitenkaan minä, vaan
Herra, ettei vaimo saa erota
miehestään;
11 mutta jos hän eroaa, niin pysyköön
naimatonna tai sopikoon miehensä
kanssa; eikä mies saa hyljätä
vaimoansa.
12 Mutta muille sanon minä, eikä
Herra: jos jollakin veljellä on vaimo,
joka ei usko, ja tämä suostuu asumaan
hänen kanssaan, niin älköön mies
häntä hyljätkö;
13 samoin älköön vaimokaan, jos
hänellä on mies, joka ei usko, ja tämä
suostuu asumaan hänen kanssaan,
hyljätkö miestänsä.
14 Sillä mies, joka ei usko, on pyhitetty
vaimonsa kautta, ja vaimo, joka ei
usko, on pyhitetty miehensä,
uskonveljen, kautta; muutoinhan teidän
lapsenne olisivat saastaisia, mutta nyt
he ovat pyhiä.
15 Mutta jos se, joka ei usko, eroaa,
niin erotkoon; veli ja sisar eivät ole
semmoisissa tapauksissa orjuutetut; sillä

kutsunut meidät* rauhaan.
16 Sillä kuinka tiedät, vaimo, oletko pelastava miehesi, tai kuinka tiedät, mies oletko pelastava vaimosi?

Jumala on kutsunut meidät rauhaan.
16 Sillä miten tiedät, vaimo, pelastatko miehen, tai miten tiedät, mies, pelastatko vaimon?

rauhaan on Jumala teidät kutsunut.
16 Sillä mistä tiedät, vaimo, voitko pelastaa miehesi? Tai mistä tiedät, mies, voitko pelastaa vaimosi?

JUMALAN ANTAMA OSA

17 Vaeltakoon vain kukin niin kuin Jumala* on hänelle osan antanut, niin kuin Herra° on kunkin kutsunut. Näin käsken kaikissa seurakunnissa. 18Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hän *tavoitelko ympärileikkaamattomuutta*.
18 Jos joku on kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön hän ympärileikkauttako itseään.

19 Ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään vaan Jumalan käskyjen pitäminen.
20 Pysyköön kukin siinä asemassa* missä hänet on kutsuttu.

21 Jos olet kutsuttu orjana*, älköön se sinua surettako, mutta jos voit myös päästä vapaaksi, käytä sitä ennemmin hyväksesi.

17 Mutta vaeltakoon kukin niin kuin Herra on hänelle osan antanut, niin kuin Jumala on hänet kutsunut. Näin käsken kaikissa seurakunnissa.

18 Joka on kutsuttu leikattuna, älköön tulko leikkaamattomaksi. Joka on kutsuttu leikkaamatonna, älköön tulko leikatuksi.

19 Ei leikkaus ole mitään eikä leikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.
20 Pysyköön kukin siinä kutsumuksessa, missä hänet on kutsuttu.
21 Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä välitä, mutta jos voit päästä vapaaksikin, käytä ennemmin hyväksesi.

17 Vaeltakoon vain kukin sen mukaan, kuin Herra on hänelle hänen osansa antanut, ja siinä asemassa, missä hänet Jumala on kutsunut; näin minä säädän kaikissa seurakunnissa.

18 Jos joku on kutsuttu ympärileikattuna, älköön hän pyrkikö ympärileikkaamattomaksi; jos joku on kutsuttu ympärileikkaamatonna, älköön ympärileikkauttako itseään.
19 Ei ympärileikkaus ole mitään, eikä ympärileikkaamattomuus ole mitään, vaan Jumalan käskyjen pitäminen.
20 Pysyköön kukin siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

21 Jos olet kutsuttu orjana, älä siitä murehdi; mutta vaikka voisitkin päästä vapaaksi, niin ole ennemmin siinä osassasi.

22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa. Samoin (myös) vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.

23 Te olette kalliilla hinnalla ostetut; älkää olko ihmisten orjia."
24 Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä asemassa missä hänet on kutsuttu.

22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa. Samoin myös vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.
23 Olette hinnalla ostetut; älkää olko ihmisten orjia.
24 Veljet, pysyköön kukin Jumalan edessä siinä, missä hänet on kutsuttu.

22 Sillä joka orjana on kutsuttu Herrassa, on Herran vapaa; samoin vapaana kutsuttu on Kristuksen orja.

23 Te olette kalliisti ostetut; älkää olko ihmisten orjia.
24 Pysyköön kukin, veljet, Jumalan edessä siinä asemassa, missä hänet on kutsuttu.

NAIMATTOMAT JA LESKET

25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, vaan annan neuvon niin kuin se joka on saanut Herralta armon olla luotettava.

26 Katson siis nykyisen ahdingon vuoksi sen* olevan soveliasta, että ihmisen on hyvä olla sellaisenaan°.
27 Jos olet sidottu vaimoon, älä hae eroa. Jos et ole sidottu vaimoon, älä hae vaimoa.
28 Mutta vaikka menisitkin naimisiin, et tee syntiä, ja jos neitsyt menisi naimisiin, ei hän tee syntiä. Sellaisilla tulee kuitenkin olemaan vaivaa ruumiissa, mutta minä säästäisin* teidät siitä.

25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, vaan annan neuvon niin kuin se, joka on saanut Herralta armon olla uskollinen.

26 Katson siis lähestyvän vaivan vuoksi sen olevan oikein, että ihmisen on hyvä olla näin.
27 Jos olet sidottu vaimoon, älä etsi eroa. Jos olet päästetty vaimosta, älä etsi vaimoa.
28 Mutta vaikka menisitkin naimisiin, et tee syntiä, ja vaikka neitsyt menisi avioon,ei tee syntiä. Sellaisilla on kuitenkin vaivaa ruumiissa, haluan siis säästää teitä.

25 Mutta neitsyistä minulla ei ole Herran käskyä, vaan minä sanon ajatukseni niinkuin se, joka on Herralta saanut sen laupeuden, että hän on luotettava.
26 Olen siis sitä mieltä, että lähestyvän ahdingon tähden jokaisen on hyvä pysyä entisellään.
27 Jos olet sidottu vaimoon, älä pyydä eroa; jos et ole sidottu vaimoon, älä pyydä itsellesi vaimoa.
28 Mutta jos menetkin naimisiin, et syntiä tee; ja jos neitsyt menee naimisiin, ei hänkään tee syntiä; mutta ne, jotka niin tekevät, joutuvat kärsimään ruumiillista vaivaa, ja siitä

29 Sen kuitenkin sanon, *veljet, että aika* on lyhyt°, niin että nekin joilla on vaimot, olkoot tästä lähin niin kuin heillä ei olisi,

30 ja ne jotka itkevät niin kuin eivät itkisi, ja ne jotka iloitsevat niin kuin eivät iloitsisi, ja ne jotka ostavat niin kuin eivät omistaisi,
31 ja ne jotka tätä maailmaa hyväksi käyttävät niin kuin eivät käyttäisi — sillä tämän maailman muoto katoaa.

32 Mutta tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii siitä mikä on Herran, kuinka miellyttäisi Herraa.

33 Mutta naimisissa oleva huolehtii maallisista, kuinka miellyttäisi vaimoaan.

34 On myös ero vaimon ja neitsyen välillä. Naimaton huolehtii* siitä mikä on Herran, jotta olisi pyhä sekä ruumiin että hengen puolesta, mutta nainut huolehtii maallisista, kuinka miellyttäisi miestään.

29 Sen kuitenkin sanon, veljet: aika on lyhennetty tästä lähin, niin että nekin, joilla on vaimot, olisivat niin kuin heillä ei olisi;
30 jotka itkevät, niin kuin eivät itkisi; jotka iloitsevat, niin kuin eivät iloitsisi; jotka ostavat, niin kuin eivät omistaisi;

31 jotka tätä mailmaa hyväksi käyttävät, niin kuin eivät käyttäisi - sillä tämän mailman muoto katoaa.

32 Mutta tahtoisin teidän olevan ilman huolia. Naimaton mies huolehtii Herran asioista, kuinka miellyttäisi Herraa;
33 mutta nainut huolehtii mailman asioista, kuinka miellyttäisi vaimoa, ja on jakautunut mieleltään.
34 Naimaton nainen ja neitsyt huolehtii Herran asioista, jotta olisi pyhä sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta nainut huolehtii mailman asioista, kuinka miellyttäisi miestä.

minä tahtoisin teidät säästää.
29 Mutta sen minä sanon, veljet: aika on lyhyt; olkoot tästedes nekin, joilla on vaimot, niinkuin ei heillä niitä olisikaan,
30 ja ne, jotka itkevät, niinkuin eivät itkisi, ja ne, jotka iloitsevat, niinkuin eivät iloitsisi, ja ne, jotka ostavat, niinkuin eivät saisi omanansa pitää,
31 ja ne, jotka tätä maailmaa hyödyksensä käyttävät, niinkuin eivät sitä käyttäisi; sillä tämän maailman muoto on katoamassa.
32 Soisin, ettei teillä olisi huolia. Naimaton mies huolehtii siitä, mikä on Herran, kuinka olisi Herralle mieliksi;

33 mutta nainut huolehtii maailmallisista, kuinka olisi vaimolleen mieliksi,
34 ja hänen harrastuksensa käy kahtaanne. Samoin vaimo, jolla ei enää ole miestä, ja neitsyt huolehtivat siitä, mikä on Herran, että olisivat pyhät sekä ruumiin että hengen puolesta; mutta naimisissa oleva huolehtii maailmallisista, kuinka olisi mieliksi miehellensä.

35 Mutta tämän sanon omaksi
hyödyksenne, en heittääkseni ansaa
eteenne vaan jotta eläisitte säädyllisesti ja
häiriytymättä pysyisitte Herrassa.

36 Jos joku kuitenkin luulee
menettelevänsä sopimattomasti neitsyttään
kohtaan, kun hän on parhaimmillaan, ja
niin pitää tapahtua, tehköön mitä tahtoo.
Ei hän syntiä tee. Menkööt naimisiin.

37 Joka pysyy sydämessään lujana eikä
ole pakon alainen vaan vallitsee omaa
tahtoaan ja on sydämessään päättänyt
pitää neitsyensä, hän tekee hyvin.

38 Joka siis naittaa [neitsyensä], tekee
hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.
39 *Laki sitoo vaimon* niin kauan aikaa
kuin hänen miehensä elää, mutta kun
°hänen miehensä° on kuollut, hän on
vapaa menemään naimisiin kenen kanssa
tahtoo — ainoastaan Herrassa.
40 Mutta mielestäni hän on onnellisempi
jos pysyy näin. Ja luulen että minullakin
on Jumalan Henki.

35 Mutta tämän sanon omaksi
hyväksenne, en heittääkseni ansaa
kaulaanne, vaan säällistä elämää ja
häiriötöntä Herrassa pysymistä varten.

36 Jos joku kuitenkin luulee
menettelevänsä sopimattomasti
neitsyttänsä kohtaan, kun tämä on
parhaimmillaan ja niin pitää tapahtua,
tehköön, mitä tahtoo; ei syntiä tee,
menkööt naimisiin.
37 Joka taas pysyy sydämessään
lujana eikä ole pakon alainen, vaan
vallitsee omaa tahtoansa ja on
omassa sydämessään päättänyt tämän,
että pitää neitsyensä, tekee hyvin.

38 Siis: joka naittaa neitsyensä, tekee
hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.
39 Laki sitoo vaimon niin pitkäksi
aikaa kuin miehensä elää, mutta jos
mies kuolee, on vapaa menemään
naimisiin, kenen kanssa tahtoo -
ainoasti Herrassa.
40 Mutta mielestäni on onnellisempi,
jos pysyy näin; ja luulen, että
minullakin on Jumalan Henki.

35 Tämän minä sanon teidän omaksi
hyödyksenne, en pannakseni kytkyttä
kaulaanne, vaan sitä varten, että
eläisitte säädyllisesti ja häiriytymättä
pysyisitte Herrassa.
36 Mutta jos joku arvelee tekevänsä
väärin tytärtänsä kohtaan, joka on
täydessä naima-iässä, ja jos kerran sen
pitää tapahtua, niin tehköön, niinkuin
tahtoo; ei hän syntiä tee: menkööt
naimisiin.
37 Joka taas pysyy sydämessään
lujana eikä ole minkään pakon alainen,
vaan voi noudattaa omaa tahtoansa ja
on sydämessään päättänyt pitää
tyttärensä naimattomana, se tekee
hyvin.
38 Siis, joka naittaa tyttärensä, tekee
hyvin, ja joka ei naita, tekee paremmin.
39 Vaimo on sidottu, niin kauan kuin
hänen miehensä elää, mutta jos mies
kuolee, on hän vapaa menemään
naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan
se vain tapahtuu Herrassa.
40 Mutta hän on onnellisempi, jos
pysyy entisellään; se on minun
mielipiteeni, ja minä luulen, että
minullakin on Jumalan Henki.

EPÄJUMALILLE UHRATUSTA

1 Mitä sitten epäjumalille uhrattuihin ruokiin tulee, tiedämme että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa mutta rakkaus rakentaa.
2 Mutta jos joku luulee jotain tietävänsä, hän ei vielä tiedä (mitään) niin kuin tulee tietää.
3 Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, sen Hän tuntee*.
4 Mitä nyt epäjumalille uhrattujen ruokien syömiseen tulee, tiedämme ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole (yhtään) muuta Jumalaa kuin yksi.
5 Sillä vaikka onkin jumaliksi kutsuttuja, joko taivaassa tai maassa — niin kuin on paljon jumalia ja paljon herroja —

6 on meillä kuitenkin yksi Jumala, Isä, josta kaikki on aikuisia ja me Häntä varten, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka voimasta kaikki on ja me Hänen tahdostaan.

8. Luku

1 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.
2 Mutta jos joku luulee tietävänsä jotakin, ei vielä ole tiennyt mitään niin kuin tulee tietää.
3 Mutta jos joku rakastaa Jumalaa, sen Hän tuntee.
4 Mitä siis epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, tiedämme, ettei mailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.

5 Sillä vaikka onkin jumaliksi sanottavia, joko taivaassa tai maassa, niin kuin on monta jumalaa ja monta herraa,
6 meillä on kuitenkin yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja me Häneen, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on ja me kauttansa.

8. Luku

1 Mitä sitten epäjumalille uhrattuun lihaan tulee, niin tiedämme, että meillä kaikilla on tieto. Tieto paisuttaa, mutta rakkaus rakentaa.
2 Jos joku luulee jotakin tietävänsä, ei hän vielä tiedä, niinkuin tietää tulee;

3 mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee.
4 Mitä nyt epäjumalille uhratun lihan syömiseen tulee, niin tiedämme, ettei maailmassa ole yhtään epäjumalaa ja ettei ole muuta Jumalaa kuin yksi.

5 Sillä vaikka olisikin niin sanottuja jumalia, olipa heitä sitten taivaassa tai maassa, ja niitä on paljon semmoisia jumalia ja herroja,
6 niin on meillä kuitenkin ainoastaan yksi Jumala, Isä, josta kaikki on ja johon me olemme luodut, ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, niin myös me hänen kauttansa.

HEIKON VELJEN HUOMIOON OTTAMINEN

7 Mutta ei kaikilla ole tätä tietoa vaan *tietoisina epäjumalasta* jotkut yhä syövät ikään kuin epäjumalille uhrattua ruokaa, ja heidän omatuntonsa joka on heikko, saastuu.

8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan. (Sillä) jos *syömme, emme voita; jos olemme syömättä, emme kärsi*."

9 Katsokaa kuitenkin ettei tämä vapautenne tule heikoille loukkaukseksi.

10 Sillä jos joku näkee sinun jolla on tieto, syövän epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa koska hän on heikko, vahvistu* syömään epäjumalille uhrattua?

11 Niin tietosi vuoksi turmeltuu heikko veli jonka puolesta Kristus on kuollut.

12 Mutta kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.
13 Sen vuoksi, jos ruoka on viettelykseksi

7 Mutta ei kaikilla ole tietoa tästä, vaan tottumuksesta epäjumalaan jotkut yhä syövät epäjumalalle uhrattuna lihana, ja omatuntonsa, joka on heikko, saastuu.

8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan. Sillä jos olemme syömättä, emme kärsi häviötä; jos syömme, emme kostu.
9 Katsokaa kuitenkin, ettei ehkä tämä oikeutenne tule heikoille loukkaukseksi.

10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, syövän epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, joka on heikko, rakennu syömään epäjumalille uhrattua lihaa?
11 Tietosi tähden turmeltuu heikko veli, jonka puolesta Kristus on kuollut.

12 Mutta kun näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heikkoa omaatuntoansa, teette syntiä Kristusta vastaan.
13 Sen tähden, jos ruoka on

7 Mutta ei ole kaikilla tätä tietoa, vaan tottumuksesta epäjumaliin muutamat vielä nytkin syövät uhrilihaa ikäänkuin epäjumalille uhrattuna, ja heidän omatuntonsa, joka on heikko, tahraantuu siitä.
8 Mutta ruoka ei lähennä meitä Jumalaan; jos olemme syömättä, emme siitä vahingoitu; jos syömme, emme siitä hyödy.
9 Katsokaa kuitenkin, ettei tämä vapautenne koidu heikoille loukkaukseksi.
10 Sillä jos joku näkee sinun, jolla on tieto, aterioivan epäjumalan huoneessa, eikö hänen omatuntonsa, kun hän on heikko, vahvistu epäjumalille uhratun syömiseen?
11 Sinun tietosi kautta turmeltuu silloin tuo heikko, sinun veljesi, jonka tähden Kristus on kuollut.
12 Mutta kun te näin teette syntiä veljiä vastaan ja haavoitatte heidän heikkoa omaatuntoaan, niin teette syntiä Kristusta vastaan.
13 Sentähden, jos ruoka on

veljelleni, en enää koskaan syö lihaa jotten olisi viettelykseksi veljelleni.

APOSTOLIN TOIMEENTULO

1 *Enkö ole apostoli? Enkö ole vapaa?*
Enkö ole nähnyt Jeesusta Kristusta,
Herraamme? Ettekä te ole tekoni
Herrassa?
2 Jos en ole apostoli muille, olen
kuitenkin teille. Sillä te olette
apostolinvirkani sinetti Herrassa.
3 Tämä on puolustukseni niitä vastaan
jotka minua tuomitsevat.

4 Eikö meillä ole oikeutta syödä ja juoda?

5 Eikö meillä ole oikeutta kuljettaa
mukana sisarta, vaimoa, niin kuin muutkin
apostolit ja Herran veljet ja Keefas
tekevät?
6 Vai ainoastaanko minulla ja Barnabaalla
ei ole oikeutta olla ruumiillista työtä
tekemättä?
7 Kuka suorittaa koskaan sotapalvelua
omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa
viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai

pahennuksena veljelleni, en totisesti
enää ikinä syö lihaa, etten olisi
loukkauksena veljelleni.

9. Luku

1 Enkö ole vapaa? Enkö ole apostoli?
Enkö ole nähnyt Jeesusta, Herraamme?
Ettekö te ole tekoni Herrassa?

2 Jos en ole apostoli muille, olen
kuitenkin teille. Sillä te olette
apostolinvirkani sinetti Herrassa.
3 Tämä on puolustukseni niitä
vastaan, jotka minua tuomitsevat.

4 Eikö meillä ole oikeutta syödä ja
juoda?
5 Eikö meillä ole oikeutta kuljettaa
mukana sisarta, vaimoa, niin kuin myös
muut apostolit ja Herran veljet ja
Keefas tekevät?
6 Vai ainoastiko minulla ja
Barnabaalla ei ole oikeutta olla työtä
tekemättä?
7 Kuka suorittaa koskaan
sotapalvelua omalla kustannuksellaan?
Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen

viettelykseksi veljelleni, en minä ikinä
enää syö lihaa, etten olisi viettelykseksi
veljelleni.

9. Luku

1 Enkö minä ole vapaa? Enkö minä ole
apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta,
meidän Herraamme? Ettekö te ole
minun tekoni Herrassa?
2 Jos en olekaan apostoli muille, olen
ainakin teille; sillä te olette minun
apostolinvirkani sinetti Herrassa.
3 Tämä on minun puolustukseni niitä
vastaan, jotka asettuvat minua
tutkimaan.
4 Eikö meillä olisi oikeus saada
ruokamme ja juomamme?
5 Eikö meillä olisi oikeus kuljettaa
muassamme vaimoa, uskonsisarta,
niinkuin muutkin apostolit ja Herran
veljet ja Keefas tekevät?
6 Vai ainoastaanko minulla ja
Barnabaalla ei ole oikeutta olla
ruumiillista työtä tekemättä?
7 Kuka tekee koskaan sotapalvelusta
omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa
viinitarhan, eikä syö sen hedelmää? Tai

kuka kaitsee karjaa eikä nauti karjan
maitoa?
8 Puhunko tätä ihmisen tavoin vai eikö
lakikin sano näin?
9 Sillä Mooseksen laissa on kirjoitettu:
"Älä sido puivan härän suuta." Ei kai
Jumala ole huolissaan häristä?"
10 Eikö Hän sano sitä kaiketi meidän
tähtemme? Sillä meidän tähtemme on
kirjoitettu että kyntäjän tulee kyntää
toivossa ja puivan *toivossa olla osallinen
toivostaan*.
11 Jos me olemme kylväneet teille
hengellistä, onko paljon jos niitämme
teidän aineellistanne?
12 Jos muilla on tämä oikeus teihin, eikö
pikemmin meillä? Mutta emme ole
käyttäneet tätä oikeutta vaan kestämme
kaiken, jottemme asettaisi mitään estettä
Kristuksen ilosanomalle.

13 Ettekö tiedä että ne jotka hoitavat
pyhiä toimia, syövät pyhäkön antimia, ja
ne jotka *ahkeroivat uhrialttarin toimissa*,
saavat osansa samalla kuin alttari?

14 Samoin Herra myös on säätänyt niille
jotka ilosanomaa julistavat että he saavat

hedelmää? Tai kuka kaitsee karjaa eikä
nauti karjan maitoa?
8 Puhunko tätä ihmisen tavoin vai
eikö lakikin sano näin?
9 Sillä Mooseksen laissa on
kirjoitettu: "Älä sido puivan härän
suuta." Onko Jumalalla huoli häristä?
10 Vai sanooko Hän sen kokonaan
meidän tähtemme? Sillä meidän
tähtemme on kirjoitettu, että kyntäjän
tulee kyntää toivossa ja puivan puida
osan saamisen toivossa.
11 Jos me olemme kylväneet teille
hengellisiä, onko paljon, jos niitämme
teiltä aineellisia?
12 Jos muut ovat osallisia oikeudesta
teihin nähden, emmekö pikemmin me?
Mutta emme ole käyttäneet tätä
oikeutta, vaan kestämme kaiken,
jottemme panisi mitään estettä
Kristuksen evankeliolle.
13 Ettekö tiedä, että ne, jotka
hoitavat pyhiä toimia, syövät antimia
temppelistä, ja ne, jotka ahkeroivat
alttarilla, saavat osan yhdessä alttarin
kanssa?
14 Samoin Herra myös on säätänyt,
että evankelion julistajain tulee elää

kuka kaitsee karjaa, eikä nauti karjansa
maitoa?
8 Puhunko tätä vain ihmisten tavalla?
Eikö myös laki sano samaa?
9 Onhan Mooseksen laissa kirjoitettuna:
"Älä sido puivan härän suuta". Eihän
Jumala häristä näin huolta pitäne?
10 Eikö hän sano sitä kaiketikin meidän
tähtemme? Meidän tähtemmehän on
kirjoitettu, että kyntäjän tulee kyntää
toivossa ja puivan puida osansa
saamisen toivossa.
11 Jos me olemme kylväneet teille
hengellistä hyvää, onko paljon, jos me
niitämme teiltä aineellista?
12 Jos muilla on teihin tällainen
oikeus, eikö paljoa enemmän meillä?
Mutta me emme ole käyttäneet tätä
oikeutta, vaan kestämme kaikki,
ettemme panisi mitään estettä
Kristuksen evankeliumille.
13 Ettekö tiedä, että ne, jotka hoitavat
pyhäkön toimia, saavat ravintonsa
pyhäköstä, ja jotka ovat asetetut
uhrialttarin palvelukseen, saavat osansa
silloin kuin alttarikin?
14 Samoin myös Herra on säätänyt,
että evankeliumin julistajain tulee saada

elantonsa ilosanomasta.
15 Mutta minä en ole yhtään näistä oikeuksista käyttänyt hyväkseni. En ole kirjoittanutkaan tätä jotta minulle näin tapahtuisi. Sillä minun olisi parempi kuolla kuin että joku tekisi kerskaukseni tyhjäksi.

evankeliosta.
15 Mutta en ole yhtään näistä oikeuksista käyttänyt hyväksi. En ole kirjoittanutkaan tätä, jotta minun näin olisi; sillä minun olisi parempi kuolla kuin että joku tekisi kerskaukseni tyhjäksi.

evankeliumista elatuksensa.
15 Mutta minä en ole ainoatakaan näistä oikeuksistani hyväkseni käyttänyt. Enkä kirjoitakaan tätä siinä tarkoituksessa, että niitä minuun sovitettaisiin, sillä mieluummin minä kuolen. Ei kukaan ole minun kerskaustani tyhjäksi tekevä.

APOSTOLIN TYÖPERIAATE

16 Kun näet julistan ilosanomaa, minulla ei ole kerskaamista. Sillä pakko painaa minua. Voi minua ellen ilosanomaa julista!

17 Jos näet julistan* sitä vapaaehtoisesti, minulla on palkka, mutta jos en julista vapaaehtoisesti, niin minulle on uskottu taloudenhoito.

18 Mikä siis on palkkani? Se että julistaessani ilosanomaa teen (Kristuksen) ilosanomasta ilmaisen, niin etten käytä oikeuttani ilosanoman suhteen.
19 Sillä ollessani riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni vielä useampia.

16 Sillä jos julistan evankeliota, minulla ei ole kerskausta. Minulle on näet pantu pakko. Sillä voi minua, ellen evankeliota julista!
17 Sillä jos harjoitan sitä vapaaehtoisesti, minulla on palkka, mutta jos vasten tahtoani, niin taloudenhoito kuitenkin on minulle uskottu.
18 Mikä siis on palkkani? Se, että julistaessani evankeliota teen evankeliosta ilmaisen, niin etten käytä hyväksi evankeliossa olevaa oikeuttani.
19 Sillä ollen vapaa kaikista olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi voittaakseni vielä useampia.

16 Sillä siitä, että julistan evankeliumia, ei minulla ole kerskaamista; minun täytyy se tehdä. Voi minua, ellen evankeliumia julista!
17 Sillä jos vapaasta tahdostani sitä teen, niin minulla on palkka; mutta jos en tee sitä vapaasta tahdostani, niin on huoneenhaltijan toimi kuitenkin minulle uskottu.
18 Mikä siis on minun palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, teen sen ilmaiseksi, niin etten käytä oikeutta, jonka evankeliumi minulle myöntää.
19 Sillä vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin,

20 Olen ollut juutalaisille ikään kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia, lain alaisille ikään kuin lain alainen [vaikka itse en ole lain alainen] voittaakseni lain alaisia,
21 ilman lakia oleville ikään kuin ilman lakia — vaikka en ole ilman Jumalan lakia vaan olen Kristuksen laissa — voittaakseni niitä jotka ovat ilman lakia.
22 Heikoille olen ollut ikään kuin heikko voittaakseni heikkoja. Kaikille olen ollut kaikkea pelastaakseni edes joitakin.

23 Mutta tämän* teen ilosanoman vuoksi, ollakseni siitä osallinen.

20 Olen ollut juutalaisille ikään kuin juutalainen voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikään kuin lain alainen - olematta itse lain alainen - voittaakseni lain alaisia;
21 ilman lakia oleville ikään kuin ilman lakia - olematta ilman Jumalan lakia, vaan ollen Kristuksen laissa - voittaakseni ilman lakia olevia.
22 Heikoille olen ollut heikko voittaakseni heikot. Kaikille olen ollut kaikkea vapahtaakseni kaikin tavoin joitakin.
23 Mutta kaiken teen evankelion tähden tullakseni siitä osalliseksi.

20 ja olen ollut juutalaisille ikäänkuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikäänkuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset;
21 ilman lakia oleville ikäänkuin olisin ilman lakia-vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa-voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia;
22 heikoille minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes muutamia.
23 Mutta kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi.

APOSTOLIN OMA KILVOITUS

24 Ettekö tiedä että jotka kilparadalla juoksevat, ne kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niin että sen saavuttaisitte.

25 Mutta jokainen kilpailija hillitsee itseään kaikessa, he tosin saadakseen katoavan seppeleen mutta me katoamattoman.

24 Ettekö tiedä, että jotka kilpakentällä juoksevat, ne kaikki juoksevat, mutta yksi saa palkinnon? Juoskaa näin, jotta sen saavutatte.

25 Mutta jokainen kilpailija hillitsee itseään kaikessa, he tosin voittaakseen katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman.

24 Ettekö tiedä, että jotka kilparadalla juoksevat, ne tosin kaikki juoksevat, mutta yksi saa voittopalkinnon? Juoskaa niinkuin hän, että sen saavuttaisitte.
25 Mutta jokainen kilpailija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa; he saadakseen vain katoavaisen seppeleen, mutta me katoamattoman.

26 Minä en siis juokse niin kuin umpimähkään, en nyrkkeile niin kuin ilmaan hosuva,
27 vaan kuritan ruumistani ja masennan sitä etten minä joka toisille saamaan, itse ehkä tulisi hylätyksi.

ISRAELILAISTEN VAROITTAVA ESIMERKKI

1 Mutta* en tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä siitä että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki
2 ja kastettiin kaikki Moosekseen pilvessä ja meressä
3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa
4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta joka heitä seurasi, ja se kallio oli Kristus.
5 Useimpiin heistä Jumala ei kuitenkaan mielistynyt, sillä he saivat surmansa autiomaassa.
6 Mutta nämä tapahtumat ovat tulleet meille esikuviksi jottemme pahaa himoitsisi niin kun myös he himoitsivat.

26 Minä en siis juokse umpimähkään, en nyrkkeile niin kuin ilmaan hosuen,

27 vaan kuritan ruumistani ja alistan sen palvelijaksi, etten toisille saarnaavana itse ehkä tulisi hylätyksi.

10. Luku

1 Mutta en tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren poikki
2 ja kastettiin kaikki Mooseksen pilvessä ja meressä
3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa
4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa; sillä joivat jäljessä kulkevasta hengellisestä kalliosta, ja se kallio oli Kristus.
5 Useimpiin heistä ei Jumala kuitenkaan mielistynyt, sillä heidät lyötiin maahan erämaassa.
6 Mutta nämä ovat tulleet meille esikuviksi, jottemme olisi pahaa himoitsevia, niin kuin hekin himoitsivat.

26 Minä en siis juokse umpimähkään, en taistele niinkuin ilmaan hosuen,

27 vaan minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.

10. Luku

1 Sillä minä en tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä, että isämme olivat kaikki pilven alla ja kulkivat kaikki meren läpi
2 ja saivat kaikki kasteen Moosekseen pilvessä ja meressä
3 ja söivät kaikki samaa hengellistä ruokaa
4 ja joivat kaikki samaa hengellistä juomaa. Sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka heitä seurasi; ja se kallio oli Kristus.
5 Mutta useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt, koskapa he hukkuivat erämaassa.
6 Tämä tapahtui varoittavaksi esimerkiksi meille, että me emme pahaa himoitsisi, niinkuin he himoitsivat.

7 Älkää myöskään olko
epäjumalanpalvelijoita niin kuin jotkut
heistä — niin kuin on kirjoitettu: "Kansa
istuutui syömään ja juomaan, ja he
nousivat iloa pitämään."
8 Älkäämme myöskään harjoittako
haureutta niin kuin jotkut heistä haureutta
harjoittivat, ja yhtenä päivänä kaatui
kaksikymmentäkolme tuhatta.

9 Älkäämme myöskään kiusatko Kristusta*
niin kuin myös jotkut heistä kiusasivat ja
saivat käärmeitten pistosta° surmansa.

10 Älkääkä napisko niin kuin (myös) jotkut
heistä napisivat ja saivat tuhoojan
kädestä* surmansa.
11 Mutta kaikki tämä tapahtui heille
esikuvallisessa tarkoituksessa ja on
kirjoitettu varoitukseksi meille joille
maailmanaikojen loppukausi on tullut.
12 Joka siis luulee seisovansa, katsokoon
ettei lankea.
13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin
inhimillinen kiusaus. Mutta Jumala on
uskollinen. Hän ei salli teitä kiusattavan yli
sen minkä siedätte, vaan kiusauksen
yhteydessä Hän valmistaa pääsynkin siitä,

7 Älkää myöskään olko
epäjumalanpalvelijoita niin kuin jotkut
heistä, niin kuin on kirjoitettu: "Kansa
istuutui syömään ja juomaan, ja
nousivat iloa pitämään."
8 Älkäämme myöskään harjoittako
haureutta, niin kuin jotkut heistä
haureutta harjoittivat, ja yhtenä
päivänä kaatui kaksikymmentä kolme
tuhatta.
9 Älkäämme myöskään kiusatko
Herraa niin kuin myös jotkut heistä
kiusasivat ja saivat käärmeiltä
surmansa.
10 Älkää napisko niin kuin myös
jotkut heistä napisivat ja saivat
tuhoojalta surmansa.
11 Mutta kaikki tämä tapahtui heille
esikuvallisesti ja on kirjoitettu
varoituksena meille, joille
mailmanaikojen loppukausi on tullut.
12 Joka siis luulee seisovansa,
katsokoon, ettei lankea.
13 Teitä ei ole tavoittanut muu kuin
ihmisellinen kiusaus ja Jumala on
uskollinen: Hän ei salli teitä
kiusattavan yli sen, minkä voitte, vaan
kiusauksen ohella valmistaa pääsynkin,

7 Älkää myöskään ruvetko
epäjumalanpalvelijoiksi kuten muutamat
heistä, niinkuin kirjoitettu on: "Kansa
istui syömään ja juomaan, ja he
nousivat iloa pitämään".
8 Älkäämmekä harjoittako haureutta,
niinkuin muutamat heistä haureutta
harjoittivat, ja heitä kaatui yhtenä
päivänä kaksikymmentä kolme tuhatta.

9 Älkäämme myöskään kiusatko Herraa,
niinkuin muutamat heistä kiusasivat ja
saivat käärmeiltä surmansa.

10 Älkääkä napisko, niinkuin muutamat
heistä napisivat ja saivat surmansa
tuhoojalta.
11 Tämä, mikä tapahtui heille, on
esikuvallista ja on kirjoitettu
varoitukseksi meille, joille
maailmanaikojen loppukausi on tullut.
12 Sentähden, joka luulee seisovansa,
katsokoon, ettei lankea.
13 Teitä ei ole kohdannut muu kuin
inhimillinen kiusaus; ja Jumala on
uskollinen, hän ei salli teitä kiusattavan
yli voimienne, vaan salliessaan
kiusauksen hän valmistaa myös pääsyn

niin että voitte kestää.
14 Sen vuoksi, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelua.
15 Puhun niin kuin ymmärtäväisille. Arvostelkaa te mitä sanon.

niin että voitte kestää.
14 Sen tähden, rakkaani, paetkaa epäjumalan palvelua.
15 Puhun niin kuin ymmärtäväisille; arvostelkaa te, mitä sanon.

siitä, niin että voitte sen kestää.
14 Sentähden, rakkaani, paetkaa epäjumalanpalvelusta.
15 Minä puhun niinkuin ymmärtäväisille; arvostelkaa itse, mitä minä sanon.

LEIVÄNMURTO

16 Siunauksen malja jonka siunaamme, eikö se ole Kristuksen veren osallisuus? Leipä jonka murramme, eikö se ole Kristuksen ruumiin osallisuus?

17 Koska on yksi leipä, niin me monet olemme yksi ruumis, sillä kaikki olemme osalliset samasta leivästä.
18 Katsokaa luonnollista Israelia. Eivätkö ne jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?
19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumala* on jotain tai että °epäjumalille uhrattu° on jotain?
20 Ei, vaan että mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle. Mutta en tahdo että te tulette osallisiksi riivaajista.

21 Ette voi juoda Herran maljasta ja

16 Siunauksen malja, jonka siunaamme, eikö se ole Kristuksen veren osallisuus? Leipä, jonka murramme, eikö se ole Kristuksen ruumiin osallisuus?
17 Koska on yksi leipä, me monet olemme yksi ruumis, sillä kaikki olemme osalliset yhdestä leivästä.
18 Katsokaa lihan mukaista Israelia. Eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista?
19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumala on jotakin tai että epäjumalalle uhrattu on jotakin?
20 Vaan sanon, että mitä uhraavat, sen uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle. Mutta en tahdo, että tulette osallisiksi riivaajista.

21 Ette voi juoda Herran maljaa ja

16 Siunauksen malja, jonka me siunaamme, eikö se ole osallisuus Kristuksen vereen? Se leipä, jonka murramme, eikö se ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen?
17 Koska leipä on yksi, niin me monet olemme yksi ruumis; sillä me olemme kaikki tuosta yhdestä leivästä osalliset.
18 Katsokaa luonnollista Israelia; eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole alttarista osalliset?
19 Mitä siis sanon? Ettäkö epäjumalanuhri on jotakin, tai että epäjumala on jotakin?
20 Ei, vaan että, mitä pakanat uhraavat, sen he uhraavat riivaajille eivätkä Jumalalle; mutta minä en tahdo, että te tulette osallisiksi riivaajista.
21 Ette voi juoda Herran maljasta ja

riivaajain maljasta, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajain pöydästä.
22 Vai sytytämmekö Herran kiivauteen? Emme kai ole Häntä voimakkaammat?

riivaajain maljaa; ette voi olla osallisia Herran pöydästä ja riivaajain pöydästä.
22 Vai sytytämmekö Herran kiivauteen? Emme kai ole Häntä väkevämmät?

riivaajien maljasta, ette voi olla osalliset Herran pöydästä ja riivaajien pöydästä.
22 Vai tahdommeko herättää Herran kiivauden? Emme kaiketi me ole häntä väkevämmät?

RUOKIEN NAUTTIMISESTA

23 Kaikki on (minulle) luvallista mutta ei kaikki ole hyväksi, kaikki on (minulle) luvallista mutta kaikki ei rakenna.
24 Älköön kukaan etsikö omaa etuansa vaan (kukin) toisen etua.
25 Syökää kaikkea mitä lihatorilla* myydään, mitään kyselemättä omantunnon vuoksi,
26 sillä "Herran on maa ja se mikä sen täyttää."
27 (Mutta) jos joku uskomaton kutsuu teitä ja te tahdotte mennä, niin syökää kaikkea mitä eteenne pannaan, mitään kyselemättä omantunnon vuoksi. 28.1os kuitenkin joku sanoo teille:
28 Tämä on epäjumalille uhrattua", niin olkaa syömättä hänen tähtensä joka sen ilmaisi, ja omantunnon vuoksi (sillä "Herran on maa ja se mikä sen täyttää")."
29 Sanon kuitenkin: ei sinun omantuntosi

23 Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyväksi; kaikki on luvallista, mutta kaikki ei rakenna.
24 Älköön kukaan etsikö omaansa, vaan kukin toisen etua.
25 Syökää kaikkea, mitä lihatorilla myydään, mitään kyselemättä omantunnon vuoksi,
26 sillä "maa on Herran ja kaikki sen täyteys".
27 Mutta jos joku uskomaton kutsuu teitä ja tahdotte mennä, syökää kaikkea, mitä eteenne pannaan, mitään kyselemättä omantunnon vuoksi.

28 Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on jumalille uhrattua", älkää syökö hänen tähtensä, joka sen ilmaisi ja omantunnon tähden.
29 Sanon kuitenkin: ei sinun

23 Kaikki on luvallista, mutta ei kaikki ole hyödyksi; "kaikki on luvallista", mutta ei kaikki rakenna.
24 Älköön kukaan katsoko omaa parastaan, vaan toisen parasta.
25 Syökää kaikkea, mitä lihakaupassa myydään, kyselemättä mitään omantunnon tähden,
26 sillä: "Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on".
27 Jos joku, joka ei usko, kutsuu teitä ja te tahdotte mennä hänen luokseen, niin syökää kaikkea, mitä eteenne pannaan, kyselemättä mitään omantunnon tähden.
28 Mutta jos joku sanoo teille: "Tämä on epäjumalille uhrattua", niin jättäkää se syömättä hänen tähtensä, joka sen ilmaisi, ja omantunnon tähden;
29 en tarkoita sinun omaatuntoasi,

vuoksi vaan tuon toisen omantunnon. Sillä miksi minun vapauteni olisi* toisen omantunnon tuomittavana?
30 (Mutta) jos minä sen kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä mistä kiitän?
31 Syöttepä siis tai juotte tai teette mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

32 Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkä Jumalan seurakunnalle,
33 niin kuin minäkin olen kaikille mieliksi kaikessa etsimättä omaa hyötyäni vaan monien hyötyä, jotta he pelastuisivat.

omantuntosi tähden, vaan tuon toisen. Sillä miksi minun vapauteni on toisen omantunnon tuomittavana?
30 Mutta jos kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?
31 Syöttepä siis tai juotte tai teette mitä tahansa, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.
32 Älkää olko pahennuksena juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkä Jumalan seurakunnalle,
33 niin kuin minäkin olen kaikille mieliksi kaikessa, etsimättä omaa hyötyäni, vaan monien, jotta tulisivat autuaiksi.

vaan tuon toisen; sillä miksi minun vapauteni joutuisi toisen omantunnon tuomittavaksi?
30 Jos minä sen kiittäen nautin, miksi minua herjataan siitä, mistä kiitän?
31 Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.
32 Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkä Jumalan seurakunnalle,
33 niinkuin minäkin koetan kelvata kaikille kaikessa enkä katso omaa hyötyäni, vaan monien hyötyä, että he pelastuisivat.

11. Luku

1 Olkaa minun seuraajiani niin kuin minäkin olen Kristuksen seuraaja.
2 Kiitänkin teitä, (veljet,) että olette minua kaikessa muistaneet ja seuraatte opetuksiani niin kuin olen ne teille antanut.

11. Luku

1 Olkaa minun seuraajiani niin kuin minäkin Kristuksen.
2 Mutta kiitän teitä, että olette minua kaikessa muistaneet ja pysytte opetuksissa niin kuin olen ne teille antanut.

11. Luku

1 Olkaa minun seuraajiani, niinkuin minä olen Kristuksen seuraaja.
2 Minä kiitän teitä, että minua kaikessa muistatte ja noudatatte minun opetuksiani, niinkuin minä ne teille olen antanut.

VAIMON PÄÄN PEITTÄMINEN

3 Haluan teidän kuitenkin tietävän että

3 Tahdon teidän kuitenkin tietävän,

3 Mutta minä tahdon, että te tiedätte

Kristus on jokaisen miehen pää, mutta
mies on vaimon pää ja Jumala Kristuksen
pää.
4 Jokainen mies joka rukoilee tai profetoi
pitäen päässä jotain, häpäisee päänsä.

5 Mutta jokainen vaimo joka rukoilee tai
profetoi pää peittämätönnä, häpäisee
päänsä, sillä se on aivan sama kuin hän
olisi kaljuksi ajettu.

6 Sillä jos vaimo ei verhoa itseään,
leikkauttakoon myös hiuksensa. Mutta jos
vaimolle on häpeäksi leikkauttaa
hiuksensa tai ajattaa itsensä kaljuksi, niin
verhotkoon itsensä.
7 Sillä miehen ei tule peittää päätään
koska hän on Jumalan kuva ja kunnia,
mutta vaimo on miehen kunnia.

8 Mies ei näet ole alkuisin vaimosta vaan
vaimo miehestä.
9 Eikä miestä luotu vaimoa varten vaan
vaimo miestä varten.
10 Siksi vaimon tulee pitää päässään
vallan merkki enkelten vuoksi.

11 Herrassa ei kuitenkaan ole *miestä

että Kristus on jokaisen miehen pää,
mutta mies naisen pää ja Jumala
Kristuksen pää.
4 Jokainen mies, joka rukoilee tai
profetoi pitäen päässä jotakin,
häpäisee päänsä.
5 Mutta jokainen nainen, joka rukoilee
tai profetoi pää peittämätönnä,
häpäisee päänsä, sillä se on yksi ja
sama kuin paljaaksi ajettu.

6 Sillä jos nainen ei ole verhottu,
leikkauttakoon myös hiuksensa. Mutta
jos on häpeäksi naiselle olla tukka
leikattuna tai ajettuna, verhotkoon
itsensä.
7 Sillä miehen ei tarvitse olla
verhottu, koska on Jumalan kuva ja
kunnia, mutta nainen on miehen
kunnia.
8 Mies ei näet ole naisesta, vaan
nainen miehestä,
9 eikä miestä luotu naista varten,
vaan nainen miestä varten.
10 Sen tähden naisen tulee pitää
päässä vallan alaisuuden merkki
enkelien tähden.
11 Herrassa ei kuitenkaan ole naista

sen, että Kristus on jokaisen miehen
pää ja että mies on vaimon pää ja että
Jumala on Kristuksen pää.
4 Jokainen mies, joka rukoilee tai
profetoi pää peitettynä, häpäisee
päänsä.
5 Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee
tai profetoi pää peittämätönnä,
häpäisee päänsä, sillä se on aivan
sama, kuin jos hänen päänsä olisi
paljaaksi ajeltu.
6 Sillä jos vaimo ei verhoa päätään,
leikkauttakoon hiuksensakin; mutta
koska on häpeäksi vaimolle, että hän
leikkauttaa tai ajattaa hiuksensa, niin
verhotkoon itsensä.
7 Miehen ei tule peittää päätänsä,
koska hän on Jumalan kuva ja kunnia;
mutta vaimo on miehen kunnia.

8 Sillä mies ei ole alkuisin vaimosta,
vaan vaimo miehestä;
9 eikä miestä luotu vaimoa varten,
vaan vaimo miestä varten.
10 Sentähden vaimon tulee pitää
päässään vallanalaisuuden merkki
enkelien tähden.
11 Herrassa ei kuitenkaan ole vaimoa

ilman vaimoa eikä vaimoa ilman miestä*.
12 Sillä niin kuin vaimo on alkuisin
miehestä, niin myös mies on *syntynyt
vaimosta*, mutta kaikki on lähtöisin
Jumalasta.
13 Päättäkää itse: sopiiko vaimon*
rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä?
14 (Vai) eikö itse luontokin opeta teille
että jos miehellä on pitkä tukka, se on
hänelle häpeäksi?
15 Mutta jos naisella on pitkä tukka, se
on hänelle kunniaksi, sillä hiukset on
annettu hänelle hunnuksi.

16 Jos kuitenkin joku aikoo esittää
vastaväitteitä, niin meillä ei ole sellaista
tapaa eikä Jumalan seurakunnilla.

ilman miestä eikä miestä ilman naista.
12 Sillä niin kuin nainen on miehestä,
niin myös mies on naisen kautta,
mutta kaikki on Jumalasta.

13 Päättäkää itse: sopiiko naisen
rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä?
14 Vai eikö itse luontokin opeta teille,
että jos miehellä on pitkä tukka, se on
hänelle häpeäksi?
15 Mutta jos naisella on pitkä tukka,
se on hänelle kunniaksi, sillä hiukset
on annettu hänelle hunnun sijasta.

16 Jos kuitenkin joku näyttää olevan
kiistanhaluinen, niin meillä ei ole
sellaista tapaa eikä Jumalan
seurakunnilla.

ilman miestä eikä miestä ilman vaimoa.
12 Sillä samoin kuin vaimo on alkuisin
miehestä, samoin myös mies on vaimon
kautta; mutta kaikki on Jumalasta.

13 Päättäkää itse: sopiiko vaimon
rukoilla Jumalaa pää peittämätönnä?
14 Eikö itse luontokin opeta teille, että
jos miehellä on pitkät hiukset, se on
hänelle häpeäksi;
15 ja että jos vaimolla on pitkät
hiukset, se on hänelle kunniaksi? Sillä
ovathan hiukset annetut hänelle
hunnuksi.
16 Mutta jos joku haluaa väittää
vastaan, niin tietäköön, että meillä ei
ole sellaista tapaa eikä Jumalan
seurakunnilla.

LEIVÄNMURRON VÄÄRÄ VIETTÄMINEN

17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä, koska
kokoontuessanne ette tule paremmiksi
vaan pahemmiksi.
18 Sillä ensiksikin kuulen että keskellänne
on riitaisuuksia kun kokoonnutte
seurakunnan-kokoukseen, ja osittain sen
uskonkin.

17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä,
koska kokoonnutte, ette tullen
paremmiksi, vaan pahemmiksi.
18 Sillä ensiksikin kuulen teillä olevan
riitoja, kun kokoonnutte seurakunnassa,
ja osittain uskonkin.

17 Mutta tätä käskiessäni en kiitä sitä,
että kokoontumisenne ei tee teitä
paremmiksi, vaan pahemmiksi.
18 Sillä ensiksikin olen kuullut, että kun
kokoonnutte seurakunnankokoukseen,
teillä on riitaisuuksia keskenänne, ja
osittain sen uskonkin.

19 Täytyyhän keskellänne olla puolueitakin
jotta koetuksen kestävät tulisivat
tunnetuiksi joukossanne.
20 Kun näin kokoonnutte yhteen, se ei
ole Herran aterian nauttimista.

21 Sillä syötäessä kukin *ottaa etukäteen*
oman ateriansa, ja toinen on nälissään ja
toinen juovuksissa.

22 Eikö teillä siis ole huoneita
aterioimista ja juomista varten? Vai
halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja
häpäisette niitä joilla ei mitään ole? Mitä
sanoisin teille? Kiittäisinkö teitä? Tässä en
kiitä.

19 Keskellänne täytyy olla
puolueitakin, jotta koetuksen kestävät
tulisivat tunnetuiksi joukossanne.
20 Kun siis tulette yhteen, se ei ole
Herran aterian syömistä.

21 Sillä aterioitaessa kukin ottaa
ensin oman ateriansa, ja toinen on
nälissään ja toinen juovuksissa.

22 Eikö teillä ole huoneita
aterioimista ja juomista varten? Vai
halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja
häpäisette niitä, joilla ei ole? Mitä
sanoisin teille? Kiitänkö teitä tässä? En
kiitä.

19 Täytyyhän teidän keskuudessanne
olla puolueitakin, että kävisi ilmi, ketkä
teistä kestävät koetuksen.
20 Kun te näin kokoonnutte yhteen,
niin ei se ole Herran aterian
nauttimista,
21 sillä syömään ruvettaessa kukin
rientää ottamaan eteensä omat
ruokansa, ja niin toinen on nälissään ja
toinen juovuksissa.
22 Eikö teillä sitten ole muita huoneita,
niissä syödäksenne ja juodaksenne? Vai
halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja
tahdotteko häväistä niitä, joilla ei
mitään ole? Mitä minun on teille
sanominen? Onko minun teitä
kiittäminen? Tässä kohden en kiitä.

LEIVÄNMURRON ASETTAMINEN

23 Sillä olen saanut Herralta sen jonka
myös olen teille ilmoittanut, että Herra
Jeesus sinä yönä jona Hänet kavallettiin,
otti leivän
24 ja kiitettyään mursi ja sanoi: "(Ottakaa,
syökää.) Tämä on minun ruumiini joka
teidän puolestanne murretaan*. Tehkää
tämä minun muistokseni."

23 Sillä olen saanut Herralta sen,
minkä myös annoin teille, että Herra
Jeesus sinä yönä, jona Hänet
kavallettiin, otti leivän
24 ja kiitettyään mursi ja sanoi:
"Tämä on ruumiini, joka puolestanne
murretaan. Tehkää tämä muistokseni."

23 Sillä minä olen saanut Herralta sen,
minkä myös olen teille tiedoksi antanut,
että Herra Jeesus sinä yönä, jona
hänet kavallettiin, otti leivän,
24 kiitti, mursi ja sanoi: "Tämä on
minun ruumiini, joka teidän edestänne
annetaan; tehkää tämä minun
muistokseni".

25 Samoin Hän aterian jälkeen otti myös maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni. Niin usein kuin juotte, tehkää se minun muistokseni."

26 Sillä niin usein kuin syötte tämän leivän ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa kunnes Hän tulee.

25 Samoin myös maljan aterioinnin jälkeen sanoen: "Tämä malja on uusi liitto veressäni. Niin usein kuin juotte, tehkää se muistokseni."

26 Sillä niin usein kuin syötte tämän leivän ja juotte maljan, julistatte Herran kuolemaa, kunnes Hän tulee.

25 Samoin hän otti myös maljan aterian jälkeen ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; niin usein kuin te juotte, tehkää se minun muistokseni".
26 Sillä niin usein kuin te syötte tätä leipää ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa, siihen asti kuin hän tulee.

ARVOTON OSALLISTUMINEN LEIVÄNMURTOON

27 Joka siis kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljasta, on vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.

28 Mutta tutkikoon ihminen itseään ja niin syököön tästä leivästä ja juokoon tästä maljasta.
29 Sillä joka syö ja juo (kelvottomasti,) erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa.
30 Sen vuoksi on keskellänne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois.
31 Jos kuitenkin oikein arvostelisimme itseämme, meitä ei tuomittaisi.

27 Joka siis kelvottomasti syö leipää tai juo maljaa, on vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.

28 Mutta tutkikoon ihminen itseään ja niin syököön leivästä ja juokoon maljasta.
29 Sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista, syö ja juo itsellensä tuomion.
30 Sen vuoksi on keskellänne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni nukkuu pois.
31 Jos kuitenkin perin tuomitsimme itsemme, niin meitä ei tuomittu.

27 Sentähden, joka kelvottomasti syö tätä leipää tai juo Herran maljan, hän on oleva vikapää Herran ruumiiseen ja vereen.
28 Koetelkoon siis ihminen itseänsä, ja niin syököön tätä leipää ja juokoon tästä maljasta;
29 sillä joka syö ja juo erottamatta Herran ruumista muusta, syö ja juo tuomioksensa.
30 Sentähden onkin teidän joukossanne paljon heikkoja ja sairaita, ja moni on nukkunut pois.
31 Mutta jos me tutkisimme itseämme, ei meitä tuomittaisi;

32 Mutta kun meitä tuomitaan, niin Herra meitä kurittaa jottei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi.

33 Kun siis, veljeni, kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne.
34 (Mutta) jos jonkun on nälkä, syköön kotonaan jottette kokoontuisi tuomioksenne. Muista asioista määrään kunhan tulen.

ARMOLAHJOISTA

1 Mutta hengellisistä lahjoista en halua teidän, veljet, olevan tietämättömiä.

2 Tiedätte että *olitte pakanoita joita* vietiin mykkien epäjumalain luo — niin kuin teitä kuljetettiin.
3 Sen vuoksi teen teille tiettäväksi ettei kukaan joka puhuu Jumalan Hengessä, *sano Jeesusta kirotuksi*, eikä kukaan voi °sanoa Jeesusta Herraksi° paitsi Pyhässä Hengessä.

4 On erilaisia armolahjoja mutta sama Henki.
5 On myös erilaisia virkoja mutta sama

32 Mutta tuomittavina ollessamme Herra meitä kurittaa, jottei meitä mailman kanssa tuomittaisi.

33 Kun siis, veljeni, kokoonnutte aterioimaan, vartokaa toisianne.
34 Mutta jos jonkun on nälkä, syköön kotonaan, jottette kokoontuisi tuomioksi. Muusta määrään, kun tulen.

12. Luku

1 Hengellisistä lahjoista en tahdo teidän, veljet, olevan tietämättömiä.

2 Tiedätte, että kun olitte pakania, kuljetettavia, teitä vietiin mykkäin epäjumalain luo.
3 Sen tähden teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Kirottu Jeesus", eikä kukaan voi sanoa: "Herra Jeesus", paitsi Pyhässä Hengessä.

4 Armolahjoilla on ero, mutta sama Henki.
5 Samoin on ero viroilla ja sama

32 mutta kun meitä tuomitaan, niin se on meille Herran kuritusta, ettei meitä maailman kanssa kadotukseen tuomittaisi.
33 Sentähden, veljeni, kun kokoonnutte aterioimaan, odottakaa toisianne.
34 Jos kenellä on nälkä, syköön kotonaan, ettette kokoontuisi tuomioksenne. Muista seikoista minä säädän, sitten kuin tulen.

12. Luku

1 Mutta mitä hengellisiin lahjoihin tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä.
2 Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahdottiin.
3 Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: "Jeesus olkoon kirottu", ja ettei kukaan voi sanoa: "Jeesus olkoon Herra", paitsi Pyhässä Hengessä.
4 Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama;
5 ja seurakuntavirat ovat moninaiset,

Herra.
6 Samoin on erilaisia voimavaikutuksia,
mutta Jumala joka kaikki kaikissa
vaikuttaa, on sama.
7 Mutta kullekin annetaan Hengen ilmaisu
hyödyksi.
8 Sillä yhdelle annetaan Hengen
välityksellä viisauden sanat* ja toiselle
tiedon sanat* saman Hengen välityksellä,
9 toiselle usko samassa Hengessä, toiselle
taas terveeksi tekemisten armolahjat
samassa Hengessä,
10 toiselle *voimalliset ihmeteot*, toiselle
profetoimisen lahja, toiselle henkien
erottamiset°, toiselle eri kielet, toiselle
taas kielten selitys.

11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja
sama Henki jakaen kullekin erikseen niin
kuin tahtoo.

RUUMIS SEURAKUNNAN VERTAUSKUVANA

12 Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä
on monta jäsentä, mutta kaikki (saman)
ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta,
ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin.
13 Kaikki olemme näet yhdessä Hengessä

Herra.
6 Myös on ero voimavaikutuksilla,
mutta sama Jumala, joka kaikki
kaikissa vaikuttaa.
7 Mutta kullekin on annettu Hengen
merkki yhteiseksi hyväksi.
8 Sillä yhdelle annetaan Hengen
kautta viisauden sana, toiselle tiedon
sana saman Hengen kautta,
9 toiselle usko samassa Hengessä,
toiselle terveeksitekemisten armolahjoja
samassa Hengessä,
10 toiselle voimatekoja, toiselle
profetoiminen, toiselle kielten lajeja,
toiselle taas kielten selitys.

11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi
ja sama Henki jakaen kullekin erikseen
niin kuin tahtoo.

12 Sillä niin kuin ruumis on yksi ja
siinä on monta jäsentä, mutta kaikki
ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta,
ovat yksi ruumis, niin Kristuskin.
13 Kaikki olemme näet yhdessä

mutta Herra on sama;
6 ja voimavaikutukset ovat moninaiset,
mutta Jumala, joka kaikki kaikissa
vaikuttaa, on sama.
7 Mutta kullekin annetaan Hengen
ilmoitus yhteiseksi hyödyksi.
8 Niinpä saa Hengen kautta toinen
viisauden sanat, toinen tiedon sanat
saman Hengen vaikutuksesta;
9 toinen saa uskon samassa Hengessä,
toinen taas terveeksitekemisen lahjat
siinä yhdessä Hengessä;
10 toinen lahjan tehdä voimallisia
tekoja; toinen profetoimisen lahjan,
toinen lahjan arvostella henkiä; toinen
eri kielillä puhumisen lahjan, toinen
taas lahjan selittää kieliä.
11 Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi
ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen,
niinkuin tahtoo.

12 Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä
on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin
jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat
yksi ruumis, niin on Kristuskin;
13 sillä me olemme kaikki yhdessä

kastetut yhteen* ruumiiseen, olemmepa
juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai
vapaita, ja kaikki olemme juotetut yhteen*
Henkeen°.
14 Sillä ei ruumiskaan ole yksi jäsen vaan
monta.
15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi,
en kuulu ruumiiseen", *eikö se silti kuulu
ruumiiseen?*"
16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole
silmä, en kuulu ruumiiseen", *eikö se silti
kuulu ruumiiseen?*"
17 Jos koko ruumis olisi silmänä, missä
olisi kuulo? Jos kokonaan kuulona, missä
haisti?
18 Mutta nyt Jumala on asettanut
jäsenet, kunkin niistä, ruumiiseen niin kuin
on tahtonut.
19 Jos kuitenkin kaikki olisivat yksi jäsen,
missä olisi ruumis?
20 Mutta nyt onkin monta jäsentä ja yksi
ruumis.
21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En
tarvitse sinua", ei myöskään pää jaloille:
"En tarvitse teitä"."
22 Vaan paljoa ennemmin ne ruumiin
jäsenet jotka näyttävät olevan heikompia,
ovat välttämättömiä,

Hengessä kastetut yhteen ruumiiseen,
olemmepa juutalaisia tai kreikkalaisia,
orjia tai vapaita, kaikki olemme
juotetut yhteen Henkeen.
14 Sillä ei ruumiskaan ole yksi jäsen,
vaan monta.
15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole
käsi, en kuulu ruumiiseen", se ei silti
ole ruumiiseen kuulumaton.
16 Jos korva sanoisi: "Koska en ole
silmä, en kuulu ruumiiseen", se ei silti
ole ruumiiseen kuulumaton.
17 Jos koko ruumis silmänä, missä
kuulo? Jos kokonaan kuulona, missä
haisti?
18 Mutta nyt Jumala on asettanut
jäsenet, kunkin niistä, ruumiiseen niin
kuin on tahtonut.
19 Jos kuitenkin kaikki olisivat yksi
jäsen, missä ruumis?
20 Mutta nytpä onkin monta jäsentä
ja yksi ruumis.
21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En
tarvitse sinua" eikä taas pää jaloille:
"En tarvitse teitä."
22 Vaan paljon ennemmin ne ruumiin
jäsenet, jotka näyttävät olevan
heikompia, ovat välttämättömiä.

Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi,
olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia,
orjia tai vapaita, ja kaikki olemme
saaneet juoda samaa Henkeä.
14 Sillä eihän ruumiskaan ole yksi
jäsen, vaan niitä on siinä monta.
15 Jos jalka sanoisi: "Koska en ole
käsi, en kuulu ruumiiseen", niin ei se
silti olisi ruumiiseen kuulumaton.
16 Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole
silmä, en kuulu ruumiiseen", niin ei se
silti olisi ruumiiseen kuulumaton.
17 Jos koko ruumis olisi silmänä,
missä sitten olisi kuulo? Jos taas
kokonaan kuulona, missä silloin haisti?
18 Mutta nyt Jumala on asettanut
jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen,
niinkuin hän on tahtonut.
19 Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä
jäsenenä, missä sitten ruumis olisi?
20 Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja
ainoastaan yksi ruumis.
21 Silmä ei saata sanoa kädelle: "En
tarvitse sinua", eikä myöskään pää
jaloille: "En tarvitse teitä".
22 Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka
näyttävät olevan heikompia, ovat
välttämättömiä;

23 ja joitten katsomme olevan ruumiin
vähemmän kunniakkaita osia, *ne
peitämme sitä kunniallisemmin*. Niin
meidän °vähemmän arvostetuilla°
ruumiinosillamme on parempi kaunistus.

24 Mutta meidän arvostetut jäsenemme
eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on
liittänyt ruumiin yhteen antaen
heikommalle* suuremman kunnian
25 jottei ruumiissa olisi eripuraisuutta,
vaan jäsenet pitäisivät yhtäläisesti huolta
toisistaan.
26 Ja jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet
kärsivät sen kanssa; tai jos yksi jäsen saa
kunniaa, kaikki jäsenet iloitsevat sen
kanssa."
27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja
kukin osaltanne jäseniä.
28 Jumala on asettanut nämä
seurakuntaan: ensiksi apostoleja, toiseksi
profeettoja, kolmanneksi opettajia, sen
jälkeen voimatekoja, sitten terveeksi
tekemisten armolahjoja, *avustamisen
lahjoja, johtamisen kykyjä*, °eri kieliä°.
29 Eivät kaiketi kaikki ole apostoleja?
Eiväthän kaikki ole profeettoja? Eiväthän
kaikki opettajia? Ei kaiketi kaikilla ole

23 Joitten katsomme olevan ruumiin
vähäarvoisimpia, niille annamme
suuremman kunnian, ja häpeämillämme
ruumiin osilla on suurempi arvo, ja
kunnioittamamme ruumiinosat eivät sitä
tarvitse.
24 Mutta Jumala on liittänyt ruumiin
yhteen antaen puuttuvaiselle
suuremman kunnian,

25 jottei ruumiissa olisi eri mieltä,
vaan jäsenet pitäisivät yhtäläisesti
huolta toisistaan.
26 Jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet
kärsivät yhtenä: jos yksi jäsen saa
kunniaa, kaikki jäsenet iloitsevat
yhtenä.
27 Mutta te olette Kristuksen ruumis
ja osaltanne jäseniä.
28 Jumala on asettanut näitä
seurakuntaan: ensiksi apostoleja,
toiseksi profeettoja, kolmanneksi
opettajia, sitten voimatekoja, sitten
terveeksitekemisten armolahjoja,
avustamisia, johtamisia, kielten lajeja.
29 Eivät kaikki ole apostoleja? Eivät
kaikki profeettoja? Eivät kaikki
opettajia? Ei kaikilla voimatekoja?

23 ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä
ovat vähemmän kunniakkaita, me
verhoamme sitä kunniallisemmin, ja
niitä, joita häpeämme, me sitä
häveliäämmin peitämme;

24 mutta ne, joita emme häpeä, eivät
sitä tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt
ruumiin yhteen niin, että antoi
halvempiarvoiselle suuremman kunnian,
25 ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta,
vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä
huolta toinen toisestaan.
26 Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki
jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos
jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin
kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.
27 Mutta te olette Kristuksen ruumis ja
kukin osaltanne hänen jäseniänsä.
28 Niinpä Jumala asetti seurakuntaan
ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia
profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten
hän antoi voimallisia tekoja, sitten
armolahjoja parantaa tauteja, avustaa,
hallita, puhua eri kielillä.
29 Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja?
Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki
opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia

voimatekoja?
30 Eihän kaikilla ole terveeksi tekemisten armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki selitä?

31 Mutta pyrkikää innokkaasti saamaan parhaimpia armolahjoja, ja vielä minä ()soitan teille verrattoman tien.

RAKKAUDEN YLISTYS

1 Vaikka puhuisin ihmisten ja enkelten kielillä mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin kajahtava vaski tai helisevä soitin*.

2 Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko niin että siirtäisin vuoria, mutta minulla ei olisi rakkautta, en olisi mitään.

3 Ja vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni köyhille ravinnoksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en siitä mitään hyötyisi.

4 Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä, rakkaus ei ole kateellinen,

30 Ei kaikilla ole terveeksitekemisten lahjoja? Eivät kaikki puhu kielillä? Eivät kaikki selitä?

31 Mutta tavoitelkaa innokkaasti parempia armolahjoja, ja vielä osoitan teille verrattoman tien.

13. Luku

1 Vaikka puhuisin ihmisten ja enkelten kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin soiva vaski ja helisevä kulkunen.

2 Ja vaikka minulla olisi profetoiminen ja tuntisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon ja vaikka minulla olisi kaikki usko, että vuoria siirtäisin, mutta minulla ei olisi rakkautta, en ole mitään.
3 Ja vaikka jakelisin kaikki varani ravinnoksi ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, en mitään hyötyisi.

4 Rakkaus on pitkämielinen, lempeä; rakkaus ei ole kateellinen; rakkaus ei

tekoja?
30 Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki kykene niitä selittämään?
31 Pyrkikää osallisiksi parhaimmista armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

13. Luku

1 Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.
2 Ja vaikka minulla olisi profetoimisen lahja ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.
3 Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi.
4 Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa,

(rakkaus) ei kerskaa, ei pöyhkeile,
5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi
omaansa, ei katkeroidu, ei *pidä
mielessään* pahaa,
6 ei iloitse vääryydestä vaan iloitsee
totuuden kanssa.
7 Kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki
se toivoo, kaikki se kärsii.
8 Rakkaus ei koskaan lopu*. Mutta sekä
profetoimiset katoavat että kielet
lakkaavat ja tieto katoaa.
9 Sillä tiedämme vajavaisesti ja
profetoimme vajavaisesti.
10 Mutta kun tulee se mikä on täydellistä,
(silloin) katoaa se mikä on vajavaista.
11 Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi,
ajattelin kuin lapsi, harkitsin kuin lapsi;
(mutta) kun tulin mieheksi, hylkäsin sen
mikä on lapsellista*."

12 Sillä nyt näemme kuvastimesta
arvoituksen omaisesti mutta silloin
kasvoista kasvoihin. Nyt tunnen
vajavaisesti, mutta silloin olen tunteva
täydellisesti niin kuin minutkin täydellisesti
tunnetaan.
13 Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus,
nämä kolme; mutta suurin niistä on

kerskaa, ei pöyhkeile,
5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi
omaansa, ei tule katkeraksi, ei ajattele
pahaa,
6 ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee
totuuden kanssa;
7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo,
kaikki se toivoo, kaikki se kestää.
8 Rakkaus ei koskaan katoa. Mutta
profetoimiset katoavat ja kielet
lakkaavat ja tieto katoaa.
9 Sillä tiedämme vajaasti ja
profetoimme vajaasti.
10 Mutta kun tulee se, mikä on
täydellistä, katoaa vajaa.
11 Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi,
ajattelin kuin lapsi, päättelin kuin lapsi;
mutta kun tulin mieheksi, hylkäsin
lapsenomaiset.

12 Sillä nyt näemme kuvastimen
kautta arvoituksellisesti, mutta silloin
kasvoista kasvoihin; nyt tunnen
vajaasti, mutta silloin tunnen täysin
niin kuin minutkin on täysin tunnettu.

13 Niin pysyvät siis usko, toivo ja
rakkaus, nämä kolme, mutta suurin

ei pöyhkeile,
5 ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi
omaansa, ei katkeroidu, ei muistele
kärsimäänsä pahaa,
6 ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee
yhdessä totuuden kanssa;
7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo,
kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.
8 Rakkaus ei koskaan häviä; mutta
profetoiminen, se katoaa, ja kielillä
puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.
9 Sillä tietomme on vajavaista, ja
profetoimisemme on vajavaista.
10 Mutta kun tulee se, mikä täydellistä
on, katoaa se, mikä on vajavaista.
11 Kun minä olin lapsi, niin minä
puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen
mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun
tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä
lapsen on.
12 Sillä nyt me näemme kuin
kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta
silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä
tunnen vajavaisesti, mutta silloin minä
olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut
itsenikin täydellisesti tunnetaan.
13 Niin pysyvät nyt usko, toivo,
rakkaus, nämä kolme; mutta suurin

rakkaus."

PROFETOIMISESTA JA KIELILLÄ PUHUMISESTA

1 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja mutta varsinkin *profetoimisen lahjaa*.

2 Sillä kielillä* puhuva ei puhu ihmisille vaan Jumalalle. Kukaan ei näet häntä ymmärrä vaan hän puhuu salaisuuksia hengessä.
3 Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.
4 Kielillä* puhuva rakentaa itseään mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.
5 Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä mutta vielä mieluummin että profetoisitte. Sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, jollei tämä selitä niin että seurakunta rakentuu.

6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, kuinka teitä hyödyttäisin jollen julistaisi teille joko ilmestystä tai tietoa tai profetiaa tai opetusta?

niistä on rakkaus.

14. Luku

1 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin siihen, että profetoisitte.
2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle. Kukaan ei näet kuule, vaan hän puhuu salaisuuksia hengessä.
3 Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakentaen ja kehoittaen ja lohduttaen.

4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.
5 Tahtoisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta ennemmin, että profetoisitte. Sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, jollei tämä selittäisi, jotta seurakunta saisi rakennusta.
6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, miten olen teille avuksi, ellen puhuisi teille joko ilmestystä tai tietoa tai profetiaa tai

niistä on rakkaus.

14. Luku

1 Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä lahjoja, mutta varsinkin profetoimisen lahjaa.

2 Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei häntä näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.
3 Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.
4 Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.
5 Soisin teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin soisin teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.
6 Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai

7 Vaikka elottomat soittimet, joko huilu tai kannel* antavatkin ääntä, kuinka tunnetaan mitä huilulla tai kanteleella° soitetaan jolleivät ne soi erottuvin sävelin?

8 Sillä myös jos pasuuna antaa epäselvän äänen, kuka valmistautuu taisteluun?

9 Samoin tekin: jollette kielellänne esitä selvää puhetta, kuinka puhuttu ymmärretään? Puhutte näet tuuleen.

10 Maailmassa on, jos niikseen tulee, niin paljon kieliä*, eikä mikään (niistä) ole äänetön.
11 Jos nyt en tunne kielen* merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja on minulle muukalainen.

12 Samoin tekin, koska innokkaasti tavoittelette henkilahjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi omistamaan niitä runsaasti.

13 Sen vuoksi rukoilkoon se joka puhuu kielillä* että hän voisi selittää.
14 Sillä jos rukoilen kielillä*, niin henkeni

opetusta?
7 Vaikka elottomat esineet, joko huilu tai kitara, antavat ääntä, kuinka huilulla tai kitaralla soitettava tulee tunnetuksi, elleivät ne osoittaisi erotusta äänissä.
8 Sillä jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka valmistautuu taisteluun?

9 Samoin tekin: jollette kielellä anna selvää puhetta, kuinka puhuttava ymmärretään? Puhutte näet tuuleen.

10 Mailmassa on, puheen tullen, monta lajia ääniä eikä mitään äänetöntä.
11 Ellen siis tunne äänen merkitystä, olen puhujalle muukalainen ja puhuja minulle muukalainen.

12 Samoin tekin, koska olette henkilahjojen innokkaita tavoittelijoita, halatkaa niitä seurakunnan rakennukseksi, jotta olisitte ylitsevuotavaiset.
13 Sen tähden rukoilkoon kielellä puhuva, että selittäisi.
14 Sillä jos rukoilen kielellä, henkeni

opetuksen sanoja?
7 Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvin sävelin?
8 Niinikään, jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?
9 Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen.
10 Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä, mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä.
11 Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen.
12 Samoin tekin, koska tavoittelette henkilahjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti.

13 Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että hän taitaisi selittää.
14 Sillä jos minä rukoilen kielillä

rukoilee mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15 Miten siis on? Minun tulee rukoilla hengellä, mutta minun tulee rukoilla myös ymmärryksellä. Minun tulee laulaa ylistystä hengellä, mutta minun tulee laulaa ylistystä myös ymmärryksellä.

16 Sillä jos sinä ylistät hengessä, kuinka oppimattoman asemassa oleva sanoo "aamen" kiitokseesi, koska hän ei ymmärrä mitä sanot?"
17 Sinä kyllä hyvin kiität mutta toinen ei rakennu.
18 Kiitän *Jumalaani puhuen kielillä* enemmän kuin te kaikki.
19 Mutta seurakunnassa haluan mieluummin puhua viisi sanaa ymmärryksellä opettaakseni muitakin, kuin kymmenen tuhatta sanaa kielillä*.
20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltä vaan pahassa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä."

21 Laissa on kirjoitettuna: "Vierailla kielillä ja vierailla* huulilla olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he edes siten minua

rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15 Miten siis on? Minun tulee rukoilla hengellä, mutta minun tulee rukoilla myös ymmärryksellä; minun tulee veisata kiitosta hengellä, mutta minun tulee veisata kiitosta myös ymmärryksellä.
16 Sillä jos ylistät hengellä, kuinka oppimattoman paikalla oleva sanoo "Aamen" kiitokseesi, koska ei ymmärrä, mitä sanot?
17 Hyvin kyllä kiität, mutta toinen ei rakennu.
18 Kiitän Jumalaa, puhun kielillä enemmän kuin te kaikki.
19 Mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärryksellä, opettaakseni muitakin, kuin kymmeniä tuhansia sanoja kielellä.
20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltä, vaan pahassa olkaa lapsia, mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.
21 Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla olen puhuva tälle kansalle,

puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.
15 Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni.
16 Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa "amen" sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.
17 Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.
18 Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;
19 mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärryksellä, opettaakseni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.
20 Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.
21 Laissa on kirjoitettuna: "Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle,

kuuntele, sanoo Herra."

22 Kielet eivät siis ole merkkinä uskoville vaan uskomattomille, mutta profetoiminen ei ole uskomattomille vaan uskoville.

23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuu yhteen ja kaikki puhuvat kielillä ja sisälle tulee oppimattomia tai uskomattomia, eivätkö he sano että olette järjiltänne?

24 Mutta jos kaikki profetoivat ja joku uskomaton tai oppimaton tulee sisälle, niin kaikki paljastavat hänet, kaikki lausuvat hänestä tuomion.
25 (Näin) hänen sydämensä salat tulevat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen kunnioittaa Jumalaa julistaen että Jumala totisesti on teissä.

eivätkä sittenkään minua kuule, sanoo Herra."
22 Kielet eivät siis ole merkkinä uskoville, vaan uskomattomille, mutta profetoiminen ei ole uskomattomille vaan uskoville.
23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki puhuisivat kielillä ja sisälle tulisi oppimattomia tai uskomattomia, eivätkö sanoisi, että olette järjiltänne?
24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskomaton tai oppimaton tulisi sisälle, kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki arvostelisivat häntä.
25 Näin hänen sydämensä salat tulevat ilmi, ja niin hän kasvoilleen heittäytyen palvoo Jumalaa julistaen, että Jumala totisesti on teissä.

eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra".
22 Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville.
23 Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?
24 Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion,
25 hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä.

JUMALANPALVELUKSEN JÄRJESTYS

26 Miten siis on, veljet? Kun tulette yhteen jokaisella (teistä) on jotain; on virsi, on opetus, on *kieli, on ilmestys*, on selitys. Kaikki tapahtukoon rakennukseksi."

26 Miten siis on, veljet? Kun tulette yhteen, jokaisella teistä on virsi, on opetus, on ilmestys, on kieli, on selitys. Kaikki tapahtukoon rakentamiseksi.

26 Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi.

27 Jos joku puhuu kielillä*, puhukoon
kaksi tai enintään kolme ja vuoron
mukaan, ja yksi selittäköön.

28 Mutta jos ei ole selittäjää, olkoon vaiti
seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja
Jumalalle.
29 Profeetoista puhukoon kaksi tai kolme
ja muut arvostelkoot.
30 Mutta jos toinen siinä istuva saa
ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen.

31 Te voitte näet kaikki profetoida vuoron
mukaan, jotta kaikki oppisivat ja kaikki
saisivat kehoitusta.
32 Ja profeettain henget ovat profeetoille
alamaiset.
33 Sillä Jumala* ei ole epäjärjestyksen
vaan rauhan Jumala. Niin kuin kaikissa
pyhien seurakunnissa
34 olkoot vaimonne* vaiti teidänkin
seurakunnankokouksissanne, sillä heidän
ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia
niin kuin lakikin sanoo.

35 Mutta jos he tahtovat oppia jotain,
kysykööt kotona omilta miehiltään, sillä
häpeällistä on vaimojen* puhua

27 Jos joku puhuu kielellä, puhukoon
kaksi tai enintään kolme ja vuoron
mukaan, ja yksi selittäköön.

28 Mutta jos ei ole selittäjää, olkoon
vaiti seurakunnassa ja puhukoon
itselleen ja Jumalalle.
29 Profeetoista puhukoon kaksi tai
kolme ja muut arvostelkoot.
30 Mutta jos jollekin toiselle istuvalle
tulee ilmestys, vaietkoon ensimäinen.

31 Voitte näet kaikki profetoida
vuoron mukaan, jotta kaikki oppisivat
ja kaikki saisivat kehotusta.
32 Profeettain henget ovat
profeetoille alamaiset.
33 Sillä Hän ei ole epäjärjestyksen
vaan rauhan Jumala.

34 Niin kuin kaikissa pyhäin
seurakunnissa olkoot vaimot vaiti
seurakunnissa, sillä heidän ei ole lupa
puhua, vaan olkoot alamaisia, niin kuin
lakikin sanoo.
35 Mutta jos tahtovat jotain oppia,
kysykööt kotona omilta miehiltään, sillä
häpeällistä on vaimon puhua

27 Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon
kullakin kertaa vain kaksi tai enintään
kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi
selittäköön;
28 mutta jos ei ole selittäjää, niin
olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot
itselleen ja Jumalalle.
29 Profeetoista saakoon kaksi tai
kolme puhua, ja muut arvostelkoot;
30 mutta jos joku toinen siinä istuva
saa ilmestyksen, vaietkoon
ensimmäinen.
31 Sillä te saatatte kaikki profetoida,
toinen toisenne jälkeen, että kaikki
saisivat opetusta ja kaikki kehoitusta.
32 Ja profeettain henget ovat
profeetoille alamaiset;
33 sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen,
vaan rauhan Jumala. Niinkuin kaikissa
pyhien seurakunnissa,
34 olkoot vaimot vaiti teidänkin
seurakunnankokouksissanne, sillä heidän
ei ole lupa puhua, vaan olkoot
alamaisia, niinkuin lakikin sanoo.

35 Mutta jos he tahtovat tietoa
jostakin, niin kysykööt kotonaan omilta
miehiltään, sillä häpeällistä on naisen

seurakunnassa.
36 Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teillekö se on tullut?
37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, tietäköön että mitä teille kirjoitan, *ne ovat Herran käskyjä*.

38 Mutta jos joku ei ymmärrä, olkoon ymmärtämättä.
39 Siis veljeni, tavoitelkaa innokkaasti profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

40 [Mutta] kaikki tapahtukoon kunniallisesti ja järjestyksessä.

KRISTUKSEN YLÖSNOUSEMUS JA ILMESTYMINEN

1 Veljet, minä teen teille tunnetuksi sen ilosanoman jonka teille julistin, jonka te myös otitte vastaan ja jossa pysytte.

2 Sen avulla te myös pelastutte jos pidätte kiinni siitä sanasta jonka teille ilosanomana julistin, jollette turhaan

seurakunnassa.
36 Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoasti teillekö se on tullut?
37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, tietäköot, että mitä teille kirjoitan, ne ovat Herran käskyjä.

38 Mutta jos joku ei ymmärrä, olkoon ymmärtämättä.
39 Siis, veljeni, olkaa innokkaat profetoimisessa älkääkä estäkö kieliä. Mutta kaikki tapahtukoon säällisesti ja järjestyksessä.

15. Luku

1 Teen teille, veljet, tunnetuksi sen evankelion, jonka teille julistin, jonka myös olette ottaneet vastaan ja jossa pysytte,

2 jonka kautta myös tulette autuaiksi, jos pysytte sanassa, jonka teille evankeliona julistin, ellette turhaan ole

puhua seurakunnassa.
36 Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidänkö tykönne se on tullut?
37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.
38 Mutta jos joku ei sitä ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä.
39 Sentähden, veljeni, harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

40 Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä.

15. Luku

1 Veljet, minä johdatan teidät tuntemaan sen evankeliumin, jonka minä teille julistin, jonka te myöskin olette ottaneet vastaan ja jossa myös pysytte
2 ja jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte siitä kiinni semmoisena, kuin minä sen teille julistin, ellette turhaan

uskoneet.
3 Sillä tein teille ennen kaikkea tiettäväksi sen minkä itsekin olin saanut, että Kristus kuoli syntiemme vuoksi Kirjoitusten mukaan
4 ja että Hänet haudattiin ja että Hän heräsi eloon kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan

5 ja että Hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.
6 Sen jälkeen Hän näyttäytyi yhdellä kertaa enemmälle kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat yhä vielä ovat elossa mutta muutamat ovat nukkuneet pois.
7 Sen jälkeen Hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.
8 Mutta kaikkein viimeiseksi Hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikään kuin kesken syntynyt.

uskoneet.
3 Sillä tein teille ennen kaikkea tiettäväksi sen, minkä itsekin olin saanut, että Kristus kuoli syntiemme tähden Kirjoitusten mukaan
4 ja että Hänet haudattiin ja että Hänet on herätetty kuolleista kolmantena päivänä Kirjoitusten mukaan
5 ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.
6 Sen jälkeen näyttäytyi yhdellä kertaa enemmälle kuin viidelle sadalle veljelle, joista useimmat yhä ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.
7 Sitten näyttäytyi Jaakolle, sitten kaikille apostoleille.
8 Mutta kaikkein viimeiseksi näyttäytyi minullekin, ikään kuin kesken syntyneelle.

ole uskoneet.
3 Sillä minä annoin teille ennen kaikkea tiedoksi sen, minkä itse olin saanut: että Kristus on kuollut meidän syntiemme tähden, kirjoitusten mukaan,
4 ja että hänet haudattiin ja että hän nousi kuolleista kolmantena päivänä, kirjoitusten mukaan,

5 ja että hän näyttäytyi Keefaalle, sitten niille kahdelletoista.
6 Sen jälkeen hän näyttäytyi yhtä haavaa enemmälle kuin viidellesadalle veljelle, joista useimmat vielä nytkin ovat elossa, mutta muutamat ovat nukkuneet pois.
7 Sen jälkeen hän näyttäytyi Jaakobille, sitten kaikille apostoleille.
8 Mutta kaikkein viimeiseksi hän näyttäytyi minullekin, joka olen ikäänkuin keskensyntynyt.

PAAVALIN KUTSUMUKSEN LAATU

9 Sillä minä olen apostoleista vähäisin enkä ole sen arvoinen että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

9 Sillä olen apostoleista vähäisin enkä ole arvollinen apostoliksi kutsuttavaksi, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

9 Sillä minä olen apostoleista halvin enkä ole sen arvoinen, että minua apostoliksi kutsutaan, koska olen vainonnut Jumalan seurakuntaa.

10 Mutta Jumalan armon avulla olen mikä olen, eikä Hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä vaan Jumalan armo joka on kanssani.
11 Julistanpa siis minä tai he, näin me saarnaamme ja näin te olette tulleet uskoon.

10 Mutta Jumalan armon kautta olen, mikä olen, eikä Hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo kanssani.
11 Joko siis minä tai he, näin saarnaamme, ja näin olette uskoneet.

10 Mutta Jumalan armosta minä olen se, mikä olen, eikä hänen armonsa minua kohtaan ole ollut turha, vaan enemmän kuin he kaikki minä olen työtä tehnyt, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo, joka on minun kanssani.
11 Olinpa siis minä tai olivatpa he: näin me saarnaamme, ja näin te olette uskoon tulleet.

KRISTUKSEN KUOLLEISTA NOUSEMISEN MERKITYS

12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan että Hänet on herätetty kuolleista, kuinka muutamat teistä sanovat ettei ole kuolleitten ylösnousemusta?
13 Vaan jollei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty.
14 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne.

15 Ja meidät havaitaan myös vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalasta että Hän on herättänyt Kristuksen, jota Hän ei ole

12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että Hänet on herätetty kuolleista, kuinka muutamat teistä sanovat, ettei ole kuolleitten nousemusta.
13 Vaan jollei ole kuolleitten nousemusta, ei Kristustakaan ole herätetty kuolleista.
14 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on saarnamme, turha myös uskonne;

15 ja meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalasta, että Hän on herättänyt Kristuksen, jota Hän ei ole

12 Mutta jos Kristuksesta saarnataan, että hän on noussut kuolleista, kuinka muutamat teistä saattavat sanoa, ettei kuolleitten ylösnousemusta ole?
13 Vaan jos ei ole kuolleitten ylösnousemusta, ei Kristuskaan ole noussut.
14 Mutta jos Kristus ei ole noussut kuolleista, turha on silloin meidän saarnamme, turha myös teidän uskonne;
15 ja silloin meidät myös havaitaan vääriksi Jumalan todistajiksi, koska olemme todistaneet Jumalaa vastaan, että hän on herättänyt Kristuksen, jota

herättänyt jos kerran kuolleita ei herätetä.

16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.
17 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on uskonne — olette yhä synneissänne.
18 Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat joutuneet perikatoon.
19 Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, olemme kaikista ihmisistä säälittävimmät.
20 Mutta nytpä Kristus on herätetty kuolleista *ja Hänestä on tullut poisnukkuneitten esikoinen*.
21 Sillä koska kuolema on ihmisen toimesta, on myös kuolleitten ylösnousemus ihmisen toimesta.

22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,
23 mutta kukin vuorollaan: esikoisena Kristus, sen jälkeen Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan.

herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.
16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristustakaan ole herätetty.
17 Mutta jos Kristusta ei ole herätetty, turha on uskonne: olette yhä synneissänne.
18 Silloin myös Kristuksessa nukkuneet ovat hukkuneet.
19 Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoasti tämän elämän osalta, olemme kaikkia ihmisiä surkuteltavammat.
20 Mutta Kristus onkin kuolleista herätetty nukkuneitten esikkona.

21 Sillä koska kuolema on ihmisen kautta, myös kuolleitten nousemus ihmisen kautta.

22 Sillä niin kuin kaikki kuolevat Aatamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,
23 mutta kukin vuorollaan: esikkona Kristus, sitten Kristuksen omat Hänen tulemuksessaan.

hän ei ole herättänyt, jos kerran kuolleita ei herätetä.
16 Sillä jos kuolleita ei herätetä, ei Kristuskaan ole herätetty.
17 Mutta jos Kristus ei ole herätetty, niin teidän uskonne on turha, ja te olette vielä synneissänne.
18 Ja silloinhan Kristuksessa nukkuneetkin olisivat kadotetut.
19 Jos olemme panneet toivomme Kristukseen ainoastaan tämän elämän ajaksi, niin olemme kaikkia muita ihmisiä surkuteltavammat.
20 Mutta nytpä Kristus on noussut kuolleista, esikoisena kuoloon nukkuneista.
21 Sillä koska kuolema on tullut ihmisen kautta, niin on myöskin kuolleitten ylösnousemus tullut ihmisen kautta.
22 Sillä niinkuin kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa,
23 mutta jokainen vuorollaan: esikoisena Kristus, sitten Kristuksen omat hänen tulemuksessaan;

KAIKEN LOPPU

24 Sitten tulee loppu kun Hän antaa
valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun
kukistettuaan kaiken hallituksen ja kaiken
vallan ja voiman.
25 Sillä Hänen tulee hallita "kunnes Hän
on pannut kaikki viholliset Hänen jalkainsa
alle"*."
26 Viimeisenä vihollisena kukistetaan
kuolema.
27 Sillä "kaikki Hän on alistanut Hänen
jalkainsa alle". Mutta kun Hän sanoo että
kaikki on alistettu, on ilmeistä että lukuun
ei oteta Häntä joka on alistanut kaiken
Hänen valtaansa."
28 Mutta kun kaikki on alistettu Hänen
valtaansa, silloin itse Poikakin on alistuva
sen valtaan, joka on alistanut kaiken
Hänen valtaansa jotta Jumala olisi kaikki
kaikissa.

24 Sitten loppu, kun Hän antaa
valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun,
kukistettuaan kaiken hallituksen ja
kaiken vallan ja voiman.
25 Sillä Hänen tulee hallita, "kunnes
on pannut kaikki viholliset jalkainsa
alle".
26 Viimeisenä vihollisena kukistetaan
kuolema.
27 Sillä "kaiken on alistanut jalkainsa
alle". Mutta kun sanoo, että kaikki on
alistettu, on ilmeistä, että jää
lukuunottamatta Hän, joka on alistanut
kaiken Hänen allensa.
28 Mutta kun kaikki on alistettu
Hänen allensa, silloin itse Poikakin
alistetaan sen alle, joka on alistanut
kaiken Hänen allensa, jotta Jumala
olisi kaikki kaikissa.

24 sitten tulee loppu, kun hän antaa
valtakunnan Jumalan ja Isän haltuun,
kukistettuaan kaiken hallituksen ja
kaiken vallan ja voiman.
25 Sillä hänen pitää hallitseman "siihen
asti, kunnes hän on pannut kaikki
viholliset jalkojensa alle".
26 Vihollisista viimeisenä kukistetaan
kuolema.
27 Sillä: "kaikki hän on alistanut hänen
jalkojensa alle". Mutta kun hän sanoo:
"kaikki on alistettu", niin ei tietenkään
ole alistettu se, joka on alistanut
kaiken hänen allensa.
28 Ja kun kaikki on alistettu Pojan
valtaan, silloin itse Poikakin alistetaan
sen valtaan, joka on alistanut hänen
valtaansa kaiken, että Jumala olisi
kaikki kaikissa.

YLÖSNOUSEMUKSEN VELVOITUS

29 Mitä muuten tekevät ne jotka
kastattavat itsensä kuolleitten puolesta*,
jos kuolleita ei yleensä herätetä? Miksi
nämä sitten kastattavat itsensä °kuolleitten

29 Sillä mitä tekevät ne, jotka
kastetaan kuolleitten puolesta? Jos
kuolleita ei ensinkään herätetä, miksi
nämä sitten kastetaan heidän

29 Mitä muutoin ne, jotka kastattavat
itsensä kuolleitten puolesta, sillä saavat
aikaan? Jos kuolleet eivät heräjä, miksi
nämä sitten kastattavat itsensä heidän

puolesta*°?
30 Ja miksi mekään olemme joka hetki vaarassa?
31 [Veljet,] minä kuolen joka päivä, *niin totta kuin voin kerskata teistä* Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

32 Jos ihmisen tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulla siitä on? Jos kuolleita ei herätetä, niin "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme"."

33 Älkää eksykö. "Huono seura turmelee hyvät tavat."
34 Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä syntiä tehkö, sillä eräät ovat tietämättömiä Jumalasta. Puhun teille häpeäksi.

RUUMIIN YLÖSNOUSEMUS

35 Mutta joku sanoo: "Miten kuolleet heräävät ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"
36 Tyhmyri! Se minkä kylvät, ei tule eläväksi jollei se kuole.
37 ja minkä kylvät, et kylvä sitä kasvua*,

puolestaan?
30 Miksi mekään olemme joka hetki vaarassa?
31 Veljet, kautta kerskauksenne, joka minulla on Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme, kuolen joka päivä.

32 Jos ihmisen tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä? Jollei kuolleita herätetä, niin: "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme".

33 Älkää eksykö. "Huono seura turmelee hyvät tavat."
34 Raitistukaa oikealla tavalla älkääkä syntiä tehkö, sillä muutamilla ei ole tietoa Jumalasta. Sanon tämän teille häpeäksi.

35 Mutta joku sanoo: "Miten kuolleet herätetään ja millaisin ruumiin tulevat?"

36 Tyhmyri! Se, minkä kylvät ei tule eläväksi, jollei kuole.
37 Ja minkä kylvät, et kylvä sitä

puolestaan?
30 Ja miksi mekään antaudumme joka hetki vaaraan?
31 Joka päivä minä olen kuoleman kidassa, niin totta kuin te, veljet, olette minun kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.
32 Jos minä ihmisten tavoin olen taistellut petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä minulle siitä on? Jos kuolleet eivät heräjä, niin: "syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna me kuolemme".
33 Älkää eksykö. "Huono seura hyvät tavat turmelee."
34 Raitistukaa oikealla tavalla, älkääkä syntiä tehkö; sillä niitä on, joilla ei ole mitään tietoa Jumalasta. Teidän häpeäksenne minä tämän sanon.

35 Mutta joku ehkä kysyy: "Millä tavoin kuolleet heräjävät, ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"
36 Sinä mieletön, se, minkä kylvät, ei virkoa eloon, ellei se ensin kuole!
37 Ja kun kylvät, et kylvä sitä vartta,

joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, ehkä vehnän tai jonkin muun kasvin jyvän.

38 Mutta Jumala antaa sille kasvun* niin kuin tahtoo ja kullekin siemenelle sen oman kasvun*.
39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten (liha) ja toista karjan liha, toista taas kalojen* [liha] ja toista lintujen°.
40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toinen on taivaallisten kirkkaus ja toinen maallisten.

41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus; eroaapa tähti tähdestä kirkkaudessa."

42 Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa;"
43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;"
44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. [Jos] on sielullinen ruumis, on myös hengellinen (ruumis).

vartta, mikä on tuleva, vaan paljaan jyvän, ehkä nisun tai jonkin muun lajin jyvän.
38 Mutta Jumala antaa sille varren niin kuin tahtoo ja kullekin siemenelle oman varren.
39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista ihmisten liha ja toista eläinten liha, toista lintujen liha ja toista kalojen.
40 On taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta toinen taivaallisten kirkkaus ja toinen maallisten.

41 Toinen auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus; eroaapa tähti tähdestä kirkkaudessa.
42 Niin myös kuolleitten nousemuksen: kylvetään turmeluksessa, herätetään turmeltumattomuudessa;

43 kylvetään häpeässä, herätetään kunniassa; kylvetään heikkoudessa, herätetään voimassa;
44 kylvetään sielullinen ruumis, herätetään hengellinen ruumis. Jos on sielullinen ruumis, on myös hengellinen

joka on nouseva, vaan paljaan jyvän, nisun jyvän tai muun minkä tahansa.

38 Mutta Jumala antaa sille varren, sellaisen kuin tahtoo, ja kullekin siemenelle sen oman varren.
39 Ei kaikki liha ole samaa lihaa, vaan toista on ihmisten, toista taas karjan liha, toista on lintujen liha, toista kalojen.
40 Ja on taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita; mutta toinen on taivaallisten kirkkaus, toinen taas maallisten.
41 Toinen on auringon kirkkaus ja toinen kuun kirkkaus ja toinen tähtien kirkkaus, ja toinen tähti voittaa toisen kirkkaudessa.
42 Niin on myös kuolleitten ylösnousemus: kylvetään katoavaisuudessa, nousee katoamattomuudessa;
43 kylvetään alhaisuudessa, nousee kirkkaudessa; kylvetään heikkoudessa, nousee voimassa;
44 kylvetään sielullinen ruumis, nousee hengellinen ruumis. Jos kerran on sielullinen ruumis, niin on myös

ruumis.

hengellinen.

USKOVAIN MUUTTUMINEN

45 Niin on myös kirjoitettu:
"Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu", viimeisestä Aadamista tuli eläväksi tekevä henki."
46 Mutta hengellinen ei ollut ensin vaan sielullinen*, sitten hengellinen.

47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen; toinen ihminen on (Herra) taivaasta."
48 Millainen maallinen oli, sellaisia ovat myös maalliset; ja millainen taivaallinen on, sellaisia ovat myös taivaalliset."

49 Ja niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, meissä on myös oleva taivaallisen kuva.
50 Mutta tämän sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.

51 Katso, sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan nuku mutta kaikki

45 Niin on myös kirjoitettu:
"Ensimäinen ihminen, Aatami, tuli eläväksi sieluksi", viimeinen Aatami elämää tuovaksi hengeksi.
46 Mutta hengellinen ruumis ei ole ensimäinen, vaan sielullinen, sitten hengellinen.

47 Ensimäinen ihminen on maasta, maallinen, toinen ihminen taivaasta.

48 Millainen maallinen, sellaisia myös maalliset, ja millainen taivaallinen, sellaisia myös taivaalliset.

49 Niin kuin meissä on ollut maallisen kuva, meissä on myös oleva taivaallisen kuva.
50 Mutta tämän sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä turmelus peri turmeltumattomuutta.
51 Katso, sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuoloon nuku, vaan kaikki

45 Niin on myös kirjoitettu:
"Ensimmäisestä ihmisestä, Aadamista, tuli elävä sielu"; viimeisestä Aadamista tuli eläväksitekevä henki.
46 Mutta mikä on hengellistä, se ei ole ensimmäinen, vaan se, mikä on sielullista, on ensimmäinen; sitten on se, mikä on hengellistä.
47 Ensimmäinen ihminen oli maasta, maallinen, toinen ihminen on taivaasta.

48 Minkäkaltainen maallinen oli, senkaltaisia ovat myös maalliset; ja minkäkaltainen taivaallinen on, senkaltaisia ovat myös taivaalliset.
49 Ja niinkuin meissä on ollut maallisen kuva, niin meissä on myös oleva taivaallisen kuva.
50 Mutta tämän minä sanon, veljet, ettei liha ja veri voi periä Jumalan valtakuntaa, eikä katoavaisuus peri katoamattomuutta.
51 Katso, minä sanon teille salaisuuden: emme kaikki kuolemaan

muutumme,
52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan äänen aikana. Sillä pasuuna soi ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.
53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutua katoamattomuuteen ja tämän kuolevaisen pitää pukeutua kuolemattomuuteen.

54 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty voitossa*."

56 Kuolema, missä on *otasi? Tuonela, missä on voittosi?*"
56 Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

VOITTO JA PALKINTO

57 Mutta kiitos Jumalalle joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen avulla!
58 Sen vuoksi, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina uurastaen Herran työssä tietäen ettei vaivannäkönne ole

muutumme,
52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan kuuluessa; sillä pasuna soi ja kuolleet herätetään turmeltumattomina, ja me muutumme.
53 Sillä tämän turmellun pitää pukeuman turmeltumattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pukeuman kuolemattomuuteen.
54 Mutta kun tämä turmeltu pukeutuu turmeltumattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty voitoksi."
55 "Kuolema, missä on voittosi, tuonela, missä on otasi?"
56 Mutta kuoleman otana synti ja synnin voimana laki.

57 Mutta kiitos jumalalle, joka antaa meille voiton Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!
58 Sen tähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina ylitsevuotavaiset Herran työssä, tietäen,

nuku, mutta kaikki me muutumme,
52 yhtäkkiä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasunan soidessa; sillä pasuna soi, ja kuolleet nousevat katoamattomina, ja me muutumme.
53 Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.
54 Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nielty ja voitto saatu".
55 Kuolema, missä on sinun voittosi? Kuolema, missä on sinun otasi?
56 Mutta kuoleman ota on synti, ja synnin voima on laki.

57 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!
58 Sentähden, rakkaat veljeni, olkaa lujat, järkähtämättömät, aina innokkaat Herran työssä, tietäen, että teidän

turha Herrassa.

KERAYS JERUSALEMIN SEURAKUNNALLE

1 Mutta mitä tulee keräykseen pyhiä varten tehkää tekin samoin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan talteen, kooten sitä mukaa kuin menestyy, jottei keräyksiä tapahtuisi tultuani.

3 Mutta saavuttuani luoksenne lähetän ne jotka te vain katsotte sopiviksi, kirjeet mukanaan viemään rakkaudenlahjaanne Jerusalemiin.

4 Jos minunkin on asiallista lähteä, lähteköot kanssani.

PAAVALIN MATKASUUNNITELMA

5 Tulen nimittäin luoksenne kuljettuani läpi Makedonian, sillä kuljen Makedonian kautta.

ettei vaivannäkönne ole turha Herrassa.

16. Luku

1 Mutta mitä tulee keräykseen pyhiä varten, tehkää tekin niin kuin olen määrännyt Galatian seurakunnille.

2 Kunkin viikon ensimäisenä pankoon jokainen teistä kotonaan talteen, kooten sitä, missä menestyy; jottei keräyksiä esiintyisi vasta tultuani.

3 Mutta saavuttuani tykönne lähetän ne, jotka hyväksytte, kirjeet mukanaan viemään lahjaanne Jerusalemiin.

4 Jos minunkin on arvollista lähteä, lähteköot kanssani.

5 Tulen nimittäin tykönne kuljettuani läpi Makedonian, sillä kuljen Makedonian kautta.

vaivannäkönne ei ole turha Herrassa.

16. Luku

1 Mitä tulee keräykseen pyhiä varten, niin tehkää tekin samalla tavoin, kuin minä olen määrännyt Galatian seurakunnille.
2 Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan, ettei keräyksiä tehtäisi vasta minun tultuani.
3 Mutta kun olen saapunut teidän tykönne, lähetän minä ne henkilöt, jotka siihen sopiviksi katsotte, kirjeet mukanaan, viemään teidän rakkaudenlahjanne Jerusalemiin;
4 ja jos asia on sen arvoinen, että minunkin on lähteminen, niin saavat he lähteä minun kanssani.

5 Aion nimittäin tulla teidän tykönne kuljettuani läpi Makedonian, sillä minä kuljen Makedonian kautta;

6 Mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa tai vietän talvenkin, jotta auttaisitte minua eteenpäin minne matkustankin.
7 Sillä en tahdo nyt nähdä teitä vain ohimennen, vaan toivon saavani jonkin aikaa viipyä luonanne jos Herra sallii.

8 Mutta Efesossa viivyn helluntaihin asti,

9 sillä minulle on avautunut *ovi suureen ja voimalliseen työhön*, ja vastustajia on paljon.

6 Mutta viivyn tykönänne ehkä jonkin aikaa tai vietän talvenkin, jotta lähettäisitte minut eteenpäin, minne matkustaisinkin.
7 Sillä en tahdo nyt tavata teitä vain ohimennen, vaan toivon saavani jonkin aikaa viipyä luonanne, jos Herra sallii.

8 Mutta Efesossa viivyn helluntaihin asti,
9 sillä minulle on avautunut suuri ja tehokas ovi ja vastustajia paljon.

6 mutta teidän luonanne viivyn ehkä jonkin aikaa, kenties vietän talvenkin, että te sitten auttaisitte minua eteenpäin, minne matkustanenkin.
7 Sillä en tahdo nyt vain ohimennen käydä teitä katsomassa, toivon näet saavani viipyä jonkin aikaa teidän luonanne, jos Herra sallii.
8 Mutta Efesossa minä viivyn helluntaihin saakka;
9 sillä minulle on avautunut ovi suureen ja hedelmälliseen työhön, ja vastustajia on paljon.

TIMOTEUS JA APOLLOS

10 Mutta jos Timoteus saapuu katsokaa että hän pelotta voi olla luonanne, sillä Herran työtä hän tekee niin kuin minäkin.

11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä eteenpäin rauhassa jotta hän tulisi luokseni, sillä minä odotan häntä veljien kanssa.

12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen paljon kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa luoksenne, mutta hän ei lainkaan

10 Mutta jos Timoteus saapuu, katsokaa, että pelotta olisi luonanne, Herran työtä näet tekee niin kuin minäkin.
11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan lähettäkää hänet eteenpäin rauhassa, jotta tulisi tyköni, sillä varron häntä veljien kanssa.

12 Mitä veli Apolloon tulee, olen paljon kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa tykönne, mutta hänellä

10 Mutta jos Timoteus saapuu, niin katsokaa, että hän pelotta voi olla teidän luonanne, sillä Herran työtä hän toimittaa niinkuin minäkin.
11 Älköön siis kukaan häntä halveksiko, vaan auttakaa häntä lähtemään rauhassa matkalle, että hän tulisi minun tyköni; sillä minä ja veljet odotamme häntä.
12 Mitä veli Apollokseen tulee, olen hartaasti kehoittanut häntä lähtemään veljien kanssa teidän tykönne; mutta

halunnut lähteä nyt, vaan tulee kun hänelle sopii.

ei ole lainkaan halua lähteä nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii.

hän ei ole ollenkaan halukas lähtemään nyt, vaan tulee, kun hänelle sopii.

KEHOITUKSEN SANOJA

13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa voimalliset.
14 Tapahtukoon teillä kaikki rakkaudessa.

15 Mutta kehoitan teitä, veljet: tiedätte Stefanaan perhekunnan — että se on Akaian esikoinen ja että he ovat antautuneet pyhien palveluun.

16 Olkaa tekin kuuliaiset sellaisille ja jokaiselle joka on yhteistyössä ja näkee vaivaa.
17 Mutta iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen läsnäolosta*, koska he ovat korvanneet teidän poissaolonne,
18 sillä he ovat virkistäneet minun henkeäni ja teidän. Antakaa siis tunnustus sellaisille.

13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevät.
14 Tapahtukoon teillä kaikki rakkaudessa.
15 Mutta kehoitan teitä, veljet: tunnette Stefanaan perhekunnan, että se on Akaian esikko ja että ovat asettaneet itsensä pyhien palvelukseen,

16 niin että olkaa tekin alamaiset sellaisille ja jokaiselle, joka on yhteistyössä ja näkee vaivaa.
17 Iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikoksen läsnäolosta, koska ovat korvanneet poissaolonne,

18 sillä ovat virkistäneet minun henkeäni ja teidän. Ottakaa siis huomioon sellaiset.

13 Valvokaa, pysykää lujina uskossa, olkaa miehuulliset, olkaa väkevät.
14 Kaikki, mitä teette, tapahtukoon rakkaudessa.
15 Mutta minä kehoitan teitä, veljet: te tunnette Stefanaan perhekunnan ja tiedätte, että se on Akaian ensi hedelmä ja että he ovat antautuneet pyhien palvelukseen.
16 Olkaa tekin kuuliaisia heidän kaltaisilleen ja jokaiselle, joka heidän kanssaan työtä tekee ja vaivaa näkee.
17 Minä iloitsen Stefanaan ja Fortunatuksen ja Akaikuksen tännetulosta, koska he korvaavat minulle teidän poissaolonne;
18 he ovat virkistäneet minun henkeäni niinkuin teidänkin. Antakaa siis täysi tunnustus sellaisille miehille.

LOPPUTERVEHDYKSIÄ

19 Aasian seurakunnat tervehtivät teitä.

19 Aasian seurakunnat tervehtivät

19 Aasian seurakunnat tervehtivät teitä.

Akylas ja Priskilla* sekä heidän kotonaan kokoontuva seurakunta lähettävät teille paljon terveisiä Herrassa.
20 Kaikki veljet tervehtivät teitä. Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla.

21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
22 Jos joku ei rakasta Herraa (Jeesusta Kristusta), olkoon hän kirottu! *Maran ata*.
23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kanssanne.
24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. (Aamen.)

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta *Jeesuksen Kristuksen* apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.

2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta

teitä. Akilas ja Priskilla sekä heidän kotonaan kokoontuva seurakunta tervehtivät teitä lämpimästi Herrassa.
20 Kaikki veljet tervehtivät teitä. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla.
21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
22 Jos joku ei rakasta Herraa, olkoon kirottu. Maran ata.

23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo kanssanne.
24 Rakkauteni Teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan tahdosta, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille, jotka ovat koko Akaiassa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta

Monet tervehdykset Herrassa lähettävät teille Akylas ja Priska sekä heidän kodissaan kokoontuva seurakunta.
20 Kaikki veljet lähettävät teille tervehdyksen. Tervehtikää toisianne pyhällä suunannolla.
21 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti.
22 Jos joku ei pidä Herraa rakkaana, hän olkoon kirottu! Maran ata.

23 Herran Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne.
24 Minun rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa.

PAAVALIN TOINEN KIRJE KORINTTOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus Korintossa olevalle Jumalan seurakunnalle ynnä kaikille pyhille koko Akaiassa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta

Kristukselta.

PAAVALI KIITTÄÄ JUMALAA AHDISTUKSISTA

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden* Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,

4 joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, jotta me sillä lohdutuksella jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa kaikenlaisessa ahdistuksessa olevia.

5 Sillä niin kuin Kristuksen kärsimykset ovat runsaina osanamme, samoin myös lohdutuksemme on runsas Kristuksen ansiosta.

6 Mutta joko olemme ahdistuksessa, teille lohdutukseksi ja pelastukseksi, *mikä saa aikaan samojen kärsimysten kestämistä joita mekin kärsimme,* tai saamme lohtua, teille lohdutukseksi (ja pelastukseksi), niin toivomme teistä on vahva,

7 kun tiedämme että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä, samoin olette

Kristukselta!

3 Ylistetty Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuksien Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,

4 joka lohduttaa meitä kaikessa vaivassamme, jotta me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa kaikessa ahdistuksessa olevia.

5 Sillä niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaasti osaksemme, samoin tulee myös lohdutuksemme runsaana Kristuksen kautta.

6 Mutta joko olemme vaivassa teille lohdutukseksi ja autuudeksi tai saamme lohtua teille lohdutukseksi, ja se koituu samojen kärsimysten kestämiseksi, joita mekin kärsimme.

7 Näin toivomme teistä on vahva tietäessämme, että samoin kuin olette

Jeesukselta Kristukselta!

3 Kiitetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala,

4 joka lohduttaa meitä kaikessa ahdistuksessamme, että me sillä lohdutuksella, jolla Jumala meitä itseämme lohduttaa, voisimme lohduttaa niitä, jotka kaikkinaisessa ahdistuksessa ovat.

5 Sillä samoin kuin Kristuksen kärsimykset runsaina tulevat meidän osaksemme, samoin tulee meidän osaksemme myöskin lohdutus runsaana Kristuksen kautta.

6 Mutta jos olemme ahdistuksessa, niin tapahtuu se teille lohdutukseksi ja pelastukseksi; jos taas saamme lohdutusta, niin tapahtuu sekin teille lohdutukseksi, ja se vaikuttaa, että te kestätte samat kärsimykset, joita mekin kärsimme; ja toivomme teistä on vahva,

7 koska me tiedämme, että samoin kuin olette osalliset kärsimyksistä,

myös lohdutuksesta.

8 Emme näet tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä ahdistuksesta joka tuli osaksemme Aasiassa. Sillä olimme ylen määrin, yli voimien rasittuneet, niin että jouduimme epätoivoon hengestämmekin.

9 Jopa meillä oli mielessämme kuolemantuomio, jottemme luottaisi itseemme vaan Jumalaan joka kuolleet herättää.
10 Hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta* ja yhä pelastaa, ja Häneen olemme panneet toivomme että Hän vielä vastakin pelastaa,
11 kun tekin yhdessä autatte meitä rukouksella jotta monet uskovaiset* kiittäisivät puolestamme siitä armosta joka meille monien rukousten avulla on tullut.

osalliset kärsimyksistä, samoin myös lohdutuksesta.
8 Emme näet tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä vaivasta, joka tuli osaksemme Aasiassa, sillä olimme ylenmäärin, yli voimien, rasittuneet, niin että olimme epätoivossa elämästäkin.

9 Jopa meillä on ollut mielessämme kuolemantuomio, jottemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää,
10 Häneen, joka pelasti meidät niin suuresta kuolemasta ja yhä pelastaa; johon olemme panneet toivomme, että vieläkin pelastaa,
11 kun tekin yhtenä autatte meitä rukouksella, jotta monet henkilöt kiittäisivät puolestamme meille monien kautta tulleesta armolahjasta.

samoin olette osalliset myöskin lohdutuksesta.
8 Sillä me emme tahdo, veljet, pitää teitä tietämättöminä siitä ahdistuksesta, jossa me olimme Aasiassa, kuinka ylenpalttiset, yli voimiemme käyvät, meidän rasituksemme olivat, niin että jo olimme epätoivossa hengestämmekin,
9 ja itse me jo luulimme olevamme kuolemaan tuomitut, ettemme luottaisi itseemme, vaan Jumalaan, joka kuolleet herättää.
10 Ja hän pelasti meidät niin suuresta kuolemanvaarasta, ja yhä pelastaa, ja häneen me olemme panneet toivomme, että hän vielä vastakin pelastaa,
11 kun tekin autatte meitä rukouksillanne, että monesta suusta meidän tähtemme kohoaisi runsas kiitos siitä armosta, joka on osaksemme tullut.

APOSTOLIN VILPITÖN MIELI

12 kerskauksemme on tämä: omantuntomme todistus siitä että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan hyvyydessä*

12 Sillä kerskauksemme on tämä: omantuntomme todistus siitä, että mailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet Jumalan

12 Sillä meidän kerskauksemme on tämä: meidän omantuntomme todistus siitä, että me maailmassa ja varsinkin teidän luonanne olemme vaeltaneet

ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa vaan Jumalan armossa.

13 Sillä emme kirjoita teille muuta kuin minkä luette tai myös ymmärrätte, ja toivon että myös loppuun asti ymmärrätte —

14 niin kuin osaksi myös olette meitä ymmärtäneet — että me olemme teidän kerskauksenne niin kuin tekin meidän Herran* Jeesuksen päivänä.

pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.

13 Sillä emme kirjoita teille muuta kuin minkä luette tai myös ymmärrätte, ja toivon, että myös loppuun asti ymmärrätte

14 - niin kuin osaksi myös olette meitä ymmärtäneet - että olemme teidän kerskauksemme, niin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä.

Jumalan pyhyydessä ja puhtaudessa, emme lihallisessa viisaudessa, vaan Jumalan armossa.

13 Sillä eihän siinä, mitä teille kirjoitamme, ole muuta, kuin mikä siinä on luettavana ja minkä te myös ymmärrätte; ja minä toivon teidän loppuun asti ymmärtävän

14 -niinkuin meitä osaksi myös olette oppineet ymmärtämään-että me olemme teidän kerskauksenne, samoin kuin tekin meidän, Herramme Jeesuksen päivänä.

KORINTON VIERAILU SIIRTYY

15 Tässä luottamuksessa aioin ensin tulla luoksenne jotta saisitte toisen* suosionosoituksen,

16 ja matkata kauttanne Makedoniaan ja taas Makedoniasta matkustaa luoksenne ja teidän edelleen lähettämänänne Juudeaan.

17 Kun siis päätin* näin, en kai menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan minkä päätän, niin että minun kohdallani olisi sekä "kyllä, kyllä"

15 Tässä luottamuksessa aioin aikaisemmin tulla tykönne - jotta teillä olisi toinen suosionosoitus -

16 ja matkustaa kauttanne Makedoniaan ja taas Makedoniasta matkata tykönne ja teidän lähettämänänne Juudeaan.

17 Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kai ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että minun kohdallani on

15 Ja tässä luottamuksessa minä aioin ensin tulla teidän tykönne, että saisitte vielä toisenkin todistuksen minun suosiostani,

16 ja sitten teidän kauttanne matkustaa Makedoniaan, ja taas Makedoniasta palata teidän tykönne ja teidän varustamananne matkata Juudeaan.

17 Kun minulla siis oli tämä aikomus, en kaiketi ole menetellyt kevytmielisesti? Vai päätänkö lihan mukaan, minkä päätän, niin että

että "ei, ei"?"
18 Mutta Jumala on uskollinen niin että puheemme teille ei ole "kyllä" ja "ei"."

19 Sillä Jumalan Poika, *Jeesus Kristus*, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskenänne saarnanneet, ei ollut "kyllä" ja "ei", vaan Hänessä oli "kyllä"."

20 Sillä niin paljon kuin Jumalan lupauksia on, Hänessä on "kyllä", *ja Hänessä* on "aamen" Jumalalle kunniaksi meidän välityksellämme."

21 Mutta se joka lujittaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voidellut meidät, on Jumala,
22 joka myös on painanut meihin sinetin ja antanut Hengen vakuuden* sydämiimme.
23 Mutta kutsun Jumalan sieluni todistajaksi että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon.
24 Ei niin että vallitsemme uskoanne vaan olemme *työtovereja iloksenne*, sillä uskon avulla te kestätte.

sekä "niin, niin" että "ei, ei"?
18 Mutta Jumala on uskollinen, niin että puheemme teille ei ole "niin" ja "ei".
19 Sillä Jumalan Poika, Jeesus Kristus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme keskellänne saarnanneet, ei ollut "niin" ja "ei", vaan Hänessä on ollut "niin".
20 Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, ne ovat Hänessä "niin"; sen tähden Hänen kauttaan myös "aamen" Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.
21 Mutta se, joka lujittaa meitä yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja on voidellut meidät, on Jumala,
22 joka myös on sinetöinyt meidät ja antanut Hengen pantin sydämiimme.

23 Kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että teitä säästääkseni en enää tullut Korinttoon.
24 Ei niin, että vallitsemme uskoanne, vaan olemme ilonne työtovereita, sillä uskon kautta pysytte pystyssä.

puheeni on sekä "on, on", että "ei, ei"?
18 Mutta Jumala sen takaa, että puheemme teille ei ole "on" ja "ei".

19 Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota me, minä ja Silvanus ja Timoteus, olemme teidän keskellänne saarnanneet, ei tullut ollakseen "on" ja "ei", vaan hänessä tuli "on".
20 Sillä niin monta kuin Jumalan lupausta on, kaikki ne ovat hänessä "on"; sentähden tulee hänen kauttaan myös niiden "amen", Jumalalle kunniaksi meidän kauttamme.
21 Mutta se, joka lujittaa meidät yhdessä teidän kanssanne Kristukseen ja joka on voidellut meidät, on Jumala,
22 joka myös on painanut meihin sinettinsä ja antanut Hengen vakuudeksi meidän sydämiimme.
23 Mutta minä kutsun Jumalan sieluni todistajaksi, että minä teitä säästääkseni en vielä tullut Korinttoon;
24 ei niin, että tahdomme vallita teidän uskoanne, vaan me yhdessä autamme teitä teidän iloonne; sillä uskossa te olette lujat.

2. Luku

1 Olen nimittäin mielessäni päättänyt
etten taas tulisi luoksenne murhetta
mukanani.
2 Sillä jos saatan teidät murheellisiksi,
niin kuka (on se joka) saa minut iloiseksi
paitsi se jonka olen saattanut
murheelliseksi.

3 Ja juuri tämän olen teille kirjoittanut
jotten tullessani saisi murhetta niistä
joista minun olisi pitänyt iloita, sillä luotan
teihin kaikkiin, että minun iloni on kaikkien
teidän ilonne.

4 Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa ja
hädässä kirjoitin teille monin kyynelin, en
jotta tulisitte murheellisiksi vaan jotta
tuntisitte sen ylenpalttisen rakkauden joka
minulla on teitä kohtaan.

KATUVALLE ON ANNETTAVA ANTEEKSI

5 Mutta jos eräs on tuottanut murhetta,
ei hän ole tuottanut murhetta minulle
vaan jossain määrin teille kaikille, etten

2. Luku

1 Olen nimittäin mielessäni päättänyt,
etten taas tulisi tykönne murhetta
mukanani.
2 Sillä jos saatan teidät murheellisiksi,
niin kuka saattaa minut iloiseksi, paitsi
se, jonka olen saattanut murheelliseksi.

3 Juuri tämän kirjoitin, jotten tultuani
saisi murhetta niistä, joista minun tuli
iloita. Minulla on kaikkiin teihin
luottamus, että iloni on kaikkien teidän
ilonne.

4 Sillä suuressa sydämen tuskassa ja
ahdistuksessa kirjoitin teille monin
kyynelin, en, jotta tulisitte
murheellisiksi, vaan jotta tuntisitte
rakkauden, joka minulla on ylen runsas
teitä kohtaan.

5 Mutta jos eräs on tuottanut
murhetta, ei hän ole tuottanut
murhetta minulle, vaan - jotten olisi

2. Luku

1 Olin nimittäin mielessäni päättänyt,
etten tullessani teidän tykönne taas
toisi murhetta mukanani.
2 Sillä jos minä saatan teidät
murheellisiksi, niin eihän minua voi
saada iloiseksi kukaan muu kuin se,
jonka minä olen murheelliseksi
saattanut.
3 Ja juuri sen minä kirjoitin sitä varten,
etten tullessani saisi murhetta niistä,
joista minun piti saada iloa, koska
minulla on teihin kaikkiin se luottamus,
että minun iloni on kaikkien teidän
ilonne.
4 Sillä suuressa sydämen ahdistuksessa
ja hädässä minä kirjoitin teille monin
kyynelin, en sitä varten, että te
murheellisiksi tulisitte, vaan että
tuntisitte sen erinomaisen rakkauden,
joka minulla on teihin.

5 Mutta jos eräs on tuottanut
murhetta, ei hän ole tuottanut murhetta
minulle, vaan teille kaikille, jossakin

liikaa sanoisi.

6 Sellaiselle riittää tämä useimpien
antama rangaistus,
7 niin että teidän päinvastoin pikemmin
tulee antaa anteeksi ja lohduttaa jottei
sellainen ehkä menehtyisi liian suureen
murheeseen.
8 Sen vuoksi kehoitan teitä osoittamaan
rakkautta häntä kohtaan.

9 Sillä sitä varten kirjoitinkin jotta tulisin
tuntemaan luotettavuutenne, oletteko
kaikessa kuuliaiset.
10 Mutta kenelle te jotain anteeksi
annatte, sille minäkin. Sillä *jos minäkin
olen jotain anteeksi antanut, kenelle olen*
anteeksi antanut, olen antanut teidän
tähtenne Kristuksen kasvojen edessä,

11 jottei saatana pääsisi meistä voitolle,
sillä hänen juonensa eivät ole meille
tuntemattomat.

OIKEA ILOSANOMAN JULISTAJA

12 Tultuani Trooaaseen Kristuksen
ilosanoman vuoksi ja kun minulle oli

rasituksena - jossain määrin teille
kaikille.
6 Kylliksi sellaiselle tämä useimpien
antama rangaistus,
7 niin että teidän päinvastoin
pikemmin tulee antaa anteeksi ja
rohkaista, jottei sellainen menehtyisi
vielä suurempaan murheeseen.
8 Sen tähden kehoitan teitä
osoittamaan rakkautta häntä kohtaan.

9 Sillä sitä varten kirjoitinkin, jotta
tulisin tuntemaan koetellun mielenne,
oletteko kaikessa kuuliaiset.
10 Mutta kelle te jotakin anteeksi
annatte, sille minäkin. Sillä mitä olen
anteeksi antanut - jos jotakin olen
anteeksi antanut - se tähtenne
Kristuksen kasvojen edessä,

11 jottei saatana pääsisi meistä
voitolle, sillä aikeensa eivät ole meille
tuntemattomat.

12 Kun olin tullut Trooaaseen
julistamaan Kristuksen evankeliota ja

määrin, etten liikaa sanoisi.

6 Semmoiselle riittää se rangaistus,
minkä hän useimmilta on saanut;
7 niin että teidän päinvastoin
ennemmin tulee antaa anteeksi ja
lohduttaa, ettei hän ehkä menehtyisi
liian suureen murheeseen.
8 Sentähden minä kehoitan teitä, että
päätätte ruveta osoittamaan rakkautta
häntä kohtaan;
9 sillä sitä varten minä kirjoitinkin, että
saisin nähdä, kuinka te kestätte
koetuksen, oletteko kaikessa kuuliaiset.
10 Mutta kenelle te jotakin anteeksi
annatte, sille minäkin; sillä mitä minä
olen anteeksi antanut-jos minulla on
ollut jotakin anteeksiannettavaa-sen
olen anteeksi antanut teidän tähtenne
Kristuksen kasvojen edessä,
11 ettei saatana pääsisi meistä voitolle;
sillä hänen juonensa eivät ole meille
tuntemattomat.

12 Tultuani Trooaaseen julistamaan
Kristuksen evankeliumia avautui minulle

avautunut ovi Herrassa,
13 minulla ei ollut lepoa hengessäni kun
en tavannut Tiitusta, veljeäni. Sanoin siis
heille hyvästit ja läksin Makedoniaan.

14 Mutta kiitos Jumalalle joka aina
kuljettaa meitä voittosaatossa Kristuksessa
ja välityksellämme joka paikassa tuo ilmi
tuntemisensa tuoksun.

15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu
Jumalalle sekä pelastuvien että hukkuvien
joukossa,
16 näille tosin kuoleman haju kuolemaksi
mutta noille elämän tuoksu elämäksi. Ja
kuka on tähän kelvollinen?

17 Sillä me emme ole niin kuin nuo
monet jotka myyskentelevät Jumalan
sanaa, vaan* puhtaasta mielestä, niin°
kuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan
edessä me Kristuksessa puhumme.

UUDEN LIITON PALVELIJAT

1 Alammeko taas suosittaa itseämme? Vai
tarvitsemmeko niin kuin muutamat
suosituskirjeitä teille tai (suosituksia)

Minulle Herrassa avattiin ovi,
13 minulla ei ollut lepoa hengessäni,
kun en tavannut Titusta, veljeäni, vaan
sanottuani heille hyvästi läksin
Makedoniaan.
14 Mutta kiitos Jumalalle, joka aina
kuljettaa meitä voittosaatossa
Kristuksessa ja kauttamme joka
paikassa tuo ilmi tuntemisensa
tuoksun.
15 Sillä olemme Kristuksen tuoksu
Jumalalle sekä autuaiksi tulevien että
hukkuvien joukossa,
16 näille tosin kuoleman haju
kuolemaksi, mutta noille elämän haju
elämäksi. Ja kuka on tähän
kelvollinen?
17 Sillä emme ole sellaisia kuin
monet, jotka myyskentelevät Jumalan
sanaa, vaan niin kuin puhtaasta
mielestä, kuin Jumalasta Jumalan
edessä Kristuksessa puhumme.

3. Luku

1 Alammeko taas suosittaa
itseämme? Vai tarvitsemmeko niin kuin
muutamat suosituskirjeitä teille tai

ovi työhön Herrassa,
13 mutta minä en saanut lepoa
hengessäni, kun en tavannut Tiitusta,
veljeäni. Sentähden sanoin heille
jäähyväiset ja lähdin Makedoniaan.
14 Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka
aina kuljettaa meitä voittosaatossa
Kristuksessa ja meidän kauttamme joka
paikassa tuo ilmi hänen tuntemisensa
tuoksun!
15 Sillä me olemme Kristuksen tuoksu
Jumalalle sekä pelastuvien että
kadotukseen joutuvien joukossa:
16 näille tosin kuoleman haju
kuolemaksi, mutta noille elämän tuoksu
elämäksi. Ja kuka on tällaiseen
kelvollinen?
17 Sillä me emme ole niinkuin nuo
monet, jotka myyskentelevät Jumalan
sanaa; vaan puhtaasta mielestä,
niinkuin Jumalan vaikutuksesta, Jumalan
edessä, me Kristuksessa puhumme.

3. Luku

1 Alammeko taas suositella itseämme?
Vai tarvinnemmeko, niinkuin muutamat,
suosituskirjeitä teille tai teiltä?

teiltä?
2 Te olette meidän kirjeemme joka on
sydämiimme kirjoitettu ja jonka kaikki
ihmiset tuntevat ja lukevat.
3 On käynyt ilmeiseksi että te olette
Kristuksen kirje, meidän toimittamamme, ei
musteella kirjoitettu vaan elävän Jumalan
Hengellä, ei kivitauluihin vaan sydämen
lihatauluihin.

4 Tällainen luottamus meillä on Kristuksen
ansiosta Jumalaan.
5 Ei niin että olemme itsessämme
kykenevät ajattelemaan jotain, ikään kuin
oma-aloitteisesti, vaan kykymme on
Jumalasta lähtöisin,
6 joka myös on tehnyt meidät kykeneviksi
olemaan uuden liiton palvelijoina, ei
kirjaimen vaan Hengen, sillä kirjain
kuolettaa mutta Henki tekee eläväksi.

teiltä?
2 Te olette kirjeemme, joka on
sydämiimme kirjoitettu ja jonka kaikki
ihmiset tuntevat ja lukevat,
3 koska tulee ilmi, että olette
Kristuksen kirje, meidän
toimittamamme, ei musteella kirjoitettu,
vaan elävän Jumalan Hengellä, ei
kivitauluihin, vaan sydämen
lihatauluihin.
4 Tällainen luottamus meillä on
Kristuksen kautta Jumalaan.
5 Ei niin, että olemme itsessämme
kelvolliset ajattelemaan jotakin, ikään
kuin se tulisi meistä itsestämme, vaan
kykymme on Jumalasta,
6 joka myös on tehnyt meidät
kykeneviksi uuden liiton palvelijoiksi, ei
kirjaimen, vaan Hengen; sillä kirjain
kuolettaa, mutta Henki tekee eläväksi.

2 Te itse olette meidän kirjeemme, joka
on sydämeemme kirjoitettu ja jonka
kaikki ihmiset tuntevat ja lukevat.
3 Sillä ilmeistä on, että te olette
Kristuksen kirje, meidän
palvelustyöllämme kirjoitettu, ei
musteella, vaan elävän Jumalan
Hengellä, ei kivitauluihin, vaan sydämen
lihatauluihin.
4 Tämmöinen luottamus meillä on
Kristuksen kautta Jumalaan;
5 ei niin, että meillä itsellämme olisi
kykyä ajatella jotakin, ikäänkuin se tulisi
meistä itsestämme, vaan se kyky, mikä
meillä on, on Jumalasta,
6 joka myös on tehnyt meidät
kykeneviksi olemaan uuden liiton
palvelijoita, ei kirjaimen, vaan Hengen;
sillä kirjain kuolettaa, mutta Henki tekee
eläväksi.

ILOSANOMA ON LAKIA SUUREMPI

7 Mutta jos kuoleman virka, kirjaimin kiviin
kaiverrettuna, esiintyi kirkkaudessa niin
etteivät Israelin lapset sietäneet katsella
Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa

7 Mutta jos kuoleman virka, kirjaimin
kiviin kaiverrettu, esiintyi kirkkaudessa,
niin etteivät Israelin lapset sietäneet
katsella Mooseksen kasvoja hänen

7 Mutta jos jo kuoleman virka, joka oli
kirjaimin kaiverrettu kiviin, ilmestyi
kirkkaudessa, niin etteivät Israelin lapset
kärsineet katsella Mooseksen kasvoja

kirkkauden vuoksi, joka oli katoavaista,

8 kuinka onkaan Hengen virka vielä
enemmän oleva kirkkaudessa!
9 Jos näet kadotustuomion virka oli
kirkkautta, paljoa ennemmin
vanhurskauden virka tulvailee
kirkkaudessa.
10 Sillä sekään mikä oli kirkastettu, ei
tällä kohtaa ole kirkastettu, tämän ylen
suuren kirkkauden vuoksi.
11 Jos näet katoavainen esiintyi
kirkkaudessa, paljoa ennemmin pysyväinen
on kirkkaudessa.

12 Koska meillä siis on tällainen toivo,
toimimme hyvin rohkeasti
13 emmekä niin kuin Mooses, joka pani
peitteen kasvoilleen jotteivät Israelin lapset
katselisi katoavaisen loppua.

14 Mutta heidän mielensä paatuivat, sillä
vielä tänä päivänä pysyy Vanhaa
testamenttia* luettaessa pois ottamatta
sama peite °joka Kristuksessa° katoaa.

15 Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta
luetaan, on peite heidän sydämensä

kasvojensa kirkkauden tähden, joka oli
katoavaista,
8 kuinka ei Hengen virka ole
ennemmin oleva kirkkaudessa?
9 Jos näet kadotustuomion virka oli
kirkkautta, paljoa ennemmin
vanhurskauden virka tulvailee
kirkkautta.
10 Sillä kirkastettuna ollut ei tässä
suhteessa ole kirkastettu, tämän
ylenpalttisen kirkkauden tähden.
11 Jos näet katoavainen esiintyi
kirkkaudessa, paljoa ennemmin
pysyväinen on kirkkaudessa.

12 Koska meillä siis on tällainen
toivo, toimimme hyvin rohkeasti
13 emmekä niin kuin Mooses, joka
pani peitteen kasvoilleen, jotteivät
Israelin lapset katselisi katoavaisen
loppua.
14 Mutta heidän mielensä paatuivat,
sillä vielä tänäkin päivänä, Vanhaa
Testamenttia luettaessa, pysyy sama
peite pois ottamatta, sillä vasta
Kristuksessa se katoaa.
15 Vielä tämäkin päivänä, kun
Moosesta luetaan, on kuitenkin peite

hänen kasvojensa kirkkauden tähden,
joka kuitenkin oli katoavaista,
8 kuinka paljoa enemmän onkaan
Hengen virka oleva kirkkaudessa!
9 Sillä jos kadotustuomion virka jo oli
kirkkautta, niin on vanhurskauden virka
vielä paljoa runsaammassa määrin
kirkkautta.
10 Sillä se, millä ennen oli kirkkaus, on
tämän rinnalla kirkkautta vailla, tämän
ylenpalttisen kirkkauden tähden.
11 Jos sillä, mikä on katoavaista, oli
kirkkaus, niin vielä paljoa enemmän on
sillä, mikä on pysyväistä, oleva
kirkkautta.
12 Koska meillä siis on tämmöinen
toivo, niin me olemme aivan rohkeat
13 emmekä tee niinkuin Mooses, joka
pani peitteen kasvoillensa, etteivät
Israelin lapset näkisi sen loppua, mikä
on katoavaista.
14 Mutta heidän mielensä paatuivat,
sillä vielä tänäkin päivänä sama peite,
vanhan liiton kirjoituksia luettaessa,
pysyy poisottamatta, sillä vasta
Kristuksessa se katoaa.
15 Vielä tänäkin päivänä, kun Moosesta
luetaan, on peite heidän sydämensä

päällä.
16 Mutta kun sydän* kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois.

17 Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.
18 Mutta me kaikki jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme *saman kuvan kaltaisiksi* kirkkaudesta kirkkauteen niin kuin Herran °Henki vaikuttaa°.

ROHKEA ILOSANOMAN JULISTAJA

1 Koska meillä siis on tämä virka sen mukaan kuin olemme armon saaneet, me emme lannistu,
2 vaan olemme hylänneet kaikki salaiset häpeän toimet niin ettemme vaella kavalasti emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan esittämällä julkisesti totuuden suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.

3 Mutta jos ilosanomamme onkin kätkettynä, se on kätkettynä niiltä jotka kadotukseen joutuvat,

heidän sydämensä päällä,
16 mutta kun se kääntyy Herran puoleen, peite otetaan pois.

17 Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki, siinä vapaus.
18 Mutta kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuvastimesta, muutumme samaksi kuvaksi kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin Herran Hengestä.

4. Luku

1 Koska meillä siis on tämä virka sen mukaan kuin olemme armon saaneet, emme lannistu,
2 vaan olemme hylänneet kaikki häpeän kätköt, vaeltamatta kavalasti ja väärentämättä Jumalan sanaa; vaan tuomalla julki totuutta suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.

3 Mutta jos evankeliomme onkin kätkettynä, se on kätkettynä kadotukseen joutuvilta,

päällä;
16 mutta kun heidän sydämensä kääntyy Herran tykö, otetaan peite pois.
17 Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.
18 Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.

4. Luku

1 Sentähden, kun meillä on tämä virka sen laupeuden mukaan, joka on osaksemme tullut, me emme lannistu,
2 vaan olemme hyljänneet kaikki häpeälliset salatiet, niin ettemme vaella kavaluudessa emmekä väärennä Jumalan sanaa, vaan julkituomalla totuuden me suositamme itseämme jokaisen ihmisen omalletunnolle Jumalan edessä.
3 Mutta jos meidän evankeliumimme on peitossa, niin se peite on niissä, jotka kadotukseen joutuvat,

4 niiltä joitten keskellä tämän
maailmanajan jumala on sokaissut
uskomattomien mielet, niin ettei heille
loista Kristuksen kirkkauden ilosanoman
valo, Hänen joka on Jumalan kuva.

5 Sillä me emme julista itseämme vaan
Kristusta Jeesusta Herrana ja itseämme
teidän palvelijoinanne Jeesuksen vuoksi.

6 Sillä Jumala joka *käski valon loistaa
pimeästä*, on se joka loisti sydämiimme
°levittääkseen Jumalan kirkkauden
tuntemisen valoa, joka loistaa° (Jeesuksen)
Kristuksen kasvoissa.

APOSTOLIN HEIKKOUS JA JUMALAN VOIMA

7 Mutta tämä aarre on meillä
saviastioissa jotta tuo suunnaton voima
olisi Jumalan eikä ikään kuin meistä
lähtöisin.
8 Olemme kaikin tavoin ahdingossa mutta
emme umpikujassa, neuvottomia mutta
emme toivottomia,

9 vainottuja mutta emme hylättyjä,

4 joissa tämän mailmanajan jumala
on sokaissut uskomattomain mielet,
niin ettei heille loista Kristuksen
kirkkauden evankelion valo, Hänen,
joka on Jumalan kuva.

5 Sillä emme saarnaa itseämme, vaan
Kristusta Jeesusta Herrana ja
itseämme palvelijoinanne Jeesuksen
tähden.
6 Sillä Jumala, joka sanoi:
"Loistakoon valo pimeästä", on se,
joka loisti sydämiimme Kristuksen
kasvoista säteilevän Jumalan
kirkkauden tuntemisen valoksi.

7 Mutta tämä aarre on meillä
saviastioissa, jotta voiman suunnaton
määrä olisi Jumalan eikä meistä.

8 Olemme kaikin tavoin ahtaalla,
mutta emme umpikujassa,
neuvottomina, mutta emme
toivottomina,
9 vainottuina, mutta emme hylättyinä;

4 niissä uskottomissa, joiden mielet
tämän maailman jumala on niin
sokaissut, ettei heille loista valkeus,
joka lähtee Kristuksen kirkkauden
evankeliumista, hänen, joka on Jumalan
kuva.
5 Sillä me emme julista itseämme, vaan
Kristusta Jeesusta, että hän on Herra
ja me teidän palvelijanne Jeesuksen
tähden.
6 Sillä Jumala, joka sanoi: "Loistakoon
valkeus pimeydestä", on se, joka loisti
sydämiimme, että Jumalan kirkkauden
tunteminen, sen kirkkauden, joka loistaa
Kristuksen kasvoissa, levittäisi valoansa.

7 Mutta tämä aarre on meillä
saviastioissa, että tuo suunnattoman
suuri voima olisi Jumalan eikä näyttäisi
tulevan meistä.
8 Me olemme kaikin tavoin ahdingossa,
mutta emme umpikujassa, neuvottomat,
mutta emme toivottomat,

9 vainotut, mutta emme hyljätyt,

maahan kukistettuja mutta emme tuhottuja,
10 ja kannamme aina (Herran) Jeesuksen kuolontilaa* ruumiissamme jotta Jeesuksen elämäkin tulisi ruumiissamme näkyviin.
11 Sillä me jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen vuoksi jotta Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.
12 Niinpä siis kuolema tekee työtä meissä mutta elämä teissä.
13 Mutta koska meillä on sama uskon henki niin kuin on kirjoitettu: "Minä uskon, sen vuoksi puhun", niin mekin uskomme ja sen vuoksi puhumme,"

14 tietäen että Hän joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen ansiosta* ja asettava esiin teidän kanssanne.
15 Sillä kaikki on teidän tähtenne jotta lisääntyvä armo vielä useampien suusta* saisi kiitoksen tulvailemaan Jumalan kunniaksi.

maahan kukistettuina, mutta emme tuhottuina,
10 aina kantaen Jeesuksen kuolettamista ruumiissa, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi tulisi ruumiissamme näkyviin.
11 Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.
12 Niinpä siis kuolema tekee työtä meissä, mutta elämä teissä.
13 Mutta koska meillä on sama uskon henki niin kuin on kirjoitettu: "Minä uskon, sen tähden puhun", niin mekin uskomme ja sen tähden puhumme,
14 tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettaa esiin kanssanne.
15 Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, jotta enenevä armo useampien kautta saisi kiitoksen tulvailemaan Jumalan kunniaksi.

maahan kukistetut, mutta emme tuhotut.
10 Me kuljemme, aina kantaen Jeesuksen kuolemaa ruumiissamme, että Jeesuksen elämäkin tulisi meidän ruumiissamme näkyviin.
11 Sillä me, jotka elämme, olemme alati annetut kuolemaan Jeesuksen tähden, että Jeesuksen elämäkin tulisi kuolevaisessa lihassamme näkyviin.
12 Niinpä siis kuolema tekee työtään meissä, mutta elämä teissä.
13 Mutta koska meillä on sama uskon Henki, niinkuin kirjoitettu on: "Minä uskon, sentähden minä puhun", niin mekin uskomme, ja sentähden me myös puhumme,
14 tietäen, että hän, joka herätti Herran Jeesuksen, on herättävä meidätkin Jeesuksen kanssa ja asettava esiin yhdessä teidän kanssanne.
15 Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.

TAIVAALLISEEN KOTIIN
VALMISTAUTUMINEN

16 Sen vuoksi emme lannistu. Vaan vaikka ulkonainen ihmisemme rappeutuukin, niin sisäinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.
17 Sillä nykyinen* kevyt ahdistuksemme tuottaa meille määrättömän yltäkylläisesti runsaan iäisen kirkkauden,

18 kun emme katso näkyväisiä vaan näkymättömiä, sillä näkyväiset ovat ajallisia mutta näkymättömät iäisiä.

5. Luku

1 Sillä tiedämme että vaikka maallinen telttamajamme hajoitetaan, meillä on asumus Jumalalta, iäinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.

2 Näin ollen huokaammekin siis ja ikävöimme pukeutua taivaiseen majaamme.

3 Kun näet olemme pukeutuneet, ei meitä havaita alastomiksi.

16 Sen tähden emme lannistu, vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisäinen päivä päivältä uudistuu.
17 Sillä nykyinen kevyt ahdistus tuottaa meille määrättömän runsaasti kirkkauden ylenpalttisen, iankaikkisen auvon,
18 koska emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä, sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.

5. Luku

1 Sillä tiedämme, että jos majamme maallinen rakennus hajoitetaan, meillä on Jumalalta iankaikkinen asumus taivaissa, rakennus, joka ei ole käsin tehty.
2 Niinpä huokaamme tässä majassa hartaasti haluten pukeutua taivaiseen asuntoomme,
3 jos tosiaan meitä ei havaita alastomiksi pukeutuneinakin.

16 Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.
17 Sillä tämä hetkisen kestävä ja kevyt ahdistuksemme tuottaa meille iankaikkisen ja määrättömän kirkkauden, ylenpalttisesti,
18 meille, jotka emme katso näkyväisiä, vaan näkymättömiä; sillä näkyväiset ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia.

5. Luku

1 Sillä me tiedämme, että vaikka tämä meidän maallinen majamme hajotetaankin maahan, meillä on asumus Jumalalta, iankaikkinen maja taivaissa, joka ei ole käsin tehty.
2 Sentähden me huokaammekin ikävöiden, että saisimme pukeutua taivaalliseen majaamme,
3 sillä kun me kerran olemme siihen pukeutuneet, ei meitä enää havaita

4 Sillä me jotka olemme tässä majassa,
huokaamme raskautettuina koska emme
halua riisuutua vaan pukeutua, jotta
elämä nielisi kuolevaisen.

5 Mutta se joka on valmistanut meidät
juuri tähän, on Jumala joka myös on
antanut meille Hengen vakuuden*.
6 Sen vuoksi olemme aina turvallisella
mielellä ja tiedämme että ollessamme
kotona ruumiissa, olemme poissa
Herrasta.

7 Sillä vaellamme uskossa, emme
näkemisessä.
8 Mutta olemme turvallisella mielellä ja
haluamme mieluummin olla poissa
ruumiista ja olla kotona Herran luona.

9 Sen vuoksi me, olemmepa kotona tai
olemmepa poissa, *katsommekin
kunniaksemme* olla Hänelle mieliksi.
10 Sillä kaikkien meidän on ilmestyttävä
Kristuksen tuomioistuimen eteen jotta
kukin saisi sen mukaan mitä hän
ruumiissa ollessaan on tehnyt, joko
hyvää tai pahaa.

4 Sillä me, jotka olemme tässä
majassa, huokaamme raskautettuina,
koska emme tahdo riisuutua, vaan
pukeutua, jotta elämä nielisi
kuolevaisen.
5 Mutta se, joka on valmistanut
meidät juuri tähän, on Jumala, joka
myös on antanut meille Hengen pantin.
6 Sen tähden olemme aina
turvallisella mielellä ja tiedämme, että
ollessamme kotona ruumiissa olemme
poissa kotoa Herrasta,

7 sillä vaellamme uskossa, emme
näkemisessä.
8 Mutta olemme turvallisella mielellä
ja haluamme mieluummin olla poissa
kotoa ruumiista ja olla kotona Herran
luona.
9 Sen tähden katsomme
kunniaksemme olla Hänelle mieliksi,
olimmepa kotona tai poissa kotoa.
10 Sillä kaikkien meidän on
ilmestyminen Kristuksen tuomioistuimen
eteen, jotta kukin saisi sen mukaan,
minkä ruumiissa on harjoittanut, joko
hyvää tai pahaa.

alastomiksi.
4 Sillä me, jotka olemme tässä
majassa, huokaamme raskautettuina,
koska emme tahdo riisuutua, vaan
pukeutua, että elämä nielisi sen, mikä
on kuolevaista.
5 Mutta se, joka on valmistanut meidät
juuri tähän, on Jumala, joka on antanut
meille Hengen vakuudeksi.
6 Sentähden me aina olemme
turvallisella mielellä ja tiedämme, että,
niin kauan kuin olemme kotona tässä
ruumiissamme, me olemme poissa
Herrasta;
7 sillä me vaellamme uskossa emmekä
näkemisessä.
8 Mutta me olemme turvallisella
mielellä ja haluaisimme mieluummin
muuttaa pois ruumiista ja päästä kotiin
Herran tykö.
9 Sentähden me, olimmepa kotona tai
olimmepa poissa, ahkeroitsemme olla
hänelle mieliksi.
10 Sillä kaikkien meidän pitää
ilmestymän Kristuksen tuomioistuimen
eteen, että kukin saisi sen mukaan,
kuin hän ruumiissa ollessaan on tehnyt,
joko hyvää tai pahaa.

KRISTUKSEN RAKKAUS VAATII

11 Kun siis tunnemme Herran pelon, suostuttelemme ihmisiä uskomaan, mutta Jumala meidät tuntee, ja toivon että tekin omissatunnoissanne meidät tunnette.

12 Emme (toki) taas suorita itseämme teille, vaan annamme teille aiheen kerskata meistä jotta teillä olisi vastaus niille jotka kerskaavat ulkomuodon eikä sydämen perusteella.

13 Sillä jos olemme olleet suunniltamme, olemme olleet Jumalan vuoksi; jos taas olemme maltillisia, olemme teidän tähtenne."

14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä jotka olemme päätelleet näin: (jos) yksi on kuollut kaikkien puolesta, niin* kaikki ovat kuolleet.
15 Ja Hän on kuollut kaikkien puolesta jotta ne jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen vaan Hänelle joka heidän puolestaan on kuollut ja herätetty*.

11 Koska siis tunnemme Herran pelon, suostuttelemme ihmisiä, mutta Jumalalle olemme tulleet tunnetuiksi ja toivon, että olemme teidänkin omissatunnoissanne tulleet tunnetuiksi.

12 Emme taas suosita itseämme teille, vaan annamme teille aiheen kerskata meistä, jotta teillä olisi jotakin niitä vastaan, jotka kerskaavat kasvoista eivätkä sydämestä.

13 Sillä jos olemme olleet suunniltamme, olemme Jumalan tähden; jos taas olemme maltillisia, teidän tähtenne.

14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä päättelemään näin: yksi on kuollut kaikkien puolesta, kaikki ovat kuolleet;
15 ja Hän on kuollut kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka heidän puolestaan on kuollut ja herätetty.

11 Kun siis tiedämme, mitä Herran pelko on, niin me koetamme saada ihmisiä uskomaan, mutta Jumala kyllä meidät tuntee; ja minä toivon, että tekin omissatunnoissanne meidät tunnette.
12 Emme nyt taas suosittele itseämme teille, vaan tahdomme antaa teille aihetta kerskata meistä, että teillä olisi mitä vastata niille, jotka kerskaavat siitä, mikä silmään näkyy, eikä siitä, mikä sydämessä on.
13 Sillä jos me olemme olleet suunniltamme, niin olemme olleet Jumalan tähden; jos taas maltamme mielemme, teemme sen teidän tähtenne.
14 Sillä Kristuksen rakkaus vaatii meitä, jotka olemme tulleet tähän päätökseen: yksi on kuollut kaikkien edestä, siis myös kaikki ovat kuolleet;
15 ja hän on kuollut kaikkien edestä, että ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan hänelle, joka heidän edestään on kuollut ja ylösnoussut.

UUSI ELÄMÄ KRISTUKSESSA

16 Emme siis tunne tästä lähin ketään lihan mukaan. Jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.

17 Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanha on kadonnut, katso, *kaikki on tullut uudeksi*."

18 Mutta kaikki on Jumalasta lähtöisin, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa (Jeesuksen) Kristuksen ansiosta ja antanut meille sovituksen viran.
19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen sanan.

16 Sen tähden emme tästä lähin tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.
17 Jos siis joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanha on mennyt, katso, uusi on tullut.

18 Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.
19 Sillä Jumala oli Kristuksessa sovittaen mailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan ja uskoi meille sovituksen sanan.

16 Sentähden me emme tästä lähtien tunne ketään lihan mukaan; jos olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan nyt enää tunne.
17 Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.
18 Mutta kaikki on Jumalasta, joka on sovittanut meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja antanut meille sovituksen viran.
19 Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja hän uskoi meille sovituksen sanan.

ANTAKAA SOVITTAA ITSENNE JUMALAN KANSSA

20 Kristuksen puolesta olemme siis lähettiläinä, *niin että Jumala kehoittaa* välityksellämme. Pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

20 Kristuksen puolesta olemme siis lähettiläinä; niin kuin Jumala kutsuisi kauttamme me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

20 Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläinä, ja Jumala kehoittaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.

21 (Sillä) sen joka ei synnistä tiennyt, Hän tähtemme teki synniksi jotta me Hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6. Luku

1 Mutta yhdessä Hänen kanssaan* työtä tehden me myös kehoitamme teitä: älkää turhaan ottako vastaan Jumalan armoa.

2 Sillä Hän sanoo: "Otollisella ajalla olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." Katso, nyt on otollinen aika; katso, nyt on pelastuksen päivä."

APOSTOLIN KOETTELEMUKSIA

3 Emme missään anna mitään pahennuksen aihetta jottei virkaamme moitittaisi,
4 vaan kaikessa osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,

5 ruoskittaessa, vankiloissa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa, paastoissa,

21 Sillä sen, joka ei synnistä tiennyt, Hän tähtemme teki synniksi, jotta tulisimme Hänessä Jumalan vanhurskaudeksi.

6. Luku

1 Yhtenä Hänen kanssaan työtä tehden kehoitamme teitä, ettette turhaan vastaanottaisi Jumalan armoa.

2 Sillä Hän sanoo: "Otollisella ajalla olen sinua kuullut ja autuuden päivänä sinua auttanut." Katso, nyt on varsin otollinen päivä; katso, nyt autuuden päivä.

3 Emme missään anna pahennuksen aihetta, jottei virkaa moitittaisi,

4 vaan kaikessa suositamme itseämme Jumalan palvelijoina: suuresti kärsivällisinä, vaivattuina, pakon alaisina, ahdistettuina,
5 ruoskittaessa, vankiloissa, meteleissä, vaivannäössä, valvomisissa,

21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

6. Luku

1 Hänen työtovereinaan me myös kehoitamme teitä vastaanottamaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi.
2 Sillä hän sanoo: "Otollisella ajalla minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut". Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä.

3 Me emme missään kohden anna aihetta pahennukseen, ettei virkaamme moitittaisi,
4 vaan kaikessa me osoittaudumme Jumalan palvelijoiksi: suuressa kärsivällisyydessä, vaivoissa, hädissä, ahdistuksissa,
5 ruoskittaessa, vankeudessa, meteleissä, vaivannäöissä, valvomisissa,

6 puhtaudessa, tiedossa,
pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä*,
Pyhässä Hengessä, vilpittömässä
rakkaudessa,
7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa —
apuna vanhurskauden sota-aseet oikeassa
kädessä ja vasemmassa —

8 kunniassa ja häpeässä, pahassa ja
hyvässä maineessa, villitsijöinä ja kuitenkin
totuullisina,
9 tuntemattomina ja kuitenkin hyvin
tunnettuina, kuolemaisillamme ja katso,
me elämme, kuritettuina mutta emme
tapettuina,

10 murheellisina mutta aina iloitsevina,
köyhinä mutta monia rikkaiksi tekevinä,
mitään omistamatta mutta omistaen
kuitenkin kaiken.

PAAVALI PYYTÄÄ VASTARAKKAUTTA

11 Suumme on auennut puhumaan teille,
korinttolaiset, sydämemme on avartunut.

12 Ette ole ahtaalla *meidän

paastoissa,
6 puhtaudessa, tiedossa,
pitkämielisyydessä, hyvyydessä,
Pyhässä Hengessä, vilpittömässä
rakkaudessa,
7 totuuden sanassa, Jumalan
voimassa, vanhurskauden sota-aseitten
kautta, oikeassa ja vasemmassa
kädessä,
8 kunnian ja häpeän kautta, pahan ja
hyvän maineen kautta, pettureina ja
kuitenkin totuullisina,
9 tuntemattomina ja hyvin
tunnettuina, ikään kuin
kuolemaisillamme ja katso, elämme,
kuritettuina, emme kuitenkaan
tapettuina,
10 murheellisina, mutta aina
iloitsevina, köyhinä, mutta monia
rikastuttavina, ikään kuin mitään
omistamatta, mutta omistaen kaiken.

11 Suumme on auennut puhumaan
teille, korinttolaiset, sydämemme on
avartunut.
12 Ette ole ahtaalla meissä, vaan

paastoissa;
6 puhtaudessa, tiedossa,
pitkämielisyydessä, ystävällisyydessä,
Pyhässä Hengessä, vilpittömässä
rakkaudessa,
7 totuuden sanassa, Jumalan voimassa,
vanhurskauden sota-aseet oikeassa
kädessä ja vasemmassa;

8 kunniassa ja häpeässä, pahassa
maineessa ja hyvässä, villitsijöinä ja
kuitenkin totta puhuvina,
9 tuntemattomina ja kuitenkin hyvin
tunnettuina; kuolemaisillamme, ja katso,
me elämme, kuritettuina emmekä
kuitenkaan tapettuina,

10 murheellisina, mutta aina iloisina,
köyhinä, mutta kuitenkin monia rikkaiksi
tekevinä, mitään omistamatta, mutta
kuitenkin omistaen kaiken.

11 Suumme on auennut puhumaan
teille, korinttolaiset, sydämemme on
avartunut.
12 Ei ole teillä ahdasta meidän

sydämessämme* vaan olette ahtaalla omassa° sydämessänne.
13 Mutta — puhun kuin lapsille — avartukaa tekin vastaamaan samalla tavalla*.

olette ahtaalla omassa sisimmässänne.

13 Mutta avartukaa tekin samaan vastapalkkioon - puhun kuin lapsille.

sydämessämme, mutta ahdas on teidän oma sydämenne.
13 Antakaa verta verrasta-puhun kuin lapsilleni-avartukaa tekin.

EI YHDESSÄ USKOTTOMAIN KANSSA

14 Älkää kantako vierasta iestä yhdessä uskomattomain kanssa, sillä mitä yhteyttä on vanhurskaudella ja vääryydellä, ja mitä osaa valolla on pimeään?

15 Mitä yhtäläistä on Kristuksella ja Belialilla* tai mitä osaa uskovaisella uskomattoman kanssa?
16 Mitä samanlaisuutta on Jumalan temppelillä ja epäjumalilla? Sillä *te olette* elävän Jumalan temppeli niin kuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja olen oleva heidän Jumalansa ja he ovat minun kansani."
17 Sen vuoksi: "lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko, niin minä otan teidät huostaani"
18 ja olen teidän Isänne, ja te olette

14 Älkää kantako vierasta iestä yhdessä uskomattomain kanssa; sillä mitä yhteyttä on vanhurskaudella ja vääryydellä, tai mitä yhteistä valolla ja pimeällä?
15 Mitä yhtäläistä on Kristuksella Beliarin kanssa tai mitä osaa uskovalla uskomattoman kanssa?
16 Mitä yhtenäisyyttä Jumalan temppelillä on epäjumalain kanssa? Sillä olemme elävän Jumalan temppeli, niin kuin Jumala on sanonut: "Minä asun heissä ja vaellan keskellään ja olen Jumalansa ja ovat kansani."

17 Sen tähden: "Lähtekää pois keskeltänsä ja erotkaa", sanoo Herra, "älkääkä saastaiseen koskeko, niin Minä otan teidät huostaani
18 ja olen teille Isänä ja olette

14 Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä?
15 Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa?
16 Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli, niinkuin Jumala on sanonut: "Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani".
17 Sentähden: "Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko; niin minä otan teidät huostaani
18 ja olen teidän Isänne, ja te tulette

minun poikiani ja tyttäriäni, sanoo Herra, Kaikkivaltias."

7. Luku

1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta saattaen pyhyytemme täytäntöön Jumalan pelossa.

APOSTOLIN AHDISTUS JA ROHKAISU

2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään väärin, emme ole kenellekään olleet turmioksi, emme ole kenellekään vahinkoa tuottaneet.
3 En puhu tuomitakseni*, sillä olen ennen sanonut että olette sydämissämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.
4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä. Olen täynnä lohtua, minulla on ylen suuri ilo kaikessa ahdistuksessamme.

Minulle poikina ja tyttärinä, sanoo Herra Kaikkivaltias."

7. Luku

1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksen päätökseen Jumalan pelossa.

2 Antakaa meille tilaa sydämessänne; emme ole tehneet kellekään väärin; emme ole kellekään olleet turmioksi; emme ole kellekään vahinkoa tuottaneet.
3 En sano tätä tuomioksi, sillä olen ennen sanonut, että olette sydämissämme, yhtenä kuollaksemme ja yhtenä elääksemme.
4 Paljo minulla on uskallusta teihin, paljo minulla kerskaamista teistä. Olen täynnä lohtua, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa vaivassamme.

minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias".

7. Luku

1 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaani, niin puhdistautukaamme kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, saattaen pyhityksemme täydelliseksi Jumalan pelossa.

2 Antakaa meille tilaa sydämessänne. Emme ole tehneet kenellekään vääryyttä, emme ole olleet kenellekään turmioksi, emme kenellekään vahinkoa tuottaneet.
3 En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olenhan jo sanonut, että te olette meidän sydämessämme, yhdessä kuollaksemme ja yhdessä elääksemme.
4 Paljon minulla on luottamusta teihin, paljon minulla on kerskaamista teistä; olen täynnä lohdutusta, minulla on ylenpalttinen ilo kaikessa ahdingossamme.

5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihallamme ollut mitään huojennusta vaan olimme kaikin tavoin ahdingossa: ulkoa taisteluja, sisältä pelkoja.
6 Mutta Jumala joka masentuneita *rohkaisee, rohkaisi* meitä Tiituksen tulolla
7 eikä ainoastaan hänen tulollaan vaan myös sillä rohkaisulla* jolla hän oli rohkaistunut° teistä. Hän kertoi meille ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne hyväkseni niin että iloitsin vielä enemmän.

8 Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en kadu, ja jos kadun — näen nimittäin että tuo kirje murehutti teitä vaikka vähäksi aikaa —

9 niin minä nyt iloitsen, en siitä että tulitte murheellisiksi vaan että tulitte murheellisiksi *niin että muutitte mielenne*. Tulitte näet murheellisiksi Jumalan tahdon mukaan jottette missään kärsisi vahinkoa meidän tähtemme.
10 Sillä Jumalan tahdon mukainen murhe saa aikaan mielenmuutoksen pelastukseksi, muutoksen jossa ei ole

5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihallamme ollut mitään lepoa, vaan olimme kaikessa ahtaalla; ulkoa taisteluja, sisältä pelkoja.
6 Mutta Jumala, joka masentuneita rohkaisee, rohkaisi meitä Tituksen tulolla,
7 eikä ainoasti tulollaan, vaan myös sillä rohkaisulla, jolla häntä oli rohkaistu kauttanne, sillä kertoi meille ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne hyväkseni, niin että iloitsin vielä enemmän.

8 Sillä vaikka murehdutinkin teitä kirjeellä, en valita, ja jos valitan - näen, että tuo kirje murehutti teitä, vaikka vain vähän aikaa -

9 nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan että olitte murheelliset kääntymiseksi; murehditte näet Jumalan mielen mukaan, jottette missään joutuisi meistä vahinkoon.

10 Sillä Jumalan mukainen murhe saa aikaan kääntymyksen, autuudeksi, jota ei tarvitse katua; mutta mailman murhe

5 Sillä ei Makedoniaan tultuammekaan lihamme saanut mitään rauhaa, vaan me olimme kaikin tavoin ahdistetut: ulkoapäin taisteluja, sisältäpäin pelkoa.
6 Mutta Jumala, joka masentuneita lohduttaa, lohdutti meitä Tiituksen tulolla,
7 eikä ainoastaan hänen tulollansa, vaan myöskin sillä lohdutuksella, jonka hän oli teistä saanut, sillä hän on kertonut meille teidän ikävöimisestänne, valittelustanne ja innostanne minun hyväkseni, niin että minä iloitsin vielä enemmän.
8 Sillä vaikka murehutinkin teitä kirjeelläni, en sitä kadu, ja jos kaduinkin, niin minä-kun näen, että tuo kirje on, vaikkapa vain vähäksi aikaa, murehuttanut teitä-
9 nyt iloitsen, en siitä, että tulitte murheellisiksi, vaan siitä, että murheenne oli teille parannukseksi; sillä te tulitte murheellisiksi Jumalan mielen mukaan, ettei teillä olisi mitään vahinkoa meistä.
10 Sillä Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan

katumista. Mutta maailman murhe saa aikaan kuoleman.
11 Sillä katso, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan tahdon mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, ei ainoastaan puolustusta vaan myös paheksuntaa ja pelkoa ja ikävöimistä ja kiivautta ja rankaisemista! Olette joka suhteessa osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.
12 Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen vuoksi enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sen vuoksi että *meidän intomme teidän hyväksenne* tulisi keskellänne julki Jumalan edessä.
13 Sen vuoksi olemme saaneet *rohkaisua °teidän rohkaisustanne*. Mutta vielä paljoa enemmän on meitä° ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14 Sillä jos olen hänelle kerskannut jotain teihin nähden, en ole joutunut häpeään, vaan niin kuin olemme kaiken teille totuuden mukaan puhuneet, niin on myös kerskauksemme Tiituksen edessä osoittautunut todeksi.

tuottaa kuoleman.

11 Sillä katso, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mukainen murehtiminen on saanut teissä aikaan, mitä puolustusta, mitä paheksumista, mitä pelkoa, mitä ikävöimistä, mitä kiivautta, mitä rankaisemista! Olette kaikessa osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.
12 Vaikka siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen vuoksi enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sen vuoksi, että intonne hyväksemme kävisi teille ilmeiseksi Jumalan edessä.

13 Sen vuoksi olemme rohkaistut. Mutta rohkaisumme ohessa on meitä vielä paljoa enemmän ilahuttanut Tituksen ilo, sillä henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.

14 Sillä jos olen hänelle jotakin puolestanne kerskannut, en ole joutunut häpeään, vaan niin kuin olemme kaiken teille totuudessa puhuneet, niin on myös kerskauksemme Titukselle osoittaunut

kadu; mutta maailman murhe tuottaa kuoleman.
11 Sillä katsokaa, kuinka suurta intoa juuri tuo Jumalan mielen mukainen murehtimisenne on saanut teissä aikaan, mitä puolustautumista, mitä paheksumista, mitä pelkoa, ikävöimistä, kiivautta, mitä kurittamista! Olette kaikin tavoin osoittaneet olevanne puhtaat tässä asiassa.
12 Vaikka minä siis kirjoitinkin teille, en kirjoittanut vääryyttä tehneen enkä vääryyttä kärsineen vuoksi, vaan sentähden, että teidän intonne meidän hyväksemme tulisi julki teidän keskuudessanne Jumalan edessä.
13 Sentähden me olemme nyt lohdutetut. Mutta tämän lohdutuksemme ohessa on meitä vielä paljoa enemmän ilahuttanut Tiituksen ilo, sillä hänen henkensä on saanut virvoitusta teiltä kaikilta.
14 Sillä jos olenkin jossakin kohden teitä hänelle kehunut, en ole joutunut häpeään, vaan niinkuin kaikki, mitä olemme teille puhuneet, on totta, niin on myös se, mistä olemme teitä Tiitukselle kehuneet, osoittautunut

15 Hänen sydämensä kiintyy yhä
enemmän teihin kun hän muistelee
kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka te
pelolla ja vavistuksella otitte hänet
vastaan.
16 Iloitsen siis koska kaikessa luotan
teihin.

KERÄYS JERUSALEMIN KÖYHIÄ VARTEN

1 Mutta saatamme tietoonne, veljet,
Jumalan armon joka on on suotu
Makedonian seurakunnille,
2 niin että monissa ahdistuksen
koetuksissa heidän ylitsevuotava ilonsa ja
heidän suuri köyhyytensä tulvaili heidän
runsaassa anteliaisuudessaan.

3 Sillä voimiensa mukaan, sen todistan,
jopa yli voimiensa he vapaaehtoisesti

4 monin pyynnöin anoivat meiltä
suosiota saadakseen osallistua pyhien
avustamiseen (meidän hyväksymänämme),
5 eikä vain niin kuin olimme toivoneet,
vaan antoivat itsensä ennen kaikkea
Herralle, sitten meille, Jumalan tahdosta,

oikeaksi.
15 Hänen sisimpänsä heltyy vielä
enemmän teitä kohtaan, kun muistelee
kaikkien teidän kuuliaisuuttanne, kuinka
pelolla ja vavistuksella otitte hänet
vastaan.
16 Iloitsen, että kaikessa olen teistä
turvallisella mielellä.

8. Luku

1 Mutta saatamme tietoonne, veljet,
Jumalan armon, joka on suotu
uskoville Makedonian seurakunnissa,
2 että ahdistuksen suuressa
koetuksessa ilonsa runsaus ja
äärimmäinen köyhyytensä tulvaili
heidän anteliaisuutensa rikkaudessa.

3 Sillä voiman mukaan, sen todistan,
jopa yli voiman he oma-aloitteisesti

4 monin pyynnöin anoivat meiltä
armoa ja osallisuutta pyhien
avustamiseen,
5 eikä ainoasti niin kuin olimme
toivoneet, vaan antoivat itsensä ennen
kaikkea Herralle, sitten myös meille,

todeksi.
15 Ja hänen sydämensä heltyy yhä
enemmän teitä kohtaan, kun hän
muistelee kaikkien teidän
kuuliaisuuttanne, kuinka te pelolla ja
vavistuksella otitte hänet vastaan.
16 Minä iloitsen, että kaikessa voin olla
teistä turvallisella mielellä.

8. Luku

1 Mutta me saatamme teidän
tietoonne, veljet, mitä Jumalan armo on
vaikuttanut Makedonian seurakunnissa:
2 että, vaikka he olivatkin monessa
ahdistuksen koetuksessa, niin oli heidän
ilonsa heidän suuressa
köyhyydessäänkin niin ylenpalttinen,
että he alttiisti antoivat runsaita lahjoja.
3 Sillä voimiensa mukaan, sen minä
todistan, jopa yli voimiensakin he
antoivat omasta halustansa,
4 paljolla pyytämisellä anoen meiltä
sitä suosiota, että pääsisivät osallisiksi
pyhien avustamiseen;
5 eivätkä he vain tehneet, niinkuin me
olimme toivoneet, vaan antoivat
itsensäkin, ennen kaikkea Herralle ja

Jumalan tahdosta,

sitten meille, Jumalan tahdosta,

6 niin että kehoitimme Tiitusta niin kuin hän aikaisemmin oli alkanut, niin myös saattamaan keskellänne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

6 niin että kehoitimme Titusta niin kuin aikaisemmin oli alkanut, niin myös saattamaan keskellänne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

6 niin että me kehoitimme Tiitusta, niinkuin hän jo oli alkanut, saattamaan teidän keskuudessanne päätökseen tämänkin rakkaudentyön.

7 Mutta niin kuin teillä on ylen runsaasti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkea intoa ja *rakkautta meitä kohtaan*, niin olkaa ylen runsaskätiset tässäkin rakkaudentyössä.

7 Mutta niin kuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkea intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä.

7 Mutta niinkuin teillä on ylenpalttisesti kaikkea: uskoa, sanaa, tietoa, kaikkinaista intoa ja meistä teihin tullutta rakkautta, niin olkaa ylenpalttiset tässäkin rakkaudentyössä.

JEESUKSEN ANTAMA ESIKUVA ALTTIUDESTA

8 En puhu käskien vaan muitten innon perusteella *teidänkin rakkautenne* aitoutta koetellen.

8 En sano tätä käskien, vaan muitten innon kautta teidänkin rakkautenne aitoutta koetellen.

8 En sano tätä käskien, vaan viittaamalla muiden intoon minä tahdon koetella teidänkin rakkautenne vilpittömyyttä.

9 Sillä tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että vaikka Hän oli rikas, Hän tuli tähtenne köyhäksi jotta te Hänen köyhyydestään rikastuisitte.

9 Sillä tunnette Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että vaikka oli rikas, tuli tähtenne köyhäksi, jotta te Hänen köyhyydestään rikastuisitte.

9 Sillä te tunnette meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että hän, vaikka oli rikas, tuli teidän tähtenne köyhäksi, että te hänen köyhyydestään rikastuisitte.

10 Annan sen vuoksi neuvon, sillä siitä on hyötyä teille jotka viime vuodesta lähtien olette olleet ensimmäiset ette ainoastaan tekemässä vaan myös tahtomassa.

10 Annan tässä asiassa neuvon; sillä siitä on hyötyä teille, jotka viime vuodesta lähtien olette olleet ensimäiset ei ainoasti tekemässä, vaan myös tahtomassa.

10 Minä annan vain neuvon tässä asiassa; sillä se on hyödyksi teille, jotka jo viime vuonna olitte ensimmäiset, ette ainoastaan tekemässä, vaan myös tahtomassa.

11 Täyttäkää nyt siis myös tekeminen
jotta niin kuin on tahtomisen alttiutta, niin
olisi myös täyttäminen sen mukaan mitä
teillä on.
12 Sillä jos on alttiutta, se on otollista
sen mukaan kuin jollakin on eikä sen
mukaan kuin hänellä ei ole.
13 Ei näet niin että muilla olisi huojennus,
(mutta) teillä ahdinko, vaan tasauksen
vuoksi tulkoon nykyisenä aikana teidän
yltäkylläisyytenne heidän puutteessa
hyväksi,
14 jotta heidänkin yltäkylläisyytensä tulisi
teidän puutteenne hyväksi niin että
syntyisi tasaus,
15 niin kuin on kirjoitettu: "Joka paljon oli
koonnut, sillä ei ollut liikaa, ja joka vähän
oli koonnut, siltä ei puuttunut."

11 Täyttäkää nyt siis tekeminen, jotta
niin kuin oli alttiutta tahtomiseen, niin
olisi myös täyttäminen siitä, mitä teillä
on.
12 Sillä jos on alttiutta, se on
otollista sen mukaan, mitä jollakin on,
eikä sen mukaan, mitä hänellä ei ole.
13 Ei näet niin, että muilla olisi
huojennus, mutta teillä rasitus, vaan
tasauksen vuoksi tulkoon tänä aikana
teidän yltäkylläisyytenne heidän
puutteensa hyväksi,
14 jotta heidänkin yltäkylläisyytensä
tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin
että syntyisi tasaus
15 niin kuin on kirjoitettu: "Joka
paljon oli koonnut, sillä ei ollut liikaa,
ja joka vähän, siltä ei puuttunut."

11 Täyttäkää nyt siis tekonne, niin että,
yhtä alttiisti kuin olitte sen päättäneet,
sen myös täyttäisitte, varojenne
mukaan.
12 Sillä jos on alttiutta, niin se on
otollinen sen mukaan, kuin on varoja,
eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole.
13 Sillä ei ole tarkoitus, että muilla
olisi huojennus, teillä rasitus, vaan
tasauksen vuoksi tulkoon tätä nykyä
teidän yltäkylläisyytenne heidän
puutteensa hyväksi,
14 että heidänkin yltäkylläisyytensä
tulisi teidän puutteenne hyväksi, niin
että syntyisi tasaus,
15 niinkuin kirjoitettu on: "Joka oli
paljon koonnut, sille ei jäänyt liikaa, ja
joka oli koonnut vähän, siltä ei mitään
puuttunut".

TIITUKSEN LÄHETTÄMINEN SEURALAISINEEN

16 Mutta kiitos Jumalalle joka antaa
Tiituksen sydämeen saman innon teidän
hyväksenne.
17 Sillä hän otti vaarin kehoituksesta, ja
kun oli kovin innokas, hän lähti oma-

16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa
Tituksen sydämeen saman innon
teidän hyväksenne.
17 Sillä otti varteen kehoituksen,
olipa innokkaampikin lähtien omasta

16 Mutta kiitos Jumalalle, joka antaa
Tiituksen sydämeen saman innon teidän
hyväksenne!
17 Sillä hän otti varteen minun
kehoitukseni, innostuipa niinkin, että

aloitteisesti luoksenne.

18 Lähetimme hänen kanssaan veljen jota ilosanoman työn vuoksi kiitetään kaikissa seurakunnissa,
19 eikä ainoastaan niin, vaan hän on myös seurakuntien valitsema matkatoverimme tässä rakkaudentyössä joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja *teidän alttiutenne* osoitukseksi.

20 Koetamme varoa ettei kukaan moittisi meitä tämän runsaan avustuksen vuoksi joka on toimitettavanamme.

21 [Sillä] ahkeroimme hyvää emme ainoastaan Herran edessä vaan myös ihmisten edessä.
22 Mutta lähetimme heidän kanssaan veljemme jonka usein monessa asiassa koettelemalla olemme havainneet olevan innokas ja nyt paljon innokkaampi suuren luottamuksen vuoksi joka hänellä* on teitä kohtaan.
23 Mitä tulee Tiitukseen, hän on seuralaiseni ja työtoverini teitä varten, mitä taas tulee veljiimme, he ovat

halustaan tykönne.

18 Lähetimme hänen kanssaan veljen, jota evankelion julistamisen tähden kiitetään kautta kaikkien seurakuntien,
19 eikä ainoasti niin, vaan hän on seurakuntien valitsema matkatoverimme tässä rakkaudentyössä, joka on toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoituksena.

20 Menettelemme näin, jottei kukaan moittisi meitä tästä runsaasta avustuksesta, joka on toimitettavanamme.
21 Sillä ahkeroimme hyvää, emme ainoasti Herran edessä, vaan myös ihmisten edessä.
22 Lähetimme heidän kanssaan veljemme, jonka usein monessa asiassa koettelemalla olemme havainneet olevan innokkaan ja nyt paljon innokkaamman suuressa luottamuksessa teitä kohtaan.
23 Joko on kysymys Tituksesta, hän on osaveljeni ja työtoverini teitä varten, tai veljistämme, he ovat

lähtee omasta halustaan teidän tykönne.
18 Ja me lähetämme hänen kanssaan veljen, jota evankeliumin julistamisesta kiitetään kaikissa seurakunnissa
19 ja jonka seurakunnat vielä sen lisäksi myös ovat valinneet matkatoveriksemme viemään tätä rakkauden lahjaa, joka on meidän toimitettavanamme itse Herran kunniaksi ja oman alttiutemme osoitukseksi.
20 Näin me teemme, ettei kukaan pääsisi moittimaan meitä mistään, mikä koskee tätä runsasta avustusta, joka on meidän toimitettavanamme.
21 Sillä me ahkeroitsemme sitä, mikä on hyvää ei ainoastaan Herran, vaan myös ihmisten edessä.
22 Ja näiden kanssa me lähetämme vielä erään veljemme, jonka intoa usein ja monessa asiassa olemme koetelleet ja joka nyt on entistä paljon innokkaampi, koska hänellä on niin suuri luottamus teihin.
23 Jos siis on puhe Tiituksesta, niin hän on minun toverini ja työkumppanini teidän hyväksenne; meidän veljemme

seurakuntien lähettiläitä, Kristuksen kunnia.

24 Antakaa siis heille (myös) seurakuntien edessä todistus rakkaudestanne ja meidän kerskauksestamme teihin nähden.

PYHIEN AVUSTAMINEN

1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille,
2 sillä tunnen alttiutenne, josta kehun teitä makedonialaisille, että Akaia on ollut valmiina viime vuodesta lähtien, ja intonne on kannustanut monia.

3 Lähetin kuitenkin veljet jottei kerskaamisemme teistä tässä suhteessa kävisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit niin kuin olen sanonut,

4 jottemme — jos makedonialaisia tulee kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina — me, etten sanoisi te, ehkä joutuisi häpeään tässä (kerskaavassa) luottamuksessamme.

seurakuntien lähettiläitä, Kristuksen kunnia.
24 Osoittakaa siis heille seurakuntien edessä todistus rakkaudestanne ja kerskauksestamme teihin nähden.

9. Luku

1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille,
2 sillä tunnen alttiutenne, josta kehun teitä makedonialaisille: että Akaia on ollut valmiina viime vuodesta lähtien, ja intonne on yllyttänyt monia.

3 Lähetin kuitenkin veljet, jottei kerskaamisemme teistä tässä suhteessa kävisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niin kuin olen sanonut, ja
4 jottemme, jos makedonialaisia tulisi kanssani ja tapaisivat teitä valmistumattomina, me - ettemme sanoisi te - joutuisi ehkä häpeään tässä kerskaavassa luottamuksessamme.

taas ovat seurakuntien lähettiläitä, ovat Kristuksen kunnia.
24 Kun te siis osoitatte heille rakkauttanne ja näytätte todeksi sen, mistä me olemme teitä kehuneet, niin teette sen seurakuntien edessä.

9. Luku

1 Pyhien avustamisesta minun tosin on tarpeetonta kirjoittaa teille;
2 sillä minä tunnen teidän alttiutenne, ja siitä minä kehun teitä makedonialaisille, että näet Akaia on ollut valmiina menneestä vuodesta alkaen, ja niin on teidän intonne saanut sangen monta innostumaan.
3 Lähetän nyt kuitenkin nämä veljet, ettei kerskaamisemme teistä tässä kohden näyttäytyisi tyhjäksi, vaan että olisitte valmiit, niinkuin olen sanonut teidän olevan;
4 muutoin, jos makedonialaisia tulee minun kanssani ja he tapaavat teidät valmistumattomina, me-ettemme sanoisi te-ehkä joutuisimme häpeään tässä luottamuksessamme.

5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi
kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään
luoksenne ja ennalta toimittamaan
valmiiksi tämän ennen ilmoittamamme*
lahjan, jotta se siten olisi valmis runsaana
eikä kitsaana.

5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi
kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään
tykönne ja ennalta toimittamaan
valmiiksi ennen ilmoittamanne lahjan,
jotta se on siten valmis runsaana eikä
kitsaana.

5 Olen siis katsonut tarpeelliseksi
kehoittaa veljiä edeltäpäin lähtemään
teidän tykönne ja toimittamaan valmiiksi
ennen lupaamanne runsaan lahjan, niin
että se olisi valmis runsaana eikä
kitsaana.

ANTELIAISUUS JA SEN PALKITSEMINEN

6 Mutta tämän sanon: joka niukasti
kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka
runsaasti kylvää, se myös runsaasti
niittää.
7 Antakoon kukin niin kuin sydämessään
päättää*, ei surkeillen eikä pakosta, sillä
iloista antajaa Jumala rakastaa.

8 Mutta Jumala on voimallinen antamaan
teille yltäkylläisesti kaikkea armoa jotta
teillä kaikessa aina olisi kaikkea riittävästi
ollaksenne ylen runsaskätiset kaikessa
hyvässä työssä,
9 niin kuin on kirjoitettu: "Hän sirottelee,
Hän antaa köyhille. Hänen
vanhurskautensa pysyy iäti*."
10 Mutta Hän joka antaa kylväjälle
siemenen ja leivän ruuaksi, *antakoon

6 Lisäksi tämä: joka niukasti kylvää,
se myös niukasti niittää, ja joka
siunauksin kylvää, se myös siunauksin
niittää.
7 Antakoon kukin niin kuin
sydämessään on päättänyt, ei
surkeillen eikä pakosta, sillä iloista
antajaa Jumala rakastaa.
8 Jumala on voimallinen antamaan
teille ylenpalttisesti kaikkea armoa,
jotta teillä kaikessa aina olisi kaikkea
riittävästi ollaksenne ylenpalttiset
kaikessa hyvässä työssä,
9 niin kuin on kirjoitettu: "Hän
sirottelee, antaa köyhille;
vanhurskautensa pysyy iäti."
10 Hän, joka antaa siemenen
kylväjälle ja leipää ruuaksi, antaa ja

6 Huomatkaa tämä: joka niukasti
kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka
runsaasti kylvää, se myös runsaasti
niittää.
7 Antakoon kukin, niinkuin hänen
sydämensä vaatii, ei surkeillen eikä
pakosta; sillä iloista antajaa Jumala
rakastaa.
8 Ja Jumala on voimallinen antamaan
teille ylenpalttisesti kaikkea armoa, että
teillä kaikessa aina olisi kaikkea
riittävästi, voidaksenne ylenpalttisesti
tehdä kaikkinaista hyvää;
9 niinkuin kirjoitettu on: "Hän sirottelee,
hän antaa köyhille, hänen
vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti".
10 Ja hän, joka antaa siemenen
kylväjälle ja leivän ruuaksi, on antava

teille ja enentäköön kylvönne ja kasvattakoon* vanhurskautenne hedelmät,

11 niin että kaikessa rikastutte harjoittamaan kaikkinaista anteliaisuutta joka välityksellämme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Sillä tämän palveluksen toimittaminen ei ainoastaan poista pyhien puutteita vaan käy vielä hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten nojalla,

13 kun he tämän palveluksen antaman todistuksen vuoksi ylistävät Jumalaa alistuvasta tunnustautumisestanne Kristuksen ilosanomaan ja yhteisestä anteliaisuudestanne heitä ja kaikkia kohtaan.

14 Rukoillessaan puolestanne he ikävöivät teitä Jumalan ylen runsaan armon vuoksi joka on osaksenne tullut.

15 Kiitos Jumalalle Hänen sanomattomasta lahjastaan!

lisää siemenenne ja kasvattaa vanhurskautenne hedelmät,

11 jotta kaikessa rikastutte harjoittamaan kaikkinaista anteliaisuutta, joka kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Sillä tämän palveluksen toimittaminen ei ainoasti poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin runsaammaksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta,

13 kun tämän palveluksen antaman todistuksen tähden ylistävät Jumalaa tunnustuksenne alistumisesta Kristuksen evankelioon ja keskinäisen yhteyden osoittamasta alttiudesta heitä ja kaikkia kohtaan

14 ja rukoillessaan puolestanne ikävöivät teitä osaksenne tulleen Jumalan ylenpalttisen armon tähden.

15 Kiitos Jumalalle sanomattomasta lahjastaan.

teillekin ja enentävä kylvönne ja kasvattava teidän vanhurskautenne hedelmät,

11 niin että te kaikessa vaurastuen voitte vilpittömästi harjoittaa kaikkinaista anteliaisuutta, joka meidän kauttamme saa aikaan kiitosta Jumalalle.

12 Sillä tämä avustamispalvelus ei ainoastaan poista pyhien puutteita, vaan käy vieläkin hedelmällisemmäksi Jumalalle annettujen monien kiitosten kautta,

13 kun he, tästä teidän palveluksestanne huomattuaan, kuinka taattu teidän mielenne on, ylistävät Jumalaa siitä, että te näin alistuvaisesti tunnustaudutte Kristuksen evankeliumiin ja näin vilpittömästi olette ruvenneet yhteyteen heidän kanssaan ja kaikkien kanssa.

14 Ja hekin rukoilevat teidän edestänne ja ikävöivät teitä sen ylen runsaan Jumalan armon tähden, joka on teidän osaksenne tullut.

15 Kiitos Jumalalle hänen sanomattomasta lahjastaan!

PAAVALIN ARVOVALTA ON JUMALALTA

1 Minä, Paavali, itse kehoitan. teitä
Kristuksen sävyisyyden ja lempeyden
nimessä, minä joka kasvotusten kanssanne
olen nöyrä mutta poissa olevana rohkea
teitä kohtaan.
2 Pyydän kuitenkin ettei minun läsnä
olevana tarvitsisi esiintyä rohkeasti
luottamuksessa, jonka nojalla aion
uskaltautua eräitä vastaan jotka katsovat
meidän vaeltavan lihan mukaan.

3 Sillä vaikka lihassa vaellamme, emme
lihan mukaan sodi.
4 Meidän sota-aseemme eivät näet ole
lihalliset vaan voimalliset linnoitusten
hajoittamiseen Jumalan avulla*.

5 Me lannistamme järkeilyt ja kaiken
korskean joka pöyhkeilee Jumalan
tuntemista vastaan, ja vangitsemme
jokaisen ajatuksen kuuliaiseksi Kristukselle.

6 Olemme myös valmiit rankaisemaan
kaikkea tottelemattomuutta, kun teidän
kuuliaisuutenne on tullut täydelliseksi.
7 Nähkää mitä silmäin edessä on. Jos

10. Luku

1 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä
Kristuksen sävyisyyden ja lempeyden
kautta, minä, joka kasvotusten
kanssanne olen nöyrä, mutta poissa
olevana rohkea teitä kohtaan,
2 ja pyydän, ettei minun läsnä
olevana tarvitse olla rohkea siinä
luottamuksessa, jolla aion uskaltautua
eräitä vastaan, jotka pitävät meitä
ikään kuin lihan mukana vaeltavina.

3 Sillä vaikka lihassa vaellamme,
emme käy sotaa lihan mukaan.
4 Sota-aseemme eivät näet ole
lihalliset, vaan ovat voimalliset Jumalan
avulla kukistamaan linnoituksia,

5 hajoittamaan maahan järkeilyt ja
kaiken ylvästelyn, joka korottaa itsensä
Jumalan tuntemista vastaan, ja
vangitsemaan jokaisen ajatuksen
Kristuksen kuuliaisuuteen,
6 myös valmiina rankaisemaan
kaikkea tottelemattomuutta, kun
kuuliaisuutenne on tullut täydelliseksi.
7 Nähkää, mitä silmäin edessä on.

10. Luku

1 Minä, Paavali, itse kehoitan teitä
Kristuksen laupeuden ja lempeyden
kautta, minä, joka olen muka nöyrä
kasvotusten teidän kanssanne, mutta
poissa ollessani rohkea teitä kohtaan,
2 ja pyydän, ettei minun, kun tulen
teidän tykönne, tarvitsisi käyttää sitä
rohkeutta, millä aion luottavaisesti
uskaltaa käydä eräiden kimppuun, jotka
ajattelevat meistä, aivan kuin
vaeltaisimme lihan mukaan.
3 Vaikka me vaellammekin lihassa,
emme kuitenkaan lihan mukaan sodi;
4 sillä meidän sota-aseemme eivät ole
lihalliset, vaan ne ovat voimalliset
Jumalan edessä hajottamaan maahan
linnoituksia.
5 Me hajotamme maahan järjen
päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka
nostetaan Jumalan tuntemista vastaan,
ja vangitsemme jokaisen ajatuksen
kuuliaiseksi Kristukselle
6 ja olemme valmiit rankaisemaan
kaikkea tottelemattomuutta, kunhan te
ensin olette täysin kuuliaisiksi tulleet.
7 Nähkää, mitä silmäin edessä on. Jos

joku on itsessään* varma siitä että hän on Kristuksen oma, päätelköön vielä itsestään°, että samoin kuin hän on Kristuksen, niin mekin olemme (Kristuksen).

8 Sillä vaikka kerskaisinkin jonkin verran enemmän vallastamme jonka Herra on (meille) antanut teidän rakentamistanne eikä kukistamistanne varten, en ole häpeään joutuva,

9 jottei näyttäisi siltä kuin peloittelisin teitä kirjeilläni.
10 Sillä "Paavalin kirjeet", sanotaan, "ovat mahtavat ja ankarat mutta ruumiillinen läsnäolo heikkoa ja puhe viheliäistä"."

11 *Niin sanova* ajatelkoon että millaisia olemme poissa olevina kirjeitten välityksellä sanoissa, sellaisia olemme myös läsnä olevina teossa.
12 Sillä emme rohkene lukeutua emmekä rinnastaa itseämme eräisiin jotka itseään suosittavat. Mutta mitatessaan itseään keskenään ja verratessaan itseään toisiinsa he ovat ymmärtämättömiä.

Jos joku luottaa itseensä, että on Kristuksen oma, päätelköön vielä itsestään, että samoin kuin hän on Kristuksen, niin mekin.

8 Sillä jos kerskaisinkin jonkin verran enemmän vallastamme, jonka Herra on antanut teidän rakentamistanne eikä kukistamistanne varten, en ole häpeään joutuva

9 - jottei näyttäisi siltä kuin peloittelisin teitä kirjeillä.
10 sillä "kirjeet ovat mahtavat ja ankarat", sanotaan, "mutta ruumiillinen läsnäolo heikko ja puhe mitätöntä."

11 Sellainen ajatelkoon, että millaisia olemme poissa olevina kirjeitten sanoissa, sellaisia myös läsnä olevina teoissa.
12 Sillä emme rohkene lukeutua emmekä rinnastaa itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittavat; mutta mitatessaan itseänsä keskenään ja verratessaan itseänsä toisiinsa he ovat ymmärtämättömiä.

joku on mielessään varma siitä, että hän on Kristuksen oma, ajatelkoon hän edelleen mielessään, että samoin kuin hän on Kristuksen, samoin olemme mekin.
8 Ja vaikka minä jonkun verran enemmänkin kerskaisin siitä vallastamme, jonka Herra on antanut teitä rakentaaksemme eikä kukistaaksemme, en ole häpeään joutuva.
9 Tämän minä sanon, ettei näyttäisi siltä, kuin peloittelisin teitä kirjeilläni.
10 Sillä hänen kirjeensä ovat, sanotaan, kyllä mahtavat ja pontevat, mutta ruumiillisesti läsnäollessaan hän on heikko, eikä hänen puheensa ole minkään arvoista.
11 Joka niin sanoo, ajatelkoon, että samaa, mitä me poissaolevina olemme kirjeissämme sanoissa, samaa me myös olemme läsnäolevina teoissa.
12 Sillä me emme rohkene lukeutua emmekä verrata itseämme eräisiin, jotka itseänsä suosittelevat; mutta he ovat ymmärtämättömiä, kun mittaavat itsensä omalla itsellään ja vertailevat itseään omaan itseensä.

13 Me taas emme kerskaa yli määrän
vaan sen vaikutusalan määrän mukaan,
minkä Jumala on asettanut meille
määräksi ulottuaksemme teihinkin asti.

14 Sillä emme kurota itseämme liikaa
ikään kuin emme teihin ulottuisikaan.
Olemmehan ehtineet teihinkin asti
Kristuksen ilosanoman julistamisessa.

15 Emme kerskaa yli määrän, muitten
vaivannäöistä, vaan meillä on toivo että
teidän uskonne lisääntyessä me oman
vaikutusalamme mukaan kasvamme
keskellänne siinä määrin suuriksi

16 että julistamme ilosanomaa tuolla
puolen teitä olevissa maissa, kerskaamatta
siitä mikä on valmista muitten
vaikutusalalla.
17 Mutta joka kerskaa, kerskatkoon
Herrassa.
18 Sillä ei se ole *koetuksen kestävä*
joka itseään suosittaa vaan se jota Herra
suosittaa.

13 Me taas emme kerskaa yli
määrän, vaan sen vaikutusalan määrän
mukaan, minkä määrän Jumala on
antanut meille ulottuaksemme teihinkin
asti.
14 Sillä emme kurota itseämme liikaa
ikään kuin emme teihin ulottuisikaan,
sillä olemme ehtineet teihinkin asti
Kristuksen evankelion julistamisessa,

15 kerskaamatta yli määrän, muitten
vaivannäöstä, ja pitäen toivon, että
uskonne lisääntyessä vaikutusalamme
mukaan kasvamme keskellänne
ylenmäärin suuriksi

16 julistaaksemme evankeliota tuolla
puolen teitä oleville, kerskaamatta siitä,
mikä on valmista muitten
vaikutusalalla.
17 Mutta joka kerskaa, kerskatkoon
Herrassa.
18 Sillä ei se, joka itseään suosittaa,
ole hyväksyttävä, vaan se, jota Herra
suosittaa.

13 Me taas emme rupea kerskaamaan
yli määrän, vaan ainoastaan sen
määrätyn vaikutusalan mukaan, minkä
Jumala on asettanut meille määräksi,
ulottuaksemme teihinkin asti.
14 Sillä me emme kurota itseämme
liiaksi, ikäänkuin emme teihin
ulottuisikaan, sillä olemmehan ehtineet
Kristuksen evankeliumin julistamisessa
teihinkin asti.
15 Emme kerskaa yli määrän, emme
muiden vaivannäöistä, mutta meillä on
se toivo, että teidän uskonne
lisääntyessä me oman vaikutusalamme
mukaan kasvamme teidän
keskuudessanne niin suuriksi,
16 että saamme viedä evankeliumin
myöskin tuolla puolen teitä oleviin
maihin-tahtomatta kerskata siitä, mikä
jo on valmista toisten vaikutusalalla.
17 Mutta joka kerskaa, hänen
kerskauksenaan olkoon Herra.
18 Sillä ei se ole koetuksen kestävä,
joka itse itseään suosittelee, vaan se,
jota Herra suosittelee.

PAAVALI JA VALHEAPOSTOLIT

1 Jospa kärsisitte minulta hiukan tyhmyyttä! Ja kylläpä te minua kärsittekin.

2 Kiivailen näet puolestanne Jumalan kiivaudella, sillä olen kihlannut teidät yhdelle ainoalle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

3 Mutta pelkään että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä [ja puhtaudesta] joka teissä on Kristusta kohtaan.
4 Sillä jos se joka tulee, saamaa toista Jeesusta jota me emme ole saarnanneet, tai saatte toisen hengen jota ette ole saaneet, tai toisen ilosanoman jota ette ole vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.

5 En näet katso olevani millään tavalla noita ylen korkeita apostoleja huonompi.

6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa. Olemmekin tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi kaikissa

11. Luku

1 Jospa kärsitte minulta hiukan tyhmyyttä. Kylläpä minua kärsittekin.

2 Kiivailen näet puolestanne Jumalan kiivaudella, sillä olen kihlannut teidät yhdelle miehelle asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.

3 Mutta pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.
4 Sillä jos joku tulee ja saarnaa toista Jeesusta, jota emme ole saarnanneet, tai saatte toisen Hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen evankelion, jota ette ole vastaanottaneet, sen hyvin kärsitte.

5 Mutta en katso olevani missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonompi.
6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmepa tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi

11. Luku

1 Jospa kärsisitte minulta hiukan mielettömyyttäkin! Ja kyllähän te minua kärsittekin.
2 Sillä minä kiivailen teidän puolestanne Jumalan kiivaudella; minähän olen kihlannut teidät miehelle, yhdelle ainoalle, asettaakseni Kristuksen eteen puhtaan neitsyen.
3 Mutta minä pelkään, että niinkuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.
4 Sillä jos joku tulee ja saarnaa jotakin toista Jeesusta kuin sitä, jota me olemme saarnanneet, tai jos te saatte toisen hengen, kuin minkä olette saaneet, tai toisen evankeliumin, kuin minkä olette vastaanottaneet, niin sen te hyvin kärsitte.
5 Mutta minä en katso itseäni missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonommaksi.
6 Jos olenkin oppimaton puheessa, en kuitenkaan tiedossa; olemmehan tuoneet sen teille kaikin tavoin ilmi

asioissa.
7 Vai olenko tehnyt syntiä alentaessani itseni jotta te ylenisitte, koska olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan ilosanomaa?
8 Riistin muita seurakuntia ottaen palkkaa, palvellakseni teitä. (9) Ollessani luonanne ja kärsiessäni puutetta en rasittanut ketään.
9 Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet jotka tulivat Makedoniasta. Ja kaikessa varoin olemasta teille rasitukseksi ja varon vastakin.

10 Kristuksen totuus on minussa niin ettei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian paikkakunnissa.
11 Miksi? Ettäkö en rakasta teitä? Jumala tietää.
12 Mutta mitä teen, sen olen tekevä riistääkseni aiheen niiltä jotka aihetta havittelevat, jotta heidät siinä missä kerskaavat, havaittaisiin sellaisiksi kuin mekin.
13 Sillä tuollaiset ovat valhe-apostoleja, petollisia työntekijöitä jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.
14 Eikä ihme, sillä itse saatana tekeytyy

kaikissa asioissa.
7 Vai olenko tehnyt syntiä alentaessani itseni, jotta te ylenisitte, kun olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliota?
8 Riistin muita seurakuntia ottaen palkkaa palvellakseni teitä. Ollessani luonanne ja kärsiessäni puutetta en rasittanut ketään,
9 sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet tullessaan Makedoniasta; kaikessa varoin olemasta teille rasituksena ja varon vastakin.

10 Kristuksen totuus on minussa, niin ettei tätä kerskausta minulta vaienneta Akaian paikkakunnissa.
11 Miksi? Ettäkö en rakasta teitä? Jumala tietää.
12 Mutta mitä teen, sen olen tekevä katkaistakseni aiheen niiltä, jotka aihetta havittelevat, jotta heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin sellaisiksi kuin mekin.
13 Sillä tuollaiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeyvät Kristuksen apostoleiksi.
14 Eikä ihme, sillä itse saatana

kaikissa asioissa.
7 Vai olenko tehnyt syntiä siinä, että-alentaessani itseni, jotta te ylenisitte-olen ilmaiseksi julistanut teille Jumalan evankeliumia?
8 Muita seurakuntia minä riistin, ottaessani heiltä palkkaa palvellakseni teitä. Kun olin teidän luonanne ja kärsin puutetta, en rasittanut ketään.
9 Sillä mitä minulta puuttui, sen täyttivät veljet, jotka tulivat Makedoniasta; ja kaikessa minä varoin olemasta teille rasitukseksi, ja olen vastakin varova.
10 Niin totta kuin Kristuksen totuus on minussa, ei tätä kerskausta minulta riistetä Akaian maanäärissä.
11 Minkätähden? Senkötähden, etten muka rakasta teitä? Jumala tietää sen.
12 Mutta mitä minä teen, sen olen vastakin tekevä, riistääkseni aiheen niiltä, jotka aihetta etsivät, että heidät siinä, missä kerskaavat, havaittaisiin samankaltaisiksi kuin mekin.
13 Sillä semmoiset ovat valheapostoleja, petollisia työntekijöitä, jotka tekeytyvät Kristuksen apostoleiksi.
14 Eikä ihme; sillä itse saatana

valon enkeliksi.
15 Ei siis paljon jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, nuo joitten loppu on heidän tekojensa mukainen.

tekeytyy valon enkeliksi.
15 Ei siis paljon, jos palvelijansakin tekeyvät vanhurskauden palvelijoiksi, nuo, joitten loppu on tekojensa mukainen.

tekeytyy valkeuden enkeliksi.
15 Ei ole siis paljon, jos hänen palvelijansakin tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, mutta heidän loppunsa on oleva heidän tekojensa mukainen.

PAAVALI PUOLUSTAA KERSKAAMISTAAN

16 Vielä sanon: älköön kukaan pitäkö minua typeränä; muuten ottakaa minut vastaan typeränäkin jotta minäkin hiukan kerskaisin."

17 Mitä puhun tässä kerskaavassa luottamuksensa, en puhu Herran mielen mukaan vaan niin kuin typerä.

18 Koska monet kerskaavat lihan mukaan, kerskaan minäkin.
19 Sillä te suvaitsette mielellänne typeriä, koska itse olette ymmärtäväisiä.
20 Te näet suvaitsette että joku teitä orjuuttaa, että joku teitä syö, että joku riistää teiltä, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

16 Vielä sanon: älköön kukaan luulko, että olen mieletön; muussa tapauksessa ottakaa minut vastaan mieletönnäkin, jotta minäkin hiukan kerskaisin.
17 Mitä puhun tässä kerskauksen luottamuksessa, en puhu Herran mielen mukaan, vaan niin kuin mieletön.

18 Koska monet kerskaavat lihan mukaan, kerskaan minäkin.
19 Sillä ymmärtäväisinä te suvaitsette mielellänne mielettömiä.
20 Suvaitsette näet, että joku teitä orjuuttaa, että joku teitä syö, että joku kietoo teitä, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

16 Vielä minä sanon: älköön kukaan luulko minua mielettömäksi; mutta vaikka olisinkin, ottakaa minut mieletönnäkin vastaan, että minäkin saisin hiukan kerskata.
17 Mitä nyt puhun, kun näin suurella luottamuksella kerskaan, sitä en puhu Herran mielen mukaan, vaan niinkuin mieletön.
18 Koska niin monet kerskaavat lihan mukaan, niin kerskaan minäkin.
19 Tehän hyvin suvaitsette mielettömiä, kun itse olette niin mieleviä.
20 Tehän suvaitsette, että joku teidät orjuuttaa, että joku teidät syö puhtaaksi, että joku teidät saa saaliiksensa, että joku itsensä korottaa, että joku lyö teitä kasvoihin.

PAAVALIN KÄRSIMYKSET

21 Puhun häveten ikään kuin olisimme olleet heikot. Mutta missä joku on rohkea — puhun typerästi — siinä minäkin olen rohkea.

22 He ovat heprealaisia, minä myös; he ovat israelilaisia, minä myös: he ovat Aabrahamin jälkeläisiä, minä myös."
23 He ovat Kristuksen palvelijoita — puhun mieletönnä — minä sitäkin enemmän: olen nähnyt vielä enemmän vaivaa, ollut *ylen paljon ruoskittuna, vielä enemmän vankiloissa* usein kuolemanvaaroissa.
24 Juutalaisilta olen viisi kertaa saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille.

25 Kolmesti minua on lyöty raipoilla, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen ajelehtinut syvässä meressä.
26 Usein olen ollut matkoilla, vaaroissa virroilla, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni parissa, vaaroissa pakanain joukossa, vaaroissa kaupungissa, vaaroissa autiomaassa, vaaroissa merellä,

21 Puhun häpeäksi, koska näet olemme olleet ikään kuin olisimme heikot. Mutta missä joku on rohkea - puhun kuin mieletön - siinä minäkin olen rohkea.
22 Ovat heprealaisia, minä myös; ovat israelilaisia, minä myös; ovat Aaprahamin siementä, minä myös.
23 Ovat Kristuksen palvelijoita - puhun mieletönnä - minä enemmän kuin he: olen ollut vielä enemmän vaivassa, vielä enemmän vankilassa, ylenmäärin lyötynä, usein kuolemanvaarassa.
24 Juutalaisilta olen viisi kertaa saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille;
25 kolmesti minua on lyöty raipoilla, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen viettänyt meressä;
26 usein matkoilla, vaaroissa virtain vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa oman heimon puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungissa, vaaroissa erämaassa,

21 Häpeäkseni sanon: tähän me kyllä olemme olleet liian heikkoja. Mutta minkä joku toinen uskaltaa-puhun kuin mieletön-sen uskallan minäkin.

22 He ovat hebrealaisia; minä myös. He ovat israelilaisia; minä myös. He ovat Aabrahamin siementä; minä myös.
23 He ovat Kristuksen palvelijoita-puhun kuin mieltä vailla-minä vielä enemmän. Olen nähnyt vaivaa enemmän, olen ollut useammin vankeudessa, minua on ruoskittu ylen paljon, olen monta kertaa ollut kuoleman vaarassa.
24 Juutalaisilta olen viidesti saanut neljäkymmentä lyöntiä, yhtä vaille;

25 kolmesti olen saanut raippoja, kerran minua kivitettiin, kolmesti olen joutunut haaksirikkoon, vuorokauden olen meressä ajelehtinut;
26 olen usein ollut matkoilla, vaaroissa virtojen vesillä, vaaroissa rosvojen keskellä, vaaroissa heimoni puolelta, vaaroissa pakanain puolelta, vaaroissa kaupungeissa, vaaroissa erämaassa,

vaaroissa valheveljien keskellä,

27 työssä ja vaivassa, usein valvomisissa, nälässä ja janossa, usein paastoissa, kylmässä ja alastonna.

28 Muusta puhumatta lisäksi päivittäistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.
29 Kuka on heikko, enkä minä olisi heikko? Kuka lankeaa, eikä minua polttaisi?
30 Jos täytyy kerskata, kerskaan heikkoudestani.
31 Herramme* Jeesuksen (Kristuksen) Jumala ja Isä, joka on ylistetty ikuisesti°, tietää etten valehtele.
32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia *tahtoen ottaa* minut kiinni.
33 Niin minut laskettiin muurin läpi alas korissa ikkunan kautta ja pääsin hänen käsistään.

PAAVALIN ILMESTYS JA PISTIN

1 *Kerskaamisesta minulle tosin ei ole hyötyä — siirryn näet* näkyihin ja Herran

vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä,
27 työssä ja vaivassa, paljossa valvomisessa, nälässä ja janossa, paljossa paastoamisessa, kylmässä ja alastonna.
28 Näitten lisäksi sitä paitsi päivittäistä tunkeilua luokseni, huolta kaikista seurakunnista.
29 Kuka on heikko enkä minä ole heikko? Kuka lankeaa eikä minua polta?
30 Jos täytyy kerskata, kerskaan heikkoudestani.
31 Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty iäti, tietää, etten valhettele.
32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaakseen minut kiinni.
33 Niin minut laskettiin ikkunasta muurin läpi alas korissa ja pääsin käsistään.

12. Luku

1 Täytyy kerskata - se ei ole hyvä - mutta siirryn Herran näkyihin ja

vaaroissa merellä, vaaroissa valheveljien keskellä;
27 ollut työssä ja vaivassa; paljon valvonut, kärsinyt nälkää ja janoa, paljon paastonnut, kärsinyt vilua ja alastomuutta.
28 Ja kaiken muun lisäksi jokapäiväistä tunkeilua luonani, huolta kaikista seurakunnista.
29 Kuka on heikko, etten minäkin olisi heikko? Kuka lankeaa, ettei se minua polttaisi?
30 Jos minun kerskata täytyy, niin kerskaan heikkoudestani.
31 Herran Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ylistetty iankaikkisesti, tietää, etten valhettele.
32 Damaskossa kuningas Aretaan käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia ottaaksensa minut kiinni,
33 ja muurin ikkuna-aukosta minut laskettiin korissa maahan, ja niin minä pääsin hänen käsistänsä.

12. Luku

1 Minun täytyy kerskata; se tosin ei ole hyödyllistä, mutta minä siirryn nyt

ilmestyksiin.
2 Tunnen miehen joka on Kristuksessa, miehen* joka neljätoista vuotta sitten temmattiin kolmanteen taivaaseen — joko ruumiissa, en tiedä tai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala tietää.
3 Tiedän että tämä mies — joko ruumiissa tai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala tietää —

4 temmattiin paratiisiin, ja hän kuuli sanomattomia sanoja joita ihmisen ei ole lupa puhua.
5 Tällaisesta kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

6 Sillä jos tahtoisin kerskata en olisi typerä; puhuisin näet totta. Mutta hillitsen itseni jottei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin mitä näkee minun olevan tai mitä kuulee minusta."

7 Ja jotten ylenpalttisten ilmestysten vuoksi ylpeilisi, minulle on annettu lihaani pistin, saatanan enkeli*, rusikoimaan minua jotten ylpeilisi.
8 Tämän vuoksi olen kolmesti rukoillut Herraa että se erkanisi minusta.

ilmestyksiin.
2 Tiedän miehen Kristuksessa, neljätoista vuotta sitten - joko ruumiissa, en tiedä, tai poissa ruumiista, en tiedä; Jumala tietää.

3 Sellaisena temmattiin kolmanteen taivaaseen. Tiedän, että tämä mies - joko ruumiissa tai poissa ruumiista, en tiedä; Jumala tietää
4 - temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.
5 Sellaisesta kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.

6 Sillä jos tahtoisin kerskata, en ole mieletön, sillä puhun totta; säästän itseäni, jottei kukaan ajattelisi minusta enempää kuin mitä näkee minun olevan tai mitä kuulee minusta.

7 Jotten ilmestysten ylen suuren määrän vuoksi ylpeilisi, on minulle annettu pistin lihassa, saatanan lähetti, rusikoimaan minua, jotten ylpeilisi.
8 Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, jotta hän erkanisi

näkyihin ja Herran ilmestyksiin.
2 Tunnen miehen, joka on Kristuksessa: neljätoista vuotta sitten hänet temmattiin kolmanteen taivaaseen-oliko hän ruumiissaan, en tiedä, vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää.
3 Ja minä tiedän, että tämä mies-oliko hän ruumiissaan vai poissa ruumiista, en tiedä, Jumala sen tietää-

4 temmattiin paratiisiin ja kuuli sanomattomia sanoja, joita ihmisen ei ole lupa puhua.
5 Tästä miehestä minä kerskaan, mutta itsestäni en kerskaa, paitsi heikkoudestani.
6 Sillä jos tahtoisinkin kerskata, en olisi mieletön, sillä minä puhuisin totta; mutta minä pidättäydyn siitä, ettei kukaan ajattelisi minusta enempää, kuin mitä näkee minun olevan tai mitä hän minusta kuulee.
7 Ja etten niin erinomaisten ilmestysten tähden ylpeilisi, on minulle annettu lihaani pistin, saatanan enkeli, rusikoimaan minua, etten ylpeilisi.
8 Tämän tähden olen kolmesti rukoillut Herraa, että se erkanisi minusta.

9 Ja Hän sanoi minulle: "Armoni on sinulle kylliksi, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen vuoksi kerskaan kovin mielelläni pikemmin heikkoudestani jotta Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan."

10 Sen vuoksi olen mielistynyt heikkouteen*, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin — Kristuksen vuoksi. Sillä kun olen heikko, silloin olen voimakas.

PAAVALI OSOITTAA RAKKAUTENSA SEURAKUNTAA KOHTAAN

11 (Kerskatessani) olen käynyt typeräksi, te olette minut siihen pakottaneet. Minun olisi näet pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole ollut millään tavalla noita ylen korkeita apostoleja huonompi vaikken olekaan mitään.
12 onhan apostolin tunnusteot tehty keskellänne kaikessa kestävyydessä tunnusmerkkeinä ja ihmeinä ja voimatekoina.
13 Sillä missä suhteessa olette jääneet

minusta.
9 Sanoi minulle: "Armoni on sinulle kylliksi, sillä voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa." Sen vuoksi kerskaan paljon mieluummin heikkoudestani, jotta Kristuksen voima asuisi ylläni.

10 Sen tähden olen mielistynyt heikkouksiin, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun kun olen heikko, silloin olen väkevä.

11 Olen käynyt mielettömäksi. Te olette minut pakottaneet. Minun olisi näet pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole ollut missään suhteessa noita isoisia apostoleja huonompi, vaikken olekaan mitään.
12 Apostolin tunnusteot on keskellänne tehty kaikella kestävyydellä, merkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla.
13 Sillä mikä on se, missä olette

9 Ja hän sanoi minulle: "Minun armossani on sinulle kyllin; sillä minun voimani tulee täydelliseksi heikkoudessa". Sentähden minä mieluimmin kerskaan heikkoudestani, että Kristuksen voima asettuisi minuun asumaan.
10 Sentähden minä olen mielistynyt heikkouteen, pahoinpitelyihin, hätään, vainoihin, ahdistuksiin, Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin minä olen väkevä.

11 Olen joutunut mielettömyyksiin; te olette minut siihen pakottaneet. Minunhan olisi pitänyt saada suositusta teiltä, sillä en ole missään ollut noita isoisia apostoleja huonompi, vaikka en olekaan mitään.
12 Onhan apostolin tunnusteot teidän keskuudessanne tehty kaikella kestävyydellä, tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja voimateoilla.
13 Sillä missä muussa te olette jääneet

muita seurakuntia vähemmälle paitsi etten minä itse ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.

14 Katso, olen [nyt] valmis tulemaan kolmannen kerran luoksenne enkä ole oleva teille rasitukseksi. Sillä en etsi teidän omaanne vaan teitä. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan omaisuutta vanhemmilleen vaan vanhemmat lapsilleen.

15 Mutta kovin mielelläni olen maksava kulut ja uhraava itseni sielujenne hyväksi. Jos rakastan teitä vielä enemmän, olenko vähemmän rakastettu?

16 Mutta olkoon; en ole teitä rasittanut. Mutta koska olen viekas, olen teidät petoksella kietonut pauloihini."

17 Olenkohan etuillut kustannuksellanne kenenkään välityksellä jonka olen luoksenne lähettänyt?
18 Kehoitin Tiitusta ja lähetin veljen hänen kanssaan. Ei kai Tiitus ole etuillut kustannuksellanne? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja

jääneet muita seurakuntia vähemmälle, paitsi etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.
14 Katso, olen valmis tulemaan tämän kolmannen kerran tykönne enkä ole teille rasituksena; sillä en etsi teidän omaanne, vaan teitä. Eivät näet lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmille, vaan vanhemmat lapsille.

15 Erittäin mielelläni maksan kulut ja kulutan itseäni sielujenne hyväksi. Jos rakastan teitä vielä enemmän, olenko vähemmän rakastettu?

16 Mutta olkoon. En ole teitä rasittanut, mutta entä, jos viekkaana olen teidät petoksella saanut valtaani?

17 Olenko hyötynyt teistä kenenkään kautta, jonka olen luoksenne lähettänyt?
18 Kehoitin Titusta ja lähetin veljen kanssaan. Ei kai Titus ole teistä hyötynyt? Emmekö ole vaeltaneet samassa hengessä? Emmekö samoja

muita seurakuntia vähemmälle kuin siinä, etten minä puolestani ole rasittanut teitä? Antakaa minulle anteeksi tämä vääryys.
14 Katso, kolmannen kerran minä nyt olen valmis tulemaan teidän tykönne, enkä ole oleva teille rasitukseksi; sillä minä en etsi teidän omaanne, vaan teitä itseänne. Eiväthän lapset ole velvolliset kokoamaan tavaraa vanhemmilleen, vaan vanhemmat lapsilleen.
15 Ja minä olen mielelläni uhraava kaikki, uhraava itsenikin, teidän sielujenne hyväksi. Senkötähden, että teitä näin suuresti rakastan, minä saan teiltä vähemmän vastarakkautta?
16 Olkoonpa niin, etten minä ole teitä rasittanut; mutta entä jos olen viekas ja olen kavaluudella kietonut teidät pauloihini!
17 Olenkohan minä kenenkään kautta, joita olen luoksenne lähettänyt, pyrkinyt teistä hyötymään?
18 Kehoitin Tiitusta menemään ja lähetin veljen hänen kanssaan; ei kai Tiitus ole pyrkinyt teistä hyötymään? Emmekö ole vaeltaneet samassa

jälkiä?
19 *Luuletteko jälleen että puolustaudumme edessänne?* Puhumme Jumalan edessä Kristuksessa, mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.

20 Sillä pelkään etten tullessani ehkä tapaa teitä sellaisina kuin tahdon ja että te tapaatte minut sellaisena kuin ette tahdo, että ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestystä,

21 niin että kun taas tulen, Jumalani nöyryyttää minua tähtenne* ja että joudun murehtimaan monien vuoksi jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole kattaneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta jota ovat harjoittaneet.

KORINTON VIERAILUN VALMISTELUA

1 Kolmannen kerran tulen nyt luoksenne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava.

jälkiä?
19 Luulette jo, että puolustelemme itseämme edessänne. Puhumme Jumalan edessä, Kristuksessa, mutta kaikki teille rakentamiseksi, rakkaani.

20 Sillä pelkään, etten tullessani tapaisi teitä sellaisina kuin tahdon ja että tapaatte minut sellaisena kuin ette halua; pelkään, että teillä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyjä, epäjärjestyksiä;

21 että kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua tykönänne ja että saan murehtia monien vuoksi, jotka ennen ovat syntiä tehneet eivätkä ole katuneet sitä saastaa ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

13. Luku

1 Tämän kolmannen kerran tulen tykönne. Kahden tai kolmen todistajan suulla on jokainen asia vahvistettava.

hengessä? Emmekö samoja jälkiä?
19 Olette kai jo kauan sitten luulleet, että me puolustaudumme teidän edessänne. Jumalan edessä, Kristuksessa me puhumme; mutta kaikki teille rakennukseksi, rakkaani.
20 Sillä minä pelkään, että tullessani ehkä en tapaa teitä semmoisina, kuin tahdon, ja että te tapaatte minut semmoisena, kuin te ette tahdo. Minä pelkään, että teidän keskuudessanne ehkä on riitaa, kateutta, vihaa, juonia, panetteluja, juoruja, pöyhkeilyä, epäjärjestyksiä;
21 ja että, kun tulen, Jumalani on taas nöyryyttävä minua teidän tykönänne, ja että joudun suremaan monen tähden, jotka ennen ovat synnissä eläneet eivätkä ole katuneet sitä saastaisuutta ja haureutta ja irstautta, jota ovat harjoittaneet.

13. Luku

1 Kolmannen kerran minä nyt tulen teidän tykönne. Kahden tai kolmen todistajan sanalla on jokainen asia vahvistettava.

2 Olen ennen sanonut ja sanon ennalta
— niin kuin toisella kertaa läsnä olevana
ja nyt poissa olevana (kirjoitan) — niille
jotka ennen ovat syntiä tehneet ja kaikille
muille, että kun taas tulen, en teitä
säästä,

3 koska te etsitte todistetta siitä että
minussa puhuu Kristus joka ei ole teitä
kohtaan heikko vaan on teissä
voimallinen.
4 Sillä vaikka Hänet heikkona naulittiin
ristiin, Hän kuitenkin Jumalan voimasta
elää. Sillä mekin olemme Hänessä heikot,
mutta elämme Hänen kanssaan Jumalan
voimasta teitä varten*.

5 Koetelkaa itseänne oletteko uskossa,
tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne
itseänne että Jeesus Kristus on teissä? —
ellette ehkä ole koetusta kestämättömiä.
6 Toivon kuitenkin teidän tulevan
tuntemaan että me emme ole koetusta
kestämättömiä.
7 Mutta rukoilen* Jumalaa ettette tekisi
mitään pahaa, ei jotta me näyttäisimme
koetuksen kestäviltä, vaan jotta te teki te
hyvää ja me olisimme ikään kuin koetusta

2 Olen ennen sanonut ja sanon
ennalta - niin kuin toisella kertaa läsnä
olevana ja nyt poissaolevana - niille,
jotka ennen ovat syntiä tehneet, ja
kaikille muille, että jos tulen, en teitä
säästä,

3 koska etsitte todistetta minussa
puhuvasta Kristuksesta, joka ei ole
teitä kohtaan heikko, vaan on teissä
voimallinen.
4 Sillä tosin Hänet naulittiin heikkona
ristiin, mutta Hän kuitenkin elää
Jumalan voimasta; mekin olemme tosin
Hänessä heikot, mutta elämme Hänen
kanssaan Jumalan voimasta teitä
varten.
5 Koetelkaa itseänne, oletteko
uskossa; tutkikaa itseänne. Vai ettekö
tunne itseänne, että Jeesus Kristus on
teissä? - ellette, ette koetusta kestä.
6 Toivon teidän tulevan tuntemaan,
että me emme ole koetusta
kestämättömiä.
7 Mutta rukoilemme Jumalaa, ettette
tekisi mitään pahaa, ei jotta me
näyttäisimme koetuksen kestäviltä,
vaan jotta te tekisitte hyvää ja me

2 Olen edeltäpäin sanonut ja sanon
edeltäpäin niille, jotka ennen ovat
syntiä tehneet, ja kaikille muille-niinkuin
silloin sanoin, kun olin toista kertaa
tykönänne, samoin nytkin, kun olen
poissa-etten, kun taas tulen, ole teitä
säästävä,
3 koska te etsitte todistetta siitä, että
minussa puhuu Kristus, joka ei ole
heikko teitä kohtaan, vaan on teissä
voimallinen.
4 Sillä vaikka hänet ristiinnaulittiin, kun
hän oli heikko, elää hän kuitenkin
Jumalan voimasta; olemmehan mekin
hänessä heikot, mutta me elämme
hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä
kohtaan.
5 Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa;
tutkikaa itseänne. Vai ettekö tunne
itseänne, että Jeesus Kristus on teissä?
Ellei, niin ette kestä koetusta.
6 Minä toivon teidän tulevan
tuntemaan, että me emme ole niitä,
jotka eivät koetusta kestä.
7 Mutta me rukoilemme Jumalaa,
ettette tekisi mitään pahaa, emme sitä
varten, että näyttäisi siltä, kuin me
olisimme koetuksen kestäviä, vaan että

kestämättömät.

8 Emme näet voi mitään totuutta vastaan
vaan totuuden puolesta.
9 Sillä iloitsemme kun me olemme heikot
mutta te olette voimalliset. Sitä
rukoilemmekin, teidän täydelliseksi
tulemistanne.
10 Sen vuoksi kirjoitan tämän poissa
olevana jotten läsnä olevana menettelisi
ankarasti sen vallan nojalla minkä Herra
on minulle antanut rakentamista varten
eikä hajoittamista varten.

olisimme ikään kuin koetusta
kestämättömät.
8 Emme näet voi mitään totuutta
vastaan, vaan totuuden puolesta.
9 Sillä iloitsemme, kun olemme
heikot, mutta te olette voimalliset. Sitä
rukoilemmekin, teidän täydellisiksi
tulemistanne.
10 Sen vuoksi kirjoitan tämän poissa
olevana, jotten läsnä olevana käyttäisi
ankaruutta sen vallan mukaan, minkä
Herra on antanut minulle rakentamista
eikä hajoittamista varten.

te tekisitte hyvää ja me olisimme
ikäänkuin ne, jotka eivät koetusta kestä.
8 Sillä me emme voi mitään totuutta
vastaan, vaan totuuden puolesta.
9 Sillä me iloitsemme, kun me olemme
heikot, mutta te olette voimalliset; sitä
me rukoilemmekin, että te täydellisiksi
tulisitte.
10 Sentähden minä kirjoitan tämän
poissa ollessani, ettei minun teidän
luonanne ollessani tarvitsisi käyttää
ankaruutta sen vallan nojalla, minkä
Herra on minulle antanut
rakentamiseksi, ei kukistamiseksi.

LOPPUSANAT

11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa
täydellisiksi, ottakaa vastaan kehoitus*,
olkaa yksimieliset, eläkää sovussa, niin
rakkauden ja rauhan Jumala on oleva
kanssanne.
12 Tervehtikää toisianne pyhänä
suudelmalla. Kaikki pyhät tervehtivät teitä.

13 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja
Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen
osallisuus olkoon kaikkien teidän

11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa
täydellisiksi, ottakaa vastaan rohkaisua,
harrastakaa samaa, eläkää rauhassa,
niin rakkauden ja rauhan Jumala on
kanssanne.
12 Tervehtikää toisianne pyhällä
suunannolla. Kaikki pyhät tervehtivät
teitä.
13 Herran Jeesuksen Kristuksen armo
ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen
osallisuus kaikkien teidän kanssanne.

11 Lopuksi, veljet, iloitkaa, tulkaa
täydellisiksi, ottakaa vastaan
kehoituksia, olkaa yhtä mieltä, eläkää
sovussa, niin rakkauden ja rauhan
Jumala on oleva teidän kanssanne.
12 Tervehtikää toisianne pyhällä
suunannolla.

13 Kaikki pyhät lähettävät teille
tervehdyksen.

kanssanne. (Aamen.)*

14 Herran Jeesuksen Kristuksen armo ja Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, apostoli, ei ihmisten toimesta eikä ihmisen avulla vaan Jeesuksen Kristuksen vaikutuksesta ja *Isän Jumalan* joka herätti Hänet kuolleista,

2 ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille.
3 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta* ja Herraltamme° Jeesukselta Kristukselta,

4 joka antoi itsensä alttiiksi syntiemme vuoksi pelastaakseen meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalamme* ja Isämme tahdon mukaan.

5 Hänelle kunnia iäisesti*. Aamen.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, apostoli, ei ihmisistä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka herätti Hänet kuolleista,

2 ja kaikki kanssani olevat veljet Galatian seurakunnille:
3 Armo teille ja rauha Isältämme Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta,
4 joka antoi itsensä syntiemme tähden vapahtaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan.
5 Hänelle kunnia maailmanajasta maailmanaikaan, totisesti.

PAAVALIN KIRJE GALATALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, apostoli, virkansa saanut, ei ihmisiltä eikä ihmisen kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen kautta ja Isän Jumalan, joka on hänet kuolleista herättänyt,
2 ja kaikki veljet, jotka ovat minun kanssani, Galatian seurakunnille.
3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta,
4 joka antoi itsensä alttiiksi meidän syntiemme tähden, pelastaaksensa meidät nykyisestä pahasta maailmanajasta meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan!
5 Hänen olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

PAAVALI KUMMASTELEE GALATALAISIA

6 Kummastelen että te niin pian luovutte Hänestä joka kutsui teidät Kristuksen armossa pois toisenlaiseen ilosanomaan,

7 joka ei tietenkään ole toinen. On vain eräitä jotka saattavat teidät hämmennyksiin ja tahtovat vääristellä Kristuksen ilosanoman.
8 Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille ilosanomaa vastoin sitä minkä me teille olemme julistaneet, hän olkoon kirottu.
9 Niin kuin ennen olemme sanoneet, niin sanon nytkin jälleen: jos joku julistaa teille ilosanomaa vastoin sitä minkä olette saaneet, hän olkoon kirottu.

10 Suostuttelenkohan nyt ihmisiä vai Jumalaa? Vai koetanko olla ihmisille mieliksi? Jos (näet) vielä olisin ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

6 Kummastelen, että niin pian luovutte Hänestä, joka kutsui teidät Kristuksen armossa, pois toiseen evankelioon -
7 jota ei ole toista; on vain niitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankelion.

8 Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliota vastoin sitä, mitä me teille julistimme, olkoon kirottu.
9 Niin kuin ennen sanoimme, niin sanon nyt jälleen: jos joku julistaa teille evankeliota vastoin sitä, minkä saitte, olkoon kirottu.

10 Ihmisiäkö nyt suostutan puolelleni vai Jumalaa? Vai koetanko miellyttää ihmisiä? Jos vielä ihmisiä miellyttäisin, en olisi Kristuksen palvelija.

6 Minua kummastuttaa, että te niin äkkiä käännytte hänestä, joka on kutsunut teidät Kristuksen armossa, pois toisenlaiseen evankeliumiin,
7 joka kuitenkaan ei ole mikään toinen; on vain eräitä, jotka hämmentävät teitä ja tahtovat vääristellä Kristuksen evankeliumin.
8 Mutta vaikka me, tai vaikka enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä me olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu.
9 Niinkuin ennenkin olemme sanoneet, niin sanon nytkin taas: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, minkä te olette saaneet, hän olkoon kirottu.
10 Ihmistenkö suosiota minä nyt etsin vai Jumalan? Tai ihmisillekö pyydän olla mieliksi? Jos minä vielä tahtoisin olla ihmisille mieliksi, en olisi Kristuksen palvelija.

PAAVALIN ILOSANOMA ON KRISTUKSELTA

11 Sillä teen teille tiettäväksi, veljet, että

11 Sillä teen teille tiettäväksi, veljet,

11 Sillä minä teen teille tiettäväksi,

julistamani ilosanoma ei ole ihmisen mukainen.
12 En näet ole saanut sitä ihmiseltä eikö minua ole opetettu paitsi Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen välityksellä

13 Sillä olette kuulleet entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että ylen määrin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin.
14 Ja menestyin juutalaisuudessa paremmin kuin monet heimoni samanikäiset kiivaillessani yhä enemmän isieni perinnäissääntöjen puolesta.
15 Mutta kun Jumala* joka äitini kohdusta saakka erotti minut ja kutsui armollaan, näki hyväksi
16 ilmaista minussa Poikansa jotta julistaisin pakanain keskellä ilosanomaa Hänestä, en heti kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä

17 enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niitten luo jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas Damaskoon.
18 Sitten menin kolmen vuoden kuluttua ylös Jerusalemiin tutustuakseni Pietariin*,

että julistamani evankelio ei ole ihmisten mukainen,
12 sillä en saanut sitä ihmiseltä eikä minua opetettu, vaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta.

13 Kuulittehan aikaisemmasta vaelluksestani juutalaisuudessa, että ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin
14 ja menestyin juutalaisuudessa ohi monien heimoni samanikäisten ollen heitä suurempi isieni perinnäissääntöjen puolesta kiivailija.
15 Mutta kun Jumala, joka äitini kohdusta saakka erotti minut ja kutsui armollansa,
16 näki hyväksi ilmaista minussa Poikansa, jotta julistaisin pakanain seassa evankeliota Hänestä, en alkuunkaan kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä
17 enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niitten luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas Damaskoon.
18 Sitten meni kolmen ajastajan kuluttua ylös Jerusalemiin tutustuakseni

veljet, että minun julistamani evankeliumi ei ole ihmisten mukaista;
12 enkä minä olekaan sitä ihmisiltä saanut, eikä sitä ole minulle opetettu, vaan Jeesus Kristus on sen minulle ilmoittanut.
13 Olettehan kuulleet minun entisestä vaelluksestani juutalaisuudessa, että minä ylenmäärin vainosin Jumalan seurakuntaa ja sitä hävitin
14 ja että edistyin juutalaisuudessa pitemmälle kuin monet samanikäiset heimossani ja ylen innokkaasti kiivailin isieni perinnäissääntöjen puolesta.
15 Mutta kun hän, joka äitini kohdusta saakka on minut erottanut ja kutsunut armonsa kautta, näki hyväksi
16 ilmaista minussa Poikansa, että minä julistaisin evankeliumia hänestä pakanain seassa, niin minä heti alunpitäenkään en kysynyt neuvoa lihalta ja vereltä,
17 enkä lähtenyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka ennen minua olivat apostoleja, vaan menin pois Arabiaan ja palasin taas takaisin Damaskoon.
18 Sitten, kolmen vuoden kuluttua, minä menin ylös Jerusalemiin

ja viivyin hänen luonaan viisitoista päivää.

19 Mutta en nähnyt muita apostoleja paitsi Jaakobin, Herran veljen.

20 Mutta mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan edessä sanon etten valehtele.

21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.
22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille jotka ovat Kristuksessa.
23 He olivat vain kuulleet: "Se joka ennen vainosi meitä, julistaa nyt ilosanomaa siitä uskosta jota ennen hävitti."

24 Ja he ylistivät Jumalaa tähteni.

PAAVALI HYVÄKSYTÄÄN JERUSALEMISSA

1 Sitten menin neljäntoista vuoden kuluttua jälleen ylös Jerusalemiin he Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani.
2 Mutta menin ylös ilmestyksen perusteella ja esitin heille sen ilosanoman

Keefaaseen ja viivyin hänen luonaan viisitoista päivää;
19 mutta en nähnyt muita apostoleja paitsi Jaakon, Herran veljen.

20 Mutta mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan edessä sanon, etten valhettele.
21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin,
22 mutta olin kasvoilta tuntematon Juudeassa oleville Kristuksen seurakunnille.
23 Olivat vain kuulleet: "Entinen vainoojamme julistaa nyt hyvää sanomaa siitä uskosta, jota ennen hävitti",
24 ja ylistivät Jumalaa tähteni.

2. Luku

1 Sitten menin neljäntoista ajastajan kuluttua jälleen ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ottaen Tituksenkin mukaan.
2 Mutta menin ylös ilmestyksen vuoksi ja esitin heille sen evankelion,

tutustuakseni Keefaaseen ja jäin hänen tykönsä viideksitoista päiväksi.
19 Mutta muita apostoleja minä en nähnyt; näin ainoastaan Jaakobin, Herran veljen.
20 Ja mitä kirjoitan teille, katso, Jumalan kasvojen edessä minä sanon, etten valhettele.
21 Sitten menin Syyrian ja Kilikian paikkakuntiin.
22 Mutta olin kasvoiltani tuntematon Juudean seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.
23 Heidän kuuloonsa oli vain tullut: "Meidän entinen vainoojamme julistaa nyt sitä uskoa, jota hän ennen hävitti";

24 ja he ylistivät Jumalaa minun tähteni.

2. Luku

1 Sitten, neljäntoista vuoden kuluttua, minä taas menin ylös Jerusalemiin Barnabaan kanssa ja otin Tiituksenkin mukaani.
2 Mutta minä menin sinne ilmestyksen johdosta ja esitin heille sen

jota julistan pakanain keskellä, mutta yksityisesti eniten arvostetuille, jotten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.

3 Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta joka oli kreikkalainen. pakotettu ympärileikkauttamaan itseään.
4 Mutta salaa sisään tuotujen valheveljien vuoksi, jotka orjuuttaakseen meitä olivat soluttautuneet joukkoomme vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa,
5 emme hetkeksikään alistumalla antaneet heille myöten jotta ilosanoman totuus säilyisi keskenänne.

6 Nuo taas jotka olivat joksikin arvostettuja — millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun. Jumala ei katso ihmisen ulkomuotoon - nuo arvostetut eivät näet velvoittaneet minua mihinkään enempään.

7 Vaan päinvastoin, nähdessään että minulle oli uskottu ilosanoma ympärileikkaamattomia varten niin kuin Pietarille ympärileikattuja varten —

8 sillä Hän joka teki Pietarin kykeneväksi

jota julistan pakanille, mutta yksityisesti niille, jotka näyttivät jotakin olevan, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.
3 Mutta ei edes seuralaiseni Tituksen, joka oli kreikkalainen, ollut pakko leikkauttaa itseänsä.
4 Mutta salaa sisään kuljetettujen valheveljien vuoksi, jotka olivat hiipineet sisälle vakoilemaan vapauttamme, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa,
5 ja voidakseen orjuuttaa meitä, emme hetkeksikään myöntyneet heille alamaisiksi, jotta evankelion totuus säilyisi keskellänne.
6 Ne taas, jotka näyttivät jotakin olevan - millaisia olivat kerran, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilön kasvoihin - sillä nuo, jotka näyttivät jotakin olevan, eivät panneet mitään enempää kannettavakseni,
7 vaan päinvastoin nähdessään, että minulle oli uskottu leikkaamattomain evankelio niin kuin Pietarille leikattujen -

8 sillä Hän, joka vahvisti Pietarin

evankeliumin, jota julistan pakanain keskuudessa; esitin sen yksityisesti arvokkaimmille heistä, etten ehkä juoksisi tai olisi juossut turhaan.
3 Mutta ei edes seuralaistani Tiitusta, joka oli kreikkalainen, pakotettu ympärileikkauttamaan itseänsä.
4 Noiden pariimme luikertaneiden valheveljien tähden, jotka orjuuttaakseen meitä olivat hiipineet vakoilemaan vapauttamme, mikä meillä on Kristuksessa Jeesuksessa,
5 me emme hetkeksikään alistuneet antamaan heille myöten, että evankeliumin totuus säilyisi teidän keskuudessanne.
6 Ja nuo, joita jonakin pidettiin-millaisia lienevät olleet, ei kuulu minuun; Jumala ei katso henkilöön-nuo arvossapidetyt eivät velvoittaneet minua mihinkään enempään,

7 vaan päinvastoin, kun näkivät, että minulle oli uskottu evankeliumin julistaminen ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille sen julistaminen ympärileikatuille-
8 sillä hän, joka antoi Pietarille voimaa

apostolinvirkaan ympärileikattuja varten, teki myös minut kykeneväksi pakanoita varten —

9 ja tultuaan tuntemaan sen armon joka oli minulle annettu, Jaakob ja Keefas ja Johannes joita arvostettiin pylväinä, ojensivat minulle ja Barnabaalle yhteyden merkiksi oikean kätensä jotta menisimme pakanain, he taas ympärileikattujen luo

10 — kunhan vain muistaisimme köyhiä, niin kuin juuri olenkin ahkeroinut tehdä.

apostoliksi juutalaisille, vahvisti myös minut pakanille -

9 ja tultuaan tuntemaan sen armon, joka oli minulle annettu, Jaako ja Keefas ja Johannes, jotka näyttivät olevan pylväitä, ojensivat minulle ja Barnabaalle yhteyden osoituksena oikean kätensä, jotta me menisimme pakanain, he taas juutalaisten luo,
10 jotta vain muistaisimme köyhiä, mitä juuri olenkin ahkeroinut tehdä.

hänen apostolintoimeensa ympärileikattujen keskuudessa, antoi minullekin siihen voimaa pakanain keskuudessa-
9 ja kun olivat tulleet tuntemaan sen armon, mikä oli minulle annettu, niin Jaakob ja Keefas ja Johannes, joita pidettiin pylväinä, antoivat minulle ja Barnabaalle yhteisen työn merkiksi kättä, mennäksemme, me pakanain keskuuteen ja he ympärileikattujen.
10 Meidän oli vain muistaminen köyhiä, ja juuri sitä minä olenkin ahkeroinut tehdä.

PAAVALI NUHTELEE PIETARIA

11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan vastustin häntä vasten kasvoja, koska hän oli joutunut syytöksen alaiseksi.

12 Sillä ennen kuin Jaakobin luota oli tullut eräitä miehiä, hän oli syönyt pakanain kanssa, mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja.
13 Ja hänen kanssaan lankesivat tekopyhyyteen muutkin juutalaiset niin että

11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin häntä vasten kasvoja, koska oli joutunut kanteeseen.

12 Sillä ennen kuin Jaakon luota tuli eräitä, oli syönyt pakanain kanssa, mutta heidän tultuaan vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten juutalaisia.

13 Ja kanssaan lankesivat teeskentelemään muutkin juutalaiset,

11 Mutta kun Keefas tuli Antiokiaan, vastustin minä häntä vasten kasvoja, koska hän oli herättänyt suurta paheksumista.
12 Sillä ennenkuin Jaakobin luota oli tullut muutamia miehiä, oli hän syönyt yhdessä pakanain kanssa; mutta heidän tultuaan hän vetäytyi pois ja pysytteli erillään peläten ympärileikattuja,
13 ja hänen kanssaan lankesivat ulkokultaisuuteen muutkin juutalaiset,

heidän tekopyhyytensä tempasi mukaan Barnabaankin.
14 Mutta nähdessäni etteivät he vaella suoraan ilosanoman totuuden mukaan sanoin Pietarille* kaikkien kuullen: "Jos sinä joka olet juutalainen, elät pakanain tavoin etkä juutalaisten, miksi pakotat pakanoita elämään juutalaisten tavoin?"

niin että tempasivat Barnabaankin mukaan teeskentelyynsä.
14 Mutta nähdessäni, etteivät vaella suoraan evankelion totuuden mukaan, sanoin Keefaalle kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, elät pakanain tavoin etkä juutalaisten, kuinka pakotat pakania elämään juutalaisten tavoin?"

niin että heidän ulkokultaisuutensa tempasi mukaansa Barnabaankin.
14 Mutta kun minä näin, etteivät he vaeltaneet suoraan evankeliumin totuuden mukaan, sanoin minä Keefaalle kaikkien kuullen: "Jos sinä, joka olet juutalainen, noudatat pakanain tapoja etkä juutalaisten, miksi sinä pakotat pakanoita noudattamaan juutalaisten tapoja?"

VANHURSKAUS USKON KAUTTA

15 Me olemme luonnostamme juutalaisia emmekä pakanasyntisiä
16 Mutta koska tiedämme ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain tekojen nojalla vaan *Jeesuksen Kristuksen uskolla*, mekin olemme uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi °Kristuksen uskon ansiosta° eikä lain tekojen perustana, koska mikään liha ei tule vanhurskaaksi lain tekojen avulla.

17 Mutta jos meidät itsemmekin pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko siis Kristus synnin palvelija? Eihän toki!

15 Me olemme luonnostamme juutalaisia emmekä pakanasyntisiä,
16 mutta tietäen, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan Jeesuksen Kristuksen uskon kautta, mekin uskoimme Kristukseen Jeesukseen vanhurskautuaksemme Kristuksen uskosta eikä lain teoista, sillä mikään liha ei tule vanhurskaaksi lain teoista.

17 Mutta jos itsemmekin pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, havaitaan syntisiksi, onko siis Kristus synnin palvelija? Ei

15 Me olemme luonnostamme juutalaisia, emmekä pakanasyntisiä;
16 mutta koska tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain teoista, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen, niin olemme mekin uskoneet Kristukseen Jeesukseen tullaksemme vanhurskaiksi uskosta Kristukseen eikä lain teoista, koska ei mikään liha tule vanhurskaaksi lain teoista.
17 Mutta jos meidät itsemmekin, pyrkiessämme vanhurskautumaan Kristuksessa, on havaittu syntisiksi, onko sitten Kristus synnin palvelija?

18 Sillä jos taas rakennan sen minkä olen hajoittanut, osoitan olevani lain rikkoja.

19 Sillä olen lain vaikutuksesta kuollut laille elääkseni Jumalalle. (20) Olen Kristuksen kanssa nautittu ristiin.
20 Ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Mutta minkä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen joka on rakastanut minua ja antanut itsensä alttiiksi puolestani.

21 En tee mitättömäksi Jumalan armoa. Sillä jos vanhurskaus tulee lain nojalla, niin Kristus on turhaan kuollut.

LAKI JA USKO

1 Oi älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät (niin ettette ole totuudelle kuuliaisia. teidät) joitten silmän eteen Jeesus Kristus oli kuvattu (keskellänne) ristiinnaulittuna?
2 Tämän vain haluan teiltä kuulla: lain tekojen nojallako saitte Hengen vai uskon saaman avulla?

suinkaan.
18 Sillä jos taas rakennan sen, minkä hajoitin, osoitan olevani lainrikkoja.

19 Sillä lain kautta kuolin laille elääkseni Jumalalle. Olen Kristuksen kanssa naulittu ristiin.
20 Kuitenkin elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa. Minkä nyt elän lihassa, sen elän Jumalan Pojan uskossa, Hänen, joka rakasti minua ja antoi itsensä puolestani.

21 En tee mitättömäksi Jumalan armoa; sillä jos vanhurskaus tulee laista, niin turhaan Kristus kuoli.

3. Luku

1 Oi älyttömät galatalaiset! Kuka lumosi teidät, joitten silmäin eteen Jeesus Kristus kuvattiin ristiin naulittuna?

2 Tämän vain haluan teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskon kuulosta?

Pois se!
18 Sillä jos minä uudestaan rakennan sen, minkä olen hajottanut maahan, osoitan minä olevani lain rikkoja.
19 Sillä minä olen lain kautta kuollut pois laista, elääkseni Jumalalle. Minä olen Kristuksen kanssa ristiinnaulittu,
20 ja minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa; ja minkä nyt elän lihassa, sen minä elän Jumalan Pojan uskossa, hänen, joka on rakastanut minua ja antanut itsensä minun edestäni.
21 En minä tee mitättömäksi Jumalan armoa, sillä jos vanhurskaus on saatavissa lain kautta, silloinhan Kristus on turhaan kuollut.

3. Luku

1 Oi te älyttömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät, joiden silmäin eteen Jeesus Kristus oli kuvattu ristiinnaulittuna?

2 Tämän vain tahdon saada teiltä tietää: lain teoistako saitte Hengen vai uskossa kuulemisesta?

3 Oletteko niin älyttömiä? Te aloititte Hengessä. lihassako nyt päätätte?
4 Oletteko niin paljon turhaan kärsineet — jos tosiaankin turhaan?
5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimatekoja keskellänne, vaikuttaako Hän lain tekojen perusteella vai uskon saarnan välityksellä?

6niin kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"."

7 Tietäkää siis että jotka nojaavat uskoon, ne ovat Aabrahamin lapsia.
8 Ja koska Raamattu edeltä näki että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskon perusteella. se edeltäpäin julisti Aabrahamille ilosanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi."

9 Siis ne jotka nojaavat uskoon, tulevat Siunatuiksi yhdessä uskovan Aabrahamin kanssa.
10 'Kaikki ne taas jotka elävät' lain teoista. ovat kirouksen alaisia. sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen joka ei pysy kaikessa mitä on kirjoitettu lain kirjaan, niin että hän sen tekee."

3 Oletteko niin älyttömiä? Aloititte Hengessä, lihassako nyt lopetatte?
4 Kärsittekö niin paljon turhaan - jos tosiaan turhaan!
5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimatekoja keskellänne, saako Hän sen aikaan lain teoista vai uskon kuulosta?

6 - niin kuin "Aapraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi".
7 Tietäkää siis, että jotka ovat uskosta, ovat Aaprahamin lapsia.
8 Ja koska Raamattu edeltä näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, se edeltäpäin julisti Aaprahamille ilosanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi."

9 Jotka siis ovat uskosta, tulevat siunatuiksi yhtenä uskovan Aaprahamin kanssa.
10 Kaikki ne taas, jotka ovat lain teoista, ovat kirouksen alaisia, sillä on kirjoitettu: "Kirottu jokainen, joka ei pysy kaikissa, mitä on kirjoitettu lain kirjaan, niin että tekee ne."

3 Niinkö älyttömiä olette? Te alotitte Hengessä, lihassako nyt lopetatte?
4 Niin paljonko olette turhaan kärsineet? -jos se on turhaa ollut.
5 Joka siis antaa teille Hengen ja tekee voimallisia tekoja teidän keskuudessanne, saako hän sen aikaan lain tekojen vai uskossa kuulemisen kautta,
6 samalla tavalla kuin "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi"?
7 Tietäkää siis, että ne, jotka uskoon perustautuvat, ovat Aabrahamin lapsia.
8 Ja koska Raamattu edeltäpäin näki, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskosta, julisti se Aabrahamille edeltäpäin tämän hyvän sanoman: "Sinussa kaikki kansat tulevat siunatuiksi".
9 Niinmuodoin ne, jotka perustautuvat uskoon, siunataan uskovan Aabrahamin kanssa.
10 Sillä kaikki, jotka perustautuvat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia; sillä kirjoitettu on: "Kirottu olkoon jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettuna lain kirjassa, niin että hän

11 Ja ilmeistä on ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain avulla, sillä "vanhurskas on elävä uskosta"."

12 Mutta laki ei ole uskon asia. vaan "se (ihminen) joka ne täyttää, on niistä elävä.”"

13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta tulemalla kiroukseksi puolestamme — sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen joka riippuu puussa" —"

14 jotta Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa pakanain osaksi niin että uskon avulla saisimme luvatun Hengen.

11 Selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä laista, sillä "vanhurskas on elävä uskosta".

12 Mutta laki ei ole uskosta, vaan "joka ne tekee, on niissä elävä".

13 Kristus lunasti meidät lain kirouksesta tulemalla meidän puolestamme kiroukseksi - sillä on kirjoitettu: "Kirottu jokainen, joka puussa riippuu" -

14 jotta Aaprahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanille, niin että uskosta saisimme luvatun Hengen.

sen tekee".

11 Ja selvää on, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, koska "vanhurskas on elävä uskosta".

12 Mutta laki ei perustaudu uskoon, vaan: "Joka ne täyttää, on niistä elävä".

13 Kristus on lunastanut meidät lain kirouksesta, kun hän tuli kiroukseksi meidän edestämme-sillä kirjoitettu on: "Kirottu on jokainen, joka on puuhun ripustettu" -

14 että Aabrahamin siunaus tulisi Jeesuksessa Kristuksessa pakanain osaksi ja me niin uskon kautta saisimme luvatun Hengen.

LAKI JA LUPAUS

15 Veljet, puhun ihmisen tavoin. Kukaan ei kumoa ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä lisää siihen.

16 Mutta lupaukset lausuttiin Aabrahamille ja hänen jälkeläiselleen. Hän ei sano: "ja jälkeläisille" ikään kuin monesta vaan ikään kuin yhdestä: "ja jälkeläisellesi", joka

15 Veljet, puhun ihmisen tavoin: kukaan ei kumoa ihmisen vahvistettua testamenttia eikä lisää siihen.

16 Lupaukset taas lausuttiin Aaprahamille ja siemenelleen. Hän ei sano: " ja siemenille" ikään kuin monista, vaan yhdestä: "ja

15 Veljet, minä puhun ihmisten tavalla. Eihän kukaan voi kumota ihmisenkään vahvistettua testamenttia eikä siihen mitään lisätä.

16 Mutta nyt lausuttiin lupaukset Aabrahamille ja hänen siemenelleen. Hän ei sano: "Ja siemenille", ikäänkuin monesta, vaan ikäänkuin yhdestä: "Ja

on Kristus,"
17 Tarkoitan tätä: Jumalan ennen (Kristukselle)* vahvistamaa testamenttia ei neljäsataa kolmekymmentä vuotta myöhemmin tullut laki kumoa. niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.
18 Sillä jos perintö tulisi lain perusteella, se ei enää tulisi lupauksen perusteella, mutta Jumala on lahjoittanut sen Aabrahamille lupauksen nojalla.

siemenellesi", joka on Kristus.
17 Tarkoitan tätä: Jumalan ennen Kristuksessa vahvistamaa testamenttia ei neljäsataakolmekymmentä ajastaikaa myöhemmin tullut laki kumoa, niin että tekisi lupauksen mitättömäksi.
18 Sillä jos perintö tulisi laista, se ei enää tulisi lupauksesta, mutta Jumala lahjoitti sen Aaprahamille lupauksella.

sinun siemenellesi", joka on Kristus.
17 Minä tarkoitan tätä: Jumalan ennen vahvistamaa testamenttia ei neljänsadan kolmenkymmenen vuoden perästä tullut laki voi kumota, niin että se tekisi lupauksen mitättömäksi.
18 Sillä jos perintö tulisi laista, niin se ei enää tulisikaan lupauksesta. Mutta Aabrahamille Jumala on sen lahjoittanut lupauksen kautta.

LAIN TARKOITUS

19 Miksi sitten on laki? Se on rikkomusten vuoksi lisätty olemaan siihen asti kun oli tuleva se jälkeläinen jolle lupaus oli annettu, ja se säädettiin enkelten välityksellä välimiehen kädellä.

20 Välimies taas ei ole yhtä varten mutta Jumala on yksi.

21 Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Eihän toki! Sillä jos olisi annettu laki joka voisi tehdä eläväksi, niin vanhurskaus tulisi tosiaan lain perusteella.
22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alaisuuteen jotta se mikä on

19 Miksi sitten laki? Se on rikkomusten vuoksi lisätty, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu, ja se säädettiin enkelten kautta välimiehen kädellä.

20 Välimies taas ei ole yhtä osapuolta varten, mutta Jumala on yksi.
21 Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Ei suinkaan. Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi tehdä eläväksi, silloin vanhurskaus tosiaan tulisi laista.
22 Mutta Raamattu sulki kaikki synnin alle, jotta lupaus annettaisiin

19 Mitä varten sitten on laki? Se on rikkomusten tähden jäljestäpäin lisätty olemaan siihen asti, kunnes oli tuleva se siemen, jolle lupaus oli annettu; ja se säädettiin enkelien kautta, välimiehen kädellä.
20 Välimies taas ei ole yhtä varten; mutta Jumala on yksi.

21 Onko sitten laki vastoin Jumalan lupauksia? Pois se! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi eläväksi tehdä, niin vanhurskaus todella tulisi laista.
22 Mutta Raamattu on sulkenut kaikki synnin alle, että se, mikä luvattu oli,

luvattu, annettaisiin *Jeesuksen Kristuksen uskon perusteella niille jotka uskovat.
23 Mutta ennen kuin usko tuli, meitä vartioitiin lain alaisina, suljettuina uskoa varten joka oli ilmestyvä.
24 Niin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen jotta tulisimme uskon perusteella vanhurskaiksi.

Jeesuksen Kristuksen uskosta niille, jotka uskovat.
23 Mutta ennen uskon tuloa meitä vartioitiin lain alla, suljettuina uskoa varten, joka oli ilmestyvä.
24 Niin on siis laista tullut meille ohjaaja Kristukseen, jotta tulisimme uskosta vanhurskaiksi.

annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat.
23 Mutta ennenkuin usko tuli, vartioitiin meitä lain alle suljettuina uskoa varten, joka oli vastedes ilmestyvä.
24 Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.

USKO YHDISTÄÄ

25 Mutta uskon tultua emme enää ole kasvattajan alaisia.
26 Sillä te olette kaikki uskon perusteella Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27 Sillä niin monta kuin teitä on Kristukseen kastettu, te olette Kristukseen pukeutuneet.
28 Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista, sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.
29 Mutta jos olette Kristuksen omat, niin olette Aabrahamin jälkeläisiä (ja) perillisiä lupauksen mukaan.

25 Mutta uskon tultua emme enää ole ohjaajan alaisia.
26 Olette näet kaikki Jumalan lapsia uskon kautta Kristuksessa Jeesuksessa.

27 Sillä niin monta kuin teitä on Kristukseen kastettu, olette Kristukseen pukeutuneet.
28 Ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, vaan kaikki olette yksi Kristuksessa Jeesuksessa.
29 Mutta jos olette Kristuksen, olette Aaprahamin siementä ja perillisiä lupauksen mukaan.

25 Mutta uskon tultua me emme enää ole kasvattajan alaisia.
26 Sillä te olette kaikki uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.
27 Sillä kaikki te, jotka olette Kristukseen kastetut, olette Kristuksen päällenne pukeneet.
28 Ei ole tässä juutalaista eikä kreikkalaista, ei ole orjaa eikä vapaata, ei ole miestä eikä naista; sillä kaikki te olette yhtä Kristuksessa Jeesuksessa.
29 Mutta jos te olette Kristuksen omat, niin te siis olette Aabrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

ORJASTA LAPSEKSI

1 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei missään suhteessa eroa orjasta vaikka on kaiken herra,
2 vaan hän on holhoojain ja huoneenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti.
3 Niin mekin, kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alaisuuteen.
4 Mutta kun aika täyttyi, Jumala lähetti Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaisena syntyneen,
5 lunastamaan lain alaiset jotta me saisimme lapseuden.
6 Ja koska olette lapsia, Jumala on lähettänyt sydämeenne* Poikansa Hengen joka huutaa: "Abba, Isä!"

7 Et siis enää ole orja vaan lapsi, mutta jos olet lapsi, olet myös *Jumalan perillinen Kristuksen ansiosta*.

GALATALAISTEN MURHEELLINEN TILA

8 Mutta silloin kun ette tunteneet

4. Luku

1 Sanon siis, että niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, hän ei missään eroa orjasta, vaikka on kaiken herra,
2 vaan on holhoojain ja huoneenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti.
3 Niin mekin alaikäisinä olimme orjuutettuina mailman alkeisvoimien alle.
4 Mutta kun aika täyttyi, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaisena syntyneen,
5 lunastamaan lain alaiset, jotta saisimme lapseuden.
6 Ja koska olette lapsia, Jumala lähetti sydämiinne Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"

7 Et siis enää ole orja, vaan lapsi, mutta jos lapsi, niin myös Jumalan perillinen.

8 Mutta silloin, kun ette tunteneet

4. Luku

1 Mutta minä sanon: niin kauan kuin perillinen on alaikäinen, ei hän missään kohden eroa orjasta, vaikka hän onkin kaiken herra;
2 vaan hän on holhoojain ja huoneenhaltijain alainen isän määräämään aikaan asti.
3 Samoin mekin; kun olimme alaikäisiä, olimme orjuutetut maailman alkeisvoimien alle.
4 Mutta kun aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa, vaimosta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen,
5 lunastamaan lain alaiset, että me pääsisimme lapsen asemaan.
6 Ja koska te olette lapsia, on Jumala lähettänyt meidän sydämeemme Poikansa Hengen, joka huutaa: "Abba! Isä!"
7 Niinpä sinä et siis enää ole orja, vaan lapsi; mutta jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta.

8 Mutta silloin, kun ette tunteneet

Jumalaa, palvelitte niitä jotka luonnostaan
eivät ole jumalia.
9 Nyt sen sijaan kun olette tulleet
tuntemaan Jumalan — paremminkin: kun
Jumala tuntee teidät — kuinka käännytte
jälleen noitten heikkojen ja köyhien
alkeisvoimien puoleen, joitten orjina taas
uudestaan tahdotte olla?
10 Te otatte vaarin päivistä ja
kuukausista ja. määräajoista*
11 Pelkään tähtenne etten vain ole
turhaan nähnyt teistä vaivaa.
12 Pyydän teitä, veljet: olkaa niin kuin
minä, koska minäkin olen niin kuin te.
Ette ole millään tavoin tehneet minulle
vääryyttä.

13 Mutta tiedätte että ensi kerran julistin
teille ilosanomaa ruumiillisesti heikkona.

14 Ette kuitenkaan halveksineet ettekä
vieroksuneet koettelemustani* joka oli
lihassani, vaan olitte minut vastaan niin
kuin Jumalan enkelin, niin kuin Kristuksen
Jeesuksen.

15 Mikä sitten oli' onnellisuutenne°? Sillä
todistan teistä että jos mahdollista te

Jumalaa, palvelitte niitä, jotka
luonnostaan eivät ole jumalia.
9 Mutta nyt, kun tunnette Jumalan, ja
vielä enemmän: kun Jumala tuntee
teidät, kuinka käännytte jälleen
heikkojen ja köyhien alkeisvoimien
puoleen, joitten orjina jälleen haluatte
olla?
10 Otatte vaarin päivistä ja
kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista.
11 Pelkään tähtenne: olenko turhaan
nähnyt teissä vaivaa?
12 Pyydän teitä, veljet, olkaa kuin
minä, koska minäkin kuin te. Ette ole
minua yhtään loukanneet.

13 Tiedätte, että ensi kerran julistin
teille evankeliota heikossa ruumiissa.

14 Sitä ruumiini koettelemusta ette
halveksineet ettekä vieroneet, vaan
otitte minut vastaan niin kuin Jumalan
enkelin, niin kuin Kristuksen Jeesuksen.

15 Missä on nyt onnenne? Sillä
todistan teille, että jos mahdollista,

Jumalaa, te palvelitte jumalia, jotka
luonnostaan eivät jumalia ole.
9 Nyt sitävastoin, kun olette tulleet
tuntemaan Jumalan ja, mikä enemmän
on, kun Jumala tuntee teidät, kuinka te
jälleen käännytte noiden heikkojen ja
köyhien alkeisvoimien puoleen, joiden
orjiksi taas uudestaan tahdotte tulla?
10 Te otatte vaarin päivistä ja
kuukausista ja juhla-ajoista ja vuosista.
11 Minä pelkään teidän tähtenne, että
olen ehkä turhaan teistä vaivaa nähnyt.
12 Tulkaa minun kaltaisikseni, koska
minäkin olen tullut teidän
kaltaiseksenne, veljet, minä pyydän sitä
teiltä. Ette ole minua mitenkään
loukanneet.
13 Tiedättehän, että ruumiillinen
heikkous oli syynä siihen, että minä
ensi kerralla julistin teille evankeliumia,
14 ja tiedätte, mikä kiusaus teillä oli
minun ruumiillisesta tilastani; ette minua
halveksineet ettekä vieroneet, vaan
otitte minut vastaan niinkuin Jumalan
enkelin, jopa niinkuin Kristuksen
Jeesuksen.
15 Missä on nyt teiltä kerskaaminen
onnestanne? Sillä minä annan teistä

olisitte kaivaneet pois silmänne ja antaneet minulle.

16 Onko minusta siis tullut vihamiehenne kun puhun teille totuutta?

17 He eivät oikeamielisesti osoita intoa puolestanne, vaan tahtovat eristää meidät* jotta te osoittaisitte intoa heidän puolestaan. On oikein osoittaa intoa hyvässä asiassa aina eikä vain minun ollessani luonanne.
19 Lapsukaiseni jotka jälleen kivulla synnytän kunnes Kristus saa muodon teissä:
20 tahtoisinpa nyt olla luonanne ja muuttaa ääneni, sillä olen ymmällä teistä.

KAKSI LIITTOA

21 Sanokaa minulle, te jotka tahdotte olla lain alaisina, ettekö kuule mitä laki sanoo*?
22 On näet kirjoitettu että Aabrahamilla

olisitte kaivaneet silmänne pois ja antaneet minulle.

16 Onko minusta siis tullut vihamiehenne puhuessani teille totuutta?
17 He kiivailevat puolestanne, mutta eivät oikein, vaan tahtovat eristää teidät, jotta kiivailisitte heidän hyväkseen.

18 On hyvä kiivailla hyvässä asiassa aina eikä vain minun ollessani läsnä.

19 Lapsukaiseni, joita jälleen kivuin synnytän, kunnes Kristus saa muotoa teissä:
20 tahtoisinpa heti olla läsnä keskellänne ja muuttaa äänenikin, sillä olen ymmällä teistä.

21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte olla lain alla, ettekö kuule lakia?

22 On näet kirjoitettu, että

sen todistuksen, että te, jos se olisi ollut mahdollista, olisitte kaivaneet silmät päästänne ja antaneet minulle.
16 Onko minusta siis tullut teidän vihamiehenne sentähden, että minä puhun teille totuuden?
17 Heillä on intoa teidän hyväksenne, mutta ei oikeata; vaan he tahtovat eristää teidät, että teillä olisi intoa heidän hyväksensä.

18 On hyvä, jos osoitetaan intoa hyvässä asiassa aina, eikä ainoastaan silloin, kun minä olen teidän tykönänne.
19 Lapsukaiseni, jotka minun jälleen täytyy kivulla synnyttää, kunnes Kristus saa muodon teissä,
20 tahtoisinpa nyt olla teidän tykönänne ja äänenikin muuttaa! Sillä minä olen aivan ymmällä teistä.

21 Sanokaa minulle te, jotka tahdotte lain alaisia olla, ettekö kuule, mitä laki sanoo?
22 Onhan kirjoitettu, että Aabrahamilla

oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta.
23 Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan poika sen sijaan lupauksen perusteella.
24 Tämä on kuvallista puhetta, sillä nämä naiset ovat kaksi liittoa, toinen on Siinain vuorelta ja synnyttää orjuuteen. Se on Haagar.
25 Sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, ja tämä elää orjuudessa lapsineen.

26 Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa, ja se on (kaikkien) meidän äitimme.
27 Sillä on kirjoitettu: "Iloitse, sinä hedelmätön joka et synnytä, riemastu ja huuda sinä jolla ei ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä jolla on mies."

28 Mutta me, veljet, olemme" lupauksen lapsia samoin kuin Iisak."
29 Mutta niin kuin silloin lihan mukaan syntynyt vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin.
30 Entä mitä Raamattu sanoo? "Aja pois

Aaprahamilla oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta ja toinen vapaasta.
23 Mutta orjattaren on syntynyt lihan mukaan, vapaan sen sijaan lupauksesta.
24 Tämä on kuvallista, sillä nämä ovat kaksi liittoa, toinen Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, nimittäin Haagar.
25 Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, sillä se elää orjana lapsineen.

26 Mutta ylhäällä oleva Jerusalem on vapaa ja on äitimme.

27 Sillä on kirjoitettu: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemastu ja huuda sinä, jolla ei ole synnytyskipuja.

28 Sillä yksinäisellä on paljo lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies."
29 Te veljet olette lupauksen lapsia kuten Iisak.

30 Mutta niin kuin silloin lihasta

oli kaksi poikaa, toinen orjattaresta, toinen vapaasta.
23 Mutta orjattaren poika oli syntynyt lihan mukaan, vapaan taas lupauksen voimasta.
24 Tämä on kuvannollista puhetta; nämä naiset ovat kaksi liittoa: toinen on Siinain vuorelta, joka synnyttää orjuuteen, ja se on Haagar;
25 sillä Haagar on Siinain vuori Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemia, joka elää orjuudessa lapsineen.
26 Mutta se Jerusalem, joka ylhäällä on, on vapaa, ja se on meidän äitimme.
27 Sillä kirjoitettu on: "Iloitse, sinä hedelmätön, joka et synnytä, riemahda ja huuda sinä, jolla ei ole synnytyskipuja. Sillä yksinäisellä on paljon lapsia, enemmän kuin sillä, jolla on mies."
28 Ja te, veljet, olette lupauksen lapsia, niinkuin Iisak oli.
29 Mutta niinkuin lihan mukaan syntynyt silloin vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin nytkin.
30 Mutta mitä sanoo Raamattu? "Aja

orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei ole perivä vapaan vaimon pojan kanssa."
31 Niin ollen. veljet, emme ole orjattaren lapsia vaan vapaan.

syntynyt vainosi Hengestä syntynyttä, niin nytkin.

31 Entä mitä Raamattu sanoo? "Aja ulos orjatar poikineen, sillä orjattaren poika ei ole perivä vapaan vaimon pojan kanssa."
32 Niin ollen, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

pois orjatar poikinensa; sillä orjattaren poika ei saa periä vapaan vaimon pojan kanssa."
31 Niin me siis, veljet, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan.

KRISTUS JA LAKI

1 Pysykää siis lujina vapaudessa johon Kristus on meidät vapauttanut.* älkääkä antako orjuuden ikeen jälleen kahlehtia itseänne.
2 Katso, minä Paavali sanon teille että jos ympärileikkautatte itsenne. niin Kristus ei ole oleva teille miksikään hyödyksi.

3 Todistan näet jälleen jokaiselle ihmiselle joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään koko lain

4 Olette joutuneet pois Kristuksesta', te jotka muka lain avulla tulette vanhurskaiksi, olette langenneet pois armosta.

5. Luku

1 Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää lujina älkääkä antako jälleen valjastaa itseänne orjuuden ikeeseen.

2 Katso, minä Paavali sanon teille, että jos tulette leikatuiksi, niin Kristus ei ole teille miksikään voitoksi.

3 Todistan jälleen jokaiselle ihmiselle, joka leikkauttaa itsensä, että on velvollinen täyttämään koko lain.

4 Olette joutuneet pois Kristuksesta te, jotka lain kautta tulette vanhurskaiksi, olette langenneet pois armosta.

5. Luku

1 Vapauteen Kristus vapautti meidät. Pysykää siis lujina, älkääkä antako uudestaan sitoa itseänne orjuuden ikeeseen.
2 Katso, minä, Paavali, sanon teille, että jos ympärileikkautatte itsenne, niin Kristus ei ole oleva teille miksikään hyödyksi.
3 Ja minä todistan taas jokaiselle ihmiselle, joka ympärileikkauttaa itsensä, että hän on velvollinen täyttämään kaiken lain.
4 Te olette joutuneet pois Kristuksesta, te, jotka tahdotte lain kautta tulla vanhurskaiksi; te olette langenneet pois armosta.

5 Sillä uskon perusteella me Hengessä odotamme vanhurskauden toivoa.
6 Kristuksessa Jeesuksessa ei näet ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse mitään vaan rakkaudessa vaikuttava usko.
7 Te juoksitte hyvin. Kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia'?
8 Houkutus ei ole lähtöisin Hänestä joka teitä kutsuu.
9 Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan.
10 Luotan teihin Herrassa ettette missään tule ajattelemaan toisin. Mutta häiritsijänne on kantava tuomionsa, olkoon kuka tahansa.

11 Mutta jos minä, veljet, saarnaan vielä ympärileikkausta, miksi minua yhä vainotaan? Silloinhan on ristin pahennus poistettu.
12 Kunpa kuohisivat itsensä nuo kiihottajanne.

OIKEA VAPAUS

13 Olette näet kutsutut vapauteen, veljet. Älkää vain käyttäkö vapautta yllykkeenä

5 Me taas varromme hengessä vanhurskauden toivoa uskosta.
6 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta leikkaus eikä leikkaamattomuus, vaan rakkaudessa vaikuttava usko.

7 Te juoksitte hyvin. Kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?
8 Taivuttelu ei ole Hänestä, joka teitä kutsuu.
9 Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan.
10 Luotan teihin Herrassa, ettette missään ajattele toisin. Mutta häiritsijänne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka tahansa.

11 Mutta veljet, jos saarnaan vielä leikkausta, miksi olen yhä vainottuna? Silloin on ristin pahennus poistettu.

12 Kunpa kuohisivat itsensä, nuo kiihoittajanne.

13 Olette näet kutsutut vapauteen, veljet - ettei vain vapaus ole

5 Sillä me odotamme uskosta vanhurskauden toivoa Hengen kautta.
6 Sillä Kristuksessa Jeesuksessa ei auta ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus, vaan rakkauden kautta vaikuttava usko.
7 Te juoksitte hyvin; kuka esti teitä olemasta totuudelle kuuliaisia?
8 Houkutus siihen ei ole hänestä, joka teitä kutsuu.
9 Vähäinen hapatus hapattaa koko taikinan.
10 Minulla on teihin se luottamus Herrassa, että te ette missään kohden tule ajattelemaan toisin; mutta teidän häiritsijänne saa kantaa tuomionsa, olkoon kuka hyvänsä.
11 Mutta jos minä, veljet, vielä saarnaan ympärileikkausta, miksi minua vielä vainotaan? Silloinhan olisi ristin pahennus poistettu.
12 Kunpa aivan silpoisivat itsensä, nuo teidän kiihoittajanne!

13 Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla

lihalle, vaan palvelkaa toisianne
rakkaudessa.
14 Sillä koko laki on täytetty yhdessä
sanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistä niin
kuin itseäsi."
15 Mutta jos purette ja syötte toisianne
katsokaa ettette toisianne hävitä.

LIHA JA HENKI

16 Sanon kuitenkin: vaeltakaa Hengessä,
niin ette lihan himoa täytä.
17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan ja
Henki lihaa vastaan. Nämä ovat näet
toisiaan vastaan jottette tekisi sitä mitä
tahtoisitte.
18 Jos kuitenkin olette Hengen johtamina,
ette ole lain alaisia.
19 Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne
ovat: (aviorikos,) haureus. saastaisuus.
irstaus.
20 epäjumalanpalvelus, noituus,
vihamielisyys, riidat*, kiivaus, vihat,
juonittelut, erimielisyydet. puolueet.
21 kateus. (murhat,) juoppous, mässäykset
ja niitten kaltaiset joista teille ennalta
sanon, niin kuin olen ennenkin sanonut,
että ne jotka sellaisia harjoittavat, eivät

yllykkeenä lihalle, vaan palvelkaa
toisianne rakkaudessa.
14 Sillä koko laki on täytetty yhdessä
sanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi
niin kuin itseäsi."
15 Mutta jos purette ja syötte
toisianne, katsokaa, ettette tuhoa
toisianne.

16 Sanon: vaeltakaa Hengessä, niin
ette lihan himoa täytä.
17 Sillä liha himoitsee Henkeä
vastaan, ja Henki lihaa vastaan. Nämä
ovat näet toisiansa vastaan, jottette
tekisi sitä, mitä tahtoisitte.
18 Mutta jos olette Hengen
johdattamia, ette ole lain alla.
19 Sillä lihan teot ovat ilmeiset, ja ne
ovat: haureus, saastaisuus, hillittömyys,

20 epäjumalanpalvelus, noituus,
vihamielet, riita, kiivaus, vihat,
juonittelut, eriseurat, puolueet,
21 kateus, murhat, juomingit,
mässäykset ja muut niitten kaltaiset,
joista teille ennalta sanon niin kuin
ennenkin olen sanonut, että ne, jotka

yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa
toisianne rakkaudessa.
14 Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä
käskysanassa, tässä: "Rakasta
lähimmäistäsi niinkuin itseäsi".
15 Mutta jos te purette ja syötte
toisianne, katsokaa, ettette toinen
toistanne perin hävitä.

16 Minä sanon: vaeltakaa Hengessä,
niin ette lihan himoa täytä.
17 Sillä liha himoitsee Henkeä vastaan,
ja Henki lihaa vastaan; nämä ovat
nimittäin toisiansa vastaan, niin että te
ette tee sitä, mitä tahdotte.
18 Mutta jos te olette Hengen
kuljetettavina, niin ette ole lain alla.
19 Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne
ovat: haureus, saastaisuus, irstaus,

20 epäjumalanpalvelus, noituus,
vihamielisyys, riita, kateellisuus, vihat,
juonet, eriseurat, lahkot,
21 kateus, juomingit, mässäykset ja
muut senkaltaiset, joista teille
edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin
olen sanonut, että ne, jotka semmoista

peri Jumalaa valtakuntaa.

22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha. pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, (23) sävyisyys, itsehillintä.

23 Sellaisia vastaan ei ole lakia.
24 Mutta ne jotka ovat Kristuksen [Jeesuksen] omat ovat naulinneet lihansa ristiin himoineen ja haluineen.
25 Jos Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä.
26 Älkäämme tavoitelko turhaa kunniaa, toisiamme ärsytellen ja toisiamme kadehtien.

KRISTITYN TAAKKA

1 Veljet, jos joku tavataankin jostain rikkomuksesta, ojentakaa te hengelliset häntä sävyisyyden hengessä, ja valvo itseäsi ettet sinäkin joutuisi kiusatuksi.

2 Kantakaa toistenne kuormia, ja niin *täyttäkää Kristuksen laki*.
3 Sillä jos joku luulee jotain olevansa vaikkei ole mitään, hän pettää itsensä.

sellaisia harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämieli, lempeys, hyvyys, usko, nöyryys, itsensäkieltäminen.
23 Sellaisia vastaan ei ole laki.
24 Ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat naulinneet lihansa ristiin himoineen ja haluineen.
25 Jos Hengessä elämme, vaeltakaamme myös Hengessä.
26 Älkäämme olko turhaa kunniaa tavoittelevia, toisiamme ärsytellen ja toisillemme kateellisina.

6. Luku

1 Veljet, jos joku tavattaisiin jostakin rikkomuksesta, ojentakaa te hengelliset häntä sävyisässä hengessä, ja valvo itseäsi, ettet sinäkin joutuisi kiusatuksi.

2 Kantakaa toistenne kuormia ja niin täyttäkää Kristuksen laki.
3 Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikkei ole mitään, hän pettää itsensä.

harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
22 Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen.
23 Sellaista vastaan ei ole laki.
24 Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.
25 Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.
26 Älkäämme olko turhan kunnian pyytäjiä, niin että toisiamme ärsyttelemme, toisiamme kadehdimme.

6. Luku

1 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.
2 Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.
3 Sillä jos joku luulee jotakin olevansa, vaikka ei ole mitään, niin hän pettää itsensä.

4 Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja niin hänellä on kerskausta vain itsestään eikä toisesta,

5 sillä kunkin on kannettava oma taakkansa.
6 Jolle sanaa opetetaan, jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen.
7 Älkää eksykö — Jumala ei anna itseään pilkata. Sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän niittääkin.
8 Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iäisen elämän niittää."

9 Mutta kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä aikanaan niitämme jos emme väsy.
10 Niinpä siis, niin kauan kuin meillä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille mutta varsinkin uskonystäville*.

KRISTUKSEN RISTI

11 Katsokaa miten isoin kirjaimin teille omakätisesti olen kirjoittanut.
12 Kaikki jotka tahtovat olla lihassa mieliksi, pakottavat teitä

4 Mutta tutkikoon kukin oman työnsä, ja niin hänellä on kerskaus vain itsestään eikä toisesta.

5 Sillä kukin kantaa oman kuormansa.

6 Jolle sanaa opetetaan, jakakoon kaikkea hyvää opettajalleen.
7 Älkää eksykö. Jumalaa ei pilkata. Sillä mitä ihminen kylvää, sitä niittääkin.
8 Jos lihaansa kylvää, lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, Hengestä iankaikkisen elämän niittää.
9 Hyvää tekevinä älkäämme lannistuko, sillä aikanaan niitämme, ellemme väsy.
10 Niin kauan kuin meillä siis aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskon perheväelle.

11 Katsokaa, miten isoin kirjaimin teille omakätisesti kirjoitan.
12 Kaikki, jotka tahtovat näyttää kauniilta lihassa, pakottavat teitä

4 Mutta tutkikoon kukin omat tekonsa, ja silloin hänen kerskaamisensa on vain siinä, mitä hän itse on, ei siinä, mitä toinen on;
5 sillä kunkin on kannettava oma taakkansa.
6 Jolle sanaa opetetaan, se jakakoon kaikkea hyvää opettajallensa.
7 Älkää eksykö, Jumala ei salli itseänsä pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös niittää.
8 Joka lihaansa kylvää, se lihasta turmeluksen niittää; mutta joka Henkeen kylvää, se Hengestä iankaikkisen elämän niittää.
9 Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy.
10 Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.

11 Katsokaa, kuinka suurilla kirjaimilla minä omakätisesti teille kirjoitan!
12 Kaikki, jotka pyrkivät lihassa olemaan mieliksi, ne pakottavat teitä

ympärileikkauttamaan itsenne vain jottei heitä Kristuksen ristin vuoksi vainottaisi.

13 Eiväthän nuo jotka antavat itsensä ympärileikata, itsekään täytä lakia, vaan he tahtovat teidän ympärileikkauttavan itsenne kerskatakseen lihastanne.

14 Mutta kaukana olkoon minusta että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä jonka perusteella maailma on ristiinnaulittu minulle ja minä maailmalle.
15 Sillä (Kristuksessa Jeesuksessa) ei ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse* mitään vaan uusi luomus.

LOPPUTERVEHDYS

16 Ja kaikille jotka tämän säännön mukaan vaeltavat heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille.
17 Älköön kukaan tästä lähin minulle vaivoja tuottako, sillä kannan (Herran) Jeesuksen arvet ruumiissani.
18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon henkenne kanssa, veljet. Aamen.

leikkauttamaan itsenne vain, jottei heitä Kristuksen ristin vuoksi vainottaisi.
13 Eivät nuo leikatut itsekään täytä lakia, vaan tahtovat teidän tulevan leikatuiksi voidakseen kerskata lihastanne.

14 Kaukana olkoon minusta, että kerskaisin muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta mailma on naulittu minulle ristiin ja minä mailmalle.
15 Sillä ei leikkaus ole mitään eikä leikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

16 Kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!
17 Älköön kukaan tästä lähin minulle vaivoja tuottako, sillä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani.
18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo henkenne kanssa, veljet. Aamen.

ympärileikkauttamaan itsenne vain siksi, ettei heitä Kristuksen ristin tähden vainottaisi.
13 Eiväthän nekään, jotka ympärileikkauttavat itsensä, itse noudata lakia, vaan he tahtovat teitä ympärileikkauttamaan itsenne saadakseen kerskata teidän lihastanne.
14 Mutta pois se minusta, että minä muusta kerskaisin kuin meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen rististä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle!
15 Sillä ei ympärileikkaus ole mitään eikä ympärileikkaamattomuus, vaan uusi luomus.

16 Ja kaikille, jotka tämän säännön mukaan vaeltavat, kaikille heille rauha ja laupeus, ja Jumalan Israelille!
17 Älköön tästedes kukaan minulle vaivoja tuottako; sillä minä kannan Jeesuksen arvet ruumiissani.
18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän

henkenne kanssa, veljet. Amen.

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali. Jumalan tahdosta *Jeesuksen Kristuksen* apostoli, Etesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.'

KRISTUKSEN KESKEINEN ASEMA

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,

4 niin kuin Hän ennen maailman perustamista on Hänessä valinnut meidät ollaksemme pyhät ja nuhteettomat Hänen *edessään rakkaudessa.
5 Hän* on ennalta määrännyt meidät lapsen asemaan, itselleen Jeesuksen Kristuksen ansiosta tahtonsa mielisuosion

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, Efesossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

3 Ylistetty Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,

4 niin kuin Hän ennen maailman perustamista oli Hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat edessänsä rakkaudessa,
5 ennalta määräten meidät lapseksiottoon, itselleen Jeesuksen Kristuksen kautta tahtonsa mielisuosion

PAAVALIN KIRJE EFESOLAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, sossa oleville pyhille ja uskoville Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3 Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä taivaallisissa kaikella hengellisellä siunauksella Kristuksessa,
4 niinkuin hän ennen maailman perustamista oli hänessä valinnut meidät olemaan pyhät ja nuhteettomat hänen edessään, rakkaudessa,
5 edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen

mukaan
6 sen armonsa kirkkauden kiitokseksi
jolla Hän on armoittanut meidät
Rakastetussa.
7 Hänessä meillä on lunastus Hänen
verensä ansiosta, rikkomusten anteeksi
saaminen Hänen armonsa rikkauden
mukaan,
8 jota armoa Hän on ylen runsaasti
antanut meille kaikkinaisessa viisaudessa
ja ymmärryksessä.
9 Hän on tehnyt meille tiettäväksi
tahtonsa salaisuuden mielisuosionsa
mukaan, jonka Hän itsessään oli päättänyt

10 aikain täyttymyksen taloudenhoitoa
varten, kootakseen Kristuksessa yhteen
(sekä) kaikki mitä on taivaissa että* mitä
on maan päällä.

11 (11) Hänessä jossa olemme myös
saaneet perintöosan*, olemme ennalta
määrätyt Hänen aivoituksensa mukaan,
Hänen joka vaikuttaa kaikki tahtonsa
päättämän mukaan,
12 jotta me olisimme Hänen kirkkautensa
kiitokseksi, me jotka edeltä olemme
panneet toivomme Kristukseen.

mukaan
6 sen armonsa kirkkauden kiitokseksi,
jonka lahjoitti meille Rakastetussa,

7 jossa meillä on lunastus verensä
kautta, rikkomusten anteeksisaaminen
armonsa rikkauden mukaan.

8 Tätä armoa on ylenpalttisesti
antanut meille kaikessa viisaudessa ja
ymmärryksessä,
9 kun teki meille tiettäväksi tahtonsa
salaisuuden, mielisuosionsa mukaan,
jonka itsessään oli nähnyt hyväksi,

10 aikain täyttymisen taloudenhoitoa
varten, kootakseen Kristuksessa yhteen
kaikki, mitä on taivaissa ja mitä maan
päällä.

11 Hänessä olemme myös saaneet
perintöosan, ennalta määrättyinä
Hänen aivoituksensa mukaan, Hänen,
joka vaikuttaa kaikki tahtonsa
päätöksen mukaan,
12 jotta olisimme kirkkautensa
kiitokseksi, me, jotka jo ennalta
olemme panneet toivomme Kristukseen.

oman tahtonsa mielisuosion mukaan,
6 sen armonsa kirkkauden kiitokseksi,
minkä hän on lahjoittanut meille siinä
rakastetussa,
7 jossa meillä on lunastus hänen
verensä kautta, rikkomusten
anteeksisaaminen, hänen armonsa
rikkauden mukaan.
8 Tätä armoa hän on ylenpalttisesti
antanut meille kaikkinaiseksi viisaudeksi
ja ymmärrykseksi,
9 tehden meille tiettäväksi sen tahtonsa
salaisuuden, että hän, päätöksensä
mukaan, jonka hän oli nähnyt hyväksi
itsessään tehdä-
10 siitä armotaloudesta, minkä hän
aikojen täyttyessä aikoi toteuttaa, -oli
yhdistävä Kristuksessa yhdeksi kaikki,
mitä on taivaissa ja mitä on maan
päällä.
11 Hänessä me myös olemme saaneet
perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt
hänen aivoituksensa mukaan, hänen,
joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa
päättämän mukaan,
12 että me olisimme hänen
kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo
edeltä olimme panneet toivomme

13 Hänessä on teidätkin kuultuanne totuuden sanan, pelastuksenne ilosanoman, ja uskottuanne Häneen sinetöity luvatulla* Pyhällä Hengellä,

14 joka on perintömme vakuutena* Hänen omaisuutensa lunastamiseksi, Hänen kirkkautensa kiitokseksi.

13 Hänessä on teidätkin, kuultuanne totuuden sanan, autuutenne evankelion, ja uskottuanne Häneen sinetöity lupauksen Pyhällä Hengellä,

14 joka on perintömme panttina omaisuuden lunastamiseksi, kirkkautensa kiitokseksi.

Kristukseen.
13 Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatun Pyhän Hengen sinetti,
14 sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi-hänen kirkkautensa kiitokseksi.

KRISTUKSEN TUNTEMINEN

15 Sen vuoksi, kun kuulin siitä uskosta joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,

16 en lakkaa kiittämästä tähtenne muistaessani teitä rukouksissani.

17 Rukoilen että Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan,

18 niin että te ymmärryksenne* silmät valaistuina tietäisitte mikä on Hänen kutsumisensa suoma toivo, mikä Hänen

15 Sen tähden, kun kuulin uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudesta kaikkia pyhiä kohtaan,

16 en lakkaa kiittämästä tähtenne muistaessani teitä rukouksissani,

17 jotta Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen Hänen tuntemisessaan,

18 niin että sydämenne silmät valaistuina tietäisitte, mikä on kutsumisensa toivo, mikä perintönsä

15 Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
16 en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,
17 anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan
18 ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri

perintönsä kirkkauden rikkaus pyhissä

19 ja mikä Hänen voimansa yltäkylläinen suuruus meitä kohtaan jotka uskomme Hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan.

KRISTUKSEN SUURUUS

20 Sen voiman Hän osoitti Kristuksessa kun herätti Hänet kuolleista ja asetti Hänet oikealle puolelleen taivaallisissa*.
21 [korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, joka mainitaan ei ainoastaan tässä maailmanajassa vaan myös tulevassa.

22 Ja kaikki Hän on alistanut Hänen jalkainsa alle ja antanut Hänet kaiken pääksi seurakunnalle
23 joka on Hänen ruumiinsa, Hänen täyteytensä, Hänen joka kaikki kaikissa* täyttää.

PELASTUS ON ARMOSTA

1 *Jumala on tehnyt eläviksi* myös teidät jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja

kirkkauden rikkaus pyhissä

19 ja mikä voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,

20 jonka vaikutti Kristuksessa, kun herätti Hänet kuolleista ja asetti Hänet oikeallensa taivaissa,
21 korkeammalle kaikkea hallitusta valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, jota ei mainita ainoasti tässä mailmanajassa, vaan myös tulevassa.
22 Kaikki on alistanut Hänen jalkainsa alle ja antanut Hänet kaiken pääksi seurakunnalle
23 - joka on Hänen ruumiinsa ja täyteytensä, Hänen, joka kaikki kaikissa täyttää.

2. Luku

1 On alistanut myös teidät, jotka olette kuolleet rikoksiinne ja

hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään
19 ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme-sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,

20 jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,
21 korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.
22 Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,
23 joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

2. Luku

1 Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja

synteihinne.
2 Niissä te ennen vaelsitte tämän
maailman menon mukaan, ilmavallan
hallitsijan, sen hengen mukaan joka nyt
vaikuttaa tottelemattomissa*.

3 Niitten joukossa mekin kaikki ennen
vaelsimme lihamme himoissa täyttäen
lihan ja ajatusten haluja, ja olimme
luonnon puolesta vihan lapsia niin kuin
muutkin.
4 Mutta Jumala joka on laupeudesta
rikas, suuren rakkautensa vuoksi jolla Hän
on meitä rakastanut,
5 on tehnyt meidät jotka myös olimme
kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen
kanssa — armosta te olette pelastetut —

6 ja yhdessä Hänen kanssaan herättänyt
ja yhdessä asettanut meidät taivaallisiin
Kristuksessa Jeesuksessa.

7 osoittaakseen tulevina maailmanaikoina
armonsa yltäkylläistä rikkautta
hyvyydessään meitä kohtaan Kristuksessa
Jeesuksessa.
8 Sillä armosta te olette pelastetut uskon
perusteella. Tämä ei ole 'teistä lähtöisin'

synteihinne,
2 joissa ennen vaelsitte tämän
mailmanajan mukaan, ilmavallan
hallitsijan mukaan, sen hengen, joka
nyt vaikuttaa tottelemattomuuden
lapsissa,
3 joitten joukossa mekin kaikki ennen
vaelsimme lihamme himoissa täyttäen
lihan ja ajatusten mielitekoja ja olimme
luonnon puolesta vihan lapsia niin kuin
muutkin.
4 Mutta Jumala, joka on laupeudesta
rikas, suuren rakkautensa vuoksi, jolla
on meitä rakastanut,
5 on tehnyt meidät, jotka myös
olimme kuolleet rikoksiin, eläviksi
Kristukselle - armosta olette tulleet
autuaiksi -
6 ja yhtenä herättänyt ja yhtenä
asettanut meidät taivaallisiin
Kristuksessa Jeesuksessa,

7 osoittaakseen tulevina
mailmanaikoina armonsa ylenpalttista
rikkautta hyvyydessään meitä kohtaan
Kristuksessa Jeesuksessa.
8 Sillä armosta olette tulleet autuaiksi
uskon kautta.

synteihinne,
2 joissa te ennen vaelsitte tämän
maailman menon mukaan, ilmavallan
hallitsijan, sen hengen hallitsijan,
mukaan, joka nyt tekee työtään
tottelemattomuuden lapsissa,
3 joiden joukossa mekin kaikki ennen
vaelsimme lihamme himoissa,
noudattaen lihan ja ajatusten
mielitekoja, ja olimme luonnostamme
vihan lapsia niinkuin muutkin;
4 mutta Jumala, joka on laupeudesta
rikas, suuren rakkautensa tähden, jolla
hän on meitä rakastanut,
5 on tehnyt meidät, jotka olimme
kuolleet rikoksiimme, eläviksi Kristuksen
kanssa-armosta te olette pelastetut-

6 ja yhdessä hänen kanssaan
herättänyt ja yhdessä hänen kanssaan
asettanut meidät taivaallisiin
Kristuksessa Jeesuksessa,
7 osoittaakseen tulevina
maailmanaikoina armonsa ylenpalttista
runsautta, hyvyydessään meitä kohtaan
Kristuksessa Jeesuksessa.
8 Sillä armosta te olette pelastetut
uskon kautta, ette itsenne kautta-se on

vaan Jumalan lahja —
9 ei tekojen vuoksi jottei kukaan kerskaisi.

10 Sillä me olemme Hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut jotta me niissä vaeltaisimme.

9 Tämä lahja ei ole teistä, vaan Jumalasta, ei teoista, jottei kukaan kerskaisi.
10 Sillä Hänen tekonsa olemme, luotuja Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on ennalta valmistanut, jotta niissä vaeltaisimme.

Jumalan lahja-
9 ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.

10 Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

YHTEYS KRISTUKSESSA

11 Muistakaa sen vuoksi että kerran te, lihan puolesta pakanat, joita sanovat ympärileikkaamattomiksi ne joita lihassa käsin suoritetun leikkauksen perusteella kutsutaan ympärileikatuiksi,

12 että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa.

13 Mutta nyt, Kristuksessa Jeesuksessa, olette te jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.

14 Sillä Hän on meidän rauhamme, Hän

11 Muistakaa sen tähden, että kerran te lihan puolesta pakanat, joita sanovat leikkaamattomiksi ne, jotka nimellisesti ovat leikattuja, lihassa käsin tehtyjä,

12 että siihen aikaan olitte ilman Kristusta, vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa mailmassa,
13 mutta nyt, Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.
14 Sillä rauhamme on Hän, joka teki

11 Muistakaa sentähden, että te ennen, te lihanne puolesta pakanat, jotka olette saaneet ympärileikkaamattomien nimen niiltä, joita, lihaan käsillä tehdyn ympärileikkauksen mukaisesti, sanotaan ympärileikatuiksi-
12 että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, olitte vailla Israelin kansalaisoikeutta ja vieraat lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa;
13 mutta nyt, kun olette Kristuksessa Jeesuksessa, olette te, jotka ennen olitte kaukana, päässeet lähelle Kristuksen veressä.
14 Sillä hän on meidän rauhamme,

joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, vihollisuuden,

15 kun Hän omassa lihassaan teki tehottomaksi *käskyjen lain säännöksineen', luodakseen itsessään nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi tekemällä rauhan,
16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin avulla kuolettaen siinä* vihollisuuden.

17 Hän tuli ja julisti ilosanomaa rauhasta teille jotka kaukana olitte ja niille jotka lähellä olivat,
18 sillä Hänen kauttaan on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän luo.
19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhekuntalaisia,

20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, itse 'Jeesuksen Kristuksen* ollessa päätöskivenä.

21 Hänessä koko rakennus yhteen liittyneenä kasvaa pyhäksi temppeliksi

molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

15 kun omassa lihassaan teki tehottomaksi säännöksissä olevan käskyjen lain, jotta loisi itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tekemällä rauhan,
16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen siinä vihollisuuden.

17 Tuli ja julisti rauhaa teille kaukaisille ja rauhaa läheisille,

18 sillä Hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.
19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan olette pyhäin kansalaiskumppaneita ja Jumalan perhettä,
20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, itse Kristuksen Jeesuksen ollessa päätöskivenä.
21 Hänessä koko rakennus yhteen liittyen kasvaa pyhäksi temppeliksi

hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,
15 kun hän omassa lihassaan teki tehottomaksi käskyjen lain säädöksinensä, luodakseen itsessänsä nuo kaksi yhdeksi uudeksi ihmiseksi, tehden rauhan,
16 ja yhdessä ruumiissa sovittaakseen molemmat Jumalan kanssa ristin kautta, kuolettaen itsensä kautta vihollisuuden.
17 Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka kaukana olitte, ja rauhaa niille, jotka lähellä olivat;
18 sillä hänen kauttansa on meillä molemmilla pääsy yhdessä Hengessä Isän tykö.
19 Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,

20 apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,

21 jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa;

Herrassa,
22 ja Hänessä tekin yhdessä rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

KRISTUKSEN SALAISUUS

1 Sitä varten minä Paavali olen Kristuksen Jeesuksen vanki teidän. pakanain hyväksi —
2 jos muuten olette kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta joka on minulle teitä varten uskottu,
3 että *Hän on tehnyt tämän salaisuuden* ilmestyksessä minulle tiettäväksi, niin kuin olen lyhyesti edellä kirjoittanut.
4 Lukiessanne voitte siitä huomata perehtymiseni Kristuksen salaisuuteen.

5 Sitä ei muitten sukupolvien aikana ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niin kuin se nyt Hengessä on ilmoitettu Hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille:

6 että pakanat ovat yhteisperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia *Hänen lupaukseensa* Kristuksessa Jeesuksessa

Herrassa,
22 ja Hänessä tekin yhtenä rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

3. Luku

1 Tämän tähden minä, Paavali, olen Kristuksen Jeesuksen vanki teidän, pakanain vuoksi.
2 Lienette kuulleet Jumalan armon taloudenhoidosta, joka on minulle teitä varten uskottu,
3 että tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tiettäväksi, niin kuin olen lyhyesti edellä kirjoittanut.

4 Lukiessanne voitte siitä huomata perehtymiseni Kristuksen salaisuuteen,

5 jota muitten sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niin kuin se nyt Hengessä on ilmoitettu pyhille apostoleilleen ja profeetoille,

6 että näet pakanat ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia Hänen lupaukseensa

22 ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

3. Luku

1 Sen takia minä, Paavali, teidän, pakanain, tähden Kristuksen Jeesuksen vanki, notkistan polveni-
2 olette kaiketi kuulleet siitä Jumalan armon taloudenhoidosta, mikä on minulle teitä varten annettu,
3 että näet tämä salaisuus on ilmestyksen kautta tehty minulle tiettäväksi, niinkuin olen siitä edellä lyhyesti kirjoittanut;
4 josta te sitä lukiessanne voitte huomata, kuinka perehtynyt minä olen Kristuksen salaisuuteen,
5 jota menneiden sukupolvien aikana ei ole ihmisten lapsille tiettäväksi tehty, niinkuin se nyt Hengessä on ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoille:
6 että näet pakanatkin ovat kanssaperillisiä ja yhtä ruumista ja osallisia lupaukseen Kristuksessa

ilosanoman perusteella.

7 Sen ilosanoman palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan mukaan, joka minulle on annettu Hänen voimansa vaikutuksesta.
8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille ilosanomaa Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta
9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi mikä on sen salaisuuden osallisuus* joka ikiajoista on ollut kätkettynä Jumalassa. joka on kaiken luonut (Jeesuksen Kristuksen välityksellä).
10 jotta Jumalan moninainen viisaus nyt tulisi seurakunnan toimesta taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon

11 sen iäisen arvoituksen mukaisesti jonka Hän oli päättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme.

12 Hänessä meillä on *Hänen uskonsa nojalla* uskallus ja pääsy luottamuksessa Isän luo.
13 Siksi pyydän ettette lannistu ollessani teidän tähtenne ahdistuksissa, mikä on

Kristuksessa Jeesuksessa evankelion kautta,
7 jonka palvelijaksi olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu voimansa vaikutuksesta.
8 Minulle kaikista pyhistä halvimmalle on annettu tämä armo: julistaa pakanille evankeliota Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta
9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mikä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista on ollut kätkettynä Jumalassa, kaiken Luojassa,

10 jotta Jumalan moninainen viisaus nyt tulisi seurakunnan kautta taivaallisten hallitusten ja valtain tietoon
11 sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka Hän oli päättänyt Kristuksessa Jeesuksessa, Herrassamme,
12 jossa meillä on uskallus ja pääsy luottamuksessa uskon kautta Häneen.

13 Sen takia pyydän teitä olemaan lannistumatta teistä johtuvien

Jeesuksessa evankeliumin kautta,

7 jonka palvelijaksi minä olen tullut Jumalan armon lahjan kautta, joka minulle on annettu hänen voimansa vaikutuksesta.
8 Minulle, kaikista pyhistä halvimmalle, on annettu tämä armo: julistaa pakanoille evankeliumia Kristuksen tutkimattomasta rikkaudesta
9 ja saattaa kaikille ilmeiseksi, mitä on sen salaisuuden taloudenhoito, joka ikuisista ajoista asti on ollut kätkettynä Jumalassa, kaiken Luojassa,

10 että Jumalan moninainen viisaus seurakunnan kautta nyt tulisi taivaallisten hallitusten ja valtojen tietoon
11 sen iankaikkisen aivoituksen mukaisesti, jonka hän oli säätänyt Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme,
12 jossa meillä, uskon kautta häneen, on uskallus ja luottavainen pääsy Jumalan tykö.
13 Siksi minä pyydän, ettette lannistuisi niiden ahdistusten vuoksi, joita minä

teidän kunnianne.

ahdistusteni vuoksi, jotka ovat kunnianne.

teidän tähtenne kärsin, sillä ne ovat teidän kunnianne.

KRISTUKSEN RAKKAUDEN TUNTEMINEN

14 Sen vuoksi notkistan polveni (Herramme Jeesuksen Kristuksen) Isän edessä —
15 josta *koko suku* taivaissa ja maan päällä saa nimensä —
16 jotta Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän sisäisen ihmisen puolesta voimassa vahvistua Hänen Henkensä avulla
17 niin että Kristus uskon perusteella asuisi sydämissänne,
18 jotta rakkauteen juuttuneina ja perustuneen. kaikkien pyhien kanssa voisitte käsittää mikä leveys ja pituus, ja 'syvyys ja korkeus' on,
19 ja tuntea Kristuksen rakkauden, joka on tietoa ylempänä, jotta tulisitte täyteen Jumalan kaikkea., täyteyttä.

20 Mutta Hänelle joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki mitä anomme tai ymmärrämme. sen voiman mukaan joka meissä vaikuttaa,

14 Tämän vuoksi notkistan polveni Isän edessä

15 - josta kaikki suvut taivaissa ja maan päällä saavat nimensä -
16 jotta Hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän sisällisen ihmisen puolesta voimalla vahvistua Henkensä kautta,
17 niin että Kristus uskon kautta asuisi sydämissänne,
18 ollaksenne rakkauteen juurtuneita ja perustuneita, jotta kaikkien pyhien kanssa voisitte käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on,
19 ja tuntea Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä, että tulisitte täyteen kaikkea Jumalan täyteyttä.
20 Mutta Hänelle, joka ylenpalttisesti voi tehdä enemmän kuin kaikki, mitä anomme tai ymmärrämme, voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

14 Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä,

15 josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä,
16 että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta
17 ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,
18 niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on,
19 ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.
20 Mutta hänelle, joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka

Hänelle kunnia seurakunnassa [ja] Kristuksessa Jeesuksessa *kautta kaikkien sukupolvien ainiaan*. Aamen

YKSI RUUMIS

1 Kehoitan siis teitä, minä, vanki Herrassa, vaeltamaan 'saamanne kutsun arvon mukaisesti*,

2 kaikessa nöyrästi ja sävyisästi. Kärsikää toisianne pitkämielisesti rakkaudessa,

3 ja ahkeroikaa säilyttää Hengen yhteys* rauhan yhdyssiteen avulla.
4 0n yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin olette kutsututkin kutsunne *yhteen ainoaan* toivoon,

5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,
6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka vallitsee kaikkea ja vaikuttaa kaikkien välityksellä ja on kaikissa (teissä).
7 Mutta kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

21 Hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien mailmanajasta toiseen. Aamen.

4. Luku

1 Kehoitan siis teitä, minä, vanki Herrassa, vaeltamaan sen kutsun arvon mukaisesti,

2 jolla olette kutsutut, kaikittain nöyrästi ja sävyisästi, pitkämielisesti kärsien toisianne rakkaudessa,
3 ahkeroiden pitämään Hengen yhteyttä rauhan siteen avulla:
4 yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin olette kutsumuksenne yhdessä toivossa kutsututkin;

5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,
6 yksi kaikkien Jumala ja Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.
7 Mutta kullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

meissä vaikuttaa,
21 hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.

4. Luku

1 Niin kehoitan siis minä, joka olen vankina Herrassa, teitä vaeltamaan, niinkuin saamanne kutsumuksen arvo vaatii,
2 kaikessa nöyryydessä ja hiljaisuudessa ja pitkämielisyydessä kärsien toinen toistanne rakkaudessa
3 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä:
4 yksi ruumis ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte;
5 yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;
6 yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.
7 Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

8 Sen vuoksi Hän sanoo: "Hän astui ylös korkeuteen, Hän otti *vankeja saaliiksi* (ja) antoi lahjoja ihmisille."
9 Mutta että Hän astui ylös, mitä se on muuta kuin että Hän (sitä ennen) myös astui alas maan alimpiin paikkoihin?
10 Hän joka on astunut alas, on se joka myös on astunut ylös kaikkia taivaita ylemmäs täyttääkseen kaikki.
11 Hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi
12 varustaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

13 kunnes kaikki pääsemme ykseyteen* uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteyden kasvun määrään,

14 jottemme enää olisi alaikäisiä joita kaikki opintuulet ajelevat ja heittelevät ihmisten arpapelin, eksytyksen viekkaan juonittelun avulla.
15 Seuratkaamme sen sijaan totuutta rakkaudessa jotta kaikin tavoin kasvaisimme Häneen joka on pää, Kristus,
16 josta koko ruumis yhteen liitettynä ja

8 Sen tähden Hän sanoo: "Noustessaan korkeuteen otti vankeja saaliikseen ja antoi lahjoja ihmisille."
9 Mutta että astui ylös, mitä se on muuta kuin että ensin myös astui alas maan alempiin paikkoihin?
10 Hän, joka astui alas, on se, joka myös astui ylös kaikkia taivaita ylemmä, täyttääkseen kaikki.
11 Antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,
12 täysin valmistaakseen pyhät palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,
13 kunnes kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteyden kasvun mittaan,

14 jottemme enää olisi lapsia, kaikkien opintuulten ajeltavina ja pyöriteltävinä ihmisten arpapelissä, eksyttävissä, kavalissa juonissa,
15 vaan että totuullisina rakkaudessa kaikin tavoin kasvaisimme Häneen, joka on Pää, Kristus,
16 josta koko ruumis yhteen liittyen

8 Sentähden on sanottu: "Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille".
9 Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin?
10 Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki.
11 Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,
12 tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,
13 kunnes me kaikki pääsemme yhteyteen uskossa ja Jumalan Pojan tuntemisessa, täyteen miehuuteen, Kristuksen täyteyden täyden iän määrään,
14 ettemme enää olisi alaikäisiä, jotka ajelehtivat ja joita viskellään kaikissa opintuulissa ja ihmisten arpapelissä ja eksytyksen kavalissa juonissa;
15 vaan että me, totuutta noudattaen rakkaudessa, kaikin tavoin kasvaisimme häneen, joka on pää, Kristus,
16 josta koko ruumis, yhteen liitettynä

koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla kunkin osan määrävoiman mukaan vaikuttaa ruumiin kasvuun rakentuakseen rakkaudessa.

ja koossa pysyen jokaisen jänteen avulla kunkin osan määrävoiman mukaan auttaa ruumiin kasvua rakentuakseen rakkaudessa.

ja koossa pysyen jokaisen jänteensä avulla, kasvaa rakentuakseen rakkaudessa sen voiman määrän mukaan, mikä kullakin osalla on.

VANHA JA UUSI IHMINEN

17 Tämän siis sanon ja vakuutan Herrassa: älkää enää vaeltako niin kuin 'muut kansat* vaeltavat mielensä turhuudessa,
18 Pimentyneinä ymmärrykseltään he ovat vieraantuneet Jumalan elämästä heissä heidän sydämensä paatumuksen takia olevan tietämättömyyden vuoksi,

19 nuo jotka turtuneina ovat antautuneet irstauteen harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta ahneudessa.

20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
21 jos muuten olette Hänestä kuulleet ja Hänessä opetusta saaneet, niin kuin totuus on Jeesuksessa,

22 että *te olette panneet pois entisen vaelluksen mukaisen vanhan ihmisen, joka

17 Sen siis sanon ja varoitan Herrassa, ettette enää vaella niin kuin muut pakanat vaeltavat turhamielisesti

18 pimentyneinä ymmärrykseltään, vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden ja sydämensä paatumuksen vuoksi,

19 nuo, jotka turtuneina ovat antautuneet irstauteen, harjoittamaan ahneina kaikkinaista saastaa.

20 Mutta näin ette ole Kristusta oppineet tuntemaan,
21 jos muutoin olette Häntä kuunnelleet ja Hänessä opetusta saaneet niin kuin totuus on Jeesuksessa:
22 Pantuanne pois vanhan ihmisenne, entisen vaelluksenne mukaisen, joka

17 Sen minä siis sanon ja varoitan Herrassa: älkää enää vaeltako, niinkuin pakanat vaeltavat mielensä turhuudessa,
18 nuo, jotka, pimentyneinä ymmärrykseltään ja vieraantuneina Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden tähden ja sydämensä paatumuksen tähden,
19 ovat päästäneet tuntonsa turtumaan ja heittäytyneet irstauden valtaan, harjoittamaan kaikkinaista saastaisuutta, ahneudessa.
20 Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,
21 jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa:

22 että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne, jonka mukaan te ennen

turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,
23 ja uudistutte mielenne hengessä,

24 ja olette pukeutuneet uuteen ihmiseen joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

turmelee itsensä petollisissa himoissa,

23 ja uudistuttuanne mielenne hengeltä
24 ja pukeuduttuanne uuteen ihmiseen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskaudessa ja pyhyydessä,

vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,
23 ja uudistua mielenne hengeltä

24 ja pukea päällenne uusi ihminen, joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyyteen.

UUDEN ELÄMÄN OHJEITA

25 Sen vuoksi, koska olette panneet pois valheen,* puhukaa totta kukin lähimmäisensä kanssa, sillä olemme toistemme jäseniä.
26 Vihastukaa mutta älkää syntiä tehkö. Aurinko älköön laskeko vihanne yli,

27 älkääkä antako paholaiselle sijaa.
28 Joka on varastanut älköön enää varastako, vaan tehköön ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä mikä on hyvää, jotta hänellä olisi antaa sille joka on puutteessa.
29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö vaan sellainen mikä on hyvää tarpeelliseksi rakennukseksi, jotta se tarjoaisi armoa niille jotka kuulevat.

25 pankaa siis pois valhe ja puhukaa totta kukin lähimmäisensä kanssa, sillä toistemme jäseniä olemme.

26 "Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö." Aurinko älköön laskeko vihanne yli,
27 älkääkä antako perkeleelle sijaa.
28 Varas älköön enää varastako, vaan tehköön ennemmin työtä, toimittaen omilla käsillään hyvää, jotta hänellä olisi antaa tarvitsevalle.

29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan jos jokin on hyvää tarpeelliseksi rakentamiseksi, jotta olisi suloista kuulla.

25 Pankaa sentähden pois valhe ja puhukaa totta, kukin lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme toinen toisemme jäseniä.
26 Vihastukaa, mutta älkää syntiä tehkö. Älkää antako auringon laskea vihanne yli,
27 Älkääkä antako perkeleelle sijaa.
28 Joka on varastanut, älköön enää varastako, vaan tehköön ennemmin työtä ja toimittakoon käsillään sitä, mikä hyvää on, että hänellä olisi, mitä antaa tarvitsevalle.
29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka

30 Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivää varten.

31 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus olkoon teistä poissa, ynnä kaikki pahuus.
32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan Ystävällisiä, hyväsydämisiä, antakaa anteeksi toisillenne niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5. Luku

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset
2 ja vaeltakaa rakkaudessa niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä meidän puolestamme lahjana ja uhrina. Jumalalle suloiseksi tuoksuksi.
3 Mutta haureutta ja mitään saastaisuutta tai ahneutta edes mainittako keskellänne — niin kuin pyhien sopii —,

4 älköön myös rivoutta ja* tyhmää lorua tai ilveilyä, jotka eivät ole sopivia, vaan

30 Älkää saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivää varten.

31 Kaikki katkeruus ja kiivaus ja viha ja huuto ja herjaus olkoon teistä poissa, ynnä kaikki pahuus.
32 Vaan olkaa toisillenne ystävällisiä, hyväsydämisiä, antaen anteeksi toisillenne niin kuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5. Luku

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia niin kuin rakkaat lapset
2 ja vaeltakaa rakkaudessa niin kuin Kristuskin rakasti meitä ja antoi itsensä puolestamme "lahjana ja uhrina", Jumalalle "suloisena tuoksuna".
3 Mutta haureutta ja mitään saastaista tai ahneutta älköön edes mainittako seassanne - niin kuin pyhien sopii -
4 älköön myös rivoutta eikä tyhmää puhetta tai ilveilyä, joka ei ole

kuulevat.
30 Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.
31 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä.
32 Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämisiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

5. Luku

1 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset,
2 ja vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme lahjaksi ja uhriksi, Jumalalle "suloiseksi tuoksuksi".
3 Mutta haureutta ja minkäänlaista saastaisuutta tai ahneutta älköön edes mainittako teidän keskuudessanne- niinkuin pyhien sopii-
4 Älköön myös rivoutta tai tyhmää lorua tai ilvehtimistä, jotka ovat

ennemmin kiitosta.
Sillä sen tiedätte [ja tunnette] ettei yhdelläkään haureuden harjoittajalla tai saastaisella tai ahneella — hän on epäjumalan palvelija — ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

soveliasta, vaan ennemmin kiitosta.
5 Sillä sen tiedätte, ettei yhdelläkään haureellisella tai saastaisella tai ahneella - joka on epäjumalan palvelija - ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

sopimattomia, vaan paremmin kiitosta.
5 Sillä sen te tiedätte ja tunnette, ettei yhdelläkään haureellisella eikä saastaisella eikä ahneella-sillä hän on epäjumalanpalvelija-ole perintöosaa Kristuksen ja Jumalan valtakunnassa.

5 VAELLUS VALON LAPSINA

6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä sellaisten vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomia*.

7 Älkää siis olko heidän osatoverejaan.

8 Sillä ennen te olitte pimeys, mutta nyt olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina
9 — sillä Hengen* hedelmä ilmenee kaikkinaisena hyvyytenä ja vanhurskautena ja totuutena —
10 ja tutkikaa mikä on otollista Herralle

11 älkääkä olko osallisia pimeän hedelmättömiin tekoihin vaan ennemminkin *nuhdelkaa niistä*.

12 Sillä häpeällistä on sanoakin mitä he

6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä sellaisten vuoksi Jumalan viha kohtaa tottelemattomuuden lapsia.

7 Älkää siis olko heidän kanssaan osallisia.
8 Sillä ennen olitte pimeä, mutta nyt olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina -
9 sillä valon hedelmä on kaikkinaista hyvyyttä ja vanhurskautta ja totuutta -

10 tutkien mikä on otollista Herralle,

11 älkääkä olko osallisia pimeän hedelmättömiin tekoihin, vaan ennemmin ojentakaa.

12 Sillä häpeällistä on sanoakin, mitä

6 Älköön kukaan pettäkö teitä tyhjillä puheilla, sillä semmoisten tähden kohtaa Jumalan viha tottelemattomuuden lapsia;
7 Älkää siis olko niihin osallisia heidän kanssaan.
8 Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina
9 -sillä kaikkinainen hyvyys ja vanhurskaus ja totuus on valkeuden hedelmä-
10 ja tutkikaa, mikä on otollista Herralle;
11 Älköönkä teillä olko mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan päinvastoin nuhdelkaakin niistä.
12 Sillä häpeällistä on jo sanoakin,

salassa tekevät.
13 Mutta *kaikki minkä valo paljastaa, tulee ilmi*; sillä kaikki mikä tulee ilmi, on valoa."
14 Sen vuoksi Hän sanoo: "Herää sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"
15 Katsokaa siis tarkoin kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmät vaan niin kuin viisaat,

16 *ottaen vaarin ajasta*, sillä päivät ovat pahat.
17 Älkää sen vuoksi olko mielettömiä vain ymmärtäkää mikä on Herran tahto.

18 Älkää juopuko viinistä — *se johtaa irstauteen* — vaan täyttykää Hengeltä,

19 puhuen keskenänne psalmein ja kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, laulaen ja veisaten sydämessänne ylistystä Herralle,

20 Kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

21 ja olkaa toisillenne alamaiset Jumalan* pelossa.

salassa tekevät,
13 mutta kaikki, minkä valo paljastaa, tulee ilmi; sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa.
14 Sen tähden Hän sanoo: "Heräjä, nukkuva, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"
15 Katsokaa siis tarkasti, kuinka vaellatte, ei niin kuin tyhmät, vaan niin kuin viisaat,
16 ottaen tarkoin vaarin oikeasta ajasta, sillä päivät ovat pahat.
17 Älkääkä siis olko älyttömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto.

18 Älkää juopuko viinistä, sillä siinä on irstaus, vaan täyttykää Hengellä,

19 puhuen keskenänne salmein ja kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle,
20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä,
21 ollen toisillemme alamaiset Kristuksen pelossa.

mitä he salassa tekevät;
13 mutta tämä kaikki tulee ilmi, kun valkeus sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valkeutta.
14 Sentähden sanotaan: "Heräjä sinä, joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!"
15 Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niinkuin tyhmät, vaan niinkuin viisaat,
16 ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä, sillä aika on paha.
17 Älkää sentähden olko mielettömät, vaan ymmärtäkää, mikä Herran tahto on.
18 Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä,
19 puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle,
20 kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.
21 Ja olkaa toinen toisellenne alamaiset Kristuksen pelossa.

VAIMOT JA MIEHET

22 Vaimot, olkaa omille miehillenne
alamaiset niin kuin Herralle.
23 sillä on vaimon pää, niin kuin myös
Kristus on seurakunnan pää, (ja) Hän (on)
ruumiin Vapahtaja.
24 Mutta niin kuin seurakunta on
Kristukselle alamainen. niin olkoot myös
vaimot kaikessa (omille) miehilleen
alamaiset.
25 Miehet, rakastakaa vaimojanne niin
kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja
antoi itsensä alttiiksi sen puolesta
26 jotta Hän sen pyhittäisi
puhdistettuaan* sen vesipesulla sanassa°,
27 asettaakseen *sen kirkkaana eteensä
seurakuntana* jossa ei olisi tahraa eikä
ryppyä eikä mitään sellaista, vaan jotta se
olisi pyhä ja nuhteeton.

28 Samoin tulee [myös] miesten rakastaa
vaimojaan niin kuin omia ruumiitaan. Joka
rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään.

29 Sillä kukaan ei ole koskaan vihannut
omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii
sitä niin kuin Herrakin* seurakuntaa.

22 Vaimot olkoot omille miehilleen
alamaiset, niin kuin Herralle,
23 sillä mies on vaimon pää, niinkuin
Kristuskin on seurakunnan pää, Hän,
ruumiin vapahtaja.
24 Mutta niin kuin seurakunta on
Kristukselle alamainen, niin olkoot
myös vaimot kaikessa omille
miehillensä alamaiset.
25 Miehet, rakastakaa vaimojanne,
niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa
ja antoi itsensä sen puolesta,
26 jotta pyhittäisi sen, puhdistettuaan
sen vesipesolla, sanassa,
27 asettaakseen kirkkaana eteensä
seurakunnan, jossa ei ole tahraa eikä
ryppyä eikä mitään sellaista, vaan jotta
se olisi pyhä ja nuhteeton.

28 Samoin tulee myös miesten
rakastaa omia vaimojaan niin kuin
omia ruumiitaan; joka rakastaa
vaimoaan, rakastaa itseään.
29 Sillä kukaan ei ole koskaan
vihannut omaa lihaansa, vaan ravitsee
ja vaalii sitä, niin kuin Kristuskin

22 Vaimot, olkaa omille miehillenne
alamaiset niinkuin Herralle;
23 sillä mies on vaimon pää, niinkuin
myös Kristus on seurakunnan pää, hän,
ruumiin vapahtaja.
24 Mutta niinkuin seurakunta on
Kristukselle alamainen, niin olkoot
vaimotkin miehillensä kaikessa
alamaiset.
25 Miehet, rakastakaa vaimojanne,
niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa
ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä,
26 että hän sen pyhittäisi, puhdistaen
sen, vedellä pesten, sanan kautta,
27 saadakseen asetetuksi eteensä
kirkastettuna seurakunnan, jossa ei olisi
tahraa eikä ryppyä eikä mitään muuta
sellaista, vaan joka olisi pyhä ja
nuhteeton.
28 Samalla tavoin tulee myös miesten
rakastaa vaimojansa niinkuin omia
ruumiitaan; joka rakastaa vaimoansa,
hän rakastaa itseänsä.
29 Sillä eihän kukaan koskaan ole
vihannut omaa lihaansa, vaan hän
ravitsee ja vaalii sitä, niinkuin Kristuskin

30 Sillä me olemme Hänen ruumiinsa jäseniä, (Hänen lihaansa ja Hänen luitaan).
31 Sen vuoksi mies luopukoon isästään ja äidistään ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.

32 Tämä salaisuus on suuri — puhun näet Kristuksesta ja seurakunnasta.
33 Kuitenkin myös teistä itse kukin rakastakoon vaimoaan niin kuin itseään, mutta vaimo kunnioittakoon miestään.

seurakuntaa,
30 Sillä ruumiinsa jäseniä olemme.

31 "Sen tähden mies luopukoon isästä ja äidistä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi."
32 Tämä salaisuus on suuri - tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.
33 Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoansa niin kuin itseänsä, jotta vaimo kunnioittaisi miestänsä.

seurakuntaa,
30 sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä.
31 Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.
32 Tämä salaisuus on suuri; minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa.
33 Mutta myös teistä kukin kohdaltaan rakastakoon vaimoaan niinkuin itseänsä; mutta vaimo kunnioittakoon miestänsä.

LAPSET JA VANHEMMAT

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.
2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi — tämä on ensimmäinen käsky johon kuuluu lupaus —"
3 jotta sinun kävisi hyvin ja kauan eläisit maan päällä."
4 isät, älkää kiihottako lapsianne vihaan vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

6. Luku

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.
2 "Kunnioita isääsi ja äitiäsi" - tämä on ensimmäinen käsky, jolla on lupaus -
3 "jotta sinun kävisi hyvin ja olisit pitkäikäinen maan päällä."
4 Isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

6. Luku

1 Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.
2 Kunnioita isääsi ja äitiäsi -tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus-

3 että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä.
4 Ja te isät, älkää kiihoittako lapsianne vihaan, vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja nuhteessa.

PALVELIJAT JA ISÄNNÄT

5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille
isännillenne, pelossa ja vavistuksessa,
sydämenne yksinkertaisuudessa, niin kuin
Kristukselle,
6 ei silmänpalvelijoina niin kuin ihmisten
mielistelijät vaan niin kuin Kristuksen
palvelijat, sydämestänne toteuttaen
Jumalan tahtoa,
7 hyvillä mielin palvellen [niin kuin] Herraa
eikä ihmisiä,
8 tietäen että mitä hyvää kukin tekee, sen
hän saa takaisin Herralta, olkoon orja* tai
vapaa.
9 Isännät, tehkää samoin heille, jättäkää
uhkailu, sillä tiedätte että *myös teidän
oma* Herranne on taivaissa ja ettei Hän
katso henkilöön.

5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille
isännillenne pelossa ja vavistuksessa,
sydämeltänne yksinkertaisina, niin kuin
Kristukselle,
6 ei silmänpalvelussa ihmisten
mielistelijöinä, vaan niin kuin Kristuksen
palvelijat, sydämestänne täyttäen
Jumalan tahtoa,
7 hyvillä mielin palvellen niin kuin
Herraa eikä ihmisiä,
8 tietäen, että mitä hyvää kukin
tekee, sen saa takaisin Herralta,
olkoon orja tai vapaa.
9 Isännät, tehkää samoin heille,
jättäkää uhkailu tietäessänne, että
sekä heidän että teidän Herranne on
taivaissa ja ettei Hän katso henkilöön.

5 Palvelijat, olkaa kuuliaiset maallisille
isännillenne, pelossa ja vavistuksessa,
sydämenne yksinkertaisuudessa, niinkuin
Kristukselle,
6 ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi,
vaan Kristuksen palvelijoina,
sydämestänne tehden, mitä Jumala
tahtoo,
7 hyvällä mielellä palvellen, niinkuin
palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä,
8 tietäen, että mitä hyvää kukin tekee,
sen hän saa takaisin Herralta, olkoonpa
orja tai vapaa.
9 Ja te isännät, tehkää samoin heille,
jättäkää pois uhkaileminen, sillä
tiedättehän, että sekä heidän että
teidän Herranne on taivaissa ja ettei
hän katso henkilöön.

KRISTITYN ASEISTUS

10 Lopuksi, (veljeni,) vahvistukaa Herrassa
ja Hänen väkevyytensä voimassa.
11 Pukekaa yllenne Jumalan koko
asevarustus kyetäksenne kestämään
paholaisen kavalat juonet.

10 Lopuksi, veljeni, vahvistukaa
Herrassa ja väkevyytensä voimassa.
11 Pukekaa yllenne Jumalan koko
aseistus kyetäksenne vastustamaan
perkeleen kavalia juonia.

10 Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja
hänen väkevyytensä voimassa.
11 Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-
asu, voidaksenne kestää perkeleen
kavalat juonet.

12 Sillä meillä ei ole taistelu verta ja
lihaa vastaan vaan hallituksia vastaan,
valtoja vastaan, tämän *pimeän
maailmanajan* maailmanvaltiaita vastaan,
taivaan avaruuksien pahoja henkiolentoja
vastaan.
13 Sen vuoksi ottakaa päällenne Jumalan
koko asevarustus kyetäksenne pahana
päivänä tekemään vastarintaa ja kaikki
suoritettuanne pysymään pystyssä.

14 Seisokaa siis kupeenne totuudella
vyötettyinä ja pukeutuneina vanhurskauden
haarniskaan,
15 ja kenkinä jaloissanne* rauhan
ilosanoman suoma alttius.
16 Kaiken lisäksi* ottakaa uskon kilpi jolla
voitte sammuttaa kaikki pahan palavat
nuolet.
17 Ottakaa myös vastaan pelastuksen
kypärä ja Hengen miekka joka on
Jumalan sana.
18 Rukoilkaa joka aika *kokonaan
antautuen rukoukseen ja anomiseen*
Hengessä, ja valvokaa (juuri) Sitä varten
kaikessa kestävyydessä ja anomisessa
kaikkien pyhien puolesta
19 ja minun puolestani, että minulle suuni

12 Sillä meillä ei ole taistelu verta ja
lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan,
valtoja vastaan, tämän pimeän
mailmanvaltiaita vastaan, pahan
henkiolentoja vastaan taivaan
avaruuksissa.
13 Sen tähden ottakaa päällenne
Jumalan koko aseistus kyetäksenne
pahana päivänä tekemään vastarintaa
ja kaikki suoritettuanne pysymään
pystyssä.
14 Seisokaa siis kupeenne vyötettyinä
totuuteen, pukeutuneina vanhurskauden
haarniskaan,
15 kenkinä jaloissanne rauhan
evankelion alttius.
16 Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla
voitte sammuttaa kaikki paholaisen
palavat nuolet.
17 Ottakaa myös vastaan autuuden
kypärä ja Hengen miekka, joka on
Jumalan sana,
18 kaikella rukouksella ja anomisella
rukoillen joka aika Hengessä ja juuri
sitä varten valvoen kaikessa
kestämisessä ja anomisessa kaikkien
pyhien puolesta
19 ja minun puolestani, että minulle

12 Sillä meillä ei ole taistelu verta ja
lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan,
valtoja vastaan, tässä pimeydessä
hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan,
pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan
avaruuksissa.
13 Sentähden ottakaa päällenne
Jumalan koko sota-asu, voidaksenne
pahana päivänä tehdä vastarintaa ja
kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

14 Seisokaa siis kupeet totuuteen
vyötettyinä, ja olkoon pukunanne
vanhurskauden haarniska,
15 ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan
evankeliumille.
16 Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla
voitte sammuttaa kaikki pahan palavat
nuolet,
17 ja ottakaa vastaan pelastuksen
kypäri ja Hengen miekka, joka on
Jumalan sana.
18 Ja tehkää tämä kaikella rukouksella
ja anomisella, rukoillen joka aika
Hengessä ja sitä varten valvoen
kaikessa kestäväisyydessä ja
anomisessa kaikkien pyhien puolesta;
19 ja minunkin puolestani, että minulle,

avatessani annettaisiin sanat rohkeasti julistaakseni ilosanoman salaisuutta

20 jonka vuoksi olen lähettiläänä kahleissa, jotta minä siitä* rohkeasti puhuisin niin kuin minun tulee puhua.

LOPPUSANAT

21 Mutta jotta myös te tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa, tekee teille kaiken tiettäväksi.
22 Lähetän* hänet luoksenne juuri sitä varten jotta saisitte tietää tilamme ja hän lohduttaisi sydämiänne.

23 Rauha veljille ja rakkaus uskon kanssa Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

24 Armo kaikkien kanssa jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta katoamattomuudessa. (Aamen.)*

suuni avatessani annettaisiin sana rohkeasti julistaakseni evankelion salaisuutta,
20 jonka tähden olen lähettiläänä kahleissa, jotta niissä rohkeasti puhuisin, niin kuin minun tulee puhua.

21 Mutta jotta myös tietäisitte tilani ja mitä teen, niin Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija Herrassa, tekee teille kaiken tiettäväksi.
23 Rauha veljille ja rakkaus uskon kanssa Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

24 Armo kaikkien kanssa, jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta turmeltumatonna. Aamen.
Eräissä käsikirjoituksissa on seuraava loppumaininta: "Kirjoitettu Roomasta Tykikoksen kautta."

24 Armo kaikkien kanssa, jotka rakastavat Herraamme Jeesusta Kristusta turmeltumatonna. Aamen.

kun suuni avaan, annettaisiin oikeat sanat rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta,
20 jonka tähden minä olen lähettiläänä kahleissa, että minä siitä rohkeasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee.

21 Mutta että tekin tietäisitte tilani, kuinka minun on, niin on Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, antava teille siitä kaikesta tiedon.
22 Minä lähetän hänet teidän tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää meidän tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne.
23 Rauha veljille ja rakkaus, uskon kanssa, Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

24 Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta-katoamattomuudessa.

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa jotka ovat Filippissä, sekä seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

PAAVALI RUKOILEE FILIPPILÄISTEN PUOLESTA

3 Kiitän Jumalaani joka kerta kun teitä muistan —
4 aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen kaikkien teidän puolestanne —
5 kiitän että olette osallistuneet ilosanomaan ensi päivästä tähän asti,

6 varmana juuri siitä että Hän joka on alkanut teissä hyvän työn, on saattava sen päätökseen *Jeesuksen Kristuksen* päivään saakka.
7 Niin onkin oikein minun ajatella tätä

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filipissä, sekä seurakunnan kaitsijoille ja palvelijoille.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

3 Kiitän Jumalaani joka kerta, kun teitä muistan
4 - aina joka rukouksessani ilolla rukoilen teidän kaikkien puolesta -
5 teidän osallisuudestanne evankelioon ensi päivästä tähän asti,

6 varmana juuri siitä, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on saattava sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään saakka -
7 niin kuin oikein on minun ajatella

PAAVALIN KIRJE FILIPPILÄISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille pyhille Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Filippissä, sekä myös seurakunnan kaitsijoille ja seurakuntapalvelijoille.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

3 Minä kiitän Jumalaani, niin usein kuin teitä muistan,
4 aina kaikissa rukouksissani ilolla rukoillen teidän kaikkien puolesta,
5 kiitän siitä, että olette olleet osallisia evankeliumiin ensi päivästä alkaen tähän päivään saakka,
6 varmasti luottaen siihen, että hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, on sen täyttävä Kristuksen Jeesuksen päivään saakka.
7 Ja oikein onkin, että minä näin

teistä kaikista koska *olette lähellä sydäntäni*, ja te kaikki olette sekä kahleissani että ilosanoman puolustamisessa ja vahvistamisessa kanssani armosta osalliset.
8 Sillä Jumala on todistajana kuinka teitä kaikkia ikävöitsen *Jeesuksen Kristuksen* rakkaudella.

9 Sitä rukoilen että rakkautenne yhä enemmän ja enemmän, tulisi ylitsevuotavaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä
10 tutkiaksenne mikä parasta on, jotta Kristuksen päivään olisitte puhtaat *ja moitteettomat*,

11 täynnä vanhurskauden hedelmiä jotka ovat* Jeesuksen Kristuksen vaikutusta Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

APOSTOLIN VANGITSEMISEN SEURAUS

12 Mutta tahdon. veljet. että tietäisitte jotta minun asiani on pikemmin koitunut ilosanoman menestykseksi,

13 niin että koko henkivartiostolle ja

tätä teistä kaikista, koska olette sydämessäni, teidän kaikkien ollessa sekä kahleissani että evankelion puolustamisessa ja vahvistamisessa kanssani armosta osalliset.
8 Sillä Jumala on todistajani, kuinka teitä kaikkia ikävöin Kristuksen Jeesuksen sydämellä.

9 Sitä rukoilen, että rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä,

10 tutkiaksenne sitä, mikä on tärkeää, jotta Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ja pahennuksetta,

11 täynnä vanhurskauden hedelmiä Jeesuksen Kristuksen kautta Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

12 Mutta veljet, tahdon teidän tietävän, että asiani on pikemmin koitunut evankelion menestykseksi,

13 niin että kahleeni, joissa olen

ajattelen teitä kaikkia, koska te olette minun sydämessäni, te, jotka sekä ollessani kahleissa että evankeliumia puolustaessani ja vahvistaessani olette kaikki minun kanssani armosta osalliset.
8 Sillä Jumala on minun todistajani, kuinka minä teitä kaikkia ikävöitsen Kristuksen Jeesuksen sydämellisellä rakkaudella.
9 Ja sitä minä rukoilen, että teidän rakkautenne tulisi yhä runsaammaksi tiedossa ja kaikessa käsittämisessä,

10 voidaksenne tutkia, mikä paras on, että te Kristuksen päivään saakka olisitte puhtaat ettekä kenellekään loukkaukseksi,
11 täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi.

12 Mutta minä tahdon, että te, veljet, tietäisitte, että se, mitä minulle on tapahtunut, on koitunutkin evankeliumin menestykseksi,
13 niin että koko henkivartioston ja

kaikille muille on käynyt ilmeiseksi että olen kahleissa Kristuksen vuoksi.

14 Ja niin useimmat veljistä, kahleitteni vuoksi luottaen Herraan, rohkenevat yhä enemmän pelotta puhua Jumalan sanaa.

15 Jotkut tosin julistavat Kristusta myös kateuden ja riidanhalun vuoksi, mutta toiset taas hyvässä tarkoituksessa.
16 Nämä julistavat rakkaudesta, koska tietävät että minut on pantu sanomaa puolustamaan,
17 nuo taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtain vaikuttimin, luullen lisäävän murhetta kahleihini.

18 Mitäpä siitä Kristusta kuitenkin tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa. Siitä iloitsen, olenpa yhä iloitseva.

19 Sillä tiedän että tämä koituu minulle pelastukseksi teidän rukouksenne ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla

20 hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään joutuva häpeään, vaan

Kristuksen tähden, ovat tulleet koko henkivartioston ja kaikkien muitten tietoon
14 ja useimmat veljistä, kahleitteni tähden luottaen Herraan, rohkenevat yhä enemmän pelotta puhua Jumalan sanaa.
15 Muutamat tosin julistavat Kristusta kateisinakin ja riitamielestä, mutta muutamat myös hyvästä mielestä
16 - nämä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on asetettu evankeliota puolustamaan,
17 nuo taas julistavat Kristusta juonittelusta, ei puhtaasti, luullen lisäävänsä murhetta kahleihini.

18 Vaan mitäpä tuosta, kun vain Kristusta kaikella tavoin julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Siitä iloitsen, niin, olen vielä iloitseva.

19 Sillä tiedän, että tämä koituu minulle autuudeksi teidän rukouksenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla,
20 hartaan vartoamiseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään

kaikkien muiden tietoon on tullut, että minä olen kahleissa Kristuksen tähden,

14 ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa.
15 Muutamat tosin julistavat Kristusta kateudestakin ja riidan halusta, mutta toiset hyvässä tarkoituksessa:
16 nämä tekevät sitä rakkaudesta, koska tietävät, että minut on pantu evankeliumia puolustamaan,
17 nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani.
18 Vaan mitäpä tuosta, kunhan Kristusta vain tavalla tai toisella julistetaan, joko näön vuoksi tai totuudessa! Ja siitä minä iloitsen, ja olen vastakin iloitseva.
19 Sillä minä tiedän, että tämä on päättyvä minulle pelastukseksi teidän rukoustenne kautta ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla,
20 minun hartaan odotukseni ja toivoni mukaan, etten ole missään häpeään

että Kristus nytkin niin kuin aina on tuleva kaikella rohkeudella ylistetyksi ruumiissani joko elämässä tai kuolemassa.

joutuva, vaan että Kristus nytkin niin kuin aina on tuleva aivan rohkeasti ylistetyksi ruumiissani joko elämän tai kuoleman kautta.

joutuva, vaan että Kristus nytkin, niinkuin aina, on tuleva ylistetyksi minun ruumiissani kaikella rohkeudella, joko elämän tai kuoleman kautta.

ELÄMÄ VAI KUOLEMA?

21 Sillä *elämä on minulle Kristus* ja kuolema on voitto.
22 Mutta jos tämä lihassa eläminen suo minulle työn hedelmää, niin en tiedä minkä valitsen.

23 Minua (näet) ahdistetaan kahtaalta: halu minulla on lähteä täältä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi verrattomasti parempi;"
24 mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.
25 Ja kun olen tästä varma, tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teille menestykseksi ja iloksi uskossa,
26 jotta kerskaamisenne minusta tulvailisi Kristuksessa Jeesuksessa tullessani jälleen luoksenne.

21 Sillä eläminen on minulle Kristus ja kuolema voitto.
22 Mutta jos tämä lihassa eläminen suo minulle työn hedelmää, silloin en tiedä, minkä valitsen.

23 Ahtaalla olen näitten kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se on monin verroin parempi,
24 mutta teidän tähtenne on lihassa viipyminen tarpeellisempi.
25 Kun olen tästä varma, niin tiedän jääväni eloon ja viipyväni teidän kaikkien tykönä menestymiseksenne ja uskonne iloksi,
26 jotta kerskaamisenne minusta olisi ylitsevuotavainen Kristuksessa Jeesuksessa ollessani jälleen tykönänne.

21 Sillä elämä on minulle Kristus, ja kuolema on voitto.
22 Mutta jos minun on eläminen täällä lihassa, niin siitä koituu hedelmää työlleni, ja silloin en tiedä, minkä valitsisin.
23 Ahtaalla minä olen näiden kahden välissä: halu minulla on täältä eritä ja olla Kristuksen kanssa, sillä se olisi monin verroin parempi;
24 mutta teidän tähtenne on lihassa viipymiseni tarpeellisempi.
25 Ja kun olen tästä varma, niin minä tiedän jääväni eloon ja viipyväni kaikkien teidän luonanne teidän edistymiseksenne ja iloksenne uskossa,
26 että teidän kerskaamisenne minusta olisi yhä runsaampi Kristuksessa Jeesuksessa, kun minä taas tulen teidän tykönne.

USKOVAIN ROHKAISEMISTA

27 Käyttäytykää vain Kristuksen ilosanoman arvon mukaisesti, jotta minä, tulenpa luoksenne ja näen teidät tai olen poissa saan tietää teistä, että pysytte lujina samassa Hengessä, yksimielisesti yhdessä taistellen ilosanoman uskon puolesta,

28 vastustajia missään säikähtämättä. Se on heille kadotuksen merkki mutta teille pelastuksen, vieläpä Jumalalta.

29 Sillä teidän on suotu, Kristuksen vuoksi, ei ainoastaan uskoa Häneen vaan myös kärsiä Hänen tähtensä,
30 kun teillä on sama kilvoitus minkä näitte minussa ja nyt kuulette minussa tapahtuvan.

27 Käyttäytykää vain Kristuksen evankelion arvon mukaisesti, jotta minä, tulinpa tykönne ja näin teidät tai olin poissa, kuulen teistä, että pysytte yhdessä hengessä, yksimielisesti taistellen yhtenä evankelion uskon puolesta,

28 vastustajia missään säikähtämättä - mikä on heille kadotuksen merkki, mutta teille autuuden, ja tämä tulee Jumalalta.
29 Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoasti uskoa Häneen, vaan myös kärsiä Hänen tähtensä,
30 kun teillä on sama taistelu, jonka näitte minussa ja nyt kuulette minusta.

27 Käyttäytykää vain Kristuksen evankeliumin arvon mukaisesti, että minä, tulinpa sitten teidän tykönne ja näin teidät tai olin tulematta, saan kuulla teistä, että te pysytte samassa hengessä ja yksimielisinä taistelette minun kanssani evankeliumin uskon puolesta,
28 vastustajia missään kohden säikähtämättä; ja se on heille kadotuksen, mutta teille pelastuksen merkki, merkki Jumalalta.
29 Sillä teidän on suotu, Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa häneen, vaan myös kärsiä hänen tähtensä,
30 teidän, joilla on sama taistelu, mitä näitte ja nyt kuulette minun taistelevan.

NÖYRYYDESTÄ

1 Jos siis on jotain kehoitusta Kristuksessa, jos jotain rakkauden lohtua, jos jotain Hengen yhteyttä, jos jotain sydämellisyyttä ja laupeutta,

2. Luku

1 Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

2. Luku

1 Jos siis on jotakin kehoitusta Kristuksessa, jos jotakin rakkauden lohdutusta, jos jotakin Hengen yhteyttä, jos jotakin sydämellisyyttä ja laupeutta,

2 niin tehkää iloni täydelliseksi niin että olette samaa mieltä, teillä on sama rakkaus ja yksimielisinä ajattelette samaa,

3 ette tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä vaan nöyryydessä pitäen toisia itseänne parempina.

4 Älkää katsoko kukin vain omaa hyötyänne vaan* myös toisten hyötyä.
5 Olkoon (siis) teillä se mieli joka oli Kristuksella Jeesuksellakin,
6 joka ei, vaikka Hänellä oli Jumalan muoto, katsonut saaliikseen olla Jumalan kaltainen,
7 vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan hahmon, tuli ihmisten kaltaiseksi (8) ja havaittiin olennoltaan sellaiseksi kuin ihminen.
8 Hän nöyryytti itsensä ollen kuuliainen kuolemaan asti, aina ristin kuolemaan asti.

9 Sen vuoksi Jumala onkin Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle nimen. joka on kaikkia nimiä korkeampi,

10 jotta kaikki polvet — sekä taivaallisten että maallisten ja maan alaisten olentojen

2 niin tehkää iloni täydelliseksi siten, että ajattelette samaa, omistaen saman rakkauden, yksimielisinä, samaa ajattelevina,
3 tekemättä mitään puoluemielestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan nöyryydessä pitäen muita itseänne parempina,
4 ei katsoen kukin omaanne, vaan toistenkin parasta.
5 Olkoon teillä näet se mieli, joka oli Kristuksella Jeesuksellakin,
6 joka Jumalan muotoisena ollessaan ei katsonut saaliikseen olla Jumalan vertainen,
7 vaan tyhjensi itsensä, otti orjan hahmon, tuli ihmisten kaltaiseksi ja havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;
8 nöyryytti itsensä, ollen kuuliainen kuolemaan asti, nimittäin ristin kuolemaan.
9 Sen tähden onkin Jumala Hänet korkealle korottanut ja antanut Hänelle nimen, joka on kaikkia nimiä korkeampi,
10 jotta kaikki polvet notkistuisivat Jeesuksen nimeen, sekä taivaallisten

2 niin tehkää minun iloni täydelliseksi siten, että olette samaa mieltä, että teillä on sama rakkaus, että olette sopuisat ja yksimieliset
3 ettekä tee mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian pyynnöstä, vaan että nöyryydessä pidätte toista parempana kuin itseänne
4 ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.
5 Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,
6 joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen,
7 vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;
8 hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.
9 Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,
10 niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä

— notkistuisivat Jeesuksen nimeen

11 ja jokainen kieli tunnustaisi *Isän Jumalan* kunniaksi että Jeesus Kristus on Herra.

NUHTEETON VAELLUS

12 Siis, rakkaani, niin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa — ei ainoastaan niin kuin läsnä ollessani vaan paljoa enemmän nyt poissa ollessani — pelolla ja vavistuksella oman pelastuksenne hyväksi,
13 sillä Jumala on se joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen mielisuosionsa parhaaksi.

14 Tehkää kaikki ilman nurinaa ja epäröintiä
15 jotta olisitte moitteettomat ja puhtaat, nuhteettomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joitten joukossa loistatte valonlähteinä maailmassa
16 pysyessänne elämän sanassa, minulle kerskaukseksi Kristuksen päivänä siitä

että maallisten ja maan alaisten olentojen

11 ja jokainen kieli tunnustaisi Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

12 Siis, rakkaani, niin kuin aina olette olleet kuuliaiset, ahkeroikaa - ei ainoasti niin kuin läsnä ollessani, vaan paljoa enemmän nyt poissa ollessani - pelolla ja vavistuksella oman autuutenne hyväksi;
13 sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä halajamisen että tekemisen, jotta tahtonsa toteutuisi.

14 Tehkää kaikki ilman nurinaa ja epäröintiä,
15 jotta olisitte moitteettomat ja puhtaat, tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joitten joukossa loistatte valoina maailmassa,
16 pysyessänne elämän sanassa, minulle kerskauksena Kristuksen

niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,
11 ja jokaisen kielen pitää tunnustaman Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus on Herra.

12 Siis, rakkaani, samoin kuin aina olette olleet kuuliaiset, niin ahkeroikaa, ei ainoastaan niinkuin silloin, kun minä olin teidän tykönänne, vaan paljoa enemmän nyt, kun olen poissa, pelolla ja vavistuksella, että pelastuisitte;
13 sillä Jumala on se, joka teissä vaikuttaa sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi.
14 Tehkää kaikki nurisematta ja epäröimättä,
15 että olisitte moitteettomat ja puhtaat, olisitte tahrattomat Jumalan lapset kieron ja nurjan sukukunnan keskellä, joiden joukossa te loistatte niinkuin tähdet maailmassa,
16 tarjolla pitäessänne elämän sanaa, ollen minulle kerskaukseksi Kristuksen

etten ole turhaan juossut enkä vaivaa nähnyt.
17 Mutta jos minut uhrataankin *teidän uskonne uhri- ja palvelutoimituksen vuoksi*, niin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne.

18 Samoin iloitkaa tekin. ja iloitkaa kanssani!

TIMOTEUS JA EPAFRODITUS

19 Mutta Herrassa Jeesuksessa toivon pian voivani lahoaa* Timoteuksen luoksenne jotta minäkin olisin hyvillä mielin tietää tilanne.

20 Minulla ei näet ole ketään samanmielistä joka vilpittömästi huolehtisi asioistanne,
21 sillä kaikki etsivät omaansa, eivät sitä mikä on Kristuksen Jeesuksen.

22 Mutta hänen koetellun mielensä tunnette, että niin kuin poika isäänsä hän on kanssani palvellut ilosanoman julistamisessa.
23 Hänet siis toivon voivani lähettää heti

päivänä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt.
17 Mutta jos minut uhrataankin uskonne uhriksi ja palveluksi, niin iloitsen, ja iloitsen teidän kaikkien kanssa;

18 samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa kanssani.

19 Mutta Herrassa Jeesuksessa toivon pian voivani lähettää Timoteuksen tykönne, jotta minäkin olisin hyvillä mielin saatuani tietää tilanne.

20 Minulla ei näet ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi asioistanne,
21 sillä kaikki etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä on Kristuksen Jeesuksen.
22 Mutta hänen koetellun mielensä tunnette, että niin kuin lapsi isää hän on kanssani palvellut evankeliota.

23 Hänet siis toivon lähettäväni heti

päivänä siitä, etten ole turhaan juossut enkä turhaan vaivaa nähnyt.
17 Vaan jos minut uhrataankin tehdessäni teidän uskonne uhri-ja palvelustoimitusta, niin minä kuitenkin iloitsen, ja iloitsen kaikkien teidän kanssanne;
18 samoin iloitkaa tekin, ja iloitkaa minun kanssani!

19 Toivon Herrassa Jeesuksessa pian voivani lähettää Timoteuksen teidän tykönne, että minäkin tulisin rohkaistuksi, saatuani tietää, kuinka teidän on.
20 Sillä minulla ei ole ketään samanmielistä, joka vilpittömästi huolehtisi teidän tilastanne;
21 sillä kaikki he etsivät omaansa eivätkä sitä, mikä Kristuksen Jeesuksen on.
22 Mutta hänen koetellun mielensä te tunnette, että hän, niinkuin poika isäänsä, on minua palvellut evankeliumin työssä.
23 Hänet minä siis toivon voivani

saatuani nähdä miten minun käy.

24 Mutta luotan Herrassa siihen että itsekin pian tulen.
25 Olen kuitenkin pitänyt välttämätönnä lähettää luoksenne Epafrodituksen, veljeni ja työkumppanini ja taistelutoverini, teidän lähettinne ja minun tarpeeni täyttäjän*.

26 Sillä hän oli ikävissään kaikkien teidän tähtenne ja levoton koska olitte kuulleet hänen sairastavan.
27 Hän olikin sairaana, kuoleman kielissä. Mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä vaan myös minua jotten saisi murhetta murheen lisäksi.

28 Lähetän hänet sen vuoksi sitä pikemmin jotta te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minä olisin murheettomampi.

29 Ottakaa hänet siis vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää sellaisia kunniassa.
30 Sillä Kristuksen työn vuoksi hän joutui kuoleman partaalle, kun *ei välittänyt hengestään* täyttääkseen sen mitä palveluksestanne minun suhteeni puuttui.

nähtyäni asiaini kehityksen.

24 Mutta luotan Herrassa siihen, että itsekin pian tulen.
25 Olen kuitenkin pitänyt välttämätönnä lähettää tykönne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafroditoksen, mutta teidän lähettinne ja auttajan tarpeessani.
26 Sillä hän ikävöitsi teitä kaikkia ja oli levoton, koska kuulitte, että sairasti.

27 Olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoasti häntä, vaan myös minua, jotten saisi murhetta murheen lisäksi.

28 Lähetin hänet sen tähden sitä innokkaammin, jotta hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja itse olisin murheettomampi.
29 Ottakaa hänet siis vastaan Herrassa kaikella ilolla ja pitäkää sellaisia kunniassa.
30 Sillä Kristuksen työn tähden hän joutui kuoleman partaalle, kun antautui kuoleman vaaraan täyttääkseen sen, mitä palvelustanne minua kohtaan

lähettää heti, kun olen saanut nähdä, miten minun käy.
24 Ja minä luotan Herrassa siihen, että itsekin pian olen tuleva.
25 Katson kuitenkin välttämättömäksi palauttaa luoksenne veljeni, työkumppanini ja taistelutoverini Epafrodituksen, teidän lähettinne ja auttajan minun tarpeissani.
26 Sillä hän ikävöi teitä kaikkia ja on kovin levoton siitä, että olitte kuulleet hänen sairastavan.
27 Ja hän olikin sairaana, kuoleman kielissä; mutta Jumala armahti häntä, eikä ainoastaan häntä, vaan myös minua, etten saisi murhetta murheen päälle.
28 Lähetän hänet sentähden kiiruimmiten, että te hänet nähdessänne taas iloitsisitte ja minäkin olisin murheettomampi.
29 Ottakaa siis hänet vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää semmoisia kunniassa;
30 sillä Kristuksen työn tähden hän joutui aivan kuoleman partaalle, kun pani henkensä alttiiksi tehdäkseen minulle sen palveluksen, mitä te ette

YMPÄRILEIKKAUKSESTA

1 Lopuksi, veljeni: iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä ja teille se on turvaksi,

2 Varokaa noita koiria, varokaa pahoja työntekijöitä. pilalle leikattuja.

3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me jotka palvomme Jumalaa* Hengessä ja kerskaamme Jeesuksessa emmekä luota lihaan.

4 Vaikka minulla on myös lihaan luottamisen aihetta*. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, minä vielä enemmän:
5 olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä, olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, heprealainen heprealaisista syntynyt, lain mukaan fariseus,
6 intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauden suhteen nuhteettomaksi tullut.

puuttui.

3. Luku

1 Lisäksi, veljeni: iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä ja teille se on vahvistavaa.
2 Kavahtakaa koiria, kavahtakaa pahoja työntekijöitä, kavahtakaa pilalle leikattuja.
3 Sillä leikattuja olemme me, jotka palvomme Jumalan Hengessä ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan,

4 vaikka minulla on luottamusta lihaankin. Jos joku muu luulee luottavansa lihaan, minä vielä enemmän:
5 leikattu kahdeksanpäiväisenä, Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, heprealainen heprealaisista, lain mukaan fariseus,

6 innon mukaan seurakunnan vainooja, lain vanhurskauden mukaan nuhteettomaksi tullut.

voineet tehdä.

3. Luku

1 Sitten vielä, veljeni, iloitkaa Herrassa! Samoista asioista teille kirjoittaminen ei minua kyllästytä, ja teille se on turvaksi.
2 Kavahtakaa noita koiria, kavahtakaa noita pahoja työntekijöitä, kavahtakaa noita pilalleleikattuja.
3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan,
4 vaikka minulla on, mihin luottaa lihassakin. Jos kuka muu luulee voivansa luottaa lihaan, niin voin vielä enemmän minä,
5 joka olen ympärileikattu kahdeksanpäiväisenä ja olen Israelin kansaa, Benjaminin sukukuntaa, hebrealainen hebrealaisista syntynyt, ollut lakiin nähden fariseus,
6 intoon nähden seurakunnan vainooja, lain vanhurskauteen nähden nuhteeton.

PAAVALI PYRKII LÄHEMMÄ KRISTUSTA

7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen
Kristuksen vuoksi lukenut tappioksi,

8 Niinpä luen tosiaan kaikki tappioksi
Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani
tuntemisen ylen suuren arvon vuoksi.
Hänen tähtensä olen menettänyt kaikki ja
pidän sen roskana, jotta voittaisin
omakseni Kristuksen
9 ja minun havaittaisiin olevan Hänessä,
ei oman vanhurskauteni varassa joka
tulee lain perusteella, vaan sen joka tulee
Kristuksen uskon nojalla, sen
vanhurskauden joka tulee Jumalalta uskon
perusteella,
10 tunteakseni Hänet ja Hänen
ylösnousemuksensa voiman ja
kärsimystensä osallisuuden saadessani
samankaltaisen kuoleman kuin Hän —

11 jos ehkä pääsen ylösnousemukseen*

7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen
olen Kristuksen tähden lukenut
tappioksi.
8 Niin luen tosiaankin kaikki tappioksi
Kristuksen Jeesuksen, Herrani, ylen
kalliin tuntemisen rinnalla. Hänen
tähtensä olen menettänyt kaikki ja
näen sen roskana, jotta voittaisin
omakseni Kristuksen
9 ja minun havaittaisiin olevan
Hänessä, ei omistaen omaa
vanhurskauttani, joka tulee laista, vaan
sen, joka tulee Kristuksen uskon
kautta, sen vanhurskauden, joka tulee
Jumalasta ja perustuu uskoon,
10 tunteakseni Hänet ja
nousemuksensa voiman ja
kärsimystensä osallisuuden, tullessani
kuolemansa kaltaiseksi,

11 jos jollakin tavoin pääsen
valintanousemukseen kuolleitten
joukosta.

7 Mutta mikä minulle oli voitto, sen
minä olen Kristuksen tähden lukenut
tappioksi.
8 Niinpä minä todella luen kaikki
tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen
Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen
rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen
menettänyt kaikki ja pidän sen roskana-
että voittaisin omakseni Kristuksen
9 ja minun havaittaisiin olevan hänessä
ja omistavan, ei omaa vanhurskautta,
sitä, joka laista tulee, vaan sen, joka
tulee Kristuksen uskon kautta, sen
vanhurskauden, joka tulee Jumalasta
uskon perusteella;
10 tunteakseni hänet ja hänen
ylösnousemisensa voiman ja hänen
kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani
hänen kaltaisekseen samankaltaisen
kuoleman kautta,
11 jos minä ehkä pääsen
ylösnousemiseen kuolleista.

KOHTI PÄÄMÄÄRÄÄ

12 Ei niin että jo olen sen saavuttanut tai jo tullut täydelliseksi, vaan riennän sitä kohti jotta minäkin voittaisin sen omakseni, koska myös Kristus Jeesus on voittanut minut.

13 Veljet, en vielä katso itse sitä voittaneeni, mutta yhden teen: unohtaen sen mikä on takana ja kurottautuen sitä kohti mikä on edessä.

14 riennän kohti päämäärää, Jumalan taivaallisen kutsun voittopalkintoa joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Olkoon meillä siis tämä mieli, niin monta kuin meitä on täydellistä, ja jos jossain olette toista mieltä, Jumala on ilmaiseva teille senkin.

16 Mihin tahansa olemme ehtineet, vaeltakaamme kuitenkin *saman säännön mukaan, olkaamme samaa mieltä.

17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja tarkatkaa niitä jotka näin vaeltavat, niin

12 Ei niin, että jo olen sen saavuttanut tai jo tullut täydelliseksi, vaan riennän perässä, jos sen saavuttaisin, koska myös Kristus Jeesus on saavuttanut minut.

13 Veljet, en vielä katso sitä saavuttaneeni; mutta yhden teen: unhottaen takana olevat ja kurottautuen kohti edessä olevia

14 minä riennän kohti päämäärää, Jumalan taivaallisen kutsumuksen voittopalkintoa Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Ajatelkaamme siis näin, niin monta kuin meitä on täydellistä, ja jos jotakin toisin ajattelette, Jumala ilmaisee teille senkin.

16 Mutta mihin tahansa olemme ehtineet, vaeltakaamme saman säännön mukaan, olkaamme samaa mieltä.

17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa näin vaeltavia, niin kuin me

12 Ei niin, että jo olisin sen saavuttanut tai että jo olisin tullut täydelliseksi, vaan minä riennän sitä kohti, että minä sen omakseni voittaisin, koskapa Kristus Jeesus on voittanut minut.

13 Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin,

14 minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on minut taivaallisella kutsumisella kutsunut Kristuksessa Jeesuksessa.

15 Olkoon siis meillä, niin monta kuin meitä on täydellistä, tämä mieli; ja jos teillä jossakin kohden on toinen mieli, niin Jumala on siinäkin teille ilmoittava, kuinka asia on.

16 Kunhan vain, mihin saakka olemme ehtineetkin, vaellamme samaa tietä!

17 Olkaa minun seuraajiani, veljet, ja katselkaa niitä, jotka näin vaeltavat,

kuin me olemme teille esikuvana.

KRISTUKSEN RISTIN VIHOLLISET

18 Sillä monet joista usein olen teille puhunut. vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina.
19 Heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä ja maallisia he harrastavat.
20 Mutta meidän yhteiskuntamme on taivaissa, josta myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi.
21 Hän on muuttava alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

KEHOITUKSEN SANOJA

1 Sen vuoksi, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!
2 Euodiaa kehoitan ja Syntykeä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

olemme teille esikuvana.

18 Sillä monet, joista usein olen teille sanonut ja nytkin itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina;
19 loppunsa on kadotus, vatsa on jumalansa ja kunnia on häpeässään ja maallisia harrastavat.

20 Sillä taivaissa on yhteiskuntamme, josta myös varromme Vapahtajaa, Herraa Jeesusta Kristusta,
21 joka muuttaa alennustilamme ruumiin, jotta se tulisi kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi, sillä voimalla, jolla Hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaisiksi.

4. Luku

1 Niin siis, rakkaat ja kaivatut veljeni, iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat.
2 Eurodiaa kehoitan ja Sintikeä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

niinkuin me olemme teille esikuvana.

18 Sillä monet, joista usein olen sen teille sanonut ja nyt aivan itkien sanon, vaeltavat Kristuksen ristin vihollisina;
19 heidän loppunsa on kadotus, vatsa on heidän jumalansa, heidän kunnianaan on heidän häpeänsä, ja maallisiin on heidän mielensä.
20 Mutta meillä on yhdyskuntamme taivaissa, ja sieltä me myös odotamme Herraa Jeesusta Kristusta Vapahtajaksi,
21 joka on muuttava meidän alennustilamme ruumiin kirkkautensa ruumiin kaltaiseksi sillä voimallaan, jolla hän myös voi tehdä kaikki itsellensä alamaiseksi.

4. Luku

1 Sentähden, rakkaat ja ikävöidyt veljeni, te minun iloni ja kruununi, seisokaa näin Herrassa lujina, rakkaat!
2 Euodiaa minä kehoitan ja Syntykeä minä kehoitan olemaan yksimielisiä Herrassa.

3 Pyydän myös sinua, oikea työtoverini*:
auta näitä vaimoja jotka ovat taistelleet
kanssani ilosanoman puolesta yhdessä
sekä Kleemensin että muitten työtoverieni
kanssa, joitten nimet ovat elämän kirjassa.

4 Iloitkaa aina Herrassa! Vielä sanon:
iloitkaa!
5 Tulkoon lempeytenne kaikkien ihmisten
tietoon. Herra on lähellä.
6 Älkää mistään murehtiko vaan tulkoot
pyyntönne kaikessa rukouksin ja anomisin
kiitoksen kanssa Jumalalle tiettäviksi,

7 ja Jumalan rauha joka on kaikkea
ymmärrystä ylempi, on varjeleva
sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa
Jeesuksessa.
8 Sitten vielä, veljet: kaikkea mikä on
totta, kaikkea mikä on kunnioitettavaa,
kaikkea mikä on oikeaa, kaikkea mikä on
puhdasta, kaikkea mikä on rakastettavaa,
kaikkea mikä on hyvältä kuuluvaa, jos on
jokin avu ja jos on jotain kiitettävää, sitä
ajatelkaa.
9 Mitä myös olette minulta oppineet ja
saaneet ja kuulleet ja minussa nähneet,

3 Pyydän myös sinua, tosi Sinsigos:
auta näitä vaimoja, jotka ovat kanssani
taistelleet evankelion puolesta yhdessä
sekä Kleemensin että muitten
työtoverieni kanssa, joitten nimet ovat
elämän kirjassa.

4 Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin
sanon: iloitkaa!
5 Tulkoon lempeytenne kaikkien
ihmisten tietoon. Herra on lähellä.
6 Älkää mistään murehtiko, vaan
tulkoot pyyntönne kaikessa rukouksin
ja anomisin kiitoksen kanssa Jumalalle
tiettäviksi,
7 ja Jumalan rauha, joka on kaikkea
ymmärrystä ylempi, varjelee sydämenne
ja ajatuksenne Kristuksessa
Jeesuksessa.
8 Lisäksi, veljet: kaikkea, mikä on
totta, mikä kunnioitettavaa, mikä
oikeaa, mikä puhdasta, mikä
rakastettavaa, mikä hyvältä kuuluvaa,
jos on jokin avu ja jos jotakin kiitosta,
sitä ajatelkaa;

9 mitä myös olette minulta oppineet
ja saaneet ja kuulleet ja minussa

3 Myös sinua, sinä minun oikea
Synsygukseni, minä pyydän: ole näille
vaimoille avullinen, sillä he ovat
taistelleet minun kanssani evankeliumin
hyväksi, yhdessä sekä Klemensin että
muiden työtoverieni kanssa, joiden
nimet ovat elämän kirjassa.
4 Iloitkaa aina Herrassa! Vieläkin minä
sanon: iloitkaa!
5 Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien
ihmisten tietoon. Herra on lähellä.
6 Älkää mistään murehtiko, vaan
kaikessa saattakaa pyyntönne
rukouksella ja anomisella kiitoksen
kanssa Jumalalle tiettäväksi,
7 ja Jumalan rauha, joka on kaikkea
ymmärrystä ylempi, on varjeleva teidän
sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa
Jeesuksessa.
8 Ja vielä, veljet, kaikki, mikä on totta,
mikä kunnioitettavaa, mikä oikeaa, mikä
puhdasta, mikä rakastettavaa, mikä
hyvältä kuuluvaa, jos on jokin avu ja
jos on jotakin kiitettävää, sitä ajatelkaa;

9 mitä myös olette oppineet ja saaneet
ja minulta kuulleet ja minussa nähneet,

sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva kanssanne.

PAAVALI ILOITSEE FILIPPILÄISTEN AVUSTA

10 Olen kuitenkin suuresti iloinnut Herrassa että te viimeinkin olette elpyneet ajattelemaan minun parastani. Olette sitä ajatelleetkin mutta teillä ei ole ollut tilaisuutta.
11 Ei niin että puutteen vuoksi puhun, sillä olen oppinut oloihini tyytymään.

12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa. Kaikkeen ja kaikenlaisiin olen tottunut, sekä olemaan kylläinen että näkemään nälkää, sekä elämään runsaudessa että kärsimään puutetta.

13 Kaikki voin Hänessä, (Kristuksessa,) joka minua vahvistaa.
14 Kuitenkin teitte hyvin ottaessanne osaa ahdinkooni,
15 Mutta tekin, filippiläiset, tiedätte että ilosanoman alkuaikana, kun läksin Makedoniasta, ei mikään seurakunta, paitsi te yksin, osallistunut kanssani tilitykseen annetusta ja vastaan otetusta.

nähneet, sitä harjoittakaa, niin rauhan Jumala on kanssanne.

10 Mutta iloitsin suuresti Herrassa, että te viimeinkin olette elpyneet pitämään minusta huolta, mitä jo ennen ajattelitte, mutta teillä ei ollut tilaisuutta.
11 Ei niin, että puutteen vuoksi puhun, sillä olen oppinut oloihini tyytymään.
12 Osaan elää niukasti, osaan myös elää runsaudessa. Kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin olen tottunut, sekä tulemaan ravituksi että näkemään nälkää, sekä elämään runsaudessa että kärsimään puutetta.
13 Kaikki voin Hänessä, Kristuksessa, joka minua vahvistaa.
14 Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa vaivaani.
15 Mutta tekin, filippiläiset, tiedätte, että evankelion alkuaikana, kun läksin Makedoniasta, ei mikään seurakunta, paitsi te yksin, käynyt kanssani tiliyhteyteen menoista ja tuloista.

sitä tehkää, niin rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne.

10 Minä ihastuin suuresti Herrassa, että te jo vihdoinkin olitte elpyneet pitämään minusta huolta, johon teillä ennenkin oli ollut halua, vaikka ei tilaisuutta.
11 Ei niin, että minä puutteen vuoksi tätä sanon; sillä minä olen oppinut oloihini tyytymään.
12 Osaan elää niukkuudessa, osaan myös elää runsaudessa; kaikkeen ja kaikenlaisiin oloihin minä olen tottunut; sekä olemaan ravittuna että näkemään nälkää, elämään sekä runsaudessa että puutteessa.
13 Kaikki minä voin hänessä, joka minua vahvistaa.
14 Kuitenkin teitte hyvin, kun otitte osaa minun ahdinkooni.
15 Tiedättehän tekin, filippiläiset, että evankeliumin alkuaikoina, kun lähdin Makedoniasta, ei mikään muu seurakunta kuin te yksin käynyt minun kanssani tiliyhteyteen annetusta ja

16 Sillä Tessalonikaankin te minulle sekä kerran että kahdesti lähetitte apua tarpeeseeni.
17 Ei niin että haluan lahjaa, vaan haluan hedelmää joka karttuu teidän hyväksenne.

18 Olenhan saanut kaikkea, jopa ylen runsaasti. Minulla on yltäkyllin saatuani Epafroditukselta lähetyksenne, joka on suloinen tuoksu, Jumalalle mieluinen, otollinen uhri.
19 Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki tarpeemme kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

20 Mutta Jumalallemme ja Isällemme iäisesti. Aamen.

16 Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran ja kahdesti lähetitte puutteeseeni.
17 Ei niin, että haluan lahjaa, vaan haluan tilillenne karttuvaa hedelmää.

18 Olen saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yltäkyllin saatuani Epafroditokselta lähetyksenne, "suloisen tuoksun", otollisen, Jumalalle mieluisen uhrin.
19 Mutta Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.

20 Mutta Jumalallemme ja Isällemme kunnia mailmanajasta toiseen. Totisesti.

vastaanotetusta.
16 Sillä Tessalonikaankin te minulle kerran, jopa kahdesti, lähetitte, mitä tarvitsin.
17 Ei niin, että haluaisin lahjaa, vaan minä haluan teidän hyväksenne karttuvaa hedelmää.
18 Olen nyt saanut kaikkea, jopa ylenpalttisesti; minulla on yllinkyllin, saatuani Epafroditukselta teidän lähetyksenne, joka on "suloinen tuoksu", otollinen, Jumalalle mieluinen uhri.
19 Mutta minun Jumalani on rikkautensa mukaisesti täyttävä kaikki teidän tarpeenne kirkkaudessa, Kristuksessa Jeesuksessa.
20 Mutta meidän Jumalallemme ja Isällemme kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

LOPPUTERVEHDYS

21 Tervehtikää jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Teitä tervehtivä kanssani olevat veljet.

22 Teitä tervehtivät kaikki pyhät mutta varsinkin ne jotka ovat keisarin

21 Tervehtikää jokaista pyhää Kristuksessa Jeesuksessa. Teitä tervehtivät kanssani olevat veljet.

22 Teitä tervehtivät kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat keisarin

21 Tervehdys jokaiselle pyhälle Kristuksessa Jeesuksessa. Tervehdyksen lähettävät teille minun kanssani olevat veljet.
22 Tervehdyksen lähettävät teille kaikki pyhät, mutta varsinkin ne, jotka ovat

huoneväkeä.
23 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

huoneväkeä.
23 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo henkenne kanssa. Aamen.

keisarin huoneväkeä.
23 Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa.

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

2 Kolossassa oleville pyhille ja uskoville veljillenne Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme (, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta).

PAAVALIN KIITOS JA ESIRUKOUS

3 Kiitämme Jumalaa (ja) Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää aina rukoillessamme puolestanne,
4 sillä olemme kuulleet uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudesta mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan

5 sen toivon perusteella joka teille on talletettuna taivaissa. Siitä te olette ennen

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus,
2 Kolossassa oleville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme.

3 Kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Isää aina, kun rukoilemme puolestanne,
4 kuultuamme uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan,
5 sen toivon tähden, joka teille on talletettuna taivaissa ja josta jo olette

PAAVALIN KIRJE KOLOSSALAISILLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, ja veli Timoteus

2 Kolossassa asuville pyhille ja uskoville veljille Kristuksessa. Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme!

3 Me kiitämme Jumalaa, Herramme Jeesuksen Kristuksen Isää, aina kun rukoilemme teidän edestänne,
4 sillä me olemme saaneet kuulla teidän uskostanne Kristuksessa Jeesuksessa ja rakkaudesta, mikä teillä on kaikkia pyhiä kohtaan;
5 me kiitämme häntä sen toivon tähden, joka teille on talletettuna

kuulleet sen ilosanoman totuuden sanassa

6 joka on tullut luoksenne. Niin kuin se kantaa hedelmää [ja kasvaa] myös koko maailmassa, niin teidänkin keskellänne siitä päivästä alkaen jona kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,

7 niin kuin opitte Epafraalta, rakkaalta palvelutoveriltamme. Hän on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne.

8 Hän on myös kertonut meille rakkaudestanne Hengessä.
9 Sen vuoksi emme mekään siitä päivästä alkaen jona sen kuulimme, lakkaa puolestanne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,

10 vaeltaaksenne Herran edessä arvokkaasti, kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisessa*,

kuulleet sen evankelion totuuden sanassa,

6 joka on tullut tykönne, niin kuin se myös on koko mailmassa hedelmää kantavana ja kasvavana, samoin kuin teidänkin keskellänne siitä päivästä alkaen, jona kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,

7 niin kuin sen opitte Epafraalta, rakkaalta palvelukumppaniltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne,
8 ja joka on myös kertonut meille rakkaudestanne Hengessä.
9 Sen tähden emme mekään siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, lakkaa puolestanne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen Hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,
10 vaeltaaksenne Herran arvon mukaisesti, kaikeksi mielihyväksi, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta,

taivaissa ja josta jo ennen olette kuulleet sen evankeliumin totuuden sanassa,
6 joka on tullut teidän tykönne, niinkuin se on myös kaikessa maailmassa, missä se kantaa hedelmää ja kasvaa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne siitä päivästä alkaen, jona te kuulitte ja opitte tuntemaan Jumalan armon totuudessa,
7 niinkuin te sen opitte Epafraalta, meidän rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka on uskollinen Kristuksen palvelija teidän hyväksenne
8 ja joka myös on kertonut meille teidän rakkaudestanne Hengessä.
9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,
10 vaeltaaksenne Herran edessä arvollisesti, hänelle kaikessa otollisesti, kaikessa hyvässä työssä hedelmää kantaen ja kasvaen Jumalan tuntemisen kautta,

11 Hänen kirkkautensa väkevyyden
mukaan kaikella voimalla vahvistettuina
olemaan iloiten kestäviä ja pitkämielisiä
kaikessa.
12 kiittäen Isää joka on tehnyt meidät
soveliaiksi pyhäin perinnön osallisuuteen
valossa.
13 Hän on pelastanut meidät pimeän
vallasta ja siirtänyt 'rakkaan Poikansa'
valtakuntaan.

11 kirkkautensa väkevyyden mukaan
kaikella voimalla vahvistettuina
kaikkeen kestävyyteen ja
pitkämielisyyteen,
12 ilolla kiittäen Isää, joka on tehnyt
teidät kelvollisiksi pyhien perinnön
osallisuuteen valossa
13 ja joka on pelastanut meidät
pimeän vallasta ja siirtänyt rakkautensa
Pojan valtakuntaan.

11 ja hänen kirkkautensa väkevyyden
mukaan kaikella voimalla vahvistettuina
olemaan kaikessa kestäviä ja
pitkämielisiä, ilolla
12 kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät
soveliaiksi olemaan osalliset siitä
perinnöstä, mikä pyhillä on valkeudessa,
13 häntä, joka on pelastanut meidät
pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät
rakkaan Poikansa valtakuntaan.

JEESUS JA HÄNEN TYÖNSÄ

14 Hänessä meillä on lunastus (Hänen
verensä ansiosta), syntien anteeksianto.
15 Hän on näkymättömän Jumalan kuva,
kaiken luomakunnan esikoinen.

16 Sillä Hänessä luotiin kaikki mikä on
taivaissa ja mikä on maan päällä,
näkyväiset ja näkymättömät, olkoot
valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai
valtoja. Kaikki on luotu Hänen avullaan ja
Häntä varten.
17 Hän myös on ennen kaikkia, ja
Hänessä kaikki pysyy voimassa.
18 Hän on ruumiin eli seurakunnan pää,
Hän joka on alku, esikoisena kuolleista

14 Hänessä meillä on lunastus,
syntien anteeksianto.
15 Hän on näkymättömän Jumalan
kuva, kaiken luomakunnan esikko.

16 Sillä Hänessä luotiin kaikki, mikä
on taivaissa ja mikä maan päällä,
näkyväiset ja näkymättömät, joko
valtaistuimia tai herrauksia tai
hallituksia tai valtoja; kaikki on luotu
Hänen kauttansa ja Häneen.
17 Hän on ennen kaikkia, ja Hänessä
on kaikki pysynyt voimassa.
18 Hän on ruumiin eli seurakunnan
pää. Hän on alku, esikko kuolleista,

14 Hänessä meillä on lunastus, syntien
anteeksisaaminen,
15 ja hän on näkymättömän Jumalan
kuva, esikoinen ennen kaikkea
luomakuntaa.
16 Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä
taivaissa ja mikä maan päällä on,
näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne
valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia
tai valtoja, kaikki on luotu hänen
kauttansa ja häneen,
17 ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä
pysyy kaikki voimassa.
18 Ja hän on ruumiin, se on:
seurakunnan, pää; hän, joka on alku,

noussut*, jotta Hän kaikessa olisi ensimmäinen.

19 Sillä *Jumala näki hyväksi että koko täyteys asuisi* Hänessä
20 ja että Hän, tehden rauhan Hänen ristinsä veren perusteella, Hänen ansiostaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, Hänen ansiossaan sekä maan päällä olevat että taivaissa olevat.
21 Teidätkin jotka kerran olitte vieraantuneita ja vihamiehiä mieleltänne pahoissa töissä, Hän kuitenkin nyt on sovittanut
22 *Poikansa lihan* ruumiissa, kuoleman perusteella, asettaakseen teidät pyhinä ja moitteettomina ja nuhteettomina eteensä.

23 jos vain pysytte uskossa vahvistettuina ja lujina, horjahtamatta pois sen ilosanoman toivosta jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa mikä on taivaan alla. ja jonka ilosanoman palvelijaksi minä Paavali olen tullut.

jotta Hän kaikessa olisi ensimmäinen.

19 Sillä koko Täyteys näki hyväksi asua Hänessä
20 ja tehden rauhan Hänen ristinsä veren kautta Hänen kauttaan sovittaa itsensä kanssa kaikki, Hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.

21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneita ja mieleltä vihamiehiä pahoissa töissä, on kuitenkin nyt sovittanut
22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä,
23 jos vain pysytte uskoon perustuneina ja lujina, horjumatta pois sen evankelion toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa, mikä on taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä Paavali olen tullut.

esikoinen kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi kaikessa ensimmäinen.
19 Sillä Jumala näki hyväksi, että kaikki täyteys hänessä asuisi
20 ja että hän, tehden rauhan hänen ristinsä veren kautta, hänen kauttaan sovittaisi itsensä kanssa kaikki, hänen kauttaan kaikki sekä maan päällä että taivaissa.
21 Teidätkin, jotka ennen olitte vieraantuneet ja mieleltänne hänen vihamiehiänsä pahoissa teoissanne, hän nyt on sovittanut
22 Poikansa lihan ruumiissa kuoleman kautta, asettaakseen teidät pyhinä ja nuhteettomina ja moitteettomina eteensä,
23 jos te vain pysytte uskossa, siihen perustuneina ja siinä lujina, horjahtamatta pois sen evankeliumin toivosta, jonka olette kuulleet, jota on julistettu kaikessa luomakunnassa taivaan alla ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut.

PAAVALI SEURAKUNNAN PALVELIJANA

24 Nyt iloitsen kärsiessäni tähtenne, ja
täytän sen mitä vielä lihassani puuttuu
Kristuksen ahdistuksista Hänen ruumiinsa
hyväksi joka on seurakunta.

25 Sen palvelijaksi olen tullut Jumalan
taloudenhoidon mukaan joka minulle teitä
varten on uskottu täydellisesti julistaakseni
Jumalan sanan,

26 sen salaisuuden on ollut kätkettynä
ikiajoista ja sukupolvista asti mutta nyt on
ilmoitettu Hänen pyhilleen.

27 Heille Jumala tahtoi tehdä tiettäväksi
mikä pakanain keskellä on tämän
salaisuuden kirkkauden rikkaus. joka on
Kristus teissä, kirkkauden toivo.

28 Häntä me julistamme neuvoen jokaista
ihmistä ja opettaen jokaista ihmistä
'kaikessa viisaudessa', asettaaksemme
jokaisen ihmisen esiin täydellisenä
Kristuksessa (Jeesuksessa).
29 Sitä varten vaivaa näenkin, taistellen
Hänen vaikutuksensa mukaan mikä

24 Nyt iloitsen kärsiessäni tähtenne ja
täytän sen, mitä vielä puuttuu
Kristuksen ahdistuksista, lihassani
Hänen ruumiinsa hyväksi, joka on
seurakunta,
25 jonka palvelijaksi olen tullut
Jumalan armotalouden mukaan, joka
on minulle annettu teitä varten,
täyttääkseni Jumalan sanan
julistamisen,
26 sen salaisuuden, joka on ollut
kätkettynä mailmanajoista ja
sukupolvista asti, mutta nyt ilmoitettu
Hänen pyhillensä,
27 joille Jumala tahtoi tehdä
tiettäväksi, kuinka rikas on pakanain
keskellä tämän salaisuuden kirkkaus,
se on: Kristus teissä, kirkkauden toivo.

28 Häntä me julistamme, neuvoen
jokaista ihmistä ja opettaen jokaista
ihmistä kaikessa viisaudessa,
asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen
täydellisenä Kristuksessa.
29 Sitä varten vaivaa näenkin,
taistellen Hänen vaikutuksensa mukaan,

24 Nyt minä iloitsen kärsiessäni teidän
tähtenne, ja mikä vielä puuttuu
Kristuksen ahdistuksista, sen minä
täytän lihassani hänen ruumiinsa
hyväksi, joka on seurakunta,
25 jonka palvelijaksi minä olen tullut
Jumalan armotalouden mukaan, joka
minulle on annettu teitä varten,
täydellisesti julistaakseni Jumalan
sanan,
26 sen salaisuuden, joka on ollut
kätkettynä ikuisista ajoista ja polvesta
polveen, mutta joka nyt on ilmoitettu
hänen pyhillensä,
27 joille Jumala tahtoi tehdä
tiettäväksi, kuinka suuri pakanain
keskuudessa on tämän salaisuuden
kirkkaus: Kristus teissä, kirkkauden
toivo.
28 Ja häntä me julistamme, neuvoen
jokaista ihmistä ja opettaen jokaista
ihmistä kaikella viisaudella,
asettaaksemme esiin jokaisen ihmisen
täydellisenä Kristuksessa.
29 Sitä varten minä vaivaa näenkin,
taistellen hänen vaikutuksensa mukaan,

minussa voimallisesti vaikuttaa.

2. Luku

1 Sillä haluan teidän tietävän kuinka suuri kilvoittelu minulla on tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niitten vuoksi jotka eivät ole nähneet ruumiillisia kasvojani,
2 jotta heidän sydämensä saisivat rohkaisua, yhteen liittyneinä rakkaudessa, ja pääsisivät täysin varman ymmärtämisen koko rikkauteen, Jumalan ja Isän ja Kristuksen salaisuuden tuntemiseen,

3 Hänen jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.
4 Tämän sanon jottei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.
5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin kanssanne hengessä, iloiten ja pannen merkille järjestyksenne ja lujan uskonne Kristukseen.

joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2. Luku

1 Tahdon näet teidän tietävän, kuinka suuri kilpailu minulla on tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien niitten tähden, jotka eivät ole ruumiillisia kasvojani nähneet,
2 jotta heidän sydämensä saisivat kehoitusta, yhteen liittyneinä rakkaudessa, ja pääsisivät täysin varman ymmärtämisen koko rikkauteen, Jumalan salaisuuden, Kristuksen tuntemiseen,
3 Hänen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.
4 Tämän sanon, jottei kukaan teistä pettäisi suostuttelevilla puheilla,
5 sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin kanssanne hengessä, iloiten ja pannen merkille järjestyksenne ja lujan uskonne Kristukseen.

joka minussa voimallisesti vaikuttaa.

2. Luku

1 Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähtenne ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet,
2 että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikkauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
3 jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä.
4 Tämän minä sanon, ettei kukaan teitä pettäisi suostuttelevilla puheilla.
5 Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee, ja teidän lujan uskonne Kristukseen.

TÄYTEYS KRISTUKSESSA

6 Niin kuin siis olette ottaneet vastaan
Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin
vaeltakaa Hänessä,
7 Häneen juurtuneina ja Hänessä
rakentuen ja uskossa vahvistuen niin kuin
teille on opetettu, ja olkaa (siinä)
ylitsevuotavaiset kiitollisin mielin.
8 Katsokaa ettei kukaan saa teitä
saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä
petoksella, nojautuen ihmisten
perinnäissääntöihin ja maailman
alkeisvoimiin eikä Kristukseen.

9 Sillä Hänessä asuu jumaluuden koko
täyteys ruumiillisesti,
10 ja te olette täytetyt Hänessä joka on
kaiken hallituksen ja vallan pää.
11 Hänessä olette myös ympärileikatut
käsittä suoritetulla ympärileikkauksella
(syntisen) lihan ruumiin pois riisumisella
Kristuksen ympärileikkauksella,

12 haudattuina Hänen kanssaan
kasteessa, jossa myös olette Hänen
kanssaan herätetyt Jumalan vaikuttaman
uskon voimasta, Hänen joka herätti Hänet

6 Niin kuin siis olette vastaanottaneet
Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin
vaeltakaa Hänessä,
7 Häneen juurtuneina ja Hänessä
rakentuen ja uskossa vahvistuen, niin
kuin teille on opetettu, ja olkoon
kiitoksenne ylitsevuotavainen.
8 Katsokaa, ettei ole ketään, joka saa
teidät saaliikseen järkeisopilla ja
tyhjällä petoksella ihmisten
perinnäissäännön ja mailman
alkeisvoimien mukaan eikä Kristuksen
mukaan.
9 Sillä Hänessä asuu jumaluuden
koko täyteys ruumiillisesti,
10 ja olette täydelliset Hänessä, joka
on kaiken hallituksen ja vallan pää;
11 Hänessä olette myös leikatut
käsittä suoritetulla leikkauksella, lihan
ruumiin pois riisumisella, Kristuksen
leikkauksella,

12 haudattuina Hänen kanssaan
kasteessa, jossa myös olette
kanssaherätetyt uskon kautta.

6 Niinkuin te siis olette omaksenne
ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran,
niin vaeltakaa hänessä,
7 juurtuneina häneen ja hänessä
rakentuen ja uskossa vahvistuen,
niinkuin teille on opetettu; ja olkoon
teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen.
8 Katsokaa, ettei kukaan saa teitä
saaliikseen järkeisopilla ja tyhjällä
petoksella, pitäytyen ihmisten
perinnäissääntöihin ja maailman
alkeisvoimiin eikä Kristukseen.

9 Sillä hänessä asuu jumaluuden koko
täyteys ruumiillisesti,
10 ja te olette täytetyt hänessä, joka
on kaiken hallituksen ja vallan pää,
11 ja hänessä te myös olette
ympärileikatut, ette käsintehdyllä
ympärileikkauksella, vaan lihan ruumiin
poisriisumisella, Kristuksen
ympärileikkauksella:
12 ollen haudattuina hänen kanssaan
kasteessa, jossa te myös hänen
kanssaan olette herätetyt uskon kautta,
jonka vaikuttaa Jumala, joka herätti

kuolleista.
13 Teidätkin jotka olitte kuolleet rikkomustenne ja lihanne ympärileikkaamattomuuden vuoksi [teidät] Hän teki eläviksi yhdessä Hänen kanssaan, antaen teille anteeksi kaikki rikkomukset,
14 pyyhittyään pois sen käsikirjoituksen säännöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli vastustajamme; sen Hän otti pois tieltä nauliten sen ristiin."

15 Riisuttuaan aseista hallitukset ja vallat Hän asetti ne julkisesti häpeän alaisiksi saaden niistä Hänessä riemuvoiton.

VAROITUS MUOTOJUMALISUUTTA VASTAAN

16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta tai juhlan tai uudenkuun tai sapattien vuoksi,

17 Jotka ovat tulevaisten varjo, mutta

13 Tämän uskon vaikuttaa Jumala, joka herätti Hänet kuolleista.

14 Teidätkin, jotka olitte kuolleet rikkomuksiinne ja lihanne leikkaamattomuuteen, teki eläviksi yhtenä Hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikkomukset,
15 pyyhittyään pois meitä vastaan olevan käsikirjoituksen säännöksineen, joka oli vastustajamme; sen on ottanut tieltä pois nauliten sen ristiin.
16 Riisuttuaan aseista hallitukset ja vallat paljasti ne julkisesti saavuttaen niistä Hänen kauttansa riemuvoiton.

17 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta tai juhlan tai uudenkuun tai sapatin takia,

18 jotka ovat tulevaisten varjo, mutta

hänet kuolleista.
13 Ja teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja lihanne ympärileikkaamattomuuteen, teidät hän teki eläviksi yhdessä hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikokset,

14 ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin.

15 Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun.

16 Älköön siis kukaan teitä tuomitko syömisestä tai juomisesta, älköön myös minkään juhlan tai uudenkuun tai sapatin johdosta,
17 jotka vain ovat tulevaisten varjo,

todellisuus* on Kristuksen.
18 Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoa kukaan joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelten palvelemiseen, tunkeutuen* siihen mitat "ei ole nähnyt, ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama"

19 eikä pysy Päässä, josta koko ruumis nivelten ja jänteitten tukemana koossa pitämänä kasvaa Jumalan antamaa kasvua.
20 Jos olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi — ikään kuin eläisitte maailmassa — alistutte säännöksiin:
21 Älä tartu, älä maista, älä koske!
22 — ihmisten käskyjen ja oppien mukaan? Tämä kaikki on luotu käytössä häviämään.
23 Sillä on tosin viisauden maine omavalintaisen jumalanpalveluksen ja nöyryyden ja ruumiin kurittamisen vuoksi, mutta sillä ei ole mitään arvoa lihan tyydyttämisen takia.

ruumis on Kristuksen.
19 Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoa kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelimäiseen hurskasteluun ja syventyy näkyihinsä ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama
20 eikä pysy kiinni Päässä, josta koko ruumis, nivelten ja jänteitten tukemana ja koossa pitämänä kasvaa Jumalan antamaa kasvua.
21 Jos olette Kristuksen kanssa kuolleet pois mailman alkeisvoimista, miksi alistutte säännöksiin - ikään kuin eläisitte mailmassa:
22 "Älä tartu, älä maista, älä koske!"
23 - mikä kaikki on tarkoitettu häviämään käyttämisen kautta - ihmisten käskyjen ja oppien mukaan?
24 Tällä kaikella tosin on viisauden maine omatahtoisessa jumalanpalvelussa ja nöyryydessä ja ruumiin säälimättömässä kohtelussa - ei kunniassa - lihan tyydyttämiseksi.

mutta ruumis on Kristuksen.
18 Älköön teiltä riistäkö voittopalkintoanne kukaan, joka on mieltynyt nöyryyteen ja enkelien palvelemiseen ja pöyhkeilee näyistään ja on lihallisen mielensä turhaan paisuttama
19 eikä pitäydy häneen, joka on pää ja josta koko ruumis, nivelten ja jänteiden avulla koossa pysyen, kasvaa Jumalan antamaa kasvua.
20 Jos te olette Kristuksen kanssa kuolleet pois maailman alkeisvoimista, miksi te, ikäänkuin eläisitte maailmassa, sallitte määrätä itsellenne säädöksiä:
21 Älä tartu, älä maista, älä koske!
22- sehän on kaikki tarkoitettu katoamaan käyttämisen kautta -ihmisten käskyjen ja oppien mukaan?
23 Tällä kaikella tosin on viisauden maine itsevalitun jumalanpalveluksen ja nöyryyden vuoksi ja sentähden, ettei se ruumista säästä; mutta se on ilman mitään arvoa, ja se tapahtuu lihan tyydyttämiseksi.

UUSI ELÄMÄ KRISTUKSESSA

1 Jos siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, etsikää sitä mikä on ylhäällä, jossa Kristus on istuen Jumalan oikealla puolella.
2 Ajatelkaa sitä mikä on ylhäällä, älkää sitä mikä on maan päällä.

3 Sillä te olette kuolleet ja elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa.

4 Kun Kristus, meidän elämämme ilmestyy, silloin tekin ilmestytte Hänen kanssaan kirkkaudessa.
5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, aistillisuus, paha himo ja ahneus joka on epäjumalanpalvelua,
6 sillä niitten vuoksi tulee Jumalan viha (tottelemattomien päälle).
7 Niissä tekin kerran vaelsitte kun niissä elitte.
8 Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.
9 Älkää valhetelko toisillenne, koska olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen

3. Luku

1 Jos siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, etsikää sitä mikä on ylhäällä, jossa Kristus on istuen Jumalan oikealla.
2 Ajatelkaa sitä, mikä on ylhäällä, älkää sitä, mikä maan päällä.

3 Sillä olette kuolleet ja elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa.
4 Kun Kristus, elämämme, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte kanssaan kunniassa.
5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalan palvelua;
6 sillä niitten tähden tulee Jumalan viha
7 ja niissä tekin kerran vaelsitte, kun niissä elitte.
8 Mutta nyt pankaa tekin pois kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus, häpeällinen puhe suustanne.
9 Älkää valhetelko toisillenne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan

3. Luku

1 Jos te siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, niin etsikää sitä, mikä on ylhäällä, jossa Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella.
2 Olkoon mielenne siihen, mikä ylhäällä on, älköön siihen, mikä on maan päällä.
3 Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkettynä Kristuksen kanssa Jumalassa;
4 kun Kristus, meidän elämämme, ilmestyy, silloin tekin hänen kanssaan ilmestytte kirkkaudessa.
5 Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, kiihko, paha himo ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta,
6 sillä niiden tähden tulee Jumalan viha,
7 ja niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elitte.
8 Mutta nyt pankaa tekin pois ne kaikki: viha, kiivastus, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne.
9 Älkää puhuko valhetta toisistanne, te, jotka olette riisuneet pois vanhan

10 ja pukeutuneet uuteen joka uudistuu tietoon Luojansa kuvan mukaan.

11 Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista. ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista. ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.
12 Pukeutukaa niin kuin Jumalan valitsemat, pyhät ja rakastetut sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
13 kärsien toisianne ja antaen toisillenne anteeksi jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Kristuskin on teille anteeksi antanut, niin antakaa tekin.

14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen joka on täydellisyyden side.

15 Vallitkoon sydämissänne Jumalan rauha, johon olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana. Opettakaa ja neuvokaa toisianne

ihmisen tekoinensa
10 ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon Luojansa kuvan mukaan.
11 Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei leikkausta eikä leikkaamattomuutta, ei barbaaria eikä skyyttalaista, ei orjaa eikä vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.
12 Pukeutukaa siis, Jumalan valitsemina, pyhinä ja rakastettuina, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
13 kärsien toisianne ja antaen toisillenne anteeksi, jos kellä on moitetta toista vastaan; niin kuin Herrakin on teille anteeksi antanut, niin tehkää tekin.
14 Mutta kaiken tämän yllä rakkaus, joka sitoo eheyteen.

15 Vallitkoon sydämissänne Kristuksen rauha, johon olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja

ihmisen tekoinensa
10 ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tietoon, Luojansa kuvan mukaan.
11 Ja tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ei ympärileikkausta eikä ympärileikkaamattomuutta, ei barbaaria, ei skyyttalaista, ei orjaa, ei vapaata, vaan kaikki ja kaikissa on Kristus.
12 Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituita, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen,
13 kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.
14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.
15 Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.
16 Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana; opettakaa ja neuvokaa toinen

kaikessa viisaudessa psalmein (ja)
kiitosvirsin ja hengellisin lauluin, kiitollisina
laulaen sydämissänne Herralle.

17 Kaikki minkä teette sanoin tai töin,
kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä,
kiittäen Jumalaa ja Isää Hänen kauttaan.

neuvokaa toisianne kaikessa
viisaudessa salmein ja kiitosvirsin ja
hengellisin lauluin, kiitollisina veisaten
sydämissänne Jumalalle.
17 Kaikki, minkä teette puhein tai
töin, kaikki tehkää Herran Jeesuksen
nimessä, kiittäen Jumalaa ja Isää
kauttansa.

toistanne kaikessa viisaudessa,
psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä
lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle
sydämissänne.
17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai
työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen
nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen
kauttansa.

KRISTILLINEN PERHE-ELÄMÄ

18 Vaimot, olkaa (omille) miehillenne
alamaiset niin kuin sopii Herrassa,
19 Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä
olko heitä kohtaan katkerat,
20 Lapset, olkaa vanhemmillenne kaikessa
kuuliaiset, sillä se on otollista Herralle*.

21 Isät, älkää ärsyttäkö lapsianne, ettei
heistä tulisi pelokkaita.
22 Palvelijat, olkaa maallisille isännillenne
kaikessa kuuliaiset, ei silmänpalvelijoina
niin kuin ihmisten mielistelijät, vaan
sydämen yksinkertaisuudessa peläten
Jumalaa.'
23 Kaikki mitä teette, tehkää
sydämestänne niin kuin Herralle eikä
ihmisille,

18 Vaimot, olkaa miehillenne
alamaiset, niin kuin sopii Herrassa.
19 Miehet, rakastakaa vaimojanne,
älkääkä olko heitä kohtaan katkeria.
20 Lapset, olkaa vanhemmille
kaikessa kuuliaiset, sillä se on otollista
Herrassa.
21 Isät, älkää kiihoittako lapsianne,
jotteivät olisi arkoja.
22 Palvelijat, olkaa maallisille
isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei
silmänpalvelijoina niin kuin ihmisten
mielistelijät, vaan sydämen
yksinkertaisuudessa peläten Herraa.
23 Kaikki, mitä teette, tehkää
sydämestänne niin kuin Herralle eikä
ihmiselle,

18 Vaimot, olkaa miehillenne alamaiset,
niinkuin sopii Herrassa.
19 Miehet, rakastakaa vaimojanne,
älkääkä olko heitä kohtaan katkerat.
20 Lapset, olkaa vanhemmillenne
kuuliaiset kaikessa, sillä se on otollista
Herrassa.
21 Isät, älkää kiihoittako lapsianne,
etteivät he kävisi aroiksi.
22 Palvelijat, olkaa maallisille
isännillenne kaikessa kuuliaiset, ei
silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan
sydämen yksinkertaisuudessa peljäten
Herraa.
23 Kaikki, mitä teette, se tehkää
sydämestänne, niinkuin Herralle eikä
ihmisille,

24 tietäen että saatte Herralta palkaksi perinnön. Te palvelette (näet) Herraa Kristusta.
25 Mutta joka väärin tekee mukaan mitä on väärin tehnyt eikä henkilöön katsota.

4. Luku

1 Isännät, antakaa palvelijoillenne se mikä on oikein ja kohtuullista, koska tiedätte että teilläkin on Herra taivaissa.

KEHOITUS RUKOUKSEEN JA VIISAUTEEN

2 Olkaa kestävät rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa.
3 Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta – jonka vuoksi olen sidottuna –
4 jotta sen ilmoittaisin niin kuin minun tulee puhua.
5 Vaeltakaa viisaasti ulkopuolella olevien suhteen ottaen vaarin ajasta.

24 tietäen, että saatte Herralta palkaksi perinnön; palvelette näet Herraa Kristusta.
25 Mutta joka väärin tekee, saa, minkä on väärin tehnyt, eikä ole henkilöön katsomista.

4. Luku

1 Isännät, suokaa palvelijoillenne se, mikä oikeus ja kohtuus on, tietäen, että teilläkin on Herra taivaissa.

2 Olkaa kestävät rukouksessa, valvoen siinä kiitollisina,
3 rukoillen samalla meidänkin puolestamme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta - jonka tähden myös olen kahleissa -
4 jotta sen ilmoittaisin niin kuin minun tulee puhua.
5 Vaeltakaa viisaasti ulkopuolella olevien suhteen, ostaen aikaa.

24 tietäen, että te saatte Herralta palkaksi perinnön; te palvelette Herraa Kristusta.
25 Sillä se, joka tekee väärin, on saava takaisin, mitä on väärin tehnyt; ja henkilöön ei katsota.

4. Luku

1 Isännät, tehkää palvelijoillenne, mitä oikeus ja kohtuus vaatii, sillä te tiedätte, että teilläkin on Herra taivaassa.

2 Olkaa kestäväiset rukouksessa ja siinä kiittäen valvokaa,
3 rukoillen samalla meidänkin edestämme, että Jumala avaisi meille sanan oven puhuaksemme Kristuksen salaisuutta, jonka tähden minä myös olen sidottuna,
4 että minä sen ilmoittaisin, niinkuin minun tulee puhua.
5 Vaelluksessanne olkaa viisaat ulkopuolella olevia kohtaan, ja ottakaa vaari oikeasta hetkestä.

6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, niin että tiedätte kuinka teidän tulee itse kullekin vastata.

6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, tietääksenne, kuinka teidän tulee kullekin vastata.

6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata.

TERVEISIÄ ERI HENKILÖILTÄ

7 Kaikesta minua koskevasta tekee teille selkoa Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija ja palvelutoveri Herrassa.

8 Hänet lähetän luoksenne juuri sitä varten jotta *hän saisi tietää tilanne ja* lohduttaisi sydämiänne,

9 ynnä Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen joka on teikäläisiä. He ilmoittavat teille miten kaikki täällä on.

10 Teitä tervehtii Aristarkus, vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita — jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan —

11 ja Jeesus jota sanotaan Justukseksi. *jotka ovat ympärileikattuja. Nämä ovat* ainoat työtoverini Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet minulle lohtuna.

7 Kaikista asioistani tekee teille selkoa Tykikos, rakas veli ja uskollinen palvelija ja palvelukumppani Herrassa.

8 Hänet lähetän tykönne juuri sitä varten, jotta saisitte tietää tilamme ja hän rohkaisisi sydämiänne.

9 Lähetän hänet Onesimoksen, uskollisen ja rakkaan veljen kanssa, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille kaiken täkäläisen.

10 Teitä tervehtii Aristarkos, vankitoverini, ja Markus, Barnapaan serkku, josta olette saaneet ohjeita - jos hän tulee tykönne, ottakaa hänet vastaan -

11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi, jotka ovat leikatuita. Nämä ovat ainoat työtoverit Jumalan valtakunnassa, jotka ovat olleet minulle lohtuna.

7 Kaikista minun oloistani antaa teille tiedon Tykikus, rakas veli ja uskollinen palvelija, minun kanssapalvelijani Herrassa.

8 Hänet minä lähetän teidän tykönne juuri sitä varten, että saisitte tietää tilamme ja että hän lohduttaisi teidän sydämiänne;

9 ja myös Onesimuksen, uskollisen ja rakkaan veljen, joka on teikäläisiä; he ilmoittavat teille, kuinka täällä kaikki on.

10 Teille lähettää tervehdyksen Aristarkus, minun vankitoverini, ja Markus, Barnabaan serkku, josta olette saaneet ohjeita-jos hän tulee teidän tykönne, niin ottakaa hänet vastaan-

11 ja Jeesus, jota sanotaan Justukseksi; nämä ovat ympärileikatuista ainoat, jotka ovat olleet minun auttajani työssä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja he ovat olleet

12 Teitä tervehtii teikäläinen Epafras, Kristuksen [Jeesuksen] palvelija, joka rukouksissa aina taistelee puolestanne, jotta pysyisitte täydellisinä ja *täynnä kaikkea Jumalan tahtoa*.

13 Sillä annan hänestä todistuksen että *hänellä on paljon intoa* puolestanne ja Laodikeassa sekä Hierapoliissa olevien puolesta.

14 Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, sekä Deemas.
15 Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kotonaan kokoontuvaa seurakuntaa.
16 Kun tämä kirje on keskellänne luettu, toimikaa niin että se luetaan laodikealaistenkin seurakunnassa ja että tekin luette Laodikean kirjeen.

17 Sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta jonka olet saanut Herrassa, niin että sen täytät."
18 Tervehdys minulta, Paavalilta omakätisesti. Muistakaa kahleitani. Armo

12 Teitä tervehtii Epafras, joka on teikäläisiä, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissa aina taistelee puolestanne, jotta pysyisitte täydellisinä ja täysin varmoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.

13 Annan näet hänestä todistuksen, että hänellä on paljon vaivaa tähtenne ja Laodikeassa sekä Hierapoliissa olevien tähden.

14 Teitä tervehtii Luukas, rakas lääkäri, sekä Deemas.
15 Tervehtikää Laodikeassa olevia veljiä ja Nymfaa sekä hänen kotonaan kokoontuvaa seurakuntaa.
16 Kun tämä kirje on teillä luettu, toimikaa niin, että se luetaan laodikealaistenkin seurakunnassa ja että tekin luette Laodikeasta tulevan kirjeen.
17 Sanokaa Arkippokselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täytät."
18 Terveiset minulta, Paavalilta, omin käsin. Muistakaa kahleitani. Armo

minulle lohdutukseksi.
12 Tervehdyksen lähettää teille teikäläinen Epafras, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka rukouksissaan aina taistelee teidän puolestanne, että te pysyisitte täydellisinä ja täysin vahvoina kaikessa, mikä on Jumalan tahto.
13 Sillä minä annan hänestä sen todistuksen, että hän näkee paljon vaivaa teidän hyväksenne ja niiden hyväksi, jotka ovat Laodikeassa, sekä niiden, jotka ovat Hierapolissa.
14 Luukas, rakas lääkäri, lähettää teille tervehdyksen, niin myös Deemas.
15 Tervehdys Laodikeassa oleville veljille ja Nymfalle sekä hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle.
16 Ja kun tämä kirje on luettu teille, niin toimittakaa, että se luetaan Laodikeankin seurakunnassa ja että myös te luette Laodikeasta tulevan kirjeen.
17 Ja sanokaa Arkippukselle: "Ota vaari virasta, jonka olet saanut Herrassa, että sen täysin toimitat".
18 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Muistakaa minun

kanssanne. (Aamen.)*

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

TERVEHDYSI

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle *Isässä Jumalassa* ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha (Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta)!

TESSALONIKALAISTEN KIITETTÄVÄ USKONELÄMÄ

2 Kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, (3) kun lakkaamatta
3 Jumalamme ja Isämme edessä muistelemme työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,
4 tietäen valitsemisenne, te Jumalan rakastamat veljet.

kanssanne. Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha.

2 Kiitämme Jumalaa aina teistä kaikista, mainiten teitä rukouksissamme,
3 lakkaamatta muistellen työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen
4 Jumalan ja Isämme edessä, tietäen, Jumalan rakastamat veljet, oman

kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Isässä Jumalassa ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa. Armo teille ja rauha!

2 Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän tähtenne, mainiten teitä rukouksissamme, sillä lakkaamatta
3 me Jumalamme ja Isämme edessä muistamme teidän työtänne uskossa ja vaivannäköänne rakkaudessa ja kärsivällisyyttänne toivossa Herraamme Jeesukseen Kristukseen,
4 tietäen, veljet, te Jumalan rakastetut, teidän valitsemisenne:

valitsemisenne.

5 Sillä ilosanomamme ei tullut luoksenne ainoastaan sanoina vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella, niin kuin tiedätte millaisia olimme keskenänne teidän vuoksenne.

5 Sillä evankeliomme ei tullut tykönne ainoasti sanassa, vaan myös voimassa ja Pyhässä Hengessä ja suuressa varmuudessa, niin kuin tiedätte, millaisia olimme keskellänne, teidän tähtenne.

5 että meidän evankeliumimme tuli teidän tykönne, ei ainoastaan sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella- niinkuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne, teidän tähtenne-

6 Niin teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdistuksensa otitte sanan vastaan Pyhän Hengen suomalla ilolla,

6 Niin teistä tuli seuraajiamme ja Herran, kun suuressa vaivassa otitte sanan vastaan Pyhän Hengen ilolla,

6 ja teistä tuli meidän seuraajiamme ja Herran, kun suuressa ahdingossa otitte sanan vastaan ilolla Pyhässä Hengessä,

7 niin että olette tulleet esikuviksi kaikille uskovaisille Makedoniassa ja Akaiassa.

7 niin että olette olleet esikuvina kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

7 niin että te olette tulleet esikuviksi kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaiassa.

8 Sillä teidän keskeltänne Herran sana on kaikunut ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiaan, vaan uskonne Jumalaan on levinnyt kaikkialle niin ettei meidän tarvitse mitään puhua.

8 Sillä teiltä Herran sana on kaikunut, ei ainoasti Makedoniaan ja Akaiaan, vaan uskonne Jumalaan on levinnyt kaikkialle, niin ettei meidän tarvitse mitään puhua.

8 Sillä teidän tyköänne on Herran sana kaikunut; ei ainoastaan Makedoniaan ja Akaiaan, vaan kaikkialle on teidän uskonne Jumalaan levinnyt, niin ettei meidän tarvitse siitä mitään puhua.

9 Itse he näet kertovat meistä millainen tulomme luoksenne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan puoleen, palvelemaan elävää ja tosi Jumalaa

9 Itse näet kertovat meistä, millainen tulomme tykönne oli ja kuinka epäjumalista käännyitte Jumalan puoleen, palvelemaan elävää, tosi Jumalaa

9 Sillä itse he kertovat meistä, millainen meidän tulomme teidän tykönne oli ja kuinka te epäjumalista käännyitte Jumalan tykö, palvelemaan elävää ja totista Jumalaa

10 ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa jonka Hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta joka pelastaa meidät

10 ja vartomaan taivaista Poikaansa, jonka on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa meidät

10 ja odottamaan taivaista hänen Poikaansa, jonka hän on herättänyt kuolleista, Jeesusta, joka pelastaa

tulevasta vihasta.

PAAVALIN TOIMINTA TESSALONIKASSA

1 Tiedätte näet itse. veljet, tuomme
luoksenne, ettei se alku turha,
2 vaan vaikka me ennen. niin kuin
tiedätte, olimmekin* kärsineet ja meitä oli
pahoinpidelty Filippissä. rohkenimme
kuitenkin Jumalassamme puhua teille
Jumalan ilosanomaa suuressa
kilvoituksessa.
3 Kehoituspuheemme ei näet johdu
eksymyksestä eikä epäpuhtaasta mielestä
eikä ole kavaluudessa esitetty.

4 Vaan niin kuin Jumala on katsonut
meidät kelvollisiksi siihen, että meille on
uskottu ilosanoma, niin me puhumme,
emme ollaksemme mieliksi ihmisille vaan
Jumalalle joka koettelee sydämemme.

5 Sillä emme koskaan ole esiintyneet
liehakoivin sanoin, niin kuin tiedätte.
emmekä tekosyin voitonhimoa
tyydyttääksemme — Jumala on
todistajamme —
6 emmekä ole etsineet kunniaa ihmisiltä,

tulevasta vihasta.

2. Luku

1 Sillä tiedätte itse, veljet, tulomme
tykönne, ettei se ollut turha,
2 vaan vaikka me ennen, niin kuin
tiedätte, olimme kärsineet ja tulleet
häväistyiksi Filipissä, rohkenimme
kuitenkin Jumalassamme puhua teille
Jumalan evankeliota suuressa
kilpailussa.
3 Kehoituspuheemme ei näet ole
peräisin eksytyksestä eikä
epäpuhtaudesta eikä ole kavalasti
puhuttua;
4 vaan niin kuin Jumala on nähnyt
hyväksi uskoa meille evankelion, niin
puhumme, emme niin kuin miellyttäen
ihmisiä, vaan Jumalaa, joka koettelee
sydämemme.

5 Sillä emme koskaan ole liikkuneet
imarteluin, niin kuin tiedätte, emmekä
ahnein tekosyin - Jumala on todistaja
-

6 emmekä ole etsineet kunniaa

meidät tulevasta vihasta.

2. Luku

1 Tiedättehän itsekin, veljet, ettei
tulomme teidän tykönne ollut turha;
2 vaan, vaikka me ennen, niinkuin
tiedätte, olimme kärsineet Filippissä ja
meitä siellä oli pahoin pidelty, oli meillä
kuitenkin Jumalassamme rohkeutta
puhua teille Jumalan evankeliumia,
suuressa kilvoituksessa.
3 Sillä meidän kehoituspuheemme ei
lähde eksymyksestä eikä epäpuhtaasta
mielestä eikä ole kavaluudessa
puhuttua;
4 vaan niinkuin Jumala on katsonut
meidän kelpaavan siihen, että meille
uskottiin evankeliumi, niin me puhumme,
emme, niinkuin tahtoisimme olla mieliksi
ihmisille, vaan Jumalalle, joka koettelee
meidän sydämemme.
5 Sillä me emme koskaan ole liikkuneet
liehakoivin sanoin, sen te tiedätte,
emmekä millään tekosyyllä voittoa
ahnehtineet; Jumala on todistajamme,

6 emmekä ole etsineet kunniaa

emme teiltä emmekä muilta.
7 vaikka Kristuksen apostoleina voisimme vaatia arvonantoa. (7) vaan olimme lempeät keskellänne niin kuin *imettävä äiti* vaalii lapsiaan.

8 Näin me teitä kaivaten* halusimme antaa teille ei ainoastaan Jumalan ilosanomaa vaan oman henkemmekin, sillä olitte käyneet rakkaiksi.
9 Te näet muistatte, veljet, työmme ja *vaivamme, sillä yöt* päivät työskennellen jottemme rasittaisi ketään teistä me julistimme teille Jumalan ilosanomaa.

10 Te olette todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhästi ja oikeamielisesti ja nuhteettomasti esiinnyimme teitä kohtaan jotka uskotte,
11 samoin kuin tiedätte kuinka me niin kuin isä lapsiaan kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä
12 ja painotimme että teidän tulee vaeltaa Jumalan arvon mukaisesti. Hänen joka kutsuu teidät valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,
7 vaikka Kristuksen apostoleina voimme esiintyä vaativasti, vaan olimme lempeät keskellänne. Niin kuin imettäjä vaalii lapsiaan,

8 niin me, teitä hellien, halusimme antaa teille ei ainoasti Jumalan evankeliota, vaan oman henkemmekin, sillä olitte käyneet meille rakkaiksi.
9 Muistatte näet, veljet, työmme ja vaivamme, sillä yötä ja päivää työskennellen, jottemme rasittaisi ketään teistä, julistimme teille Jumalan evankeliota.
10 Te olette todistajat ja Jumala, kuinka pyhästi ja oikeamielisesti ja nuhteettomasti esiinnyimme teitä kohtaan, jotka uskotte,
11 samoin kuin tiedätte, kuinka me niin kuin isä lapsiaan kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä
12 ja teroitimme teille, että vaeltaisitte Jumalan arvon mukaisesti, Hänen, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kunniaansa.

ihmisiltä, emme teiltä emmekä muilta,
7 vaikka me Kristuksen apostoleina olisimme voineet vaatia arvonantoa; vaan me olimme lempeät teidän keskuudessanne, niinkuin imettävä äiti, joka vaalii lapsiansa;
8 niin mekin, teitä hellien, halusimme antaa teille, ei ainoastaan Jumalan evankeliumia, vaan oman henkemmekin, sillä te olitte meille rakkaiksi tulleet.
9 Muistattehan, veljet, meidän työmme ja vaivamme: yöt ja päivät työtä tehden, ettemme ketään teistä rasittaisi, me julistimme teille Jumalan evankeliumia.
10 Te olette meidän todistajamme, ja Jumala, kuinka pyhät ja oikeamieliset ja nuhteettomat me olimme teitä kohtaan, jotka uskotte,
11 samoinkuin te tiedätte, kuinka me, niinkuin isä lapsiansa, kehoitimme itsekutakin teistä ja rohkaisimme teitä,
12 ja teroitimme teille, että teidän on vaeltaminen arvollisesti Jumalan edessä, joka kutsuu teitä valtakuntaansa ja kirkkauteensa.

SEURAKUNNAN AHDISTUS

13 Sen vuoksi mekin lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä että saatuanne julistamamme Jumalan sanan otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana vaan niin kuin se totisesti on. Jumalan sanana joka myös vaikuttaa teissä jotka uskotte.

14 Sillä teistä, veljet, on tullut niitten Kristuksessa Jeesuksessa olevain Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,
15 jotka tappoivat sekä Herran Jeesuksen että omat profeettansa ja ovat vainonneet meitä eivätkä ole Jumalalle otollisia. Ja he ovat vihamielisiä kaikille ihmisille,
16 kun estävät meitä puhumasta pakanoille jotta he pelastuisivat. Näin he alati täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät äärimmilleen.

13 Sen vuoksi mekin lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että saatuanne meiltä saarnatun Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan niin kuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.
14 Sillä teistä, veljet, on tullut niitten Kristuksessa Jeesuksessa olevain Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin hekin juutalaisilta,
15 jotka tappoivat Herran Jeesuksen ja profeetat ja vainosivat meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, ja ovat vihamielisiä kaikille ihmisille,
16 kun estävät meitä puhumasta pakanille, jotta he tulisivat autuaiksi. Näin aina täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin saavuttanut heidät täysin.

13 Ja sentähden me myös lakkaamatta kiitämme Jumalaa siitä, että te, kun saitte meiltä kuulemanne Jumalan sanan, otitte sen vastaan, ette ihmisten sanana, vaan, niinkuin se totisesti on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte.
14 Sillä teistä, veljet, on tullut niiden Kristuksessa Jeesuksessa olevien Jumalan seurakuntain seuraajia, jotka ovat Juudeassa, sillä tekin olette kärsineet omilta kansalaisiltanne samaa kuin he juutalaisilta,
15 jotka tappoivat Herran Jeesuksenkin ja profeetat ja ovat vainonneet meitä, eivätkä ole Jumalalle otollisia, vaan ovat kaikkien ihmisten vihollisia,
16 kun estävät meitä puhumasta pakanoille heidän pelastumiseksensa. Näin he yhäti täyttävät syntiensä mittaa. Viha onkin jo saavuttanut heidät, viimeiseen määräänsä asti.

PAAVALI IKÄVÖI SEURAKUNNAN LUO

17 Mutta kun meidät, veljet, on lyhyeksi

17 Mutta me, veljet, hetkeksi aikaa

17 Mutta kun meidät nyt, veljet, on

aikaa teistä erotettu, ulkonaisesti*, ei sydämeltä, olemme suuresti kaivaten vielä enemmän pyrkineet näkemään kasvojanne.

18 Sen vuoksi olemme tahtoneet tulla luoksenne, minä Paavali sekä kerran että kahdesti, mutta saatana on meitä estänyt.

19 Sillä kuka on toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu? Ettekö tekin Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä Hänen tulemuksessaan?

20 Sillä te olette kunniamme ja ilomme.

TIMOTEUKSEN TEHTÄVÄ

1 Sen vuoksi, kun emme enää kestäneet kauemmin. päätimme jäädä yksin Ateenaan
2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan (ja työtoverimme) Kristuksen ilosanomassa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,
3 jottei kukaan horjuisi näissä ahdistuksissa. Sillä itse tiedätte että

teistä erotettuina - kasvoilta, ei sydämeltä - olemme suuren halun vallassa vielä enemmän ahkeroineet nähdä kasvojanne.
18 Sen tähden olemme tahtoneet tulla tykönne, minä Paavali kerran ja kahdestikin, mutta saatana on meitä estänyt.

19 Sillä kuka on toivomme tai ilomme tai kerskauksemme kruunu? Ettekö tekin Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä Hänen tulemuksessaan?

20 Olette näet kunniamme ja ilomme.

3. Luku

1 Sen tähden, kun emme enää kestäneet kauemmin, päätimme jäädä yksin Ateenaan
2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan työtoverin Kristuksen evankeliossa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan uskossanne,
3 jottei kukaan horjuisi näissä vaivoissa. Sillä itse tiedätte, että

hetkeksi aikaa erotettu teistä, ulkonaisesti, ei sydämeltä, niin on meille tullut yhä suurempi halu päästä näkemään teidän kasvojanne.
18 Sentähden olemme tahtoneet tulla teidän tykönne, minä, Paavali, puolestani, en vain kerran, vaan kahdestikin, mutta saatana on meidät estänyt.
19 Sillä kuka on meidän toivomme tai ilomme tai meidän kerskauksemme kruunu? Ettekö myös te, meidän Herramme Jeesuksen edessä hänen tulemuksessaan?
20 Sillä te olette meidän kunniamme ja meidän ilomme.

3. Luku

1 Sentähden me, kun emme enää voineet kestää kauemmin, päätimme jäädä yksinämme Ateenaan,
2 ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja Jumalan palvelijan Kristuksen evankeliumissa, vahvistamaan teitä ja rohkaisemaan teitä uskossanne,
3 ettei kukaan horjuisi näissä ahdingoissa. Sillä itse te tiedätte, että

meidät on niihin* pantu.
4 Kun olimme luonanne sanoimmekin
teille ennalta että joudumme ahdistuksiin,
niin kuin on käynytkin ja te tiedätte.

5 Sen vuoksi, kun en kestänyt kauemmin,
lähetinkin ottamaan selkoa uskostanne,
ettei vain kiusaaja ole teitä kiusannut ja
vaivannäkömme ollut turha.

6 Mutta nyt kun Timoteus tuli teidän
luotanne meidän luoksemme ja toi meille
ilosanoman uskostanne ja rakkaudestanne
ja siitä että aina pidätte meidät kalliissa
muistossa ja ikävöitte meitä nähdä niin
kuin mekin teitä,

7 niin olemme sen vuoksi. veljet. teidän
uskostanne saaneet lohdutuksen teihin
nähden kaikessa hädässämme ja
ahdistuksessamme
8 Sillä nyt me elämme jos te seisotte
lujina Herrassa.
9 Minkä kiitoksen voimmekaan antaa
Jumalalle tähtenne kaikesta siitä ilosta
jolla iloitsemme teistä Jumalamme edessä!

meidät on sellaisiin pantu.
4 Kun olimme tykönänne,
sanoimmekin teille ennalta, että
meidän on joutuminen vaivoihin, niin
kuin on käynytkin ja tiedätte.

5 Sen vuoksi, kun en kestänyt
kauemmin, lähetinkin saamaan tietoa
uskostanne, ettei vain kiusaaja ole
teitä kiusannut ja vaivannäkömme olisi
mennyt hukkaan.

6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teiltä
tykömme ja ilmoitti meille ilosanoman
uskostanne ja rakkaudestanne ja siitä,
että teillä on hyvä muisto meistä ja
ikävöitte meitä nähdä niin kuin mekin
teitä,

7 niin olemme sen vuoksi, veljet,
uskonne kautta saaneet rohkaisua
teistä kaikkeen hätäämme ja
ahdistukseemme,
8 sillä nyt me elämme, jos seisotte
lujina Herrassa.
9 Minkä kiitoksen voimmekaan antaa
Jumalalle tähtenne kaikesta ilosta, jolla
iloitsemme teistä Jumalamme edessä,

meidät on semmoisiin pantu.
4 Sanoimmehan, kun olimme teidän
tykönänne, teille jo edeltäpäin, että
meidän oli ahdinkoon joutuminen,
niinkuin on käynytkin ja te tiedätte
käyneen.
5 Sentähden minä, kun en enää
jaksanut kestää kauemmin, lähetinkin
tiedustelemaan teidän uskoanne, ettei
vain kiusaaja liene teitä kiusannut ja
meidän vaivannäkömme mennyt
hukkaan.
6 Mutta nyt, kun Timoteus tuli teidän
tyköänne meidän tykömme ja toi meille
ilosanoman teidän uskostanne ja
rakkaudestanne ja siitä, että te aina
pidätte meitä rakkaassa muistossa
ikävöiden meitä nähdäksenne niinkuin
mekin teitä:
7 sentähden olemme teidän
uskostanne, veljet, saaneet lohdutusta
teihin nähden kaikessa hädässämme ja
ahdistuksessamme;
8 sillä nyt me elämme, jos te seisotte
lujina Herrassa.
9 Kuinka voimmekaan kyllin kiittää
Jumalaa teidän tähtenne kaikesta siitä
ilosta, mikä meillä teistä on

10 Yöt päivät me mitä hartaimmin
rukoilemme nähdäksemme kasvonne ja
täyttääksemme sen mitä uskostanne
puuttuu.
11 Mutta itse Jumalamme ja Isämme ja
Herramme Jeesus (Kristus) ohjatkoon
tiemme luoksenne.

10 kun öin ja päivin mitä hartaimmin
rukoilemme nähdäksemme kasvonne ja
täyttääksemme sen, mitä uskostanne
puuttuu?
11 Itse Jumalamme ja Isämme ja
Herramme Jeesus ohjatkoon tiemme
tykönne.

Jumalamme edessä!
10 Öin ja päivin me mitä hartaimmin
rukoilemme saadaksemme nähdä teidän
kasvonne ja täyttää sen, mitä teidän
uskostanne puuttuu.
11 Mutta hän itse, meidän Jumalamme
ja Isämme, ja meidän Herramme Jeesus
ohjatkoon meidän tiemme teidän
tykönne.

KEHOITUS NUHTEETTOMAAN ELÄMÄÄN

12 Herra tehköön teidät rikkaammiksi ja
ylitsevuotaviksi rakkaudessa toisianne
kohtaan ja kaikkia kohtaan, niin kuin
mekin olemme teitä kohtaan,
13 Vahvistaakseen sydämenne
nuhteettomiksi pyhyydessä Jumalamme ja
Isämme edessä Herramme Jeesuksen
(Kristuksen) tullessa* kaikkien pyhäinsä
kanssa.

12 Herra tehköön teidät suuremmiksi
ja ylenpalttisiksi rakkaudessa toisia
kohtaan ja kaikkia kohtaan, niin kuin
mekin olemme teitä kohtaan,
13 vahvistaakseen sydämenne
nuhteettomiksi pyhyydessä Jumalamme
ja Isämme edessä Herramme
Jeesuksen tullessa kaikkien pyhäinsä
kanssa.

12 Ja teille Herra antakoon yhä
enemmän ja runsaammin rakkautta
toisianne kohtaan ja kaikkia kohtaan,
niinkuin meilläkin on teitä kohtaan,
13 vahvistaaksensa teidän sydämenne
nuhteettomiksi pyhyydessä meidän
Jumalamme ja Isämme edessä, meidän
Herramme Jeesuksen tulemuksessa, kun
hän tulee kaikkien pyhiensä kanssa.

4. Luku

1 Sitten vielä, veljet, pyydämme teitä ja
kehoitamme Herrassa Jeesuksessa — niin
kuin olette meiltä oppineet miten teidän
tulee vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset

4. Luku

1 Sitten vielä, veljet, pyydämme teitä
ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa,
että niin kuin olette meiltä oppineet,
miten teidän tulee vaeltaa ja olla

4. Luku

1 Sitten vielä, veljet, me pyydämme
teitä ja kehoitamme Herrassa
Jeesuksessa, että te, niinkuin olette
meiltä oppineet, miten teidän tulee

[niin kuin vaellattekin] — että te yhä
enemmän kunnostautuisitte.

2 Tiedätte näet mitkä käskyt olemme
teille Herran Jeesuksen nimessä antaneet.

3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän
pyhityksenne, että kartatte haureutta,
4 että kukin teistä tietää hallita astiansa
pyhyydessä ja kunniassa,
5 ei himon kiihkossa niin kuin pakanat
jotka eivät tunne Jumalaa,
6 ettei kukaan riko veljeään vastaan tai
tuota hänelle vahinkoa missään asiassa,
sillä Herra on kaiket tämän kostaja, niin
kuin myös ennen olemme teille sanoneet
ja vakuuttaneet.
7 Sillä Jumala ei ole kutsunut meitä
saastaisuuteen vaan pyhitykseen.
8 Sen vuoksi, joka nämä hylkää, ei hylkää
ihmistä vaan Jumalan joka myös *on
antanut* Pyhän Henkensä meihin.
9 Mutta veljellisestä rakkaudesta ei ole
tarvis teille kirjoittaa, sillä itse olette
Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne.

10 Näinhän teettekin kaikkia veljiä
kohtaan koko Makedoniassa. Mutta

Jumalalle mieliksi, niin kuin vaellattekin,
siinä yhä enemmän varttuisitte.

2 Tiedätte näet, mitkä käskyt olemme
teille Herran Jeesuksen kautta
antaneet.
3 Sillä tämä on Jumalan tahto,
pyhityksenne, että kartatte haureutta,
4 että kukin teistä tietää ottaa
astiansa pyhyydessä ja kunniassa,
5 ei himon kiihkossa, niin kuin
pakanat, jotka eivät Jumalaa tunne;
6 eikä riko veljeänsä vastaan tai
tuota hänelle vahinkoa missään
asiassa, sillä Herra on kaiken tämän
kostaja, niin kuin myös ennen olemme
teille sanoneet ja vakuuttaneet.
7 Sillä Jumala ei ole kutsunut meitä
saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.
8 Sen tähden, joka nämä hylkää, ei
hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka
myös antaa Pyhän Henkensä teihin.
9 Mutta veljellisestä rakkaudesta ei
ole tarvis teille kirjoittaa, sillä itse
olette Jumalalta oppineet toisianne
rakastamaan.
10 Näin teettekin kaikkia veljiä
kohtaan koko Makedoniassa.

vaeltaa ja olla Jumalalle otolliset,
niinkuin vaellattekin, siinä yhä enemmän
varttuisitte.
2 Tiedättehän, mitkä käskyt me olemme
Herran Jeesuksen kautta teille antaneet.

3 Sillä tämä on Jumalan tahto, teidän
pyhityksenne, että kartatte haureutta,
4 että kukin teistä tietää ottaa oman
vaimon pyhyydessä ja kunniassa,
5 ei himon kiihkossa niinkuin pakanat,
jotka eivät Jumalaa tunne;
6 ettei kukaan sorra veljeänsä eikä
tuota hänelle vahinkoa missään asiassa,
sillä Herra on kaiken tämän kostaja,
niinkuin myös ennen olemme teille
sanoneet ja todistaneet.
7 Sillä ei Jumala ole kutsunut meitä
saastaisuuteen, vaan pyhitykseen.
8 Sentähden, joka nämä hylkää, ei
hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka
myös antaa Pyhän Henkensä teihin.
9 Veljellisestä rakkaudesta ei ole tarvis
teille kirjoittaa; sillä itse te olette
Jumalalta oppineet rakastamaan
toisianne;
10 niin te myös teette kaikkia veljiä
kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me

kehoitamme teitä, veljet, yhä enemmän kunnostautumaan
11 ja pitämään kunniananne että elätte hiljaisesti ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä (omilla) käsillänne kuin olemme teitä käskeneet,
12 että vaeltaisitte nuhteettomasti. ulkopuolisten suhteen ettekä olisi *minkään tarpeessa*

Kehoitamme teitä, veljet, yhä enemmän siinä varttumaan ja pitämään kunniana,
11 että elätte hiljaisesti ja toimitatte omianne ja teette työtä käsillänne, niin kuin olemme teitä käskeneet,

12 että vaeltaisitte säällisesti ulkopuolisia kohtaan ettekä mitään tarvitsisi avuksenne.

kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän
11 ja katsomaan kunniaksenne, että elätte hiljaisuudessa ja toimitatte omia tehtäviänne ja teette työtä käsillänne, niinkuin olemme teitä käskeneet,
12 että vaelluksessanne olisitte säädylliset ulkopuolella olevia kohtaan ettekä olisi kenenkään avun tarpeessa.

USKOVAISTEN KUOLEMA JA YLÖSOTTO

13 Mutta en tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä niistä jotka ovat nukkuneet pois, jottemme murehtisi niin kuin muut joilla ei ole toivoa.
14 Jos näet uskomme että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin Jumala Jeesuksen avulla tuo poisnukkuneet esiin Hänen kanssaan.

15 Sillä sen sanomme teille Herran sanana että me jotka elämme, jotka olemme jäljellä Herran tulemuksessa, emme suinkaan ehdi ennen poisnukkuneita.
16 Sillä itse Herra astuu alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen ja Jumalan

13 Mutta emme tahdo, veljet, teidän olevan tietämättömiä niistä, jotka ovat nukkuneet, jottette murehtisi niin kuin muut, joilla ei ole toivoa.
14 Jos näet uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin Jumala Jeesuksen kautta tuo nukkuneet esiin Hänen kanssaan.

15 Sillä sen sanomme teille Herran sanana, että me, jotka elämme, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme totisesti ehdi ennen nukkuneita.

16 Sillä itse Herra astuu alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin

13 Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.
14 Sillä jos uskomme, että Jeesus on kuollut ja noussut ylös, niin samoin on Jumala Jeesuksen kautta myös tuova poisnukkuneet esiin yhdessä hänen kanssaan.
15 Sillä sen me sanomme teille Herran sanana, että me, jotka olemme elossa, jotka jäämme tänne Herran tulemukseen, emme suinkaan ehdi ennen niitä, jotka ovat nukkuneet.
16 Sillä itse Herra on tuleva alas taivaasta käskyhuudon, ylienkelin äänen

pasuunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin.

17 Sitten meidät jotka elämme, jotka olemme jäljellä, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilviin Herraa vastaan ilmaan. Ja niin olemme aina Herran kanssa.

18 Lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

HERRAN TULEMUS JA VALVOMISEN TARPEELLISUUS

1 Mutta ajoista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa.
2 Tiedätte näet itse varsin hyvin että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä.

3 (Sillä) kun he sanovat: "On rauha ja turvallisuus", silloin yllättää heidät äkkiä turmio niin kuin synnytyskipu raskaana olevan vaimon, eivätkä he totisesti pääse pakoon."
4 Mutta te, veljet, ette ole pimeässä, niin että se päivä yllättäisi teidät niin kuin varas.

äänen ja Jumalan pasunan kajahtaessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin;
17 sitten meidät, jotka elämme, jotka olemme jäljellä, temmataan yhtenä heidän kanssaan pilviin Herraa vastaan ilmaan ja niin olemme aina Herran kanssa.

18 Kehoittakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5. Luku

1 Mutta ajoista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;
2 sillä itse varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niin kuin varas yöllä.
3 Kun sanovat: "Rauha ja turvallisuus", silloin yllättää heidät äkkiä turmio, niin kuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä totisesti pääse pakoon.
4 Mutta te, veljet, ette ole pimeässä, niin että se päivä yllättäisi teidät niin kuin varas,

ja Jumalan pasunan kuuluessa, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ylös ensin;
17 sitten meidät, jotka olemme elossa, jotka olemme jääneet tänne, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin; ja niin me saamme aina olla Herran kanssa.
18 Niin lohduttakaa siis toisianne näillä sanoilla.

5. Luku

1 Mutta aikakausista ja määrähetkistä ei teille, veljet, ole tarvis kirjoittaa;
2 sillä itse te varsin hyvin tiedätte, että Herran päivä tulee niinkuin varas yöllä.

3 Kun he sanovat: "Nyt on rauha, ei hätää mitään", silloin yllättää heidät yhtäkkiä turmio, niinkuin synnytyskipu raskaan vaimon, eivätkä he pääse pakoon.
4 Mutta te, veljet, ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas;

5 Sillä kaikki te olette valon lapsia ja päivän lapsia. Emme ole yön emmekä pimeän lapsia
6 Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

7 Sillä jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovuttavat itsensä, ne ovat yöllä juovuksissa.
8 Mutta me jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, pukeutuneena uskon ja rakkauden haarniskaan ja kypäränä pelastuksen toivo.

9 Sillä Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen ansiosta,
10 joka on kuollut puolestamme, jotta me, valvoimme tai nukuimme, eläisimme yhdessä Hänen kanssaan.
11 Sen vuoksi kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin.

ERILAISIA KEHOITUKSIA

12 Mutta pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka

5 sillä kaikki olette valon lapsia ja päivän lapsia. Emme ole yön emmekä pimeän lapsia.
6 Älkäämme siis nukkuko niin kuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.
7 Sillä jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovuttavat itsensä, ne ovat yöllä juovuksissa.
8 Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, pukeuneina uskon ja rakkauden haarniskaan ja kypäränä autuuden toivo;

9 sillä Jumala ei ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan autuuden Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
10 joka on kuollut puolestamme, jotta me, valvomme tai nukumme, eläisimme yhdessä kanssaan.
11 Sen tähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne niin kuin teettekin.

12 Mutta pyydämme teitä, veljet antamaan tunnustuksenne niille, jotka

5 sillä kaikki te olette valkeuden lapsia ja päivän lapsia; me emme ole yön emmekä pimeyden lapsia.
6 Älkäämme siis nukkuko niinkuin muut, vaan valvokaamme ja olkaamme raittiit.

7 Sillä ne, jotka nukkuvat, ne yöllä nukkuvat, ja jotka juovat itsensä juovuksiin, ne yöllä juovuksissa ovat.
8 Mutta me, jotka olemme päivän lapsia, olkaamme raittiit, ja olkoon pukunamme uskon ja rakkauden haarniska ja kypärinämme pelastuksen toivo.
9 Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta,
10 joka on kuollut meidän edestämme, että me, valvoimmepa tai nukuimme, eläisimme yhdessä hänen kanssaan.
11 Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.

12 Mutta me pyydämme teitä, veljet, antamaan tunnustuksenne niille, jotka

tekevät työtä keskellänne ja ovat
johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,

13 sekä pitämään heitä erinomaisen
rakkaana heidän työnsä vuoksi. Eläkää
rauhassa keskenänne.
14 Kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa
kurittomia, rohkaiskaa toisia, holhotkaa
heikkoja, olkaa kärsivällisiä kaikkia
kohtaan.
15 Katsokaa ettei kukaan kosta
kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää
aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille.

16 Iloitkaa aina.
17 Rukoilkaa lakkaamatta.
18 Kiittäkää kaiken keskellä, sillä se on
Jumalan tahot teihin nähden Kristuksessa
Jeesuksessa.
19 Henkeä älkää sammuttako,
20 profetoimista älkää halveksiko,
21 [mutta] koetelkaa kaikki. Pitäkää hyvä.

22 Karttakaa pahan kaikkia muotoja.
23 Mutta itse rauhan Jumala pyhittäköön
teidät kokonaan, ja säilyköön koko
henkenne ja sielunne ja ruumiinne
nuhteettomana Herramme Jeesuksen

tekevät työtä keskellänne ja ovat
johtajanne Herrassa ja neuvovat teitä,

13 sekä pitämään heitä erinomaisen
rakkaina työnsä tähden. Eläkää
rauhassa keskenänne.
14 Mutta kehoitamme teitä, veljet:
varoittakaa kurittomia, rohkaiskaa
alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa
pitkämieliset kaikkia kohtaan.
15 Katsokaa, ettei kukaan kosta
kellekään pahaa pahalla, vaan
tavoitelkaa hyvää toisillenne ja kaikille.

16 Iloitkaa aina.
17 Rukoilkaa lakkaamatta.
18 Kiittäkää kaikessa, sillä se on
Jumalan tahto teistä Kristuksessa
Jeesuksessa.
19 Henkeä älkää sammuttako,
20 profetoimista älkää halveksiko,
21 koetelkaa kaikki, pitäkää hyvä,

22 karttakaa pahan kaikkia muotoja.
23 Itse rauhan Jumala pyhittäköön
teidät kokonaan ja säilyköön koko
henkenne ja sielunne ja ruumiinne
nuhteettomana Herramme Jeesuksen

tekevät työtä teidän keskuudessanne ja
ovat teidän johtajanne Herrassa ja
neuvovat teitä,
13 sekä pitämään heitä erinomaisen
rakkaina heidän työnsä tähden. Eläkää
rauhassa keskenänne.
14 Me kehoitamme teitä, veljet:
nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa
alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa
pitkämieliset kaikkia kohtaan.
15 Katsokaa, ettei kukaan kosta
kenellekään pahaa pahalla, vaan
pyrkikää aina tekemään hyvää toinen
toisellenne ja kaikille.
16 Olkaa aina iloiset.
17 Rukoilkaa lakkaamatta.
18 Kiittäkää joka tilassa. Sillä se on
Jumalan tahto teihin nähden
Kristuksessa Jeesuksessa.
19 Henkeä älkää sammuttako,
20 profetoimista älkää halveksuko,
21 mutta koetelkaa kaikki, pitäkää se,
mikä hyvää on;
22 karttakaa kaikenkaltaista pahaa.
23 Mutta itse rauhan Jumala
pyhittäköön teidät kokonansa, ja
säilyköön koko teidän henkenne ja
sielunne ja ruumiinne nuhteettomana

Kristuksen tulemukseen.

24 Hän joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja Hän on sen tekevä.
25 Veljet, rukoilkaa puolestamme.

LOPPUTERVEHDYS

26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suudelmalla.
27 Vannotan teitä Herran kautta että tämä kirje luetaan kaikille (pyhille) veljille.

28 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kanssanne. (Aamen)

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

TERVEHDYS

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa. meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.
2 Armo teille ja rauha 'Jumalalta. meidän Isältämme*, ja Herralta Jeesukselta

Kristuksen tulemukseen.

24 Kutsujanne on uskollinen ja Hän sen tekee.
25 Veljet, rukoilkaa puolestamme.

26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.
27 Vannotan teitä Herran kautta, että tämä kirje luetaan kaikille veljille.

28 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo kanssanne. Aamen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.
2 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Herralta Jeesukselta

meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen.
24 Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on sen myös tekevä.
25 Veljet, rukoilkaa meidän edestämme.

26 Tervehtikää kaikkia veljiä pyhällä suunannolla.
27 Minä vannotan teitä Herran kautta, että luetatte tämän kirjeen kaikille veljille.
28 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kanssanne.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TESSALONIKALAISILLE

1. Luku

1 Paavali ja Silvanus ja Timoteus tessalonikalaisten seurakunnalle Jumalassa, meidän Isässämme, ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa.
2 Armo teille ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

Kristukselta.

JEESUKSEN TULEMUKSEN MERKITYS

3 Olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa tähtenne. veljet, niin kuin oikein on, koska uskonne runsaasti kasvaa ja itse kunkin, kaikkien teidän rakkautenne toisianne kohtaan lisääntyy,

4 niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa joita kestätte.

5 Tämä on osoitus Jumalan vanhurskaasta tuomiosta jotta teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan jonka vuoksi kärsittekin,
6 koska Jumala näkee oikeaksi kostaa ahdistuksella niille jotka teitä ahdistavat,

7 ja antaa teille joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa
8 tulen liekissä ja kostaa niille jotka eivät

Kristukselta.

3 Olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa tähtenne, veljet, niin kuin oikein on, koska uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne jokaisessa, kaikissa teissä,

4 lisääntyy, niin että itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä kärsivällisyytenne ja uskonne vuoksi kaikissa vainoissanne ja vaivoissa, joita kestätte.

5 Tämä on osoitus Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, jotta teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi kärsittekin,
6 koskapa Jumalan edessä on oikein Hänen maksaa vaivoin niille, jotka teitä vaivaavat,
7 ja antaa teille, joita vaivataan, lepo yhdessä meidän kanssamme Herran Jeesuksen ilmestyessä taivaasta voimansa enkelten kanssa
8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka

3 Me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, niinkuin oikein onkin, koska teidän uskonne runsaasti kasvaa ja keskinäinen rakkautenne lisääntyy itsekussakin, kaikissa teissä,
4 niin että me itsekin Jumalan seurakunnissa kerskaamme teistä, teidän kärsivällisyydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissa, joita teillä on kestettävänä
5 ja jotka ovat osoituksena Jumalan vanhurskaasta tuomiosta, että teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka tähden kärsittekin,
6 koskapa Jumala katsoo oikeaksi kostaa ahdistuksella niille, jotka teitä ahdistavat,
7 ja antaa teille, joita ahdistetaan, levon yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimansa enkelien kanssa
8 tulen liekissä ja kostaa niille, jotka

tunne Jumalaa, ja niille jotka eivät ole kuuliaisia Herramme Jeesuksen (Kristuksen) ilosanomalle.
9 He joutuvat kärsimään rangaistuksen, iäisen kadotuksen *poissa Herrasta' ja Hänen voimansa kirkkaudesta,
10 kun Hän sinä päivänä tulee jotta Hän kirkastuisi pyhissään ja olisi ihmeteltävä kaikissa jotka uskovat, sillä te olette uskoneet todistuksemme.

11 Sitä varten aina rukoilemmekin puolestanne että Jumalamme katsoisi teidät kutsunsa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken halunne hyvään ja uskonne toiminnan,

12 jotta Herramme Jeesuksen (Kristuksen) nimi teistä kirkastuisi ja te Hänessä, Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

SYNNIN IHMINEN

1 Mutta mitä tulee Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme Hänen luokseen, niin pyydämme teitä, veljet, [Me rukoilemme

eivät tunne Jumalaa ja jotka eivät ole kuuliaisia Herramme Jeesuksen Kristuksen evankeliolle.
9 He saavat rangaistuksen, iankaikkisen tuhon Herran kasvoista ja voimansa kirkkaudesta,
10 kun Hän sinä päivänä tulee kirkastettavaksi pyhissään ja ihmeteltäväksi kaikissa, jotka ovat uskoneet, sillä olette uskoneet julistamamme todistuksen.
11 Sitä varten aina rukoilemmekin puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät kutsumuksensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täytäntöön kaiken halun hyvään ja uskon toiminnan,

12 jotta Herramme Jeesuksen nimi kirkastuisi teissä ja te Hänessä, Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

2. Luku

1 Mutta mitä tulee Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja kokoontumiseemme tykönsä, niin pyydämme teitä, veljet,

eivät tunne Jumalaa eivätkä ole kuuliaisia meidän Herramme Jeesuksen evankeliumille.
9 Heitä kohtaa silloin rangaistukseksi iankaikkinen kadotus Herran kasvoista ja hänen voimansa kirkkaudesta,
10 kun hän sinä päivänä tulee, että hän kirkastuisi pyhissänsä ja olisi ihmeteltävä kaikissa uskovissa, sillä te olette uskoneet meidän todistuksemme.

11 Sitä varten me aina rukoilemmekin teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot,
12 että meidän Herramme Jeesuksen nimi teissä kirkastuisi ja te hänessä, meidän Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon mukaan.

2. Luku

1 Mutta mitä tulee meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemukseen ja meidän kokoontumiseemme hänen tykönsä, niin me pyydämme teitä, veljet,

(pyydämme hartaasti) teitä, rakkaat veljet, meidän Herran Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja meidän kokoontumisen kautta hänen tykönsä, (Syväntöjen esittämä korjaus Toivo Koilolle. Kursiivilla),]

2 ettette heti horju mieleltänne ettekä menee malttianne minkään hengen tai sanan tai muka meidän kirjeemme vuoksi, ikään kuin Kristuksen' päivä jo olisi käsissä.

3 Älköön kukaan teitä vietelkö millään tavalla. Sillä se päivä 'tulee vasta kun ensin tapahtuu luopumus ja ilmestyy" synnin° ihminen, kadotuksen lapsi,"

4 joka vastustaa ja korottaa itsensä kaiken yläpuolelle mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että asettuu (Jumalana) Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

5 Ettekö muista että kun vielä olin luonanne, sanoin tämän teille?

6 Ja nyt tiedätte mikä* estää niin että hän (omalla) ajallaan ilmestyy.

7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo

2 ettette heti horju mieleltänne ettekä menetä malttianne minkään hengen tai sanan tai muka meidän kirjeemme vuoksi, ikään kuin Herran päivä jo olisi käsissä.

3 Älköön kukaan teitä vietelkö millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ellei luopumus ensin esiinny ja ilmesty laittomuuden ihminen, kadotuksen lapsi,

4 joka vastustaa ja korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai palvottavaksi kutsutaan, niin että asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

5 Ettekö muista, että kun vielä olin tykönänne, sanoin tämän teille?

6 Nyt tiedätte, mikä estää, että hän ajallansa ilmestyy.

7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo

2 ettette anna minkään hengen ettekä sanan ettekä minkään muka meidän lähettämämme kirjeen heti järkyttää itseänne, niin että menetätte mielenne maltin, ettekä anna niiden itseänne peljästyttää, ikäänkuin Herran päivä jo olisi käsissä.

3 Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennenkuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi,

4 tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala.

5 Ettekö muista, että minä, kun vielä olin teidän tykönänne, sanoin tämän teille?

6 Ja nyt te tiedätte, mikä pidättää, niin että hän vasta ajallansa ilmestyy.

7 Sillä laittomuuden salaisuus on jo

vaikuttamassa. On vain se' joka nyt pidättää, kunnes se' on poissa tieltä.
8 Silloin ilmestyy tuo laiton jonka Herra (Jeesus) hävittää' suunsa henkäyksellä ja tuhoaa tulemuksensa ilmestyksellä,

9 tuo jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta apuna valheen kaikki voima ja tunnusteot ja ihmeet
10 ja kaikki vääryyden viettelykset niille turmioksi, jotka joutuvat kadotukseen sen vuoksi etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen *voidakseen pelastua'.

11 Sen vuoksi Jumala lähettää heille voimallisen eksytyksen jotta he uskovat valheen,
12 niin että kaikki ne tuomittaisiin jotka eivät ole uskoneet totuuteen vaan ovat mielistyneet vääryyteen.

vaikuttamassa. On vain hän, joka nyt estää, kunnes tulee pois tieltä.
8 Silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus surmaa suunsa henkäyksellä ja tuhoaa tulemuksensa ilmestyksellä,
9 tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä
10 ja kaikella vääryyden viettelyksellä niille, jotka joutuvat kadotukseen sen tähden, etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen tullakseen autuaiksi.
11 Sen tähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, jotta uskovat valheen,
12 niin että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuuteen, vaan mielistyneet vääryyteen.

vaikuttamassa; jahka vain tulee tieltä poistetuksi se, joka nyt vielä pidättää,
8 niin silloin ilmestyy tuo laiton, jonka Herra Jeesus on surmaava suunsa henkäyksellä ja tuhoava tulemuksensa ilmestyksellä,
9 tuo, jonka tulemus tapahtuu saatanan vaikutuksesta valheen kaikella voimalla ja tunnusteoilla ja ihmeillä
10 ja kaikilla vääryyden viettelyksillä niille, jotka joutuvat kadotukseen, sentähden etteivät ottaneet vastaan rakkautta totuuteen, voidaksensa pelastua.
11 Ja sentähden Jumala lähettää heille väkevän eksytyksen, niin että he uskovat valheen,
12 että kaikki ne tuomittaisiin, jotka eivät ole uskoneet totuutta, vaan mielistyneet vääryyteen.

PELASTETUT SEISOKOOT LUJINA

13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa tähtenne, veljet, te Herran rakastamat, sen vuoksi että alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhitykseen totuuteen uskomisen

13 Olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa tähtenne, veljet, Herran rakastamat, sen tähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät autuuteen Hengen pyhityksessä ja totuuden

13 Mutta me olemme velvolliset aina kiittämään Jumalaa teidän tähtenne, veljet, te Herran rakastetut, sentähden että Jumala alusta alkaen valitsi teidät pelastukseen Hengen pyhityksessä ja

perusteella.
14 Siihen Hän !myös] on kutsunut teidät ilosanomamme välityksellä, Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden omistamiseen.
15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista joita olette oppineet joko puheestamme tai kirjeestämme
16 Mutta Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala (ja) Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iäisen lohdutuksen ja hyvän toivon,

17 lohduttakoon sydämiämme ja vahvistakoon teitä kaikessä hyvässä "puheessa ja työssä".

PAAVALI PYYTÄÄ ESIRUKOUSTA PUOLESTAAN

1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa puolestamme että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi niin kuin teidänkin keskellänne,
2 ja että me pelastuisimme nurjista ja pahoista ihmisistä, sillä usko ei ole kaikkien.

uskossa.
14 Siihen Hän myös on kutsunut teidät evankeliomme kautta, Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden omistamiseen.
15 Niin seisokaa siis lujina, veljet, ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko puheestamme tai kirjeestämme.
16 Mutta Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen rohkaisun ja hyvän toivon,
17 rohkaiskoon sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

3. Luku

1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi niin kuin teidänkin keskellänne,
2 ja että pelastuisimme nurjista ja pahoista ihmisistä, sillä usko ei ole kaikkien.

uskossa totuuteen.
14 Siihen hän on myös kutsunut teidät meidän evankeliumimme kautta, omistamaan meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden.
15 Niin seisokaa siis, veljet, lujina ja pitäkää kiinni niistä opetuksista, joita olette oppineet joko meidän puheestamme tai kirjeestämme.
16 Ja meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka on rakastanut meitä ja armossa antanut meille iankaikkisen lohdutuksen ja hyvän toivon,
17 lohduttakoon teidän sydämiänne ja vahvistakoon teitä kaikessa hyvässä työssä ja puheessa.

3. Luku

1 Sitten vielä, veljet, rukoilkaa meidän edestämme, että Herran sana nopeasti leviäisi ja tulisi kirkastetuksi muuallakin niinkuin teidän keskuudessanne,
2 ja että me pelastuisimme nurjista ja häijyistä ihmisistä; sillä usko ei ole joka miehen.

3 Mutta Herra on uskollinen. Hän on teitä vahvistava ja varjeleva teidät pahasta'.

4 Luotamme teihin Herrassa että te sekä teette että tulette tekemään mitä (teille) säädämme.
5 Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

3 Herra on uskollinen; Hän vahvistaa teitä ja varjelee pahasta.

4 Luotamme teihin Herrassa, että teette ja tulette tekemään, mitä teille käskemme.
5 Herra ohjatkoon sydämemme Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

3 Mutta Herra on uskollinen, ja hän on vahvistava teitä ja varjeleva teidät pahasta.
4 Ja me luotamme teihin Herrassa, että te sekä nyt että vasta teette, mitä me käskemme.
5 Ja Herra ohjatkoon teidän sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kärsivällisyyteen.

KEHOITUS TYÖNTEKOON

6 Mutta Herramme* Jeesuksen Kristuksen nimessä käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan jonka °hän on meiltä saanut°.

7 Itsehän tiedätte kuinka meitä on seurattava. Sillä emme ole olleet kurittomia keskellänne

8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa olemme yötä päivää työtä tehneet jottemme ketään teistä rasittaisi.

9 Ei niin ettei meillä ole oikeutta, vaan

6 Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet.
7 Sillä itse tiedätte, kuinka meitä on seurattava; emme näet ole olleet kurittomia keskellänne,

8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa olemme yötä ja päivää työtä tehneet, jottemme ketään teistä rasittaisi.
9 Ei niin, ettei meillä ole valtaa, vaan

6 Mutta Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä me käskemme teitä, veljet, vetäytymään pois jokaisesta veljestä, joka vaeltaa kurittomasti eikä sen opetuksen mukaan, jonka olette meiltä saaneet.
7 Tiedättehän itse, kuinka meidän jälkiämme on seurattava, sillä me emme ole olleet kurittomia teidän keskuudessanne,
8 emmekä ilmaiseksi syöneet kenenkään leipää, vaan työssä ja vaivassa me ahkeroitsimme yöt ja päivät, ettemme olisi kenellekään teistä rasitukseksi;
9 ei niin, ettei meillä olisi siihen valtaa,

*haluamme asettaa' itsemme teille esikuvaksi jotta te seuraisitte meitä.

10 Sillä myös kun olimme luonanne sääsimme teille, että jos joku ei tahdo työtä tehdä, älköön syökökään.

11 Kuulemme näet muutamien keskellänne vaeltavan kurittomasti, mitään tekemättä, vaan turhia touhuten.

12 Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä* käskemme ja kehoitamme sellaisia hiljaisuudessa työtä tehden syömään omaa leipäänsä

13 Mutta te veljet älkää 'menettäkö rohkeuttanne hyvää tehdessänne.
14 Mutta jos joku ei tottele kirjeemme antamaa opetusta', merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan totta hän häpeäisi.

15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena vaan neuvokaa niin kuin veljeä.

asettaaksemme itsemme teille esikuvaksi seuraamistamme varten.

10 Sillä kun olimme tykönänne, säädimme teille, että jos joku ei tahdo työtä tehdä, olkoon syömättäkin.

11 Kuulemme näet muutamien keskellänne vaeltavan kurittomasti, mitään työtä tekemättä, vaan turhia touhuten.

12 Herran Jeesuksen Kristuksen kautta käskemme ja kehoitamme sellaisia hiljaisesti työtä tehden syömään omaa leipäänsä.

13 Mutta te, veljet, älkää väsykö hyvää tehdessänne.
14 Mutta jos joku ei tottele tässä kirjeessä olevia sanojamme, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko kanssaan, jotta häpeäisi.

15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niin kuin veljeä.

vaan me tahdomme olla teille esikuvaksi, että te kulkisitte meidän jälkiämme.
10 Sillä jo silloin, kun olimme teidän tykönänne, me sääsimme teille, että kuka ei tahdo työtä tehdä, ei hänen syömänkään pidä.
11 Sillä me olemme kuulleet, että muutamat teidän keskuudessanne vaeltavat kurittomasti, eivät tee työtä, vaan puuhailevat sellaisessa, mikä ei heille kuulu.
12 Semmoisia me käskemme ja kehoitamme Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa, tekemään työtä hiljaisuudessa ja syömään omaa leipäänsä.
13 Mutta te, veljet, älkää väsykö tekemästä sitä, mikä hyvää on.
14 Mutta jos kuka ei tottele sitä, mitä me tässä kirjeessä olemme sanoneet, niin merkitkää hänet älkääkä seurustelko hänen kanssaan, että hän häpeäisi.
15 Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan neuvokaa niinkuin veljeä.

LOPPUTERVEHDYS

16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan aina kaikella tavoin. Herra olkoon teidän kanssanne.

17 Tervehdys minulta, Paavalilta omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni. Näin kirjoitan.

18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen)

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

TERVEHDYS

1 Paavali, *Jeesuksen Kristuksen* apostoli Jumalan, meidän Vapahtajamme, ja *Herran Jeesuksen Kristuksen*, meidän toivomme käskystä,
2 Timoteukselle, oikealle pojalleen uskossa. Armo, laupeus ja rauha *Jumalalta, meidän Isältämme,* ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme.

16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan aina kaikella tavoin. Herra kaikkien teidän kanssanne!

17 Terveiset minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessä; näin kirjoitan.

18 Herramme Jeesuksen Kristuksen armo kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, vapahtajamme, ja Jeesuksen Kristuksen, toivomme, käskystä,
2 Timoteukselle, oikealle pojalle uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalaltamme ja Kristukselta Jeesukselta Herraltamme.

16 Mutta itse rauhan Herra antakoon teille rauhan, aina ja kaikella tavalla. Herra olkoon kaikkien teidän kanssanne.
17 Tervehdys minulta, Paavalilta, omakätisesti. Tämä on merkkinä jokaisessa kirjeessäni; näin minä kirjoitan.
18 Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

PAAVALIN ENSIMMÄINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli, Jumalan, meidän vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen, meidän toivomme, asettama,
2 Timoteukselle, oikealle pojallensa uskossa. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

VAROITUS VALHEEN OPETTAJIA VASTAAN

3 Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni
kehoitin, niin kehoitan nytkin sinua
jäämään Efesoon käskeäksesi eräitä
etteivät opettaisi vierasta oppia

4 eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin ja
loputtomiin sukuluetteloihin, jotka
pikemmin aiheuttavat sanakiistoja kuin
edistävät Jumalan rakennustyötä* joka
perustuu uskoon.
5 Mutta käskyn päämäärä on rakkaus
joka tulee puhtaasta sydämestä ja
hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä
uskosta.
6 Jotkut ovat eksyneet niistä pois ja
kääntyneet turhan puhumiseen
7 tahtoen olla lain opettajia vaikkeivät
ymmärrä mitä puhuvat ja mitä varmaksi
väittävät.
8 Mutta tiedämme että laki on hyvä, jos
joku sitä lain mukaisesti käyttää,
9 tietäen sen että lakia ei ole säädetty
vanhurskaalle vaan laittomille ja
niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille,
epähurskaille ja epäpyhille, isänsä
tappajille ja äitinsä tappajille,

3 Niin kuin Makedoniaan lähtiessäni
kehoitin sinua jäämään Efesoon
käskeäkseni eräitä, etteivät vierasta
oppia opettaisi

4 eivätkä kiinnittäisi huomiota taruihin
ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka
pikemmin pitävät esillä sanakiistoja
kuin Jumalan armotaloutta, joka
perustuu uskoon, niin kehoitan vielä.
5 Käskyn päämäärä on rakkaus, joka
tulee puhtaasta sydämestä ja hyvästä
omastatunnosta ja vilpittömästä
uskosta,
6 joista muutamat, pois eksyttyään,
ovat kääntyneet turhan puhumiseen,
7 tahtoen olla lain opettajia,
vaikkeivät ymmärrä, mitä puhuvat ja
varmaksi väittävät.
8 Mutta tiedämme, että laki on hyvä,
jos sitä lain mukaisesti käytetään,
9 tietäen, ettei lakia ole pantu
vanhurskaalle, vaan laittomille ja
niskoitteleville, jumalattomille ja
syntisille, epähurskaille ja epäpyhille,
isänsä tappajille ja äitinsä tappajille,

3 Niinkuin minä Makedoniaan
lähtiessäni kehoitin sinua jäämään
Efesoon, käskeäksesi eräitä
kavahtamaan, etteivät vieraita oppeja
opettaisi
4 eivätkä puuttuisi taruihin ja
loppumattomiin sukuluetteloihin, jotka
pikemmin edistävät turhaa mietiskelyä
kuin Jumalan armotaloutta, joka
perustuu uskoon, niin kehoitan nytkin.
5 Mutta käskyn päämäärä on rakkaus,
joka tulee puhtaasta sydämestä ja
hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä
uskosta.
6 Muutamat ovat hairahtuneet niistä
pois ja poikenneet turhiin jaarituksiin,
7 tahtoen olla lainopettajia, vaikka eivät
ymmärrä, mitä puhuvat ja minkä
varmaksi väittävät.
8 Mutta me tiedämme, että laki on
hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään
9 ja tiedetään, että lakia ei ole pantu
vanhurskaalle, vaan laittomille ja
niskoitteleville, jumalattomille ja
syntisille, epähurskaille ja epäpyhille,
isänsä tappajille ja äitinsä tappajille,

murhamiehille,
10 haureellisille, miehimyksille,
ihmiskauppiaille, valehtelijoille,
valapattoisille ja *mille tahansa mikä* on
tervettä oppia vastaan —
11 autuaan Jumalan kirkkauden
ilosanoman mukaisesti, joka on minulle
uskottu.

PAAVALI KIITTÄÄ JUMALAN ARMOSTA

12 Kiitän Häntä joka on antanut minulle
voimaa, Herraamme Kristusta Jeesusta,
että Hän katsoi minut uskolliseksi,
asettaen palvelukseensa

13 minut joka ennen olin rienaaja ja
vainooja ja väkivallantekijä. Mutta sain
laupeuden koska oli toiminut
tietämätönnä, epäuskossa.
14 Ja Herramme armo oli ylen runsas
yhdessä uskon ja rakkauden kanssa joka
on Kristuksessa Jeesuksessa.
15 Varma on se sana ja kaiken
vastaanottamisen arvoista että Kristus
Jeesus on tullut maailmaan syntisiä
pelastamaan joista minä olen suurin.
16 Mutta sain laupeuden sen vuoksi että

murhamiehille,
10 haureellisille, miehimyksille,
ihmiskauppiaille, valhettelijoille,
valapattoisille ja jokin muu on tervettä
oppia vastaan -
11 autuaan Jumalan kirkkauden
evankelion mukaisesti, joka on minulle
uskottu.

12 Kiitän häntä, joka on minua
vahvistanut, Kristusta Jeesusta,
Herraamme, siitä, että katsoi minut
uskolliseksi, asettaen palvelukseen

13 minut, joka ennen olin pilkkaaja ja
vainooja ja väkivallantekijä. Mutta sain
kokea laupeutta, koska olin toiminut
tietämätönnä, epäuskossa;
14 ja Herramme armo oli ylen runsas
uskossa ja rakkaudessa, joka on
Kristuksessa Jeesuksessa.
15 Varma on se sana ja kaiken
vastaanottamisen arvoinen, että Kristus
Jeesus on tullut maailmaan syntisiä
vapahtamaan, joista minä olen suurin.
16 Mutta sain kokea laupeutta, jotta

murhamiehille,
10 haureellisille, miehimyksille,
ihmiskauppiaille, valhettelijoille,
valapattoisille ja kaikelle muulle, mikä
on tervettä oppia vastaan-
11 autuaan Jumalan kirkkauden
evankeliumin mukaisesti, joka on
minulle uskottu.

12 Minä kiitän häntä, joka minulle on
voimaa antanut, Kristusta Jeesusta,
meidän Herraamme, siitä, että hän
katsoi minut uskolliseksi ja asetti
palvelukseensa
13 minut, entisen pilkkaajan ja
vainoojan ja väkivallantekijän. Mutta
minä sain laupeuden, koska olin tehnyt
sitä tietämättömänä, epäuskossa;
14 ja meidän Herramme armo oli ylen
runsas, vaikuttaen uskoa ja rakkautta,
joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
15 Varma on se sana ja kaikin puolin
vastaanottamisen arvoinen, että Kristus
Jeesus on tullut maailmaan syntisiä
pelastamaan, joista minä olen suurin.
16 Mutta sentähden minä sain

Jeesus Kristus minussa ensimmäisenä osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen saadakseen iäisen elämän*.

17 Mutta maailmanaikojen* Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle (viisaalle) Jumalalle kunnia ja kirkkaus iäisesti. Aamen.
18 Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti jotta niitten nojalla taistelisit jalon taistelun

19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hylänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet.

20 Niitä ovat Hymeneus ja Aleksanteri jotka olen antanut saatanan huostaan jotta oppisivat olemaan rienaamatta.

JUMALA TAHTOO KAIKKIEN IHMISTEN PELASTUVAN

1 Kehoitan siis ennen kaikkea esittämään anomuksia, rukouksia, esirukouksia ja

Jeesus Kristus minussa ennen kaikkea osoittaisi koko pitkämielisyytensä esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan Häneen iankaikkiseksi elämäksi.
17 Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle kunnia ja kirkkaus mailmanajasta mailmanaikaan. Totisesti.
18 Tämän käskyn annan sinulle, poikani Timoteus, aikaisempien sinua koskevien ennustusten mukaisesti, jotta niitten nojalla taistelisit jalon taistelun,

19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka hylättyään eräät ovat uskossa haaksirikkoon joutuneet.

20 Niitä ovat Hymeneos ja Aleksanteri, jotka olen antanut saatanan haltuun, jotta oppisivat olemaan herjaamatta.

2. Luku

1 Kehoitan siis ennen kaikkea toimittamaan anomuksia, rukouksia,

laupeuden, että Jeesus Kristus minussa ennen muita osoittaisi kaiken pitkämielisyytensä, esikuvaksi niille, jotka tulevat uskomaan häneen, itsellensä iankaikkiseksi elämäksi.
17 Mutta iankaikkiselle kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti! Amen.
18 Tämän käskyn minä annan sinun toimitettavaksesi, poikani Timoteus, aikaisempien, sinusta lausuttujen ennustusten mukaisesti, että niiden nojalla taistelisit jalon taistelun,
19 säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka eräät ovat hyljänneet ja uskossaan haaksirikkoon joutuneet.
20 Niitä ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka minä olen antanut saatanan haltuun, kuritettaviksi, etteivät enää pilkkaisi.

2. Luku

1 Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään

kiitoksia kaikkien ihmisten puolesta.

2 hallitsijain* ja kaikkien korkeassa asemassa olevien jotta saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikesta jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

3 Sillä se on hyvää ja otollista Jumalan, Vapahtajamme edessä,
4 joka tahtoo että kaikki ihmiset pelastuisivat ja pääsisivät totuuden tuntemiseen.
5 Sillä on yksi Jumala, yksi myös Jumalan ja ihmisten välimies Kristus Jeesus,
6 joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien todistukseksi aikanaan.

7 Sitä varten minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi — puhun totta (Kristuksessa), en valehtele — pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

NAISEN OSA

8 Tahdon siis että miehet joka paikassa rukoilevat kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä,

esirukouksia ja kiitoksia kaikkien ihmisten puolesta,
2 kuninkaitten ja kaikkien korkeassa asemassa olevien puolesta, jotta saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalanpelossa ja kunniallisesti.
3 Se on hyvää ja otollista Jumalan, Vapahtajamme, edessä,
4 joka tahtoo, että kaikki ihmiset tulisivat autuaiksi ja pääsisivät totuuden tuntemiseen.
5 Sillä yksi on Jumala ja yksi välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus,
6 joka antoi itsensä lunnaina kaikkien puolesta, todistuksena aikanansa.

7 Sitä varten minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi - puhun totta, en valhettele - pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

8 Tahdon siis, että miehet joka paikassa rukoilevat kohottaen pyhät kätensä ilman vihaa ja epäilystä,

esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,
2 kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

3 Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme,
4 joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden.
5 Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus,
6 joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien edestä, josta todistus oli annettava aikanansa,
7 ja sitä varten minä olen saarnaajaksi ja apostoliksi asetettu-minä puhun totta, en valhettele-pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa.

8 Minä tahdon siis, että miehet rukoilevat, joka paikassa kohottaen pyhät kädet ilman vihaa ja epäilystä;

9 samoin että (myös) naiset säädyllisessä puvussa kaunistavat useaan kainosti ja siveästi, ei hiuspalmikolla tai* kullalla tai helmillä tai kallisarvoisilla vaatteilla.

10 vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille jotka tunnustautuvat Jumalaa pelkääviksi.
11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikessa alistuvaisena.
12 Mutta minä en salli naisen opettaa enkä vallita miestä, vaan eläköön hiljaisuudessa.

13 Sillä Aadam tehtiin ensin, sitten Eeva,

14 eikä Aadamia petetty vaan nainen joutui petettynä rikkomukseen.
15 Mutta hän pelastuu lapsensynnyttämisen perusteella, jos he pysyvät uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

SEURAKUNNAN JOHTAJAT

1 Varma on sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloa tehtävää.

9 niin myös, että naiset säällisessä puvussa kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei hiuspalmikoilla eikä kullalla tai helmillä tai kallisarvoisilla vaatteilla,

10 vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.
11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikessa alistuen.
12 Mutta en salli naisten opettavan enkä vallitsevan miestä, vaan olkoon hiljaisuudessa.

13 Sillä Aatami luotiin ensin, sitten Eeva,
14 eikä Aatamia petetty, vaan nainen joutui petettynä rikkomukseen.
15 Mutta hän tulee autuaaksi lapsensynnyttämisen kautta, jos pysyvät uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

3. Luku

1 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, hän haluaa jaloa tehtävää.

9 niin myös, että naiset ovat säädyllisessä puvussa, kaunistavat itseään kainosti ja siveästi, ei palmikoiduilla hiuksilla, ei kullalla, ei helmillä eikä kallisarvoisilla vaatteilla,
10 vaan hyvillä teoilla, niinkuin sopii naisille, jotka tunnustautuvat jumalaapelkääviksi.
11 Oppikoon nainen hiljaisuudessa, kaikin puolin alistuvaisena;
12 mutta minä en salli, että vaimo opettaa, enkä että hän vallitsee miestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa.
13 Sillä Aadam luotiin ensin, sitten Eeva;
14 eikä Aadamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen.
15 Mutta hän on pelastuva lastensynnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa ja rakkaudessa ja pyhityksessä ynnä siveydessä.

3. Luku

1 Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen.

2 Seurakunnan kaitsijan tulee siis olla nuhteeton, yhden vaimon mies*, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan.
3 ei juomari, ei tappelija, (ei häpeällisen voiton tavoittelija), vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne*,
4 vaan sellainen joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella arvokkuudella pitää lapsensa kuuliaisina.

5 Sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa. kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?
6 Älköön hän olko äsken kääntynyt jottei paisuneena joutuisi paholaisen tuomion alaiseksi.
7 Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolisilta jottei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä paholaisen paulaan.

SEURAKUNTAPALVELIJAT

8 Samoin seurakuntapalvelijat olkoot arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton tavoittelijoita

2 Niin tulee kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säällinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan,
3 ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahaa rakastava,

4 vaan oman kotinsa hyvin hallitseva, pitäen lapset kaikella arvokkuudella kuuliaisina;

5 sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?
6 Älköön olko äsken kääntynyt, jottei paisuneena joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi.
7 Hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolisilta, jottei joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan.

8 Samoin tulee seurakunnan palvelijain olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei alhaisen voiton pyytäjiä,

2 Niin tulee siis seurakunnan kaitsijan olla nuhteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, säädyllinen, vieraanvarainen, taitava opettamaan,
3 ei juomari, ei tappelija, vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne,

4 vaan sellainen, joka oman kotinsa hyvin hallitsee ja kaikella kunniallisuudella pitää lapsensa kuuliaisina;
5 sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiansa, kuinka hän voi pitää huolta Jumalan seurakunnasta?
6 Älköön hän olko äsken kääntynyt, ettei hän paisuisi ja joutuisi perkeleen tuomion alaiseksi.
7 Ja hänellä tulee myös olla hyvä todistus ulkopuolella olevilta, ettei hän joutuisi häväistyksen alaiseksi eikä perkeleen paulaan.

8 Niin myös seurakuntapalvelijain tulee olla arvokkaita, ei kaksikielisiä, ei paljon viinin nauttijoita, ei häpeällisen voiton pyytäjiä,

9 vaan sellaisia jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

10 Mutta heidätkin koeteltakoon ensin; sitten palvelkoot jos ovat nuhteettomia."

11 Samoin olkoot vaimot* arvokkaita, ei panettelijoita vaan raittiita, uskollisia kaikessa.
12 Seurakuntapalvelijat olkoot yhden vaimon miehiä jotka lapsensa ja kotinsa hyvin hallitsevat.
13 Sillä ne jotka ovat hyvin palvelleet. saavuttavat itselleen hyvän aseman ja suuren rohkeuden uskossa joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Toivoen pian pääseväni luoksesi kirjoitan tämän sinulle
15 jotta jos kuitenkin viipyisin, tietäisit miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa joka on elävän Jumalan seurakunta.

JUMALISUUDEN SALAISUUS

16 Totuuden pylväs ja perustus ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Jumala* on ilmestynyt lihassa,

9 vaan sellaisia, jotka säilyttävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.
10 Mutta heitäkin koeteltakoon ensin; sitten palvelkoot, kun ovat nuhteettomia.
11 Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa.
12 Seurakunnan palvelijat olkoot yhden vaimon miehiä, lapsiaan ja kotejaan hyvin hallitsevia.
13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen hyvän aseman ja suuren rohkeuden uskossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Toivoen pian pääseväni tykösi kirjoitan tätä sinulle,
15 jotta vaikka viipyisin, tietäisit, miten tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta.

16 Totuuden pylväs ja perustus ja tunnetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt

9 vaan sellaisia, jotka pitävät uskon salaisuuden puhtaassa omassatunnossa.

10 Mutta heitäkin koeteltakoon ensin, sitten palvelkoot, jos ovat nuhteettomat.

11 Samoin tulee vaimojen olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa.
12 Seurakuntapalvelija olkoon yhden vaimon mies, lapsensa ja kotinsa hyvin hallitseva.
13 Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet, saavuttavat itselleen kunnioitettavan aseman ja suuren pelottomuuden uskossa, Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Vaikka toivon pian pääseväni sinun tykösi, kirjoitan sinulle tämän,
15 että, jos viivyn, tietäisit, miten tulee olla Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus.

16 Ja tunnustetusti suuri on jumalisuuden salaisuus: Hän, joka on ilmestynyt lihassa, vanhurskautunut

vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskellä, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

VALHEELLISTA OPETUSTA

1 Mutta Henki sanoo selvästi että myöhempinä aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat villitseviä henkiä ja riivaajain oppeja
2 valheenpuhujain tekopyhyyden vuoksi, joitten omatunto on poltinraudalla merkitty

3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia jotka Jumala on luonut niitten nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat oppineet tuntemaan totuuden.
4 Sillä kaikki Jumalan luoma on hyvää eikä mikään ole hylättävää kun se otetaan kiitoksella vastaan.
5 Se näet pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

HYVÄ KRISTUKSEN JEESUKSEN PALVELIJA

6 Kun tätä veljille opetat, olet hyvä

lihassa, vanhurskautunut Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskellä, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

4. Luku

1 Mutta Henki sanoo selvästi, että myöhempinä aikoina jotkut luopuvat uskosta, liittyen villitseviin henkiin ja riivaajain oppeihin,
2 valheenpuhujain ulkokultaisuudessa, joitten omatunto on poltinraudalla merkitty
3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, jotka Jumala on luonut niitten nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan.
4 Sillä kaikki Jumalan luoma on hyvää eikä mikään kiitoksella vastaanotettava ole hylättävää;
5 se näet pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

6 Kun tätä veljille opetat, olet hyvä

Hengessä, näyttäytynyt enkeleille, saarnattu pakanain keskuudessa, uskottu maailmassa, otettu ylös kirkkauteen.

4. Luku

1 Mutta Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina moniaat luopuvat uskosta ja noudattavat villitseviä henkiä ja riivaajien oppeja
2 valheenpuhujain ulkokultaisuuden vaikutuksesta, joiden omatunto on poltinraudalla merkitty
3 ja jotka kieltävät menemästä naimisiin ja nauttimasta ruokia, mitkä Jumala on luonut niiden nautittavaksi kiitoksella, jotka uskovat ja ovat tulleet totuuden tuntemaan.
4 Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hyljättävää, kun se kiitoksella vastaanotetaan;
5 sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella.

6 Kun tätä veljille opetat, niin olet hyvä

Kristuksen Jeesuksen palvelija joka saat
ravintosi uskon ja sen hyvän opin
sanoista jota olet seurannut.
7 Mutta epäpyhiä ja ämmäin taruja karta,
ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.
8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on
hyötyä vähään mutta jumalisuudesta on
hyötyä kaikkeen, koska sillä on elämän
lupaus, sekä nykyisen että tulevaisen.

9 Tämä sana on varma ja kaiken
vastaanottamisen arvoinen.
10 Sillä sitä varten näemme (sekä) vaivaa
että olemme herjattavina, koska olemme
panneet toivomme elävään Jumala joka
on kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin
uskovaisten.
11 Tätä käske ja opeta.
12 Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi,
vaan ole sinä uskovaisten esikuva
puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa,
(Hengessä,) uskossa, puhtaudessa
13 Huolehdi lukemisesta, kehoittamisesta
ja opettamisesta kunnes tulen.

14 Älä laiminlyö sinussa olevaa
armolahjaa joka sinulle annettiin profetian
välityksellä vanhinten pannassa kätensä

Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka
saa ravintonsa uskon ja sen hyvän
opin sanoista, jota olet seurannut.
7 Mutta epäpyhiä ja ämmäin taruja
karta ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.
8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on
hyötyä vähään, mutta jumalisuudesta
on hyötyä kaikkeen, koska sillä on
elämän lupaus, sekä nykyisen että
tulevaisen.
9 Varma on tämä sana ja kaiken
vastaanottamisen arvoinen.
10 Sillä sitä varten näemme vaivaa ja
kilpailemme, koska olemme panneet
toivomme elävään Jumalaan, joka on
kaikkien ihmisten Vapahtaja, varsinkin
uskovien.
11 Tätä käske ja opeta.
12 Älköön kukaan halveksiko
nuoruuttasi, vaan ole uskovain esikuva
puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa,
uskossa, puhtaudessa.
13 Huolehdi lukemisesta,
kehoittamisesta ja opettamisesta,
kunnes tulen.
14 Älä laiminlyö sinussa olevaa
armolahjaa, joka sinulle annettiin
profetian kautta vanhinten pannessa

Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka
ravitset itseäsi uskon ja sen hyvän opin
sanoilla, jota olet noudattanut.
7 Mutta epäpyhiä ämmäin taruja karta
ja harjoita itseäsi jumalisuuteen.
8 Sillä ruumiillisesta harjoituksesta on
hyötyä vain vähään; mutta
jumalisuudesta on hyötyä kaikkeen,
koska sillä on elämän lupaus, sekä
nykyisen että tulevaisen.
9 Varma on se sana ja kaikin puolin
vastaanottamisen arvoinen.
10 Sillä siksi me vaivaa näemme ja
kilvoittelemme, että olemme panneet
toivomme elävään Jumalaan, joka on
kaikkien ihmisten vapahtaja, varsinkin
uskovien.
11 Tätä käske ja opeta.
12 Älköön kukaan nuoruuttasi katsoko
ylen, vaan ole sinä uskovaisten esikuva
puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa,
uskossa, puhtaudessa.
13 Lue, kehoita ja opeta ahkerasti,
kunnes minä tulen.

14 Älä laiminlyö armolahjaa, joka
sinussa on ja joka sinulle annettiin
profetian kautta, vanhinten pannessa

päällesi.
15 Harrasta näitä, elä näissä jotta menestymisesi olisi kaikille ilmeinen.
16 Valvo itseäsi ja opetustasi Pysy näissä. Sillä näin tehdessäsi pelastat sekä itsesi että ne jotka sinua kuuntelevat.

kätensä päällesi.
15 Harrasta näitä, elä näissä, jotta menestymisesi olisi kaikille ilmeinen.
16 Valvo itseäsi ja opetustasi; pysy näissä. Sillä näin tehden pelastat sekä itsesi että ne, jotka sinua kuuntelevat.

kätensä sinun päällesi.
15 Harrasta näitä, elä näissä, että edistymisesi olisi kaikkien nähtävissä.
16 Valvo itseäsi ja opetustasi, ole siinä kestävä; sillä jos sen teet, olet pelastava sekä itsesi että ne, jotka sinua kuulevat.

5. Luku

1 Älä ankarasti nuhtele vanhaa miestä vaan neuvo niin kuin isää, nuorempia niin kuin veljiä,
2 vanhoja naisia iin kuin äitejä, nuorempia niin kuin sisaria, kaikessa puhtauden.

5. Luku

1 Älä nuhtele vanhaa miestä, vaan neuvo niin kuin isää, nuorempia niin kuin veljiä,
2 vanhoja naisia niin kuin äitejä, nuorempia niin kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

5. Luku

1 Älä nuhtele kovasti vanhaa miestä, vaan neuvo niinkuin isää, nuorempia niinkuin veljiä,
2 vanhoja naisia niinkuin äitejä, nuorempia niinkuin sisaria, kaikessa puhtaudessa.

SEURAKUNNAN LESKIVAIMOT

3 Kunnioita leskiä jotka ovat oikeita leskiä.
4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan korvauksen vanhemmilleen*, sillä se on (hyvää ja) otollista Jumalan edessä.
5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt panee

3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.
4 Mutta jos jollakin on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa huonettansa ja maksamaan velan vanhemmilleen, sillä se on hyvää ja otollista Jumalan edessä.
5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt on

3 Kunnioita leskiä, jotka ovat oikeita leskiä.
4 Mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lapsenlapsia, oppikoot nämä ensin hurskaasti hoitamaan omaa perhekuntaansa ja maksamaan, mitä ovat velkaa vanhemmilleen, sillä se on otollista Jumalan edessä.
5 Oikea leski ja yksinäiseksi jäänyt

toivonsa Jumalaan ja pysyy anomisissa ja rukouksissa yöt päivät,

6 mutta hekumoiva* on elävänä kuollut.

7 Painota tätä jotta he olisivat nuhteettomat.
8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on uskomatonta pahempi.

9 Luetteloon merkittäköön ainoastaan vähintään kuusikymmenvuotias leski joka on ollut yhden miehen vaimo.

10 hyvistä töistä todistuksen saanut, jos on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhäin jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut, kaiken hyvän tekemistä harrastanut.

11 Mutta nuoremmat lesket hylkää. Sillä kun he ovat käyneet himokkaiksi vastoin Kristuksen mieltä, he tahtovat mennä naimisiin
12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hylänneet.

pannut toivonsa Jumalaan ja pysyy anomisissa ja rukouksissa yötä ja päivää,
6 mutta hekumoiva on elävänä kuollut.
7 Tätä käske, jotta olisivat nuhteettomat.
8 Mutta jos joku ei huolehdi omaisistaan ja varsinkaan perhekuntalaisistaan, hän on kieltänyt uskon ja on epäuskoista pahempi.

9 Luetteloon otettakoon ainoasti leski, joka on vähintään kuusikymmenvuotias, yhden miehen vaimo,

10 hyvistä töistä tunnustuksen saanut, jos on lapsia kasvattanut, jos on vieraita holhonnut, jos on pyhien jalkoja pessyt, jos on vaivattuja auttanut, jos on kaiken hyvän tekemistä harrastanut.
11 Mutta nuoremmat lesket hylkää; sillä kun käyvät himokkaiksi, asettuen Kristusta vastaan, tahtovat mennä naimisiin,
12 ollen tuomion alaisia, koska ovat ensimäisen uskonsa hylänneet.

panee toivonsa Jumalaan ja anoo ja rukoilee alinomaa, yötä päivää;

6 mutta hekumoitseva on jo eläessään kuollut.
7 Teroita tätäkin, että he olisivat nuhteettomat.
8 Mutta jos joku ei pidä huolta omaisistaan ja varsinkaan ei perhekuntalaisistaan, niin hän on kieltänyt uskon ja on uskotonta pahempi.
9 Luetteloon otettakoon ainoastaan semmoinen leski, joka ei ole kuuttakymmentä vuotta nuorempi ja joka on ollut yhden miehen vaimo,
10 josta on todistettu, että hän on tehnyt hyviä töitä, on lapsia kasvattanut, vieraita holhonnut, pyhien jalkoja pessyt, ahdistettuja auttanut ja kaiken hyvän tekemistä harrastanut.

11 Mutta nuoret lesket hylkää; sillä kun he himokkaiksi käyden vieraantuvat Kristuksesta, tahtovat he mennä naimisiin,
12 ja ovat tuomion alaisia, koska ovat ensimmäisen uskonsa hyljänneet.

13 Sen ohessa he oppivat taloissa kierrellessään laiskoiksikin, eivätkä ainoastaan laiskoiksi vaan myös juoruisiksi ja vouhottajiksi, puhuen sopimattomia.

14 Tahdon siis että nuoremmat lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiaan eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.

15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois saatanaa seuraamaan.
16 Jos jollakin uskovalla (miehellä tai) naisella on leskiä, pitäköön niistä huolen älköönkä seurakuntaa rasitettako, jotta se voisi pitää huolta oikeista leskistä.

13 Oppivatpa taloissa kierrellessään laiskoiksikin, eivätkä ainoasti laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja sekaantumaan heille kuulumattomiin, puhumaan sopimattomia.
14 Tahdon siis, että nuoremmat menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotia eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.
15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet syrjään saatanan perään.
16 Jos jollakin uskovaisella miehellä tai naisella on leskiä omaisten joukossa, pitäköön niistä itse huolen, älköön seurakuntaa rasittako, jotta se voisi pitää huolta oikeista leskistä, joilla ei ole omaisia.

13 He oppivat kylää kierrellessään vielä laiskoiksikin, eikä ainoastaan laiskoiksi, vaan myös juoruisiksi ja monitouhuisiksi ja sopimattomia puhumaan.

14 Minä tahdon sentähden, että nuoret lesket menevät naimisiin, synnyttävät lapsia, hoitavat kotiansa eivätkä anna vastustajalle mitään aihetta solvaamiseen.
15 Sillä muutamat ovat jo kääntyneet pois seuraamaan saatanaa.
16 Jos jollakin uskovaisella naisella on leskiä, niin pitäköön niistä huolen, älköönkä seurakuntaa rasitettako, että se voisi pitää huolta oikeista leskistä.

SEURAKUNNAN VANHIMPAIN ASEMA

17 Vanhimpia jotka hyvin johtavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian arvoisina, varsinkin niitä jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät.

18 Raamattu näet sanoo: "Älä sido puivan härän suuta" ja: "Työmies on palkkansa

17 Vanhimmat, jotka hyvin johtavat, katsottakoon kahdenkertaisen kunnian arvoisiksi, varsinkin ne, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät.

18 Raamattu näet sanoo: "Älä sido puivan härän suuta" ja: "Työmies on

17 Vanhimpia, jotka seurakuntaa hyvin hoitavat, pidettäköön kahdenkertaisen kunnian ansainneina, varsinkin niitä, jotka sanassa ja opetuksessa työtä tekevät.
18 Sillä Raamattu sanoo: "Älä sido puivan härän suuta", ja: "Työmies on

ansainnut."
19 Älä ota huomioon syytettä vanhinta vastaan paitsi kahden tai kolmen todistajan vahvistamana.

palkkansa arvoinen."
19 Älä ota huomioon syytettä vanhinta vastaan, paitsi kahden tai kolmen todistajan läsnä ollessa.

palkkansa ansainnut".
19 Älä ota huomioosi syytettä vanhinta vastaan, ellei ole kahta tai kolmea todistajaa.

ERILAISIA KEHOITUKSIA

20 Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien edessä jotta muutkin pelkäisivät.
21 Kehoitan vakavasti Jumalan ja *Herran Jeesuksen Kristuksen* ja valittujen enkelten edessä että seuraat tätä ilman ennakkopäätöstä, tekemättä mitään puolueellisesti.
22 Älä pane käsiäsi kerkeästi kenenkään päälle, äläkä osallistu muitten synteihin. Pidä itsesi puhtaana.

23 Älä enää juo vain vettä vaan käytä vähän viiniä vatsasi vuoksi ja usein toistuvien heikkouskohtaustesi* takia.
24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat edellä tuomiolle, mutta toisten taas seuraavat jäljessä.
25 Samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä ne jotka ovat toisin, voi pysyä salassa.

20 Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien edessä, jotta muutkin pelkäisivät.
21 Kehoitan sinua vakavasti Jumalan ja Jeesuksen Kristuksen ja valittujen enkelten edessä, että seuraat tätä ilman ennakkopäätöstä, tekemättä mitään puoluemielestä.
22 Älä pane käsiäsi kerkeästi kenenkään päälle, äläkä osallistu muitten synteihin. Säilytä itsesi puhtaana.
23 Älä enää juo vettä, vaan käytä vähä viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi.
24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset, joutuen ennen tuomiolle, mutta toisia ne taas tulevat jäljessä.
25 Samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä ne, jotka ovat toisin, voi pysyä salassa.

20 Syntiä tekeviä nuhtele kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät.
21 Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja valittujen enkelien edessä, että noudatat tätä, tekemättä ennakolta päätöstä ja ketään suosimatta.
22 Älä ole liian kerkeä panemaan käsiäsi kenenkään päälle, äläkä antaudu osalliseksi muiden synteihin. Pidä itsesi puhtaana.
23 Älä enää juo vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi tähden ja usein uudistuvien vaivojesi vuoksi.
24 Muutamien ihmisten synnit ovat ilmeiset ja joutuvat ennen tuomittaviksi, toisten taas seuraavat jäljestäpäin;
25 samoin myös hyvät teot ovat ilmeiset, eivätkä nekään, jotka eivät ole ilmeisiä, voi salassa pysyä.

ORJIEN ASEMA

1 Kaikki jotka ovat orjina ikeen alla, pitäköot isäntiään kaiken kunnioituksen arvoisina jottei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.
2 Mutta ne joilla on uskovat isännät, älköön heitä; väheksykö sen vuoksi että he ovat veljiä, vaan palvelkoot sitä mieluummin, koska he ovat uskovaisia ja rakastettuja ja harrastavat hyvän tekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita"

VALHEEN OPETTAJAT

3 Jos joku toisin opettaa eikä nojaa Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä oppiin joka on jumalisuuden mukainen,
4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,

5 turhia väittelyjä ihmisten kesken jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja jotka katsovat

6. Luku

1 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäköot isäntiänsä kaiken kunnioituksen arvoisina, jottei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.
2 Mutta ne, joilla on uskovat isännät, älköot heitä väheksykö sen tähden, että ovat veljiä, vaan palvelkoot sitä mieluummin, koska ne, jotka ottavat osaa hyväntekemiseen, ovat uskovia ja rakastettuja. Tätä opeta ja tähän kehoita.

3 Jos joku toisin opettaa eikä turvaa Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä oppiin, joka saattaa jumalisuuteen,
4 hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymysten ja sanakiistain kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,
5 alituisia kinasteluja niitten ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja

6. Luku

1 Kaikki, jotka ovat orjina ikeen alla, pitäköot isäntiänsä kaikkea kunnioitusta ansaitsevina, ettei Jumalan nimi ja oppi tulisi häväistyksi.
2 Mutta ne, joilla on uskovaiset isännät, älköot pitäkö heitä vähemmässä arvossa sentähden, että he ovat veljiä, vaan palvelkoot heitä sitä mieluummin, koska he ovat uskovia ja rakastettuja ja harrastavat hyväntekemistä. Tätä opeta ja tähän kehoita.

3 Jos joku muuta oppia opettaa eikä pitäydy meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen terveisiin sanoihin eikä siihen oppiin, joka on jumalisuuden mukainen,
4 niin hän on paisunut eikä ymmärrä mitään, vaan on riitakysymyksien ja sanakiistojen kipeä, joista syntyy kateutta, riitaa, herjauksia, pahoja epäluuloja,
5 alituisia kinastuksia niiden ihmisten kesken, jotka ovat turmeltuneet mieleltään ja totuuden menettäneet ja

jumalisuuden olevan voitto. (Pysy erilläsi sellaisista.)

jotka pitävät jumalisuutta voitonlähteenä.

jotka pitävät jumalisuutta keinona voiton saamiseen.

OIKEA SUHDEN RAHAAN

6 Jumalisuus onkin suuri voitto tyytyväisyyden kanssa.
7 Sillä emme ole mitään maailmaan tuoneet. On ilmeistä, ettemme voi mitään poiskaan viedä.
8 Mutta kun meillä on elatus ja vaateet, niin tyytykäämme niihin.
9 Ne taas jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.
10 Sillä rakkaus rahaan on kaiken pahan juuri. Sitä havitellessaan eräät ovat eksyneet uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

6 Jumalisuus onkin suuri voitto yhtenä tyytyväisyyden kanssa.
7 Sillä emme ole mitään mailmaan tuoneet; emme voi mitään poiskaan viedä.
8 Mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.
9 Ne taas, jotka tahtovat rikastua, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.
10 Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä tavoitellen monet ovat eksyneet uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

6 Ja suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa.
7 Sillä me emme ole maailmaan mitään tuoneet, emme myös voi täältä mitään viedä;
8 mutta kun meillä on elatus ja vaatteet, niin tyytykäämme niihin.
9 Mutta ne, jotka rikastua tahtovat, lankeavat kiusaukseen ja paulaan ja moniin mielettömiin ja vahingollisiin himoihin, jotka upottavat ihmiset turmioon ja kadotukseen.
10 Sillä rahan himo on kaiken pahan juuri; sitä haluten monet ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monella tuskalla.

HENKILÖKOHTAISTA OPETUSTA TIMOTEUKSELLE

11 Mutta sinä Jumalan ihminen, pakene tätä ja tavoittele vanhurskautta. jumalisuutta, uskoa, rakkautta,

11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene tätä ja tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta,

11 Mutta sinä, Jumalan ihminen, pakene semmoista, ja tavoita vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa,

kärsivällisyyttä, sävyisyyttä.
12 Kilvoittele uskon hyvä kilvoitus, tartu kiinni iäiseen elämään johon olet (myös) kutsuttu. Oletkin tunnustanut hyvän tunnustuksen monien todistajain edessä.

13 Jumalan edessä joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä joka Pontius Pilatuksen edessä lausui* hyvän tunnustuksen, käsken sinua

14 pitämään käskyn tahratonna ja moitteetonna Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka.

15 Sen antaa aikanaan nähdä se autuas ja ainoa valtias. kuninkaitten Kuningas ja herrain Herra,
16 jolla ainoalla on kuolemattomuus. Hän asuu valossa jota ei voi lähestyä. Häntä ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänelle kunnia ja iäinen valta. Aamen.
17 Käske tämän maailmanajan rikkaita olemaan ylpeilemättä ja panematta toivoaan epävarmaan rikkauteen vaan (elävään) Jumalaan joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksi.

kärsivällisyyttä, sävyisyyttä.
12 Kilpaile uskon hyvä kilpailu, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja olet tunnustanut hyvän tunnustuksen monen todistajan edessä.

13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen luona lausui hyvän tunnustuksen, käsken sinua
14 pitämään käskyn tahratonna ja moitteetonna Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka,

15 jonka aikanaan tuo näkyviin autuas ja ainoa valtias, kuninkaitten Kuningas ja herrain Herra,
16 jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valossa, jota ei voi lähestyä; jota ei yksikään ihminen ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänelle kunnia ja iankaikkinen valta. Totisesti.
17 Käske tämän mailmanajan rikkaita olemaan ylpeilemättä ja panematta toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksi;

rakkautta, kärsivällisyyttä, hiljaisuutta.
12 Kilvoittele hyvä uskon kilvoitus, tartu kiinni iankaikkiseen elämään, johon olet kutsuttu ja johon hyvällä tunnustuksella olet tunnustautunut monen todistajan edessä.
13 Jumalan edessä, joka kaikki eläväksi tekee, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka Pontius Pilatuksen edessä todisti, tunnustaen hyvän tunnustuksen, minä kehoitan sinua,
14 että tahrattomasti ja moitteettomasti pidät käskyn meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen saakka,
15 jonka aikanansa on antava meidän nähdä se autuas ja ainoa valtias, kuningasten Kuningas ja herrain Herra,
16 jolla ainoalla on kuolemattomuus; joka asuu valkeudessa, mihin ei kukaan taida tulla; jota yksikään ihminen ei ole nähnyt eikä voi nähdä-hänen olkoon kunnia ja iankaikkinen valta. Amen.
17 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea

18 Käske tekemään hyvää, olemaan rikkaita hyvissä töissä, olemaan anteliaita, omastaan jakelevia.
19 Kootkoot näin itselleen hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saavuttaisivat iäisen elämän.
20 Oi Timoteus, säilytä se mikä on haltuusi uskottu ja vältä valhenimisen tiedon epäpyhiä lörpöttelyjä ja vastaväitteitä,
21 johon tietoon tunnustautuen jotkut ovat uskosta eksyneet. Armo olkoon kanssasi! (Aamen.)

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan tahdosta *Jeesuksen Kristuksen apostoli sen elämän lupauksen mukaan joka on Kristuksessa Jeesuksessa,

2 rakkaalle pojalleen Timoteukselle. Armo, laupeus rauha *Isältä Jumalalta* ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme.

18 käske tekemään hyvää, olemaan rikkaita hyvissä töissä, olemaan anteliaita, omastansa jakelevia,
19 kooten itselleen aarteeksi hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta saisivat tosi elämän.
20 Oi Timoteus, säilytä huostaasi uskottu. Vältä valhenimisen tietämisen epäpyhiä lörpöttelyjä ja vastaväitteitä,

21 johon tunnustautuen jotkut ovat uskosta eksyneet. Armo kanssanne. Aamen.

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, sen elämän lupauksen mukaan, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
2 rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, Herraltamme.

nautittavaksemme,
18 kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat,
19 kooten itsellensä aarteen, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.
20 Oi Timoteus, talleta se, mikä sinulle on uskottu, ja vältä tiedon nimellä kulkevan valhetiedon epäpyhiä ja tyhjiä puheita ja vastaväitteitä,
21 johon tunnustautuen muutamat ovat uskosta hairahtuneet. Armo olkoon teidän kanssanne!

PAAVALIN TOINEN KIRJE TIMOTEUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan tahdosta Kristuksen Jeesuksen apostoli, lähetetty julistamaan lupausta siitä elämästä, joka on Kristuksessa Jeesuksessa,
2 rakkaalle pojalleni Timoteukselle. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme!

PAAVALI ROHKAISEE TIMOTEUSTA

3 Kiitän Jumalaa — jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla — kun lakkaamatta muistan sinua rukouksissani yöt päivät,

4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, nähdä sinua jotta täyttyisin ilolla.

5 Muistelen sitä vilpitöntä uskoa joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella, ja olen varma että se on sinullakin.

6 Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan joka sinussa on kätteni päällepanemisen välityksellä.
7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.
8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, Hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä vaivaa ilosanoman vuoksi Jumalan antaman voiman mukaan,

9 Hänen joka on meidät pelastanut ja

3 Kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla, niin että lakkaamatta muistelen sinua rukouksissani yötä ja päivää,
4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, nähdä sinua, jotta täyttyisin ilolla,

5 kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikella ja olen varma, että se on sinullakin.
6 Siitä syystä muistutan sinua virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on kätteni päällepanemisen kautta.
7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelon henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.
8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, vankiaan, vaan kärsi yhdessä vaivaa evankelion tähden Jumalan antaman voiman mukaan,
9 Hänen, joka on meidät autuuttanut

3 Minä kiitän Jumalaa, jota esivanhemmistani asti palvelen puhtaalla omallatunnolla-samoinkuin minä lakkaamatta muistan sinua rukouksissani öin ja päivin,
4 haluten, muistaessani kyyneleitäsi, saada sinua nähdä, että täyttyisin ilolla-
5 kun mieleeni muistuu se vilpitön usko, joka sinulla on, joka ensin oli isoäidilläsi Looiksella ja äidilläsi Eunikellä ja joka, siitä olen varma, on sinullakin.
6 Siitä syystä minä sinua muistutan virittämään palavaksi Jumalan armolahjan, joka sinussa on minun kätteni päällepanemisen kautta.
7 Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman ja rakkauden ja raittiuden hengen.
8 Älä siis häpeä todistusta Herrastamme äläkä minua, hänen vankiaan, vaan kärsi yhdessä minun kanssani vaivaa evankeliumin tähden, sen mukaan kuin Jumala antaa voimaa,
9 hän, joka on meidät pelastanut ja

kutsunut pyhällä kutsulla, ei tekojemme mukaan vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka on meille annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja
10 mutta nyt ilmaistu Vapahtajamme *Jeesuksen Kristuksen* ilmestymisen ansiosta. Hän kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden ilosanoman avulla,

11 jonka saarnaajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu (pakanoita varten).
12 Siitä syystä myös näitä kärsin mutta en häpeä, sillä *tiedän kehen olen uskonut*, ja olen varma että Hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen mikä on haltuuni uskottu.
13 Mitä olet minulta kuullut, pidä sitä terveellisten sanojan esikuvana uskossa ja rakkaudessa joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Säilytä meissä asuvan Pyhän Hengen avulla se hyvä mikä on haltuusi uskottu.

ja kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka on meille annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,
10 mutta nyt ilmi tuotu Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, kun Hän kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja turmeltumattomuuden, evankelion kautta,
11 johon minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi.
12 Siitä syystä myös näitä kärsin, mutta en häpeä; sillä tiedän, kehen uskon, ja olen varma, että Hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään huostaani uskotun.

13 Omista niitten terveellisten sanojen esikuva, jotka olet minulta kuullut uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Säilytä huostaasi uskottu hyvä meissä asuvan Pyhän Hengen kautta.

kutsunut pyhällä kutsumuksella, ei meidän tekojemme mukaan, vaan oman aivoituksensa ja armonsa mukaan, joka meille on annettu Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja,
10 mutta nyt ilmisaatettu meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka kukisti kuoleman ja toi valoon elämän ja katoamattomuuden evankeliumin kautta,

11 jonka julistajaksi ja apostoliksi ja opettajaksi minä olen asetettu.

12 Siitä syystä minä myös näitä kärsin, enkä sitä häpeä; sillä minä tunnen hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä, että hän on voimallinen siihen päivään asti säilyttämään sen, mikä minulle on uskottu.
13 Ota esikuvaksi ne terveelliset sanat, jotka olet minulta kuullut, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
14 Säilytä se hyvä, mikä sinulle on uskottu, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu.

USKOLLINEN USKOTTOMIEN JOUKOSSA

15 Tiedät sen että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois. Heidän joukossaan ovat Fygellus* ja Hermogenes.
16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen perhekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole kahleitani hävennyt,
17 vaan tultuaan Roomaan hän etsi minua innokkaasti ja löysi minut.
18 Antakoon Herra hänen löytää laupeuden Herran luona sinä päivänä. Ja kuinka paljon hän Efesossa palveli, sen sinä parhaiten tiedät.

TAISTELUN ANKARUUS

1 Vahvistu siis, poikani, siinä armossa joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Minkä olet kuullut minulta monen todistajan vahvistamana, usko se luotettaville miehille jotka sitten kykenevät muitakin opettamaan.
3 Kärsi siis vaivaa niin kuin jalo *Jeesuksen Kristuksen* sotamies.
4 Ei kukaan joka sotapalvelusta suorittaa,

15 Tiedät sen, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois; niitten joukossa ovat Fygelos ja Hermogenes.
16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforoksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut eikä ole kahleitani hävennyt;
17 vaan tultuaan Roomaan etsi minua innokkaasti ja löysi minut.
18 Suokoon Herra hänen löytää laupeutta Herran tykönä sinä päivänä. Ja kuinka paljon hän Efesossa palveli, sen sinä parhaiten tiedät.

2. Luku

1 Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Minkä olet kuullut minulta monen todistajan läsnäollessa, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan.
3 Kärsi vaivaa niin kuin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies.
4 Ei kukaan sotapalvelua suorittava

15 Sinä tiedät, että kaikki aasialaiset ovat kääntyneet minusta pois; niiden joukossa ovat Fygelus ja Hermogenes.
16 Antakoon Herra laupeutta Onesiforuksen huonekunnalle, sillä usein hän on minua virvoittanut, eikä ole kahleitani hävennyt;
17 vaan kun hän tuli Roomaan, etsi hän minua innokkaasti ja löysi minut.
18 Suokoon Herra, että hän löytää laupeuden Herran tykönä sinä päivänä. Ja kuinka suuria ne palvelukset olivat, joita hän teki Efesossa, sen sinä parhaiten tiedät.

2. Luku

1 Vahvistu siis, poikani, siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.
2 Ja minkä olet kuullut minulta ja minkä monet ovat todistaneet, usko se luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan.
3 Kärsi vaivaa niinkuin ainakin jalo Kristuksen Jeesuksen sotamies.
4 Ei kukaan, joka sodassa palvelee,

sekaannu elatuksen toimiin koska hän tahtoo olla mieliksi sille joka on hänet värvännyt.
5 Jos joku kilpaileekin, häntä ei seppelöidä jollei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.
6 Peltomiehen joka vaivaa näkee, tulee ensimmäisenä päästä osalliseksi hedelmistä.
7 Tarkkaa mitä sanon, sillä Herra antakoon* sinulle ymmärrystä kaikkeen.
8 Muista Jeesusta Kristusta joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin jälkeläisiä minun ilosanomani mukaan,
9 jonka kärsin vaivaa kahleihin asti niin kuin pahantekijä. Mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu.

10 Siitä syystä kestän kaikki valittujen vuoksi, jotta hekin saavuttaisivat pelastuksen joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iäisen kirkkauden.

11 Sana on varma. Sillä jos olemme kuolleet yhdessä Hänen kanssaan, tulemme myös yhdessä elämään.

12 Jos kestämme tulemme myös yhdessä

sekaannu elatuksen toimiin, koska tahtoo olla mieliksi pestaajalleen.

5 Jos joku kilpaileekin, häntä ei seppelöidä, ellei kilpaile sääntöjen mukaisesti.
6 Peltomiehen, joka vaivan näkee, tulee ensin päästä osalliseksi hedelmistä.
7 Tarkkaa, mitä sanon, sillä Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.
8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankelioni mukaan,
9 jossa kärsin vaivaa kahleihin asti niin kuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahleissa.

10 Siitä syystä kestän kaikki valittujen tähden, jotta hekin saavuttaisivat autuuden, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iankaikkisen kirkkauden.
11 Varma on tämä sana; sillä jos olemme kuolleet yhtenä kanssaan, tulemme myös yhtenä elämään;

12 jos kärsimme, tulemme myös

sekaannu elatuksen toimiin, sillä hän tahtoo olla mieliksi sille, joka on hänet palkannut.
5 Eihän sitäkään, joka kilpailee, seppelöidä, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaisesti.
6 Peltomiehen, joka vaivaa näkee, tulee ennen muita päästä osalliseksi hedelmistä.
7 Tarkkaa, mitä sanon; Herra on antava sinulle ymmärrystä kaikkeen.
8 Muista Jeesusta Kristusta, joka on kuolleista herätetty ja on Daavidin siementä minun evankeliumini mukaan,
9 jonka julistamisessa minä kärsin vaivaa, kahleisiin asti, niinkuin pahantekijä; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu.
10 Siitä syystä minä kärsin kaikki valittujen tähden, että hekin saavuttaisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ynnä iankaikkisen kirkkauden.
11 Varma on tämä sana; sillä: jos olemme kuolleet yhdessä hänen kanssaan, saamme myös hänen kanssaan elää;
12 jos kärsimme yhdessä, saamme

hallitsemaan. Jos kiellämme Hänet, on Hänkin kieltävä meidät.

13 Jos olemme uskottomat, pysy Hän uskollisena, sillä Hän ei voi kieltää itseään.
14 Muistuta tästä ja kehoita vakavasti Herran edessä, etteivät kävisi täysin hyödyttömiä, kuulijain turmioksi koituvia sanakiistoja.

yhtenä hallitsemaan; jos kiellämme Hänet, on Hänkin kieltävä meidät;

13 jos olemme uskottomat, pysyy Hän uskollisena, sillä itseänsä kieltää Hän ei saata.
14 Muistuta tästä ja kehoita vakavasti Jumalan edessä heitä olemaan kiistelemättä sanoin, mistä ei ole mitään hyötyä, vaan turmiota niille, jotka kuulevat.

hänen kanssaan myös hallita; jos kiellämme hänet, on hänkin kieltävä meidät;
13 jos me olemme uskottomat, pysyy kuitenkin hän uskollisena; sillä itseänsä kieltää hän ei saata.
14 Muistuta tästä, ja teroita heille Jumalan edessä, etteivät kiistelisi sanoista, mikä ei ole miksikään hyödyksi, vaan niiden turmioksi, jotka kuulevat.

ASTIA JALOA KÄYTTÖÄ VARTEN

15 Ahkeroi osoittautua Jumalalle koetuksen kestäväksi, työmieheksi jonka ei tarvitse hävetä, joka oikein jakaa totuuden sanaa.
16 Karta epäpyhiä lörpöttelyjä, sillä *niitten puhujat' menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa,

17 ja heidän puheensa jäytää niin kuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus

18 jotka ovat totuudesta eksyneet ja sanovat ylösnousemuksen jo tapahtuneen, ja he turmelevat joittenkin uskon.

15 Ahkeroi osoittautumaan Jumalalle koetelluksi, työtään häpeilemättömäksi työntekijäksi, joka oikein jakelee totuuden sanaa.
16 Karta epäpyhiä lörpöttelyjä, sillä niitten puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa

17 ja puheensa jäytää niin kuin syöpä. Niitä ovat Hymeneos ja Filetos,

18 jotka ovat totuudesta eksyneet sanoessaan nousemuksen jo tapahtuneen, ja turmelevat joittenkin

15 Pyri osoittautumaan Jumalalle semmoiseksi, joka koetukset kestää, työntekijäksi, joka ei työtään häpeä, joka oikein jakelee totuuden sanaa.
16 Mutta pysy erilläsi epäpyhistä ja tyhjistä puheista, sillä niiden puhujat menevät yhä pitemmälle jumalattomuudessa,
17 ja heidän puheensa jäytää ympäristöään niinkuin syöpä. Niitä ovat Hymeneus ja Filetus,
18 jotka ovat totuudesta eksyneet, kun sanovat, että ylösnousemus jo on tapahtunut, ja he turmelevat useiden

uskon.

19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen joka Kristuksen* nimen mainitsee."

20 Mutta isossa talossa ei ole ainoastaan kulta- ja hopea-astioita vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat kunniaksi, toiset kunniattomuudeksi.

21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä näistä hänestä tulee astia kunniaksi, pyhitetty (ja) isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

22 Pakene nuoruuden himoja ja tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niitten kanssa jotka huutavat Herraa avuksi puhtaasta sydämestä.

23 Mutta karta tyhmiä ja tolkuttomia väittelyjä, koska tiedät että ne synnyttävät riitoja.

24 Herran palvelijan ei näet sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan. kykenevä opettamaan ja pahaa kärsimään,

uskon.

19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa" ja "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee."

20 Mutta isossa talossa ei ole ainoasti kulta- ja hopea-astioita, vaan myös puu- ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten.

21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä näistä, hänestä tulee astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälle käyttökelpoinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

22 Pakene nuoruuden himoja ja tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niitten kanssa, jotka huutavat Herraa avuksi puhtaasta sydämestä.

23 Mutta karta tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä, kun tiedät, että ne synnyttävät riitoja.

24 Herran palvelijan ei näet sovi kiistellä, vaan tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kykenevä opettamaan ja pahaa kärsimään.

uskon.

19 Kuitenkin Jumalan vahva perustus pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa", ja: "Luopukoon vääryydestä jokainen, joka Herran nimeä mainitsee".

20 Mutta suuressa talossa ei ole ainoastaan kulta-ja hopea-astioita, vaan myös puu-ja saviastioita, ja toiset ovat jaloa, toiset halpaa käyttöä varten.

21 Jos nyt joku puhdistaa itsensä tämänkaltaisista, tulee hänestä astia jaloa käyttöä varten, pyhitetty, isännälleen hyödyllinen, kaikkiin hyviin tekoihin valmis.

22 Pakene nuoruuden himoja, harrasta vanhurskautta, uskoa, rakkautta, rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksensa Herraa puhtaasta sydämestä.

23 Mutta vältä tyhmiä ja taitamattomia väittelyjä, sillä tiedäthän, että ne synnyttävät riitoja.

24 Mutta Herran palvelijan ei sovi riidellä, vaan hänen tulee olla lempeä kaikkia kohtaan, kyetä opettamaan ja pahaa kärsimään;

25 sellainen joka sävyisästi ojentaa vastustelijoita, jos Jumala ehkä antaisi heille mielenmuutoksen totuuden tuntemista varten,
26 jotta he selviäisivät paholaisen paulasta, hänen joka on heidät vanginnut *tahtoaan täyttämään*.

VIIMEISEN AJAN IHMISET

1 Mutta tiedä se että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.
2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita,

3 rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä,
4 pettureja, äkkipikaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia.
5 Heissä on jumalisuuden ulkomuoto mutta he kieltävät sen voiman. Käänny pois heistä.
6 Sillä niitä ovat ne jotka hiiviskelevät taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien

25 Hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita, jos Jumala ehkä antaisi heille mielenmuutoksen totuuden tuntemiseksi,
26 jotta selviävät perkeleen paulasta, hänen, joka on heidät kahlinnut tahtoansa tekemään.

3. Luku

1 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.
2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, rienaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita,
3 rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihaajia,
4 pettureja, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia;
5 heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta kieltävät sen voiman. Käänny pois heistä.
6 Sillä niitä ovat ne, jotka tunkeilevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien

25 hänen tulee sävyisästi ojentaa vastustelijoita; ehkäpä Jumala antaa heille mielenmuutoksen, niin että tulevat tuntemaan totuuden
26 ja selviävät perkeleen pauloista, joka on heidät vanginnut tahtoansa tekemään.

3. Luku

1 Mutta tiedä se, että viimeisinä päivinä on tuleva vaikeita aikoja.
2 Sillä ihmiset ovat silloin itserakkaita, rahanahneita, kerskailijoita, ylpeitä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epähurskaita,
3 rakkaudettomia, epäsopuisia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihamiehiä,
4 pettureita, väkivaltaisia, pöyhkeitä, hekumaa enemmän kuin Jumalaa rakastavia;
5 heissä on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman. Senkaltaisia karta.
6 Sillä niitä ovat ne, jotka tungettelevat taloihin ja pauloihinsa kietovat syntien

kuormittamia ja moninaisten himojen heiteltäviä typeriä naisia
7 jotka aina ovat oppimassa eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.

8 Ja niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset jotka eivät kestä uskon koetusta.
9 Mutta he eivät pitemmälle menesty, sillä heidän mielettömyytensä käy ilmeiseksi kaikille niin kuin noittenkin mielettömyys kävi.

raskauttamia ja monenlaisten himojen kuljetettavia typeriä naisia,
7 jotka aina ovat oppimassa eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.
8 Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, uskoon kelvottomat.
9 Mutta he eivät pitemmälle menesty, sillä mielettömyytensä käy ilmeiseksi kaikille, niin kuin noittenkin kävi.

rasittamia ja monenlaisten himojen heiteltäviä naisparkoja,
7 jotka aina ovat opetusta ottamassa, eivätkä koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.
8 Ja niinkuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nuokin vastustavat totuutta, nuo mieleltään turmeltuneet ihmiset, jotka eivät uskonkoetuksissa kestä.
9 Mutta he eivät pitemmälle edisty, sillä heidän mielettömyytensä on käyvä ilmeiseksi kaikille, niinkuin noidenkin mielettömyys kävi ilmi.

USKOVAT JOUTUVAT VAINOTTAVIKSI

10 Mutta sinä olet läheltä seurannut opetustani, vaellustani, ajatteluani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11 vainojani, kärsimyksiäni, jollaisia osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Millaisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista on Herra minut pelastanut.
12 Myös kaikki jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa,

10 Mutta sinä olet seurannut opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11 vainojani, kärsimyksiäni, jollaisia osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa, Lystrassa. Sellaisia vainoja olen kärsinyt, ja kaikista on Herra minut pelastanut.
12 Myös kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa,

10 Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, vaellustani, aivoitustani, uskoani, pitkämielisyyttäni, rakkauttani, kärsivällisyyttäni,
11 vainoissa ja kärsimyksissä, samanlaisissa kuin minun osakseni tuli Antiokiassa, Ikonionissa ja Lystrassa. Mimmoisia vainoja olenkaan kärsinyt, ja kaikista Herra on minut pelastanut!
12 Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa,

joutuvat vainottaviksi.

ON PYSYTTÄVÄ RAAMATUN TOTUUDESSA

13 Mutta pahat ihmiset ja petturit
menevät yhä pitemmälle pahuudessa,
eksyttäen ja eksyen.
14 Pysy sinä kuitenkin siinä minkä olet
oppinut ja mistä olet varma koska tiedät
keneltä* olet sen oppinut
15 ja koska jo pienoisesta asti tunnet
pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut
viisaaksi niin että pelastuit uskon avulla,
joka on Kristuksessa Jeesuksessa.

16 Koko Raamattu on *Jumalan
henkeämä* ja hyödyllinen opetukseksi,
varoitukseksi, ojennukseksi, kasvatukseksi
vanhurskaudessa

17 jotta Jumalan ihminen olisi täydellinen,
kaikkiin hyviin tekoihin varustautunut.

4. Luku

1 Kehoitan sinua (siis) vakavasti Jumalan

joutuvat vainottaviksi.

13 Mutta pahat ihmiset ja petturit
menevät yhä pitemmälle pahuuteen,
eksyttäen ja eksyen.
14 Pysy sinä kuitenkin siinä, minkä
olet oppinut ja mistä olet varma,
koska tiedät, keiltä olet oppinut
15 ja koska jo lapsesta asti tunnet
pyhät Kirjoitukset, jotka voivat tehdä
sinut viisaaksi, jotta tulisit autuaaksi
uskon kautta, joka on Kristuksessa
Jeesuksessa.
16 Koko Raamattu on Jumalan
henkeyttämä ja hyötyisä opetuksena,
nuhteena, ojennuksena, kasvatuksena
vanhurskaudessa,

17 jotta Jumalan ihminen olisi
täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin
valmis.

4. Luku

1 Kehoitan sinua vakavasti Jumalan

joutuvat vainottaviksi.

13 Mutta pahat ihmiset ja petturit
menevät yhä pitemmälle pahuudessa,
eksyttäen ja eksyen.
14 Mutta pysy sinä siinä, minkä olet
oppinut ja mistä olet varma, koska
tiedät, keiltä olet sen oppinut,
15 ja koska jo lapsuudestasi saakka
tunnet pyhät kirjoitukset, jotka voivat
tehdä sinut viisaaksi, niin että pelastut
uskon kautta, joka on Kristuksessa
Jeesuksessa.
16 Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt
Jumalan Hengen vaikutuksesta, on
myös hyödyllinen opetukseksi,
nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi
vanhurskaudessa,
17 että Jumalan ihminen olisi
täydellinen, kaikkiin hyviin tekoihin
valmistunut.

4. Luku

1 Minä vannotan sinua Jumalan ja

ja *Herran Jeesuksen Kristuksen* edessä
— joka on tuomitseva elävät ja kuolleet
— °Hänen ilmestymisensä ja Hänen
valtakuntansa vuoksi.
2 Saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja
sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita,
kehoita kaikella pitkämielisyydellä ja
opetuksella.
3 Sillä aika tulee jolloin he eivät kärsi
tervettä oppia, vaan omien himojensa
mukaan haalivat itselleen opettajia
korvasyyhyynsä
4 ja kääntävät korvansa pois totuudesta
ja kääntyvät taruihin.
5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi
vaivaa, tee evankelistan työ, toimita virkasi
täydellisesti.

ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka
on tuomitseva elävät ja kuolleet, sekä
ilmestymisensä että valtakuntansa
kautta:
2 saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla
ja sopimattomalla ajalla, nuhtele,
varoita, kehoita kaikella
pitkämielisyydellä ja opetuksella.
3 Sillä aika tulee, jolloin eivät kärsi
tervettä oppia, vaan omien himojensa
mukaan haalivat itselleen opettajia
korvasyyhyynsä,
4 ja kääntävät korvansa pois
totuudesta ja kääntyvät taruihin.
5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi
vaivaa, tee evankelistan työ, toimita
virkasi täysin.

Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on
tuomitseva eläviä ja kuolleita, sekä
hänen ilmestymisensä että hänen
valtakuntansa kautta:
2 saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja
sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita,
kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja
opetuksella.
3 Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi
tervettä oppia, vaan omien himojensa
mukaan korvasyyhyynsä haalivat
itselleen opettajia
4 ja kääntävät korvansa pois
totuudesta ja kääntyvät taruihin.
5 Mutta ole sinä raitis kaikessa, kärsi
vaivaa, tee evankelistan työ, toimita
virkasi täydellisesti.

PAAVALIN LOPPUKILVOITUS

6 Sillä minut jo uhrataan, ja lähtöni aika
on tullut.
7 Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen,
juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

8 Tästä lähin on minulla talletettuna
vanhurskauden seppele jonka Herra,
vanhurskas tuomari on antava minulle

6 Sillä minut jo uhrataan, ja lähtöni
aika on tullut.
7 Olen taistellut hyvän taistelun,
juoksun päättänyt, uskon säilyttänyt.

8 Tästä lähin on minulle talletettuna
vanhurskauden seppel, jonka Herra,
vanhurskas tuomari, antaa minulle sinä

6 Sillä minut jo uhrataan, ja minun
lähtöni aika on jo tullut.
7 Minä olen hyvän kilvoituksen
kilvoitellut, juoksun päättänyt, uskon
säilyttänyt.
8 Tästedes on minulle talletettuna
vanhurskauden seppele, jonka Herra,
vanhurskas tuomari, on antava minulle

sinä päivänä eikä ainoastaan minulle vaan
myös kaikille jotka Hänen ilmestymistään
rakastavat.
9 Riennä pian tulemaan luokseni.
10 Sillä nykyiseen maailmanaikaan
rakastuneena jätti minut Deemas ja
matkusti Tessalonikaan, Kreskes Galatiaan
ja Tiitus Dalmatiaan.
11 Luukas yksin on kanssani. Ota Markus
ja tuo hänet mukanasi, sillä hän on
minulle hyödyllinen palvelukseen.

12 Mutta Tykikuksen olen lähettänyt
Efesoon.
13 Tuo tullessani päällysvaippa jonka jätin
Trooaaseen Karpuksen luo, ja kirjat,
varsinkin pergamentit.
14 Aleksanteri, vaskiseppä, on tehnyt
minulle paljon pahaa. Herra maksakoon*
hänelle hänen tekojensa mukaan.

15 Varo sinäkin häntä, sillä hän on kovin
vastustanut sanojamme.
16 Ensimmäisen puolustuspuheeni aikana
ei kukaan tullut avukseni vaan kaikki
jättivät minut. Älköön sitä heille syyksi
luettako.
17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti

päivänä, eikä ainoasti minulle, vaan
myös kaikille, jotka Hänen
ilmestymistään rakastavat.
9 Riennä pian tulemaan tyköni.
10 Sillä nykyiseen mailmanaikaan
rakastuneena Deemas jätti minut ja
matkusti Tessalonikaan, Kreskes
Galatiaan ja Titus Dalmatiaan.
11 Luukas yksin on kanssani. Ota
Markus ja tuo hänet mukanasi, sillä
hän on minulle sopiva palvelukseen.

12 Mutta Tykikoksen olen lähettänyt
Efesoon.
13 Tuo tullessasi päällysvaippa, jonka
jätin Trooaaseen Karpoksen luo, ja
kirjat, ennen kaikkea pergamentit.
14 Aleksanteri, vaskiseppä, on tehnyt
minulle paljon pahaa; Herra maksaa
hänelle hänen tekojensa mukaan.

15 Varo sinäkin häntä, sillä on kovin
vastustanut sanojamme.
16 Ensimäisen puolustuspuheeni
aikana ei kukaan tullut avukseni, vaan
kaikki jättivät minut; älköön sitä heille
syyksi luettako.
17 Mutta Herra auttoi minua ja

sinä päivänä, eikä ainoastaan minulle,
vaan myös kaikille, jotka hänen
ilmestymistään rakastavat.
9 Koeta päästä pian tulemaan luokseni.
10 Sillä tähän nykyiseen maailmaan
rakastuneena jätti minut Deemas ja
matkusti Tessalonikaan, Kreskes meni
Galatiaan ja Tiitus Dalmatiaan.
11 Luukas yksin on minun kanssani.
Ota Markus mukaasi ja tuo hänet
tänne, sillä hän on minulle hyvin
tarpeellinen palvelukseen.
12 Mutta Tykikuksen minä olen
lähettänyt Efesoon.
13 Tuo tullessasi päällysvaippa, jonka
jätin Trooaaseen Karpuksen luo, ja
kirjat, ennen kaikkea pergamentit.
14 Aleksander, vaskiseppä, on tehnyt
minulle paljon pahaa; Herra on
maksava hänelle hänen tekojensa
mukaan.
15 Kavahda sinäkin häntä, sillä hän on
kovin vastustanut meidän sanojamme.
16 Ensi kertaa puolustautuessani ei
kukaan tullut avukseni, vaan kaikki
jättivät minut; älköön sitä heille syyksi
luettako.
17 Mutta Herra auttoi minua ja vahvisti

minua jotta sanan julistaminen minun
välityksellä tulisi täydellisesti suoritetuksi
ja kaikki pakanat kuulisivat sen. Ja minä
pelastuin leijonan kidasta.
18 Ja Herra on vapahtava minut kaikesta
ilkivallasta ja pelastava minut taivaalliseen
valtakuntaansa. Hänelle kunnia iäisesti!
Aamen.

vahvisti minua, jotta sanan julistaminen
kauttani tulisi täysin suoritetuksi ja
kaikki pakanat kuulisivat sen; ja minä
pelastuin jalopeuran suusta.
18 Herra vapahtaa minut kaikesta
ilkivallasta ja autuuttaa minut
taivaalliseen valtakuntaansa. Hänelle
kunnia mailmanajasta mailmanaikaan.
Totisesti.

minua, että sanan julistaminen minun
kauttani tulisi täydelleen suoritetuksi, ja
kaikki pakanat sen kuulisivat; ja minä
pelastuin jalopeuran kidasta.
18 Ja Herra on vapahtava minut
kaikesta ilkivallasta ja pelastava minut
taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle
kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

LOPPUTERVEHDYS

19 Tervehdi Priskaa ja Akylasta ja
Onesiforuksen perhekuntaa.
20 Erastus jäi Korinttoon, mutta
Trofimuksen jätin sairaana Miletoon.

21 Riennä tulemaan ennen talvea. Sinua
tervehtivät Eubulus ja Pudes ja Linus ja
Klaudia ja kaikki veljet.

22 Herra (Jeesus Kristus) olkoon henkesi
kanssa. Armo olkoon kanssanne. (Aamen.)

19 Tervehdi Priskaa ja Akilasta ja
Onesiforoksen huonekuntaa.
20 Erastos jäi Korinttoon, mutta
Trofimoksen jätin sairaana Miletoon.

21 Riennä tulemaan ennen talvea.
Sinua tervehtivät Eubulos ja Pudes ja
Linos ja Klaudia ja kaikki veljet.

22 Herra Jeesus Kristus henkesi
kanssa. Armo kanssanne. Aamen.

19 Tervehdys Priskalle ja Akylaalle ja
Onesiforuksen huonekunnalle.
20 Erastus jäi Korinttoon, mutta
Trofimuksen minä jätin Miletoon
sairastamaan.
21 Koeta päästä tulemaan ennen
talvea. Tervehdyksen lähettävät sinulle
Eubulus ja Pudes ja Linus ja Klaudia ja
kaikki veljet.
22 Herra olkoon sinun henkesi kanssa.
Armo olkoon teidän kanssanne.

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen usko ja totuuden tuntemista varten joka on jumalisuuden mukainen –

2 iäisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut ennen ikuisia aikoja

3 ja ilmoittanut ajallaan sanansa saarnassa joka uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme käskyn mukaan –

4 Tiitukselle, oikealle pojalleen yhteisen uskon perusteella. Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Herralta Jeesukselta Kristukselta, Vapahtajaltamme.

SEURAKUNNAN VANHEMPAIN ASETTAMINEN

5 Jätin sinut Kreetaan sitä varten jotta järjestäisit mitä vielä puuttui ja asettaisit,

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen,
2 sen iankaikkisen elämän toivossa, jonka valhettelematon Jumala on luvannut ennen ikuisia aikoja

3 ja tuonut ajallansa sanansa ilmi saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, vapahtajamme, käskyn mukaan:
4 Titukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskon perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta.

5 Jätin sinut Kreetaan sitä varten, että järjestäisit jäljelle jääneet asiat ja

PAAVALIN KIRJE TIITUKSELLE

1. Luku

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli Jumalan valittujen uskoa ja sen totuuden tuntemista varten, joka on jumalisuuden mukainen,
2 apostoli sen iankaikkisen elämän toivon perusteella, jonka Jumala, joka ei valhettele, on luvannut ennen ikuisia aikoja-
3 mutta kun aika oli tullut, ilmoitti hän sanansa saarnassa, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän vapahtajamme, käskyn mukaan:
4 Tiitukselle, oikealle pojalleni yhteisen uskomme perusteella. Armo ja rauha Isältä Jumalalta ja meidän Vapahtajaltamme Kristukselta Jeesukselta!

5 Minä jätin sinut Kreettaan sitä varten, että järjestäisit, mitä vielä jäi

niin kuin sinua käskin, joka kaupunkiin vanhimmat,

6 jos on joku nuhteeton yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskollisia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.

7 Sillä seurakunnan kaitsijan on, niin kuin Jumalan huoneenhaltijan, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pitkävihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton tavoittelija.
8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensä hillitsevä,
9 sellainen joka pysyy opinmukaisessa luotettavassa sanassa jotta olisi kykenevä sekä rohkaisemaan terveellä opilla että kumoamaan *vastaansanojain väitteet..

asettaisit, niin kuin sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat,

6 jos on joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jolla on uskolliset lapset, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.
7 Sillä kaitsijan tulee olla nuhteeton - niin kuin Jumalan huoneen haltijan - ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei alhaisen voiton tavoittelija,

8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen,
9 sellainen, joka pysyy opinmukaisessa luotettavassa sanassa, jotta olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet.

järjestämättä, ja että asettaisit, niinkuin minä sinulle määräsin, joka kaupunkiin vanhimmat,
6 jos missä olisi joku nuhteeton, yhden vaimon mies, jonka lapset ovat uskovia, eivät irstaudesta syytettyjä eivätkä niskoittelevia.
7 Sillä seurakunnan kaitsijan on, niinkuin Jumalan huoneenhaltijan tulee, oltava nuhteeton, ei itserakas, ei pikavihainen, ei juomari, ei tappelija, ei häpeällisen voiton pyytäjä,
8 vaan vieraanvarainen, hyvää rakastava, maltillinen, oikeamielinen, pyhä, itsensähillitseväinen;
9 hänen tulee pysyä kiinni opinmukaisessa, luotettavassa sanassa, että olisi kykenevä sekä neuvomaan terveellä opilla että kumoamaan vastaansanojain väitteet.

VALHEEN OPETTAJISTA

10 Sillä paljon on myös niskoittelevia turhan puhujia ja eksyttäjiä varsinkin ympärileikattujen joukossa.
11 Heiltä on suu tukittava, noilta jotka kääntävät ylösalaisin kokonaisia

10 Sillä paljon on niskoittelevia, turhan puhujia ja eksyttäjiä, varsinkin leikattujen joukossa;
11 sellaisilta on suu tukittava, kääntävät näet ylösalaisin kokonaisia

10 Sillä paljon on niskoittelevia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, varsinkin ympärileikattujen joukossa;
11 semmoisilta on suu tukittava, sillä he kääntävät ylösalaisin kokonaisia

perhekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.
12 Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: ”Kreetalaiset ovat aina valehtelijoita, pahoja petoja, laiskurivatsoja"."
13 Tämä todistus on tosi. Nuhtele heitä sen vuoksi ankarasti jotta he olisivat uskossa terveet
14 eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.
15 Kaikki on puhdasta puhtaille. Mutta saastaisille ja uskomattomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.

16 He väittävät tuntevansa Jumalan mutta teoillaan he Hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

OIKEA OPETUS

1 Mutta puhu sinä sitä mikä terveeseen oppiin soveltuu:
2 vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät uskossa, rakkaudessa ja

huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.
12 Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Kreetalaiset ovat aina valhettelijoita, ilkeitä petoja, laiskurivatsoja."
13 Tämä todistus on tosi; nuhtele heitä sen tähden ankarasti, jotta olisivat uskossa terveet
14 kiinnittämättä huomiota juutalaisiin taruihin ja totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.
15 Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskomattomille ei mikään ole puhdasta, vaan sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.
16 Väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoilla kieltävät, sillä ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2. Luku

1 Mutta puhu sinä sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu:
2 vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa,

huonekuntia opettamalla sopimattomia häpeällisen voiton vuoksi.
12 Eräs heistä, heidän oma profeettansa, on sanonut: "Petturi Kreetan mies, peto ilkeä, laiskurivatsa".

13 Tämä todistus on tosi; sentähden nuhtele heitä ankarasti, että tulisivat uskossa terveiksi
14 eivätkä kiinnittäisi huomiotansa juutalaisiin taruihin eikä totuudesta pois kääntyvien ihmisten käskyihin.
15 Kaikki on puhdasta puhtaille; mutta saastaisille ja uskottomille ei mikään ole puhdasta, vaan heidän sekä mielensä että omatuntonsa on saastainen.
16 He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he hänet kieltävät, sillä he ovat inhottavia ja tottelemattomia ja kaikkiin hyviin tekoihin kelvottomia.

2. Luku

1 Mutta sinä puhu sitä, mikä terveeseen oppiin soveltuu:
2 vanhat miehet olkoot raittiit, arvokkaat, siveät ja uskossa,

kärsivällisyydessä terveet,

3 samoin vanhat naiset käytöksessään niin kuin pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia vaan hyvään opettavia,

4 ohjatakseen nuoria vaimoja rakastamaan miehiään ja rakastamaan lapsiaan
5 olemaan siveitä, puhtaita, kotiaan hoitavia, hyviä, omille miehilleen alamaisia jottei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.

6 Samoin kehoitan nuorempia miehiä olemaan siveitä.
7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi. Osoita opetuksessasi puhtautta ja arvokkuutta
8 sekä tervettä ja moitteetonta julistusta, jotta vastustaja häpeäisi kun hänellä ei ole teistä* mitään pahaa sanottavana.

9 Kehoita palvelijoita olemaan omille isännilleen alamaisia, heille kaikessa mieliksi, vastaan sanomatta,
10 etteivät näpistele vaan osoittavat kaikkea jaloa uskollisuutta, jotta he Jumalan, meidän Vapahtajamme, opin

rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet;
3 samoin vanhat naiset olkoot käytöksessään niin kuin pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyviä opettajia,
4 ohjatakseen nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa,

5 olemaan siveitä, puhtaita, kotiansa hoitavia, hyviä, omalle miehellensä alamaisia, jottei Jumalan sana tulisi pilkatuksi.
6 Samoin kehoita nuorempia miehiä olemaan siveitä.
7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, osoita opetuksessa puhtautta ja arvokkuutta,
8 tervettä ja moitteetonta julistusta, jotta vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.
9 Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen alamaisia, heille kaikessa mieliksi, vastustelematta,
10 etteivät näpistele, vaan osoittavat kaikkea hyvää uskollisuutta, jotta Jumalan, vapahtajamme, opin kaikessa

rakkaudessa ja kärsivällisyydessä terveet;
3 niin myös vanhat naiset olkoot käytöksessään niinkuin pyhien sopii, ei panettelijoita, ei paljon viinin orjia, vaan hyvään neuvojia,
4 voidakseen ohjata nuoria vaimoja rakastamaan miehiänsä ja lapsiansa,

5 olemaan siveitä, puhtaita, kotinsa hoitajia, hyviä, miehilleen alamaisia, ettei Jumalan sana pilkatuksi tulisi.

6 Nuorempia miehiä samoin kehoita käyttäytymään siveästi.
7 Aseta itsesi kaikessa hyvien tekojen esikuvaksi, olkoon opetuksesi puhdasta ja arvokasta
8 ja puheesi tervettä ja moitteetonta, että vastustaja häpeäisi, kun hänellä ei ole meistä mitään pahaa sanottavana.

9 Kehoita palvelijoita olemaan isännilleen kaikessa alamaisia, heille mieliksi, etteivät vastustele,
10 etteivät näpistele, vaan kaikin tavoin osoittavat vilpitöntä uskollisuutta, että he Jumalan, meidän vapahtajamme,

kaikessa kaunistaisivat.

JUMALAN ARMO KASVATTAA

11 Sillä Jumalan *pelastava armo on ilmestynyt* kaikille ihmisille
12 ja kasvattaa meitä, jotta me hyläten jumalattomuuden ja maailmalliset himot eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,
13 odottaessamme autuaallista toivoa ja suuren Jumalan* ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä,
14 Hänen joka antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

15 Puhu tätä ja kellolla ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

UUSI ELÄMÄNTAPA

1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin

kaunistaisivat.

11 Sillä Jumalan armo on ilmestynyt autuutta tuovana kaikille ihmisille
12 ja kasvattaa meitä, jotta hyläten jumalattomuuden ja maalliset himot eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä mailmanajassa
13 vartoessamme autuaallista toivoa ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kunnian ilmestymistä,
14 Hänen, joka antoi itsensä puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuuskansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.
15 Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3. Luku

1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset,

opin kaikessa kaunistaisivat.

11 Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille
12 ja kasvattaa meitä, että me, hyljäten jumalattomuuden ja maailmalliset himot, eläisimme siveästi ja vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa,
13 odottaessamme autuaallisen toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen kirkkauden ilmestymistä,
14 hänen, joka antoi itsensä meidän edestämme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaakseen itselleen omaisuudeksi kansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee.

15 Puhu tätä ja kehoita ja nuhtele kaikella käskyvallalla. Älköön kukaan sinua halveksiko.

3. Luku

1 Muistuta heitä olemaan hallituksille ja esivalloille alamaiset, kuuliaiset, kaikkiin

hyviin tekoihin valmiit,
2 etteivät ketään herjaa, eivät ole riitaisia vaan lempeitä, osoittaen kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.

3 Sillä mekin olimme ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyviä, olimme moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.
4 Mutta kun Jumalan, meidän Vapahtajamme hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,
5 pelasti Hän meidät ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen vuoksi vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen pesun ja Pyhän Hengen uudistuksen avulla.
6 Sen Hengen Hän runsaasti vuodatti meihin Jeesuksen Kristuksen, Vapahtajamme ansiosta,
7 jotta me vanhurskautettuina Hänen armonsa nojalla tulisimme iäisen elämän perillisiksi toivon mukaan.
8 Tämä sana on varma, ja tahdon että vahvistat nämä asiat tosiksi jotta ne jotka uskovat Jumalaan, ahkeroisivat hyvien

kaikkiin hyviin tekoihin valmiit,
2 ketään herjaamatta, etteivät ole riitaisia, vaan lempeitä osoittaen kaikkea sävyisyyttä kaikille ihmisille.

3 Sillä mekin olimme ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.
4 Mutta kun Jumalan, vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,

5 Hän vapahti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen tähden, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta.
6 Sen Hän runsaasti vuodatti meihin Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,
7 jotta me vanhurskautettuina armonsa kautta tulisimme perillisiksi iankaikkisen elämän toivon mukaan.
8 Sana on varma, ja tahdon, että vakuutat nämä asiat tosiksi, jotta ne, jotka ovat uskoneet Jumalaan,

hyviin tekoihin valmiit,
2 etteivät ketään herjaa, eivät riitele, vaan ovat lempeitä ja osoittavat kaikkea sävyisyyttä kaikkia ihmisiä kohtaan.
3 Olimmehan mekin ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyksissä, moninaisten himojen ja hekumain orjia, elimme pahuudessa ja kateudessa, olimme inhottavia ja vihasimme toisiamme.
4 Mutta kun Jumalan, meidän vapahtajamme, hyvyys ja ihmisrakkaus ilmestyi,
5 pelasti hän meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan laupeutensa mukaan uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,
6 jonka Hengen hän runsaasti vuodatti meihin meidän Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kautta,
7 että me vanhurskautettuina hänen armonsa kautta tulisimme iankaikkisen elämän perillisiksi toivon mukaan.
8 Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat,

tekojen harjoittamisesta. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

9 Mutta karta tyhmiä väittelyjä* ja sukuluetteloja ja riitoja° ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.

10 Harhaoppista ihmistä karta yhden tai* kahden varoituksen jälkeen,
11 koska tiedät että sellainen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja on itsensä tuomitsema.

ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyötyisiä ihmisille.
9 Mutta karta tyhmiä väittelyjä ja sukuluetteloja ja riitoja ja kiistoja laista, sillä ne ovat tarpeettomia ja turhia.
10 Harhaoppista ihmistä karta, yhden ja toisen varoituksen jälkeen,
11 tietäen, että sellainen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ollen itsensä tuomitsema.

ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.
9 Mutta vältä mielettömiä riitakysymyksiä ja sukuluetteloita ja kinastelua ja kiistoja laista, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia.
10 Harhaoppista ihmistä karta, varoitettuasi häntä kerran tai kahdesti,
11 sillä sinä tiedät, että semmoinen ihminen on joutunut harhaan ja tekee syntiä, ja hän on itse itsensä tuominnut.

LOPPUSANAT

12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, riennä tulemaan luokseni Nikopoliiseen, sillä olen päättänyt talvehtia siellä.
13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos jottei heiltä mitään puuttuisi.
14 Oppikoot meikäläisetkin harjoittamaan hyviä tekoja välttämättömään tarpeeseen jotteivät olisi hedelmättömiä.

15 Sinua tervehtivät kaikki jotka ovat

12 Kun lähetän luoksesi Artemaan ja Tykikoksen, riennä tulemaan tyköni Nikopoliin, sillä olen päättänyt viettää talven siellä.
13 Varusta huolellisesti matkalle Seenas, lainoppinut, ja Apollo, niin ettei heiltä mitään puuttuisi.
14 Oppikoot meikäläisetkin ahkeroimaan hyviä tekoja välttämättömiin tarpeisiin, jotteivät olisi hedelmättömiä.
15 Sinua tervehtivät kaikki, jotka ovat

12 Kun lähetän luoksesi Artemaan tai Tykikuksen, niin tule viipymättä minun tyköni Nikopoliin, sillä siellä olen päättänyt viettää talven.
13 Varusta huolellisesti matkalle Zeenas, lainoppinut, ja Apollos, ettei heiltä mitään puuttuisi.
14 Oppikoot meikäläisetkin, tarpeen vaatiessa, harjoittamaan hyviä tekoja, etteivät jäisi hedelmättömiksi.

15 Tervehdyksen lähettävät sinulle

kanssani. Tervehdi niitä jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

TERVEHDYS

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,
2 ja (rakkaalle) Appialle (sisarellemme) ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja kotonasi kokoontuvalle seurakunnalla.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

FILEMONIN RAKKAUS JA USKO

4 Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani –
5 sillä olen kuullut rakkaudestasi ja uskostasi joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan –

kanssani. Tervehdi niitä, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo kaikkien teidän kanssanne. Aamen.

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,
2 ja rakkaalle Appialle, sisarellemme, ja Arkippokselle, taistelutoverillemme, ja kotonasi kokoontuvalle seurakunnalle.

3 Armo teille ja rauha Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

4 Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani -
5 kun kuulen rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraa Jeesusta ja kaikkia pyhiä kohtaan -

kaikki, jotka ovat minun kanssani. Sano tervehdys niille, jotka pitävät meitä rakkaina uskossa. Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

PAAVALIN KIRJE FILEMONILLE

1. Luku

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja veli Timoteus rakkaalle Filemonille, työtoverillemme,
2 ja Appialle, sisarellemme, ja Arkippukselle, taistelutoverillemme, ja sinun kodissasi kokoontuvalle seurakunnalle.
3 Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta!

4 Minä kiitän Jumalaani aina, muistaessani sinua rukouksissani,
5 sillä minä olen kuullut sinun rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraan Jeesukseen ja kaikkia pyhiä kohtaan;

6 jotta uskonyhteytesi olisi voimallinen kaiken hyvän tuntemisessa mikä teillä on Kristuksessa (Jeesuksessa).

7 Sillä meillä on paljon iloa ja lohtua rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta välityksellä, veljeni.

6 jotta uskosi yhteys olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä on Kristuksessa.

7 Sillä olen saanut paljon iloa ja rohkaisua rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet kauttasi, veli.

6 ja rukoukseni on, että sinun uskosi, se usko, joka on meille yhteinen, olisi väkevä kaiken hyvän tuntemisessa, mikä meillä Kristuksessa on.
7 Sillä minä olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, koska pyhien sydämet ovat virvoittuneet sinun kauttasi, veljeni.

PYYNTÖ ONESIMUKSEN PUOLESTA

8 Sen vuoksi, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään mikä on soveliasta,
9 niin rakkauden vuoksi mieluummin pyydän, ollen tällainen kuin Paavali, vanha mies, ja nyt myös Jeesuksen Kristuksen vanki,
10 pyydän sinua poikani Onesimuksen puolesta jonka kahleissani synnytin

11 sinulle ennen hyödyttömän mutta nyt sinulle ja minulle hyödyllisen puolesta.

12 Hänet lähetän [sinulle] takaisin. (12) Ota hänet vastaan, toisin sanoen oma sydämeni.
13 Olisin halunnut pitää hänet luonani

8 Sen tähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljo rohkeutta käskeä sinua tekemään, mikä on soveliasta,
9 niin rakkauden tähden mieluummin pyydän ollen tällaisena vanhana Paavalina, ja nyt myös Jeesuksen Kristuksen vankina,
10 pyydän sinua poikani Onesimoksen puolesta, jonka kahleissani synnytin,

11 sinulle ennen vailla hyötyä, mutta nyt sinulle ja minulle hyötyisän.

12 Hänet lähetin sinulle takaisin; hänet, se on: oman sydämeni.

13 Haluaisin pitää hänet tykönäni,

8 Sentähden, vaikka minulla Kristuksessa on paljon rohkeutta käskeä sinua tekemään, mitä tehdä tulee,
9 niin rakkauden tähden minä kuitenkin mieluummin pyydän, ollen tämmöinen kuin olen, minä vanha Paavali, ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki-
10 pyydän sinua poikani puolesta, jonka minä kahleissani synnytin, Onesimuksen puolesta,
11 sinulle ennen hyödyttömän, mutta nyt sekä sinulle että minulle hyödyllisen;
12 hänet minä lähetän sinulle takaisin, hänet, se on: oman sydämeni.

13 Olisin tahtonut pidättää hänet

jotta hän sinun asemastasi palvelisi minua ilosanoman kahleissa.

14 mutta ilman suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, jottei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollinen vaan vapaaehtoinen.

15 Sillä ehkä hänet sen vuoksi on sinusta erotettu ajaksi jotta saisit hänet takaisin iäksi.
16 ei enää orjana vaan orjaa enempänä, rakkaana veljenä varsinkin minulle, mutta kuinka paljoa enemmän sinulle sekä ihmisenä, että Herran omana.

17 Jos siis pidät minua toverinasi, ota hänet luoksesi niin kuin minut.
18 Mutta jos hän on tehnyt sinulle jotain vääryyttä tai on sinulle velkaa, pane se minun laskuuni.
19 Minä Paavali kirjoitan omalla kädelläni: ”Minä maksan”, etten sanoisi sinulle että sinä olet minulle velkaa itsesikin.

20 Niin veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa. Virvoita sydämeni Herrassa.

jotta sinun asemestasi palvelisi minua evankelion kahleissa,

14 mutta ilman suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, jottei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.
15 Sillä ehkä hän sen tähden joutui sinusta eroon ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi,
16 ei enää orjana, vaan orjaa enempänä, rakkaana veljenä, varsinkin minulle ja kuinka paljoa enemmän sinulle sekä ajallisesti että Herrassa.

17 Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niin kuin minut;
18 mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle velkaa, pane se minun laskuuni.
19 Minä Paavali kirjoitan omin käsin: "Minä maksan" - etten sanoisi sinulle, että olet minulle velkaa itsesikin.

20 Niin veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa.

tykönäni, että hän sinun sijassasi olisi palvellut minua, joka olen evankeliumin tähden kahleissa;
14 mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikäänkuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen.
15 Sillä ehkäpä hän sentähden joutui eroamaan sinusta ajaksi, että saisit hänet takaisin iäksi,
16 ei enää orjana, vaan orjaa enempänä: rakkaana veljenä, ylen rakkaana jo minulle, kuinka paljoa enemmän sitten sinulle, sekä ihmisenä että Herran omana!
17 Jos siis pidät minua toverinasi, niin ota hänet luoksesi niinkuin minut;
18 mutta jos hän on tehnyt sinulle jotakin vääryyttä tai on sinulle jotakin velkaa, niin pane se minun laskuuni.
19 Minä, Paavali, kirjoitan omalla kädelläni: "Minä sen maksan"; saattaisinpa sanoa: pane se omaan laskuusi; sillä sinä olet minulle velkaa oman itsesikin.
20 Niin, veljeni, jospa saisin sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydäntäni Kristuksessa.

LOPPUSANAT

21 Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitan
sinulle tietäen että teet enemmänkin kuin
sanon.
22 Mutta pidä myös samalla minulle
valmiina majapaikka, sillä toivon että
minut rukoustenne johdosta lahjoitetaan
teille.
23 Sinua tervehtivät Epafras, vankitoverini
Kristuksessa Jeesuksessa,

24 Markus, Aristarkus, Deemas ja Luukas,
nämä työtoverini.
25 Herramme Jeesuksen armo olkoon
henkenne kanssa. (Aamen.)

21 Luottaen kuuliaisuuteesi kirjoitin
sinulle, tietäen, että teet enemmänkin
kuin mitä sanon.
22 Mutta valmista samalla myös
minulle majapaikka, sillä toivon, että
minut rukoustenne kautta lahjoitetaan
teille.
23 Sinua tervehtivät Epafras,
vankitoverini Kristuksessa Jeesuksessa,

24 Markus, Aristarkos, Deemas ja
Luukas, työtoverini.
25 Herramme Jeesuksen Kristuksen
armo henkenne kanssa. Aamen.

21 Luottaen kuuliaisuuteesi minä
kirjoitan sinulle, ja minä tiedän, että
sinä teet enemmänkin, kuin mitä sanon.
22 Lisäksi vielä: valmista minulle maja
luonasi; toivon näet, että minut
rukoustenne kautta lahjoitetaan teille.

23 Tervehdyksen lähettävät sinulle
Epafras, minun vankitoverini
Kristuksessa Jeesuksessa,
24 Markus, Aristarkus, Deemas ja
Luukas, jotka ovat minun työtovereitani.
25 Herran Jeesuksen Kristuksen armo
olkoon teidän henkenne kanssa.

KIRJE HEPREALAISILLE

JUMALA ON PUHUNUT POJAN VÄLITYKSELLÄ

1 Jumala joka muinoin monesti ja
monella tapaa on puhunut isille
profeettain välityksellä
2 on näinä viimeisinä päivinä puhunut
meille Pojan välityksellä, (2) jonka Hän on
asettanut kaiken perilliseksi ja jonka avulla

KIRJE HEPREALAISILLE

1. Luku

1 Puhuttuaan muinoin monesti ja
monella tapaa isille profeettain kautta

2 Jumala on näinä viimeisinä päivinä
puhunut meille Pojassa, jonka on
asettanut kaiken perilliseksi ja jonka

KIRJE HEPREALAISILLE

1. Luku

1 Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja
monella tapaa oli puhunut isille
profeettain kautta,
2 on hän näinä viimeisinä päivinä
puhunut meille Pojan kautta, jonka hän
on pannut kaiken perilliseksi, jonka

Hän on maailman luonut.
3 Hänen kirkkautensa säteilynä ja Hänen olemuksensa kuvana ja kantaen kaikki voimansa sanalla, Hän on, toimitettuaan (ansionsa perusteella)* puhdistuksen synneistämme°, istuutunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa.

kautta on mailmanajat luonut.
3 Tämä, joka on Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen olemuksensa kuva ja kantaa kaikki voimansa sanalla, on toimitettuaan puhdistuksen synneistä istuutunut Majesteetin oikealle korkeuksissa,

kautta hän myös on maailman luonut
3 ja joka, ollen hänen kirkkautensa säteily ja hänen olemuksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa,

JUMALAN POJAN SUURUUS

4 Hän on tullut enkelejä niin paljoa korkeammaksi kuin Hän on perinyt jalomman nimen kuin he.
5 Sillä kenelle enkeleistä Hän on koskaan sanonut: "Sinä olet minun Poikani; tänä päivänä sinut synnytin" ja taas: "Minä olen oleva Hänen Isänsä ja Hän on oleva minun Poikani"?"
6 Ja *jälleen, kun Hän* tuo esikoisen maailmaan, Hän sanoo: "Ja palvokoot Häntä kaikki Jumalan enkelit."

7 Ja enkeleistä Hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi"
8 mutta Pojasta: "Sinun valtaistuimesi, Jumala, pysyy iankaikkisesti* ja oikeuden valtikka on valtakuntasi valtikka."

4 tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi kuin on perinyt heitä jalomman nimen.
5 Sillä kelle enkeleistä Hän on koskaan sanonut: "Sinä olet Poikani; tänä päivänä Sinut synnytin" ja taas: "Olen oleva Isänsä ja Hän on oleva Poikani"?
6 Ja taas kun Hän tuo esikon mailmaan, Hän sanoo: "Palvokoot Häntä kaikki Jumalan enkelit."

7 Enkeleistä sanoo: "Tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi",

8 mutta Pojasta: "Jumala, valtaistuimesi pysyy mailmanajasta mailmanaikaan ja valtakuntasi valtikka

4 tullen enkeleitä niin paljoa korkeammaksi, kuin hänen perimänsä nimi on jalompi kuin heidän.
5 Sillä kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin"; ja taas: "Minä olen oleva hänen Isänsä, ja hän on oleva minun Poikani"?
6 Ja siitä, kun hän jälleen tuo esikoisensa maailmaan, hän sanoo: "Ja kumartakoot häntä kaikki Jumalan enkelit".
7 Ja enkeleistä hän sanoo: "Hän tekee enkelinsä tuuliksi ja palvelijansa tulen liekiksi";
8 mutta Pojasta: "Jumala, sinun valtaistuimesi pysyy aina ja iankaikkisesti, ja sinun valtakuntasi

9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen vuoksi on Jumala, sinun Jumalasi voidellut sinua iloöljyllä enemmän kuin osaveljiäsi."
10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat kättesi tekoja."

11 Ne katoavat mutta sinä pysyt, ja ne kaikki vanhenevat niin kuin vaate.
12 Ja niin kuin vaipan sinä käärit ne kokoon, [niin kuin vaatteen,] ja ne muuttuvat. Mutta sinä olet sama eivätkä vuotesi.
13 Mutta kenelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Istu oikealla puolellani kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi"?"
14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten jotka saavat periä autuuden?

KUULEMISEN VASTUU

1 Sen vuoksi on meidän vielä enemmän otettava vaari siitä mitä olemme kuulleet, jottemme kulkisi ohi.

on oikeuden valtikka.
9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta. Sen tähden on Jumala, Sinun Jumalasi, voidellut Sinua iloöljyllä enemmän kuin osaveljiäsi."
10 Ja: "Sinä, Herra, alussa maan perustit, ja taivaat ovat kättesi tekoja.

11 Ne katoavat, mutta Sinä pysyt, ja vanhenevat kaikki kuin vaate.
12 Niin kuin vaipan ne käärit, kuin vaatteen, ja ne muuttuvat, mutta Sinä olet sama eivätkä ajastaikasi lopu."

13 Kelle enkeleistä Hän koskaan on sanonut: "Istu oikealleni, kunnes panen vihollisesi jalkaisi astinlaudaksi"?

14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka autuuden perivät?

2. Luku

1 Sen tähden tulee meidän sitä enemmän ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, jottemme kulkeutuisi ohi.

valtikka on oikeuden valtikka.
9 Sinä rakastit vanhurskautta ja vihasit laittomuutta; sentähden on Jumala, sinun Jumalasi, voidellut sinua iloöljyllä, enemmän kuin sinun osaveljiäsi."
10 Ja: "Sinä, Herra, olet alussa maan perustanut, ja taivaat ovat sinun kättesi tekoja;
11 ne katoavat, mutta sinä pysyt, ja ne vanhenevat kaikki niinkuin vaate,
12 ja niinkuin vaipan sinä ne käärit, niinkuin vaatteen, ja ne muuttuvat; mutta sinä olet sama, eivätkä sinun vuotesi lopu".
13 Kenelle enkeleistä hän koskaan on sanonut: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi"?
14 Eivätkö he kaikki ole palvelevia henkiä, palvelukseen lähetettyjä niitä varten, jotka saavat autuuden periä?

2. Luku

1 Sentähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.

2 Sillä jos enkelten välityksellä puhuttu
sana oli luja. ja jokainen rikkomus ja
tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen
palkan,
3 kuinka me pääsemme pakoon jollemme
välitä tuosta niin suuresta pelastuksesta
jota Herra ensimmäisenä julisti ja jonka
sen kuulijat osoittivat meille todeksi,

4 kun Jumala yhdessä todisti
tunnusteoilla ja ihmeillä ja moninaisille
voimateoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä
tahtonsa mukaan?

JEESUKSEN KÄRSIMYSTEN TARKOITUS

5 Sillä enkelten valtaan Hän ei alistanut
tulevaa maailmaa josta puhumme.

6 Vaan joku on jossain todistanut sanoen:
»Mikä on ihminen että häntä muistat tai
ihmisen poika että katsot hänen
puoleensa?
7 Sinä teit hänet *vähäksi aikaa enkelejä*
halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla sinä
hänet seppelöitsit asetit hänet
hallitsemaan kättesi tekoja,
8 alistit kaikki hänen jalkainsa alle." Sillä

2 Sillä jos enkelten kautta puhuttu
sana pysyi lujana, ja jokainen rikkomus
ja tottelemattomuus sai sille kuuluvan
palkan,
3 kuinka pääsemme pakoon, jollemme
välitä tästä niin suuresta autuudesta,
joka saatuaan alun Herran julistamana
kuulijainsa kautta vahvistettiin meille,

4 kun Jumala yhdessä todisti
tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja monilla
voimateoilla ja jakamalla Pyhää Henkeä
tahtonsa mukaan?

5 Sillä enkelten valtaan Hän ei
alistanut tulevaa mailmaa, josta
puhumme.
6 Vaan joku on jossakin todistanut
sanoen: "Mikä on ihminen, että häntä
muistat, tai Ihmisen Poika, että katsot
puoleensa?
7 Teit hänet enkeleitä vähän
halvemmaksi, kirkkaudella ja kunnialla
hänet seppelöit, alistit kaikki jalkainsa
alle."
8 Sillä alistaessaan kaikki Hänen

2 Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana
pysyi lujana, ja jokainen rikkomus ja
tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen
palkkansa,
3 kuinka me voimme päästä pakoon,
jos emme välitä tuosta niin suuresta
pelastuksesta, jonka Herra alkuaan
julisti ja joka niiden vahvistamana, jotka
olivat sen kuulleet, saatettiin meille,
4 kun Jumala yhdessä heidän kanssaan
todisti tunnusmerkeillä ja ihmeillä ja
moninaisilla väkevillä teoilla ja jakamalla
Pyhää Henkeä tahtonsa mukaan?

5 Sillä enkelien alle hän ei alistanut
tulevaa maailmaa, josta me puhumme.

6 Vaan joku on jossakin paikassa
todistanut, sanoen: "Mikä on ihminen,
että sinä häntä muistat, tai ihmisen
poika, että pidät hänestä huolen?
7 Sinä teit hänet vähäksi aikaa
enkeleitä halvemmaksi, kirkkaudella ja
kunnialla sinä hänet seppelöitsit, ja sinä
panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja;
8 asetit kaikki hänen jalkojensa alle."

alistaessaan kaikki hänen valtaansa Hän ei jättänyt mitään hänen valtaansa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtaansa alistetuksi."

9 Mutta me näemme Jeesuksen Hänen kuolemansa kärsimyksen vuoksi kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä, Hänet joka *vähäksi aikaa oli tehty enkelejä* halvemmaksi jotta Hän Jumalan armosta kaikkien puolesta maistaisi kuolemaa.
10 Sillä Hänen jonka vuoksi kaikki on ja jonka ansiosta kaikki on, sopi saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten avulla tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.
11 Sillä sekä Hän joka pyhittää että ne jotka pyhitetään, ovat kaikki yhdestä, mistä syystä Hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi
12 sanoessaan: "Julistan nimeäsi veljilleni, laulan sinulle ylistystä seurakunnan keskellä"
13 ja taas: "Panen luottamukseni Häneen" ja taas: "Katso, minä ja lapset jotka Jumala on minulle antanut"."

valtaansa, ei jättänyt mitään Hänen valtaansa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea valtaansa alistetuksi.

9 Näemme Jeesuksen, joka oli tehty enkeleitä vähän halvemmaksi, kuoleman kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöitynä, niin että Hän Jumalan armosta olisi kaikkien puolesta maistanut kuolemaa.

10 Sillä Hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen kärsimysten kautta tehdä heidän autuutensa päämies täydelliseksi.
11 Sillä sekä Hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki yhdestä, mistä syystä ei häpeä kutsua teitä veljiksi
12 sanoessaan: "Julistan nimeäsi veljilleni, veisaan Sinulle ylistystä seurakunnan keskellä"
13 ja taas: "Panen luottamukseni Häneen" ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut."

Sillä, asettaessaan kaikki hänen valtansa alle, hän ei jättänyt mitään hänen allensa alistamatta. Mutta nyt emme vielä näe kaikkea hänen valtansa alle asetetuksi.
9 Mutta hänet, joka vähäksi aikaa oli tehty enkeleitä halvemmaksi, Jeesuksen, me näemme hänen kuolemansa kärsimyksen tähden kirkkaudella ja kunnialla seppelöidyksi, että hän Jumalan armosta olisi kaikkien edestä joutunut maistamaan kuolemaa.
10 Sillä hänen, jonka tähden kaikki on ja jonka kautta kaikki on, sopi, saattaessaan paljon lapsia kirkkauteen, kärsimysten kautta tehdä heidän pelastuksensa päämies täydelliseksi.
11 Sillä sekä hän, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki alkuisin yhdestä. Sentähden hän ei häpeä kutsua heitä veljiksi,
12 kun hän sanoo: "Minä julistan sinun nimeäsi veljilleni, ylistän sinua seurakunnan keskellä";
13 ja taas: "Minä panen uskallukseni häneen"; ja taas: "Katso, minä ja lapset, jotka Jumala on minulle antanut!"

14 Koska siis lapsilla on *liha ja veri*, tuli Hänkin niistä samalla tavoin osalliseksi jotta Hän kuolemallaan kukistaisi sen jolla oli kuolema vallassaan, se on paholaisen,

15 ja vapauttaisi kaikki ne jotka kuoleman pelosta kautta koko elämän olivat orjuuden alaisia.
16 Sillä ei kai Hän ota huomaansa enkelejä, vaan Aabrahamin jälkeläiset Hän ottaa huomaansa,
17 Sen vuoksi Hänen oli kaikessa tultava veljensä kaltaiseksi jotta Hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylin pappi suhteessa Jumalaan, hyvittääkseen kansan synnit,

18 Sillä koska Hän itse on kärsinyt kiusattuna, Hän voi kiusattuja auttaa.

KRISTUS ON MOOSESTA SUUREMPI

1 Sen vuoksi, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsusta osalliset, kiinnittäkää mielenne tunnustuksemme apostoliin ja ylimpään pappiin (Kristukseen) Jeesukseen,

14 Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli Hänkin niistä samalla tavoin osalliseksi, jotta kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla on kuoleman valta, se on: perkeleen,
15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämän olivat orjia.
16 Sillä Hän ei toki ota huomaansa enkelejä, vaan Aaprahamin siemenen ottaa huomaansa.
17 Sen tähden Hänen piti kaikessa tuleman veljien kaltaiseksi, jotta Hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylipappi Jumalan edessä, toimittaakseen hyvityksen kansan synneistä.
18 Sillä siinä, missä on kärsinyt ollen itse kiusattuna, Hän voi kiusattuja auttaa.

3. Luku

1 Sen tähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, katsokaa tunnustuksemme apostoliin ja ylipappiin Jeesukseen,

14 Koska siis lapsilla on veri ja liha, tuli hänkin niistä yhtäläisellä tavalla osalliseksi, että hän kuoleman kautta kukistaisi sen, jolla oli kuolema vallassaan, se on: perkeleen,
15 ja vapauttaisi kaikki ne, jotka kuoleman pelosta kautta koko elämänsä olivat olleet orjuuden alaisia.
16 Sillä ei hän ota huomaansa enkeleitä, vaan Aabrahamin siemenen hän ottaa huomaansa.
17 Sentähden piti hänen kaikessa tuleman veljiensä kaltaiseksi, että hänestä tulisi laupias ja uskollinen ylimmäinen pappi tehtävissään Jumalan edessä, sovittaakseen kansan synnit.

18 Sillä sentähden, että hän itse on kärsinyt ja ollut kiusattu, voi hän kiusattuja auttaa.

3. Luku

1 Sentähden, pyhät veljet, jotka olette taivaallisesta kutsumuksesta osalliset, kiinnittäkää mielenne meidän tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin, Jeesukseen,

2 joka on uskollinen asettajalleen niin kuin Mooseskin koko Hänen huoneessaan.

3 Sillä Hänet on katsottu suuremman kirkkauden arvoiseksi kuin Mooses, samoin kuin huoneen* rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

4 Jokainen huone on näet jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.
5 Mooses tosin oli palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessaan todistukseksi siitä mitä tultaisiin puhumaan,

6 mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana, ja Hänen huoneensa olemme me jos (vain) loppuun asti säilytämme lujana toivon suoman rohkeuden ja kerskauksen.

ÄLKÄÄ PAADUTTAKO SYDÄMIÄNNE

7 Sen vuoksi, niin kuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä,"
8 älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa* kiusauksen päivänä

2 joka on uskollinen asettajalleen niin kuin Mooseskin "koko Hänen huoneessaan".
3 Sillä Hänet on katsottu suuremman kirkkauden arvoiseksi kuin Mooses, samoin kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.

4 Jokainen huone on näet jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.
5 Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko Hänen huoneessaan" todistukseksi vastedes puhuttavista,

6 mutta Kristus on uskollinen Poikana, Hänen huoneensa haltijana, ja huoneensa olemme me, jos loppuun asti säilytämme lujana toivon rohkeuden ja kerskauksen.

7 Sen vuoksi, niin kuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä,
8 älkää kovettako sydämiänne, niin kuin katkeroituksessa kiusauksen

2 joka on uskollinen asettajalleen, niinkuin Mooseskin oli "uskollinen koko hänen huoneessansa".
3 Sillä hänen on Moosekseen verraten katsottu ansaitsevan niin paljoa suuremman kirkkauden, kuin huoneen rakentajan kunnia on suurempi kuin huoneen.
4 Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala.
5 Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman,
6 mutta Kristus on uskollinen Poikana, hänen huoneensa haltijana; ja hänen huoneensa olemme me, jos loppuun asti pidämme vahvana toivon rohkeuden ja kerskauksen.

7 Sentähden, niinkuin Pyhä Henki sanoo: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä,
8 Älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa,

autiomaassa,
9 jossa isänne minua kiusasivat ja koettelivat (minua) vaikka näkivät tekojani neljäkymmentä vuotta.
10 Sen vuoksi vihastuin tuohon* sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään, eivätkä he ole teitäni tunteneet.'
11 Niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse lepooni.' "
12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän joka luopuu elävästä Jumalasta,

13 vaan kehoittakaa toisianne joka päivä niin kauan kuin sanotaan: "Tänä päivänä", jottei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi."
14 Sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain säilytämme *alkuperäisen luottamuksemme* lujana loppuun *asti.
15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne niin kuin katkeroituksessa","

16 ketkä siis kuultuaan *katkeroittivat Hänet'? Eivätköhän kaikki jotka Mooseksen

päivänä erämaassa,
9 jossa isänne kiusasivat Minua ja koettelivat ja näkivät tekoni neljäkymmentä ajastaikaa.
10 Sen tähden vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina eksyvät sydämessään.' Mutta eivät tunteneet teitäni,
11 niin että vihassani vannoin: 'Eivät pääse lepooni.'"
12 Katsokaa, veljet, ettei vain kellään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että luopuu elävästä Jumalasta,

13 vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", jottei kukaan teistä synnin pettämänä paatuisi,
14 sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, jos vain säilytämme alkuluottamuksen lujana loppuun asti.

15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos kuulette äänensä, älkää kovettako sydämiänne, niin kuin katkeroituksessa",
16 ketkä siis kuultuaan katkeroittivat? Eivätkö kaikki, jotka Mooseksen

kiusauksen päivänä erämaassa,
9 jossa teidän isänne minua kiusasivat ja koettelivat, vaikka olivat nähneet minun tekojani neljäkymmentä vuotta;
10 sentähden minä vihastuin tähän sukupolveen ja sanoin: 'Aina he eksyvät sydämessään'; mutta he eivät oppineet tuntemaan minun teitäni;
11 ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun lepooni'."
12 Katsokaa, veljet, ettei vain kenelläkään teistä ole paha, epäuskoinen sydän, niin että hän luopuu elävästä Jumalasta,
13 vaan kehoittakaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan: "tänä päivänä", ettei teistä kukaan synnin pettämänä paatuisi;
14 sillä me olemme tulleet osallisiksi Kristuksesta, kunhan vain pysymme luottamuksessa, joka meillä alussa oli, vahvoina loppuun asti.
15 Kun sanotaan: "Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne, niinkuin teitte katkeroituksessa",
16 ketkä sitten, vaikka kuulivat, katkeroittivat hänet? Eivätkö kaikki,

johtamina olivat lähteneet Egyptistä?

17 Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin jotka olivat syntiä tehneet, joitten ruumiit kaatuivat autiomaahan?
18 Ja keille Hän vannoi etteivät he pääse Hänen lepoonsa, jollei niille jotka olivat olleet tottelemattomia?
19 Niin näemme että he epäuskon vuoksi eivät voineet päästä siihen.

JUMALAN LEPOON PÄÄSEMINEN

1 Varokaamme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa pysyy voimassa, ettei kukaan teistä osoittautuisi jälkeen Aineeksi.
2 Ilosanoma on näet julistettu myös meille niin kuin heillekin, mutta julistuksen sana ei hyödyttänyt heitä, koska se ei uskossa sulautunut niihin jotka sen kuulivat.
3 Sillä me jotka tulimme uskoon, pääsemme lepoon niin kuin Hän on sanonut: "Niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse lepooni' ", vaikka *Hänen

johtamina olivat lähteneet Egyptistä?

17 Mutta keihin Hän oli vihastunut neljäkymmentä ajastaikaa? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joitten ruumiit kaatuivat erämaahan?
18 Ja keille vannoi, etteivät pääse Hänen lepoonsa, jollei tottelemattomille?
19 Niin näemme, etteivät epäuskon tähden voineet siihen päästä.

4. Luku

1 Pelätkäämme siis, koska lupaus päästä Hänen lepoonsa on jäljellä, jottei kukaan teistä näyttäisi jääneen taipaleelle.
2 Sillä evankelio on julistettu meille niin kuin heillekin, mutta saarnan sana ei hyödyttänyt heitä, koska ei uskossa sulanut kuulijoihin.

3 Me näet, jotka uskoimme, pääsemme lepoon niin kuin Hän on sanonut: "Niin vannoin vihassani: 'Eivät pääse lepooni'", vaikka teot olivat

jotka olivat Mooseksen johdolla lähteneet Egyptistä?
17 Mutta keihin hän oli vihastunut neljäkymmentä vuotta? Eikö niihin, jotka olivat syntiä tehneet, joiden ruumiit kaatuivat erämaahan?
18 Ja keille hän vannoi, etteivät he pääse hänen lepoonsa? Eikö tottelemattomille?
19 Ja niin me näemme, että he epäuskon tähden eivät voineet siihen päästä.

4. Luku

1 Varokaamme siis, koska lupaus päästä hänen lepoonsa vielä pysyy varmana, ettei vain havaittaisi kenenkään teistä jääneen taipaleelle.
2 Sillä hyvä sanoma on julistettu meille niinkuin heillekin; mutta heidän kuulemansa sana ei heitä hyödyttänyt, koska se ei uskossa sulautunut niihin, jotka sen kuulivat.
3 Sillä me pääsemme lepoon, me, jotka tulimme uskoon, niinkuin hän on sanonut: "Ja niin minä vihassani vannoin: 'He eivät pääse minun

tekonsa olivat valmiina' maailman
perustamisesta asti."
4 Sillä jossain Hän on sanonut
seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala
lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista
teoistaan"
5 ja tässä taas: "He eivät pääse lepooni."

6 Koska siis pysyy varmana että
muutamat pääsevät siihen, ja ne joille
ilosanoma ensin julistettiin, eivät päässeet
siihen tottelemattomuuden vuoksi,

7 niin Hän taas määrää tietyn päivin,
"tämän päivän", sanomalla 'Daavidin
suulla' niin pitkän ajan jälkeen, niin kuin
[ennen] on sanottu: "Tänä päivänä, jos
kuulette Hänen äänensä, älkää paaduttako
sydämiänne."
8 Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät
lepoon, niin Hän ei sen jälkeen olisi
puhunut toisesta päivästä.
9 Niin on siis Jumalan kansalle
sapatinlepo tallella.
10 Sillä joka on päässyt Hänen lepoonsa,
on saanut levon teoistaan, hänkin niin
kuin Jumala omistaan.

olemassa mailman perustamisesta asti.

4 Sillä jossakin Hän on sanonut
seitsemännestä päivästä näin: "Ja
Jumalan lepäsi seitsemäntenä päivänä
kaikista teoistansa"
5 ja taas tässä: "Eivät pääse lepooni."

6 Koska siis yhä on niin, että
muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille
evankelio aikaisemmin julistettiin, eivät
päässeet tottelemattomuuden tähden,

7 niin Hän taas määrää erään päivän,
"tämän päivän", sanomalla Daavidin
kautta niin pitkän ajan jälkeen, niin
kuin ennen on sanottu: "Tänä päivänä,
jos kuulette Hänen äänensä, älkää
kovettako sydämiänne."
8 Sillä jos Joosua olisi saattanut
heidät lepoon, Hän ei puhuisi toisesta,
sen jälkeisestä päivästä.
9 Niin on Jumalan kansalle sapatin
lepo vielä olemassa.
10 Sillä joka on päässyt Hänen
lepoonsa, on saanut levon teoistaan,
hänkin niin kuin Jumala omistaan.

lepooni'", vaikka hänen tekonsa olivat
valmiina maailman perustamisesta asti.
4 Sillä hän on jossakin sanonut
seitsemännestä päivästä näin: "Ja
Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä
kaikista teoistansa";
5 ja tässä taas: "He eivät pääse minun
lepooni".
6 Koska siis varmana pysyy, että
muutamat pääsevät siihen, ja ne, joille
hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät
päässeet siihen tottelemattomuuden
tähden,
7 niin hän taas määrää päivän, "tämän
päivän", sanomalla Daavidin kautta niin
pitkän ajan jälkeen, niinkuin ennen on
sanottu: "Tänä päivänä, jos te kuulette
hänen äänensä, älkää paaduttako
sydämiänne".
8 Sillä jos Joosua olisi saattanut heidät
lepoon, niin hän ei puhuisi toisesta,
senjälkeisestä päivästä.
9 Niin on Jumalan kansalle sapatinlepo
varmasti tuleva.
10 Sillä joka on päässyt hänen
lepoonsa, on saanut levon teoistaan,
hänkin, niinkuin Jumala omista
teoistansa.

11 Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon jottei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

11 Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, jottei kukaan lankeaisi samassa tottelemattomuuden esimerkissä.

11 Ahkeroikaamme siis päästä siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamaan samaa tottelemattomuuden esimerkkiä.

SANAN KAHTALAISUUS

12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee läpi kunnes se erottaa (sekä) sielun että* hengen, sekä nivelet että ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aikeitten tuomitsija,
13 eikä mikään luotu ole Hänelle näkymätön vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmäinsä edessä jolle meidän on tehtävä tili.

12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee läpi, kunnes erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aikomusten tuomitsija,
13 eikä mikään luotu ole Hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua Hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.

12 Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen ja terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka ja tunkee lävitse, kunnes se erottaa sielun ja hengen, nivelet sekä ytimet, ja on sydämen ajatusten ja aivoitusten tuomitsija;
13 eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.

JEESUS YLIMPÄNÄ PAPPINA

14 Kun meillä siis on suuri ylin pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.

15 Sillä meillä ei ole sellainen ylin pappi joka ei voi sääliä heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattuna samalla lailla kuin me, kuitenkin ilman syntiä.

14 Kun meillä siis on suuri ylipappi, läpi taivasten kulkenut Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.
15 Sillä meillä ei ole sellaista ylipappia, joka ei voi sääliä heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattuna samalla lailla kuin

14 Kun meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, läpi taivasten kulkenut, Jeesus, Jumalan Poika, niin pitäkäämme kiinni tunnustuksesta.
15 Sillä ei meillä ole sellainen ylimmäinen pappi, joka ei voi sääliä meidän heikkouksiamme, vaan joka on ollut kaikessa kiusattu samalla lailla

16 Käykäämme sen vuoksi uskalluksella
armon istuimen eteen jotta saisimme
laupeuden ja löytäisimme armon
avuksemme oikeaan aikaan.

5. Luku

1 Sillä jokainen ylin pappi, ihmisten
joukosta otettuna, asetetaan ihmisten
puolesta *toimimaan Jumalan edessä*,
jotta hän uhraisi (sekä) lahjoja että°
uhreja syntien vuoksi,
2 ja hän voi säälien kohdella
tietämättömiä ja eksyviä koska hän itsekin
on heikkouden alainen.
3 Tämän heikkoutensa vuoksi hänen
täytyy samoin kuin kansan puolesta niin
myös itsensä puolesta uhrata syntien
vuoksi.
4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota,
vaan Jumala kutsuu hänet niin kuin
Aaroninkin.
5 Niinpä ei Kristuskaan kirkastanut itseään
tullakseen ylimmäksi papiksi vaan Hän
joka sanoi Hänelle: "Sinä olet minun
Poikani, tänä päivänä sinut synnytin","

me, kuitenkin ilman syntiä.
16 Käykäämme sen tähden rohkeasti
armon istuimen luo, jotta saisimme
laupeuden ja löytäisimme
ajankohtaiseksi avuksi armon.

5. Luku

1 Sillä jokainen ylipappi, ollen
ihmisten joukosta otettu, asetetaan
ihmisten puolesta Jumalalle kuuluviin,
se on: uhraamaan lahjoja ja uhreja
syntien edestä,
2 ja hän voi säälien kohdella
tietämättömiä ja eksyviä, koska itsekin
on heikkouden alainen.
3 Tämän tähden hänen täytyy,
samoin kuin kansan puolesta, niin
itsensäkin puolesta uhrata syntien
edestä.
4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen
ota, vaan on Jumalan kutsuma niin
kuin Aaronkin.
5 Niinpä Kristuskaan ei korottanut
itseään tullakseen ylipapiksi, vaan Hän,
joka sanoi Hänelle: "Sinä olet poikani,
tänä päivänä Sinut synnytin",

kuin mekin, kuitenkin ilman syntiä.
16 Käykäämme sentähden uskalluksella
armon istuimen eteen, että saisimme
laupeuden ja löytäisimme armon,
avuksemme oikeaan aikaan.

5. Luku

1 Sillä jokainen ylimmäinen pappi, ollen
ihmisten joukosta otettu, asetetaan
ihmisten puolesta toimittamaan sitä,
mikä Jumalalle tulee, uhraamaan lahjoja
ja uhreja syntien edestä,
2 ja hän voi säälien kohdella
tietämättömiä ja eksyviä, koska hän
itsekin on heikkouden alainen,
3 ja tämän heikkoutensa tähden hänen
täytyy, samoinkuin kansan puolesta,
niin itsensäkin puolesta uhrata syntien
edestä.
4 Eikä kukaan sitä arvoa itselleen ota,
vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin
Aaroninkin.
5 Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut
itseänsä ylimmäisen papin kunniaan,
vaan hän, joka sanoi hänelle: "Sinä olet
minun Poikani, tänä päivänä minä sinut
synnytin";

6 niin kuin Hän myös toisessa paikassa
sanoo: "Sinä olet pappi iäti* Melkisedekin
järjestyksen mukaan."
7 Lihansa päivinä Hän kovalla huudolla ja
kyynelillä uhrasi sekä rukouksia että
anomuksia sille joka voi Hänet kuolemasta
pelastaa, ja Häntä kuultiin Hänen
jumalanpelkonsa vuoksi.

8 Vaikka Hän oli Poika, Hän oppi
kuuliaisuuden siitä mitä kärsi.
9 Ja tultuaan täydelliseksi Hän tuli iäisen
autuuden aikaansaajaksi kaikille jotka ovat
Hänelle kuuliaiset,
10 Hän jota Jumala nimittää "ylimmäksi
papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan"."

6 niin kuin myös toisessa paikassa
sanoo: "Sinä olet pappi iäti
Melkisedekin järjestyksen mukaan."
7 Lihansa päivinä Hän väkevällä
huudolla ja kyynelillä uhrasi anomuksia
ja rukouksia sille, joka voi Hänet
kuolemasta pelastaa, ja Häntä kuultiin
jumalanpelkonsa vuoksi.

8 Vaikka oli Poika, Hän oppi
kuuliaisuutta siitä, mitä kärsi,
9 ja päästyään täydelliseksi tuli
iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi
kaikille, jotka ovat Hänelle kuuliaiset,
10 Hän, jota Jumala nimittää
"ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen
mukaan".

6 niinkuin hän toisessakin paikassa
sanoo: "Sinä olet pappi iankaikkisesti
Melkisedekin järjestyksen mukaan".
7 Ja lihansa päivinä hän väkevällä
huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia
ja anomuksia sille, joka voi hänet
kuolemasta pelastaa; ja hänen
rukouksensa kuultiin hänen
jumalanpelkonsa tähden.
8 Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi
siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,
9 ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän
iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi
kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,
10 hän, jota Jumala nimittää
"ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin
järjestyksen mukaan".

KASVAMINEN SANAN TUNTEMISESSA

11 Tästä meillä on paljon puhumista ja
sitä on vaikea selittää, koska olette
käyneet hitaiksi kuuntelemaan.
12 Sillä te joitten ajan puolesta pitäisi
olla opettajia, olette taas sen tarpeessa
että teille opetetaan Jumalan sanojen
ensimmäisiä alkeita, ja olette käyneet
maitoa tarvitseviksi eikä vahvaa ruokaa.

11 Tästä meillä on paljo sanottavaa
ja sitä on vaikea selittää, koska olette
käyneet hitaiksi kuulemaan.
12 Sillä te, joitten pitäisi ajan
puolesta olla opettajia, olette taas sen
tarpeessa, että teille opetetaan
Jumalan sanojen ensimäisiä alkeita, ja
olette käyneet maitoa eikä vahvaa

11 Tästä meillä on paljon sanottavaa,
ja sitä on vaikea selittää, koska olette
käyneet hitaiksi kuulemaan.
12 Sillä te, joiden olisi jo aika olla
opettajia, olette taas sen tarpeessa,
että teille opetetaan Jumalan sanojen
ensimmäisiä alkeita; te olette tulleet
maitoa tarvitseviksi, ei vahvaa ruokaa.

13 Sillä jokainen joka nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi. "Mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten joitten aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet sekä hyvän että pahan erottamiseen."

ruokaa tarvitseviksi.
13 Sillä jokainen, joka nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä on lapsi.

14 Vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä, joitten aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet hyvän ja pahan erottamiseen.

13 Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;

14 mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan hyvän pahasta.

OPIN ALKEET

1 Jättäkäämme sen vuoksi Kristuksen opin alkeet ja jatkakaamme kohti täydellisyyttä laskematta uudestaan perustusta, johon kuuluu mielenmuutos kuolleista töistä ja usko Jumalaan,

2 oppi kasteista ja kätten päälle panemisesta (ja) kuolleitten ylösnousemuksesta ja iäisestä tuomiosta.

3 Ja näin teemme jos vain Jumala sallii.

6. Luku

1 Jättäkäämme sen tähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, laskematta taas perustusta: kääntymystä pois kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan,

2 oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten nousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta.
3 Niin teemme, jos vain Jumala sallii.

6. Luku

1 Jättäkäämme sentähden Kristuksen opin alkeet ja pyrkikäämme täydellisyyteen, ryhtymättä taas uudestaan laskemaan perustusta: parannusta kuolleista töistä ja uskoa Jumalaan,
2 oppia kasteista ja kätten päällepanemisesta, kuolleitten ylösnousemisesta ja iankaikkisesta tuomiosta.
3 Ja niin me tahdomme tehdä, jos vain Jumala sallii.

LUOPIOITTEN KOHTALO

4 Sillä mahdotonta on niitä jotka kerran
ovat valistetut ja taivaallista lahjaa
maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi
tulleet
5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja
tulevan maailman-ajan voimia,
6 ja jotka ovat luopuneet, taas uudistaa
mielenmuutokseen koska he itselleen
ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja
saattavat Hänet häväistäväksi.
7 Sillä maa joka imee itseensä sen päälle
usein tulevan sateen ja tuottaa sadon
hyödyksi niille joita varten sitä
viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta,
8 mutta joka tuottaa orjantappuroita ja
ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä kirousta
ja sen loppuna on polttaminen.

4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka
kerran ovat valistetut ja taivaallista
lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä
osallisiksi tulleet
5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa
ja tulevan mailmanajan voimia,
6 ja ovat luopuneet, taas uudistaa
kääntymykseen, kun itsellensä
ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja
Häntä julkisesti häpäisevät.
7 Sillä maa, joka juo sen päälle usein
tulevan sateen ja kantaa kasvun niitten
hyväksi, joita varten sitä viljelläänkin,
saa siunauksen Jumalalta;
8 mutta joka tuottaa orjantappuroita
ja ohdakkeita, on kelvoton ja lähellä
kirousta ja sen loppuna on
polttaminen.

4 Sillä mahdotonta on niitä, jotka
kerran ovat valistetut ja taivaallista
lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä
osallisiksi tulleet
5 ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa
ja tulevan maailmanajan voimia,
6 ja sitten ovat luopuneet-taas uudistaa
parannukseen, he kun jälleen itsellensä
ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja
häntä julki häpäisevät.
7 Sillä maa, joka särpii sisäänsä sen
päälle usein tulevan sateen ja kantaa
kasvun hyödyksi niille, joita varten sitä
viljelläänkin, saa siunauksen Jumalalta;
8 mutta se, joka tuottaa
orjantappuroita ja ohdakkeita, on
kelvoton ja lähellä kirousta, ja sen
loppu on, että se poltetaan.

JUMALA MUISTAA HYVÄT TEOT

9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä
mikä on parempaa ja kuuluu
pelastukseen, vaikka puhummekin näin.
10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen niin
että Hän unohtaisi tekonne ja

9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä,
mikä on parempaa ja koituu
autuudeksi - vaikka puhummekin näin.
10 Sillä Jumala ei oli väärämielinen,
niin että unhoittaisi työnne ja

9 Mutta teistä, rakkaat, uskomme sitä,
mikä on parempaa ja mikä koituu teille
pelastukseksi-vaikka puhummekin näin.
10 Sillä Jumala ei ole väärämielinen,
niin että hän unhottaisi teidän työnne

rakkaudentyönne* jota olette osoittaneet
Hänen nimeään kohtaan, kun olette
palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.
11 Mutta haluamme hartaasti että kukin
teistä osoittaa loppuun asti samaa intoa,
mitä tulee toivon täyteen varmuuteen,

12 jottei teistä tulisi velttoja, vaan niitten
seuraajia jotka uskon ja kärsivällisyyden
avulla perivät sen mikä on luvattu.

rakkautenne, jota olette osoittaneet
nimeänsä kohtaan, kun olette
palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.
11 Halajamme, että kukin teistä
osoittaa samaa intoa säilyttääkseen
toivon täysin varmana loppuun asti,

12 jottette kävisi veltoiksi, vaan että
teistä tulisi niitten seuraajia, jotka
uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät
lupaukset.

ja rakkautenne, jota olette osoittaneet
hänen nimeänsä kohtaan, kun olette
palvelleet pyhiä ja vielä palvelette.
11 Mutta me halajamme sitä, että kukin
teistä osoittaa samaa intoa,
säilyttääkseen toivon varmuuden
loppuun asti,
12 ettette kävisi veltoiksi, vaan että
teistä tulisi niiden seuraajia, jotka
uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät
sen, mikä luvattu on.

JUMALAN LUPAUS ON VARMA

13 Sillä annettuaan Aabrahamille
lupauksen Jumala vannoi itsensä kautta
koska Hänellä ei ollut ketään suurempaa
jonka kautta vannoa,
14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla minä
sinut siunaan ja enentämällä sinut
enennän",
15 ja niin Aabraham* kärsivällisesti
varrottuaan sai sen mikä oli luvattu.

16 Sillä ihmiset vannovat suuremman
kautta, ja vala on heille vahvistukseksi,
kaiken vastaväitteen loppu.
17 Sen vuoksi että Jumala vielä

13 Sillä annettuaan Aaprahamille
lupauksen Jumala vannoi itsensä
kautta, koska ei voinut kenenkään
suuremman kautta vannoa,
14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla
sinut siunaan ja enentämällä sinut
enennän",
15 ja näin hän, Aapraham,
kärsivällisesti varrottuaan saavutti
lupauksen täyttymisen.
16 Sillä ihmiset vannovat suuremman
kautta ja vala on heille vahvistuksena,
kaiken vastaväitteen loppu.
17 Sen vuoksi, kun Jumala vielä

13 Sillä kun Jumala oli antanut
lupauksen Aabrahamille, vannoi hän itse
kauttansa, koska hänellä ei ollut ketään
suurempaa, kenen kautta vannoa,
14 ja sanoi: "Totisesti, siunaamalla
minä sinut siunaan, ja enentämällä
minä sinut enennän";
15 ja näin Aabraham, kärsivällisesti
odotettuaan, sai, mitä luvattu oli.

16 Sillä ihmiset vannovat suurempansa
kautta, ja vala on heille asian vahvistus
ja tekee lopun kaikista vastaväitteistä.
17 Sentähden, kun Jumala lupauksen

tehokkaammin tahtoi lupauksen perillisille osoittaa muuttumattoman päätöksensä, Hän vakuutti sen valalla,
18 jotta me kahden muuttumattoman asian nojalla joissa Jumalan oli mahdotonta valhetella, saisimme voi-mallisen kehoituksen, me jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessä olevasta toivosta.
19 Se toivo on meille ikään kuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja se ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,
20 jonne Jeesus edellä juoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan ikiajoiksi*.

tehokkaammin tahtoi lupauksen perillisille osoittaa muuttumattoman päätöksensä, Hän vakuutti sen valalla,
18 jotta me kahden muuttumattoman asian kautta, joissa Jumalan oli mahdotonta valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessä olevasta toivosta.
19 Se toivo on meille ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, ja ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,
20 jonne Jeesus edelläjuoksijana on puolestamme mennyt tultuaan ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan ikuisiksi ajoiksi.

perillisille vielä tehokkaammin tahtoi osoittaa, että hänen päätöksensä on muuttumaton, vakuutti hän sen valalla,
18 että me näistä kahdesta muuttumattomasta asiasta, joissa Jumala ei ole voinut valhetella, saisimme voimallisen kehoituksen, me, jotka olemme paenneet pitämään kiinni edessämme olevasta toivosta.
19 Se toivo meille on ikäänkuin sielun ankkuri, varma ja luja, joka ulottuu esiripun sisäpuolelle asti,
20 jonne Jeesus edelläjuoksijana meidän puolestamme on mennyt, tultuaan ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan, iankaikkisesti.

MELKISEDEK PAPPINA

1 Sillä tämä Melkisedek oli Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman pappi. Hän meni Aabrahamia vastaan tämän palatessa kuninkaita voittamasta ja siunasi hänet.
2 Ja Aabraham antoi kymmenykset kaikesta hänelle joka suomennettuna* on ensin 'vanhurskauden kuningas' ja sitten

7. Luku

1 Sillä tämä Melkisedek - Saalemin kuningas, korkeimman Jumalan pappi, joka meni Aaprahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet,
2 hän, jolle Aapraham myös jakoi kymmenykset kaikesta ja jonka nimi käännettynä on ensin "vanhurskauden

7. Luku

1 Sillä tämä Melkisedek, Saalemin kuningas, Jumalan, Korkeimman, pappi, joka meni Aabrahamia vastaan, hänen palatessaan kuninkaita voittamasta, ja siunasi hänet;
2 jolle Aabraham myös antoi kymmenykset kaikesta ja joka ensiksi, niinkuin hänen nimensäkin merkitsee,

myös 'Saalemin kuningas', se on 'rauhan kuningas'.

3 Hänellä ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, vaan Jumalan Pojan kaltaiseksi tehtynä hän pysyy pappina ainiaan.
4 Nähkää kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset saaliistaan.
5 Onhan niillä Leevin pojista jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenykset kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet.
6 Mutta hän jonka suku ei ole peräisin heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen jolla oli lupaukset.

7 On kuitenkin täysin kiistatonta että vähäisempi saa siunauksen arvokkaammalta.
8 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä mutta siellä se jonka todistetaan elävän.
9 Mutta Aabrahamin välityksellä, niin sanoaksemme, on Leevikin joka ottaa kymmenyksiä, joutunut maksamaan

kuningas", ja sitten myös "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas",

3 ilman isää, ilman äitiä, ilman sukua; jolla ei ole päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on tehty Jumalan Pojan kaltaiseksi - pysyy pappina iäti.
4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle kantaisä Aapraham antoi kymmenykset saaliista.
5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aaprahamin kupeista lähteneet;
6 mutta hän, jonka suku ei ole luettavissa heistä, otti kymmenykset Aaprahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.
7 On kuitenkin täysin kiistämätöntä, että vähäisempi saa siunauksen arvokkaammalta.
8 Täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.
9 Aaprahamin kautta, niin sanoaksemme, on Leevikin, joka ottaa kymmenyksiä, maksanut kymmenyksiä,

on "vanhurskauden kuningas" ja sen lisäksi vielä "Saalemin kuningas", se on "rauhan kuningas";
3 jolla ei ole isää, ei äitiä, ei sukua, ei päivien alkua eikä elämän loppua, mutta joka on Jumalan Poikaan verrattava-hän pysyy pappina ainaisesti.
4 Katsokaa, kuinka suuri hän on, jolle itse kantaisä Aabraham antoi kymmenykset parhaimmasta saaliistaan.
5 Onhan niillä Leevin pojista, jotka saavat pappeuden, käsky lain mukaan ottaa kymmenyksiä kansalta, se on veljiltään, vaikka nämä ovatkin Aabrahamin kupeista lähteneet;
6 mutta hän, jonka sukua ei johdeta heistä, otti kymmenykset Aabrahamilta ja siunasi sen, jolla oli lupaukset.

7 Mutta kieltämätöntä on, että halvempi saa siunauksen paremmaltaan.

8 Ja täällä kuolevaiset ihmiset ottavat kymmenyksiä, mutta siellä se, jonka todistetaan elävän.
9 Ja Aabrahamin kautta, niin sanoakseni, on Leevikin, joka kymmenyksiä ottaa, maksanut

kymmenyksiä.
10 Sillä hän oli vielä isänsä kupeissa kun Melkisedek meni tätä vastaan.

10 sillä hän oli vielä isän kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

kymmenyksiä;
10 sillä hän oli vielä isänsä kupeissa, kun Melkisedek meni tätä vastaan.

KRISTUKSEN PAPPEUDEN SUURUUS

11 Jos siis täydellisyys olisi saatu leeviläisen pappeuden avulla, sillä sen perusteella kansa on saanut lain, miksi oli vielä tarpeen että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?
12 Pappeuden muuttuessa tapahtuu näet välttämättä lainkin muutos.
13 Sillä Hän josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut.
14 On näet yleisesti tunnettua että Herramme on noussut Juudasta jolle sukukunnalle Mooses ei pappeudesta mitään puhunut.
15 Tämä on vielä paljon selvempää kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,
16 joka ei ole tullut lihallisen käskyn lain mukaan vaan katoamattoman elämän voimasta.

11 Jos siis täydellisyys oli saatavissa leeviläisen pappeuden kautta, sillä sen perusteella kansa on saanut lain, miksi oli vielä tarpeen toisen papin nousta Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tulla nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?
12 Pappeuden muuttuessa tapahtuu näet välttämättä lainkin muutos.
13 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut.
14 On näet yleisesti tunnettua, että Herramme on noussut Juudasta, jolle sukukunnalle Mooses ei pappeudesta mitään puhunut.
15 Tämä on vielä paljon selvempää, kun nousee Melkisedekin kaltainen toinen pappi,
16 joka ei ole sellaiseksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voiman

11 Jos siis täydellisyys olisi saavutettu leeviläisen pappeuden kautta, sillä tähän on kansa laissa sidottu, miksi sitten oli tarpeen, että nousi toinen pappi Melkisedekin järjestyksen mukaan eikä tullut nimitetyksi Aaronin järjestyksen mukaan?
12 Sillä pappeuden muuttuessa tapahtuu välttämättä myös lain muutos.
13 Sillä se, josta tämä sanotaan, oli toista sukukuntaa, josta ei kukaan ole alttaritointa hoitanut.
14 Onhan tunnettua, että meidän Herramme on noussut Juudasta, jonka sukukunnan pappeudesta Mooses ei ole mitään puhunut.
15 Ja tämä käy vielä paljoa selvemmäksi, kun nousee toinen pappi, Melkisedekin kaltainen,
16 joka ei ole siksi tullut lihallisen käskyn lain mukaan, vaan katoamattoman elämän voimasta.

17 Sillä *Hän todistaa*: "Sinä olet pappi iäti° Melkisedekin järjestyksen mukaan"."

18 Entinen käsky näet kumotaan heikkona ja hyödyttömänä

19 sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi — mutta sijaan tulee parempi toivo jonka perusteella me lähestymme Jumalaa.

20 Ja samoin kuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista —sillä nuo ovat tulleet papeiksi ilman valan vannomista

21 mutta tämä sen vannomalla valalla joka sanoi Hänelle: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iäti* (Melkisedekin järjestyksen mukaan)' " —"
22 niin on [myös] Jeesus tullut paremman liiton takaajaksi.
23 Ja noita pappeja on ollut monia koska kuolema ei sallinut heidän pysyä,

24 mutta tällä on katoamaton pappeus koska Hän pysyy iäti*.
25 Sen vuoksi Hän myös voi täydellisesti pelastaa ne jotka Hänen kauttaan

mukaan.
17 Sillä Hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iäti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."
18 Tapahtuu näet entisen käskyn poistaminen, koska se oli heikko ja vailla hyötyä -
19 sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi - ja sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta lähestymme Jumalaa.
20 Samoin kuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista - sillä nuo ovat tulleet papeiksi ilman valan vannomista,
21 mutta tämä sen vannomalla valalla, joka sanoi Hänelle: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iäti'" -
22 niin on myös Jeesus tullut paremman liiton takaajaksi.
23 Noita pappeja on ollut monia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä,
24 mutta tällä on katoamaton pappeus, koska pysyy iäti.
25 Sen vuoksi Hän myös voi täydellisesti autuuttaa ne, jotka Hänen

17 Sillä hänestä todistetaan: "Sinä olet pappi iankaikkisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan".
18 Täten kyllä entinen säädös kumotaan, koska se oli voimaton ja hyödytön
19 -sillä laki ei tehnyt mitään täydelliseksi-mutta sijaan tulee parempi toivo, jonka kautta me lähestymme Jumalaa.
20 Ja niinkuin tämä ei tapahtunut ilman valan vannomista-nuo taas ovat papeiksi tulleet ilman heistä vannottua valaa,
21 mutta tämä hänestä vannotulla valalla, sen asettamana, joka hänelle sanoi: "Herra on vannonut eikä ole katuva: 'Sinä olet pappi iankaikkisesti'" -
22 niin on myös se liitto parempi, jonka takaajaksi Jeesus on tullut.
23 Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;
24 mutta tällä on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti,
25 jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen

Jumalan luo tulevat, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan.

26 Sellainen ylin pappi meille sopikin, pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,

27 jonka ei joka päivä ole tarvis niin kuin ylipappien ensin uhrata uhreja omien syntiensä vuoksi ja sitten kansan syntien, sillä tämän Hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.
28 Sillä laki asettaa ylipapeiksi ihmisiä *jotka ovat heikkoja*, mutta valan sana joka annettiin lain jälkeen, asettaa Pojan, ikiajoiksi° täydelliseksi tulleen'.

KRISTUKSEN PAPPEUS JA UUSI LIITTO

1 Mutta pääkohta siinä mitä puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylin pappi joka on istuutunut Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle taivaissa
2 *palvellakseen kaikkeinpyhimmässä ja siinä oikeassa majassa*, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

kauttaan Jumalan tykö tulevat, sillä elää aina rukoillakseen heidän puolestansa.
26 Sellainen ylipappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,
27 jonka ei joka päivä ole tarvis, niin kuin ylipappien, ensin uhrata omien syntiensä puolesta ja sitten kansan syntien, sillä tämän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.
28 Sillä laki asettaa ylipapeiksi ihmisiä, joissa on heikkoutta, mutta valan sana, joka on annettu lain jälkeen, asettaa Pojan, iäisiksi ajoiksi täydelliseksi tulleen.

8. Luku

1 Pääkohta siinä, mistä puhutaan, on tämä: meillä on sellainen ylipappi, joka on istuutunut Majesteetin valtaistuimen oikealle taivaissa,
2 ja on kaikkeinpyhimmän ja sen oikean majan palvelija, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.
26 Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,
27 jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.
28 Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi ihmisiä, jotka ovat heikkoja, mutta valan sana, joka on myöhäisempi kuin laki, asettaa Pojan, iankaikkisesti täydelliseksi tulleen.

8. Luku

1 Mutta pääkohta siinä, mistä me puhumme, on tämä: meillä on sellainen ylimmäinen pappi, joka istuu Majesteetin valtaistuimen oikealla puolella taivaissa,
2 tehdäkseen pappispalvelusta kaikkeinpyhimmässä, siinä oikeassa majassa, jonka on rakentanut Herra eikä ihminen.

3 Sillä jokainen ylin pappi asetetaan uhraamaan sekä lahjoja että uhreja, jonka vuoksi on välttämätöntä että tälläkin on jotain uhrattavaa.
4 Jos Hän siis olisi maan päällä, Hän ei olisikaan pappi, koska jo on pappeja* jotka lain mukaan uhraavat lahjoja

5 ja jotka palvelevat *siinä mikä on taivaallisten kuva ja varjo*, niin kuin Moosekselle ilmoitettiin kun hän aikoi valmistaa majan. Sillä Jumala° sanoi: "Katso että teet kaikki sen mallin mukaan joka näytettiin sinulle vuorella."

6 Mutta tämäpä on saanut osakseen niin paljoa jalomman viran kuin Hän on myös paremman liiton välimies, liiton joka on perustettu paremmille lupauksille.

7 Jos näet tuo ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei toiselle olisi etsitty sijaa.
8 Sillä moittien heitä Hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin teen Israelin huoneen ja Juudan huoneen kanssa uuden liiton,"
9 en sellaista liittoa jonka tein heidän

3 Sillä jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhrattavaa.
4 Jos Hän siis olisi maan päällä, Hän ei olisikaan pappi, koska jo on niitä, jotka lain mukaan uhraavat lahjoja

5 ja palvelevat taivaallisten kuvaa ja varjoa, niin kuin Moosekselle oli ilmoitettu, kun oli valmistamassa majaa. Sillä sanoo: "Katso, että teet kaikki sen kuvan mukaan, joka näytettiin sinulle vuorella."

6 Mutta Hän on saanut niin paljoa jalomman viran kuin on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on perustettu paremmille lupauksille.

7 Jos näet tuo ensimäinen olisi ollut moitteeton, ei toiselle olisi etsitty sijaa.

8 Sillä moittien heitä sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin Israelin huoneen ja Juudan huoneen kanssa solmin uuden liiton,
9 en sellaista liittoa, jonka tein

3 Sillä jokainen ylimmäinen pappi asetetaan uhraamaan lahjoja ja uhreja, jonka tähden on välttämätöntä, että tälläkin on jotakin uhraamista.
4 Jos hän siis olisi maan päällä, ei hän olisikaan pappi, koska jo ovat olemassa ne, jotka lain mukaan esiinkantavat lahjoja,
5 ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: "Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin".
6 Mutta tämä taas on saanut niin paljoa jalomman viran, kuin hän on myös paremman liiton välimies, liiton, joka on paremmille lupauksille perustettu.
7 Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi etsitty sijaa toiselle.

8 Sillä moittien heitä hän sanoo: "Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen Israelin heimon ja Juudan heimon kanssa uuden liiton,
9 en sellaista liittoa kuin se, jonka

isäinsä kanssa sinä päivänä, kun tartuin heidän käteensä viedäkseni heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet liitossani enkä minä heistä huolinut, sanoo Herra.

10 Sillä tämä on se liitto jonka teen Israelin huoneen kanssa niitten päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä. Niin olen heidän Jumalansa ja he ovat kansani.

11 Eikä heistä kukaan opeta lähimmäistään* eikä kukaan veljeään sanoen: 'Tunne Herra', sillä jokainen heistä, pienimmästä suurimpaan, tuntee minut.
12 Sillä olen oleva armollinen heidän vääryyksiään kohtaan enkä heidän syntejään (ja laittomuuksiaan) enää muista."
13 Sanoessaan "uuden" Hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi, mutta mikä vanhenee ja ikääntyy on lähellä häviämistään."

isäinsä kanssa sinä päivänä, kun tartuin heidän käteensä johtaakseni heidät pois Egyptin maasta. Sillä eivät pysyneet liitossani enkä Minä heistä huolinut, sanoo Herra.

10 Sillä tämä on se liitto, jonka teen Israelin huoneen kanssa näitten päivien jälkeen, sanoo Herra: Panen lakini mieleensä ja kirjoitan ne sydämiinsä; niin olen heille Jumala ja he ovat Minulle kansa.

11 Silloin ei kukaan opeta kansalaistaan eikä kukaan veljeään, sanoen: 'Tunne Herra', sillä jokainen heistä, pienestä suureen saakka, tuntee Minut.
12 Sillä olen armollinen rikkomuksiansa kohtaan enkä syntejänsä enää muista."

13 Sanoessaan "uuden" Hän on tehnyt ensimäisen liiton vanhentuneeksi, mutta mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistä.

minä tein heidän isäinsä kanssa silloin, kun minä tartuin heidän käteensä ja vein heidät pois Egyptin maasta. Sillä he eivät pysyneet minun liitossani, ja niin en minäkään heistä huolinut, sanoo Herra.
10 Sillä tämä on se liitto, jonka minä teen Israelin heimon kanssa näiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä, ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä, ja niin minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.
11 Ja silloin ei enää kukaan opeta kansalaistaan eikä veli veljeään sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki, pienimmästä suurimpaan, tuntevat minut.
12 Sillä minä annan anteeksi heidän vääryytensä enkä enää muista heidän syntejänsä."

13 Sanoessaan "uuden" hän on julistanut ensimmäisen liiton vanhentuneeksi; mutta se, mikä vanhenee ja käy iälliseksi, on lähellä häviämistään.

VANHAN LIITON MAJA ESIKUVANA

1 Niin oli tosin ensimmäiselläkin majalla* jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.
2 Oli näet valmistettu maja, etumainen, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät. Sitä sanottiin "pyhäksi"."

3 Mutta toisen esiripun takana oli maja nimeltään "kaikkeinpyhin"."
4 Siinä oli kultainen *suitsutusalttari ja liiton arkki*, yltympäri kullalla päällystetty, jossa oli kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin versonut sauva ja liiton taulut

5 ja arkin* päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Näistä ei ole nyt tarpeen puhua kustakin erikseen.

6 Kun nyt nämä on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan ja toimittavat jumalanpalvelusta.
7 Mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylin pappi kerran vuodessa ei ilman verta jonka hän uhraa omasta puolestaan ja kansan tahattomien syntien puolesta.

9. Luku

1 Näin oli tosin ensimäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.
2 Oli näet valmistettu maja, etumainen, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä".
3 Mutta toisen esiripun takana maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin":
4 siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut
5 ja sen päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Näistä ei nyt käy puhuminen kustakin erikseen.

6 Kun kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittaen,
7 mutta toiseen majaan menee ainoasti ylipappi kerran ajastajassa, ei ilman verta, jonka uhraa itsensä ja kansan tahattomien syntien puolesta.

9. Luku

1 Olihan tosin ensimmäiselläkin liitolla jumalanpalvelussäännöt ja maallinen pyhäkkö.
2 Sillä maja oli valmistettu niin, että siinä oli etumainen maja, jossa oli sekä lampunjalka että pöytä ja näkyleivät, ja sen nimi on "pyhä".
3 Mutta toisen esiripun takana oli se maja, jonka nimi on "kaikkeinpyhin";
4 siinä oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, yltympäri kullalla päällystetty, jossa säilytettiin kultainen mannaa sisältävä astia ja Aaronin viheriöinyt sauva ja liiton taulut,
5 ja arkin päällä kirkkauden kerubit varjostamassa armoistuinta. Mutta näistä nyt ei ole syytä puhua kustakin erikseen.
6 Kun nyt kaikki on näin järjestetty, menevät papit joka aika etumaiseen majaan jumalanpalvelusta toimittamaan,
7 mutta toiseen majaan menee ainoastaan ylimmäinen pappi kerran vuodessa, ei ilman verta, jonka hän uhraa itsensä edestä ja kansan tahattomien syntien edestä.

8 Näin Pyhä Henki osoittaa että tie kaikkeinpyhimpään ei ole vielä tullut ilmi niin kauan kuin etummainen maja yhä on olemassa.
9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva jonka mukaan uhrataan sekä lahjoja että uhreja jotka eivät voi tehdä jumalanpalveluksen toimittajaa omaltatunnoltaan täydelliseksi

10 ainoastaan ruokien ja juomien ja erilaisten pesujen *ja lihan sääntöjen perusteella, jotka ovat* voimassa oikean järjestyksen aikaan asti.

UUDEN LIITON VÄLIMIES

11 Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäksi papiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta joka ei ole käsin tehty, ei siis tätä luomakuntaa,

12 meni ei kauristen ja vasikkain veren turvin vaan oman verensä nojalla kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iäisen lunastuksen.

13 Sillä jos *härkäin ja kauristen* veri ja

8 Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään ei ole vielä tullut ilmi, kun etumainen maja yhä seisoo.

9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaan uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään uhripalveluksen toimittajaa omassatunnossa täydelliseksi

10 ja jotka, niin kuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesot ja lihan säännöt, ovat olemassa ainoasti oikean järjestyksen aikaan asti.

11 Kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylipapiksi, niin Hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsin tehty, ei siis tätä luomakuntaa,
12 meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeenpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.
13 Sillä jos kauristen ja härkäin veri

8 Näin Pyhä Henki osoittaa, että tie kaikkeinpyhimpään vielä on ilmoittamatta, niin kauan kuin etumainen maja vielä seisoo.
9 Tämä on nykyistä aikaa tarkoittava vertauskuva, ja sen mukaisesti uhrataan lahjoja ja uhreja, jotka eivät kykene tekemään täydelliseksi omassatunnossaan sitä, joka jumalanpalvelusta toimittaa,
10 vaan jotka, niinkuin ruuat ja juomat ja erilaiset pesotkin, ovat ainoastaan lihan sääntöjä, jotka ovat voimassa uuden järjestyksen aikaan asti.

11 Mutta kun Kristus tuli tulevaisen hyvän ylimmäiseksi papiksi, niin hän suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole käsillä tehty, se on: joka ei ole tätä luomakuntaa,
12 meni, ei kauristen ja vasikkain veren kautta, vaan oman verensä kautta kerta kaikkiaan kaikkeinpyhimpään ja sai aikaan iankaikkisen lunastuksen.

13 Sillä jos kauristen ja härkäin veri ja

hiehon tuhka saastaisten päälle
vihmottuna pyhittää lihanpuhtauteen,
14 kuinka paljoa enemmän Kristuksen
veri, Hänen joka iäisen Hengen
vaikutuksesta* uhrasi itsensä viattomana
Jumalalle, on puhdistava omantuntonne°
kuolleista teoista palvelemaan elävää
Jumalaa!
15 Ja sen vuoksi Hän on uuden liiton
välimies jotta — koska Hänen kuolemansa
on tapahtunut lunastukseksi ensimmäisen
liiton aikaisista rikkomuksista — ne jotka
ovat kutsutut, saisivat luvatun iäisen
perinnön.
16 Sillä missä on testamentti, siinä on
sen tekijän kuolema osoitettava.

17 Sillä testamentti on pätevä kuoleman
perusteella, koska se ei milloinkaan ole
voimassa tekijänsä eläessä.

18 Sen vuoksi ei ensimmäistäkään liittoa*
verettä vihitty.
19 Sillä julistettuaan kaikelle kansalle
kaikki käskyt lain mukaan, Mooses otti
vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä ja
purppuravillaa ja isoppia ja vihmoi sekä
itse kirjan että kaiken kansan

ja hiehon tuhka, saastaisten päälle
vihmottuna, pyhittää lihapuhtauteen,
14 kuinka paljoa enemmän Kristuksen
veri, Hänen, joka iankaikkisen Hengen
kautta uhrasi itsensä viattomana
Jumalalle, puhdistaa omantuntomme
kuolleista teoista palvelemaan elävää
Jumalaa.
15 Sen vuoksi Hän on uuden liiton
välimies, jotta - koska kuolema on
tapahtunut lunastukseksi ensimäisen
liiton aikaisista rikkomuksista - ne,
jotka ovat kutsutut, saisivat lupauksen
iankaikkisesta perinnöstä.
16 Sillä missä on testamentti, siinä
täytyy tekijän kuoleman tulla
osoitetuksi;
17 sillä testamentti on pätevä
kuoleman jälkeen, koska se ei
milloinkaan ole voimassa tekijän
eläessä.
18 Sen vuoksi ei ensimäistäkään
liittoa verettä vihitty.
19 Sillä puhuttuaan kaikelle kansalle
kaikki käskyt lain mukaan Mooses otti
vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä
ja purppuravillaa ja isoppia ja vihmoi
sekä itse, kirjan että kaiken kansan

hiehon tuhka, saastaisten päälle
vihmottuna, pyhittää lihanpuhtauteen,
14 kuinka paljoa enemmän on
Kristuksen veri, hänen, joka iankaikkisen
Hengen kautta uhrasi itsensä
viattomana Jumalalle, puhdistava
meidän omantuntomme kuolleista
teoista palvelemaan elävää Jumalaa!
15 Ja sentähden hän on uuden liiton
välimies, että, koska hänen kuolemansa
on tapahtunut lunastukseksi
ensimmäisen liiton aikuisista
rikkomuksista, ne, jotka ovat kutsutut,
saisivat luvatun iankaikkisen perinnön.
16 Sillä missä on testamentti, siinä on
sen tekijän kuolema toteennäytettävä;

17 sillä vasta kuoleman jälkeen
testamentti on pitävä, koska se ei
milloinkaan ole voimassa tekijänsä
eläessä.
18 Sentähden ei myöskään ensimmäistä
liittoa verettä vihitty.
19 Sillä kun Mooses oli kaikelle
kansalle julkilukenut kaikki käskyt,
niinkuin ne laissa kuuluvat, otti hän
vasikkain ja kauristen veren ynnä vettä
ja purppuravillaa ja isopin ja vihmoi

20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri jonka Jumala on teille säätänyt."
21 Samoin hän vihmoi verellä majankin ja kaikki jumalanpalvelusvälineet.

22 Ja lain mukaan puhdistetaan miltei kaikki verellä, eikä ilman verenvuodatusta ole anteeksiantoa.
23 On siis välttämätöntä että taivaallisten kuvat *tällä tavoin* puhdistetaan mutta itse taivaalliset paremmilla uhreilla kuin nämä.

24 Sillä Kristus ei mennyt käsin tehtyyn kaikkeinpyhimpään joka on oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme
25 eikä uhratakseen itsensä monta kertaa, niin kuin ylin pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään vierasta verta mukanaan.

26 Sillä muuten Hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta asti. Mutta nyt Hän on yhden ainoan kerran ilmestynyt maailmanaikojen lopulla

20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt."
21 Samoin vihmoi verellä majankin ja kaikki jumalanpalvelukseen kuuluvat välineet.
22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, eikä ilman verenvuodatusta ole anteeksiantoa.
23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavoin puhdistetaan, mutta taivaalliset itse paremmilla uhreilla kuin nämä.

24 Sillä Kristus ei mennyt käsin tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka on oikean kuva, vaan itse taivaaseen - nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme -
25 eikä uhraamaan itseänsä monta kertaa, niin kuin ylipappi joka ajastaika menee kaikkeinpyhimpään vierasta verta mukanaan,

26 sillä muuten Hänen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa mailman perustamisesta asti. Mutta nyt Hän on kerran ilmestynyt mailmanaikain lopulla

sekä itse kirjan että kaiken kansan,
20 sanoen: "Tämä on sen liiton veri, jonka Jumala on teille säätänyt".
21 Ja samoin hän verellä vihmoi myös majan ja kaikki palvelukseen kuuluvat esineet.
22 Niin puhdistetaan lain mukaan miltei kaikki verellä, ja ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamista.
23 On siis välttämätöntä, että taivaallisten kuvat tällä tavalla puhdistetaan, mutta että taivaalliset itse puhdistetaan paremmilla uhreilla kuin nämä.
24 Sillä Kristus ei mennyt käsillä tehtyyn kaikkeinpyhimpään, joka vain on sen oikean kuva, vaan itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän hyväksemme.
25 Eikä hän mennyt uhratakseen itseänsä monta kertaa, niinkuin ylimmäinen pappi joka vuosi menee kaikkeinpyhimpään, vierasta verta mukanaan,
26 sillä muutoin hänen olisi pitänyt kärsimän monta kertaa maailman perustamisesta asti; mutta nyt hän on yhden ainoan kerran maailmanaikojen

poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

KRISTUS ON PALAAVA

27 Ja samoin kuin ihmisten on määrä kerran kuolla mutta sen jälkeen tulee tuomio,
28 samoin Kristuskin kerran uhrattuna kantaakseen monien synnit on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille jotka Häntä odottavat.

LAIN VOIMATTOMUUS

1 Sillä koska laissa on tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, se ei voi koskaan samoilla uhreilla joita he joka vuosi alinomaa tuovat, tehdä täydelliseksi niitä jotka Jumalaa lähestyvät.

2 Sillä *muuten olisi lakattu niitä tuomasta, koska jumalanpalvelusta toimittavilla kerran puhdistettuina ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä.*

3 Mutta niissä on jokavuotinen muistutus

poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

27 Ja samoin kuin ihmisten osana on kerran kuolla, mutta sen jälkeen tulee tuomio,
28 samoin Kristuskin, kerran uhrattuna kantaakseen monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä autuutena niille, jotka Häntä vartovat.

10. Luku

1 Sillä laki, jossa on tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei voi koskaan samoilla uhreilla, joita he joka ajastaika alinomaa tuovat, tehdä täydelliseksi niitä, jotka Jumalaa lähestyvät.
2 Sillä eikö muuten olisi lakattu niitä tuomasta, koska niillä, jotka Jumalaa palvelivat, kerran puhdistettuina ei enää olisi mitään tietoa synneistä?

3 Mutta niissä on vuosittainen

lopulla ilmestynyt, poistaakseen synnin uhraamalla itsensä.

27 Ja samoinkuin ihmisille on määrätty, että heidän kerran on kuoleminen, mutta senjälkeen tulee tuomio,
28 samoin Kristuskin, kerran uhrattuna ottaakseen pois monien synnit, on toistamiseen ilman syntiä ilmestyvä pelastukseksi niille, jotka häntä odottavat.

10. Luku

1 Sillä koska laissa on vain tulevan hyvän varjo, ei itse asiain olemusta, ei se koskaan voi samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita he alinomaa kantavat esiin, tehdä niiden tuojia täydellisiksi.

2 Sillä eikö muutoin olisi lakattu niitä uhraamasta, koska näillä, jotka jumalanpalvelustaan toimittavat, kerran puhdistettuina, ei enää olisi ollut mitään tuntoa synneistä?
3 Mutta niissä on jokavuotinen

synneistä.
4 Sillä härkäin ja kauristen veren on mahdotonta ottaa pois syntejä.

KRISTUKSEN UHRIN RIITTÄVYYS

5 Sen vuoksi Hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja lahjaa* et tahtonut mutta ruumiin sinä minulle valmistat,"

6 polttouhreihin ja syntiuhreihin* et mielistynyt.
7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen — kirjakääröön on minusta kirjoitettu — tekemään sinun tahtosi, Jumala.' "

8 Sanottuaan ensin: *"Uhria ja lahjaa* ja polttouhreja ja syntiuhreja° et tahtonut etkä niihin mielistynyt" — niihin joita lain mukaan uhrataan —"
9 Hän sanoi sitten: "Katso, minä tulen tekemään tahtosi (,Jumala)." Hän poistaa ensimmäisen pystyttääkseen toisen."
10 Tämän tahdon perusteella olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.
11 Ja kaikki papit seisovat joka päivä palvelusta toimittamassa ja usein

muistutus synneistä.
4 Sillä mahdotonta on härkäin ja kauristen veren ottaa pois syntejä.

5 Sen tähden Hän mailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja antia et tahtonut, mutta ruumiin valmistit minulle;
6 polttouhreihin ja syntiuhreihin et mielistynyt.
7 Silloin sanoin: 'Katso, tulen - kirjakääröön on minusta kirjoitettu - tekemään tahtosi, Jumala.'"

8 Sanottuaan ensin: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataan,
9 sanoi sitten: "Katso, tulen tekemään tahtosi, Jumala." Poistaa ensimäisen pystyttääkseen toisen.
10 Tämän tahdon perusteella olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.
11 Kaikki papit seisovat joka päivä palvelusta toimittamassa ja usein

muistutus synneistä.
4 Sillä mahdotonta on, että härkäin ja kauristen veri voi ottaa pois syntejä.

5 Sentähden hän maailmaan tullessaan sanoo: "Uhria ja antia sinä et tahtonut, mutta ruumiin sinä minulle valmistit;

6 polttouhreihin ja syntiuhreihin sinä et mielistynyt.
7 Silloin minä sanoin: 'Katso, minä tulen-kirjakääröön on minusta kirjoitettu-tekemään sinun tahtosi, Jumala'."
8 Kun hän ensin sanoo: "Uhreja ja anteja ja polttouhreja ja syntiuhreja sinä et tahtonut etkä niihin mielistynyt", vaikka niitä lain mukaan uhrataankin,
9 sanoo hän sitten: "Katso, minä tulen tekemään sinun tahtosi". Hän poistaa ensimmäisen, pystyttääkseen toisen.
10 Ja tämän tahdon perusteella me olemme pyhitetyt Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrilla kerta kaikkiaan.
11 Ja kaikki papit seisovat päivä päivältä palvelustaan toimittamassa ja

tuomassa samoja uhreja jotka eivät koskaan voi syntejä poistaa.
12 Mutta tämä on tuotuaan yhden ainoan uhrin syntien puolesta, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle
13 ja odottaa siitä lähin kunnes Hänen vihollisensa pannaan Hänen jalkainsa astinlaudaksi.
14 Sillä Hän on yhdellä uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne jotka pyhitetään.

15 Sen todistaa meille myös Pyhä Henki, sillä Hän sanoo (ensin:)
16 Tämä on se liitto jonka näitten päivien jälkeen teen heidän kanssaan, sanoo Herra: minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä
17 ja sitten: "Heidän syntejään ja laittomuuksiaan en enää muista."
18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei enää tarvita uhria synnin puolesta.

PÄÄSY KAIKKEINPYHIMPÄÄN

19 Koska meillä siis, veljet, on uskallus Jeesuksen veren turvin astua

tuomassa samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi syntejä poistaa,
12 mutta tämä on tuotuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle
13 vartoen tästä lähin, kunnes vihollisensa pannaan jalkainsa astinlaudaksi.
14 Sillä yhdellä uhrilla on ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

15 Sen todistaa meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan:
16 "Tämä on liitto, jonka näitten päivien jälkeen teen heidän kanssaan", sanoo Herra: "Panen lakini sydämiinsä ja kirjoitan ne mieleensä"

17 ja: "Syntejään ja laittomuuksiaan en enää muista."
18 Mutta missä näitten anteeksiantamus on, siinä ei tarvita enää uhria syntien edestä.

19 Koska meillä siis, veljet, on uskallus Jeesuksen veren kautta

usein uhraamassa, aina samoja uhreja, jotka eivät ikinä voi syntejä poistaa;
12 mutta tämä on, uhrattuaan yhden ainoan uhrin syntien edestä, ainiaaksi istuutunut Jumalan oikealle puolelle,
13 ja odottaa nyt vain, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi.
14 Sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla ainiaaksi tehnyt täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.
15 Todistaahan sen meille myös Pyhä Henki; sillä sanottuaan:
16 Tämä on se liitto, jonka minä näiden päivien jälkeen teen heidän kanssaan, sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän sydämiinsä ja kirjoitan ne heidän mieleensä";
17 ja: "heidän syntejänsä ja laittomuuksiansa en minä enää muista".
18 Mutta missä nämä ovat anteeksi annetut, siinä ei uhria synnin edestä enää tarvita.

19 Koska meillä siis, veljet, on luja luottamus siihen, että meillä Jeesuksen

kaikkeinpyhimpään –

20 uusi elävä tie jonka Hän on vihkinyt meille esiripun, se on lihansa avulla –

21 ja koska meillä on suuri pappi Jumalan huoneen haltijana,
22 niin käykäämme esiin vilpittömin sydämin täydessä uskon varmuudessa, sydämet vihmottuina puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä.

mennä kaikkeinpyhimpään -

20 uusi ja elävä tie, jonka on vihkinyt meille esiripun, se on lihansa kautta -

21 ja koska meillä on "suuri Jumalan huoneen pappi",
22 niin käykäämme esiin vakaalla sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydämet vihmottuna puhtaiksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä.

veren kautta on pääsy kaikkeinpyhimpään,
20 jonka pääsyn hän on vihkinyt meille uudeksi ja eläväksi tieksi, joka käy esiripun, se on hänen lihansa, kautta,
21 ja koska meillä on "suuri pappi, Jumalan huoneen haltija",
22 niin käykäämme esiin totisella sydämellä, täydessä uskon varmuudessa, sydän vihmottuna puhtaaksi pahasta omastatunnosta ja ruumis puhtaalla vedellä pestynä;

KEHOITUKSEN JA VAROITUKSEN SANOJA

23 Pysykäämme horjumatta toivon tunnustuksessa, sillä Hän joka antoi lupauksen, on uskollinen.

24 Pitäkää vaari toisistanne rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin.

25 Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niin kuin joillakin on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme sitä enemmän kuta enemmän näette päivän lähestyvän.

23 Pysykäämme toivon järkkymättömässä tunnustuksessa, sillä Hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen.
24 Tarkatkaamme toisiamme rohkaisuksi rakkauteen ja hyviin tekoihin,
25 jättämättä keskinäistä kokoontumistamme, niin kuin joillakin on tapana, vaan kehoittakaa toisianne sitä enemmän, kun näette päivän lähestyvän.

23 pysykäämme järkähtämättä toivon tunnustuksessa, sillä hän, joka antoi lupauksen, on uskollinen;

24 ja valvokaamme toinen toistamme rohkaisuksi toisillemme rakkauteen ja hyviin tekoihin;
25 Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehoittakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuta enemmän näette tuon päivän lähestyvän.

26 Sillä jos tahallamme harjoitamme syntiä omaksuttuamme totuuden tuntemisen, ei ole enää uhria syntiemme* puolesta
27 vaan tietty kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus joka on kuluttava vastustajat.

28 Joka on hylännyt Mooseksen lain, kuolee armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen perusteella.
29 Kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen katsotte sen ansaitsevan joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja herjaa armon Henkeä?

30 Sillä tunnemme Hänet joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava(, sanoo Herra) " ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa."
31 Kauheaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

26 Sillä jos tahallamme teemme syntiä päästyämme totuuden tuntoon, ei ole enää uhria syntien edestä,

27 vaan jokin kauhea tuomion vartominen ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.
28 Kun joku on hylännyt Mooseksen lain, hän kuolee armotta kahden tai kolmen todistajan sanan perusteella.
29 Kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulette sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja herjaa armon Henkeä?
30 Sillä Hänet tunnemme, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä maksan" ja vielä: "Herra tuomitsee kansansa."
31 Kauheaa on langeta elävän Jumalan käsiin.

26 Sillä jos me tahallamme teemme syntiä, päästyämme totuuden tuntoon, niin ei ole enää uhria meidän syntiemme edestä,
27 vaan hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on kuluttava vastustajat.
28 Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman:
29 kuinka paljoa ankaramman rangaistuksen luulettekaan sen ansaitsevan, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan ja pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!
30 Sillä me tunnemme hänet, joka on sanonut: "Minun on kosto, minä olen maksava"; ja vielä: "Herra on tuomitseva kansansa".
31 Hirmuista on langeta elävän Jumalan käsiin.

TARVITAAN KESTÄVYYTTÄ

32 Mutta muistakaa entisiä päiviä jolloin te valistetuiksi tultuanne kestitte monet kärsimysten kilvoitukset,

32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin valistetuiksi tultuanne kestitte monta kärsimyksen kilpailua,

32 Mutta muistakaa entisiä päiviä, jolloin te, valistetuiksi tultuanne, kestitte monet kärsimysten kilvoitukset,

33 kun toisaalta häväistyinä ja
ahdistettuina jouduitte katseltaviksi,
toisaalta taas tulitte niitten osaveljiksi
jotka samoin vaelsivat.
34 Sillä te olette sekä *säälineet
kahleitani* että ilolla hyväksyneet
omaisuutenne ryöstön tietäessänne °että
teillä (itsellänne)° on parempi ja pysyvä
omaisuus (taivaissa).
35 Älkää siis heittäkö pois uskallustanne
jonka palkka on suuri.
36 Tarvitsette näet kestävyyttä jotta
tehtyänne Jumalan tahdon saisitte sen
mikä on luvattu.
37 Sillä "aivan vähän aikaa vielä, niin
tulee Hän joka on tuleva eikä viivyttele."

38 Mutta vanhurskas* on elävä uskosta,
ja jos hän vetäytyy pois, minun sieluni ei
mielisty häneen."
39 Me emme kuitenkaan ole niitä jotka
vetäytyvät pois kadotuksekseen, vaan niitä
jotka uskovat sielunsa pelastukseksi.

USKON OLEMUS

1 Mutta usko on *varmuus siitä* mitä

33 kun toisaalta olitte häväistyksissä
ja ahdistuksissa mailman katseltavina
ja toisaalta tulitte niitten osaveljiksi,
jotka siten vaelsivat.
34 Sillä vankien kanssa olette
kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne
omaisuutenne ryöstön, tietäen, että
teillä itsellänne on parempi ja pysyvä
omaisuus.
35 Älkää siis heittäkö pois
uskallustanne, jonka palkka on suuri.
36 Tarvitsette näet kestävyyttä, jotta
tehtyänne Jumalan tahdon saisitte
lupauksen.
37 Sillä "aivan vähän aikaa vielä, niin
tulee Hän, joka on tuleva, eikä
viivyttele.
38 Vanhurskaani elää uskosta, ja jos
vetäytyy pois, ei sieluni mielisty
häneen."
39 Emme kuitenkaan ole niitä, jotka
vetäytyvät pois turmioksi, vaan niitä,
jotka uskovat sielun tallettamiseksi.

11. Luku

1 Mutta usko on luottamus siihen,

33 kun te toisaalta olitte häväistysten
ja ahdistusten alaisina, kaikkien
katseltavina, toisaalta taas tulitte niiden
osaveljiksi, joiden kävi samalla tavalla.
34 Sillä vankien kanssa te olette
kärsineet ja ilolla pitäneet hyvänänne
omaisuutenne ryöstön, tietäen, että
teillä on parempi tavara, joka pysyy.

35 Älkää siis heittäkö pois
uskallustanne, jonka palkka on suuri.
36 Sillä te tarvitsette kestäväisyyttä,
tehdäksenne Jumalan tahdon ja
saadaksenne sen, mikä luvattu on.
37 Sillä "vähän, aivan vähän aikaa
vielä, niin tulee hän, joka tuleva on,
eikä viivyttele;
38 mutta minun vanhurskaani on elävä
uskosta, ja jos hän vetäytyy pois, ei
minun sieluni mielisty häneen".
39 Mutta me emme ole niitä, jotka
vetäytyvät pois omaksi kadotuksekseen,
vaan niitä, jotka uskovat sielunsa
pelastukseksi.

11. Luku

1 Mutta usko on luja luottamus siihen,

toivotaan, todistus siitä mikä ei näy.

2 Sillä sen avulla vanhat saivat todistuksen.
3 Uskon avulla ymmärrämme että maailmat* on tehty Jumalan sanalla, niin että se mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

USKON SANKAREJA

4 Uskossa Aabel toi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain ja sen nojalla hän sai todistuksen että oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen lahjoistaan, ja sen perusteella hän vielä kuoltuaan puhuu.

5 Uskon nojalla Eenok otettiin pois näkemästä kuolemaa, "eikä häntä löydetty koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen pois ottamistaan hän oli saanut todistuksen että oli otollinen Jumalalle."

6 Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen, sillä Jumalan luo tulevan täytyy uskoa että Hän on ja että Hän palkitsee ne jotka Häntä etsivät.

mitä toivotaan, vakaumus asioista, mitkä eivät näy.
2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.
3 Uskossa ymmärrämme, että mailmanajat on asetettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä näkyy, ei ole syntynyt näkyväisistä.

4 Uskossa Aapeli toi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain ja sen kautta sai todistuksen, että oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen lahjoistaan, ja sen kautta vielä kuoltuaan puhuu.

5 Uskossa Hanok otettiin pois näkemästä kuolemaa, "eikä häntä enää nähty, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan oli saanut todistuksen, että oli otollinen Jumalalle.
6 Mutta ilman uskoa on mahdotonta olla otollinen Jumalalle, sillä Jumalan tykö tulevan täytyy uskoa, että Hän on ja maksaa palkan Häntä etsiväisille.

mitä toivotaan, ojentautuminen sen mukaan, mikä ei näy.
2 Sillä sen kautta saivat vanhat todistuksen.
3 Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä.

4 Uskon kautta uhrasi Aabel Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, ja uskon kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala antoi todistuksen hänen uhrilahjoistaan; ja uskonsa kautta hän vielä kuoltuaankin puhuu.
5 Uskon kautta otettiin Eenok pois, näkemättä kuolemaa, "eikä häntä enää ollut, koska Jumala oli ottanut hänet pois". Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle.
6 Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä

7 Uskossa rakensi Nooa, saatuaan
ilmoituksen siitä mikä ei vielä näkynyt,
pyhässä pelossa arkin perhekuntansa
pelastukseksi. Sen uskon nojalla hän
tuomitsi maailman ja tuli sen
vanhurskauden perilliseksi joka perustuu
uskoon.
8 Uskossa Aabraham totteli saatuaan
kutsun lähteä siihen maahan* jonka hän
oli saava perinnöksi, ja hän lähti
tietämättä minne menee.

9 Uskossa hän asettui muukalaisena
asumaan lupauksen maahan niin kuin
vieraaseen maahan ja asui teltoissa Iisakin
ja Jaakobin kanssa jotka olivat saman
lupauksen yhteisperillisiä.
10 Sillä hän odotti sitä kaupunkia jolla on
perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on
Jumala.
11 Uskon avulla sai itse Saarakin voimaa
suvun perustamiseen *ja synnytti* yli-
ikäisenä koska piti lupauksen antajaa
uskollisena.
12 Sen vuoksi syntyikin yhdestä miehestä,
vieläpä kuolettuneesta sellainen paljous
kuin taivaan tähdet ja niin kuin määrätön

7 Uskossa rakensi Nooa saatuaan
ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt,
pyhässä pelossa arkin huonekuntansa
autuudeksi ja sen uskon kautta hän
tuomitsi mailman ja tuli vanhurskauden
perilliseksi uskon mukaan.

8 Uskossa Aapraham totteli saatuaan
kutsun lähteä maahan, jonka oli saava
perinnöksi, ja lähti tietämättä, minne
tulee.

9 Uskossa eli muukalaisena lupauksen
maassa niin kuin vieraassa maassa,
asuen teltoissa saman lupauksen
perillisten Iisakin ja Jaakon kanssa.

10 Sillä vartoi kaupunkia, jolla on
perustukset ja jonka rakentaja ja tekijä
on Jumala.
11 Uskossa sai itse Saarakin voimaa
suvun perustamiseen ja synnytti yli-
ikäisenä, koska piti lupauksen antajaa
uskollisena.
12 Sen tähden syntyikin yhdestä
miehestä, vieläpä kuolettuneesta,
epälukuinen määrä, "paljoudeltaan niin

etsivät.
7 Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan
ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt,
pyhässä pelossa arkin perhekuntansa
pelastukseksi; ja uskonsa kautta hän
tuomitsi maailman, ja hänestä tuli sen
vanhurskauden perillinen, joka uskosta
tulee.
8 Uskon kautta oli Aabraham
kuuliainen, kun hänet kutsuttiin
lähtemään siihen maahan, jonka hän oli
saava perinnöksi, ja hän lähti
tietämättä, minne oli saapuva.
9 Uskon kautta hän eli muukalaisena
lupauksen maassa niinkuin vieraassa
maassa, asuen teltoissa Iisakin ja
Jaakobin kanssa, jotka olivat saman
lupauksen perillisiä;
10 sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla
on perustukset ja jonka rakentaja ja
luoja on Jumala.
11 Uskon kautta sai Saarakin voimaa
suvun perustamiseen, vieläpä yli-
ikäisenä, koska hän piti luotettavana
sen, joka oli antanut lupauksen.
12 Sentähden syntyikin yhdestä
miehestä, vieläpä kuolettuneesta, niin
suuri paljous, kuin on tähtiä taivaalla ja

hiekka joka on meren rannalla.

13 Uskovina nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua* saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet (ja uskoneet) ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.
14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.
15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä josta olivat lähteneet, heillä olisi ollut tilaisuus palata.

16 Mutta nyt he tavoittelevat parempaa, se on taivaallista. Sen vuoksi Jumala ei heitä häpeä kun Häntä kutsutaan heidän Jumalakseen, sillä Hän on valmistanut heille kaupungin.
17 Uskossa Aabraham koetukselle pantuna uhrasi Iisakin. Niin hän joka oli vastaan ottanut lupaukset, uhrasi ainokaisensa,
18 hän jolle oli sanottu: *"Iisakista sinä saat jälkeläiset."*"
19 Hän ajatteli että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään, ja sen vuoksi hän saikin hänet vertauskuvana takaisin.

kuin taivaan tähdet ja niin kuin hiekka, joka on meren rannalla."
13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä lupauksia saavuttaneet, vaan kaukaa olivat ne nähneet ja niitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.
14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.
15 Jos tarkoittavat sitä, josta lähtivät, heillä oli tilaisuus palata,

16 mutta nyt pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sen tähden Jumala ei heitä häpeä - nimittäin tulla kutsutuksi heidän Jumalakseen - sillä on valmistanut heille kaupungin.
17 Uskossa Aapraham koetukselle pantuna uhrasi Iisakin, uhrasi ainokaisen, hän, joka oli vastaanottanut lupaukset,
18 ja jolle oli sanottu: "Iisakissa nimitetään sinulle siemen."
19 Ajatteli, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään, minkä vuoksi saikin hänet vertauskuvana takaisin.

kuin meren rannalla hiekkaa, epälukuisesti.
13 Uskossa nämä kaikki kuolivat eivätkä luvattua saavuttaneet, vaan kaukaa he olivat sen nähneet ja sitä tervehtineet ja tunnustaneet olevansa vieraita ja muukalaisia maan päällä.
14 Sillä jotka näin puhuvat, ilmaisevat etsivänsä isänmaata.
15 Ja jos he olisivat tarkoittaneet sitä maata, josta olivat lähteneet, niin olisihan heillä ollut tilaisuus palata takaisin;
16 mutta nyt he pyrkivät parempaan, se on taivaalliseen. Sentähden Jumala ei heitä häpeä, vaan sallii kutsua itseään heidän Jumalaksensa; sillä hän on valmistanut heille kaupungin.
17 Uskon kautta uhrasi Aabraham, koetukselle pantuna, Iisakin, uhrasi ainoan poikansa, hän, joka oli lupaukset vastaanottanut
18 ja jolle oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläisen",
19 sillä hän päätti, että Jumala on voimallinen kuolleistakin herättämään; ja sen vertauskuvana hän saikin hänet takaisin.

20 Uskossa lisak siunasi Jaakobin ja Eesaun tulevaisiin nähden.

21 Uskossa Jaakob kuoleman lähetessä siunasi molemmat Joosefin pojat ja palvoi sauvansa päähän nojaten.

22 Uskossa Joosef loppunsa lähetessä muistutti Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.
23 Uskossa pitivät Mooseksen vanhemmat häntä hänen synnyttyään kätkössä kolme kuukautta, koska he havaitsivat pienokaisen ihanaksi, eivätkä he pelänneet kuninkaan käskyä.

24 Uskossa Mooses *mieheksi vartuttuaan* kieltäytyi omistamasta faraon tyttären pojan nimeä.
25 Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen lyhytaikaista synnin nautintoa,
26 katsoen Kristuksen pilkan suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet, sillä hän loi katseensa palkintoa kohti.

27 Uskossa hän jätti Egyptin pelkäämättä

20 Uskossa lisak siunasi Jaakon ja Eesaun tulevaisiin nähden.

21 Uskossa Jaako kuollessaan siunasi molemmat Joosepin pojat ja palvoi sauvansa päähän nojaten.

22 Uskossa Jooseppi lopun lähetessä muistutti Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.
23 Uskossa pitivät Mooseksen synnyttyä vanhempansa häntä kätkössä kolme kuukautta, koska havaitsivat lapsen ihanaksi eivätkä pelänneet kuninkaan käskyä.

24 Uskossa Mooses kieltäytyi suureksi tultuaan olemasta faraon tyttären poikana
25 ottaen mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhtenä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen lyhytaikaista synnin nautintoa
26 ja katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet, sillä katseensa käänsi palkintoa kohti.
27 Uskossa jätti Egyptin pelkäämättä

20 Uskon kautta antoi Iisak Jaakobille ja Eesaulle siunauksen, joka koski tulevaisiakin.
21 Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvansa päähän nojaten.
22 Uskon kautta muistutti Joosef loppunsa lähetessä Israelin lasten lähdöstä ja antoi määräyksen luistansa.
23 Uskon kautta pitivät Mooseksen vanhemmat häntä heti hänen syntymänsä jälkeen kätkössä kolme kuukautta, sillä he näkivät, että lapsi oli ihana; eivätkä he peljänneet kuninkaan käskyä.
24 Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä.
25 Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa,
26 katsoen "Kristuksen pilkan" suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti.
27 Uskon kautta hän jätti Egyptin

kuninkaan vihaa, sillä hän kesti, koska hän ikään kuin näki Hänet joka on näkymätön.
28 Uskossa hän pani toimeen pääsiäisaterian ja verenvihmonnan, jottei esikoisten surmaaja koskisi heihin.

29 Uskossa he kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivan [maan] poikki, mitä yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

30 Uskon voimasta kaatuivat Jerikon muurit kun niitten ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.
31 Uskon vuoksi portto Raahab ei hukkunut tottelemattomien kanssa, kun oli *rauhan hengessä* ottanut vakoilijat luoksensa.
32 Ja mitä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika jos kertoisin Gideonista ja Baarakista (ja) Simsonista (ja) Jeftasta ja Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista,

33 jotka uskon avulla kukistivat valtakuntia, harjoittivat vanhurskautta, *kokivat sitä mikä oli luvattu*, tukkivat leijonain kidat,
34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät

kuninkaan vihaa, sillä kesti ikään kuin nähden näkymättömän.

28 Uskossa pani toimeen pääsiäisaterian ja veren vihmonnan, jottei esikoisten surmaaja koskisi heihin.
29 Uskossa kulkivat poikki Punaisen meren ikään kuin kuivan maan, mitä yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.

30 Uskossa kaatuivat Jerikon muurit, kun niitten ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.
31 Uskossa portto Raahab jäi hukkumatta tottelemattomien kanssa, kun rauha mielessä oli ottanut vakoojat luoksensa.
32 Mitä vielä sanon? Sillä minulta loppuu aika kertoessani Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista sekä profeetoista,
33 jotka uskon voimalla kukistivat valtakuntia, harjoittivat vanhurskautta, saavuttivat lupaukset, tukkivat jalopeurain suut,
34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät

pelkäämättä kuninkaan vihaa; sillä koska hän ikäänkuin näki sen, joka on näkymätön, niin hän kesti.
28 Uskon kautta hän pani toimeen pääsiäisenvieton ja verensivelyn, ettei esikoisten surmaaja koskisi heihin.

29 Uskon kautta he kulkivat poikki Punaisen meren ikäänkuin kuivalla maalla; jota yrittäessään egyptiläiset hukkuivat.
30 Uskon kautta kaatuivat Jerikon muurit, sittenkuin niiden ympäri oli kuljettu seitsemän päivää.
31 Uskon kautta pelastui portto Raahab joutumasta perikatoon yhdessä uppiniskaisten kanssa, kun oli, rauha mielessään, ottanut vakoojat luoksensa.
32 Ja mitä minä vielä sanoisin? Sillä minulta loppuisi aika, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista ja Samuelista ja profeetoista,
33 jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, pitivät vanhurskautta voimassa, saivat kokea lupauksien toteutumista, tukkivat jalopeurain kidat,
34 sammuttivat tulen voiman, pääsivät

miekanteriä pakoon, saivat voimaa heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35 Jotkut vaimot* saivat kuolleensa ylösnousemuksen perusteella takaisin. Toisia rääkättiin kun he eivät ottaneet vastaan vapautusta, jotta saisivat paremman ylösnousemuksen.

36 Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankilaa.

37 Heitä kivitettiin, *rikki sahattiin, kiusattiin,* miekalla surmattiin. He kiertelivät ympäri lampaannahoissa, vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä —
38 nuo joitten arvoinen maailma ei ollut — he harhailivat autiomaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

39 Nämä kaikki saivat uskon perusteella todistuksen, mutta eivät saavuttaneet luvattua*,

40 koska Jumala oli varannut meitä varten jotain parempaa, jotteivät he ilman

miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.
35 Naiset saivat kuolleensa nousemuksen kautta takaisin. Toiset ovat alistuneet rääkkäämiseen ottamatta vastaan vapautusta, jotta saisivat paremman nousemuksen;

36 toiset saivat kokea pilkkaa ja ruoskaa, vieläpä kahleita ja vankilaa;

37 heitä kivitettiin, poltettiin, rikki sahattiin, miekalla surmattiin; kiertelivät ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä -
38 nuo, joitten arvollinen mailma ei ollut - harhailivat erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.

39 Uskon kautta nämä kaikki saivat todistuksen, mutta eivät saavuttaneet lupausta,

40 sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, jotteivät he

miekanteriä pakoon, voimistuivat heikkoudesta, tulivat väkeviksi sodassa, ajoivat pakoon muukalaisten sotajoukot.

35 On ollut vaimoja, jotka ylösnousemuksen kautta ovat saaneet kuolleensa takaisin. Toiset ovat antaneet kiduttaa itseään eivätkä ole ottaneet vastaan vapautusta, että saisivat paremman ylösnousemuksen;
36 toiset taas ovat saaneet kokea pilkkaa ja ruoskimista, vieläpä kahleita ja vankeutta;
37 heitä on kivitetty, kiusattu, rikki sahattu, miekalla surmattu; he ovat kierrelleet ympäri lampaannahoissa ja vuohennahoissa, puutteenalaisina, ahdistettuina, pahoinpideltyinä-
38 he, jotka olivat liian hyviä tälle maailmalle-;he ovat harhailleet erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maakuopissa.
39 Ja vaikka nämä kaikki uskon kautta olivat todistuksen saaneet, eivät he kuitenkaan saavuttaneet sitä, mikä oli luvattu;
40 sillä Jumala oli varannut meitä varten jotakin parempaa, etteivät he

meitä pääsisi täydellisyyteen.

JEESUS USKOVAIN ESIKUVA

1 Sen vuoksi, kun meillä on näin suuri todistajain pilvi ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki paino ja helposti kietova synti, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa

2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täydelliseksi tekijään, Jeesukseen joka *edessään olevan ilon vuoksi* kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuutui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.
3 Ajatelkaa siis Häntä joka syntisten taholta on kärsinyt sellaista vastustusta itseään kohtaan, jottette väsyisi ja masentuisi mieleltänne.

KURITUKSEN TARKOITUS

4 Ette ole vielä verille asti tehneet vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan,

5 ja olette unohtaneet kehoituksen joka puhuu teille niin kuin lapsille: "Poikani, älä halveksi Herran kuritusta, äläkä masennu

ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12. Luku

1 Sen tähden, kun meilläkin on näin suuri todistajain pilvi ympärillämme, pankaamme pois kaikki paino ja helposti kietova synti ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilpailussa
2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka edessä olevan ilon vuoksi kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istuutui Jumalan valtaistuimen oikealle.
3 Ajatelkaa siin Häntä, joka syntisiltä on kärsinyt sellaista vastustusta itseään kohtaan, jottette väsyisi masentuen mieleltänne.

4 Ette ole vielä verille asti tehneet vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan,
5 ja olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niin kuin lapsille: "Poikani, älä halveksi Herran kuritusta

ilman meitä pääsisi täydellisyyteen.

12. Luku

1 Sentähden, kun meillä on näin suuri pilvi todistajia ympärillämme, pankaamme mekin pois kaikki, mikä meitä painaa, ja synti, joka niin helposti meidät kietoo, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa,
2 silmät luotuina uskon alkajaan ja täyttäjään, Jeesukseen, joka hänelle tarjona olevan ilon sijasta kärsi ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle.
3 Ajatelkaa häntä, joka syntisiltä on saanut kärsiä sellaista vastustusta itseänsä kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi toivoanne.

4 Ette vielä ole verille asti tehneet vastarintaa, taistellessanne syntiä vastaan,
5 ja te olette unhottaneet kehoituksen, joka puhuu teille niinkuin lapsille: "Poikani, älä pidä halpana Herran

kun Hän sinua nuhtelee."

6 Sillä jota Herra rakastaa, sitä Hän
kurittaa, ja Hän ruoskii jokaista lasta
jonka ottaa huomaansa."
7 *Jos kärsitte kuritusta,* Jumala
kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä mikä
on se lapsi jota isä ei kurita?
8 Mutta jos olette ilman kuritusta josta
kaikki ovat osallisiksi tulleet, niin olette
äpäriä ettekä lapsia.
9 Sitä paitsi meillä oli ruumiilliset isämme
kurittajina ja heitä kavahdimme. Emmekö
paljoa ennemmin olisi alamaiset henkien
Isälle että eläisimme?

10 Sillä nuo kurittivat meitä muutamia
päiviä varten sen mukaan kuin heistä
näytti oikealta, mutta tämä kurittaa
hyödyksemme jotta pääsisimme osallisiksi
Hänen pyhyydestään.

11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa
näytä olevan iloksi vaan murheeksi, mutta
jälkeen päin se antaa vanhurskauden
rauhanhedelmän* niille jotka sen avulla
ovat harjoitetut.
12 Sen vuoksi "ojentakaa hervonneet

äläkä masennu, kun Hän sinua
nuhtelee;
6 sillä jota Herra rakastaa, sitä
kurittaa, ja ruoskii jokaista lasta, jonka
ottaa huomaansa."
7 Kurituksekseksi kärsitte, Jumala
kohtelee teitä niin kuin lapsia. Sillä
mikä lapsi se on, jota isä ei kurita?
8 Mutta jos olette ilman kuritusta,
josta kaikki ovat osallisiksi tulleet,
olette äpäriä ettekä lapsia.
9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset
isämme kurittajina ja heitä
kunnioitimme; emmekö paljoa
ennemmin olisi alamaiset henkien Isälle
ja eläisi?
10 Sillä nuo kurittavat meitä
muutamia päiviä varten, sen mukaan
kuin näkivät oikeaksi, mutta tämä
kurittaa parhaaksi, jotta tulisimme
osallisiksi pyhyydestään.

11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa
näytä olevat iloksi, vaan murheeksi,
mutta jälkeenpäin se antaa
vanhurskauden rauhanhedelmän niille,
jotka sen kautta ovat harjoitetut.
12 Sen tähden "ojentakaa hervonneet

kuritusta, äläkä menetä toivoasi, kun
hän sinua nuhtelee;
6 sillä jota Herra rakastaa, sitä hän
kurittaa; ja hän ruoskii jokaista lasta,
jonka hän ottaa huomaansa".
7 Kurituksekseenne te kärsitte; Jumala
kohtelee teitä niinkuin lapsia. Sillä mikä
on se lapsi, jota isä ei kurita?
8 Mutta jos te olette ilman kuritusta,
josta kaikki ovat osallisiksi tulleet,
silloinhan te olette äpäriä ettekä lapsia.
9 Ja vielä: meillä oli ruumiilliset isämme
kurittajina, ja heitä me kavahdimme;
emmekö paljoa ennemmin olisi
alamaiset henkien Isälle, että
eläisimme?
10 Sillä nuo kurittivat meitä vain
muutamia päiviä varten, oman
ymmärryksensä mukaan, mutta tämä
kurittaa meitä tosi parhaaksemme, että
me pääsisimme osallisiksi hänen
pyhyydestään.
11 Mikään kuritus ei tosin sillä kertaa
näytä olevan iloksi, vaan murheeksi,
mutta jälkeenpäin se antaa
vanhurskauden rauhanhedelmän niille,
jotka sen kautta ovat harjoitetut.
12 Sentähden: "Ojentakaa hervonneet

kätenne ja lamaantuneet polvenne"
13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne" jottei ontuva loukkaantuisi* vaan pikemmin paranisi."

kätenne ja voimattomat polvenne";
13 "tehkää polut suoriksi jaloillenne", jottei ontuva jalka nyrjähtäisi, vaan pikemmin paranisi.

kätenne ja rauenneet polvenne";
13 ja: "tehkää polut suoriksi jaloillenne", ettei ontuvan jalka nyrjähtäisi, vaan ennemmin parantuisi.

ARMON OSALLISUUS

14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen jota ilman kukaan ei ole näkevä Herraa.
15 Pitäkää huoli ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, jottei mikään katkeruuden juuri orastaisi ja tekisi häiriötä ja monet sen vuoksi saastuisi,
16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.
17 Sillä tiedätte että hänet myöhemminkin hylättiin kun hän tahtoi periä siunauksen. Hän ei näet löytänyt sijaa peruutukselle vaikka kyynelin sitä pyysi.

14 Tavoitelkaa rauhaa kaikkien kanssa ja pyhitystä, jota ilman kukaan ei ole näkevä Herraa.
15 Pitäkää huoli, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "jottei mikään katkeruuden juuri oraalle nousten tekisi häiriötä" ja moni sen kautta saastuisi,
16 ettei kukaan ole haureellinen tai epäpyhä niin kuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.
17 Sillä tiedätte, että hänet sittemmin hylättiin, kun tahtoi periä siunauksen; ei näet löytänyt sijaa peruutukselle, vaikka kyynelin sitä pyysi.

14 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa;
15 ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,
16 ja ettei kukaan olisi haureellinen tahi epäpyhä niinkuin Eesau, joka yhdestä ateriasta myi esikoisuutensa.
17 Sillä te tiedätte, että hänet sittemminkin, kun hän tahtoi päästä siunausta perimään, hyljättiin; sillä hän ei löytänyt tilaa peruutukselle, vaikka hän kyynelin sitä pyysi.

KAKSI VUORTA

18 Sillä ette ole käyneet vuoren luo joka oli kosketeltavissa ja joka paloi tulessa,

18 Ette näet ole käyneet vuoren luo, joka on käsin kosketeltavissa ja joka

18 Sillä te ette ole käyneet sen vuoren tykö, jota voidaan käsin koskea ja joka

ette synkeyden, ette pimeän, ette myrskyn.
19 ette pasuunan kaiun ettekä sanojen pauhun* luo, jonka kuulijat pyysivät ettei heille sanaakaan lisättäisi,

20 sillä he eivät voineet kestää käskyä: "Vaikka vuorta koskettaisi eläinkin, se kivitettäköön *(tai ammuttakoon jousella kuoliaaksi)*."
21 Näky oli niin kauhea että Mooses sanoi: "Olen suuresti pelästynyt ja vapisen."
22 Mutta te olette käyneet Siionin vuoren luo ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin luo ja kymmenien tuhansien *enkelten
23 Juhlajoukon luo' ja taivaissa elämän kirjaan kirjoitettujen esikoisten* seurakunnan luo ja Jumalan luo, joka on kaikkien tuomari, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten ihmisten henkien luo
24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen luo ja vihmontaveren luo, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.
25 Katsokaa ettette torju luotanne Häntä joka puhuu. Sillä jos nuo eivät päässeet pakoon jotka torjuivat luotaan Hänet joka

paloi tulessa, ette synkeyden, ette pimeän, ette myrskyn,
19 ette pasunan kaiun ettekä sanojen äänen luo, jonka kuulijat pyysivät, ettei heille enää sanaa puhuttaisi;

20 sillä eivät voineet kestää käskyä: "Vaikka eläinkin koskettaisi vuorta, se kivitettäköön."

21 Näky oli niin hirmuinen, että Mooses sanoi: "Olen suuresti pelästynyt ja vapisen."
22 Mutta olette käyneet Siionin vuoren ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin, ja kymmenien tuhansien enkelten tykö,
23 juhlajoukon, taivaissa kirjoitettujen esikoisten seurakunnan ja Jumalan tykö, joka on kaikkein tuomari, ja täydellisiksi tulleiden vanhurskaitten ihmisten henkien tykö,
24 ja uuden liiton välimiehen Jeesuksen ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aapelin veri.
25 Katsokaa, ettette torju Häntä, joka puhuu; sillä jos nuo eivät päässeet pakoon, jotka torjuivat Hänet, joka

tulessa palaa, ettekä synkeyden, ette pimeyden, ette myrskyn,
19 ette pasunan kaiun ettekä äänen tykö, joka puhui niin, että ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi;
20 sillä he eivät voineet kestää tätä käskyä: "Koskettakoon vuorta vaikka eläinkin, se kivitettäköön";

21 ja niin hirmuinen oli se näky, että Mooses sanoi: "Minä olen peljästynyt ja vapisen";
22 vaan te olette käyneet Siionin vuoren tykö ja elävän Jumalan kaupungin, taivaallisen Jerusalemin tykö, ja kymmenien tuhansien enkelien tykö,
23 taivaissa kirjoitettujen esikoisten juhlajoukon ja seurakunnan tykö, ja tuomarin tykö, joka on kaikkien Jumala, ja täydellisiksi tulleitten vanhurskasten henkien tykö,
24 ja uuden liiton välimiehen, Jeesuksen, tykö, ja vihmontaveren tykö, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri.
25 Katsokaa, ettette torju luotanne häntä, joka puhuu; sillä jos nuo, jotka torjuivat luotaan hänet, joka ilmoitti

ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, niin paljon vähemmän me jos käännymme pois Hänestä joka puhuu taivaista.

26 Silloin Hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt Hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran horjutan maan, vieläpä taivaankin,"

27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa järkkyväisten muuttuvan — niin kuin niitten jotka ovat luotuja — jotta järkkymättömät pysyisivät."
28 Koska siis saamme järkkymättömän valtakunnan, olkaamme kiitolliset ja palvelkaamme siten otollisesti Jumalaa 'kunnioituksella ja pyhällä arkuudella*,

29 sillä Jumalamme on kuluttava tuli.

ilmoitti Jumalan tahdon maan päällä, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme pois Hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.
26 Silloin äänensä järkytti maata, mutta nyt on luvannut sanoen: "Vielä kerran järkytän maan, jopa taivaankin."

27 Mutta "vielä kerran" osoittaa järkkyväisten muuttumisen - koska ovat luotuja - jotta järkkymättömät pysyisivät.
28 Koska siis saamme järkkymättömän valtakunnan, olkaamme kiitolliset ja palvelkaamme sen kautta otollisesti Jumalaa kunnioituksella ja pelolla;
29 sillä Jumalamme on kuluttavainen tuli.

Jumalan tahdon maan päällä, eivät voineet päästä pakoon, niin paljoa vähemmän me, jos käännymme pois hänestä, joka ilmoittaa sen taivaista.
26 Silloin hänen äänensä järkytti maata, mutta nyt hän on luvannut sanoen: "Vielä kerran minä liikutan maan, jopa taivaankin".
27 Mutta tuo "vielä kerran" osoittaa, että ne, mitkä järkkyvät, koska ovat luotuja, tulevat muuttumaan, että ne, jotka eivät järky, pysyisivät.
28 Sentähden, koska me saamme valtakunnan, joka ei järky, olkaamme kiitolliset ja siten palvelkaamme Jumalaa, hänelle mielihyväksi, pyhällä arkuudella ja pelolla;
29 sillä meidän Jumalamme on kuluttavainen tuli.

ERILAISIA KEHOITUKSIA

1 Pysyköön veljesrakkaus.
2 Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sen ansiosta jotkut ovat tietämättään pitäneet enkelejä vierainaan.

3 Muistakaa vankeja niin kuin olisitte

13. Luku

1 Pysyköön veljesrakkaus.
2 Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sen kautta muutamat ovat tietämättä pitäneet enkelejä vierainaan.

3 Muistakaa vankeja niin kuin olisitte

13. Luku

1 Pysyköön veljellinen rakkaus.
2 Älkää unhottako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierainaan.
3 Muistakaa vankeja, niinkuin olisitte

heidän vankitoverejaan; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä olettehan itsekin ruumiissa."
4 Avioliitto olkoon kunnioitettu *joka suhteessa' ja aviovuode saastuttamaton, sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.
5 Olkoon vaelluksenne *vapaa ahneudesta*, Tyytykää siihen mitä teillä on. Sillä Hän itse on sanonut: "En totisesti sinua hylkää enkä suinkaan sinua jätä",
6 niin otti turvallisin mielin sanomme: "Herra on auttajani enkä" pelkää. Mitä ihminen minulle tekisi?"

kanssaan kahleissa. Muistakaa pahoinpideltyjä, olettehan itsekin ruumiissa.
4 Olkoon avio kunnioitettu kaikkien kesken ja aviovuode saastuttamaton, sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.
5 Älköön vaelluksenne olko ahnetta. Tyytykää siihen, mitä teillä on. Sillä Hän on sanonut: "En totisesti sinua hylkää enkä suinkaan sinua jätä",
6 niin että turvattuina sanomme: "Herra on auttajani enkä pelkää; mitä ihminen minulle tekee?"

itsekin heidän kanssaan vangittuina; muistakaa pahoinpideltyjä, sillä onhan teillä itsellännekin ruumis.
4 Avioliitto pidettäköön kunniassa kaikkien kesken, ja aviovuode saastuttamatonna; sillä haureelliset ja avionrikkojat Jumala tuomitsee.
5 Älkää olko vaelluksessanne ahneita; tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä hän itse on sanonut: "En minä sinua hylkää enkä sinua jätä";
6 niin että me turvallisin mielin sanomme: "Herra on minun auttajani, en minä pelkää; mitä voi ihminen minulle tehdä?"

OSALLISUUS JEESUKSEEN, SUHDE JOHTAJIIN

7 Muistakaa johtajianne jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Katselkaa heidän vaelluksensa päättymistä ja seuratkaa heidän uskoaan.

8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja ikuisesti*.
9 Älkää olko monenlaisten ja vieraitten oppien heiteltävinä*, sillä sydämen on

7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsoen vaelluksensa loppua seuratkaa uskoa.

8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iäisesti.
9 Älkää olko monenlaisten ja vieraitten oppien viskeltäviä, sillä

7 Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa; katsokaa, kuinka heidän vaelluksensa on päättynyt, ja seuratkaa heidän uskoansa.
8 Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.
9 Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien itseänne vietellä; sillä

hyvä vahvistua armosta eikä ruuista joista
eivät ole hyötyneet ne jotka niihin
turvautuen ovat vaeltaneet.

10 Meillä on alttari josta majassa*
palvelevilla ei ole valta syödä.
11 Sillä niitten eläinten ruumiit joitten
veren ylin pappi synnin vuoksi vie
kaikkeinpyhimpään, poltetaan leirin
ulkopuolella.
12 Sen vuoksi myös Jeesus, pyhittääkseen
omalla verellään kansan, kärsi portin
ulkopuolella.
13 Menkäämme siis Hänen luokseen
"leirin ulkopuolelle" Hänen pilkkaansa
kantaen,"
14 sillä ei meillä ole täällä pysyväistä
kaupunkia vaan me etsimme tulevaista.
15 Uhratkaamme siis Hänen välityksellään
joka aika kiitosuhria Jumalalle, toisin
sanoen niitten huulten hedelmää jotka
Hänen nimeään ylistävät.
16 Mutta älkää unohtako
hyväntekeväisyyttä ja anteliaisuutta, sillä
sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.
17 Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja
alamaiset, sillä he valvovat sielujanne niin
kuin ne jotka joutuvat tekemään tilin, jotta

sydämen on hyvä vahvistua armosta
eikä ruuista, joitten mukaan vaeltavat
eivät ole hyötyneet.

10 Meillä on alttari, josta majassa
palvelevilla ei ole valta syödä.
11 Sillä niitten eläinten ruumiit, joitten
veren ylipappi syntien tähden vie
kaikkeinpyhimpään, poltetaan leirin
ulkopuolella.
12 Sen tähden myös Jeesus,
pyhittääkseen omalla verellään kansan,
kärsi portin ulkopuolella.
13 Menkäämme siis Hänen tykönsä
"leirin ulkopuolelle", pilkkaansa
kantaen,
14 sillä ei meillä täällä ole pysyväistä
kaupunkia, vaan etsimme tulevaista.
15 Uhratkaamme siis kauttansa joka
aika kiitosuhria Jumalalle, se on:
niitten huulten hedelmää, jotka Hänen
nimeänsä tunnustavat.
16 Mutta älkää unhottako
hyväntekeväisyyttä ja avustamista, sillä
sellaisiin uhreihin Jumala mielistyy.
17 Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja
tottelevaiset, valvovat näet sielujanne
niin kuin tilin tekeväiset, jotta tekisivät

on hyvä, että sydän saa vahvistusta
armosta eikä ruuista, joista ne, jotka
niitä menoja ovat noudattaneet, eivät
ole mitään hyötyneet.
10 Meillä on uhrialttari, josta majassa
palvelevilla ei ole valta syödä.
11 Sillä niiden eläinten ruumiit, joiden
veren ylimmäinen pappi syntien
sovitukseksi kantaa kaikkeinpyhimpään,
poltetaan ulkopuolella leirin.
12 Sentähden myös Jeesus,
pyhittääkseen omalla verellänsä kansan,
kärsi portin ulkopuolella.
13 Niin menkäämme siis hänen tykönsä
"ulkopuolelle leirin", hänen pilkkaansa
kantaen;
14 sillä ei meillä ole täällä pysyväistä
kaupunkia, vaan tulevaista me etsimme.
15 Uhratkaamme siis hänen kauttansa
Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on:
niiden huulten hedelmää, jotka hänen
nimeänsä ylistävät.
16 Mutta älkää unhottako tehdä hyvää
ja jakaa omastanne, sillä senkaltaisiin
uhreihin Jumala mielistyy.
17 Olkaa kuuliaiset johtajillenne ja
tottelevaiset, sillä he valvovat teidän
sielujanne niinkuin ne, joiden on

he tekisivät sen ilolla eikä huokaillen, sillä siitä ei ole teille hyötyä.

sen ilolla eikä huokaillen, sillä siitä ei ole teille hyötyä.

tehtävä tili, että he voisivat tehdä sitä ilolla eikä huokaillen; sillä se ei ole teille hyödyllistä.

LOPPUSANAT

18 Rukoilkaa puolestamme, sillä *olemme varmat* että meillä on hyvä omatunto koska haluamme kaikessa hyvin vaeltaa.

19 Mutta vielä hartaammin kehoitan näin tekemään jotta minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.
20 Mutta rauhan Jumala joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iäisen liiton veren perusteella on se suuri lammasten paimen, Herramme Jeesuksen,

21 tehköön teidät täysin kykeneviksi kaikkeen hyvään (työhön) tehdäksenne Hänen tahtonsa ja vaikuttakoon teissä sitä mikä on Hänelle otollista Jeesuksen Kristuksen vuoksi. Hänelle kunnia iäisesti*. Aamen.

22 Mutta pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

18 Rukoilkaa puolestamme, sillä olemme varmat, että meillä on hyvä omatunto, kun haluamme kaikessa hyvin vaeltaa.
19 Mutta vielä hartaammin kehoitan näin tekemään, jotta minut pikemmin annettaisiin teille takaisin.
20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut Hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on suuri lammasten paimen, Herramme Jeesuksen,
21 tehköön teidät täydellisiksi kaikkeen hyvään tahtonsa toteuttamiseksi ja vaikuttakoon teissä sitä, mikä on Hänelle otollista Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle kunnia mailmanajasta mailmanaikaan. Totisesti.
22 Mutta pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana, sillä lyhyesti olen teille kirjoittanut.

18 Rukoilkaa meidän edestämme; sillä me tiedämme, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme kaikessa hyvin vaeltaa.
19 Vielä hartaammin kehoitan teitä näin tekemään, että minut sitä pikemmin annettaisiin teille takaisin.
20 Mutta rauhan Jumala, joka on kuolleista nostanut hänet, joka iankaikkisen liiton veren kautta on se suuri lammasten paimen, meidän Herramme Jeesuksen,
21 hän tehköön teidät kykeneviksi kaikkeen hyvään, voidaksenne toteuttaa hänen tahtonsa, ja vaikuttakoon teissä sen, mikä on hänelle otollista, Jeesuksen Kristuksen kautta; hänelle kunnia aina ja iankaikkisesti! Amen.

22 Minä pyydän teitä, veljet: kestäkää tämä kehoituksen sana; sillä lyhykäisesti minä olen teille kirjoittanut.

23 Tietäkää että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi. Jos hän pian tulee, näen teidät hänen kanssaan.

24 Tervehtikää kaikkia johtajianne ja kaikkia pyhiä. Teitä tervehtivät ne jotka ovat Italiasta.

25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne. (Aamen.)

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

TERVEHDYS

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, Ponton, Galatian. Kappadokian, Aasian ja Bitynian *alueilla hajallaan asuville* valituille muukalaisille,
2 jotka *Isän Jumalan* ennalta tietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen nojalla valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja Hänen verellään vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

ELÄVÄ TOIVO

3 Ylistetty olkoon Herramme Jeesuksen

23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; jos hän pian tulee, näen teidät hänen kanssaan.

24 Tervehtikää kaikkia johtajianne ja kaikkia pyhiä. Teitä tervehtivät ne, jotka ovat Italiasta.

25 Armo kaikkien teidän kanssanne, Aamen.

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat Ponton, Galatian, Kappadokian, Aasian ja Bitynian hajaannuksessa
2 ja jotka Isän Jumalan ennaltatietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja verellänsä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

3 Ylistetty Jumala ja Herramme

23 Tietäkää, että veljemme Timoteus on päästetty vapaaksi; ja jos hän pian tulee, saan minä hänen kanssaan nähdä teidät.
24 Sanokaa tervehdys kaikille johtajillenne ja kaikille pyhille. Tervehdyksen lähettävät teille ne, jotka ovat Italiasta.
25 Armo olkoon kaikkien teidän kanssanne.

PIETARIN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku

1 Pietari, Jeesuksen Kristuksen apostoli, valituille muukalaisille, jotka asuvat hajallaan Pontossa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa,
2 ja jotka Isän Jumalan edeltätietämisen mukaan ovat Hengen pyhittämisen kautta valitut Jeesuksen Kristuksen kuuliaisuuteen ja hänen verellänsä vihmottaviksi. Lisääntyköön teille armo ja rauha.

3 Ylistetty olkoon meidän Herramme

Kristuksen Jumala ja Isä joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynnyttänyt teidät* elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen perusteella,
4 turmeltumattomaan ja tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön joka taivaissa on säilytettynä meitä* varten,

5 jotka Jumalan voimasta uskon avulla varjellumme* pelastukseen, joka on valmis ilmestymään viimeisenä aikana.
6 Sen vuoksi te riemuitsette vaikka te nyt, jos se on tarpeen. vähän aikaa kärsitte murhetta moninaisissa kiusauksissa

7 jotta uskonne kestävyys, joka on paljoa kallisarvoisempi kuin katoava mutta tulessa koeteltava kulta, osoittautuisi kiitokseksi, *kunniaksi ja ylistykseksi* Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

8 Häntä te rakastatte vaikka ette ole Häntä nähneet, Häneen te uskotte vaikka ette nyt Häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla,

Jeesuksen Kristuksen Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynnyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleista nousemisen kautta,
4 turmeltumattomaan ja tahrattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten,

5 jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte autuuteen, joka on valmis ilmestymään viimeisenä aikana.
6 Siinä riemuitsette, vaikka nyt, jos tarpeen, vähän aikaa kärsitte murhetta moninaisissa kiusauksissa,

7 jotta uskonne kestävyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava, mutta tulessa koeteltava kulta, ja olisi kiitoksena, ylistyksenä ja kirkkautena Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.

8 Häntä rakastatte, vaikka ette ole Häntä nähneet, Häneen uskotte, vaikka ette nyt Häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla,

Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuren laupeutensa mukaan on uudestisynnyttänyt meidät elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen kuolleistanousemisen kautta,
4 turmeltumattomaan ja saastumattomaan ja katoamattomaan perintöön, joka taivaissa on säilytettynä teitä varten,
5 jotka Jumalan voimasta uskon kautta varjellutte pelastukseen, joka on valmis ilmoitettavaksi viimeisenä aikana.
6 Sentähden te riemuitsette, vaikka te nyt, jos se on tarpeellista, vähän aikaa kärsittekin murhetta moninaisissa kiusauksissa,
7 että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa havaittaisiin paljoa kallisarvoisemmaksi kuin katoava kulta, joka kuitenkin tulessa koetellaan, ja koituisi kiitokseksi, ylistykseksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä.
8 Häntä te rakastatte, vaikka ette ole häntä nähneet, häneen te uskotte, vaikka ette nyt häntä näe, ja riemuitsette sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla,

9 sillä te saavutatte uskonne* päämäärän, sielujen pelastuksen.
10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat jotka ovat ennustaneet teille osoitettavasta armosta,

11 ovat tutkineet mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi ennalta todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niitten jälkeen tulevasta kunniasta.
12 Heille ilmoitettiin etteivät he palvelleet itseään vaan meitä* siinä mikä nyt on teille julistettu niitten välityksellä jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille ilosanomaa julistaneet, ja siihen enkelitkin haluavat katsahtaa

9 saavutatte uskon päämäärän, sielujen autuuden.
10 Sitä autuutta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teille tulevasta armosta,

11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi ennalta todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niitten jälkeen tulevasta kunniasta.
12 Heille, koska eivät palvelleet itseään, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niitten kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliota julistaneet, ja siihen enkelit halajavat katsahtaa.

9 sillä te saavutatte uskon päämäärän, sielujen pelastuksen.
10 Sitä pelastusta ovat etsineet ja tutkineet profeetat, jotka ovat ennustaneet teidän osaksenne tulevasta armosta,
11 ovat tutkineet, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, edeltäpäin todistaessaan Kristusta kohtaavista kärsimyksistä ja niiden jälkeen tulevasta kunniasta.
12 Ja heille, koska he eivät palvelleet itseänsä, vaan teitä, ilmoitettiin se, mikä nyt on teille julistettu niiden kautta, jotka taivaasta lähetetyssä Pyhässä Hengessä ovat teille evankeliumia julistaneet; ja siihen enkelitkin halajavat katsahtaa.

KEHOITUS PYHÄÄN ELÄMÄÄN

13 Vyöttäkää sen vuoksi mielenne kupeet ja olkaa raittiit, ja pankaa täysi toivonne siihen armoon joka teille suodaan Kristuksen ilmestymisessä.

14 Niin kuin *kuuliaisten tulee*, älkää mukautuko entisiin tietämättömyytenne

13 Vyöttäkää sen tähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille annetaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.
14 Kuuliaisten lasten tavoin älkää mukautuko entisiin, tietämättömyytenne

13 Vyöttäkää sentähden mielenne kupeet ja olkaa raittiit; ja pankaa täysi toivonne siihen armoon, joka teille tarjotaan Jeesuksen Kristuksen ilmestymisessä.
14 Niinkuin kuuliaisten lasten tulee, älkää mukautuko niiden himojen

aikaisiin himoihin,

15 vaan niin kuin Hän joka teidät on kutsunut, on pyhä, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.
16 On näet kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."
17 Jos Isänänne kutsutte avuksi Häntä joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin tekojen* mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika.

18 Tiedätte ettette ole katoavaisella, hopealla tai kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne

19 vaan Kristuksen kalliilla verellä niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan.

20 Hän oli tosin ennalta tunnettu ennen maailman perustamista, mutta on viimeisinä aikoina ilmoitettu teitä varten,

21 jotka Hänen ansiostaan uskotte Jumalaan joka herätti Hänet kuolleista ja antoi Hänelle kirkkauden, niin että uskonne ja toivonne kohteena on Jumala.

aikaisiin himoihin,

15 vaan pyhän kutsujanne mukaan tulkaa tekin kaikessa vaelluksessa pyhiksi.
16 On näet kirjoitettu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä."
17 Jos Isänä kutsutte avuksi Häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin ihmisen teon mukaan, vaeltakaa pelossa muukalaisuutenne aika,

18 tietäen, ettette ole katoavaisella, hopealla tai kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne,
19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niin kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,
20 Hänen, joka tosin oli ennalta tunnettu ennen mailman perustamista, mutta aikain lopulla on ilmoitettu teitä varten,
21 jotka kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti Hänet kuolleista ja antoi Hänelle kirkkauden, niin että uskonne ja toivonne on Jumalassa.

mukaan, joissa te ennen, tietämättömyytenne aikana, elitte,
15 vaan sen Pyhän mukaan, joka on teidät kutsunut, tulkaa tekin kaikessa vaelluksessanne pyhiksi.
16 Sillä kirjoitettu on: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä".
17 Ja jos te Isänänne huudatte avuksi häntä, joka henkilöön katsomatta tuomitsee kunkin hänen tekojensa mukaan, niin vaeltakaa pelossa tämä muukalaisuutenne aika,
18 tietäen, ettette ole millään katoavaisella, ette hopealla ettekä kullalla, lunastetut turhasta, isiltä peritystä vaelluksestanne,
19 vaan Kristuksen kalliilla verellä, niinkuin virheettömän ja tahrattoman karitsan,
20 hänen, joka tosin oli edeltätiedetty jo ennen maailman perustamista, mutta vasta viimeisinä aikoina on ilmoitettu teitä varten,
21 jotka hänen kauttansa uskotte Jumalaan, joka herätti hänet kuolleista ja antoi hänelle kirkkauden, niin että teidän uskonne on myös toivo Jumalaan.

22 Koska olette (Hengen avulla) puhdistaneet sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljesrakkauteen, niin rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydämestä,
23 te jotka olette uudestisyntyneet ette katoavasta vaan katoamattomasta siemenestä Jumalan elävän ja (iäti) pysyvän sanan avulla.
24 Sillä "kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki ihmisen* kukoistus kuin ruohon kukkanen: ruoho kuivuu ja (sen) kukkanen varisee,"
25 mutta Herran sana pysyy iäti'. Tämä on se sana joka on teille ilosanomana julistettu.

PYHÄ RAKENNUS

1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja tekopyhyys ja kateus ja kaikki panettelu,
2 ja kaivatkaa niin kuin vastasyntyneet pienoiset hengellistä väärentämätöntä maitoa jotta sen avulla kasvaisitte [pelastukseen],
3 jos olette maistaneet että Herra on hyvä.

22 Puhdistettuanne sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljesrakkauteen rakastakaa toisianne hartaasti sydämestä,

23 koska olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.
24 Sillä "kaikki liha on kuin ruoho ja kaikki sen loisto kuin ruohon kukkanen: ruoho kuivui ja sen kukkanen varisi,

25 mutta Herran sana pysyy iäti". Tämä on sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2. Luku

1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu;
2 halatkaa niin kuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, jotta sen kautta kasvaisitte autuuteen,

3 jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä".

22 Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydämestä,

23 te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.
24 Sillä: "kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin ruohon kukkanen; ruoho kuivuu, ja kukkanen varisee,
25 mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti". Ja tämä on se sana, joka on teille ilosanomana julistettu.

2. Luku

1 Pankaa siis pois kaikki pahuus ja kaikki vilppi ja ulkokultaisuus ja kateus ja kaikki panettelu,
2 ja halatkaa niinkuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen,
3 jos "olette maistaneet, että Herra on hyvä".

4 Tulkaa Hänen luokseen, elävän kiven luo, joka tosin on ihmisten hylkäämä mutta Jumalan edessä valittu, kallis.

5 Ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi tuomaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen ansiosta ovat Jumalalle otollisia,
6 *Sen vuoksi myös* Raamatussa sanotaan: "Katso, minä laske Siioniin valitun, kalliin päätöskiven, ja joka Häneen uskoo, ei joudu häpeään." "
7 Teille siis jotka uskotte, kuuluu se kunnia, mutta tottelemattomille* "on se kivi jonka rakentajat hylkäsivät, tullut päätöskiveksi" "
8 ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi." Tottelemattomina he loukkaantuvat sanaan*, ja siihen heidät on pantukin. "
9 Mutta te olette valittu suku. kuninkaallinen papisto. pyhä kansakunta, omaisuuskansa julistaaksenne Hänen jaloja tekojaan joka on kutsunut teidät pimeästä ihmeelliseen valioonsa.

10 te jotka ennen ette olleet kansa mutta

4 Tulkaa Hänen tykönsä, joka on elävä kivi, tosin ihmisten hylkäämä, mutta Jumalan edessä valittu, kallis,

5 ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä, hengellisenä huoneena, pyhäksi papistoksi uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.
6 Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, Siioniin lasken valitun, kalliin päätöskiven, eikä Häneen uskova jää häpeämään."
7 Teille siis, jotka uskotte, kuuluu sen arvo, mutta uskomattomille "on kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut päätöskiveksi"
8 ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi", niille, jotka Sanaa tottelematta kompastuvat, ja siihen heidät on pantukin.
9 Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne Hänen jaloja tekojansa", joka on kutsunut teidät pimeästä ihmeelliseen valoonsa;

10 te, jotka ennen "ette olleet kansa",

4 Ja tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hyljänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis,
5 ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia.
6 Sillä Raamatussa sanotaan: "Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kalliin kulmakiven; ja joka häneen uskoo, ei ole häpeään joutuva".
7 Teille siis, jotka uskotte, se on kallis, mutta niille, jotka eivät usko, "on se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi"
8 ja "kompastuskiveksi ja loukkauskallioksi". Koska he eivät tottele sanaa, niin he kompastuvat; ja siihen heidät on pantukin.
9 Mutta te olette "valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja", joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valkeuteensa;
10 te, jotka ennen "ette olleet kansa",

nyt olette Jumalan kansa, jotka ette olleet saaneet laupeutta mutta nyt olette saaneet laupeuden.

mutta nyt olette Jumalan kansa; jotka "ette olleet saaneet armoa", mutta nyt olette saaneet armon.

mutta nyt olette "Jumalan kansa", jotka ennen "ette olleet armahdetut", mutta nyt "olette armahdetut".

NUHTEETON VAELLUS

11 Rakkaat, niin kuin vieraita ja muukalaisia kehoitan teitä karttamaan lihallisia himoja jotka sotivat sielua vastaan.
12 Olkoon vaelluksenne pakanain keskellä arvokasta, jotta he siinä missä he panettelevat teitä niin kuin pahantekijöitä, hyvien tekojenne vuoksi joita he tarkkaavat, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.
13 Olkaa siis alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran vuoksi, sekä hallitsijalle* joka on ylin,
14 että maaherroille jotka hän on lähettänyt pahantekijöille rangaistukseksi mutta hyvää tekeville kiitokseksi.

15 Sillä niin on Jumalan tahto että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin ihmisten tietämättömyydeltä

16 niin kuin vapaat, ei kuitenkaan pitäen

11 Rakkaat, niin kuin vieraita ja muukalaisia kehoitan teitä karttamaan lihallisia himoja, jotka sotivat sielua vastaan,
12 ja vaeltamaan hyvin pakanain keskellä, jotta he siinä, missä panettelevat teitä kuin pahantekijöitä, näkemistään hyvistä teoista ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.

13 Olkaa siis alamaiset kaikelle ihmisjärjestykselle Herran tähden, sekä kuninkaalle, joka on ylin,
14 että maaherroille, jotka on lähettänyt tuomaan pahaa tekeville rangaistusta, mutta hyvää tekeville kiitosta.
15 Sillä niin on Jumalan tahto, että hyvää tekemällä tulee tukkia suu mielettömäin ihmisten tietämättömyydeltä,
16 vapaina eikä pitäen vapautta

11 Rakkaani, niinkuin outoja ja muukalaisia minä kehoitan teitä pidättymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan,
12 ja vaeltamaan nuhteettomasti pakanain keskuudessa, että he siitä, mistä he parjaavat teitä niinkuin pahantekijöitä, teidän hyvien tekojenne tähden, niitä tarkatessaan, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä.
13 Olkaa alamaiset kaikelle inhimilliselle järjestykselle Herran tähden, niin hyvin kuninkaalle, joka on ylin,
14 kuin käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt pahaa tekeville rangaistukseksi, mutta hyvää tekeville kiitokseksi;
15 sillä se on Jumalan tahto, että te hyvää tekemällä tukitte suun mielettömäin ihmisten ymmärtämättömyydeltä-
16 niinkuin vapaat, ei niinkuin ne, joilla

vapautta pahuuden verhona vaan niin kuin Jumalan palvelijat.
17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa hallitsijaa.

pahan verhona, vaan niin kuin Jumalan palvelijat.
17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljeyttä, pelätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

vapaus on pahuuden verhona, vaan niinkuin Jumalan palvelijat.
17 Kunnioittakaa kaikkia, rakastakaa veljiä, peljätkää Jumalaa, kunnioittakaa kuningasta.

PALVELIJAIN ALISTETTU ASEMA

18 Palvelijat, olkaa isännillenne alamaiset osoittaen heille kaikkea kunnioitusta — ei ainoastaan hyville ja lempeille vaan myös väärille.
19 Sillä se on armoa jos joku omantunnon vuoksi Jumalan tähden kestää vaivoja syyttömästi kärsien.

20 Sillä mitä kunnioitettavaa siinä on jos olette kärsivällisiä kun teette syntiä ja teitä piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä kun hyvää teette ja kärsitte, niin se on armoa Jumalan edessä.

21 Siihen olette näet kutsutut koska Kristuskin kärsi puolestanne jättäen teille esikuvan jotta seuraisitte Hänen jälkiään.

22 Hän ei tehnyt syntiä, eikä vilppiä havaittu Hänen suussaan.

18 Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoasti hyville ja lempeille, vaan myös nurjille.

19 Sillä se on armoa, jos joku Jumalaan kiintyneen omantunnon tähden kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

20 Sillä mitä kiitosta siinä on, jos olette kärsiväisiä, kun teette syntiä ja olette piestävinä? Mutta jos olette kärsiväisiä, kun hyvää teette ja kärsitte, se on armoa Jumalan edessä.

21 Siihen olette näet kutsutut, koska Kristuskin kärsi puolestanne jättäen teille esikuvan, jotta seuraisitte Hänen jälkiään,
22 "joka ei tehnyt syntiä ja jonka suussa ei havaittu vilppiä",

18 Palvelijat, olkaa kaikella pelolla isännillenne alamaiset, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan nurjillekin.

19 Sillä se on armoa, että joku omantunnon tähden Jumalan edessä kestää vaivoja, syyttömästi kärsien.

20 Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te olette kärsivällisiä silloin, kun teitä syntienne tähden piestään? Mutta jos olette kärsivällisiä, kun hyvien tekojenne tähden saatte kärsiä, niin se on Jumalan armoa.
21 Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te noudattaisitte hänen jälkiänsä,
22 joka "ei syntiä tehnyt ja jonka suussa ei petosta ollut",

23 Herjattuna Hän ei herjannut takaisin
eikä kärsiessään uhannut, vaan jätti
itsensä sen haltuun joka tuomitsee oikein.

24 Hän itse kantoi syntimme ruumiissaan
ristille jotta me synneille kuolleina
eläisimme vanhurskaudelle, ja Hänen
haavainsa ansioista te olette parannetut.

25 Sillä te 'olitte niin kuin eksyvät
lampaat, mutta nyt te olette palanneet
sielujenne paimenen ja kaitsijan luo.

VAIMOT JA MIEHET

1 Samoin te vaimot, olkaa omille
miehillenne alamaiset. jotta jos jotkut eivät
tottele sanaa, heidät vaimojen vaelluksen
avulla ilman sanoja voitettaisiin,

2 kun he tarkkaavat kunnioittavan
puhdasta vaellustanne.
3 Älköön kaunistuksenne olko ulkonaista,
hiusten palmikointia ja kultien
ympärillenne ripustamista tai hienoihin
vaatteisiin pukeutumista
4 vaan salassa oleva sydämen ihminen
*sävyisän ja hiljaisen' hengen

23 joka Häntä herjattaessa ei
herjannut takaisin eikä kärsiessään
uhannut, vaan jätti itsensä sen haltuun,
joka tuomitsee oikein,
24 joka "itse kantoi syntimme"
ruumiissaan ristinpuuhun, jotta me
synneille kuolleina eläisimme
vanhurskaudelle, ja "Hänen haavainsa
kautta olette paratut".
25 Sillä olitte "eksyksissä niin kuin
lampaat", mutta nyt olette palanneet
sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

3. Luku

1 Samoin vaimot, olkaa omille
miehillenne alamaiset, jotta jos jotkut
eivät tottele sanaa, heidät vaimojen
vaelluksen kautta sanoittakin
voitettaisiin,
2 kun tarkkaavat puhdasta
vaellustanne pelossa.
3 Älköön kaunistus olko ulkonaista:
hiusten palmikointia ja kultien ympärille
ripustamista ja vaatteisiin pukeutumista,

4 vaan salassa oleva sydämen
ihminen hiljaisen ja sävyisän hengen

23 joka häntä herjattaessa ei herjannut
takaisin, joka kärsiessään ei uhannut,
vaan jätti asiansa sen haltuun, joka
oikein tuomitsee,
24 joka "itse kantoi meidän syntimme"
ruumiissansa ristinpuuhun, että me,
synneistä pois kuolleina, eläisimme
vanhurskaudelle; ja hänen "haavainsa
kautta te olette paratut".
25 Sillä te olitte "eksyksissä niinkuin
lampaat", mutta nyt te olette palanneet
sielujenne paimenen ja kaitsijan tykö.

3. Luku

1 Samoin te, vaimot, olkaa alamaiset
miehillenne, että nekin, jotka ehkä eivät
ole sanalle kuuliaisia, vaimojen
vaelluksen kautta sanoittakin
voitettaisiin,
2 kun he katselevat, kuinka te vaellatte
puhtaina ja pelossa.
3 Älköön teidän kaunistuksenne olko
ulkonaista, ei hiusten palmikoimista eikä
kultien ympärillenne ripustamista eikä
koreihin vaatteisiin pukeutumista,
4 vaan se olkoon salassa oleva
sydämen ihminen, hiljaisen ja rauhaisan

turmeltumattomuudessa. Tämä on Jumalan silmissä kallis.
5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ollen alamaisia omille miehilleen,
6 niin kuin Saara oli kuuliainen Aabrahamille kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet kun teette hyvää ettekä pelkää mitään pelottelua."
7 Samoin te miehet, eläkää ymmärtäväisesti heidän kanssaan niin kuin heikomman, naispuolisen astian kanssa, osoittaen heille kunnioitusta, niin kuin 'myös olette elämän armon yhteisperillisiä* — jotteivät rukouksenne estyisi.

turmeltumattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.
5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä alamaisina omille miehilleen.
6 Niin Saara oli kuuliainen Aaprahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen olette tulleet, kun teette hyvää ettekä pelkää mitään.

7 Samoin miehet, eläkää ymmärtäväisesti yhdessä vaimon kanssa niin kuin heikomman astian kanssa, osoittaen kunnioitusta, koska olette elämän armon kanssaperillisiä - jotteivät rukouksenne estyisi.

hengen katoamattomuudessa; tämä on Jumalan silmissä kallis.
5 Sillä näin myös muinoin pyhät vaimot, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä ja olivat miehillensä alamaiset;
6 niin oli Saara kuuliainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja hänen lapsikseen te olette tulleet, kun teette sitä, mikä hyvää on, ettekä anna minkään itseänne peljättää.
7 Samoin te, miehet, eläkää taidollisesti kukin vaimonne kanssa, niinkuin heikomman astian kanssa, ja osoittakaa heille kunnioitusta, koska he ovat elämän armon perillisiä niinkuin tekin; etteivät teidän rukouksenne estyisi.

VANHURSKAS ELÄMÄ

8 Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, myötätuntoisia, veljesrakkaita, armahtavaisia, ystävällisiä*.
9 Älkää kostako pahaa pahalla tai herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa *tietäen että* siihen olette kutsutut jotta siunauksen perisitte.

8 Lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisiä, veljesrakkaita, armahtavaisia, nöyriä.
9 Älkää kostako pahaa pahalla eikä herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa, sillä siihen olette kutsutut, jotta siunauksen perisitte.

8 Ja lopuksi: olkaa kaikki yksimielisiä, helläsydämisiä, veljiä kohtaan rakkaita, armahtavaisia, nöyriä.
9 Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

10 Sillä "joka tahtoo rakastaa elämää ja
nähdä hyviä päiviä, hillitköön kielensä
pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta, "

11 Kääntyköön pois pahasta ja tehköön
hyvää, etsiköön rauhaa ja tavoitelkoon
sitä.
12 Sillä Herran silmät tarkkaavat
vanhurskaita ja Hänen korvansa heidän
rukouksiaan, mutta Herran kasvot ovat
pahantekijöitä vastaan." "
13 Ja kuka on se joka teitä vahingoittaa
jos *seuraatte sitä mikä on hyvää*?

14 Mutta vaikka kärsisittekin
vanhurskauden vuoksi, olette autuaita.
Älkää kuitenkaan pelätkö *mitä he
pelkäävät* älkää hämmentykö,

15 vaan pyhittäkää Herra Jumala*
sydämissänne ja olkaa aina valmiit
vastaamaan jokaiselle joka teiltä pyytää
teissä olevan toivon perustelua, [kuitenkin]
sävyisyydellä ja pelolla,
16 pitäen hyvän omantunnon jotta ne
jotka parjaavat hyvää vaellustanne
Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä
missä panettelevat teitä (niin kuin

10 Sillä "joka tahtoo rakastaa elämää
ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon kielen
pahasta ja huulen vilppiä puhumasta,

11 kääntyköön pois pahasta ja
tehköön hyvää, etsiköön rauhaa ja
tavoitelkoon sitä.
12 Sillä Herran silmät tarkkaavat
vanhurskaita ja korvansa heidän
rukouksiansa, mutta Herran kasvot
ovat pahantekijöitä vastaan."
13 Kuka on se, joka teitä
vahingoittaa, jos kiivailette hyvän
puolesta.
14 Mutta vaikka kärsisittekin
vanhurskauden tähden, olette
onnellisia. "Älkää kuitenkaan pelätkö
heidän pelkoansa älkääkä
hämmentykö",
15 vaan pyhittäkää Herra Kristus
sydämissänne ja olkaa aina valmiit
vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy
toivonne perustelua, kuitenkin
sävyisästi ja kunnioittaen,
16 pitäen hyvän omantunnon, jotta
ne, jotka parjaavat hyvää vaellustanne
Kristuksessa, joutuisivat häpeään siinä,
missä panettelevat teitä.

10 Sillä: "joka tahtoo rakastaa elämää
ja nähdä hyviä päiviä, varjelkoon
kielensä pahasta ja huulensa vilppiä
puhumasta,
11 kääntyköön pois pahasta ja tehköön
hyvää, etsiköön rauhaa ja pyrkiköön
siihen.
12 Sillä Herran silmät tarkkaavat
vanhurskaita ja hänen korvansa heidän
rukouksiansa, mutta Herran kasvot ovat
pahantekijöitä vastaan."
13 Ja kuka on, joka voi teitä
vahingoittaa, jos teillä on kiivaus
hyvään?
14 Vaan vaikka saisittekin kärsiä
vanhurskauden tähden, olette kuitenkin
autuaita. "Mutta älkää antako heidän
pelkonsa peljättää itseänne, älkääkä
hämmästykö",
15 vaan pyhittäkää Herra Kristus
sydämissänne ja olkaa aina valmiit
vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy
sen toivon perustusta, joka teissä on,
kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla,
16 pitäen hyvän omantunnon, että ne,
jotka parjaavat teidän hyvää
vaellustanne Kristuksessa, joutuisivat
häpeään siinä, mistä he teitä

pahantekijöitä).
17 Parempi on näet hyvää tehden kärsiä, jos Jumalan tahto niin säätää, kuin pahaa tehden.

17 Parempi on näet hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin pahaa tehden.

panettelevat.
17 Sillä parempi on hyvää tehden kärsiä, jos niin on Jumalan tahto, kuin pahaa tehden.

NOOAN PÄIVÄ JA KASTE

18 Sillä Kristuskin kärsi* kerran syntien vuoksi, vanhurskas vääräin puolesta, viedäkseen meidät Jumalan luo. Hänet kuoletettiin lihassa mutta tehtiin eläväksi hengessä.

19 Siinä Hän myös meni ja julisti vankilassa oleville hengille*
20 jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumalan pitkämielisyys odotti (kerran) Nooan päivinä jolloin valmistettiin arkkia, jossa muutama. se on kahdeksan sielua pelastui veden kannattamana*.

21 *Tämän vertauskohta, kaste — joka ei ole lihan saastan poistamista vaan hyvän omantunnon pyytämistä °Jumalan edessä° — pelastaa nyt meidätkin* Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen perusteella,

22 Hänen joka on mennyt taivaaseen ja

18 Sillä Kristuskin kuoli kerran syntien tähden, vanhurskas vääräin puolesta, johtaakseen teidät Jumalan tykö - Hän, lihassa kuoletettu, mutta tehty eläväksi Hengessä,

19 jossa myös meni ja julisti vankilassa oleville hengille,
20 jotka muinoin olivat tottelemattomia, kun Jumala pitkämielisesti vartoi Nooan päivinä arkkia valmistettaessa, jossa vain muutama, se on kahdeksan sielua pelastui veden kautta.
21 Tämä kuva autuuttaa nyt myös teidät kasteena - joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalaa kohtaan - Jeesuksen Kristuksen nousemuksen kautta,
22 Hänen, joka taivaaseen mentyään

18 Sillä myös Kristus kärsi kerran kuoleman syntien tähden, vanhurskas vääräin puolesta, johdattaaksensa meidät Jumalan tykö; hän, joka tosin kuoletettiin lihassa, mutta tehtiin eläväksi hengessä,
19 jossa hän myös meni pois ja saarnasi vankeudessa oleville hengille,
20 jotka muinoin eivät olleet kuuliaiset, kun Jumalan pitkämielisyys odotti Nooan päivinä, silloin kun valmistettiin arkkia, jossa vain muutamat, se on kahdeksan sielua, pelastuivat veden kautta.
21 Tämän vertauskuvan mukaan vesi nyt teidätkin pelastaa, kasteena-joka ei ole lihan saastan poistamista, vaan hyvän omantunnon pyytämistä Jumalalta-Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta,
22 hänen, joka on mennyt taivaaseen

on Jumalan oikealla puolella. Hänen alaisuuteensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

UUSI, OUTO ELÄMÄ

1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa (puolestamme), niin ottakaa tekin aseeksenne sama mieli — sillä joka lihassa kärsii, lakkaa synnistä —
2 jottette enää eläisi lihassa vielä jäljellä olevaa aikaa ihmisten himojen mukaan vaan Jumalan tahdon mukaan.

3 Sillä (meille) riittää että menneen (elämän) ajan *olemme täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessamme* irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelussa.
4 Sen vuoksi he pitävät outona sitä ettette juokse heidän mukanaan samaan riettauden virtaan ja herjaavat.

5 Heidän on tehtävä tili Hänelle joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.

6 Sillä sitä varten kuolleillekin* on

on Jumalan oikealla, ja Hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4. Luku

1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa tekin aseeksenne sama mieli - sillä joka lihassa kärsii, lakkaa synnistä -
2 jottette enää eläisi lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.
3 Sillä riittää, että menneen ajan olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelussa.
4 Sen tähden pitävät outona sitä, ettette juokse mukana samaan riettauden virtaan, ja herjaavat.

5 Heidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
6 Sillä sitä varten kuolleillekin on

ja on Jumalan oikealla puolella; ja hänen allensa ovat enkelit ja vallat ja voimat alistetut.

4. Luku

1 Koska siis Kristus on kärsinyt lihassa, niin ottakaa tekin aseeksenne sama mieli-sillä joka lihassa kärsii, se lakkaa synnistä-
2 ettette enää eläisi tätä lihassa vielä elettävää aikaa ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan.

3 Riittäähän, että menneen ajan olette täyttäneet pakanain tahtoa vaeltaessanne irstaudessa, himoissa, juoppoudessa, mässäyksissä, juomingeissa ja kauheassa epäjumalain palvelemisessa.
4 Sentähden he oudoksuvat sitä, ettette juokse heidän mukanansa samaan riettauden lätäkköön, ja herjaavat.
5 Mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.
6 Sillä sitä varten kuolleillekin on

julistettu ilosanoma että he tosin olisivat lihassa tuomitut niin kuin ihmiset, mutta hengessä eläisivät niin kuin Jumala.

julistettu evankelio, jotta heidät tosin lihassa tuomittaisiin niin kuin ihmiset, mutta hengessä eläisivät niin kuin Jumala.

julistettu evankeliumi, että he tosin olisivat tuomitut lihassa niinkuin ihmiset, mutta että heillä hengessä olisi elämä, niinkuin Jumala elää.

PALVELKAA TOISIANNE

7 Mutta kaiken loppu on tullut lähelle. Olkaa sen vuoksi maltilliset, ja olkaa raittiit rukoilemaan.
8 (Mutta) ennen kaikkea olkoon rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä rakkaus peittää syntien paljouden.
9 Olkaa vieraanvaraisia toisianne kohtaan, nurkumatta.
10 Palvelkaa toisianne kukin sillä armolahjalla minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.
11 Jos joku puhuu, puhukoon niin kuin Jumalan sanoja. Jos joku palvelee, palvelkoon* sen voiman mukaan minkä Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen vuoksi. Hänen on kunnia ja valta iäisesti'. Aamen.

7 Mutta kaiken loppu on tullut lähelle. Olkaa sen tähden maltilliset ja raittiit rukoilemaan.
8 Ennen kaikkea olkoon rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden".
9 Olkaa vieraanvaraisia toisianne kohtaan, nurkumatta.
10 Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.
11 Jos joku puhuu, puhukoon niin kuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, jonka Jumala antaa, jotta Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka on kunnia ja valta mailmanajasta mailmanaikaan, totisesti.

7 Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan.
8 Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä "rakkaus peittää syntien paljouden".
9 Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta.
10 Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.
11 Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen.

KÄRSIMYSTEN SIUNAUS

12 12Rakkaat, älkää oudoksuko kärsimyksen tulta jossa olette ja joka on teille koettelemukseksi, ikään kuin teille tapahtuisi outoa,
13 vaan iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä jotta saisitte riemuiten iloita.

14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen vuoksi, olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne. (He tosin Häntä häpäisevät, mutta te Häntä kirkastatte.)
15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai vieraisiin asioihin sekaantuvana.

16 mutta jos kärsii kristittynä, älköön hävetkö vaan ylistäköön sen osansa* vuoksi Jumalaa.
17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta. Mutta jos se alkaa ensin meistä, mikä on niitten loppu jotka eivät ole kuuliaisia Jumalan ilosanomalle?

18 Ja jos vanhurskas vaivoin pelastuu,

12 Rakkaat, älkää kummeksuko keskellänne olevaa hellettä - joka on teille koetuksena - ikään kuin teille tapahtuisi outoa,
13 vaan iloitkaa sitä mukaa kuin olette osallisina Kristuksen kärsimyksistä, jotta myös kirkkautensa ilmestyessä riemuiten iloitsisitte.
14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen vuoksi, olette onnellisia, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää päällänne.

15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai toisten asioihin sekaantuvana;
16 mutta jos kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimen vuoksi Jumalaa.
17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensin meistä, mikä on niitten loppu, jotka eivät tottele Jumalan evankeliota?
18 Ja "jos vanhurskas vaivoin tulee

12 Rakkaani, älkää oudoksuko sitä hellettä, jossa olette ja joka on teille koetukseksi, ikäänkuin teille tapahtuisi jotakin outoa,
13 vaan iloitkaa, sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että te myös hänen kirkkautensa ilmestymisessä saisitte iloita ja riemuita.
14 Jos teitä solvataan Kristuksen nimen tähden, niin te olette autuaat, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne.

15 Älköön näet kukaan teistä kärsikö murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tahi sentähden, että sekaantuu hänelle kuulumattomiin;
16 mutta jos hän kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön sen nimensä tähden Jumalaa.
17 Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; mutta jos se alkaa ensiksi meistä, niin mikä on niiden loppu, jotka eivät ole Jumalan evankeliumille kuuliaiset?
18 Ja "jos vanhurskas vaivoin pelastuu,

mihin joutuu jumalaton ja syntinen?

19 Sen vuoksi uskokoot myös ne jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, sielunsa uskolliselle Luojalle, ja tehkööt hyvää.

VANHIMPAIN VELVOLLISUUS

1 Joukossanne olevia vanhimpia kehoitan siis minä joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen: siihen kirkkauteen joka on ilmestyvä:
2 paimentakaa luonanne olevaa Jumalan laumaa, (valvoen) ei pakosta vaan vapaaehtoisesti [Jumalan tahdon mukaan], ei häpeällisen voiton vuoksi vaan alttiisti,

3 ei niin kuin herroina halliten *huostaanne uskottuja*, vaan ollen laumalle esikuvina,
4 niin te Ylipaimenen ilmestyessä saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

autuaaksi, mihin joutuu jumalaton ja syntinen"?
19 Sen tähden myös ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskolliselle Luojalle tehden hyvää.

5. Luku

1 Vanhimpia joukossanne kehoitan siis minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka on ilmestyvä:
2 paimentakaa luonanne olevaa Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan mukaan, ei häpeällisen voiton vuoksi, vaan alttiisti,

3 ei herroina halliten teille uskottuja, vaan ollen laumalle esikuvina,

4 niin Ylipaimenen ilmestyessä saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

niin mihinkä joutuukaan jumalaton ja syntinen?"
19 Sentähden, uskokoot myös ne, jotka Jumalan tahdon mukaan kärsivät, sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä hyvää on.

5. Luku

1 Vanhimpia teidän joukossanne minä siis kehoitan, minä, joka myös olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja ja osallinen myös siihen kirkkauteen, joka vastedes on ilmestyvä:
2 kaitkaa teille uskottua Jumalan laumaa, ei pakosta, vaan vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan, ei häpeällisen voiton tähden, vaan sydämen halusta,
3 ei herroina halliten niitä, jotka ovat teidän osallenne tulleet, vaan ollen laumalle esikuvina,
4 niin te, ylipaimenen ilmestyessä, saatte kirkkauden kuihtumattoman seppeleen.

KEHOITUS NÖYRYYTEEN JA KÄRSIVÄLLISYYTEEN

5 Samoin te nuoret olkaa vanhemmille alamaiset. Mutta pukeutukaa kaikki *nöyryyteen ollen toisillenne alamaiset*, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan mutta nöyrille Hän antaa armon". "
6 Nöyrtykää siis Jumalan voimallisen käden alle jotta Hän ajallaan teidät korottaisi,
7 ja heittäkää kaikki murheenne Hänen päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen.

8 Olkaa raittiit, valvokaa, (sillä) teidän vastustajanne, paholainen, käy ympäri niin kuin karjuva leijona etsien kenet nielisi.

9 Vastustakaa häntä lujina uskossa tietäen että samat kärsimykset kohtaavat veljiänne maailmassa.
10 Mutta kaiken armon Jumala joka on kutsunut meidät iäiseen kirkkauteensa Kristuksessa (Jeesuksessa), vähän aikaa kärsittyänne, Hän tehköön teidät valmiiksi, vahvistakoon, ja voimistakoon ja lujittakoon teitä.
11 Hänelle (kunnia ja) valta iäisesti.

5 Samoin nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta antaa nöyrille armon".
6 Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, jotta ajallansa teidät korottaisi,
7 ja "heittäkää kaikki murheenne päällensä, sillä Hän pitää teistä huolen".
8 Olkaa raittiit, valvokaa, sillä vastustajanne perkele käy ympäri niin kuin kiljuva jalopeura etsien, kenet niellä.
9 Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset kohtaavat myös veljiänne mailmassa.
10 Kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät ikuiseen kirkkauteensa Kristuksessa Jeesuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, on itse teitä valmistava, tukeva, vahvistava ja lujittava.

11 Hänelle kunnia ja valta

5 Samoin te, nuoremmat, olkaa vanhemmille alamaiset ja pukeutukaa kaikki keskinäiseen nöyryyteen, sillä "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon".
6 Nöyrtykää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallansa teidät korottaisi,
7 ja "heittäkää kaikki murheenne hänen päällensä, sillä hän pitää teistä huolen".

8 Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, perkele, käy ympäri niinkuin kiljuva jalopeura, etsien, kenen hän saisi niellä.
9 Vastustakaa häntä lujina uskossa, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljiennekin maailmassa kestää.
10 Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, vähän aikaa kärsittyänne, hän on teidät valmistava, teitä tukeva, vahvistava ja lujittava.

11 Hänen olkoon valta aina ja

Aamen.

LOPPUSANAT

12 Silvanuksen, uskollisen veljen välityksellä — niin kuin ajattelen — olen lyhyesti teille kirjoittanut kehoittaen teitä ja todistaen että se on Jumalan tosi armo jossa te olette.

13 Teitä tervehtii Babylonissa oleva *teidän laillanne valittu seurakunta* ja poikani Markus.
14 Tervehtikää toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille jotka olette Kristuksessa (Jeesuksessa Aamen).

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalamme ja Vapahtajamme* Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden perusteella.

2 Armo ja rauha lisääntyköön teille

mailmanajasta mailmanaikaan, totisesti.

12 Silvanuksen, uskollisen veljen kautta - jona häntä pidän - olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut kehoittaen teitä ja todistaen, että se armo, jossa olette, on Jumalan tosi armo.
13 Teitä tervehtii Baabelissa oleva kanssanne valittu seurakunta ja poikani Markus.
14 Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa. Aamen.

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.
2 Armo ja rauha lisääntyköön teille

iankaikkisesti! Amen.

12 Silvanuksen, uskollisen veljen, kautta-jona häntä pidän-olen lyhyesti teille tämän kirjoittanut, kehoittaen teitä ja vakuuttaen, että se armo, jossa te olette, on Jumalan totinen armo.

13 Tervehdyksen lähettää teille Babylonissa oleva seurakunta, valittu niinkuin tekin, ja minun poikani Markus.
14 Tervehtikää toisianne rakkauden suunannolla. Rauha teille kaikille, jotka Kristuksessa olette!

PIETARIN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Simeon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet yhtä kalliin uskon kuin mekin meidän Jumalamme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen vanhurskaudessa.

2 Armo ja rauha lisääntyköön teille

Jumalan ja Jeesuksen, meidän Herramme, tuntemisessa.

Jumalan ja Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta.

Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta.

VOITTOISAN ELÄMÄN MAHDOLLISUUS

3 Koska Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut kaiken mitä tulee elämään ja jumalisuuteen. Hänen tuntemisensa perusteella joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan.

4 joitten nojalla Hän on lahjoittanut meille *mitä suurimmat ja kalliit* lupaukset, jotta niitten avulla tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi pelastuttuanne siitä turmeluksesta joka on maailmassa himon vuoksi,
5 niin osoittakaa juuri vuoksi kaikella ahkeruudella uskossanne hyvettä ja hyveessä tietoa,
6 tiedossa itsehillintää, itsehillinnässä kärsivällisyyttä., kärsivällisyydessä jumalisuutta,

7 jumalisuudessa veljesrakkautta, veljesrakkaudessa yleistä rakkautta.

8 Kun teillä näet on nämä ja ne

3 Koska Hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, Hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja voimallaan,
4 joitten kautta on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, jotta niitten kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi päästyänne pakoon turmelusta, joka mailmassa himon vuoksi vallitsee,
5 niin juuri sen vuoksi, käyttämällä kaikkea intoa, osoittakaa uskossanne hyvettä, hyveessä tietoa,
6 tiedossa itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsiväisyyttä, kärsiväisyydessä jumalisuutta,

7 jumalisuudessa veljesrakkautta ja veljesrakkaudessa yhteistä rakkautta.

8 Sillä kun nämä ovat teissä ja

3 Koska hänen jumalallinen voimansa on lahjoittanut meille kaiken, mikä elämään ja jumalisuuteen tarvitaan, hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät kirkkaudellaan ja täydellisyydellään,
4 joiden kautta hän on lahjoittanut meille kalliit ja mitä suurimmat lupaukset, että te niiden kautta tulisitte jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastuisitte siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee,
5 niin pyrkikää juuri sentähden kaikella ahkeruudella osoittamaan uskossanne avuja, avuissa ymmärtäväisyyttä,
6 ymmärtäväisyydessä itsenne hillitsemistä, itsenne hillitsemisessä kärsivällisyyttä, kärsivällisyydessä jumalisuutta,
7 jumalisuudessa veljellistä rakkautta, veljellisessä rakkaudessa yhteistä rakkautta.
8 Sillä jos teillä on nämä ja ne yhä

lisääntyvät, ne eivät tee toimettomia ja hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen, tuntemisessa.

9 Sillä se jolla näitä ei ole, on sokea, on unohtanut puhdistumisen entisistä synneistään.
10 Ahkeroikaa sen vuoksi, veljet, vielä enemmän tehdä kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi, sillä kun näitä harjoitatte ette koskaan lankea.
11 Sillä näin teille runsain määrin suodaan pääsy Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iäiseen valtakuntaan.

PIETARI PUHUU KUOLEMASTAAN

12 Sen vuoksi *pidän tarpeellisena' aina muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa joka teillä on.
13 Mutta katson oikeaksi niin kauan kuin olen tässä majassa muistuttamalla herättää teitä,
14 koska tiedän että majani pois paneminen tapahtuu pian, niin kuin myös Herramme Jeesus Kristus on minulle

enenevät, ne eivät tee teistä toimettomia ja hedelmättömiä Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.
9 Se näet, jolla näitä ei ole, on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistumisen entisistä synneistänsä.
10 Ahkeroikaa sen tähden, veljet, vielä enemmän tehdä kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi, sillä niin tehden ette totisesti koskaan lankea.
11 Sillä näin teille runsain määrin osoitetaan pääsy Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

12 Sen tähden aion aina muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.
13 Mutta katson oikeaksi, niin kauan kuin olen tässä majassa, muistuttamalla herättää teitä,
14 tietäen, että majani pois paneminen tapahtuu äkisti, niin kuin myös Herramme Jeesus Kristus minulle

enenevät, niin ne eivät salli teidän olla toimettomia eikä hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen tuntemisessa.
9 Jolla sitävastoin ei niitä ole, se on sokea, likinäköinen, on unhottanut puhdistuneensa entisistä synneistänsä.
10 Pyrkikää sentähden, veljet, sitä enemmän tekemään kutsumisenne ja valitsemisenne lujaksi; sillä jos sen teette, ette koskaan lankea;
11 sillä näin teille runsain määrin tarjotaan pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan.

12 Sentähden minä aina aion muistuttaa teitä tästä, vaikka sen tiedättekin ja olette vahvistetut siinä totuudessa, joka teillä on.
13 Ja minä katson oikeaksi, niin kauan kuin tässä majassa olen, näin muistuttamalla herättää teitä.
14 Sillä minä tiedän, että tämän majani poispaneminen tapahtuu äkisti, niinkuin myös meidän Herramme Jeesus Kristus

ilmoittanut.
15 Mutta ahkeroin saada teidät lähtöni jälkeenkin aina muistamaan tämän.

ilmoitti.
15 Ahkeroin saattaa teidät myös lähtöni jälkeen aina muistamaan tämän.

minulle ilmoitti.
15 Mutta minä olen huolehtiva siitä, että te minun lähtöni jälkeenkin aina voisitte tämän muistaa.

SANAN LUOTETTAVUUS

16 Sillä emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja julistaessamme teille Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ia tulemusta, vaan olemme olleet Hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä,

17 Sillä Hän sai 'Isältä Jumalalta* kunnian ja kirkkaasti,* kun tältä ylhäiseltä kirkkaudelta tuli Hänelle tällainen sana: 'Tämä on minun rakas Poikani johon olen mielistynyt”
18 Tämän äänen kuulimme tulevan taivaasta kun olimme Hänen kanssaan pyhällä vuorella.
19 Niin meillä on profeetallinen sana sitä lujempana, ja teette hyvin kun otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti* °koittaa. sydämissänne
20 tietäkää° ennen kaikkea se ettei

16 Sillä emme seuranneet ovelasti keksittyjä taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan olimme Hänen valtasuuruutensa silminnäkijöitä.
17 Sillä Hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäiseltä kirkkaudelta tuli Hänelle tämä ääni: "Tämä on rakas Poikani, johon olen mielistynyt."
18 Tämän äänen kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme kanssaan pyhällä vuorella.
19 Sitä lujempi on meille profeetallinen sana ja teette hyvin, kun otatte siitä vaarin niin kuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa.

20 Sydämissänne tietäkää ennen

16 Sillä me emme seuranneet viekkaasti sommiteltuja taruja tehdessämme teille tiettäväksi Herramme Jeesuksen Kristuksen voimaa ja tulemusta, vaan me olimme omin silmin nähneet hänen valtasuuruutensa.
17 Sillä hän sai Isältä Jumalalta kunnian ja kirkkauden, kun tältä ylhäisimmältä kirkkaudelta tuli hänelle tämä ääni: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt".
18 Ja tämän äänen me kuulimme tulevan taivaasta, kun olimme hänen kanssaan pyhällä vuorella.
19 Ja sitä lujempi on meille nyt profeetallinen sana, ja te teette hyvin, jos otatte siitä vaarin, niinkuin pimeässä paikassa loistavasta lampusta, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa teidän sydämissänne.
20 Ja tietäkää ennen kaikkea se, ettei

yksikään Raamatun profetia ole kenenkään oman selityksen varassa.
21 Sillä profetiaa ei ole koskaan esitetty ihmisen tahdosta, vaan *Jumalan (pyhät) ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina.'

VALHEPROFEETAT JA HEIDÄN OSANSA

1 Mutta kansan joukossa oli myös valheprofeettoja niin kuin teidänkin keskellänne on oleva valheen opettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja ja kieltävät Herran joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen turmion.

2 Moni on seuraava heidän *turmiollisia teitään*, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi.
3 Ahneudessaan he valheellisin sanoin hankkivat teistä hyötyä, Mutta ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo eikä heidän turmionsa torku.
4 Sillä kun Jumala ei säästänyt enkelejä jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen ja jätti pimeyden kahleihin* tuomiota varten säilytettäviksi,

kaikkea se, ettei yksikään Raamatun profetia synny itsestään,
21 sillä profetia ei ole koskaan tullut ihmisen tahdosta, vaan Jumalan ihmiset ovat puhuneet Pyhän Hengen johtamina.

2. Luku

1 Mutta kansan seassa oli myös valheprofeettoja niin kuin teidänkin keskellänne on oleva valheopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja ja kieltävät Herran, joka osti heidät, ja tuottavat itselleen äkillisen tuhon.

2 Moni seuraa heidän irstauksiaan ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi.
3 Ahneudessaan he valheellisin sanoin hankkivat teistä hyötyä; ammoisista ajoista tuomionsa valvoo eikä perikatonsa torku.
4 Sillä Jumala ei säästänyt enkelejä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi syvyyteen, pimeän kuiluihin ja jätti tuomiota varten säilytettäviksi,

yksikään Raamatun profetia ole kenenkään omin neuvoin selitettävissä;
21 sillä ei koskaan ole mitään profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan Pyhän Hengen johtamina ihmiset ovat puhuneet sen, minkä saivat Jumalalta.

2. Luku

1 Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niinkuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon.
2 Ja moni on seuraava heidän irstauksiaan, ja heidän tähtensä totuuden tie tulee häväistyksi;
3 ja ahneudessaan he valheellisilla sanoilla kiskovat teistä hyötyä; mutta jo ammoisista ajoista heidän tuomionsa valvoo, eikä heidän perikatonsa torku.
4 Sillä ei Jumala säästänyt enkeleitä, jotka syntiä tekivät, vaan syöksi heidät syvyyteen, pimeyden kuiluihin, ja hylkäsi heidät tuomiota varten säilytettäviksi.

5 niin Hän ei säästänyt muinaista maailmaakaan. Kuitenkin Hän varjeli kahdeksantena Nooan, vanhurskauden saarnaajan, antaessaan vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle.

6 Hän poltti myös poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön asettaen ne esimerkiksi 'siitä lähin jumalattomasti eläville'.

7 Ja Hän pelasti hurskaan Lootin jota vaivasi laittomien vaellus irstaudessa.

8 Sillä heidän keskellään asuessaan tuo hurskas mies näkemänsä ja kuulemansa vuoksi kiusaantui joka päivä hurskaassa sielussaan heidän jumalattomista teoistaan.
9 Herra tietää pelastaa hurskaat kiusauksesta mutta tuomion päivään säilyttää väärät rangaistaviksi,
10 ja varsinkin ne jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja halveksivat herrautta. Nuo röyhkeät, itserakkaat eivät kammo rienata henkiolentoja
11 Siinä missä enkelit jotka voimassa ja

5 eikä säästänyt muinaista mailmaa, vaan varjeli kahdeksantena Nooan, vanhurskauden saarnaajan, tuottaen tuhotulvan jumalattomain mailman päälle.

6 Polttaen myös poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoittavaksi esimerkiksi myöhemmin jumalattomasti eläville.
7 Pelasti hurskaan Lootin, jota vaivasi laittomien vaellus irstaudessa,

8 sillä heidän keskellään asuessaan tuon hurskaan miehen hurskasta sielua vaivasivat joka päivä ne laittomat teot, joita näki ja kuuli.

9 Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää väärät rangaistaviksi,
10 varsinkin ne, jotka lihan jäljessä vaeltavat saastaisessa himossa ja halveksivat herrautta.

11 Nuo röyhkeät uhmailijat eivät

5 Eikä hän säästänyt muinaista maailmaa, vaikka varjelikin Nooan, vanhurskauden saarnaajan, ynnä seitsemän muuta, vaan antoi vedenpaisumuksen tulla jumalattomain maailman päälle.
6 Ja hän poltti poroksi Sodoman ja Gomorran kaupungit ja tuomitsi ne häviöön, asettaen ne varoitukseksi niille, jotka vastedes jumalattomasti elävät.

7 Kuitenkin hän pelasti hurskaan Lootin, jota rietasten vaellus irstaudessa vaivasi;
8 sillä asuessaan heidän keskuudessansa tuo hurskas mies kiusaantui hurskaassa sielussaan joka päivä heidän pahain tekojensa tähden, joita hänen täytyi nähdä ja kuulla.
9 Näin Herra tietää pelastaa jumaliset kiusauksesta, mutta tuomion päivään säilyttää rangaistuksen alaisina väärät,
10 ja varsinkin ne, jotka lihan jäljessä kulkevat saastaisissa himoissa ja ylenkatsovat herrauden. Nuo uhkarohkeat, itserakkaat eivät kammo herjata henkivaltoja,
11 vaikka enkelitkään, jotka

vallassa ovat suuremmat, eivät lausu niitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.

12 Mutta niin kuin luonnostaan pyydettäviksi ja häviämään syntyneet järjettömät eläimet, niin nämä rienatessaan sitä mitä eivät tunne, hukkuvat turmelukseensa

13 ja saavat vääryyden palkan. He pitävät nautintonaan elostella keskellä päivää, ovat tahra- ja häpeäpilkkuja ja herkuttelevat petoksissaan juhliessaan kanssanne.
14 Heidän silmänsä ovat täynnä aviorikosta* eivätkä lakkaa synnistä. He viekoittelevat horjuvia sieluja. Heillä on ahneuteen harjaantunut sydän. He ovat kirouksen lapsia.

15 Hylättyään suoran tien he ovat eksyneet seuratessaan Bileamin, Bosorin* pojan, tietä, hänen joka rakasti vääryyden palkkaa
16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen äänellä ja esti

pelkää henkivaltoja herjatessaan, vaikka enkelitkään, jotka voimassa ja vallassa ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.
12 Mutta niin kuin luonnostaan riistaksi ja häviämään syntyneet järjettömät eläimet, myös nämä herjatessaan niitä, joita eivät tunne, hukkuvat turmeluksessaan, ja saavat vääryyden palkan.
13 Pitävät nautintona kemuilemista päivällä; ovat tahra- ja häpeäpilkkuja; herkuttelevat petoksissaan juhliessaan kanssanne;

14 silmänsä ovat täynnä avionrikkojatarta eivätkä saa kyllänsä synnistä; viekoittelevat horjuvia sieluja: heillä on ahneuteen harjaantunut sydän; ovat kirouksen lapsia.

15 Hylättyään suoran tien ovat eksyneet seuratessaan Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,
16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen

väkevyydeltään ja voimaltaan ovat suuremmat, eivät lausu heitä vastaan herjaavaa tuomiota Herran edessä.

12 Mutta niinkuin järjettömät, luonnostaan pyydystettäviksi ja häviämään syntyneet eläimet, niin joutuvat myös nämä, kun herjaavat sitä, mitä eivät tunne, häviämään omaan turmelukseensa,
13 saaden vääryyden palkan; he pitävät nautintonaan elää päivänsä hekumassa; he ovat tahra-ja häpeäpilkkuja; he herkuttelevat petoksissaan, kemuillessaan teidän kanssanne;
14 heidän silmänsä ovat täynnä haureutta eivätkä saa kylläänsä synnistä; he viekoittelevat horjuvia sieluja, heillä on ahneuteen harjaantunut sydän; he ovat kirouksen lapsia.
15 He ovat hyljänneet suoran tien, ovat eksyneet ja seuranneet Bileamin, Beorin pojan, tietä, hänen, joka rakasti vääryyden palkkaa,
16 mutta sai rikkomuksestaan ojennuksen: mykkä juhta puhui ihmisen

profeetan mielettömyyden.

17 Nämä ovat vedettömiä *lähteitä, myrskytuulen ajamia pilviä*, ja synkkä pimeys on heille varattu (ainiaaksi°).
18 Sillä puhuen pöyhkeitä turhuuden sanoja he viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä jotka todella* ovat päässeet eksytyksessä vaeltavia pakoon

19 ja lupaavat heille vapautta vaikka itse ovat turmeluksen orjia. Sillä kenen voittama joku on, sen orja hän (myös) on.
20 Sillä jos he Herran* ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen avulla ovat päässeet maailman saastutuksia pakoon mutta niihin jälleen kietoutuneina tulevat voitetuiksi, niin viimeinen on käynyt heille ensimmäistä pahemmaksi.

21 Heille olisi näet ollut parempi etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.

22 Mutta heille on tapahtunut tosi sananlaskun mukaan: ”Koira palaa oksennukselleen ja pesty sika rapakkoon

äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.
17 Nämä ovat vedettömiä lähteitä ja myrskyn ajamia pilviä, ja synkkä pimeä on heille varattu.
18 Sillä puhuen pöyhkeitä turhuuden sanoja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksytyksessä vaeltavia pakoon,
19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on.
20 Sillä jos he Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeet mailman saastutuksia pakoon, mutta niitten jälleen kietomina tulevat voitetuiksi, viimeinen on käynyt heille ensimäistä pahemmaksi.
21 Heille olisi näet parempi, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan luopuvat heille annetusta pyhästä käskystä.
22 Heille on tapahtunut tosi sananlaskun mukaan: "Koira palaa oksennukselleen" ja: "Pesty sika rypee

äänellä ja esti profeetan mielettömyyden.
17 Sellaiset ovat vedettömiä lähteitä ja myrskytuulen ajamia hattaroita, ja pimeyden synkeys on heille varattu.
18 Sillä he puhuvat pöyhkeitä turhuuden sanoja ja viekoittelevat lihan himoissa irstauksilla niitä, jotka tuskin ovat päässeet eksyksissä vaeltavia pakoon,
19 ja lupaavat heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä kenen voittama joku on, sen orja hän on.
20 Sillä jos he meidän Herramme ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta ovat päässeetkin maailman saastutuksia pakoon, mutta niihin taas kietoutuvat ja tulevat voitetuiksi, niin on viimeinen tullut heille ensimmäistä pahemmaksi.
21 Parempi olisi heille ollut, etteivät olisi tulleet tuntemaan vanhurskauden tietä, kuin että sen tunnettuaan kääntyvät pois heille annetusta pyhästä käskystä.
22 Heille on tapahtunut, mitä tosi sananlasku sanoo: "Koira palaa oksennukselleen", ja: "Pesty sika rypee

rypemään.”

HERRAN PÄIVÄN TULEMINEN

1 Kirjoitan teille, rakkaat, jo tämän toisen kirjeen, ja näissä molemmissa muistuttamalla herätän puhdasta mieltänne,
2 jotta muistaisitte ne sanat joita pyhät profeetat ovat ennen puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyn jonka *meiltä, apostoleilta* olette saaneet.
3 Ennen kaikkea tietäkää se että *päivien lopulla* tulee [pilkkapuheinensa] pilkkaajia jotka vaeltavat omien himojensa mukaan

4 ja sanovat: "Missä on lupaus Hänen tulemuksestaan? Sillä siitä asti kun isät nukkuivat pois, pysyy kaikki näin — luomisen alusta asti." "

5 Sillä heidän näin tahtoessaan heiltä pysyy salassa, että taivaat samoin kuin maa, vedestä ja veden avulla tehtynä, olivat vanhastaan olemassa Jumalan sanan nojalla.
6 Niitten välityksellä silloinen maailma veden peittämänä hukkui.

rapakossa".

3. Luku

1 Kirjoitan teille, rakkaat, jo tämän toisen kirjeen, ja näissä molemmissa muistuttamalla herätän puhdasta mieltänne,
2 jotta muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ovat ennen puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka apostoleiltanne olette saaneet.
3 Ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia pilkaten ja vaeltaen omien himojensa mukaan,
4 ja sanovat: "Missä on lupaus tulemuksestaan? Sillä siitä asti, kun isät nukkuivat pois, pysyy kaikki sellaisena luomisen alusta asti."

5 Sillä koska niin tahtovat, heiltä jää huomaamatta se, että taivaat olivat vanhastaan olemassa Jumalan sanan kautta, samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu,
6 joitten kautta silloinen mailma veden peittämänä hukkui.

rapakossa".

3. Luku

1 Tämä on jo toinen kirje, jonka minä kirjoitan teille, rakkaani, ja näissä molemmissa minä muistuttamalla herätän teidän puhdasta mieltänne,
2 että muistaisitte niitä sanoja, joita pyhät profeetat ennen ovat puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyä, jonka te apostoleiltanne olette saaneet.
3 Ja ennen kaikkea tietäkää se, että viimeisinä päivinä tulee pilkkapuheinensa pilkkaajia, jotka vaeltavat omien himojensa mukaan
4 ja sanovat: "Missä on lupaus hänen tulemuksestansa? Sillä onhan siitä asti, kuin isät nukkuivat pois, kaikki pysynyt, niinkuin se on ollut luomakunnan alusta."
5 Sillä tietensä he eivät ole tietävinään, että taivaat ja samoin maa, vedestä ja veden kautta rakennettu, olivat ikivanhastaan olemassa Jumalan sanan voimasta
6 ja että niiden kautta silloinen maailma hukkui vedenpaisumukseen.

7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat
samalla sanalla talletetut tulelle, säästetyt
jumalattomain ihmisten tuomion ja
kadotuksen päivään.
8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä,
rakkaat, salassa, että yksi päivä on
Herran edessä niin kuin tuhat vuotta ja
tuhat vuotta niin kuin yksi päivä.
9 Ei Herra viivytä lupaamaansa, niin kuin
jotkut pitävät sitä viivyttelynä, vaan Hän
on pitkämielinen meitä* kohtaan kun ei
tahdo että kukaan hukkuu vaan että
kaikki tulevat mielenmuutokseen.

10 Mutta Herran päivä tulee niin kuin
varas (yöllä). Silloin taivaat katoavat
pauhinalla ja alkuaineet kuumuudesta*
hajoavat. ja maa ja siinä olevat työt
palavat.

VALMISTAUTUMINEN UUTEEN AIKAAN

11 Kun siis nämä kaikki [näin] hajoavat,
millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä
vaelluksessa ja jumalisuudessa

12 odottaessanne ja jouduttaessanne
Jumalan päivän tulemista, jonka voimasta

7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat
samalla sanalla talletetut tulelle,
säästetyt jumalattomain ihmisten
tuomion ja kadotuksen päivään.
8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä,
rakkaat, salassa, että "yksi päivä on
Herran edessä kuin tuhat vuotta ja
tuhat vuotta kuin yksi päivä".
9 Ei Herra viivyttele lupauksessaan
niin kuin jotkut pitävät sitä viivyttelynä,
vaan on pitkämielinen teitä kohtaan,
kun ei tahdo, että kukaan hukkuu,
vaan että kaikki tulevat kääntymykseen.

10 Mutta Herran päivä tulee niin kuin
varas yöllä, ja silloin taivaat katoavat
pauhinalla ja alkuaineet palavina
hajoavat ja maa ja kaikki siinä tehdyt
työt palavat.

11 Kun siis nämä kaikki näin
hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla
pyhässä vaelluksessa ja
jumalisuudessa,
12 vartoessanne ja jouduttaessanne
Jumalan päivän tulemista, jonka vuoksi

7 Mutta nykyiset taivaat ja maa ovat
samalla sanalla talletetut tulelle,
säästetyt jumalattomain ihmisten
tuomion ja kadotuksen päivään.
8 Mutta tämä yksi älköön olko teiltä,
rakkaani, salassa, että "yksi päivä on
Herran edessä niinkuin tuhat vuotta ja
tuhat vuotta niinkuin yksi päivä".
9 Ei Herra viivytä lupauksensa
täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät
sitä viivyttelemisenä, vaan hän on
pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei
tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että
kaikki tulevat parannukseen.
10 Mutta Herran päivä on tuleva
niinkuin varas, ja silloin taivaat katoavat
pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta
hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen
on tehty, palavat.

11 Kun siis nämä kaikki näin hajoavat,
millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä
vaelluksessa ja jumalisuudessa,

12 teidän, jotka odotatte ja joudutatte
Jumalan päivän tulemista, jonka

taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta* sulavat!
13 Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata joissa vanhurskaus asuu.
14 Sen vuoksi, rakkaat, ahkeroikaa tätä odottaessanne että Hän havaitsisi teidät tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa.

15 Ja lukekaa Herramme pitkämielisyys pelastukseksi niin kuin myös rakas veljemme Paavali hänellä annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut

16 samoin kuin kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, joissa on yhtä ja toista vaikeatajuista, mitä tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niin kuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen.

17 Koska te siis, rakkaat, tämän ennalta tiedätte, niin varokaa ettette jumalattomain eksytyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne,
18 vaan kasvakaa Herramme ja

taivaat palaen hajoavat ja alkuaineet kuumuudessa sulavat!
13 Mutta Hänen lupauksensa mukaan varromme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.
14 Sen vuoksi, rakkaat, ahkeroikaa tätä vartoessanne, että Hän havaitsisi teidät tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa,

15 ja lukekaa Herramme pitkämielisyys autuudeksi, niin kuin myös rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan on teille kirjoittanut,
16 samoin kuin kaikissa kirjeissään, kun puhuu näistä asioista, vaikka niissä on yhtä ja toista vaikeatajuista, mitä oppimattomat ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niin kuin muitakin kirjoituksia, itselleen kadotukseksi.
17 Koska te siis, rakkaat, tämän ennalta tiedätte, niin varokaa, ettette jumalattomien eksytyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta perustukseltanne,
18 vaan kasvakaa Herramme ja

voimasta taivaat hehkuen hajoavat ja alkuaineet kuumuudesta sulavat!
13 Mutta hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu.
14 Sentähden, rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänsä;
15 ja lukekaa meidän Herramme pitkämielisyys pelastukseksi, josta myös meidän rakas veljemme Paavali hänelle annetun viisauden mukaan teille on kirjoittanut;
16 niinkuin hän tekee kaikissa kirjeissään, kun hän niissä puhuu näistä asioista, vaikka niissä tosin on yhtä ja toista vaikeatajuista, jota tietämättömät ja vakaantumattomat vääntävät kieroon niinkuin muitakin kirjoituksia, omaksi kadotuksekseen.
17 Koska te siis, rakkaani, tämän jo edeltäpäin tiedätte, niin olkaa varuillanne, ettette rietasten eksymyksen mukaansa tempaamina lankeaisi pois omalta lujalta pohjaltanne,
18 ja kasvakaa meidän Herramme ja

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia sekä nyt että iäisyyden päivään. (Aamen.)

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

ELÄMÄN SANA

1 1 Mikä alusta on ollut, mitä olemme kuunnelleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja kätemme koskettelivat, siitä puhumme – elämän Sanasta.
2 Ja elämä ilmestyi ja olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iäisen elämän joka oli Isän luona ja ilmestyi meille.

3 Minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen julistamme [myös] teille jotta teilläkin olisi yhteys kanssamme, ja meillä on yhteys Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4 Tätä kirjoitamme (teille) jotta ilonne olisi täydellinen.

Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänelle kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään. Aamen.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku

1 Sitä, joka oli alusta, jota olemme kuunnelleet, jonka omin silmin nähneet, jota katselimme ja jota kätemme koskettelivat, elämän Sanaa -
2 ja elämä ilmestyi ja olemme nähneet ja todistamme ja julistamme teille iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille -

3 jonka olemme nähneet ja kuulleet, julistamme myös teille, jotta teilläkin olisi yhteys kanssamme, ja meillä on yhteys Isän ja Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

4 Näitä kirjoitamme teille, jotta ilomme olisi täydellinen.

Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemisessa. Hänen olkoon kunnia sekä nyt että hamaan iankaikkisuuden päivään.

JOHANNEKSEN ENSIMMÄINEN KIRJE

1. Luku

1 Mikä on alusta ollut, minkä olemme kuulleet, minkä omin silmin nähneet, mitä katselimme ja käsin kosketimme, siitä me puhumme: elämän Sanasta-
2 ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet sen ja todistamme siitä ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän tykönä ja ilmestyi meille-
3 minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me myös teille julistamme, että teilläkin olisi yhteys meidän kanssamme; ja meillä on yhteys Isän ja hänen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kanssa.
4 Ja tämän me kirjoitamme, että meidän ilomme olisi täydellinen.

VALOSSA VAELTAMINEN

5 Tämä on se sanoma jonka olemme Häneltä kuulleet ja jonka julistamme teille: Jumala on valo eikä Hänessä ole mitään pimeää.

6 Jos sanomme että meillä on yhteys Hänen kanssaan mutta vaellamme pimeässä, niin valehtelemme emmekä seuraa totuutta.
7 Mutta jos vaellamme valossa niin kuin Hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.
8 Jos sanomme ettei meillä ole syntiä, eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.
9 Jos tunnustamme syntimme, Hän on uskollinen ja vanhurskas niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.
10 Jos sanomme ettemme ole syntiä tehneet, teemme Hänet valehtelijaksi eikä Hänen sanansa ole meissä.

5 Tämä on sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja julistamme teille; Jumala on valo eikä Hänessä ole mitään pimeää.

6 Jos sanomme, että meillä on yhteys Hänen kanssaan, ja vaellamme pimeässä, valhettelemme emmekä tee totuutta;
7 mutta jos vaellamme valossa niin kuin Hän on valossa, meillä on yhteys keskenämme ja Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.
8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, eksytämme itsemme eikä totuus ole meissä.
9 Jos tunnustamme syntimme, Hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.
10 Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, teemme Hänet valhettelijaksi eikä sanansa ole meissä.

5 Ja tämä on se sanoma, jonka olemme häneltä kuulleet ja jonka me teille julistamme: että Jumala on valkeus ja ettei hänessä ole mitään pimeyttä.
6 Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.
7 Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.
8 Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.
9 Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.
10 Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

JEESUS ON PUOLUSTAJAMME

1 Lapsukaiseni, tätä kirjoitan teille jottette syntiä tekisi. Mutta jos joku syntiä tekisi, meillä on puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus joka on vanhurskas.

2 Hän on syntiemme hyvitys, eikä ainoastaan meidän vaan myös koko maailman syntien.

KÄSKYJEN SEURAAMINEN

3 Siitä tiedämme Hänet tuntevamme jos pidämme Hänen käskynsä.

4 Joka sanoo: "Tunnen Hänet" eikä pidä Hänen käskyjään, on valehtelija eikä totuus ole Hänessä. "

5 Mutta joka pitää Hänen sanansa, Hänessä Jumalan rakkaus on totisesti tullut: täydelliseksi. Siitä tiedämme Hänessä olevamme.
6 joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin Hän vaelsi.

2. Luku

1 Lapsukaiseni, näitä kirjoitan teille, jottette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekee, meillä on puolustaja Isän tykönä, vanhurskas Jeesus Kristus.

2 Hän on lepytys synneistämme, eikä ainoasti meidän, vaan myös koko mailman.

3 Tästä tiedämme tulleemme Hänet tuntemaan: jos tottelemme käskyjänsä.

4 Joka sanoo: "Olen oppinut tuntemaan Hänet" eikä tottele Hänen käskyjään, on valhettelija eikä totuus ole hänessä.
5 Mutta joka pitää Hänen sanansa, totisesti Jumalan rakkaus on hänessä tullut täydelliseksi. Siitä tiedämme Hänessä olevamme.
6 Joka sanoo Hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan niin kuin Hän vaelsi.

2. Luku

1 Lapsukaiseni, tämän minä kirjoitan teille, ettette syntiä tekisi; mutta jos joku syntiä tekeekin, niin meillä on puolustaja Isän tykönä, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas.
2 Ja hän on meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.

3 Ja siitä me tiedämme hänet tuntevamme, että pidämme hänen käskynsä.
4 Joka sanoo: "Minä tunnen hänet", eikä pidä hänen käskyjänsä, se on valhettelija, ja totuus ei ole hänessä.

5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme.
6 Joka sanoo hänessä pysyvänsä, on velvollinen vaeltamaan, niinkuin hän vaelsi.

UUSI KÄSKY

7 Veljet, en kirjoita teille uutta käskyä
vaan vanhan käskyn. joka teillä alusta on
ollut. Tämä vanha käsky on se sana jonka
olette (alusta) kuulleet.
8 Toisekseen kirjoitan teille uuden käskyn,
sen joka on totta Hänessä ja teissä, silla
pimeä katoaa ja tosi valo jo loistaa.

9 Joka sanoo valossa olevansa mutta
vihaa veljeään, on yhä vielä pimeässä.

10 Joka rakastaa veljeään, pysyy valossa,
eikä hänessä ole pahennusta.

11 Mutta joka vihaa veljeään, on
pimeässä ja vaeltaa pimeässä eikä tiedä
mihin menee, silla pimeä on sokaissut
hänen silmänsä.

7 Rakkaat, en kirjoita teille uutta
käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä
oli alusta. Tämä vanha käsky on se
sana, jonka olette kuulleet.
8 Vielä kirjoitan teille uuden käskyn,
joka on tosi Hänessä ja teissä; sillä
pimeä katoaa ja tosi valo jo loistaa.

9 Joka sanoo valossa olevansa,
mutta vihaa veljeänsä, on vielä
pimeässä.
10 Joka rakastaa veljeänsä, pysyy
valossa eikä hänessä ole pahennusta.

11 Mutta joka vihaa veljeänsä, on
pimeässä ja vaeltaa pimeässä eikä
tiedä, mihin menee, sillä pimeä sokaisi
hänen silmänsä.

7 Rakkaani, en minä kirjoita teille uutta
käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä
on alusta ollut; tämä vanha käsky on
se sana, jonka te olette kuulleet.
8 Ja kuitenkin minä kirjoitan teille
uuden käskyn, sen, mikä on totta
hänessä ja teissä; sillä pimeys katoaa,
ja totinen valkeus jo loistaa.
9 Joka sanoo valkeudessa olevansa,
mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä
pimeydessä.
10 Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy
valkeudessa, ja hänessä ei ole
pahennusta.
11 Mutta joka vihaa veljeänsä, se on
pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä
hän tiedä, mihin menee; sillä pimeys on
sokaissut hänen silmänsä.

APOSTOLIEN KIRJEEN SYY

12 Kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä synnit
ovat teille anteeksi annetut Hänen
nimensä vuoksi.
13 Kirjoitan teille, isät, silla olette
oppineet tuntemaan Hänet joka alusta on

12 Kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä
synnit on teille anteeksi annettu Hänen
nimensä kautta.
13 Kirjoitan teille, isät, sillä olette
oppineet tuntemaan Hänet, joka on

12 Minä kirjoitan teille, lapsukaiset, sillä
synnit ovat teille anteeksi annetut
hänen nimensä tähden.
13 Minä kirjoitan teille, isät, sillä te
olette oppineet tuntemaan hänet, joka

ollut. Kirjoitan teille, nuorukaiset, silla olette voittaneet pahan*. Kirjoitan° teille, lapsukaiset, sillä olette oppineet tuntemaan Isän.

14 Olen kirjoittanut teille, isät, sillä olette oppineet tuntemaan Hänet joka alusta on ollut. Olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä olette voimakkaat ja Jumalan sana pysyy teissä, ja olette voittaneet pahan*.

alusta. Kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä olette voittaneet paholaisen. Kirjoitin teille, lapsukaiset, sillä olette oppineet tuntemaan Isän.

14 Kirjoitin teille, isät, sillä olette oppineet tuntemaan Hänet, joka on alusta. Kirjoitin teille, nuorukaiset, sillä olette väkevät ja Jumalan sana pysyy teissä ja olette voittaneet paholaisen.

alusta on ollut. Minä kirjoitan teille, nuorukaiset, sillä te olette voittaneet sen, joka on paha. Minä olen kirjoittanut teille, lapsukaiset, sillä te olette oppineet tuntemaan Isän.
14 Minä olen kirjoittanut teille, isät, sillä te olette oppineet tuntemaan hänet, joka alusta on ollut. Minä olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, sillä te olette väkevät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet sen, joka on paha.

MAAILMAN RAKKAUS ON ALKUISIN PAHASTA

15 Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä mikä maailmassa on. Jos joku rakastaa maailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä.

16 Sillä mikään mikä on maailmassa, lihan himo ja silmäin pyyntö ja elämän korska, ei ole Isästä lähtöisin vaan on maailmasta peräisin,
17 Ja maailma katoaa ja sen himo, Mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

15 Älkää rakastako mailmaa älkääkä mailmassa olevaa. Jos joku rakastaa mailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä.

16 Sillä mikään, mikä on mailmassa, lihan ja silmäin himo ja elämän korska, ei ole Isästä, vaan on mailmasta.

17 Mailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iäti.

15 Älkää rakastako maailmaa älkääkä sitä, mikä maailmassa on. Jos joku maailmaa rakastaa, niin Isän rakkaus ei ole hänessä.
16 Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmäin pyyntö ja elämän korskeus, se ei ole Isästä, vaan maailmasta.
17 Ja maailma katoaa ja sen himo; mutta joka tekee Jumalan tahdon, se pysyy iankaikkisesti.

VAROITUS ANTKRISTUKSISTA

18 Lapsukaiset, on viimeinen aika. Ja niin kuin olette kuulleet että Antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmestynyt. Siitä tiedämme että on viimeinen aika.
19 Meistä he ovat lähteneet mutta he eivät kuuluneet meihin. Sillä jos he olisivat kuuluneet meihin, he olisivat pysyneet kanssamme. Heissä on kuitenkin käyvä ilmi että kaikki eivät kuulu meihin.

20 Mutta teillä on voitelu Pyhältä, ja *tiedätte kaiken*.
21 En ole kirjoittanut teille sen vuoksi ettette totuutta tiedä, vaan koska tiedätte sen ja *ettei mikään valhe* ole totuudesta peräisin
22 'Kuka on valehtelija jollei se joka kieltää että Jeesus on Kristus? Hän on Antikristus, joka kieltää Isan ja Pojan.

23 Ei kenelläkään joka kieltää Pojan, ole Isääkään. [Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös
24 Minkä (siis) alusta asti olette kuulleet,

18 Lapsukaiset, on viimeinen aika, ja niin kuin olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut. Siitä tiedämme, että on viimeinen aika.
19 Meistä lähtivät, mutta eivät olleet meistä; sillä jos olisivat meistä, olisivat pysyneet kanssamme; mutta heissä oli käyvä ilmi, että kaikki eivät ole meistä.

20 Teillä on voitelu Pyhältä ja tiedätte kaikki.
21 En kirjoittanut teille sen vuoksi, ettette totuutta tienneet, vaan koska tiedätte sen ja koska mikään valhe ei ole totuudesta.
22 Kuka on valhettelija, jollei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Tämä on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.
23 Kellään, joka kieltää Pojan, ei ole Isääkään; joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.
24 Mitä alussa kuulitte, se pysyköön

18 Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika. Ja niinkuin te olette kuulleet, että antikristus tulee, niin onkin nyt monta antikristusta ilmaantunut; siitä me tiedämme, että nyt on viimeinen aika.
19 Meistä he ovat lähteneet, mutta he eivät olleet yhtä meidän kanssamme; sillä jos he olisivat olleet yhtä meidän kanssamme, niin he olisivat meidän kanssamme pysyneet; mutta heissä oli tuleva ilmi, että kaikki eivät ole yhtä meidän kanssamme.
20 Teillä on voitelu Pyhältä, ja kaikilla teillä on tieto.
21 En minä ole kirjoittanut teille sentähden, ettette totuutta tiedä, vaan sentähden, että te tiedätte sen ja ettei mikään valhe ole totuudesta.
22 Kuka on valhettelija, ellei se, joka kieltää sen, että Jeesus on Kristus? Hän on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.
23 Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.
24 Minkä te olette alusta asti kuulleet,

se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se minkä alusta asti olette kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.
25 Ja tämä on se lupaus jonka Hän on meille luvannut: iäinen elämä.
26 Tämän olen kirjoittanut teille niistä jotka teitä eksyttävät.

teissä. Jos teissä pysyy, mitä alussa kuulitte, tekin pysytte Pojassa ja Isässä.
25 Ja tämä on lupaus, jonka Hän meille antoi: iankaikkinen elämä.
26 Näin kirjoitin teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

se pysyköön teissä. Jos teissä pysyy se, minkä olette alusta asti kuulleet, niin tekin pysytte Pojassa ja Isässä.
25 Ja tämä on se lupaus, minkä hän on meille luvannut: iankaikkinen elämä.
26 Tämän minä olen kirjoittanut teille niistä, jotka teitä eksyttävät.

HERRASSA PYSYMINEN

27 Mutta te, teissä pysyy se voitelu jonka olette Häneltä saaneet ettekä ole sen tarpeessa että eräs teitä opettaa. vaan niin kuin *sama voitelu* opettaa teitä kaikessa ja on totta eikä ole valhetta, ja niin kuin se° on teitä opettanut, niin te pysytte Hänessä.

28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä jotta meillä Hänen ilmestyessään olisi uskallus emmekä joutuisi häveten väistymään Hänen edestään Hänen tulemuksessaan.
29 Jos tiedätte että Hän on vanhurskas, ymmärrätte että [myös] jokainen joka vanhurskautta harjoittaa, on Hänestä syntynyt.

27 Mutta te, teissä pysyy se voitelu, jonka saitte Häneltä, ettekä tarvitse, että eräs teitä opettaisi, vaan niin kuin Hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on totta eikä ole valhetta. Niin kuin opetti teitä, niin pysykää Hänessä.

28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää Hänessä, että meillä Hänen ilmestyessään olisi uskallus eikä meitä häväistäisi Hänen tyköänsä Hänen tulemuksessaan.
29 Jos tiedätte, että Hän on vanhurskas, ymmärrätte, että jokainen vanhurskauden tekijä on Hänestä syntynyt.

27 Mutta te-teissä pysyy se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, ja te ette ole kenenkään opetuksen tarpeessa; vaan niinkuin hänen voitelunsa opettaa teitä kaikessa, niin se opetus on myös totta eikä ole valhetta; ja niinkuin se on opettanut teitä, niin pysykää hänessä.
28 Ja nyt, lapsukaiset, pysykää hänessä, että meillä hänen ilmestyessään olisi turva eikä meitä häpeällä karkoitettaisi pois hänen tyköänsä hänen tulemuksessaan.
29 Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, niin te ymmärrätte, että myös jokainen, joka vanhurskauden tekee, on hänestä syntynyt.

JUMALAN LAPSI EI HARJOITA SYNTIÄ

1 Katsokaa millaisen rakkauden Isä on antanut meille. että meitä kutsutaan* Jumalan lapsiksi [joita olemmekin]. Sen vuoksi maailma ei tunne meitä koska se ei tunne Häntä.
2 Rakkaat, nyt olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi mitä meistä tulee. (Mutta) tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen kun Hän ilmestyy, sillä saamme nähdä Hänet sellaisena kuin Hän on.
3 Jokainen joka panee Häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä niin kuin Hän on puhdas.
4 Jokainen joka harjoittaa syntiä, harjoittaa myös laittomuutta, ja synti on laittomuus.
5 Tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois syntimme*, eikä Hänessä ole syntiä.

6 Ei kukaan joka Hänessä pysyy, harjoita syntiä. Yksikään joka harjoittaa syntiä, ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.

7 Lapsukaiset, älköön kukaan teitä eksyttäkö. Joka vanhurskautta harjoittaa,

3. Luku

1 Katsokaa, millaisen rakkauden Isä on antanut meille, jotta meitä kutsuttaisiin Jumalan lapsiksi, ja niin olemme. Sen tähden mailma ei tunne meitä, koska ei tunne Häntä.
2 Rakkaat, nyt olemme Jumalan lapsia eikä ole vielä käynyt ilmi, miksi tulemme. Tiedämme tulevamme Hänen kaltaisikseen, kun Hän ilmestyy, sillä tulemme näkemään Hänet sellaisena kuin on.
3 Jokainen, jolla on tämä toivo Häneen, puhdistaa itsensä niin kuin Hän on puhdas.
4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden, ja synti on laittomuus.
5 Tiedätte Hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit, eikä Hänessä ole syntiä.
6 Kukaan, joka Hänessä pysyy, ei harjoita syntiä; kukaan, joka harjoittaa syntiä, ei ole Häntä nähnyt eikä Häntä tuntenut.
7 Lapsukaiset, älköön kukaan teitä eksyttäkö. Joka vanhurskautta

3. Luku

1 Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.
2 Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.
3 Ja jokainen, joka panee häneen tämän toivon, puhdistaa itsensä, niinkuin hän on puhdas.
4 Jokainen, joka tekee synnin, tekee myös laittomuuden; ja synti on laittomuus.
5 Ja te tiedätte hänen ilmestyneen ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä.
6 Kuka ikinä hänessä pysyy, hän ei tee syntiä; kuka ikinä syntiä tekee, hän ei ole häntä nähnyt eikä häntä tuntenut.

7 Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden

on vanhurskas niin kuin Hän on vanhurskas.
8 Joka syntiä harjoittaa, on *paholaisen oma*, sillä paholainen harjoittaa syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi jotta Hän tekisi tyhjäksi paholaisen teot.
9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, sillä Hänen siemenensä pysyy hänessä, eikä hän voi syntiä harjoittaa koska hän on Jumalasta syntynyt.

10 Siitä tunnetaan Jumalan lapset ja paholaisen lapset. Yksikään joka ei harjoita vanhurskautta. ei ole Jumalasta syntyisin, eikä se joka ei rakasta veljeään.

harjoittaa, on vanhurskas niin kuin Hän on vanhurskas.
8 Joka syntiä harjoittaa, on perkeleestä, sillä perkele harjoittaa syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, jotta tekisi tyhjäksi perkeleen teot.
9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, koska Jumalan siemen pysyy hänessä, eikä hän voi syntiä harjoittaa, koska on Jumalasta syntynyt.
10 Siitä käyvät ilmi Jumalan lapset ja perkeleen lapset. Kukaan, joka ei harjoita vanhurskautta, ei ole Jumalasta, eikä se, joka ei rakasta veljeänsä.

tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas.
8 Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.

9 Ei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä, sillä Jumalan siemen pysyy hänessä; eikä hän saata syntiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

10 Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.

VELJESRAKKAUDESTA

11 Sillä tämä on se sanoma jonka olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toisiamme
12 eikä olla niin kuin Kain joka oli *pahan vallassa* ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi hänet? Koska hänen omat tekonsa olivat pahat mutta hänen veljensä teot vanhurskaat.

11 Sillä tämä on sanoma, jonka kuulitte alusta, että rakastaisimme toisiamme
12 eikä kuin Kain, joka oli paholaisesta ja tappoi veljensä; ja miksi tappoi hänet? Koska omat tekonsa olivat pahat, mutta veljensä teot vanhurskaat.

11 Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette alusta asti kuulleet, että meidän tulee rakastaa toinen toistamme
12 eikä olla Kainin kaltaisia, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja minkätähden hän tappoi hänet? Sentähden, että hänen tekonsa olivat pahat, mutta hänen veljensä teot

13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.
14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään koska rakastamme veljiä. Joka ei rakasta (veljeään), pysyy kuolemassa.

15 Jokainen joka vihaa veljeään, on murhaaja, ja tiedätte ettei kenessäkään murhaajassa ole iäistä elämää hänessä pysyvänä.

16 Siitä olemme oppineet tuntemaan rakkauden että Hän antoi henkensä puolestamme; meidänkin tulee antaa henkemme veljien puolesta. "

17 Mutta jos joku omistaa maailman varallisuutta ja näkee veljensä olevan puutteessa mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyy hänessä?
18 Lapsukaiseni*, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä vaan teossa ja totuudessa.
19 Siitä tiedämme että olemme *totuuden omat* ja rauhoitamme Hänen edessään sydämemme.

13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos mailma teitä vihaa.
14 Tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, koska rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.
15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja, ja tiedätte, ettei kessään murhaajassa ole iankaikkista elämää pysyvänä.

16 Siitä olemme saaneet tuntea rakkauden, että Hän antoi henkensä puolestamme; ja meidänkin tulee antaa henkemme veljien puolesta.

17 Mutta jos joku omistaa mailman hyvyyttä ja näkee veljensä olevan puutteessa ja sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus pysyy hänessä?
18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.
19 Siitä tiedämme olevamme totuudesta ja saamme Hänen edessään vakuuttua sydämessämme

vanhurskaat.
13 Älkää ihmetelkö, veljeni, jos maailma teitä vihaa.
14 Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään, sillä me rakastamme veljiä. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.
15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.
16 Siitä me olemme oppineet tuntemaan rakkauden, että hän antoi henkensä meidän edestämme; meidänkin tulee antaa henkemme veljiemme edestä.
17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?
18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.
19 Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä,

20 Sillä jos sydämemme syyttää meitä,
niin Jumala on suurempi kuin sydämemme
ja tietää kaikki.

USKALLUS JUMALAAN

21 Rakkaat, jos sydämemme ei syytä
meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan,
22 ja mitä tahansa anomme, sen saamme
Häneltä koska pidämme Hänen käskynsä
ja teemme sitä mikä on Hänelle otollista.

23 Ja tämä on Hänen käskynsä että
meidän tulee uskoa Hänen Poikansa
Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa
toisiamme niin kuin Hän on meille käskyn
antanut.
24 Joka pitää Hänen käskynsä se pysyy
Jumalassa* ja Jumala hänessä. Ja siitä
tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä
Hengestä jonka Hän on meille antanut.

HENKIEN KOETTELEMISESTA

1 Rakkaat, älkää jokaista henkeä uskoko
vaan koetelkaa henget, ovatko ne

siitä,
20 että jos sydän syyttää meitä, niin
Jumala on suurempi kuin sydämemme
ja tietää kaikki.

21 Rakkaat, jos sydämemme ei syytä
meitä, meillä on uskallus Jumalaan
22 ja mitä vain anomme, saamme
Häneltä, koska pidämme käskynsä ja
teemme Hänelle otollisia tekoja.

23 Tämä on Hänen käskynsä, että
meidän tulee uskoa Poikansa
Jeesuksen Kristuksen nimeen ja
rakastaa toisiamme niin kuin antoi
meille käskyn.
24 Joka pitää Hänen käskynsä, pysyy
Hänessä ja Hän hänessä. Ja siitä
tiedämme Hänen meissä pysyvän, siitä
Hengestä, jonka antoi meille.

4. Luku

1 Rakkaat, älkää jokaista henkeä
uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko

20 että jos sydämemme syyttää meitä,
niin Jumala on suurempi kuin meidän
sydämemme ja tietää kaikki.

21 Rakkaani, jos sydämemme ei syytä
meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan,
22 ja mitä ikinä anomme, sen me
häneltä saamme, koska pidämme hänen
käskynsä ja teemme sitä, mikä on
hänelle otollista.
23 Ja tämä on hänen käskynsä, että
meidän tulee uskoa hänen Poikansa
Jeesuksen Kristuksen nimeen ja
rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän
on meille käskyn antanut.
24 Ja joka pitää hänen käskynsä, se
pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. Ja
siitä me tiedämme hänen meissä
pysyvän, siitä Hengestä, jonka hän on
meille antanut.

4. Luku

1 Rakkaani, älkää jokaista henkeä
uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko

Jumalasta lähtöisin, sillä monta väärää
profeettaa on lähtenyt maailmaan.
2 Tästä tunnette Jumalan Hengen:
jokainen henki joka tunnustaa Jeesuksen
Kristukseksi lihassa tulleeksi, on Jumalasta
lähtöisin.
3 Ja yksikään henki joka ei tunnusta
Jeesusta (*Kristukseksi lihassa tulleeksi), ei
ole Jumalasta lähtöisin. Se on
antikristuksen henki josta olette kuulleet
että se tulee, ja se on jo nyt maailmassa.
4 Lapsukaiset, te olette Jumalan omia* ja
olette voittaneet heidät, sillä Hän joka on
teissä, on suurempi kuin se joka on
maailmassa.
5 He ovat 'maailman omia*. Sen vuoksi
he puhuvat 'maailman mukaan°, ja
maailma kuuntelee heitä.
6 Me olemme Jumalan omia. Joka tuntee
Jumalan, kuuntelee meitä. Joka ei ole
Jumalan oma, se ei kuuntele meitä. Siitä
tunnemme totuuden hengen ja eksytyksen
hengen.

ne Jumalasta, sillä monta väärää
profeettaa on lähtenyt mailmaan.
2 Tästä tunnette Jumalan Hengen:
jokainen henki, joka tunnustaa
Jeesuksen Kristuksen lihassa tulleen,
on Jumalasta;
3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta
Jeesusta, ei ole Jumalasta; tämä on
antikristuksen henki, josta kuulitte, että
se tulee ja on jo nyt mailmassa.

4 Te olette Jumalasta, lapsukaiset, ja
olette voittaneet heidät, sillä Hän, joka
on teissä, on suurempi kuin se, joka
on mailmassa.
5 He ovat mailmasta; sen vuoksi
puhuvat mailmasta ja mailma kuulee
heitä.
6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee
Jumalan, kuulee meitä; joka ei ole
Jumalasta, ei kuule meitä. Siitä
tunnemme totuuden Hengen ja
eksytyksen hengen.

ne Jumalasta; sillä monta väärää
profeettaa on lähtenyt maailmaan.
2 Tästä te tunnette Jumalan Hengen:
jokainen henki, joka tunnustaa
Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeksi,
on Jumalasta;
3 ja yksikään henki, joka ei tunnusta
Jeesusta, ei ole Jumalasta; se on
antikristuksen henki, jonka olette
kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt
maailmassa.
4 Lapsukaiset, te olette Jumalasta ja
olette voittaneet heidät; sillä hän, joka
teissä on, on suurempi kuin se, joka on
maailmassa.
5 He ovat maailmasta; sentähden he
puhuvat, niinkuin maailma puhuu, ja
maailma kuulee heitä.
6 Me olemme Jumalasta. Joka tuntee
Jumalan, se kuulee meitä; joka ei ole
Jumalasta, se ei kuule meitä. Siitä me
tunnemme totuuden hengen ja
eksytyksen hengen.

RAKKAUS ON JUMALASTA

7 Rakkaat, rakastakaamme toisiamme,
sillä rakkaus on Jumalasta lähtöisin.

7 Rakkaat, rakastakaamme toisiamme,
sillä rakkaus on Jumalasta, ja jokainen,

7 Rakkaani, rakastakaamme toinen
toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta;

Jokainen joka rakastaa, on Jumalasta
syntynyt ja tuntee Jumalan.
8 Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa, sillä
Jumala on rakkaus.
9 Siinä Jumalan rakkaus ilmestyi meille
että Jumala lähetti ainosyntyisen Poikansa
maailmaan jotta me eläisimme Hänen
ansiostaan.
10 Siinä rakkaus on, ei siinä että me
rakastimme Jumalaa vaan että Hän
rakasti meitä ja lähetti Poikansa
syntiemme hyvitykseksi.
11 Rakkaat, jos Jumala näin rakasti
meitä, mekin olemme velvolliset
rakastamaan toisiamme.

12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan
nähnyt. Jos rakastamme toisiamme, niin
Jumala pysyy meissä, ja Hänen
rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

13 Siitä tiedämme Hänessä pysyvämme ja
Hänen meissä, että Hän on antanut meille
Henkeään.
14 Olemme nähneet ja todistamme että
Isa on lähettänyt Poikansa maailman
Vapahtajaksi.
15 Joka tunnustaa että Jeesus on

joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt
ja tuntee Jumalan.
8 Joka ei rakasta, ei tunne Jumalaa,
sillä Jumala on rakkaus.
9 Siinä ilmestyi Jumalan rakkaus
meille, että Jumala lähetti ainokaisen
Poikansa mailmaan, jotta eläisimme
Hänen kauttansa.
10 Siinä rakkaus on, ei että me
rakastimme Jumalaa, vaan että Hän
rakasti meitä ja lähetti Poikansa
lepytyksenä synneistämme.
11 Rakkaat, jos Jumala näin rakasti
meitä, mekin olemme velvolliset
rakastamaan toisiamme.

12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan
nähnyt. Jos rakastamme toisiamme,
Jumala pysyy meissä ja Hänen
rakkautensa on täydelliseksi tulleena
meissä.
13 Siitä tiedämme Hänessä
pysyvämme ja Hänen meissä, että
Hengestään on antanut meille.
14 Olemme nähneet ja todistamme,
että Isä on lähettänyt Pojan mailman
Vapahtajaksi.
15 Joka tunnustaa, että Jeesus on

ja jokainen, joka rakastaa, on
Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.
8 Joka ei rakasta, se ei tunne
Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.
9 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus,
että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa
maailmaan, että me eläisimme hänen
kauttansa.
10 Siinä on rakkaus-ei siinä, että me
rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että
hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa
meidän syntiemme sovitukseksi.
11 Rakkaani, jos Jumala on näin meitä
rakastanut, niin mekin olemme
velvolliset rakastamaan toinen
toistamme.
12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan
nähnyt. Jos me rakastamme toinen
toistamme, niin Jumala pysyy meissä,
ja hänen rakkautensa on tullut
täydelliseksi meissä.
13 Siitä me tiedämme pysyvämme
hänessä ja hänen pysyvän meissä, että
hän on antanut meille Henkeänsä.
14 Ja me olemme nähneet ja
todistamme, että Isä on lähettänyt
Poikansa maailman Vapahtajaksi.
15 Joka tunnustaa, että Jeesus on

Jumalan Poika, Hänessä Jumala pysyy ja Hän Jumalassa.
16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja olemme uskoneet sen rakkauden mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa ja Jumala Hänessä.

17 Siina rakkaus on tullut täydelliseksi meissä jotta meissä olisi uskallus tuomiopäivänä. Sillä sellainen kuin Hän on, sellaisia olemme mekin tässä maailmassa.
18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon. Sillä pelossa on rangaistusta, mutta joka pelkää ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.
19 Me rakastamme (Häntä) koska Hän on ensin rakastanut meitä.
20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa" mutta vihaa veljeään, hän on valehtelija. Sillä *kuinka hän joka ei rakasta veljeään jonka hän on nähnyt, voi rakastaa Jumalaa jota hän ei ole nähnyt "
21 Tämä käsky meille on Häneltä että joka rakastaa Jumalaa, rakastakoon myös

Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy ja hän Jumalassa.
16 Olemme tunteneet ja uskoneet sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä.

17 Siinä rakkaus on tullut täydelliseksi meissä, jotta meillä olisi uskallus tuomiopäivänä; sillä niin kuin Hän on, mekin olemme tässä mailmassa.
18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus heittää ulos pelon; sillä pelossa on tuskaa, mutta joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa.
19 Me rakastamme, koska Hän ensin rakasti meitä.
20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeään, hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt.

21 Tämä käsky meillä on Häneltä, että joka rakastaa Jumalaa,

Jumalan Poika, hänessä Jumala pysyy, ja hän Jumalassa.
16 Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.
17 Näin on rakkaus tullut täydelliseksi meissä, että meillä olisi turva tuomiopäivänä; sillä sellainen kuin hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa.
18 Pelkoa ei rakkaudessa ole, vaan täydellinen rakkaus karkoittaa pelon, sillä pelossa on rangaistusta; ja joka pelkää, se ei ole päässyt täydelliseksi rakkaudessa.
19 Me rakastamme, sillä hän on ensin rakastanut meitä.
20 Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeänsä, niin hän on valhettelija. Sillä joka ei rakasta veljeänsä, jonka hän on nähnyt, se ei voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt.
21 Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se

veljeään.

JUMALASTA SYNTYMISEN MERKKI

1 Jokainen joka uskoo että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt, ja jokainen joka rakastaa Häntä joka synnyttänyt.

2 Siitä tiedämme että rakastamme Jumalan lapsia kun rakastamme Jumalaa ja pidämme Hänen käskynsä.

3 Sillä tämä on Jumalan rakkautta että pidämme Hänen käskynsä, ja Hänen käskynsä eivät ole raskaat.
4 Sillä kaikki mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman. Ja tämä on se voitto joka on voittanut maailman, meidän uskomme.
5 Kuka on se joka voittaa maailman, jollei se joka uskoo että Jeesus on Jumalan Poika?

TODISTUS JUMALAN POJASTA

6 Hän on se joka on tullut veden ja veren kautta. Jeesus Kristus, ei ainoastaan

rakastakoon myös veljeään.

5. Luku

1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt, ja jokainen, joka rakastaa Häntä, joka synnytti, rakastaa Hänestä syntynyttä.

2 Siitä tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, koska rakastamme Jumalaa ja pidämme käskynsä.

3 Sillä tämä on Jumalan rakkaus, että pidämme käskynsä, eivätkä käskynsä ole raskaat.
4 Sillä kaikki Jumalasta syntynyt voittaa mailman, ja tämä on se voitto, joka voittaa mailman, meidän uskomme.
5 Kuka se on, joka voittaa mailman, jollei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

6 Hän on se, joka tuli veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei ainoasti

rakastakoon myös veljeänsä.

5. Luku

1 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on Jumalasta syntynyt; ja jokainen, joka rakastaa häntä, joka on synnyttänyt, rakastaa myöskin sitä, joka hänestä on syntynyt.
2 Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjänsä.
3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;
4 sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme.
5 Kuka on se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika?

6 Hän on se, joka on tullut veden ja veren kautta, Jeesus Kristus, ei

vedessä vaan vedessä ja veressä. Ja
Henki on se joka todistaa, koska Henki
on totuus.
7 Sillä kolme on jotka todistavat
(taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki. ja
nämä kolme ovat yksi.
8 Ja kolme on jotka todistavat maassa):
Henki ja vesi ja veri. ja nämä kolme
pitävät yhtä.
9 Jos hyväksymme ihmisten todistuksen
on Jumalan todistus kuitenkin suurempi.
sillä tämä on Jumalan todistus jonka*
Hän on todistanut Pojastaan.

10 Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä
on todistus itsessään. Joka ei usko
Jumalaan, on tehnyt Hänestä valehtelijan.
koska ei ole uskonut sitä todistusta jonka
Jumala on todistanut Pojastaan.

11 Ja tämä on se todistus: Jumala on
antanut meille iäisen elämän ja tämä
elämä on Hänen Pojassaan.
12 Jolla Poika on. hänellä on elämä. Jolla
Jumalan Poikaa ei ole. hänellä ei ole
elämää.

vedessä, vaan vedessä ja veressä; ja
Henki on se, joka todistaa, koska
Henki on totuus.
7 Sillä kolme on, jotka todistavat:

8 Henki, vesi ja veri; ja nämä kolme
pitävät yhtä.

9 Jos hyväksymme ihmisten
todistuksen, niin Jumalan todistus on
suurempi, koska tämä on Jumalan
todistus, minkä on todistanut
Pojastaan.
10 Jumalan Poikaan uskovalla on
todistus itsessään. Joka ei usko
Jumalaan, on tehnyt Hänet
valhettelijaksi, koska ei ole uskonut
todistusta, jonka Jumala on todistanut
Pojastaan.
11 Tämä on se todistus: Jumala
antoi meille iankaikkisen elämän ja
tämä elämä on Hänen Pojassansa.
12 Jolla Poika on, hänellä on elämä;
jolla Jumalan Poikaa ei ole, hänellä ei
ole elämää.

ainoastaan vedessä, vaan vedessä ja
veressä; ja Henki on se, joka todistaa,
sillä Henki on totuus.
7 Sillä kolme on, jotka todistavat:

8 Henki ja vesi ja veri, ja ne kolme
pitävät yhtä.

9 Jos me otamme vastaan ihmisten
todistuksen, niin onhan Jumalan
todistus suurempi. Ja tämä on Jumalan
todistus, sillä hän on todistanut
Pojastansa.
10 Joka uskoo Jumalan Poikaan,
hänellä on todistus itsessänsä; joka ei
usko Jumalaa, tekee hänet
valhettelijaksi, koska hän ei usko sitä
todistusta, jonka Jumala on todistanut
Pojastansa.
11 Ja tämä on se todistus: Jumala on
antanut meille iankaikkisen elämän, ja
tämä elämä on hänen Pojassansa.
12 Jolla Poika on, sillä on elämä; jolla
Jumalan Poikaa ei ole, sillä ei ole
elämää.

RUKOUKSEN KUULEMISESTA JA PYHÄSTÄ ELÄMÄSTÄ

13 Tämän olen kirjoittanut teille jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, jotta tietäisitte että teillä on iäinen elämä (ja jotta aina uskoisitte Jumalan Pojan nimeen).
14 Ja tämä on se uskallus joka meillä on Häneen, että jos jotain anomme Hänen tahtonsa mukaan, Hän kuulee meitä.

15 Ja jos tiedämme Hänen kuulevan meitä mitä tahansa anomme, tiedämme että meillä on se mitä olemme Häneltä anoneet.

16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja Hän on antava hänelle elämän, niille, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä joka on kuolemaksi. Siitä en sano että hänen olisi rukoiltava.

17 Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä joka ei ole kuolemaksi.
18 Tiedämme ettei kukaan Jumalasta syntynyt harjoita syntiä, vaan Jumalasta

13 Näitä kirjoitin teille tietääksenne, että teillä, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, on iankaikkinen elämä.

14 Tämä on uskallus, joka meillä on Häneen, että jos jotakin anomme Hänen tahtonsa mukaan, Hän kuulee meitä,
15 ja jos tiedämme Hänen kuulevan meitä, mitä tahansa anomme, tiedämme, että meillä on, mitä olemme Häneltä pyytäneet.

16 Jos joku näkee veljensä tekevän synnin, ei kuolemaksi, rukoilkoon; ja Hän on antava hänelle elämän, niille, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä kuolemaksi; siitä en sano, että olisi pyydettävä.

17 Kaikki vääryys on syntiä. On syntiä, joka ei ole kuolemaksi.
18 Tiedämme, ettei kukaan Jumalasta syntynyt harjoita syntiä; vaan

13 Tämän minä olen kirjoittanut teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, tietääksenne, että teillä on iankaikkinen elämä.

14 Ja tämä on se uskallus, joka meillä on häneen, että jos me jotakin anomme hänen tahtonsa mukaan, niin hän kuulee meitä.
15 Ja jos me tiedämme hänen kuulevan meitä, mitä ikinä anommekin, niin tiedämme, että meillä myös on kaikki se, mitä olemme häneltä anoneet.
16 Jos joku näkee veljensä tekevän syntiä, joka ei ole kuolemaksi, niin rukoilkoon, ja hän on antava hänelle elämän, niille nimittäin, jotka eivät tee syntiä kuolemaksi. On syntiä, joka on kuolemaksi; siitä minä en sano, että olisi rukoiltava.
17 Kaikki vääryys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi.
18 Me tiedämme, ettei yksikään Jumalasta syntynyt tee syntiä; vaan

syntynyt pitää itsestään vaarin, eikä paha käy häneen käsiksi.

19 Tiedämme että olemme Jumalan omat, ja koko maailma on pahan vallassa.

20 Mutta tiedämme että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme sen Totuullisen. Ja me olemme siinä Totuullisessa, Hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iäinen elämä.

21 Lapsukaiset, varokaa epäjumalia. (Aamen.)

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

TERVEHDYS

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen joita minä totuudessa rakastan — enkä ainoastaan minä vaan myös kaikkia, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan —
2 totuuden vuoksi joka meissä pysyy ja on oleva kanssamme iäti*.

Jumalasta syntynyt pitää itsestään vaarin eikä paholainen pääse hänen kimppuunsa.
19 Tiedämme, että olemme Jumalasta, mutta koko mailma on paholaisen vallassa.
20 Tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen tunteaksemme sen Totuullisen: ja me olemme siinä Totuullisessa, Pojassansa Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä.

21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita totuudessa rakastan - enkä ainoasti minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan -
2 totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva kanssamme iäti.

Jumalasta syntynyt pitää itsestänsä vaarin, eikä häneen ryhdy se paha.

19 Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa.
20 Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, tunteaksemme sen Totisen; ja me olemme siinä Totisessa, hänen Pojassansa, Jeesuksessa Kristuksessa. Hän on totinen Jumala ja iankaikkinen elämä.
21 Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia.

JOHANNEKSEN TOINEN KIRJE

1. Luku

1 Vanhin valitulle rouvalle ja hänen lapsillensa, joita minä totuudessa rakastan-enkä ainoastaan minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet totuuden tuntemaan-
2 totuuden tähden, joka meissä pysyy ja on oleva meidän kanssamme

iankaikkisesti.

3 Armo, laupeus ja rauha *Isältä Jumalalta* ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva kanssanne° totuudessa ja rakkaudessa.

3 Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva kanssamme totuudessa ja rakkaudessa.

3 Armo, laupeus ja rauha Isältä Jumalalta ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, on oleva meidän kanssamme, totuudessa ja rakkaudessa.

TOTUUDESTA JA RAKKAUDESTA

4 Minua on suuresti ilahuttanut että olen havainnut lastesi joukossa niitä jotka totuudessa vaeltavat, niin kuin olemme saaneet käskyn Isältä.

4 Minua on suuresti ilahduttanut, että olen havainnut lapsissani niitä, jotka totuudessa vaeltavat niin kuin saimme käskyn Isältä.

4 Minua on suuresti ilahuttanut, että olen lastesi joukossa havainnut olevan niitä, jotka totuudessa vaeltavat sen käskyn mukaan, jonka me olemme saaneet Isältä.

5 Ja nyt pyydän sinua, rouva, ei ikään kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn vaan sen mikä meillä on ollut alusta asti: että meidän tulee rakastaa toisiamme.

5 Ja nyt pyydän sinua, rouva, ei niin kuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan sen, mikä meillä oli alusta, että rakastaisimme toisiamme.

5 Ja nyt, rouva, minulla on sinulle pyyntö, ei niinkuin kirjoittaisin sinulle uuden käskyn, vaan minä kirjoitan sen, joka meillä alusta asti on ollut: että meidän tulee rakastaa toinen toistamme.

6 Ja tämä on rakkaus että me vaellamme Hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, niin kuin olette alusta asti kuulleet, että teidän tulee siinä vaeltaa.

6 Ja tämä on rakkaus, että vaeltaisimme Hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky niin kuin kuulitte alusta, että vaeltaisitte siinä.

6 Ja tämä on rakkaus, että me vaellamme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, että teidän, niinkuin olette alusta kuulleet, tulee siinä vaeltaa.

VAROITUS VILLITSIJÖISTÄ

7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt

7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt

7 Sillä monta villitsijää on lähtenyt

maailmaan jotka eivät tunnusta Jeesusta *Kristukseksi,* lihassa tulevaksi. Tällainen on villitsijä ja antikristus.

8 Pitäkää vaari itsestänne *että me emme* menetä sitä minkä olemme saaneet aikaan vaan saamme täyden palkan.
9 Yhdelläkään joka *poikkeaa syrjään* eikä pysy Kristuksen opissa, ei ole Jumalaa. Joka pysyy (Kristuksen) opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.
10 Jos joku tulee luoksenne eikä esitä* tätä oppia, älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä lausuko häntä tervetulleeksi,
11 Sillä joka lausuu hänet tervetulleeksi. osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.

mailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristusta lihassa tulevaksi; tämä on villitsijä ja antikristus.

8 Pitäkää vaari itsestänne, jottette menettäisi sitä, minkä suoritimme, vaan saisitte täyden palkan.

9 Yhdelläkään, joka menee etemmä eikä pysy Kristuksen opissa, ei ole Jumalaa; joka pysyy opissa, hänellä sekä Isä että Poika.
10 Jos joku tulee luoksenne eikä tuo tätä oppia, älkää ottako häntä huoneeseen älkääkä tervehtikö häntä,

11 sillä joka sanoo hänelle "Terve", osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa.

maailmaan, jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristukseksi, joka oli lihaan tuleva; tämä tämmöinen on villitsijä ja antikristus.
8 Ottakaa vaari itsestänne, ettette menetä sitä, minkä me olemme työllämme aikaansaaneet, vaan että saatte täyden palkan.
9 Kuka ikinä menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opissa, hänellä ei ole Jumalaa; joka siinä opissa pysyy, hänellä on sekä Isä että Poika.
10 Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo mukanaan tätä oppia, niin älkää ottako häntä huoneeseenne älkääkä sanoko häntä tervetulleeksi;
11 sillä joka sanoo hänet tervetulleeksi, joutuu osalliseksi hänen pahoihin tekoihinsa.

LOPPUSANAT

12 Kun minulla on teille paljon kirjoittamista, en halua jatkaa paperilla ja musteella, vaan toivon saavani tulla luoksenne ja puhua suullisesti jotta ilomme olisi täydellinen.

12 Minulla on teille paljo kirjoittamista, mutta en halua paperilla ja musteella, vaan toivon tulevani tykönne ja puhuvani suullisesti, jotta ilomme olisi täydellinen.

12 Minulla olisi paljon kirjoittamista teille, mutta en tahdo tehdä sitä paperilla ja musteella; vaan toivon pääseväni teidän tykönne ja saavani puhutella teitä suullisesti, että meidän ilomme olisi täydellinen.

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä. (Aamen.)

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

TERVEHDYS

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle jota minä totuudessa rakastan.
2 Rakkaani, toivotan sinulle että kaikessa menestyt ja pysyi terveenä, niin kuin sielusi menestyy.

GAIUS SAA KIITOSTA

3 Minua ilahutti näet suuresti kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen totuudestasi, niin kuin sinä totuudessa vaellat.

4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.

5 Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa mitä olet tehnyt veljien ja* vieraitten hyväksi.
6 He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen rakkaudestasi. Teet hyvin auttaessasi heitä eteenpäin Jumalan arvon

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle terveisiä.

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

1. Luku

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota totuudessa rakastan.
2 Rakas, toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä niin kuin sielusi menestyy.

3 Minua ilahdutti suuresti, kun veljet tulivat ja todistivat totuudestasi niin kuin sinä totuudessa vaellat.

4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.
5 Rakas, toimit uskollisesti, mitä teetkin veljien ja vieraitten puolesta.

6 Todistivat seurakunnan edessä rakkaudestasi. Teet hyvin lähettäessäsi heitä matkalle Jumalan arvon

13 Valitun sisaresi lapset lähettävät sinulle tervehdyksen.

JOHANNEKSEN KOLMAS KIRJE

1. Luku

1 Vanhin rakkaalle Gaiukselle, jota minä totuudessa rakastan.
2 Rakkaani, minä toivotan sinulle, että kaikessa menestyt ja pysyt terveenä, niinkuin sielusikin menestyy.

3 Minua ilahutti suuresti, kun veljet tulivat ja antoivat todistuksen sinun totuudestasi, niinkuin sinä totuudessa vaellatkin.
4 Minulla ei ole suurempaa iloa kuin se, että kuulen lasteni vaeltavan totuudessa.
5 Rakkaani, sinä toimit uskollisesti kaikessa, mitä teet veljien, vieläpä vieraittenkin hyväksi.
6 He ovat seurakunnan edessä antaneet todistuksen sinun rakkaudestasi; ja sinä teet hyvin, kun

mukaisesti.

7 Sillä 'Hänen nimensä* vuoksi he ovat lähteneet matkaan eivätkä ota pakanoilta mitään.
8 Olemme sen vuoksi velvolliset ottamaan vastaan sellaisia jotta olisimme työtovereja totuuden hyväksi.

HUOLEN JA ILON AIHETTA

9 Kirjoitin seurakunnalle mutta Diotrefes joka haluaa olla ensimmäinen heistä, ei ota meitä vastaan.

10 Sen vuoksi, jos tulen, muistutan hänen teoistaan joita hän tekee, kun pahoin sanoin panettelee meitä. Tähänkään tyytymättä hän ei itse ota vastaan veljiä, vaan estää niitä jotka haluavat niin tehdä ja heittää heidät ulos seurakunnasta.

11 Rakkaani, älä seuraa pahaa vaan hyvää. Joka hyvää harjoittaa, on Jumalan oma. Joka pahaa harjoittaa. ei ole Jumalaa nähnyt

mukaisesti.

7 Sillä Hänen nimensä vuoksi lähtivät saamatta pakanilta mitään.

8 Olemme sen vuoksi velvolliset ottamaan vastaan sellaisia, jotta olisimme työtovereita totuuden puolesta.

9 Kirjoitin seurakunnalle, mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimäinen heistä, ei ota meitä vastaan.

10 Jos tulen, muistutan siis hänen tekemistään teoista, kun pahoin sanoin panettelee meitä; ja tyytymättä tähän ei edes ota vastaan veljiä, kieltääpä halukkaita ja heittää ulos seurakunnasta.

11 Rakas, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Hyvän tekijä on Jumalasta, pahan tekijä ei ole Jumalaa nähnyt.

autat heitä eteenpäin heidän matkallaan, niinkuin Jumalan edessä arvollista on.
7 Sillä hänen nimensä tähden he ovat matkalle lähteneet eivätkä ota pakanoilta mitään.
8 Me olemme siis velvolliset ottamaan semmoisia vastaan, auttaaksemme yhdessä totuutta eteenpäin.

9 Minä kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka haluaa olla ensimmäinen heidän joukossaan, ei ota meitä vastaan.
10 Sentähden minä, jos tulen, muistutan hänen teoistansa, mitä hän tekee, kun pahoilla sanoilla meistä juoruaa; ja vielä siihenkään tyytymättä, hän ei itse ota veljiä vastaan, vaan estää niitäkin, jotka tahtovat sen tehdä, ja ajaa heidät pois seurakunnasta.
11 Rakkaani, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka hyvin tekee, se on Jumalasta; joka pahoin tekee, se ei ole Jumalaa nähnyt.

12 Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudelta. saanut hyvän todistuksen, ja mekin todistamme, ja tiedätte että todistuksemme on tosi.

LOPPUSANAT

13 Minulla olisi paljon kirjoittamista [sinulle], mutta en halua kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä,
14 vaan toivon pian näkeväni sinut, ja silloin puhumme suullisesti.

15 Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdi ystäviä nimeltä.

12 Demetrius on kaikilta saanut hyvän todistuksen, jopa itse totuudelta; ja mekin todistamme, ja tiedät, että todistuksemme on tosi.

13 Minulla olisi paljo kirjoittamista sinulle, mutta en halua kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä,
14 vaan toivon pian näkeväni sinut ja puhumme suullisesti.

15 Rauha sinulle. Ystävät tervehtivät sinua; tervehdi ystäviä nimeltä.

12 Demetrius on kaikilta, jopa itse totuudeltakin, saanut hyvän todistuksen; ja mekin todistamme hänestä samaa, ja sinä tiedät, että meidän todistuksemme on tosi.

13 Minulla olisi paljon kirjoittamista sinulle, mutta en tahdo kirjoittaa sinulle musteella ja kynällä,
14 sillä minä toivon pian näkeväni sinut, ja silloin saamme suullisesti puhella.
15 Rauha sinulle! Ystävät tervehtivät sinua. Tervehdys ystäville, kullekin erikseen.

JAAKOBIN KIRJE

TERVEHDYS

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, tervehtii kahtatoista hajallaan* elävää sukukuntaa.

JAAKOBIN KIRJE

1. Luku

1 Jaakko, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, kahdelletoista hajaannuksessa olevalle sukukunnalle: terveyttä.

JAAKOBIN KIRJE

1. Luku

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, lähettää tervehdyksen kahdelletoista hajalla asuvalle sukukunnalle.

KOETUSTEN TARKOITUS

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona kun joudutte moninaisiin kiusauksiin,
3 tietäen että uskonne koetus saa aikaan kärsivällisyyttä.

4 Mutta kärsivällisyydellä olkoon täydellinen teko, niin että olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin koetuksiin
3 tietäen, että uskonkoetuksenne saa aikaan kestävyyttä.

4 Ja kestävyydellä olkoon täydellinen teko, niin että olette täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.

2 Veljeni, pitäkää pelkkänä ilona, kun joudutte moninaisiin kiusauksiin,
3 tietäen, että teidän uskonne kestäväisyys koetuksissa saa aikaan kärsivällisyyttä.
4 Ja kärsivällisyys tuottakoon täydellisen teon, että te olisitte täydelliset ja eheät ettekä missään puuttuvaiset.

VIISAUDEN SAAMINEN

5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin sitä annetaan hänelle.
6 Anokoon kuitenkin uskossa, lainkaan epäilemättä, sillä epäilevä on kuin meren aalto jota tuuli ajaa ja heittelee.

7 Älköön näet sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa,
8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.

5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, ja sitä annetaan hänelle.
6 Anokoon kuitenkin uskossa, lainkaan epäilemättä; sillä epäilevä on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee.
7 Älköön se ihminen ajatelko Herralta mitään saavansa,
8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.

5 Mutta jos joltakin teistä puuttuu viisautta, anokoon sitä Jumalalta, joka antaa kaikille alttiisti ja soimaamatta, niin se hänelle annetaan.
6 Mutta anokoon uskossa, ollenkaan epäilemättä; sillä joka epäilee, on meren aallon kaltainen, jota tuuli ajaa ja heittelee.
7 Älköön sellainen ihminen luulko Herralta mitään saavansa,
8 kaksimielinen mies, epävakainen kaikilla teillään.

KÖYHÄ JA RIKAS

9 Alhainen veli kerskatkoon
ylhäisyydestään
10 mutta rikas alhaisuudestaan, sillä hän
on katoava niin kuin ruohon kukka.

11 Aurinko nousee helteineen ja kuivaa
ruohon, ja sen kukka varisee ja sen
muodon kauneus häviää. Niin on rikaskin
lakastuva retkillään.

9 Alhainen veli kerskatkoon
ylhäisyydestään,
10 mutta rikas alhaisuudestaan, sillä
hän on katoava niin kuin ruohon
kukka.
11 Aurinko nousi helteineen ja kuivasi
ruohon ja sen kukka varisi ja sen
kasvojen kauneus tuhoutui; niin on
rikaskin lakastuva retkillänsä.

9 Alhainen veli kerskatkoon
ylhäisyydestään,
10 mutta rikas alhaisuudestaan, sillä
hän on katoava niinkuin ruohon kukka.

11 Aurinko nousee helteineen ja kuivaa
ruohon, ja sen kukka varisee, ja sen
muodon sulous häviää; niin on rikaskin
lakastuva retkillänsä.

KIUSAUKSEN LÄHDE

12 Autuas se mies joka kiusauksen
kestää, sillä kestettyään koetuksen hän
saa elämän kruunun, jonka Herra on
luvannut niille jotka Häntä rakastavat.

13 Älköön kukaan kiusattuna ollessaan
sanoko: "Jumala minua kiusaa", sillä
Jumala ei ole pahan* kiusattavissa eikä
Hän ketään kiusaa."
14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma
himonsa joka häntä vetää ja houkuttelee

15 Sitten himo raskaaksi tultuaan
synnyttää synnin mutta kun synti, on

12 Autuas se mies, joka koetuksen
kestää, sillä kestettyään koetuksen hän
saa elämän seppelen, jonka Herra on
luvannut niille, jotka Häntä rakastavat.

13 Älköön kukaan kiusauksessa
ollessaan sanoko: "Jumala minua
kiusaa", sillä Jumala ei ole pahojen
kiusaama eikä Hän ketään kiusaa.
14 Vaan jokaista kiusataan, kun
häntä oma himonsa vetää ja
houkuttelee;
15 sitten himo raskaaksi tulleena
synnyttää synnin ja täytetty synti

12 Autuas se mies, joka kiusauksen
kestää, sillä kun hänet on koeteltu, on
hän saava elämän kruunun, jonka Herra
on luvannut niille, jotka häntä
rakastavat!
13 Älköön kukaan, kiusauksessa
ollessaan, sanoko: "Jumala minua
kiusaa"; sillä Jumala ei ole pahan
kiusattavissa, eikä hän ketään kiusaa.
14 Vaan jokaista kiusaa hänen oma
himonsa, joka häntä vetää ja
houkuttelee;
15 kun sitten himo on tullut raskaaksi,
synnyttää se synnin, mutta kun synti

kypsynyt, se synnyttää kuoleman.
16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.
17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja on ylhäältä ja tulee alas valojen Isältä, jonka luona ei ole muutosta eikä vaihteen varjoa.

synnyttää kuoleman.
16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.
17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valojen Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta eikä vaihteen varjoa.

on täytetty, synnyttää se kuoleman.
16 Älkää eksykö, rakkaat veljeni.
17 Jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, valkeuksien Isältä, jonka tykönä ei ole muutosta, ei vaihteen varjoa.

OIKEA JUMALANPALVELUS

18 Hän synnytti meidät tahtonsa mukaan totuuden sanalla ollaksemme Hänen luotujensa eräänlainen esikoinen.
19 *Olkoon siis, rakkaat veljeni, jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan.

20 Sillä miehen viha ei täytä Jumalan vanhurskautta.
21 Pankaa siis pois kaikki saasta ja kaikkinainen pahuus, ja ottakaa sävyisästi vastaan teihin istutettu sana joka voi sielunne pelastaa.

22 Mutta olkaa sanan tekijöitä eikä ainoastaan sen kuulijoita pettäen itsenne.
23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen toteuttaja, hän on miehen kaltainen joka kuvastimesta katselee luonnollisia

18 Hän synnytti meidät tahtonsa mukaan totuuden sanalla ollaksemme luotujensa esikkona.
19 Tiedätte sen, rakkaat veljeni. Sen tähden olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan;
20 sillä miehen viha ei saa aikaan Jumalan vanhurskautta.
21 Pankaa siis pois kaikki saasta ja kaikkinainen pahuus ja ottakaa sävyisästi vastaan istutettu sana, joka voi sielunne autuuttaa.

22 Olkaa sanan tekijöitä eikä vain sen kuulijoita pettäen itsenne.
23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä tekijä, hän on miehen kaltainen, joka kuvastimesta katseli luonnollisia

18 Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, ollaksemme hänen luotujensa esikoiset.
19 Te tiedätte sen, rakkaat veljeni. Mutta olkoon jokainen ihminen nopea kuulemaan, hidas puhumaan, hidas vihaan;
20 sillä miehen viha ei tee sitä, mikä on oikein Jumalan edessä.
21 Sentähden pankaa pois kaikki saastaisuus ja kaikkinainen pahuus ja ottakaa hiljaisuudella vastaan sana, joka on teihin istutettu ja joka voi teidän sielunne pelastaa.
22 Mutta olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne.
23 Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, niin hän on miehen kaltainen, joka katselee kuvastimessa

kasvojaan.
24 Sillä hän katselee itseään ja menee pois ja unohtaa heti millainen oli.
25 Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, *hän ei* ole muistamaton kuulija vaan teon tekijä. Hän° on oleva autuas tekemisessään.

26 Jos joku (teistä) luulee palvelevansa Jumalaa eikä hillitse kieltään vaan pettää sydämensä, hänen jumalanpalveluksensa on turha.
27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan edessä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä *maailman saastalta*.

HENKILÖÖN KATSOMISESTA

1 Veljeni. *älkää omistako kirkastetun° Herramme Kristuksen uskoa niin·, että katsotte henkilöön.

2 Sillä jos kokoukseenne tulee loistavapukuinen mies kultasormus sormessaan, mutta tulee myös köyhä likaisissa vaatteissa

kasvojaan,
24 katseli itseään ja meni pois ja unhotti heti, millainen oli.
25 Mutta joka katsoo vapauden täydelliseen lakiin ja pysyy siinä, ei ole muistamaton kuulija, vaan teon tekijä, ja on oleva onnellinen tekemisessään.

26 Jos joku luulee olevansa hurskas eikä hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, hänen hurskautensa on turha.
27 Puhdas ja tahraton hurskaus Jumalan ja Isän edessä on mennä katsomaan orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä mailman saastalta.

2. Luku

1 Veljeni, älkää muotoon katsoen uskoko kirkastettuun Herraamme Jeesukseen Kristukseen.

2 Sillä jos kokoukseenne tulee kultasormuksinen mies loistavassa puvussa ja myös köyhä likaisissa vaatteissa,

luonnollisia kasvojaan;
24 hän katselee itseään, lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli.
25 Mutta joka katsoo täydelliseen lakiin, vapauden lakiin, ja pysyy siinä, eikä ole muistamaton kuulija, vaan todellinen tekijä, hän on oleva autuas tekemisessään.
26 Jos joku luulee olevansa jumalanpalvelija, mutta ei hillitse kieltään, vaan pettää sydämensä, niin hänen jumalanpalveluksensa on turha.
27 Puhdas ja tahraton jumalanpalvelus Jumalan ja Isän silmissä on käydä katsomassa orpoja ja leskiä heidän ahdistuksessaan ja varjella itsensä niin, ettei maailma saastuta.

2. Luku

1 Veljeni, älköön teidän uskonne meidän kirkastettuun Herraamme, Jeesukseen Kristukseen, olko sellainen, joka katsoo henkilöön.
2 Sillä jos kokoukseenne tulee mies, kultasormus sormessa ja loistavassa puvussa, ja tulee myös köyhä ryysyissä,

3 ja te katsotte sen puoleen joka kantaa loistavaa pukua ja sanotte (hänelle): "istu sinä tähän mukavasti" ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa" tai: "Istu tähän alas jalkajakkarani viereen","
4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareja?
5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut *tämän maailman* köyhiä olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka Hän on luvannut niille jotka Häntä rakastavat?

6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö rikkaat sorra teitä ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

7 Eivätkö he pilkkaa sitä jaloa nimeä *jonka mukaan teidät on nimitetty*?

8 Jos kuitenkin täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi", niin teette hyvin,"

9 mutta jos henkilöön katsotte, teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lain rikkojiksi.

3 ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti" ja köyhälle sanotte: "Seiso tuossa" tai: "Istu tähän jalkajakkarani alapuolelle",
4 niin ettekö ole ristiriidassa itsenne kanssa ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareja?
5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala oli valinnut mailman köyhiä, jotka ovat rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka on luvannut Häntä rakastaville?

6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö rikkaat sorra ja vedä teitä tuomioistuinten eteen?

7 Eivätkö he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu ylitsenne?

8 Jos kuitenkin täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimäistäsi niin kuin itseäsi", niin teette hyvin;
9 mutta jos muotoon katsotte, teette syntiä, ja laki osoittaa teidät lainrikkojiksi.

3 ja te katsotte loistavapukuisen puoleen ja sanotte: "Istu sinä tähän mukavasti", ja köyhälle sanotte: "Seiso sinä tuossa", tahi: "Istu tähän jalkajakkarani viereen",
4 niin ettekö ole joutuneet ristiriitaan itsenne kanssa, ja eikö teistä ole tullut väärämielisiä tuomareita?
5 Kuulkaa, rakkaat veljeni. Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka maailman silmissä ovat köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja sen valtakunnan perillisiä, jonka hän on luvannut niille, jotka häntä rakastavat?
6 Mutta te olette häväisseet köyhän. Eivätkö juuri rikkaat teitä sorra, ja eivätkö juuri he vedä teitä tuomioistuimien eteen?
7 Eivätkö juuri he pilkkaa sitä jaloa nimeä, joka on lausuttu teidän ylitsenne?
8 Vaan jos täytätte kuninkaallisen lain Raamatun mukaan: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi", niin te hyvin teette;
9 mutta jos te henkilöön katsotte, niin teette syntiä, ja laki näyttää teille, että olette lainrikkojia.

10 Sillä joka pitää koko lain mutta rikkoo yhdessä kohtaa, hän on syypää kaikkeen.

11 Sillä Hän joka sanoi: "Älä tee aviorikosta", sanoi myös: "Älä tapa". Jos et teekään aviorikosta mutta tapat, sinusta on tullut lain rikkoja."
12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne jotka vapauden laki on tuomitseva.
13 Sillä tuomio on laupeudeton sille joka ei ole laupeutta tehnyt. (Mutta) laupeus kerskaa tuomiota vastaan.

10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhdessä, on syypää kaikkeen.

11 Sillä Hän, joka sanoi: "Älä tee aviorikosta", sanoi myös: "Älä tapa." Jos et teekään aviorikosta, mutta tapat, sinusta on tullut lainrikkoja.
12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin vapauden lain tuomittavat.
13 Sillä tuomio on säälimätön sille, joka ei ole laupeutta tehnyt, laupeus ei pelkää tuomiota.

10 Sillä joka pitää koko lain, mutta rikkoo yhtä kohtaa vastaan, se on syypää kaikissa kohdin.
11 Sillä hän, joka on sanonut: "Älä tee huorin", on myös sanonut: "Älä tapa"; jos et teekään huorin, mutta tapat, olet lainrikkoja.
12 Puhukaa niin ja tehkää niin kuin ne, jotka vapauden laki on tuomitseva.
13 Sillä tuomio on laupeudeton sille, joka ei ole laupeutta tehnyt; laupeudelle tuomio koituu kerskaukseksi.

USKO JA TEOT

14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo että hänellä on usko — mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai usko voi häntä pelastaa?
15 Jos veli tai sisar on alaston ja (on) vailla jokapäiväistä ravintoa
16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa. lämmitelkää ja syökää itsenne kylläisiksi" mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on?"

17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole tekoja,

14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kai se usko voi häntä autuuttaa?
15 Jos veli tai sisar on alaston ja vailla päivän ravintoa
16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, mitä hyötyä siitä on?
17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole

14 Mitä hyötyä, veljeni, siitä on, jos joku sanoo itsellään olevan uskon, mutta hänellä ei ole tekoja? Ei kaiketi usko voi häntä pelastaa?
15 Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla
16 ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?

17 Samoin uskokin, jos sillä ei ole

on itsessään kuollut.
18 Mutta joku sanoo: "Sinulla on usko ja minulla on teot. Näytä minulle uskosi ilman tekojasi*, niin minä näytän sinulle teoistani uskoni"."
19 Sinä uskot että Jumala on yksi. Teet oikein. Riivaajatkin uskovat — ja vapisevat.

20 Mutta tahdotko tietää, sinä tyhjänpäiväinen ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut*?
21 Eikö isämme Aabraham vanhurskautunut teoista viedessään poikansa lisakin uhrialttarille?
22 *Sinä näet että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi.
23 Näin toteutui Raamattu joka sanoo: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi."

24 Näette (siis) että ihminen vanhurskautuu teoista eikä ainoastaan uskosta.
25 Eikö myös portto Raahab samoin vanhurskautunut teoista ottaessaan lähettiläät luokseen ja päästäessään

tekoja, on itsessään kuollut.
18 Mutta joku sanonee: "Sinulla on usko ja minulla teot; näytä minulle uskosi ilman tekoja ja minä näytän sinulle teoistani uskon."
19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Teet oikein; riivaajatkin uskovat ja vapisevat.
20 Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut?
21 Eikö isämme Aapraham julistettu vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisakin uhrialttarille?
22 Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi.
23 Niin toteutui Raamattu, joka sanoo: "Mutta Aapraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi.
24 Näetkö, että ihminen julistetaan vanhurskaaksi teoista eikä ainoasti uskosta?
25 Eikö myös portto Raahab samoin julistettu vanhurskaaksi teoista, kun otti lähettiläät luokseen ja päästi toista

tekoja, on itsessään kuollut.
18 Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.
19 Sinä uskot, että Jumala on yksi. Siinä teet oikein; riivaajatkin sen uskovat ja vapisevat.
20 Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on voimaton?
21 Eikö Aabraham, meidän isämme, tullut vanhurskaaksi teoista, kun vei poikansa lisakin uhrialttarille?
22 Sinä näet, että usko vaikutti hänen tekojensa mukana, ja teoista usko tuli täydelliseksi;
23 ja niin toteutui Raamatun sana: "Aabraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi", ja häntä sanottiin Jumalan ystäväksi.

24 Te näette, että ihminen tulee vanhurskaaksi teoista eikä ainoastaan uskosta.
25 Eikö samoin myös portto Raahab tullut vanhurskaaksi teoista, kun hän otti lähettiläät luokseen ja päästi heidät

heidät toista tietä menemään?
26 Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

KIELEN SYNNISTÄ

1 Veljeni, älkää monet *olko opettajia*, sillä tiedätte että saamme sitä kovemman tuomion.
2 Sillä usein* kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään koko ruumiinsa.

3 *Katso, panemme suitset hevosten suuhun että ne meitä tottelisivat, ja* ohjaamme niitten koko ruumiin.
4 Katso, laivatkin jotka ovat niin isoja ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä minne (tahansa) perämiehen mieli tekee.
5 Samoin myös kieli on pieni jäsen mutta kerskaa kovasti*. Katso, pieni tuli — kuinka suuren metsän se sytyttää!

6 Myös kieli on tuli, vääryyden maailma. (Näin) kieli on jäsenistämme se joka

tietä pois?
26 Sillä niin kuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3. Luku

1 Veljeni, älköät monet teistä tulko opettajiksi, tietäen, että saamme kovemman tuomion.
2 Sillä paljon kaikki erhetymme. Jos joku ei erhety sanoissa, hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään koko ruumiin.

3 Katso, suitset panemme hevosten suuhun, jotta ne meitä tottelisivat, ja ohjaamme niitten koko ruumiin.
4 Katso, laivatkin, jotka ovat niin isoja ja tuimain tuulten ajettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.
5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja kerskaa suuresti. Katso, pieni tuli, kuinka laajan metsän se sytyttää!

6 Myös kieli on tuli, vääryyden mailma; kieli on jäsenistämme se, joka

toista tietä pois?
26 Sillä niinkuin ruumis ilman henkeä on kuollut, niin myös usko ilman tekoja on kuollut.

3. Luku

1 Veljeni, älköät aivan monet teistä pyrkikö opettajiksi, sillä te tiedätte, että me saamme sitä kovemman tuomion.
2 Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa.
3 Kun panemme suitset hevosten suuhun, että ne meitä tottelisivat, niin voimme ohjata niiden koko ruumiin.
4 Katso, laivatkin, vaikka ovat niin suuria ja tuimain tuulten kuljetettavia, ohjataan varsin pienellä peräsimellä, minne perämiehen mieli tekee.
5 Samoin myös kieli on pieni jäsen ja voi kuitenkin kerskata suurista asioista. Katso, kuinka pieni tuli, ja kuinka suuren metsän se sytyttää!
6 Myös kieli on tuli, on vääryyden maailma; kieli on se meidän

tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.

7 Sillä kaiken, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon ihmisluonto kesyttää ja on kesyttänyt.

8 Mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää. Se on hillitön* ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.
9 Sen avulla kiitämme Jumalaa* ja Isää, ja sillä kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja°.
10 Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Veljeni, tämä ei saa olla näin.
11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta?
12 Veljeni, ei kai viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja tai viinipuu viikunoita? *Samoin ei mikään lähde voi antaa suolaista ja makeaa vettä.*

OIKEA VIISAUS

13 Kuka keskellänne on viisas ja ymmärtäväinen? Tuokoon hän hyvällä vaelluksellaan näkyviin tekonsa viisauden sävyisyydessä.

tahraa koko ruumiin ja sytyttää tuleen elämän pyörän ja itse syttyy helvetistä.

7 Sillä kaiken, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon voi ihmisluonto kesyttää ja on kesyttänyt,
8 mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää, tuota hillitöntä pahaa, täynnä kuolettavaa myrkkyä.
9 Sillä kiitämme Jumalaa ja Isää ja sillä kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja.
10 Samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Veljeni, näin ei saa olla.
11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta?
12 Veljeni, voiko viikunapuu tuottaa öljymarjoja tai viinipuu viikunoita? Ei suolainen lähde tuota makeaa vettä.

13 Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Tuokoon hän hyvästä vaelluksestaan näkyviin tekonsa viisauden sävyisyydessä.

jäsenistämme, joka tahraa koko ruumiin, sytyttää tuleen elämän pyörän, itse syttyen helvetistä.
7 Sillä kaiken luonnon, sekä petojen että lintujen, sekä matelijain että merieläinten luonnon, voi ihmisluonto kesyttää ja onkin kesyttänyt;
8 mutta kieltä ei kukaan ihminen voi kesyttää; se on levoton ja paha, täynnä kuolettavaa myrkkyä.
9 Kielellä me kiitämme Herraa ja Isää, ja sillä me kiroamme ihmisiä, Jumalan kaltaisiksi luotuja;
10 samasta suusta lähtee kiitos ja kirous. Näin ei saa olla, veljeni.
11 Uhkuuko lähde samasta silmästä makeaa ja karvasta vettä?
12 Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita? Eikä myöskään suolainen lähde voi antaa makeata vettä.

13 Kuka on viisas ja ymmärtäväinen teidän joukossanne? Tuokoon hän näkyviin tekonsa hyvällä vaelluksellaan viisauden sävyisyydessä.

14 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää pöyhkeilkö älkääkä valhetelko totuutta vastaan.
15 Tämä ei ole se viisaus joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajista lähtevää.
16 Sillä missä on kiivaus ja riitaisuus, siellä on epäjärjestys ja kaikkinainen paha meno.
17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksi puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, epäilemätön ja teeskentelemätön.

18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

MAAILMAN YSTÄVYYS

1 Mistä syntyvät taistelut ja [mistä] riidat keskellänne? Eivätkö tästä: himoistanne jotka sotivat jäsenissänne?
2 Te himoitsette eikä teillä ole. Te tapatte ja kiivailette ettekä voi saavuttaa. Te riitelette ja taistelette eikä teillä ole, koska ette ano.
3 Te anotte ettekä saa koska anotte

14 Mutta jos teillä on katkera kateus ja juonittelu sydämessänne, älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan.
15 Tämä ei ole viisautta, joka tulee ylhäältä, vaan maallista, sielullista ja riivaajista lähtevää.
16 Sillä missä on kateus ja juonittelu, siellä on epäjärjestys ja kaikkinainen paha meno.
17 Mutta ylhäältä oleva viisaus on ennen kaikkea puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, järkähtämätön ja teeskentelemätön.
18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4. Luku

1 Mistä taistelut ja riidat seassanne? Eivätkö himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?
2 Himoitsette eikä teillä ole; tapatte ja kiivailette ettekä voi saavuttaa, riitelette ja taistelette eikä teillä ole, koska ette ano.
3 Anotte ettekä saa, koska anotte

14 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämessänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan.
15 Tämä ei ole se viisaus, joka ylhäältä tulee, vaan se on maallista, sielullista, riivaajien viisautta.
16 Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkinainen paha meno.
17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.
18 Vanhurskauden hedelmä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.

4. Luku

1 Mistä tulevat taistelut ja mistä riidat teidän keskuudessanne? Eikö teidän himoistanne, jotka sotivat jäsenissänne?
2 Te himoitsette, eikä teillä kuitenkaan ole; te tapatte ja kiivailette, ettekä voi saavuttaa; te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, sentähden ettette ano.
3 Te anotte, ettekä saa, sentähden

kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.
4 Te (avionrikkojat ja) avionrikkojattaret, ettekö tiedä että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.
5 Vai luuletteko että Raamattu *puhuu turhaan? Kateuteen asti Hän haluaa Henkeä° joka asuu meissä.*

6 Mutta Hän antaa sitä suuremman armon. Sen vuoksi Hän* sanoo: "Jumala on ylpeitä vastaan mutta nöyrille Hän antaa armon."

NÖYRTYKÄÄ HERRAN EDESSÄ

7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset, [mutta] vastustakaa Paholaista, niin hän pakenee luotanne.
8 Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.
9 Tuntekaa kurjuutenne ja valittakaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

kelvottomasti, kuluttaaksenne himoissanne.
4 Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että mailman ystävyys on Jumalan vihollisuutta? Joka siis tahtoo olla mailman ystävä, hänestä tulee Jumalan vihollinen.
5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kiivaasti halajaa Henki, joka asuu meissä."

6 Mutta Hän antaa suuremman armon. Sen tähden sanoo: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta antaa nöyrille armon."

7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset; vastustakaa perkelettä ja se pakenee luotanne.
8 Lähestykää Jumalaa, Hänkin lähestyy teitä. Peskää kätenne, syntiset, ja puhdistakaa sydämenne, kaksimieliset.
9 Tuntekaa kurjuutenne ja valittakaa ja itkekää. Naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

että anotte kelvottomasti, kuluttaaksenne sen himoissanne.
4 Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että maailman ystävyys on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, siitä tulee Jumalan vihollinen.
5 Vai luuletteko, että Raamattu turhaan sanoo: "Kateuteen asti hän halajaa henkeä, jonka hän on pannut meihin asumaan"?
6 Mutta hän antaa sitä suuremman armon. Sentähden sanotaan: "Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrille hän antaa armon".

7 Olkaa siis Jumalalle alamaiset; mutta vastustakaa perkelettä, niin se teistä pakenee.
8 Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja tehkää sydämenne puhtaiksi, te kaksimieliset.
9 Tuntekaa kurjuutenne ja murehtikaa ja itkekää; naurunne muuttukoon murheeksi ja ilonne suruksi.

10 Nöyrtykää Herran edessä, niin Hän koroittaa teidät.

VELJIEN PANETTELEMISESTA

11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee ja* veljeään tuomitsee, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain seuraaja vaan tuomari.

12 Yksi on lainsäätäjä [ja tuomari], Hän joka voi pelastaa ja hukuttaa Mutta kuka olet sinä joka tuomitset toisen*?

IHMISEN ELÄMÄ EI OLE HÄNEN VALLASSAAN

13 Niinpä niin, te jotka sanotte: "Tänään tai huomenna menemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja käymme kauppaa ja saamme voittoa" —"

14 te jotka ette tiedä huomisen menoa. Sillä mikä on elämänne? *Sehän on savu* joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.

10 Nöyrtykää Herran edessä, ja Hän korottaa teidät.

11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee ja veljeään tuomitsee, panettelee lakia ja tuomitsee lain. Mutta jos tuomitset lain, et ole lain täyttäjä, vaan tuomari.

12 Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, Hän, joka voi vapahtaa ja hukuttaa, mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimäisen?

13 Tulkaa nyt te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna menemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä ajastajan ja käymme kauppaa ja saamme voittoa" -

14 te, jotka ette tiedä huomisen menoa, sillä mitä on elämänne? Olette savu, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu -

10 Nöyrtykää Herran edessä, niin hän teidät korottaa.

11 Älkää panetelko toisianne, veljet. Joka veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitsee lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari.

12 Yksi on lainsäätäjä ja tuomari, hän, joka voi pelastaa ja hukuttaa; mutta kuka olet sinä, joka tuomitset lähimmäisesi?

13 Kuulkaa nyt, te, jotka sanotte: "Tänään tai huomenna lähdemme siihen ja siihen kaupunkiin ja viivymme siellä vuoden ja teemme kauppaa ja saamme voittoa" -

14 te, jotka ette tiedä, mitä huomenna tapahtuu; sillä mikä on teidän elämänne? Savu te olette, joka hetkisen näkyy ja sitten haihtuu-

15 Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, niin elämme ja teemme tämän tai tuon."
16 Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.
17 Joka siis ymmärtää tehdä hyvää eikä tee, hänelle se on synniksi.

RIKKAITTEN VÄÄRYYDESTÄ

1 Niinpä niin, te rikkaat, itkekää ja vaikeroikaa kurjuuttanne joka on saavuttava teidät.
2 Rikkautenne on mädännyt vaatteenne ovat koin syömät.
3 Kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niitten ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä lihanne niin kuin tuli. Olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.
4 Katso, työmiesten, vainioittenne niittäjäin, palkka jonka te olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitushuudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.
5 Olette herkutelleet maan päällä ja

15 sen sijaan, että sanoisitte: "Jos Herra tahtoo, niin elämme ja teemme tämän tai tuon."
16 Mutta nyt kerskaatte ylvästellen. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.

17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

5. Luku

1 Tulkaa nyt, te rikkaat, itkekää ja vaikeroikaa teitä kohtaavaa kurjuutta.

2 Rikkautenne on mätä, ja vaatteenne ovat koin syömät.
3 Kultanne ja hopeanne on ruostunut ja niitten ruoste on oleva teille todistuksena ja tulena syövä lihanne. Olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.
4 Katso, työmiesten palkka, jonka vainioittenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten huudot ovat tulleet sotajoukkojen Herran korviin.
5 Olette herkutelleet maan päällä ja

15 sen sijaan, että teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo ja me elämme, niin teemme tämän tai tuon".
16 Mutta nyt te kerskaatte ylvästelyssänne. Kaikki sellainen kerskaaminen on paha.
17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

5. Luku

1 Kuulkaa nyt, te rikkaat: itkekää ja vaikeroikaa sitä kurjuutta, joka on teille tulossa.
2 Teidän rikkautenne on mädännyt, ja teidän vaatteenne ovat koin syömät;
3 teidän kultanne ja hopeanne on ruostunut, ja niiden ruoste on oleva todistuksena teitä vastaan ja syövä teidän lihanne niinkuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.
4 Katso, työmiesten palkka, jonka te vainioittenne niittäjiltä olette pidättäneet, huutaa, ja leikkuumiesten valitukset ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.
5 Te olette herkutelleet maan päällä ja

hekumoineet. Olette sydäntänne syötelleet (niin kuin) teurastuspäivänä.
6 Olette tuominneet, olette tappaneet vanhurskaan. Hän ei vastusta teitä.

hekumoineet. Olette sydäntänne syötelleet teurastuspäiväksi.
6 Olette tappaneet ja tuominneet vanhurskaan; hän ei vastusta teitä.

hekumoineet, te olette sydäntänne syötelleet teurastuspäivänä.
6 Vanhurskaan te olette tuominneet ja tappaneet; hän ei vastusta teitä.

KEHOITUS KÄRSIVÄLLISYYTEEN

7 Olkaa siis kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso peltomies odottaa maan kallista hedelmää kärsivällisesti sitä vartoen kunnes se saa varhaisen ja myöhäisen sateen.
8 Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.
9 Älkää nurisko toisianne vastaan, veljet, jottei teitä tuomittaisi. Katso, tuomari seisoo ovella.
10 Ottakaa, veljeni*, vaivan kestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä jotka ovat kestäneet. Jobin kärsivällisyyden olette kuulleet ja Herran lopun olette nähneet, sillä* Herra on laupias ja armahtavainen.

7 Olkaa siis kärsiväisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies vartoo maan kallista hedelmää, kärsiväisesti sitä odottaen, kunnes saa varhaisen sateen ja myöhäisen.
8 Olkaa tekin kärsiväisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus lähenee.
9 Älkää nurisko toisianne vastaan, veljet, jottei teitä tuomittaisi. Katso, tuomari seisoo ovella.
10 Ottakaa, veljeni, vaivan kestämisessä ja pitkämielisyydessä esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.
11 Katso, ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet. Jobin kärsiväisyyden olette kuulleet ja Herran antaman lopun nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen.

7 Niin olkaa kärsivällisiä, veljet, Herran tulemukseen asti. Katso, peltomies odottaa maan kallista hedelmää, kärsivällisesti sitä vartoen, kunnes saa syksyisen sateen ja keväisen.
8 Olkaa tekin kärsivällisiä, vahvistakaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.
9 Älkää huokailko, veljet, toisianne vastaan, ettei teitä tuomittaisi; katso, tuomari seisoo ovella.
10 Ottakaa, veljet, vaivankestämisen ja kärsivällisyyden esikuvaksi profeetat, jotka ovat puhuneet Herran nimessä.

11 Katso, me ylistämme autuaiksi niitä, jotka ovat kestäneet; Jobin kärsivällisyyden te olette kuulleet, ja lopun, jonka Herra antaa, te olette nähneet. Sillä Herra on laupias ja armahtavainen.

VANNOMINEN KIELLETÄÄN

12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutakaan valaa. Vaan "on" olkoon teillä "on" ja "ei" olkoon "ei", jottette joutuisi tuomittaviksi."

12 Ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko taivaan kautta älkääkä maan, älkää muutakaan sellaista valaa, vaan "on" olkoon teillä "on" ja "ei" olkoon "ei", jottette joutuisi tuomion alle.

12 Mutta ennen kaikkea, veljeni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkä maan, älkää mitään muutakaan valaa; vaan "on" olkoon teillä "on", ja "ei" olkoon teillä "ei", ettette joutuisi tuomion alle.

RUKOUKSEN VOIMA

13 Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon. Jos joku on hyvillä mielin, laulakoon ylistystä.
14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen hänet öljyllä Herran nimessä.
15 Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra nostaa hänet. Ja jos hän on syntejä tehnyt, ne annetaan hänelle anteeksi.
16 Tunnustakaa [siis] toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta jotta paranisitte. Vanhurskaan harras* rukous voi paljon.

17 Elia oli samanluontoinen ihminen kuin

13 Jos joku teistä kärsii vaivaa, rukoilkoon. Jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.
14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat; rukoilkoot hänen edestään voidellen hänet öljyllä Herran nimessä.
15 Ja uskon rukous parantaa sairaan ja Herra nostaa hänet, ja jos on syntejä tehnyt, ne annetaan hänelle anteeksi.
16 Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous kykenee paljoon, kun se on toimiva.
17 Elia oli samojen kärsimysten

13 Jos joku teistä kärsii vaivaa, niin rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, veisatkoon kiitosta.
14 Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.
15 Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.
16 Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.

17 Elias oli ihminen, yhtä vajavainen

me, ja hän rukoili rukoilemalla ettei sataisi, eikä satanut maan päälle kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.

18 Ja hän rukoili jälleen. ja taivas antoi sateen ja maa kasvoi hedelmänsä.

alainen ihminen kuin me, ja rukoili rukoilemalla, ettei sataisi, eikä satanut maassa kolmeen ajastaikaan ja kuuteen kuukauteen.
18 Rukoili jälleen, ja taivas antoi sateen ja maa kasvoi hedelmänsä.

kuin mekin, ja hän rukoili rukoilemalla, ettei sataisi; eikä satanut maan päällä kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.
18 Ja hän rukoili uudestaan, ja taivas antoi sateen, ja maa kasvoi hedelmänsä.

EKSYNEEN PALAUTTAMINEN

19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja joku hänet palauttaa,
20 niin tietäköön että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa sielun kuolemasta ja peittää synnin paljouden.

19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja joku hänet palauttaa,
20 tietäkää, että joka palauttaa syntisen eksymyksensä tieltä, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden. Aamen.

19 Veljeni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja hänet joku palauttaa,
20 niin tietäkää, että joka palauttaa syntisen hänen eksymyksensä tieltä, se pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

JUUDAAN KIRJE

ALKUSANAT

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille jotka ovat Isässä Jumalassa pyhitetyt ja Jeesuksessa Kristuksessa varjellut.
2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.
3 Rakkaat! Koska olen hartaasti halunnut

JUUDAAN KIRJE

1. Luku

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakon veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle Kristukselle varjellut.
2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.
3 Rakkaat! Koska olen hartaasti

JUUDAAN KIRJE

1. Luku

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, kutsutuille, jotka ovat Isässä Jumalassa rakastetut ja Jeesukselle Kristukselle varjellut.
2 Lisääntyköön teille laupeus ja rauha ja rakkaus.
3 Rakkaani! Kun minulla on ollut harras

kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa teille ja kehoittaa teitä taistelemaan sen uskon puolesta joka kerran on pyhille annettu.

halunnut kirjoittaa teille yhteisestä autuudestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa teille kehoittaen taistelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, tuli minulle pakko kirjoittaa ja kehoittaa teitä kilvoittelemaan sen uskon puolesta, joka kerta kaikkiaan on pyhille annettu.

VAROITUS JUMALATTOMISTA

4 Sillä joukkoonne on pujahtanut eräitä ihmisiä joitten tuomio jo kauan sitten on ennalta kirjoitettu joutuvan tähän tuomioon, jumalattomia jotka kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoaan valtiaamme (‚Jumalamme,) ja Herramme Jeesuksen Kristuksen.

4 Sillä joukkoonne on luikertanut eräitä ihmisiä, joitten jo kauan sitten on ennalta kirjoitettu joutuvan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät ainoan valtiaamme ja Herramme Jeesuksen Kristuksen.

4 Sillä teidän keskuuteenne on pujahtanut eräitä ihmisiä, joiden jo aikoja sitten on kirjoitettu tulevan tähän tuomioon, jumalattomia, jotka kääntävät meidän Jumalamme armon irstaudeksi ja kieltävät meidän ainoan valtiaamme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen.

5 Haluan kuitenkin muistuttaa teitä, vaikka kerran olette saaneet sen tietää, että Herra joka oli pelastanut kansan Egyptin maasta, toisella kerralla tuhosi ne jotka eivät uskoneet,
6 ja että Hän ne enkelit jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa vaan jättivät oman asumuksensa, on säilyttänyt iäisissä kahleissa pimeässä suuren päivän tuomiota varten,
7 niin kuin Sodoma ja Gomorra ja niitten ympärillä olleet kaupungit jotka niitten

5 Haluan muistuttaa teille, vaikka kerran olette saaneet tietää kaiken, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa tuhosi ne, jotka eivät uskoneet,
6 ja että Hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, on iankaikkisin kahlein säilyttänyt pimeään suuren päivän tuomiota varten -
7 samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niitten ympärillä olleet kaupungit, jotka

5 Vaikka jo kerran olette saaneet tietää kaiken, tahdon kuitenkin muistuttaa teitä siitä, että Herra, joka oli pelastanut kansan Egyptistä, toisella kertaa hukutti ne, jotka eivät uskoneet;
6 ja että hän ne enkelit, jotka eivät säilyttäneet valta-asemaansa, vaan jättivät oman asumuksensa, pani pimeyteen iankaikkisissa kahleissa säilytettäviksi suuren päivän tuomioon;
7 samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka

tavoin harjoittivat haureutta ja tyydyttivät luonnottomia himoja, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään iäisen tulen rangaistusta.

8 Kuitenkin myös nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan, halveksivat herrautta ja rienaavat kirkkauden henkiolentoja.

9 Mutta kun Miikael, ylienkeli, kiistellen väitteli paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista, hän ei rohjennut lausua herjaavaa tuomiota vaan sanoi: ”Rangaiskoon sinua Herra!”
10 Nämä taas rienaavat sitä mitä eivät tunne. Mutta mitä tahansa he luonnostaan ymmärtävät niin kuin järjettömät eläimet, sillä he turmelevat itsensä.
11 Voi heitä, sillä he vaeltavat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan vuoksi Bileamin eksytykseen ja hukkuvat Kooran tavoin niskoitteluunsa!
12 Nämä ovat rakkausaterioillanne häpeäpilkkuja, kun julkeasti yhdessä kanssanne kemuilevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, myöhäissyksyisiä hedelmättömiä puita, kahdesti kuolleita,

niitten tavoin harjoittivat haureutta ja lähtivät seuraamaan vierasta lihaa, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta.
8 Kuitenkin myös nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan, halveksivat herrautta ja herjaavat kirkkauden olentoja.
9 Mutta ylienkeli Miikael, kun riidellen väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, ei rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Ojentakoon sinua Herra!"
10 Nämä taas herjaavat niitä, mitä eivät tunne. Mutta minkä järjettömäin eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä turmelevat itsensä.
11 Voi heitä, sillä ovat menneet Kainin tietä ja heittäyneet palkan tähden Bileamin eksytykseen ja tuhoutuneet Kooran niskoitteluun.
12 Nämä ovat rakkausaterioillanne häpeäpilkkuja, kun julkeasti yhdessä kemuilevat ja itseään kestitsevät. Ovat vedettömiä tuulten ajeltavia pilviä, paljaita syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen irroitettuja,

samalla tavalla kuin nekin harjoittivat haureutta ja eksyivät luonnottomiin lihanhimoihin, ovat varoittavana esimerkkinä, kärsiessään iankaikkisen tulen rangaistusta.
8 Yhtäkaikki nämä uneksijat samoin saastuttavat lihan; he halveksivat herrautta, herjaavat kirkkauden henkiolentoja.
9 Mutta ei ylienkeli Miikaelkaan, kun riiteli ja väitteli perkeleen kanssa Mooseksen ruumiista, rohjennut lausua herjaavaa tuomiota, vaan sanoi: "Rangaiskoon sinua Herra!"
10 Nämä sitävastoin herjaavat sitä, mitä eivät tunne; mutta minkä he järjettömäin eläinten tavoin luonnostaan ymmärtävät, sillä he turmelevat itsensä.
11 Voi heitä, sillä he kulkevat Kainin tietä ja heittäytyvät palkan tähden Bileamin eksytykseen ja hukkuvat niskoitteluunsa niinkuin Koora!
12 He likapilkkuina teidän rakkausaterioillanne julkeasti kemuilevat ja itseään kestitsevät. He ovat vedettömiä, tuulten ajeltavia pilviä, paljaita, syksyisiä puita, hedelmättömiä, kahdesti kuolleita, juurineen maasta

juurineen irroitettuja,
13 rajuja meren aaltoja jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä jolle synkkä pimeys ainiaaksi on varattu.

14 Myös heistä on Eenok, seitsemäs Aadamista, ennustanut sanoen: ”Katso, Herra tulee lukemattomien tuhansien pyhiensä kanssa.
15 tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia heidän jumalattomiaan kaikista heidän jumalattomista teoistaan joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta mitä jumalattomat syntiset ovat Häntä vastaan puhuneet.

16 He ovat napisijoita, kohtaloaan nurkuvia ja vaeltava himojensa mukaan. Heidän suunsa puhuu pöyhkeitä ja he imartelevat ihmisiä hyödyn vuoksi.

17 Mutta te, rakkaat, muistakaa nämä sanat jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet,
18 sillä he ovat sanoneet teille: ”Viimeisinä aikoina on esiintyvä pilkkaajia,

13 rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille synkkä pimeä iäksi on varattu.
14 Heistä on myös Hanok, seitsemäs Aatamista, ennustanut sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhineen
15 tuomitsemaan kaikkia ja paljastamaan kaikki jumalattomat kaikista heidän jumalattomista teoistaan, kun ovat jumalattomasti eläneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat Häntä vastaan puhuneet.

16 Ovat napisijoita, kohtaloaan nurkuvia ja vaeltavat himojensa mukaan. Suunsa puhuu pöyhkeitä ja imartelevat hyötyäkseen.

17 Mutta te rakkaani, muistakaa nämä sanat, jotka Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat ennalta puhuneet,
18 sillä sanoivat teille: "Viimeisenä aikana on tuleva pilkkaajia, jotka

reväistyjä,
13 rajuja meren aaltoja, jotka vaahtoavat omia häpeitään, harhailevia tähtiä, joille pimeyden synkeys ikuisiksi ajoiksi on varattu.
14 Heistäkin Eenok, Aadamista seitsemäs, on ennustanut, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhannen tuhansine pyhinensä
15 tuomitsemaan kaikkia ja rankaisemaan kaikkia jumalattomia kaikista heidän jumalattomista teoistansa, joita he jumalattomuudessaan ovat tehneet, ja kaikesta julkeasta, mitä nuo jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet".
16 He ovat napisijoita, kohtalonsa nurkujia ja vaeltavat himojensa mukaan; heidän suunsa puhuu pöyhkeitä, ja he mielistelevät ihmisiä oman etunsa tähden.
17 Mutta te, rakkaani, muistakaa nämä sanat, mitkä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet,
18 sanoen teille: "Viimeisenä aikana tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat

jotka vaeltavat jumalattomuutensa himojen mukaan.”
19 Nämä ovat niitä jotka eristäytyvät, ovat sielullisia, Henkeä heillä ei ole.

vaeltavat jumalattomien himojensa mukaan."
19 Nämä ovat niitä, jotka saavat aikaan hajaannusta, ovat sielullisia, Henkeä vailla.

jumalattomuutensa himojen mukaan".

19 Nämä juuri saavat aikaan hajaannusta, he ovat sielullisia, henkeä heillä ei ole.

HERRAN ODOTUS VELVOITTAA

20 Mutta te, rakkaat, rakentakaa itseänne pyhimmässä uskossanne, rukoilkaa Pyhässä Hengessä

21 ja säilyttäkää itsenne Jumalan rakkaudessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iäiseksi elämäsi.
22 Armahtakaa toisia harkiten,

23 toisia taas pelastakaa peläten. Temmatkaa heidät tulesta, vihaten lihan tahraamaa ihokastakin.

20 Mutta te rakkaani, rakentuen uskonne pyhimmälle perustukselle ja rukoillen Pyhässä Hengessä,

21 säilyttäkää itsenne Jumalan rakkaudessa vartoessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.
22 Armahtakaa toisia oikein arvostellen, pelastakaa tulesta temmaten,
23 toisia taas armahtakaa pelolla, vihaten lihan tahraamaa ihokastakin.

20 Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoilkaa Pyhässä Hengessä
21 ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.
22 Ja armahtakaa toisia, niitä, jotka epäilevät, pelastakaa heidät, tulesta temmaten;
23 toisia taas armahtakaa pelolla, inhoten lihan tahraamaa ihokastakin.

LOPPUSANAT.

24 Mutta Hänelle joka voi varjella teidät lankeamattomina ja asettaa teidät kirkkautensa eteen nuhteettomina,

24 Mutta Hänelle, joka voi varjella teidät lankeamattomina ja asettaa kirkkautensa eteen nuhteettomina

24 Mutta hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina, riemuitsevina,

riemuitsevina.
25 Hänelle ainoalle (viisaalle) Jumalalle, Vapahtajallemme [Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta] kunnia (ja) majesteetti, voima ja valta [ennen kaikkea aikaa] ja nyt ja iankaiken! Aamen.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

KIRJAN ESITTELY

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys jonka Jumala antoi Hänelle näyttääkseen palvelijoilleen mitä pian täytyy tapahtua. ja sen Hän lähettämänsä enkelin välityksellä antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,

2 joka on näyttänyt toteen Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen (ja) kaiken minkä on nähnyt.
3 Autuas se joka lukee ja autuaat ne jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä mitä siihen on kirjoitettu Sillä aika on lähellä.

riemussa,
25 Hänelle, ainoalle Jumalalle ja vapahtajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkea mailmanaikaa ja nyt ja kaikiksi mailmanajoiksi! Aamen.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. Luku

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi Hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian täytyy tapahtua, ja sen antoi tietää lähettämällä enkelinsä kautta sanoman palvelijalleen Johannekselle,
2 joka todisti Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken, mitä näki.
3 Onnellinen se, joka lukee, ja ne, jotka kuulevat profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä.

kirkkautensa eteen,
25 hänelle, ainoalle Jumalalle ja meidän pelastajallemme Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kunnia, majesteetti, voima ja valta ennen kaikkia aikoja ja nyt ja iankaikkisesti! Amen.

JOHANNEKSEN ILMESTYS

1. Luku

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle, näyttääkseen palvelijoillensa, mitä pian tapahtuman pitää; ja sen hän lähettämänsä enkelin kautta antoi tiedoksi palvelijalleen Johannekselle,
2 joka tässä todistaa Jumalan sanan ja Jeesuksen Kristuksen todistuksen, kaiken sen, minkä hän on nähnyt.
3 Autuas se, joka lukee, ja autuaat ne, jotka kuulevat tämän profetian sanat ja ottavat vaarin siitä, mitä siihen kirjoitettu on; sillä aika on lähellä!

TERVEHDYS

4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha Häneltä joka on ja joka oli ja joka on tuleva, ja niiltä seitsemältä hengeltä jotka ovat Hänen valtaistuimensa edessä.

5 ja Jeesukselta Kristukselta joka on uskollinen todistaja. *esikoisena kuolleista noussut* ja maan kuningasten hallitsija. Hänelle joka °on meitä rakastanut ja pessyt° meidät synneistämme verellään

6 ja tehnyt meidät *kuninkaiksi ja* papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, Hänelle kunnia ja voima iäisesti°! Aamen.

7 Katso, Hän tulee pilvissä ja kaikki silmät saavat nähdä Hänet. myös miehet jotka Hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat valittavat Hänen tähtensä. Niin, aamen.
8 Minä olen A ja 0 (, alku ja loppu), sanoo Herra [Jumala], joka on joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias."

4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha Häneltä, joka on ja joka oli ja joka tulee, ja seitsemältä hengeltä, jotka ovat Hänen valtaistuimensa edessä,

5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, kuolleista nousseitten esikolta ja maan kuninkaitten hallitsijalta. Hänelle, joka meitä rakastaa ja päästi meidät synneistämme verellään
6 ja teki meidät kuninkaiksi ja papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, Hänelle kunnia ja voima mailmanajasta mailmanaikaan, totisesti.
7 Katso, Hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät näkevät Hänet, myös niitten, jotka Hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat valittavat Hänen tähtensä. Niin, totisesti.
8 "Minä olen A ja O, ensimäinen ja viimeinen", sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tulee, Kaikkivaltias.

4 Johannes seitsemälle Aasian seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, ja niiltä seitsemältä hengeltä, jotka ovat hänen valtaistuimensa edessä,
5 ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, häneltä, joka on kuolleitten esikoinen ja maan kuningasten hallitsija! Hänelle, joka meitä rakastaa ja on päästänyt meidät synneistämme verellänsä
6 ja tehnyt meidät kuningaskunnaksi, papeiksi Jumalalleen ja Isälleen, hänelle kunnia ja voima aina ja iankaikkisesti! Amen.
7 Katso, hän tulee pilvissä, ja kaikki silmät saavat nähdä hänet, niidenkin, jotka hänet lävistivät, ja kaikki maan sukukunnat vaikeroitsevat hänen tullessansa. Totisesti, amen.
8 Minä olen A ja O, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

JEESUS ANTAA JOHANNEKSELLE TEHTÄVÄN

9 Minä Johannes, *veljenne ja osatoverinne Jeesuksen (Kristuksen) ahdistuksessa ja valtakunnassa ja kärsivällisyydessä*. olin Jumalan sanan ja Jeesuksen (Kristuksen) todistuksen vuoksi saaressa jonka nimi on Patmos.

10 Olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani voimakkaan äänen niin kuin pasuunan
11 joka sanoi: ("Minä olen A ja 0, ensimmäinen Ja viimeinen" ja:) "Kirjoita kirjaan maa näet ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle (jotka ovat Aasiassa): Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon, ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan”."
12 Käännyin katsomaan ääntä joka minulle puhui, ja käännyttyäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

13 ja ·seitsemän lampunjalan* keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkoliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn

9 Minä, Johannes, veljenne ja osatoverinne vaivassa ja valtakunnassa ja kärsiväisyydessä Jeesuksessa, olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saaressa, jonka nimi on Patmos.

10 Olin Hengessä Herran päivänä ja kuulin takaani suuren äänen niin kuin pasunan äänen,
11 joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä seitsemälle Aasian seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan."

12 Käännyin katsomaan ääntä, joka minulle puhui, ja käännyttyäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa

13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan kaltaisen, pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

9 Minä, Johannes, teidän veljenne, joka teidän kanssanne olen osallinen ahdistukseen ja valtakuntaan ja kärsivällisyyteen Jeesuksessa, minä olin Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden saaressa, jonka nimi on Patmos.
10 Minä olin hengessä Herran päivänä, ja kuulin takaani suuren äänen, ikäänkuin pasunan äänen,
11 joka sanoi: "Kirjoita kirjaan, mitä näet, ja lähetä niille seitsemälle seurakunnalle, Efesoon ja Smyrnaan ja Pergamoon ja Tyatiraan ja Sardeeseen ja Filadelfiaan ja Laodikeaan".

12 Ja minä käännyin katsomaan, mikä ääni minulle puhui; ja kääntyessäni minä näin seitsemän kultaista lampunjalkaa,
13 ja lampunjalkain keskellä Ihmisen Pojan muotoisen, pitkäliepeiseen viittaan puetun ja rinnan kohdalta kultaisella vyöllä vyötetyn.

14 Hänen päänsä ja hiuksensa* olivat valkeat niin kuin valkea villa, niin kuin lumi, ja Hänen silmänsä niin kuin tulen liekki
15 Hänen jalkansa olivat *kultamalmin kaltaiset, niin kuin ahjossa hehkuvat*, ja Hänen äänensä niin kuin paljojen vetten pauhu.
16 Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä. ja Hänen suustaan lähti kaksiteräinen terävä miekka, ja Hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko joka paistaa *täydeltä terältä*.
17 Kun näin Hänet, kaaduin kuin kuolleena Hänen jalkainsa juureen. Ja Hän pani oikean kätensä päälleni sanoen (minulle): "Älä pelkää'. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen"
18 ja minä elän. Olin kuollut ja katso, minä elän iäisesti* (, aamen). ja minulla on °tuonelan ja kuoleman° avaimet."

19 Kirjoita [siis] mitä olet nähnyt ja mitä on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.

20 Niitten seitsemän tähden salaisuus jotka näit oikeassa kädessäni, ja ne seitsemän kultaista lampunjalkaa: ne

14 Päänsä ja hiuksensa olivat valkeat kuin valkea villa, niin kuin lumi, ja silmänsä kuin tulen liekki;

15 jalkansa olivat hienon ahjossa hehkutetun vasken kaltaiset ja äänensä kuin paljojen vetten pauhu.

16 Hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä ja suustaan lähti kaksiteräinen terävä miekka ja kasvonsa olivat kuin aurinko, joka paistaa voimassaan.
17 Kun näin Hänet, vaivuin kuin kuolleena jalkainsa juureen, ja pani oikean kätensä päälleni sanoen minulle: "Älä pelkää! Minä olen ensimäinen ja viimeinen.
18 Minä elän. Olin kuollut ja katso, minä elän mailmanajasta mailmanaikaan, totisesti. Minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.
19 Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mitä on, ja mitä tämän jälkeen tapahtuu.
20 Niitten seitsemän tähden salaisuus, jotka näit oikeassani, ja seitsemän kultaisen lampunjalan

14 Ja hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkoiset niinkuin valkoinen villa, niinkuin lumi, ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki;
15 hänen jalkansa olivat ahjossa hehkuvan, kiiltävän vasken kaltaiset, ja hänen äänensä oli niinkuin paljojen vetten pauhina.
16 Ja hänellä oli oikeassa kädessään seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti kaksiteräinen, terävä miekka, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, kun se täydeltä terältä paistaa.
17 Ja kun minä hänet näin, kaaduin minä kuin kuolleena hänen jalkojensa juureen. Ja hän pani oikean kätensä minun päälleni sanoen: "Älä pelkää! Minä olen ensimmäinen ja viimeinen,
18 ja minä elän; ja minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet.
19 Kirjoita siis, mitä olet nähnyt ja mikä nyt on ja mitä tämän jälkeen on tapahtuva.
20 Niiden seitsemän tähden salaisuus, jotka näit minun oikeassa kädessäni, ja niiden seitsemän kultaisen lampunjalan

seitsemän tähteä ovat niitten seitsemän seurakunnat enkelit*, ja ne seitsemän lampunjalkaa (jotka näit.) ovat seitsemän seurakuntaa."

KIRJE EFESON SEURAKUNNALLE

1 Efeson seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, Hän joka käyskelee niitten seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:
2 Tiedän tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi ja ettet voi pahoja sietää. Olet koetellut niitä jotka väittävät olevansa apostoleja* eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valehtelijoiksi.

3 (Sinä olet kestänyt) ja sinulla on kärsivällisyyttä ja olet nähnyt vaivaa nimeni vuoksi etkä ole uupunut.
4 Mutta se minulla on sinua vastaan että olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi.

5 Muista siis mistä olet langennut ja muuta mielesi ja tee niitä ensimmäisiä tekoja, mutta jos et, niin minä tulen (pian) luoksesi ja työnnän lampunjalkasi

salaisuus on tämä: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan lähetit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat seitsemän seurakuntaa."

2. Luku

1 "Efeson seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, joka pitää seitsemää tähteä oikeassaan, Hän, joka käyskelee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:
2 Tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi tunnen ja ettet voi pahoja sietää; olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi.
3 Sinulla on kärsivällisyyttä ja olet kestänyt ja nähnyt paljon vaivaa nimeni tähden etkä ole uupunut.
4 Mutta Minulla on sinua vastaan, että olet hylännyt ensimäisen rakkautesi.
5 Muista siis, mistä olet langennut, ja käänny ja tee ensimäisiä tekoja; mutta jos et, niin tulen tykösi ja työnnän lampunjalkasi paikaltaan, ellet käänny.

salaisuus on tämä: ne seitsemän tähteä ovat niiden seitsemän seurakunnan enkelit, ja ne seitsemän lampunjalkaa ovat ne seitsemän seurakuntaa."

2. Luku

1 Efeson seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, joka pitää niitä seitsemää tähteä oikeassa kädessään, hän, joka käyskelee niiden seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä:
2 Minä tiedän sinun tekosi ja vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja ettet voi pahoja sietää; sinä olet koetellut niitä, jotka sanovat itseänsä apostoleiksi, eivätkä ole, ja olet havainnut heidät valhettelijoiksi;
3 ja sinulla on kärsivällisyyttä, ja paljon sinä olet saanut kantaa minun nimeni tähden, etkä ole uupunut.
4 Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi.
5 Muista siis, mistä olet langennut, ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä tekoja; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi ja työnnän sinun

paikaltaan, ellet muuta mieltäsi.

6 Mutta se sinulla on että vihaat nikolaiittain tekoja joita minäkin vihaan.'

7 Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille! Sen joka voittaa, sen minä annan syödä elämän puusta joka on Jumalan *paratiisin keskellä*:

6 Mutta se sinulla on, että vihaat nikolaiittain tekoja, joita Minäkin vihaan.
7 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sen, joka voittaa, annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.´

lampunjalkasi pois paikaltaan, ellet tee parannusta.
6 Mutta se sinulla on, että sinä vihaat nikolaiittain tekoja, joita myös minä vihaan.
7 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sen, joka voittaa, minä annan syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratiisissa.'

KIRJE SMYRNAN SEURAKUNNALLE

8 Smyrnan seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen joka kuoli ja virkosi eloon:
9 Tiedän (tekosi ja) ahdistuksesi ja köyhyytesi — olet kuitenkin rikas — ja niitten pilkan jotka sanovat olevansa juutalaisia eivätkä ole vaan ovat saatanan synagooga.
10 Älä (lainkaan) pelkää sitä mitä tulet kärsimään. Katso, paholainen on heittävä joitakin teistä vankilaan jotta teitä koeteltaisiin, ja teillä tulee olemaan ahdistus kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin annan sinulle elämän kruunun.'

8 Smyrnan seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo ensimäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi eloon:
9 Vaivasi ja köyhyytesi tunnen - olet kuitenkin rikas - ja niiltä saamasi pilkan, jotka sanovat olevansa juutalaisia eivätkä ole, vaan ovat saatanan kokoushuone.
10 Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele heittää muutamia teistä vankilaan, jotta teitä koeteltaisiin ja teillä tulee olemaan vaiva kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin annan sinulle elämän seppelen.

8 Ja Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka kuoli ja virkosi elämään:
9 Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi-sinä olet kuitenkin rikas-ja mitä pilkkaa sinä kärsit niiltä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan ovat saatanan synagooga.
10 Älä pelkää sitä, mitä tulet kärsimään. Katso, perkele on heittävä muutamia teistä vankeuteen, että teidät pantaisiin koetukselle, ja teidän on oltava ahdistuksessa kymmenen päivää. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun.

11 Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille! Joka voittaa, sitä ei toinen kuolema vahingoita.' "

11 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Joka voittaa, sitä ei toinen kuolema vahingoita.´

11 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita.'

KIRJE PERGAMON SEURAKUNNALLE

12 Pergamon seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän jolla on se kaksiteräinen terävä miekka:
13 Tiedän (tekosi ja) missä asut: siellä missä on saatanan valtaistuin, ja sinä pidät kiinni nimestäni etkä ole kieltänyt uskoani niinäkään päivinä jolloin Antipas, minun *uskollinen todistajani' eli, hän joka tapettiin luonanne, siellä missä saatana asuu.

14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan, sillä sinulla on siellä niitä jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen joka opetti Baalakia asettamaan Israelin lapsille sen viettelyksen että he söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.'

15 'Niin on sinulla myös niitä jotka [samoin) pitävät kiinni nikolaiittain opista (mitä minä vihaan).

12 Pergamon seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on kaksiteräinen terävä miekka:
13 Tiedän, missä asut: siellä, missä on saatanan valtaistuin: sinä pidät nimestäni kiinni etkä kieltänyt uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, Minun todistajani, uskolliseni, tapettiin luonanne, siellä, missä saatana asuu.

14 Mutta Minulla on vähä sinua vastaan: sillä sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia heittämään Israelin lapsille paulan, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.
15 Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista.

12 Ja Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on se kaksiteräinen, terävä miekka:
13 Minä tiedän, missä sinä asut: siellä, missä saatanan valtaistuin on; ja sinä pidät minun nimestäni kiinni etkä ole kieltänyt minun uskoani niinäkään päivinä, jolloin Antipas, minun todistajani, minun uskolliseni, tapettiin teidän luonanne, siellä, missä saatana asuu.
14 Mutta minulla on vähän sinua vastaan: sinulla on siellä niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opista, hänen, joka opetti Baalakia virittämään Israelin lapsille sen viettelyksen, että söisivät epäjumalille uhrattua ja haureutta harjoittaisivat.
15 Niin on myös sinulla niitä, jotka samoin pitävät kiinni nikolaiittain opista.

16 Muuta [siis] mielesi. Mutta jos et, niin tulen pian luoksesi ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.'
17 'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille! Sille joka voittaa, sille annan salattua mannaa (syötäväksi) ja annan hänelle valkean kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja,' "

16 Käänny siis; mutta jos et, niin tulen tykösi äkisti ja käyn sotaa heitä vastaan suuni miekalla.
17 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, annan salattua mannaa syötäväksi ja annan hänelle valkean kiven ja kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tunne kukaan muu kuin sen saaja.´

16 Tee siis parannus; mutta jos et, niin minä tulen sinun tykösi pian ja sodin heitä vastaan suuni miekalla.
17 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa ja annan hänelle valkoisen kiven ja siihen kiveen kirjoitetun uuden nimen, jota ei tiedä kukaan muu kuin sen saaja.'

KIRJE TYATIRAN SEURAKUNNALLE

18 Tyatiran seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika jolla on silmät niin kuin tule liekki ja jonka jalat ovat kultamalmin° kaltaiset:
19 Tiedän tekosi ja rakkautesi ja *palveluksesi ja uskosi* ja kärsivällisyytesi j että viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.

20 Mutta minulla on (vähän) sinua vastaan, sillä sinä *sallit tuon naisen lisebelin joka sanoo itseään profeetaksi, opettaa* ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

18 Tyatiran seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät kuin tulen liekki ja jonka jalat ovat kuin hieno vaski:
19 Tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsiväisyytesi tunnen ja että viimeiset tekosi ovat lukuisammat kuin ensimäiset.

20 Mutta Minulla on sinua vastaan, että suvaitset naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

18 Ja Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Jumalan Poika, jolla on silmät niinkuin tulen liekki ja jonka jalat ovat niinkuin kiiltävä vaski:
19 Minä tiedän sinun tekosi ja rakkautesi ja uskosi ja palveluksesi ja kärsivällisyytesi ja että sinun viimeiset tekosi ovat useammat kuin ensimmäiset.
20 Mutta se minulla on sinua vastaan, että sinä suvaitset tuota naista, lisebeliä, joka sanoo itseään profeetaksi ja opettaa ja eksyttää minun palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua.

21 Olen antanut hänelle aikaa jotta hän
muuttaisi mielensä *haureutensa suhteen,
mutta hän ei ole muuttanut mieltään*.

22 Katso, minä syöksen hänet vuoteeseen
sairastamaan ja ne jotka harjoittavat
huoruutta hänen kanssaan, suureen
ahdistukseen, elleivät muuta mieltään
tekojensa* suhteen.
23 Ja hänen lapsensa minä tappamalla
tapan, ja kaikki seurakunnat tulevat
tuntemaan että minä olen se joka tutkin
munuaiset ja sydämet, ja annan teille
kullekin tekojenne mukaan.'
24 Mutta teille (ja) muille Tyatirassa
oleville, kaikille joilla ei ole tätä oppia (ja)
jotka eivät ole tulleet tuntemaan, niin kuin
ne sanovat, saatanan syvyyksiä, minä
sanon: en pane päällenne muuta
kuormaa.
25 Pitäkää vain mitä teillä on kunnes
tulen.
26 joka voittaa ja joka loppuun asti ottaa
vaarin teoistani, sille annan vallan hallita
pakanoita,
27 ja hän on kaitseva heitä rautaisella
valtikalla, niin kuin saviastioita särjetään
— niin kuin minäkin olen saanut Isältäni

21 Olen antanut hänelle aikaa
kääntyä, mutta ei tahdo kääntyä
haureudestaan.

22 Katso, heitän hänet
tautivuoteeseen ja ne, jotka tekevät
aviorikoksen kanssaan, suureen
vaivaan, elleivät käänny pois hänen
teoistaan.
23 Hänen lapsensa kuolemalla tapan,
ja kaikki seurakunnat tulevat
tietämään, että Minä olen se, joka
tutkin munaskuut ja sydämet; ja annan
teille kullekin tekojenne mukaan.
24 Mutta teille muille Tyatirassa
asuville, kaikille, joilla ei ole tätä oppia
ja jotka eivät ole tulleet tuntemaan,
niin kuin sanovat, saatanan syvyyksiä:
en heitä päällenne muuta kuormaa;

25 pitäkää vain, mitä teillä on,
kunnes tulen.
26 Joka voittaa ja joka loppuun asti
ottaa vaarin teoistani, sille annan
vallan pakanain yli,
27 ja hän on kaitseva heitä
rautaisella valtikalla, niin kuin
saviastioita särjetään - niin kuin

21 Ja minä olen antanut hänelle aikaa
parannuksen tekoon, mutta hän ei
tahdo parannusta tehdä eikä luopua
haureudestaan.
22 Katso, minä syöksen hänet
tautivuoteeseen, ja ne, jotka hänen
kanssaan tekevät huorin, minä syöksen
suureen ahdistukseen, jos eivät tee
parannusta ja luovu hänen teoistansa;
23 ja hänen lapsensa minä tappamalla
tapan, ja kaikki seurakunnat saavat
tuntea, että minä olen se, joka tutkin
munaskuut ja sydämet; ja minä annan
teille kullekin tekojenne mukaan.
24 Mutta teille muille Tyatirassa oleville,
kaikille, joilla ei ole tätä oppia, teille,
jotka ette ole tulleet tuntemaan,
niinkuin ne sanovat, saatanan syvyyksiä,
minä sanon: en minä pane teidän
päällenne muuta kuormaa;
25 pitäkää vain, mitä teillä on, siihen
asti kuin minä tulen.
26 Ja joka voittaa ja loppuun asti
ottaa minun teoistani vaarin, sille minä
annan vallan hallita pakanoita,
27 ja hän on kaitseva heitä rautaisella
valtikalla, niinkuin saviastiat heidät
särjetään-niinkuin minäkin sen vallan

vallan —
28 ja minä annan hänelle kointähden.'
29'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille!' "

KIRJE SARDEEN SEURAKUNNALLE

1 Sardeen seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Hän jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Tiedän tekosi — että sinulla on se nimi että elät mutta olet kuollut.

2 Herää valvomaan ja vahvista jäljellä olevia, niitä jotka ovat [olleet] kuolemaisillaan, sillä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalan* edessä.

3 Muista siis kuinka olet ottanut vastaan ja kuunnellut ja ota siitä vaari ja muuta mielesi. Jos siis et valvo, niin tulen (luoksesi*) kuin varas etkä tiedä millä hetkellä luoksesi* tulen.'
4 'Kuitenkin sinulla on Sardeessa muutamia nimiä jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä kanssani vaikeissa vaatteissa, sillä he ovat arvolliset.

Minäkin sain Isältäni vallan -
28 ja annan hänelle kointähden.
29 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille."

3. Luku

1 "Sardeen seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo Hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: Tekosi tunnen; sinulla on nimi, että elät, mutta olet kuollut.
2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellä olevia, niitä, jotka olivat kuolemaisillaan, sillä en ole havainnut tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.

3 Muista siis, kuinka olet saanut ja kuullut, pysy siinä ja käänny. Jos siis et valvo, niin tulen kuin varas etkä tiedä, millä hetkellä päällesi tulen.

4 Kuitenkin sinulla on Sardeessa muutamia nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he tulevat käyskelemään kanssani valkeissa vaatteissa, sillä arvollisia ovat.

Isältäni sain-
28 ja minä annan hänelle kointähden.
29 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

3. Luku

1 Ja Sardeen seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo hän, jolla on ne Jumalan seitsemän henkeä ja ne seitsemän tähteä: Minä tiedän sinun tekosi: sinulla on se nimi, että elät, mutta sinä olet kuollut.
2 Heräjä valvomaan ja vahvista jäljellejääneitä, niitä, jotka ovat olleet kuolemaisillaan; sillä minä en ole havainnut sinun tekojasi täydellisiksi Jumalani edessä.
3 Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut, ja ota siitä vaari ja tee parannus. Jos et valvo, niin minä tulen kuin varas, etkä sinä tiedä, millä hetkellä minä sinun päällesi tulen.
4 Kuitenkin on sinulla Sardeessa muutamia harvoja nimiä, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan, ja he saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset.

5 Joka voittaa, se [näin] puetaan valkeihin vaatteisiin enkä minä pyyhi pois hänen nimeään elämän kirjasta, ja minä tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja Hänen enkeltensä edessä.'

6 'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille!' "

KIRJE FILADELFIAN SEURAKUNNALLE

7 Filadelfian seurakunnan enkelille* kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totuullinen, jolla on Daavidin avain, Hän joka avaa eikä kukaan sulje, ja joka sulkee eikä kukaan avaa:
8 Tiedän tekosi. Katso, olen pannut eteesi avatun oven eikä kukaan voi sitä sulkea. Sillä sinulla on vähäinen voima mutta olet ottanut vaarin sanastani etkä ole nimeäni kieltänyt.

9 Katso, annan sinulle saatanan synagoogasta niitä jotka sanovat olevansa juutalaisia eivätkä ole vaan valehtelevat. Katso, minä kohtelee heitä niin että he tulevat ja kumartuvat jalkaisi eteen ja ymmärtävät että minä olen sinua

5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin enkä pyyhi nimeänsä elämän kirjasta ja tunnustan nimensä Isäni edessä ja enkeltensä edessä.

6 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.´

7 Filadelfian seurakunnan lähetille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totuullinen, jolla on Daavidin avain, Hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:
8 Tekosi tunnen. Katso, olen asettanut eteesi avatun oven eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä sinulla on vähäinen voima ja olet pitänyt sanani etkä ole nimeäni kieltänyt.

9 Katso, sinulle annan saatanan kokoushuoneesta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, saatan heidät siihen, että tulevat ja kumartavat jalkaisi eteen ja ymmärtävät, että olen

5 Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä.
6 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'

7 Ja Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Pyhä, Totinen, jolla on Daavidin avain, hän, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja joka sulkee, eikä kukaan avaa:
8 Minä tiedän sinun tekosi. Katso, minä olen avannut sinun eteesi oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä tosin on sinun voimasi vähäinen, mutta sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole minun nimeäni kieltänyt.
9 Katso, minä annan sinulle saatanan synagoogasta niitä, jotka sanovat olevansa juutalaisia, eivätkä ole, vaan valhettelevat; katso, minä olen saattava heidät siihen, että he tulevat ja kumartuvat sinun jalkojesi eteen ja

rakastanut.
10 Koska sinä olet ottanut
kärsivällisyyteni sanasta vaarin, pidän
minäkin sinusta vaarin varjeltuaksesi
koetuksen hetkestä joka on tuleva yli
koko maanpiirin koettelemaan niitä jotka
maan päällä asuvat.

11 (Katso,) minä tulen pian*. Säilytä mitä
sinulla on jottei kukaan ottaisi kruunuasi.'
12 'Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi
Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan
enää lähde sieltä ulos; ja minä kirjoitan
häneen Jumalani nimen ja Jumalani
kaupungin nimen, sen uuden Jerusalemin
joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani
luota, ja oman uuden nimeni'."

13 'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä
Henki sanoo seurakunnille!'"

KIRJE LAODIKEAN SEURAKUNNALLE

14 Laodikean seurakunnan enkelille*
kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen ja
totuullinen todistaja, Jumalan
luomakunnan alku:
15 Tiedän tekosi — ettet ole kylmä etkä

sinua rakastanut.
10 Koska olet ottanut kärsiväisyyteni
sanasta vaarin, Minäkin otan sinusta
vaarin ja pelastan koetuksen hetkestä,
joka tulee yli koko maanpiirin
koettelemaan niitä, jotka maan päällä
asuvat.

11 Tulen äkisti. Säilytä, mitä sinulla
on, jottei kukaan ottaisi seppeltäsi.
12 Joka voittaa, sen teen pylvääksi
Jumalani temppeliin eikä hän totisesti
enää mene sieltä ulos, ja kirjoitan
häneen Jumalani nimen ja Jumalani
kaupungin nimen, sen uuden
Jerusalemin, joka laskeutuu alas
taivaasta Jumalani tyköä, ja oman
uuden nimeni.
13 Jolla on korva, kuulkoon, mitä
Henki sanoo seurakunnille.´

14 Laodikean seurakunnan lähetille
kirjoita: 'Näin sanoo Aamen, uskollinen
ja totuullinen todistaja, Jumalan
luomakunnan alku:
15 Tekosi tunnen, ettet ole kylmä

ymmärtävät, että minä sinua rakastan.
10 Koska sinä olet ottanut minun
kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin
minä myös otan sinusta vaarin ja
pelastan sinut koetuksen hetkestä, joka
on tuleva yli koko maanpiirin
koettelemaan niitä, jotka maan päällä
asuvat.
11 Minä tulen pian; pidä, mitä sinulla
on, ettei kukaan ottaisi sinun kruunuasi.
12 Joka voittaa, sen minä teen
pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän
koskaan enää lähde sieltä ulos, ja minä
kirjoitan häneen Jumalani nimen ja
Jumalani kaupungin nimen, sen uuden
Jerusalemin, joka laskeutuu alas
taivaasta minun Jumalani tyköä, ja
oman uuden nimeni.
13 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä
Henki seurakunnille sanoo.'

14 Ja Laodikean seurakunnan enkelille
kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se
uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan
luomakunnan alku:
15 Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole

palava. Jospa olisit kylmä tai palava!

16 Koska siis olet penseä etkä ole *kylmä etkä palava*, olen oksentava sinut suustani.
17 Sillä sinä sanot: "Olen rikas ja olen rikastunut enkä mitään tarvitse", etkä tiedä että sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston."

18 Neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, jotta rikastuisit, ja valkeat vaatteet jotta niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi jotta näkisit.
19 Kaikkia joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ahkeroitse siis ja muuta mielesi.'
20 'Katso, minä seison ovella ja kolkutan. Jos joku kuulee ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen luokseen sisälle ja aterioin hänen kanssaan ja hän minun kanssani.
21 Joka voittaa, hänen annan istua kanssani valtaistuimellani niin kuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa Hänen valtaistuimelleen.'

etkä palava. Jospa olisit kylmä tai palava!
16 Koska siis olet penseä etkä palava tai kylmä, olen oksentava sinut suustani.
17 Sanot näet: "Olen rikas, olen rikastunut enkä mitään tarvitse" etkä tiedä, että sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.

18 Neuvon sinua ostamaan Minulta kultaa, tulessa puhdistettua, jotta rikastuisit, ja valkeat vaatteet, jotta niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta silmäisi voitelemiseen, jotta näkisit.
19 Kaikkia, joita rakastan, Minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja käänny.
20 Katso, oven takana seison ja kolkutan; jos joku kuulee ääneni ja avaa oven, käyn tykönsä sisälle ja aterioin kanssaan ja hän kanssani.

21 Joka voittaa, sen annan istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin Minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa valtaistuimellaan.

kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava!
16 Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, olen minä oksentava sinut suustani ulos.
17 Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.
18 Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulessa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit.
19 Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus.
20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.
21 Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.

22 'Jolla on korva, hän kuulkoon mitä Henki sanoo seurakunnille!' "

JOHANNES NÄKEE TAIVAAN

1 Tämän jälkeen näin, ja katso: avattu ovi taivaassa, ja ensimmäinen ääni jonka olin kuullut niin kuin pasuunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse tänne, niin näytän sinulle mitä tämän jälkeen täytyy tapahtua."

2 Ja kohta olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella oli istuja.
3 Istuja oli näöltään jaspis- ja sardionkiven kaltainen. Ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näöltään smaragdin kaltainen.
4 Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja valtaistuimilla (näin) istumassa kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässään kultaiset kruunut.
5 Valtaistuimesta lähti salamoita ja *ukkosen jylinää ja ääniä*, ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän

22 Jolla on korva, kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille."

4. Luku

1 Tämän jälkeen näin ja katso: avattu ovi taivaassa ja ensimäinen ääni, jonka olin kuullut niin kuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse tänne, niin näytän sinulle, mitä tämän jälkeen täytyy tapahtua."

2 Kohta olin hengessä ja katso: taivaassa oli valtaistuin ja valtaistuimella oli istuja.
3 Istuja oli näöltään jaspis- ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, näöltään smaragdin tainen.
4 Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta ja valtaistuimilla istumassa kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin ja heillä oli päässään kultaiset seppelet.
5 Valtaistuimesta lähtee salamia ja ukkosenjylinää ja ääniä, ja valtaistuimen edessä palaa seitsemän

22 Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo.'"

4. Luku

1 Sen jälkeen minä näin, ja katso: taivaassa oli ovi avoinna, ja ensimmäinen ääni, jonka minä olin kuullut ikäänkuin pasunan puhuvan minulle, sanoi: "Nouse ylös tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen on tapahtuva".
2 Ja kohta minä olin hengessä. Ja katso, taivaassa oli valtaistuin, ja valtaistuimella oli istuja.
3 Ja istuja oli näöltänsä jaspis-ja sardionkiven kaltainen; ja valtaistuimen ympärillä oli taivaankaari, näöltänsä smaragdin kaltainen.
4 Ja valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentä neljä valtaistuinta, ja niillä valtaistuimilla istui kaksikymmentä neljä vanhinta, puettuina valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli päässänsä kultaiset kruunut.
5 Ja valtaistuimesta lähti salamoita ja ääniä ja ukkosen jylinää; ja valtaistuimen edessä paloi seitsemän

tulisoihtua jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.
6 Valtaistuimen edessä oli [ikään kuin] lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.
7 Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen ja toinen olento vasikan näköinen ja kolmannella olennolla oli ikään kuin ihmisen kasvot ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

8 Niillä neljällä olennolla oli itse kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä, ja ne sanoivat lakkaamatta yöt päivät: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka on tuleva."

9 Niin usein kuin olennot antavat ylistyksen .ja kunnian ja kiitoksen valtaistuimella istuvalle joka elää iäisesti*,

10 heittäytyvät ne kaksikymmentä neljä vanhinta valtaistuimella istuvan eteen ja palvovat Häntä joka elää iäisesti*, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen

tulisoihtua, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä.
6 Valtaistuimen edessä oli kuin lasinen meri, kristallin kaltainen. Valtaistuimen edessä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.
7 Ensimmäinen olento oli leijonan näköinen ja toinen olento vasikan näköinen, ja kolmannella olennolla oli kuin ihmisen kasvot ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.

8 Neljällä olennolla oli kullakin kohdaltaan kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä. Sanovat lakkaamatta yötä ja päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tulee."
9 Kun olennot antavat ylistyksen ja kunnian ja kiitoksen valtaistuimella istujalle, joka elää mailmanajasta mailmanaikaan,
10 heittäyvät kaksikymmentä neljä vanhinta valtaistuimella istujan eteen ja palvovat Häntä, joka elää mailmanajasta mailmanaikaan ja

tulisoihtua, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä.
6 Ja valtaistuimen edessä oli ikäänkuin lasinen meri, kristallin näköinen; ja valtaistuimen keskellä ja valtaistuimen ympärillä oli neljä olentoa, edestä ja takaa silmiä täynnä.
7 Ja ensimmäinen olento oli leijonan näköinen, ja toinen olento nuoren härän näköinen, ja kolmannella olennolla oli ikäänkuin ihmisen kasvot, ja neljäs olento oli lentävän kotkan näköinen.
8 Ja niillä neljällä olennolla oli kullakin kuusi siipeä, ja ne olivat yltympäri ja sisältä silmiä täynnä. Ja ne sanoivat lakkaamatta yötä päivää: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli ja joka on ja joka tuleva on".

9 Ja niin usein kuin olennot antavat ylistyksen, kunnian ja kiitoksen hänelle, joka valtaistuimella istuu, joka elää aina ja iankaikkisesti,
10 lankeavat ne kaksikymmentä neljä vanhinta hänen eteensä, joka valtaistuimella istuu, ja kumartaen rukoilevat häntä, joka elää aina ja

sanoen:

11 Sinä, Herra*, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.”

heittävät seppelensä valtaistuimen eteen sanoen:
11 "Sinä, Herramme ja Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä Sinä olet luonut kaikki ja Sinun tahdostasi ne syntyivät ja luotiin."

iankaikkisesti, ja heittävät kruununsa valtaistuimen eteen sanoen:
11 Sinä, meidän Herramme ja meidän Jumalamme, olet arvollinen saamaan ylistyksen ja kunnian ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahdostasi ne ovat olemassa ja ovat luodut.

SINETÖITY KIRJA JA KARITSA

1 Näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjan, sisältä ja päältä kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.

2 Ja niin väkevän enkelin joka voimakkaalla äänellä julisti: "Kuka on arvollinen avaamaan kirjan ja murtamaan sen sinetit?"
3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen.
4 Itkin kovin koska ketään ei havaittu arvolliseksi avaamaan (ja lukemaan) kirjaa eikä katsomaan siihen.
5 Yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke. Katso, leijona joka on Juudan sukukuntaa, Daavidin juurivesa, on

5. Luku

1 Näin valtaistuimella istujan oikeassa kirjakäärön, sisältä ja päältä kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.

2 Näin väkevän enkelin suurella äänellä julistavan: "Kuka on arvollinen avaamaan kirjakäärön ja murtamaan sen sinetit?"
3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjakääröä eikä katsoa siihen.
4 Itkin kovin, koska ketään ei havaittu arvolliseksi avaamaan ja lukemaan kirjakääröä eikä katsomaan siihen.
5 Yksi vanhimmista sanoo minulle: "Älä itke. Katso, leijona, joka on Juudan sukukunnasta, Daavidin

5. Luku

1 Ja minä näin valtaistuimella-istuvan oikeassa kädessä kirjakäärön, sisältä ja päältä täyteen kirjoitetun, seitsemällä sinetillä suljetun.
2 Ja minä näin väkevän enkelin, joka suurella äänellä kuulutti: "Kuka on arvollinen avaamaan tämän kirjan ja murtamaan sen sinetit?"
3 Eikä kukaan taivaassa eikä maan päällä eikä maan alla voinut avata kirjaa eikä katsoa siihen.
4 Ja minä itkin kovin sitä, ettei ketään havaittu arvolliseksi avaamaan kirjaa eikä katsomaan siihen.
5 Ja yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke; katso, jalopeura Juudan sukukunnasta, Daavidin juurivesa, on

voittanut ja voi avata kirjan ja (murtaa) sen seitsemän sinettiä."

6 Niin minä näin (ja katso): valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, ikään kuin teurastettu. Hänellä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää jotka ovat ne Jumalan seitsemän henkeä, (jotka ovat) lähetetyt kaikkeen maailmaan.
7 Hän tuli ja otti kirjan valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä.

juurivesa, on voittanut ja voi avata kirjakäärön ja murtaa sen seitsemän sinettiä."
6 Niin näin, että valtaistuimen ja neljän olennon keskellä ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, ikään kuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä, lähetetyt kaikkeen maahan.
7 Hän tuli ja otti kirjakäärön valtaistuimella istujan oikeasta.

voittanut, niin että hän voi avata kirjan ja sen seitsemän sinettiä".

6 Ja minä näin, että valtaistuimen ja niiden neljän olennon ja vanhinten keskellä seisoi Karitsa, ikäänkuin teurastettu; sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, lähetetyt kaikkeen maailmaan.
7 Ja se tuli ja otti kirjan valtaistuimella-istuvan oikeasta kädestä.

KARITSAN YLISTYS

8 Kun Hän oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta heittäytyivät Karitsan eteen, ja heillä oli kullakin kanteleet* ja kultaiset maljat täynnä suitsutuksia jotka ovat pyhien rukouksia.
9 Ja he lauloivat uutta virttä sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinut on teurastettu ja sinä olet verelläsi ostanut meidät* Jumalalle kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansakunnista,"

8 Kun otti kirjakäärön, neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta heittäysivät Karitsan eteen ja heillä oli kullakin kannel ja kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhäin rukouksia;
9 veisaavat uutta virttä sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä Sinä olet teurastettu ja olet verelläsi ostanut heidät Jumalalle kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista

8 Ja kun se oli ottanut kirjan, niin ne neljä olentoa ja kaksikymmentä neljä vanhinta lankesivat Karitsan eteen, ja heillä oli kantele kullakin, ja heillä oli kultaiset maljat täynnä suitsutuksia, jotka ovat pyhien rukoukset,
9 ja he veisasivat uutta virttä, sanoen: "Sinä olet arvollinen ottamaan kirjan ja avaamaan sen sinetit, sillä sinä olet tullut teurastetuksi ja olet verelläsi ostanut Jumalalle ihmiset kaikista sukukunnista ja kielistä ja kansoista ja kansanheimoista

10 ja olet tehnyt meidät* Jumalallemme kuninkaiksi° ja papeiksi, ja me tulemme hallitsemaan maan päällä."

11 Ja minä näin ja kuulin monien enkelten äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta ja tuhat kertaa tuhat.

12 Ja he sanoivat voimakkaalla äänellä: "Karitsa joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen."
13 Ja kaikkien luotujen jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja (niitten jotka ovat) *meren päällä* ja kaikkien niissä olevain kuulin sanovan: "Hänelle joka valtaistuimella istuu ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta iäisesti°."
14 Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Aamen." Ja *ne kaksikymmentä neljä vanhinta* heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat (Häntä joka elää iäisesti°)."

10 ja tehnyt heidät Jumalallemme kuninkaiksi ja papeiksi, ja he hallitsevat maan päällä."

11 Näin ja kuulin monien enkelten äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja lukunsa oli kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta ja tuhat kertaa tuhat.

12 Sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen."
13 Kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain kuulin sanovan: "Valtaistuimella istujalle ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta mailmanajasta mailmanaikaan."
14 Neljä olentoa sanoivat: "Totisesti", ja vanhimmat heittäysivät kasvoilleen ja palvoivat.

10 ja tehnyt heidät meidän Jumalallemme kuningaskunnaksi ja papeiksi, ja he tulevat hallitsemaan maan päällä".
11 Ja minä näin, ja minä kuulin monien enkelien äänen valtaistuimen ja olentojen ja vanhinten ympäriltä, ja heidän lukunsa oli kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta ja tuhat kertaa tuhat,
12 ja he sanoivat suurella äänellä: "Karitsa, joka on teurastettu, on arvollinen saamaan voiman ja rikkauden ja viisauden ja väkevyyden ja kunnian ja kirkkauden ja ylistyksen".
13 Ja kaikkien luotujen, jotka ovat taivaassa ja maan päällä ja maan alla ja meren päällä, ja kaikkien niissä olevain minä kuulin sanovan: "Hänelle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle ylistys ja kunnia ja kirkkaus ja valta aina ja iankaikkisesti!"
14 Ja ne neljä olentoa sanoivat: "Amen", ja vanhimmat lankesivat kasvoilleen ja kumartaen rukoilivat.

ENSIMMÄINEN SINETTI AVATAAN

1 Näin kun Karitsa avasi yhden sineteistä* ja kuulin yhden neljästä olennosta ikään kuin ukkosen äänen° sanovan: "Tule (ja katso)!"

2 Niin minä näin, ja katso: valkea hevonen, ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppele*, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

TOINEN SINETTI AVATAAN

3 Kun Karitsa* avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: "Tule (ja katso)!"

4 Niin lähti toinen, tulipunainen hevonen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta jotta ihmiset surmaisivat toisiaan, ja hänelle annettiin iso miekka.

KOLMAS SINETTI AVATAAN

5 Kun Karitsa* avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: "Tule

6. Luku

1 Näin, kun Karitsa avasi yhden seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden neljästä olennosta sanovan kuin ukkosen äänellä: "Tule!"

2 Niin näin ja katso: valkea hevonen, ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppel ja lähti voittajana ja voittamaan.

3 Kun avasi toisen sinetin, kuulin toisen olennon sanovan: "Tule!"

4 Lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, jotta ihmiset surmaisivat toisiaan, ja hänelle annettiin iso miekka.

5 Kun avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen olennon sanovan: "Tule!"

6. Luku

1 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden niistä neljästä olennosta sanovan niinkuin ukkosen äänellä: "Tule!"

2 Ja minä näin, ja katso: valkea hevonen; ja sen selässä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin seppele, ja hän lähti voittajana ja voittamaan.

3 Ja kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin minä toisen olennon sanovan: "Tule!"

4 Niin lähti toinen hevonen, tulipunainen, ja sen selässä istuvalle annettiin valta ottaa pois rauha maasta, että ihmiset surmaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka.

5 Ja kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin minä kolmannen olennon

(ja katso)!" Niin minä näin, ja katso:
musta hevonen, ja sen selässä istuvalla
oli kädessään vaaka."
6 Kuulin [ikään kuin] äänen niitten neljän
olennon keskellä sanovan: "Koiniks*
vehnää denarilla ja kolme koiniksia ohria
denarilla. Mutta älä turmele öljyä ja
viiniä."

Näin ja katso: musta hevonen, ja sen
selässä istuvalla oli kädessään vaaka.

6 Kuulin kuin äänen neljän olennon
keskellä sanovan: "Koiniks-mitta nisuja
denarista ja kolme koiniksia ohria
denarista, mutta älä turmele öljyä
äläkä viiniä."

sanovan: "Tule!" Ja minä näin, ja katso:
musta hevonen; ja sen selässä istuvalla
oli kädessään vaaka.
6 Ja minä kuulin ikäänkuin äänen
niiden neljän olennon keskeltä sanovan:
"Koiniks-mitta nisuja yhden denarin, ja
kolme koiniksia ohria yhden denarin!
Mutta älä turmele öljyä äläkä viiniä."

NELJÄS SINETTI AVATAAN

7 Kun Karitsa* avasi neljännen sinetin,
kuulin neljännen olennon äänen sanovan:
"Tule (ja katso)!"
8 Niin minä näin, ja katso: harmahtava
hevonen, ja joka sen selässä istui, sen
nimi oli Kuolema. Ja Tuonela seurasi
hänen mukanaan. Ja niille annettiin valta
maan neljäsosaan, valta tappaa miekalla
ja nälällä ja rutolla* ja maan petojen
avulla.

7 Kun avasi neljännen sinetin, kuulin
neljännen olennon äänen sanovan:
"Tule!"
8 Näin ja katso: hallava hevonen ja
sen selässä istuvan nimi oli Kuolema,
ja Tuonela seurasi mukanaan, ja niille
annettiin valta yli maan neljäsosan
tappaa miekalla ja nälällä ja
kuolemalla ja maan petojen kautta.

7 Ja kun Karitsa avasi neljännen
sinetin, kuulin minä neljännen olennon
äänen sanovan: "Tule!"
8 Ja minä näin, ja katso: hallava
hevonen; ja sen selässä istuvan nimi oli
Kuolema, ja Tuonela seurasi hänen
mukanaan, ja heidän valtaansa
annettiin neljäs osa maata, annettiin
valta tappaa miekalla ja nälällä ja
rutolla ja maan petojen kautta.

VIIDES SINETTI AVATAAN

9 Kun Karitsa* avasi viidennen sinetin
näin alttarin alla niitten sielut jotka olivat
surmatut Jumalan sanan vuoksi ja sen
todistuksen vuoksi joka heillä oli.

9 Kun avasi viidennen sinetin, näin
alttarin alla niitten sielut, jotka olivat
surmatut Jumalan sanan tähden ja
todistuksen tähden, joka heillä oli.

9 Ja kun Karitsa avasi viidennen
sinetin, näin minä alttarin alla niiden
sielut, jotka olivat surmatut Jumalan
sanan tähden ja sen todistuksen

10 He huusivat voimakkaalla äänellä
sanoen: "Kuinka kauaksi aikaa, pyhä ja
totuullinen Valtias, jätät tuomitsematta ja
kostamatta veremme niille jotka asuvat
maan päällä?"
11 Niin [heille] kullekin annettiin *pitkät
valkeat vaatteet*, ja heille sanottiin että
pysyisivät levollisina vielä vähän aikaa
kunnes täyttyisi myös heidän
palvelutoveriensa ja heidän veljiensä luku,
jotka joutuisivat tapettaviksi niin kuin
hekin.

10 Huusivat suurella äänellä sanoen:
"Kuinka kauan, pyhä ja totuullinen
Valtias, jätät tuomitsematta ja
kostamatta veremme niille, jotka asuvat
maan päällä?"
11 Niin heille kullekin annettiin valkea
vaate ja heille sanottiin, että pysyisivät
levollisina vielä vähän aikaa, kunnes
täyttyisi myös palvelutoveriensa ja
veljiensä luku, jotka tulevat tapettaviksi
kuin hekin.

tähden, joka heillä oli.
10 Ja he huusivat suurella äänellä
sanoen: "Kuinka kauaksi sinä, pyhä ja
totinen Valtias, siirrät tuomiosi ja jätät
kostamatta meidän veremme niille,
jotka maan päällä asuvat?"
11 Ja heille kullekin annettiin pitkä
valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että
vielä vähän aikaa pysyisivät levollisina,
kunnes oli täyttyvä myös heidän
kanssapalvelijainsa ja veljiensä luku,
joiden tuli joutua tapettaviksi niinkuin
hekin.

KUUDES SINETTI AVATAAN

12 Näin kun Karitsa* avasi kuudennen
sinetin, ja (katso:) syntyi suuri
maanjäristys, ja aurinko kävi mustaksi niin
kuin karvainen säkki ja [koko] kuu muuttui
niin kuin vereksi,
13 ja taivaan tähdet putosivat maahan
niin kuin viikunapuu varistaa raakileensa
kun ankara tuuli sitä ravistaa,

14 ja taivas väistyi niin kuin kirjakäärö
joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret ja
saaret siirtyivät sijoiltaan.

12 Näin, kun Karitsa avasi kuudennen
sinetin, ja katso: tuli suuri maanjäristys
ja aurinko kävi mustaksi niin kuin
karvainen säkki ja kuu muuttui
kokonaan vereksi
13 ja taivaan tähdet putosivat
maahan, niin kuin viikunapuu varistaa
raakileensa, kun kova tuuli sitä
ravistaa,
14 ja taivas väistyi niin kuin
kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja
kaikki vuoret ja saaret siirtyivät

12 Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi
kuudennen sinetin; ja tuli suuri
maanjäristys, ja aurinko meni mustaksi
niinkuin karvainen säkkipuku, ja kuu
muuttui kokonaan kuin vereksi,
13 ja taivaan tähdet putosivat maahan,
niinkuin viikunapuu varistaa
raakaleensa, kun suuri tuuli sitä
pudistaa,
14 ja taivas väistyi pois niinkuin kirja,
joka kääritään kokoon, ja kaikki vuoret
ja saaret siirtyivät sijoiltansa.

15 Maan hallitsijat* ja ylimykset ja °rikkaat ja sotapäälliköt° ja mahtavat ja kaikki orjat ja kaikki vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten kallioihin
16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istuvan kasvoilta ja Karitsan vihalta!"

17 Sillä Hänen* vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

144 000 SINETILLÄ MERKITTYÄ

1 Tämän jälkeen näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, ja he pitivät kiinni maan neljää tuulta jottei mikään tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun.

2 Ja näin toisen enkelin nousevan auringonnoususta* ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti ja hän huusi voimakkaalla äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,

3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata

sijoiltansa.
15 Maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja jokainen orja ja vapaa kätkeysi luoliin ja vuorten rotkoihin
16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Kaatukaa päällemme ja kätkekää meidät valtaistuimella istujan kasvoilta ja Karitsan vihalta!

17 Sillä vihansa suuri päivä on tullut ja kuka voi kestää?"

7. Luku

1 Tämän jälkeen näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, jottei mikään tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhdenkään puun päälle.
2 Näin toisen enkelin kohoavan päivän noususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti ja huusi suurella äänellä neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,
3 sanoen: "Älkää vahingoittako maata

15 Ja maan kuninkaat ja ylimykset ja sotapäälliköt ja rikkaat ja väkevät ja kaikki orjat ja vapaat kätkeytyivät luoliin ja vuorten rotkoihin
16 ja sanoivat vuorille ja kallioille: "Langetkaa meidän päällemme ja kätkekää meidät hänen kasvoiltansa, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsan vihalta!
17 Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää?"

7. Luku

1 Senjälkeen minä näin neljä enkeliä seisovan maan neljällä kulmalla ja pitävän kiinni maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli pääsisi puhaltamaan maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun.
2 Ja minä näin erään muun enkelin kohoavan auringonnoususta, ja hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta,
3 ja sanoi: "Älkää vahingoittako maata

älkääkä merta älkääkä puita ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan."
4 Kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:

5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),
6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),
7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä),
8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta (merkittyä), Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.

älkääkä merta älkääkä puita ennen kuin olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan."
4 Kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:
5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,
6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosepin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.

älkääkä merta, älkää myös puita, ennenkuin me olemme painaneet sinetin Jumalamme palvelijain otsaan".
4 Ja minä kuulin sinetillä merkittyjen luvun, sata neljäkymmentä neljä tuhatta merkittyä kaikista Israelin lasten sukukunnista:
5 Juudan sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä, Ruubenin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Gaadin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,
6 Asserin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Naftalin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Manassen sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

7 Simeonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Leevin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Isaskarin sukukunnasta kaksitoista tuhatta,

8 Sebulonin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Joosefin sukukunnasta kaksitoista tuhatta, Benjaminin sukukunnasta kaksitoista tuhatta merkittyä.

SUURI VALKOPUKUINEN JOUKKO

9 Tämän jälkeen näin, ja katso: suuri joukko jota ei kukaan, voinut lukea, kaikista kansakunnista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä. He seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin ja palmut käsissään.

10 Ja he huusivat voimakkaalla äänellä sanoen: "Pelastus kuuluu Jumalalle, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle."

11 Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja heittäytyivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa

12 sanoen: "Aamen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys Jumalallemme iäisesti*. Aamen!"

13 Yksi vanhimmista alkoi puhua ja sanoi minulle: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he ovat

9 Tämän jälkeen näin ja katso: suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä seisomassa valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina valkeihin vaatteisiin ja palmut käsissään.

10 Huutavat suurella äänellä sanoen:

11 "Autuus Jumalallemme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalle."
12 Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja heittäysivät kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat sanoen:

13 "Totisesti! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys Jumalallemme mailmanajasta mailmanaikaan. Totisesti!"

14 Yksi vanhimmista vastasi sanoen minulle: "Keitä ovat nämä valkeihin vaatteisiin puetut ja mistä ovat

9 Tämän jälkeen minä näin, ja katso, oli suuri joukko, jota ei kukaan voinut lukea, kaikista kansanheimoista ja sukukunnista ja kansoista ja kielistä, ja ne seisoivat valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä puettuina pitkiin valkeihin vaatteisiin, ja heillä oli palmut käsissään,

10 ja he huusivat suurella äänellä sanoen: "Pelastus tulee meidän Jumalaltamme, joka valtaistuimella istuu, ja Karitsalta".

11 Ja kaikki enkelit seisoivat piirissä valtaistuimen ja vanhinten ja neljän olennon ympärillä ja lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja kumartaen rukoilivat Jumalaa,

12 sanoen: "Amen! Ylistys ja kirkkaus ja viisaus ja kiitos ja kunnia ja voima ja väkevyys meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti, amen!"

13 Ja yksi vanhimmista puhui minulle ja sanoi: "Keitä ovat nämä pitkiin valkeihin vaatteisiin puetut, ja mistä he

tulleet?"
14 Sanoin hänelle: "Herra*, sinä tiedät”. Hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne jotka tulevat suuresta ahdistuksesta, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne° Karitsan veressä."

15 Sen vuoksi he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvovat Häntä yöt päivät Hänen temppelissään, ja valtaistuimella istuva on levittävä telttamajansa heidän ylitseen.

16 Heidän ei enää tule nälkä eikä heidän enää tule jano eikä aurinko ole sattuva heihin eikä mikään helle,
17 sillä Karitsa joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään."

SEITSEMÄS SINETTI AVATAAN

1 Kun Karitsa* avasi seitsemännen sinetin, syntyi taivaassa noin puolen tunnin hiljaisuus.
2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä

tulleet?"
15 Sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät." Sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka tulevat siitä suuresta vaivasta ja ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.

16 Sen vuoksi ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvovat Häntä päivät ja yöt Hänen temppelissään, ja valtaistuimella istuja levittää telttamajansa heidän ylitsensä.

17 Heidän ei enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko satu heihin eikä mikään helle,
18 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, kaitsee heitä ja johtaa heitä elämän vetten lähteille, ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään."

8. Luku

1 Kun avasi seitsemännen sinetin, syntyi taivaassa noin puolen tunnin hiljaisuus.
2 Näin seitsemän enkeliä, jotka

ovat tulleet?"
14 Ja minä sanoin hänelle: "Herrani, sinä tiedät sen". Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä.
15 Sentähden he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivät ja yöt hänen temppelissään, ja hän, joka valtaistuimella istuu, on levittävä telttamajansa heidän ylitsensä.
16 Ei heidän enää tule nälkä eikä enää jano, eikä aurinko ole sattuva heihin, eikä mikään helle,
17 sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on kaitseva heitä ja johdattava heidät elämän vetten lähteille, ja Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä."

8. Luku

1 Ja kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, tuli taivaassa äänettömyys, jota kesti noin puoli hetkeä.
2 Ja minä näin ne seitsemän enkeliä,

jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa.

seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasunaa.

jotka seisoivat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasunaa.

ENKELI JA SUITSUTUSASTIA

3 Tuli toinen enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa. Ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille joka oli valtaistuimen edessä.
4 Ja suitsukkeitten savu nousi pyhäin ihmisten rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.
5 Enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle. Niin syntyi *ääniä ja ukkosenjylinää* ja salamoita ja maanjäristystä.

3 Tuli eräs enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljo suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhäin rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.
4 Suitsukkeitten savu nousi pyhäin ihmisten rukousten kanssa enkelin käsistä Jumalan eteen.
5 Enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulesta ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamia ja maanjäristystä.

3 Ja tuli eräs muu enkeli ja asettui alttarin ääreen pitäen kultaista suitsutusastiaa, ja hänelle annettiin paljon suitsukkeita pantavaksi kaikkien pyhien rukouksiin kultaiselle alttarille, joka oli valtaistuimen edessä.
4 Ja suitsukkeiden savu nousi pyhien rukousten kanssa enkelin kädestä Jumalan eteen.
5 Ja enkeli otti suitsutusastian ja täytti sen alttarin tulella ja heitti maan päälle; silloin syntyi ukkosenjylinää ja ääniä ja salamoita ja maanjäristystä.

ENSIMMÄINEN PASUUNA SOI

6 Ne seitsemän enkeliä joilla oli ne seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan pasuunoihin.
7 Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunaan. Niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle, [ja kolmas osa maata paloi] ja

6 Seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasunaa, valmistautuivat puhaltamaan pasunoihin.
7 Ensimäinen enkeli puhalsi pasunaan. Niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle, ja kolmannes maata paloi ja

6 Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne seitsemän pasunaa, hankkiutuivat puhaltamaan pasunoihin.
7 Ja ensimmäinen enkeli puhalsi pasunaan; niin tuli rakeita ja tulta, verellä sekoitettuja, ja ne heitettiin maan päälle; ja kolmas osa maata

kolmas osa puita paloi ja kaikki vihanta ruoho paloi.

kolmannes puita paloi ja kaikki vihanta ruoho paloi.

paloi, ja kolmas osa puita paloi, ja kaikki vihanta ruoho paloi.

TOINEN PASUUNA SOI

8 Ja toinen enkeli puhalsi pasuunaan. Niin heitettiin mereen ikään kuin iso tulena palava vuori, ja kolmas osa merta muuttui vereksi,
9 ja kolmas osa luoduista jotka olivat meressä ja joissa oli henki, kuoli, ja kolmas osa laivoista tuhoutui.

8 Toinen enkeli puhalsi pasunaan. Niin heitettiin mereen ikään kuin iso tulessa palava vuori, ja kolmannes merta muuttui vereksi,
9 ja kolmannes meren luotuja, joissa on elämä, kuoli, ja kolmannes laivoista hukkui.

8 Ja toinen enkeli puhalsi pasunaan; niin heitettiin mereen ikäänkuin suuri, tulena palava vuori; ja kolmas osa merta muuttui vereksi,
9 ja kolmas osa luoduista, mitä meressä on ja joissa henki on, kuoli, ja kolmas osa laivoista hukkui.

KOLMAS PASUUNA SOI

10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasuunaan. Niin taivaasta putosi iso tähti, palava kuin soihtu, ja se putosi kolmanteen osaan virroista ja vetten lähteisiin.

11 Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vesistä koska ne olivat käyneet karvaiksi.

10 Kolmas enkeli puhalsi pasunaan. Niin taivaasta putosi iso tähti, palava kuin tulisoihtu, ja se putosi kolmannekseen virroista ja vetten lähteisiin.
11 Tähden nimi on Koiruoho. Ja kolmannes vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljo ihmisiä kuoli vesistä, koska ne olivat käyneet karvaiksi.

10 Ja kolmas enkeli puhalsi pasunaan; niin putosi taivaasta suuri tähti, palava kuin tulisoihtu, ja se putosi virtoihin, kolmanteen osaan niistä, ja vesilähteisiin.
11 Ja tähden nimi oli Koiruoho. Ja kolmas osa vesistä muuttui koiruohoksi, ja paljon ihmisiä kuoli vedestä, koska se oli karvaaksi käynyt.

NELJÄS PASUUNA SOI

12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasuunaan.

12 Neljäs enkeli puhalsi pasunaan.

12 Ja neljäs enkeli puhalsi pasunaan;

Niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lamautettiin* jotta kolmas osa niistä pimenisi eikä päivä kolmannelta osaltaan valaisisi, samoin ei yökään.
13 Ja minä näin ja kuulin yhden keskitaivaalla lentävän enkelin* sanovan voimakkaalla äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvia niitten jäljellä olevain pasuunan äänten vuoksi jotka ne kolme enkeliä joutuvat puhaltamaan!"

VIIDES PASUUNA SOI, ENSIMMÄINEN VOI-HUUTO

1 Ja viides enkeli puhalsi pasuunaan. Niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain.
2 Se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu niin kuin savu isosta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman.

3 Savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta niin kuin maan skorpioneilla on valta,
4 ja niille sanottiin etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään

Niin kolmannes auringosta ja kolmannes kuusta ja kolmannes tähdistä lyötiin, jotta kolmannes niistä pimenisi eikä päivä kolmannekselta näkyisi, ei myöskään yö.
13 Näin ja kuulin keskitaivaalla lentävän kotkan sanovan suurella äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvaisia niitten kolmen enkelin pasunan äänten tähden, jotka tulevat puhaltamaan pasunaan."

9. Luku

1 Viides enkeli puhalsi pasunaan; niin näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain.
2 Avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu niin kuin savu isosta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman.
3 Savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niin kuin maan skorpioneilla on valta,
4 ja niille sanottiin, etteivät vahingoittaisi maan ruohoa eikä mitään

niin kolmas osa auringosta ja kolmas osa kuusta ja kolmas osa tähdistä lyötiin vitsauksella, niin että kolmas osa niistä pimeni ja päivä kolmannelta osaltaan oli valoton, ja niin myös yö.
13 Ja minä näin, ja minä kuulin kotkan, joka lensi keskitaivaalla, sanovan suurella äänellä: "Voi, voi, voi maan päällä asuvaisia niiden jäljellä olevain pasunain äänten tähden, joihin kolmen enkelin vielä on määrä puhaltaa!"

9. Luku

1 Ja viides enkeli puhalsi pasunaan; niin minä näin tähden, taivaasta maan päälle pudonneen, ja sille annettiin syvyyden kaivon avain;
2 ja se avasi syvyyden kaivon, ja kaivosta nousi savu, niinkuin savu suuresta pätsistä, ja kaivon savu pimitti auringon ja ilman.
3 Ja savusta lähti heinäsirkkoja maan päälle, ja niille annettiin valta, niinkuin maan skorpioneilla on valta;
4 ja niille sanottiin, etteivät ne saa vahingoittaa maan ruohoa eikä mitään

vihantaa eikä yhtään puuta vaan ainoastaan niitä ihmisiä joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.
5 Niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta vaan ei tappaa heitä, ja niitten aiheuttama vaiva oli niin kuin skorpionin synnyttämä vaiva kun se ihmistä pistää.

6 Niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa eivätkä sitä löydä. He haluavat kuolla mutta kuolema pakenee heitä.

7 Heinäsirkat olivat muodoltaan sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niitten päässä oli ikään kuin seppeleet, kullan näköiset, ja niitten kasvot olivat niin kuin ihmisten kasvot.
8 Niillä oli hiukset niin kuin naisten hiukset, ja niitten hampaat olivat niin kuin leijonain hampaat.
9 Niillä oli haarniskat niin kuin rautahaarniskat, ja niitten siipien kohina oli niin kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun.
10 Niillä oli pyrstöt, samanlaiset kuin *skorpioneilla, ja niitten pyrstöissä oli pistimet, ja niillä oli valta° * vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoasti ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.
5 Niille annettiin valta, etteivät tappaisi heitä, vaan että heitä vaivattaisiin viisi kuukautta, ja niitten vaiva oli niin kuin skorpionin vaiva, kun se ihmistä pistää.
6 Niinä päivinä ihmiset hakevat kuolemaa eivätkä sitä löydä. Haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.

7 Heinäsirkkain muoto oli sotaan varustettujen hevosten kaltainen ja niitten päässä oli ikään kuin seppeleitä, kullan näköisiä, ja kasvonsa olivat niin kuin ihmisten kasvot;
8 niillä oli hiukset niin kuin naisten hiukset, ja hampaansa olivat kuin leijonan hampaat.
9 Niillä oli haarniskat kuin rautahaarniskat, ja siipeinsä kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun.
10 Niillä on pyrstöt niin kuin skorpioneilla ja pistimet, ja pyrstöissään niillä on voimansa vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

vihantaa eikä yhtään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ole Jumalan sinettiä otsassaan.
5 Ja niille annettiin valta vaivata heitä viisi kuukautta, vaan ei tappaa heitä; ja ne vaivasivat, niinkuin vaivaa skorpioni, kun se ihmistä pistää.

6 Ja niinä päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, eivätkä sitä löydä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä.
7 Ja heinäsirkat olivat sotaan varustettujen hevosten kaltaiset, ja niillä oli päässään ikäänkuin seppeleet, kullan näköiset, ja niiden kasvot olivat ikäänkuin ihmisten kasvot;
8 ja niillä oli hiukset niinkuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat niinkuin leijonain hampaat.
9 Ja niillä oli haarniskat ikäänkuin rautahaarniskat, ja niiden siipien kohina oli kuin sotavaunujen ryske monien hevosten kiitäessä taisteluun.
10 Ja niillä oli pyrstöt niinkuin skorpioneilla ja pistimet, ja pyrstöissänsä niillä oli voima vahingoittaa ihmisiä viisi kuukautta.

11 Niillä oli kuninkaana syvyyden enkeli. Sen nimi on hepreaksi Abaddon, ja kreikassa sillä on nimenä Apollyon*.
12 Ensimmäinen "voi!" on mennyt. Katso, tulee vielä kaksi voi-huutoa tämän jälkeen."

KUUDES PASUUNA SOI

13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasuunaan. Niin kuulin äänen Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta,

14 ja se sanoi kuudennelle enkelille jolla oli pasuuna: "Päästä ne neljä enkeliä jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella."
15 Niin päästettiin ne neljä enkeliä jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä.

16 Ja ratsuväen sotilaitten* luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta. Kuulin niitten luvun.

17 Ja tällaisina näin hevoset näyssä ja niitten selässä istujat; niillä oli tulipunaiset

11 Niillä on kuninkaana syvyyden enkeli; sen nimi on hepreaksi Abaddon ja kreikassa sillä on nimenä Apollion.
12 Ensimäinen "voi!" on mennyt. Katso, tulee vielä kaksi "voi"-huutoa tämän jälkeen.

13 Kuudes enkeli puhalsi pasunaan; niin kuulin äänen tulevan Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta
14 ja sanovan kuudennelle enkelille, jolla oli pasuna: "Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat siteissä suuren Eufrat-virran varrella."
15 Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka tunnilleen, päivälleen, kuukaudelleen ja ajastajalleen olivat valmiina tappamaan kolmanneksen ihmisistä.
16 Ratsuväen joukkojen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta; kuulin niitten luvun.

17 Niin näin hevoset näyssä ja niitten selässä istujat, joilla on tulipunaiset ja

11 Niillä oli kuninkaanaan syvyyden enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon.
12 Ensimmäinen "voi!" on mennyt; katso, tulee vielä kaksi "voi!" -huutoa tämän jälkeen.

13 Ja kuudes enkeli puhalsi pasunaan; niin minä kuulin äänen tulevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta, Jumalan edestä,
14 ja se sanoi kuudennelle enkelille, jolla oli pasuna: "Päästä ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella".
15 Silloin päästettiin ne neljä enkeliä, jotka hetkelleen, päivälleen, kuukaudelleen ja vuodelleen olivat valmiina tappamaan kolmannen osan ihmisistä.
16 Ja ratsuväen joukkojen luku oli kaksikymmentä tuhatta kertaa kymmenen tuhatta; minä kuulin niiden luvun.
17 Ja tämänkaltaisilta minusta näyttivät hevoset ja niiden selässä istujat näyssä:

ja siniset* ja tulikiven keltaiset haarniskat, ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niitten suusta lähti tulta ja savua ja tulikiveä."

18 Näistä kolmesta [vitsauksesta] sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä jotka lähtivät niitten suusta.
19 Sillä niitten* voima oli niitten suussa [ja niitten hännässä]. Sillä niitten hännät olivat käärmeitten kaltaiset; niissä oli päät ja niillä ne vahingoittivat."

20 Jäljelle jääneet ihmiset joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät kuitenkaan muuttaneet mieltään kättensä tekojen suhteen niin etteivät olisi palvoneet riivaajia ja kultaisia ja hopeisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.

21 He eivät muuttaneet mieltään murhiensa eikä noituuksiensa eikä haureutensa eikä varkauksiensa suhteen.

punasiniset ja tulikivenkeltaiset haarniskat; hevosten päät ovat kuin leijonain päät ja niitten suusta lähtee tulta ja savua ja tulikiveä.

18 Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmannes ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä, joka lähtee niitten suusta.
19 Sillä hevosten voima on niitten suussa ja niitten hännässä; niitten hännät ovat näet käärmeitten kaltaiset; niissä on päät ja niillä tuhoavat.

20 Jäljelle jääneet ihmiset, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät kääntyneet kättensä teoista, niin etteivät olisi palvoneet riivaajia ja kultaisia ja hopeisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.
21 Eivät kääntyneet murhistaan eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.

ratsastajilla oli tulipunaiset ja tummansinervät ja tulikivenkeltaiset haarniskat; ja hevosten päät olivat kuin leijonain päät, ja niiden suusta lähti tuli ja savu ja tulikivi.
18 Näistä kolmesta vitsauksesta sai kolmas osa ihmisiä surmansa: tulesta ja savusta ja tulikivestä, jotka lähtivät niiden suusta.
19 Sillä hevosten voima oli niiden suussa ja niiden hännässä; niiden hännät näet olivat käärmeitten kaltaiset, ja niissä oli päät, joilla ne vahingoittivat.
20 Ja jäljelle jääneet ihmiset, ne, joita ei tapettu näillä vitsauksilla, eivät tehneet parannusta kättensä teoista, niin että olisivat lakanneet kumartamasta riivaajia ja kultaisia ja hopeaisia ja vaskisia ja kivisiä ja puisia epäjumalankuvia, jotka eivät voi nähdä eikä kuulla eikä kävellä.
21 He eivät tehneet parannusta murhistaan eikä velhouksistaan eikä haureudestaan eikä varkauksistaan.

ERÄS ENKELI JULISTAA AJAN PÄÄTTYVÄN

1 Näin toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta pilveen verhottuna ja sateenkaari pään päällä, ja hänen kasvonsa olivat niin kuin aurinko ja hänen jalkansa niin kuin tulipatsaat.

2 Hänen kädessään oli avattu kirjanen. Ja hän asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3 ja huusi voimakkaalla äänellä niin kuin leijona karjuu. Kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosenjylinää äänensä kuulua.

4 Kun ne seitsemän ukkosenjylinää *olivat antaneet äänensä kuulua*, aioin kirjoittaa, mutta kuulin äänen taivaasta sanovan (minulle): "Sinetöi se mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita."
5 Ja enkeli jonka näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti [oikean] kätensä taivasta kohti
6 ja vannoi Hänen kauttaan joka elää iäisesti*, Hänen joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja maan ja mitä siinä on,

10. Luku

1 Näin toisen väkevän enkelin tulevan alas taivaasta, pilveen puettuna ja sateenkaari pään päällä, ja kasvonsa olivat kuin aurinko ja jalkansa kuin tulipatsaat.

2 Kädessään oli avattu pieni kirjakäärö. Asetti oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle;
3 huusi suurella äänellä niin kuin leijona ärjyy. Kun huusi, antoivat seitsemän ukkosenjylinää äänensä kuulua.
4 Kun seitsemän ukkosenjylinää antoivat äänensä kuulua, aioin kirjoittaa, mutta kuulin äänen taivaasta sanovan minulle: "Sinetöi se, mitä seitsemän ukkosenjylinää puhui, äläkä sitä kirjoita."
5 Enkeli, jonka näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti
6 ja vannoi Hänen kauttansa, joka elää mailmanajasta mailmanaikaan, joka loi taivaan ja mitä siinä on ja

10. Luku

1 Ja minä näin erään toisen, väkevän enkelin tulevan alas taivaasta; hänen verhonaan oli pilvi, ja taivaankaari oli hänen päänsä päällä, ja hänen kasvonsa olivat niinkuin aurinko, ja hänen jalkansa niinkuin tulipatsaat,
2 ja hänellä oli kädessään avattu kirjanen. Ja hän laski oikean jalkansa meren päälle ja vasemman maan päälle

3 ja huusi suurella äänellä, niinkuin leijona ärjyy; ja kun hän huusi, antoivat ne seitsemän ukkosen jylinää ääntensä puhua.
4 Ja kun ne seitsemän ukkosenjylinää olivat puhuneet, yritin minä kirjoittaa, mutta minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Pane sinetin taakse, mitä ne seitsemän ukkosenjylinää puhuivat, äläkä sitä kirjoita".
5 Ja enkeli, jonka minä näin seisovan meren päällä ja maan päällä, kohotti oikean kätensä taivasta kohti
6 ja vannoi hänen kauttansa, joka elää aina ja iankaikkisesti, hänen, joka on luonut taivaan ja mitä siinä on, ja

ja meren ja mitä siinä on, ettei aikaa ole
enää oleva,

7 vaan seitsemännen enkelin äänen
päivinä, kun hän puhaltaa pasuunaan, käy
myös Jumalan salaisuus täytäntöön, niin
kuin Hän on ilosanomana julistanut
palvelijoilleen profeetoille.

8 *Ääni jonka olin kuullut taivaasta, puhui
taas minulle ja sanoi:. "Mene ja ota avattu
kirjanen° joka on meren päällä ja maan
päällä seisovan enkelin kädessä."

9 Niin menin enkelin luo ja *sanoin
hänelle: "Anna minulle kirjanen." Hän
sanoi minulle: "Ota ja syö se. Se
karvastelee vatsaasi mutta suussasi se on
makea kuin hunaja."

10 Niin otin kirjasen enkelin kädestä ja
söin sen. Ja se oli suussani makea kuin
hunaja, mutta sen syötyäni vatsaani
karvasteli.
11 Ja *hän sanoi minulle*: "Sinun tulee
taas profetoida monista kansoista ja
kansakunnista ja kielistä ja kuninkaista."

maan ja mitä siinä on ja meren ja
mitä siinä on: "Aikaa ei ole enää,

7 vaan seitsemännen enkelin äänen
päivinä, kun puhaltaa pasunaan, käy
myös Jumalan salaisuus täytäntöön,
niin kuin Hän on hyvän sanoman
ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille."

8 Ääni, jonka olin kuullut taivaasta,
puhui taas minulle ja sanoi: "Mene ja
ota pieni kirjakäärö, joka avattuna on
meren päällä ja maan päällä seisovan
enkelin kädessä."
9 Niin menin enkelin tykö ja sanoin
hänelle: "Anna minulle pieni kirjakäärö."
Sanoo minulle: "Ota ja syö se; se
karvastelee mahaasi, mutta suussasi se
on makea kuin hunaja."

10 Niin otin pienen kirjakäärön
enkelin kädestä ja söin sen. Se oli
suussani makea kuin hunaja, mutta
sen syötyäni mahaani karvasteli.
11 Sanovat minulle: "Sinun tulee taas
profetoida monista kansoista ja
kansakunnista ja kielistä ja
kuninkaista."

maan ja mitä siinä on, ja meren ja
mitä siinä on, ettei enää ole oleva
aikaa,
7 vaan että niinä päivinä, jolloin
seitsemännen enkelin ääni kuuluu
hänen puhaltaessaan pasunaan,
Jumalan salaisuus käy täytäntöön sen
hyvän sanoman mukaan, jonka hän on
ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille.
8 Ja sen äänen, jonka minä olin
kuullut taivaasta, kuulin taas puhuvan
minulle ja sanovan: "Mene ja ota tuo
avattu kirjakäärö, joka on meren ja
maan päällä seisovan enkelin kädessä".
9 Ja minä menin enkelin tykö ja
pyysin, että hän antaisi minulle sen
kirjasen. Ja hän sanoi minulle: "Ota ja
syö se; se on karvasteleva vatsassasi,
mutta suussasi se on oleva makea kuin
hunaja".
10 Niin minä otin kirjasen enkelin
kädestä ja söin sen; se oli minun
suussani makea kuin hunaja; mutta sen
syötyäni minun vatsaani karvasteli.
11 Ja minulle sanottiin: "Sinun tulee
taas profetoida monista kansoista ja
kansanheimoista ja kielistä ja
kuninkaista".

JUMALAN TEMPPELI MITATAAN

1 Minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja *enkeli seisoi ja sanoi*: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne jotka siinä palvovat."
2 Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanoille, ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta."

KAKSI TODISTAJAA, TOINEN VOI-HUUTO

3 Minä annan kahdelle todistajalleni tehtävän ja he profetoivat säkkeihin pukeutuneina tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.
4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa jotka seisovat maan Jumalan* edessä.
5 Jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa. Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän näin saava surmansa.
6 Heillä on valta sulkea taivas niin ettei tule sadetta heidän profetoimisensa

11. Luku

1 Minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä palvovat.
2 Temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanille, ja ne tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentä kaksi kuukautta.

3 Annan kahdelle todistajalleni tehtävän ja profetoivat säkkiin pukeutuneina tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää."
4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä.
5 Jos joku tahtoo heidät tuhota, lähtee tuli heidän suustansa ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heidät tuhota, on hän sillä tavoin saava surmansa.
6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei tule sadetta profetoimisensa

11. Luku

1 Ja minulle annettiin sauvan kaltainen ruoko ja sanottiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari ja ne, jotka siinä kumartaen rukoilevat.
2 Mutta temppelin ulkopuolella oleva esikartano erota pois, äläkä sitä mittaa, sillä se on annettu pakanakansoille; ja he tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta.

3 Ja minä annan kahdelle todistajalleni toimeksi säkkipukuihin puettuina profetoida tuhannen kahdensadan kuudenkymmenen päivän ajan."
4 Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja ne kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä.
5 Ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa; ja jos joku tahtoo heitä vahingoittaa, on hän saava surmansa sillä tavalla.
6 Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän

päivinä, ja heillä on valta *muuttaa vedet* vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

7 Kun he ovat lopettaneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto sotaa heitä vastaan ja voittaa heidät ja tappaa heidät.

8 Heidän ruumiinsa* makaavat sen ison kaupungin kadulla jota hengellisesti puhuen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös Herramme* naulittiin ristiin.

9 Ihmiset eri kansoista ja heimoista ja kielistä ja kansakunnista *katselevat heidän ruumistaan* kolme ja puoli päivää eivätkä salli että heidän ruumiinsa pannaan hautaan.

10 Ne jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen, sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä jotka maan päällä asuvat.

11 Mutta niitten kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän

päivinä, ja heillä on valta vetten yli muuttaa ne vereksi ja iskeä maata kaikkinaisilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat.

7 Kun ovat päättäneet todistamisensa, käy syvyydestä nouseva peto sotaa heitä vastaan ja voittaa heidät ja tappaa heidät.

8 Ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin turulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös Herransa ristiin naulittiin.

9 Ihmiset eri kansoista ja heimoista ja kielistä ja kansakunnista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää eivätkä salli, että ruumiinsa pannaan hautaan.

10 Ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen, sillä nämä kaksi profeettaa vaivasivat maan päällä asuvaisia.

11 Kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän henki,

profetoimisensa päivinä, ja heillä on valta muuttaa vedet vereksi ja lyödä maata kaikkinaisilla vitsauksilla, niin usein kuin tahtovat.

7 Ja kun he ovat lopettaneet todistamisensa, on peto, se, joka nousee syvyydestä, käyvä sotaa heitä vastaan ja voittava heidät ja tappava heidät.

8 Ja heidän ruumiinsa viruvat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti puhuen kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi ja jossa myös heidän Herransa ristiinnaulittiin.

9 Ja ihmiset eri kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista näkevät heidän ruumiinsa kolme ja puoli päivää, eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan.

10 Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heidän kohtalostaan ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toisilleen; sillä nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet niitä, jotka maan päällä asuvat.

11 Ja niiden kolmen ja puolen päivän kuluttua meni heihin Jumalasta elämän

henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne jotka näkivät heidät.
12 Ja he kuulivat voimakkaan äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät."

13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia sortui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemän tuhatta henkeä*, ja muut pelästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.
14 Toinen "voi!" on mennyt. Katso, kolmas "voi!" tulee pian."

SEITSEMÄS PASUUNA SOI

15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasuunaan. Niin taivaassa kuului voimakkaita ääniä jotka sanoivat: *"Maailman valtakunnat ovat tulleet Herramme ja Hänen Kristuksensa° omiksi*, ja Hän on hallitseva iäisesti."

16 Ne kaksikymmentä neljä vanhinta jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, heittäytyivät kasvoilleen ja palvoivat

ja nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät.
12 Kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin nousivat taivaaseen pilvessä ja vihollisensa näkivät heidät.

13 Sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys ja kymmenennes kaupunkia sortui ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemän tuhatta henkeä, ja muut pelästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.
14 Toinen "voi!" on mennyt; katso kolmas "voi!" tulee äkisti.

15 Seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin taivaassa kuului suuria ääniä, jotka sanoivat: "Mailman kuninkuus on tullut Herramme ja Kristuksensa omaksi, ja Hän on hallitseva mailmanajasta mailmanaikaan."
16 Kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, heittäysivät kasvoilleen ja

henki, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät.
12 Ja he kuulivat suuren äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne!" Niin he nousivat taivaaseen pilvessä, ja heidän vihollisensa näkivät heidät.
13 Ja sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenes osa kaupunkia kukistui, ja maanjäristyksessä sai surmansa seitsemäntuhatta henkeä, ja muut peljästyivät ja antoivat taivaan Jumalalle kunnian.
14 Toinen "voi!" on mennyt; katso, kolmas "voi!" tulee pian.

15 Ja seitsemäs enkeli puhalsi pasunaan; niin kuului taivaassa suuria ääniä, jotka sanoivat: "Maailman kuninkuus on tullut meidän Herrallemme ja hänen Voidellullensa, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti".

16 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoillensa ja

Jumalaa
17 sanoen: "Kiitämme sinua, Herra Jumala Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit (ja joka olet tuleva), että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen."
18 Ja kansakunnat ovat vihastuneet mutta sinun vihasi on tullut ja on tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille jotka nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne jotka maan turmelevat."

19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni ja Hänen liittonsa arkki näkyi Hänen temppelissään. Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristys ja isoja rakeita.

SYNNYTTÄVÄ VAIMO JA LOHIKÄÄRME

1 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo *pukunaan aurinko*, ja kuu jalkainsa alla ja päässään seppeleenä kaksitoista tähteä.

2 Hän oli raskaana ja huusi kun oli synnytyskivuissa ja hänen oli vaikea synnyttää.
3 Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja

palvoivat Jumalaa
17 sanoen: "Kiitämme Sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.
18 Pakanat ovat vihastuneet, mutta vihasi on tullut ja on tullut aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja nimeäsi pelkääville, pienille ja suurille, ja turmella maan turmelijat."

19 Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja liittonsa arkki näkyi Hänen temppelissään. Ja tuli salamia ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristys ja isoja rakeita.

12. Luku

1 Näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo puettuna aurinkoon ja kuu jalkainsa alla ja päässään seppelenä kaksitoista tähteä.
2 On raskaana ja huutaa ollen synnytyskivuissa ja vaivattuna synnyttämisestä.
3 Näkyi toinen merkki taivaassa ja

kumartaen rukoilivat Jumalaa,
17 sanoen: "Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, siitä, että olet ottanut suuren voimasi ja ottanut hallituksen.
18 Ja pakanakansat ovat vihastuneet, mutta sinun vihasi on tullut, ja tullut on aika tuomita kuolleet ja maksaa palkka sinun palvelijoillesi profeetoille ja pyhille ja niille, jotka sinun nimeäsi pelkäävät, pienille ja suurille, ja turmella ne, jotka maan turmelevat."
19 Ja Jumalan temppeli taivaassa aukeni, ja hänen liittonsa arkki näkyi hänen temppelissään, ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää ja maanjäristystä ja suuria rakeita.

12. Luku

1 Ja näkyi suuri merkki taivaassa: vaimo, vaatetettu auringolla, ja kuu hänen jalkojensa alla, ja hänen päässään seppeleenä kaksitoista tähteä.
2 Hän oli raskaana ja huusi synnytyskivuissaan, ja hänen oli vaikea synnyttää.
3 Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja

katso: suuri tulipunainen lohikäärme jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja sen päissä seitsemän kruunua.

4 Ja sen pyrstö lakaisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohi käärme seisoi synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa kun hän synnyttäisi.
5 Ja hän synnytti poikalapsen joka on kaitseva kaikkia pakana kansoja rautavaltikalla. Ja hänen lapsensa temmattiin Jumala luo ja Hänen valtaistuimensa luo.
6 Mutta vaimo pakeni autio maahan jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka jotta häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.

LOHIKÄÄRME VOITETAAN, KOLMAS VOI-HUUTO

7 Ja taivaassa syttyi sota. Miikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan, ja lohikäärme taisteli enkeleineen,

8 mutta he eivät voittaneet, eikä *heille

katso: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea ja päissään seitsemän kruunua.

4 Sen pyrstö vetää pois kolmanneksen taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun synnyttäisi.
5 Synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakania rautaisella valtikalla; ja lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja valtaistuimensa tykö.

6 Vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä on Jumalan valmistama paikka, jotta elättäisivät häntä siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.

7 Syttyi sota taivaassa: Miikael ja enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan, ja lohikäärme soti ja enkelinsä,
8 mutta eivät voittaneet, eikä heille

katso: suuri, tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua;
4 ja sen pyrstö pyyhkäisi pois kolmannen osan taivaan tähtiä ja heitti ne maan päälle. Ja lohikäärme seisoi synnyttämäisillään olevan vaimon edessä nielläkseen hänen lapsensa, kun hän sen synnyttäisi.
5 Ja hän synnytti poikalapsen, joka on kaitseva kaikkia pakanakansoja rautaisella valtikalla; ja hänen lapsensa temmattiin Jumalan tykö ja hänen valtaistuimensa tykö.
6 Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.

7 Ja syttyi sota taivaassa: Miikael ja hänen enkelinsä sotivat lohikäärmettä vastaan; ja lohikäärme ja hänen enkelinsä sotivat,
8 mutta eivät voittaneet, eikä heillä

enää löytynyt sijaa* taivaassa.
9 Se suuri lohikäärme heitettiin ulos, se vanha käärme, jota kutsutaan Paholaiseksi ja Saatanaksi, koko maanpiirin villitsijä, hänet heitettiin maan päälle ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssaan.
10 Kuulin voimakkaan äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut Jumalamme pelastus ja voima ja valtakunta ja Hänen Kristuksensa* valta, sillä veljiemme syyttäjä joka yöt päivät syytti heitä Jumalamme edessä, on heitetty maahan°."

11 Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren voimalla ja todistuksensa sanalla eivätkä ole henkeään rakastaneet *kuolemankaan edessä*.

12 Sen vuoksi riemuitkaa taivaat ja te jotka niissä asutte! Voi *maan ja meren asukkaita*, sillä paholainen on astunut alas luoksenne ja pitää suurta vihaa tietäessään että hänellä on lyhyt aika!”

enää ollut sijaa taivaassa.
9 Suuri lohikäärme, vanha kyy, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle ja enkelinsä heitettiin mukanaan.
10 Kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut Jumalamme autuus ja voima ja valtakunta ja Kristuksensa valta, sillä veljiemme syyttäjä, joka yötä ja päivää syytti heitä Jumalamme edessä, on heitetty alas.

11 Ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta eivätkä ole henkeään rakastaneet, kuuliaisina kuolemaan asti.

12 Sen tähden riemuitkaa taivaat ja niissä asuvaiset! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas tykönne pitäen suurta vihaa tietäessään, että sillä on lyhyt aika!"

enää ollut sijaa taivaassa.
9 Ja suuri lohikäärme, se vanha käärme, jota perkeleeksi ja saatanaksi kutsutaan, koko maanpiirin villitsijä, heitettiin maan päälle, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssansa.
10 Ja minä kuulin suuren äänen taivaassa sanovan: "Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta ja hänen Voideltunsa valta, sillä meidän veljiemme syyttäjä, joka yöt ja päivät syytti heitä meidän Jumalamme edessä, on heitetty ulos.
11 Ja he ovat voittaneet hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta, eivätkä ole henkeänsä rakastaneet, vaan olleet alttiit kuolemaan asti.
12 Sentähden riemuitkaa, taivaat, ja te, jotka niissä asutte! Voi maata ja merta, sillä perkele on astunut alas teidän luoksenne pitäen suurta vihaa, koska hän tietää, että hänellä on vähän aikaa!"

LOHIKÄÄRME AJAA TAKAA VAIMOA

13 Havaittuaan olevansa heitetty maan päälle lohikäärme ajoi takaa vaimoa joka oli synnyttänyt poikalapsen.

14 Mutta vaimolle annettiin ison kotkan kaksi siipeä hänen lentääkseen autiomaahan sille paikalleen jossa häntä elätetään aika ja ajat ja puoli aikaa suojassa* käärmeeltä.
15 Niin käärme syöksi kidastaan vaimon jälkeen vettä niin kuin virran saattaakseen hänet virran vietäväksi.
16 Mutta maa auttoi vaimoa, ja maa avasi suunsa ja nieli virran jonka lohikäärme oli syössyt kidastaan.
17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiään vastaan jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen (Kristuksen) todistus.

13 Nähtyään olevansa heitetty maan päälle lohikäärme ajoi takaa vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt.

14 Vaimolle annettiin ison kotkan kaksi siipeä hänen lentääkseen erämaahan paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja ajat ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.
15 Niin käärme syöksi suustaan vaimon jälkeen vettä niin kuin virran saattaakseen hänet virran vietäväksi.
16 Mutta maa auttoi vaimoa, ja maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt suustansa.
17 Lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitivät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

13 Ja kun lohikäärme näki olevansa heitetty maan päälle, ajoi hän takaa sitä vaimoa, joka oli poikalapsen synnyttänyt.
14 Mutta vaimolle annettiin sen suuren kotkan kaksi siipeä hänen lentääksensä erämaahan sille paikalleen, jossa häntä elätetään aika ja kaksi aikaa ja puoli aikaa poissa käärmeen näkyvistä.
15 Ja käärme syöksi kidastansa vaimon jälkeen vettä niinkuin virran, saattaakseen hänet virran vietäväksi.
16 Mutta maa auttoi vaimoa: maa avasi suunsa ja nieli virran, jonka lohikäärme oli syössyt kidastansa.
17 Ja lohikäärme vihastui vaimoon ja lähti käymään sotaa muita hänen jälkeläisiänsä vastaan, jotka pitävät Jumalan käskyt ja joilla on Jeesuksen todistus.

PETO JA LOHIKÄÄRME

18 Ja *minä asetuin* meren hiekalle.

18 Asettui meren hiekalle.

18 Ja se asettui seisomaan meren hiekalle.

13. Luku

1 Niin minä näin että merestä nousi peto jolla oli *seitsemän päätä ja kymmenen sarvea* ja sarvissaan kymmenen kruunua ja päissään °rienaava nimi°.

2 Peto jonka näin oli leopardin näköinen ja sen jalat niin kuin karhun ja sen kita niin kuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

3 Näin yhden sen päistä olevan ikään kuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parani. Ja koko maa ihmetteli* petoa°.
4 Ja he palvoivat lohikäärmettä joka* oli antanut vallan pedolle, ja palvoivat petoa sanoen: "Kuka on pedon °vertainen? Kuka° voi sotia sitä vastaan?"

5 Sille annettiin suu puhua suuria ja rienauksia, ja sille annettiin valta *käydä sotaa* neljäkymmentä kaksi kuukautta.

6 Se avasi suunsa rienaukseen Jumalaa vastaan rienatakseen Hänen nimeään ja

13. Luku

1 Näin, että merestä nousi peto, jolla oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä ja sarvissaan kymmenen kruunua ja päissään rienaavia nimiä.

2 Peto, jonka näin, oli leopartin näköinen ja jalkansa niin kuin karhun ja kitansa niin kuin leijonan.
Lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.

3 Näin yhden sen päistä olevan ikään kuin kuoliaaksi haavoitetun, ja sen kuolinhaava parani. Koko maa ihmetteli petoa.
4 Palvoivat lohikäärmettä, koska oli antanut vallan pedolle, ja palvoivat petoa sanoen: "Kuka on petoon verrattavissa; kuka voi sotia sitä vastaan?"
5 Sille annettiin suu puhua suuria ja rienauksia, ja sille annettiin valta toimia neljäkymmentä kaksi kuukautta.

6 Avasi suunsa Jumalaa rienaamaan, rienatakseen Hänen nimeänsä ja

13. Luku

1 Ja minä näin pedon nousevan merestä; sillä oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sarvissansa kymmenen kruunua, ja sen päihin oli kirjoitettu pilkkaavia nimiä.
2 Ja peto, jonka minä näin, oli leopardin näköinen, ja sen jalat ikäänkuin karhun, ja sen kita niinkuin leijonan kita. Ja lohikäärme antoi sille voimansa ja valtaistuimensa ja suuren vallan.
3 Ja minä näin yhden sen päistä olevan ikäänkuin kuoliaaksi haavoitetun, mutta sen kuolinhaava parantui. Ja koko maa seurasi ihmetellen petoa.
4 Ja he kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: "Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?"
5 Ja sille annettiin suu puhua suuria sanoja ja pilkkapuheita, ja sille annettiin valta tehdä sitä neljäkymmentä kaksi kuukautta.
6 Ja se avasi suunsa Jumalaa pilkkaamaan, pilkatakseen hänen

Hänen majaansa (ja) niitä jotka taivaassa asuvat.
7 Sen annettiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat [ja kansat] ja kielet ja kansakunnat.
8 Kaikki maan päällä asuvat palvovat sitä, *ne joitten nimet eivät ole *maailman perustamisesta asti kirjoitetut * teurastetun Karitsan elämänkirjaan.

9 Jos kenellä on korva, hän kuulkoon!
10 Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse menee vankeuteen. Jos kuka miekalla tappaa, hänet on miekalla tapettava. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.

majaansa ja niitä, jotka taivaassa asuvat.
7 Sen annettiin käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki heimot ja kansat ja kielet ja kansakunnat.
8 Kaikki maan päällä asuvaiset palvovat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettuna mailman perustamisesta asti teurastetun Karitsan elämän kirjaan.
9 Jos kellä on korva, kuulkoon.
10 Jos kuka vankeuteen vie, hän itse joutuu vankeuteen. Jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhäin kärsivällisyys ja usko.

nimeänsä ja hänen majaansa, niitä, jotka taivaassa asuvat.
7 Ja sille annettiin valta käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sen valtaan annettiin kaikki sukukunnat ja kansat ja kielet ja kansanheimot.
8 Ja kaikki maan päällä asuvaiset kumartavat sitä, jokainen, jonka nimi ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänkirjaan, hamasta maailman perustamisesta.
9 Jos kenellä on korva, hän kuulkoon.
10 Jos kuka vankeuteen vie, niin hän itse vankeuteen joutuu; jos kuka miekalla tappaa, hänet pitää miekalla tapettaman. Tässä on pyhien kärsivällisyys ja usko.

TOINEN PETO

11 Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea, samanlaiset kuin karitsalla, ja se puhui niin kuin lohikäärme.
12 Se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen edessä ja panee maan ja siinä asuvat palvomaan ensimmäistä petoa, sitä jonka kuolinhaava parani.

11 Näin, että toinen peto nousi maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niin kuin karitsalla ja se puhui niin kuin lohikäärme.
12 Se käyttää kaikkea ensimäisen pedon valtaa sen edessä ja saattaa maan ja siinä asuvaiset palvomaan ensimäistä petoa, jonka kuolinhaava

11 Ja minä näin toisen pedon nousevan maasta, ja sillä oli kaksi sarvea niinkuin karitsan sarvet, ja se puhui niinkuin lohikäärme.
12 Ja se käyttää kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen nähden ja saattaa maan ja siinä asuvaiset kumartamaan ensimmäistä petoa, sitä, jonka

13 Ja se tekee suuria ihmeitä niin että
saa tulenkin taivaasta lankeamaan
maahan ihmisten nähden.
14 Se eksyttää maan päällä asuvat niillä
ihmeillä joita sen annettiin tehdä pedon
edessä. Ja se käskee maan päällä
asuvien tehdä kuvan pedolle jossa oli
miekanhaava ja joka virkosi.

15 Sille annettiin valta antaa pedon
kuvalle henki jotta pedon kuva puhuisikin
ja saisi aikaan, että ketkä vain eivät
palvoneet pedon kuvaa, ne tapettaisiin.

16 Ja se taivuttaa kaikki, pienet ja suuret,
sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat että
orjat, niin että *se panee heihin merkin
heidän* oikeaan käteensä tai otsaansa,
17 jottei kukaan muu voisi ostaa tai
myydä kuin se jossa on merkki, (joko)
pedon nimi tai sen nimen luku.
18 Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrys,
laskekoon pedon luvun, sillä se on
ihmisen luku, ja sen luku on kuusisataa
kuusikymmentä kuusi.

parani.
13 Tekee suuria ihmeitä, niin että saa
tulenkin taivaasta lankeamaan maahan
ihmisten nähden.
14 Villitsee maan päällä asuvaisia
niillä ihmeillä, joita sen annettiin tehdä
pedon edessä. Opettaa maan päällä
asuvaiset tekemään kuvan pedolle,
jossa on miekan haava ja joka virkosi.

15 Sille annettiin valta antaa pedon
kuvalle henki, jotta pedon kuva
puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä
vain eivät palvo pedon kuvaa, ne
tapettaisiin.
16 Saattaa kaikki, pienet ja suuret,
sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat
että orjat, panemaan merkin oikeaan
käteensä tai otsaansa
17 ja ettei kukaan muu voisi ostaa
eikä myydä kuin se, jossa on merkki:
pedon nimi tai sen nimen luku.
18 Tässä on viisaus. Jolla on
ymmärrys, laskekoon pedon luvun; sillä
se on ihmisen luku, ja sen luku on
kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

kuolinhaava parani.
13 Ja se tekee suuria ihmeitä, niin että
saa tulenkin taivaasta lankeamaan
maahan ihmisten nähden.
14 Ja se villitsee maan päällä
asuvaiset niillä ihmeillä, joita sen
sallittiin tehdä pedon nähden; se
yllyttää maan päällä asuvaiset
tekemään sen pedon kuvan, jossa oli
miekanhaava ja joka virkosi.
15 Ja sille annettiin valta antaa pedon
kuvalle henki, että pedon kuva
puhuisikin ja saisi aikaan, että ketkä
vain eivät kumartaneet pedon kuvaa, ne
tapettaisiin.
16 Ja se saa kaikki, pienet ja suuret,
sekä rikkaat että köyhät, sekä vapaat
että orjat, panemaan merkin oikeaan
käteensä tai otsaansa,
17 ettei kukaan muu voisi ostaa eikä
myydä kuin se, jossa on merkki: pedon
nimi tai sen nimen luku.
18 Tässä on viisaus. Jolla ymmärrys
on, se laskekoon pedon luvun; sillä se
on ihmisen luku. Ja sen luku on
kuusisataa kuusikymmentä kuusi.

KARITSA JA 144 000 MAASTA OSTETTUA

1 Ja Ja minä näin, ja katso: Karitsa seisoi Siionin vuorella ja ja Hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta joitten otsaan oli kirjoitettu [Hänen nimensä ja] Hänen Isänsä nimi.
2 Kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhun a ikään kuin ankaran ukkosenjylinän, ja *kuulin kanteleitaan soittavien kanteleensoittajain äänen*.

3 Ja he lauloivat (ikään kuin) uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä. Eikä kukaan voinut oppia sitä virttä paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta jotka ovat ostetut maasta.
4 Nämä ovat ne jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat koskemattomia*. Nämä ovat ne jotka seuraavat Karitsaa mihin ikinä Hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä erikoisena Jumalalle ja Karitsalle,

5 eikä heidän suussaan ole havaittu vilppiä*, (sillä) he ovat tahrattomat

14. Luku

1 Näin ja katso: Karitsa seisoi Siionin vuorella ja kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joitten otsaan oli kirjoitettu Hänen nimensä ja Hänen Isänsä nimi.
2 Kuulin äänen taivaasta ikään kuin paljojen vetten pauhun ja ikään kuin suuren ukkosen jylinän, ja ääni, jonka kuulin, oli ikään kuin kantelensoittajain, kun kanteleitaan soittavat.

3 Veisaavat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voi oppia virttä paitsi sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.

4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuneet naisten kanssa, sillä ovat neitsyitä. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoksi Jumalalle ja Karitsalle,

5 eikä suussaan ole havaittu valhetta, sillä ovat tahrattomat.

14. Luku

1 Ja minä näin, ja katso, Karitsa seisoi Siionin vuorella, ja hänen kanssaan sata neljäkymmentä neljä tuhatta, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.
2 Ja minä kuulin äänen taivaasta ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän, ja ääni, jonka minä kuulin, oli ikäänkuin kanteleensoittajain, kun he kanteleitaan soittavat.
3 Ja he veisasivat uutta virttä valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä virttä, paitsi ne sata neljäkymmentä neljä tuhatta, jotka ovat ostetut maasta.
4 Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa; sillä he ovat niinkuin neitsyet. Nämä ovat ne, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä hän menee. Nämä ovat ostetut ihmisistä esikoiseksi Jumalalle ja Karitsalle,
5 eikä heidän suussaan ole valhetta havaittu; he ovat tahrattomat.

(Jumalan valtaistuimen edessä).

KOLME ENKELIÄ

6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla toisen enkelin jolla oli iäinen ilosanoma julistettavana maan päällä asuville, nimittäin kaikille kansakunnille ja heimoille ja kielille ja kansoille.

7 Hän sanoi voimakkaalla äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut, ja palvokaa Häntä joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet."
8 Ja seurasi [vielä] toinen enkeli joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on *Babylon, se suuri kaupunki, koska se* haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansakunnat."
9 Ja heitä seurasi [vielä] kolmas enkeli joka sanoi voimakkaalla äänellä: "Jos joku palvoo petoa ja sen kuvaa ja ottaa merkin otsaansa tai käteensä,"
10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä joka sekoittamatonna on kaadettu Hänen vihansa maljaan, ja häntä

6 Näin lentävän keskitaivaalla toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankelio julistettavana maan päällä asuville ja kaikille kansakunnille ja heimoille ja kielille ja kansoille.

7 Sanoi suurella äänellä: "Pelätkää Jumalaa ja antakaa Hänelle kunnia, sillä tuomionsa hetki on tullut, ja palvokaa Häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet."

8 Seurasi eräs toinen enkeli sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri Baabel, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat."

9 Heitä seurasi eräs kolmas enkeli sanoen suurella äänellä: "Jos joku palvoo petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,
10 niin hänkin juo Jumalan vihan viiniä, joka laimentamatonna on sekoitettu Hänen vihansa maljassa, ja

6 Ja minä näin lentävän keskitaivaalla erään toisen enkelin, jolla oli iankaikkinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuvaisille, kaikille kansanheimoille ja sukukunnille ja kielille ja kansoille.
7 Ja hän sanoi suurella äänellä: "Peljätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut, ja kumartakaa häntä, joka on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja vetten lähteet".
8 Ja seurasi vielä toinen enkeli, joka sanoi: "Kukistunut, kukistunut on se suuri Babylon, joka haureutensa vihan viinillä on juottanut kaikki kansat".

9 Ja heitä seurasi vielä kolmas enkeli, joka sanoi suurella äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa sen merkin otsaansa tai käteensä,
10 niin hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka sekoittamattomana on kaadettu hänen vihansa maljaan, ja

vaivataan tulella ja tulikivellä pyhäin enkelten edessä ja Karitsan edessä.

11 Ja heidän vaivansa savu nousee ainaisesti*, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä jotka palvovat petoa ja sen kuvaa, °eikä kenelläkään joka° ottaa sen nimen merkin.

12 Tässä on pyhäin kärsivällisyys, *tässä ne* jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon."
13 Sitten kuulin äänen taivaasta sanovan (minulle): "Kirjoita: Autuaat ne kuolleet jotka Herrassa kuolevat tästä lähin! Niin, sanoo Henki, he saavat levätä vaivoistaan, ja* heidän tekonsa seuraavat heitä."

häntä vaivataan tulella ja tulikivellä pyhäin enkelten edessä ja Karitsan edessä.
11 Heidän vaivansa savu nousee mailmanajasta mailmanaikaan, eikä ole lepoa päivällä eikä yöllä niillä, jotka palvovat petoa ja sen kuvaa, eikä kellään, joka ottaa sen nimen merkin.

12 Tässä on pyhäin kärsivällisyys, tässä ne, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon."
13 Kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Onnellisia ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästä lähin. Niin, sanoo Henki, että lepäävät vaivoistaan, sillä tekonsa seuraavat heitä."

häntä pitää tulella ja tulikivellä vaivattaman pyhien enkelien edessä ja Karitsan edessä.
11 Ja heidän vaivansa savu on nouseva aina ja iankaikkisesti, eikä heillä ole lepoa päivällä eikä yöllä, heillä, jotka petoa ja sen kuvaa kumartavat, eikä kenelläkään, joka ottaa sen nimen merkin.
12 Tässä on pyhien kärsivällisyys, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja Jeesuksen uskon.
13 Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: Autuaat ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästedes. Totisesti-sanoo Henki-he saavat levätä vaivoistansa, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä."

MAAN ELON LEIKKUU

14 Ja minä näin, ja katso: valkea pilvi, ja pilvellä istui Ihmiset Pojan näköinen. Hänellä oli päässään kultainen kruunu ja kädessään terävä sirppi.
15 Ja temppelistä tuli toinen enkeli huutaen voimakkaalla äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi leikkaa, sillä

14 Näin ja katso: valkea pilvi ja pilvellä istui Ihmisen Pojan kaltainen, jolla oli päässään kultainen seppel ja kädessään terävä sirppi.
15 Temppelistä tuli toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Ojenna sirppisi ja leikkaa,

14 Ja minä näin, ja katso: valkoinen pilvi, ja pilvellä istui Ihmisen Pojan muotoinen, päässänsä kultainen kruunu ja kädessänsä terävä sirppi.
15 Ja temppelistä tuli eräs toinen enkeli huutaen suurella äänellä pilvellä istuvalle: "Lähetä sirppisi ja leikkaa, sillä

aika on tullut sinun leikata koska maan elo on valmistunut."
16 Niin pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maan elo korjattiin.
17 Ja temppelistä joka on taivaassa, lähti toinen enkeli ja hänelläkin oli terävä sirppi.
18 Myös alttarista lähti toinen enkeli jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi voimakkaalla äänellä* sille jolla oli se terävä sirppi, ja sanoi: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa maan viinipuun tertut, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet."
19 Niin enkeli heitti sirppinsä maahan ja korjasi maan viinipuun tertut ja heitti ne Jumalan vihan isoon viinikuurnaan.

20 Ja kuuma poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta pursui verta hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.

SEITSEMÄN VIIMEISTÄ VITSAUSTA

1 Näin toisen merkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha täyttyy.

sillä aika on tullut leikata, koska maan elo on tuleentunut."
16 Niin pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle ja maa leikattiin.
17 Taivaan temppelistä lähti toinen enkeli, jolla myös oli terävä sirppi.

18 Alttarilta lähti toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja huusi suurella äänellä sille, jolla oli terävä sirppi, sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet."
19 Niin enkeli heitti sirppinsä maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan isoon kuurnaan.
20 Kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui verta hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän."

15. Luku

1 Näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan viha

leikkuuaika on tullut, ja maan elo on kypsynyt".
16 Ja pilvellä istuva heitti sirppinsä maan päälle, ja maa tuli leikatuksi.
17 Ja taivaan temppelistä lähti eräs toinen enkeli, ja hänelläkin oli terävä sirppi.
18 Ja alttarista lähti vielä toinen enkeli, jolla oli tuli vallassaan, ja hän huusi suurella äänellä sille, jolla oli se terävä sirppi, sanoen: "Lähetä terävä sirppisi ja korjaa tertut maan viinipuusta, sillä sen rypäleet ovat kypsyneet".
19 Ja enkeli heitti sirppinsä alas maahan ja korjasi maan viinipuun hedelmät ja heitti ne Jumalan vihan suureen kuurnaan.
20 Ja kuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja kuurnasta kuohui veri hevosten kuolaimiin asti, tuhannen kuudensadan vakomitan päähän.

15. Luku

1 Ja minä näin toisen tunnusmerkin taivaassa, suuren ja ihmeellisen: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niissä Jumalan

täyttyi.

viha täyttyy.

MOOSEKSEN JA KARITSAN VIRSI

2 Näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niitten jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja (sen merkistä,) sen nimen luvusta, seisovan *sillä lasisella merellä*, ja heillä oli Jumalan kanteleet.
3 He lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan virttä ja Karitsan virttä sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat tekosi, Herra Jumala Kaikkivaltias. Vanhurskaat ja oikeat ovat tiesi, sinä pyhäin* kuningas."

4 Kuka ei pelkäisi (sinua), Herra, ja ylistäisi nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä. Sillä kaikki kansakunnat tulevat ja palvovat edessäsi koska vanhurskaat tuomiosi* ovat tulleet julki.

2 Näin ikään kuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niitten, jotka olivat voittaneet pedon ja sen kuvan ja sen nimen luvun, seisovan lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kantelet.

3 Veisaavat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias. Vanhurskaat ja totuudelliset ovat tiesi, kansakuntain kuningas.
4 Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä, sillä kaikki kansakunnat tulevat ja palvovat edessäsi, koska vanhurskaat tuomiosi ovat tulleet julki."

2 Ja minä näin ikäänkuin lasisen meren, tulella sekoitetun, ja niiden, jotka olivat saaneet voiton pedosta ja sen kuvasta ja sen nimen luvusta, seisovan sillä lasisella merellä, ja heillä oli Jumalan kanteleet.
3 Ja he veisasivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, virttä ja Karitsan virttä, sanoen: "Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; vanhurskaat ja totiset ovat sinun tiesi, sinä kansojen kuningas.
4 Kuka ei pelkäisi, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet Pyhä; sillä kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinua, koska sinun vanhurskaat tuomiosi ovat julki tulleet."

SEITSEMÄN ENKELIÄ VIHAN MALJOINEEN

5 Tämän jälkeen näin (ja katso): todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin.
6 Ja ne seitsemän enkeliä joilla oli ne

5 Tämän jälkeen näin: todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin.

6 Seitsemän enkeliä, joilla oli

5 Ja sen jälkeen minä näin: todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin;

6 ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli ne

seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä puettuina puhtaaseen (ja) hohtavaan pellavavaatteeseen ja kultaiset vyöt rinnan ympäri vyötettyinä.
7 Yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, Hänen joka elää iäisesti*.

8 Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja Hänen voimastaan, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin ennen kuin niitten seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

ENSIMMÄINEN MALJA

1 Kuulin voimakkaan äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja valakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle."

2 Niin ensimmäinen lähti ja valoi maljansa maan päälle, ja tuli paha ja ilkeä paisetauti* niihin ihmisiin joissa oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa.

seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä puettuina puhtaaseen, hohtavaan aivinaan ja rinnoilta kultaisin vöin vyötettyinä.
7 Yksi neljästä olennosta antoi seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, Hänen, joka elää mailmanajasta mailmanaikaan.
8 Temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja Hänen voimastaan eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, kunnes seitsemän enkeliä olivat panneet seitsemän vitsaustansa täytäntöön.

16. Luku

1 Kuulin suuren äänen temppelistä sanovan seitsemälle enkelille: "Menkää ja valakaa seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle."

2 Ensimäinen lähti ja valoi maljansa maan päälle, ja tuli paha ja ilkeä paisesairaus ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa.

seitsemän vitsausta, lähtivät temppelistä, puettuina puhtaisiin, hohtaviin pellavavaatteisiin ja rinnoilta vyötettyinä kultaisilla vöillä.
7 Ja yksi niistä neljästä olennosta antoi niille seitsemälle enkelille seitsemän kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti.
8 Ja temppeli tuli savua täyteen Jumalan kirkkaudesta ja hänen voimastansa, eikä kukaan voinut mennä sisälle temppeliin, ennenkuin niiden seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli käynyt täytäntöön.

16. Luku

1 Ja minä kuulin suuren äänen temppelistä sanovan niille seitsemälle enkelille: "Menkää ja vuodattakaa ne seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle".
2 Ja ensimmäinen lähti ja vuodatti maljansa maan päälle; ja tuli pahoja ja ilkeitä paiseita niihin ihmisiin, joissa oli pedon merkki ja jotka kumarsivat sen kuvaa.

TOINEN MALJA

3 Toinen enkeli valoi maljansa mereen, ja se muuttui vereksi, ikään kuin kuolleen vereksi, ja jokainen *meressä elävä olento kuoli*.

3 Toinen enkeli valoi maljansa mereen, ja se tuli ikään kuin kuolleen vereksi, ja jokainen elävä olento kuoli, mitä meressä oli.

3 Ja toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se tuli vereksi, ikäänkuin kuolleen vereksi, ja jokainen elävä olento kuoli, mitä meressä oli.

KOLMAS MALJA

4 Kolmas enkeli valoi maljansa jokiin ja vetten lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi.

5 Ja kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä (Herra), joka olet ja joka olit *ja joka olet pyhä*, kun näin olet tuominnut."
6 Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juotavaksi, (sillä) he ovat sen ansainneet."
7 Ja kuulin *toisen enkelin alttarilta* sanovan: "Niin, Herra Jumala Kaikkivaltias, oikeat ja vanhurskaat ovat tuomiosi."

4 Kolmas enkeli valoi maljansa jokiin ja vetten lähteisiin ja ne tulivat vereksi.

5 Kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet Sinä, joka olet ja joka olit, Sinä pyhä, kun näin olet tuominnut,
6 sillä pyhäin ja profeettain verta ovat vuodattaneet, ja verta olet antanut heille juotavaksi. Ovat sen ansainneet."
7 Kuulin alttarin sanovan: "Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totuulliset ja vanhurskaat ovat tuomiosi."

4 Ja kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesilähteisiin, ja ne tulivat vereksi.
5 Ja minä kuulin vetten enkelin sanovan: "Vanhurskas olet sinä, joka olet ja joka olit, sinä Pyhä, kun näin olet tuominnut.
6 Sillä pyhien ja profeettain verta he ovat vuodattaneet, ja verta sinä olet antanut heille juoda; sen he ovat ansainneet."
7 Ja minä kuulin alttarin sanovan: "Totisesti, Herra Jumala, Kaikkivaltias, totiset ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi".

NELJÄS MALJA

8 Neljäs enkeli valoi maljansa aurinkoon,

8 Neljäs enkeli valoi maljansa

8 Ja neljäs enkeli vuodatti maljansa

ja sen sallittiin paahtaa ihmisiä tulella.

9 Niin ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja rienasivat Jumalan nimeä, Hänen jolla on vallassaan nämä vitsaukset, mutta he eivät muuttaneet mieltään antaakseen Hänelle kunnian.

aurinkoon, ja sille annettiin valta paahtaa ihmisiä tulella.
9 Niin ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja rienasivat Jumalan nimeä, Hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset, mutta eivät kääntyneet antaakseen Hänelle kunnian.

aurinkoon, ja sille annettiin valta paahtaa ihmisiä tulella.
9 Ja ihmiset paahtuivat kovassa helteessä ja pilkkasivat Jumalan nimeä, hänen, jolla on vallassaan nämä vitsaukset; mutta he eivät tehneet parannusta, niin että olisivat antaneet hänelle kunnian.

VIIDES MALJA

10 Viides enkeli valoi maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni,

11 ja he pureskelivat kieltään tuskan vuoksi rienasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa vuoksi mutta eivät muuttaneet mieltään tekojensa suhteen.

10 Viides enkeli valoi maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni. Pureskelivat kieltänsä tuskan tähden
11 ja rienasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden, mutta eivät kääntyneet teoistaan.

10 Ja viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ja he pureskelivat kielensä rikki tuskissansa
11 ja pilkkasivat taivaan Jumalaa tuskiensa ja paiseittensa tähden, mutta eivät tehneet parannusta teoistansa.

KUUDES MALJA

12 Kuudes enkeli valoi maljansa suureen Eufrat-virtaan. Niin sen vesi kuivui jotta valmistuisi tie auringon noususta tuleville kuninkaille.
13 Ja minä näin lohikäärmeen suusta ja

12 Kuudes enkeli valoi maljansa suuren Eufrat-virtaan. Niin sen vesi kuivui, jotta valmistuisi tie päivän noususta tuleville kuninkaille.
13 Näin lohikäärmeen suusta ja

12 Ja kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat-virtaan, ja sen vesi kuivui, että tie valmistuisi auringon noususta tuleville kuninkaille.
13 Ja minä näin lohikäärmeen suusta

pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä,: sammakoitten muotoista.
14 Sillä ne ovat riivaajain henkiä jotka tekevät tunnustekoja. Ne lähtevät (maan ja) koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan (sinä) Jumalan Kaikkivaltiaan suurena päivänä.
15 — "Katso, minä tulen niin kuin varas. Autuas se joka valvoo ja pitää vaatteistaan vaarin jottei hän kulkisi alastonna eikä hänen häpeäänsä nähtäisi!" —"
16 Ja Hän* kokosi heidät paikkaan jonka nimi hepreaksi on Harmagedon.

pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakkojen muotoista.
14 Ovat näet riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä. Lähtevät koko maanpiirin kuninkaitten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.
15 - Katso, tulen kuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, jottei vaeltaisi alasti eivätkä näkisi hänen häpeäänsä.

16 - Kokosivat heidät paikkaan, jonka nimi hepreaksi on Harmagedon.

ja pedon suusta ja väärän profeetan suusta lähtevän kolme saastaista henkeä, sammakon muotoista.
14 Sillä ne ovat riivaajain henkiä, jotka tekevät ihmeitä; ne lähtevät koko maanpiirin kuningasten luo kokoamaan heidät sotaan Jumalan, Kaikkivaltiaan, suurena päivänä.
15 -Katso, minä tulen niinkuin varas; autuas se, joka valvoo ja pitää vaatteistansa vaarin, ettei hän kulkisi alastomana eikä hänen häpeätänsä nähtäisi! -
16 Ja ne kokosivat heidät siihen paikkaan, jonka nimi hebreaksi on Harmagedon.

SEITSEMÄS MALJA

17 Seitsemäs enkeli valoi maljansa ilmaan, ja (taivaan) temppelistä, valtaistuimelta, lähti voimakas ääni joka sanoi: "Se on tapahtunut."
18 Ja tuli *ääniä ja ukkosenjylinää ja salamoita*, tuli suuri maanjäristys, jollaista ei ole ollut siitä asti kuin ihmisiä on ollut maan päällä, niin ankara, niin suuri maanjäristys·

17 Seitsemäs enkeli valoi maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni sanoen: "Se on tapahtunut."
18 Tuli salamia ja ääniä ja ukkosenjylinää, ja tuli suuri maanjäristys, jollaista ei ole ollut siitä asti, kun ihmisiä on ollut maan päällä, niin ankara, niin suuri maanjäristys.

17 Ja seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppelistä, valtaistuimelta, lähti suuri ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut".
18 Ja tuli salamoita ja ääniä ja ukkosenjylinää; ja tuli suuri maanjäristys, niin ankara ja suuri maanjäristys, ettei sen vertaista ole ollut siitä asti, kuin ihmisiä on ollut

19 Se suuri kaupunki meni kolmeen osaan ja kansakuntain kaupungit sortuivat. Ja suuri Babylon tuli muistoon Jumalan edessä, niin että Hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

20 Kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää näkynyt.
21 Ja isoja rakeita, noin leiviskän* painoisia, putosi taivaasta ihmisten päälle, ja ihmiset rienasivat Jumalaa raesateen vitsauksen vuoksi, sillä sen vitsaus oli ylen suuri.

SUURI PORTTO PEDON SELÄSSÄ

1 Yksi niistä seitsemästä enkelistä joilla oli ne seitsemän maljaa, tuli ja puhui kanssani sanoen (minulle): "Tule, näytän sinulle sen suuren porton tuomion, hänen joka istuu paljojen vetten päällä"

2 ja jonka kanssa maan hallitsijat* ovat haureutta harjoittaneet. Ja hänen haureutensa viinistä ovat maan päällä asuvat juopuneet."
3 Hän vei minut hengessä autiomaahan.

19 Suuri kaupunki meni kolmeen osaan ja kansakuntain kaupungit sortuivat. Suuri Baabel tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että Hän antoi sille kiivaan vihansa viinimaljan.

20 Kaikki saaret pakenivat eikä vuoria enää ollut.
21 Isoja rakeita, noin leiviskän painoisia, sataa taivaasta ihmisten päälle, mutta ihmiset rienasivat Jumalaa raesateen vitsauksen tähden, sillä sen vitsaus on ylen suuri.

17. Luku

1 Yksi seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle sanoen: "Tule, näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä,

2 hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet, ja hänen haureutensa viinistä ovat maan asukkaat juopuneet."
3 Vei minut hengessä erämaahan.

maan päällä.
19 Ja se suuri kaupunki meni kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit kukistuivat. Ja se suuri Babylon tuli muistetuksi Jumalan edessä, niin että hän antoi sille vihansa kiivauden viinimaljan.
20 Ja kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria enää ollut.
21 Ja suuria rakeita, leiviskän painoisia, satoi taivaasta ihmisten päälle; ja ihmiset pilkkasivat Jumalaa raesateen vitsauksen tähden, sillä se vitsaus oli ylen suuri.

17. Luku

1 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa, ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle sen suuren porton tuomion, joka istuu paljojen vetten päällä,
2 hänen, jonka kanssa maan kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet ja jonka haureuden viinistä maan asukkaat ovat juopuneet".
3 Ja hän vei minut hengessä

Ja näin naisen istuvan kirkkaan punaisen pedon selässä. Peto oli täynnä rienaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

4 Nainen oli puettu purppuraan ja kirkkaan punaiseen ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, ja hän piti kädessään kultaista maljaa täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettautta*.
5 Hänen otsaansa oli kirjoitettu *nimi, salaisuus: "Suuri* Babylon, maan porttojen ja kauhistusten äiti"."
6 Näin naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä. Nähdessäni hänet ihmettelin suuresti.

Näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä. Peto oli täynnä rienaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

4 Nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, täynnä haureutensa kauhistuksia ja riettauksia.

5 Otsaansa oli kirjoitettu nimi: "Salaisuus, suuri Baabel, maan porttojen ja kauhistusten äiti."
6 Näin naisen olevan juopuneena pyhäin verestä ja Jeesuksen todistajain verestä. Nähdessäni hänet ihmettelin suuresti.

erämaahan. Siellä minä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon selässä; peto oli täynnä pilkkaavia nimiä, ja sillä oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
4 Ja nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä ja piti kädessään kultaista maljaa, joka oli täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa riettauksia.
5 Ja hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "Suuri Babylon, maan porttojen ja kauhistuksien äiti".
6 Ja minä näin sen naisen olevan juovuksissa pyhien verestä ja Jeesuksen todistajain verestä; ja nähdessäni hänet minä suuresti ihmettelin.

NÄYN SELITYS

7 Niin enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Sanon sinulle naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea."

8 Peto jonka näit, oli eikä ole mutta on

7 Enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Sanon sinulle naisen salaisuuden ja pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.

8 Peto, jonka näit, oli eikä ole, mutta

7 Ja enkeli sanoi minulle: "Miksi ihmettelet? Minä sanon sinulle tuon naisen salaisuuden ja tuon pedon salaisuuden, joka häntä kantaa ja jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea.
8 Peto, jonka sinä näit, on ollut, eikä

nouseva syvyydestä ja menevä
kadotukseen, ja ne maan päällä asuvat
joitten nimet eivät ole kirjoitetut elämän
kirjaan maailman perustamisesta asti,
ihmettelevät kun näkevät pedon joka* oli
eikä ole ˚vaikka on˚."

9 Tässä on ymmärrys jossa on viisaus:
Ne seitsemän päätä ovat seitsemän
vuorta joitten päällä nainen istuu.(10) On*
myös seitsemän kuningasta;
10 viisi on kaatunut (ja) yksi on. Toinen
ei ole vielä tullut, mutta kun hän tulee,
hänen pitää pysyä vähän aikaa.

11 Peto joka oli eikä ole, on itse myös
kahdeksas ja on yksi niistä seitsemästä ja
menee kadotukseen."

12 Ne kymmenen sarvea jotka näit, ovat
kymmenen kuningasta jotka eivät vielä ole
saaneet kuninkuutta, mutta he saavat
vallan niin kuin kuninkaat, yhdeksi
hetkeksi pedon kanssa.
13 Näillä on yksi mieli, ja he luovuttavat*
voimansa ja valtansa pedolle.
14 He sotivat Karitsaa vastaan mutta

nousee syvyydestä ja menee
kadotukseen, ja ne maan päällä
asuvaiset, joitten nimet eivät ole
kirjoitetut elämän kirjaan mailman
perustamisesta asti, ihmettelevät, kun
näkevät pedon, että se oli eikä nyt
ole, mutta tulee.

9 Tässä on ymmärrys, jossa on
viisaus: Seitsemän päätä on seitsemän
vuorta, joitten päällä nainen istuu. On
myös seitsemän kuningasta;
10 viisi on kaatunut, yksi on, toinen
ei ole vielä tullut. Kun tulee, hänen
pitää vähän aikaa pysymän.

11 Peto, joka oli eikä ole, on itse
kahdeksas ja on yksi seitsemästä ja
menee kadotukseen.

12 Kymmenen sarvea, jotka näit, ovat
kymmenen kuningasta, jotka eivät vielä
ole saaneet kuninkuutta, mutta saavat
vallan niin kuin kuninkaat hetkeksi
pedon kanssa.
13 Näillä on yksi mieli ja antavat
voimansa ja valtansa pedolle.
14 Sotivat Karitsaa vastaan, mutta

sitä enää ole, mutta se on nouseva
syvyydestä ja menevä kadotukseen; ja
ne maan päällä asuvaiset, joiden nimet
eivät ole kirjoitetut elämän kirjaan,
hamasta maailman perustamisesta,
ihmettelevät, kun he näkevät pedon,
että se on ollut eikä sitä enää ole,
mutta se on tuleva.
9 Tässä on ymmärrys, jossa viisaus on:
Ne seitsemän päätä ovat seitsemän
vuorta, joiden päällä nainen istuu; ne
ovat myös seitsemän kuningasta;
10 heistä on viisi kaatunut, yksi on,
viimeinen ei ole vielä tullut, ja kun hän
tulee, pitää hänen vähän aikaa
pysymän.
11 Ja peto, joka on ollut ja jota ei
enää ole, on itse kahdeksas, ja on yksi
noista seitsemästä, ja menee
kadotukseen.
12 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä
näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka
eivät vielä ole saaneet kuninkuutta,
mutta saavat vallan niinkuin kuninkaat
yhdeksi hetkeksi pedon kanssa.
13 Näillä on yksi ja sama mieli, ja he
antavat voimansa ja valtansa pedolle.
14 He sotivat Karitsaa vastaan, mutta

Karitsa voittaa heidät, sillä Hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas, ja Hänen seuralaisensa ovat kutsutut ja valitut ja uskolliset."
15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet jotka näit, tuolla missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansakuntia ja kieliä."
16 Ne kymmenen sarvea jotka näit pedolla*, ne vihaavat porttoa ja saattavat hänet hylätyksi° ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.

17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämiinsä halun täyttää Hänen aivoituksensa ja toimia yksimielisesti ja antaa kuninkuutensa pedolle kunnes Jumalan sanat täyttyvät.
18 Ja nainen jonka näit, on se suuri kaupunki jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

BABYLONIN KUKISTUMINEN

1 Tämän jälkeen näin tulevan taivaasta [toisen] enkelin jolla on suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

heidät voittaa Karitsa, koska on herrain Herra ja kuninkaitten Kuningas, ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat kanssansa."
15 Sanoo minulle: "Vedet, jotka näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansakuntia ja kieliä.

16 Kymmenen sarvea, jotka näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät lihan ja polttavat hänet tulessa.

17 Sillä Jumala on pannut sydämiinsä halun täyttää Hänen aivoituksensa ja toimia yksimielisesti ja antaa kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.
18 Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

18. Luku

1 Tämän jälkeen näin tulevan taivaasta alas toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

Karitsa on voittava heidät, sillä hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja kutsutut ja valitut ja uskolliset voittavat hänen kanssansa."
15 Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka sinä näit, tuolla, missä portto istuu, ovat kansoja ja väkijoukkoja ja kansanheimoja ja kieliä.
16 Ja ne kymmenen sarvea, jotka sinä näit, ja peto, ne vihaavat porttoa ja riisuvat hänet paljaaksi ja alastomaksi ja syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulessa.
17 Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä, että he täyttävät hänen aivoituksensa, yksimielisesti, ja antavat kuninkuutensa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät.
18 Ja nainen, jonka sinä näit, on se suuri kaupunki, jolla on maan kuninkaitten kuninkuus."

18. Luku

1 Sen jälkeen minä näin tulevan taivaasta alas erään toisen enkelin, jolla oli suuri valta, ja maa valkeni hänen kirkkaudestaan.

2 Ja hän huusi (voimallisesti) kovalla
äänellä ja sanoi: "Kukistunut, kukistunut
on suuri Babylon ja tullut riivaajain asuin-
paikaksi ja kaikkien saastaisten henkien
olinpaikaksi ja kaikkien saastaisten ja
vihattujen lintujen olinpaikaksi."
3 Sillä hänen haureutensa vihan viiniä
ovat kaikki kansakunnat juoneet, ja maan
hallitsijat* ovat haureutta harjoittaneet
hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat
rikastuneet hänen °hekumansa
väkevyydestä°."
4 Kuulin toisen äänen taivaasta sanovan:
"Lähtekää siitä ulos, minun kansani,
ettette olisi osallisia hänen synteihinsä ja
ettette saisi kärsiä hänen vitsauksistaan."

5 Sillä hänen syntinsä ovat nousseet*
taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut
hänen rikoksensa.
6 Antakaa hänelle niin kuin hänkin on
antanut (teille), maksakaa hänelle
kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan.
Siihen maljaan johon hän on kaatanut,
kaatakaa te hänelle kaksin verroin.
7 Niin paljon kuin hän on itseään
korottanut ja hekumallisesti* elänyt, niin
paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua.

2 Huusi voimallisella äänellä sanoen:
"Kukistunut, kukistunut on suuri Baabel
ja tullut riivaajain asuinsijaksi ja
kaikkien saastaisten henkien tyyssijaksi
ja kaikkien saastaisten ja vihattujen
lintujen tyyssijaksi.
3 Sillä hänen haureutensa vihan viiniä
ovat kaikki kansakunnat juoneet, ja
maan kuninkaat ovat haureutta
harjoittaneet kanssaan, ja maan
kauppiaat ovat rikastuneet hänen
hekumansa voimasta."
4 Kuulin toisen äänen taivaasta
sanovan: "Lähtekää siitä ulos, kansani,
jottette olisi synteihinsä osallisia ja
jottette saisi kärsiä vitsauksistansa.

5 Sillä syntinsä ovat ulottuneet
taivaaseen asti, ja Jumala on
muistanut hänen rikoksensa.
6 Maksakaa hänelle niin kuin hänkin
on maksanut, antakaa hänelle
kaksinkertaisesti tekojensa mukaan.
Siihen maljaan, johon hän on kaatanut,
kaatakaa te hänelle kaksin verroin.
7 Niin paljon kuin hän on itseään
korottanut ja hekumallisesti elänyt, niin
paljo antakaa hänelle vaivaa ja surua.

2 Ja hän huusi voimallisella äänellä
sanoen: "Kukistunut, kukistunut on suuri
Babylon ja tullut riivaajain asuinpaikaksi
ja kaikkien saastaisten henkien
tyyssijaksi ja kaikkien saastaisten ja
vihattavain lintujen tyyssijaksi.
3 Sillä hänen haureutensa vihan viiniä
ovat kaikki kansat juoneet, ja maan
kuninkaat ovat haureutta harjoittaneet
hänen kanssansa, ja maan kauppiaat
ovat rikastuneet hänen hekumansa
runsaudesta."
4 Ja minä kuulin toisen äänen
taivaasta sanovan: "Lähtekää siitä ulos,
te minun kansani, ettette tulisi hänen
synteihinsä osallisiksi ja saisi tekin
kärsiä hänen vitsauksistansa.
5 Sillä hänen syntinsä ulottuvat
taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut
hänen rikoksensa.
6 Kostakaa hänelle sen mukaan, kuin
hän on tehnyt, ja antakaa hänelle
kaksinkertaisesti hänen teoistansa;
siihen maljaan, johon hän on kaatanut,
kaatakaa te hänelle kaksin verroin.
7 Niin paljon kuin hän on itselleen
kunniaa ja hekumaa hankkinut, niin
paljon antakaa hänelle vaivaa ja surua.

Koska hän sanoo sydämessään: 'Istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä',
8 sen vuoksi hänen vitsauksensa — kuolema ja suru ja nälkä — tulevat yhtenä päivänä, ja hänet poltetaan tulessa, sillä voimallinen on Herra Jumala joka *hänet tuomitsee*."

Koska sanoo sydämessään: 'Istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä',
8 sen tähden vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä, kuolema ja suru ja nälkä, ja hänet poltetaan tulessa, sillä väkevä on Herra Jumala, joka hänet tuomitsee."

Koska hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena enkä ole leski enkä ole surua näkevä',
8 sentähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema ja suru ja nälkä, ja hän joutuu tulessa poltettavaksi, sillä väkevä on Herra Jumala, joka on hänet tuominnut."

MURHE BABYLONIN KUKISTUMISESTA

9 Maan hallitsijat* jotka hänen kanssaan ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti° eläneet, itkevät (häntä) ja valittavat häntä kun näkevät hänen palonsa savun.
10 He seisovat loitolla hänen vaivansa pelottamina ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia, Babylonia, vahvaa kaupunkia, sillä tuomiosi tuli yhdessä hetkessä'."

11 Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,
12 tavaraa kuten kultaa ja hopeaa ja jalokiviä ja helmiä ja *hienoa liinakangasta* ja purppuraa ja silkkiä ja helakan punaa ja kaikenlaista hajupuuta ja

9 Maan kuninkaat, jotka kanssaan ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kun näkevät palonsa savun.
10 Seisovat loitolla hänen vaivansa pelon tähden ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia, Baabelia, väkevää kaupunkia, sillä tuomiosi tuli hetkessä!"

11 Myös maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,
12 tavaraa, jossa on kultaa ja hopeaa ja jalokiviä ja helmiä ja aivinaa ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaa ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia

9 Ja maanpiirin kuninkaat, jotka hänen kanssansa ovat haureutta harjoittaneet ja hekumallisesti eläneet, itkevät ja parkuvat häntä, kun näkevät hänen palonsa savun;
10 he seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa ja sanovat: "Voi, voi sinua, Babylon, sinä suuri kaupunki, sinä vahva kaupunki, sillä sinun tuomiosi tuli yhdessä hetkessä!"
11 Ja maanpiirin kauppiaat itkevät ja surevat häntä, kun ei kukaan enää osta heidän tavaraansa,
12 kaupaksi tuotua kultaa ja hopeata ja jalokiviä ja helmiä ja pellavakangasta ja purppuraa ja silkkiä ja helakanpunaa ja kaikkinaista hajupuuta ja kaikenlaisia

kaikenlaisia norsunluutuotteita ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä
13 ja kanelia [ja hiusvoidetta] ja suitsuketta ja voiteluöljyä ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja vehnää° ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmisten sieluja.
14 Sielusi himoitsevat hedelmät ovat sinulta menneet, ja kaikki kallis ja komea on sinulta hävinnyt, *etkä sinä niitä enää koskaan löydä*.

15 Niitten kauppiaat jotka rikastuivat hänestä, seisovat loitolla hänen vaivansa pelottamina, itkien ja surren,

16 ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakan punaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, (17) kun niin suuri rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!"

17 Ja kaikki laivurit ja kaikki laivaväki* ja merimiehet ja kaikki jotka ammatikseen purjehtivat merellä, seisoivat loitolla

norsunluuesineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä

13 ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsukkeita ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja nisuja ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmissieluja.
14 Sielusi himon hedelmä on sinulta mennyt, ja kaikki kallis ja komea on sinulta hävinnyt eikä niitä enää koskaan löydetä.

15 Niitten kauppiaat, jotka rikastuivat hänestä, seisovat loitolla hänen vaivansa pelon tähden itkien ja surren

16 ja sanovat: "Voi, voi suurta kaupunkia, joka oli puettu aivinaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun niin suuri rikkaus hetkessä tuhoutui!"
17 Kaikki laivurit ja kaikki paikallispurjehtijat ja merimiehet ja kaikki merenkulkijat seisoivat loitolla

norsunluu-esineitä ja kaikenlaisia kalleimmasta puusta ja vaskesta ja raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä,

13 ja kanelia ja hiusvoidetta ja suitsuketta ja hajuvoidetta ja suitsutuspihkaa ja viiniä ja öljyä ja lestyjä jauhoja ja viljaa ja karjaa ja lampaita ja hevosia ja vaunuja ja orjia ja ihmissieluja.
14 Ja hedelmät, joita sinun sielusi himoitsi, ovat sinulta menneet, ja kaikki kalleutesi ja komeutesi ovat sinulta hävinneet, eikä niitä enää koskaan löydetä.
15 Niiden kauppiaat, ne, jotka rikastuivat tästä kaupungista, seisovat loitolla kauhistuen hänen vaivaansa, itkien ja surren,
16 ja sanovat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, joka oli puettu pellavaan ja purppuraan ja helakanpunaan ja koristettu kullalla ja jalokivillä ja helmillä, kun semmoinen rikkaus yhdessä hetkessä tuhoutui!"
17 Ja kaikki laivurit ja kaikki rannikkopurjehtijat ja merimiehet ja kaikki merenkulkijat seisoivat loitolla

18 ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"
19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi suurta kaupunkia jossa kaikki joilla oli laivoja merellä, rikastuivat sen kalleuksista — kun se tuhoutui yhdessä hetkessä!"

18 ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"
19 Heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi suurta kaupunkia, josta rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä, hänen kalleutensa tähden, kun se hetkessä tuhoutui!"

18 ja huusivat nähdessään hänen palonsa savun ja sanoivat: "Mikä on tämän suuren kaupungin vertainen?"
19 Ja he heittivät tomua päänsä päälle ja huusivat itkien ja surren ja sanoivat: "Voi, voi sitä suurta kaupunkia, jonka kalleuksista rikastuivat kaikki, joilla oli laivoja merellä, kun se yhdessä hetkessä tuhoutui!"

BABYLONIN KUKISTUMINEN ON LOPULLINEN

20 Riemuitse hänestä, taivas ja te pyhät [ja] apostolit ja profeetat, sillä Jumala on hänessä pannut täytäntöön teidän tuomionne.
21 Ja muuan väkevä enkeli otti kiven niin kuin ison myllynkiven ja heitti sen mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä."
22 Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain ja laulajain ja huilunsoittajain ja torvensoittajain ääntä. Ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taitajaa. Ei kuulla sinussa enää myllyn ääntä.

20 Riemuitse hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat, sillä Jumala on pannut täytäntöön tuomionne hänessä.
21 Väkevä enkeli otti kiven, niin kuin ison myllynkiven, ja heitti mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Baabel, suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä."
22 Ei kuulu sinussa enää kantelensoittajain ja laulajain, huilun- ja torvensoittajain ääntä. Ei tavata sinusta enää minkään ammatin harjoittajaa. Ei kuulu sinussa enää myllyn jyrinää.

20 Riemuitse hänestä, taivas, ja te pyhät ja apostolit ja profeetat; sillä Jumala on hänet tuominnut ja kostanut hänelle teidän tuomionne.
21 Ja väkevä enkeli otti kiven, niinkuin suuren myllynkiven, ja heitti sen mereen sanoen: "Näin heitetään kiivaasti pois Babylon, se suuri kaupunki, eikä sitä enää löydetä".
22 Ei kuulla sinussa enää kanteleensoittajain ja laulajain, huilun-ja torvensoittajain ääntä; ei löydetä sinusta enää minkään ammatin taituria; ei kuulla sinussa enää myllyn jyrinää;

23 Ei loista sinussa enää lampun valo. Ei kuulla sinussa enää yljän eikä morsiamen ääntä. Sillä kauppiaasi olivat maan ylimyksiä, koska velhoutesi on eksyttänyt kaikki kansakunnat.
24 Ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien ja kaikkien maan päällä tapettujen veri."

TAIVAASSA ILOITAAN BABYLONIN KUKISTUMISESTA

1 Tämän jälkeen kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon voimakkaan äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus (ja kirkkaus) ja kunnia ja voima *kuuluu (Herralle) Jumalallemme*."
2 Sillä oikeat ja vanhurskaat ovat Hänen tuomionsa, sillä Hän on tuominnut sen suuren porton joka turmeli maan haureudellaan, ja Hän on kostanut hänelle palvelijainsa veren."

3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee iäisesti*."

4 Niin ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa heittäytyivät maahan ja

23 Ei loista sinussa enää lampun valo. Ei kuulu sinussa enää yljän eikä morsiamen ääntä - sillä kauppiaasi olivat maan mahtavia ja velhoutesi villitsi kaikki kansakunnat.
24 Hänestä on tavattu profeettain ja pyhäin ja kaikkien maan päällä tapettujen veri.

19. Luku

1 Tämän jälkeen kuulin ikään kuin paljon kansajoukon suuren äänen sanovan taivaassa: "Halleluja! Autuus ja kirkkaus ja voima on Jumalamme.

2 Sillä totuulliset ja vanhurskaat ovat tuomionsa, koska on tuominnut suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on vaatinut palvelijainsa veren koston hänen käsistään."
3 Sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Hänen savunsa nousee mailmanajasta mailmanaikaan.
4 Kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa heittäysivät maahan ja

23 ei loista sinussa enää lampun valo; ei kuulla sinussa enää huutoa yljälle eikä huutoa morsiamelle; sillä sinun kauppiaasi olivat maan mahtavia, ja sinun velhoutesi villitsi kaikki kansat;
24 ja hänestä on löydetty profeettain ja pyhien veri ja kaikkien veri, jotka maan päällä ovat tapetut.

19. Luku

1 Sen jälkeen minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden suuren äänen taivaassa sanovan: "Halleluja! Pelastus ja kunnia ja voima on Jumalan, meidän Jumalamme.
2 Sillä totiset ja vanhurskaat ovat hänen tuomionsa; sillä hän on tuominnut sen suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja on kostanut ja on vaatinut hänen kädestänsä palvelijainsa veren."
3 Ja he sanoivat toistamiseen: "Halleluja!" Ja hänen savunsa nousee aina ja iankaikkisesti.
4 Ja ne kaksikymmentä neljä vanhinta ja neljä olentoa lankesivat maahan ja

palvoivat Jumalaa joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Aamen, halleluja!"
5 Ja valtaistuimelta lähti ääni joka sanoi: "Ylistäkää Jumalaamme, kaikki Hänen palvelijansa (ja) te jotka Häntä pelkäätte, sekä pienet että suuret."

palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, ja sanoivat: "Totisesti, halleluja!"
5 Valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää Jumalaamme, kaikki palvelijansa, kaikki Häntä pelkäävät, sekä pienet että suuret."

kumartaen rukoilivat Jumalaa, joka valtaistuimella istuu, ja sanoivat: "Amen, halleluja!"
5 Ja valtaistuimelta lähti ääni, joka sanoi: "Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki hänen palvelijansa, te, jotka häntä pelkäätte, sekä pienet että suuret".

KARITSAN HÄÄT

6 Sitten kuulin ikään kuin suuren kansanjoukon äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhun ja ikään kuin voimakkaan ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra Jumala* Kaikkivaltias on ottanut hallituksen."
7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen vaimonsa on itsensä valmistanut."
8 Ja hänen annettiin pukeutua pellavaan, *puhtaaseen ja hohtavaan*, sillä se pellava on pyhien vanhurskautus°.

9 Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle:

6 Kuulin ikään kuin suuren kansajoukon äänen ja ikään kuin paljojen vetten pauhun ja ikään kuin ankaran ukkosen jylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, Jumalamme, Kaikkivaltias on ottanut hallituksen.
7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia Hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet ja morsiamensa on itsensä valmistanut.
8 Hänen annettiin pukeutua aivinaan, hohtavaan ja puhtaaseen, sillä aivina on pyhäin vanhurskaat teot."

9 Sanoo minulle: "Kirjoita: Onnelliset ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle." Sanoo minulle: "Nämä

6 Ja minä kuulin ikäänkuin kansan paljouden äänen ja ikäänkuin paljojen vetten pauhinan ja ikäänkuin suuren ukkosenjylinän sanovan: "Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, on ottanut hallituksen.
7 Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme kunnia hänelle, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja hänen vaimonsa on itsensä valmistanut.
8 Ja hänen annettiin pukeutua liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen: se liina on pyhien vanhurskautus."
9 Ja hän sanoi minulle: "Kirjoita: Autuaat ne, jotka ovat kutsutut Karitsan hääaterialle!" Vielä hän sanoi minulle:

"Nämä ovat Jumalan totuullisia sanoja."

10 Niin heittäydyin hänen jalkainsa eteen osoittaakseni hänelle kunnioitusta. Mutta hän sanoi minulle: "Katso ettet tee sitä. Olen sinun ja veljiesi palvelutoveri, niitten joilla on Jeesuksen todistus. Palvo Jumalaa. Sillä *Jeesuksen todistus on profetoimisen henki*."

ovat Jumalan totuullisia sanoja."

10 Heittäysin jalkainsa juureen palvoakseni häntä. Mutta sanoo minulle: "Varo sitä tekemästä. Olen palvelutoverisi ja veljiesi palvelutoveri, niitten, joilla on Jeesuksen todistus. Palvo Jumalaa. Sillä profetoimisen henki on Jeesuksen todistus."

"Nämä sanat ovat totiset Jumalan sanat".
10 Ja minä lankesin hänen jalkojensa juureen, kumartaen rukoillakseni häntä. Mutta hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi kanssapalvelija, niiden, joilla on Jeesuksen todistus; kumarra ja rukoile Jumalaa. Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki."

KRISTUS LÄHTEE SOTIMAAN

11 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso, valkea hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totuullinen, ja Hän tuomitsee ja sotii vanhurskaasti.

12 Hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekki, ja Hänen päässään oli monta kruunua. Hänellä oli kirjoitettuna nimi jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse.

13 Hän oli pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja Hänen nimensä on Jumalan Sana.
14 Häntä seurasivat valkeilla hevosilla ratsastaen taivaan sotajoukot, puettuina

11 Näin taivaan auenneena ja katso: valkea hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totuullinen, ja tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.

12 Silmänsä olivat kuin tulen liekki ja päässään oli monta seppeltä, ja Hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse.

13 Oli puettuna vereen kastettuun vaippaan, ja nimensä on Jumalan Sana.
14 Häntä seurasivat ratsastaen valkeilla hevosilla taivaan sotajoukot,

11 Ja minä näin taivaan auenneena. Ja katso: valkoinen hevonen, ja sen selässä istuvan nimi on Uskollinen ja Totinen, ja hän tuomitsee ja sotii vanhurskaudessa.
12 Ja hänen silmänsä olivat niinkuin tulen liekit, ja hänen päässään oli monta kruunua, ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiedä kukaan muu kuin hän itse,
13 ja hänellä oli yllään vereen kastettu vaippa, ja nimi, jolla häntä kutsutaan, on Jumalan Sana.
14 Ja häntä seurasivat ratsastaen valkoisilla hevosilla taivaan sotajoukot,

valkeaan ja puhtaaseen pellavaan.

15 Ja Hänen suustaan lähtee terävä miekka jotta Hän sillä löisi kansakuntia. Ja Hän on kaitseva heitä rautavaltikalla, ja Hän polkee Jumalan, Kaikkivaltiaan kiivaan vihan viinikuurnan.
16 Ja Hänellä on viitassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi "kuningasten Kuningas ja herrain Herra"."

puettuina valkeaan ja puhtaaseen aivinaan.
15 Suustaan lähtee terävä miekka, jotta Hän sillä löisi kansakuntia. On kaitseva heitä rautaisella valtikalla ja polkee Kaikkivaltiaan Jumalan kiivaan vihan viinikuurnan.
16 Hänellä on vaipassaan ja kupeellaan kirjoitettuna nimi "Kuninkaitten Kuningas ja herrain Herra."

puettuina valkeaan ja puhtaaseen pellavavaatteeseen.
15 Ja hänen suustaan lähtee terävä miekka, että hän sillä löisi kansoja. Ja hän on kaitseva heitä rautaisella valtikalla, ja hän polkee kaikkivaltiaan Jumalan vihan kiivauden viinikuurnan.
16 Ja hänellä on vaipassa kupeellaan kirjoitettuna nimi: "Kuningasten Kuningas ja herrain Herra".

PETO JA VÄÄRÄ PROFEETTA VOITETAAN

17 Ja minä näin erään enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi voimakkaalla äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa (ja) kokoontukaa *suuren Jumalan* aterialle"
18 syömään hallitsijain* lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja mahtavain lihaa ja hevosten sekä niitten selässä istuvain lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjain lihaa, sekä pienten että suurten."
19 Ja minä näin pedon ja maan hallitsijat* ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotimaan hevosen selässä istuvaa vastaan ja Hänen sotajoukkoaan

17 Näin enkelin seisovan auringossa, ja huusi suurella äänellä sanoen kaikille taivaan avaruudessa lentäville linnuille: "Tulkaa ja kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle
18 syömään kuninkaitten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkeväin lihaa ja hevosten sekä niitten selässä istuvain lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjain lihaa, sekä pienten että suurten."
19 Näin pedon ja maan kuninkaat ja sotajoukkonsa kokoontuneina sotimaan hevosen selässä istuvaa vastaan ja Hänen sotajoukkoansa vastaan.

17 Ja minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi suurella äänellä sanoen kaikille keskitaivaalla lentäville linnuille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle
18 syömään kuningasten lihaa ja sotapäällikköjen lihaa ja väkevien lihaa ja hevosten sekä niiden selässä istuvien lihaa ja kaikkien vapaitten ja orjien lihaa, sekä pienten että suurten".
19 Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat ja heidän sotajoukkonsa kokoontuneina sotiaksensa hevosen selässä istuvaa vastaan ja hänen

vastaan.
20 Mutta peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta joka sen edessä oli tehnyt ihmetekoja, joilla hän oli eksyttänyt ne jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne jotka olivat sen kuvaa palvoneet. Ne molemmat heitettiin elävältä tulijärveen joka tulikiveä palaa.

21 Ja muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta joka lähti Hänen suustaan, ja kaikki linnut tulivat kylläisiksi heidän lihastaan.

TUHATVUOTINEN VALTAKUNTA

1 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.
2 Hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen joka on paholainen ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi
3 ja heitti hänet syvyyteen ja telkesi (hänet) ja lukitsi hänen päältään sinetillä, jottei hän enää kansoja eksyttäisi kunnes ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet. Sen jälkeen hänet on päästettävä irti

20 Peto otettiin kiinni ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen edessä oli tehnyt ihmetekonsa, joilla oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa palvoneet. Molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.

21 Muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti Hänen suustansa, ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastansa.

20. Luku

1 Näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.
2 Otti kiinni lohikäärmeen, vanhan kyyn, joka on perkele ja saatana, ja sitoi sen tuhanneksi ajastajaksi

3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, jottei enää kansoja villitsisi, kunnes tuhat ajastaikaa ovat umpeen kuluneet. Sen jälkeen hänet on päästettävä irti

sotajoukkoansa vastaan.
20 Ja peto otettiin kiinni, ja sen kanssa väärä profeetta, joka sen nähden oli tehnyt ihmetekonsa, joilla hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin, ja ne, jotka olivat sen kuvaa kumartaneet; ne molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka tulikiveä palaa.
21 Ja ne muut saivat surmansa hevosen selässä istuvan miekasta, joka lähti hänen suustaan; ja kaikki linnut tulivat ravituiksi heidän lihastansa.

20. Luku

1 Ja minä näin tulevan taivaasta alas enkelin, jolla oli syvyyden avain ja suuret kahleet kädessään.
2 Ja hän otti kiinni lohikäärmeen, sen vanhan käärmeen, joka on perkele ja saatana, ja sitoi hänet tuhanneksi vuodeksi
3 ja heitti hänet syvyyteen ja sulki ja lukitsi sen sinetillä hänen jälkeensä, ettei hän enää kansoja villitsisi, siihen asti kuin ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet; sen jälkeen hänet pitää

vähäksi aikaa.
4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuutuivat niille ja heille annettiin tuomiovalta. Näin myös niitten sielut jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen vuoksi ja Jumalan sanan vuoksi, ja niitten jotka eivät olleet palvoneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä olleet ottaneet merkkiä otsaansa eikä käteensä. He virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat vuotta.
5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon ennen kuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.
6 Autuas ja pyhä on se jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Hänen kanssaan [ne] tuhat vuotta.

SAATANAN VIIMEINEN YRITYS

7 Kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, saatana päästetään vankilastaan.

8 Ja hän lähtee eksyttämään maan

vähäksi aikaa.
4 Näin valtaistuimia - ja istuutuivat niille, ja heille annettiin hallitusvalta - ja niitten sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen tähden ja Jumalan sanan tähden ja jotka eivät olleet palvoneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet merkkiä otsaansa eikä käteensä. Virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhat ajastaikaa.

5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon ennen kuin tuhat ajastaikaa olivat umpeen kuluneet. Tämä on ensimäinen nousemus.
6 Onnellinen ja pyhä on se, jolla on osa ensimäisessä nousemuksessa. Heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat kanssaan tuhat ajastaikaa.

7 Kun tuhat ajastaikaa ovat umpeen kuluneet, saatana päästetään vankilastaan
8 ja lähtee villitsemään maan neljällä

päästettämän irti vähäksi aikaa.
4 Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitetut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.
5 Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus.
6 Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhannen vuotta.

7 Ja kun ne tuhat vuotta ovat loppuun kuluneet, päästetään saatana vankeudestaan,
8 ja hän lähtee villitsemään maan

neljällä kulmalla olevia kansakuntia, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niitten luku on kuin meren hiekka.
9 Ja he nousevat yli maan aavan ja piirittävät pyhien leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta (Jumalan luota) ja kuluttaa heidät.
10 Ja paholainen joka eksytti heidät, heitetään tuli- ja tulikivijärveen jossa [myös] peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät iäisesti*.

kulmalla asuvia kansakuntia, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niitten luku on kuin meren hiekka.

9 Nousivat yli maan aavan ja piirittivät pyhäin leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankesi taivaasta Jumalan tyköä ja kulutti heidät.
10 Perkele, joka villitsi heidät, heitettiin tuli- ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta olivat, ja heitä vaivataan päivät ja yöt mailmanajasta mailmanaikaan.

neljällä kulmalla olevia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan, ja niiden luku on kuin meren hiekka.

9 Ja he nousevat yli maan avaruuden ja piirittävät pyhien leirin ja sen rakastetun kaupungin. Mutta tuli lankeaa taivaasta ja kuluttaa heidät.
10 Ja perkele, heidän villitsijänsä, heitetään tuli-ja tulikivijärveen, jossa myös peto ja väärä profeetta ovat, ja heitä vaivataan yöt päivät, aina ja iankaikkisesti.

VIIMEINEN TUOMIO

11 Ja minä näin suuren valkean valtaistuimen ja sillä istuvan, jonka kasvojen edestä maa ja taivas pakenivat eikä niille löytynyt sijaa.
12 Näin myös kuolleet, *pienet ja suuret*, seisomassa Jumalan° edessä, ja kirjoja avattiin, ja avattiin toinen kirja joka on elämän kirja. Ja kuolleet tuomittiin sen perusteella mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

13 Ja meri antoi ne kuolleet jotka siinä

11 Näin suuren valkean valtaistuimen ja sillä istuvan, jonka edestä maa ja taivas pakenivat, eikä niille löytynyt sijaa.
12 Näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja, ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.

13 Meri antoi kuolleet, jotka siinä

11 Ja minä näin suuren, valkean valtaistuimen ja sillä istuvaisen, jonka kasvoja maa ja taivas pakenivat, eikä niille sijaa löytynyt.
12 Ja minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin; ja avattiin toinen kirja, joka on elämän kirja; ja kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan.
13 Ja meri antoi ne kuolleet, jotka

olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin kukin tekojensa mukaan.

14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tulijärveen. Tämä on toinen kuolema [,tulijärvi]
15 Jos ketä ei havaittu elämän kirjaan kirjoitetuksi, hänet heitettiin tulijärveen.

UUSI TAIVAS JA UUSI MAA

1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet eikä merta enää ole.
2 (Minä Johannes) näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin laskeutuvan taivaasta Jumalan luota, valmistettuna niin kuin miehellensä kaunistettu morsian.

3 Ja kuulin voimakkaan äänen taivaasta* sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän on asuva heidän keskellään, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa."

olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat kuolleet, jotka niissä olivat, ja ne tuomittiin kukin tekojensa mukaan.

14 Kuolema ja Tuonela heitettiin tulijärveen. Tämä on toinen kuolema, tulijärvi.
15 Jos ketä ei tavattu elämän kirjaan kirjoitetuksi, hänet heitettiin tulijärveen.

21. Luku

1 Näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimäinen taivas ja ensimäinen maa ovat hävinneet, eikä merta enää ole.
2 Pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, näin laskeuvan taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niin kuin morsian, miehellensä kaunistettu.

3 Kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän keskellään, ja he ovat Hänen kansansa, ja Jumala itse on kanssaan.

siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja heidät tuomittiin, kukin tekojensa mukaan.
14 Ja Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä on toinen kuolema, tulinen järvi.
15 Ja joka ei ollut elämän kirjaan kirjoitettu, se heitettiin tuliseen järveen.

21. Luku

1 Ja minä näin uuden taivaan ja uuden maan; sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa ovat kadonneet, eikä merta enää ole.
2 Ja pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, minä näin laskeutuvan alas taivaasta Jumalan tyköä, valmistettuna niinkuin morsian, miehellensä kaunistettu.
3 Ja minä kuulin suuren äänen valtaistuimelta sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Ja hän on asuva heidän keskellänsä, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on oleva heidän kanssaan, heidän Jumalansa;

4 Ja Jumala* on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää oleva eikä murhetta eikä parkua eikä tuskaa ole enää oleva, sillä entiset ovat menneet."

5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki." Ja Hän sanoi (minulle): "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat *todet ja varmat*."

JEESUKSEN LUPAUS

6 Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja 0, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi."
7 Joka voittaa on perivä kaiken*, ja minä olen oleva hänen Jumalansa ja hän on oleva minun poikani.
8 Mutta pelkurien ja uskomattomain ja saastaisten ja murhaajain ja haureellisten ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valehtelijain osa on siinä järvessä joka palaa tulta ja tulikiveä. Tämä on toinen kuolema."

4 Jumala pyyhkii pois kaikki kyyneleet heidän silmistään, eikä kuolemaa ole enää eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää, sillä entiset ovat menneet."

5 Valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi teen kaikki." Sanoo minulle: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat varmat ja totuulliset."

6 Sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.
7 Joka voittaa, perii tämän, ja Minä olen Jumalansa ja hän on poikani.

8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajain ja haureellisten ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on järvessä, joka palaa tulta ja tulikiveä. Tämä on toinen kuolema."

4 ja hän on pyyhkivä pois kaikki kyyneleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt."
5 Ja valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, uudeksi minä teen kaikki". Ja hän sanoi: "Kirjoita, sillä nämä sanat ovat vakaat ja todet".

6 Ja hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen A ja O, alku ja loppu. Minä annan janoavalle elämän veden lähteestä lahjaksi.
7 Joka voittaa, on tämän perivä, ja minä olen oleva hänen Jumalansa, ja hän on oleva minun poikani.
8 Mutta pelkurien ja epäuskoisten ja saastaisten ja murhaajien ja huorintekijäin ja velhojen ja epäjumalanpalvelijain ja kaikkien valhettelijain osa on oleva siinä järvessä, joka tulta ja tulikiveä palaa; tämä on toinen kuolema."

KARITSAN VAIMO, UUSI JERUSALEM

9 (Luokseni) tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja hän puhui kanssani sanoen: "Tule, näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

10 Hän vei minut hengessä isolle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle *suuren kaupungin, pyhän* Jerusalemin joka laskeutui taivaasta Jumalan luota,
11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus. Sen loisto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspiskivi.
12 Siinä oli (myös) iso ja korkea muuri jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä ja portteihin kirjoitettuna nimiä jotka ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan [nimet].
13 Idässä oli kolme porttia, pohjoisessa kolme porttia, etelässä kolme porttia [ja] lännessä kolme porttia.

14 Kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä.

9 Yksi seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, tuli ja puhui minulle sanoen: "Tule, näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon."

10 Vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle kaupungin, pyhän Jerusalemin, joka laskeusi taivaasta Jumalan tyköä,
11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus: sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niin kuin kristallinkirkas jaspiskivi.
12 Siinä oli iso ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä ja kirjoitettuna nimiä, jotka ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet:
13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.
14 Kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista

9 Ja tuli yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli ne seitsemän maljaa täynnä seitsemää viimeistä vitsausta, ja puhui minun kanssani sanoen: "Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon".
10 Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä,
11 ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspis-kivi;
12 siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet;
13 idässä kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia.

14 Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista

15 Hänellä, joka puhui kanssani oli [mittana] kultainen ruoko mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.

16 Kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi kaupungin ruokosauvalla: kaksitoista tuhatta vakomittaa*. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.

17 Hän mittasi myös sen muurin: sata neljäkymmentä neljä kyynärää — ihmisen mittana* joka on enkelin mitta.

18 Sen muurin rakennelma oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.
19 Kaupungin muurin perustukset olivat koristellut kaikenlaisilla kalliilla kivillä: ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedoni, neljäs smaragdi,

20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli. Yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti. kahdestoista ametisti.

nimeä.
15 Sillä, joka puhui minulle, oli mittana kultainen ruoko mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.

16 Kaupunki on neliskulmainen, ja sen pituus on yhtä suuri kuin sen leveyskin. Mittasi kaupungin ruovolla: kaksitoista tuhatta vakomittaa: sen pituus ja leveys ja korkeus ovat yhtä suuret.
17 Mittasi sen muurin: sata neljäkymmentä neljä kyynärää - ihmismitta, joka on enkelin mitta.

18 Sen muurin rakennelma oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.
19 Kaupungin muurin perustukset oli kaunistettu kaikkinaisilla kalliilla kivillä: ensimäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedoni, neljäs smaragdi,
20 viides sardoniks, kuudes sardion, seitsemäs krisoliitti, kahdeksas berilli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krisopraasi, yhdestoista hiasintti, kahdestoista ametisti.

nimeä.
15 Ja sillä, joka minulle puhui, oli mittasauvana kultainen ruoko, mitatakseen kaupungin ja sen portit ja sen muurin.
16 Ja kaupunki oli neliskulmainen, ja sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Ja hän mittasi sillä ruovolla kaupungin: se oli kaksitoista tuhatta vakomittaa. Sen pituus ja leveys ja korkeus olivat yhtä suuret.
17 Ja hän mittasi sen muurin: se oli sata neljäkymmentä neljä kyynärää, ihmismitan mukaan, joka on enkelin mitta.
18 Ja sen muuri oli rakennettu jaspiksesta, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, puhtaan lasin kaltaista.
19 Ja kaupungin muurin perustukset olivat kaunistetut kaikkinaisilla kalleilla kivillä; ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalkedon, neljäs smaragdi,
20 viides sardonyks, kuudes sardion, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysoprasi, yhdestoista hyasintti, kahdestoista ametisti.

21 Ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, itsekukin portti oli yhdestä helmestä. Kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikään kuin läpikuultavaa lasia.

22 Temppeliä en siinä nähnyt. sillä Herra Jumala Kaikkivaltias on sen temppeli. ja Karitsa.
23 Eikä kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta jotta ne siihen loistaisivat, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppuna on Karitsa.
24 Ja (pelastettujen) kansat vaeltavat sen valossa, ja maan hallitsijat* vievät sinne (loistonsa ja) kunniansa.
25 Sen portteja ei suljeta päivällä, sillä yötä siellä ei ole.
26 Ja sinne viedään kansakuntien loisto ja kunnia.
27 Eikä sinne pääse mitään saastuttavaa* eikä ketään kauhistuksen ja valheen harjoittajaa vaan ainoastaan ne jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänkirjaan.

22. Luku

1 Ja hän näytti minulle elämän veden

21 Kaksitoista porttia oli kaksitoista helmeä. Itsekukin portti oli yhdestä helmestä, ja kaupungin tori oli puhdasta kultaa, ikään kuin läpikuultavaa lasia.
22 Temppeliä en siinä nähnyt, sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa.
23 Eikä kaupunki tarvitse aurinkoa eikä kuuta, jotta ne sitä valaisisivat, sillä Jumalan kirkkaus valaisi sen ja sen lamppuna on Karitsa.
24 Kansakunnat vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.
25 Sen portteja ei suljeta päivällä, sillä yötä siellä ei ole.
26 Sinne vievät kansakuntain loiston ja kunnian.
27 Sinne ei pääse mitään epäpyhää eikä ketään kauhistuksen ja valheen harjoittajaa, vaan ainoasti ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänkirjaan.

22. Luku

1 Näytti minulle elämän veden virran,

21 Ja ne kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä; kukin portti oli yhdestä helmestä; ja kaupungin katu oli puhdasta kultaa, ikäänkuin läpikuultavaa lasia.
22 Mutta temppeliä minä en siinä nähnyt; sillä Herra Jumala, Kaikkivaltias, on sen temppeli, ja Karitsa.
23 Eikä kaupunki tarvitse valoksensa aurinkoa eikä kuuta; sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja sen lamppu on Karitsa.
24 Ja kansat tulevat vaeltamaan sen valkeudessa, ja maan kuninkaat vievät sinne kunniansa.
25 Eikä sen portteja suljeta päivällä, ja yötä ei siellä ole,
26 ja sinne viedään kansojen kunnia ja kalleudet.
27 Eikä sinne ole pääsevä mitään epäpyhää eikä ketään kauhistusten tekijää eikä valhettelijaa, vaan ainoastaan ne, jotka ovat kirjoitetut Karitsan elämänkirjaan.

22. Luku

1 Ja hän näytti minulle elämän veden

(puhtaan) virran joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.
2 Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansain parantamiseksi.

3 Mitään kirousta ei ole enää oleva. Siellä on oleva Jumalan ja Karitsan valtaistuin, ja Hänen palvelijansa palvelevat Häntä.

4 He näkevät Hänen kasvonsa, ja Hänen nimensä on heidän otsissaan.
5 Yötä ei siellä* ole, eivätkä he tarvitse lampun [valoa] eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä. Ja he hallitsevat iäisesti°.

joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.

2 Keskellä sen toria ja virran molemmin puolin oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansakuntain paranemiseksi.
3 Mitään kirousta ei ole enää. Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä, ja palvelijansa palvelevat Häntä,

4 näkevät Hänen kasvonsa, ja nimensä on heidän otsissaan.
5 Yötä ei enää ole eivätkä tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heitä, ja hallitsevat mailmanajasta mailmanaikaan.

virran, joka kirkkaana kuin kristalli juoksi Jumalan ja Karitsan valtaistuimesta.
2 Keskellä sen katua ja virran molemmilla puolilla oli elämän puu, joka kantoi kahdettoista hedelmät, antaen joka kuukausi hedelmänsä, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi.
3 Eikä mitään kirousta ole enää oleva. Ja Jumalan ja Karitsan valtaistuin on siellä oleva, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä
4 ja näkevät hänen kasvonsa, ja hänen nimensä on heidän otsissansa.
5 Eikä yötä ole enää oleva, eivätkä he tarvitse lampun valoa eikä auringon valoa, sillä Herra Jumala on valaiseva heitä, ja he hallitsevat aina ja iankaikkisesti.

KRISTUKSEN TULEMUS

6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat varmat ja todet, ja Herra, *pyhäin profeettain* Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen mitä pian pitää tapahtua."

6 Sanoi minulle: "Nämä sanat ovat varmat ja totuulliset, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian pitää

6 Ja hän sanoi minulle: "Nämä sanat ovat vakaat ja todet, ja Herra, profeettain henkien Jumala, on lähettänyt enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian tapahtuman

7 Ja katso, minä tulen nopeasti*. Autuas se joka ottaa tämän kirjan profetian sanoista vaarin!
8 Minä Johannes olen se joka tämän *näin ja kuulin*. Ja kun olin kuullut ja nähnyt, heittäydyin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkain eteen joka tämän minulle näytti.

9 Mutta hän sanoi minulle: "Katso ettet tee sitä, (sillä) olen sinun ja veljiesi, profeettain, ja niitten palvelutoveri jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin. Palvo Jumalaa."

10 Hän sanoi vielä minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä."
11 Joka tekee väärin, tehköön yhä väärin, ja joka on saastainen, saastukoon yhä, ja joka on vanhurskas, *olkoon yhä vanhurskas*, ja joka on pyhä, pyhittäköön yhä."

12 Katso, minä tulen nopeasti* ja palkkani on mukanani antaakseni kullekin niin kuin hänen tekonsa °on oleva°.

tapahtuman.
7 Katso, tulen äkisti. Onnellinen se, joka ottaa tämän kirjan profetian sanoista vaarin."
8 Minä Johannes tämän kuulin ja näin. Kuultuani ja nähtyäni heittäysin maahan palvoakseni sen enkelin jalkain eessä, joka tämän minulle näytti.

9 Sanoo minulle: "Varo sitä tekemästä; sillä olen palvelutoverisi ja veljiesi, profeettain, ja niitten, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin. Palvo Jumalaa."

10 Sanoo minulle: "Älä sinetillä lukitse tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä.
11 Väärintekijä tehköön yhä väärin, saastainen saastukoon yhä, vanhurskas harjoittakoon yhä vanhurskautta, ja pyhä pyhittyköön yhä.

12 Katso, tulen äkisti ja palkkani on mukanani, maksaakseni kullekin niin kuin hänen tekonsa on.

pitää.
7 Ja katso, minä tulen pian. Autuas se, joka ottaa tämän kirjan ennustuksen sanoista vaarin!"
8 Ja minä, Johannes, olen se, joka tämän kuulin ja näin. Ja kun olin sen kuullut ja nähnyt, minä lankesin maahan kumartuakseni sen enkelin jalkojen eteen, joka tämän minulle näytti.
9 Ja hän sanoi minulle: "Varo, ettet sitä tee; minä olen sinun ja sinun veljiesi, profeettain, kanssapalvelija, ja niiden, jotka ottavat tämän kirjan sanoista vaarin; kumartaen rukoile Jumalaa".
10 Ja hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja; sillä aika on lähellä.
11 Vääryyden tekijä tehköön edelleen vääryyttä, ja joka on saastainen, saastukoon edelleen, ja joka on vanhurskas, tehköön edelleen vanhurskautta, ja joka on pyhä, pyhittyköön edelleen.
12 Katso, minä tulen pian, ja minun palkkani on minun kanssani, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan.

13 Minä olen A ja 0, *alku ja loppu, ensimmäinen ja viimeinen*."
14 Autuaat ne jotka *pitävät Hänen käskynsä* jotta heillä olisi oikeus elämän puuhun ja he kävisivät porteista sisälle kaupunkiin!
15 (Mutta) ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja haureelliset ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki jotka valhetta rakastavat ja harjoittavat.

13 Minä olen A ja O, ensimäinen ja viimeinen, alku ja loppu.
14 Onnelliset ne, jotka pesevät vaatteensa, jotta heillä olisi oikeus elämän puuhun ja kävisivät porteista sisälle kaupunkiin.
15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja haureelliset ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

13 Minä olen A ja O, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu.
14 Autuaat ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi valta syödä elämän puusta ja he pääsisivät porteista sisälle kaupunkiin!
15 Ulkopuolella ovat koirat ja velhot ja huorintekijät ja murhaajat ja epäjumalanpalvelijat ja kaikki, jotka valhetta rakastavat ja tekevät.

LOPPUSANAT VAROITUKSINEEN

16 Minä Jeesus lähetin enkelini todistamaan teille näitä seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja jälkeläinen, se kirkas *ja varhainen tähti*.
17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sano. koon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi."
18 Todistan (näet) jokaiselle joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee näihin lisää, niin Jumala on paneva hänen päälleen ne vitsaukset jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan.

19 Ja jos joku ottaa jotain pois tämän

16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan teille näitä seurakunnissa.

17 Minä olen Daavidin juurivesa ja jälkeläinen, kirkas kointähti."

18 Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.

19 Todistan jokaiselle, joka kuulee

16 Minä, Jeesus, lähetin enkelini todistamaan näitä teille seurakunnissa. Minä olen Daavidin juurivesa ja hänen suvustansa, se kirkas kointähti."
17 Ja Henki ja morsian sanovat: "Tule!" Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule!" Ja joka janoaa, tulkoon, ja joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi.
18 Minä todistan jokaiselle, joka tämän kirjan profetian sanat kuulee: Jos joku panee niihin jotakin lisää, niin Jumala on paneva hänen päällensä ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan;
19 ja jos joku ottaa pois jotakin tämän

profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan joka hänellä on elämän kirjaan* ja pyhään kaupunkiin °ja siihen mitä° tässä kirjassa on kirjoitettu.

tämän kirjan profetian sanat: Jos joku panee näihin jotakin lisää, niin Jumala panee hänen päällensä vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan, ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, Jumala ottaa pois hänen osansa elämän puusta ja pyhästä kaupungista, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

profetian kirjan sanoista, niin Jumala on ottava pois sen osan, mikä hänellä on elämän puuhun ja pyhään kaupunkiin, joista tässä kirjassa on kirjoitettu.

20 Hän joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti minä tulen nopeasti*." Aamen, (niin,) tule Herra Jeesus!"
21 Herramme* Jeesuksen (Kristuksen) armo olkoon kaikkien °teidän kanssanne°. Aamen.

20 Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Niin, tulen äkisti." Totisesti, Tule, Herra Jeesus!
21 Herran Jeesuksen Kristuksen armo kaikkien kanssa.

20 Hän, joka näitä todistaa, sanoo: "Totisesti, minä tulen pian". Amen, tule, Herra Jeesus!
21 Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.